

مهسعوود محهمهد

هاجى قاءرى كوئى

سى بهرگ

كوورى زانىارى كورد

بهغداد 1976-1973

حاجی قادری کۆبی
ئەندامی کارای کۆر: مەسعوود محەمەد
لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد

❖ بەرگی یەكەم : کۆری زانیاری کورد بەغداد- 1973، چاپخانەی کۆری زانیاری کورد.
لە کتیبخانەی نیشتمانیدا ژمارەی 545 ی سالی 1973 ی دراوەتی

- من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكويي - الجزء الأول،
مسعود محمد. بغداد 1973

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سايتهی www.mamosta.net مارتی 2005

❖ بەرگی دوهم: چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا - 1974، لە کتیبخانەی
نیشتمانیدا: ژمارەی 979 ی سالی 1974 ی دراوەتی، نرخ 700 فلسە

- من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكويي - الجزء الثاني،
العضو العامل: مسعود محمد. مطبعة المجمع العلمي الكردي - بغداد - 1974

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سايتهی www.mamosta.net هاوینی 2006

❖ بەرگی سێهەم: چاپخانەی کۆری زانیاری کورد بەغدا - بەغدا 1976

- من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكويي - الجزء الثالث،
مسعود محمد. بغداد 1976

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سايتهی www.mamosta.net سالی 2006

ديارى سهره تاكانى راپه رپنى كورده بو دوا رۇژىكى نازاد

رپوون كړدنه وپيک

- (1) له سهره تاي دهستپي كړدن به نووسين له باره ي حاجي قادر ثامانجي كتيب دانان له فكراندا نه بوو، نيازم بوو گوتاريك بنووسم و له گوډاري كوري زانياريدا بلاو بكرپته وه. خو ناماده كړدلم له گوډره ي نه فسي كورتي گوتار بوو. عه يبي بي كهرسته يي كه له داناني كتيب په يدا ده بي، له نووسينه وه ي گوتار به دهر ناكه وي. به هوي ته وه وه دريژبوونه وه ي نووسيني گوتاره كه په راويژي پي فره وان كړد بو بارستي كتيب، ته رازووي تهر ك و ده سلات خوار بووه. له چهندين جيگه يي سهرچاوه ي نووسراو و كه م ماوه ي توژينه وه و ئيمكان نه بووني به دواوا گهران ته نكي به خامه هه لچنيوه و په كي خستوه. رپوون كړدنه وه ي گه ليك باسي نه زانراو و بي سهر و شوين بوو به فه رماني دواړوژ، جا يا من دهر فه تم په يدا بي و بيكه م يا دلسوژيكي ديكه له من به ختيا تر به بهر خوي هه لبري و قهرزي مني پي بداته وه.
- (2) تا توانيبيتم نووسينه كه م، بو مه بهستي ئاساني و ئاشكرايي، به وشه ي عاده تي و ئاشنا له بهر گوډي كورده واري نووسيوه. به كارهيئاني رسته ي كورديي په تي له دوا ته و مه بهسته هاتوه. په روا م نه بوه له رپوون كړدنه وه ي واتا به وشه ي بيگانه.
- (3) وا بووه يه ك وشه و هيا چهند وشه ي له يه كدي نزيك به دوو جوړ رپنووس (إملاء) نووسراون. تا راده يتيك ويستوومه يه ك رپنووس به كار بيتم. به لام به هوي ته وه وه تا ئيستا بريار له سهر رپنووسيكي دياريكراو نه دراوه. به كارهيئاني دوو رپنووسم به هه له نه زانيوه.
- (4) خوينه ر بوخوي سهرنج ده گري له وه كه زوربه ي بيروراكانم له سهرچاوه ي دهر ووني خو م و وتووژي ناوه كي (حوار داخلي) يه وه هاتوون. هوي ئم زاهيره يه، ته وه ي راستي بي، تازه يي و بي سايقه يي روانگه ي ليوه توژينه بو سهر چه شمه نداز. گوشه نيگاي (زاويه نظر) يتيك كه من په سهندم كرده بو تيرامان له زور باسه كاني ئم نووسينه، ره نكه له گه ل سهرپاكي گوشه نيگاي نووسه راني ديكه جودا بي. هه ربويه يه به ده گمن نه بي ناوي سهرچاوه يتيكي نووسراوم نه بر دووه. زوربه و زورينه ي نووسراوي ليړه به پيشه وه له واننه كه من له باوه ردا له گه ليان ريك ناكه وم. هيئده ي كه نووسينه كه م بيگريته وه، چه ز به وه ناكه م دلي نووسه ران بره نجينم و شه ري لاهه كي (جانبي) بيلزووم به رپا بكه م

له ږی بهه له خستنه وهی سهره نجی نووسینیان. نه گونجانیک که هه یه له بهینی بیرورای من و ئه واندا به به راورد کردن و به یه کدی گرتنی رای من و ئه وان رۆشن بیته وه چاکتره له وه په نجه دابنیم له سهر ناوی نووسهر و کتبه که ی یا نووسراوه که ی.

(5) دوشمنی هیچ باوه ږیک یا به شی باوه ږیک نیم که له گه ل قه ناعه تی خوم ږیک نه که وی. دهمه وی بلیم بریاری پیشه کیم نه داوه به هه له بوونی هیچ فلسه فه ږیک، پیشه کیش ئالای ته سلیم بوونم هه لنه کرده.

(6) له مونا قه شه ی مهوزووعی سهر به باوه ږی ئاینی و فلسه فی نهم ویستوه ههستی کهس بریندار بکه م. هه ندی جار پیویستی له سهر خو کردنه وه و ئسپاتی قه ناعه تی خوم لی داوا کردووم زیاتر له عاده تی خوم سهر احه ت به کار بینم. له و حالاندا به وه دلای خوم داوه ته وه که بیروباوه ږ له سهر کهس تا پو نه کراوه، بو هه موو ئاده مزاد میلی کراوه (مومم). شتیکیش نه ماوه ته وه باوه ږی ئاینی و فلسه فی لی نه دوا بی، ده و جا یا ده بی رخنه نه گری و به ته وای خاموش بی، یا ئه گه ر به دهنگ هاتی و قه ناعه تی تاییه تی خوت هه بوو، به ناچاری ناواناوه یا خود زور جار ان ږیک که و تنه وه ت ده بی له گه ل باوه ږی حازر و بزر بی.

(7) هه ر جاره و مه علوماتیکی تازه م وه رگرتی خستوومه ته گه ل ئه و مهوزووعی که پیوه ندی پیوه هه یه، وانا نووسینه که ی کوئم نه سپروه ته وه به هو ی هاتنی زانیاری¹ تازه وه. حه زم به وه کرده رسته ی بیر کردنه وه م به ر له و مه علوماته نوییه نه شیرمه وه.

(8) وه ک له ناوه ږوکی نووسینه که مدا به پی داخوازیی جینگه گوتوومه، له پیشه وه و به ر له هه موو شتیکیش ده لیم، راستی شهره فی گوتار و نووسین و کرداره. له به ر مه شخه لی ئه م دروشمه ږیم داوه به خوم چی به راست بزانه م ئه وه بنووسم.

¹ زانیار: وشه یکه وه ک پرسیار، بریار، دزیار ده شی پینان بگوتری «اسم الصدر» که وانا که ی «تجرید» ی تیدایه، بی روودان. له وشه ی «دزین» دا روودان هه یه، به لام له «زانیار» دا ئه و واتی هه یه که له «المعرفة» دا ههستی پی ده کری.

پیشه کی

لهو باوه رهدام تا ئیستا دیراسه یه کی ئه و تو له باره ی فلسفه و خبات و ژبانی حاجی قادر بلاو نه کراوه ته وه له قوولی و فره وانیدا بگا به راده ی گرینگی و پیوستی مه و زووع. تا ئه وه ی له سنووری ئاسوی رۆشنیری ئیستا که ی کورده واریش دیته به رچاوم هیچ علامه تیکی لیه دیار نییه موژده ی دیراسه ییکی لایق به حاجی راگه یه نی. گوته ی کوردی ئه گهر راست کا که ده لی «مانگه شه و سهر له ئیواره دیاره»، ئه و ئه رکه ی ناساندنی حاجی قادر به تایبه تی به کورد و تیکرای جیهان خه ریکه له ئه ستوی جیلی ئیمه ده ترازوی و ده که ویته سهر شانی جیلی ئاینده. ئه وساش به پیی دوور که و تنه وه ی رۆژگاری حاجی له نیگای بینهران، کاره که وه زه حمه تر ده که وئ... چه ندین په رده ی حقیقه تپۆشی تازه له ده وری شویته واری حاجی ده ئالی و تاریکایی لی ده ته نی. سهره رای ئه و زه حمه ت که و تنه مه ترسیکی گه وریه بزر بوونی حقیقه ت له وه ش په یدا ده بی که دا هاتنی فلسفه ی جیا جیا مه یل و ئاره زوی هه مه چه شنه دادینی بو پیوان و هه لسه نگانندی هه موو بابه تیکی عه لاقه دار له گه ل سیاسه ت به کیش و ته رازوویک که خزمه تی ئامانجه سیاسی کانی خاوه ن ته رازوه که بکا. ئه و هینده ده ستکاری و گۆرینی ئانقه ست که به چاوی خۆمان دیومانه تائیسنا بو خزمه تی مه به سی سیاسی له گیرانه وه ی رووداوی کۆن و نویدا کراوه ئومید زۆر زه عیف ده کا به وه که له دوا رۆژدا راستی و حقیقه ت له چنگ داخوازیی سیاسه ت به سه لامه تی ده رده چی.

بیگومان هانده ریکی یه کجار به هیز، که پالی پیوه ناوم جور ئه ت بده م بهر خۆم تا شه رمم له حاجی بشکینم و گوزارشتی ژبانی بگیرمه وه، ترسی له ناوچوونی یه کجاره کی ئه و راستییانه بوو که من له باره ی حاجیه وه ده یزانم و ده بینم له گه ل ره وتی زه مانه یه ک یه ک ده کوژیتنه وه و چرای تازه ی دروستکراو له شویتیان هه لده کری. له ماوه ی 75 سال که به سه ر مه رگی حاجیدا تپه رپوه، زوربه ی گوزارشتی ژبانی له ناوچوه. به گویره ی راگه یاندنی نووسینی بی شوبه زوربه ی به ره مه نووسراوه کانیسی فه و تاوه. که م تا کورتیک له ئه حوالی حاجی و هیما ی شیعه کانی که وا لای چه ند که سیک ماوه تا ئیستا تۆمار نه کراون. جا ئه گهر ئه و که مینه ی ئه حوال و هیما یه ش نه نووسرین و له ناو بچن نووسه ریکی دوا رۆژ بیشیه وئ له عاست حاجیدا حه قه رستی بکا و راستی ده رخا چی ئه و تووی ده ست ناکه وئ له سه رچاوه ی بیفیل بیکا به چه کی هه لمه ت بردن بو سه ر ده سکاری وه یا دیفاع کردن له حقیقه ت.

من له لای خۆمه وه، به پیی توانین، چی بۆم ساغ ده بیته وه ده رباره ی حاجی و ژبان و شه خسییه ت و ئه ده بی له گه ل به لگه ی ماددی و زیهنی که له ده ستمدا بی به تۆمارخانه ی میژووی راده گه یه نم. هه رچه ند پانتاییه کی فره وان له هه موو روینیکی ئه و باسانه به به تالی و

بى رەنگى دەمىننەتەۋە لەبەر نەبوۋنى سەرچاۋەى مەلۇومات و تەسكىي دەرفەت، دىسانەۋە ئەۋ ھىندەى كە بۇم رۈۋىيۈ (مساحة) دەكرى راستى ئەوتۈى تىدا دەبى يارمەتى تۆزەرەۋەى دوارۈژ بدا بۇ رۈۋىيۈ كەردنى مەيدانىكى فرەۋانتر لە باسى حاجى.

دەلېن بۇ تابلۇى نىگار كىش مانەۋەى ھەر جىگايەكى تابلۇكە بە بەتالى دەبىتە عىبى ھونەر كار و بەرھەمەكەى. بەداخەۋە تابلۇى ژيانى حاجى قادر مىقدارىكى ئەۋەندە زۆرى لە تارىكىدايە ئەگەر نىگار كىش رەنگى درۆزنى لى نەدا بە ناچارى بىرەنگ دەمىننەتەۋە. بەلایى بىروراي منەۋە بەشىكى كەمى تابلۇكە بە رەنگى راستگۇ رەنگ بكرى چاكتەر، سەد جارانىش چاكتەر، لەۋەى بۇ مەبەسى خۆھەلكىشان ۋەيان روالەتى بى عىبى، رەنگى درۆزن بەكار بەپنرى، با لە ئەۋ بەكارھىتەنەشدا تابلۇيەكى تىر رەنگ پىك بى.

پىۋستە لىرەدا ئەۋەش بلىم: نووسىنى درۆزن گەلىك سەر شىۋىنتەرە لە تابلۇى درۆزن، چونكە نووسىن راستەۋخۇ دەبىتە سەرچاۋەى لىكۆلىنەۋە و تۆزىنەۋە و برىارى مىزۋىيى. ئەۋ ھىندە خەلقەى كە نووسىن دەخوتنەۋە دەبىكى ئەۋان عاشقە تابلۇ پەيدا نابى. لە فەرزى ئەۋ ژمارىە پەيداش بىى حىسايىكى كە بۇ ۋاتا و راگەياندىنى شتى نووسراۋ دەكرى بۇ ۋىتە ۋەيا پەيكەر ۋەيا ھىچ بەرھەمىكى دىكەى ھونەرى ناكرى. ۋا دەبى شتى نووسراۋ بىتە كولانەى سەير كەردن نەك بۇ دىمەنىكى تەسك و مەحدود، بەلكوۋ بۇ زەمىنىك تۆۋى باۋەر و فەلسەفەى تىدا بروى. دەمەۋى بلىم ھەندى نووسىن ھەلەى ئەۋتۆيان تى دەكەۋى كە خەلق فرىۋ دەدا بۇ باۋەرى چەۋت يا بۇ ئىنكار كەردنى شتى راست. دەگىر نەۋە جارىكىان شىخ رەزاي تالەبانى لە زۇرانبازىدا ژىر كەۋتوۋە بەلكوۋ رىسۋاش بوە. لە ۋەرامى گلەبى ۋاگاندەدا شىخ رەزا دەلى: تازە من ئەمەم كەرد بە «تارىخ» بۇ خۇت ھەرچى دەلبى بىلى...

بەشىكى زۆر لە شتى نووسراۋ، ۋەك بەيتەكانى شىخ رەزا، دەبىتە «تارىخ» ياخود بىرۋاۋەر. بەلام مەرج نىە ھەموۋ جاران ئەۋ نووسىنانە بە دلخۋازى ناراستى بى ۋەيا بۇ مەبەسى شاردنەۋەى حەقىقەت بى. ھەندى لە نووسەران دوۋچارى ھەلە دىن لە بەر ھەلەى سەرچاۋەىكى كە مەلۇوماتيان لى ۋەرگرتوۋە ياخود بەھۋى سەھۋى ناچارى ۋەيا بى سەرۋشۋونى مەۋزۋۋە ۋەيا لەبەر گەلىك ھۋى جۆر جۆرى دىكە كە نىگاي نووسەر لىل دەكەن و خامەى دەخلىسكىنن. خۇ پاراستن لە سەھۋو ۋ ھەلە ھەرچەندە لىشيان كەم كاتەۋە بەجارى پاكىان ناكاتەۋە.

ھەلەى نووسەر كە لە نەزانىن ۋەيا بە سەھۋو چۈنەۋە بى نايىتە جىي گلەبى بە مەرجىك كە ھەستى پى كەرد لى بىكشىتەۋە. پى داگرتن لە سەر ھەلەى دۋاي رۈۋن بوۋنەۋەى، لە خوتىندەۋار ناۋەشىتەۋە چ جايى ئەۋەى بلىن رەۋا نىە. نووسەر ھەيە لە رۈۋى لايەنگىرى

فەلسەفەییكەووە وەیا لەبەر نەوێستنی یەكێكی دیکەووە چاوە لە راستی دەپۆشی یاخود تەرجیحی شتی زەعیف دەدا بەسەر هی بەهیزدا. ئەم خوەی راستپۆشی²، كە لە جیی پیویست بەگوێرە ی باوهری خۆم لئی دەدوینم، لای هەندی كەس لە هەموو سنوورێکی عادهتی ویستن و نەویستن تێدەپهڕی و دەرگا بە رادهی رووخاندن. خەتەری راستپۆشی گەلیك زیاترە لەووە كە راستیمان لەكیس دەدا، بەولای دۆراندنی راستیەووە گوناھێکی گورەتر دەكا. چونكە خوینتەری عادهتی توانای زیهنی و فكري ئەوتۆی نیە نووسراو وەیا گوته بە تەرازووی زانست و مەنتیق هەلسەنگینی بۆیە مومكەنە هەلە ی نووسراو لە مێشكیدا جیگیر بی و لئی بی بە باوهر. جا ئەگەر كەسێك لە نووسیندا هەلە دەدۆزیتەووە بۆی بلوی بە نووسین راستی كاتەووە بەووەدا خزمەتیکی گورە دەكا بۆ ئیستا و دوارپۆژی میلیتەكە ی، بەلكوو هەموو ئادەمزاد بە سڕینەووی هەر هەلە یەك لە مێشکی خەلق پەلەهەوورێکی رەشی جەهالەت دەرەووتەووە و چرایێکی حەقناسی هەلەكەری.

نووسەری دلسۆز تا بەسەر بابەتی نووسینەكەیدا زال نەبی دەستی بۆ درێژ ناكا. كە هەر چاری نەما، وەك من مەجبوور بوو بە نووسینی ناتەواو دەبی فیل لە خەلق نەكا بەووەدا ناتەواویەكە ی بشاریتەووە وەیا بەرگی خوازرایەووی لەبەر بكا. پیویستە حەقیقەت چیه بە زۆر و كەمیەووە بخیرتە روو.

من بەش بە حالی خۆم ماوھییکی درێژ لەگەل گیانی «حاجی» دا ژیاوم و سرنجیکی وردم گرتوو لە كەلەپۆری نەنووسراو و دەماو دەم كە لەووە بە جیلی ئیمە گەیشتووە. بەهۆی ئەویشەووە كە حاجی هاوڕێی باپیرم و سوختە ی باوکی باپیرم بوو و وەك یەكێك لە بنەمالە ی «جەلیزادە» لە دوو مزگەوتەكە ی ئەو بنەمالە یەدا، «مزگەوتی گورە ی حاجی بەكر ئاغا» و «مزگەوتی مەلا ئەسەد» لەگەل كەسانی هاوتەمەنی خۆی لەم بنەمالە یەدا ژیا ئێكی تێكەلای رابواردووە، دەر فەتم پتر بوو لە نووسەرانی دیکە ی كورد بۆ شناسی لەگەل «حاجی» دا، جا بە پیی ئەم نزیکییەم لە حاجی هەستی نارەحەتی دەكەم لەو هەلە و چەوت و چوپڕییە ی وەیا هەرشتیك پەیوهندیی بەووە هەبی.

یەكەم سروشتی بایەخدار ی نووسین راستیە. بەلج بوونی گیانی زانایانە و پە ی بردن بە مەنەجی زانستی تازە لە لێكۆلینەووە و لێكدانەووەدا پالپشتیکی زۆر بەهیزە بۆ نووسەر، لە هەندی مەیدانە كانی نووسیندا بی ئەم پالپشته هەر مومكین نیە بەرھەمی بایەخدار پەیدا بی. بەلام لەگەل ئەمەشدا راستگۆیی لە ژووووی هەموو بایەتیکەووە دی كە دەبیته بنیچە ی

² - راستپۆشین: وەك عەیبپۆشین بە واتای شاردنەوویە نەك لەبەر كردن.

به رهه می پاک و چاک. چی بکه م له زانا و گیانه که و شه هاده که ی که زه کا و زانستی خوی بو چه وتی و لایه نگیری و دوشمنایه تی به کار بینن. خو ئه و ته رزه که سه هر به ساده یی و بی شه هاده یی بمینتته وه باشته ره. هر نه بی له لایه نگیری و دوشمنایه تی به که یدا ناتوانی فله سه فه به خه رج بدا و فهن دی خلیسکینه ره به کار بینن. زیره کی و شه هاده و زانین که خزمه تی راستی نه که ن ده بن به ده شمنی سوودی گشتی، شبهه نیه له وه دا که مرو ف به تیکرایی و له ماوه ی دریز هر له راستی سوود وهرده گری. درو و هله هر گیز خزمه تی زوربه و زورینه ی مرو ف ناکه ن.

نامه وی خویته ری به ریز ئه وه بچیتته دلپه وه که من ده لیم هه موو شتی چه وت و هله ی نووسراو ده رباره ی حاجی قادر به ئانقه ست هاتوون یا خود نووسه ره کانیا ن به فهند و فیلن. من ئه مه م مه به س نیه. با له وه ش زیاتر بلیم: ههن دی له و نووسه رانه ی ناسیاوی خو من و له گه ل به عزیزکیان که ماوه ی وتوویز بووه گه یشتووم به ته فاهووم تا وا بووه راست کردنه وه ی لی سه لماندووم.

نووسه ره هه یه تووشی هله بووه له به ره نه زانینی مه وزووع وه یا رووداو. مه علوومیشه که نه زانین په رده ی خسته سه ره مه وزووع، نووسه ره به ناچاری ده که ویتته سه ره لیکدانه وه و زه رب و ته رح به لکوو په رده له رووی راستی هه لبداته وه، که ئه مه نه کا ده بی واز له ته قه للا بینن.

به لام له م زه رب و ته رحه دا خلیسکیک دیتته پیش نووسه ره ئه گه ر لی به پاریز نه بی به ئاسانی ده خلیسکی. تو بلپی خلیسکه که چی بی.

مرو ف بو خوی که له باسیکدا باوه ریکی تایبه تی هه بوو خه ریک ده بی به شیوه ییکی عه فه ویی به لگه کو کاته وه بو سه پاندنی باوه ره که ی، جا ئه گه ر باسه که په یوه ندی هه بی له گه ل میزوو و گورانی کومه لایه تی چه ز به وه ده کا رووداوی لیره به پیشه وه به جو ریک رووی دابی که خوی ئاره زویه تی، بو ئه وه له ئیستا و دوارو ژیشدا ئه و شته روو بدا که به چاکی ده زانی. با میسالیک بینمه وه له ئه فسانه و سه رگوزه شتی کون که گیرانه وه یان که س تووره ناکا. ئه وانیه ی گوئی ده گرنه داستانی روسته م و ئه سه کهنده ر و ئه رسه لان مه یلیان بو ئه وه ده چی گورزی قاره مانه که قورستر و شیره که ی برنده تر و بازوه که ی به هیزتر بی. حیکایه تخوانیک ئه گه ر شتیکی که م کرده وه له پایه ی قاره مانه که ره نگه خه لقه که ی که به ئینتیزاری ئیعجازه یینی ئه و قاره مانه ده مه به شکه یان گرتوه هه ر لی نه سه لمینن و جاریکی دیکه نه یه نه وه لای بو گوئی گرتن. نووسه ریش که بو خوی چه زی له جو ریک فله سه فه کرد و ویستی جیهان به گه زیکی تایبه تی بیپوئی، مه گه ر پیشه کی بریاری دابی گوئی نه داته

مهیلی خۆی و توانجی هاو بیرانی، دهنای به رادهی خه ریکبوونی له نووسینی ئەسلی مهوزووع به لکوو له وهش زیاتر خه ریک ده بی مهوزووعه که به چه شنیک بنووسی که وا خزمه تی گهز و فهلسه فه بکا. ئا ئەمه یه خلیسکی کوشنده له پیش نووسه ر و ئەمه یه په تی راستیخنکین که ده بیته وه به بهندی دهست و پی خه لق و دهیانکا به دیلی باوه ری چهوت. مه لای گه وره له دیره شیعی کدا ده فه رمووی:

ئیمه یه بهندی وه هم و خه یالین
ئیمه خه ریکی که ری ده جالین

ده جالیک خۆی نه بوو تا که ری هه بی، که چی هه زاران ساله خۆی و که ره که ی دروست کراون و چهونه می شکانه وه تا ئیستاش دینه خه ونی خه لقیه وه، هیندهش ریزیان لی گیراوه وا بووه یه کیک ئینکاری بوونی کردبان بوته قوربانی. ئەم مه یدانی دیکه شدا هه یکه لی بو خۆی دروست کردوه و جلوه رگی پیوستی ئەو جیگایه ی له بهر کردوه و خه ریکی له وه رانه له سه ر حیسایی ئاده مزاد. دویتی ئاین له بهر بوو، ئەورۆ فهلسه فه و سیاسهت و ئابووری له باودان. ئیتر له هه ر مه یدانیکی سی قۆلی «فهلسه فه - سیاسهت - ئابووری» سه یر ده که ی جورجور و پۆلپۆل له «مهخلووقاتی ده جال» ی ده بینی تیر، ته سه ل، چه سایه وه، قه له و و به بهر. «ده جال» ی دویتی خۆی لکاندبوو به فیکره ی قیامهت و به هه شت و چه هه ننه مه وه، هی ئیمرو له گه ل نیشتمانیه روه ری و پیشرویی و سوودی گشتی خۆ په یوه ست ده کا، ئیتر به راده ی تۆقینی سو فییه ک له ئاگری چه هه ننه م نووسه ر و خاوه ن بیریش له ترسی تاوانباربوون به کۆنه په رستی و دوشمنایه تی گه ل ده مکوت ده بی له عاست ده جالی نو، نه ده ویرئ ره خه نیکی لی بگری وه یا به جوریک هه لسه نگیتی چ جایی ئەوه به درۆی خاته وه.

له م زه مینه دا شتیکی عه لاقه دار له گه ل مهوزووعی حاجی قادر که پیوسته روونی کهینه وه و چهوتیه که ی ده رخه ین ئەو ئاره زوه ئاشکرایه لای به شیکی زور له روشنبیرانی تازه ی کورد بو ئەوه حاجی نیشان بدرئ وه ک هه یکه لیککی داتا شراوی ئەوتۆ خزمه تی باوه ری سیاسی ئیستا که بکا. چالاکانه هه ول ده درئ بو ئەوه حاجی بچرپه ته وه له کات و جیگه و زبانی خۆی و بگو یز ریته وه بو سه رده می ئیستا که تا به پی زه ماوه ندیک که جیلی ئیمرو چه زی لی ده کا، گۆرانی بلێ و هه لپه ست ریک خا. ده بی حاجی رۆله ی هه ژار و ره ش و رووت بووبی... له دژی بۆر جوازی و ده ره به گ بووبی... سه یری هه موو گه لانی کردی... ره نگه رۆژک بی ئیساتی ئەوه بکری خه ریکی ریکخه ستنی نه قابه بووبی...

سهيرت بهم قسهی دواييهم نهين چونکه نووسين ههيه بلاوکراوهتهوه دهلي باوکی خاتوو زین سهبارت به جياوازی چينايتی رازی نهبوو زین بدا به کاکه مهه گویا کاکه مهه سايقی تراکتور بوو لای باوکی زین.

ليرهدا نامهوی، مهوداشم نيه، بچمه ناو موناقاشهی ئهه باوهره که نووسهريک هان دهدا بو دهسکاری له رووداوی ميژوویی وهيا شاردنهوهی ئهه رووداوانهی که خزمهتی باوهرهکی ناکهن. تنهها ئهوهنده دهليهم ههه باوهريک که پيوستی ههبوو به گورين و شاردنهوهی راستی، خووی له خویدا ههستی بيهيتری دهه کا و خاونهکهی دهيهوی به راستپوشي عيبي باوهرهکی داپوشي. به دهه راستپوشيشهوه ههنگاو به ههنگاو ناچار دهبي تا خووی و باوهري زمان دهرنهين دههکويته شهر له گهل سوود و بهرزهوهندی خهلق چونکه ههه بهرزهوهنديک درويهک سپي دهکاتهوه بهه مانايه که ئيمکان نيه بهرزهوهندی له درو پهيدا بي. کهواته مهرگی بهرزهوهند دهبيته ژيانی ئهه درويه که راستی پوشي بو دهکري. ئهه شريتهی راستپوشي و بهرزهوهنده کوژيه سهه بهوه دهگهيهني نهک ههه بهقسه بهلکوو به زهبری کوتهک و ياسا و نيزام گهل دهمکوت دهکري و ورتهی لي دهبري.

ئهم کارهی راستپوشي لهوه دهچی لايهنيک بيهوي ئيسپات کا: يهک و يهک دهکهن چوار « $4=1+1$ » ئيتر سهپاندي ئهه ههلهيه بهسهه دهستووری حيسابدا دهبي ههموو راستيهک به درو بخاتهوه که ههلهی مهسهلهکه دهردهخا. ناي دوو و سي بکهه پينج « $5=3+2$ » نهکا بهوه مهعلووم بکري دوو و دوو دهکهن چوار « $4=2+2$ » چونکه ئهوسا يهک و يهک ناکهن چوار. ههموو مهسهلهينيکی ديکهی حيسابيش که علاقهدار بي له گهل « $1+1$ » دهبي به درو بخرينهوه، خو دياره ئهه ههموو به دروخستنهوهی شتي راست به کوتهک نهبي ناکري. ئهه کهسه وهيا ئهه لايهنه که سووديش وهردهگري له پرسياره چهوتهکه « $4=1+1$ » سوودی تازهش وهردهگري له بهدرو خستنهوهی ههه راستيهک. بويه روژ له روژ چالاکتر دهبي لهه کارهی بهرزهوهندکوژی و راستپوشييهدا.

پي ناوي من بليم له خووه دياره سوودی ئهه، مالميراني خهلق و پههسهندي درو بهههم ديتي. بويه مروفي دلسوژ دهبي بلي « $2=1+1$ ». ئهگهه بو ماوهيکيش لهه راستيهه غافل بوو وهيا لي به سههوو چوو پيوسته له سههوهکهی بگهريتهوه، ياخود با بليم ههه کاتيک سههوهکهی خووی دوژيهوه ناي باي چرکهی سهعاتيک له سههري بوهستي. به مهشدا چ شتيکی زهحمههه داوا نهکردوه. زوربهی ئهه کهسانهی قسهکهيان بهه دهکهوي گهنجي روشنيرن که له زور ههلهوستدا هههه نازان دهگهن به پايهی خو کوژی، ئيتر بو دهبي ترسيان ههبي له راست کردنهوهی چهوتي ياخود دوودل بن له دان پيدا هيتان به ههله.

خۆ ئەگەر كەسبىكى غەيبپەرسىت لە ترسى ئازارى جەھەننەم نەوېرى ئىنكارى دەجال بكا گەنجىكى «علمانى» لەو مەيدانەى خەباتى تىدا دەكا وەيا خەرىكى دۆزىنەوہى رېى كامەرانىيە بە پىي باوہرى خۆى ترس و ھىوای غەيبى نايبزوينى تا چاو لە حەقىقەت بپۆشى.

جەھەننەم و بەھەشتى مرۆقى «علمانى» لە سەر ئەرزە، بەھەشتى سەر ئەرزىش ھەرگىز بە درۆ دروست نايى. بۆيە من بە رادەى پەرۆش و ئەسەفم بۆ ھەلە و سەھوى كوردىكى رۆشنىر ئەوئەندەش بە گلەيم لە سوور بوون و پىداگرتنى لەسەر ھەلە. ھەموو ھەول و تەقەللايىك و جانفەدايىەكى پىشكەشە بە ھەلە بكرى دەچىتە ھىچە و لە كىس گەل دەچى و دەكەويتە باغەلى درۆزان.

ھەندى جار نووسەرم دىوہ لەو پلەى سووربوون لەسەر ھەلەى تىپەراندوہ تا لە لوتكەى ھەرە بەرزى راستپۆشى سەرکەوتوہ و بەودىودا شۆر بۆتەوہ بەرەو زەلكاوى جنىوفروشى. وەك پەندىكى برايانە و حەقىقەتىكى بى پەلە بە گەنجى كورد دەلیم جنىودان نىشانەى سووكايەتى ئەو كەسەيە كە جنىو دەدا چونكە ديارە پەرەوى نىە لەوہ كە لە مقابلەدا جنىوى پى بدريتەوہ. متنبى راستى گوتوہ كە دەلى:

من يهن يسهل الهوان عليه
ما لجرح بميت ايلام

ئەوہى سووك بوو سووكايەتى لى خۆش دى. برىن لە مردوو ئازار نابەخشى.

بىگومان مرۆقى رەوشت پاك بەر لەوہ ترس مەنعى بكا لە جنىو، سروشتى خاويىتى خۆى قىزى ھەلدەستىنى لە جنىودان، ئىتر لەبەر بەرزى سروشتى زمانى خۆى دەپارىزى و رىزى خەلق رادەگرى. سرنج بدە جنىوفروش دەبىنى لەبەر پەستى نەفسى يەخەگىرى كەسى وەھا ياخود لاىەنى وەھا دەبى كە بى دەسەلاتيان دەزانى و لىيان ناترسى. كە بزانى جنىو دانەكەى دىنارىكى لە كىس دەدا وەيا دوو شەوان دەبخاتە بەندىخانە دەمى خۆى دەدروى و دەبىتە نمونەى شەرم و شكۆ.

وا دەبى زارشى بۆ مەبەسى سوودى شەخسى بەكار دى. كابرارى زارشى دەيەوى بە جنىوفروشى مەيدان بۆ خۆى چۆل كا چونكە دەزانى زۆر كەس خۆ دەپارىزى لەوہى كە قسەى سووكى پى بگوترى. مرۆقى شەرم بە خۆ بە وشەيىكى بى حورمەت نىوہ مردوو دەبى، زات ناكا نىك بىتەوہ لە جىگە و رىگەيىكى ترسى بى حورمەتى تىدا بى. شەخسى

جنيودەر راستهوخۆ وهك كهسيكه (بۆ خۆم يه كيكيم ديوه لهو تهرزه) تف بكا ته ناو قاپي چيش تهاوبه شي نه بي له خواردندا. ئەو شەخسە خۆی له خواردنیش ناکا ئەگەر يه كيكی ديكه وهك ئەو چيشته كه ی پيس كرد.

به نيسبت گهلي كوردهوه ئەو رهوشتهی راستپوشي وهيا مهيدان له خهلق تهنگ كردنهوه و ده رپه راندنيان له كوري زانست و روشنيري زيانكي زلتري ههيه له چاو گهليكي ديكه ي چه سپاوي خاوهن كيان و سامان، چونكه وهك «بديهيه» وايه به راده ي هه زاري پيوست ههيه به مال... به راده ي نه زانين پيوست ههيه به زانست ... به راده ي نه خوشي پيوست ههيه به دهرمان. ئيمه له سه ره تاي هه موو كار يكدايين. دوو هه زار ساله ده تلينه وه... تروسكه ي خوشيمان نه ديوه... تازه به تازه مه وداييک پيدا بووه بۆ سوودي كورده واري تيدا هه لسوريين، بويه له گهلاني ديكه محتاج ترين بۆ نازادي له گوفتار و نووسين و كردار و توژينه وه بي ئەوه ي يه كدي بترسيين وهيا مهيدان له يه كدي تهنگ كهينه وه. هه موومان يه ك دل و يه ك دهست و يه ك ئامانج بايي هه لگرتني ئەو ئه ركه ناكه ين وا به سه ر شاني كورده وه يه، ده و جا ده بي حالمان چي بي كه خه ريكي دو شمنايه تي بين له گه ل يه كتر و به وه دا ده رگه ي كرايه وه له رووي خومان داخه يينه وه. ئەوه نده له كارواني گهلاني پيشكه وتوو دوا كه وتوو ين ئەگەر له شه قامي بي كوسپ و هه مواره وه به را كردن ماوه بپرين ديسانه وه تا كاتيكي گه ليك دوورودريژ ماوه ييكي ئەوتو نابرين له چاو ئاسمانگه رديدا خۆ بنويئ.

كوسبي سه ر ريبازمان يه كدي ترساندن بي، وهيا راستي شاردنه وه بي، وهيا هه له سه پاندين بي، تيكر ايان هه نگاوي به ره و پيشه وه مان كورت ده كه نه وه، ياخود ده ي وه خريتن، ياخود ده يوه ستين.

ئوه ي پيشتر گوتم له نيشانداني حاجي وهك هه يكه لي داتاشراو، دوو خراپه ي تيدا ده ديترئ: شاردنه وه ي راستي و ته رجيجي مه به سي ته سكي تايه تي به سه ر به رزه وه ندي گشتي. پچرينه وه ي حاجي له واقيعي خوي و بريني ره گي په يوه ندي له گه ل ئەو واقيعه دا زورينه ي راستي له ژيان و شه خسيه تي حاجي ده سرپته وه، وهك بلي له به تالايدا ده خوليته وه. به م پچرينه وه و برينه وه يه حاجي ئەو مرؤفه ناميني كه هه بووه و به شيكي يه كجار به نرخ له ئەده به كه ي سه راو ده بي وهك بلق و كه فه لولو لكه ي لي دي كه بي عه لاقه يه له گه ل قوولا يي ده روون و ناخي كومه ل. چه ند حه يفه ده سكار ي جه وه هر بكا به كه ف.

حاجي له شيعره كانيدا ده رووني خوي كردۆته وه و هه ست و بيري ده ربرپوه. تا فكري تي بر كردي به دليكي پاك و قه ناعه تيكي ته واوه وه ويستوهه تي خزمه تي كورده واري بكا.

ههلبهسته کانی لهم رهوه ساده و رهوانن، پهرده و گری و اتاکانی نهشاردۆتهوه تاکوو تهئویلی دوور له مهبهس ههلگرن. مرۆفیکی دلسۆزی تیگه‌یشتووی ئەوسای کورد ده‌بوا ئەو شتانه‌ی که حاجی گوتونی یا شتی له‌وه‌ نزیک‌ی گوتبا.

ئەگەر فیل له خۆمان نه‌که‌ین تا ئیستا زوربه‌ی بیره‌کانی حاجی هه‌ر له‌ کاردان و به‌ قه‌ده‌ر رۆژگاری حاجی ئیستاش هه‌ره‌شه‌ له‌ حازر و دوا‌رۆژی کورد ده‌که‌ن. له‌ باری ژبانی ئابووری و گۆرانی ماددیشه‌وه‌ که‌میکی که‌م نه‌بی له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستاندا ئەو گۆرانه‌ رووی نه‌داوه‌ بیته‌ بنکه‌ بۆ گۆرانیکی قوول له‌ بیر و ئامانج. جگه‌ له‌وه‌ و سه‌ره‌رای ئەوه‌ که‌ کورد خۆی خاوه‌نی بیشریکی ئەو که‌مه‌ گۆرانه‌ش نییه‌ و ده‌ستی ئەوتۆ هه‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راست بتوانی ته‌فر و تونای کا، گیروگرفت و ته‌گه‌ره‌ به‌ جوړیک تیکه‌لی واقیع و ریبازی ژبان و بزووتنه‌وه‌ی بوه‌ ده‌رفه‌ت به‌وه‌نده‌ گۆرانه‌ش نادا کاری ئازادانه‌ی خۆی بکا بۆ پیش خستنی هه‌نگاوه‌کانی، ئیسته‌ش هه‌ر له‌به‌ر تیشک و له‌ ناو په‌راویزی ئەو گیروگرفت و ته‌گه‌راندا په‌له‌فره‌یه‌تی. «وا ریگه‌تان ده‌به‌سری عیلاتی جاف و بلباس» مۆدیلی دروشمه‌کانی خه‌باتی کورده‌ له‌ سالی 1972دا (لهم ساله‌دا ده‌ست به‌و نووسینه‌ کراوه‌). تا کاتی خۆیتندنه‌وه‌ی ئەم دێرانه‌ حیسابی کورد له‌وه‌دا نیه‌ وه‌ک خاوه‌ن په‌زی عاده‌تی له‌گه‌ل خۆیدا بلی «مه‌رگه‌له‌ که‌م زاوه‌ داخوا که‌ی بیچوه‌کانی بفروشم قازانجی زیاتره‌». کورد جاری خه‌ریکی ئەوه‌یه‌ لیکدانه‌وه‌ییکی دیکه‌ بکا و بلی «گورگ له‌ مه‌رگه‌له‌ که‌مدایه‌... وا پێ ده‌چی که‌وتبته‌ ناو کۆزی بیچوه‌کانیشه‌وه‌ تۆ بلی چ بکه‌م خۆم و مه‌ره‌که‌ له‌ ددان و چنگالی گورگ رزگار بکه‌م!». «

به‌لی راسته‌ تا که‌ره‌سته‌ی ماددی و مه‌عنه‌وی هه‌بی بۆ خۆپاراستن، ئومیدی نه‌جانبوون و سه‌رکه‌وتن زۆتره‌، به‌لام وه‌ک ئەو راستیه‌ و له‌ویش گرنگتر راستیه‌کی دیکه‌ هه‌یه‌ ده‌لی «تا گیروگرفت و خه‌ته‌ری کوشنده‌ هه‌بی ده‌بی ئامانج نه‌هیشتنی ئەو گیروگرفت و خه‌ته‌ره‌ بی. خه‌ریک کردن به‌ ئامانجی لابه‌لا له‌گه‌ل پێداویستی ژبان و بوونی میلیه‌ت ناگونجی».

بۆ مهبه‌سی روون کردنه‌وه‌ میسالیکی دیتمه‌وه‌: با بلیین کاک پیروتیکی هه‌زار بوو ده‌وله‌مه‌ند بوو. ئا ئەم کاک پیروته‌ ناپه‌رژێ خۆشی له‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی بیینی تا خۆ رزگار ده‌کا له‌ زۆرداریکی که‌ خه‌ریکه‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی لی سه‌نی... ئیتمه‌ هه‌ر بۆ کورت کردنه‌وه‌ی موناقه‌شه‌ و راده‌نووتین کاک پیروته‌ ده‌وله‌مه‌ند بووه‌، خۆ ئەوه‌ی راستی بی به‌ پێی زه‌مانه‌ و له‌ چاو خه‌لقی دیکه‌ هه‌ژارتر بووه‌. کاتیکی کاک پیروته‌ ئانه‌ییکی هه‌بوو کاک X بیست ئانه‌ی هه‌بوو، ئیستا کاک پیروته‌ بیست ئانه‌ی په‌یدا کردوه‌، کاک X بووه‌ به‌ خاوه‌نی 100

دینار یا زیاتر. کاک پیروټ خوږی و بیست ټانه کەشی وا له بهر دەست و دەسه‌لاتی کاک X دا.یه.

من له پشت چاویلکە‌ی رەشەووە سەیری جیهانی کوردەواری ناکەم. هیندە‌ی هەر مەروټیکی دڵخۆش به بوون و ژین و چاره‌نووس، ئومێدم هەیه کورد به مافی نەتە‌وایەتی خوږی بگا. دەمیکە گە‌ییوم به‌و قە‌ناعەتە کە زەمانی تە‌وانە‌وێ کورد به‌سەرچوو. له تە‌مووزی 1960 گوتاریکم له رۆژنامە‌ییکی عەرەبیدا ب‌لاو کرایه‌ووە ئە‌مه به‌کێکە له رسته‌کانی:

«والکرد جاز العصور التي كانت تسيف اضمحلال الشعوب وترقین قیدها من سجل الوجود وهو اليوم حقيقة مستعصية على الفناء وتدرج على مهل في مرقاة مطردة التصعيد نحو ذری تشهد منها الدینا کما تشهد بزوغ النجم المحتوم في حکم طبيعة الاشياء».

له هەمان گوتاردا روو دە‌کە‌مه خاوه‌ن بیرورای عەرەب داوایان دە‌کە‌م به نووسین کورد به میلیله‌تە‌کە‌یان بناسین چونکە زەمانە ئە‌و ناسینه هەر فەرز دە‌کا:

«فستفرض الايام هذا التعريف في آمد قريب أو بعد آمد قريب. وخیر لمصالح الشعوب ان ترقب مخاض المستقبل باحداث التاريخ على اهبة منها وابصار».

سرنجیک بدە گوتە‌ی «في آمد قريب أو بعد آمد قريب» واتە به‌و نزیکانه یا نەختیک دوا‌ی ئە‌م نزیکانه، به‌لێنە‌کە‌م نە‌خستە دوا‌ی زە‌مه‌نیکی دوور. سالی تی وەر‌نە‌سوورایه‌ووە سەرە‌تای ئاژاوە له کوردستان دە‌ستی پێ کرد. له ئە‌یلوول شۆرش به‌رپا بوو. ئە‌مه دە‌گێر‌مه‌وه تا لێم بسە‌لمینی به‌ هە‌موو د‌ل و قە‌ناعە‌تمه‌وه باوهرم هە‌یه به‌ نە‌فه‌وتانی کورد، قە‌ناعە‌تە‌کە‌م له سۆز و هە‌ستی تە‌بعی کوردایه‌تییه‌وه هە‌ل‌ناستی و به‌س، به‌ل‌کوو لیک‌دانە‌وه و وردبوونە‌وه‌شی له‌گە‌ل‌دایه. به‌لێ کورد میلیله‌تیکی نە‌مره، دە‌ماری زیندوو‌ه‌تی له‌ فەر‌کە‌دایه هەر دە‌لێی ئە‌گەر بیشیه‌وی ناتوانی ب‌مری. به‌لام له‌گە‌ل ئە‌مه‌شدا و به‌ راده‌ی له‌ د‌نیاییم له ئە‌نجامی گە‌شه‌دار و سەر‌که‌وتنی کوتایی کار، ترسم هە‌یه له‌ هە‌نگاوی چە‌وت و بیکه‌ل‌ک. مە‌روټی ئاسایی که لێ نە‌شێوابی نابێ له‌به‌ر ئومیدی به‌ ژيانی دواروژی چە‌ند برینیکی ب‌ن لزووم بخاتە‌ له‌شیه‌وه، یاخود بۆ د‌ل خوږی به‌ خە‌له و خەرمانی سالانی ټاینده‌ خەرمانی وەرزی ئیستا‌کە‌ی بسووتینی.

وا بووه دهوله تی بههیز و سامان و پر چهک بههوی ههله و رهوتی چهوت دووچاری تهنگزه ی کوشنده بوه، کهواته گهلیکی وهک کورد، که خوئی له تهنگزه دا بی و هیزی بهرگری و ههلمهت بردنی له پینداویستی ههلهکوت که متربی، دهبی ههله و خلیسکان چی بهسهر بیئی! که ئەمه وایی، بیگومان وایشه، دیاره خو به سههوو بردن یا سههوو کردن له ئاست زیان و ئەدهبی بوئزیک - وهک حاجی - دەرگه ی سههووی گورهتر دهکاتهوه له کاری زلتردا، چونکه به جوئریک عهفهوی ههنگاوی نووسهر یاخود خشکه ی خامه ی له ئەدهبهوه دهروا بو پرسیاره کانی فلهسهفی و سیاسی و ئابووری و کومه لایه تی، که ئەمانه ههموویان مهوزووعی ئەوتون دهبه بنگه بو تهصهوری واقع و دهستنیشان کردنی خهبات و جوولانهوه ی تایه تی بو سهرخستن و پیشخستنی ئەو واقیعه. دهوجا نووسهریک که له ههوهل پیتی نووسینی دهرباره ی ئەو بوئزه لایه نی چهوتی گرت و حهقیقه تی خسته ژیر پییهوه... که نووسهر رازی نهبوو به چوئیه تی راسته قینه ی زیان و فکر و ئەدهبی ئەو بوئزه و له رپی راستپوشی و داتاشین و ههلبهسته نهوه شتیکی ساخته ی پیکه وه نا، دیاره نووسینه که ی که له سهره تاوه وهک جوگه له ییکی تهسکی دروژن له کانیای شه خسی بوئزه که ههله دهقولی، بهره بهره زیاد دهکا به تیکه لیبوونی لیکدانه وه و لیکولینه وه ی ههمه چهشنه ی دهرکرد و ههلبهستراو له ههموو مهیدانه کانی فکره وه تا دهبی به رووباریکی پان و قوول و شه بولایو پزاویژ له ههله و فهند و فیئل.

ههلبهت نووسهریک که رازی نهبوو به راستیه کی پیش سهد سال و دوو سهد سال و لپی وهتهنگ هات تا بهرگیکی دروی له بهر دهکا که خوئی که یفی پی دی، دیاره ئەو نووسهره له عاستی ئیمرودا زیاتر وهتهنگ دی و له جیاتی بهرگیک چهندن بهرگی دروی له بهر دهکا. بو میسال دهلیم «ملحد» یکی ئیمرو هیچ له «الحاد» که ی که م نابیته وه ئەگه ر حاجی قادر نوئز که ر و له خواترس بووبی. خواناسی حاجی وهک ئەوه نیه ئیستا فهیله سووفیک خهریک بی ئیسپاتی بوونی کردگار بکا چونکه که ئیسپاته که کرا ئیلحاده که که به درو دهخریته وه. دهوجا که «ملحد» بهوه رازی نهبی حاجی قادری پیش سهد سال نوئز که ر بووبی دیاره دهرگای ههموو «مناقشه» ییک دهبهسی له رووی باسی لاهووتی: له وهندهش ناوهستی بهلکوو که دهسهلاتی بوو سزای قورسیش دادهنی بو پیاوانی لاهوت و ههموو جوهره باوه ریکیان. دهتوانین بلین ئەو ته رزه «ملحد» له رووی تهسکی میشک و بیحه وسه له ییه وه وهک قه شه ییکی سه رده می «گالیلیو» یه که بریاری سووتاندنی ههموو فهله کناسیکی دهدا بیگوتبایه زهوی به دهوری روژدا دهخولیته وه. (ئهم میساله م هیتایه وه به نیازی روون کردنه وه ی مه بهس. دهنا لیره دا دهخلیکم نیه بهسه ر ئیلحاد و ئیمان وه و به هیچ جوهر نامه وی بچمه وه ناو گو می ئەو باسه وه).

خاوهن باوه‌ری سیاسیش وه ک کابرای «ملحد» و لهو دلگه‌رمتر جه‌نگ ده‌کا له دژی ئه‌و راستییانه‌ی که‌ه‌زیان لی‌ناکا، چونکه «الحاد» مه‌زووعی‌کی نه‌زه‌ریه و ده‌خلی راسته‌و‌خوی به‌سه‌ر سوود و به‌رزه‌وه‌نده‌وه نیه. له‌فه‌رزی «ملحد» له‌ده‌مه‌ته‌قه‌دا ژیریش که‌وی هه‌ر قسه‌ده‌دۆرینی، پاره و پوولیکی هه‌یی له‌جی خوی ده‌مینیتته‌وه. به‌لام سیاسه‌ت نه‌زه‌ریه و به‌رزه‌وه‌نده، به‌قه‌ده‌ر تیشکانی سیاسی له‌نه‌زه‌ریه‌دا به‌رزه‌وه‌ندیشی تیده‌شکی. ده‌وجا بۆ خۆت سیاسی و «ملحد» به‌یه‌کدی بگه‌ له‌رووی پینداگرتن و سووربوون له‌سه‌ر هه‌له‌ و ده‌سکاری.

دوور نیه‌ فرچک‌گرتن به‌دژکاری و لایه‌نگیری (خصومة و تحیز) له‌رئی ته‌سکی می‌شکه‌وه مرؤف‌بگه‌ینی به‌پله‌ی خۆه‌لقوتاندن له‌هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ژبانی رۆژانه‌ی خه‌لق. ره‌نگه‌ له‌جۆری گۆزه‌ران و به‌رپوه‌ه‌وه‌ تیی کا تا سه‌ر ده‌گه‌ینی به‌مۆدیلی جلك و شه‌کری چایه‌ و خویی چیشته. ئه‌وه‌ی لیره‌دا ده‌لیم‌چ «مبالغه»ی تیدا نیه. می‌شکی ته‌سک که‌ ده‌سه‌لاتی بوو جیهان به‌پیی می‌زاجی ناله‌باری خۆی له‌قالب‌ده‌دا، هه‌ر کاتیکیش رووداو وه‌یا می‌زاجی خه‌لق ئه‌و قالبه‌ی نه‌سه‌لماند ئه‌وسا به‌هیمه‌تی کۆته‌ک رووداو و می‌زوو و خه‌لقیش سه‌ر نه‌رم ده‌کا بۆ که‌یفی خۆی و هه‌ژار و یه‌ک به‌لگه‌ش دینیتته‌وه که‌ خۆی راسته‌ و جیهان چه‌وت. له‌فه‌رزی خۆی پیی نه‌کری ده‌لیلان بینیتته‌وه ئه‌و کاره‌ به‌قوتنه‌رات ده‌دا و کری‌گه‌ته‌ی زیره‌ک و پسپۆری بۆ ده‌گری.

به‌لی سه‌ره‌رای ئه‌وه که‌مه‌نتیق و لیک‌دانه‌وه ده‌مانگه‌یه‌نی به‌وه‌قناعه‌ته که‌سنووریک نیه‌ بۆ دژکاری و لایه‌نگیری، رووداوی می‌زووش باسی ئه‌وتۆمان بۆ ده‌گه‌یریتته‌وه له‌هه‌وه‌سبازی ده‌سه‌لاتداران که‌هه‌ر به‌جاری بمانتۆقینی له‌و ئافه‌ته‌ی خۆ به‌سه‌هوو بردن و سووربوون له‌سه‌ر هه‌له. قه‌سابخانه‌ی کاره‌ساته‌که‌ی «خلقی قرآن» له‌سه‌رده‌می عه‌باسیه‌که‌ن یه‌کینه‌ له‌و به‌ره‌مه‌هه‌ر گه‌ره‌ی دژکاری و لایه‌نگیری. دوینی و پیریش هاوتای ئه‌و رووداو هه‌کۆنه رووداوی تازه‌مان دیوه‌ به‌چاوی خۆمان ئه‌نده‌ دزیو و درنده‌ بوه‌ ئه‌گه‌ر ره‌حمیکمان به‌خۆماندا بیته‌وه و ئیسافیک له‌گه‌ل راستیدا به‌کار بینین له‌خۆمانه‌وه ده‌که‌وینه‌ دژی «دژکاری»ی بیلزووم و «لایه‌نگیری»ی هه‌وه‌سبازانه، چونکه‌ ده‌بی ئه‌وه‌ بزاین چیلکه‌ و داره‌ سووته‌مه‌نی ئه‌و جه‌ه‌ننه‌مه‌ من و تۆین یا کور و برا و براده‌رمانن. که‌ ره‌حمان به‌مرؤفی نه‌ناسراودا نه‌یی با ره‌حم به‌خۆمان بکه‌ین.

سه‌یره‌ ئه‌وه‌یه‌ زۆرداریک یا باباییکی ده‌سه‌لاتدار که‌خه‌لق ده‌تۆقینی تا سه‌ریان پین دانه‌وینی بۆ باوه‌ری خۆی، وا ده‌بی دوا‌ی کاره‌سات و ئازاردانی پین سامان و ناره‌وا، واز له‌و باوه‌ره‌ دینی و ده‌چیتته‌ سه‌ر باوه‌ریکی تا بلئی جیاواز، ئه‌وساش سه‌ر له‌نوی ئازاری خه‌لق ده‌دا بۆ

ئەو لە گەل خۆیدا باوەرگۆرییان پى بکا. هەندى جار قەوماوئە و شەخسە يا ئەو لایەنە چۆتە سەر باوەرپىك كە لەمەوپىش بە كفرى حىساب دەكرد و خەلقى لەسەر دەكوشت. چەند خۆش دەبوو ئەو لایەنە سزای خۆشى دابا وەك هى خەلق چونكە ئەویش وەك ئەوان تاوانبارە بە گەز و گرىپى خۆى، واتە بە قسە و كردهوى خۆى دەيگىرئ نەك بە هى من و تۆ.

ئەوانەى لایەنگىرى و دژكارى دەكەن لە مەوزووئىكدا هەموویان لە يەك رادە و ئەندازەدا نین. هۆى ئەو جیاوازییەش يەك و دوو نیه بەلكوو بە پى چەند و چۆنیەتى بابەت و هەلۆستى شەخس و رەوتى ژيانى و عەوامىلى دىكە جۆر جۆرە كە نايننە ئەژمار دژكارى و لایەنگىرى لە كەسىكەوئە تا يەكئىكى دىكە تەفاوتى دەبى و توند و شلى پەيدا دەكا.

لە عاست حاجى قادردا دژكارى و لایەنگىرى گەنجىكى كۆبى لە هى جىگەيىكى دىكە ئاشكراتر و بەهێزترە بە هۆى ئەوئەو كە هاوشارىيەتى كۆبىك لەگەل «حاجى» دا هەرچىنك بووبى و هەرچۆنىك ژياپى و رابواردبى لە رابردووى باپىرانى ئاكرهيبى و خانەقینى و ئىستاكەى خۆيان كەم ناكاتەوئە. بەلام هەم بە حوكمى مەنتىق و هەم بە پى ئەو كە لە مەوقىف و نووسىنى هەندى كەسانى كۆبى دەبينم و دەخوینمەوئە ديارە بە لای ئەوان كۆبىانەوئە ئەگەر حاجى قادر بە جۆرىكى كە خۆبىان دەيانەوئە بخرىتە پىش چاوان و پەيوەندى و دۆستايەتى لەگەل ناسراوانى كۆبەى سەردەمى حاجى تەفروتوونا نەكرئ، ئا ئەو حاجى قادەرە و ياد و بىرەوئەرى و شىعرى بەكەلكى ئەوان ناين، چونكە بەلایانەوئە حاجى قادرى راستەقىنە لە دەست ئەوان دەردەچى و دەبىتە سامانىكى مەعنەوى بۆ شوینەوارى ناسراوئەكانى هاوچەرخى حاجى.

گەنجىكى كۆبى كالى تازه مېشك پزاو و خاوەن بىر و باوەرپىكى لایەنگىر خۆشپىك هەست پى ناكە لەوئەدا كە حاجى قادر دۆستى حەماغا بووبى و يا شىعرى بە ئەمین ئاغادا هەلگوتبى. خۆ حەماغا و ئەمین ئاغا، خزم و كەس و باب و باپىرى ئەو نین. نەك هەر هەستى خۆشى لەو دۆستايەتییە و پىندا هەلگوتنە ناكە بەلكوو حاجى قادرى ئەوتۆبى هەر دەست نادا بۆ ئەو. بۆیە تا دەتوانى خەرىك دەبى رووپەرەى دۆستايەتییە حاجى لەگەل ناسراوانى ئەو دەمەى كۆبىندا دەسپرتەوئە و وینەيىكى دەسكرد بۆ پەيوەندى حاجى لەگەل زەمانەكەيدا دروست دەكا. وەنیه ئەمەش كارىكى ئاسان بى، چونكە خۆشى بى و ترشى بى حاجى هەموو ژيانى كە لە كوردستانى عىراق و ئىراندا رابوواردبى لە نىو مەلایان و ناودارانى ئەو دەمەدا بوو، دەسەلاتى بوئىزى و پزانى بلىمەتیشى هەر بەهۆى ئەو نزیكىيەى لەگەل ئەواندا گەشەى كردووئە. ئىتر مەعلومە سىرنەوئەى پەيوەندى حاجى لەگەل مەلاكەن

و ئاڭاكانى ئەو دەمەي كۆيىدا راستەوخۇ دەپتە سۈپىنەۋەي سەرىپاكي ژيانى حاجى بەر لە سەفەرى بۇ ئەستەمبول.

بۇ بىتالىيى پياۋى لايەنگىر ديوانەكەي حاجى ھىندە شايدە تىدايە بۇ ئەم راستىيە، خامۇش كىردىن بە سووتاندنى ديوانەكە نەبى ناكىرى. بۇ ھەر مەبەسىكى كە ئەو لايەنگىرانە ھەزى لى دەكەن ئەگەر حاجى يەك دوو بەيتى گوتى، بۇ سەپاندنى ەلاقەي لەگەل ناودارانى دەورى خۇي چوار پىنج بەيتى گوتوۋە. ۋەزىكى يەكجار نارەھەتە بۇ مىزاجى مەرۇقى لايەنگىر.

بەلای يەكىكى ۋەك من، بىتەرەفى بىنلايەنگىرى، كە مەبەسى گوتنى ھەقىقەت بى و ئەو ھەقىقەتە ھەر چىيەك بى با بى و پى ۋەتەنگ نەبى، زۆر بە دللى خۇشەۋە دەلېم كورد و حاجى بەختيان يار بوون لەۋەدا كە حاجى كەۋتە سەر خوتىندنى مەلایەتى و رەفاقەتى پياۋ ماقوولانى دەورى خۇي. بەھۇي ئەو خوتىندەۋ رەفاقەتەۋە بوو لە گەنجىكى عادەتى لادىۋە بوە شاعىرىكى ناسراۋى پەنجەنیشان و خاۋەن كەرەسەيىكى زىھنى و مەعنەۋى ئەوتۇ كە رىي ئەستەمبولى بۇ كىدەۋە و جىگە و مەقامى لەۋىندا بۇ ئامادە كىرد.

ۋەك دەزانىن لە روۋى ۋەفاكارى و بى گىوگالىيەۋە حاجى ئەو راستىيە لەبىر نەچوۋ و تا ژيا دۆستەكانى دىرىنى فەرامۇش نەكرد. تۇ بلىي لەبەر كام ھۇي جنوكاۋى دەۋا حاجى ۋا نەبى؟ كە رابوردوۋى خۇي سىپايەۋە و رەفىقەكانى خۇي لە دل دەرھاۋىشتان ئەو بەتالاييە بە چى چاكتر كىدبايەۋە؟ خۇ ئەۋسا ۋەك ئىستا مامۇستاي لايەنگىرى نەبوۋ بە خىرى خۇيان حاجى باۋىتە سەر ماخوليايىك لەگەل مەيل و ئارەزۇي خوتىن گەرمى ئىمىرۇ بگونجى. ھىشتا كوردەۋارى بەھۇي تازە دەھاتوۋ فىرى جىنودان نەبوۋبوۋ بە دەرەبەگ و بۇرجوازي و كۆنەپەستى تاكوۋ حاجى قادىرىش لەۋ بەرەكەتە ھەندىكى بى گەشتبا و بىكردبا بەھانەي فەرامۇش كىردنى رابردوۋ.

حاجى لە رەفاقەتى ئەمىن ئاڭا و ھەماڭا و حاجى مەلا ەۋلا لە سوود بەۋلاۋە نەيدىبوۋ تا بکەۋىتە دزى ئەو رەفاقەتە. بە پى باۋەرى ئەو سەردەمەش ھىچ كامىك لەۋانە خراپەيان نەبوۋە تاكوۋ حاجى لە رىي نىشتىمانپەرۋەرۋەپىيەۋە پەيوەندى شەخسى و رەفاقەت لە بىرکا و بکەۋىتە سەر بارى دوشمنايەتبيان.

حاجى نىتپاك بەخەيالدا نەدەھات و لە غەبىشەۋە نىداي نەبىستىبوۋ رۇژەك لە رۇژان گەنجى ئەوتۇ پەيدا دەبن لە شارەكەي، كە خۇيان بە خەسارەتمەند دەزانن لە چۆنەيتى راستەقىنەي ژيان و راباردنى ئەو. دەتوانم لىرەۋە شايدەدى بدەم بۇ حاجى ئەگەر ئەمەي

زانیا له رووی دلسۆزییهوه ئامۆژگاری دهکردن له هیزی قهلهم و زمان و فکریان بۆ خزمهتی راستی به کار بینن چونکه راستی نهی، به کهلک زوربهی گهل نای. دروست کردنی شت له سهر درۆ وهک کهلهکی پهرو وایه یا خیرا ژیرئاو دهبی یا خود دهبی به ئهرکیکی ههمیشهیی سهروای کهی.

دوشمنابهتی راستی جگه لهوه سهر ده کیشیتتهوه بۆ دوشمنایهتی گهل، تا بلی کاریکی به سفت و سوپه بۆ گیانی ئهوه کهسهی ده کهووتته دژی راستی. لیره دا میسالیکت بۆ دینمهوه بایی قهناعهت هینان بکا. حاجی دهلی:

دوو ئاغای ماوه وهک بیستومه ئهخبار
ئهمین ئاغا و هماغای «صاحبی» کار

گومانته بی ئهوه بهیته بهقهده خهجهریک له ناخی دلی ههموو کهسیک کار دهکا که دژی دۆستایهتی میانی حاجی قادر و ئهمسالی ئهمین ئاغا بی. بهلام ئهوه بهیته بهنیسهبت گهنجیکی عادهتی کورد، که دژی ناودار و خاوهن دهسهلاتی ئهوه سهردهمه بی، وهک خهجهر بهیهک دهم برینداری دهکا ئهویش دهمی «موضوعی»، کهچی گهنجیکی ئهوتویی کویی لهوه بهیتهدا به ههردوو دهمی تیغه که بریندار دهبی، «ذاتی» و «موضوعی»، چونکه سهرهپای ئیشیکی که راستهوخۆ له واتای بهیته که بۆی پهیدا دهبی جاریکی دیکهش ههست به ئازار دهکا لهوهدا که رابردووی خودی خۆی زامدار بووه به ناو هینان و ریز لینگرتنی ئینسانی ئهوتۆ له شاره کهیدا که به هیچ جوریک له گهل خۆیدا په یوهندی نیه و له هیچ روینکهوه بۆی ناکرئ له ناو و شۆرتهی بهشدار بی. وهک بلی درهوشانهوهی ناوی ئهوه تهرزه کهسانه له کۆیهی سهردهمی حاجی قادردا تاریکی و نادیاری و بیناویی باپیری ئهوه ئاشکراتر دهکا، بۆیه زامی ئهوه له بهیته کهدا له زامی کهرکووکییهکی هاوباوهری خۆی به ئازارتره. ئهگهر کهرکووکی بۆ بابته شین بکا، کۆیه که بۆ خۆی و بابته کهی.

ههلهوهستی وهها ئهزموونیکی (امتحان) نهفسی بی پینچه و پهردیه بۆ مرؤف چونکه تا خۆی به کهم بزانی ده کهووتته دژی گهوره. ههر بۆیهیه مرؤفی بیدهسهلات کاتی دهسهلاتی بوو له خۆی دهردهچی و رهفتاری له گهل خالقادا در دهبی. دهیهوی تۆلهی سهردهمی لاتی و بیدهسهلاتی خۆی له عالم وهر گری. ئهوه کهسهی میژووی راستهقینه دهرسپتهوه و سهر له نوئ میژووی دهرسکرد دنووسیتتهوه، نیازی روالهتی ههرچی بی، له قوولایی دلی خۆیدا خهریکه چوارچینهییک دروست دهکا له دهوری ناو و وینهی خۆی تا له ئارایشتی زیاد کا. بایی شاردنهوهی ناوی مرؤفی به شۆرته، خۆی و ناوی دینتته پینشهوه و کوریتتی پینوه دهکا. بچووکی شهخسیهتیشی ههستیکی ههسانهوهی پین دهبهخشی له سرینهوهی ناوی ههر

ناودارېک. گه لې جار له م رښتاره دا رښتې نه خوښې «ساديزم» خو دهنوتې تا دهبينين کابراي ميژووگور وک نه خوښي ساديست که له نازارداني نيچيره کهي له ززهت وهرده گري تهویش له گوريني ميژوو و سرينه وهی ناوی مروفي گه وره پسپوريه کی تهوتو به خه رج ده دا له دهسه لاتي «تمثيل و افتعال» دهرده چي، وک زنه ک له ميانی خوې و کرداره کهي. دهوجا قوربه سهر راستي و سوودی گشتي و گوران و پيش کهوتن له دهست مروفي وادا.

سرنجیکي له سه ره خو و بي په له په ل بوت دهرده خا هم نه خوښيه ی ساديزم گياني پرووخينهر هوې تهويه له هه موو هه را و بگر و بکوژينکا تا قمیک هه ن له ريزی هه ره پيشه وه خه نجه ربازي ده که ن، هه رايه که رهش بي يان سوور يا زهره. هه ر هه مان هه وه سی له وه رگه ی درکاوې و خويناوييه هم تا قمه وا خوش جله و ده کا بوخوگوري و جيگوري به پي گوراني رهنک و جي زه ماوه ند.

له سالاني 1958 و 1959 دا که گياني شورشيگيري لای زور که س گه يشتبوه په ی «چه پره وي مندالانه» دهسته و تا قمي تهو خويناو لوانه و دهمار هه لهاويشتوانه به قه برستانه کاني کويندا وهر بوون و تهو کيله قه برانه ی تهوش و تراش کرابوون و شتيکيان به سه ره وه نووسرابوو شکانديان. په کيک له و کيلانه هينه که ی قه بري حاجي به کرئاغا بوو، که ميژووی مهرگی به شيعر لي هه لقه ندرابوو، شيعره که ش هه لبه ستي حاجي قادر بوون. داوا ده که م له خوینته ري کورد له گه ل مندا نه ختيک هه لوه ست بکا تا به هوې وردبوونه وه واتاي تهواوي هم کاره ساته بنيشيته دليه وه.

وابوه له نيو ميلله تيکدا شورش به رپا بووه و له کاتي هه وه ل ته قينه وه ی شورشه که دا دهست دريژي کراوه بو پروخاندن و سووتاندن و کاری نارخوا. تهوه ی پروخواه کاخیک بووه، تهوه ی سووتاهه فابريقه ييک وه يا موزه خانه ييک وه يا بنگه ييکي تابووري وه ک بانق و سه رپرافخانه. شورش به رپا بووه و خه لقي تييدا خرؤشاهه و ده ستي کردووه به پروخاندني کاخ و سووتاندني فابريقه و بانق. کاخ و فابريقه و بانق هه بوون بو پروخاندن و سووتاندن. به لام له کويه ی سالي 1958 شتيک نه بووه بنياد نراي و که لکی پروخاندن و له ناوبردني بووي له کيله قه بر به ولاره. زيندوه کان شتيکي تهوتويان نه بووه لييان به زياد بگيري تا خوینتگه رميک به هوې له ناوبردني کرمي دلي خوې بکوژي، ناچار که وته گياني مردوو. تهنها دروشميک به جيهاني زيندواني ده لکاند و شوینته واري ده پاراست کيله قه بره که ی بوو، نه ملک و نه مال و نه مندال، هاوري گورستاني نه بوون. وه ک ته زکه ره ی نفوسي زيندوان تهو هينده به رده نووسراوه ی هه بوو پي بناسريته وه، به زه بري چه کوچ و کوه ک کاکی خوینتگه رم لتي ورد و خاش کرد.

وہی ئافہرینت لی بی روودا، دەک دەستت خوښ بی کارهسات، چەند جوان بە بەلاغەتی وشە و ھونەری ریشە نوخشە ی ئیفلایسی «ماددی و مەعنەوی» خویمان بو دە کیشی و بەتالیی وجودمان دیتیه پیش چاوان تا رادە ی شیوەن بو خو کردن و بیژ لە خو ھەستان. «سالم» لە جوابە کەیدا کە بو «نالی» نووسیوہ و داد و فیغانی کرد لە دەست ستەمی تورکەکان، لە بەیتیکدا ئەمە دەلی:

سالی ھەوہل بوو دراپەرگ و باری شیخ ھەواس
رۆمی ئەوہندە شوومە لە شەخسیش دەدا زەرەر

بە خەون و خەالی «سالم» نەدەھات رۆژگار ئەوہندە گالتهچی بی لە بن باخەلیدا کارەساتی ئەوتو ھەلگری دوا ی سەد سالیکی لە «شوومی رۆمیان» بیکا بە چیرۆکیکی شانۆگەری تراجیدی- کۆمیدی لە گۆرستانی کویەدا ئاکتۆری چیرۆکە کەش گەنجی شۆرشگیری تیگەیشتووی عیلمانی کوردی کۆبی بی، نەک جەندرمەییکی داگیرکەری نەخویندەواری بیڑەحمی عوسمانی.

ئەم برە شیعەری کە بە سەر کیلە قەبرە کە ی حاجی بە کر ئاغاوہ بو میژووی مردنی بە حیسابی ئەبجەد تیدا دیار کرابوو. وەنیە پەرۆشم بو بزربوونی خودی میژوو کە بی، چونکە سالی مەرگی حاجی بە کر ئاغا سالیکی دیارە و لە چەند جیگایاندا تۆمار کراوہ، بەلام ئەوہی بۆی بە پەرۆشم بزربوونی برە شیعەرە کە یە، چونکە لە نموونە ی ھونەری میژوو دەرھێنان بە شیعەر تاکە یە کیکی حاجی قادرمان بە دەستەوہ یە کە بو مەرگی «کەیفیی جوانرۆبی» دایناوہ و لە دیوانە کە ی نووسراوہ تەوہ. عادەتەن شاعیر بە یەک دوو نموونە دانامە زری ھەلبەت حاجیش لەو بابەتە ھی تری ھەبوہ و فۆتاون. جا ئەگەر ئەم میژوہی مەرگی حاجی بە کر ئاغا مابا ھەندیک یارمەتی دەداین بو دیار خستنی پایە ی ھیزی حاجی لەم جۆرە ھونەرەدا.

لە بیرمە خوالیخۆش بوو «فەتاح ئاغا ی ھەویزی» شیعەرەکانی لەبەر بوون و دەیخویندەوہ. بەداخوہ لەو زانینە ی ئەو من سووادم وەرنەگرت و شیعەرەکانم نەنووسیوہ. خو مرؤف وەنیە ھەرچی بیستی تۆماری کا، بە بیریشیدا نابی ھەل کە لە دەست چوو ناییتەوہ. تو بلئی

کورانی فه تاح ئاغا یا خزمانی نزیکی ئه، که هه موویان نه وهی حاجی به کر ئاغان، ئه م شیعرا نه یان نه پاراستبی.³

خوینته ری کورد بانگیشتن ده که م بو ئه وه هه رچی له که له پوری کۆن و به ره هه می نوی دیته به ردهستی بیاننوسی و له گوشه ییکی ماله که یدا بیانپاریزی، نه کا له دوا ییدا په روش و هه سره تی له ناوچوونیان ئه نگوستی نه دامه تی پی بگه زی.

له باوکی خۆم بیستوه «ئبراهیم ئه فهندی حه یده ری» که سه رده میک «شیخ الاسلام» بوو له ئه سته مبول و به زوری دیده نی و رابواردنی له گه ل حاجی قارددا بووه گه لی باس و له تیفه و نه وادیری حاجی گیراوه ته وه. ئه وه نده ی ئه و شاره زایی به ژیا نی حاجی بوه ئه گه ر نووسرا بایه یه ک دیر له رووپه ره ی ئه و رۆژگاره به ناته وایی نه ده مایه وه. ئبراهیم ئه فهندی باسی کرد بوو که حاجی لای پیاوه گه وره کانی ئه وسای ئه سته مبول ریزی لی گیراوه و

³ - دوا ی ماوه ییک له نووسینی ئه م مه وزووعه له ته ره ف کاک کازمی فه تاح ئاغا وه شیعره کانم بو هاتن. وا لیره دا تو ماریان ده که یین له گه ل سپاسیکی پر به دل که فریام کهوت و په روشمی دامر کانه وه:

شئیدم دیشب افغان زن و مرد
صدا اهکند بر طاق زبرجد

بگفتم چیست این افغان، مردی
کشید اهی ز سوز از سینه سرد

پگفتا مر ندانی کز جهان رفت
ابو بگری انیس غار أحمد

بگفتم چیست تاریخ وفاتش
بگفت «وا ثانی ثنین محمد»

رسته ی «وا ثانی ثنین محمد» به حیسابی «ابجد» سالی 1270 ده گریته وه. به لام ئه وه ی تیبینی ده کری که وشه ی «ثنین» هه مزه که ی په ریوه. حاجی ده ستووری په راندنی هه مزه که ی داوه به خو ی له ری ئه وه وه که هی «صل» ه و هی «قطع» نیه و ناخویند ریته وه که ئه مه له عورفی شاعیران جایزه. ئه گه ر هه مزه که بگه ریته وه بو ناو شیعره که ساله که ده بیته 1271، راستیش ئه وه یه حاجی به کر ئاغا له 1270 دا مردوه.

له لایهن دهسه لاتدارانی دهوله تهوه وهک پیاویکی گهوره و ناودار رهفتاری له گه لدا کراوه. ههر تهویش باسی کرد بوو حاجی قادر تا مردن ته رکی نویژ و تاعه تی نه کردوه و لهو زه مینه دا گوتوه تی وا به ئومیدی بوونی دواروژنیک تهو نویژ و په رسته ده کهم، خو ته گه ئومیده که گه یشته جی تهوا پیی ناوی شتیکی تیدا بلیم. ته گه ر چه شنیکی دیکه ش بوو زهره م نه کردوه. قسه ی وا له پیاوی دیکه ش ده گیر نه وه به لام مانعیکی نه له وه دا یه ک قسه دوو کهس یا زیاتریش کرد بیتیان.

من گومانیکم نه له راستی گیرانه وه کانی ئیبراهیم ته فهندی چونکه سه ره رای رهوشتی به رزی خوئی که ری نادا به گومان کردن له قسه کانی موجییکیش نه بو گومان لی کردن. له بنه ماله ی حه یده ری ته گه ر که سیک هه بی خه به رداری تهو مه وزووعانه بی که له ئیبراهیم ته فهندی وه رگراون وهک پیوستی میلی ده بی به نووسین بیپاریزی.

به پیی گیرانه وهی ده ماو ده م و له ههندی زه واهیره وه پیم گه ییوه، زور و کهم ته م مه یله ی شاردنه وهی راستی و سرینه وهی رووداو، له بیره وه ری که ی حاجی قادر که له هاوینی 1971 دا له کوئی به رپا کرا، خوئی خسته بهر هه ست و پیش چاوی خه لق. ههر چه ند نه متوانی به بروسکه نه بی تیدا به شدار به لام تا راده ییک چو نیه تی بیره وه ری که م زانی. خو ته وهی راستی بی له ژیانمدا چ به خویندنه وه چ به بیستن هینده ده رسم وه رگرتوه که ته گه ر حازریش نه بم له ئاههنگی وه هادا بتوانم به چاوی «تصور» گوزارشته که ی بینم یاخود ههر نه بی چاوه نووری شتی نیزیکی له واقعی ئاههنگه که بکه م.

به داخه وه، وهک چاوه روان ده کرا، بیره وه رییه که به جوړک ئاراسته کرا ناوی هاوچه رخه ناوداره کانی کوئی سهرده می حاجی قادری سرپییه وه و له ناوی بردن، که ته مه راسته وخو میژووی سه د سالیکی کوئی ده پیچیتته وه و کانیوا ی سه رچاوه ی ژیان و ئیلهاماتی حاجی قادر وشک ده کا. له وهش واز بیته، که ناکری وازی لی بهیتری، چه رخی نوزده م جی بهیله بو چه رخی بیستم که له بیره وه رییه که دا مونسه به ی جوړ جوړ هیئابوو یه باسه وه. له زنجیره ی ناوی شاعیرانی کوردی دهوری ئیستا که و رابردوینیکی تازه دا ناوی مه لای گه وره به سه ر زمانی خاوه ن گوتاردا نه هاتبوو. ناوی بی و نه یی رووناکترین چراهه کی کوردی که وا له سه ره تای سه ده ی بیستمه وه تا سالی 1943 نه ک ههر کوئی به لکوو ئاسوی فکر و حه قیقه ته په رستی سه رانسه ری کوردستانی به تیشکی تیژ و بیپه روا ی خوئی روون کرد بیتته وه مه لای گه وره یه.

نیسه ته تی مه لای گه وره له گه ل کوئی تهو نیسه ته یه که له به یته شاکاره که ی «حمدی» دا دیته به رچاو:

يامه دینه بی نه بی بی یا نه جەف بی بی عەلی
شاری غەزنەش ئیستە بی مەحموودە وەک «داری کەلی»

منیش لیره دا بە پنی داخوایی جینگە و بە ناوی عوزر هینانەوہ لە جیاتی
سەرپەرشتیکەرەکانی بیرەوهری حاجیەوہ ئەم فەردە پێشکەش بە گیانی بەرزى «حمدى»
دەکەم.

باوەقوش لپی خویندوہ ئەم شارە بی زەوقە و سەدا
یا نەخۆ خامۆشە کوپی بی چرای کاکى «جەلی»

مەلای گەورە بی یا حەماغا یا حاجی بە کر ئاغا، ئەمانە تازە لە من و تۆ بێنیاز بوون!
هەرچی بویان بکەین نوقتە یەک لە پەرەى مردنیان رەش ناکاتەوہ و زەررە ییک لە خاکی
سەر قەبریان کەم ناکاتەوہ. بەلام ئەسەف و سەد ئەسەف بۆ ئەو بێرەحمییە لە گەل
خۆمانی دەکەین لە دژکاریمان بەرانبەر کەسانیکى ناویکیان بۆ کوپی دروست کردوہ و لە
سەردەمی خۆیاندا شۆرەتی پیاوہتی و جوانمەردییان شانازی بۆ کوپی پیکھیناوە. سەدان ھەزار
کەس ھاتن و ژیان و مردن لە مەلبەندی کوپەدا وەک نەقشی سەر ئاو، نە ناو نە
نیشانیکیان لى بەجى نەما، نە خۆیان و نە رۆژگاریان بەبیری کەسدا نایەن و میژوو وای
فەرامۆش کردوون وەک ھەر نەبووین. جا ئەگەر ھەموو کوپی بەوچەشنە بی ناو و
شویتەوار ژیابان و مردبان دەبوا شیوہن بکەین بۆ ئەو رابردووە بیکەلک و ھیچ و
پووجەمان. عەرەب گوتەنى «قحط الرجال» نەبی بۆ دەبی ناوداریک لە کوپی پەیدا
نەبووی، کە ناوداریکیش ھەبی بۆ دەبی ئیمە ئیعدامی کەین.

لەوہش زیاتر! کەسیک کە حاجی قادر خۆی مەدحی کردی و ریزی لى نابى چون رەوا یە
ئیمە کە شانازی بکەین بە حاجی قادر ئەو کەسە لە راستەى عومری حاجی دەرباویین.
ئەوش بخەمە سەر قسە کانم: کەسیک لە گەل مردو ئینسافی نەبوو مومکین نیە لە گەل
زیندوو چاکە بکا. کە یەکیک ئەوہندە بەرچاو تەنگ بوو، بە قسە چاکەى مردوو نەگێریتەوہ
چون دەچیتە عەقلەوہ بە ئەرک و بە مال و خۆبەخت کردن خزمەتی خەلق بکا. بینگومان
ئەگەر شتیکیش بکا یا لەبەر ترسە یا لەبەر تەماع. نەفسی ئادەمزاد خۆ وەک «ھەزار
پیشە» ی تاقمی چایە نیە جینگەى ئەنواعی شتی لەیەک نەچوو ی تیدا بێتەوہ.

نەفسیک کە لە گەل رابردوو درۆزن بی، چون لە گەل ئیستادا راستی دەکا! کە پەرەوای نەبوو
لە سەپنەوہى دەفتەرى دویتی دیارە شەرم ناکا لە سەپنەوہى دەفتەرى ئیمرو. کە
مەسلەحەتیکى دیت لە ئنکار کردنی چاکەى زیندوان، بە ئاسانی دەیکا وەک ھى چاکەى

مردوانی کرد. له ئنکاری کردنی چاکه ی زیندواندا چالاکتیش دهیی چونکه هه رچۆنیک بی مردوو نایته خاوه ن پشک له بهر ژه وهند و سوودی ئیستا که. بیره وهری حاجی بوخۆی کاریکی هینده پیرۆزه له وانیه شه فاعه ت بکا بو که موکورییه کی که تیدا هه بووه. به تاییه تی له و بیره وهریه دا هه ر سۆزی کۆمه له ی سه ره پهرشتیکه ری ئاهه نکه که هۆی پیکهینان و به ریا کردنی بو، له چ لاییکه وه یارمه تی بو کۆیی نه چوووه.

چی لیره دا ده لیم له رووی په رۆشیه وه بو به خه سار چوونی به شیکی گرنگ له وه ول و ته قه لای پاک و مه ردانه دا له بهر سه یر کردنی جیهان گه نیگایینی نادروست. ئومید ده کهم له دوا رۆژدا که بیره وهری حاجی دووباره بکریته وه له گه ل ئه وه دا هه ناسه یینی بوو زانه وه هه لیتن. چاوه نۆر ده کهم ئه م نووسینه یارمه تی دلسۆزه کانی شاری کۆیی بدا له و ئه رک و زه حمه ته ی خستوو یانه ته سه رشانی خۆیان بو ته کاندنه وه ی تۆزی فه رامۆشی له رووپه ره پر شانازییه کانی رابردووی کۆیی به هه موو رووداو و میژووی تاک و کۆمه لیه وه له و سه رده مانه دا که په بوهندیان هه یه له گه ل حاجی قادر. ئیمه که خه ریک بین تۆز له رابردوو بته کینیته وه، بیگومان، دهیی تۆزی به سه هوو چوونیش له میشکی خۆمان بته کینینه وه. زاته ن له گیرانه وه ی گوزارشی میژوو و بیره وهری مه زنه پیاوی وه ک حاجی قادر یه کهم کهس روون کردنه وه ی میشکی زیندوانه... دیاره خستنی شوین هه نگاوی خه باتکه رانی ئیمرویه... ده وله مه ند کردنی سامانی فکری و روحی سه رده می ئیستا که یه... بایی ئه وه رابردوو بخه ینه بهر تیشکی راستی، ئیستا که و دوا رۆژمان رووناک ده که ینه وه چونکه رۆژگار له کۆنه وه تا ئیستا و هه تا هه تایی یه ک زنجیره ی به یه که وه به ستراره. له وانه بوو ئه گه ر مرۆف ته مه نی عاده تی 200 سال با، سه رده می حاجی به نیسه بت زوربه ی خه لقی ئیستا هه ر به ئیستا له قه له م درا با چونکه خه لقه که ی ئه و سه رده مه هه ر خۆیان ه ی ئیمرو ده بوون. تپه رینی زه مانه وه ک خشکه ی مار هه سته ی پنا کرئ، به مردنی مرۆفه کانی چینی له خۆت به پیشه وه و برانه وه یان له بهر چاوت، زمانه که شیان ده بیته رابردوو و کۆینه. تا خۆت و هاوته مه نه کانت له حه یاتدان ئه وا زه مانه به لای خۆته وه هه ر ئیستا که یه.

به پنی تیگه یشتن و باوه ری خۆم چی به راست بزانه ئه وه به هاو نیشتمان راده گه یه نم. تا له ده ستم بی قیزی هه لده ستینم له کاری ناره وای دزی سوودی گشتی که یه کیک له و کارانه گۆرینی راستیه. حه زم به وه ده کرد نووسینه کهم له و رووه ویخستبا سه ر دو شمنایه تی شت هه لبه ستن و حه قیقه تپۆشی. چه ند که سانیکی فیلبازی خاوه ن مه به سی شه خسی نه بی بو سوود وه رگرتن له کاری ساخته، ئه وه ی سوود بی تیدا نیه، له زه ره ر به ولاوه.

زۆر جاران مروقى دىپاك و بىغىل بە سافىلكەبى شوپن ئەو فىلپازانە دەكەوئ و قسە كانپان
وەك تووتى دووبارە دەكاتەوہ وا دەزانى بەو كارە خزمەتى زوربەى گەل دەكا چونكە لە
زاھىردا قسە كان ئەگەر ھەلبەستراویش بن لە دژى دوژمنانى گەلە، بابلىين لە دژى ئەو
كەسانەيە كە نىويان لى نراوہ دوژمنانى گەل. كەچى ئەو مروقى دىپاكە تاگادار نىە لەوہ كە
بە پىي بەرژەوہندى وەخت و سەعاتى فىلپازان دوژمنانى گەل مۇدئيليان دەگورئ، پالەوانى
ئىمپروى رۆژەك دى پىي بگوتري دوژمنى گەل ياخود كە بەرژەوہندى فىلپازان داخوازى
كرد خاينى دوئى دەبىتەوہ پالەوانى ئىمپرو و سبەينى. كارى ساختەگەرى وەك چەرخ و
فەلەك لە گەردايە سروەتى نىە لەوانەيە خۆت نۆرەت بگاتى سەرەوژىرت كاتەوہ بۆ ناو
جالى خيانەت بى ئەوہى ھىچت بە خۆت شك بى.

من ديومە تۆش ديوتە، زۆر جاران دەنگ دلپىرى زارقەلەبالخ بە شانازىيەوہ گوتوہتى بۆ
مەبەسى داخوازىي باوہرەكەى خۆى و لە باربردنى ناحەزانى ئەو باوہرە دوودلى ناكالە
ھەلبەستنى توھمە و تاوان. ئەو تەرزە خەباتگىرە نەك بۆ دوژمن بەلكوو بۆ ھاووپىي خۆيشى
درو ھەلدەبەستى كە ھات و رىگەى پىشكەوتن و سەرۇكايەتى لى گرت. مومكىنە درۆزنى
وا لە ئەنجامى مەيدان بە خەلق چۆل كردنەوہ بىتتە يەكەم پالەوانى سەر شانۆى خەبات.
بەلام دەبى بزائىن درۆزن ھەر درۆزنە با لە ھەموو شار و ديئەكەشدا پەيكەرى بۆ دروست
بكرئ. درۆزن نەفسى بچوو كە با خەلق بىشى پەرسىتى. ئەو كەسەى دەستى دەچىتە
كىلەقەبران كە دەسەلاتى بوو بۆ مەسلەحەتى خۆى زىندووش لە قەبر دەنى با براى خۆى
بى، يا ھاووپىي بىروباوہرى بى و لە سەنگەرئىكدا بەيەكەوہ شەر بكنەن. بە ھەر لايىكدا
ھەلئەسەنگىنم و دەيخەمە بەر حوكمى ھەر ئىحتىمالىك دەگەمە ئەو ئەنجامە كە درۆزن و
مىژووگور و ساختەچى مومكىن نىە مروقى چاك بى. چاكەيشى وەك خۆى درۆزنە. نابى
گەل بەو تەرزە كەسانە ھەلخەلەتى دەنا رۆژەكى دى بىتتە قوربانىي فەند و فىلپان ئەوساش
پەشىمانىي كەلكى ناگرئ.

ئەم راستىيانە ھەر لە كوردەوارىدا نايىنە دى، حالى ھەموو مىللەتىك لە چنگ راستىپوشى و
دروھەلبەستن بۆ مەبەسى سىياسەت و بە ناوى بەرژەوہندى گشتى وەك حالى كوردە،
بەلكوو دەشى لەوئىش خراپتر بووبى، وا بووہ لە زەمانەى بە بىرى خۆمان دى درۆزنىكى
ئەوتۆبى لە مىللەتىكى گەورە و بەھىز و خاوەن كياندا ھەزاران كەسى كوشتووہ بۆ ھەوہسى
خۆى و سەپاندنى ھەل بەسەر خەلقدا، قوربانىيەكانىش ھەموو مروقى پىنگەيشتوو و
تىگەيشتوو مىللەتەكە بوون بە يەك مروقى عادەتى بازارى، بەر لە ھەموو كەسكىش
برادەرى نرىك و ھاووپىي خەبات و سوئند خوارانى خۆى كوشتوون. حالى ھەوہسباز و

ساختهچی هەر وایه دهوجا ټو ههوهسبازه کورد بی یا غهیری کورد بی، بیناسی وه یا نهیناسی... بگره برای خوشت بی.

باسهکه ی ئیمه له پهراویزی مهوزووعی حاجی قادردا دهخولیتهوه و له رووداوه کانی سهر به ژیان و ناو و بیرهوهری ټو نمونهی لیکولینهوه دیتتهوه، ترسی دوورکهوتنهوه له مهبهس واکا به چهشنیکی خیرا و کورت له شی کردنهوهی ټو نمونه بدویین و نیوه پهنبدیان لی وهگرین دنا دهبا به پینی گرنگی ټو پهنده تا رادهی پیویست لهسهری برۆین. خو ټو باسهی ههوهسبازی و راستپوشی په یوهندی ههیه له گهل میژووت، له گهل ئیمروټ... له گهل دواروژت... له گهل باوهرت... له گهل گوزهرانت... له گهل چاره نووسی منداله کانت. بهقهدهر په ژارهیی دوتیتت به دست ههوهسبازهوه، دواروژیش ریش ده بی ټه گهر په کی ههوهسباز نه خهی. کاریش نیه له وه زحمه تر چونکه دوشمنت نیه له ههوهسباز گهره تر و لهو فیلباوتر و بهرده و امتر. دهشی له چنگ بیگانه و داگیرکه رزگاری بی به لام ته له کهبازی ناوخویی دهر کردن و رزگار بوونی بو نیه: له گهل هه موو عومرته، ره فیقی عومری نهوهی نه وه شته. ده مکوت و بی دهسه لاتی نه که ی وه ک دهوالپن تیتته ئالی و فرزت ده بری و له مرو قایه تیت ده خا.

له ناو مالی خوټ، له جیرانه کهت، له ټه هلی گهره که کهت و شاره کهت و ولاته کهت ههر کهسیک راستی سهر به میژوو و باوهر و سیاسه تی لی شاردیه وه و دروی بو هه لبهستی بزانه ټه مهیه دهوالپن. رامت ده کا تا بتکا به بار کیشی خو ی. دهسکاری کردن له میژوو و رووداو و واقیع به ههر ناویکه وه بی کاری دهوالپن و خوینمز و جهردهیه.

با دهرسیکی سهره تایی، که له روچی حاجی قادره وه بو مان بی به په ند، رووت کردنه وه و ریسوا کردنی راستپوش و هه وهسباز بی. پهیره وی کردنی ټو په نده یه کهم هه نگاهه له سهر شه قامی به ره و کامه رانی. رو ناکیی حه قیقه ت چاو و میسکی میلله ت ده کاته وه بو دوزینه وهی ئامانجی پاک و پیروژ. دز له رو ناکایدا دزی پی ناکری.

دهوجا با روو بکهینه جیهانی حاجی قادر. جیهانی بوون و ژین و ټه ده ب و ره وش و خه باتی. به لام بهرله وه بکه وینه ری با ټه وه ت پی بلیم چی لیره دا دیتت بهر چاوت به نیسه ت ته وای مهوزووعه کان چهند لاپه ره بیکن له کتیبیک... چهند به یتیکن له قه سیده بییک... چهند گوئیکن له باغیک... وه ک ماجه رای «که ویژ و مه ویژ» وایه.

- ټم نووسینه باسی هه موو ژبانی حاجی نیه.
- لیکولینه وهی هه موو ټه ده بی نیه.

- نر خاندن (تقیم) ی هه موو خه باتی نیه.
- تۆمار کردنی هه موو گوزارشتی نیه.
- دیراسه ی رۆژگاری نیه له رووی سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی و زانستی و هه موو رووه کانی دیکه ی ئه و رۆژگار.
- ته نانه ت دهووری کتیبه که ی «سیووپی» یش هه لئه هاتوو ه که وا پر ه له ده ستنووس و حاشیه و ورده شیع ر و له تیفه ی حاجی.
- له هیچ مه یدانیکدا تا ئه و په ری نه چه، نیوه و سییه کیشی نه بریوه.
- له هیچ گۆمیکدا بۆ ته ختی بنی قوول نه بۆته وه، له ته نکاوی سه رووی تیپه ر نه کردوو.

گه یشتن به و په ری هه ر یه ک له و سه ره باسانه ماندوو بوون و کات و خویندنه وه و پشکنین و وه زعی زیه نی و نه فسی ئه و تووی دهووی هیچی بۆ ئیستا که ی من به رده ست نیه. رینکوپینکی نووسین به نده به و هه موو مه رجان ه و گه لیکه ی دیکه ش که ناوم بردوون. که خه ریک بم نووسینه که م له هه موو روویکه وه ته واو بی تا ئه و مه رجان ه پیک دیتم و که ره سه ته ی پنیویست کۆ ده که مه وه و تحقیقاتی ئه سه مبول و باله کایه تی و کوردستانی ئیران ده گه یه نمه کۆتایی، عومریکی دریزم پی دهووی. بۆیه چارم ناچار بوو یا ده بوا واز بینم له نووسین یا چاو بیۆشم له که مو کورپی و رازی بم به وه ی که هه یه وه له و که میش بی. خو دياره وازهینان جیگه ی که مو کورپی پر ناکاته وه، به پیچه وان ه ده بیته زیاد بوونی که مو کورپی، به و مانایه که نووسین له ناو بردنی ئه وه نده مه علوماتیسه که له به رده ستدایه. که واته عه ره ب گوته نی «ما لا یدرک کله لا یترک کله او جله» ئه وه نده ی له ئیمکاندایه ده ور و پشتی باسه کان ده ده یین. ناته واوی نه زه ره ر له که س ده دا، نه رینگه ی ته واو کردن له خوّم و له که سیش ده بریتته وه. سه ره رای ئه و به ره ه لستانه ره نگه نووسینی تیروپر وه زعیکی سیاسی هیمنتر و له بارتری بوئی له هی ئیستا که مان تا خامه سل نه کا له ترسی تووره کردن و وروژاندنی ئه م لایه نه و ئه و لایه نه. ئیمه ی رۆژه لاتی له خوشتین هه لکه و تدا توندوتیزین. ده بی له حالی نار ه حه تی و ته نگژده دا چۆن بین.

جا که نووسینه که م ده خوینیه وه له به ر تیشکی ئه م تیبینیان ه دا بیخوینته وه. دوا ی ئه م عوزر خوازییه له منه وه و قبوول کردنی له تۆوه، فه رموو له ریبازیکه وه که به دوو ده سه تچه یله ی راستی و سۆز روون کرابیتته وه که هه نگا و هه لپین بۆ ناو به هه شتی باسی حاجی قادر.

حاجی قادر

چەند كەسانىك ھەن لە ميژووى كۆن و نوپى ئادەمزاد ھەر كە ويستىبىتم زمانى خامەيان بۆ بە دەنگ بىنم، ئەو شعورە گرتوومىيەو ھە كە گيانى ئەركىك دەگريتهو ھە لە ميحرايى پەرسندا ھەستايى. لەوديو پەردەى و جوودى زىندەگانىيەو، لە مەلبەندى سەرايى و تەماوى مەرگەو، ئاورىنگى خەيالى چاوخىرەكەر ھەك تيشكى بەيانيان كە لە شەبەقى فەجرەو ھەيالى فرەوانى سەر تاسەر ئاسۆى مەشريق دەگريتهو، بەو جۆرە دەكشى بەسەر ھەست و زانىنم تا دەلیم رۆشنايى ئيدراكم كز كز غەرقى ئەو دەريايى نوورە بوو، لە ناو شەپۆلە تريفەدار و سامناكەكانى پەيدەرپەيدا نابوود بوو شەوقىكى خۇنیشاندەرى نەما. تەكان دەدەم رشتەى فكرم سەر ھەدەرنى لە بن شەپۆلى نوورين و چاويكى تەماشاش و سرنجى ھەلپنى، زەحمەتى تەقەللا و توفانى مەوج دەرفەت نادەن و فكرم ئەسپىرى ئەو تەلپسە نوورينە و دەريايە بە لوورينە دەمىنيتتەو ھەك لەككە لە رووى رۆژ. بە پىدزىلكەى ئاھىستە پەناى ئيدراكم دەبەمە بەر نوايىكى كەنارى ئەو دەريايە تريفەدارە بۆ لەحزەبىك ديدەى نيو ھەخكاومى لى دەتروكىنم كەچى ھەيھات.

كەعبە ئيشراقى ھەكوو خورشيد و من چاوم خەفیف ليم بوو ھەوشەن كە بوعدى قورى بوعدە بۆم. ناچار بە كوتەكوتى شەوكويرانە و ترسى سەرەوين بوون ليرە گەوھەرىك و لەوى دەسكىك لە رەنگەكانى قوزەح و لەو لا چەپكىك لە گۆلى ئەفسووناوى و كۆشيك لە ميوەى گيا پاكەن بە شەرمەو كۆ دەكەمەو تا بيانكەم بەديارى ناچارى لە مەلووكتەى عەدەمەو بۆ دونياى ناسووت.

ھۆى شەرم و شكۆى تەقدىسكارانەم بەرانبەر ئەو كەسانە پاكي و گەورەبيانە. بە ھەر مقياسىكى وردى ھونەر كيش و جەوھەرىيو رەوشت و كردەو ھە و ئەخلاقيان قياس دەكەم سەنگ و نرخیان لە وزەى ئەندازە كيشان دەردەچى.

- راستگووى
- فیداكارى بۆ باوهرى ئىنسانانە
- خۆ بەخت كردن لە پىناو غەير
- خۆ لە بىر كردن
- نەبوونى تامانجى شەخسى لە كردەو ھەدا
- ئازايى لە پىھەلسان بە واجيب
- گەردەن فيرازى لە عاست ترس و تەماع
- ئەمانە و رەوشتى ئەوتۆيى دروشمى گەورەيى راستەقىنەن.

- من چ بکەم لە قوماندا نیک بەھۆی لەشکری زۆرەووە سەد ولاتی کاو کردی!
- چیمە کە پالەوانی نەترساو بوو ئارەزووی نەفسی خۆی قەلاتی لە کەللەیی بەشەر دروست کردی!
- چیم بەسەر قاروونەووەیە لە رێی دەستبەری و فەند و فیلەووە باری ھەزار حوشتەر زێر و ئەلماسی کۆمەڵ کردی!
- خەفرەع و خۆفۆم بوو چیم بە زەبری قەمچی ھەرەمی سەرسوورپێیان بنیاد نای!
- بە من چی سیاسییەک بەسەر کەلەشی ھاوڕیکانیدا گەییشتبێتە پۆبی ھەرە بەرزى دەسلەلاتی.
- فیلبازیک خۆ دەکاتەووە مەبۆدی میللەتە کە... چش.

زالم و زۆردار و خویتریز میژوو دەھەژیتن و دنیا دەشلەقینن. ئەمانە ھەموویان گورگ و درنەدن. دوشمنی ئادەمزدان. گەورەیی چەنگال و ددانن. خویتی خەلق لە شادەماریان فرکەیی دی. ئەمانە وەک شەمشەووە کوێرە لە تاریکەشەوی میشکی من و تۆدا بەرواز دەکەن. ھەر چاومان ھەلینن دەرمین. ئەمانە لەبەر بچووکی ئیمە زلن. ئەو لەحزەیی من و تۆ خۆ بە کەم نەگرن دەبنە ھیچ.

من و تۆ خەلقمان بوو کوشتوون، ھەرەممان بوو کردوون... بۆیان کۆشاوین و جەنگاوین... پشتمان بوو قەمچیکەیان چەماندۆتەووە... عەبدایەتی من و تۆ کردوونی بە عفریتی تەئریخ. مەلێ خۆفۆ و قاروونم بە گەورە قبوول نەکردوون... مەلعوونی وەک ئەوان ئیستەش دەپەرستین.

تا گەورەییکی درۆزن دەردەکەوێ دوو سییەکی تازە دەبنە گەورە. کوردی قسەییکی ھەییە دەلی تۆبالی خۆت بە ئەستۆی خۆت. من و تۆش لە پەرستنی بووتی رووح لەبەردا تۆبالم بە ئەستۆی خۆمان. سەدجار عوزری ئەووە بێننەووە کە تینەگەشتین ھۆی بووت پەرستیە، عوزری وا دادمان نادا. کە تینەگەشتوو بووین بە عوزر و بی عوزر دەبینە خزمەتکار و مەر و باربەر...

حورمەت و ماف لە خۆووە بەرەو پیرت نایەن. پایەیک ھەییە لە ھۆشیاری و تازایەتی کە لەو ژێرکەوتی نە حورمەت دەبی نە ماف. ئەگەر یەکیک پایەیی لی نای وەیا مافی پی دای لە چاکەیی خۆیەتی... خیرت پی دەکا. پیاو بە و حورمەتی خۆت بسەپینە و مافی خۆت بیاریزە. مەبە نۆکەری درۆزن و فیلبازان.

لهبیرت نهچی کورد دهلی که جاریکت فیل لی کردم خوا بتگری... که دوو جارت فیل لی کردم خوا بگری. خۆت مه که به کیلگه ی تهجره به بو ته معکار... ته معای مال بی یا هی شورهت یا هی دهسه لات. که تیت راخوړن و بللی به لی به چاوان حقی ته وهت نامینی، گله یی له م و لهو بکه ی. بو خۆت ناماده ی بی به نوکهر. که مالت بخون و دهنگ نه که ی، دیاره ماله که به هی خۆت نازانی دهن بو دهنگ ناکه ی؟ دهلی ته نهام...! نه خیر راست ناکه ی تو نه نهانی... تو زوربه ی میلله تی... دهلی مالخوره که چه کی هه یه؟ خو تو وه یا وه ک هی تو چه کی بو هه لگرتوه. هه ر خۆت چه ک هه لده گری بو زورداریکی دیکه دژی رووته ییکی وه ک خۆت. گوتم رووته!! رووته چی؟ ک بی له نووسیندا ئاخوتنی له گه ل بگری، خوینده وار و خاوه ن شه هاده نه بی؟ تو که ئه م قسانه بخوینته وه یه کیکی له به ره ی مومتازی ئه م میلله ته...

تو خوا شهرم مه که و بللی چهن د جارن ویزدانی خۆت ورته ت لی بریوه وکاری ته ووتت کرده، ده رویشی جه زبه دار وه یا بوتپه رست نه بی نایکا؟ زورم دیوی به رانه ر بوتیکی فیلباز ده مه به شکته گه یشتوتی. وه ی چه زم ده کرد کوله مستیکی دلسوژانه له به ری چه ناگه ت ده مه به شکته نه هیشتبای! براکه م، خوشه ویسته که م هه مووی دونیای دروژنان و فیلبازان و بوت و سه نه مان یه ک دانه تووی گه وره یی و یه ک زهره جه وه ره ی مروفا یه تی تیدا نه... هه ر نمایشیکی تیدا ده کری و چه پله ریزانیکی به ریا ده بی له حیله گه ری «معبود» ه که و ساده یی و ترسنوکی بوتپه رسته کانه وه یه. راستییش به چه شمه به ندی ناگوری، ره ش به قسه سپی نابی. سه د ته وه نده ئاهه نگی تقدیس بگه ری له مه دانی سافیلکاندا بو هه لده وه ی پاله وانی دروژن، حه قیقه تی گه وره یی هه ر ده مینته وه بو ئه و ره و شتانه که له بی شه وه ی گوتم دروشمی گه وره یین. گه وره یی له سه ر حیسابی خه لق و به هو ی فه ند و فیل و ساخته گه ری جه رده ییه.

به و مقیاسه ی راستگویی و فیداکاری و خوبه خت کردن و نه ویستنی سوودی شه خسی، حاجی قادر یه کیکه له مروقه هه ره زله کانی سه رده می نو. حاجی قادر راستگویی مه حزه. په یکه ری خوبه خت کردنه، نمونه ی زوه ده، سه رده فته ری گه رده نفیرازانه له عاستی ترس و ته معادا.

له و جیهانه به رینه ی پر له ئه سبابی له ززه ت و شه هوه ته دا، حاجی قادر بایی سه رده رزییه ک ئومیدی خوشی و چه زی جاه و شکوه ی نه بووه... نه ک نه یه توانیوه هه بی... به دلی خوی ته لاقی داو، وازی لی هیناون له پیناوی ئه و شتانه ی وان له نوقته ی به رانه ریان که خونه ویستی و عشقی میلله ت و سه ودای نیشتمانپه روه رییه.

وهك بىي كاسه ي پر له شهربايت به تال كه ي و پرى كه به وه له ژيله مو، حاجى قادريش به پىي داخوازيي ئه و واجيبه ي خستوته ئه ستوى خويه وه، دوا دلويي حه زى دارايي و كاخيشتنى و ئاوريشمپوشي له دلي خوي تكاندوه له جيي ئه واندا دهسته چيله حه ق په رستى و وه تهن خواهيي و ميللهت هه لكردوه و خوي پى روون كردوته وه و بوي سووتاوه.

ئهم كارهي دل و دهروون و ميشك پاك كردنه وه بيشي كارىكي ته واو بى كه م و كه سرى و سه د له سه د بوه... چى ديكه به به ره وه نه ماوه.

له و هه موو په يوه نديانهي خه لق ده به ستيته وه به دونيا و جموجووليان پى ده كا وه ك پووره هه ننگ، حاجى قادر له تاكه يه ك په يوه نديي زياتر به دونيا وه ي نه بوه، ئه ويش په يوه نديي خولياي وه ته نپهروه رييه له هه موو روويي كه وه: خوشويستنى خاكي كوردستان و خه لقي كوردستان و زامنى كورد و ميژووي كورد و مافي كورد هه موو شتيكي كورد. حاجى كه ده لي:

هه ر منم ئيسته وارسى عيسا
بى كوڤ و مال و بى ژن و مه ئوا

ئه گه ر بو مه به سى «مفاره قه» شى بى به ري كه وت ته رجه مه ي راست و ره وانى حالي كردوه، ته نانه ت ئه وه نده راسته ده توانين هه نديكي شى لى زياد كه ين و بليين له گه ل نه بوونى كوڤ و مال و ژن و مه ئوا دا حه زى په يدا كردين شيانى گوڤيوه ته وه به حوبيي وه تهن تا واى لى هاتوه به غه يرى سوهره تى كالا و بالاي كورده وارى له سه فحه ي گيانى... له په ره ي دلي... له په رده ي وه هم و خه يالى... له له وحي خه ون و به خه به رى ئه ودا نه ك هيج سووره ت به لكوو تارمايى سووره تيش به بوه. «ليس في الدار غيره ديار».

له و كارهي خونه ويستيه و خوبه خت كردنه و خو له بىرچوونه دا حاجى قادر شه قلتيكي ئه وتوي له خه رمه ني شه رافه ت داوه، به كه س نه شكى.

سه خاوه ت ده وي؟ خزمه تى بى مزه يه سه خاوه ت.

وه ته نپهروه رى راست گه ره كه؟ خه باتى بى ئامانجى شه خسييه.
خو سووتاندى بو رووناك كردنه وه ي غه ير دلسوڤى ته واوه.

خولاسه به خو ويران و نه فس به زاندى پاله وانيه، گه ورييه. خو ئه گه ر به پال ئه مه دا و له گه ل ئه مه دا سوودى ميللهت و تازادى نيشتمان و وه ده سته يتانى مافي نه ته وايه تىي و به رز

کردنه‌وهی ناو و حورمه‌تی خاک و گهل هه‌ندهر بی بو ئه و خوڤنه‌ویستییه، ئیتر تیکرای ئه‌م کاره، کاری فریشته‌یه سه‌ره‌رای پال‌ه‌وانه‌تی و قاره‌مانه‌تی.

به‌و مقیاسه حاجی قادر پله‌ییکی گه‌وره‌یی نه‌ه‌یشتوته‌وه لی‌ی سه‌رنه‌که‌وتبی. تا له‌و هه‌موو پلانه‌ش سه‌رکه‌وتوو هه‌رچی هه‌زی شکو و جاه و سامان و ده‌سه‌لات و سوودی ماددی بو له ژیر پی‌ی خو‌ی داناوه. به‌وه نه‌با له‌و پلانه سه‌ر نه‌ده‌که‌وت.

هاوچه‌رخانی حاجی، ئه‌وه‌ی ناو و ده‌سه‌لاتیکی بوه خو‌ی هه‌ل‌کو‌تاوه بو ئه‌سته‌مبول، ناوچه‌ی خه‌لافه‌ت، تا زو‌رو‌که‌م شتیک زیاد کا له پایه و ده‌سه‌لات و دارایی خو‌ی. له‌مه‌دا که‌س‌یش عه‌یبی لی نه‌گرتوه و له‌وسه‌ر که هاتوته‌وه بو شاره‌که‌ی به‌ خو و به روتبه و نیشانی تازه‌یه‌وه هه‌موو که‌س ریزی زیادی لی ناوه و بو روتبه‌ی ده‌سته‌ونه‌زهر وه‌ستا‌ون. خو ئه‌گه‌ر حاجیش کاریکی وای کردبا و روتبه‌ییکی وه‌رگرتبا لی‌ی به‌ عه‌یب نه‌ده‌گیرا، ئه‌وروش لی‌ی به‌ عه‌یب ناگیرئ. به‌ تورک و عه‌ره‌ب و بولغار و ئه‌رنه‌هووته‌وه، به‌ پاشا و به‌گ و والی و مه‌لا و شیخ و توجار و ئا‌غا‌وه ئاستان بو‌سی «عبدالحمید خان وسلطان رشاد» یان به‌لاوه ئه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی و شانازی بوو، ناوی کریکار و فه‌لاح و عه‌تار و به‌قال ناهینین چونکه ئه‌م هه‌زارانه له وه‌زعیکی نه‌بوون ئه‌وسا خه‌ون به‌و شه‌ره‌فه‌وه ببینن، وه‌ک ئیستا، ئاواتیان له گه‌یشتن به‌ قایمقامیک یا «متصرف» یک تیپه‌ری نه‌ده‌کرد.

ئهمه‌یه واقیعی بی درو‌ی سه‌رده‌می حاجی قادر. ده‌وجا که حال ئه‌مه بی و که نیوان گروهی سه‌رامه‌دانی ئه‌وسا که‌دا پیشبرک لی‌ی یه‌کدی کردن مه‌ودای ته‌سک ده‌کردنه‌وه له گه‌یشتن به‌ پابوسی «خه‌لیفه» شه‌خسی حاجی قادری خاوه‌ند که‌ره‌سته‌ی ئه‌ده‌بی خو ره‌پیش کردن و خامه‌ی تیژ و فکری تیژ و ته‌ژی، له هه‌مان کاتیشدا بی‌ پاره و پوول، له‌جیاتی مه‌دح و ته‌قدیسی خه‌لیفه به‌وپه‌ری ساده‌یه‌وه بلئ:

ئهمه که‌ر میزه ده‌لین وارسی شه‌ری نه‌به‌ویین
هه‌موو عه‌بدی سه‌نه‌من باسی مه‌که گه‌وره‌که‌یان

له‌ته‌ک ئه‌مه‌دا هه‌لبه‌ست بنووسی له مه‌دحی «عه‌لی به‌رده‌شانی» که شایه‌ریکی مردووی لاتی کورده. ئا ئه‌م حاجی قادره ده‌بی حیسانیکی تایه‌تی بو بکری له ژووروی حیسابی گه‌وره و قاره‌مان و فریشته که ناویان به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه. ده‌بی وه‌ک بو کاریکی مقدس ده‌کری، بو نووسین له باره‌ی حاجیه‌وه ده‌ست‌نوویژیکی پیشه‌کی بشوری و توبه و استغفار بکری. ده‌بی ئه‌و زمانه لال بی له عاست حاجیدا به‌ خواری بگه‌ری. ده‌بی ئه‌و په‌نجه‌یه

بشكى و ريسوا بى له بارهى حاجيه وه به بى ئه ده بى شت بنووسى. ده بى ميلله ت شهرم بكا ته وه له خو ى كه هو شى به وه نه شكى قهرزى حاجى بداته وه و چا كه ى بكا ته وه.

كورد ده لى دار پير ده بى جاريك بازى لى ده نيشى. ده يان سالىش تپير ده بى تا ميلله ت يه كىكى وه ك حاجى به ره هم دىتى يا نايه نى. به قه ده ر گه وره بى حاجى عه بى ميلله ته كه ى ناقولا ده نوپتى له كه مته رخه مى ده باره ى ياد و ناو و نيشانى. ئه و كه مته رخه ميه له رووى تينه گه شتنه وه بى يا له رووى خو به سه هوو بردنه وه بى فهرقىكى ئه و تو ى نيه، چونكه به راده ى خو به سه هوو بردن تينه گه شتنيش له چشتى ئاشكرا عه بيه بو ميلله ت. چون ره وايه خه لى بزانى فلانه ئالاشر وا به سه ر قه برى ده روپش فلان و سو فى فستانه وه يه و زياره تى بكا و خو له به رده كانى هه لسو ى، به لام نه زانى فريشته يىكى وه ك حاجى له جهرگه ى جهرگيه وه پى گه ييوه و تىگه ييوه و پيدا هه لگوتوه و بو ى تلاوه ته وه و جانفدانى بو كرده تا ناوى به رز كاته وه و مافى بپاريزى؟

له فهرزى بلين زوربه ى ميلله ت له خو وه پياوى وه ك حاجى نانسى له به ر ئه م هو ىه و ئه و هو ىه كه وا به لاي منه وه مه رفووزن و هيجيان ته بربرى نانكوپرى و بيوه فايى ناكه ن. خو خو پنده وار و نووسه ر و رابه رى فيكرى ئه و چوارىيكة عوزره شيان نيه كه بلين زوربه ى ميلله ت هه يه تى. بو ده بى ئه ديبىكى كورد خو خه ريك نه كا به حاجى قادره وه وه ك خه ريك ده بى به پول رو ىنه وه؟ رو ىن و مروقه ى وه ك ئه و هينده خه لقبان پيوه خه ريكه لزووم به وه نه هيلى كوردى قوربه سه ر لوقمه ى ده مى خو ىان بو بكا به خير و سه ده قه. حاجى قادرىش له گوپره ى نرخی راسته قينه ى خو ى ئه وه نده فه راموش كراوه كه بيته عه يب، ئه گه ر ئه ليم توه مه، بو ئه ديبانى كورد و به دوا ى ئه واندا بو هه موو ميلله تى كورد.

ئوميد ده كه م بو ت به يان كه م له م نووسينه دا حاجى قادر چه ند پشت گو ى خراوه... چه ند نه ناسراوه... واجيبى ناسين و ريز ليگرتنى حاجى و ئه مسالى حاجى وه ك «فرض الكفاية» وايه، ته رك كردنى ده بيته گونا ه و جى ننگ و ته عنه بو هه موو كه س زانا بى يا نه زان. دياره ئه گه ر ئه ديبانى كورد به و واجيبه هه لستن ميلله ته كه ش له عه بى نانكوپرى و كه مته رخه مى رزگار ده بى چونكه هه لبه ت ئه وانيش به هو ى ئه ديبه كانه وه له رى بيستن و ديتن له وانه وه ئاشنا ى حاجى و ئه مسالى حاجى ده بن و گيانى ميلليان به ناسينى ئه و رو له دلسوزانه يان هيزا تر و ده وله مه ندر ده بى.

حه يفه شه وقى مه شخه لى ئه ده ب و خه باتى حاجى كز بيته وه له و ديو په رده ى نه زانين نه ناسين. خو زيانى كيش بكه و ى به هو ى ئه و نه زانين و نه ناسينه وه له خه لقه كه ده كه و ى. حاجى هه موو عومرى به قه ده ر ده نكى كونجى سوودى وه رنه گرت له كردنه وه ى خو ى. دوا ى

مه‌رگي ته‌گه‌ر هه‌موو جيهانيشي بو بکه‌ی به ته‌به‌قه چيشتيک و لای قه‌بره که‌یه‌وه دای نیی لیوی لی چه‌ور نا‌کا. تازه فۆتانی ناو و شۆره‌ت و ئەده‌بی ناتوانی زه‌ره‌ر به‌و بگه‌یه‌نی، ئەویک که ده‌ست له جيهان بریاو بوو.

حاجی له حالی ژيانیدا ته‌مای به هیچ شتيک نه‌بوو بو شه‌خسی خۆی. هه‌موو ژيان و گیان بو کورد و کوردستان بوو. ده‌بی کورد و کوردستانیش هه‌نده‌ی له باراندا بیی ئەو ژيان و گیانه له بیر نه‌کا هه‌ر نه‌بی بو سوودی خۆی.

ده‌وجا له رووی وه‌فاداری بو رۆحی حاجی و به‌هیوای ئەوه سوودیک وه‌رگین له ژيانی، پر به‌و سوود وه‌رگرتنه‌مان رۆحی به‌سه‌ینیتته‌وه، له ریتازیکی راست و بیفیلته‌وه که ئەوی لی رازی بی و له راستی و سۆز و خۆبه‌خت کردنی ئەو بوه‌شیتته‌وه ورده ورده پی هه‌لینین و له مه‌لبه‌ندی مندالیی حاجیه‌وه تیکه‌ین با په‌نایی و هه‌وراز و نشیوی عومریدا گوزه‌ر که‌ین تا ئەو ئاسۆیه به‌رزهی که دوا تیشکی ژيانی لیوه ئاوابوو... دل نه‌گۆرین بو هه‌وه‌س، خامه‌ خوار نه‌که‌ینه‌وه بو مه‌به‌س، شوعله‌ی حه‌قیقه‌ته‌رستی تاکه چراییک بی شوین هه‌نگاومانی پی روون که‌ینه‌وه، له ژیر دروشمی سۆز و په‌رۆش بو ده‌رخستنی راستی.

حاجی قادر کتیه؟

رهنگه له ژیر ټو سه ره باسه دا رازیک ئاشکرا بی کهم کهس زانیبیتی. به ناوی «حاجی قادر» نه که یه ک شاعیر به لکوو دوو شاعیر هه بوون، یه کیکیان ټو حاجی قادره ی مه شهووری ئافاق، ټهوی دیکه یان شاعیریکه ئاسایی وه ک گهلئ له شاعیرانی کوردزمان به لام نه ناوی ماوه نه نیشان، نه که سیش شاعریک له هه لبهستی ټو ده لپته وه. له بهر پرشنگی چاو خیره کهری حاجی قادری کوپی هه ره ده لپئ ټه ستیره ییکه و له شهوقی رۆژدا ون بووه.

حاجی قادری بی ناو و نیشان به سه ر زاری هه ندئ کهسی باخه به ره وه باسی هه بووه و ناوی خویندراوه ته وه به لام به مردنیان شوینته واری یه کجاره کی کوپریو ته وه. که ده لپم یه کجاره کی، بوپه یه له هه یج لاییکه وه باسی ناییم و چ خه به ریکه ناگوتریته وه.

یه ک له و که سانه ی باره ها ناوی ټه م شاعیره ی ده برد و باسی ده هینا ناوه وه و به بیر خه لقی ده هینا یه وه خوالیخوش بووی حاجی مه لا که ریمی کوپی بوو که سالانی دواپی عومری به دهرس گوتنه وه له هه ولیتری رابورد و به یینیکیشه هه ره له وئ گیانی سپارد و نیژرا. گیرانه وه ی حاجی مه لا که ریم ده نگیکی نه دایه وه. رهنگه هوی ده نگ نه دانه وه ی ټه مه بی که سانیکه قسه که یان ده بیست خه ریکه نووسین و ته حقیقاتی ټه ده بی و میژووی نه ده بوون تاکوو له ری نووسینه وه و دووباره کردنه وه ی بیته خه به ریکه زیندوو. بوپه له گه ل تپه رینی کات وه ک مردووی لی هات.

ریواپه ته که ی حاجی مه لا که ریم بو خوی به سه بو سه لماندنی بوونی دوو حاجی قادر، چونکه ټه وه ی ټه م مروقه ی ناسیپی گومان له راستگویی ناکا. به لام جگه له راستگویی ټه و، دیوانه که ی حاجی قادریش شاهیدیکه تیدایه پالپشتی و ئیسپاتی قسه که ده کا. سه ریکه لاپه ره 111 ی دیوانه که ی حاجی قادر بکه (چاپی هه ولیتر 1969) له زمینی ژماردنی شوعه رای کورد به دوا گه لیک ناودا ټه م چند به یته ده خوینتییه وه:

دوو عه لین شاعیرن وه کوو حه سان
به رده شان و هه ریره مه سکه نیان

یه کی هاوتایی خو مه خو م دیبووم
شیخ وه سانی بوو پیاوینکی مه علووم

وہ کوو من بوو بہ ظاہری جاہیل
باطینہن شاعیریکی زور کامیل

ئو چہند فہردہم نووسیوہ بہو شکلہ کہ لہ دیوانہ کہدا چاپ کراوہ. ناگاداری ئوہ بہ تا
وہزنی ریک بی دہبی وشہی «حہسان» بہ گوشینی پیتی «س» کہ بخوینینہوہ کہ
حہقیقہ تیشی ہەر وایہ «حسان». دہبی بشخوینینہوہ «پیاوہ کی مہعلووم» نہک «پیاوینکی
مہعلووم» تا کوو لہ نیوہلہنگی رزگار بی. زاتہن کوئی بہ عادت دہلین پیاوہ ک، دارہ ک،
بہردہ ک. بو لاسایی کرنہوہ وہیا ئارایشتی قسہ نہبی جوړیکی دیکہ نالین. حاجیش کوئی
بووہ، دیارہ بی لزووم لہ لہجہی کوئی لانادا بو لہجہییکی دیکہ بہ تاییہتی کہ بہو لادانہ
وہزنی ہہلبہستہ کہی لہنگ بی.

با بیینہ سہر مہبحہس. دیقہ تیکی کہم دہریدہخا بہیتی یہ کہم بہ ہہردوو کہرتییہوہ لہ
باسی «عہلی بہردہشانی» و «حہریری» دہبیئہوہ.

دوو عہلین شاعیرن وہ کوو «حسان»
بہردہشان و حہریرہ مہسکہ نیان

ئہم بہیتہ ناو و جینگہ و مہرتہبہی شاعیرییان بہ تہواوی دہردہبری. بہ دوا ئو بہیتہدا کہ
دہلی:

یہ کی ہاوتایی خوّمہ خوّم دیبووم
شیخ وہسانی بوو پیاوہ کی مہعلووم

شاعیریکی نوئی مہبہسہ کہ لیرہ بہ پیشہوہ باسی نہ کردووہ. ئیمکان نیہ لہم بہیتہدا ہیچ
یہک لہو دوو عہلیانہی مہقسہد بی چونکہ دیارہ ہیچ کامیکیان «شیخ وہسانی» نین،
یہکیان بہردہشانی ئو دیکہیان حہریریہ. سہرہرای ئہمہ، ہہردوو عہلی پیش حاجی
ژباون و مردوون ناشی بلئی، «خوّم دیبووم» چونکہ نہیدیوون. ئہم شہرحہم دا چونکہ
بہلای ہہندی کہس، کہ پہلہ دہکەن لہ وہرگرتنی واتای شیعر، مہبہسی حاجی لہو
بہیتہدا یہ کیکہ لہ دوو «عہلی» یہ کہ.

سہر لہنوئی دیقہت بگرہ لہ رستہی «ہاوتایی خوّمہ» وہک چاپکراوہ لہ دیوانہ کہدا
دہبینی کہموزور واتایہک بہ دہستہوہ نادا کہ ناوی شاعیرہ کہ راگہیہنی. کہچی دہزانین
حاجی قادر لہو برہ شیعرہدا ناوی شاعیرانی کورد توّمار دہکا تا کوو ناو و نیشانیان ون
نہبی، لہبہر ئہمہ دہبی رستہ کہ ئہم مہبہسہ بہ دہستہوہ بدا: دہبی ناوی شاعیرہ کہ لہو

به‌یته‌دا دەر که‌وئ. که ئەم مه‌به‌سه دەر که‌وتنی ناوی شاعیر بکه‌ین به چ‌را و به‌یته‌که‌ی پ‌ی
ر‌وون که‌ینه‌وه ب‌ی ماندوو بوون‌یک‌ی زۆر ده‌گه‌ین به‌و ئەنجامه‌ که به ئەسل‌ ده‌بی به‌یته‌که
جۆر‌یک‌ی دیکه‌ بووب‌ی و له نووسینه‌وه‌ی ده‌ستاوده‌ست گۆرانی به‌سه‌ردا هات‌ب‌ی. ر‌یوایه‌ته‌که‌ی
مه‌لا که‌ریم ل‌یره‌دا یارمه‌تییمان ده‌دا وه‌ک کل‌یل‌یک که ده‌رگه‌مان بۆ بکاته‌وه، چونکه‌ دەر‌حال
زیه‌نمان بۆ ئەوه ده‌با به‌یته‌که ده‌بی به‌م جۆره‌ بووب‌ی:

یه‌کی هاوناوی خۆمه‌ خۆم دیبووم
شیخ‌ وه‌سانی بوو...

وشه‌ی هاوناو راسته‌وخۆ ناوی شاعیره‌که‌مان بۆ ده‌لی که ده‌کا «حاج‌ی قادر». زۆر شاعیرانه
و هونه‌رکارانه حاج‌ی قادر ناوی ئەم شاعیره‌مان بۆ د‌ین‌ت‌یه‌ ر‌یزی ناو شاعیرانی کورده‌وه. به‌م
وشه‌ی هاوناو سه‌ره‌رای به‌ ده‌سته‌وه‌دانی ناوی شاعیر، خۆی له‌ ناقل‌ای دووباره‌ کردنه‌وه‌ی
ناوی خۆیش‌ی ر‌زگار کرده‌، ن‌یشانیکی ت‌ریشی پ‌ی ئەنگاوت‌وه له‌وه‌دا «هاوناو» نه‌ک یه‌ک
شاعیر به‌ل‌کوو دوو شاعیر تۆمار ده‌کا واته‌ حاج‌ی قادر به‌ویه‌ری ئەده‌بی ته‌عبیره‌وه ناوی
خۆیش‌ی خسته‌ لیسته‌ی شاعیرانی کورده‌وه ب‌ی ئەوه ل‌ی ب‌گیر‌ی که خۆ نواند‌ن‌یک‌ی کرد‌ب‌ی.

به‌پ‌ی ل‌یکدانه‌وه‌ی خۆم وا ده‌زانم به‌ ئەسل‌ حاج‌ی قادر نووس‌یب‌یت‌ی «یه‌کی همنام‌ی خۆمه‌»
به‌پ‌ی ده‌ستووری نووس‌ینی ئەوسا. له‌ نووسینه‌که‌دا هه‌وه‌ل جار به‌ هه‌له‌ بۆته‌ همتایی خۆمه‌،
به‌و دوا‌ییه‌ که مه‌یل په‌یدا بووه‌ بۆگۆر‌ینی وشه‌ی ن‌یمچه‌ فارسی به‌ وشه‌ی کورد‌یی په‌تی،
کراوه‌ به‌ «هاوتا».

هه‌له‌ی وه‌ها له‌ نووسینه‌وه‌دا به‌ زۆری د‌یت‌ه‌ به‌رچاو. من بۆ خۆم گه‌لی جار که به‌
نووسینه‌وه‌مدا ده‌چمه‌وه چه‌ند‌ین هه‌له‌ راست ده‌که‌مه‌وه، چه‌ند‌یک‌ی دیکه‌ش بۆ دوهم جار
پ‌یداچونه‌وه ده‌م‌یت‌یه‌وه، هه‌ند‌یک‌یش هه‌ر راست ناکر‌یت‌ه‌وه. وا ده‌زانم ساغ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی
«هاوتا» له‌وه زیاتری پ‌ی ناوی، ده‌نا هه‌ل‌ده‌گر‌ی قسه‌ی دیکه‌شی به‌دوادا ب‌ی. به‌لام
به‌هه‌مه‌حال له‌وه‌نده ته‌واو ناب‌ی... هه‌ویه‌که‌ پ‌تر ئاو ده‌خوا.

دوا‌ی نه‌ه‌یشتنی ئ‌یشکالی وشه‌یی (لفظ‌ی) ئ‌یشکالیکی مه‌وزوو‌عیمان د‌یت‌ه‌ پ‌یش. تۆ ب‌ل‌ی
هه‌ند‌یک له‌ ش‌یعی حاج‌ی قادری «شیخ‌ وه‌سانی» نه‌چوو‌یت‌ه‌وه دیوانه‌که‌ی حاج‌ی
قادری «کۆبی» یه‌وه؟ حاج‌ی شیخ‌ وه‌سانی دیوان‌یک‌ی ش‌یعی ن‌یه‌ مان‌یعی ئەم ت‌یکه‌ل‌یه‌ ب‌ی،
به‌و مانایه‌ ئەگه‌ر دیوان‌ی هه‌با ش‌یعه‌کان‌ی کۆ ده‌کردنه‌وه و نه‌ی ده‌ه‌یشت به‌م ل‌او به‌و ل‌ادا
پ‌یر‌ژ‌ین. ئەوساش ئ‌یمکان هه‌ر ده‌ما ش‌یعی یه‌کیکیان ب‌چ‌یت‌ه‌ دیوان‌ی ئەوی دیکه‌ به‌لام له
په‌راویز‌یک‌ی زۆر ته‌سک‌تردا. ئەگه‌ر ب‌ل‌یین وا حاج‌ی کۆبی دیوان‌ی هه‌یه و له‌ ل‌ای خۆیه‌وه

ساغى كردۆتەوۋە كە خۆى خاۋەنى ئەو شىعرانەيە كە لە ديوانە كەيدا ھەن، ئەو تەگەرەمان تووش دى كە ديوانى حاجى قادرى كۆبى بە شىۋەيىكى گرد و كۆ لە حاجىيەوۋە بە دەستمان نەگەيشتە، بە ھەول و كۆششى ئەوانەى چاپيان كردوۋە و بە دەم زمانەوۋە لە چاپىكەوۋە بۆ يە كىكى دىكە شىكل و بارستى ئىستاكەى وەرگرتوۋە. ھەر بۆيەيە ئەو پىرسيارەم ھەلستان و كردم بە ئىشكالى مەزوۋوۋى. حاجى قادرى كۆبى لە بەيتىكى دەلى:

كەيفى حاجەت نىە بكەم باسى
ئەم كىتەبە بخوونى دەيناسى

بەيتە كە دەلالەتتىكى ئاشكراى تىدايە كە حاجى لە ژبانى خۆيدا شىعرەكانى كۆ كردۆتەوۋە و رىكۆپىكى خستوون كە پىيان بلى «ئەم كىتەبە». بە گۆيرەى قسەى «ھەرە گول ئازيزان - جەلادەت بەدرخان» كە لە گۆقارى «ھاوار» دا نووسراوۋە و قسە كە لە پىشەكى ديوانە كەى حاجى (چاپى ھەولير 1969) دا دووبارە كراوۋەتەوۋە، ديوانى حاجى 800 لاپەرەيىك بوە كە دەكا چوار پىنج ھەندى بارستى ديوانە كەى كەوا لە بەردەستاندايە. وا پى دەچى حاجى قادر كە دەلى «ئەم كىتەبە بخوونى» مەبەسى ئەوۋە بى ديوانە كەى وەك گولستانى سەعدى شىعر و نەسر بوۋى. زاتەن 800 لاپەرە كە ھەموۋى شىعر بى، سنوورى بارستى ھىچ ديوانىكى كوردى ناھىلى كە لە شاعىرەكانى كوردەوۋە بە ئىمە گەيىوۋە. لە گەل ئەمەشدا «جەلادەت بەگ» پى دەلى ديوان. لىرە بە پىشەوۋە كە گوتم زوربەى نووسىنى حاجى لە ناوچوۋە بە بەلگەى قەتەى ئەم ديوانە 800 لاپەرەيىە و شادىە دىيە كەى جەلادەت بەگم مەبەس بوو.

كەواتە لە حالىكدا دوو شاعىر يەك ناويان ھەبى و ھىچ كامىكىيان ديوانىكى تحقيق كراوۋە و بى دەمەتەقەى نەبى ئەو پىرسيارەى كردم وەك «بديھىە» خۆ دىتتە رۆ و داواى وەرەم دانەوۋە دەكا.

پەرىنى شىعرى شاعىرىك بۆ ناو ديوانى شاعىرىكى دىكە زاھىرەيىكى جىھانىيە. خۆ حىكايەتى «رباعىات»ى خەيام بەلگەيىكى مەشھور و سەپىنەرى ئەم زاھىرەيەيە. ھەر «رباعىە»يىك لە دەم و دوۋى خەيام چوۋبى خراۋەتە پال رۇباعىەكانى ئەو، واش بوە ھى ئەوتۆى خراۋەتە پال كە ھەر فرى بەسەر مەشرەبى خەيامەوۋە نىە ئەوۋەندە نەبى كە ھەلبەستە كە چوارىنەيە و لە بەحرى رۇباعىەكانى خەيام خۆيەتى. خەيامدۆستان زۆر خەرىكى ئەوۋەن بە ئەنواعى لىكدانەوۋە و سرنج دان و تحىقاتى مېزوۋىي و ئەدەبى دابىشتنى وەھا بكەن رۇباعى رەسەن لە ھى چرووك جودا كاتەوۋە و رەنگە لە كۆتايى كاردا نەشگەنە ئەنجامىكى بى گرىوگال.

به‌داخه‌وه من كه‌سيك نانا‌سم له نه‌وه و خزم و هۆزى حاجى قادرى شىخ وه‌سانى تا له‌و روه‌وه به كاغەز بى يا به راسپارده تحقيقاتىكى له‌گەل بكەم و شتىك ساغ كه‌مه‌وه وه‌يا سه‌ر و سورايىكى شاعيره‌كه خۆى وه‌رگرم. له‌وه زياتر كه بزائىم شىخ وه‌سان گونديكه له ناوچه‌ى باليسانى سه‌ر به قەزاي رانيه هيج مه‌علووماتىكم نيه باى توسقائىك يارمه‌تىم بدا. هه‌ر چه‌ند له دلمدا هه‌يه به‌هۆى ئەو ناسياوانه‌ى رى هاتوچۆيان هه‌يه به‌سه‌ر ئەو ده‌ورو به‌ره‌دا هه‌ولى توژينه‌وه‌يىك بده‌م له چه‌ندوچۆنى ئەو باسه و بوون و نه‌بوونى كه‌له‌پۆرىك وه‌يا كه‌س و خزمىكى حاجى شىخ وه‌سانى، به‌لام به‌ره‌مه‌ى ئەو هه‌ولدا نه‌گه‌ر بىته‌ ده‌ستيش به‌ فرىاي ئىستاكه‌م ناكه‌وى، كوردى گوته‌نى ئەم دره‌نگه به‌م زوه راناگا، بۆيه مه‌وزووعه‌كه به‌و شكلى وا ناته‌واو ده‌خه‌مه روو. هه‌ر كاتىك شتىكم ده‌ست كه‌وت كه رووناكيه‌ك بخاته سه‌ر تاريكى باسه‌كه هه‌لبه‌ت عه‌رزى خوئنه‌رى كورد ده‌كړى. سوودىكى ديكه‌ش ره‌چاو ده‌كړى له‌و خيراى كردنه‌م له‌و روه‌وه بۆ توژينه‌وه و پشكنين و پرسين له هه‌موو لايىكه‌وه تا ئەگه‌ر كه‌سيك شتىكى سوودبه‌خشي ده‌ستكه‌وت چ له باره‌ى روون كردنه‌وه‌ى ژيان و شاعيره‌تى حاجى قادرى شىخ وه‌سانى چ له باره‌ى په‌رينى شيعرى ئەو بۆ ناو ديوانى حاجى قادرى كۆبى ياهه‌ر بارىكى ديكه سه‌ر به‌م باسه‌وه بى بخريته سه‌ر خانى ئەده‌بى كوردىيه‌وه و كه‌له‌به‌رىكى بى بگيرى.

به‌هه‌مه‌حال هيج زه‌ره‌ر به‌كه‌س و به‌ چ مه‌وزووع ناگا له‌وه‌ى وا به‌ ناته‌واوى باس‌م كرد، گريمان (فرضنا - له‌ سيغه‌ى ئەمه‌رۆدا ده‌گووترى «بگه‌ه»). هه‌ر به‌ ناته‌واوى مايه‌وه و له‌ چ لايىكه‌وه ده‌نگىكى نه‌دايه‌وه. به‌لام كه‌س رى ئەوه‌ى نيه بى به‌لگه‌ى زۆر به‌هيز له‌ خوڤه‌وه شوبه‌ه باويته سه‌ر ئەم غه‌زه‌له و ئەو قه‌سيده‌ى حاجى قادرى كۆبى له‌ رى بوونى ئىحتمالىكى نه‌زه‌رى كه له حاجى شىخ وه‌سانىيه‌وه هاتبى.

جارى له مه‌علووم مه‌علوومتره هه‌موو ئەو شيعرا نه‌ى ناو ديوانى حاجى قادرى كۆبى كه له‌گەل كوردو كوردستان و گيانى تيشتمانىه‌روه‌رى خه‌رىكه مالى له‌لالى بيشوبه‌ه‌ى خوڤه‌تى. به‌شىكى زۆرى ديكه‌ى ديوانه‌كه‌شى ده‌ورى مه‌وزووع وه‌يا كه‌سان وه‌يا جىگه‌ى ئەوتۆ هه‌لدن په‌يوه‌نديان له‌گەل حاجييدا وه‌ك په‌يوه‌ندى ميانى نالى و «خاكوخۆل» وه‌يا شىخ ره‌زا و «تاله‌بان» ه و زه‌ره‌يىك ده‌مه‌ته‌قه‌ى گومانابوى هه‌لناگرى.

دواى جيا كردنه‌وه‌ى ئەو دوو ته‌رزه هه‌لبه‌سته چى ده‌مىنپه‌ته‌وه له ديوانه‌كه‌ى. به‌ تايه‌تى غه‌زه‌له‌كان كه هه‌لده‌گرن هى ئەو بن يا هى غه‌برى ئەو، هه‌ر ده‌بى به‌ هى ئەو حساب بكرين تا به‌ جوړىكى قه‌تى و بيشوبه‌ه‌ خاوه‌نىكى تازه‌يان بۆ په‌يدا ده‌بى: له‌مه‌شدا حاجى قادر و هه‌موو شاعيرىكى ديكه وه‌ك يه‌ك وان، هه‌ر شيعرىك كه خاوه‌نىكى تازه‌ى به

بەلگەى بۆ پەيدا بوو لە خاوەنى كۆنى وەردەگىرى و دەدرى بە مالىخۆى نوى. ئەوجا با
بىنەو سەر ئەسلى پرسیارەكەى كە كردمان بە عىنوانى ئەم سەرە باسە و گوتمان حاجى
قادر كىيە؟

بەراست با بزانین حاجى قادرى كۆبى كىيە؟

هەرچەند پایەى شۆرەتى حاجى قادر ئەوئەندەى بلىی بەرزە و ناوى لەبەر گۆبى هەموو
كوردىك كە نەختى ئاگادارى دونیا بى ئاشنايە، ديسان كەم كەس هەيە لە ناوئەكەى و
كۆبى بوونەكەى بەولاه شتىكى ئەوتۆ بزانی لە ئەسل و فەسل و تیرە و هۆزى. كەسىكى
دیوانەكەشى خۆئىندىتەو لە چەند دیرەكەى تەرجمەى حالى بۆى روون دەبیتەو
كەسوكارى بە «گۆرە قەرەجى» مەشورن. گۆرە قەرەجىش گوندىكە لە رۆژئاواى خوارووى
كۆبى و ئىستا ویرانە. بەهۆى بەيتىكى خۆشپەسەو دەزانى باوكى ئەحمەد و دايكى فاتى بوو:

باوكم ئەحمەد بوو ناوى، بىرم دى
خەلقى لادى بوو، دايكى من فاتى

ئەوئەى راستى بى منىش هەر هەندەم دەزانى بە دروستى و بى گومان. هەرگىز رىكنەكەوت
لە باوكم يا لە مامم يا ئەو كەسانەى وەك ئەون جىلپىك لە حاجى نزیكتر بوون تا جىلى
ئىمە پرسیارىك بكەم وەرەمەكەى نەختىك لە تارىكى و نەناسراوى ناوئىشان و شوئەوار و
باوك و باپىرانى حاجى كەم كاتەو. بەلام دواى ئەمە كەوتەم سەر فكرى نووسىن و
تۆزىنەو لە بارەى حاجى قادرەو دەستم كرد بە پرسىن و لەم و لەو و راسپاردنى برادەران
بۆ و دەستەپىنانى مەعلووماتى نوئى كە رووناكەى كى تازە باوتە دەوروبەرى گۆرەقەرەج و
ئەحمەد و فاتى و زياتر شارەزەمان بكا بەو كىلگە و تۆوئەى حاجى قادرى لى رواو.

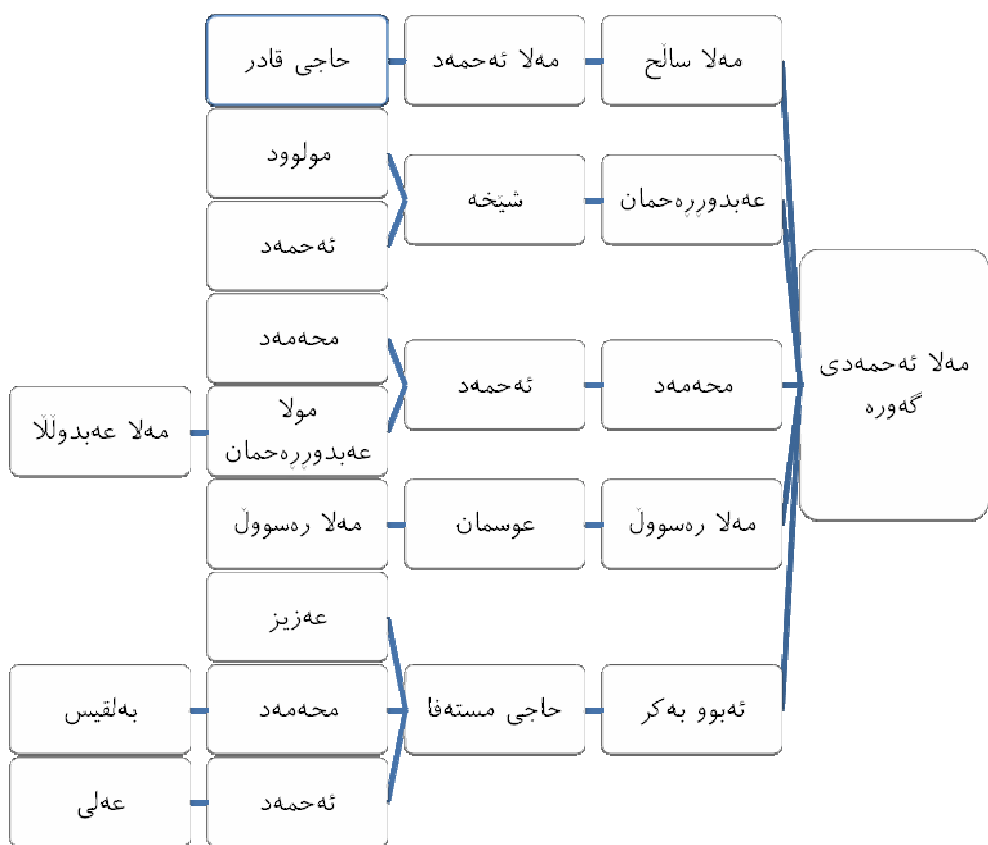
بەخت يار بوو. دواى ماوئەپىكى چەند مانگى سەرەتاتكە و قوتاغ بوون لە كۆبە نامەپىك و
نامىلكەپىك بۆ هات، بوون بە بەرى شىرىنى ئەو چاوەنۆرىيە تالە. نامەكە هى برادەرىكە
كە رامسپاردبوو و تكام لى كردبوو بۆم خەرىك بى، نامىلكەكەش مەبەس و سەمەرەى ئەو
راسپاردانەيە باس و خواسىكى بە نرخى شوئەوار و تیرە و هۆزى حاجىمان بو دەگىرپتەو
لەگەل چەند خەبەرىكى، بەنسىبەت من، نەبىستراو كە بەپى جىگە دپتە ناو
نووسىنەكەمانەو.

نامیلکه که دستنوسی مهلا ئه نوه ری کورپی مهلا عه بدوللای کورپی مهلا عه بدورپه حمانی کورپی ئه حمه دی کورپی موحه مه دی کورپی مهلا ئه حمه دی گه وره یه. ئه م مهلا ئه حمه دی گه وره یه به پئی دستنوسه که باوکی باپیری حاجی قادره. نامیلکه که له مهلا ئه حمه دی گه وره وه تا حاجی قادر و ده وره یه مام و ئاموزا و ئه ولادیان به چاکی روون ده کاته وه. به کورتی ده بیته دره ختیکی خانه واده یی له مهلا ئه حمه دی گه وره وه سه ره وژیتر دئ تاکوو سالی 1326 ی. ک. که نامیلکه که ی تیدا نووسراوه.

وا لیله دا به پئی راگه یاندنی دستنوسه که دره ختی خانه واده ی حاجی قادر به خوی و خزمه کانیه وه تا سه ر مهلا ئه حمه دی گه وره ی ده به یه وه بو ئه وه خوینته ر قسه ییکی لیله دا ده یکه م به راوردی بکا له گه ل دره خته که و خزمایه تی ناوخوی که سانی بنه ماله که له گه ل یه کدیدا بناسیته وه.

نووسه ری ئه سلئی نامیلکه مهلا عه بدورپه حمانه که ده کا باپیری مهلا ئه نوه ر. له پله ی خانه واده یی ده که ویتته به رانه ر حاجی قادر. هیئنده هه یه خوی له سینهم کورپی مهلا ئه حمه دی گه وره وه هاتوه حاجی قادریش له کورپی یه که می، واته کوره گه وره ی. هه رچه نده مهلا عه بدورپه حمان له وه بیده نگه داخوا ئه و له ته مه ندا نیسبه تی چون بوه له گه ل حاجی قادر به لام به پئی ئه وه یانزه سالیک دوا ی مه رگی حاجی نووسراوه ده بی له ته مه ندا حاجی گه وره تر بوو بی، چونکه چ باسیکی زیده پیری مهلا عه بدورپه حمان له نامیلکه که دیار نیه، ئه گه ر هاوته مه نی حاجی قادریش با له و ساله ی 1326 دا خوی له ده وری 87 سال ده خشانده.

مهلا عه بدورپه حمان گوزارشی له پشتی کتیبیکی مزگه وت نووسیوه قسه شی له گه ل مهلا عه بدوللای کورپی خویته تی. به پئی نووسینی مهلا ئه نوه ر ده بی به بی زیادوکه م خرابیته ئه م نامیلکه وه که مهلا ئه نوه ر خوی بو منی نووسیوه ته وه. سه رانسه ری نووسینه که ئیشاره ییک نیه بو ئه وه مهلا عه بدورپه حمان حاجی قادری دیتی، وه ک بلئی زه مانیک که حاجی رۆییوه بو تورکیا عه بدورپه حمان یا له ته مه ندا گچکه بووه وه یا هیشتا نه هاتوته دنیا. به مه دا جاریکی دیکه ش لایه نی گه وره تری حاجی له ته مه ندا روونتر ده بیته وه، له چل سال زیاتر زه مان هه یه له میانی چوونی حاجی بو ئه سته مبول و نووسینه که ی مهلا عه بدورپه حمان. ده شی عه بدورپه حمان له ده وری چل سالی ئه مه ی نووسی بی. له کو تایی نووسینه که ی خه به ریکی به نرخ به ده سته وه ده دا که ده لی له سالانه فه تاح ئه فه ندی له ئه سته مبوله وه باسی مه رگی حاجی قادری بو حاجی مهلا عه بدوللا و خه لقی کو بی هیئاوه. بینگومان ئه م فه تاح ئه فه ندیه هه مان کا که فه تاحه که حاجی ناوی ده نی:

شەوى دانىشتىبووم بى شەمع و «مىباح»
ئەوتۆى ھىناوە يادم كاكە فەتتاج

دوور نابىنم مەرگى حاجى قادر دلى كاكە فەتتاجى لە ئەستەمبول تۆراندېيى و بەرەو ولانى
گېرايىتەو، چونكە مەعلوومە رەفاقەتى ئەو لەگەل حاجى دوورى كىشاوە لە ئەستەمبول.
وەك لىرە بە دواوە لە جىيى مناسىدا لىي دەدوئىن لە نووسىنى ئەو «شەمع و مىباح و
كاكە فەتتاج» ئەو تا مەرگى حاجى 8-9 سالىكى خاياندو. وا بى دەچى لەو ماوہىدا كاكە
فەتتاج لەگەل حاجى بەسەرى بردى، كە حاجى لە دونيا بۆى دەرچوئە ئەوئىش لە
ئەستەمبول بۆى دەرچووبى. وەفادارى كارى واى لى دەوہىتەو.

نامىلكە كە دەلى «مەولوود» لە گۆرەقەرەج كوژراو، دواى كوژرانى ئەو، بنەمالە كە تىكرا
گۆرەقەرەج جى دىلن و بلاوہى لى دەكەن. بەلام لە ھۆى كوشتى مەولوود بىدەنگە. سالى
قەومانى ئەو كارەساتەش باس ناك. لە عاست ناوى بەشى زۆرى خزمەكانى دەلى وا لە
فلانە دى نىشتەجى بو. بۆ خۆى نىشىمەنى بوو بە دىي «قول تەپە» لە دەشتى دزەبىيان.
نامىلكە كە سەرەوژوور لە مەلا ئەحمەدى گەورە تى ناپەرىتى. لەوہ زىاتر كە دەلى مەلا
ئەحمەد لە عەشیرەتى «دەربەند» بوو لە ئەسل و فەسلى نادوئى، ناشلى ئاخو مەلا ئەحمەد
بۆخۆى «گۆرەقەرەج» سى بوە ياخود لە جىگەى دىكەوہ بۆى ھاتوہ. ھەر چۆنىك بى ئەو
ھىندەى لەو نامىلكە وەردەگىرى شتىكى كەم نىە و حاجى قادر لە تارىكىكى مەيلەو تەواو
دىتتە بەر رووناكىكى مەيلەو تەواو. كۆتايى نامىلكە كە بەم چەند وشەيە دى: «عبداللە
ئەوا ناوى ھەموو خزم و كەسى خۆمانم بۆ نووسى لە پىشتى ئەو كتابە لە سالى 1326
ھجرى لە گوندى قول تەپە». بەلام لىرەدا دەبى ئەوہ بلىم لە خزمانى خۆى پىاو كەمن كە
بەر نووسىن نەكەوتوون، لە سالى 1326ى كۆچىدا ئەو تەمەنەيان بوە تىبخوئىندىتەوہ:
يەك لەوان كە خۆم ناسىومە و بە زۆرى دىومە خوا لى خۆشبووى حاجى فەقى عەبدوللا
كە كورى مەلا رەسوولى عوسمانى مەلا رەسوولى مەلا ئەحمەدى گەورەيە. ژيان و
مردنىشى ھەر لە ناو دزەبىيان بو. بەنىكى زۆر لە «ھەلجە» سى شىخ مارقى شىخ كەرىمى
بەرزنجى وەك يەكىك لە كورانى شىخ مارقى حىساب دەكرا، تا دواى مەرگى ناكامى شىخ
عەزىزى شىخ مارقى ھەر لە ھەلجە بو. ھۆى ناو نەھىنانى لە نامىلكە كەدا لە من مەعلووم
نىە. خوا لە ھەموويان خۆش بى.

بەنىسبەت پەلەپەلى نووسىنەكەى من دەبى جارى بەوہندە مەعلووماتە رازى بىم دەرپارەى
ئەسل و خانەوادەى حاجى. بەلام دل تەسكىن نابى تا نەزانرى پىشتىر لە مەلا ئەحمەدى
گەورە وەزى بنەمالەى حاجى چۆن بوە و خەباتى ھاتوچو و راگوئىستىيان لە كوئى بوە و

هۆی بزووتنیان له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکی دیکه چی بوه! خالوانی حاجیش ده بی بناسرین: به لئی خهلق ده لئی و نامیلکهش ده لئی خه لقی «ئۆمه ر گونبه د» بووه به لام ئه وهنده زانینه زۆر که مه. پرسینکی سه ریپی که من رامسپارد له خه لقی ئۆمه ر گونبه د بکری چ وه رامیکی دلخۆشکه ری نه هینایه وه. کوردی گوته نی بو ئه و که سانه ی پرسیاره که یان لی کراوه «نازانم راحه تی گیانم» وه رام بوو به لام بو ئه و که سانه ی چه ز به زانینی هه موو خه به راتی حاجی قادر ده که ن تابلی ئه و وه رامه گیانیان ناره حه ت ده کا. با بزانیان دواړوژ چ په یام و راگه یاندنکی پییه.

ئیمه زۆر جارن ده گه ریینه وه بو نامیلکه که، هه ر جاره بو مه به سیک به لام وا ئیستا نۆره ی وه رگیرانی رووپه ره ییکی نوئ هات له ماجه رای حاجی، با خه ریک بین وه رامی پرسیاره ئه و سه ره باسه بدهینه وه.

حاجی قادر کەوی و لە کۆی هاتۆتە دونیا؟

هەر چەند بۆ وەدەستەینانی وەرانیکی یەکلایی لە عاست ئەو دوو پرسیارەدا کۆشام و جۆشام، نەمتوانی بگەمە ئاوات و خۆم دلنیا کەم بە تاییەتی پرسیارە کەوی سالی لەدایکبوونی. وەنیه شتیکی نووسراو لە حاجیهوه وه له هاورێیهکی نزیکیهوه به جی مایی و باسی «کەوی و لە کۆی هاتنە دونیای» بکا. قسه له م و له وهن دەربارەوی هەردوو پرسیار یە ک یەکیان رەت دەکاتەوه و لە ئەنجامدا نووسەر و پشکنەر ناچار دەکەن بکەوتتە سەر رێی بەیە کدی گرنتی میژووی بینگومان و رووداوی ساغ کرایهوه له گەل گوتەوی دەماودەم و ئەو نووسینانەوی لەو گوتانەوه سەریان هەلداوه بەلکۆو لەو ریتازەوه و بەهۆی تەخمین هەر نەبی خۆ لە راستی نزیك کاتەوه. یاخود، لای کەمی، ئەو ئەنجامەوی پێی دەگا ئەنجامیکی پێوراو و کیشراو بی.

بۆ دیار کردنی جی لەدایکبوونی گوتەییکی تەواتور هەیه دەلی حاجی لە گۆرقەرەج بە وەلەد بووه. نامیلکەوی باسکراو ریش هەر ئەوهیه گوتەوی دەماودەمیش لە هەوهلەوه هەر لە نووسینە کەوی مەلا عەبدووررەحمان سەری هەلداپی و لە وێوه گەیشتیته ناو نووسراوی چاپکراو. لە راستییدا ئەگەر نامیلکە کە بۆ میژووی هاتنە دونیای سالیکی گوماناوی دیار نەکردبا شایەدیە کەوی ئەوم بۆ دیار کردنی جیگەوی لەدایکبوونی بە کافی دادەنا و دەمکرده پشگیری کەوی تەواتورە کە و ئەوه م لە بیر خۆم دەبردەوه کە تەواتورە کە زادهی نامیلکەیه و پشگیری کردنی یەکیان لەوی دیکە دەبیتە شایەدی دان بۆ نەفی خۆی. بەنسیبەت چەند و چۆنی ژیاپی تاکە مرۆف سالی لە دایک بوون و جیگەوی لەدایکبوونی دوو مەوزووعی لە یە کدی نزیکن، هەلەوی یەکیان دەبیتە هۆی شوبهه کردن لە راستی ئەوی دیکەیان. بۆیه چار نیە لەوهدا کە ریاویەتیکی جیگەییکی دیار کرد بۆ لەدایکبوونی غەیری ئەو جیگەوی نامیلکە کە دیاری دەکا دەبی دەوری هەلینین و ئەم دیو و ئەو دیوی پی بکەین و بایه خیکی بدەینی کە لپی دەوشیتەوه. جگە لە تەواتور و شایەدی نامیلکە کە بەیتیکی حاجی قادریش هەیه لپی بفا مریتهوه کە لە گۆرقەرەج هاتیبیتە دونیا.

باوکم ئەحمەد بوو ناوی بیرم دی
خەلقی لادی بوو دایکی من فاتی

حاجی ناوی دپیە کەوی نەهیناوه کە باوکی خەلقی ئەوی بووه. «نالی» چەند جاریک لە دیوانی شیعرە کەیدا ناوی «خاکوخۆل» دەهینی و لە هیچ هەلبەستیکدا راناگەینی کە جیگەییکی دیکە بووبی بە مەفتەنی، بە پیچەوانەوی حاجی قادر کە لە سەرانسەری دیوانە کەوی بە غەیری کۆپی ناوی جیگەیینک ناهینی کە مەفتەنی بووبی. بە ریکەوتیش

ناوی گۆرقەرەج ناھینى وەك لە موناھەتدا ناوی گەلێك دىي ولاتى كۆيى و غەيرى كۆيى دەبا. حاجى نەيوستووھ لە كۆيى بەولاوھ بۆي بە مەفتەن حيساب بكرى.

ئاخۆ ئەو دىيەى باوكى حاجى «گۆرقەرەج» بوھ يا غەيرى ئەو ھەر زاھيرى حال و ھاگەياندى تەواتور ھەيە ساغى دەكاتەوھ. ھەرچى سەرچاوى خەبەر ھەيە دەللى مەبەسى حاجى لەو دىيەى ناو بەيتەكەدا «گۆرقەرەج» ھ، ھەرچى باسى حاجى قادريشى كرددوھ بە قسە يا بەنووسين گوتوھتى مەفتەنى خانەوادەيى حاجى گۆرقەرەج بوھ. ئيتىر بۆ دەيى وھەم بۆ جىنگەيىكى دىكەمان بيا؟ خزم و كەسى حاجيش تىكرائىان ئەو گوتە و نووسىنانە بە راست دەگىرن و چەندىن حىكايەتيان لى دەبيستري لەو روهوھ كە يەكجارەكى مەسەلەى گۆرقەرەج ساغ كاتەوھ.

رۆالەتى بەيتەكە وا رادەگەيىنى حاجى بىرى ھاتىن كە باوكى لە لادى ژياوھ بەو پىيە دەيى خۆي لەو دىيە ھاتىتە دونيا و ھەر لەويش گەيىيى بە تەمەنى شت بە بىرھاتن.

رېوايەتى دوھم، كە ئەويش بە تەواتور پىمان گەيوھ، دەللى حاجى قادر لە كۆيى ھاتۆتە دونيا، مەلا ئەحمەدى باوكى زووتر، واتە بەر لە وەلادەتى حاجى، گۆرقەرەج ي جىھىشتووھ. بەلای ئەم رېوايەتەوھ بەيتەكەى حاجى كە دەللى «باوكم خەلقى لادى بوو» ئەو واتايە ھەلدەگرى كە بە ئەسل لادىيى بووبى بەلام لە دەمى وەلادەتى حاجى و شت بە بىر ھاتنى لە كۆيى ژيا بى. پشتگىرىكەرانى ئەم رېوايەتە بۆ بەھىز كردنى راي خۆيان رستەى «خەلقى لادى بوو» دەكەن بۆ ئىسپاتى بىر و باوھرى خۆيان: بە لاي راي وانەوھ نابى دايكى حاجى، «فاتى» ش لادىيى بووبى، بە اصطلاح «مفهوم المخالفة» وھ كە بگوتري باوك لادىيى بوھ لە خۆوھ دىتە زىھنەوھ كە دايك شارستانى بووھ. وھك ئەوھى يەكىك بللى «لە نىوانماندا دارا خەلقى ھەورامانە» ديار دەكەوى ئەوانى دىكە خەلقى ھەورامان نىن. ديسانەوھ شتىكى تريش ئىزافەى سەر قسەكانيان دەكەن و دەللى ئەگەر جارىكيان حاجى گوتىتتى باوكم خەلقى لادى بوو لە ھەموو ديوانەكەى و سەرانسەرى شىعرەكانى، خۆي بە كۆيى داناوھ و سۆز و خۆشويستنىك نەماوھ لە ناخى دلەوھ بۆ كۆيى و خەلقى كۆيى ھەلنەرشتى. ئەگەر خەيال و بىر كردنەوھى مندالى گىرابايەوھ بۆ گۆرقەرەج ، تا ئەو رادەيە نە گۆرقەرەج ي فەرماوئش دەكرد نە بۆ كۆيانىش قال دەبووھ. حاجى خۆي مانىعە لەوھدا زادەى غەيرى كۆيى بى.

لەم زەمىنەدا راستى ھەر لايەكيان بى شتىكيان پى ناگورى لە ھىچ بارىكى ئەدەب و شەخسىيەت و خەباتى حاجى، تەنانەت بابى تۇسقالىكىش لە كۆيياتىيەكەى كەم ناكاتەوھ. بۆيە لزووم نابىنم باسى ھەندى بەلگەى لا بەلا بكەم كە ئەوھ دەگەيەنى حاجى لە كۆيى بە وەلد بوھ چونكە نە كۆتايى بە دەمەتەقە دىتى نە شتىكى ئەوتوئش ساغ دەكاتەوھ

تەئسىرىنكى بىيى لە ھىچ سەرۋبەرى باسەكەمان. گۆيا ئەگەر حاجى قادر كۆيى نەبا و سەردەشتىيى با ۋەيا رەواندزىيى چ فەرقىكى دەكرد؟

بەنيسبەت كوردايەتى و گيانى مىللىي كوردەۋە، حاجى ھەر دەمايەۋە ۋەك يەكەم چراي شوعەدار كە تاريكى شەۋكوپىرى لە دەۋرى كوردايەتى بېنچىتەۋە. فكر و فەلسەفەكەشى ئەۋ يەكەم سەرچاۋەى ئاقانەيە دەبوو كە دل و مېشكى كوردانى بە پىرى ۋەتەنپەرۋەرى ئاۋ داينى و ھەستى شانازى كردن بە كوردايەتى لە رۆحياندا خەلق كوردىيى. بۆ ماۋەى دەيان سالل حاجى قادر تاكە سوارەى ئەم مەيدانە بوۋە دەۋجا كۆيى بوۋىيى ۋەيا «گۆرۋقەرەج» ى ۋەيا «ھەر كۆيىيى» لە كوردستاندا. ھىندە ھەيە بە پىي تيفكرىنى خۆم كە لە داويدا رۋونى دەكەمەۋە، دەر كەۋتنى يەكىكى ۋەك حاجى قادر بېشكەيىكى دەۋى بو مندالىكى ۋەك ئەۋ دەست بىدا... شىر و غىزايىكى فكرى و مەعنەۋىشى پىويستە كە پېشەۋايىكى دۋارۋژ پى بگەيەنى. دارى ميوەدار لە سەر بەردى رەق شىن نايى.

بەلام لەگەل ئەم راستىيانەشدا دەبى بلين مرؤف ھەز دەكا، ھەقىشى ھەيە، بزاني پېشەۋاي نىشتمانپەرۋەرى و خۆبەخت كردن و سۆز و سوويان بۆ كورد و كوردستان نەك ھەر داخوا خەلقى كۆي بوە و كەى بوە و چۆنى رابووردوۋە و كەى كەۋتە سەر فىكرى مىللىيەت و بۆچى چۆتە ئەستەمبول، بەلكوۋ ئەگەر بلوئ پىي خۆشە بزاني چ لەبەر كردوۋە و چ خواردنكى پىي خۆش بوە و گۆيى لە كام گۆرانى راگرتوۋە و چەند جار توۋشى دلدارى ھاتوۋە. خولاسە پەى بردن بە ھەموو تەفسىلاتى ژيانى حاجى لە خودى خۆيدا لەزەتتىكى ئەۋتۆيە ئەۋە دىتى، نووسەر و پشكەنەر خەرىكى تۆژىنەۋە بى لە ھەموو سەرچاۋەيىكى ون و ئاشكرا و دوور و نزىك كە مەعلوماتىك بە دەستەۋە بدەن ئىنجىك لە رېيازى ژيانى حاجى روون كاتەۋە ھەر لە بوۋنىۋە تاكوۋ مردن. من لە لانى خۆمەۋە دەلېم ئەگەر ئىمكانى ئەۋەم ھەبا نووسىنەكەم بەكەم بە دىراسەيىكى بە قەدەر بابەت، گەلى مەۋزۋوع ھەن ھەلم نەدەبواردن كە لىرەدا لەبەر بى كەرەستەيى و كەم دەرۋەتى نىكيان نەكەتوۋم. بەۋەندەش رازى نەدەبووم بەلكوۋ بە پىويستم دەدى سەرەتاتكە لە ھەموو ئاسۆيەكەۋە بەكەم كە بەسەر ھەر شوپىنكى تىدا ژيان و پىدا تىپەرىنى حاجىدا بنوارى.

ئەم خەرىكبوۋنە بۆ ۋەدەستەپنەنى زانىنى سەد لە سەدى ھەموو بارىكى ماددى و مەعنەۋىي حاجى، ئەگەر بىكى، ۋەنە شتىك بى بۆ غەيرى ئەۋ نەكرابى. مىللەتانى زىندوۋ و پېشكەتوۋ ئەمە و لەمەش زياتر دەكەن بۆ پىۋاي ئەۋتۆيان كە بەنيسبەت پىاۋە زلەكانيان بە شاگردىكى حاجى نايى، ئەمما بۆ ئەدىب و پېشەۋايىكى ۋەك حاجى مەپرسە چ مەجزوۋبانە دەجۋشېن و دەخروشىن... چەند ئابىدە و يادگارى پر بەھاي ھونەرى لىرە و

لهوئى بهرپا ده كهن و به چ تهقدىسيكهوه بهرهمه كاني ده پاريزن و ديانخه نه سهر خواني
رؤشنبيريهوه. برؤا ده كه م ئه گهر ناله و ولاغيكي لى به جى مابى له مؤزه خانه دا بياريزن.
به داخه وه له و جوړه خهريكبوونه ئيمه ي كه مدهسه لات، ئه گهر بشمانه وئى، هيچى ئه و تومان بو
ناكرى.

به هه مه حال تا ئىستا بو پاراستنى يادى حاجى و شانازى كردن به ناويه وه تا بيستيتيم، له
كويى دوو سى جيگه و فيرگه ي به ناوه وه كراوه ته وه و برپاريكيش هه يه بو بهرپا كردنى
په يكه ريكي حاجى له گوړه پانيكي كويه دا و بهس. له مه دا گياني ناوچه په رستى وه ك كوله وژ
له چاوان ده چه قى و كه لى ورد ده بيه وه به زه بيت به كوردايه تيدا دى. نه بوونى يادگارى
حاجى له غه يرى كويى نوقسانيه كي زله، چونكه خو بواردن و خه وه له خو خستن له عاست
حاجى قادردا وه ك چا و نووقاندنه بو نه ديتنى رؤژ، رؤژيش وا به تاقي ئاسمانه وه نه ئه ستيره
له ته كيدا نموودى هه يه نه مانگ. ئه گهر گياني ته سكي ناوچه په رستى نه بى له لايه ن
خه لقه وه، حاجى قادر ئه و ناوچه په رسته نه بووه هه ر له كويى يادى بكرتته وه. حاجى هه ر بو
كويى نه ژياوه و نه سو تاوه... حاجى عاشقى هه موو كوردستان بووه، بو هه موو كوردىك
تلاوه ته وه. به لام به داخه وه، به كرده وه ده رده كه وئى هيشتا كورد به تيكرايى ئه وه نده له
قاپيلكى ناوچه په رستى ده رنه چووه ئه و وه فاداره بى به رانبه ر حاجى كه ده بوا بى. ده بينى هه ر
جيگه و هه ر شاره ي شاعيريكي تيدا پهيدا بوويى، با له وانه ش بى پنى بگوتري كوله شاعير،
واى هه لده داته وه وه ك غه يرى ئه و خوا شاعيري خهلق نه كرد بى، كه چى له عاست حاجى
قادردا وه ك نوستوو وايه.

وه نيه من ره خه بگرم له شانازى كردنى ناوچه به پياوى هه لكه و تووى خوئى، به لام زور
ناره زام له هه لده و هوى بى ته ساس، ناره زاتريشم له نزم كردنه وه ي پايه ي ئه ديبى گه و ره ي
تيكرايى كورد بو خاترى ئه ديبىكي خوئى ناوچه. نزم كردنه وه ش هه ر له وه دا نيه ناوى به بى
حورمه تى بى، ئه وه نده به سه بو نزم كردنه وه به نيسبه ت پياويكى وه ك حاجى كه له غه يرى
شارى خويدا به قه ده ر شاعير و ئه ديبى ديكه ناوى نه بى. گؤيا كه مته ر خه مى و بيياكى
به رانبه ر بيره وه رى حاجى قادر له وه زياتر چى بى كه به شارينكى كوردا تيه رت كرد و
ده يان جاده و مه كتبه ب و شوينت ديت ناوى ناوچه يى به سه ره وه بوو خانه شريك و ويرانه
جاده بيكت نه ديت يادى حاجى بكاته وه؟ به لى كه نووسه ريكي عاده تى له مه و زوو عيك دوا
نيشتمان په روه رى كورد باس بكا وه يا كه مونساه به لى داخوازيى كرد ناوى حاجى ببا
مه جبوور ده بى دان بينى به فزل و هونه رى حاجى، به لام ئه م ته رزه دانبيدا هيتانه بيتامه
له كوئى و پايه ي حاجى قادر له كوئى!!!

بى ئەوۋە ناو بىنىم، بەداخەوۋە دەلىم، ھەر شارىكى كورد بىكەى بە نمونە و شاعرىكى پلە دووم و سىيەمى لى بگرى چەندىن جار ناو و نىشانى ئەو شاعىرە بەرزتر و پارىزراوترە تىيدا لە حاجى قادر. لەوانەيە تەرزەى شاعىرى وھا ئەگەر خەلقى شارەكى نەبوايە بە حورمەتىشەوۋە ناوى نەھاتبا چونكە دوور نەبىنە لە ژيانىدا كارى بى حورمەتىشى كىردى و لىشى ئاشكرا بووبى بەلام ھاوشارىەتى بوى بوو بە شەفاعەتكار، ھەندى جارىش ئەو شەفاعەتە ھاوباوۋەرى بوى كىردو.

من تا رادەى عەبىپۇشىنى مردووش حورمەتى چاوپۇشى دەگرم بە دوو مەرج: يەكەمىيان كە چاوپۇشى نەك ھەر بۇ خزم و دۇستان بى بەلكوو بۇ ھەموو كەس، بە ئەدىب و نەخوتىندەوار و گچكە و ھەزار و دەسەلتادارەوۋە. خولاسە چاوپۇشى نەكرى بە خەلات بۇ چەند كەسىك. مەرجى دووم ئەوۋە ئەو عەبىپۇشىيە سنووران نەبەزىتى. رەواى حەق نىە مرۇفكىكى عەبىپۇشراو سەرەراى مۇجامەلەيىكى لەگەلىدا كراوۋە ژووروى كەسانىك بخرى كە چ عەبىيان نەبوو.

ئەو قسانەى لىرەدا دەيانكەم وەك واجىبى ئىسكگران وان، تا بلىنى حەزىيان لى ناكەم بەلام بەداخەوۋە نە گوتىيان، لە لای من، بىئەفایىيە لەگەل راستى و لەگەل خەلقىش. با ئەوۋە بزىرئى كە بە خۇرايى ھەندى كەس بەرز دەكرىتەوۋە و ھەندىكى دىكەش يا ژىر دەخرىن وەيان گوپىيان نادىرتى كارىك نىە لەبەر چاوان بزىر وەيا لە تىگەبىشتن بەدەر. خۇ لە نەزەر ئىنسافدا ھەر كوفرى رووتە، تەرازووى كوردايەتىش كە تەرازوويكى سادەيە و ھىشتا گرىوگالى ژيانى نوپى سەدەى بىستەم ئالوز و بلوزى نەكردوۋە ھەمىشە حكايەتەكەى مەلا و گوشت و پشیلەكەمان بىر دىتتەوۋە «ئەگەر ئەمە گوشتە، كوا پشیلە؟ ئەگەر پشیلەيشە كوا گوشت؟».

لە كۆپى بىرازى، نەمبىستوۋە ناوى حاجى لە ھىچ شوپىنىكى كوردستاندا بەسەر شەقامىكەوۋە وەيا فىرگەيىكەوۋە وەيا ھەر شتىكى دىكە بى بە خەتى وردىش نووسرايى. لەوۋەش وازىنە نەوۋەك داواى لە حەد بەدەرمان كىردى بە نووسىنى ناوى حاجى لەسەر شتى بەردەوام و بە جۇرىكى ھەمىشەيى جىگە تەسك كاتەوۋە لە ناوۋەكانى ناوچەيى، خۇ بىرەوۋەرىيەكەى لە كۆپى لە ماوۋەى دوو سى رۇژ زىاتر بەردەوام نەبوو تا ترسى كىز كىردنەوۋەى غەبرى خۇى لى بىرى، كەچى لە چاوپۇشەرىيە كە بۇ ھەندى شاعىرى دىكە كراوۋە وەك يارى مندالان بوو لەتەك وەرزى ئولىمپى. جارىكى دىكەش با «دان ئاش»ى گلەيى كەم كەينەوۋە واز لە داوا كىردنى حورمەتى نىمچە پىوېستىش بىنن و بۇ ناوى حاجى... ھەموو پاىە و روتبە و رىز

و حورمەت و نیشانی تايبەتی له حاجی بسینتەو و بیهینتە سەر «ساجی عەلی» ئا لەسەر
ئەو ساجەش وابووە لەتەنانیکی پی رەوا نەدیتراو.

دیومە گەلی جارێ نووسەری کورد لە ژماردنی ناوی شاعیراندا هەر ناوی حاجیشی
نەهیناوە وەک حاجی قادریک هەردوئیای نەدی. ئەو نووسەرە لە شاعیرانی دەورووبەری
شاری خۆی بەولاووە کەسی بە هیچ دانەناوە، ئەم کارە بە کاریکی خراپیش لە قەڵەم
نەدراوە. کەچی تیکرای ئەدیب و شاعیری ئەو دەورووبەرە دەبی شانازی بکەن بەو کە بە
قوتایی حاجی قادر لە قەڵەم بدرین. بەلی خودپەسەندی و بەخۆ نازین لە هەموو جینگە و
کاتیکیا بوو و دەبی، بەلام کە هیندە تیر و تاریک بوو پەردە «نسیان» بخاتە سەر ناوی
قادر لە خودپەسەندی دەردەچی و دەبی بە «کفر» لە مەفهومی ئەدەب و
نیشتمانپەروریدا.

ئەو نەدی تیدەفکر نایبەتە زینەتەو هەج بویژیک لە زیمەتی میلیتەتە کە ی نیو و سییەکی
ئەو قەرزە هەبی کە حاجی لە زیمەتی کوردەواریدا هەیهتی. بۆ بەراورد کردن دەلیم بە
سەرینەوی ناوی هۆمیرۆس و شەکسپیر ئەو کە لەبەرە ناکەویتە نیوان یۆنان و ئینگلیز. بەلی
هەر یەک لە دوو مەزنەشاعیرە لە مەیدانی خۆیدا سەرانسەر و ئەم پەر و ئەو پەری
گرتۆتەو، بەلام مەیدانە کە بەنەسبەت بوونی مەعنەوی میلیتەتە کە پانایی مەیدانی
حاجی قادری نیه لە رەقەعی کوردەواریدا. با من لیترە لە جیاتی رەخنەگر بلیم هۆمیرۆس و
شەکسپیر ئەو نە زلن لە دەست یۆنان و ئینگلیز دەرجوون و بوو بە مالی هەموو ئادەمزاد،
خۆ حاجی ئەو نرخی وەر نەگرتو! جارێ دەبی ئەو بەسەلمینین حاجی ئەگەر لە واقعیدا
مامۆستای هۆمیرۆس و شەکسپیر با، چونکە ئەمرای هونەر و خۆ بە خەلق ناساندنی زمانی
کوردی بوو، کوردیش قەومیکی هەزار و ژێردەست و دمکوت کراوە، زمانە کە لە
نووسیندا بەنەسبەت خۆی یا ساغ بوو چ جایی ئەو میلیتەتانی دیکە بیخوینتەو و تینگەن،
حاجی هەرگیز شوهرتیک جیهانی وەر نەدەگرت و ناوی نەدەچوووە ریزی ئەو ناوانە کە لە
دوینادا دەرنگینەو. خۆ ئەگەر بە ئەمرایکی غەیری زمانی کوردی خۆی بەخەلق
ناساندبا ئەوسا حاجی بە هەر پایەینک بگەیشتا ئیمە لیترەدا نە باسما دەکرد و نە
جینگەشمان بۆ دیار دەکرد لە قەوارە کوردایەتیدا. تۆ سەیری نزیک بکەو دوور مەنوارە.
حاجی کە خەلقی شارە کە خۆی نەبی ناوی لە شارە کەت و نە، بیگومان ناوی شارە کەشت
لە دیوانە کەیدا و نە، ئیتر چون ناوی دەچیتە ناو میلیتەتەو و دونا دەیناسی لە حالیکدا
کە سەرەرای خۆدانە پال میلیتەتیک نەناسراوە و هەر میلیتەتە کە خۆی پشگیری لی ناکا و
حەقی خۆی ناداتی.

بۆيەيە من كە بەراوردى حاجى دەكەم لەگەل ھۆميرۆس و شەكسىپىردا بە تەرازوئىكى قەومى نەك جىھانى ھەليان دەسەنگىنم. كە ئەمە بكەم نە ورتە بە دلمدا دى و نە زەررەيىكىش لايەنگىرىم كوردە كە دەلئىم ھىچيان و كەسى دىكەش غەيرى وان ناچىتە تاى تەرازووى حاجى قادروە. ۋەك حاجى كە بە راستى و بى كىنايە و تەئويل باوكى مىللەتپەرورەيى كوردە چ ئەدبىيەك و شاعىرىك و فەيلەسووفىك و سىياسىيەك ئەو باوكە نىە بۆ مىللەتتىكى دىكە. دەوجا باوك چەندىك بى بەرھەمھەين و پەيداكارە بۆ رۆلەى خۆى.

ئەم لابسە ھەرچەند لە روالەتدا پەيوەندى لەگەل جەرگە و ناوەرۆكى باسەكەمان نىە، بەلام لە راستىدا ئەمىش ديار كوردنى شتىكە، شتىكى گرنكىشە، يارمەتىمان دەدا بۆ ۋەدەرخستنى لايەنتىكى نرخدار لە پاىە و شەخسىيەتى حاجى، چونكە راگرتنى كەسىك لە رىزى كەسانى دىكە كورتى و كەلەگەتتى نىشان دەدا، ھەلسەنگاندنى لەگەل قورسابى پىاوانى ھاوتاي خۆى سەنگى ئىنسانىيەتى دەردەخا. ئەو بەراوردى كوردنە نەك ھەر پىويستە و بەس، بەلكوو ئەگەر ماوہ و زەرفى پىويست ھەبا دەبا تەواوئىكى لە سەر برۆم، شاھىدى زۆرى بۆ بىنمەوہ و بە دەم باس كوردنى مەوزوووعەوہ برۆم بۆ مقارنەى مېژووى كورد و ئەو مىللەتانەى شاھىديان لى دىتمەوہ و بارى سىياسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى كورد و ئەوان مىللەتانە روون كەمەوہ تا بە شىوہىيىكى متمانھبەخس سەنگى ئەدەبى و مەعنەوبى حاجى قادر خۆ ۋەدەرخا لە كوردايەتيدا نەك ئەوہى لىرە دەلئىم بىتتە دەعوای بىبەلگە، چونكە زۆر جاران گوتەى «ناوہراستى ئەرز جى سىنگى گويدرئزەكەمە، ئەوہى باوہر ناكبا بۆ خۆى بچى بىيوى» لە خويتندنەوہى رۆژانەى عادەتىمان ئەو تەرزە نووسىنە عاتىفەكارە بەزۆرى دەدەيترى. لە ئەنجامى تەجرەبەى تال لەگەل خويتندنەوہى نووسراوى عاتىفەباز «رد فعل» م بۆ پەيدا بوہ، وا دەبى كە دىرئىك لەو بابەتە خويتندوہ تاقتەى خويتندنەوہى دىرى دوہم نامىنى چونكە عاتىفەبازى دىرى يەكەم دوا دلۆپى سەبرم دەمژئ. مەبەسم ئەوہ نىە رەخنە بگرم لە نووسىنى بەسۆز، نەخىر نووسىنىك سۆزى نەبى و لە دلەوہ ھەلنەرژئ ناچىتە دلانەوہ. مەبەسم ئەو لايەنگىرى و مەيلى ساكارى نووسەرە بۆ شتىك كە خۆى حەزى لى دەكا و بەلايەوہ راستى و جوانى ئەو شتە موناقەشە ھەلناگرئ و دەبى ۋەك بدىھىە لىى بسەلمى. ئىتر لەگەل دەربرىنى رايەكەى پرىشك و ساچمەى توھمەش بەم لاو بەو لادا دەپرژىتى نەوہك كەسىك جورئەت بكاو رەخنەى لىبگرئ. ئا ئەم عاتىفەكارىە فەلاكەتى كات و ھەلوەستى ۋەك ئىستاي ئىمەيە كە پرە لە دلگەرمى و خوین كولان و گيان جوشان.

مىللەتى لە ئىمە پىشكەوتووتر و زاناتر و بەھىزتر لە دەمى گۆران و كلىپەى شوڤشدا بە دەم دەورى عاتىفەدا تىپەرپون و لە پىناويدا زۆريان زەرەر كوردە. ئىمەى لەوان لاوازتر و

که مسامانتر هم له بهر خه تهری رهنجه روئی و هم به حوکی سوود وهرگرتن له تهجره بهی ئهوان ده بی ئاگاداری کردهوی دهست و گوتهی زمانمان بین، بو خاتری رایه کی ناپوخت و بیبه لگه یاخود به دم هه وه سبازیه وه رهخنه گر تاوانبار نه کهین.

بابه تی کومه لایه تی و دستووراتی گوران و پیشکته وتن وه ک پرسیاریکی ریازی وه یا زانستی کیمیاوی موخته بهری نیه گه یشتیته رادهی ئیسپاتی تهواو که ئیتر رهخنه و دهمه تهقه هه لئه گری. ده بی نی یاسا و دستووریکی دوینی به پیشکته وتنوو و شورشگیرانه داده نرا ئیمرو نه ک به درو دهخریته وه به لکوو تاوانباریش ده کری. ده بی نی هه روا پروژیه و ئیفلاس ده کا و تاقی کردنه وهیه و پووج ده رده چی، که چی له پیشه وه وا ره چاو ده کری بو ماوه ییکی دوورودریژ هه موو کامهرانی و هسانه وه و تیری و خوشی خه لق بن چونکه له رواله تدا ئه و پروژه و تاقی کردنه وانه زادهی زانست و بهرهمی فکری شورشگیر و پیشکته وتنوو بوون. ده و جا که حال وای، پیوسته کی زور پیوسته ئازادی رهخنه گرتن و ده برپینی بیروباوهر هه بی له سه ره تای دانان و خستنه کاری ئه و یاسا و پروژانه، نه ک له دوا ی زیان و پاشکته وتن و مالویرانی به هو ی بیکه لکی و ناله باربیانه وه. رهنگ بوو ئه گه له پیشه وه ده رفه تی رهخنه گرتن هه با، هه له ی پروژه کان دوزر ابا نه وه بهر له ته تبیقان.

ری نه دان به رهخنه گرتن له دوا ی ده رکه وتنی ئیفلاسی مهوزووع کاریک نیه دل خوش بکا. ده توانم بلیم ئه و ری دانه «نیرۆن» یش پی رازی ده بوو، به لکوو له وانه یه گله یشی کردبا له رهخنه گرتن به نیسبه ت کاره موفلیسه کانی تیپه ریویه وه، چونکه به و فیله ئوبالی بیکه لکی پروژه کان له ئه ستوی خو ی ده کاته وه و ده یخاته ئه ستوی بیگونا هانه وه. ری دان به رهخنه گرتن ئه گه ره له کاری رابوردووی ئه وتو بی ئیفلاسیان ده رکه وتبی، راسته و راست ده بیته ده رگه ی رهخنه بهستن له هه موو ئه و کارانه ی له دواروژدا ئیفلاس ده کهن واته مه بده ئی پیروژیایی کردن له ئیفلاس ده کا به ئایین. مرو ف ئه گه داوای خوا به تی نه کا نایی رهخنه گرتن یا ساغ بکا.

هه ره چه ند به سه هوو چوون له دیراسه ی ده رباره ی بوژیکی، با حاجی قادریش بی، له رووی بهرهمه پینانی زیانی ماددییه وه وه ک هه له و ناته واوی یاسا و پروژه ی تابووری و پیشه سازی و کشتو کالیش نه بی، دیسانه وه خو لپیاراستنی له نووسیندا پیوستیکی ئه وتویه وه ک راستیی دیوار و خاوینی چه مه نتو و پته ویی بناغه یه به نیسبه ت خانوو.

له سروشتدا په یوه ندیی میانی ئالقه کانی زنجیره ی راستی و واقع ناپچریتیه وه هه ره یه ک له و ئالقانه له دوو سه ره وه، وا ده بی له ته نیشتیانه وه، به ئالقه ی دیکه وه به ند و په یوه سته. که ئالقه ییکی زه نگاوی وه یا ناته واو بوو وه ک نه خوشی ساری کارده کاته شریته های زنجیره و

رشته‌ی راستیه‌کانی ئەم سەر و ئەو سەر و تەنیشته‌کانیەوه. ئیتر وا دەبی که خستی
یەکه‌می خانووە که بە خواری دانرا یا لەسەر سستە ک نیژرا لە ئەنجامدا هەموو خانووە که
عەبیدار دەبی، یاخود که ئالقیە یە کهم لە پیشەکی نەزەرییە که هەلە بوو بنیادی هەموو
نەزەرییە که لە گەل هەلە تیکەل دەبی.

هەرچەند شتی نەزەرییە لە کاتی نووسین و دانانیدا کوتومت بەرھەمی ماددی ناھینیتە
دی، بەلام هەر ئەو نەزەرییە دەبیتە پرۆژە ی دروست کردن و سازدان، هەر خۆیەتی
بنیادی ژبانی ماددی لەسەر هەلەستی. پەراویزی شتی نەزەرییە یە کجار فرەوانە، هەر لە
بابەتی میژوویی و ئەدەبی و ھونەری دەگریتەوه تا هەموو ئەو زانستانە که پیشکەوتن و
گوزەرانیان پیو بەندە. مروفیش که خووی گرت بە یاساغ کردن و تاوانبار کردنی رەخنە
گرتن ئیتر بابەت فەقیی تایران بی یا یاسای کشتوکال بی یا پلانی پیشەسازی و بازرگانی
بی یانیشتەجی کردنی کۆچەران بی یا هەر شتیکی دیکە ی لەوانە گرنگتر بی، ئەو یاساغ
کردن و تاوانبار کردنە تی هەلەبیجی و نەفەسی دەپری و پرۆژە ی حازر و بزری خۆی
دیتیتە کایەوه. که ریگە ی رەخنەگرتن و راست کردنەوه‌ش لە خاوەن بی و رایان بەسترا
ئەوسا باری سوود و زیان و سەرکەوتن و تیشکان دەچیتە ملی بەخت و تال و ریکەوت
واتە ئەگەر کوردی گوتەنی، خوا و راستان، نەخشە ی کارەکان راست کیشراو بوون ئەوا باشە
دەنا خاک بەسەر ئەو کەسانە ی رزق و رۆژیان بەندە بەو کارانەوه. فاتحەش بخوینتە بو
گیانی خۆشی و پیشکەوتن.

من لە ژبانی فکریما ئەو تەرزە بیی کردنەوه ریگەم بو روون دەکاتەوه و لەبەر تیشکی
چراکە ی هەنگاو هەلەدینم. بۆیە حەز ناکەم شتیکی لە بارە ی فکر و ئەدەبەوه بلیم و بنووسم
تا خۆم بە تەواوی لپی رازی نەبم. کاتیک گوتەییکیشم خستە بە گوی و چاوی خەلقەوه،
ئەو گوتە یە لە گەل بەلگە و ئیسپات بی، ئەوسا هەقی ئەوه دەدەم بە خۆم چاوەروانی ریز لی
گرتن و بروا بی کردنی بکەم. سەر دەمی ئیستاکەش سەلمانندی بیرورای بیتەرافانە ی
وہزەحمەت یەخستووہ. لزووم نیە من بلیم، لەخۆوه ئاشکرایە خاوەن را و خویندەوارانی
بەرە ی شۆرشگێر لە باری باوەر و فەلسەفەوه بوون بە چەند بەشیک. ئەو بەشانە و بەرەیانە
هەرچەند فەلسەفە کەیان لە بنەرتدا علمانیس بی لە واقعیدا وە ک تاین چۆتە دلایانەوه.
سووربوونی هەر لایەنیک لەوان لایەنانە ی فەلسەفی شۆرشگێر لەسەر بیرورای خۆی
زەرەرییک کەمتر نیە. بە قەناعەتەوه بلیم گەلی جاران باوەری غەیبی باغەل فەراحتترە لەو
فەلسەفانە ی بە خۆیان دەلین عەلمانی. دەوجا چەند زەحمەتە، ئەگەر نەلیم مستحیلە،
یەکیک کە باوەریکی غەیبی هینا بە شتیکی، ئەو باوەرە بگوریتەوه بە یەکیکی دیکە وەیا
تعدیلاتی تیدا بکا لە ئەنجامی خویندەنەوه ی قسە ی من یا غەیری من با قسە کەش راستی

موتلهق بى. فەرموو لە گەل مندا سرنجىك بده ئەو رووداوه كه ئىستاكه بۆت دەگىرمهوه، بابلىم بە بىرت دىنمەوه چونكه كەم كەس هەيه نەبىستىن، لە دوايدا ئەگەر پىت دە كرى بىتەرەفانە و بىتەرس استعدادى خۆت هەلسەنگىنە بۆ سەلماندى حەقىقەتىك كە دزى باوەرت بى.

مىژوو دەگىرپىتەوه جارنىكيان پىغەمبەر (ص) دىتى تۆزى خورماى نىرە دەتەكىنن بەسەر هى مېيەدا تا بەر بگرى، ئەوئىش وەك مىژوو باس دەكا فەرمووى وازى لى بىنن ئەگەر خوا حەز كا بەر دەگرى... كەچى خورماكه بەرى نەگرت. پىغەمبەر كە ئەمەى زانى سوور نەبوو لەسەر قسەى سالى پىشوووى و بە خەلقەكەى گوت جارن چۆتتان دەكرد هەر وا بكەن «انتەم اعلم بأمور دنياكم». خۆ ئەگەر پىغەمبەر سوريش با لە سەر قسەى خۆى پالپشتىكى بەهيزى لەوهدا هەست پى دەكرد كە ئەو لەغەيبەوه «وحى» بۆ دى و دەيتوانى بە ئاسانى خەلقەكە ئىقناع كا كە بوستبا.

بە پىنى فەكرى ماددى كە گويمان لە دەنگىهەتى بە سەر زارى رۆشنىيرانەوه و «سوود و بەرژەوهند» دادەنچ بە هاندەر بۆ كردهوه، چاوهنۆر دەكرا لە پىغەمبەر نەوهك خەلقەكە شوبهە پەيدا كەن لەوه كە قسە و باسى ئەو عەلاقەدارە لەگەل غەيب، لە قسەكەى سالى پىشوووى نەگويزىتەوه و هەمان سفارش بكاتەوه بۆ جارى دوهوم و چوارەميش تا كات و زروفيكى لە رىي «ميشك شووشتنەوه» خەتەرى شك كردن و گومان بردن لە دلى خەلقەكە بە تەواوى دەرەدا ئەوسا بلنى چ دەكەن بە ئارەزوى خۆتان بىكەن. هەلبەت لەو چەند سالانەدا هەزارى و برسەهەتى و بى خورمايى چەنگالى لە هەناوى هەزاران گىر دەكرد و ئەوهى پى دەكردن كە نەكرابى، كەچى بەو پەرى سادەيى و بى وەخران و گرىوگال وازى هيتا لە ئامۆزگارەكەى سالى پىشوووى و خەلقى ئازاد كرد بگەرىتەوه بۆ تەجرەبەى خۆيان.

ئەمە پيش 1300 سال رووى داوه لە لاين مرؤفئىكەوه داواى پىغەمبەرايهەتى دەكرد و پىغەمبەرايهەتىش نازك و «حساس» ه وەك قوماشى سپى هەموو لەككەيىكى پىوه ديارە، ئەوساش زياتر لە ژمارەى پەيرەويكەرانى دوشمن و رەخنەگرى هەبوون. ئايا ئىمىرؤ لە سەردەمى زانست و تەكنىك و پيشەسازيى و دۆزىنەوه چەند ئىنسانى عىلمانىي شۆرشگىر ئامادەيه بەو خىرايه و ئاسانىيه واز لە راى خۆى بىنى دەربارەى يەكئىك لە كوئىرەرىيه كانى، ئالىم شەقامە كانى، ئەو باوەرەى خۆى پىوه بەستوه؟

با بە پىپلىكەى تەواووعدا بىمە خواري و بىرسم ئەگەر لاينىكى سياسى دەرىبرى كەوا دەشتى شارەزووور بۆ چاندى پەتاتە چاكنرە تا برنج و تووتن، دوايى بە تەجرەبە دەركەوت- وەك حىكايەتى خورما- بەتاتەش باش نارووى لە شارەزووور، ئاخۆ ئەم لاينە سياسىيە بە

خەلق رادەگەيەنى و بلى ھۆ خەلقىنە بەسەھوو چووم بۆ خۆتان تووتن يا چى بە چاك دەزانن بچينن، شارەزور بۆ پەتاتە دەست نادا؟

من و تۆ و عەمر و زەيدىش دەزانن جارەھى جار لە ھەلکەوتى وادا لايەنى سىياسى سوورتر بوە لەسەر چاندنى پەتاتە و کہ بەرھەمىش نەھاتۆتە پيش، دەيان قوربانى بىتاوان کراونە نرخی داپۆشىنى ئەم غەلەتە. فلانە کەس و دەمارى خيانەت و رەگەزپەرستى و چىنفرۆشى و ئىستعمار و کۆنەپەرستى بەلکۆو کہ پىويست بوو ديو و جنۆکەش ھۆى نەروان و گەشە نەکردنى پەتاتە بوون دەنا شارەزور بۆ خۆى بەھەشتى پەتاتەيە. ھەر بەو جۆرەش کارەساتە کہ خراوتە تەئريخەوہ لەگەل تەقدىسى خاوەنى پرۆژە بىکەلک و فکەرە غەلەتە کہ و ئابروو بردنى خەلقە بىگوناھە کہ. دەوجا من و غەيرى من لە دەربرىنى رايىک کہ باو نەبى لاي خەلق دەبى چ ئومىدىكى ھەبى لىي بسەلمىنين با ھەرچى بەلگەى زىھىنى و تەجرەبەش ھەيە پشگىرى بکەن؟

ئەمەى من دەيليم خۆت دەيزانى و لەگەلیدا ژياوى، بە زمان لىمى نەسەلمىنى بە دل برواى پى دەکەى... بۆيە زۆر و کەم بە تەماى ئەوہ نيم قەسەکانم قەناعەتى بنچينەيى بە کەس بگۆرن، شتىكى دەيليم خزمەتى راستىيەكى پى دەکەم کہ بەراستى دەزانم. تەنانەت لەو حالەشدا داوا ناکەم کەس ھەنگاويکم لەگەل باوى، ھەرچەند خەيالپش بى، بەرەو ئەو بيروراپەى دەيخەمە سەر کاغەز بى ئەوہ ھەموو مليمەترىكى رىگاگە بە مەنتىق و بەلگە تەخت کرابى و بەو گەز و گريپە پىوراين کہ ئيمرو بوون بە مقياسى پىوان.

مەنتىق و بەلگەش چەمەنتۆ و گەچ و بەرد نىە بکرى بە ديوار و چاو بىبىنى و دەست ھەستى پى بکا، ئەوہندە بۆ من بەسە، بەويەرى خۆ لەبىر کردن و بىتەرەفيەوہ، خۆم دانيم لە جىي ئەوہى نووسىنە کہ دەخوئىتتەوہ و وەک ئەو بە چاوى رەخنەگر، بەلکۆو ناحەز، سەيرى کەم و بىرەحمانە ئەم ديو و ئەو ديوى پى بکەم و وازى لى بەينم تا قەناعەتى تەواوم پىي دى... ئەمە بکەم تا رادەيىک فکرم تىي بر دەکا. کہ کار گەيشتە ئىرە ئىتر دەمىنتىتەوہ بۆ ھىزى نووسىنە کەم و بەلگەکانى لە لايىکەوہ و تازادى لىکدانەوہى خوئىتەر لە لايىكى دىکەوہ. کہ نووسىنم زەعيف و بەلگەکانى چرووک بن خوئىتەر ھەر چۆنىک بى نايىتە شەفاعەت کارم، کہ خوئىتەرىش لە رىي «التزام»ى باوہرى تايبەتى خۆيەوہ گوئ نەداتە چەند و چۆنىي ئەو نووسىنە خۆ دژ دەنوئىي لە عاست ئىلتىزامە کەيدا ئەوسا ھەموو بەلگەى دونيا بىنمەوہ بۆ ئىسپاتى باوہرە کەم چ تەئسىرىكى تى ناکەن.

بەنيسبەت مروفي «ملتزم» تا سەرچاوە و بارەگای خاوەن راي ئىلتىزامکراو فەتوايىكى نوئ نەدا ئەو وەک دەرويش زەرگ وەشىنى دەکا بۆ فەتواى کۆن. ئەمانە حەقىقەتى ئاشکرا و

رووداوی رۆژانه مانن، به گوتن و نووسینیان نهینییه کم ئاشکرا نه کردوه. خویتهری «ملتزم» رهنگه به شانازییه وه شایه دیم بۆ بدا تا مردنی و برانه وه ههر لهسه ر باوهری خوی دهینی، خو ته گهر به زاریش ئیعتیراف نه کا هه موو ژبانی شریته ییکی نه چراوه یه له سوور بوون و پین داگرتن لهسه ر تهو رایه ی که لایه نی باوه رپیکراو په سه ندی کردوه.

ترسی لایه نگیری په ره سه ندووی جیهانییه ناچارم ده کا په یتاپه یتا سوپیتر و قه لغان له سه رانسهری رپچکۆله ی نووسینه که م ئاماده بکه م به لکوو له تیر و شیرى ناره وای بیاریزن یاخود ههر نه بی له تایی تهرازووی مرۆفیکی بیته ره ف سووک هه لنه ستی، چونکه مه علوومه ته گهر نووسینی یه کیکى وه ک من بکه ویتته تاییکی تهرازوه وه، نووسینی نووسه رانی «ملتزم» وه ک گه لای دار ده رژیته تابه که ی به رانه ر.

ئه م قه ناعه ته لیم داوا ده کا له نووسینی خۆم رازی نه بيم به ده عوای بیبه لگه و مه بده ئی «برۆ بۆ خۆت بیپیه» له زۆر شوینی نووسینه که م هه ستم به وه کرده و ده ریشم بریوه، ته گهر له بهر دوور که و تنه وه نه با له ئه سلای مه وزووع ده بوا بۆ ئیسپاتی ته وای، زیاتر له سه رى رۆشتبام و پتر وه رامی پرسیارى محته مه لم دابایه وه، به لام وه ک ده بینی پر کردنه وه ی هه موو که له به ریک، سه ره رای وه خت و ده رفه ت، پیوستی هه یه به نووسینی هینده دریز له بارستی کتیبیکدا جیی نه بیته وه، ته گهر جیشی بۆ کرایه وه به دریزه پندان له زۆر روه وه خویته ر ماندوو ده کا و ئه رکی قورسی ده خاته سه ر که مافی ئه وه ناده م به خۆم لئی داواکه م هه لئى گری. به هه مه حال ره چاو کردنی به لگه هینانه وه له نووسیندا هوی ئه وه یه که تا ئیستا چه ند هه نگاوینی میانى کویه و «گۆر قه ره ج» م بۆ نه برا و یه که م خه وى ساوایی حاجیم بۆ نه خرایه بیشکه ی ئه میان یا ئه ویان. نه بۆ خۆم زانیم نه بۆ خویته ر بۆم روون کرایه وه. ئایا ئه م به چکه ده ستنیشانه ی چاره نووسی کوردایه تی هه وه ل هه نگاوه کانی ئاسووده یی ته مه نی شه ش هه وت سالی له رپچکۆله و له وه رگه کانی گۆر قه ره ج به دوا گه له و راندا هه لپناوه، یاخود پیسبهر که ی که لا و جگینه و که وشه ک و سیبازی پیکردوه له کۆلانه و گۆر په پانه کانی کویی؟ له بیده شتی کۆر په ییه وه تا سه ره و هه ورازى بناری ته و ژبانه پر به هایه ی ئایا له مه کامیان بووه؟

داخم ناچی شوینی له دایکبوون و چه ند سالی سه ره تایی عومری بۆ ته خمین ده مینیتته وه، با ئیمه به دریغ و په رۆشیکى سووتین ره وه جارى دوعاخوازی له هه ردوو یان بکه ی بۆ هه ل سوران له ده وری پرسیاره که ی دی و هه ولده ین بزانی ئایا حاجی قادر «که ی» هاتۆته دونیا؟

دەك مالت شېۋىي زامانە چەند ساحىرانە و نەپىنكارانە پەردەى لەناوبردن دەتەنى و وەك شەوئەزەنگ، دەى خەيە سەر برا جمرانەكەت، نەخېر زادەى كۆشى خۇت، كە بوون و رۆودانە... تا تروسكە لى دەبرى و هاوتاي نەبووى دەكەى. چەندىن كەس و حادىسە و ھونەر و زانست و چاكە و خراپەت خستە بن بالى رەشى «نسيان» و تاريكستانى فەرامۆشى، وەھات شاردنەو ھەر دەللى رۆژەك لە رۆژان پىيان ئاوس نەبووى، لە رۆوبەرە بەلەكەكانى شەو و رۆژت وەك وشە دريژ پەخش و ريزت نەكردوون. خەيام لەو دوو كارە وىك نەچووەى سازدان و ورد كردنت زىرەى لى ھەستاو گوتى:

اين كوزەگرى دهر چونين جام لطيف
مى سازد و باز بر زمين مى زندش

وەك خەياميش ھۆشيار و ھەستيارانى ھەموو سەردەمىك ئەم گلەبىيەى بى وەفابى و رۆلەخۆرىيەيان لى كرددوى تا ئىمەى سەردەمى، بە اصطلاح، رۆحى زانست و پشكىن و ساغ كردنەو وەك سوالكەر چاكەت دەللىن تا خراپەت لە بىر بەينەو و دەرۆزەى دووسى ژمارت لى دەكەين، ھەر دوستىيەك نە زياتر، لە نيو كەشكۆلى ھەمە بابەت و چيزەت دەريان بىنى، بيان خەيتە سەر لەپى توقەمان بەلكوو بزائىن يەكەم چراى نىشتمانپەرورەى كوردابەتى پەنجەى چ سالىكت بە كفريتى بوون فتىلەى ژىنى رۆشن كرد! حاجى قادرت كەى تەسلىم بە نەتەوہى كورد و مەفتەنى كوردستان كرد!!

تا من بزائم دۆزىنەوہى ئەو سالە وەك دۆزىنەوہى دانە گەوھەرىكى نىشانكراوہ لە بنى گۆمدا، چونكە بە جۆرەكى قەناعەتەبخش، نە بە نووسىن و نە دەماودەم، سالى لەدايكبوونى حاجى نەزانراوہ، بۆيەيشە ھەريەك لە نووسەران بۆ خۆى سالىكى پەسەند كردوہ و خۆى بى دلنيا كردوہ. ئىتر خەلقى دىكەش بە دوا ئەودا رۆببون و شوپيان ھەلگرتوہ.

بىگومان رۆببىستن لەسەر رىچكەيەك ھاتۆچۆى لى كرابى و ھەموار كرابى خۆشترە لە كردنەوہى رىگەبىكى تازە كە ھەر شەقلى نەشكابى. بەو پىيەش دووبارە كردنەوہى خەبەرى مەشور و چەسپا و ئاسانترە لە دواكەوتنى خەبەرىك سەر و شوونى لىرە بە پىشەوہى نەبى. عادەتەن نووسەرىك كە بە ئومىدى بلاو كردنەوہى نووسىنەكەى بى، پەلە دەكا زووتر لىي بىتەوہ و كۆتايى بى بىنى، كەواتە بۆ دەبى خۆ خەرىك كا و كات بدۆرپىنى بۆ دۆزىنەوہى شتىك كەوا مەشورە دۆزراوہتەوہ. لزووم چىە بۆ گومان كردن لەو خەبەرانەى وەك حەقىقەت بلاو بوونەتەوہ! سالى بەو لەدبوونى حاجى، فلانەكەس لە كىتبەكەيدا نووسىوہتى، ئىتر كە نووسەرى تازەى بە پەلە شتىكى حازر و بزر لە بەردەستدا بى چ لزوومى ھەيە بە شتى ژىر پەردە و ناو تارىكى. نە خۆى و نە كەسبىش ئەوئەندە قوول

نابیتتهوه بۆ ئهوهی بزانی ئهه حازر و بزره له گهه راستی و رووداوی میژوویی و بی گوماندا ریک ده کهوی یان نا!

ئهوهندهی لهو بارهوه نووسینم هاتبیتته پیش چاو نهمدیت یه کیک بلی چۆن و بۆچی فلانه سالی ههلبژارد، ئایا به بیستن یا به خویندنهوه یا به تهخمین مهیلی بۆ ساله که چوه. له لای خۆمهوه تحقیقات نه ما نه بکهه، بهلام نه متوانی سالیکی تاک و ناسراو دهستنیشان کهه و بلیم ئه مه ته ساله کهی له دایکبوونی حاجی. له گهه ئه مه شدا هه ندی بنکه و دروشمی گوزارش هه یه بۆ لیکدانهوه و تۆزینهوه دهو روپشتی مه به ستمان هینده بۆ دیار ده خه ن هه ر ده لئی تیری تخمینان نیشان ده پیک. مه ودا ی هه له ئه وه نده کورت ده که ن قسه مان خۆ له راستی ده خشین، نه زانراو وا کهه ده که نیه وه تارمایی زانراومان بۆ دیار ده کهوی. له گهه ئه مه شدا راستی ته و او وه ک گه وه ره که ی بنی گۆم ده مینیتتهوه.

چه ند میژوو و رووداو یک هه ن به به لگه و بیگومان له گهه ته مه ن و ژیا نی سه ره تایی حاجیدا په یوه ندییا ن تا بلی به تینه، له شیعره کانی حاجیش به یی ته و تو هه ن به چه شنیک لهو روودا و میژووانه ده تالین که تیر ته و نه تیجه ی لییا ن به ره هه م دی به لیکدانهوه و سه رنج دان خۆ له ده ست ده مه ته قه ی گومانکارانه و نه سه لمینانه رزگار ده که ن.

میژوویکی بی شوبهه و له کتیباندا نووسراو ئه وه یه که حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدوللا هاو ری خویندن بوون. سه ره رای ته و به دیهیه که هه ردوو یان خه لقی کۆیه ن. حاجی قادر له دیوانه کهیدا به هه لبه ست خۆی بوه به شایه دی ته و رووداوه.

ساله که ی وه لاده تی حاجی مه لا عه بدوللا و ره فاقه تی خویندن له گهه حاجی قادردا لیره به پیشه وه بوونه ته مه وزووعی لیدوان و نووسین. گوتاریکی خۆم له جزمی دوه می ده فته ری کورده واریدا له ژیر ناو نیشانی «که یفی جوانرۆی» ته م راستیا نه ی تیدان. هاو ری حاجی قادر له گهه حاجی مه لا عه بدوللا له خویندندا به قه د دیوانه که ی مه شووره چونکه سرنجیک بگریه ته م به یته:

به بیرت دی زه مانئ چو وینه باله ک
به پیخاوسی نه که وشم بوو نه کاله ک

به هۆی دوو سوژی گه و ره ی یاد کردنه وه و هه ژاری، سه ره رای ریکی و پاراوی و دارشینی هونه ری، له هه موو زمانیک و زه مانیک خۆش هاتووه. ده توانم بلیم شاعیر و شیعردۆستی کور دیم نه دیوه ته م به یته ی له بهر نه بووی. ساله که ی وه لاده تی با پیریشم (حاجی مه لا

عەبدوللا) لە چەندین جیگە بە خەتی خۆی و حاجی مەلا ئەسەدی جەلیزادەیی باوکی نووسراواتەوه. بۆیە هەردوو راستی وەک دوو مۆم، با بلیین مۆمیک و عەكسەكەیی لە ئاوینەدا، تا رادەییکی بایەخدار دەور و پشتی مەبەس رووناك دەكەنەوه.

لە هەوێل نیگاوه مرۆف بۆ ئەوه دەچی كە دوو كەس هاوڕیی خۆیندن بوون دەبی هاوتەمەنیش بن یاخود هەر نەبی لە یەكدی نزیک بن، بەو پێیە لە روالەتدا فەرقی تەمەنی حاجی قادر لەگەڵ هی باپیرم، ئەگەر هەبووبی، نابی لە 4-5 سالی زیاتر بی. دەوجا بابزانین ئەو گوتەیی نووسراو كە تەواتوری دەماو دەم دووبارەیی دەكاتەوه و دەلی حاجی قادر لە سالی 1245 ی كۆچی لە دایك بووه، تا چەند لەگەڵ دەلالەتی شیعەر و بەلگەیی رووداوان دەگونجی؟ تۆ بلیی ئەو سالی 1245 ه لە دواي بەیەكدی گرتن و بەراورد كردنیش هەر جی قەناعەت بی!

تا ئەو سالیانەیی دوايي، راستیەكەیی تا سنی چوار سالی دوايي، دلی خۆم بەو فەرقی 4-5 سالی عومری هەردوو كیان وەها تەسكین كردبوو پنیوستم نەدەدیت بە سەیر كردنەوهی دووبارە. ئەگەر شەرفرۆش نەبم بە ئەخبار و گوزارشتی دەماو دەم بۆ دەبی گومان بكەم لە راستی خەبەرێك كەوا لەگەڵ حەقیقەتی مەعلوومدا ئەوهندە رێك كەوتی. چنگی كی دەكەوی تەواتورێك بلی دوو كەسی هاوڕیی خۆیندن لە تەمەنیشدا ئەوهندە لەیەكدی نزیک بوون كە فەرقیان 4-5 سالی بووه، لە هەموو زەمانێك ئەو تەرزە هاوڕیانی خوار و ژوور دینە بەر چاوان بە تاییەتی لە خۆیندنی مزگەوتان كە تا ئەو سالیانەیی دوايي عومری دیار كراو بۆ پلەیی خۆیندنی دیاریكراوی مەرج نەبوو. كتیبهكان هەر لە خوارێ تا سەرووی سەری بۆ هەموو كەس كرابوونەوه. تازەبە تازە مزگەوتەكان پەیرهویی یاسای فیرگە رەسمیەكان دەكەن لەوهدا هەر پلەییکی خۆیندن بەند بی بە پلەییکی تەمەن و لینی تینەپەری. لەگەڵ خۆمدا بۆ زیادی قەناعەت ئەمەشم دەگوتەوه كەوا سەرحاوهی ئەم خەبەرە چ ئاگای لەوه نیە باپیرم كوری چ سالیكە تاكوو تیبینی عومری ئەوی كردی بە بنگە بۆ دیار كردنی سالی وەلادەتی حاجی قادر، دیارە سەر و سۆراغەیی بېنج نیە.

هەر ئەم باوهرینانەیی بی دوودلییه ببوه سەبەبی نەسەلماندم كە مەبەسی حاجی قادر باپیرم بووبی لەوهدا كە دەلی:

ئەیی عەتارید لە دەرت خادیمی سوچجاده بە شان
وهی لە كۆیی فوساحادا قەلەمت سنجقه شان
حاجی قادر نیە بەیتێکی وهكوو ئیوه بلی
ئەسپی كۆن زەحمەتە دەرچی لەگەڵ ئاهوو رهوشان

چونکه جیاوازی بهینی «ئەسپی کۆن و ئاھوو رەوش» له 4-5 سال زیاتر دەگریتهوه، تهواوهکیش زیاتر، بابلین هەر نهبی 10سالیک. گهلی له شیعردۆست و میژووناسهکانی کۆیی بی گری ئهم چوارینهیان به مهدحی حاجی مهلا عهبدوڵلا له قهلهم دهدا. یهک لهوانه خوالیخۆشبووی سمایل ئاغای مهلا ئەحمەد ئاغای غهفووری، که پیاویکی مونشی خهت خۆش و باخه بهر له تهواریخی کوردهواری و رووداو و ئەشخاسی دهووروبهاری کۆیه و بابان و ئاگاداری نوکته و لهتيفه و بابتهی ئەدهبی و فارسی و تورکیزان و لهگهڵ شیعرو شوعهرای کوردیش تابلێی دۆست بوو، بی پهروا لهو دیوانانهی که بهخهتی خۆی دهینووسینهوه له عاست ئهم چوارینهدا ئەمهی ئیزافه دهکرد «له مهدحی حاجی مهلا عهبدوڵلا». هەرچهند لزوومیشم نهدی بی موعارهزه ی ئه و رایه بکه م، له قوولایی دلمدا پێی رازی نهبووم.

ئهم رهخه ی نیوه نوستوه نیوه بهخه بهر له مینشکمداههروا مایهوه به نیوهچلی تاکوو لهگهڵ گوزهره ی ساله و سالی عومر و زیادبوونی خهریکیم به لیکدانهوه و ساغ کردنهوهی تهواتور دهباره ی ئەدی و زاناکانی کورد، تا رادهییکیش به جۆریکی لاشعوری سرنجم له خۆوه کشا بۆ بهراوردیه کی ئهوتۆ له هه ندی بهیتهکانی حاجی قادر کهوا نزیکي کردمهوه لهوه بیدوودلی بلیم حاجی قادر هەر نهبی 10 سال به تهمه ن له باپیرم گه وره تر بووه.

زاهیره ی قهناعهت پهیدا کردن به جۆری لاشعوری رهنگه بۆ زۆر کهس روو بدا هەر هه نده ی پێ دهوی مروّف سرنج بداته رای و باوهری تا ههست بکا به گۆرانی لاشعوری که بهسهری دادی چونکه که له بیری کرد پار و پێرار قهناعهتی له فلانه پرسیاردا چی بوه ههست ناکا بهو گۆرانه شعوری و لاشعوریهی که بۆی پهیدا دهبی. به لایهوه خۆی و باوهره که ی هەر کوره که ی پار و پێرارن.

ئەغلب خهریکبوونی زیهینی هه میشه یی و بهردهوام به شتیکهوه هۆشی ون (عقل باطن) ئەوهنده دهجمینی و به شیوهیکی نهینی دهیخاته گه ر تا وا دهبی له پر گریه کی فکری وهک تهلهسم له خۆوه دهگریتهوه. ههلبهت قهناعهتیکی تازه بۆ من پهیدا بووی به شکلی لاشعوری دهباره ی فرهقی تهمه نی باپیرم و حاجی قادر دهبی له رپی بزووتنهوهی ههست پێ نهکراوی هۆشی ونهوه بووی. ئهم شهرحه م هینا ناو نووسینه که م نهوهک وشه ی «لاشعور» که شهرحی له گه لدا نه بی وهک لوغز و مه ته ل ههلقوتی له پێش چاوی خویتهر. بهداخهوه پهیره ویکه رانی فهلسه فه ی نو ی ده رگه ی باس کردن له هۆشی ون و سایکولۆجیان بهستوه، نهکا خه له ل بگه نی به تاوی فرهقی چینه یه تی و عامیلی ئابووری له پیکهینانی دهروونی مروّف. هۆشی ون سه ر ده کیشیته وه بۆ به هیز کردنی عامیلی زاتی له

تەفسىرى كىرگۈزۈش ۋە رەھبەتلىرىنى تەكشۈرۈش، كەۋەتە بىلەن بەردىكى لە سەر دانىرى... سەد ئەسەف. ھەرچۈنكى بىن شەئىرى، قەنەئەتە كۆنم گۆرپە ۋە بە يەككى تازە ۋە فەرقى بىنچ سالى تەمەنىش گەشىتە دە سال. خوتتەرى بەرپە لە گەل مندا سرنجى خوى بداتە ئەم دوو بەيتە:

سەر ۋە رېشىم سەراپا بۆتە لۆكە
بە شە ۋە ھەم رازمە پشمىن ۋە كۆكە

لەبەر پىرى ئەۋەندە بىجەۋاسم
دەلىي ئەركانى ئىسلامى ئىناسم

بەر لەۋە لە روى دەلالەتەنە ۋە بۇ پىرى لىيان بدوئىن، با لىرەدا فرسەتە ۋە ھەلەيىكى مەشور راس تەكىنەۋە لە گوتتەۋە ۋە نووسىنى ئەو دوو بەيتە. مصرعى دوايى، لە ديوانە چاپكراۋەكانى حاجى بە چەشنىكى جيا لەۋەى من نووسىم دەدەيتىرى. لە ديوانەكان ۋە ھەي دەخوتتەۋە:

دەلىي ئەركانى ئىسلام نەناسم

ئەگەر مصرعە كە ۋا با ۋەك لە ديوانە كەدا چاپ كراۋە مانانە كەى زور سادە دەبوو، ھىچ نوكتە ۋە جوانكارىيە كى تايىي تىدا پەيدا نايى. نەك ھەر ھىندە بەلكوو ئەگەر بەيتە كە بە چاۋيى رەخنە گرى ورد سەروبن بگەى دەبىنى ئەو مەعنا سادەيە بىھىزەيشى تىدا ديارە چونكە لە سەراپا كى نامە كەى بۇ باپىرمى نووسىۋە ۋە ئەم بەيتە تىدايە، ھىچ دەۋرى فەكرەى تايىندوستى ۋە كۆنە مەلایەتى خوى ھەلنەھاتوۋە تا لىرەدا نەناسىنى ئەركانى ئىسلام بىتتە غەلامەتتىكى ئاشكرا بۇ پىرى ۋە بىجەۋاسى. دەمەۋى بلىم حاجى رىگەى خوش نە كىردە لە شىعەرە كانىدا تا لە نىۋان چەندىن غەلامەتى پىرىدا نەناسىنى ئەركانى ئىسلام بىتتە غەلامەت. دەيتۋانى بلى ئەۋەندە پىرم ناتۋانم برۆم... يا بخۆم... تا بنووسم، يا بىنم، يا بخوتتەۋە. دەيان «ناتۋانم»ى ئەوتۆ ھەن بۇ دەيى يەخەى ئەركانى ئىسلامى بگرى بى ئەۋە نوكتەيىك با لە تىفەيىك يا پىشە كىيەك يا ھەر ھۆبە كى دەستنىشان كىردن ئەمىان بىننەتە روو؟ بۇيە دەلىم مصرعە كە بە ۋ جۆرى كە چاپ كراۋە بىھىزى تىدايە لە لايەنى مەعناۋە، راستىە كەى ئەمەيە:

دەلىي ئەركانى ئىسلامى ئىناسم

وشه‌ی «ئیناس» شکلنووسی ئیستا که‌ی کوردیه به ئەسل له وشه‌ی «اناث» هاتوو. مه‌علومه مانای «اناث» له کوردیدا «ژنان»ه، ئەم وشه‌ی «اناث» که بووه به قافیه بۆ «حه‌واس» به تلفظی کوردانه ده‌خوێتریته‌وه و ده‌بیتته «اناس» که به رینووسی ئیستا که «ئیناس» ده‌نووسری. ره‌نگه حاجی بۆ خۆی هه‌ر به گوێره‌ی تلفظی کوردی وشه‌که‌ی نووسی، چونکه له شوینی دیکه‌ش ئەمه‌ی کردوه:

بهم «نحو» ه‌یه «صرف» ی عیشقبازی
«مستقبل» ی که‌متره له مازی

هه‌مان شکل له مه‌دحه‌که‌ی به‌روباره‌گای هه‌مه‌د ئا‌غای مامه‌شیش وشه‌ی «هه‌مزه، فیضه، ارضه، له‌رزه...» ی کردوه به قافیه و «ئه‌رز» و «فه‌یز» ی نووسیوه. که ده‌لیم ره‌نگه حاجی بۆ خۆی «اناس» ی نووسی بۆیه‌یه چونکه ده‌ستخه‌ته‌که‌ی له ناودا نه‌ماوه تا قسه به یه‌قیین بکه‌م. به‌لام ده‌ستخه‌تیشی نه‌مایه‌ی ئه‌وه‌ی لێره‌دا ده‌لیم حه‌قیقه‌ته و شوبه‌یه‌یکی تیدا نه‌یه. که‌واته به ئەسل نووسراوه (به پنی شکلنووسینی کۆن): «دلی ارکان اسلام اناسم» له نووسینه‌وه‌دا نووسه‌ران وشه‌ی «اناسم» یان کردوه به «نه‌ناسم» چونکه وایان زانیوه «اناسم» له‌گه‌ل واتای به‌یتته‌که‌ ریک ناکه‌وئ له‌وه‌شدا حه‌قیان بووه: هه‌لبه‌ت بۆ ئیسپاتی پیری و بیحه‌واسی ناگوتری «ئه‌رکانی ئیسلامی ئەناسم». که‌واته له پیری نووسینه‌وه‌ی ده‌ستاوده‌ست وشه‌ی «اناثم - ئیناسم» که وه‌ختی خۆی «اناسم» نووسراوه کراوه به «نه‌ناسم» به‌و گوێره ئەسلی مه‌به‌س و مانای به‌یتته‌که تیچوووه. حاجی له ئەسلدا گوتوه‌تی:

له‌به‌ر پیری ئەوه‌نده بیحه‌واسم
ده‌لێ ئه‌رکانی ئیسلامی «اناثم»

به‌لام وشه‌ی «اناثم» له‌به‌ر قافیه‌ی شاعر کوردانه خوێندراوه‌ته‌وه و کراوه به «اناسم- ئیناسم». به‌م شکله و واتای به‌یتته‌که روون ده‌بیتته‌وه که ئەمه‌یه. له‌به‌ر پیری ئەوه‌نده بیحه‌واس بووم وه‌ک ئه‌رکانی ژنانم لێ هاتوو، که ئەمه ئیشاره‌یه بۆ گوته‌یه‌یکی کۆن که ده‌لێ ژن دینیان نو‌قسانه. ئەگه‌ر له‌به‌ر قافیه نه‌با مومکین بوو بگوتری «ده‌لێ ئه‌رکانی ئیسلامی ژنانم». واتای وا توێکلدار له‌سه‌رده‌می حاجی زۆر باو بووه، ئیمرو‌ش ئەگه‌ر شاعیر به توێکلان بویری و ده‌سه‌لاتی هونه‌ری ئەوه‌ی هه‌بێ بیانکا به جلی جوان، خیرا ده‌یانکاته به هه‌لبه‌سته‌کانی و شانازی شی پتوه ده‌کا. شاعیری ره‌مز هینده‌ی توێکل له خۆ ئالاندوه خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بێ، وا هه‌یه که‌س تی ناگا.

با بیینه سهر مه بهس، ناچاری ته واوینکی لی دوورخستینه وه. حاجی بهو دوو به یته وه سفی پیری خوی ده کا. به پیی سهر احه تی بی «تویکل» و له بهر هیزی ده لاله تی وشه کان، ئاشکرایه کی یه کجار ئاشکرایه که وا هوی تهو بیحه واسی و سه رویش بوونه لۆکه یه پیری و ته مهنی دریتزه نه ک ناساگی وه یا ناراحه تی وه زع وه یا ههر هویه کی دیکه ی که خهلق بیهیز و فهرتووت ده کا. حاجی که ته مهنی نووسیوه ده بی پیر بووی و ریی تهوه نیه لهو تهئکید و دووباره کردنه وه یه که بلین بۆ مبالهغه بووه یا خود مه بهسی شه کوای حاله له دهستی رۆژگار و غه ریی. ته گهر له بهر چاوه دیری لایه نی شه کوای حال شتیکیش که م که یه نه وه له واتای دوو به یته که دیسان ته وه نده تیدا ده مینیته وه که حاجی پیر بووه. ده و جا با بزاین حاجی که ی ته مهنی نووسیوه؟ که ی نامه ی نار دووه بۆ حاجی مه لا عه بدوللا؟

به داخه وه لیره اشدا له تخمین به ولاره شتیکمان به دهسته وه نیه به لام تخمینه که مان، خو شبه ختانه، له سهر بناغه ی مه حکه مه وه هه لدهستی. له م زه مینه دا دوو به لگه هه ن لای من یارمه تیمان بدن بۆ نزیك بوونه وه له زانیی کاتی نووسینی هه لبهسته که.

یه که میان ته وه یه باو کم ده یگیرایه وه ده یگوت به بیرم دئ نامه که ی حاجی هات و جوابه که ی نووسرایه وه و ره وانه کرا بۆ تهسته مبول. ته م گوته ی «به بیرم دئ» ته مهنیک ده گریته وه له مندالی زیاتر و له بالگی که متر. باو کم 1293 ی کوچی هاتوته دونیا، با ته مه لیره بی تا به لگه ی دوهم باس ده که ی.

به لگه ی دوهم «مسوده» ی جوابه که ی با پیرمه بۆ حاجی قادر. ته م «مسوده» یه له کاغه زی حوکه تی ساله و سال ده رده چی و له کار دئ به لام به نیسبهت ته م کاغه زه وه که که وتوته لای که سیکی ده ره وه ی ئالقه ی حکومهت ئیمکان هه یه له هه مان سالدا به کار نه هاتی. له گه ل تهو ئیحتیماله ش که رواله تی سالیک و دوو سال و سی سالیس ده گریته وه ناشی کاغه زه که له سالیک زیاتر مایته وه واته نابی جوابه که ی با پیرم له 1307 دوا که وتی. چونکه ته وسا جینی قسه که ی باو کم نایته وه که فهرمووی «به بیرم دئ». له 1306 دا باو کم 13 سالی بووه. به لای منه وه ته م ته مه نه یا خود ته وه پیری ته مهنی 14 سالی، بۆ یه کینکی وه ک مه لای گه وره، که لکی پنه وه یه بۆ مه فهومی «به بیرم دئ» چونکه له وه زیاتر ده یخاته وه زعیک که به سه روبه ری «تبیض» و ریکخستن و هه ناردرنه وه ی کاغه زه که وه خه ریک بی. باو کم له 18 سالی ئیجازه ی له باو کی وه رگرتوه و له جیگه ی تهو ده رسی گوتوته وه. به راستی که به وردی وه زعه که لیک ده ده مه وه سالی 1306 گه لیک له بارتر و گونجاوتره بۆ جیپوونه وه ی تهو گوته ی «به بیرم دئ».

دەوجا كە قەناعەت بېننن حاجى قادر لە 1306 وەيا 1307 نامەى بۆ باپىرم نووسىيى
 ئەوسا باپىرم تەمەنى 56، 57 سالى بوه. تۆ بلىي چەند سالان ئىزافەى 56، 57 بکەين تاسەر
 و ريش دەبیتە لۆكە و گوتەى «لە بەر پىرى ئەوەندە بىحەواسم» جىي خۆى دەكاتەو؟
 هەرچەند مەوداى قسە بۆ تحدیدی ئەو ئىزافەى زۆر بەرىنە و مرؤف دەتوانى ژمارەيىك
 بلىي كە ئارەزۆى خۆى هەلى دەبژىرى، بەلام تىبىنى رووداوى دىكە ئەو مەيدانە كورت
 دەكاتەو، بە دەم نووسىنەو و لە جىي مناسبى خۆيدا باسى دەكەين. من لەو باوەرەدام
 ئىزافەى كەمتر لە 10 سالى بۆ تەمەنى 56، 57 سالى ئەم هەموو «لۆكە» و «بىحەواسىيە»
 بەرھەم ناھىيى. كە باپىرم ئەوسا 56 بوويى، ئىزافەى 10 سالى عومرى حاجى دەگەيەنى بە
 66 سالى. وا دەزانم ئەو تەمەنە لىي دەوھىتەو بە دەم سۆزى غوربەتەو شەكوای
 بىحەواسى و ريشسىيەتى لىي بکرى. غوربەتیشى لىي دەرچى، 66 سالى عومر گەلىك كەس
 بىحەواس و ريشسىيە دەکا. وەك دىتمان و بۆى چووین فەرقى 10 سالى عومر تەوجىھى
 ئەوھش دەکا حاجى قادر خۆى دانايى بە «تەسپى كۆن» و باپىرىشىمى بە «ئاھوو رەوش»
 لەقەلەم دابى.

ئەگەر بگوتىرى 66 سالى عومرىك نىە بۆ ئەو هەموو شەكوایە دەست بدا و فەرقى 10
 سالانىش ئەسپى كۆن و ئاھوو رەوش توجىھە ناكا ئەوسا دەبى سالى لەدايكبوونى حاجى
 بەرەو دوا بگىرىنەو و بىخەينە پىش 1240 چونكە مەجالى ئەو نىە سالى نامەكەى لە
 1306 وەيا 1307 دواوھتر بىننن بە ھۆى ئەوھو كە ئەوسا باوكم لە عومرىكدا دەبى دەست
 ئەدا بۆ «بە بىرم دى».

لەوانەى خوتنەر ھەبى بلىي بۆ وا يەخەى ئەم «لۆكەى ريش» و گوتەى «بەبىرم دى» ت
 گرتو، بە هەموو روويىكدا وەرياندەگىرى و ئەم دىو ئەو دىويان پى دەكەى! كەى بو
 نووسەر خۆى خەرىك كەردى بە بەشى وەھا سادە و ئاسايەو. بۆ ناگوىزىتەو بۆ باسكى
 گرىنگتر؟ ئەگەر رەخنە وا بگىرى، بۆ وەرام دانەوھى مەيدانى قسە كەردن فرەوانە. بەلام
 ئەوھندە بەسە لىرەدا بلىم كە ئىمە خەرىك بىن بە دۆزىنەوھى سالى وەلادەتى حاجىيەو
 دەبى بنكە و «سەرشار»⁴ يك ھەبى لەوئوھ جىستۆجۆى مەبەس دەست پى بکەين، ناكرى

⁴ - يارى كلاسكى كوردى ھەيە لە سەرروى مەيدانى يارىيەكەدا جىگەيىكى ديارىكراو تەرخان
 دەكرى لە سەرەتاوھ يارىكەران لەوئوھ دەست دەكەن بە هەموو پىشەكەيەك و كۆتايى بركە و
 پشوو يارىەكەشدا ھەر لەو جىگەيە كۆ دەبنەوھ و دۆراو و سەرکەوتە رۆلىان بە يەكدى
 دەگۆرنەوھ. لىرەدا وشەى «سەرشار» بەرامبەر وشەى «منطلق»ى زۆر بەكارھاتووى عەرەبى
 دەوھستى.

سەروا بىن وەيا رەھەوا كەوين و «تیار»ى ئا و با رامالمان داو نەزانىن بۇ كويمان دەبا. بىنكە و سەرشارىش مەحكەم نەبن جستوجۇبە كە نامانگەيەنى بە ئامانجىكى خۆش. بە لای منەوہ دۆزىنەوہى سالى وەلادەتى حاجى قادرىش مەبەسىكى كەم نىہ. لەدايكبوونى مرؤف بەنىسبەت ھەموو ژيان و جموجۇليەوہ وەك سەرچاوەى ئا وایە. جوغرافىازانە كان تا دەزانن رووبارى كۇنغۇ وەيا سەيحوون وەيا زىي بادىنان لە چ ئەرر و كانياويك ھەلدەقولن چەند زەحمەت دەكىشن، وەك ئەمانەتى گرانبەھا مەعلووماتىكى كە بەردەستىان دەكەوى جىليكيان تەسليم بە جىلى دواى خوى دەكا. زۆرم ديوہ زانای ئاركايلوچى بۇ ساغ كرنەوہى كاتى نووسىنەوہى يەك دوو ئىشارەتى سەر خشتىكى كۆن ساللەھى تەقەللای بەسەر بردوہ، لە رۆژھەلاتەوہ بۇ رۆژئاوا سەفەرى كرددوہ، سەرى مۆزەخانە و كتيبخانەى گەورەى جىھانى داوہ تاكوو بە شيوہيىكى مەيلەو راست ميژوويىكى دەستىشان كرددوہ، واش بوہ نەگەيوہ بە نەتىجە.

بەنىسبەت باسەكەى ئيمەيشەوہ دۆزىنەوہى ئەو سالى وەلادەتى حاجى وەك ئەوانە و لە وانىش گرینگترە. سەررەراى نرخی مەعنەوى يەكجار زل، لە دۆزىنەوہى ئەو ساللەدا يا ھەر نەبى سالىكى لە حەقىقەت نزيك، نرخیكى ماددى ميژوويى بنجى ئەوتۆش ھەيە بەنىسبەت تيكرای باسەكە و ھەموو باسىكى علاقەدار لەگەيدا كە بە ھىچ جۆر ئىمكان نىہ بخريتە پشگوئى. دوزىنەوہى سالى وەلادەتى حاجى راستى و درؤى زۆر گوته و خەبەران ساغ دەكاتەوہ كە خراونەتە گوزارشتى ژيانىوہ يا علاقەيان ھەيە بەوہوہ.

بۇ نمونە دەليتم كە گوتر لە فلانە سالدا حاجى رؤى بۇ ئەستەمبول كەچى سالى وەلادەتى راگەياند حاجى لەو ساللەدا مندال بوہ دەر حال ھەلەى خەبەرەكەمان بۇ دەرەدەكەوى بى ئەوہى مەجبور بىن خۆمان بە بەلگەى دىكەوہ ماندوو كەين، ھەموو باس و خواسىكىش كە ھەلبەستراي لەسەر ئەو ھەلەيە لە خۆوہ ھەلدەوہرین. مومكىنە دۆزىنەوہى سالى وەلادەتى لەوہشدا يارمەتىمان بدا قەناعەت بىنين كە فلانە قەسىدەى بەيى شيوہى ھەرزەكارىيەكى تىدايە، ياخود وەقارىكى تىدايە، لە موناسەبەى فلانە رووداودا گوتراي چونكە لەو تەئريخەدا حاجى ھەرزە يا كامل بوہ. خولاسە سوودى ساغ كرنەوہى سالى وەلادەتى شتىك نىہ محتاجى ئىسپات كرددن بى.

كە ئەمە وایى، بەداهەتەن وایشە، دوو بىنكە سەرشارى وەك شاہەديەكەى باوكم و شىعرى حاجى قادرىش بۇ گەيشتن بە سەر رشتەيىكى پتەو، لەوانەنە ھەموو كەسيك بيانكا بە پالپشتى ھەول و تەقەللای. تا من دييتم و بيستبيتم ھاوتای ئەو پشالپشتەم نەناسيوہ. شاہەدى باوكم و شىعەرەكەى حاجى، لە ھەموو شتىك بترازى، دوو بەلگەى عەفووى بى

مه به سن هيجان خوئی نه هیناوه ته وه بو سه پاندنی سووډیک وه با له سهر کردنه وهی باوه ریک. له هيج روویک وه گومانان لی ناکری له فهزری هی پیاوی وه ک مه لای گه وره و حاجی قادریش نه بان. شایه دی ههردووین له باری «ذاتی و موضوعی» یه وه سهرووی گومان لی کردن. ئیمه دهیانخهینه نیوان سی میژووی مه علوممه وه که 1250 وه لاده تی باپیرمه و 1293 وه لاده تی باوکمه و 1306 میژووی کاغهزه که ی حکومه تییه و ده لاله تیان لی وه رده گرین به لکوو بتوانین جغزیک می یله و ته سک بکیشین له دهوری سالی وه لاده تی حاجی، بو خاتری تیری نیشانمان له هه ر نوقته ییکی ناو جغهزه که بکه وی له نوقته ی راسته قینه ی مه بهس دوور نه که ویتته وه.

ئهم کاره ی میتشک خه ریک کردن به لیکدانه وه ی به راوردی کردن به یه کدی گرتن بو به هیز بوونی مه له که ی «قیاس» یش کاریکی ژیرانه یه، وه ک وه رزشه بو له ش. چونکه کورده واری تازه به تازه که ووتته سهر باری توژینه وه، تابلایی پیوستی هه یه به قول بوونه وه و دریزه دان به سرنج گرتن نه کا خوو بگری به مه له له ته نکاو وکیلانی سهر ره و. ئه وه نده هه یه، ماندوو بوونم بو وه دهسته هینانی ئه نجام نابین بیته هوی «تعصب» بو ئه و ئه نجامه. مه بهس خزمه تی راستیه، له هه ر کویتیک سهر هه لدا به خیر بی. ده بینی بیری یازده گهزی ناگا به ناو که چی وا ده بی له هه لقه ندنی چاله ده غل ناو ده ردی.

له گه ل حیکایه تی «ئه سپی کون» یه ک دوو قسه ماوه بیکه ین و به جار لی بیینه وه. حاجی که ئهم چوارینه ی بو باپیرم دانابین ده بی پیش چوونی بو ئه سه مبول گوتبیتی، چونکه ماناکه ی وا راده گه یه نی که بو یه کینک گوترا بی له گه ل حاجیدا شیعربازی کرد بی:

حاجی قادر نیه به یتیکی وه کوو ئیوه بلی

له و روه وه شایه دیه کی بی په نا و پیچ ده دا. که واته له کاتی هه لبه ستنی ئهم چوارینه یه دا ده بی حاجی قادر له ته مه نیکدا بووبی ئه و په ری ئیحمالی له 42-43 سال زیاتر نه بووبی، چونکه به پنی لیکدانه وه و زه واهیری حال و ده لاله تی هه ندی رووداو ده بی چوونی حاجی بو ئه سه مبول له سهره تاکانی 1280 بووبی (له جیی مناسیدا ئهم لایه نه روون ده که یه وه) و له 1283 دواتر نه که وتبی. هه لبه ت ئه و ته مه نه ی 42-43 سالی له وه وه دی که وه لاده تی له 1240 بووبی وه ک من بو ی ده جم. بو یه یش لای ژوورووی مانه وه ی له کو یه ده که ین به احتمالی ئه وه که کاتی هه لبه ستنی چوارینه که بی تا کوو باشر له گه ل مانای «ئه سپی کون» بگونجی. ئه گه ر ری هه با مانه وه ی له کو یه به ره و 84 و 85 بینین قالبمان ریکتر ده کرد بو قه لافه تی چوارینه که چونکه په راویزی واتای «ئه سپی کون» به لای پیریدا تابلایی خو ی لیک ده کیشیتته وه، به لام ئیمکان نیه ئه و خو لیک کیشانه وه له چه ند سالیکی سهره تای 1280

واوهر هاتبي له بهر ده لاله تي شتي ديكه ي بي شوبهه كه ريي ټو ټيمكان نادهن. كه ده شليم ده بي پيش سه فهري ټه سه مبول شعره كه ي دانابي بويه چونكه دواي ټو سه فهري حاجي قادر باپيرمي نه ديتوته وه، هر نه گه راوه ته وه بو كويي تا كه سي كويي بيبيته وه، ټه لوه داي يه كجاره كي بوه.

ټه م ټيبينيهي دواي لايه نيكي ديكه ش روون ده كاته وه. حاجي كه ټه م چوارينه يي له كويي گوتبي چ بو حاجي مه لا عه بدوللاي دانابي چ بو غه يري ټو، حيسابي 1283 ټيك ناچي چونكه به گوراني شه خسي مه دحكراو سالي سه فهري ټه سه مبولي ناگوري.

دوا به دواي ټه م به راورد يه پرسياريك خو ديتته پيش وه ها چه سپاوه به مه وزووعه وه هر ده لي رووي ده مي سكه ييكه ټه گه ټه وه ي تازه ويستان ساغي كه ينه وه رووي يه كه مي بي: كه بيسه لمينين فه رقي ته مه ني حاجي قادر و حاجي مه لا عه بدوللا له 10 سال كه متر بي، ټه دي چو و ري ككه وتوه هر دوويان ره فريقي سه فهري خويندن و فه قيه تي بن؟ چو به يه كه وه خويندوويانه؟ له روا له تدا پرسياره كه وه ك موشكيه ديتته به رچاوه به لام به ده م ليكدانه ويكي شاره زايانه پرسياره كه وه راميك يي گريوگال به ده سه وه ده دا.

هه موو جاران هاورياني خويندن يه ك ته مه ن نين، يه ك مادده ش ناخوينن. پله ي «مستعد» يه تي له مزگه وت قوناغيكي فره وانه، ميان ټه م سه ر ټو سه ري به ريتره له قوناغي «كليهي» ي خويندني نوئ. هه روه ك مومكينه له كليها قوتايه ك له پول يه كه م و براده ره كه ي له پول يي پنجه م بي هه روه هاش ده شي مستعديك له خويندندا چه ند ساليك پيش هاوريكه ي كه وتبيته وه. هاوريي له خويندندا مه رج نيه دوو كه سان بيته سه ر هه مان كتب. له بهر ټه مه ده شي حاجي قادر هه نديك له خويندندا به ره وژورتر بووي له باپيرم به لام ټو فه رقه شيان نه بووي يه كيكيان بكا به سوخته ي ټه وي ديش بكا به مستعد.

مه علوماتي خانه واده يي لاي من هه يه، به ټيسپات و بيشوبهه، ټه وه ده گه يه ني كه سه فه ره كه ي باپيرم بو باله كايه تي له گه ل حاجي قادر به «مستعد» بوه نه ك فه قيه تي، له سوخته يي وازيته.

يه كيك له و مه علوماتانه ټه وه يه هر له و گه شتي خويندني له گه ل حاجي قادردا باپيرم به ينيك لاي مه لاي «خه تي» ي خويندوه كه له مه لا هه ره زله كاني سه رده مي خو ي بوه و له عومريشدا گه وره تر بوه له حاجي مه لا ټه سه ده، باوكي باپيرم، به ده ليلي ټه وه كه حاجي مه لا ټه سه ده شي له كاتي گه نجا يه تي ده رسي خويندوه لاي مه لاي خه تي، حاشيه ي نووسيوه ته وه به ده وري كتبانوه و له كو تايدا ده لي له مه دره سه ي مه لاي خه تي ټه م

حاشیه‌م تدوین کرد. دیاره مه‌لاییکی وا زل دهرس به فەقی و سوخته نالیتەوه. مناسی ئیره له تیفه‌بیک هه‌یه باس کردنی بیسوود نیه و تۆمار کردنی ده‌پاریزی له فۆتان.

بۆ یه‌ک دوو چرکه‌ی سه‌عات رووخسه‌ت ده‌خوازم له گیانی حاجی قادر تا که له تیفه‌که به ئیزنی ئەو ده‌گیرمه‌وه ئەوجا دیمه‌ سه‌ر ئەسلی بابه‌ت. مه‌لای خه‌تی له‌سه‌ر مه‌وزووعی شیخ نه‌بیی ماویلی که له جینگه‌ی خۆیدا به‌قه‌ده‌ر په‌یوه‌ندی به حاجی قادره‌وه باسی ده‌که‌ین دلای شکا بوو له حاجی مه‌لا ئەسه‌دی باوکی باپیرم. هه‌رچه‌ند له سه‌ره‌تای عومریدا شیخ نه‌بیی له مزگه‌وتی مه‌لای خه‌تی خویندوه (کتیب هه‌یه لای ئیمه‌ حاشیه‌ی ده‌ستنوسی شیخ نه‌بیی به‌سه‌ره‌وه‌یه و له هه‌ندئ جینگه‌دا ده‌لی له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لای خه‌تی لای شیخ مصطفی ئەمه‌م نووسیوه)، به‌لام له دواییدا که شیخ نه‌بیی جه‌نبه‌ی ته‌ریقی نه‌قشبه‌ندی ده‌گرئ و ده‌بی به «شیخ» و ده‌ست ده‌کا به «ارشاد»، مه‌لای خه‌تی لای ده‌ره‌نجی و ده‌که‌ویته‌ دژی‌هوه. وه‌ک بیستراوه مه‌لای خه‌تی نه‌قشبه‌ندی خۆش نه‌ویستون، به‌تایه‌تی ئەو شیخه‌ نه‌قشبه‌ندیانه‌ی له‌به‌ر ته‌ماعی دونیا ارشاده‌که بۆ دین ناکه‌ن.

حاجی مه‌لا ئەسه‌د هه‌رچه‌ند بۆ خۆی ارشادی نه‌کردوه به‌لام مه‌شره‌بی نه‌قشبه‌ندی بوه، له زۆر جینگه‌دا به‌ده‌ستی خۆی نووسیوه‌تی «الشافعی مذهبا و النقشبندی مشربا» مه‌یلی بۆ نه‌قشبه‌ندییه‌تی له باوکیه‌وه⁵ بۆ ماوه‌ته‌وه که یه‌کیک بوه له خه‌لیفه‌کانی «مولانا خالد». له کتیبی «بغیة الواجد فی مکتوبات حضرة مولانا خالد» که برازای مولانا خالد دایناوه و له شام چاپ کراوه چه‌ند کاغه‌زیکی مه‌ولانای تیدایه که بۆ باوکی حاجی مه‌لا ئەسه‌دی نووسیوه. له‌گه‌ل شه‌رحی کاغه‌زه‌کان دانه‌ری کتیب باسی هینده‌ش ده‌کا که کورپیکی «وائق بالله» برازاییکی مه‌ولانای ماره‌ کردوه و بوه به «داماد». به‌و پێیه‌ ده‌بی داماده‌که برای حاجی مه‌لا ئەسه‌د بی. به‌لام ئەوه‌ی راستی بی حاجی مه‌لا ئەسه‌د یه‌ک برای هه‌بوه، نازانم دانه‌ری کتیب چۆن له عاست زاوای خۆیدا ئەم سه‌هوه‌ی تووش بوه.

ئەم مه‌یله‌ی نه‌قشبه‌ندییه‌تی وای کردوه حاجی مه‌لا ئەسه‌د یارمه‌تی «شیخ نه‌بی» بدا که له کۆبی نیشته‌جی بی و ارشادی تیدا بکا. ده‌بی ئەوه‌ش بلین له و کاتانه‌دا شیخ نه‌بی شتیکی بېشه‌ری و نار‌ه‌وای لی نه‌دیترا بوو ده‌نا مومکین نه‌بوو پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا ئەسه‌د، نه‌ک یارمه‌تی بدا، به‌لکوو که‌مترین په‌یوه‌ندی له‌گه‌لدا په‌یدا بکا.

⁵ - وائق بالله مه‌لا عه‌بدوللای کوری مه‌لا عه‌بدور‌ره‌حمانی کاکي جه‌لی. ئەویش له حه‌قیقه‌تدا حاجی بوه به‌لام بۆی به له‌قه‌ب نه‌ماوه‌ته‌وه به‌هۆی ئەوه‌وه که نه‌وه‌ی خۆی شۆره‌تی به حاجی مه‌لا عه‌بدوللا وه‌رگرت.

هەرچونیک بێ ئەوەی گوتم رووی دا و بوو بە ھۆی دلشکانی مەلای خەتی لە حاجی مەلا ئەسەد. لە دەمی ئەم دلشکانەدا بەدکار و فیتنەجۆ بە مەلای خەتی رادەگەینەن کەوا حاجی مەلا ئەسەد لە مەجلیسی خۆیدا گووتەتی مەلای خەتی پیر بوو خەفاوە بۆیە وا لە دژی نەقشیانە. کە باپیرم دەچیتە خزمەتی و خۆی پێ دەناسینی کەوا عەبدوڵلای کورێ حاجی کاک ئەسەدم، مەلای خەتی بەین بەینە پێ دەلی ئەری رۆلە تۆ ناوت چی بوو ھەر لەبیرم دەچیتەو... یەک دوو جارن باپیرم دەلی قوربان چەند جارن عەرزم کردی من فلانە کەسەم ئەگەر چ مەقسەدیکت ھەبە لەو پرسیارانە بیفەرمووی پیم خۆشە! مەلاش دەفەرموی کورم لیم مەگرە پیر بووم خەفاوم شتم لەبیر دەچی... باپیرم دەزانی مەبەسە کە چیه و قسە کە ئیشارەبە بۆ ئەو کە گۆیا حاجی کاک ئەسەد گوتبیتی مەلای خەتی خەفاوە، ئەویش عەرزێ دەکاتەو ئەوەی بەدکاران نەقلیان کردووە ئەگەر راست با چۆن باوکم دەیناردمە خزمەتت بۆ خویتندن. جوابە کە ی باپیرم دلێ مامۆستای تەسکین دەکا و قەناعەتی پێ دیتێ کە ئەوەی بە زاری حاجی کاک ئەسەدەو گوتراوە ئەسل و ئەوساسی نیە... ئیتر باپیرم بەینیک لای دەمینیتەو و بۆ دەرس خویتندن زۆریش بەینیان خۆش بوو. رەنگە جارێکی دیکەش باسی ئەم خویتندە ی باپیرم لای مەلای خەتی بکەینەو و روون کردنەو ی بارێکی ژبانی حاجی لە کەینوبەینی خویتندا.

جگە لەوەی باس کرد لە ئیمکانی بوونی تەفاوت لە میانێ سەر و بنی خویتندی یەک قوناغ، ھۆبەکی بەتین ھەبە بۆ ئەوەی تەفاوتی میانێ حاجی قادر و باپیرم لە خویتندا کەمتر دەکاتەو لە تەفاوتی میانێ عومریان کە دەسالیکی بووبی. ئەو وەزعی کەوا بۆ حاجی مەلا عەبدوڵلای ریک کەوتووە و یارمەتی داوە مەودای بەینی کتیبان خیرا تیبەر کا و قوناغی یەک لەدوای یەکی خویتندن زووتر بیری، ئا ئەو وەزعی بەنیسبەت حاجی قادرەو و جودی نەبوو.

حاجی مەلا عەبدوڵلای پشتاویشت مەلایەتی و خویتندی لە خانەوادە ی خۆبەو بە میرات بۆ ھاتوو، باوکی «حاجی مەلا ئەسەد» مەلاییکی گەورە و خاوەن دوو مەدرەسە ی ھەمیشە پێ فەقی و مستعد بوو و کتیبخانە ی زۆر دەولەمەندی ھەبوو، مەجلیسی دەرس و وەعز و ئەدەب و موناغەشە ی زانستی کە بە دەوری دائیم لە گەردا بوو، ھیندە ی خویتندی تاییەتی، یارمەتی حاجی مەلا عەبدوڵلای داوە لە ھەنگاوی بەرەو پێشەو. ھەلبەت زەرفی وا لەبار کە بۆ یەکیکی ریک کەویت و بۆ یەکیکی ریک نەکەویت بەشیکێ زۆر لە تەفاوتی میانێ عومریان تی دینیتەو.

حاجی قادر بە دەست ناگزووری و زەحمەتی گوزەرانیشەو تێماو و لە خویتندا دواکەوتوو. فەقی ھەزار گەلی جارن واز لە خویتندن دینی یاخود کەمتەرخەمی دەکا

بههۆی ناچاربوون به پهیدا کردنی نان. باوهر ده کهم حاجی قادر له م قاعیدهیه بهدهر نه بوه. بو ئهم لایه نه شایه دیکه باوهر پیکراو، خوا لیلی خووش بی، شیخ رهحیم بوو که به پینی قسهی خووی و راگه یاندنی ئهو گوزارشتهی دهیگیرایه وه ته مهنی له 110 سال تیپه ری کردبوو، به لیلی شیخ رهحیم باسی ئه وهی کردوه که له مندالیدا له گهل حاجی قادر به یه که وه شاگرد ئیمه نتی دروو بوون. شیخ رهحیم پیاوینکی مووسلمان و راستگویی ریزلینگیرا بوو. قسهی جیی گومان لی کردن نه بوو، چ موجیبیکیش نیه گومان له وه دا بکری که هاوته مهن و هاویشهی حاجی قادر بووبی له کاتی مندالیدا.

هاوته مهنیکی دیکه ی خویشی مابوو که ناوی حاجی شیخ مهحموود و پیاوینکی مووسلمان و به حورمهت و له بنه ماله یینکی دینی ناسراو بوو له کوینی، ئهمیان تاسالی 1941 زیا و به گویره ی که لپی دهگیرنه وه گوتبووی ته مهنی له 120 سال پتر بوه. قسه که شی راسته و به لگهی راستیشی ئه وه یه که خووی یه کیک بوه له وانهی حاجی به کر ئاغا بو مووسلی ناروون له سالی 1260 به دوا ی وه ستای بینا بو دروست کردنی مزگه وتی گه وره. سالی مردنی که 1941 بی و ده وه ستیته به رانه ر 1360 ی کوچی سه د سال دوا ی دروست کردنی مزگه وتی گه وره یه، هه لبهت که له و ساله دا چوو بی به دوا ی وه ستادا بو مووسل ده بی ته مهنی له 20 سال زیاتر بووبی. خووی ده یگوت ته مهنی گه یوه به 128 سال. له گهل شیخ رهحیمیش ده مه ته قه یان بوه له سه ر عومر. هه ر یه که یان داوا ی کردوه که خووی عومری زیاتر بوه.

به هه مه حال شیخ رهحیم گوتوته ی که وا نه ک له گهل حاجی قادر به یه که وه شاگرد بوون و به س، گوتوشیه تی له ته مهندا خووی له حاجی گه وره تر بوه. بالیره دا ئه وه ندهش بخه مه سه ر نووسینه کهم له قسه کانی حاجی شیخ مهحموود که گوتبووی دوا ی ته واو بوونی مزگه وتی گه وره به ولاغی خووی وه ستاکانی بردوته وه مووسل له ری ناوچیا ره تی کردوون و له گوندی «فاته هلان» که ده که ویتته به یینی گوندی «کیشکه و ونکه» بیریکی لیداره و به به ردی «نقار» ئه و وه ستایانه هه لیانناوه. جا ئه گه ر بیریک هه بی له فاته هلان به و شیوه دروست کرابی که رایده گه یه نی هه مان بیره که به دوا ته واو بوونی بینای مزگه وتی گه وره و بههۆی حاجی شیخ مهحموود و به دهستی وه ستای مووسلی هه لئراوه.

با بیینه سه ر راسته شه قامی باسه که مان. خولاسه ی قسه ئه وه یه حاجی قادریش وه ک سه دان فه قیتی بیمال ئهم کو سپانه به ره هلستیان کردووه له ره وتی خیرا و بیگری له خویتدندا.

لیره‌دا گوزارشتیک⁶ که مناسبی جیگه‌یه و دیریک له دهفته‌ری ژیانی حاجی ده‌خویتیته‌وه
خۆ‌فهرزده‌کا بۆ نووسین و به‌و نووسینه له ده‌ست فۆتانیس ده‌ترازی. جاریکیان حاجی قادر
و حاجی مه‌لا عه‌بدوڤلا به‌یه‌که‌وه سه‌فه‌ریک بۆ ده‌ره‌وه‌ی کۆیی، به‌پیتی بیستی خۆم بۆ
چنارۆک چوون، حاجی قادر به‌پیان بوه و حاجی مه‌لا عه‌بدوڤلا به‌سواری. وه‌ک چاوه‌روان
ده‌کرئ حاجی له‌رۆیشتندا دوا ده‌که‌وئ. باپیریشم به‌شۆخیکه‌وه پیتی ده‌لی حاجی خیراکه
دامای. حاجیش فه‌وری به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه به‌م فه‌رده وه‌رام ده‌داته‌وه و ده‌لی:

تۆ خۆش ده‌به‌زی ئەسپی به‌زینت پییه

من ناگه‌مه تۆ ئەسپی به‌زینم پییه

جناس و ورده‌کاری فه‌رده‌که حاجه‌ت به‌شی کردنه‌وه ناکا، له‌خۆوه گه‌شه‌پانه و کالابه‌کن
به‌به‌ر حاجی قادره‌وه شیرین. ئەم سواری و پیاده‌یه شتیک له‌باری ئابووری حاجی روون
ده‌کاته‌وه.

پوخته‌ی گوتار راده‌گه‌یی هۆی کورتب ونه‌وه‌ی ماوه‌ی خویندن له‌به‌ینی حاجی قادر و
باپیرمدا له‌یه‌کیک و دوان زیاتر بوه. که‌واته وه‌ک لیکدانه‌وه‌ی ورد ده‌ری ده‌خا جیاوازی
10ساله‌ی ته‌مه‌ن له‌میانی حاجی و باپیرمدا نه‌بۆته مانعی نزیک بوونیان له‌لایه‌نی
خویندنه‌وه، به‌لکوو ئەو تفاوته‌هه‌رچه‌ند له‌زاهیردا ناگونجی له‌گه‌ل هاورپی خویندنیان
که‌چی له‌راستیدا و به‌حوکمی واقع واریک هاتوون و له‌گه‌ل یه‌کدیدا گونجاون هه‌ر
ده‌لی ئەگه‌ر وانه‌با په‌یوه‌ندییه‌که‌ی میانی ئەو دوو مرۆفه‌پیدا نه‌ده‌بوو، واته ئەگه‌ر باپیرم
له‌ته‌مه‌ندا ره‌فیکی حاجی قادر به‌له‌خویندندا نه‌ده‌بوو به‌ره‌فیکی به‌لکوو پیشی ده‌که‌وته‌وه
له‌به‌ر ئەو هۆپانه‌ی که‌تازه له‌باس کردنیان بوینه‌وه.

ئەم ئەنجامه‌ی لیره‌دا پیتی گه‌یوم گۆرانیکی بنجی به‌سه‌ردا هاتوه له‌چاو ئەو ئەنجامه‌ی
پیش چه‌ند سالیک پیتی گه‌یشتبوم له‌ته‌خمینی ته‌مه‌نی که‌یفی جوانرۆیی و به‌گوتار له
«ده‌فته‌ری کورده‌واری» دا بۆ کرایه‌وه. به‌نیسه‌ت «که‌یفی» یه‌وه ئەوسا بۆ ئەوه چوو بووم
که‌وا له‌ته‌مه‌ندا ده‌بی له‌باپیرم گچکه‌تر بوو بی بای ئەوه‌نده‌ی که‌سوخته له‌مامۆستای
گچکه‌تر ده‌بی، به‌دوورم زانی بوو زه‌کای که‌یفی ری دابی به‌دواکه‌وتنی له‌خویندندا
هینده‌ی بیکا به‌سوخته لای هاتمه‌نیکی خۆی یا له‌خۆی گچکه‌تریک. له‌لیکدانه‌وه‌ی

⁶ - ئەم گوزارشته‌به‌ر له‌بلا‌بوونه‌وه‌ی ئەم نووسیه وه‌ک یه‌کیک له‌هه‌واله‌تازه و نه‌زانراوه‌کانی
حاجی له‌گۆفاری کۆری زانیاری کورد بۆوه.

ئەوسام ھەر زەكاي كەيفيم تېداخوئېندبۆۋە، ئىحتىمالى دواكەوتن بە دەست ناگزوورېي و بى ۋەزىيەتتە نەھاتبۆۋە بەر خەيال و فكرم تا حىسابىكى بۆ بكم كەسش ئەو لايەنەي تېكەل بەو حىسابە نەكردبۆۋە تا من پەندى لى ۋەرگرم.

كەۋاتە من لە بېر و باۋەرې كۆننەم دەگەرئىمەۋە و ئىستاي بە دوورى نازانم كەۋا كەيفى ھاوتەمەنى باپېرم بوۋېي ۋەيا نەختىكىش لەو بە عومرترم بوۋېي و دەرسى لاي خوئېندى. بەلام مومكىن بوۋېي ئەم حالە نايىتتە بەلگە بۆ روودانى چونكە مەرج نىە ھەموو مومكىنىك روۋى دابى. خوئېنەر دلىيا بى لەۋە كە ئەم تېبىنىەم لەبەر قەناعەتى خۆم و دۆزىنەۋەي سەھوۋىەكى كۆنمە، كەموزۆر حىسابى ئەۋەم تېدا نەكردوۋە كە پېش دەستى بكم لەو نووسەرانى سەھوۋەكەم دەدۆزنەۋە و پىمى رادەگەيەننەۋە. كى دەلى نووسەران گوى دەدەنە قسەيىكى تاقانەي لېرە بە پېشەۋە گوتراۋەي من و ئەۋەندە فكرى لېدەكەنەۋە كە لە زېھنىان نەقش بېستى و لە دوارۆژدا بەراوردى دەكەن لەگەل گوتەيىكى دىكەم كە لەو نەچى. زاھىر ۋا رادەگەينى لىكدانەۋەكەي ئەوسام ۋەك خۆمى ئىقتناع كردبۆۋە لاي نووسەرانى دىكەش دژى قەناعەت نەبوۋە دەنا دەنگىكى رەخنەي لە لايىكەۋە ھەر بلىد دەكردەۋە. بەنېسبەت مەۋە ھەلگەۋەت و ھەلۋەستىكى خۆشە دوو ديارى پېشكەش بە ئەدىبانى كورد بكم و يەكىيان عەببى ئەۋى پېشووترم بۆ بېۋشى، عەببىك كە خۆم لە ديارىيەكى خۆمى ئاشكرا دەكەم.

جگە لەو رېۋايەتتە كە ۋەلادەتى حاجى دەگېرئىتتەۋە بۆ 1245ى كۆچى، رېۋايەتى دىكە ھەيە بۆ 1815ى ز. دەباتەۋە، كە لە بەرانبەر 1231ى كۆچى دەۋەستى. نووسىن ھەيە ۋەلادەتى حاجى بە ھەردوو سالى ك. ز. باس كردەۋە بەلام لەۋە ئاگادار نىە كە سالەكان يەكدى ناگرنەۋە. ھەمان سەھوۋى يەكدى نەگرتنەۋە لە سالى مردنېشى ھەر ئاشكرايە كە ھەندى لە نووسەران بى ورد بوۋنەۋەي پېۋىست تۆماریان كردوۋن. من موناقتەشەي يەك يەكى ئەو جياۋازيانە ناكەم ناۋى نووسەرەكانېش نابەم.

نەبردنى ناۋى نووسەران و موناقتەشە نە كردنى سەھوۋەكان چ خەلەلىك بە نووسىنى من ناگەينى، بېر و باۋەرېكى لېرەدا كە بە وردى لە ۋەلادەتى حاجى دەدوئ ئەگەر نېشانى پىكايى لە خۆيەۋە جۋابكارى ئەو رايانە دەكا كە لەگەلى رېك ناكەون. سەرەراي نەبوۋنى خەلەل لەۋەدا، نامىلكەكەي مەلا ئەنۋەر بۆي ناردووم، خۆ دەكا بە چەپەرېك لە پېش تېكرای ئەو نووسىنانە كە لېيان بېدەنگ دەبم، بە جۆرېك ھەموو رەخنەيىكى كە لەۋان بگېرى نامىلكەكە بەبەر خۆي ھەلدەبېرى، چونكە روۋالەتى حالى ۋا رادەگەينى ھەر خۆي سەرچاۋەي ئەو نووسىنانە بى ۋەلەۋ لە لاي كەسېشەۋە ناۋى نەبردرايى. بەھەمەحال

سەرچاوه ئه و بى يا ئه و نه بى موناقيه شهى من ليره دا له گه ل ناميلكه ي مه لا عه بدورره حمانه چونكه له چه ند روويينكه وه بايه خى له نووسيني ديكه زياتره:

يه كه م: مه لا عه بدورره حمان له خانه واده ي حاجى قادره، مه وداينكى فره وان لى نيزيكتره تا خه لقى ديكه.

دووه م: ناميلكه كه له سالى 1326 ك - 1908 ز، نووسراوه ته وه، كه ئه مه حه قيقه تيكه له هه موو نووسراوه كانى بلا و كرايه وه نزيكترى ده خاته وه له سه رده مى حاجى قادر، واته خو ي سه رچاوه ييكه له هه موان كو نتر و به ناو نيشانى «ميزوويى» ليوه شاوه تر.

سيه م: شيوه ي نووسينه كه ي له وانى ديكه «موضوعى» تره به وه دا كه مه علوماته كه ده گير يته وه بو سه رچاوه ييك كه لى وه رگر توه، له غه بيه وه قسه نا هيتى...

زور به ي ورد بو ونه وه م له گه ل ناميلكه كه ي مه لا عه بدورره حمان له وانن كه ئه و يش له ناودا نه با هه ر ده هاتنه ناو نووسينه مه وه بو موناقيه شه كردنى بير و باوه رى نووسه رانى ديكه چونكه دياره كه گوته ي هه موان يه كيك بوو هه موويان داخوا زى يه ك چه شنه هه لسه نگاندن و پيوانه ده كن، به لام هه ندى تا بيه تى هه ن له ناميلكه كه دا له نووسينه كانى ديكه نيه به پى پيوست له گه لى ده دوين. وه ك زيمنه ن گوتم ناميلكه كه ش سالى 1231 ي كوچى داده نى به سالى له دا يكوونى حاجى قادر.

خاوه نى ناميلكه كه ده لى «ئه و حاجى قادره به قصه ي باوكم له سالى 1231 ي هجرى له گورقه ره ج له دا يك بووه» نووسيني ناميلكه كه م بو ئيره گو يسته وه به و رينووسى كه پى نووسراوه ته وه، ناشزانم داخوا مه لا ئه نوهر شك لنووسى ته واو كردوه كه بو ي ناردووم يا خود له نووسينه وه دا ناوانه ئيملاى خو ي تيخستوه. تو بلنى مه لا عه بدورره حمان وه ختى خو ي نووسيبى «گورقه ره ج» چونكه ئه وسا ئه غلب ئه و نيشانه ي «ه» كه له جى «فتحه» ده نووسرى پشت گو ي ده خرا، مه يل م بو ئه وه ده روا وشه ي قه ره ج به ئه سل «قرج» نووسرايى. هه روه ها ناشزانم ئا يا ره قه مى سالى 1231 هه مووى ئه و ره قه مه عاده تيه نووسراوه يا خود ژماره ي 3 به شكلى فارسى نووسراوه، له وه را وه رامى ئه ئيحتيماله ش ناتوانم بده مه وه كه مومكينه ئه م ره قه مه 3 نه بى به لكوو ره قه م چوار بى و به شكلى فارسى نووسرايى و به سه هوو 3 خو يندر ابى ته وه.

به داخه وه من ئه سلى نووسينه كه م نه ديوه تا له و روانگه وه بر ياريكى له سه ر بده م يا شتيكى تيدا بليم. من له گه ل ناميلكه كه دا گومانكارى ناكه م، وه ك به من گه يشتوه واى ره فتار

له گه لدا ده كه م بى ته ئويل. جودايى له ميانى دهستنووسى مه لا ئه نوهر له گه ل دهسنووسى مه لا عه بدورپرهمان ئه گهر هه بى من تيدا به پرس «مه سؤل» نيم. ئه وهى راستى بى خه به ريك له بارهى حاجى قادره وه بى له خزم و كهسى خوى له هه موو خه به ران پتر ده چيته دلوه، مافى ئه وه هه يه ترجيح بدرئ به سهر هى ديكه دا كه وه ك خوى له يه ك پلهى باوه ر پى كردن بن. خه به رى «بينگانه» ئه گهر به لگه ي هه لا و پتر دنى (ترجیح) له گه لدا نه بوو له دوا خه به رى «خويى - خومالى» يه وه دى. به لام ناكري خه به رى خومالى له به ر خاترى خوماليه تى بى هه لسه نگاندن وه ر بگيرى به تايبه تى كه خه به ره كه بوه بنگه بو ليكدانه وهى مه وزووعى گرنگ ساغ كردنه وهى شتى ديكه ي پيوه بوو. من كه ر راگه ياندنه كه ي ناميلكه كه ده ر باره ي سالى وه لاده تى حاجى قادر دهنر خيتم له به ر تيشكى ئه و دوو «اعتباره» تيوه ي راده مينم:

- 1) خوماليه تى
- 2) گونجانى له گه ل واقع.

له و گوته ي مه لا عه بدورپرهمان له زارى باوكى ده گيرتته وه ئه گهر نه گونجانىك، يا هه ر كه مو كورپيه ك هه بى، گله يى ناچيته وه سه ر ئه و، باوه ر ده كه م چى بيستوه ئه وهى نووسيوه له سه رانسهرى ناميلكه كه دا. به و نووسينه ش خزمه تيكى زلى ميژووى كردوه له زور روه وه كه پييه بى له گه ل چونه ناو مه وزووع له جيى مناسيدا باسى ده كه ين. كاشكى چهندين ناميلكه ي وه هاما ن هه با ده ر باره ي حاجى و غه يرى حاجى له و ئه ديانه ي كورد كه وا كه ميك نه بى له خه به ر و ئه سه ريان نه ماوه. من له گه ل سلاوم بو گيانى مه لا عه بدورپرهمان و سپاسم بو مه لا ئه نوهر رى به خوم ده دم مونا قه شه ي ئه و سالى 1231 بكه م كه گويا سالى به وه له دبوونى حاجى قادره.

به لاي بيروراى منه وه هه ندئ راستى بى شوبه هه ن به ئاسانى له گه ل ئه و سالى دا ناگونجىن، له وانه دووى يه كجار بنجىن، چاو ليپوشينيان كارى كرده نييه:

يه كه ميان ئه وه يه ئه گهر حاجى له و سالى دا ها تبيته دنيا فه رقى ته مه نى له گه ل باپيرم ده بيته 19 سال چونكه باپيرم له 1250 به وه له د بووه، ئه مه شمان پيشتر گو توه. به راستى 19 سال فه رقى ميانى دوو جيله، زور زه حمه ته مه ودا بدا به وه دوو كه س له خويندن دا ها وري بن. به لى وه نييه زه حمه تيه كه بگا به راده ي «استحاله» به لام نه سه لماندنى خه به ر هه موو جاران پيوستى به وه نييه خه به ره كه «مستحيل» بن. به سه بو نه سه لماندنى كه وا له گه ل رووداوى عاده تى نه گونجى. زاتهن راست نه بوونى خه به ره كه ش خوى له خويدا مسته حيله، نه چ به لگه ي ماددى وه يا زيه نى وه يا ده لاله تى رووداو هه يه راستييه كه ي سه پيئى.

هاورپیی حاجی قادر و باپیرم ٲه گهر له سه فهری عاده تی وه یا گه پ و سه یران با ههر
فهرقیک هه با له میانی عومریان ئیشکالی دروست نه ده کرد، ٲه و ئیشکاله نه بی که فهرقی
زور گه وره له عومردا ده بیته مانعی براده ری نزدیک و هاورازی، به ده ست خوم نیه که
ٲم به یتیه حاجی ده خوینمه وه:

وه ره با بوٲ بکه م باسی نیهانی
به یادی عه یش و ٲه یامی جهوانی

ره فاقه تیکی هینده نزدیک له وشه کان هه ست پی ده که م به حال ریگه ده دا بو فهرقی
10 سال له میانی ته مه نی ٲه و باپیرمدا چ جای له 10 سال پتر. له گوته ی «یادی عه یش
و ٲه یامی جهوانی» شدا ده لاله تیگ هه یه پشتگیری له رایه که ی من ده کا ٲیره جیی
لیدوانی نیه، جیگه ی تایه تی خوی هه یه، که بی گه یشتن لی ده دوین.

دوم ٲه وه یه به پی ٲه و حاشیانه که حاجی به ده ستی خوی له کٲیبه که ی «سیوطی»
نووسیونی، ٲه و تا کوٲایی سالی 1276 له ناوه ندی کٲیبه که ی ٲیهر نه کرده، ده و جا که
وه لاده تی له 1231 بی ده بی له عومری 45 سالی و به ره و دواتریش ههر خه ریکی
«سیوطی» بووی، که چی «سیوطی» کٲیبه که له ناوه راسته کانی خویندنی مزگه وت دی،
له گه ل ههر وه خرائیک بیته پیش خویندنی مه لا و «مستعد»، «سیوطی» خوی بو ٲه و
عومره هه لئاگری، ٲه وه ی راستی بی عومری 36 سالی ههر عومریکی نارحه ته بو کٲیبه
«سیوطی»، که من سالی 1240 داده نیم بو وه لاده تی حاجی گه لیک ٲیبنیم کرده و زورم
داشکاندوه بو ته تخیر بوونی حاجی قادر له خویندندا به ده ست فه قیری و که م ده ستیبه وه،
به و حاله ش ههر له گه ل خومدا ده لٲمه وه تو بلٲی له که لٲنیکه وه ٲیشکیک نه بی و ٲه و
مه ته له ی عومری 36 سالی و کٲیبه «سیوطی» یمان بو هه لٲنی؟

حاشیبه کانی حاجی گه لیک لیکدانه وه هه لده گرن، ره نگه زور مه علووماتی نوٲ به ده ست وه
بدن له و ریانه ی که قیاس و به راورد کردن و به یه کدی گرتن له به یتی شت و
ده لاله ته که ی زیهن به ره و رووناکی ده بن. به لام دیراسه ی ٲه و حاشیانه فه رمانیکی
سه ره خویه پیوه خه ریک بوونی هه موو چالاکیه کی دیکه ده وه ستینی. ناچارم وازی لی بینم،
جاری، تا بتوانم له گه ل باسه که ی حاجیدا هه نگاو هه لٲنم.

به ره ه لستی کردنی نه گونجان له گه ل رووداو با له لاییک دانه نین و سرنجیک بده یه
عه نی نووسینه که ی ناو نامیلکه و هیمای هه ندی باری به هیز و بیهیزی شایه دیبه که بو ٲه و
ساله ی 1321.

مەلا عەبدوەررەحمان دەلى «ئەو حاجى قادىر بە قىسەى باوكم...» شاىەدى وەلادەتى حاجى قادىر لە سالى 1321، باوكى مەلا عەبدوەررەحمانە نەك خۆى. تىوہ راماىكى خىرا لەو درەختەى خانەوادەىى كە دەرمان ھىتا بەپىى راگەياندى نامىلكە كە بۆمان دەرەدەخات چەند كەس لە بنەمالەى حاجى قادىر مەلا بوون. لە ھەوہل نىگاۋە دەرەدەكەوئى باوك و باپىرى مەلا عەبدوەررەحمان ھىچيان مەلا نەبوون واتە نەخوئىندەوار بوون. بەلامەوہ جىي پىرسىنەوہىە نەخوئىندەوارىكى وەك باوكى مەلا عەبدوەررەحمان كە باوكى ئەوئىش نەخوئىندەوار بووبى ئەو سالى 1231ى چۆن زانىوہ؟

دەزانىن مەلا و شىخ و خوئىندەوار ئەغلەب لە عاست مئزۇودا كەمتەرخەم بوون، تۆ بلىئى، باوكى مەلا عەبدوەررەحمان چۆن بۆى لواوہ لە خەلە و خەرمان و جووت و كىلگە و ئەو دل و دەرۋونە برۋا بۆ ئەزبەر كىردنى سالى بەوہلەد بوونىك كە بە ھىچ جۆر تىكەل بە مەسلەحتەى نەبى؟ بەلى لە عەقل دوور نىە بايى حاجى قادىر كە خۆى مەلا بووہ لە گوۋشەى كىتئىك مئزۇوى وەلادەتى حاجى نووسىيئتەوہ، بەلام بە ئاسانى ناچىتە دلەوہ فەللاخ و جوتيار ئەو تەرزە خەبەرە بە ھەند ھەلگىرن و لەبىرى نەكەن. با ئەوئىش بلىم ئەوسا كە حاجى لەداىكبوو كەس نەيدەزانى لە دوارۋۇزدا دەبىتە ئەو بوئزە نەمرە دەستنىشانە تا ئامۇزايىكى نەخوئىندەوارى باوكى لەگەل رۆزى وەلادەتى خەرىك بى. بە دلى من، ئالىم زانىنى شتى وا «مستحىل»ە، بەلام كە «مستحىل» نەبى ئاسايش نىە بەنىسبەت پىاوى نەخوئىندەوارى لادىوہ. مەلا عەبدوەررەحمانىش چ تەوجىھىك ناكا بۆ ئەو گوتەى «بە قىسەى باوكم» داخو ئەو باوكە چۆنى زانىوہ و لەگەل نەخوئىندەوارىدا چۆنى فەرامۆش نەكردوہ!

رەنگە بگوتىئى ئىمكانى ھەىە مەلا عەبدوەررەحمان مەلا بووبى ھەرچەند بە مەلا ناوى نەھاتوہ لە نامىلكەكەدا. بەلام ئەم زەننە بى ئەساسە چونكە نامىلكەكە شەخس لانى مەلابوون و مەلا نەبوونى دەربرپوہ تەنانتە لە عاست كورى چوارەمى مەلا ئەحمەدى گورەدا بەيانى ئەوہ دەكا خۆى و نەوہى مەلا بوون، بەلام كورى مەلا نەبوہ. جگە لەمەش، عادەتەن پىاو بۆ باوكى خۆى ھەرچى ھۆىەكى حورمەت شك ببا لىي درىغ نىە، ئەگەر باوكى مەلا عەبدوەررەحمان نىمچە مەلا با وەيا ناو و لە قەبى مەلاى پئوہبا لەوانەبوو بە مەلاى ناو بردبا. زاتەن بنەمالەىكى وا بچووك ھەر ئەوہندە مەلاى لى پەيدا دەبى كە نامىلكەكە بە مەلاى داناون.

ھەلبەت مەلاىەتى، پىشتاوپىشت، ھەموو خانەوادە بەخىو ناكا. لەگەل زۆر بوونى كەسانى بنەمالە خەلقەكە بۆ وەدەستەيتاننى گوزەران دەبى خەرىكى كار و كەسب بن كە پىي بژىن،

ھەر ئەۋەيشە لە نامىلكە كەدا خۆ دىتتە بەرچاۋ. بە پىي لىكدانەۋەى من گوتەى «بە قەسەى باۋكم» بەو جۆرەى لە نامىلكە كەدا نووسراۋە بە گوتەى بىبەلگە دەژمىررى و نايتتە ھۆى رەد كەردنەۋەى قەتەى خەبەرىكى دىكە كە لە گەلدا نە گونجى.

نىۋە بەرھەلستىكى تىرىش ھەيە دەبىتە دوا ئالغە زنجىرەى ئەو بەرھەلستانە. لە فەرزى حاجى لە 1240 بەۋەلەد بوۋى، ۋەك من بۆى دەچم تەمەنى 61 سالى بۋە كە نامەى بۆ باپىرم ناردوۋە و تىيدا شكات دەكا لە دەست پىرى و بىخەۋاسى تا دەگاتە رادەبىك كە دەلى «منىش كاتى دەزانى پىم ھەل- ئەنگوت». لەۋە بەۋلاۋە حاجى 8 سالىك ۋەيا زىاتر زىاۋە، بەپىي ئەۋە كە رۆژنامەى «كوردستان» ى «ثرىا بدرخان» رادەگەيەنى لە 1897 مردىبى كە دەكەۋىتتە بەرانبەر 1315 ى كۆچى. خۆ ئەگەر لە 1231 بەۋەلەد بوۋى دەبى تەمەنى لە كاتى نووسىنى نامە كە 75 سالى بوۋى، واتە 8-9 سالى زىاۋە بە دوا 75 سالان، چونكە مەلۇومە خۆ راگرتن لەبەر ناخۆشى و بىتاقەتى بۆ ماۋەى 8 سالى لە گەل نوپتر ۋىچوۋترە تا ھى كۆن. بەلام ئەم تىبىنىيەم راگە ياندنىكى سستى «استئناس» ى ھەيە و بەس، رىي ئىحتمالى دىكە كۆپر ناكاتەۋە. ھەرۋەك مومكىنە يە كىك لە دوا 66 سالى ماۋەبىك بۆى مومكىنە دواى 75 سالىش ھەمان ماۋە بۆى. بۆيە لە پىشەۋە گوتم «نىۋە بەرھەلست»، دەتوانى لاي خۆتەۋە خەتىكى بەسەردا بىنى و رەشى كەيەۋە.

لىكدانەۋەبىك لەۋ روۋبەرۋو كەردنى سالى بەۋەلەدبوۋن و مەرگى حاجى خۆ دىتتە پىش دەبى حىسابىكى بۆ بكرى و بەلايىكدا ساغ بىتەۋە. ئەگەر رازى بىن بەو سالى 1231 دەبى چى دىكە نەگوترى حاجى لە 77 سالىدا مردوۋە چونكە حىسابىكى سەرپىنى دەرىدەخات ئەمە وانىە. 1231 دەكەۋىتتە بەرانبەر 1815-1816 ى زاینىيەۋە، دەۋجا لەۋ سالانەۋە يا 1897 كە سالى مردنىيەتى 81-82 سالى دەگرتتەۋە. خۆ ئەگەر لە 1231-۱۲۳۰ ەۋە تا مەرگى ھەر لەسەر حىسابى كۆچى برۆين ئەۋسا 1897 دەكەۋىتتە بەرانبەر 1314-1315 بەۋ پىيە دەبى بلىين تەمەنى حاجى 83-84 سالى بوۋى.

ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى دىكەشەۋە ئەگەر رازى بىن بەۋەى حاجى 77 سالان زىابى ئەۋسا دەبى بلىي ۋەلادەتى 1820 ى زاین بۋە (1820=77-1897) كە ئەۋىش دەكەۋىتتە بەرانبەر سالانى 1235-1236 ى كۆچى. بەۋ پىيە چى دىكە باسى 1231 نەكرى ۋەك سالى لەدايكبوۋنى. ئەۋەى راستىش بى لە كەسم نەبىستەۋە و نەزانىۋە حاجى گەپىشتىتە 80 سالى عومر.

ۋەك لە درىژەى ئەم لىكۆلىنەۋە دەردەكەۋى تا من بزائم و بۆى بچم بە جۆرىكى دلنیاكەر جىگە و سالى لەدايكبوۋنى حاجى قادر بە كەس ساغ نەكراۋەتەۋە، تا مەلۇوماتى دىكەى

يارمه تيدەريش پەيدا نەبى بەو ھېندە مەعلوماتەى لەبەر دەستاندايە ساغ کردنەوہى
موشكىلە، ھەر كەسە بۆ خۇى دەتوانى زېھنكارى وردبوونەوہى تاييەتى خۇى بكا و سال و
جىنگەيەك دەستنيشان بكا.

بەداخەوہ ئەم ونى و نەزانراوييە پەردەيىكە بەسەر بەشى ھەرە زۆرى ژيانى حاجيدا كشاوہ.
تا 30-40 سالينكىش لەمەوبەر ئەگەر پرسيار و تۆژينەوہى چالاكانە كرابا و بەرھەمەكى
نووسرابايەوہ پياوى ئەوتۆ مابوون لە چۆنيەتى ژيانى حاجى زۆريان دەزانى بە تاييەتى بەر لە
سەفەرى بۆ ئەستەمبول. بيگومان مەعلوماتى ئەوان ئەغلەب بارى ژيانى حاجى رووناك
دەكردوہ و ئيمە و خەلقى دوا خۆمانى لە دەردى سەرى تحقيقاتى دوو بەختى رزگار
دەكرد.

يەكيك لەو پياوانەى ئيمكان ھەبوہ مەعلوماتى لى وەرڭيرى خوالخوشبووى «حاجى
محەمدى حاجى عەلى» بوو كە مەشوورە بە «حاجى گەورە» و ھاوچەرخىكى حاجى قادر
و حاجى مەلا عەبدووللا بوو، ھەرچەند لە تەمەندا شتىك لەوان كەمتر بوو. تا دواى
1930يش ژيا بەقەدەر كتيبيكى مناسب لە ئەخبار و گوزارشتى پياوانى سەدەمى خۇى
دەزانى، لە زيمينان حاجى قادر. وا بووہ ئەم حاجييە گەورەيە لەبەر شارەزابى و ئاگاداريىكى
تاييەتى خۇى كە ھەى بوو غەلەتى دەماودەم وەيا نووسراوى لە شيعرى حاجى قادر راست
دەكردوہ. ئەمە يەكيكە لەو راست كردنانەوہ. لە ديوانەكانى حاجييدا نووسراوہ:

منيش ئەم نامەيەم نووسى بە تەعجیل
شېر و وړ وەك خرار و كۆنە زەنبیل

«حاجيە گەورە» لە خويتندنەوہى ئەو بەيتە و راست كردنەوہى ھەلەى كە تيبدايە تووشى
دلگەرمى و عەسەبيەت دەھات، دەيگوت خەلقەكە نازانن چ دەلین و چ دەكەن. دەبى
بگوتري «شېر و در» نەك «شېر و وړ» چونكە وشەى «شېر» خرار دەگريتەوہ «در»يش
بۆ كۆنە زەنبيلە. زەنبيل كە كۆن بوو شوہكانى ليك ھەلۆەشان و ھەنديك لەو شوانە شكان
و وەك شانەى كەلۆسى لى ھات ئەوسا «در» دەبى نەك «وړ». كە گوتت «شېر و وړ»
ھەر بۆ شتى ئەوتۆ دەگەريتەوہ كە بدرى وەك قوماش وەيا جەوال وەيا خرار.

«حاجيە گەورە» بە زۆرى لەگەل حاجى قادر گفتوگو و دیدەنى و رابواردنى بوہ زۆريش لە
حاجى مەلا عەبدووللا نزيك بوہ، سەفەرى كورت و دريژى لەگەلدا دەكرد، بۆ خۆم دەمدى
باوكم جەژنان وەيا ھەر جاريك رېى كەوتبايە نزيك مالى «حاجيە گەورە» دیدەنى و
ئەحوال پرسى لى دەكرد و تەواويك لای دەمايەوہ. ئەوسا كە من دەمدى چاوەكانى

نەمابوون بزوتنەوەشى بە ئاسانى بۆ نەدەكرا، بەلام لەو سەرلیدانانەى باوكم و ئەوئەندەى لای دەمايەووە سۆز و جۆشیک ئەو مرۆفەى دەگرتەووە ھەر دەتگوت ئیستاكە ئاگرى تیبەر دەبى و خەلقەكەش لەگەل خۆیدا دەسووتینی. ھەرگیز نەبوووە لەو دیدەنیانە كەسینك حازر بووبى و لە كرورنى گریانی نەدای. ھەستت دەكرد بەھۆى ئەوئەووە كە مەلای گەورەى كورى حاجى مەلا عەبدوللا سەرى بە ژوووە تارىكە كەیدا كرددوووە و ھاتۆتە ئەحوال پرسینى، ھەموو رابردوووى لەو چەند دەقیقەيەدا كۆ دەبیتەووە، وەك كۆستكەوتوووى كورمردوو و شین و شەپۆر دەكا بۆ ئەو كۆچكردوانە كە بەلای ئەوئەووە وەك شەوچرا سەردەمى گەنجى و تافى جوانیان روون كرددۆتەووە. وەك رۆژ ئاشكرا بوو كە باوھشى بە باوكمدا دەگرت و تا ناخى دەروونى بۆنى ھەلدەمشت و لە قۆلپى گریانی دەدا، باوھش بە حاجى قادر و حاجى مەلا عەبدوللا و ھەمە ئاغا و ئەمین ئاغا و ھەموو كۆچكردووەكاندا دەگرئ و شیون بۆ یادگاریان دەكا. وەى كە دەتلامەووە و مووچركى پەیتا پەیتا ھەموو لەشمى دەگرتەووە و بى ئیختیار وەك حازرانى مەجلیس دەكەوتەمە گریان.

داخ و سەد داخ چەندین داستانى چۆنیەتى ژيان و رابواردنى ھاوچەرکانى خۆى، كە حاجى قادر یەكینیان بوو، بە ھەموو تەفسیلاتى گوزارشتى سەر بەو داستانە لەگەل مردنى حاجیە گەورە و ئەمسالى ئەو مردن. وەى ھەیفە میژوو بمرئ لەبەر كەمتەرخەمى زیندوان. ئیمە لەو نووسینەدا جارێكى دیکەش سلّو لە گیانى حاجیە گەورە دەكەین و لە شەخسییەتى ئەو بەلگەى ماددى وەردەگرین بۆ ئیسپات كردنى راستییەك و سپى كردنەوہى ھەلەئینك دەربارەى رووپەرەیینكى زۆر گرینگ لە دەفتەرى و جودى ماددى و مەعنەوى شارى كۆبى بە تايبەتى و ھەموو كوردستان بە تیکرایی.

بەلّی بە مردنى یەك لە دوا یەكى ئەو كەسانە مەعلوومات دەربارەى حاجى قادر كەم بۆووە تا گەیشتینە حالێك چەند وشە و سەرگوزەشتى تەفرەقە نەبى بەدەستمانەووە نەماوہ. ئەوئەندە مەعلووماتى كە ھەیشە تاكتاكە نەبى دەمەتەقەى بەسەرەووە ھەبە و لە گومان دوور نیە. وا دەبى بە زەحمەتێكى گران ھەندیکیان دەخرینە سەر ھەندیکیان و گونجانیك لەمیاناندا پەیدا دەبى. بەلام بەھۆى ئەوئەووە ژيانى حاجى پەيوەندى ھەبوووە لەگەل كەسانى وەك باپیرمدا كەوا تا رادەیینك لە ئەحوال و گوزارشتى ژيانان خەبەر و ئەسەرى بیئشوبھە بەجیماوہ، نەخیک لە گوزارشت و ژيان و خویندنى حاجى لە كۆبى و شویتەكانى دیکەى كوردستان پارێزراوہ. بە پى كەمبوون و نەمانى پەيوەندى ئەوتۆبى تارىكى لە دەورى حاجى زیاد دەكا و تیر دەبى. ناوہناوہ فەردێك یا زیاتر لە شیعەرەكانى ئیشارەت دەكەن بۆ ئەو گوزارشتانە، لە ھەندى شویتى ئەم نووسینەدا بە پى داخوازی مەبەس و لە گوپرەى ئیمكان سوود لەو ئیشارانە وەردەگرین.

چارمان ناچاره له بهر كه مي خه بهراتي ژباني حاجي دهبي خو خهريك كه ين به ده لاله تي هه موو ئيشاره و نيگاو نيونيگاي قسه و تهواتوريك، چ له ديوانه كه يدا و چ له سهراوهي ديكه و چ له گيترانه وهي ده ماوده مه وه پيمان گه ييب. وه ك شوپته لگر به ورد بوونه وهي دوورودريژ و پسپورانهي خوي له نهختيك دارووشاني خاكي لاريه كه وه شوين دهرده كا بو هه شارگه ي مالي ونكراو، يا خود زاناي ئاسار له كه رتي وشه ييكي نيوه سواو به سه ر خشتيكي شكاوه وه په ياميكي زور و زه بنده له رابردوييكي كون و شراوه يه وه وهرده گري ئيمه ش دهبي دوا دلوي واتا له هه موو وشه و خه به ر و رووداويك هه لگوشين كه نهختيك رووناكي بخاته سه ر لايه نيكي تاريك له ژباني حاجي. ئه گه ر شوپته لگر و زاناي ئاسار ورد نه بنه وه له و نهخته دارووشانه و كه رته وشه يه نه مالي دزراو به سه ر ده گيريته وه و نه نهيني ميژوو خو به دهسته وه ده دا.

زاتن تائيسا له نووسينه كه مان به گوپره ي دهسه لات هه ر واما ن كرده. به لام له م كاره ي وردبينييه دا دهبي ماناي دروست و له باوه ر نيژيك له ره مز و ئيشاره و گوزارشت وه رگرين، نابي وه ك ئه و مه لايه بين ليمان پرسى ماموستا ماناي چيه «وجر بالفتح مالا يتصرف»، ئه ويش سه يري كتبباني كرد و به زاهير ليكي دايه وه و ئه و جا گوتي «ماناي ئه وه يه جوړه جوړي به مه لا فه تحوللاي بيخن تا ئيسراف نه كا».

گوزارشتي ميژوويي و رووداوي ليړه به پيشه وه، ئه ويش وه ك رووداوي به رده مي خو مان تا ئاسايتر و بي ته ئولتر بين له راستي نزيكتره. حيكايه تي ده سكرد و هه لبه ستراو جه مسه ري تيك به ستن و پيكد ا درواني به ئاساني ديار ده كه وي بو چاوي ره خنه گر، يا خود بابلي م ئه گه ر پياو خوي لي نه ناس نه كا له چاو ده چه قى. رابردووش وه ك ئيسا كه وايه چ سيحر و ته ليسمي تيدا نيه، كه سه ري كيشايه وه بو كاري په ري و جادوو يا هه ر له به نه ره تا درويه و هه لبه ستراوه يا خود له ناو درو شراوه ته وه.

له كاري په ري و جادوو هه ر حيكايه تي ئه فسانه يي مه به س نيه، هه موو ئه حوال و ئه تواري مروف له وانه يه به گيترانه وهي ده ماوده م، يا له گه ل مه يل و ئاره زوي لايه نگر به رگي ئه فسانه يي له به ر بكرى. ئه وه ي له سه ره تا وه گوتم ده رباره ي «دژكاري و لايه نگرى» ده يخست كه حاجي قادرش به ده ست نووسيني تازه وه له وانه يه بكه ويته ناو ته م و جل و به رگي ئه فسانه ييه وه له سه رده مي خو يه وه راده گويزر يته وه بو روژاني ئيسا كه. هه لبه ت نووسه ريكي دوا روژيش به كه لكى سبه يني نابي، هي سبه ينيش به كه لكى دووسه ي نابي، هه روه ها تا ئه و هه موو به ر گانه ي له به ري ده كر ين له جيليكه وه بو جيليك به قه ده ر په ري تاووس يا شه بنده به روژه ره نكاوي ده بن حاجيش له ناوياندا وه ك يه كيك له هه زاران

پیاوی میژوویی لی به سەر دى که ئەسلە کەیان بە تەواوی لە ناوچوو و بوون بە شیره خۆرى پەرى و پەروردهی ئاسمان.

ئیمە تا دەتوانین لە مەلبەندی ئادەمزاد لاندەین بۆ بەهەشتی پەرى و لانهی فرشتەى دەستکرد، گەرما و سەرماى سەخت و ناخۆشى کۆیستان و گەرمینی راستەقینە وەک خۆیان دەهیلینەوه، بە «کۆندیشن» ی تەکنیکی ئیمرو سازگاریان ناکەین (ئەگەر چمان لە باراندا هەیه با هاوین و زستانی حەقیقی بە کۆندیشن و تەکنیک سازگار کەین).

تا ئێرە ئەو قسە و تەواتور و میژووی که هەبوون لە گەل جینگە و کاتی لە دایکبوونی حاجی، عەلاقەدار بە جۆریکی بێتەرەفانە خستمانە سەر سەفحەى نووسین و بەر تیشکی رەخنە، ئەوێ راستیش بى درێژەى مونا قەشە لەو پترى دەخایاند بەلام ئەو هیندەى که لە نووسینە کەم کورت کردووە بابەتی دیراسەییکی قوولترە، پەراندنی زیانی بێرە نەگەیاندووە. تەنها شتیکم گل دایتەوه و نەمخستبیتە زنجیرەى قسان، تیبینی ئەو پتی کردووم بەرژووەندی گلدانەوهی پتر لە سوودی بەرھەمە کەى چونکە شەرە دەندوکیکی زۆر دەگیریتەوه و بێنە و بەرەییکی فرەوان بەلاوه دەنی و چ ئەنجام و بەرھەمیکیش لە کیس نادا، ئەگەر بمزانیایە گلدانەوهی زەرەر دەبەخشی بینگومان چەندیکی ماندووی کردباین دەمھێتایە روو، بە تیروپری لپی دەدوام.

بە دوا لیکۆلینەوهی جینگە و سالی وەلادەتی حاجی باسی گۆیستەوهی لە «گۆرقەرەج» هەو بۆ کۆبی دیتە پێش. لێرەدا سى ئیحتیمال دیتە بەرچاو. یا دەبی باوکی هاتبیتە کۆبی و ئنجا حاجی لە دایک بووبی، یا کور و باوک بە یە کەوه گۆیستبیتیانەوه بۆ کۆبی، یا دواى مردنی باوکی بە مندالی هاتبی بۆ کۆبی لە گەل دایکی. ئەو سى ئیحتیمالە خو نیشانی زیهن دەدەن بى ئەو چى لێرە بەپێشەوه گوتمان لە دواروژدا کە سیک بگاتە یە کیک لەو قەناعەتانە کە بەر یە کیک لە ئیحتیمالە کان دەکەوی، ئەوسا قسەییکی من لێرەدا بۆ تیکرای ئیحتیمالە کان دەینوووسم رەنگە یارمەتی ئەو کەسە بدا لەو ریتازی تیبیرا دەروا.

وێک گۆتم ئیحتیمالیک ئەوێ، ریاوێتیش هەیه سوورە لەسەرى، کە مەلا ئەحمەدی باوکی حاجی دواروژانی ژبانی لە کۆبی بەسەر بردووە و لەویش مردووە. ئەگەر ئەم ریاوێتە راست بى پرسباری چۆنیەتی گۆزەرانى ئەو خیزانە بچوو کە لادییە هەلەدەستی لە جینگەییکی وێک کۆبی بەنێسبەت لادیو مەسرفی زیاتر و گۆزەران لى کردنی زەحمەتترە. بەراستی پرسباری گۆزەران کردن لە گەل هەموو ئیحتیمالیک هەر بەمەلەوهیە چونکە بە هەر جۆر و شکلیک گۆیستەوه بووبی مەعیشەت لە هەوا دەست ناکەوی. لە حالیک کە مەلا ئەحمەد هاتبیتە کۆبی ئیشکالی گۆزەرانى لەوێ هەلەدەستی کە ئەو لە کۆبی خاوەن مزگەوت و

جیگه و ریگه نه بوه تا باری مه عیسه تی پی راست کرد بیته وه. نه بیستراوه چ له گورقه ره ج بووبی چ هاتیته کوپی دهستمایه ییکی ئه وتوی هه بووبی کاری بو ئاسان کا و له غه ریپی پی بزی وه یا مامله تی پیوه بکا به سهر پیوه یا به سهر دوکانیکه وه. ده مینیتته وه ئه وه که بگوتری ساده پی ژانی ئه و سهرده مه و قه ناعه تی ناچاری له لاینیکه وه و کهم خیزانی و گه لان گه دانیش له لاینیکی دیکه وه پیویستی گوزهرانی مالی مه لا ئه حمه دی چی ئه وتو تینه په راندوه له به ره می ئه و کشتوکاله که له گورقه ره ج پی ژیاوه.

ئه وسا و ئیستاکه ش خیزانی لادی که تازه دیته شار تا خوو ده گری به عادهت و گوزهرانی شارستانی مانگا و بزنه و مهر به خیتو ده کا. له شیر و روڻ و بیچوه کانی سوودیکی مناسب وه رده گری. جی باوه ره ئه گهر بگوتری ئه و خیزانه ی که حاجی قادر تیندا کورپه و ساوا بوه خیزانیکی لادیی خاوه ن ئاژه لیکه کهم و له دووره وه تیکه ل له گه ل خه له و خهرمان و کشتوکال بوه.

ئه م ریوایه ته له قسه ی ده ماو ده م به ولاره هیچ به لگه ییکی نووسراو پشتگیری لی ناکا. ئه وه نده ی من بزانه هاتنی باوکی حاجی بو کوپی و مانه وه ی له ویندا تا کوتایی ژانی له خووه وه رامی ئه و پرسپاره ناداته وه داخوا حاجی له کوئی هاتوته دونیا. ریوایهت به رانه ر ئه م پرسپاره ده بیته دوو جوړ به کیان ئه وه یه که حاجی دوا ی هاتنی باوکی بو کوپی و نیسته چی بوونی له وی به وه له د بوه، ئه وی دیکه یان ده لی باوک و کور به یه که وه هاتوون بو کوپی به لام کور و مندال بوه نه ک هه راش.

له م ریوایه ته دا، به هه ردوو جوړیه وه، سالی مهرگی مه لا ئه حمه د بی سهروشوون ده مینیتته وه. هه لبهت که نه زانری که ی مردوه دیاره ناشزانری له ده می مردنیدا حاجی له چ ته مه نیکدا بوه، هه روه ها له وه ش به ده ننگ نایی داخوا گوزهرانی حاجی دوا ی مهرگی باوکی چون گه راوه. به لام له م بابه ته وه به «استدلال» و وه رگرتنی به ند له خودی ریوایه ته که ش هه روا ده لی، دوا ی مهرگی ته نها ژنیک و کورپکی له پاش به چی ماوه، که حاجی قادره. له حالی وه هادا زور جارن دیتراوه خیزان دوا ی مهرگی خاوه نی به کوله مهرگیش بی گوزهرانی پیکه پناوه و ژانی ته تمین کردوه. دوور نیه خه ل و خواه بی ئه وه دلشکه سته یی وه یا به خوداشکانه وه به ره هم بینن ئیشیان به و خیزانه سپارد بی بایی ئه وه ی له گه ل کهم تاکور تیک داهاتی که هه به تی پی بزی.

لیره دا قسه ی شیخ ره حیم دیتته وه یاد که ده یگوت له گه ل حاجی قادر به یه که وه شاگرد ئیمه نیدروو بووین. جی باوه ره حاجی قادر بو به ریوه بردنی ئه و خیزانه دوو نه فهریه دوا ی مهرگی باوکی ناچار بووبی که شاگردی بکا. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه رحمان ده لی «له سالی

1231 ى ھىجرى له گۆرقەرھج له داىك بوھ. مهلا ئەحمەدى باوكى له گۆرقەرھج وه فاتی کردوه، لهو وهخته حاجى قادر عومرى 9 سالان بوھ قورئانى له لای باوكى ختم کردوه. له پاش مردنى باوكى، فاتی دایكى له گۆرقەرھج رۆیشتوه چۆته شارى كۆين لای مهلا ئەحمەدى ئۆمەر گۆنبه تى كه برازای فاتی بوھ و مهلاى مزگهوتى مفتى بوھ».

وهك پىنشر گۆتم مهلا عهبدوپرهمان قسه له زارى باوكى خۆى دهگىرپتهوه، ئەوهشمان تىبىنى كرد كه سالى 1231 بو وهلادهتى حاجى له گهله هندی میژوو و روداوى دىكه باش ناگونجى.

به پنى لىكدانهوى من چونكه نامىلكه كه له زور روهوه ناتوانى وهرامى پرسىاران بداتهوه و له ههندى شوپندا به تهواوى له رووداو دوور كهوتوتهوه. وهك ئەوهى كه دهلى حاجى قادر و كهيفى به به كهوه چوون بو ئەسته مبول، له ديارى كردنى ئەو 9 سالهى عومرى حاجى قادرىشدا كه سالى هاتنى بى بو كۆين پرسىارى نه سهلمىئانه ههله گرى. ئەم وردىيهى ديار كردنى ته مهنى 9 سالى بو حاجى قادر له كاتى مردنى باوكى له كۆيوه هات. ناليم زانىنى شتى وا له لادى «مستحيل» ه، به لام سه ره راي زه حمه تىكى كه تىدايه جارىكى دىكه ش ده بىته جى گومان لى كردن به وهدا كه خۆى له نىوان خه به رى گوماناوى بى. كه ساله كهى 1231 كهوته شو بهه، به جوړىكى عه فهوى سالى مردنى باوكى و هاتنى خۆيشى بو كۆين ده كه وىته وه شو بهه وه. لى ره دا ئەوهش ده خرىته سه ر لايه نى سه لى باوه ر پى كردنى كه رىوايه ت و رواله تى ئەوتوش هه يه سالىكى زووتر و عومرىكى بچوو كتر ناو بنى بو هاتنى حاجى بو كۆين، با هه ر له وه گه رىين كه رىوايه ت هه يه ده لى له كۆين به وه له د بوھ. وهك دواى كه مىكى دىكه باس ده كه ين به لگه يىكى زىه نىش هه يه بو ده ستىشان كردنى عومرىكى زووتر له 9 سالى هه رچه ند ئەو به لگه يه ش بو خۆى به ته نها نا بىته هۆى سه پاندى ئەو رايه ي كه پشتگىرى لى ده كا.

نامىلكه كه له شتىكى گرىنگى دىكه ش بىده نگه. كه حاجى له عومرى 9 سالى هاتىته كۆين به پنى راگه ياندى نامىلكه كه ده بى له 1240 هاتى. ئىمه ده زانىن كه وا لهو ماوه درىژدها چ مزگه وتىك نه بوته په ناھ و هىلانەى تىدا ژيان و حه وانەوى حاجى. داخوا خالوزاى حاجى، كه مهلا ئەحمەدى مزگه فتى مفتى بى، هه ر ژيا تا رۆىشتنى حاجى به ره و ئەسته مبول و جىگا كهى چۆل نه بوو پوورزای (كه حاجيه) پرى بكاته وه؟ يا خود ئەو جىگا به چۆل بوو و به كىكى بىگانه ده ستى به سه ردا گرت؟ چۆن بوو له وهدا حاجى به ده نگ نه هات مه علوو مىشه ئەو لىاقه تى له خه لقى دىكه كه متر نه بوه بو مه لايه تى و له وانىش كه متر محتاج نه بوه؟ يا خود خالوزا مرد بهر له وه حاجى بى به مهلا بۆيه جىگا كهى بو غه يرى

حاجی بوہ؟ نامیلکہ کہ دلئی دواى دوو سال له هاتنى حاجى بو کويى دايكى مرد، تو بليى
خالوزاکهى تا چند سالان هوانديهوه؟ ته گهر تهویش زوو مرد بى حاجى به چى گوزهرانى
کردووہ؟ ئەمانه و گهلتيک پرسيارى دیکهى وهک ئەوان بى وهرامن و نامیلکہ که له
هه موویان بيدهنگه.

من له و پرسيار و تيبينيانه مه به سم گلهيى کردن نيه له ناته واوى نامیلکہ که، تهوهى راستى
بى هيندهى مه منوونم سنوورى نه بى، به لام کهوا به وردى له گهللى ده دويم مه به ستم تهوهيه
ههر بريارىکى پيى بگهين له بارهى ئەو لايه نانهى ژيانى حاجى که نامیلکہ که باسى کردوون
و من خهريکى توژينه وهم لييان بريارى سه ريپى و سه رزاره کى نه بى، چونکه گومان نيه
له وهدا گهلتيک له و پرسيار و ليکولينه وانه په يوه ندى به هيتزيان ده بى له گهل ساغ کردنه وهى
پله و قوناغه کانى دواترى ژيانى حاجى.

من که شکايهت ده کهم له دست کهم مه علوماتى ده بارهى ميژووى ژيانى حاجى
ديسانه وه ئەو که موکورتى که دهيزانم له زور جينگه ده موهستينى له قبول کردنى خه بهراتى
ده ماوده و بييه لگه که باسى حاجيامان بو ده گيرنه وه، ده و جا له دواروژدا که هه ول و
ته قه للاى نووسهران مه علوماتى پترى کو کردنه وه و هوى نه سه لمانديان زياتر بوو له
عاست خه بهرى بييه لگه دا ده بى ته وسا چند به دريژتر و ورديتر له گهل هه لسه نگاندى و
پيوانهى ته واتور و گوتهى ته فواهى خه ريک بن و که متر لى رازى بن.

له ماوهى رابردوودا ته واويک خه ريک بووم بو وه ده سه تينانى مه علوماتى ته وتو که له بهرى
ته و رۆژانهى سه ره تاي ژيانى حاجى پر کاته وه و وه رامى پرسياران بداته وه، زوريشم هه ز
به وه ده کرد هيج ئيشکالتيک نه هيللى له ده ورپشتى نامیلکہى مه لا عه بدورره حمان و له
هه موو روپکه وه شايه دى بو بدا چونکه له وه خوشتن نيه بو توژره وه توژينه وه کهى له گهل
سه رچاوه ييکى نووسراودا ريک که وى و له و ناراحه تى دوودلى رزگار بى.

له بارهى مه لا ته حمه دى گونبه تى که خالوزاى حاجى و مه لای مزگه وتى مفتى بووبى
چه ندين راسپاردهم خسته کار، له ته نجامدا که موزور شتيکم بو نه هاته وه له گهل قسه ي
نامیلکہ که ريک که وى. مه لا و خاوه نى ئيستاکه ي مزگه وتى مفتى که خوى مه لا په تيه که ي
به ميرات بو ماوه ته وه له باب و باپيريه وه، ناسه لمينى مه لا ته حمه د ناويک مه لای مزگه وتى
مفتى بووبى له و سه رده مانه ي که حاجى قادر له کويى بو، ههر هينده دللى که مه لا
ته حمه د ناويک له گهل حاجى قادر و حاجى مه لا عه ولادا به ينيک لای باپيرى ته ويان
خويتندوه له مزگه وتى مفتى.

هه مان مه علومات و شتی له ویش نزیك، له سه چاوهی دیکه ی علاقه دار له گه ل مزگه وتی مفتی به نامه پیم گه یوه و ئه ویش له لای خویه وه روونا کایی نامیلکه که ی مه لا عه بدور رحمان لیل ده کا. نه که سم دیوه بللی له نه وه ی مه لا ئه حمه دم نه له که سیشم بیستوه هیچ کور و نه وه و که سوکاریک نیسه ته ی بو ئه و گیرایته وه. وه نیه بتوانم بلیم به راده ی پیویست ته حقیقاتم له و پرسیارانه و نه نینیانه کردوه، به لام له وه نده ی بوم کراوه نه گه یشتم به یه قین و نیمچه یه قینیکیش، ته نانه ی ئه و پرسیارانه ی به هوی ناسیاوانه وه له ئه هلی ئومهر گونبه دم کرد ده رباره ی فاتیی دایکی حاجی قادر، که به پیی نامیلکه که ده بی ئومهر گونبه دی بووبی، ئه وانیش چ وه رامیکیان وه رنه گرتوه هه ر ده لئی رۆژه ک له رۆژان فاتیی ئومهر گونبه دی دونیای نه دیبی. که سیک له وانیه ی سوئالیان لی کرا نه یگوت فاتییه کی ئومهر گونبه دی شووی کردبی به مه لایکی گورقه ره ج . ده بی ئه وه ش بلیم که فاتی لانی ئومهر گونبه دی بی سه روشوونه چ لای دیکه شی بو روون نه بوته وه، واته که سیکیش نه یگوتوه خه لقی فلانه تیره و هۆزه، که خه لقی ئومهر گونبه دی نه بی.

سه رپاکی ئه و قسه و باس و پرسیارانه پیویستی به ساغ کردنه وه هه یه، وا ده زانم که ساغیش کرانه وه روو پیویکی (مساحه) فره وان له سه ره تایی ژیا نی حاجی روون ده کاته وه و تیشکی به هیزیش ده خه نه سه ر دوارو ژانی. به ش به حالی خوم هه ر ئه وه نده عورزه م به ده سته وه یه له پیشه وه به شه رمه وه خسته م روو له وه دا که وه زعی ئیستا که م له هیچ روویکه وه یارمه تی توژینه وه و به دوا دا گه رانم نا دا تا کوو بی دوودلی، به لایینکا، مه سه له کان ساغ که ینه وه. به راستی یه کړوو کردنی پرسیار ی پر گریو گال پیویستی به هاریکاری گشتی هه یه، ده بی هه ریه ک له وانیه ی خولیا ی ساغ کردنه وه ی رابردوویان له دلدا هه یه له لای خویه وه، تا که شه خس ناتوانی کوششی خوی پان کاته وه به راده ی پانای مه وزووع، که بشتوانی کاتیکی یه کجار دریزی بی ده وی.

ئهمانه ی خسته مه به رچاوی خوینته ر سه رجومه ی گوته و بیرورای جیا جیا یه ده رباره ی سال و جیگه ی له دایکبوون و کاتی هاتنی حاجی قادر بو کوپی. قسه یکی تایبه تی خوم ماوه، وه ک تیبینی، له باره ی ئه و ساله ی هاتنی حاجی بو کوپی له پیشته ر ئیشاره م بو کرد و ناوم نا به لگه ی زیهنی. قسه که م له بنه رته دا له سه ر ته واتور هه لده سته به لام به لگه که ی زیهنی، وه ک داروه کاز، بالای له رزۆکی ئه و قسه یه م راست ده گری. دیمه نکی که مرهنگی سپیات وه ک زه ره خه ون یاخود ورینه ی تادار که هه یه و نه... نادیتری له به راورد کردنی دیوانه که ی حاجی له گه ل ه ی نالیدا دیته پیش چاویکی تارما ییبین وه یا هه سته زامی کول. دیمه نه که ئه مه یه:

وهك بليي نالي له سهره تاي عومريه وه تا ماوه ييكي ئه وتو فرچكي گرتبي به «لادبي» ههر له شاره زوور و «خاكوخول» و دهشتودهر بوه و له دهستووراتي فلاحه تدا قال بوته وه و كهينوبه يني شوپرين و وهرددانه وه و تومار كردن و درويته و خهرمان دانان و هه لگرتن و هه موو كاروباريكي كشتوكالي لي بوه به «سروشتي مكتسب» و ناوي گزوگيا و گول و گولاله ي بو بوه به فهره نكي سهره تايي گروگالي منداله تي. ويتنه ي زيان و ئه حوال و روخساري ده روده شت له رووپه ره ي زيهن و ههستي بوه به نه قشي هه لكه ندراو. دهبي بوپه بي له زور شوپني ديوانه كهيدا چاندن و دانه ويله و وهرد و شو و ئارژول و گول و گيا وا ده بريقتيه وه ههر ده لبي تريفه ي مرواري و گه وه ره كه له رسته ييكدا وه ستاييكي شاره زا و پسپور هوندبيتيه وه. وتويزي نالي له گه ل دهشتودهر، گيا و گول و ئازه لدا له هي مروفيكي لادبي تازمووده ده كا نه ك بويزيكي خه يالباز. له گه ل مندا سرنج بده دهوري «چه لتوك» له و دوو به يته دا:

به حري غه زه لم پر له دور و گه وه ره ئه ماما
 غه وواسي ده وي يه عني به ته عميقي بزانه
 پر دانه يه ئه ماما نه وه كوو دانه يي چه لتوك
 به حرم گوتوه نه ك وه كوو گولي مه ره زانه

سرنجيش بده ئه م چه ند فهرده كه ههر يه كه له قه سيده و غه زه ليكه وه هاتوون:

1) گله ي ناكه م ئه وه نده ي دهنكه جوپي
 ئه گه ر كه لله ي سه ريشم پر له كاكه ي

2) قوش قوشي راويي نه بي مورغي كولانه و كه ندوه
 سه گ سه گي تاريي نه بي گاوي بنه ي ئه نباريه

3) له ده وراني ته بيعه دا له گه ل ثوري فه له ك جووته
 له مليا چه نبه ري ده وران و ته وقي چه رخي گه ردوونه

4) تري ورده قوتا و سايقا
 فيا قوتي من جوته ثم فرده

5) چونکه باوکی میسرئو⁷ دایکی حه بهش بوو مه ه...⁸
رؤژ و شهو کافوور و میسکی رووگه نم خال دهنگه جوئی

به نیسهت ئه م بهیتهی دواپی رهنگه که م وایه شاعیر بو ئه وه چووبی خال به دهنگه جو
بشوبهینی، چونکه زور درهنگ خه یال بو «جو رهشکه» ده روا تا هه مرهنگی له گه ل خالدا
بیته جی ته شبیه .

نالی لهو شاعراندا چاندن و وهرد و جووت و دانه ویلهی دینه وه سهر په ردهی تصوری به
جوړیکی عه فوی بی ئه وه ماندوو بوون و هه ناسه سواری نابه له دی و به دوا دا گه ران وه تهنگی
هینابی.

که له وه سفی به هار و کاتی ته شبیه کردنیشدا ناوی گول و گیا ده با به قه ده ر شانیکی
دهشت و باغه وانیکی شار لیان به له ده. رادهی ئاشنابی نالی له گه لیاندا وا راده گه یینی که
ریشه یان له گه ل ریشهی سروشتی تیک ئالابن، هه ر بو یه شیه به و زورییه و ریکیه شکوفه و
غونچه و گه لا و درهخت له شیعه کانی سهر وه ده ر دنین. فه رموو سه یریکی ئه م چه ند
به یته بکه:

1) هیند مونته زیری تو بوو هه تا چاوی سپی بوو
نه رگس که له سهر یه ک قه ده م و دیده چه قی بوو

2) نالی زوبانه که ی ته ر و پاراوی سووسنت
حه یرانی چاوی نه رگسه وه ک لاله نادوی

3) شه بنم که «نظم و نثره» له ئه وراقی غونچه دا
گو یا بوه به زار و زوبان و ددان و پووک

⁷ - وشه ی «میسریو» به م جوهره م نووسی چونکه له خویندنه وه دا وا ده خویند ریتته وه، دنا وه زنی
به یته که تیکده چی.

⁸ - به تالایی ئیره له وه وه هاتوه که بوم ساغ نه بووه چ وشه ییک وه یا رسته ییک پری ده کاته وه.

4) چاوی ھەمپەنگی گولە مەستی شەو و رۆژی مودام
یەک لە نەشکوفتە وەنەوشە یەک لە نەیلووڤەر دەکا

5) بولبول کە گەرمی نەغمە یە ئاوور دە کاتەوہ
غونچە حەزینە جەرگ و دلّی بۆ دەکا توی

6) لالە کە مەجمەرێکە بە با خۆش و گەس دەبی
ناوی کە پەر خەلووزە بە شەبنم کوژایەوہ

7) شەووبۆی سەری سونبولی زولفت لە سەری دام
ئێستەش سەرە کەم مەستە لەبەر نەشئەیی شەووبۆ

خۆ لە مەدحە کە «تاقمی مومتازی شاھ» بەشی زۆری درێژە شیعەرە کان لە جەرگە ی گول
و گیا و درەختەوہ ھەلەدەستن:

نەرگس نیگەھ و ساق سەمەن کورتە وەنەوشن
موو سونبول و روومەت گول و ھەم لالە کولان

گولزاری دەر و دەشتن و غیلمانی بەھەشتن
ئاھوو سیفەت ئاتەش بە کەف و تیز نیگاہن

سەحرا بە تەجەللی دە کەنە وادیی ئەیمەن
قامەت شەجەر و مەزھەری ئەنوار ی ئیلاھن

تەنھایی سەمەن بەرگی وەنەوشە کە دەپۆشن
وہ ک نووری دلّی غەرقە ی زولماتی گونان

لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن
نەورەستەوو گول دەستە لە گەل بەستە گیان

چهند قه سیده ییکی دیکه ش ههن که له ههر یه که یان، پیشتەر، یه ک یا دوو فهدمان نووسی
ئه غلب به یته کانین له گهل گول و گیا و دهشتودهر ده دوین وه ک قه سیده کانی:

- 1) ئه ی شوخی بینیاژ و گرانناژ و غمزه سووک
- 2) ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ
- 3) درونی لدار الشارزور و برده
- 4) گهرمی و ته ری به هاره که پشکو کوژایه وه

لهو شاعرانه و گه لی شویتنی دیکه دا نالی که ناوی گول و دار و درهخت دیتنی ئه و شاعیره
نیه له قامووس و کتیبان ناوی دیوون یا له خه لقی گوئی بیستیان بوه... نه خیر کابراییکی
دهشته کی ئه و توپه سهدان جار دهسته ی لی به ستوون و له سه ریان نووستوه و ئه م دیو ئه و
دیوی کردوون. به ئاسانی نایینه میشکی بویره وه ته شبیهی زمان بکا به «سوسنی ته ر و
پاراو» یا خود دوو چاوی خیلک، یه کیان به «نه شکوفته وه نه وشه» و ئه وی دیبان به
«نه یلووفهر» دابنی، یا خود به وه هموو دهسه لاته و دیقته تکارییه وه «زار و زویان و ددان و
پووک» بکا به وینه ی ناو ئاوینه که له غونچه ییکی شه ونم لینیشتوو ده دوباره بیته وه.
دهمه وی بلیم سه ره رای دهسه لاتی شاعیری ههستی تیژ و فیکری ورد ده بی «له گهل ژیان
- معاشره» یش یارمه تی نالی دابی بو ئه وه هموو ئی عجاز کارییه له عاست گول و گیا و
درهختدا و ههر بویه ش ئه وه نده خو بان ده شاعریدا هاویشتی.

ئهم زاهیره یه ی «نباتی» یه به ههر دوو رووی «چهند و چۆن» یه وه له دیوانی حاجی قادردا
خۆ نانوتی. به لی گول و گیا و میوه و دهشتودهر له شاعیری هه موو شاعیریکدا هه یه، به لام
هه بوونی تیه له نگوتن وه یا به دوا دا گهران و خۆ پیوه ماندوو کردن یه کجار جیاوازه له
هه بوونی «زگماک» یکی ئاسایی که ده لی پارچه ییکه له سروشت و دهروونی شاعیر. به
را ده ی ئه وه که شاعیر له نزیکه وه ره فاقه تی کردبن ناوه ینان و له کاره ینانیان بو دربرینی
واتا وه یا نه خشه کیشان وه ستایانه تر ده بی.

هه لبه ت ئه وه ره فاقه ته له سه ره تای ژبانی شاعیره وه بی پتر فرچکی پیوه ده گری و له گیان و
میزاجی جیگیرتر ده بی. بویه من وا ده زانم نالی پله ی مندالی و ساوایی له دبی «خاکوخول»
و دهشتودهر و نیو گیا و گول و ئازه لدا رابواردی. به و پییه و له ری قیاسی «مفهوم
المخالفة» وه ده بی کزی و که می زاهیره ی «نباتی» له دیوانی حاجی قادردا له وه وه هاتبی
که حاجی به ساوایی وه یا له سه ره تاکانی مندالی له لادی رانه بواردی. که واته ده گم به و
ئه نجامه که ئه گهر حاجی قادر وه لاده تیشی له کوپی نه بووی ده بی له زوییکه وه، واته ههر
له ساواییه وه لادی به جیه یشتی و هاتبیته کوپی.

روالته تی به یه کدی گرتنی دیوانه که ی له گه ل هی نالیدا وا راده گه یه نی که ئەم ره فاقه ته ی سه ره تایی ژیان له گه ل شیناورد و گول و درهخت و دهشتوده ردا بو حاجی ریک نه که وتوه، بویه ئاشنایی ئەو له گه لیاندا هه ره به قه ده ر ئاشنایی شاعیریکی شارستانی بوه. به لام هه مان حاجی قادر، چونکه چهند سالیکی خویندنی فه قییه تی له نیو عه شیرهت و ره وه ند و له گه ل ره شمال و مه ر و مالآتدا رابواردوه و له چهند به هاریکدا خو ی له هه واره کانی لاجان و باله کاتی و دهوروبه ری سابلآغ و بیتوش دیوه و له ته فسیلاتی ژیانی کوچه ری و مه رداری و گاران به خپو کردن و خیمه نشینی شاره زا بوه بویه به وه هه موو ده سه لاتهی «تعبیر و تصویر» له به هاریه که یدا وینه ییکی له سه دی سه د و ره سامانه ی ژیانی نیو ره شمال و گزه گزی دا کردنی ئازهل و بیچوو تییه ردان و هه موو که ینوبه ینی کوچه ری وه ک تابلوی زهیتی ئارایش ده دا و به هار و عیله جات و سه گ و که حیل و مه ر و مال و باران و هه وره تریشقه و په ره ولی تاقی ئاسمان و هه موو باریکی ئەو کاره مان به چاو قوچینیکی بو ده خاته سه ر یه ک.

تو بلیی ئەگه ر حاجی قادر به چاوی خو ی ئەو جو ره ژیان و تیکه ه لقرانه و هه لسور و داسووره ی نه دیبا بیتوانیایه له نه خشه کیشانیدا هینده خامه ره نگین و شیرنکار بووبا. جاریکی دیکه ش سرنج بگره له وه سفی بیابان و ره مل و درک و داری ری حیجاز که نالی له چهند قه سیده ییکی «مناجاة» دا به ره و حه ج له کانیوا ی دل خوی هه له ینجاون. نه نالی دهیتوانی له غه یبه ئەو وه سفه ئەفسوناوییه ی سه حرا بکا، نه هیچ وه سفیکی وا له سه رانسه ری دیوانی حاجی یا غهیری حاجی که دیمه نه که ی نه دیبی و جودی هه یه. ئەو وینه گریه ی نالی کرده تی له ده سه لاتی تاک تاکه ی شاعیری هه لکه وتوو نه بی نیه باجووبیته حه جیش، چ جایی ئەوه ی شاعیری حه ج نه کردوو و سه حرا نه دیتوو بتوانی هه بیی.

ئاهم تیبینیانه وا ده که ن من، ئەو ته واتوره په سه ند بکه م که ده لی حاجی له مندالییکی زوهوه یاخود به ساوایی، هاتوته کوپی و له وی چاوی پشکوتوو و خویندنی سه ره تایی ده ست بی کرده تا بوه به فه قییه کی فرازوو له خوینداندا نه بیستراوه له گه شته که ی باله که تی و کوردستانی ئیرانی به پیشه وه له کوپی چوو بیته ده ری بو خویندن.

لاباسیکی گرنگ

له ژیر ئه عینوانه دا و به مونسه بهی کار تیکردنی سروشت و دهووبه ره له فکر و خه یالی شاعیر به تهفسیلیکه وه بیروباوه ری خۆم شهرح دا له گوته «مقوله» ییکی یه کجار گرنگی فهلسه فهی ماددی که بهسه زار و زمانانه وه باوه و ده توانم بلیم، بی ده مه ته قه ده گو تر یته وه و له نووسیندا دووباره ده کر یته وه و، وه ک من بۆی ده چم، ئه وه نده ی بلیی زهره ره له ئاده مزاد ده دا و مافی کهم ده کاته وه له هه ردوو رووی ماددی و مه عنه ویی بوون و ژینییه وه.

نووسینی لاباسه که له گه ل ره چاو کردنی هه موو پیوستی دوور نه که وتنه وه له ئه سللی باس دیسان نزیک 80 لاپه ره ی گرتنه وه، خۆ ئه وه ی راستی بی هه لده گری چه ندین کتییی له سه ره بنووسری چونکه حیکایه تی «فکر و ماده» به به رییه هه یه پان بیته وه تا هه رچی سه ره به ئاده مزاده وه یه بگریته ناو باوه شییه وه، ئیتر سه باره ت به در یژ بوونه وه ی نووسینه که له لاییکه و نه بوونی په یوه ندی راسته وخۆی له گه ل ئه سللی باسه که له لاییکه دیکه وه که وتمه سه ره بیری ئه وه که لیته ی راگو یژم بۆ ناو په راویزی نامیلکه وه یا کتییکی دیکه... به یینیکیش دوودل بووم له و راگو یژسته وه، چونکه هه رده لیی مندالیکی ساوایه و بیشکه گو ری پی ده کهم، مه علومیشه ساوا چه ز له هه وه ل بیشکه ی خۆی ده کا.

به هه مه حال بر یارم دا ئه وه هینده نووسینه ی ژیر عینوانی لاباسه که، به دوودلییه وه، له م کتییبه ده راویژم بۆ ناو نووسینیکی ئاینده. به لام ده بی ئه وه بلیم به در یژایی خه ریک بوونم له گه ل حاجی قادردا ناوانه که لینی ئه و لاباسه ده رده که وی، چونکه هه روه ک له م شوینه دا پیوست په یدا بوو بۆ ده برینی بیروباوه رم ده باره ی رۆلی فکر و ماده له تطوردا نه کا خوینته ره به سه هوو به م، له زۆر شوینی دیکه شدا ئه م پیوستیه دیته پیش له به ره هه مان سه به ب، واته به سه هوو نه بردنی خوینته ره. له حالیکدا لاباسه که لیته نووسرا بایه وه لزووم نه ده ما به وه له هه موو شوینیکی وه ک ئیته ده بیرو رای ناو لاباسه که دووباره بگریته وه، به لام ئیستا که لاباسه کهم پیچایه وه هه موو ئه و شوینانه، به لای خۆمه وه، وه ک هه تیوی رووتی لی به سه ردی.

له به ره ئه مه هه رچه ند بر یاریشم دا تا ده رفه تیکی ئاینده بیروباوه ره کانم به نادیری بمیننه وه، دان به وه دا ده هینم له بری نووسینی ئیته کانم له به ره تیشکی ئه و بیروباوه رانه نه بی پر نایینه وه، مه به سیشم که له به ری فکریه، هه ره له به ره ئه م هۆیه شیه بلاو کردنه وه ی ئه و بیرو رایانه بوو به قه رزیکی ئه ده بی به سه رشانه وه، هه ره نه بی به رانه ره به نووسینه که ی خۆم و، زیمنه له عاست رۆحی حاجی قادردا.

بۆ ئەو ھى خويىنەر تېم بگا وا لە ژېر ئەم دېرەدا نمونە يېڭى نووسىنى ناو لابسە كە دەخەمە بەرچاوان:

«دەزانم ھەندى ئەدىب كە ھەز لە «تھلىلى ماددى» دەكەن لەوانەن پەسەندى ئەو بەيە كدى گرتنەى ديوانى نالى و حاجى قادىرە بكن بەو جۆرەى كە كردم، چونكە لە روالەتدا بە يە كدى گرتنە كە ئەو دەسە پىنى كە «ماددە» زالە بەسەر «فكر» دا، ئەدى ئەو ھەنە تىكە لېوونىكى سەرەتاي عومر لە گەل گز و گيادا شاعىرىكى ھەك نالى كرد بە پىسپۆرى نەبات؟ مانەو ھى حاجى لە نىو عەشرەت و كۆچەر و بە ھارە ھەواردا، كرى بە ساحىر لە كىشانى و تىنەى ئەو ژيانە؟ لە زاھىردا ئەمانە بەلگەى تازەن دەچنە رىزى زنجىرەى ھەزار ئالغەى بەلگە كانى دىكەى «نظرى و تجرىبى» يەو كە بەلگە خانەى فەلسەفەى ماددى دەولە مەند كرىو».

ئا ئەمە نمونە يېڭى نووسىنە كە يە كە پەنجە درىژ دە كا بۆ ئەو رىيازەى فكرى من تىپرا دەروا بەرەو تصورى عەمەلىيەتى كار تىكرەن و كارتىكران لە ميانى فكر و ماددە، ئادەمزاد و سىروشت. ھەك دەبىنى لەو چەند رستە كورتىلە يەدا من لەو باو ھەدا نىم، ھەر گىزىش تىپدا نىم و رەنگە نەشېم، كە مرؤف لە گۆرانى كۆمەلە يە تىدا ھەر مرؤفە دەو جا بە ھىز بى يا بىھىز، سىروشتىش لەو گۆرانەدا عەبد و نۆكەرە ئەو ىش سەر كەش بى يا ھەموار. تاكە عاملى اىجابى لە گۆرانى كۆمەلە يە تىدا مرؤفە، سىروشت عاملى بى تەرەفە، دەسەلاتى نىە خۆ بكا بە عاملى ئىجابى، مردو ھى و جوو كەى لە بەرەو ھە نايى تا بگوتىرئ بە شىو ھە يېڭى ئىجابى تەدخول دە كا لە گۆرانى كۆمەلە يە تى. مرؤف «فاعل» و سىروشت «منفعل» ھە، مرؤف كارتىكەرە و سىروشت كارتىكراو ھە. مرؤف داھىنەر و پەيدا كەر و خاوەنى گۆرانە.

لە سىروشتدا تەنھا ھەر گۆرانى بايولۇجى بە جۆرىكى عەفوى و لەسەر ياساكانى گۆرانى تىكراى گيانلە بەر، پەيدا دەبى و دەشى پى بگوتىرئ گۆرانى سىروشتى. ماددە لە خۆو ھەك مىلىمە تر ژيانى كۆمەلە يە تى بەرەو پىشەو ھە نابا، مرؤف نەبى ھەرچى ماددەى سەر ئەرز و ئاسمانان ھە يە نوو كى خامە يىك دروست ناكەن، يەك گۆرانى ھەلنابەستەن، دوكانىك دانانىن بوو كە شوشەى مندالانى تىدا بفرۆشن. ھىچ شتەك نابى كرىن و فرۆشتەن بكا تا خەيال برىو بۆ بوو كە شووشە و قەيتانى قۇندەرە.

لەو دياردانەى زاھىرەى نەباتى لە شىعرى نالىدا، ئەگەر روالەتە كە خەيال بۆ ھەندى ببا كە گز و گيا و دەشت بەر ھەمە پىنى ئەو زاھىرە يەن، روالەتتىكى درۆزەنە، چونكە نالى گز و گيا كەى بە كار ھىناو ھەك كەرەستەى تەشېبە و نەخشە كىشان و واتا دەر برىن. گز و گيا بۆ خۆى چەند بىندەسەلاتە لەو ھەدا كە كراو ھە ئارابىشى ھەلنابەستەن، ھەيا كە دىمەنى بىگيانى لە دل و

هه ناوی گیانله بهریکی هۆشیاری پر ههستی خاوهن تیگه یشتن و ئیراده دا دووباره ده بیته وه. نه له قودره تی شاعیر کهم ده بیته وه که نه توانی وهسفی شتیگ بکا نه دیتری، چونکه شاعیره و ساحیر نیه، نه له قودره تی نه و شتهش زیاد ده بی به وه دا که وهسف نه کری تا نه دیتری، چونکه مردوو قودره تی نیه تا زیاد و کهم کات. شاعیر هه ده مینیتته وه وهک تاکه عامیلی کاریگه له وهسف کردندا. گز و گیاش نه و عامیله بیته ره فه و بیگیانه و بیئیراده یه ده بی که مومکینه بز و مه ر بیخوا یا شاعیر وهسفی کا...

ئه مانه نمونه ی نه و تی فکری نانه ن که له و لاباسه دا شهرح دراو و هه ول م داوه مافی ته واوی مروقی تیدا روون که مه وه که له گورانی کومه لایه تی و میژووی بهری ده که وی بو نه وه دهوری کز نه کریتته وه له ته ک دهوری زور موباله غه تیدا کراوی سروشت و ماده و ده وره بهر. شریته ی فکره کان سه ر ده کیشیتته وه بو باسیکی مه یله و قوول که دروی نه و رواله ته ده رده خا له بوونی جو ریک «ثنائیه - Dualism». له وه دا دهوری یه که می کومه لایه تی بدری به مروق و یه کجاره کی له ماده ی مردوو وه رگیریتته وه.

باسه که له ورد بوونه وه یدا ده ری ده خا که هیچ «ثنائیه - Dualism» په یدا ناب، له وه دا که مروق یه کهم عامیلی گورانی کومه لایه تی و تاکه عامیلی ئیجایی بی تیدا، مفکری ماددیش ناب له ترسی فکره ی «ثنائیه» خو باویته باوه شی سته میکی یه کجار گه وره دژی مروق له و ره وه که ستانده وه ی دهوری هه ره گرنگی «تطور» له مروق و به خشی نی نه و ده وره به ماده ی راسته وخو مروق له پایه ی راسته قینه ی خوی داده به زینتی و هینده ی لی کهم ده کاتوه ده توانم به و په ری دلنیا ییه وه بلیم که وا بیلزوم و بیئینسافانه ده یکا به عه بدی شتیگ ده با نه و عه بدی بی، له گویره ی هینانه خواری پایه شی، به ناچاری و به زه روره ت ماف و پاداشی کهم ده بیته وه، به ئاسانیش ده کری به عه بدی مؤدیلی سه ده ی بیسته م.

مناسب نابینم لیره دا به خشکه ی خامه پیدزلیکه به فکرم بکه م بو ناو جه رگه ی نه و لاباسه و دوو چاری دریزه یینک بیم که ترسی نه و وای کرد لاباسه که راگو یزم. ئومید ده کهم له ئاینده یینکی نیزی کدا بیر و رایه کانم به ته واوی بخه مه به رچاوی ره خنه گری خوینه ر.

لیره دا نه وه نده ش ده لیم زور به ی نه و رایانه له سالی 1946 دا بوون به نامیلکه یینکی 60-70 لاپه ره یی و ته سلیم به لایه نیکی سیاسی کرا که بیته مه وزووعی لیبور دبوونه وه و ره خنه گرتن و چاو گێرانه وه به هه ندی باوه ری سه ر به فه لسه فه ی ماده ییه وه که پیویستی هه یه به نوئ کردنه وه و لی زیاد و کهم کردن. به داخه وه نامیلکه که بز بوو هیچ نوسخه یینکیشم نه بوو که فکره کان وه ک هه بوون بیان پاریزی. وه نیه ونبوونی نامیلکه چ زیانیکی به خشی بی چونکه نه نه و نه ئه مه ی ئیستا و ئاینده ده خریته به رچاوانه وه ده توانی

بيرو راى كهس بگورئ: خوينه ران تيكرايان بيروباوه رى خويان هه يه، هه ر به ريان سه ر به
فهلسه فه يكي پر كه رسته ي هه لمه ت بردن و له سه ر خو كردنه وهن، به لام له گه ل ته وه شدا
به نيسبه ت نووسيني خومه وه واباشتر بوو ناميلكه كه نه فوتا با و بوم بووياه بنگه ي گه شتيكى
به ره وپيش.

له وه دا كه ده ليم به ته ما نيم كهس به نووسيني من واز له باوه رى خوى بينى نابى خه يال بو
ئه وه بر وا كه من خوم باوه رم زه عيفه به و شته ي ده ينووسم، ئه گه ر باوه رم به رايه كانى خوم
له حه ده به ده ر نه با هه رگيز جورئه تم نه ده كرد ده ريان برم له گه ل ته وه دا كه ده زانم ته ئسير
ناكهن و چ لايه نيكيش له سه ريان به جوان نابى. فكرى فهلسه فى و كومه لايه تى وه ك
پرسيارى حيساب و كيميا نيه به بورهان ئيسپات بكرئ، گوراني باوه رى سياسى و فهلسه فى
به نووسيني يه ك و دوان و په نجايان ناكري: فه رموو به نووسين باوه رى بوتپه رستيكي
بگوره، خو مه علوميشه له بوت په رستن بيته ساستر چ فكر و باوه ر په يدا نابى، يا خود هه ول
بده يه كيك بينه سه ر باوه رى خوت كه مه دره سه ي فكرى ئه و له هى خوت جياواز بى،
ده يان ته جره به ي روظانه ئيسپات ده كا كه فكره كه ت راست نيه كه چى تا وازى لى ده هيني
پير ده بى... خو ئه گه ر ليشم نه سه لميني به نيسبه ت فكرى خوته وه، چ ئعتراضت نيه له وه دا
بليم فكرى مه دره سه سياسيه كه ي ناحه زت هه موو روظان ده جاران ئيسپات ده بى درويه
كه چى په يره ويكه رانى روظ سوورتر ده بن... به داخه وه.

قسه زورن و مه وداش كورت. با ليروه رابگه ريينه وه بو باسى حاجى قادر. ئه م
چه چه قه ي فكر و مادده بيته به لين له منه وه بو دواروژيكي نزيك، كه هيج
به ره ه لستيكي له خوم به هيزتر نه يى و ده ستم بگري.

حاجی قادر له پلهی دواى تهمەنى مندالی

له گورقه رهج بى يا له كوڤى، سالى 1231 بى وهيا 1240، حاجى پىي نابه كوڤى كورد هوارىيه وه و بوو به رولهيكي ههستىارى كوردستان.

ئهو دهمه تهقه و سهلماندن و نه سهلماندنه كه له دهورى سال و جىگه و وه لاده تيه وه هه لدهستى، له عاست جىگه قوناغى دواى پلهى مندالييه وه تارمايشى نامىنى. هه موو رىوايهت و تهواتور و خه بهرى نووسراو و كه له پورىك له سهردهمى حاجى و خودى حاجيه وه به ئيمه گه يشتى له وه دا يه كدى ده گرنه وه كه مندالى و گه نجايه تى و خوڤندى فه قيه تى له كوڤى به سه بر دوه. له هه ر تهمه نىك بووى كه گورقه رهجى به جيه يشته و هاتوته كوڤى، له وه به ولاره بوته كوڤى و په يوه ندى ژيان و نيشته جى له گه ل گورقه رهجدا به جارى پچراوه. مه گه ر ناوناوه سهردانى له خزمان كرده دى هه موو زيانى ئهو ده وره له كوڤى رابردوه.

هه لبهت ئيمه كه وا ده لىين، وا راده نوڤين حاجى قادر له گورقه رهجه وه هاتىته كوڤى نه ك له كوڤى به وه له د بووى به مه شدا رىي سهخت ده گرینه وه بهر نووسينه كه مان و لايه نى ئاسان به لاره ده نىين، چونكه وه ك دواى له حزه يىك لىي ده دوڤين هه ر هه نگاوىك مندالى و ساواى و سه ره تاي ژيانى حاجى به ره و كوڤى نزيكتر كاته وه رووپه ره و پله كانى دواترى حاجى كه «كوڤياتى» يه كى خه ست و تيره گونجاوتر ده كا له گه ل ئهو سه ره تايانه، چونكه پىي ناوى من بلىم مه نتيق وا داخوازى ده كا هه ستى حاجى به كوڤياتى له گه ل ئهو وه دا زياتر ده گونجى كه وا به ساواى هاتىته كوڤى ئه گه ر نه لىين له كوڤه ش به وه له د بووى.

پچرانه وهى حاجى له ژيانى لادى و بوونى به دانىشتوويكى شارستان ته نها گوزرانه وه يىكى خانه گورى نيه له لاديوه بو شار. هه ر وه ك نه مامىك به ره گ و ريشه وه له جىي خوڤى ده ركيشى و به پنجه وه له جىگه يىكى دىكه بينىژى، حاجيش به و جوړه ره گى له لادى ده ركيشرا و له كوڤى چاندرا و روا. نه ك هه ر په يوه ندى ماددى و راباردن و گوزه ران و تىداژيان به لكوو په يوه ندى روڤىشى له گورقه رهج برا و به كوڤه وه لكا.

ئهم پچرانه وهى حاجى له بيشكه ي كوڤى و خزانى بو ناو بيشكه ي تازه به و جوړه يه كچاره كى و له هه موو روڤىكه وه به ته واوى، زاهره يىكى ئهو توپه نىگاي سرنج بو خوڤى راده كيشى و پرسىاران هه لدهستىنى و داواى وه رام و ته فسير ده كا. ئيمه وامان رانواند حاجى

له گۆرقەرەجەوۋە ھاتۆتە كۆيى، خۆ ئەگەر نامىلكە كەي مەلا عەبدوررەحمان بگرىن بە شايدە ھاتنى بۆ كۆيىن لە عومرى نۆ سالى بە تايىھەتى لە لادى عومرىكە مرؤف دەكا بە فرچك گرتووى ژيانى لادى لە ھەموو رۆھكانى ئەو ژيانەدا، كەواتە بۆ دەبىن حاجى رۆژەك لە رۆژان يادى ئەو ژيانە و ئەو لائە ئەكاتەو؟ ھەر دەلىلى لە بىر خۆى دەباتەو و لە مونا سەبەشدا بەسەر زمانى خۇيدا ناھىنئىتەو.

تۆ سەيركە بە فەندى وشە تىكھەلكىشان ناوى چەندىن جىگەى وەك تەكەلتوو و ئۆمەر گونبەد و ئاگر و ئاۋەگرد و شارەزوورى خستۆتە ناو ھەلبەستەكانىھەو كەچى نە بە ھىما نە بە وشە تىكھەلكىشان نە بە سەراحت ناوى گۆرقەرەج نابا. ئەوھش ناسەلمىنرى بگوترى رەنگە ناوى بردى، بەلام ھەلبەستىكى كە ناوى تىدا بردوۋە فۇتاۋە چونكە جىگەى لەبارتر بۆ ھىنانى ناوى گۆرقەرەج لەو جىگايە چىنگ ناكەوى كە ناوى ئۆمەر گونبەد و تەكەلتوو تىدا ھىناۋە بەو ھۆيە كە ھەر سى ئاۋايى دراوسىي يەكدىن.

ئەوئەندەى فەكرم كەردەو لە دۆزىنەوۋەى سەبەبىك بۆ ئەم ئەلۋەداى يەكجارەكى حاجى لە دىي باب و باپىرانى، نەگەشىتم بە ھىچ ئەنجامىكى ئەوتۆ نىمچە قايلىشم بكا. تا رادەبىك كە بگوترى حاجى لە كۆيە ھاتۆتە دونيا سەرسورمان لەو بىدەنگىيەى حاجى كەم دەبىتەو بەلام شتىكى ھەر دەمىننى، چونكە ھەر نەبى دەبى وەك تەكەلتووۋى حىساب كا. تۆ بلىي چ «رد فعل»؟ ياخود تۆ بلىي عىشقى حاجى بۆ كۆيى لە سەرەتاي ژيانىھەو سۆزى خۆشەويستى لە دلدا پەيدا نەكردىن تا ئەو رادەيە پەردەى فەرامۆشى يەكجارەكى خستىتە سەر بىشكەى يەكەمى بوونى؟

فەكرم لەو پەرسىارانە تى بر ناكە و ھىچ تروسكەبىكەم لىۋە ديار نى، نە لە ديوانى حاجى، نە لە خەبەراتى دەماۋدەم، رىگەبىكى بەراورد كەردىم بۆ بىاتەوۋە سەر سەبەبىك. خوتنەرىش وەك من، ھەرچى ھەيە لە ھۆى دۆزىنەوۋەى سەبەب وا لە پىش چاۋى، ئەگەر ئىستاش ھەندى من لە ئەحوالى حاجى نەزانى دواى خوتىدەنەوۋەى ھەموو نووسىنەكەم چ نامىننى لاي من زانراو و لاي ئەو نەزانراو بى دەربارەى ئەو پەرسىارانە.

ئەوۋەى راستىش بى دلەم بۆ ئەوۋە ناچى بىدەنگىبوۋى حاجى لە عاست گۆرقەرەجدا رىكەوت بى. وا دەزانم لىي لا داۋە بەلام نازانم لەبەر چى! ناشمەوى خۆ بىكەم بە زاناي «سايكۆلۇجى» و چرايىكى خوازرايەوۋە ھەلكەم وەك فانۆسەكەى «ديوجىن» پەنا و پەسىۋى شرايەوۋە و نەينى لە گوتە و ھەلبەست و كەلەپۇرى سەر بە حاجىھەوۋە پى بىشكەمەوۋە بۆ دۆزىنەوۋەى سەبەبىكى چەشمەندانە. لە قوۋلايى دلما كە بەبىنكە خەيالى حاجى تىيدا دى و دەچى يەقىنكە ھەست پى دەكەم كە حاجى بە خۇرايى بىباك نەبوۋە

له عاست گۆرقەرەج، تابلې ناره‌حه‌تېشم به دەست نەدۆزېنەوہی ھۆی ئەو بېباکېيە. خۆ باھەلدانی بېھودەش نامان گەيەننې به ھېچ، کەواتە ئەم زاھيرەيە با بەجی بېلم وەک راستيېکی «احتمالی» بۆ ھەلکەوت و رېکەوتی دواروژ بەلکۆو لە لايېکەوہ خەبەرېک و ئەسەرېک پەيدا بې ھۆيەکەمان بۆ ئاشکرا کا، ياخود شيعری ئەوتۆی حاجی بەدەستمان بگا کە ناوی گۆرقەرەجی تېدا ھېتابی و بېتتە وەرەمی پراسيارە کە و رواندەنەوہی ئېشکالە کە. ھەرچەند لەوہدا بې ئومېدم.

بەھەمەحال، سەبەب ھەبې و نەبې بۆ ونبوونی ناوی گۆرقەرەج لە شيعری حاجی قادردا، ئەو حەقیقەتە ھەر دەمېنېتەوہ کە حاجی بوو بە يەکیکی کۆبی ئەوتۆ بە ھەموو عومری کۆبی بووبې. ئەم راستيەش لە زۆر رۆوہ خۆ بەدەردەخا و تېشکېک دەداتەوہ و لايەنېکی گرنگ لە شەخسېت و سروشتی حاجی روون دەکاتەوہ و پشکنەريش شارەزاتر و ئاشناتر دەکا بە زنجيرەي ھەنگاوەکانی حاجی کە لە سەرەتای ژيانېيەوہ ھەنگاوی لە خۆرازی و باوہر بەخۆ ھاتوو بوہ. حاجی کە بوہ بە کۆبې ھەرچې ھەستی غەريبی و ميوانەتېی بې لە دل و مېشک و خويتېدا جوولەي نەکردوہ، بە بېچەوانە لە کۆبيەتېدا ھېندە چەسپاوە و رەگ داکوتاو بوہ بە مەيدان و قۇناغ پېش زوربەي خەلْقې شارە کە کەوتۆتەوہ، ئەگەر نەلېم ھەموويان. حاجی لېتيان بوہ بە مامۆستا و رابەر لە کۆبيەتېدا تا وای لېھاتوہ ھەر دەلْی ئەو خاوەن مالە و خەلْقە کە ميوان.

بە عادت کە يەکیک لە شوپنېکەوہ رادەگويزی بۆ شوپنېکی تر تا ماوہبېکی دوورودرېژ قەپلکی غەريبی لە بۆتەي رەوشت و نەريت و دەستووراتی ئەو شوپنە تازەيەدا ناتوتېتەوہ و تۆزی غەريبی لې ناتەکېتەوہ. سالەھا تېدەپەرې بەر لەوہی مرؤفی غەريب جلوبەرگی مەفتەنی تازەي لەبەر بکا. ئەغلەب وا دەبې ئەو مرؤفە بە ھەموو عومری خۆی نېسبەتی ناوی بۆ کۆنەمەفتەنی بەلەقەب، بە ميراتېش بۆ مندالانی، بەجې دەمېنې. وا ھەيە ئەو لەقەبە پشتاوېشت لەگەل مندال و نەوہی نەوہيشی سەرەوژر دەبېتەوہ و ھەر دەلْی، بە زاراوہی شوانان بۆتە «دەستېين» و ھەموويان بە شوپنەواری کۆنيانەوہ دەبەستېتەوہ.

بېگومان مرؤف تا ھەستی غەريبی لە خۆيدا بکا کنارەگير دەبې لە کەينوبەينېکی کە لە مەفتەنە نوپيەکەيدا روو دەدا. دوورمەبينە کە ويستی خۆی تېکەل بە چاکە و خراپەي ئەو شوپنە بکا کەسانی رووشکېن و جەربەزە لې بەدەنگ بېن و بېشکېننەوہ بەوہدا کە غەريبە و خۆ لە کاری لاوہکی ھەلدەقورتېنې. ئەوہی لېرەدا دەلْيم، حالېکە و ھەموومان دەيزانېن، نەک ھەر لە کوردەواريدا بەلکۆو رەنگە لە ھەموو جېھان بوہ و دەبې. لەگەل ئەو راستيەدا راستيېکی دیکە ھەيە وەک خزمەتکار تەقويەي دەکا: مرؤفی غەريب تا ھەزارتر و بې

دەسەلا تتر بى درەنگتر دەچىتە رىزى دانىشتوانى زگماكى مەفتەنى تازەى و تەمغەى غەربىشى زەحمەتتر لى دەسويتەو. دەسەلات و دەولەمەندى، وەك دەزانىن، چالاكانە رىوجى خۇش دەكەن بۇ حەسانەوۋەى خاوەنەكەى و بەخىرەيتانى. ئەم راستىيانە و تىبىنيانەت لە بىر بى.

حاجى قادر كە ھاتو ھە كۆيى ھەرچى سامان و دەسەلات ھەيە نە خۇى نە ئەو كەسەى ھىناوۋەتى بۇ كۆيى نەبىو. ئىمە لەو وتووئىزەى تا ئىرە كىردوومانە لەسەر ئەو ئىحتىمالە رۆشىتىن كە داكى بە مندالى بۇ كۆيەى ھىناو، دواى مردنى باوكى بەو پىئە سەرەراى بىسامان و بىدەسەلاتى، حاجى قادر ھەتيمىش بوە كە ھاتوتە كۆيى. دەوجا بۇ خۇت بىر بىكەو لە ھالى ھەتيمىكى ھەزار كە بە غەربىى لە لادىيەكى بىچووكەو ھە بى بۇ شارستان.

وەك ھىكايەت رايگەياند لە كىتبولكەى مەلا عەبدوررەھمان، گوتهى دەماودەمىش دەگىرپتەو ھاجى ھىشتا مندال بوە داكىشى مردو. نە باب، نە سامان، نە دەسەلات، نە ھىزى بازوو، نە ھىچ شتىك لەو شتانەى دل ئارام دەكەن و ئازايى بە مروف دەبەخشن لە كاسەى حاجىدا بايى تۇسقالىك نەبو. لەو تەمەنەدا كە مندال دى فەرقى خۇشى و ناخۇشى و ھەست بە شانازى وەيا شەرم ھاتنەو دەكا.

لەو تەمەنەدا پلەى ھەرە بەرز لە بىپلكەى كۆمەلايەتى كە حاجى پىي گەشتو شاكرد ئىمەنىدروويى بو. شايدەى شىخ رەھىم ئەم لايەنى بۇ ساغ كىردووينەو. خۇ لە راستىدا ئەگەر شىخ رەھىمىش چ شايدەى لە لا نەبا زاھىرى ھالى حاجى قادر پلەيىكى لەو بالاترى بۇ ديار نەدەكرد. بەجى مانى لە خوتىندىش، وەك دىتمان، لە لاي خۇبەو ھاگەياند كە دەبى حاجى لەبەر ھەزارى و خەيك بوون بە گوزەرانەو تەركى خوتىندى كىردى وەيا بە درەنگەو ھە مى ناپتە خوتىندى. ئەمانە راستى و تىبىنى بىفيلن لە ژبانى حاجى قادر.

بەدوا ئەم تىبىنى و راستىيانە راستىك دىتە بەرچا ھەمووان دەپىچىتەو و دەبىتە تىشكىكى ناوہكى كە دەروون و شەخسىەتى حاجى روون دەكاتەو، با بلىم سىروشت و «جبلە» تى ئاشكرا دەكا، بەلكو دەتوانم بلىم ئەو تىشكە وەك كىلىكە كە دەرگەى پى دەكردىتەو بۇ ناو نەفس و وىزدانى حاجى و رادەى بەھىزى و بىھىزى ئەو نەفس و وىزدانەمان بۇ ديار دەخا... تارىكايى تىدا ناھىلى تا لزووم بىمىنى بۇ ناسىنى، مروف بىكەوئە سەر لىكدانەو: حاجى قادر، بەو راستىيانەدا مەلووم دەكردى دەبى ئادەمزادىكى يەكجار نەفس زل و لەخۇ رازى و ئازا و باوەر بە خۇ ھاتو بووبى، گەلىك لە عادەت بەدەر، تاكوو لەبنى چالى ھەزارى و ھەتوبى و غەربىيەو بە خىرايى و لەزوئىكەو گەتىشتىتە رىزى ھەرە پىشەوۋەى كۆمەلايەتى كۆيى.

هه‌موو خه‌به‌راتی ده‌ماوده‌م، که زۆر جارێن چاوه‌گی نووسراویش پشگه‌ریان ده‌کا. ئەوه راده‌گه‌یه‌نن حاجی قادر هه‌ر له‌ ده‌وری خۆپه‌ندنه‌ی فه‌قیه‌تییه‌وه‌ مرۆفیه‌کی ناسراو و ریزه‌ لێگه‌راو بوه. وه‌ک یه‌کیه‌ک له‌ و پیاوانه‌ی خاوه‌ن جیوهری و سامان و ناو و شه‌خسیه‌ت به‌شداری کردوه‌ له‌ جوموجۆلی کۆمه‌لایه‌تی و هاتوباتی ژیا‌نی رۆژانه‌ی شاره‌که‌ و که‌ینه‌یه‌نی خۆشی و ناخۆشییه‌ک که‌ رووی دای. لێره‌ به‌په‌شوه‌ مونا‌سه‌به‌ داخو‌ازی کرد با‌سی ئەوه‌ بکه‌ین که‌ شیعری سه‌ر کینه‌قه‌بری حاجی به‌کر ئا‌غا به‌کر هه‌لبه‌ستی حاجی بوون، ئەو رۆژه‌ش روودا‌وی گه‌نگه‌ر و دیارتر له‌ مه‌رگی ئەو مه‌زنه‌ پیاوه‌ له‌ کۆیه‌ی ئەوسادا چاوه‌نوار نه‌ده‌کرا که‌ به‌ ئەده‌ب و زه‌کای یه‌کیه‌کی له‌ حاجی ناودارتر و هه‌ژاتری بسپه‌رن.

بێگومان سپاردنی ئەو کاره‌ به‌ حاجی قادر بۆ خۆی یه‌کیه‌که‌ له‌ وه‌لگانه‌ی شوره‌ت و به‌رچا‌وی و پایه‌ی حاجی ئه‌سه‌پات ده‌که‌ن. له‌وه‌وه‌ که‌ به‌ جۆریکی عه‌فه‌وی جاری وه‌ها و له‌ هه‌لکه‌وتی وه‌هادا خه‌یالی خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ند بۆ که‌سه‌یک ده‌چی له‌و لایه‌تر به‌ده‌ست نه‌که‌وی. خۆ ده‌شزانین له‌ کاتی مه‌رگی حاجی به‌کر ئا‌гада 1270 حاجی قادر فه‌قی بوه، ئەوسا نه‌شچوو‌بوو بۆ گه‌شته‌که‌ی خۆپه‌ندن له‌ با‌له‌که‌تی و کوردستانی ئه‌یران، ته‌مه‌نیه‌شی له‌وه‌دا نه‌بوو که‌ بگوتری ره‌نگه‌ حورمه‌تی پیری حاجی قادری په‌ش خسته‌وه‌.

نه‌خه‌ر له‌ شه‌خسیه‌تی خۆی به‌ولاوه‌ هه‌چ هۆیه‌ک نه‌بوه‌ له‌ وه‌له‌سته‌ و هه‌موو هه‌له‌سته‌کانی په‌ش و دوا‌ی حاجی قادر بیا‌ته‌ ریزه‌ په‌شوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کۆیه‌ی... ته‌نا‌هت بو‌یژی (شاعریه‌ت) به‌ ته‌نها یارمه‌تی ئەو چوونه‌ په‌شوه‌یه‌ نادا، شاعیریکی عاده‌تی ده‌توانی به‌ ئاسانی بیه‌ته‌ سواله‌ریکی «محترم» که‌ شاعیره‌که‌ خۆی ئاره‌زۆی سواله‌ری بکا.

شاعیرییه‌تی حاجی قادر به‌ په‌چه‌وانه‌ی سواله‌ری و قه‌له‌نده‌ر مه‌شهره‌ی ته‌غله‌ب به‌ شه‌ری هه‌یناوه‌ له‌گه‌ل ئەم و ئەودا و به‌ر به‌ره‌کانی کاری ناله‌باری په‌ی کردوه‌. حاجی شاعیریکی نه‌سه‌لمه‌ین و له‌خۆ رازی و هه‌رش به‌ر بوه، ئەم ره‌وشتانه‌ش نه‌ک هی سواله‌کر نینه‌ و به‌س، به‌لکوه‌ پیا‌وی به‌خشنده‌ش که‌م وایه‌ هه‌نده‌ی له‌ باراندا په‌ی. هه‌موو به‌خشنده‌ ناتوانی، یاخود ناوهری، له‌ کاری نار‌ه‌وا به‌ده‌نگ په‌ی، زۆر به‌خشنده‌ هه‌ن به‌ به‌خشین بیه‌ده‌نگی خه‌لق ده‌کرن چ جایی خۆیان تیکه‌ل به‌ چاکه‌ و خراپه‌ی ئەم و ئەو بکه‌ن.

چه‌سپاندنی حاجی قادر له‌ ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی کۆیه‌دا به‌قه‌ده‌ر هه‌ر ره‌وشت و سه‌روشتیکی دیار له‌ ژیا‌نی حاجیدا دیار بوه. گوزارشتی که‌ لێی ده‌گه‌ردیه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل هه‌لبه‌سته‌کانی، له‌م ره‌وه‌ وه‌ک ده‌نگ و دووباره‌بوونه‌وه‌ی یه‌کدی ته‌دیقه‌ ده‌که‌ن. به‌را‌ده‌ی شایه‌دی ره‌وشت و کرده‌وه‌ و ره‌فتاری حاجی له‌ سه‌رده‌می کۆیه‌دا که‌ به‌ ته‌واتور په‌یمان گه‌یوه‌ دیوانه‌که‌شی شایه‌دی ده‌دا که‌وا حاجی له‌ سه‌ره‌تای خۆناسینه‌وه‌ رۆله‌یه‌کی هه‌ستیار و هۆشیار و ئازا و

دلسۆزى كۆيى بو، ھەر دەلىيى دوای نىشتنەوھى كەشتىھە كەي «نوح» بەسەر كىوى
جودەو، بايپىرە گەورەى حاجى لە دانانى ھەوھل بەردى بناغەى كۆيى بەشدار بو. ئەوھەندەى
سرنج بگريە شىعرەكانى تاكە وشەيىكت نايىتە بەرچاو وەك رەمزىش پەنجە درىژ كا بو
رۆژگارىك كە حاجى كۆيى نەبووبى.

چەندىكى بەراوردىم كوردى لە ميانى شىعرى حاجى و شاعىرانى دىكەى كۆيى و غەبرى
كۆيى نەمدىوھە ھىچيان نە وادەى حاجى خۆ بە خاوەن ماف، بەلكوو مەسئول، بزنان لە
كاروبارى ئەو جىگەى لىيى ژياون. قسە لىرەدا لە گەل ئەو كەسانە و شاعىرانەى كە وەك
حاجى لە ھىزى شەخسىيەتى خۆى بەولاولە ھۆى تەدخلى كوردنى نەبووبى لە كاروبارى گشتى
مەفتنە كەيدا، نەك شاعىرىك وەيا زانايىك سەرەراى ئەدەب و زانستى خۆى پاىە و
دەسلەتە تەدخلى كوردنى ھەبووبى، تەنانت لىرەشدا بە دەگمەن نەبى ھاوتاي حاجى دەست
ناكەو. لە گەل درىژبوونەوھى زنجىرەى باسەكان ئەم لايەنە يەكجار گرنگەى سروشتى
حاجى لە ھەلەستى جۆراوچۆردا زياتر خۆ ئاشكرا دەكا.

بەداخوھە روون كوردنەوھى ھىزى نەفس و گيانى كەموزۆر رۇناكايى ناداتەوھە بو جۆرى ژيان
و رابواردنى ئەوساى حاجى قادر. ھەر ھىندەمان مەعلوم كورد حاجى لە مندالىدا شاگرد
ئىمەندىروو بو و لەوھرا دەزانرى كە لە خويىندن دواكەوتوھە ياخود بە درەنگەوھە دەستى
كردوھە بە خويىندن. لەوھە بەولاولە، نە من دەزانم نە كەسشىم پى شك دى بزاني، تا چ
تەمەنىك شاگردى كردوھە و كەى بەتەواوى كەوتوتە سەر خويىندن و ھەولەجار لاي كىي
خويىندوھە و چەند جارن مزگەوت و مامۆستاگۆرى كردوھە و چ تەرزە فەقىيەك بوھە و
سەرەتاتكەى گەنجايەتى لە كى كردوھە، بو ژنى نەھىتاوھە و نەكەوتوتە سەر فكرى گوزەران
پەيدا كوردن و مال پىكەوھە نان؟ چ بوھانى دا درىژە بە خويىندنە دواكەوتوھە كەى بدا تا
دەگەينى بە بالەكايەتى و كوردستانى ئىران؟

ھىچ كامىك لە رىزەى ئەم پرسىارانە و چەندىن پرسىارى وەك ئەوان وەلامىك
وھرناگرىتەوھە. خەتى بەيانى جوولانەوھە و كردار و رەفتارى حاجى لەو سەردەمانەدا كە دەبن
بە پەراويزى ئەم پرسىارانە سەروينى ديار نىھە ھەرچەندە ناواناھە لىرە و لەوى تىي
ھەلدەنگوين. بەلام لە ناو شەوھەزەنگى ئەو نادىارىيەى چۆنەتى ژيانى حاجى، زۆر بە سەبرى،
بىدەنگى و كىش و ماتى و نەبوونى تەقەورەقە تىيدا يارمەتى ئەوھەمان دەدا بچىنە سەر ئەو
قەناعەتە كە حاجى قادر ژيانىكى ئاسايى و عادەتى ژياوھە. لەو رۆژانەى سەرەتاي عومرى خۆ
ناسىنى، چ رووداوينى ئەوتۆ بەرەنگارى نەبوھە تەقىنەوھەى زرنكايىتەوھە لە دوارۆژدا وەك ئەو
ھەرا و ناكوکىيەى كە لە گەل شىخ نەبى ماويليدا، گەشتى بالەكەتى و كوردستانى ئىرانى بوو

بە باس و خواسېك كە سەرەوژىر بۆۋە تا رۆژانى ئىستامان و دەشپوا بەرەو دواروژىكى ناديار. نەبوونى سەر و سۇراغىكى ژيانى ئەو قۇناغە لە عومرىدا وا رادەگەيەنى چى ئەوتۆى تىدا روونەداۋە بىتتە دەنگ و باسى ئەوسا و دواروژ.

زۆر جازان رووداۋى خۆش يا ناخۆش دەبىتتە ھۇى ناسىن و زانىنى ئەو زەرفە و ئەو كەسانە كە علاقەيان ھەيە لەگەل رووداۋەكە. رووداۋى ناخۆش ھەرچەند لە كاتى خۆيدا كەس لىي رازى نىە بەلام بەنسىبەت دواروژەۋە چرايىكە و مېژوۋى كۆن روون دەكاتەۋە. «خۆزگە» دارىكە و شىن نەبۋە. ئەگەر رېم ھەبا دەمگوت خۆزگە حاجى لەو سەردەمانەدا دووچارى شتىك ھاتبا، خۆش يا ناخۆش، دەنگى دابايەۋە و رۆزگارەكەى لە تارىكىي نەناسى و بىسەرۋوشوونى دەرختىبا و ئىمەشى لەو سەرسورمانە و ھەپەسانە رەساندبا.

تېبىنى روودان و شتى خۆش و ناخۆش لە ژيانى ئەوساى حاجى قادردا ئەو بابەتە دەگرىتەۋە كە لەگەل خودى خۆيدا بەتايىبەتى پەيوەندى ھەبوۋىي نەك ئەۋەى كە بۆ ھەموو خەلق ۋەك يەك وايە. بەراستى شاعىرەكانى كوردى پىش دەورى تازە، واتە شاعىرانى سەدەى نۆزدەم و ئەغلەبى سەرەتاكانى سەدەى بىستەم كەم بوە بە غەبرى دل و دەروون و ھەستى زاتى خۆيانەۋە خەرىك بوۋىن، زوربەى ناۋەرۋكى ديوانەكانىان گرۋگالى عىشق و شىكايەت و واتا و وشە تىكھەلكىشان و كۆمەل كوردنى جوانكارى و فەند و فىلى ئەدبىيانەيە، ناۋاۋەيىكى كەم نەبى شاعىر تفاعلى لەگەل دونىاي دەرەۋەى نەفسى خۆى بوە.

ئەم زاھىرەيەى دابرانى ئەدىب لە ژيانى رۆژانەى سەردەمى خۆى ھۇى ماددى ئاشكرای ھەيە ئومىد دەكەم لە جىيى مناسىي خۆيدا نەختىكى لەسەر بدوۋىم، بايى روون كەردنەۋەى مەبجەس. لېرەدا بە موناسەبەى دوان لە كشماتى و بېنھەرايى دەورى سەرەتاي فەقىيەتىي حاجى قادر ئەو تېبىنىيە كورتىلەيەم كەرد كە دەبوا بىكەم، من حىسابىكى كەم نەبى نايكەم بۆ دەنگ نەدانەۋەى رووداۋى گشتى لەو سەردەمانەدا لە شىعەرى حاجى و غەبرى حاجى، چونكە بەپىي دەستور چاۋەرۋان ناكەرى دەنگ بداتەۋە، ئەگەر چاۋەرۋان كرابا بۆم ھەبوۋ دەلالەتتىكى گەورە ۋەرگرم لە دەرنەكەوتنى رووداۋىكى گەورە لە شىعەرى حاجى قادردا.

لە سالى 1246 تاعوونىكى قران ھىن كوردستان و عىراق و جىيى دىكەى گرتۆتەۋە خەلكى ۋەك گەلای دار ھەلۋەراند. يەك لەۋانەى لە كۆيى پىي مردوون «ۋائق باللە مەلا عەبدوەررەھمانى جەلېزادە» - باۋكى حاجى مەلا ئەسەد و باپىرى حاجى مەلا عەبدولا بوە. ھەر ھەمان تاعوون بىنەمالەى ھەۋىزىيانى شىر كەردە تاكە پياۋىكى لى دەرچوو بىن حاجى بەكر ئاغا بوە. لەو سالەدا بەپىي نامىلكەكەى مەلا عەبدوەررەھمان تەمەنى حاجى قادر 14- 15 سالى بوە كە دەست دەدا بۆ ۋەرگرتنى وىتەى كارەساتى وا كوشندە و ھەلرشتنەۋەى لە

ههلبهستدا. خو سهروونی دیوانی حاجی بکهی تارمایی ئه و تاعوونهشی تیدا نادووزیهوه. بهو پییه دهیی نهبوونی ناوونیشانی تاعوونه که له شیعی حاجی قادردا بیی بههوی ترجیح، ئه گهر نه لیم ئیسپات، بو ئه وه که ئه وسا حاجی له عومریکدا نه بوه کاره ساتی وا کاری تی بکا. وانا گه لیک له 14-15 سالی گچکه تر بوه. که چی من له موناقه شهی سالی به وه له د بوونی حاجی ئه م تیبینییه م ههر باس نه کرد، لیره شدا باس نه ده کرد ئه گهر پیویست لیی داوام نه کردبا.

لزووم نیه له لای خو ته وه بارمه تیم بدهی و ئه م تیبینییه م بو حساب که ی به به لگه وه وه یا هوی ترجیحی رایه که ی خو م که ده لیم ره نگه حاجی 1240 دا هاتبیته دونیا و نه هانتی ناوی تاعوونه که له شیعی ریدا نه بیته موجیبی سهیر پی هاتن چونکه ته مه نی شهش سالانه بوه له کاتی روودانی. به لی لزووم به یارمه تی دان نیه له و رووه که وا شتی وه ک تاعوونه که گرنه رووی داوه له کاتیکدا که ته مه نی حاجی له 20 سالان تپه ریوه که چی که موزور له شیعی ریدا ناو و ههستی نیه.

له 1262 که ههر نه بی حاجی عومری 22 سالی بوه به پیی لیکدانه وهی من، هه رای بهینی ئه حمده پاشا و نه جیب پاشا رووی داوه له کوپی و ئه نجامی هاتوه به شکانی ئه حمده پاشا و هانتی نه جیب پاشا بو شاری کوپی و کشانه وهی له شکری بابان بو سلیمانی. ئا ئه م رووداوه گرنه گهش بزره له سه راپای شیعی حاجی، خو چ ته وجیهی ته مه ن گچکه ش جیی نابیته وه تا بلین ئه وهی بزری رووداوه که یه، چونکه وه ک گوتم ئه وسا به پیی لیکدانه وهی من 22 سالی بوه، به گویره ی نامیلکه که ی مه لا عه بدور ره حمان 31 سالی بوه.

دهوجا که دیار نه که وتنی ئه م کاره ساته له شیعی حاجیدا نه بیته ئیسپاتی چووکی عومری، که ینوبهینی تاعوونه که ش نابیته ئیسپات له مهیدانی خویدا. وه دهسته پینانی متمانه له و زاهیره و هی وه ک ئه وه له ری لیکدانه وه و به راورد کرن و به یه کدی گرتن کاریکه تابللی سهخت. که نه ته وی پرسیاران به لایه کدا ساغ که یته وه به پیی مهیل و ئاره زوی شه خسی خو ت، ده بی یه ک بایه خ بدهی به و ده لیله ی که یارمه تیت ده دا وه یا یارمه تی دژت ده دا.

جگه له و دوو رووداوه یه کینکی دیکه ش هه یه تا راده بییک خزمایه تی له گه ل ئه و سه ره تایانه ی ژبانی حاجی هه بی ئه ویش قه تلوعامه که ی بنه ماله ی غه فووریانه که له 1237 له کوپی رووی داوه. ئه گهر نامیلکه که ی مه لا عه بدور ره حمان بکهینه سه ریشک، له و ساله دا حاجی 6 سالان بوه، به پیی باوه ری منیش هیشتا سی سالیکی دمینی بیته دونیا. به هه مه حال ئه میشیان ئه سه ری نیه له دیوانه که یدا. وه ک له شویتی تاییه تیدا ده رده که وی ئه م کاره ساته ی قران تیخستنی غه فووریان هه رچه ند له دیوانی حاجی قادردا ده نگیشی

نەدايىتەوۋە بۇ خۆى دەيىتە ۋەلام دانەۋەى پىرسىيارىكى گىرنگ دەربارەى ھەلۋەستىكى پىر دەلالەتى حاجى. ۋەى كە نىرخىكى زلە قىرانى بنەمالىيىك بىيىتە ۋەلامى پىرسىيارىك.

خولاسەى گوتە ۋ ھەلگىرانەۋەى رۋوپەرەى مېژوو ھەر بە ۋەنجامەمان دەگەيەنى كە لە قۇناغى گەنجايەتى ۋ فەقىيەتى حاجى قادر چ رۋوداۋىكى تايەتى رۋوى نەداۋە پەيۋەندى بوۋى لەگەل حاجىدا ۋ لىي ۋەشايىتەۋە ۋىژدانى ۋەوساى ۋرژاندىي. ۋەم ۋەنجامە لە راگەياندىنى حال ۋ دەلالەتى بىدەنگى سەر ھەلدەدا، ۋەنىيە بەلگەى ماددى ھەبى بىسەپىنى، مەنى ۋەوش ناكە بەلگە پەيدا بى لە دژى ۋەو راگەياندىنە. خۆ پىي ناۋى من بلىم، نەبوۋنى دەنگى دلدارىيەكى عادەتى لەو تەمەنە پىر جۇش ۋ خرۇشەى لاۋىيىتى، خاسەتەن بەنىسبەت بوۋىيىكى ھەستىيار ۋ جوانىپەرستەۋە، دىمەنىكى عادەتى نىيە، بەلكوۋ لەۋانەيە پىي بگوتىرى كەلەبەر ۋ نوقسانى لە نەخشەى ژيانى حاجى قادردا.

رەنگە ھەبى ۋ بلى بە چ مەلۇوم حاجى بە خامۇشى ۋ بى دەنگ ۋ سەدا يەكىكى خۇش نەۋىستىي لەو تەمەنەدا؟ ۋەۋەى راستى بى منىش ۋەو ئىحتىمالە دىنمەۋە ناۋ حىسابەۋە، ھەر خۇش لىرەدا كىرەمە پىرسىيار ۋ بە زارى يەكىكى نادىيارەۋە خستەمە بەر سىرنج، چ «استحاله» ش نىيە لەۋەدا شتىكى ۋا رۋوى دابى، بەلام ھەلستاندىنى «احتمال» لە رىي گوتەى ۋەك «بە چ مەلۇوم» ۋەۋە جىۋىرپى خۆى ھەيە ۋ دەبى ھۆيەكى بەھىز داخۋازى لى بكا. بۇ مىسال دەلىم كەس لىي ناسەلمىندى بەسەر رۋوبارىكەۋە راۋەستى ۋ بلى بە چ مەلۇوم پىش سەدان سال پىردىكى گەۋرە ۋ مەحكەم لىرەدا نەبۋە بى ۋەۋەى شوپنى پىچكەى پىر ۋەيا دار ۋ پەردۋوى پىر لەۋىدا ھەبى. ياخود يەكىكى لە چۆلى «غرفە» خەيال بكا لە ئىحتىمالى ۋەۋە قەسر ۋ باغ ۋ جۇگە ئاۋى لى بوۋىي ۋ چ دروشمىكى ئاۋەدانىش لەو ناۋە بەرچاۋ نەكەۋى.

ئىحتىمالى بى بىنج شتىك نىيە كەس خۆى پىۋە ماندوو كا ياخود حىسابىكى بۇ بكا. منىش كە دەلىم دىيار نىيە دلدارى ھەبوۋىي لە رۋژانى سەرەتاي گەنجايەتى ۋ فەقىيەتى حاجى قادر لەۋەۋە رىي دەربىرىنى گوتەكە بە خۇم دەدەم كە نە دەماۋدەم بىستراۋە ۋ نە ھىچ دەلالەتىكى شىعەرەكانى حاجى ۋەۋە رادەگەيەنى لەو عومرەدا دوۋچارى دلدارى بوۋىي. ۋەك لە شوپنى مناسىدا بۆتى رۋون دەكەمەۋە حاجى كە دلدارى ھاتۆتە رى، لە تەمەنىكى دواتردا، باس ۋ خواسەكە بە گوتەى خەلق ۋ بە ھەلبەستى حاجىش دەنگى داۋەتەۋە، دەنگ دانەۋەكەشى ھىندە بەھىزە رۋوبىۋىكى (مىساحە) مناسىب لە نوۋسىنەكەى من بۇ خۆى تەرخان دەكا، بۆت مەلۇوم دەكەم حەقىشىەتى جىنگەى بايى خۆى لە دىراسەى ئىرە ۋ غەبرى ئىرە بگىرىتەۋە.

به زاهير وا پي ده چي سهره راي عاميليكي ذاتي له نه فسي حاجيدا كه سهرچاوه كه ي له منوهه دييار نيه و ههر به ئاكار و ئاساري زيهنم بوي ده روا ئه و ئاكار و ئاساره كه نه بووني دلداري قوول و سووتينه ره له هموو ژياني حاجيدا، به لي سهره راي ئه مه ده بي تنگ و چه له مه ي كه م ده ستي و ناگزووري و خهريكبوون به گوزه رانه وه زياتر مه يداني كوريتي و دلداري له حاجي ته سك كرديته وه. ئه م ئيستدلالمش له جوړي «به چ معلوم» ه وه، توپش ده يزاني نه داري و كويره وه ري ئه و زه مينه هه مواره نيه تووي تيدا بروي. نه بووني دلداري لاي پياوي هه ژار كه متر جي پرسین و سه ير پيهاتنه به تايه تي بو پياويكي وه ك حاجي قادر كه گه نجكي به رهللای بي په رده و پاوان نه بوه شهرمي نه هاتبيته وه له زراني ناوي به دم دنگ و باوي دلداريكي هه رزه كارانه. به قه ناعه تي خو م حاجي قادر له كوئي، كه مه فته ن و نيشيمه نيه تي، نه ده شيا دلداري بكا به نيازي زن هيتان نه بي. وه زعي گوزه رانيشي ئه وه نه بوه يارمه تي مال دانان و خيزان پيکه وه ناني داي. زاهيري حال وا راده گه يه ني هينده نه دار بوه نه يتوانيوه خيزاني شار به رپوه بيا، كه ژني هيتابا ده بوا بگه رپته وه بو لادي، هه رگيز بو ئه و خه ياله ش نه چوه.

وا بوه، زوريش وابوه، پياوي به قه ده ر حاجي هه ژار و له وه زعي وه ك ئه ودا، ژني هيتاوه و گوئي نه داوه ته فه قيري و بوون و نه بووني گوزه ران. به لام واش بوه پياوي كه متر هه ژار له حاجي و له وه زعي له بارتر تا وه زعي ئه و ژني نه هيتاوه له ترسي موحتاج بوون و سه غله تي دواړوژ به ده ست مندال و ماله وه. هيج سه ير له وه دا نيه حاجي قادر له م تايه ي دوهمه بوويي كه به راستيش هه ر وا بوه.

ئيمه ده زانين حاجي خاوه ني نه فسكي چهند له خو رازي بوه ئه م زانينه شمان كاري گومان كردن و «رهنگه وا بوويي» نيه چونكه هه موو ژياني حاجي زنجيره يكي بيچرانه وه بوه له نه فس زلي و به خو نازينه وه. كه واته چاوه روان ناكري له و ته رزه پياوه دلي بروا بو ژن هيتان كه ترسي ناگزووري و سه غله تي دوايي تيدا بي. پياوي ره بن هه ر چونيك بي گوزه راني ئاسانتره له پياوي خاوه ن خيزان، به نيسبه ت نه فسي سهر كه شي حاجيشه وه ترسي ناچار بوون بو خواستني يارمه تي له پيناو به رپوه بردني خيزان پتر له خه لقي تر دوودلي كرده و دووري خستوته وه له زن هيتان.

پياوي عاده تي له وانه يه داين كردني ئاره زوي نه فس به لايه وه گه ليك پيش كه وپته وه له خو پاراستن له كه مايه يي سوال كردن، ياخود يارمه تي خواستن، بويه مومكينه به هه ژاريش ژن بيتي و خوي باويته به ر ئيحمالي سوال و سه ده قه، به لام يه كيني وه ك حاجي گوماني

واى ھەرگىز لى ناکرى. من و تۆش لى دەوروبەرى خۆمان مروقى وامان ديوە مردن ھەلبىزىرى و دەست پان نەکاتەوہ.

لە ھاوینی 1963 کاتیک چەند ئەندامىكى وەفدى کوردستان لە بەندیخانە بووین، دوو قارەمانى وامان دیت دراوسیمان بوون چەندى بلیى بەبەر مەردایەتییانەوہ ھەبوو، نەک بۆ خواردن، بۆ پاراستنى رۆحیش چاویان نەدەترووکاند. شەجاعتى ئەفسانەیی ناو کتیبان بەراستى لە واندا کو بپۆوہ. ئەمە دەلیم بۆ نزیك کردنەوہى زیدە بەرزى نەفسى حاجى لە تصورمانەوہ.

خوینەر دەبینى ئەم تیبینیانە و سرنج دان لە تەنھا سەرچاوەى راگەیاندى حالەوہ ھەلدەستن وەنیه چ خەبەرىک و نووسراویک ئیشارەیان بۆ بکا. بەلام لە دوو رەوہە ھیز پەیدا دەکەن:

یە کەم ئەوہیە کە دەگونجین لەگەل مەنتیقی ژيانى عادەتى بە تیکرایى و رەوشت و نەفسى حاجى قادر تايبەتى. دوہم ئەوہیە لە ھىچ لاییکەوہ نە خەبەر و نە تەواتور نە نووسین نە لیکدانەوہى زبھینى بەرھەلستیان ناکا.

من بۆ خۆم لە زۆر زانای مێژوو و کۆمەلایەتى و فەلسەفە و لیکدانەوہى ئەو تۆم خویندۆتەوہ و وەک ئەو لى رازى بووم. بە نىسبەت باسەکەى ئیرەکانەش لەو سرنج و لیکدانەوانە رازیم یا خەبەرىک پىچەوانە وەردەگرم لە سەرچاوەیىكى بىگومانەوہ.

بەم چەند لاپەرەیه لە زبھینکاری ھەر ھىندەمان بۆ کرا پەراوێزىكى یە کجار کەم رەنگ و بارىک بە دەورى رۆژانى سەرەتای گەنجایەتى حاجى راکیشن. لە مقارنە و دەلالەت وەرگرتن بەولاوہ کەمىكى یە کجار کەم نەبى لە راستى ماددى نەکەوتە نىوان ئەو پەراوێزە. ھەر دەلیى جلوبەرگى رۆستەمى زالە و لەبەر چوئەلە کەيىکمان کردوہ. لەگەل ئەمەشدا دەرختنى ھەر پرسيارىک بى لە نەزانىنى مطلقەوہ بۆ ناو جۆرىک زانین با کەمیش بى، تا رادەپىک لە سەرسورمان کەم دەکاتەوہ. بەنموانە دەلیم، کە زانیمان جیھان فەزایە نەک ئەو قەپىلکە شووشانە کە بطلىموس کردنى بە فەلەکەکانى دەورى زەوى، ماوہیىكى تەواو بەرەو رۆشناى دەروین با جارى کەمىكى زۆر کەمیش نەبى لە ناوہرۆكى ئەو فەزایە نەزانىن.

رەھاوون لە دەستى ئەفسوون و سىحرى مەجھوول ھەنگاویكى فرەوانە بۆ ناوجەرگەى رۆناكى. ئیمە با بە جۆرىكى سەرەتایش بى ئەوہندە بزانین کە ھەوہل رۆژەکانى گەنجایەتى

حاجی رۆژانی ئاسایی بی بگره بهرده و رووداوی زرینگه دار بوون، له تهک ئه وهشدا مه علووم بکهین که گیانی حاجی هه رگیز نه یویستوه خۆی باوێته ناو قه فهسی بیدهسه لاتی به دهست خیزانی ناگزووهره وه، هیندهش ئیزافه بکهینه سه ر ئه و که مه زانینه مان که حاجی له گه ل بی سامانی و جیورپی و حال و وه زعی ماددی له باردا گه نجیکی به رچاو و ریزلیگی راو بوه... با تیکرای ئه و راستیانه هه رچه نده که میش بن بینه په رزین له دهوری سه ره تاکانی ژیانی حاجی و له نیوان خۆیاندنا تابلویکی مه فهووم و ئاسایی و چاوهروان کراو بگره نه باوهش، دواي ئه مه هه ول بدری بو کردنه وهی به تالانی ناو په رزینه که به زانین و خه به ر و لیکدانه وهی نوی.

تا ئیستاش ئه وهی نووسراوه له باره ی حاجی قادره وه هینده کورتیله و قوله و قرتاو بوه هه ر بایی ئه وهی کردوه حاجی له غه یبه وه بیتیته ناو کۆری ژیانیکی پر له ئازادی و ئازایی و خه باتی سیاسی وه ک سواره ی قودره ت که له ئه فسانانی ده خوئینه وه. وه ک بلی دیراسه ی حاجی و تیگه یشتنی هه نگاوه کانی بیبه پیی له مندالیه وه تا گه نجایه تی و کاملی و پیری لزوومی به وه نه بی بزانی مندالیه که ی چون بردۆته سه ر و گه نجایه تی که چ جوریک بوه و کام واقع کاری کردۆته سه ر نه فسی، واقعی زاتی بی یا کۆمه لایه تی و سیاسی، چه ند زاته که ی سروشتی بوه، چه ندی «مکتسب». ئه و سروشتی و مکتسبه له سه ر جومله ی ژیان و هانتی فه لسه فه ی کوردایه تی چ ته ئسیریکیان بوه - ئه مانه و زنجیره های پرسیری وه ک ئه مانه بی شوئین له ناو ئه و نووسینانه که تا ئیستا دهوری حاجی قادریان داوه.

وه نیه بو منیش لوابی وه رامی ئه و پرسیارانه بده مه وه، به لام سرنجیان راکیشاوم و ویستوومه به وه رامی ته واویش نه بی، ئه وه نده رووناکیه یان بخرمه ناوه وه که له تاریکایی مطلقیان ده رباوئیز. هه ولم داوه له حاجی بگه م و خه لقی تیگه یه نم، باوه ریشم هه یه چه ند هه نگاویکی لی نیزیکی بومه وه. له م قسانه ش چ مه به ستم خۆه ه لدانه وه نیه، هه ر هینده م ده وی خوئینه ری عاده تی سه یری پیم نه پیی که ده بینی من خه ریکی کاری وام که س خۆی پیوه خه ریک نه کردوه. حاجی به جوریک ژیاوه و له به ر هۆیه ک یا چه ند هۆیه ک ژنی نه هیتاوه، ناوی گۆرقه ره جی نه بردوه، نه بوه به مه لای ناو شار یا لادی، خانووی نه بوه، دلداری لی نه بیستراوه... حاجی ئه وه بوه که له واقعیدا بوه، ئه و واقیعه من دۆزبیتمه وه یا چه شنیکی دیکه بی که من بوی نه چوویم، خۆ ده بی هه بووی و ده بی هه ول بده یان بزانی چ بووی... له وهش زیاتر، ده بی واقعیک بووی له گه ل تیکرای ئه و سه رده مه گونجاو بووی و له گه ل دوا رۆژ و چاره نووسی حاجیش «تعارض» ی نه بووی.

ههلبهت وا خوښ بوو تهواوی سهروبهري ټه و واقيعه و رووداوه کاني به تهواتور يا به نووسين يا به ههر هؤبه کي زانين بي، پيمان گه يشتبا، به داخه وه. که پيمان نه گه ييوه نابي پشت گوڼي بخهين بايه خي پي نه دهن. تا ټه وهی که ټيمکان هه يه له ري قياسي نه زانراو له زانراو و راگرتني رابردو له بهر تيشکي دواړوژ و دهلاله تي حالي ټه و گوزارستانه ي ژياني حاجي که ليمان مه علومو و هه موو ټه و زيهنکار ييه ي په يوه ست به بنکه ي ماددييه وه که نهيني روون ده کاته وه، کوښش بکهين بو هه لگرتني په رده له رووي سه فحه تاريخه کاني تو ماري داستاني حاجي به مه رجیک له و کاره دا هه لبه ستن و دروست کردن له مه نهه جماندا نه بي و مه يل و ټاره زوي شه خسي ټيکه له به مه وزووع نه کهين. دنا ههر دهستي لي نه دهن چاکتره. واقع به نه زانراوي بمينيته وه نه ک يه کيکي ساخته ي له جيگه دابندري و بدوزريته وه. ټم ته رزه هه ولدانه بو دوزينه وه ي نه زانراو له بهر تيشکي زانراو له نيو گه لاني پيشکه وه توو بو زور مه وزووع و له گه ليک مه يداناندا کراوه، وا بو هه ندي جار له خو ټندنه وه مه دا ټيستنتاجي وام ديوه، به راستي له کاري ساحيري کردوه بي ټه وه نووسه ر فروفيلي به کاره ينيابي وه يا مه يلي خوي ټيکه له به مه بحه س کردبي. گه ليک جار ان حه قيقه ت به هه موو سه رچاوه کاني زانينيه وه له ناو نووسراو و زانراودا له بهر ده ستاندايه که چي چاو لي هه لده زلي و ناي بيني ههر ده لبي ټو يني دامه و شه تر نه جه له سه ر رووي ته خته و له نيوان داشه کاندا په يدايه به لام زيهن بوي ناچي و چاو ناي بيني. تا مرو ف بي ټوميد ده بي له دوزينه وه ي راستي ده بي ټيفلاس به هه موو سه رچاوه کاني زانين و ليکندانه وه بکا و به نه زو کيان ده ري ني ټه وسا ده ست بشوا له مه وزووع. له و حاله شدا بي ټوميد ي يه کيک ناي بته هو ي بي ټوميد ي هه موان.

له وان هه ټه وه ي من به ټيفلا سي داده ني م له راستيدا تروسکه ي ټه وه نده رو ناکيه ي تي دايي که چاوي تي زي تو په کي له سه ر که وه تو ه. لي ره دا چه ند هه نگاويک به ره و دوا ده کشيمه وه و ميسال يک له واقيعي گوزار شتي حاجي د ي تمه وه به رچاوان، بو ټه وه بز انري ټيفلاس کردن به سه رچاوه ي ليکندانه وه و به نه زو ک ده ري تاني، کاري کي نه فه س کورت ني ه:

له بير ته ر يو ايه تي مه لا عه بدور ر رحمان که له باو کيه وه قسه ده گير يته وه گوتي «فاتح» دواي مردني مي رد ي له گو رقه ره جه وه حاجي ه ي نايه لاي برازي خوي له کوي، که مه لا ټه حمه دي ټومر گونبه دي هه. لي ره دا چاو له وه بيوشين که تحقيقاتمان له گه له ټم ر يو ايه ته جووت نه رو يي، با وا رابنو يني ن که ټمه راستيه کي بي گومانه. له عاست ټم راستيه دا چه ندين پر سيار هه يه تا کي کمان به ده نگ نه ه ينان که ده با به ده نگ بين و وه رام وه ر گرنه وه:

1) به اصطلاح، میراتگرانی حاجی چۆن رازی بوون تاقانہی مہلا ئەحمەد لەو عومرہ بچوو کہدا (نۆ سالان) راگوئزری بۆ شاریکی مہیلەو دوور (کۆیی ئەو نیزیکی نە لە گۆرقەرەج کہ هەندئ نووسین تا ئیستا رایانگەیاندووە). حاجی وەک لە درەختە کە ی خانەوادە دەرە کەوئ تاقانہی کورہ گەرە مہلا ئەحمەدی گەرە، بە نەیسبەت ئەو لکە پیندا شۆر بۆتەوہ چلیک نە لە ناو چلان شرابیتەوہ، بە نەیسبەت هەموو خانەوادەش یە کەم لکی درختە کە یە.

2) تۆ بلی «گۆرقەرەج» ئەوسا هیچ مہلای تیدا نە مایی دوا ی مەرگی باوکی حاجی کہ توانییتی دەرس بە سوختە و فەقییان بلیتەوہ؟ سرنج بدە درەختە کە دەیین لە ئاموزاکانی مہلا ئەحمەد (باوکی حاجی) کەسیان مہلا نەبوون، لەوہرا زیہن دەرۆا بۆ هیندئ کہ مومکینە دوا ی مەرگی مہلا ئەحمەدی گۆرقەرەج بی مہلا ماییتەوہ بەلام ئەو ئیحتمالە دەمینئ کەوا مامی مہلا ئەحمەد، مہلا رەسول ناو هیشتا نە مردیی، رەنگە بە نەیسبەت باوکی حاجی قادرەوہ لەو مامانە بوویی کہ لە تەمەندا لە گەل برازیان فەرقیکی ئەوتۆی نەبوویی. ئەوساش ئەم پرسیارە دەمینئ لە فەرزی مامی حاجی قادر لەو دەمەدا کہ مہلا ئەحمەدی باوکی مردوہ مەلاش بوویی ئاخۆ لە گۆرقەرەج مہلا بوہ یا لە دنیہ کی دیکە؟ کہ مہلا ئەحمەدی باوکی حاجی مرد مہلا رەسولی مامی، کہ مہلا بوویی لە دنیہ ک، ہاتەوہ یا نەہاتەوہ بۆ گۆرقەرەج تا جینگا چۆل بوہ کە ی مہلا ئەحمەدی باوکی بگریتەوہ؟

3) «فاتئ» ی دایکی حاجی دەسەلاتئ راگوئزتنئ حاجی لە کوئ پەیدا کردوہ؟ ئاخۆ تەمەنی ئەوہ بوہ خزمانئ ئەمین بن لە رویشتن و دوور کەوتنەوہی و مەترسی ناو و ناتۆرەیان نەبوویی...؟

4) فاتئ بۆ نەگەراییەوہ مائی باوکی لە ئومەر گونبەد و بە خۆی و کورپەوہ چوہ لای برازا؟ ہەر بۆ مەبەسی پی خویندن؟ چما لە ئۆمەر گونبەد ئەوسا مہلا نەبوو حاجی لای بخوینئ؟

ئەمانە و چەندین پرسیارئ دی ہەلدەستن لەو تاکە خەبەرە ی ہاتنی فاتئ بۆ کۆیی و نەمانەوہی لە گۆرقەرەج و نەچوونی بۆ ئۆمەر گونبەد و رازی نەبوونی خزمانئ گۆرقەرەج و ئۆمەر گونبەد لەو راگوئزتنەوہ و قبول کردنی خوارزا بە حەواندەنەوہی پوور و پوورزاییک لە گەل دەست کورتئ خۆیدا.

زۆر مومكىنه وهلام دانهوهى يه كىك يا زياتر له و پرسيارانه لاني نه زانراوى ژيانى حاجى وهيا
واقيعى ئهوساي ناوچهى خزمانى روون كاتهوه. ئهوهى راستى بى جگه له و پرسيارانه
پرسيارى ديكهش ههيه دىته بهر سرنجم له لايه نىكى زۆر جيا و دوور له و لايه نهى
حيكايه تى فاتى! ريوايه تى مهلا عهبدوور رحمان كه دهلى مهولوود مرؤقيكى نارحەت بوو و
ئو ناراحه تيهى بوه هوى كوشتنى، فكرم دهبأ بؤ پرسيارىكى يه كجار ورد و دووره دهست.
ههه بؤيهش بهسهه قهله ميذا دىتم كه زهره رىك نيه له نووسين و دهه برىنى.

تؤ بلى باپىرى مهولوود و باپىرى حاجى قادر كه كورى يه كه م و دوهمى مهلا ئه حمه دى
گه وهن دايكيان جياواز نه بووبى له دايكى براكانى تر و له رى ئه و ئافره ته وه ده ماريكى
سهه كه شى به ره و ژىر نه هاتبىته خواري؟ به جو رىكى «كامن» بؤ كور و نه وه كانى و له
شه خسى حاجى و مهولوود ئه و سهه كه شيه سهه رى هه لدا بىته وه؟ به لام سهه كه شيه حاجى
دروسته كه ر و هى مهولوود رووخىنه ر بووبى؟ زاهيره و رووداوى وا زۆر ديتراوه و بىستراوه و
چ به ره هه له ستىكىش نا بىته بهه هه بوونى له وه زع و حالى حاجى و مهولوودا به لام چ
به لگه مان به دهسته وه نيه بى سه پىنى وه يا بىكا به ئىحتمالىكى نزيك... وىته بىكى زيه نيه و
خيرا به مىشكدا تىده په رى و خامؤش ده بىته وه به لام كه موزؤر گو مى وه ستاوى فكر
ده شله قىنى. له بىرت بى گوتم له بهر كه ميه خه به راتى حاجى ده بى ئه و كاره بكه ين زاناي
ئاسار و شوپنه ه لگر ده يكه ن تاكوو كه مىك ئاشنا يى په يدا كه ين له گه ل سهه رجومله ي ژيانى
حاجى، كه وا نه كه ين ده ستپاچه ده وه ستين.

حاجی قادر و خویندن

زانیمان، له راگه یاندنی نامیلکه که ی مهلا عه بدور پرهمانه وه، حاجی قادر سهره تای خویندنی تا عومری نو سالی لای باوکی بوه. ئەم خه به ره جینی باوهر پئی کردنه چ بگوتری له گورقه رهج رووی داوه یاخود له کوپیی. سهره رای باوهر پئی کردن ئه وهش به دهسته وه دها که وا خویندنی حاجی له سهرده می بهر له مهرگی باوکی مه به سستیکی بنجی بوه به نیسبهت خیزانه وه، رهنگه به نیسبهت سهرپاکی بنه ماله وه، ئەگه وانها ده بوا وه زعی ناله باری ئابووری مه لای باوکی حاجی، ناچاری کردبا به وه که شوانی وه یا به رخه وانی خستبا بهر حاجی. وه نیه له وه دا شتیکی سهره بی چونکه مهلا ئەحمده دی باوکی حاجی کوری کوره گه وره ی مهلا ئەحمده دی گه وره بوه، باوکی مهلا ئەحمده دیش که کوره گه وره که یه هه ره مهلا بوه. له جیلی مهلا ئەحمده خوی (که باوکی حاجیه) تهنه هه ره مهلا بوه.

له مهرا وا پئی ده چی برپاریکی بیدهنگی و عه فهوی هه بوه که زنجیره ی مه لایه تی بنه ماله که له رپی کوره گه وره وه نه کوژیتته وه و نه پچریتته وه. ده بینین کوری چواره م «مهلا ره سول» که خوی مهلا بوه وه یا پئی گوتراوه مهلا، کوره که ی ئەو «عثمان» مهلا نه بوه. برای دوه م «عه بدوالرهمان» و برای پینجه م «ابو بکر» نه خویان نه تاکیک له کور و نه وه یان مهلا نه بوون. تهنانه ت خاوه ن نامیلکه که، که ده که ویتته به رانه ره حاجی له زنجیره ی سهره ورژیر بوونه وه ی بنه ماله نه باب نه باپیر هیچیان مهلا نه بوون. بویه وا پئی ده چی، پئی داگرتنی مهلا ئەحمده له سهر ئەوه که حاجی خه ریکی خویندن بی به جوړیک له نو سالی دا ته وای قورئانی خه تم کرده (به پئی راگه یاندنی نامیلکه که) بو هه ندی بوه که حاجی قادر بیته جیگر و میراتگری عیلمی بنه ماله و له شوین باب و باپیرانی به مه لایه تی بمینیتته وه.

مردنی ناکاتی مهلا ئەحمده بوه به کوژانه وه ی ئەو ئومیده و پچرانه وه ی ئەو هه ولدانه. تو بلیی راگوینتی حاجیش بو کوپیی دوا ی مهرگی باوکی هه ره بو مه به سستی دهوام کردن به خویندنی نه بووبی؟ که بیسه لمینین حاجی تا نو سالی له گورقه رهج بوه و فاتیی دایکی دوا ی مهرگی باوکی بو کویه ی راگوینتوه، دیتته عه قلله وه رازی بوونی خزم و که سی حاجی له و راگوینتته دا بو مه بهس و به نیازی دهوام کردن حاجی بووبی له سهر خویندن. هه رچه ند چ خه به ریکمان پئی نه تیمان بگه یه نی داخوا له دوو ساله ی به نی هاتنی حاجی بو کوپیی و مردنی دایکی، حاجی به ریکویکی خویندته ی یاخود هه ره له سهره تاوه خویندنه که ی کهوت و رهوت بوه و پسانه وه ی تیدا بوه! ئەگه ره کهوت و رهوت بووبی ئەو مه بهست و نیازه ی که گوتم هوی هاتنی حاجی بوه بو کوپیی کز ده بیته وه و ناکری قبولی که ین به هویکی بی ده مه ته فه، چونکه که خویندنی به دهوام نه بووبی دیاره هه ره له پیشه وه حسابی ئەو

بیده و امییه کراوه له گه‌ل ئه وه شدا دایک برپاری هینانی کوره‌که‌ی بۆ کۆبی داوه، ئه‌وسا ده‌بی به دوا هۆیه‌کی دیکه‌دا بگه‌رین بۆ ته‌بریری ئه‌و راگوێزتنه و رازی بوونی هه‌موو خزمه‌کان پێی.

ئهم لیكدانه‌وانه له‌سه‌ر «احتمال» هه‌لده‌ستن، به‌لام «احتمال» ه‌که‌ که من دروستم نه‌کردوه چاوه‌گی نووسین به‌ ئیمه‌ی راگه‌یانده‌وه و گوته‌ی ده‌ماوده‌میش «تدخل» ی کردوه له‌ راگه‌یانده‌نی نووسینه‌که‌.

من له‌ ناو به‌یه‌کیدا تیه‌رین «تقاطع» و تیکتالقای «تشابک» ئه‌و ئیحتیمالانه و ئیحتیمالی ئه‌وه‌ که مه‌لا ئه‌حمه‌د بۆ خۆی هاتبیته‌ کۆبی و دوا‌ی مردبی، ئه‌وه‌نده‌ قه‌ناعه‌تم هه‌یه‌ تا مردنی دایک و باوکی حاجی قادر چ له‌ گۆرفه‌ره‌ج بووبی و چ له‌ کۆبی بووبی به‌رده‌وام بوه له‌سه‌ر خویتندن. ئهم قه‌ناعه‌ته‌شم هه‌م له‌ راگه‌یانده‌نی حال، هه‌م له‌ مه‌تیقی راگوێزتنه‌وه دی. له‌ هه‌ر بار و له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌ک بووبی زۆر له‌ گوینه‌ تاقانه‌ی به‌ره‌ی کوره‌ گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌ تا ئیمکانی بووبی خویتندبیتی، ئیمکانیش کاتیک به‌سه‌ر ده‌چی که دایک و باب نه‌مان، به‌ خویتی جگه‌ریش بی، ئه‌رکی خویتندی تاقانه‌ هه‌لگرن.

له‌و باوه‌ره‌دام بوونی حاجی به‌ شاگرد ئیمه‌نیدروو دوا‌ی مه‌رگی دایکی بوه. واته‌ له‌ سوخته‌یه‌وه، به‌ر له‌ فه‌قییه‌تی، ئه‌و سۆزه‌ی که‌وا ده‌کا دایکی حاجی به‌ هه‌موو فه‌قییه‌وه ته‌ئیمینی خویتندی بی که‌له‌به‌ر بکا، نه‌هه‌بووه و نه‌ داوا ده‌کری هه‌بووبی لای خالۆزای حاجی واته‌ مه‌لا ئه‌حمه‌دی مزگه‌وتی مفتی (دیسانه‌وه موناقه‌شه‌ی چه‌ند و چۆنی بوون و نه‌بوونی مه‌لا ئه‌حمه‌د له‌ مزگه‌وتی مفتی له‌بیر خۆمان ده‌به‌ینه‌وه، خۆمان به‌وه‌ دا‌بین ده‌که‌ین که ده‌بی یه‌کیک هه‌بووبی دوا‌ی مردنی دایک بووبیته‌ بناوان و ده‌ره‌تان بۆ حاجی که‌ هه‌تیویش بوه و غه‌ربیش، وا راده‌نوینین ئه‌و که‌سه‌ مه‌لا ئه‌حمه‌د بوه) ده‌جیته‌ عه‌قله‌وه ئه‌و مه‌لا ئه‌حمه‌ده - یا هه‌ر که‌سیک بووبی - وه‌ته‌نگ هاتین له‌ به‌خۆ کردنی نه‌فه‌ریکی سه‌ر له‌به‌ری بی که‌سب و کار ئیتر خستبیتیه‌ به‌ر پیشه‌ییکی وه‌ک ئیمه‌نیدروه‌تی بۆ که‌م کردنه‌وه‌ی ئه‌رکی گوزه‌رانی به‌ موچه‌ و رۆژانه‌ی شاگردی. دووریش نابینم له‌ گه‌ل ئه‌و خه‌ریک کردنه‌وه‌ی به‌ شاگردیه‌وه، مه‌لا ئه‌حمه‌د ره‌چاوی هه‌ندی کردبی که‌ حاجی جیی ئومیدی بنه‌ماله‌ییکه‌ بۆ مه‌لایه‌تی ئیتر ناوه‌ناوه، یا رۆژانه، ده‌رس و ده‌وریکی له‌ گه‌لدا کردبی نه‌وه‌ک یه‌کجاره‌کی خه‌ت و سه‌ودای کویر کردبیته‌وه و بۆ دوا‌رۆژ که‌لکی مه‌لایه‌تی پێوه نه‌مینی. بیده‌چی ئهم نیوه‌ له‌ گه‌لدا خه‌ریک بوونه‌بی نه‌یه‌شتیبی حاجی قادر به‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل خویتنددا برایی و دوا‌ی گه‌یشتنی به‌ پله‌ی لاوتی و ره‌ها‌بوونی له‌ ئه‌مر و فه‌رمانی مه‌لا ئه‌حمه‌د نه‌فسه‌ به‌رزه‌که‌ی وازی پێ هینابی له‌ پله‌ی گوزه‌ران و خستبیتیه‌ سه‌ر

رېيازى خويندىكى بەردەوام. ناشزانم داخوا مەلا ئەحمەد لەم سەردەمەى گەپىشتى حاجى
بە تەمەنى لاوتىنى ھەر ماوہ يا نەماوہ؟ لە مزگەوتە كەى مفتى ماوہ تەوہ يا رۆيوہ بۆ
مزگەوتىكى دىكە؟ كە ماينى لە مزگەوتى مفتىش بووبى؟ عەجەبا لە گەل حاجى ھەر
بە يەكەوہ ژياون ياخود جۆرىكى دىكە بوہ؟

ئەمانە ھىچى مەعلوم نىن و زۆرىشم ھەولدا، لە دورەوہ، خەبەرىك و شوئىنەوارىكى لى
وہرگرم بە داخەوہ نەگەپىشم بە چ ئامانج و بەرھەمىك. ھەر كەسىك شتىكم لى پرسىبى
ئەغلەب وەلامە كەى «نازانم» بوہ، لە يەك دوو قسەى خۆشكەلەى گەپ و رۆجى نوكتەى
حاجى لەو سەدەمانەدا بەولاوہ ھەرچى پىيى بلىنى رۆوناكىيە بۆم ھەل نەكرا.

وہك دەبىنى قسەكانى لە لىكدانەوہ و زاھىرەى حالەوہ ھەلدەستن نەك لە سەرچاوەى
بىگومانەوہ. بەلام دىسانەوہ دەبى ئەوہ بلىم لىكدانەوہ كە زۆر خزمە لە گەل واقىعى ئاساىى و
رېكىش دى لە گەل ئەوہ نەدە خەبەرە كەموكورتەى كە بىگومان لە حاجىوہ پىمان گەپىشتوہ.
خۆ ئەگەر لە ھەموو رۆوىنكەوہ واقىع ئەوہ نەبووبى كە لەو رۆوبەرانەدا نەخشەبىنكىمان كىشا
ئىمكىان نىە شتىكى زۆر دوور بووبى لىيى. حاجى لە كۆبى بوہ، شاگرد ئىمەنىدروہ بوہ، داىك
و باوكى مردوون، لە جىگەبىك ژياوہ، فەقىيەتېشى كردوہ و بۆى چۆتە بالەكايەتى و
كوردستانى ئىران. پىشترىش زانىمان قورئانى لای باوكى تەواوكردوہ. دەشزانىن تاقانەى
باوكى و نەوہى كورەگەورەى بنەمالە بوہ. ئىتر كە ئەمانە واين بەزاھىر دەبى رەوتى ژيانى
مندالى و سەرەتاكانى خويندن و گوزەرانى بەو جۆرەى گوتمان وا بووبى ياخود جۆرىكى
يەكجار لەو نىزىك. بەلام كە لە لاىنكەوہ خەبەرىكى قەتعىمان بۆ ھات وىتەبىكى جوداى
نىشان دا بۆ ئەو رۆژگارەى حاجى، ئەوسا بى سى و دوو سەر دادەنوئىن بۆ حەقىقەت و
لەگەل شاعىرى عەرەبى دەلئىنەوہ:

فقل لمن يدعي في العلم فلسفة
حفظت شيئا و غابت عنك اشياء

ئەى ئەو كەسەى لە زانستدا داواى فەلسەفە دەكەى
شتىكت ئەزبەر كردبوو شتەھات لى ون بوو

ئەم پەندەش ئەوسا ھەر بۆ من نابى، رەنگە پىنوئىستىش نەبى بۆ من ئەوسا پەندى لى
وہرگرم چونكە لەپىشەوہ رېي پەند لى وەرگرتىم ناوہ تە بەر خۆم. ھەر كەس لە
لىكدانەوہدا دەگا بە قەناعەت ئىحتمالىكى بە سەھوو چوون ھەر بىھىلئىتەوہ، ھەر نەبى بۆ
رەھابوون لە دلشكستەبى بەسەھوو چوونىك كە حىسابى بۆ نەكرا بى.

لیڤه دا دهی ئه وهش بلیم، ئه و ریوایه تهی که دهلی حاجی له کوی هاتوته دونیا و که متر خو له مهلا ئه حمه دی ئومهر گونبه دی ده گه یه نی، به لای خو یه وه ئه ویش ته وجیهی کوی نه بوونه وهی خهت و سه وادی حاجی ده کا له و ره وه که دهلی هه مان سوژی که مهلا ئه حمه دی خستوته سه ر خه ریکبوون به خویندنی حاجیه وه، له ده وره بهر و مزگه وتی نزیک مالی حاجی هه بوه که «بی مهلا ئه حمه دی» پیوه دیار نه بی.

لزووم نابینم دریزه بدهم بهم تیبینییهی دوایی، ئه وه ندهی ئیشاره ی لیڤه دا کردم بو به یانی گۆشه نیگای (زاویه نظر) ریوایه ته که ی دوهم به کافی ده زانم. رووداوی وه هاش به سه یر نازاند ری چونکه زور جارن هی وه ک ئه و دیتراوه. له ناو مهلا و فهقی و پیاوانی مه یله و ته مه نداری کوی مه علومه سوژ و په روژی مه لای گه وره بوه وای کرد مهلا مه عسومی هه ورامی بکه ویتته سه ر خویندن و بیته یه کینک له قوتاییه هه ره پشکه و توه کانی مه لای گه وره و دوای مردنی شیخ نووری برای بیته جیگری خو ی له مزگه وتی گه وره ی حاجی به کر ئاغادا. هه ر شه جاعه ته که ی مه لای گه وره ش بوو له مهلا مه عسوم دیار که و ته وه ئه و ره ژه ی که له رووی «متصرف» یکی سه رده مه کانی شوړشی کورد پر به دم رسته ی «الفرسان القرصان» ی ته قانده وه له بهر گوپی دۆست و دوشمن. له باوه ری خویشی به ولاره هیج هینزیک نه بووه ئه و قسه ی پی بکا وه یا به دوا قسه که دا مهلا مه عسوم پیاوژی وه یا وه زیفه ی بو به رده وام کا و نانی نه بری. ئه و که قسه که ی کرد نه یده زانی خو ی و وه زیفه ی سه لامهت ده رده چن یا ده بنه قوربانی باوه ر.

ئه گه ر تا ئیستا نه شم گوتبی له قسه کانم دیاره و خوینته ریش تیگه ییوه خویندنی حاجی خویندنی مهلا و مزگه وت بوه. له و سه رده مه دا هیشتا فیرگه ی میری (قوتابخانه) له کوی نه کرابووه، تا حاجیش له کوی بوو و دوای رویشتن و مه رگی ئه ویش به چه ند سالان ئه و جا یه که م فیرگه ی میری له کاتی والیه تی «سلیمان نظیف» و له سه ر داوا کردنی مه لای گه وره له کوی کرابه وه. که فیرگه ی میری نه بوه نه شیبستراره له و سه رده مانه دا که س داوای کردنه وه ی کرد بی.

له راستیدا ئه وسا بیر کردنه وه له داوای ئه وتوپی هیشتا به وه له د نه بوو بوو. نه ژبانی کومه لایه تی و سیاسی و ئابووری له نیوان خه لقا گورانیکی وای به سه ردا هاتبوو فیرگه ی میری بکا به داخوازیکی پتویستی کومه ل و که له به ریک پر بکاته وه له به رزه وه ندیکی تازه په یدا بوودا، نه په یوه ندی میانی میللهت و میری له و جوړه بوو که هه ر نه بی بو نمایشیکی دۆستایه تی و خو نزیک کردنه وه بیر له داخوازی وه ها بکریتته وه.

پیاویکی وهک حاجی مهلا ئەسعهدی جهلیزاده تا خوئی مابو نه بهیشت حاجی مهلا عهبدوللای کورپی فیروی زمانی تورکی بن نه کا ئه و شارهزاییه به تورکی له میری نزیک خاتوه و له ئەنجامدا بیی بههوی وهگرتنی وهزیفه. ههر بههوی ئه و مهنع کردنه ی حاجی مهلا ئەسعهد بوو هیشتا له سالی 1384 دا مهلا عهبدوللا تورکی فیرو نه بوو، که «تقی الدین پاشا» دیته کوئی و به مونسه به له گه لیدا ده که ویتته وتووێژ زمانی قسه پی کردیان عهره بی بوو. وتووێژه که و مونسه به که له پۆریکی خانه واده بی جهلیزادانه، به لای تهبعی خوشمه وه پره له نرخ و له زهت، نامه وی به پاله په ستۆ جیی بو بکه مه وه له ناو باسه کانی ئیره دا و په کیشی له سه ر نه که وتوه، که مونسه به پهیدا بوو گیرانه وه ی ئاسانه.

بیر کردنه وه له فیروگی میری نه ک ئه وسا به لکوو له و کاته دا که مه لای گه ورهش بههوی پیشبینی خویه وه کردی به داخواییکی ناوچه یی و گرنگ هیشتا به لای خه لقه وه کاریکی په سه ند نه بوو. چه ندین سال دوای کردنه وه شی به ره و تا قمی وا ههر هه بوون به کفرخانه ی دابنن.

خولاسه ی گوته ئه وه یه له سه رده می ده ست پی کردنی حاجی به خویندن ههر مزگه وت هه بوو تیدا بخویند ری. نامه وی بکه ومه سه ر لیکدانه وه ییکی خه یالی به وه دا ئه گه ر خولپای داوا کردنی فیروگی میری به ریکه وت پهیدا بووبا لای که سیککی ئه وسا که بتوانن داوی ئه وتوویی بکه ن داخوا هه لوهستی حاجی قادر چ ده بوو، په سه ندی ده کرد یاخود ده که وته دژی داوا کردنه که، ههر چه نده بو خوم له و باوه ره دام حاجی به بیی رواله تی سروشتی ده که وته لایه نی پشتگیری کردن له داخواییه که چونکه، ههروه ک بو مان دیار ده که وی، حاجی یه کجار دوور بوو له وشکه ته بیعه تی و «تعصب». رابواردنه کانی خوئی که لی ره به داواه هه نگاو به هه نگاو ناوانو له خه به راتی مه علوممه وه بو مان روون ده بیته وه، به لگه ن بو ئه وه حاجی دژی وشکی ته بیعه ت و ته سکی می شک و خوشونه تی ژین بوو.

به لئ، بیگومان حاجی له مزگه وته کانی کوئی که وتوته سه ر خویندنیکی به رده وام. هه رچه ند ته فسلیاتی ئه و خویندنه و که وت و ره وتی چون بوو له که سه وه مه علوم نیه، به لام چ هویه کیش نیه فکر له وه بکریتته وه خویندنی حاجی جو ریک بووی جیاواز له جو ری عاده تی خویندنی ئه وسا. ده بی ئه ویش وه ک فه قیکانی ئه و سه رده مه ناوانوه مزگه وتگو ری کردی بو مه به سی خویندن لای مه لای باش وه یا له بهر قه له بالعی ئه و مزگه وته لی گویتستوته وه.

نامیلکه ی مه لا عه بدور ره حمان و ریوا یه تی ده ماو ده م له وه دا یه ک ده گر نه وه ماوه ییک له مزگه وتی «مفتی» خویندوه تی، هه رچه ند له عاست شه خسی ماموستای مدرس که حاجی ده رسی لا خویندنی له یه کدی ده ترا زین، چونکی وه ک دیتمان نامیلکه که یه کیک ناو ده نی

و گوتهی زاریش یه کیکی دیکه. ئەو هی راستی بی گوتهش هه به له سه رچاوهی غه پیری خاوه نی مزگه وتی «مفتی» یه وه له گه ل نامیلکه که ریک ده که وی له وه دا که خویندنی حاجی لای مه لا ئەحمه دی ئۆمه ر گونبه دی بوه. به لام ده شی ئەویش له نامیلکه که وه مه علوماتی وه رگرتبی و قسه ی ئەو دووباره بکاته وه، چونکی ئەغله ب قسه کانی ناو نامیلکه که بیگۆران له و ته واتوران ه ده بیستریته وه، وا دیاره دهنگ و باسیکی که وتۆته به ر گۆیان و بۆته خه به ری ده ماو ده م بی ئەوه خه به رگیره وه خۆی ماندوو کردی به دیار کردنی سه رچاوه.

سه ره تا کانی خویندنی حاجی له هه ر کوپیه ک و لای هه ر که سیک بووی، دواپی که گه یشتوو به پایه ی «مستعدی» بوه به سوخته ی حاجی مه لا ئەسعه دی جه لیزاده. په یوه ندی حاجی له گه ل بنه ماله ی جه لیزاده راستییکی میژوو ییه، بۆ ئەوساش رووداویکی زۆر ئاسایی بوه چونکه به نیسه بت که سیک وه ک حاجی پر قابیله یه ت و له خو رازی دوو مه درسه که ی⁹ حاجی مه لا ئەسعه د و کتیبخانه ده له مه نده که ی و مستعه د زانا و ژیره کانی گه وره ترین جازیه بوه له کو ی دلای حاجی راکیشایی، به تاییه تی که حاجی مه لا عه بدوللا گه یشته ته مه نی خویندن و نه ختیک تیه له کشا ئیتر له گه ل حاجی قادر دا ئەو براده ریه یان په یدا بوو که وا تا مردن به رده وام بوو. دوا ی مردنیشیان بۆ رۆژگاری ئیستا و پاشه رۆژیش ده مینیتته وه وه ک نمونه ی بیگه ردیی برایه تی و دلسوژی.

با لیره دا تیبینییه ک بینمه ناوه وه که له مونسه به ی «براده ری» حاجی قادر له گه ل حاجی مه لا عه بدوللا دا ئیحتیمالی ئەوه هه یه فکر بۆ په یوه ندی حاجی له گه ل «که یفی جوانرۆیی» ش برۆا، که چی شناسی که یفی و حاجی قادر گه لیک دره نگتر په یدا بوو، ماوه ی به رده وام بوونیشی چه ند سالتیک بوو به ر له سه فه ری حاجی بۆ ئەسته مبول و له وی به یه کدی گه یشتنه وه. حاجی و که یفی دوا ی گه رانه وه ی حاجی بۆ کوپی له گه شته دوور دریزه که ی فه قیه تی باله کایه تی و کوردستانی ئیران بوون به براده ر، ئەوسا حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدوللا لای مه لا ئەسعه د، که یفیش لای حاجی مه لا عه بدوللا، ده رسیان خویندوه. لزووم نیه پیشبرکن بکه م له نووسینه که م به گیرانه وه ی حیکایه تی دوا رۆژ، ئەوه نده تیبینییه بۆ هه ندی بوو که وه رامی ئەو که سه بداته وه بلای «ئه دی کوا براده ریه که ی که یفی و حاجی؟».

⁹ - له هه وه له وه ته نه ا مه درسه که ی مزگه وتی حاجی مه لا ئەسعه د که له مه لا عه بدوررچه مانی کاکی جه لیه وه بۆ ما بۆوه، له پاش سالی 1260 مه درسه ی مزگه وتی گه وره ش که حاجی به کر ناغا دروستی کرد.

حاجی قادر و حاجی مەلا عەبدوللا نەك هەر لە مزگەوت و لەسەر خۆبەندەنەوهی كۆتیب و كاتی دەرس و دەور بەیەكەوه بوون، لە راستیدا هاوڕێیی یەكدی بوون تا ئەو ڕادهی كە مومكینە دوو كەسی خەلقى یەك شار هاوڕێ بن. هەر چەند تابلۆییكى تەواو و رێكۆپێك بۆ ئەو هاوڕێیتییە بە من دروست ناكړی، بەلام گومان نیە لەوهدا تا بلیی فكر دەروا براهەتی ئەو دوو مرۆفە بەتین و بەردەوام و هەمیشەیی و بی گروگال بوە. وەك لە باوكی خۆم بیستووە حاجی قادر بەنەیسبەت حاجی كاك ئەسەدەوه وەك ئەولاد و بەنەیسبەت حاجی مەلا عەبدوللاو وەك برا وا بوە. خۆ پێی ناوی من بلیم دیارە باوكیشم ئەم راستیە لە باوكی خۆیەوه وەرگرتووە. وەنیە لەو پەيوەندییە و خۆشەویستیەشدا چ سەرسورمانێك پێك بی چونكە حاجی قادر دواى مەرگی دایكى بوو بە مرۆفێكى بی هیلانە، بەو مانایە كە بەنەیسبەت ئەووه جیهان وەك یەكی لى هات، بەلكوو دەشى بگوتری حوجرەى مزگەوتەكان زیاتر لێیان دەوشاوه بین بە مال و مەئواى حاجی لە خانەییك كەوا نە باوك نە ژن نە مندالی ئەوى تیدا بی ژيانیشی بەسەر ئەو خانەوه بیی بە زیدە ئەرک لەبەر ناگوزوووری و وەزعی نالەبارى ئابوووری خانەوادهكەى. كە حال وایى، واش بوە، رەفاقەتى حاجی لەگەل حاجی مەلا عەبدوللا زۆر بە ئاسانى پەيوەندی حاجی لەگەل مال و مەدرەسەكانى حاجی كاك ئەسەدەدا رۆژ بە رۆژ بەهێزتر كرده تا دەبینین سەفەرى خۆبەندنى فەقیهەتیشیان بەیەكەوه كرده لەگەل حاجی مەلا عەبدوللا. پێشتریش ویتەییكى رەفاقەتى ئەو دوو مرۆفەمان دیت لە گێرانەوهی فەردە شیعەرەكەیدا بە «تەسپى بەزین».

با ئەوشت پێ بلیم من كە لە گێرانەوهی گوزارشتى ئەو سەردەمە ناوى باپیرم بە «حاجی مەلا عەبدوللا» دەبەم وەنیە ئەوسا چووپی بۆ حج، سەفەرى بۆ مەكە چەند سالیك دواى رۆیشتنى حاجی قادر بوە بۆ ئەستەمبول. واتە حاجی باپیرمى نەدیو بە حاجی، هەلبەت پێشى نەگوتووە حاجی مەلا عەبدوللا، ئەوهی راستى بی حاجی قادر و تێكراى خەلق پێیان گوتووە كاك عەبدوللا (كە بە لەهجهى كوردەوارى كاكەولا گوتراو). دواى حەجیش ئەغەلب ناوى بە «حاجى كاكەولا» هاتوو. تەنانەت شیخ رەزاش لە چوارینەییكىدا دەلى «حاجى كاكەولا لە ئادەم فیلترە» بەلام لە نووسینەوهدا كراو بە «حاجى عەبدوللا».

دەتوانم بلیم بە بیرمدا نایى بۆ حاجی قادر لە و سەردەمەدا چ جۆرە ژيان و رابواردن و رەفاقەتیكى خۆشتر و سوودبەخشر و هەمئاهەنگتر پەیدا بووبا لەوهی كە لەگەل حاجی مەلا عەبدوللا بوى پەیدا بوو. بیگومان بەنەیسبەت حاجی مەلا عەبدوللايشەوه هاوڕێیی لە حاجی خۆشتر و لایقتر و هاومەشرەبتر و ئەدیتر دەست نەدەكەوت. جازییە لە دوو لاوه ئەو دوو مرۆفە بۆ یەكدی كێشاو. ئەسەرى حاجی قادر، لە پێش چاوى من، لە دارشتنى مەیلی ئەدەب و شیعەر لە دلى حاجی مەلا عەبدوللا زۆر ئاشكرايە.

به يه قين ده زانم حاجی کاک ئەسعد هانی باپیرمی نه داوه به ره و هه لبه ست و ئەو مه یلانه ی فه قی و مه لا بو لای غه یری کتییی مزگه وت ده با، ره نگه گومان له وه دا نه بی هه موو تیکۆشانی حاجی کاک ئەسعد له گه ل کوره گه و ره که یدا بو ئەوه بیکا به مه لایه کی چاک، دوور نابینم ئامۆژگاریشی کرد بی دژی شیعر. مومکینه بگوتری، راستیشه مه یلی حاجی به کر ئەغا بو شیعر تا راده ییک ریگه ی شاعیری بو باپیرم هه موار کرد بی، به لام ئەو هینده ته ئسیره ی حاجی به کر ئاغا بای ئەو ناکا له گه ل به ره ه لستی حاجی مه لا ئەسعدیش، باپیرم هه ر به رده وام بووی له سه ر هه لبه ست. بیگومان ره فاقه تی له گه ل حاجیدا به جوړیکی دائیمی ئاره زوی هه لبه ستی «ده مه زهن» کردۆته وه. بابلیین تا حاجی به کر ئاغا له دونیا بوو ته شجیعی ئەو کافی بووی، ئەی دوا ی مه رگی ئەو؟

وه ک له جیی خۆیدا روونی ده که ینه وه دوا ی مه رگی حاجی به کر ئاغا، حاجی قادر و باپیرم چوون بو گه شتی فه قییه تی و له و گه شته چهن د سالیک به یه که وه بوون، له و چهن د سالانه شدا نه حاجی به کر ئاغا ماوه بیته هاوبه ش له مشتومالدانی مه له که ی باپیرم نه حاجی مه لا ئەسعدیش لیان نیزیکی بوه په رده ییکی به ره ه لستی بخاته به ر ئەو ته ئسیره که یه کیکیان بو ئەوی دیکه ی هه بی.

حاجی و باپیرم له و چهن دساله ی به یه که وه بوونیان له خویندنی فه قییه تی ئەوه نده ی ئیمکان هه بی ره فاقه تی دوو که س کار بکاته سه ر مه یل و مه شره بیان، ره فاقه ته که یان کاری تی کردوون. زیده کار کردنی ئەو ره فاقه ته له وه شه وه دی که له ژیانیکی غه ربی به یه که وه بوون، واته هه ر یه که یان بو هاوړییه که ی نیزیکتیرین و دوستتیرین مرؤف بوه له هه موو پانایی و دریزی ناوچه ی گه شتی خویندنیان. که له پیشه وه ش باسی کار کردنی حاجی ده که له مه یل و مه شره بی باپیرم چ مه به ستم موجه له و هه لدانه وه ی حاجی نیه، راستی وه زعه که ئەوه بوه. چونکه به هۆی زیده ته مه نیکی که حاجی هه یبه له چاو باپیرم دیاره ئەو زوتر بوه به شاعیر. ئەگه ر نامیلکه ی باسکراو بکه ین به شاهید، ده بی بلین به له وه لاده تی باپیرم حاجی شاعیر بووه چونکه له و ده مه دا ته مه نی 19 سالان بوه. خو ئەگه ر فه رقی ته مه نیان 10 سالیش بووی به پی باوه ری من دیسانه وه له ته مه نی 20 ساله ی حاجیدا باپیرم هیشتا مندالیکی 10 سالان بوه. به لی من نالییم حاجی قادر باپیرمی کردوه به شاعیر چونکه شاعیرییه ت به فیر کردن ناب، هه ر ئەوه نده ده لیم بوژی حاجی ده وریکی باشی هه بوه له ریک خستن و پیکه یتنانی زه رفیکی له بار و هه موار بو گه شه کردن و به رده وام بوونی مه یلی باپیرم بو بوژی.

حاجی قادر و حاجی مهلا عەبدوللا له مهجليس و دانىشتنه ئەدەبىيە كانى ئەوسا مالى حاجى به كر ئاغا و به دواى ئەودا ئەمىن ئاغا كه خالوانى حاجى مهلا عەبدوللا بوون، به يه كه وه به شدار دەبوون و تىياندا وه ك دوو ئەستىرهى وەر شەدار رووناكايان دەبه خشى.

حاجى به كر ئاغا و ئەمىن ئاغاى كورپى، يه ك له دواى يه ك، دوو ئەديب و شاعىرى گه وهى سەر ده مى خويان بوون. حاجى به كر ئاغا ره فىقى كه م بوه له عىشقى كتيب و مه يل بو ئەدهب و روشنبرى. رهنگه ئەوه ندهى كه بو كتيبىان مال و دارايى خوى به خه رج داوه بو هيج مه به سىكى دىكهى سەرف نه كر دى. كتيبىكى نادىارى به لاوه مه تله بتره له ملك و ئەرز. ئەوه نده كاتهى كه له دانىشتنه كانى ئەدەبىشى به سەر ده برد، ئەوه نده و نيو ئەوه ندهى بو به رزه وه ندى دونيا به سەر نه ده برد. ئەغلەب كاتى شهو و روژى له گەل زانا و ئەديب و مهلاكانى دهورى خوى راده بوارد.

سامانى حاجى به كر ئاغا، ئەگه رچى زوريش بوو، له ئەنجامى خوشويستنى پاروه بوى كۆمه ل نه بوو بوو، له ده ستى صودفه وه كه وته كوشى. تاعوونه كى 1246 كه ئەغلەب ولاتى روژه لاتى نزيكى گرتبووه و خه لقيكى بيزمارى كوشتبوو، حاجى به كر ئاغا بوو به مىراتگرى هه موو بنه مالهى هه وىزى كه ده گوتري 80 مالىك بوه. ئەم راستىيه لى ده وه شىته وه نه هيلى ناحه زىكى ئىمرۆى ده وله مه ندان بىلزوم رقى له و مرؤفه نر خداره بىته وه، چونكه له رپى سته م و ستاندى و داگير كردنه وه حاجى به كر ئاغا ده وله مه نده نه بووه. كتيبخانه كهى كتيبى هينده نادىارى تىدا بوو كه م كه مه نه بى له هه موو ئەو ولاتانهى ده وروپشتى خومان هاوتاي نه بووه. به داخه وه ئەم سامانه زلهى كتيبىان دواى خوى ورده ورده په رت و بلاو بوو تاكوو به جارىك فوتاو شتىكى لى نه مايه وه پى بگوتري كتيبخانه.

مزگه وتى گه وهى كويى، به پى ئەو سەر ده مهى تىدا دروست كراوه له چاو ئەو خانوانهى له شاره كورده كاندا هه بوون، كه يه كىكه له مزگه وته نايابه كانى كورده وارى به مالى حه لالى خوى بنىادى ناو يارمه تى ميريشى قبوول نه كرد تىدا. به راستى مینه ر و مىحراب و گونبه ده كهى دل مرؤف ده كه نه وه. مه يل و ئاره زوى حاجى به كر ئاغا بو ئەدهب و شيعر و روشنبرى و خوینده وارى به ده گمه ن نه بى لای سەردار و مه زنه پياوه كانى كورد په يدا نه بووه.

به پى داگرتنى ئەو، پياويكى وه ك حاجى مهلا ئەسعه د جارىكيان چوه بو شام لای مهلا «عبدالرحمان الكزبرى» اجازهى «حدیث و تفسیر» ی وەر گرتوه جارى دىكه شیان چۆته به غدا اجازهى زانسته كانى دىكهى له مهلا «عبدالرحمان روژبه يانى» وەر گرتوه.

حاجی مهلا عه بدوللا گئیرابوویوه ئه گهر حاجی به کر ئاغا به تانوتانی نه گرتبا فیبری فارسی نه ده بوو. دیوه خانه که ی حاجی به کر ئاغا به راستی ناوچه بیکی ئه ده ب و شاعر و زانست و هه موو جوړه کانی روښنیری بوه، له گویره ی ئه و روژگار هه لیکه به خته وهری بوه بو ئه و که سانه ی ویستوویانه سوو دمه ندر بن له و به هرا نه.

به دوا حاجی به کر ئاغا ئه مین ئاغاش وه ک باوکی ئه دیب و شاعیر و هونه رپه روه ر بوه. هه مان کو بوونه وه ی روښنیری سه رده می باوکی له دیوه خانه دلگوشایه که یدا به رده وام بوه به ئیزافه ی که رسته بیکی تازه ی زه ق و ئارایشته که گورانی و موسیقا و گه پ و گو به ند بی. ئه مین ئاغا له باوکی زیاتر مه یلی به دونیا وه بوه به و پیته مه جلیسی ئه و شوخی و که یف و پیکه نینی پتر تیدا بووه. له سه رده می ئه مین ئاغا بازار ی گورانی و موسیقا سه رله نوی که و ته وه گه ر، فیرگه (مدرسه) ی به سه ساز ی و مه قام شناسی که میراتیکی یه کجار کوئی رابردووی کو به یه نوی بووه و بوژایه وه. - له جیگه ی مناسی خویدا ئه م باسه ی موسیقا و گورانی و هه ندی باری کومه لایه تی و ژیا ری (حضاری) کوئی دیتته ناو نووسینه که مانه وه.

جگه له کوئی جیگه ی دیکه ش هه بووه له کوردستان مه جلیس و رابوردنی وه های تیدا بوه، به لام گومانم نیه له وه دا له رووی ئوستادی و هونه ر کارییه وه هاوتای دانیشته کانی دیوه خانی ئه مین ئاغا یه کجار که م هه بوه، ره نگه هه ر نه شووی، چونکه به عاده ت خاوه ن مه جلیس ته نها خه ریکی بیستن و دیتن و که یف بی هاتن ده بی، بو خو ی تیکه ل نابی له گه ل گوزارشتی به زم و ئاهه نگ. ته نانه ت ئه گه ر ئه و خاوه نه به هره بیکی شی هه بی له و هونه رانه دا که وا له مه جلیسه که ی پتسکه ش به ته ماشا چیان ده کرین، مه گه ر جار و بار یک، دنا تدخلیک نا کا له چاکه و خراپه و چهند و چونی ده ستووراتیان. هه رچی هه یه له گه پ و گورانی فونوی شوخی که خو رسک له نیو کومه لانی خه لقی هه لده قوولن و چ دانه ر و داهینه ریان مه علووم نین و به اصطلاح پینان ده لئین «فولکلور» دیتته کو ری به زمه وه و ده بن به هو ی ته ره ده ماغی و خو شگوزه رانی ده سته ی به زم گئیران.

ئمه واقیعیکی ئاساییه له جیهانی به زم و ئاهه نگ، به لام به نیسبه ت مه جلیسی که یف و ئاهه نگی دیوانخانه ی ئه مین ئاغا وه واقیع گه لیک جیاواز بووه. ریکه وت وا بوو ئه مین ئاغا بو خو ی شاعیر نیکی هئزا بوه له کوردی و فارسیدا، به شیکی زور له به یتی گورانی و به سه ته کان خو ی ده به و نده وه، ئه وه ی خه لقی دیکه ش هه لیه ستبان له پیش چاوی ره خنه گر و نیگاری هونه ری ئه و دا تیپه ر ده بوون ئه و جا ده بوون به گورانی و ده خرانه قالبی موسیقا وه. بو یه هه لبه سته ی گورانییه کانی ئه و سه رده مه ی کوئی که زاره وزار به ئیمه گه یوه زه وقیکی هونه ر کارانه و واتای تازه و دارشتنی بیسابقه ی تیدایه له چا و به ندی گورانی عاده تییه وه:

ئەرى گۈلى گۈلە جوانى
سینگ سېيى مەمك فنجانى
داك حدودى بى نىشانى
ئەگەر جەلادان لە من دەگرنەو چارگۈشەى مەيدانى
چەرخەچىيى شا مىسرىيان دەردىتنەو لە كالانى
تو حەقى ئەو رۆژى جومعه كەوا شەمووى بەسەردا دى
ئەوان گرتيانە ئەتوو بەردەو لە بەندىخانى
لەلای خۆتەو قىاسىكى ئەم دارىتنە بكة لە گەل بەستەى وەك

تازە داكەوتە ئاوى بەللوووعە
پىم گۆ بۆ ماچى گۆتى مەمنووعە

ئەوئە راسى بى نەك ھەر بەستەى تازە ھەلبەستراو، گەلىك لە بەستەى گۆرانىەكانى
پىش ئەو دەورەش بەھۆى كەوتنە كارى فېرگە (مدرسە)ى مۇسقىاسازىيەو لەبەر و
دىوانخانەى پىاو ماقوولانى كۆيى كە مەر كەزەكەى مالى ئەمىن ئاغابوو، ئەو گۆرانىە
كۆنانەش بەرگان نوى كرايەو وەك كۆرپەى تازە لەدايكبووى كەوتە بېشكەى بەزم و
ئاهەنگى دلئەر و مۇسقىادۆست و كەيفخوازانەو.

لەوئەش زىاتر: ئەمىن ئاغا سەررەپاى شاعىرى، شارەزايىكى دەست درىژىش بوە لە «مقام».
بەقەدەر ھەر ئوستادىكى بەناوبانگ لە زانستى مەقامدا چەسپاو بوە. شاعىرى لە لايىكەو و
مقامشناسى لە لايىكى ترەو ھەردوو كيان كە بە تىروپرى لە بەھرەى ئەمىن ئاغادا
كۆببونەو، ئاكارى شىرن و خنجىلەى ئەو بەزمانە بوون كە لای ئەو بەرپا دەبوون لەو
رۈوئە بە تەرازووى ھونەر گەلىك سەنگىنتر و نر خدارتر دەردەچوون لە بەزمى عادەتى كە
لە جىگاكانى دىكەى كوردستاندا بەرپا دەكران.

ئەو دانىشتنە ئەدەبىيانەى سەردەمى حاجى بەكر ئاغا و ئاھەنگسازى دەورى ئەمىن ئاغا
بوون، بەلای باوهرى منەو، كەواى كوردە مەلایىكى زلى وەك حاجى مەلا عەبدوللا بېتتە
پىشەوايىك لە فنونى مەقامناسىدا، چونكە لە سەرەتای عومرىەو و بەر لەو بېتتە جىنشىنى
حاجى مەلا ئەسەد زۆر جارن لەو دانىشتانەدا بەشدار بوە و دل و مېشكى بە
گوزارشتيانەو مەشغول بوە.

به‌لې مه‌جليسى فہقیان بی گورانی و گہپ و دہنگی خوښ نیه، به‌نیسبت حاجی مه‌لا عہ‌بدوللاوہ کتیبخانہ‌کشی کتیبی موسیقا و مه‌قامی تیدا بوہ، به‌لام گورانی گوتن له مه‌جليسى پر تہقیہ و زمان گرتنی فہقیان شتیکه و لہرہی عوود و کہمان له کوشک و تہلاری شاعیریکی موسیقاردا شتیکی دیکہ‌یہ. ئەوہ‌ندہ شاره‌زاییه‌ی مه‌لاییک له مه‌قامدا پیدای ده‌کا به‌هوی خویندنه‌وه‌ی کتیب و بیستنی ئاوازی فہقیانہ چہ‌ندین جار زیاد ده‌کا و به‌گہ‌شہ ده‌که‌وئ له رتی به‌شداربوون له مه‌جليسى تاییه‌تی به‌زم و ئاھہ‌نگدا. نہ‌کا زہ‌للہ‌ییک به‌خہ‌یالی خوینتہر بکہم دہ‌بی لیرہ‌دا ئەوہ بلیم به‌زمی ئەو دہ‌مہ‌ی کوئی له موسیقا و گہپ و گورانی و شوخی و خواردنی ریکوپییک به‌ولاوہ شتیکی تیدا نہ‌بووہ پیی بگوتری «بی‌شہ‌رعی» ہر بویہ‌یشہ ئیمکان ہہ‌بوہ یہ‌کیکی وہ‌ک حاجی مه‌لا عہ‌بدوللا و ہیا حاجی قادر تیدا به‌شدار بووبی. وہ‌ک دہ‌زانین ئەغلہ‌ب نویری ئیوارہ و خہ‌وتنان له دیوہ‌خانہ‌کاندا به‌جہ‌ماعہ‌ت دہ‌کرا وہ‌ک له مزگہ‌وت بی.

حاجی قادر به‌ زوری له‌و مه‌جليسانہ‌دا له‌گہ‌ل حاجی مه‌لا عہ‌بدوللا به‌شدار بوہ. له شوخی و جوانکاری و ئارایشتی ماددی و مه‌عنہ‌وی دانیشتنہ‌کان زہ‌وقی وہ‌ر گرتوہ. ہہ‌لبہ‌ت و ہ‌زعی وا سازگار له‌گہ‌ل شاعر و ہونہ‌ردا یارمہ‌تی ئەوہ‌ی داوہ مه‌شہ‌بی ئەدہ‌بی حاجی قادر مشتومال بووبی و شیوازی دارشتنی شاعرہ‌کانی رہ‌ونہ‌قی پیدای کردی. به‌ہرہ‌وہ‌ربوونی حاجی له جوانی و زہ‌وقی ئەو به‌زمانہ‌دا شتیکی سہ‌یر نیه و لیشی نایی نیشتمانپہ‌روہ‌ریک و چینپہ‌روہ‌ریکی ئیمرو لئی نارازی بی و بکہ‌ویتہ رہ‌خنہ‌گرتن له حاجی، یا ہہر نہ‌بی، کہ رہ‌خنہ‌ی نہ‌گرت ئینکاری راستیہ‌کہ بکا. نہ‌ک ہہر ئەوہ‌ندہ، به‌لکوو حاجی قادری کہ‌مبہ‌خت له‌م مہ‌یدانہ‌دا به‌ختیاریش بوہ، چونکہ ئەویش وہ‌ک ہہ‌موو ہونہ‌رمہ‌ندیک و شاعیریک موحتاجی فیرگہ و ماموستای ئارایشتی زہ‌وق و بہ‌ہرہ بوہ، له جینگہ‌ییکي وہ‌ک کوپہ‌شدا ئە‌کادیمی موسیقا و گورانی نہ‌بوہ، تا دہ‌رسیان تیدا بخویتی و بہ‌و دہ‌رسہ زہ‌وقی ئەدہ‌بی و بہ‌ہرہ‌ی بویری خوی به‌پیلپیکہ‌ی خویندندا سہ‌رہو ژوور بیا، بہ‌زمہ‌کانی دیوہ‌خانہ‌ی ئەمین ئاغا، خو و تالغ، بوہ به‌ ئە‌کادیمی ہونہ‌ر و زہ‌وق بو حاجی قادر، ہیندی بشلی یارمہ‌تبان داوہ له پہ‌روہ‌ردہ کردنی مہ‌لہ‌کہ‌ی ہونہ‌ری و زیاد کردنی دہ‌سہ‌لاتی به‌سہر قالبی شانگ و ریکوپییک له شاعر ہہ‌لبہ‌ستندا.

ئارایشت له کاری ئەدہ‌بی، ئەوہ‌ی راستی بی له ہہ‌موو کاریکدا، نرخی زل و تاییه‌تی خوی ہہ‌یہ. وا دہ‌بی بہ‌رہ‌میک ہہ‌مووی ہہر ئارایشتہ و تا بلئی بہ‌نرخیشہ، وہ‌ک ئەوہ‌ی کتیبیک به‌خہ‌تی خوښ نووسراپیٹہ‌وہ سہ‌د جارن زیاتر پارہ‌ی پی دہ‌دری له یہ‌کیکی دیکہ‌ی خہ‌تہ‌کہ‌ی خوښ نہ‌بی. بیگومان ئە‌گہ‌ر حاجی قادر خلوہ‌ی ہہر له‌گہ‌ل «قفا نیک من ذکری حبیب و منزل» و کتیبہ زہ‌حمہ‌تہ رہ‌قہ‌کانی مزگہ‌وتدا کردبا و ژبانیکی سہر

لهبهري فەقييانەي رابواردبا دەم و دوو و راويژيشي له شيعردا كه موزور وشكايي ئەو
سەختي و رەقييەي تيدا دەبوو، با بليين وشكي و زبيري له شيوازيدا دەبوون بە شەقل.

له گەل حاجي قادر و باپيرم، كه يفييش لهو ئاههنگانەدا بەشدار بوە. هەمان تام و شامي ئەو
بەزمانە و ئارايشتي ژياني نەرم و نولي پر تەرەفي تالارە مەرەمەرەكي ئەمين ئاغا له
هەلبەستەكاني كه يفييشدا خو بەديار دەخەن. سەيرنكيش لهو هەدا نيه چونكه له ئەنجامي
تيكەل بوون، بو ماوهيكي بەردەوام، له گەل بەزم و ئاههنگدا، مرؤف شاعير بي يا گورانيييز
يا هەر هونەرمنديكي ديکه بي، جووشي ئەو بەزمانە خويي دەکولين... دلي دەههژين...
ئاورينگي جواني و زهوقي گوراني و نەشئەي موسيqa و ئارايشي ژووري رازيهوه و رايەخي
ناياب و خواردني پاک و نازک له تیکرای ئاههنگه کهوه هەلبەستەي و له ئاويتهي دەرووني
هونەرکار دووبارە دەبیتەوه و دەرژیتە ناو گوفتار و کرداربهوه.

سەيرنكي ئەم نمونەيه بکه له هەلبەستەي كه يفي:

زولفي سپاهي تا به تا
خوتەن خوتەن خەتا خەتا

له پيچي كه مبهري هەتا
نەزەر دەچي «معطر» ه

بەروردنكيان بکه له گەل ئەم فەرەدي ئەمين ئاغا هەرچەند له کيش و قافيش له يەكدي
جودا بن:

دەخيلت بم له عوششاق مەرەنجە
دل و دينم فيداي ئەم لار و لەنجە

له هەردوو نمونەدا نەزاكەتي پارچەي ئاوريشم و بيني مومي كافوور و رەونەقي كاسەي
بەلوور و نەفش و نيگار هەلبەستەوه بو ناو خەيالي گويگرينك كه سرنجی خوی بداته
پهيوهندی ميانی مرؤف و ئەو جوهره رابواردنه كه تيدا دەژی. ليرەدا مەبهستی من
راگەياندنې روالهتي وشه و شيوازي شيعره کانه، لهوه بهولاهه مەعلومە دارشتنه که ي
بههيزتر و زرينگه دارتره.

له لای خۆتوهوه سرنجیک بده شهوق و رهونهقی ههلبهستهکانی کوردی و سالم و تاهیر بهگ چهند ریکهاتوه له گهڵ ژيانی دوور له «تزمتم»ی که رایان بواردوه. خۆ تاهیر بهگ، وهخته بلیم، نیوهی شیعرهکانی زادهی راستهوخوی ژيانه بهگزادانه که یه تی:

ههروه کوو قهوس و قوزهح بادهست له گهردن دانیشین
تۆ به سوخمه ی ئال و سهوز و من به رهنگی زهردهوه

«نالی» یش وهک حاجی قادر و زیاتریش لهو، بۆی ریککهوتوه له سهره تاکانی شاعیرییه تیهوه خۆ له مهجلیسی ئەمیرهکانی باباندا بیینی و له ژیان و و رابواردنی رۆژانهی ئەوان، که به نیسهبت ژيانی تیکرای کوردهواری پر بوه له دهنگ و رهنگ و زهوق و نازکی، وینهی گوناگون و نهقش و نیگار و دیتراو و بیستراوی شهنگ و شلک بینهوه به خه یالی شیعرو بچنه ناو ههلبهستهکانیهوه. قهسیدهی «ئهم تاقمه مومتازه» بهلگه ییکی زله بۆ ئەم راستیه.

له قسهی وا به پهله که لیره دا زۆر به کورتی ده یانکه م راستییک ده لیمه وه یه کجار بلاوه به سه ر زارانه وه، ته نانهت کاتی خۆی له فیرگه ی ناوهندی و به ره ژوووتر ده مانخویند و نموونه شیان بۆ ده هیناینه وه له شیعری عه ره بی پیش ئیسلام و به راورد کردنی له گه ل هی ده وری «عباسی».

ههلبهستیکی «عنتره» و یه کینکی «ابن المعنز» ئەو فه رقه ی به ته واوی دیار ده خست که له میانی ژيانی بیابان و شارستاندا هه یه. خۆ ئە گه ر له فیرگه ش ئە مه به ده رس نه گو تر یته وه هه یج له راستیه که ی که م نایته وه. بۆ یه یه ش ده رسی فیرگه ده که م به شاهیدی قسه م تا خوینه ریکی کورد لئی روون بی چی لیره دا ده یلیم وه ک قانونیکی سه ره تایی و به دیهی وایه که می ردمندالیک ده یخویتی و سه یری له وه نه ییته وه پیتشه واییکی وه ک حاجی قادر سوودی وه رگرتبی له به شداربوون له ژيانی کۆشک و تالاری ئاغاییک.

خۆ دیتنه وه ی به رده وام له و ته رزه مه جلیس و ئاههنگانه دا سه ره رای مشتومال دانی مه له که ی هونه ری، تاوی دیکه شی هیناوه بۆ ناو ده روونی حاجی و پالی ناوه به سروشتی سه رکه شی به ره و هیرش و هه لمهت بردن. با بزاین چۆن؟

ژیانیک هه ر له چوار دیواری حوجره ی مزگهوت و له نیو کتیبی زانسته قالب گرتوه کان به سه ر بچی، ئەو فره وانیه و رهنگاو رهنگیه ی نایی که ژيانی هه مه چه شنه و «زۆر مه یدان» و ته جره به و مه وزووعی جیا جیا په یدای ده کا. مه جلیسی به زمی ئە میریک یا

دەسترۆپوئىكى خاوەن تەلار لە گەل لايەنى جوانى و نەزاكەت و شوخىيەوه، لايەنى كۆمەلایەتى و سیاسى و روشنیبیرىشى تیدا دەبى. لەو كاتەدا كە زوربەى خەلق دواى نوێزى خەفتان چرا قۆدىلەكانیان خامۆش دەكەن و خۆ داوینە باوەشى سەعاتەهاى سارد و سەر و كەمەنگى خەوى ناچارىيەوه، تەلارى خاوەن بەزمىك ئەوسا شەعشەعە پەيدا دەكا و مەجلىسى بەزمى ئاھەنگ و لەتيفە و وتووێزى ئەدەبى و سیاسى و زانستىيەوه درێژ دەبیتەوه بۆ ناوجەرگەى شەو... ھەندى جارەن بۆ شەبەقى بەیان. ھەر باس و خواس و رووداوىك لە نۆوان خەلقى شار وەيا دەستەى مىرى وەيا دەولەتانی دوور و نزىكدا سەرى ھەلداىى لەو تەرزە مەجلىسانەدا باس دەكرىن و دەخرىنە تەرازووى ھەلسەنگاندنەوه و دەدرىنە بەر زمانى رازى بوون يا رازى نەبوون. بىنگومان كوتانەوهى دەنگ و باسى سەر بە كۆمەل و سیاسەتى دەولەتان و گوزارشتى ناوخۆى و جىھانى، نەینى مرؤف روون دەكاتەوه و سرنجى دەبا بۆ بىر كەردنەوهى ئەوتۆ كە لە خۆو ناپۆى، يا ھەر نەبى ئەو كوتانەوهى خىراى دەكا لە پزانی، لەوھش زياتر، ترسى مرؤف دەشكىنەى لە باس كەردنى مەوزوووى نازك و پەر «حساسىة» و زارى رادىنى لە رەخنەگرتن و پىوانە و كىشانەى كۆمەلایەتى و سیاسى و ھەموو بارىكى ژيان.

لەم رۆھو بەزم و ئاھەنگەكانى تەلارى ئەمىن ئاغا، لەویش بە پىشەو دانىشتنە ئەدەبىيە سياسىيە كۆمەلایەتییەكانى دەورى حاجى بەكر ئاغا، بە جۆرىكى واقىعى بوون بە فىرگە «مدرسە»ى ئەدەب و سیاسەت و ھونەر و كۆمەلایەتى بۆ ھەموو ئەو كەسانەى تىياندا بەشدار دەبوون ھەرىكەیان «بەپى لىاقەتى خۆى» سوودى لى وەردەگرتن. بەراستى حاجى قادرىك كە لە دواوژدا بىى بە رابەر و پىشەواى نىشتمانپەرورى كوردایەتى يەكجار پىوېستى ھەبوو لە سەرەتای ژياندا بە بنگە و فىرگەى ئەوتۆ تەنگەژەى ژيانى فەقىرى و فەقىتەتى بۆ فرەوان كا و گوئى رابىنى بە باس و خواسى دوور لە «ضرب و ضرب» و زمانى تىژكا لە قسەى سياسى و كۆمەلایەتى. ئەم نالىم ئەگەر ئەوسا بەزم و ئاھەنگى نەدىبا و بەشدارى نەكردبا لە دانىشتن و وتووێزى ھەمەچەشەنى فەكرى، داخوا حاجى چۆن دەبوو و رووى لە چ لایىك دەكرد، ھەرۆھاش ئەو نالىم ئەگەر لە گۆرقەرەج نىشتەجى با، بە مەلایەتى يا بە فەلاحەتى بە چەندىكى شۆرەتى ئىستاكەى دەگەشت، لەوھش نادویم ئەگەر بۆ ئەستەمبول نەچووبا سەرەنجامى شاعىرى و گىانى سەربزىوى بەچى دەگەياند...

نە لە من و نە لە غەبرى من داوا دەكرى بە دوا «فرضىة»ى نەبوو بکەوى و ئەنجامى مەوھوومى لى وەرگرى، بەلام گومان نىە لەوھدا ھاتنى حاجى بۆ ناو جەرگەى رابواردن و ھەستان و دانىشتنى ھەرە پىشەوھى ئەوساى كوئى ئاسۆيەكى بۆ كەردەوه گەلىك بەرزتر و

فرهوانتر له ئاسۆی عادهتی فەقییه کی وه ک خۆی. به مه‌دا دیمه‌ن و روانگه‌ی ئه‌وتۆی هاتوونه به‌رچاو و می‌شکی که له جینگه‌ی به‌رزه‌وه نه‌بی نادیتیرین.

به مونسه‌به‌ی جینگه ده‌لیم مه‌لای گه‌وره ده‌یفه‌رموو «موسا» ی پینغه‌مبه‌ری جووله که به هۆی په‌روه‌ده‌بوونی له مالی فیرعه‌ون ئازایی و ئازادیکی په‌یدا کرد هه‌رگیز له نیوان جووله که کاندای بۆی په‌یدا نه‌ده‌بوو. به‌لای موسای جووله که بی یا حاجی قادری کورد بی ده‌بی له سروشتیدا هه‌لکه‌وتوو بی تا ئلهامی ئازادی له ده‌وروبه‌ری خۆی وه‌رگری، چونکه که هه‌لکه‌وتوویی نه‌بی هه‌رچی فیرگه و به‌زم و ده‌وروبه‌ر هه‌یه نای به هاندەر به‌ره و کاریک ترس و له‌رزی تیدا بی. هه‌زاران کهس له ده‌وروبه‌ری یه‌ک جۆردا ده‌ژین و ده‌مرن به‌یه‌که‌وه، که‌چی یه‌ک دوو کهس له قه‌پیلکی ترس و له‌رز ده‌رده‌چن واش ده‌بی تاکیکیان لای ده‌رناچی.

له سه‌رده‌میکی رابوردوودا هه‌موو فره‌نسه یه‌ک جان دارکی په‌یدا کرد، کچیش بوو، به‌شداربوونی حاجی له ژيانی هه‌ره پینشه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وسای کۆین به‌نیه‌سبه‌ت حاجی قادر و کورده‌وه له سوودی «محض» به‌ولاه تیدا نه‌بوه. ئه‌م بوونی سوود و زیانه جگه له‌وه له خودی خۆیدا راستییکی بیفیله، هینده‌یش ئاشکرا و پرووناکه ده‌بی به کیش و ته‌رازووی ئیمرو و دوا‌رژیش هه‌روا له قه‌له‌م بدری، چونکه سه‌ره‌رای لانی «ایجایی» پر سوودی ئه‌و به‌شداربوونه که مشتومال بوونی شاعیرییه‌تی حاجی و فره‌وان بوونی نیگای و راهیتانییه‌تی به‌وتووژی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی، هه‌رچی به‌ره‌ه‌لستیکی ئه‌ده‌بی وه‌یا ئینسانی وه‌یا گیانی میلی و نیشتمان‌دۆستی که‌وا به‌ وه‌می ره‌خنه‌گردا بی تیدا نه‌بوه.

له ده‌ربهرینی ئه‌م باوه‌ره‌مدا هینده رام له خۆمه و به‌چه‌شنیک واقعی می‌ژوووی بی‌شوبه‌ه یارمه‌تیم ده‌دا خه‌ریکم «تحدی» ی ره‌خنه‌گر بکه‌م و بلیم ئه‌گه‌ر پیت ده‌کری نمونه‌ییکی به‌قه‌در حاجی بی‌گه‌ردم بۆ بینه‌وه پاک و راسته. ئه‌گه‌ر له نمونه‌ی باوه‌ر پیکراوی خۆت بۆت نه‌دۆزرایه‌وه ئیزنم دای له هی خه‌لقی دیکه‌م بۆ ده‌ستنیشان که.

بۆ پالپشتی ئه‌م «تحدی» یه‌ دوو به‌لگه‌ی ئه‌وه‌نده گه‌وره هه‌ن له‌به‌ر تاوی ئه‌واندا هه‌رچی ره‌خنه و ئیعترازیک به‌بیری گومانای وه‌یا دلای کرمیدا بی وه‌ک که‌فولکه و پووش و په‌لاشی گیز خواردووی ناو لافاوی لی دی که یه‌ک له‌حزه نه‌توانی هه‌لچه‌قی وه‌یا بوه‌ستی تاکوو پی داگری له سه‌ر داواییکی دزی ئه‌وه‌ی تازه گوتم.

بەلگەى يەكەم

ھىندە حاجى لە كۆيى بوە و پەيوەندى لە گەل شىخ و مەلا و ئاغايندا ھەبوە رۆژەك لە رۆژان چاوى نەنوقاندوہ لە كارى بەد و نارەوادا. بەپى باوہرى گشتى ئەوسا رووداويك وەيا رەشتىك خراب بووي، حاجى لىي بەدەنگ ھاتووە و دژى وەستاوہ و جەنگاوہ، لەم مەيدانەدا ئەوئەندە جەنگاوہر بوە، وەك مەعلوومە و لە جىي مناسىي خۆيدا روونى دەكەمەوہ، پشويكى حەسانەوہى نەدا لە سەرانسەرى سالانى دواى فەقييەتىي كە دەبوأ قۇناغى حەسانەوہ و گردو كۆيى بى بۆ حاجى. خانويك دروست كا، مالىك پىكەوہنى، شوئتەوارىك بنيادنى، دوو قرۆشان باويتە سەر يەك.

ھەموو ئەو چىنانەى مىللەت كە لەبەرخاترى ئەوان تارمايى رەخنەگرتن لە كردهوہى حاجى دىتە تصور و نووسىنى ھەندىك لە خاوەن راينى ئىمرۆ، تىكرائىان دەيىكى حاجى خەرىك نەبوون لە بەرھەلستى خراپە و كارى نارەوا... سەديكىي حاجى بىپەروا نەبوون لە فەوتى سەر و مال. ئەوان چىنانە و خەلقانە بۆ ماف و سوودى تايبەتى خۆيان ورتەيان لەبەرەوہ نەدەھات چ جايئ ئەوہ بەرھەلستى «مطلق»ى خراپە بكەن. دەشتوانم بلىم ھەژارىك نەبوہ لەو سەردەمەدا خۆ بەسەر حاجىدا ھەلداتەوہ و بە ھەژارىيەوہ شانازى بكا چونكە حاجى لەو ھەژارتىر بوە. پەيوەندى حاجى لە گەل ناودارانى چەرخى خۆى پووليكي نەخستۆتە گىرفانىوہ و وشەيىكى رەخنەى لەسەر لىوان وشك نەكردوہ. ھەرەك لە رۆژانى فەقييەتى حاجى ئەو حاجىيە بوو كە دلئ «بە پىخاوسى نەكەوشم بوو نەكالەك» لە دواى فەقييەتى و كاتى سەفەرى بۆ ئەستەمبولىش ھەر ھەمان قارەمانى رووت و بىپارە بوە. ھاتە كۆيى بە ھەژارى و لىي دەرچوو بە ھەژارتىرى، نالى ھەر دەلئى ئەم بەيتەى:

بنوارە بوونى ئەووہلت و چوونى ئاخىرت
ھاتى چ رووت و قووت و ھەلاتى چ لووس و پووس

بۆ حالى تايبەتى حاجى ھەلبەستوہ نەك بۆ تىكرائى ئادەمزاد. چوونى بۆ ئەستەمبولئ ئەوئەندە بە فەقىرى بوە، دواى تىپەربوونى سەد سال بەسەريدا، دلئ ھەستىار و پەرۆش پەلەفرەپەتى يارمەتى بۆ كۆ بكاتەوہ.

وہنىيە بەلای منوہ ھەموو ھەژارىيەك بىتتە ھۆى شانازى. ھەژارىيە عادەتى ھەر ئەوئەندەى لى دەوہشيتتەوہ بەزەيى و پەرۆش و دلسووتان لە ئادەمزاددا بىزئوى و ھانى بدا بۆ چارەسەر كردنى، بەلام ھەرگىز نايبتتە ھۆى رىزلىگرتن و پىندا ھەلگوتن. مرؤف كە بەناچارى و لەبەر بىدەسەلاتى وەيا نالەبارى زەرف ھەژار بوو، نە خۆى ھەست بە سەربەرزى دەكا نە

که سیش پایه ی لی دهنی له بهر هه ژاری، خو شه هاده ی بهرزی وهر نه گرتوه له فیر گه ی هه ژاری تا پیوه ی بنازی. هه ژارییه ک مهردایه تی و شانازی تیدایه که له بهرزی نه فس و فیداکاری و خونه ویستی و ده ستر او هی و رهوشتی ئه وتوییه وه هاتین. «الفقر فخری» که به قسه ی پیغه مبه ر قبول بکری بویه یه که فه قیرییه که ی له ناچار ییه وه نه بوه. من که لایه نی نه داری و رووتو قووتی حاجی روون ده که مه وه پی له سه ر داده گرم وه ک راستییه کی واقعی، له ودا سه ره رای خزمه تی میژوو دوو ئامانجی گرینگم هه یه:

یه که م: تا که حاجی به خو رای بهر ئه و تیره نار ه وایه بیئینسافه بی رحمانه نه که وئ که و کویژانه ده گرتیه خاوه ن سامان و ده سه لات ی لیره به پیشه وه له بهر مه حزی قین هه لستان له سامان و ده سه لات.

دووه م: تا بزانی هه ژاری حاجی له ناچاری و بیده سه لاتییه وه نه بوه، ئه گه ر بیویستبا ده ی توانی خو تیر و ته سه ل بکا، کال و کووتالی ئه ده بی ئه وتوی هه بوو که بیفرؤشتبا کریاریان هه بی... تیغی زمان هینده تیژ بوو به پاره بیخاته وه ناو کالانی بیده نگیبون. به لی حاجی کالایه که ی فرؤشت به لام نرخه که ی هه را و ناراحه تی و نه سه ره وتن بوو. خه نجه ری زمانیشی خسته کالانه وه... کالانی هه ناوی خراپه و درؤزنی و ته له که بازی.

له م زه مینه دا من بو خوم له جیاتی خوینهر پرسیاریک له خوم ده که م و وه لامه که یشم گه ره که. حاجی که ئه و خه نجه ره بی له هه ناوی خراپه و ته له که بازی بچه قی ئه ی بو یه خه گیری ئاغا کان نه بوو؟ ئه وه نده ی توانی له دزی شیخ نه بی ماویلی کوشا و جه نگا که چی ورته ییکی لیوه نه هات له عاست ئاغا کاند! ئه م راستییه چون له گه ل حه قه رستی و به دنه ویستیدا ده گونجی؟

وه رام دانه وه ی ئه م پرسیاره هه ر وه ک گه رد ده ته کیننی له پی و دانه بی حاجی، په رده ش هه لده داته وه له رووی هه لکه وتی سیاسی - کومه لایه تی ئه و سه رده مه ی کوی. جیگه ی راست و دروستیش دیار ده کا بو هه لوهستی ئه و مرؤفانه که ئه وسا به چاکه خواز و ده روونپاک ده ژمیران.

هه لبهت نابی له بیر بکه ین ئیمه له کویه ی سه د سال زیاتر پیش ئیمرو ده دوین، چاکه و خراپه ش به مقیاسی سه د سال له مه و پیش ده پیون، بیرو رای ئیمرو ناکه ین به به ریوانی (حکم) ئه و سه رده مه، خو ئه گه ر له شه جاعه تی خومان رابینیم بویری دان به هه موو راستییه کدا بیئنی ترسم له وه ش نامیننی به هه ر مقیاسیک بی چاکه خوازی ئه وسا و ئیستا که هه لکیشرین تا بزانی ئاخو کامیان گوی جوانمه ردی ده به وه؟ به لام با خومان ره ها که ین له

گهشتی ناو درک و داری ئەو زەمینە چقلاوییهی مقارنە کردن لە میانی ئیستاکیە و رابردوودا و پەڕه‌وی ئایه‌تیک بکه‌ین که ده‌فه‌رموی «تلك أمة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم».

با بزانی‌ن وه‌زعی ئەوسای کۆیی و باری سیاسی - کۆمه‌لایه‌تی په‌یوه‌ندی‌دار له‌ گه‌ل پرسیاره‌که چی بوه تا بتوانین به‌ ئینسافه‌وه وه‌لام بده‌ینه‌وه. به‌ یه‌کدی گرتنی شه‌هامه‌تی ئەوسا و ئیستا واز لی بینین بۆ بیروباوه‌ری شه‌خسی.

دووسه‌د سالتیک ده‌بی دوو بنه‌ماله‌ی ده‌سه‌لاتدار، به‌جووت، له‌کۆیی ده‌ژین و به‌ هۆی هیز و توانایکی که هه‌یانبه‌ له‌ هه‌موو که‌ینوبه‌ینیکی ئەو ناوه‌دا، خۆشی بی ترشی بی، تیکه‌ل و عه‌لاقه‌دارن. ئەو دوو بنه‌ماله‌یه‌ بوون به‌ جیگیر بنه‌ماله‌ی کۆنتری کۆیی که پێشتر خاوه‌ن سامان و زه‌وی و ده‌سه‌لات بوون، به‌لام به‌ جیگیربوون و چه‌سپاندنی ئەمانه‌ ورده‌ ورده‌ کز بوون تا‌کوو که‌وتنه‌ ریزی دوهم و سییه‌می ریزه‌کانی پێشه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کۆیی.

ئێره‌ جیی دریزه‌ پیدانی میژووی بنه‌ماله‌کانی کۆیی نیه‌ تا له‌سه‌ری برۆین و ئەو مه‌علووماته‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ ده‌رباره‌یان تۆمارکه‌ین. چه‌ند دیری تازه‌ نووسراوی سه‌ره‌وه‌ بوون به‌ په‌راویزیکه‌ی ته‌نک و باریک له‌ ده‌وری واقیعی ده‌سه‌لاتداری له‌ کۆیی له‌ ماوه‌ی دوو چه‌رخ له‌مه‌وبه‌ر تابوانین شوین هه‌نگاوه‌کانی حاجی بکه‌وین و له‌ نیوان ئەو په‌راویزه‌دا راستی و چه‌وتی هه‌نگاوه‌کان ده‌رخه‌ین.

چ سوود نابینم باسی ئەوه‌ بکه‌م به‌ر له‌ چه‌ویزی و غه‌فووریان چ بنه‌ماله‌یتیک له‌ کۆیی خاوه‌ن پاره‌ یان ملک و مال بوو و ده‌سه‌لاتی عه‌شایه‌ری و روه‌تی میری هه‌بوه‌ و چۆن ئەو ده‌سه‌لاته‌ی دۆراندوه‌ و بۆ له‌ دۆراندنه‌که‌ی بیده‌نگ بوه. هه‌رچه‌ند ده‌زانم پاراستنی ئەوه‌نده‌ مه‌علووماته‌ی له‌و باره‌وه‌ ماوه‌ که‌موزۆر خزمه‌تیکی میژووی پێ ده‌کری، هه‌رنه‌بی میژووی کۆیی، به‌لام ئێره‌ جیی ئەو پاراستنه‌ نیه‌ به‌ باس و خواسی حاجی قاده‌وه‌ تا به‌تایبه‌تی لێی بدوین، له‌ هه‌ر شویتیک سه‌روکاریکی ئەو بنه‌مالانه‌ له‌گه‌ل خه‌تی بزوتنه‌وه‌ی حاجی به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌ به‌ پێی داخواری جیگه‌ لێی ده‌دوین. ئەوه‌نده‌ ده‌لیم به‌داخه‌وه‌ که‌م وایه‌ له‌ شویته‌واری ئەو بنه‌مالانه‌ مرۆفی وا هه‌بی ده‌نگ و باسیانی پاراستی، ئەگه‌ر شتیک له‌ خه‌به‌راتیان مایی به‌لای چه‌ند پیاویکی بی عه‌لاقه‌وه‌ ماوه، ئەوانیش به‌ناو سالان که‌وتوون، ئەگه‌ر نه‌لیم، پیر بوون و، مه‌ترسی ونبوونی خۆیان و مه‌علووماتیان لێ ده‌کری.

به‌ر له‌وه‌ من بلیم زوربه‌ی خوینته‌ران ده‌زانن ئەو دوو بنه‌ماله‌یه‌ «چه‌ویزی» و «غه‌فووری» ن. ناوی چه‌ویزیم پێش خست چونکه‌ له‌ کۆتایدا ئەوان کۆنترن. له‌و سالانه‌

که حاجی له کۆیه دا ژیاوه و کوشاوه دهسه لاتی عه شره تی و ناوشاری که هه بووبی هی ئه و دوو بنه مالیه بوو. به لئی بنه مالیه دیکه ش هه بوون خاوه ن ناو و جیگه و ریگه و ریزلیگیراو، کهسانی واش له کۆیه دا هه لکه وتوون له و بنه مالانه به هۆی هیزی «شخصیه» تی تایبه تی خۆیا نه وه به هیچ جۆریک ناو و نیشانیان کز نه بوته وه له ته ک تیشکی دهسه لاتی ئه م دوو بنه مالیه، به لام ئه وان که سانه خۆیان و بریقه ی ناویان و ریز و دهسه لاتیان ده چیه ناو جغزی «معنویات» وه وه ک دین و زانست و ئه ده ب و هونه ر بی، لایه نی دهسه لاتی «دنیوی» قرغی¹⁰ ئه و دوو بنه مالیه بوه.

بۆ ئه و که سانه ی چه ز له زانینی خه به ری سه ربه سیاسه تی بی ته ئویله ده که ن ئه وه نده ش ده بی بخریه پال قسه کانه وه که له باره ی مه یل و ئاره زوی سه ربه کوردا یه تیه وه چه ویزی مه یلی بابان و غه فوو ریش مه یلی سۆرانیان بوه، ئه م جیاوازییه له مه یلی سیاسیدا ده ستی بوه له هه ندی رووداوی کاریگه ر به نیسه ت هه ردوو بنه مالیه وه و له ریی ئه وانیشه وه به نیسه ت تیکرای کۆیی. پشکنینه وه ی یه کجار ورد ده رباره ی تفصیلاتی ئه و رووداوانه ده خلیکی چه ندانی نیه به سه ر تایبه تی باسی حاجی قادره وه، رووپه ره ناخۆشه کانی گوزارشتی به ینی دوو بنه مالیه که ش کاتیک تۆمار کراون که وا هیشتا حاجی به وه له د نه بوه یاخود ئه گه ر به وه له دیش بووبی له ته مه نیکدا نه بوه به هیچ لایه کدا مه یل بکا. ئه وه ی مه علوو میشه له سه رده می پیگه یشتنی حاجی چی ئه وتۆ له میاناندا رووی نه داوه مانیع بی له وه ی که حاجی په یوه ندی له گه ل هیچ لایه کیاندا بیری.

به ده م نووسینه وه ئه م لایه نانه ی عه لاقه دار له گه ل حاجی روون ده بنه وه، له وه ش زیاتر پیویست نیه دریزه بده ین به چه ند و چۆنی رووداوی یه کجار تایبه تی عه لاقه دار به هه ردوو بنه مالیه که. ئیمه له کولانه ی باسه کانی ده ورپه شتی حاجیه وه سه یری میژوو و ئه شخاس و

¹⁰ - «قرغ» وشه ییکه که له نیو عه شره تی خاوه ن مه ر و زه ویدا، به کار دیت و ئه وه ده گه یه نی که پووش و پاوان وه یا دار و ده وه نی فلانه شوین عائید به فلانه که سه. ده گوتری ئیره قه غی مام باپیره، هۆ و هه لپیتوانه (داری هه لپه ردراو) قرغی خۆمه. واتاکه ی له واتای «احتکار» نزیک ده بیته وه، بۆیه من وا به چاک ده زانم بۆ «احتکار» به کار بی و کار «فعل» یشی لی داتاشری. بگوتری: میری تووتنی قرغانده، کۆمپانیاکان نه وته که له نیوان خۆیاندا ده قرغینن، شه کر و چایه ش قرغا. خولاسه له هه ردوو جۆری تپه ر و تینه په ردا به کار بی وه ک هه موو کاریکی ره سه ن که تپه ر و تینه په رری هه بی: ههروه ک «رزا، ده رزی - رزاندی، برزیتته» ههروه ها بگوتری «قرغا، ده قرغی، بقرغی - قرغاندی، ده قرغینن، بقرغینه» هه نده ی پی ناچی ده ست و زار لپی را دی.

رووداو ده کهین و هەر بایی داخوازی ئەوان باسانه لیبانهوه ده دویین، ریگه مان نیه بو
وردبوونهوه له گوزارشتیک که خزمه تی مه به ستمان ناکا.

بابگه رینهوه بو زنجیره ی نووسینه که مان و خه ریکی جهواب دانه وه ی ئەو پرسیاره بین که
خۆم له خۆم کرد. بۆچی حاجی یه خه گیری ئاغاگان نه بوو. له و چهند دیره ی سه روودا
روون بۆوه که ئەگه ر حاجی له گه ل ئاغاگان به ده نگ هاتبا ده بو خۆ له دوشمنایه تی ئەم
دوو بنه ماله یه هه لباکا. چی بوو حاجی وه ستاند و بیده نگ ی کرد له عاست ناوداره کانی ئەم
دوو بنه ماله یه؟

حاجی کۆلی دا؟ حاجی خۆی فرۆشت؟ حاجی ترسا؟ نه خیر سه د جار نه خیر، هۆی بیده نگ ی
حاجی نه کۆل دان بو نه خۆفرۆشتن بوو نه ترسان. ئیمه لیره به پینشه وه گوتومانه حاجی له
ژوو رووی ترس و کۆل دان و خۆفرۆشتنه وه بوه. گوتمان سر وه تی نه بوو تا له کۆبی ژیا.
ده سزانین رۆژ له رۆژ ئاوری گیانی بلیسه دارتر ده بوو تا مه رگ خسته چالی گۆریکی ونی
یه ک له قه برستانه کانی ئەسته مبول. که واته با خامه له رووپه ره ی میژوودا ئەم راستیه
تۆمار کا. حاجی قادر کرده وه ی ئەوتۆی له پیاو ماقوولانی ئەم دوو بنه ماله یه نه دیت وه ک
بیانووش بیکا به هۆی تی هه لگیرسانیان. نه که ی وا تیبگه ی ده لیم ئەوان پیاو ماقوولانه
فریشته ی پاک و بیگونا هه بوون. نه ئەوان و نه تیکرای خه لقی ئەوسا فریشته بوون و
نه خه لقی ئیمروش فریشته ن. به لام بو ئەوه حاجی قادر بیر نه کاته وه له هیرش بردن بو
سه ریان پیوست نیه فریشته بووبن، هینده به سه به پی باوه ری خه لقی ئەو سه رده مه
کرده وه کانیان له ده ستوور و عاده تی گشتی به ده ر نه بووبن. ده و جا بابزانین چۆن ریکه وت وا
بوو ده سه لات ی حه ویزی و غه فوو ریبیان له سه رده می حاجی قادر دا سه ری نه گه یاند به سته م
و کاری نار ه و ا.

من که ده لیم «ریکه وت وابوو» له خۆمه وه به بیر باوه ری ئەوان که سانه وه ده چم که له
رپی تحلیلی «به رزه وه ندی ماددی» یه وه چاوه نووری خراپه ده که ن له خاوه ن ده سه لات.
به شیکی زۆریشیان کۆمه نا که ن له وه ئەگه ر خراپه یان نه دۆزیه وه له ده سه لاتداران بۆیان
هه لبه ستن نه وه ک فه لسه فه له عاست رووداودا پاشگه ز بیته وه. من که به ره وپیری ئەوانه
ده چمه مه بجه سه وه ئەگه ر به سه لمینم به ریکه وت وابوو خاوه ن ده سه لات سته می نه کردوه.
له وه به ولاره هه رگیز له گه ل ئەوه دا نیم بو خاتری سه رکه وتنی فه لسه فه خراپه هه لبه ستری
به شوین ده سه لاتداردا، دلخۆشیش ده بم سته م نه کرابی چ له لایه ن ده سه لاتداره وه چ له
لایه ن هه رکه سینکی دیکه وه بی. به لای منه وه مروف له ئەزموون (امتحان) ی چاکه نومره ی

دەرچوون وەرگری خۆشتره نه ک مروّف تپیشکی و فەلسەفه سەرکەوی. هەزار فەلسەفه دەکەم بە قوربانی یە ک مروّف.

بەلّی منیش چاوهنۆری کاری بەد دەکەم له دەسەلاتدار، چونکه وه ک دەبینین مروّف لهسەر دەسەلاتیش رانهوهستاوه، که پپی کرا کاری نارەوا دەکا و ئەغلب نموونهی وا دەبینین له کردەوهی مروّفی عادهتی که گوتهی شاعیری عەرەب بە راست دەگیرئ:

والظلم من سیم النفوس فان تجد
ذا عفة فلعله لا یظلم

هەر بۆیهیشه به دلّ پشتگیری له هەموو ههنگاویکی سیاسی و فکری دەکەم که دەسەلات بدا به تیکرای خەلق، نه کا یه کیک یا کۆمهلهیک یا بهرەینیک دەسەلاته کهی بۆ سوودی خۆی و زیانی زوربهی میللهت به کاربیتنی. بهلام له گهّل ئەمهشدا که ببینم یه کیک یا کۆمهلهیک یا بهرەینیک یا دهولهتیک دەسەلاتی خۆی تەرخان کردوه بۆ سوودی گشتی تا بلّی خوشحال دەبم، ئەگەر بۆم بکری شایي دەگیرم بۆ ئەو رووداوه خوشه نه ک تازیه دادهگرم لهبەر نههاتنهدی چاوهنوار کردنهکەم.

با ئەوهش بلّیم، وهنیه هەموو جارن «دەسەلات» کاری نارەوا بکا. من له باسی حەویزی و غەفووریدا به «تبرع» دەلیم «رێکهوت و ابوو» بۆ دەفعی رەخنهگر و لهبەر ئەوه که غالب وایه له وهزعی ئاسایی دەسەلات بهرهو ستم دەخزی. ئەگەر ئەم هۆیانە نهی دەتوانم بلّیم هیندهی که مومکینه به «رێکهوت» ستم نه کرابی ئیمکان ههیه سهروکه کانیان له رهوشتی چاکی خۆیان مهیلیان بۆ ستم نهچووین، واته لهوانه بووین ئەگەر دەسەلاتی تهواویشیان ههبووبا بۆ ستم کردن، هەر نهیان کردبا.

میژوو نموونهی ئەوتوی ههیه له پیاوچاکان هینده پاکسروش بوون بای ئەوه بکا پیمان بهسەلمیتی جیلکی سهرلهبهری دەسەلاتداران له خودی خۆیانوهه پاک و چاک بووین سهیریشمان بهوه نهی. پیاویکی وه ک «عمر عبدالعزیز» نه ک له نیتوان دەسەلاتداران و پیاوانی دونیایی و سهر به سیاسهتهوه بهلکوو له نیو ههژار و بیدهسەلات و لات و گۆشه نشین و پیاوی سهر بهرمالیش هەر دهیته پیشهوا و نموونهی پیاوچاکی. که بوو به خەلیفه یه کجاره کی ناز و فیز و ئاسوودهیی و خوشگوزهرانی تهلاق دا و نهفسی خۆی خسته ژیر پینهوه. له دلّ و دهروونی خۆیشی بهولاوه ئەوهی هۆی چاکی بی له دهرووبهری نهبوه. جهزیرهییکی چاکه بوو له ناو دهریای خرابه دا. شاعیری عەرەب له دواي مردنی شینی بۆ دهکا و دهلی:

اقول لما اتانى ثم مهلكة
لاتبعدن قوام الحق والدين

قد غادروا في ضريح للحد منجدلا
بدير سمعان قسطاس الموازين

ههردهلتي فریشتان و «قسطاس الموازين» هيان به زاريدا هيتناوه چونكه به رادهييك راست و دادپهروهه بوه نهك له سهردهمي خوئي تاكي نه بوه بهلكوو تا ئيمرووش يهك دوو كهسي وهك «غاندي» نهبي له مهيداني حهقيه رستيدا كهس نيه هاوتاي بووي. قسهمان له پياوي سياسي و دونيايييه، دهخلمان بهسهر دهرويش و عابيدهوه نيه لي ره دا، چونكه سياسهت له گهل عيابهت به يهكدي ناگيرين. «عمر عبدالعزيز» و «غاندي» لهوانهن له رووپه ره ي 51 ي ئهم نووسينه ئيشارهه بو كردن.

ده گه ريمهوه بو پرسياره كه ي كردم. چون ريكهوت وابوو دهسهلاتي ئاغايي حهويزي و غهفووريان له سهردهمي حاجي قادردا سهر ي نه گه ياند به ستهم! با له تووماري پهري سهدهي بيستم هه لگيرينهوه به ره و رابردوو و چهند ديتريك له پهري سهدهي نوزده يه مي كوئي بخوينينهوه كه باسي حهويزي و غهفووريمان بو ده گيريتتهوه، له حهويزي شهوه دهس يي ده كه ين.

لي ره به پيشهوه گوتمان حاجي به كر ئاغا بوو به ميراتگري هه موو حهويزيان، بو به خوئي بريتيه له بنه ماله ي حهويزي هه ره له سالي 1246 هوه كه سالي تاعوونه كه و قراني حهويزياننه تا سالي 1254 كه بو يه كه م جار له دواي زن هيناني كوري بو. لهو سالي شهوه تاكوو مه رگي له 1270 دا له خوئي به ولاره نه كوري گه وره و نه كوري گچكه و گچكه تر لياقه تي ئه وه ي پهيدا نه كرده كردار و رهفتاري له سهر حهويزيان حساب بكرى چونكه هه موو ماوه كه 16 سال بو، كه ئه مه به حال مروف تييدا ده بي به جحيل و چه پ و راسته ي خوئي ده ناسي.

به نيسهت ئه مين ئاغاي شهوه كه كوري گه وره ي بو، پهروه ده بووني پر ناز و فيزي جو ري ك بو نه به يه شتوه بير له تالي و شريني دونيا بكاته وه چ جايي ده ست بو كرد و كووش دريژ كا تا بگوتري چاكي كرد يا خراب. جگه له كه مته مه ني و پهروه ده بووني به ناز، به رده وام

بوونی باوکیکی وه ک حاجی به کر ئاغای دهسه لاتدار له خووه جغزیکي ده کیشی له دهوری کور و دهستوپاوهندی که لینی ده رنه چن.

ئهمه له لانی «نظری» یه وه که وا تا راده ییک لانی «عملی» ته واویشه وه. رووداو ئه وه بوه که ئهمین ئاغا سالانی پیش مه رگی باوکی به خویندن و پهروه رده بوونیکي به گزادانه ی به سه ر بر دوه که موزور نزیکی کاروباری گوزهران نه بوته وه، ده خلیکی به سه ر هیچ که ینوبه ینی سه رف و سووده وه نه بوه. ئه وه ی راستی بی پهروه رده بوونی سه ره تایی ژیا نی تاوی برد بو هه موو روژگاری، تا کوو ده توانم بلیم روژه ک له روژان ئهمین ئاغا نه بوه به مروقیکی عاده تی که حیساب بکا بو فه قیری و ده وله مه مندی. ده ستبلاویک بوه له هه موو سنووران به ده ر. له بهر ئهمه تا که نوینه ری «حه ویزییه تی» شه خسی حاجی به کر ئاغا بوه هه تا کو تایی ژیا نی.

وه ک ده زانین، تا راده ییکیش باسما ن کرده، ئهم مروقه خوینده وار و شاعیر و خاوه ن مه درسه و کتیبخانه بوه و شوهر تی به مه لا به کر و حاجی به کر ده ر کرده. ته نانه ت هه ویزی پیمان ده گو ترئ مه لا به کری و حاجی به کری نه ک به کر ئاغایی، مه گه ر ناوانه. ئه گه ر واز له مه شرب و مه یلی روژنبیری و پهروه رشتی شه خسی بی نین په یوه ندی کو مه لایه تی و چه شنی گوزهران و لایه نی ئابووری بکه ین به ره چاو که ری «لقب» یک بو حاجی به کر ئاغا، ئه وسا هه ر به جارئ له ئاغایه تی ده شو ری، چونکه حاجی به کر ئاغا خاوه نی دئ و دیهات و عه شرت و ملک و مالی ده ره وه نه بوه. سامانیکی هه ی بووی پاره و ملکی ناو شار و زهوی و باغی دهوری شار بوه.

به راستی ئه گه ر نژاده که ی ئاغا نه بوا یه ده بوا به مه لایینی بازرگان ناوی بی، خو مه علوومه تیجاره تی حاجی به کر ئاغا هه ردوولای ده رنان و هاوردنی (تصدیر و استراد) هه بوه. قافلہ ی بو به غدا و موصل و هه لب و ته وریز و تاران ها توچوی کرده، هاوینان به ره و کوستان و زستانان ره وه گه رمین، وه ک ئه هلی مه ککه ی سه رده می تازه ی ئیسلام «رحله الشتاء والصیف» ی بوه.

گوته یه کی مه شووره ئیمزای ئه و به به ره وتر بوه له هی حکومه تی عوسمانی لای بنگه تیجاریه کانی ئه وسا و مال و کالا و باه تیکی ئه و مامله تی پی کرده له بهر ده ستخاوینی و پوخته یی پیشبرکیی له سه ر کراوه له لایه ن توچار و کو مپانیا کانه وه. شه قلی «علامة فارقة» حاجی به کر ئاغا به لگه ی بی ده مه ته قه ی په سه ندی و خاویتی بوه. ناو و شه خسیه تی له کو به و کوردستانی تی په راندوه و له زور ولاتانی بیگانه به چاکی ناسراوه. «سیدی آلوسی» که یه کیکی بوه له مه لا هه ره گه وره کانی به غدا گوته تی گه وره کانی به غدا چاوه نو ری ها تی

حاجی به کر ئاغا دەبن بەلکوو کار و مەسلەحەتییان بۆ پرویتنی لای والی و کاربەدەستانی دیکە ی میری.

ئەم دەسلەلات و ناوبانگە و پایە ی شاعیریەت و شەخسیەتی ریتی پێ داوہ کہ کوریتی خۆی «حاجی طاہر ئاغا» بکا بە سەرۆکی شارەوانی بەغدا. «عبدالباقي العمري» کہ ئەوسا یە کہم شاعیری عەرەب بوہ لە بەغدا لە دیوانە کہ پیدا مەدحیکی گەورە ی حاجی ئاغا دەکا و بە عەرەبی برە شیعریکی فارسی ئەو «تشتیر» دەکا.

حاجی به کر ئاغا، بی ئەوہ من یا غەیری من لەسەری بکاتەوہ، رەوشت و کردەوہ ی خۆی لەسەری دەکاتەوہ. هەلکەوتویتی هیندە بەشەرەفی سەدە و نیویتی بەر لە ئیستاکی کۆیی بوہ، ئەگەر بی گۆرین وەک خۆی ئیمروکە روحی بیتەوہ بەر لە خیر و خۆشی و رۆشنیری و ئاوەدانی کۆیە و کوردستان زیاد دەکا، یا هەر نەبی خزمەتیکی گەورە ی بیفیلی ئەو لایەنانە دەکا.

ئەمە کورتەییکی لە سەرکاری حاجی به کر ئاغا کہ دەبیتە نموونە ی سەرپای داستانی ژبانی. پیاوی وەها ئیمروش رەخنە ی لی ناگیری چ جایی ئەوہ ی داوا بکری لە یەکیکی وەک حاجی قادر یەخەگیری بووبا بەر لە سەد و سی سالیکی. ئیستاکی ئیستا لە کوردستان و هەموو «میللەتستان» یکی نزیکی و دوور و چەب و راست دەولەمەند و دەستروییو هەن بە پیتی ئەم زەمانە نیو هەندی حاجی به کر ئاغا خزمەتی ولات و میللەتەکیان نەکەن بە قسە و ئیددیعا و پروپاگەندە نەبی. کہ پنیستیان بوو خەلقیش بەکوشت دەدەن و بە قوربانی خۆیانی دەکەن. کہچی لەوانەن بە قارەمانی میلی لە قەلەم بدرین و بخووریان بۆ بسووتینری و شیعریان پیندا هەلبگوتری، کی دەلی پەیکەریشیان بۆ دروست ناکری.

کہ ئیمە ناو و نیشان و خۆشی و سامان و دەسلەلات بکەین بە نۆشی گیانی زیندوانی بی ماف و لیاقتەتی رۆژگاری خۆمان ئیوہ و خواتان با بەرنەبینە گیانی مردوییکی بیگوناھی بیتاوان، ئەو تاوانانە نەبی کہ لەگەل میزاجمان ریک نەکەوی و کہ یفمان پتی نایی. سەد رەحمەتیش لە گۆری حاجی قادر کہوا نە لە ریتی بیئینسافی و نە لە ریتی حەسوودی پیندەنەوہ دەستەویەخە ی هاوچەرخیکی خۆی نەبوہ کہ لەبەر هونەری زۆر و سامانی زۆر و شۆرتی زۆر و چاکە ی زۆر جیتی حەسوودی پینردن بوہ. ئەدیبه کانی ئیمرو بەهۆی هیرش بردن بۆ سەر کات و مروفتی مردوو خۆ دەدزەنەوہ لە کات و مروفتی زیندوو، چ گومانم نیە یەکیکی وەک ئەو حاجی قادرە هەبا کہ لەسەردەمی حاجی به کر ئاغا ژیاوہ وەک ئەدیبانی ئیمرو خۆی نەدەدزیهوە.

سەرگوزەشتى ئەمىن ئاغا لە ھى باوكىشى بى كېشە و گرىوگالتىرە. كەمىكى سامانى حاجى بەكر ئاغا گەيشتە ئەمىن ئاغا دواى ئەوھى دابەش كرا بەسەر خاوەن پشكاندا. مىراتگرى حاجى بەكر ئاغا بە كور و كچەو ئەوئەندە بوون كە مەودا نەدا بە دەولەمەندبوونى ھىچ كامىكىان لە رېى خودى مىراتەكەو، ئەوھى دەولەمەندبوونى بەھوى كۆشى تايەتى خۆيەو بوە. لە فەرزى پشكىكى زيادىش بۆ ئەمىن ئاغا دانرا بى، بايى ئەو زىدەمەسەرەفەى نەكردو كە بە ھوى گەورەيى كەوتۆتە ئەستۆيەو.

ئەمىن ئاغا سەبەب بە نازىكى زەمانى باوكىيەو كە تىكەل بە ناو و شەخسىيەتى بووبو و لە دلاندا خۆشەويستى كردبوو و سەبارەت بەو كە براگەورەيى و بەرە و ديەخانە و قوناغى بە مىرات بۆ مايەو، ئەمىن ئاغا رېزى لىگىراو نەك لەبەر پارە و سامانى زۆر. لەوھش زياتر، تەمەنى 15-16 سالەيى لە كاتى مەرگى باوكىدا سۆز و پەرۇشى خەلقى تىكەل بە رېز لىگرتنى كردو، تەنانت گەورەكانى ئەوساى كۆيى بەو پارزى بوون چۆنىكى دللى ويستىيىتى وا رەفتار بكا و گوئ نەداتە دەستوورات و عادەتى ديوان و قونانغان. لە لايىكەو دابەشبوونى سامانى باوكى بەسەر مىراتگراندا و لە لايىكى دىكەو بەردەوامبوونى ئەرك و تەكلىفى ديەخانەكەى و لە لايىكى سىيەمەو كەمتەرخەمى و گوئ نەدانە سوود و زيان، بوون بەھوى ئەوھى سالەو سال وەزعى گوزەرانى ئەمىن ئاغا دالەنگى و كەموكەسەرى بىنى تا واى لى ھات گەيشتە سەغەلتى و ناگروورى. نەبىستراو نە لە سەرەتاي عومرى و نە لە ھىچ پلەيىكى دواترى ژيانى زولم و زۆرى كردى. ئەوھى راستى بى رەوشت و رابواردن و ئەدەب و ھونەردۆستىيى ئەو مرۆقە لەگەل زولم و زۆردا كەموزۆر خزمایەتى نەبوو. خراپە كردن لەگەل زەرفى ماددى پىويستدا دل و دەروونىكى خراپەخووزىشى دەوئ. كەسبىك نىە ھەموو كەس لىنى بزانى و تىيدا پسپۆر بى.

لە كارەساتى 1284 ى كۆچى كە «تقى الدين پاشا» بەسەر غەفوورىيەكانى ھىنا (دواى ماوھىيىكى كورت باسى دەكەينەو) ئەمىن ئاغا لە جياتى ئەوھى سوود لە ھەل وەرگرى و خۆ لە والى نزيك كاتەو و شادى بكا لە دەرد و نىسكو و نەگبەتى بنەمالە ھەمچەشمەكەى، ياخود ھەر نەبى لاتەرىك بى و بىتەرەف بوەستى، كەوتە دژى «تقى الدين پاشا» و بە شىعر ھەجوىكى ئەوتۆى كرد بوە ھوى دوورخستەوھى لە كۆيى و دووچاربوونى تەنگ و چەلمە و نارەحەتتىكى دوورودرېژ. ھەر چەند ئەم رەوداوە دواى چوونى حاجى بوە بۆ توركيا، ديسانەو تىشكىك دەگەرېتتەو بۆ حال و رەوشتى ئەمىن ئاغا لە رۆژانى زووتردا كەوا جارى حاجى كۆيەى جى نەھىشتبوو.

ئىنجا با بزائىن بەرەى غەفوورىيان لە چ وەزەىكىدا بوون كە داخووزى لە پىاوئىكى وەك حاجى قادر بكا دۆستىان پى يا دوشمن.

لە باسى حەوئىيان و كردهوى پىاوئى حاجى بە كر ئاغا و ئەمىن ئاغا گەلى داستان هەن پىوئىستم نەدئت بىان هئىنمەو و ناو دەفتەرەو نە كا بگوترى بۆ لە سەر كردهو و لايەنگىرىن هاتوونە ناو. بە نىسبەت غەفوورىيانىشەو هەر هئىندە لە بارىانەو دەوئىم كە خوئىنەرىكى بە ئىنساف بىكاتە مقياس و هەلۆهستى حاجى قادرى پى هەلسەنگىنى لە عاستياندا.

ئەم بنەمالەىە لە سالى 1237ى كۆچى لە ئازاوئىكى سامناكدا قتلوعام كراون (جارىكى دىكەش دەگەرىئىنەو بۆ ئەم باسە). لىرەدا هەر هئىندەى باس دەكەىن وەزەى ستمكارىى و بىستەمى غەفوورىيان روون كاتەو. ئەوئى راستىش پى حەز ناكەم لابلە و پى قول بوونەوئىكى تەواو كە هەموو سەررەرىكى رووداوەكە ساغ كاتەو و تاوانبارىى و بىتاوانىى ئەو لايەنانەى تىيدا بەشداربوون وەيا ناوىان كەوتۆتە ناو گوزارشتەكەو زۆر چاك ديار خا، نامەوئى بە كەلوكلۆمى لىى بدوئىم. ئەگەر پىوئىستى گىرانەوئى سەررەوى حاجى قادر نەبا ئىشارەشم بۆ كارەساتەكە نەدەكرد، بۆىەىە تەنھا لە گوشەى نىگای وسكت بوونى حاجى لە خراپەى غەفوورىيانەو، كە خراپەىان بووبى، سەرى قەتلوعامەكە دەكەىن و ناوى دىتىن.

تۆ بلىى بنەمالەىىك بە نىازى قرتىخستن تىغىان لى بەكار هاتىى و لە يەك دوو تىرىنە بەولاوئى لىيان دەرئەچوو، دەبى چەند سالان چاوئۆر بكن تا دئىنەو سەر بار و ئىمكانى ستم كردن؟ ئەوئى بزائە لەو سالانەدا كە بە «افتراض» دەلئىن چاوئۆرى هەلىان كردهو بۆ ستم كردن، بەلای عوسمانىانەو خۆشەوئىست و قسەرۆبىو نەبوون تا بگوترى مەرحەبای حكومەت كەلئىنى قەتلوعامى بۆ پاشماوئىكانى پى كردهوئى و كوتەكى دەستدرىژى داوئە چەنگىان. تازە گوتمان لە 1284 ىش جارىكى دىكە درانەو بەر دەمى تىغى فەنا و گەورەكانىان كوژران و برىندار كران و خرانە بەندىخانەو، مالىان بە تالانى رۆبى. حەماغا بە دواى برىندارىدا 14 سالان لە حەپسخانەى كەر كووك و بەغدا ماوئەو.

حاجى قادر تاوانى لەوئەدا نىە كە غەفوورى زەرفى ستم كردنىان نەبوئە تا لە دژى زولم و زۆرىان دوا با و بەمەدا رەخنەگرانى سالانى دواى 1950 لە خۆى دوورخستاپاىەو. ئەمە وەزەى غەفوورىيان بوو تا حاجى لە كۆبى بوو. دواى چوونىشى بۆ ئەستەمبول و تىپەرىنى سالانى بەندىخانەى حەماغا و هاتنەوئى بۆ كۆبى و پەرسەندنى دەسلالانى، لە خەبەرى تازاىى و چاكە و پىاوئى و بەخشىنى سەرۆكىان بەولاوئى كە حەماغا بوئى نەگەىشتەو. خەلقى ولانى كۆبى و هەموو كوردستان جوانمەردىى حەماغای سەلماندەو. سەخاوتى بوئە پەند و قسەى نستەق و چووتە فۆلكلۆرەو. دەوجا پىاوئىك بەو جۆرە رىزلىگىراو و

خۆشهويست يې له نيوان هاو لاتييه كاني چۆن ديتته عه قله وه له لايهن دوور كهوته وه ييكي دل پر سۆزي وه ك حاجي قادره وه دوشمنايه تي له گه لدا بكرى.

جوانمردى و سه خاوه تي حهماغا كه حاجي قادر پيندا هه ل ده لى تا دوا رۆزى ژيانى هه ر له زياد كردندا بوه. وه نيه نه پنيه ك ئاشكرا بكه م به وه دا كه بليم له گرانيه كي 1917 خه لقى زۆر له كۆيى به ناني حهماغا له مردن رزگار بوون. ئه وه نده ي كه ده ر خواردى هه ژار و برسپيانى دا ئه گه ر به پاره و ملك و مالى دابا دوو به شي ناو شارى كۆيى له خانوو و دوكان و رهن و باغ ده بوو به هي ئه و.

ئهمه راستييكه كامله كاني كۆيى چاكي ده زانن، لاهه كاني ئيمرؤش لىي بيخه به ر نين، به لام ليم روونه له دوا رۆژدا به هؤى شاردنه وه و ئينكار كردنى نووسه ران هينده ي تۆز لى ده نيشى مه گه ر ئينسافكار لىي بته كينن ده نا وا سه ريؤشى ده كا له گه ل نه بوو جووتى ده كا. ئه وا له گۆشه ي بيته ره فيه وه راستى ده گيرمه وه له حهماغا به موناسه به ي به يوه ندى دؤستى و سۆز له ميانى حاجي قادر و ئه ودا ده نا خزم و كه سى بؤ خزمه تي ميژووش رتيان نيه بير بكه نه وه له زياندنه وه ي يادى حهماغا وه يا داواى ئينساف بكه ن له خامه و زمانى رؤشبير ييكي سه رده مى ئاتؤم.

به دوا حاجي قادردا حه قيه رستىكي وه ك مه لاي گه و ره ش شايه دى چاكه و جوانمردى و نه تر ساويى حهماغا داوه. بؤ خؤم داستانه هام لى بيستوه له گه و ريه يى حهماغا. جگه له بيستن شايه دى نووسراو يش هه يه له مه لاي گه و ره وه بؤى. ئه وه نده ي بزائم ته نها بؤ مه رگى ئه و له شيعردا به حيسابى ئه بجه د ميژووى ده ره پتاوه. له بره شيعر يكيديا كه به فارسى هه لبه ستوه به دوا چه ند به يتىكي مه دحدا ئه م دوو ديتره شيعره ده كا به كؤتايى و ميژووى مه رگى تيدا ده رده خا. لي ره دا به يته كاني به ريتنووسى فارسى ده نووسم:

بهر تاريخ جستجو كردم
«باز الاشهب» بگريه لب بگوشد

بتاسف «محمد اغا مرد»
پىء تاريخ اينقدر فرمود

ئهم رسته ي «محمد اغا مرد» ميژووى مردنى حهماغايه و 1338 ده گريته وه.

كاتىك كەوتمە سەر تۆڭينەۋە لە بارەى ھۆى چۆلبوونى گۆرقەرەج گوتەيىك كەوتە بەر گۆيم واى رادەگەياند حەماغا دەخلىكى بوويى لە چۆلبوونىدا. من زۆرۈكەم گوتەكەم نەچۈە دلەۋە، چۈنكە ئەگەر شتىكى وا ھەبا، نەدەبوو حاجى قادر لە پاداشى ئەم كىردارەدا ھەلبەستى مەدح پىشكەش بە حەماغا بكا. نامىلكەى مەلا عەبدوررەحمانىش كەموزۆر ھۆى چۆل بوونەكە روون ناكاتەۋە، ھەر ئەۋەندە دەلى كە مەۋلۇود كۆزرا گۆرقەرەج مان چۆل كىرد. من پرسىارىكم لەو روۋوۋە نارد بۆ مەلا ئەنۋەرى نەۋەى مەلا عەبدوررەحمان. مالى ئاۋايى بە نامە جۋابى دامەۋە و بۆى دەرخستىم كەۋا مەۋلۇود پىۋايكى نارەحەت و بەد بوە و لە نىزاعى ناوخۆيىدا كۆزراۋە. كەۋاتە چۆلبوونى گۆرقەرەج دەخلى كەسى بىگانەى بەسەرۋە نىە، نە ئاغا نە غەيرى ئاغا، لە ئەنجامى رووداۋيىكى ئاساىى ناوخۆيى خانەۋادەى مەلا ئەحمەدى گەۋرە چۆل كراۋە.

لىرەدا لابلەلا دىمەنىكى كۆمەلايەتىي ولاتى كۆيى دىتە بەرچاۋيىكى سىرنجەدر. جارى بە شكلىكى سەرىپىيى ئەم دىمەنە دەخەمە روو، لە جىگەى مناسىتردا بە پىيى بىروباۋەرى خۆم تەلىلى دەكەم. دىمەنەكە ئەمەيە:

ۋەك ديار دەكەۋى بەپىي ئەۋەى پىنجىيەكى زەۋىەكانى گۆرقەرەج ئەۋ سى زەۋىەن كە بۆ حاجى مانەۋە، ئەم گۆرقەرەجە تا بلىتى دىيەكى بچووك بوۋە و چەند مالىكى بەخىو كىردۈە و بەس. ۋەك گۆرقەرەج دىيى دىكەش ھەن لە ولاتى كۆيى ھەر يەكەيان چەند مالىكى بەفەللاحي تىدايە بە حال سەپان و شۋان و جۆتبارى بايى پىۋىستى دىيەكەى لى پەيدا دەيى. ئەۋ دىيانە ئەغلەب ملكى فەللاحةكانن و پىشتاۋىشت بە مىرات بۆيان ھاتۆتە خوارى بى ئەۋەى زۆردار لىيانى داگىر كىردى. بەراستى سەر لەبەرى قەزاي كۆيى ئەم زاھىرەيەى خور دەمالىك تىيدا ديارە و نىگا بۆ خۆى رادەكىشى. زوربەى دىيەكانى ئەم ناۋچەيە ھى فەللاحانان نەك ھى زەۋىدارى زل. دەۋجا ھۆى ئەم سەربەخۆيىيەى فەللاحي ولاتى كۆيى و رزگار بوونى زەۋىيەكانىان لە دەستى زۆردار و ساماندار دەيى چى بوويى؟ لە شوپىنى دىكەى كوردستانى گەۋرە بى ۋەيا پارچەى كوردستانى عىراق بى ناۋناۋە و لىرەۋلەۋى خور دەمالىك ھەن، بەلام زاھىرەكە كەم ۋايە ھىندەى ولاتى كۆيى تىكرا و فرەۋان بى.

ئەۋ گوتەى بەرگۆيى من كەۋت كە گۆيا حەماغا دەخلى بوويى لە چۆل كىردنى گۆرقەرەج و نامەكەى مەلا ئەنۋەر بە درۆى خستەۋە، كە ھىچ ئەسل و ئەۋساسىكى نەبوو و ھەلبەسترا، لەۋ روالەتەۋە ھاتۈە كەۋا بە پىيى دەستۋورى گىشى بوون و نەبوونى دەسەلات و چاۋەنوار كىردنى دەرىپەراندى ھەزاران لەلايەن دەسەلاتدارانەۋە دەيى پەرتەۋازەى بنەمالەى حاجى قادر بەھۆى دەستدرىژى زۆردارىكەۋە بوويى. كەچى رووداۋى راستەقىنە نە لە گۆرقەرەج و

نه له زور دېی وهک ټو که موزور له گه ل ټم رواله ته و چاوه نوار کردنه رېک ناکه وی. با ټم پرسپاره له بیر نه که ین و وهرامه که ی هه لگرین بو کات و شوپنیکي له بارتر.

پنویست نابینم، بو وهرام دانه وی پرسپاری ټو هویانه ی بوونه مانع له دژکاری حاجی قادر له گه ل ټاگانای کوی، چتر دریزه بدهم به نووسینه که م. ټوهنده ی تازه خسته مه بهرچاوی خوینهرانی ټینسافکار به سه بو «تبریری» ی هه لوهستی حاجی له روظانی پیش سه فیری بو ټهسته مبول. ده مینته وه هه لوهستی حاجی به رانه ر ټیکرای چینی، به اصطلاح «دهره به گ» له کوردستاندا.

ټم باسه ش جیگه و کاتی له بارتری هه یه، بیگومان که گیشینه ټو جیگه و کاته تاراده ی پنویست لپی ده دوین. ټمه له باره ی به لگه ی یه که م بو ټوه که به شدار بوونی حاجی له ژبانی کومه لایه تپی ریزی پیشه وه ی کوی له چاکه به ولوه ټیدا نه بو، چونه تی کردار و رهفتاری حاجیشمان کرد به ناوه رۆکی به لگه که. ټیستا که دینه سه ر:

به لگه ی دوهم

دیتمان تا حاجی له کوی بوو له رووداوی ناروا بیدنگ نه بو. تو بلپی لزووم هه بی به وه ټیساتی لایه نی بیعه بی و نه ترساوی و حه قبه رستی و خو نه ویستی و جوانمه ردی له ژبان و رابواردنی ټهسته مبولی بکه ین؟ تا من دهنگ هه لپنم له خویندنه وه ی دهفته ری ژبانی حاجی له غه ربی و نیو بیگاناندا دهنگم خو نانویتی له ته ک نه عره ته ی قاره مانانه ی دلیرانه ی پاله وانانه ی خودی حاجی. له وه ی کردی و گوتی که له به ریکی جوانمه ردی نه هیشته وه، ټیمه به خیری خومان، بوی پر که ینه وه.

به راستی شهرم ده که م خو بکه م به سه ریشک له هه لپژاردنی گوته و هه لوهست و خه باتی حاجی له روظانی غه ربیدا تا بیانکه مه به لگه ی بیعه بی ټه وان روظانه، نه کا ره خنه گری ټیمرو تیری توانجی تی بگری. پی ناوی له سه ری بروم و دریزه به قسه بدهم هه ر هینده ده لیم ژبانی حاجی له پله ییکی ټه وتوی شه رافه تدا بوه نه ک ته نها ره خنه گر ده مکوت ده کا و بهس، به لگوو ره خنه گر و غه یری ره خنه گریش به و شه رافه ته قهرزدار ده کاته وه له مهیدانی بیعه بی و فیداکاری و نیشتمانپه روه ریدا، گله یی ټه وه شیان دینته سه ر که وا ده یان سال ټیپه ری به دوا خه باتی ټه ودا بی ټه وه یه کیکي دیکه وه ک خو ی له ناو کوردا په یدا بی خو بکا به مه شخه لی دوهم به دوا چرا که ی حاجیدا.

دهوجا حاجی قادریک تا له کویې بووبی له دژي کاري ناروا راوهستایې و جهنگایې، دواي چوونی بو تهسته مبولیش بوویته تهو پیشه وایه ی نیشتمانپه روهری و کوردایه تی که 50 سالیک پیش ههنگاوی خوئی که وتیته وه ئیتر له وه پتر به لگه ی چی بینینه وه بو سه پاندنی تهو راستییه که تیکه لبوونی حاجی له گهل ژیانی ریزی پیشه وه ی کومه لایه تی کویې و که م و که سړیکی به خه بات و جمووجولی هیچ قونایک له قونایه کانی عومری نه داوه و زیانکی به گیانی بلیسه دار و نه سه لمین و سه ر به ره فزی نه گه یاندوه.

چارم ناچاره بو ته واو کردنی وینه ی تابلوی ژیانی حاجی و وینه یکی به رچاوی روظانی ئیستا که مان بینمه وه ناوه وه تا له ریگه ی به یه کدی گرتنیشه وه راستی بیگهردی کرده ی حاجی جاریکی دیکه ش ساغ کهینه وه. به چاوی خو مان دیومانه گه لیک له خه باتکه ر و شوړشگری ته م چهرخ و دهوره له مالی خمیکی دهوله مند ی خوئی چایه و قاوه ی گیراوه، واش بوه تهو ماله هینده دهوله مند و دهسترؤیویک بوه په یوه ندی خزمایه تی له گهل شوړشگریه که نه بوه تا کوو سه رزازه کیش بوی بیی به عوزری چایه و قاوه گیران. به دوا خزمه ت کردنیشدا وه ک هه موو دهستوپاوه ندیک له نان و خوانی دهوله مند که ی نوشی گیانی کرده.

به لای بیرورای منه وه له م کاره دا عه بییک نایه ته دی چونکه کاریکی ئاسای و ره وای کومه لایه تی و دهستوویکی بیگهردی به یه که وه ژیانه. به لام که به نیسه ت به کیکی دیکه وه دؤستایه تی له گهل دهوله مند و دهسترؤیودا به عه یب گیرا، له چایه گیران و خزمه ت کردن گهری، ته وسا شوړشگری به و خزمه ت کردنه و دوو لوقمه نان، خوئی نه فرؤشته و که پیوستی نیشتمانپه روهری وه یا چینپه روهری لئی داوا کرد، بی دوودلی کابرای خاوه ن سفره و شیلانته بو هه لده واسی، به لام ته م گوته یه دوو که له بهری گه وره ی تیدایه به قسه سازی و فهند و فیلی ره وانبیژی (بلاغه) پر نابیتته وه.

یه که م، تهو که سه ی دؤستایه تی دهوله مندانی لی به عه یب ده گیری ته ویش وه ک شوړشگریه که قسه و عوزری وای به دهسته وه یه و ده توانی بلی منیش له کاتی پیویست دهوله مند که ده که م به قیمه به دوا هه لواسیندا، که چی لی ناسه لمینری.

دووم، هه رچه ند نیشتمانپه روهری و چینپه روهری بکری به بهانه ی هه لواسین وه یا ئازاردانی دهوله مند که له مه دا بیوه فای و که مفرسه تی و درنده یی که هه یه نه بهر هیچ «توجیه» یک ده که وئ و نه به وشه سازی و ره وانبیژیسه ده سرتته وه. ده بی لاییک له و دوو لایه نه نه کری. یا نانی کابرا نه خوری یا کابرا که هه لته واسری. کو کردنه وه ی ته م دوو کاره

«متناقض» هه رگیز دروست نییه، سه ره رای دروست نه بوونی پیوستیش نیه. ئیمکان هه یه ته ناقوزه که نه هیلری له ری کهم کردنه وهی تیژرۆیی «تطرف» هه.

گیانی شوڤشگیری و سوودی گشتی و میلله تپه روهری په کی له سه ره ئه وه نه که وتوه خاوه ن چاکه هه لواسری. پیاویک که به پنی ده ستووری کومه لایه تی له وانه بوو خزمهت بکری با خزمهت بکری، هه ره به هه مان ده ستووریش بیر له هه لواسینی نه کریته وه.

به هه مه حال، حاجی قادر خزمه تی هیچ ده ستروییکی نه کرده، به چوو کایه تیش نانی هیچ که سی نه خواردوه. خوی له خهلق به که متر نه گرتوه تا خزمه تیان بکا. له شیعیریشدا ئه گه ره به «تواضع» خوی شکانیدی په پیره وی ده ستووریکی ئه ده بی کونی شاعیرانه ی کرده. خولاسه له هه ره لاییکه وه سه یری ژیان و رابواردنی کۆیه ی بکه یت و به هه ره روپکدا ئه م دیو ئه و دیوی بکه یت له مه ردایه تی به ولاره تیدا نادۆزیه وه.

ئه م تیکه لبوونه ی حاجی له گه ل ژیا نی ده سه لاتداران سه ره رای ئه وه ی که له سوود به ولاره تیدا نه بوه له هه مان کاتیشدا بایی تو سقا لیک په یوه ندی حاجی له گه ل زوربه و زۆرینه ی میلله تدا که م نه کردۆته وه. به شی هه ره زۆری کاتی خوی وه ک فه قییه کی مزگه وت و بیمالیکی شاره که رابووردوه شریته ی بوون و ژینی له گه ل هی خهلق تیکئالا وه. نه ک هه ره هینده و به س به لکوو بو سوودی ئه و خهلقه یه خه ی پیاوی به دی گرتوه و دژی کرده وه ی چه وت وه ستاوه، بو خودی خوی ئه وه ی به رژه وه ند بی له و هه لوه ستانه یدا نه بوه، به پیچه وانه ئه و هه لوه ستانه هه موو به رژه وه ندییکی حاجی پامال کرده. باسی ئه وه مان کرد که وا به دریزایی ژیا نی له کۆیی نه بوه به خاوه نی کۆلیته خانوو یک وه یا هۆیه کی گوزه رانی ئاسووده.

بیگومان به رده و امبوونی نه داری و ده ستکورتیی حاجی بو خوی به لگه ی هیندییه که وا له به ر سروشتی حه قبه رست و خه باتی بیوچانی دژی کاری ناره وا ده رفه تی نه بووه بیر له وه زعی خوی بکاته وه. دیاریشه ئه و هه ول و ته قه ل لایه ی بو سوودی میلله ت بوه چونکه که سوودی شه خسی هانده ره نه بی بو یه خه گرتنی پیاوی به د هانده ریک نامینیه وه چاکه و مه سله حه تی خهلق نه بی، خو وه ک سانکۆپانزا و دۆنکیشۆت به خه یال و ورپنه ی پاله وانپی یه خه گیری «ئاشی با» نه بوه.

ئاهمه یه پوخته ی ژیا نی خویندن و فه قییه تی و گوزه ران و رابواردنی حاجی له ته مه نی جحیلی و سه ره تا کانی خویندن له کۆیی که وا ده ماو ده م پیمان گه یوه، شایه دی به هیزیش هه م له دیوانه که ی و هه م له هاوچه رخان ی به قسه و نووسین پشتگیری لی ده کا.

هزم به وه ده کرد جوگهله ييكي «بياني» ينگهاتبا ريبازى بزوتنه وه و ماموستاگورپى و دوستايه تى بهستن و خوشويستن و رق ليئه لستان و جورى گوزهران و هه موو لايه نيكي ژيانى رۆزانه ي حاجى قادرى نيشان دابا وهك ويته ي فۆتوغراف يا فيلمى سينه ما ئه وه ي نه ينى و نادياره له بهر چاوى ئيستامان بيخستبا بهر تيشكى نويزى نيوه رۆ و هه موو ئاره زومه نديكى دلنيا كردبا. به لام داخه كه م ئه وه و نيوه و سيته كيشى له ئيمكاندا نيه. هه ر مه علوماتيكي هه مانه پچر پچر و كه متاكورت و ناته واوه.

له هه موو بوون و ژين و چهند و چۆنى حاجى ديوانه كه ي كه به ناته واوى پر له هه له پيمان گه يشتوه ده وله مه ندرين شويتنه واريكه لى به جى مابى. به راستى مه يل و ئاره زوى من له خه ريكوون به باس و تۆزينه وه ي سه ربه مرؤفه وه بؤ ئه وه ده چى بزائم ئه و مرؤفه له واقيعى ژينيدا چۆن رواوه و گه شه ي كرده و به رى گرتوه... كام شه پۆل هيتاوه تى و برده وتى، كام سه رچاوه رژاوه ته رووبارى گيان و بيريه وه... له چ هه وا ييك نه فه سى وه رگرتوه... دل ي بؤ كى و كوى رۆيشتوه و به چى كراوه ته وه.

خوشى و له ززه ت له تۆزينه وه ده رباره ي مرؤف ئه وه يه به هوى وه ده سه ته ينانى راستيه كان و رووداوه كانى ژيانى، گيان بينيه وه به ر ويته ي و گو يت له خورپه ي ده روونى بى و هه ست به ته وژمى دل ي بكه ي... بينى له مندالييه وه به ره و گه نجى تيه له ده كشى و مووى لى ده رووى و سميل ي قنج ده بى - كه مرؤفه كه پياو بى - و سه ره تاتكه له م كۆلانه و له و كه لينه ده كا. خولاسه بيكه يته وه ئاده مزادى كى ئاسايى وهك ئه وانه ي له ده رووبه رى خۆتن و لايه نى ئاشكرايان هينده زوره نه ينيه كانيشيان پتوه ئاشكرا ده بن.

به نيسبه ت يه كى وه هاوه كه بيناسيت، چهند وه زعى كى دلشكىن ده بى له ته مه نى 10 ساليه وه نه بينى، تا ده گاته 20 ساليه ره نگه كه سيكى ديكه بى. ئه گه هه مان مي ردمنداله ش بى له واقيعدا، له ناخى دل ي تودا هه و نيه. ده سالى دوورودريز به هه موو رووداو و گو ران و نشيو و سارد و گه رميه وه كه له ميانى ويته ي ناو دل ي تو و ئه م گه نجه «خوين و گو شته» دايه، بوه به ديوارى له يه كدى جودايى و بيگانه ي¹¹. تا ئاشنا نه بيت به گو زارشتى ئه و ده سالى عومرى هاو ري كه ي منداليت و ئه و ئاشنايه تيه ت پرديكى زيه ينى دروست نه كا له ميانى هه ردوو ويته ي مندالى و گه نجايه تى كه به ره و يه كدى

¹¹ - تا ئيستا نايابترين نووسينى كم خويند بيته وه ده رباره ي نه گونجانى ژيان له زه رفى كى غه يرى ئه و زه رفه ي تييدا قالب گرتوه بوه چيرو كه دريژه كه ي «توفيق الحكيم» له ژير ناو نيشانى «اهل الكهف».

بەسەرىدا پەرنەوۋە و تېكەلى يەكتر بېنەوۋە، وپنە و ئەسل، خەيال و ماددە وەك دوو كەسى جودا دېتە بەر ھەستت. مرؤفى مردووش وەك ھى زىندوو واىە. تۆ كە خەرىكى دىراسەى مرؤفنىكى سەد سال پېش ئىمرۆ بوويت و قۇناغىكى عومریت بۆ ئاشكرا بوو، بەدواى ئەو قۇناغەدا پازدە سالىكى عومرى بە نەزانراوى ماىەوۋە ئىتر ئەویش لەبەر چاوى «تصور» ت وەك دوو تارمايى لەيەكدى جودا خۆ دەنوئتن.

بە نموونە دىوانى حاجى قادر بگرە و سەىرى ناوەرۆكى بگە، چ لە لانى واتا، چ لە لانى دارشتن و چ لە لانى بىروباوەرەوۋە بى ھەر دەلېى دىوانى چەند شاعىرىك دەخوئىتەوۋە نەك يەك شاعىر، چونكە شىعەرەكانى لە ھەموو روئكەوۋە بايى ئەوۋى ھى چەند شاعىرىك بن لە يەكدى جودان. نە بە تەواوى و نىوۋە تەواویش، ئاگادارى گوزارشت و كەنىوبەىنى قۇناغەكانى عومرى حاجىت تا لە رېى بەيەكدى گرتنى و اتاى شىعەرەكان لەگەل داخوآزىي گوزارشاتەكە بتوانىت قەسىدە و غەزەلەكانى بگەى بە پلەى يەك لە دوا يەكى پىپلىكەيىك و پەيوەندى ناوخوآيان بدۆزىتەوۋە، نە ھىچ لىستەيىكى زەمەنىت بە دەستەوۋەيە مېزووى ھەلبەستنى شىعەرەكانت بۆ روون كاتەوۋە تا بەھوۋى زانىنى رېچكە و ھاتنى يەك لەدوا يەكىانەوۋە پىنگەيشتن و تكاملى لەسەرەخۆى حاجى لە شىعەرەكانىدا بناسىەوۋە.

بەراستى كاتىك شارەزا دەبى لە حاجى و ئەدەبى حاجى، كە مېزووى ژيانىشيت زانىبى و لىستەى زەمەنى شىعەرەكانىشت بە دەستەوۋەبى چونكە ئەوسا بە تەواوى خزمایەتى ميانى ھەر شىعىرىك و رووداويك لە ژيانى دەدۆزىتەوۋە و لە «تخمىن» و ھەلسەنگاندن و بەراوردى كردنى دوو بەختى رزگار دەبىت. ھەرگىز «تخمىن و يقىن» وەك يەك نابن.

بەداخەوۋە ئەغلەب شاعىرەكانى سەدەى نۆزدەمى كورد وەك حاجى قادر، نە لەدايكبوونى شىعەرەكانىان و نە زەرفى ماددىشيان لە كاتى دانانىان بە سەروسۆراغە، بۆيەيە كە دىوانى يەكىكىان دەخوئىتەوۋە دەبىنى بە شىوۋەيىكى مەتەلاوى نامەفھوم لە رووپەرەيىكى دىوانەكەى خەرىكى تصوفە لە ھى دواى ئەودا كفران دەكا ئەوجا دەبى بە عاشق، نەختىكى تر شكايەتییەتى لە دەست كۆلنج... ھۆى رىزبوون لەتەك يەكدى و دراوسىي ھەلبەستەكانىش ھەر ئەوۋەيە دواپىتى قافىەيان، با بلېين «ش» يە يا «واوۋە».

ئىمە لە لانى خۆمانەوۋە يارمەتى ئەو دىوانانە دەدەين و دەلېين شاعىر لە ھەموو باغىك گۆل دەچنى، دەبى دىوانىشى وەك دەستەگۆل واپى، سوور و زەرد و مۆرد تىكەل بن. بەلام دلخۆش كردن بە گوتهى وەھا بىننيزمان ناكالا زانىنى كات و زەرفى دانانى ئەو ھەلبەستانە كە وەك كەشكۆلى دەرويش وان، لە ھەموو چىشتىكى تىدايە...

چاک رېښککوت هم که شکولې دېرويش هاته بېرم چونکه دست دېدا بو پروون
کردنه وې مه بهس له و پرووه که نه ک هه هه لېه ست، به لکوو که شکولې دېرويش و
کاسه ي سوالکېرېش حېکايه تېکې خوش دېگرېنه وې ته گه ر بزانيں فلانه چشت و فېسار که
خوارده مېني له کام مال و کام جېگه وې تېيان که ووتوون... رېنگه به مېدا بتوانيں وه ک
ليسته ي چيشتخانه ليسته يېک رېک خه يں چيشتي خانه واده کاني گه رې کيکي سهرله بهرمان
بو بخويته وې بو شمان دېرده که وې چهند خانه واده چيشتيان نه داوه به دېرويش و سوالکېر
يا له بهر دېستکورتې يا بهرچاو تهنگي يا هه ر هويه کي دېکه بې.

دېتوانم بلېم له دېراسه ي ژيانې يه کيکي وه ک حاجي يا نالي يا وه فايي وه يا هه ر شاعيرکي
وه ک ئه مانه که پېرده ي نه ناسراوې که ووتوته سهر ژيان و رووداو و گوزارشتيانه وې،
دېرخستني نه ينيه کاني ژيانيان و جوړي پېروه رده بووني خو يان و چاره نووسيان و هوي
بزاونته وې هه ستيان بو دېرېرېني واتاي جوړي شيعره کانيان... ئا هم لايه نانه گه لېک
گرنگترن له شي کردنه وې هه لېه سته کانيان چونکه به شي زوړي واتاي شيعره کانيان به
خويته وې ساده دېزانري. خو شيعره کاني حاجي قادر دېرېاره ي کورد و کوردستان و
گياني کوردايه تي هينده ساده و ئاشکران، مه گه ر هه له له نووسينه وېان هه بې دېنا له وانه ن
پېويستيان نه بې به شېرح دان و شي کردنه وې، چونکه دېبيته «تحصيل حاصل»، له گه ل
ئهمشدا حاجي بو خو ي نه ناسراو و بې سهروشو ين دېمېنيته وې ته گه ر به تايبه تي و به وردې
خه رېکي وه دېسته ينيانې ئه و چهند و چو يه ي نه بېين که حاجيمان پې دېناسيئي.

لېرېدا بېنگومان مه به ستم ئه وې نيه نرخی هه لېه سته کاني که م که مېوه، چونکه دياره ئه گه ر
نرخی هه لېه سته کاني نه بوايه بېرېشمان له ژيان و گوزارشتي نه دې کرده وې، رېنگ بوو هه ر
ناويشمان نه بېستبا چ جايي ئه وې بچينه سهر باس لې کردن و پېوه خه رېک بووني.
مه به ستم ئه وېه که و له واقيعدا شيعره کاني ئه وېنده ي هه ن وا له بهر دېستمان و ماناشيان
به زوړ ئاشکرايه، هه ر ساتېکېش بمانه وې دېتوانيں به حېنجه يي لېيان بکولېنه وې تا ئه گه ر
هي وانا نه زانراوېشيان تېدا بې به خه رېکبوون و بېرسين و توژينه وې و هاريکاري
شيعر دؤستان واتا کانيان دېرېرخيں، به لام ئه مانه هه مووي و چهندين هه نده ش له شي
کردنه وې شيعره کاني بېنيا زمان ناکا له ئاشنا بوون به سهر گوزه شتي ژيانې. کاتيک که
سهر گوزه شته که شمان زاني، ئه وساش شاره زا نابيں له حاجي قادر و ئه دېبه که ي ته گه ر به
شېوه يه کي متمان به خش ميژووي له دايکبووني پارچه هه لېه سته کاني نه زانيں به تايبه تي
ئېوان هه لېه ستانه که زاده ي رووداو وېا زهرفي تايبه تيں. له رېچکه ي ئه م نووسينه وې
ناوه ناوه ئه م راستيه ت بو دېرده که وې به وېدا که زانيني سهرچاوه ي هه لېه ستيک چ روحيک
دېخاته بهر هه لېه سته که وې و دېکاته وې به هه ناسه و فر که ي دېماری حاجي.

چەند خۆشە رابردووی لە دەست چوو، لە رِی ژياندنهوهی بیرهوهری یه کینکی وه ک حاجی سەر له نوێ بیهیتیهوه سەر شانۆی ژيان و دووباره گیانی بخهیهوه بهر، میژووناس کهم وایه بهوه رابگا میژوو بکاتهوه به چیرۆکینکی زیندووی سەر شانۆی رۆژگاری ئیستا که. له بهر فرهوانی مهوزووعی پتوه خه ریکبوونی هه ر هیندهی پێ ده کړی گوزارشته کانی گورستانی میژووت بۆ بگنریتتهوه، ریکخستن و نیشان دانی رابردوو وه ک فلیمی سینهما کاری هونه رمه ند و نووسه ر و چیرۆکنووس و شانۆگه رییه.

به یینکه له خویندنه وهی کتیب و نامیلکه و گوتار ده رباره ی ئه دیب و شاعیر، وه یا ده رباره ی هه ر مهوزووعیک بێ، مه یلی ئه وه م داناوه نووسه ر لیم بېن به ماموستای فیرگه ی ناوه ندی و به نیسه ت ئه دیب و شاعیره وه هه ر هینده م شناسایی بۆ په یدا بکا نموونه م بۆ بیهیتته وه له جوړی به ره میان و به خیری خۆی پیم بلێ ئا ئه مه دیندارییه که ی و ئه مه حه قبه رستییه که ی و ئه مه ش بانگه یشتنه که ی بۆ ئازادی و ئه مه ش نازانم چیه که ی. دیراسه ی ئه دیب و شاعیر که هینانه وه ی نمونه بێ له و به ره مه می هه یه تی ئه واهه ی ده ی حه فتا و هه شتای ئه رکی دیراسه که ده چیه ته ئه ستۆی ئه دیب و شاعیره که خۆی، سه ده ی بیست و سیش که ده مینیتته وه بۆ ئه رکی نووسه ر، له وانه یه به شینکی زوړی بێ لزووم بێ و به و مانایه که شتی ئه وتۆن به ر له وه نووسه ر خۆی پتوه ماندوو بکا خه لقیش زانیوانه.

به لێ وا ده بی به ره مه ییک شاعیر یا په خشان بێ جوانیه کی له واتا نه یینه کانیدا ده بی و زانیان زاخاوی میتشک ده دن و دل ده که نه وه با یی ئه وه ی که زانیی جوړی تفاعلی هونه رکار له گه ل سروشت و ده ور به ری خۆی سوود ده گه یه نی به خاوه ن دیراسه وه یا خویته ر. هه لبه ت له حا لی وه هادا شی کردنه وه ی نووسین و هه لبه ست و کاری هونه ری له خۆدی خۆیدا و بێ تیبینی زانیی میژوو و زه رفی به ره مه م هینانیا ن با یه خینکی گه وره ی ده بی، له وانه یه ده رخشتنی و اتا کان هینده جوانی ده ربخه ن په کی له سه ر ئه وه نه که وێ ناوی خاوه نه که ش بزانی، وه ک ئه وه ی لیره یینکی زیتر بدۆزیه وه و ناوی خاوه نی تو پره که ی نه زانی. لیره هه ر لیره یه. به میسال ده لیم زوړ له شاعیره کانی شاعیرینکی وه ک نالی له و بابه تن. تو بزانه مانای ئه م دیره شاعیره چیه:

نه قشی دوو مووی به دوو رووی ده بیته عه بی شایب
تایینه که رووپاکییه رووناکییه نوور و «شمط»

گه ردنت ئازاد بێ زانیی کات و زه رفی هه لبه ستنی... من هه ر ئه وه ند ه تیبگه م «ئه لبیر کامی» له کتیبه که ی «ئه فسانه سیزیف» چ ده لێ ئه وه ی لانی کومه لایه تی و چاکه و خراپه و «هونه ر بۆ هونه ر بۆ گه ل» و کات و زه رفی دانا ن و هه رچی دیکه ی سه ر به م

کتیبهوه ههیه له بیر خۆمی ده به مه وه... وهک ئه مپش زور به ی نووسینی وجودی و
رهمزیه کان و وینه و په یکه ری سوریا لیسته کان. به لام به جۆریکی گشتی و له غالبی حالدا
نرخ نووسین له باره ی مرۆفی هونه رکار و نووسه ر و بوێژ له وه دایه زه رفی ئاوسبوونی
میشک و ههست و نه فسی به واتایانه که له به ره مه کانیا دایه دیاری بخری و رایه لی ئه و
قوماشه ی که به رگی بوتی مه عنای لی هۆندرا وه ته وه هه لوه شی و بگه رپته وه بۆ ماده ی
ئه سللی ده و جا ئه و ماده یه که تان بی یا لۆکه یا ئاوریشم.

شاهکارێک که بپته نمونه ی نزیکه دهستی خویته ریکی کوردی عیراق بۆ ئه م مه به سه ته ی
تازه ی خسته م روو کتیبه که ی «عباس العقاد» ه به ناو نیشانی «ابن الرومی: حیا ته من
شعره» که وا چل سالی ک ده بی نووسی وه تی و کاتی خۆی له ناو ئه دیاندا دهنگی کی زلی
دایه وه. به راستی ئه گه ر ئیمکان هه بی و هیز ی میشک و قه له م یارمه تی بدا، ساغ کردنه وه و
لیکۆلینه وه و روون کردنه وه وا ده بی که «عقاد» له و کتیبه دا کرد وه تی. نه بپته ناشکری
سه رده می ک نووسینی کوردی هه ربۆیه ده شیا بپته کۆری خویته وه ارانه وه چونکه مه ته ل
گوته نی که مه لا نه بی که له باب ده بپته بلقاسم.

زۆر به خۆشییه وه ده لیم له و 10-15 ساله ی دوا ییدا نووسینی ریکوپیک و ده وله مه ند
به راده ییکی دلگوشاد بلا و ده کرپته وه و هینده ی تا ئیستا خرا وه ته بازاری رۆشنبیرییه وه لی
ده وه شپته وه بی به سه ره تای هه نگاوی راست و دروست بۆ گه شتیکی پیرۆزی به ره و
پیشه وه ی کورده واری له جیهانی خویته وه اریدا. نه بوونی نووسینی قال و ده وله مه ند لیره به
پیشه وه ئه نجامیکی ئاسایی وه زعی کورد بوو که ئه م فه رده ی مه لای گه وه ره به چاکی وینه ی
کیشاوه:

هه والی کورد و کوردستان ده پرسی؟
ولاتی چۆل و قهومی رووت و برسی

ژماره ی هه موو دانیش توانی کوردستانی عیراق نه ده گه یشته سه ر ژماره ی شاریکی
مامنا وه نجی و به قه ده ر راسته شه قامتیکی مه یله و قه ره بالگی یه کیک له شاره چالا که کانی
ئه وروپا خویته ری کتیبانی تیدا نه بوو. تیکرای سه رمابه و سامانی کوردیش به قه ده ر
سه رمایه ی کۆمپانیاییکی زلی رۆژئاوا ی پیک نه ده هیتا. ئیتر له کویوه نووسینی قوول هه لقوولی
و له کویوه ژماره ییکی ئه و تو له خویته وه اران بینین چا په مه نی کوردی به رپوه بیه ن؟ قسه م
لیره دا بۆ تیکرای وه زعه که یه ده نا وا بوه ناوانه نووسینی نرخدار له هه لبه ست و په خشان
بلا و ده کرایه وه. بیگومان ئه م تاقمه نووسینه نرخ خویان پین ده درئ ئه گه ر ئیمرو ش نه بی
له دوا رۆژیکی نیزی کدا.

له بهر تاوی گیانی تازهی پر «جدیهت» ی نووسینی کوردی و بههوی مهیلیکی شهخسی خۆم بۆ وردبوونهوه له نووسیندا و سهبارهت به گرنگی شهخسیهتی حاجی قادر و پایهی بهرزی له گیانی نیشتمانپهروهیری کوردایهتی، سهراهای ئەمانهش ههمووی له بهر ریزگرتنم له خوینتهری کورد کهوا له پلهی سادهیی و عاتیفی سهرکهوتوه و به شانازییهوه دهوری ههزره کاری (مراهقه) ی سهقافی تیپهه کردوه، ئەم نووسینهه بۆ روالهت و چاولیکه ریش بی ریش و سمیلیکی «وقار» ی به دهم و شهویلهیهوه بهستوه و چاولیکه ی ئوستادی خواستۆتوه و وه کازیکی کاملی به دهستهوه گرتوه و به تهکان دان و پشوو خواردنهوه سهروه و ههراز کهوتۆته رویشتن له ریبازی سوارچاگاندا.

تا ئەم ههلهستهی نهفەس ههلیکشانی هسانهوه، به پیتی دهسهلاتی تهعبیر و یارمهتی کههستهی نووسین و لیکۆلینهوه، له دهوری مندالی حاجی قادرهوه ههلیکشاین بۆ سهردهمی فهقیهتی و رابواردنی رۆژانهی له کۆیی. له چهند کولانه و رۆشنهییکی ئەخباری حاجی قادر و وهزعی کۆمهلایهتی و ئابووری سهر به سیاسهتی ئەوسای کۆیهوه، بایی پیوستی مهوزووع، شهوقیکی ناوهکی (داخلي) مان خسته زهرفی بوون و ژيان و پهلهفرهی سهرهتای گهنجایهتی حاجی.

بینگومان چهندين جار زیاتر لهوهی تا ئیستا من بهیانم کرد پیوستمان به روون کردنهوه و لیکۆلینهوه ههیه بۆ یه کدی گهیاندنهوهی دوو کهوانهی دهوری باسهکه مان تا بینه جغزیکی تهواو و باوهش به ههموو راستی و واقعیی ئەو سهردهمه دا بگری. بهلام داخه کهم له وهزعی ئیستا کهی خۆم و گشتیدا ههه ئهوهنده ئیمکان بوو. گهلیک بهرهههستی بی عهلاج له لانی شهخسی و ماددییهوه هاتوونه بهر ههنگاوم و ریبازی بزووتنهوهی بهستوه. بی ئەوه شرح بدهم دهلیم جارههای جار وابوه له سفت و سوئی زهرفیکی تایبهتی که تیندا ژیاوم وشه له سهر نووکی خامه وشک بوه وهک فرمیسکی قهتیس ماو... له ههندی باریشهوه ههلیکهوتی سیاسی و کۆمهلایهتی ئیمرووی ولاته کهمان مهودای لی کورت کردومهوه به جوړیک نه توانم جلهو بۆ خامه شل کهم تا له گویرهی توانایی خوئی ههنگاو ههلینی. بهو ئومیده که له وهزعیکی لهبارتری دواروژدا بتوانم ههندی کهموکوری نووسینه کهم بېرم چاو له عهیی خۆم دهپۆشم و به ناچاری دیکه مه پشنگوئی و بهرهو پهلیکی نوئی ژيانی حاجی سهر ده کهوم له دواي دهوری سهرهتای فهقیهتی و رۆژانی گهنجایهتی له کۆیی.

کۆتایی ئەم قۆناغه له عومری حاجی قادر به سهفه ره کهی باله کایهتی و لهو پوه بۆ کوردستانی ئیران دی.

رهنگه پيويست به وه نه بي بليم، سه فهره كه ي بو مه به سي خويندن بوه نه ك تيجارهت وه يا سهيران وه يا گوزهران وه يا ههر مه به ستيكي ديكه كه به بيري مرؤفدا دي.

گه شتي گهرمين و كوستان و خواروژووري فه قبي كورد بو نيازي خويندن ديمه نيكي زيده بهرچاو و پر جموجولي دهوراني له مه وپيش بوو. ئه م گه شته تا 20 ساليكيش له مه و بهر به زوري دهديترا ههرچند ئه وساش به نيكي بوو دهستي كردبوو به كزبوون و كه مبوونه وه. لزووم نايينم بكه ومه سه رباسي هوي ئه م كزبوونه ي خويندن فه قبيته ي و خويندن مزگه وت. به نيسبهت حاجي قادره وه وه ك خويندن سه ره تاي و ناوه ندي و كوتايي فيرگه كاني ئيمرويه به نيسبهت قوتايي ئه م چه رখে.

له گه ل ئه مه شدا، واته ههرچند باسي فه قبيته ي و گه شه ي جاراني و كزبوونه وه ي ئيستاكه ي په يوه ندي راسته وخوي له گه ل باسي حاجي قادر نه بي، لايه نيكي «جغرافي» له گه شت و گه راني كوئينه ي فه قبيانه ي تيدا بوه. ئيمه كه خهريك بين باسي حاجي بكه ين وه ك يه كه م چراي نه ته وايه تي، رهوا نيه چاو بنوقينين له ديارداني تارمايي ههستي نه ته وايه تي له گه شتي فه قبيان به هه موو لاييني كوردستاندا، ههر نه بي له بهر ئه وه كه حاجي خوي فه قبي بوه و گه شتي به چهند ههر يميكي كوردستاندا كردوه بو خويندن.

دهبا بزائين ئه م لايه نه ي «جغرافي» و راگه يانندي ههستي نه ته وايه تي تيدا چون بوه؟

ههر وه ك گه شته كه ي حاجي قادر بو باله كه تي و كوردستاني ئيران بوه، نه ك بو ناو تورك و عه رب و فارس، زوربه و زورينه ي گه شتي فه قبيه كاني ديكه ي كورديش ههر له په راويژ و سنووري كوردستاندا بوه، واته «جغرافيه» ي گه شته كانيان به تيكرابي نه خشه ي كوردستاني كيشاوه ههرچند سياسي نيوان دهوله تانيش خوي نه ناس كردي له و نه خشه و سنوره.

بيگومان بووني بزوتنه وه ييني بي خوتته و پيلاني فه قبيان له هه موو خاكي كوردستاندا و به جور يكي دائيمي و به قه له بالغي و له سه ر ئه ركي خه لقه كه ي كورده واري، به لگه ي بووني گيان يكي تاشنايي و خويايه تي و يه ك مالييه، ئيمكان نييه په يدا بووبا ئه گه ر خه لقه كه و فه قبيه كان هه موويان كورد نه بان و هه ستيان به و «يه كبوون» ه نه كرديا. هه ست به «كوردبوون» كرديش له م «ميوانه تي» فه قبي و «خانه خوييه تي» خه لقه كه ئه وه نده به هيز بوه سنووري نيوان قه له مره وي ئيران و عوسمانلي نه يتوانيوه هه سته كه كه رت كا. ته نانه ت

که هەردوو دەولەت شەڕیشیان لە گەڵ یە کتر کردووە فەقێ ژێر دەستی عوسمانلی هاتوچۆی خویندنی هەر کردووە بۆ ناو کوردی بەردەستی ئێران و بە پیچەوانەوێش. هەردوو دەولەتیش لە لای خۆیانەو بە جۆریکی واقعی بێدەنگ و بگرە بەردە دانیان بەو «کوردایەتی» یەدا هیناوە و لێی بێدەنگ بوون.

جی خۆیەتی لێرەدا بەلگەییکی نووسراوی میژووویی بەخەمە بەرچاوی خۆینەر کەوا وەک ئاوینە دیمەنی هەستی نەتەواپەتیی دەداتەووە لە خویندنی کۆنینهی نیوان فەقیانی کورد. فەرموو لە گەڵ مندا، خۆینەری کورد، وەقفنامەیی حاکمی بابان «عبدالرحمان پاشا» بخۆینەووە کەوا بەسەر کتیبە دەستنووسە نایابە کە «صحیح البخاری» یەو نووسراوە لە سالی 1211ی کۆچی واتە 177 سال پیش ئیمرو، کە ئەوسا هیشتا کوردی گوتەنی، لە کدولەیی تەریشدا فەلسەفە و فیرگە و پارتی سیاسی نەهاتبوونە ناووە خەلقی فیری کوردایەتی بکەن. کوردایەتییک هەبوویی و کرابی بە شکلیکی ئاسایی و عەفەوی لە دل و دەمار و دەروون و خوین و میشکانەو تین و تاوی خۆی داووەتەو. لە دواي پيشه کیه کە وەقفنامە کە¹² ئەمە دەخۆینتەووە:

«فها انا قد وقفت ذلك الكتاب و قفا صحيحا شرعيا على العالم الرباني و العارف الصمداني ملا عبدالرحمان الجلي ثم على اولاده الذكور الأفة ما تناسلوا بطنا بعد بطن ثم على اولاد اخوته الاعلم ماتو الدوا ثم على عشيرته الاعلمين ثم على العلماء الذين كانوا في ناحية كردستان من الموصل الى بغداد و سندر و جعلت ثوابه هدية و تخفة لصريح افضل الكائنات و خلاصة الموجودات عليه افضل الصلوة و اكمل التحيات رجاء ان يشفع لي يوم العرصات و جعلت مثل ثوابه تخفة لروحي والدي و اخي المرحومين انا الراجي عفو ربه الكريم عبدالرحمان پاشا.»

مۆری

عبدالرحمان پاشا

¹² - زەنگۆ کرافیی وەقفنامە کە لە یە کەم ژمارەیی گوڤاری «کۆری زانیاری کورد» دا بلاو کرایەو. لەم نووسینەرا بۆ گوڤارە کە گوێزرایەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّائِفِ عَلَى الْخَلْقِ وَاللَّطِيفِ الْكَلِيمِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ
 وَتَسْلَمُ عَلَى سَيِّدِ الْمَلَائِكَةِ وَرَبِّ النَّبِيِّينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنُشْكِرَ فِي بَعْضِ الْأَشْيَاءِ إِلَّا تَبَرُّؤُنَا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ مَلِكٍ مُسْكِنٍ وَعَلَى
 عَائِمَةِ الْيَمَامَةِ وَالْمُسْلِمِينَ وَسَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ الْأَكْبَرِينَ صَلَوَاتِهِمْ فِي قُلُوبِنَا
 الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ
 عَلَى كَلِمَاتِ الْمَلِكِ الْمُفْلِحِ الْعَلِيِّ بْنِ أَبِي سَهْلٍ الْغَسَّالِيِّ الْمَشَافِقِيِّ
 مَا أَمَّنَ رَجُلٌ لِيَعْلَمَ تَرْجُمَانِي وَمَلِكِي مَاتَ فَأَنَا تَدَقُّتُ لِذَلِكَ
 تَقَاتِي حَيْثُ أَتَيْتُ بِالْمَلِكِ الْغَالِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْمَلِكِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ
 تَقَاتِي وَالْمَلِكِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ الْفَيْدِ

وَيَنْهَى وَهَقْفَنَامَهُ كَه
 وَيَنْهَى وَهَقْفَنَامَهُ كَه

وهك لیتتهوه دیاره وهقننامه که رهچاوی قهلهمرهوی بابانی کردوه، له کوردستانی گهوره ههر هیندهی گرتوته باوهش که په یوهندی نیزیکی هه یه له گهله حوکمداری بنه ماله ی باباندا. باوهر ده کهم یه کینک له هوی تهسک کردنهوهی سنووری وهقننامه که ئهوهیه که خاوهنی کتیب «عبدالرحمان پاشا» پهروشی کتیبه کهی بوه و ویستووهتی بکهووته دهستی زانای وهها که ئیمکان هه بی بزانی گهورهترین زانایه له وهه ریمه ی کوردهوارییهی دیته بهرچاوی دانیشتوانی بابان و کوپی، که ههریم زور فرهوان بوو دهست نیشان کردنی مه لاییک بو کتیبه که وهزهحمهت ده کهوی،

به هه مه حال من له وهدا رهخنه له عهبدوهره رحمان پاشا ناگرم و توهمه ی ناوچه په رستی به پال نادم. بو ئه و بهسه له رۆزگاری خویدا بیری له و لایه نهی «کوردستان» له کردبیتتهوه له کاریکدا که به چکه و شیرمزی ئایینه. له دهربرینی تیپینی دهربارهی په راویزی وهقننامه که ههر ئه وهندهم مه بهس بوو که بلیم مه ساحه ی نه خسه ی کوردستانی که خویندنی فهقییه تی دهیکیشا زور فرهوانتره له نه خسه ی وهقننامه که چونکه هه موو کوردستانی گهوره ی ده گرتتهوه. به لام ده بی ئه وهش بلین نه خسه ی وهقننامه که ئه گهر تهسکتریش بی قهلهمینک کیشاوه تی که دلخوازه و ئیراده ی خاوه نه کهی ویستووه تی بیکیشی، وهک نه خسه ی عهفهوی و تیکرای خهلقه که نیه به میللهت و فهقییهوه که ههر «راگه یاندنی حال» ی لی دهخوینتریتتهوه.

پوخته ی قسه لیره دا ئهوهیه ههر دوو نه خسه، هی وهقننامه که و هی تیکرای کوردهواری، بو خویان و بو ئیمهش جیگه ی شانازییه و له گه لیک هه لوه ستدا وهرامی ئه و که سانه ده داتهوه که حهز بهوه ده کهن لیره به پیشهوه به برای به برای ههستی نه تهوایه تی و گیانی کوردایه تی وجودی نه بووی. وا هه یه ئه و که سانه کورد نین، له زه مینه ی دوشمنایه تی کوردهوه حهز بهو ئی فلاسه روو حیه ی کورد ده کهن، ههیشه بوخوی کورده، رهنگه مه به سیشی دوشمنایه تی کورد نه بی به لام به هوی داخوازیی تاییه تی باوهری خوی نه بوونی گیانی نیشتمانیه روهری له نیو کوردا زیاتر حهز لی دهکا، چونکه نه بوونی ئه و گیانه باشر ده گونجی له گهله باوهره که و ئامانجی باوهره کهی.

تیپینه کی زور گرنگ هه یه له باوهری بوون و نه بوونی گیانی کوردایه تییه وه ئیره هه موارترین جیگه یه بو باس کردنی و ناشی لی لادم، گوته ییکی به کجار په ره سه رندوو هه یه ده لی بزووتنهوهی کوردایه تی کوته کی حازر به دهستی ئیمپریالیزم و خوینمزیی و کونه په رستییه له رۆزهلای نیزیکیدا. ئه م گوته یه چه ندین سه رچاوه ده لیتتهوه، هیندهش له

یە کدی دوورن شتیک نیه کۆیان کاتەوێه مەگەر دووشمنایه تییان بۆ کورد. شۆقینی لای راست و شۆرشگێری لای چەپ بە نۆرە بارەها ئەم گوتەیان کوتاوەتەو.

کاوێژکەرانی ئەم بەند و باوە دەبی خۆ ماندوو کەن تا بە چەشنیکی نیوێه خوێندەوارانەش بی، تەوجیهیک پەیدا کەن بۆ تاوانبار کردنی وەقفا مەکە ی عەبدوڕحمان پاشا. چونکە ئاشکرایە 177 سالی پێش ئیمپریالیزم وەک ئیستا لە کاردا نەبوو تا بکری بە هاندەری پاشاییکی بابان کە لە رێی گیانی کوردایەتیەوێه خۆی بکا بە کوتەکی دەستی ئەو لە دژی بزووتنەوێه ئازادبخواز کە ئەوسا هیشتا بەوێه دە نەبوو.

رەنگە هەندیک لەو کاوێژکەرانی کە ناوێه بۆ مەبەسی تایبەتی خۆیان بە رۆالەتی دەستەو دامانی ئایین دەبن، کوێرەپێه ک پەیدا کەن بۆ هێرش بردن بۆ سەر عەبدوڕحمان پاشا و وەقفا مەکە ی بەو ناو، کە ئەوسا بیری ئەوتۆی لە دژی «یەکیەتی ئیسلام» بو، بەلام تارمایی ئەم توهمە یە بۆ تروکەییکیش لەبەر تیشکی راستی ناوێهستی. ئەوان غیرەت کەسانە ی رۆالەتی ئایین، لە دوو سەرەوێه ساختەیان دەردەکەوێ:

یە کە میان ئەوێه بە درۆش بی، فرمیسکیک هەلناریژن بۆ مألۆیرانی کورد بە دەست «یەکیەتی ئیسلام» هەو، کە خەلافەتی عوسمانی نوێنەری بوو.

دوێه میان ئەوێه کە هێرش نابەنە سەر هیچ بزووتنەوێهییکی غەیری کورد لە دژی ئەو «یەکیەتی» یە، بە پێچەوانە، پێی دەلێن بزووتنەوێه ئازادبخواز.

پەنا بردن بۆ ئایین لە دژی کوردایەتی کە خزمەتی ئەم تاقمە ناکا دیارە بە هیچ جۆر خزمەتی ئەوان ناحەزانە ی کورد ناکا کە خۆیان لە دژی ئایینەوێه بە دوا ئەوێه دەگەرین لە میژووی کۆن و تازەدا بزووتنەوێه پشست لە دین بدۆزنەو.

من کە ئەمانە دەلیم هەر لە بیرمە وەقفا مەکە ی پاشای بابان بە وریتە و خەون و خەپالیش ناچیتە ریزی دژکاری لە عاست ئاییندا. چەند سەیرە بەلگە بێنمەوێه بۆ ئەوێه کە نووسینەوێه کتیبی «صحيح البخاري» کە لە دوا قورئانەوێه دێ و بە نیازی نزیکوونەوێه لە خوا کاریک نەبوێه دژی دین بی... دەک هەزار لەعنەت لە سیاسەتی دوور لە واتای ئینساف و مروفا یەتی.

وێه کە ناخۆش و جگەر سووتینە ئەندامی میللەتیکی ژیر چەپۆلک و بیدەسلات بیت، لە بن دیواری «مسجد الاقصی» خۆت بە کوشت بدەیت پیت دەلین «شعوبی»، لە ناو مالی خۆت بەرگری داگیرکەر بکەیت پیت دەلین خزمەتکاری بیگانە، دۆستی رۆزاوا بیت -

ئەگەر بە دۇست قىبول كا - كلكى ئىمپىريالىزىمىت، سەر بە رۇژھەللات بىت - ئەگەر لىت گەرئى شوىنى كەويت - بىدىن و «اباحى» و رووخىنەرىت... شۆرش بىكەىت فىتنەچىت، بوەستىت و خامۇش بىت واوئىلا بو رۇژگارت.

خۆ ھەر دەلىلى گالتە بە شەخسى خۆت دەكەن كەوا لە كنىب و دەستورى ئەساسى و ناو و رگ و رىخۆلە و ھەناوى فەلسەفە و نەزەرىيەشدا دەنووسن براىەتى و ۋەكىەكى و مافى چارەنووسى مىللەتان و نازانم چى. بە تەجرەبە دەردەكەئ مىللەتتىك چى دەبى باببى عەببى نايەتە سەر، ئەگەر لايەنىكىش جىئوى پى بدا لايەنىك پىيدا ھەلدەلى، لە ھەموو حالانىشدا كە ھىز و دەسەللاتى ھەبوو جىھان سەرانسەرى دەبىتە خوازىبىنى كارى، بەلام تاوانى گەورەى بى شەفاعەت و بەخشىن... عەىب و ئابرووچوونى دونيا و قىامەت بىدەسەللاتىيە. كە بىدەسەللات بوووت ئەو دۇستەى بەدرۆ بۆت دەگرى، چەك دەفرۇشى بەو دوزمەنى دەتكوزى. قسەى راستى بى پەردە و كىنايەت ئەۋەپە مىللەتتىك كە ھەستى بەخۆ نازىنى كرد و دەمارى مەردايەتى جوولاً ھەول دەدا دەسەللات پەيدا كا... بەدوا پەيدا كەردنى دەسەللاتدا ئىتر رىي ناپى مەرحەباى دۇست و دوزمنى راست و درۆ بداتەۋە... ئەمە دەلىم بو دلى ئەو خۆش باۋەرانەى عاشقە مەرحەبان.

گەشت و خوئندنى فەقىيان، جگە لە ئىسپات كەردنى ھەبوونى گىيانىكى نەپىنى كوردايەتى خزمەتتىكى يەكجار گەورەى «بوونى قەومى» كوردىشى كەردە. خۆت دەيزانى ھەموو فەلسەفەنىكىش ئەۋە رادەگەيەنى تاكوو پەيوەندى ماددى و مەعنەۋىي لە ناو مىللەتتىكدا بەھىز و زىندوو بى ئەو مىللەتە ھەست بە بوونى خۆى دەكا، خۆ ناسىنەۋەى بەتىنتر دەبى. ئەۋەى راستى بى، بەلاى باۋەرى منەۋە، سوود و بەرژەۋەندى «مىشترىك» و بىرەباۋەرى «مىشترىك» باوك و داىكى ھەستى گشتى «مىشترىك» ن. بەمىسال دەلىم، زمان بۆپە دەبىتە ھۆى برادەرى لە ميان دووكەسى «ھەرگىز يەكدى نەدوتوو» لە ولاتىكى بىنگانەدا، چونكە ھەردوويان لە شتىكى خۆشەۋىستدا دەكا بە «شرىك». نامەۋى، رىشم نى، لىرەدا ئەسلە باسەكە بەجى بىلم بو لابسى ھۆپە زلەكانى كە مرؤف لە يەكدى نىك دەكاتەۋە ۋەيان دوورىان دەخاتەۋە ۋەك «رەنگ، دىن، رەگەز، چىن، بەرژەۋەند، دوشمنايەتى، مەترسى مىشترىك، فەلسەفە...» و چۆن ئەو ھۆپانە بە نۆرە ۋەيا بە پىي داخوازى ھەلكەوت دەبن بە يەكەم و دوەم، ۋەيا بە جارى خۆ دەشپىرەۋە، چونكە دەرياي بىپايانى ئەم سەرەباسانە چەندىن كەشتىمان لى ژىر ئاۋ دەكا بەر لەۋەى بگەينە ئەۋبەرى، بۆپەيە لىي بىدەنگ دەبم بەناچارى، ۋەك ئەمانەت دەپخەمەۋە كەشكۆلى زانستى مېژوۋى گشتى و دەگەرپمەۋە بو زنجىرەى باسەكە.

بەنيسبەت كوردەوۈە چۈنكە كيانىكى سىياسى نەبوۈە كۆى كاتەوۈە سەر يەكتر و لە رېئى دەسلەئى «مىرى» يەوۈە پەيوەندى سەقافى و ئابوورى و كۆمەلايەتتى ھەموو لايىكى گەل و ولاتەكەى بەيەكەوۈە بېسەتتەوۈە و بەرەو باوهرىكى گشتى يەكگرتوويان بيا، تا بلئى پئويستى بوە بە بوونى پەيوەندى «خۆرسك»ى ئەوتۆ نەيەلئى خەلقەكە يەكدى فەرامۆش بكەن. دەتوانم بلئىم ھاتوچۆى كۆچەرى كە لە خودى خۆيدا ديمەنى ژيانىكى سەرەتايى و دوورە ژيارە (حضارة) سوودى ئەوۈە ھەبوۈە بە درىژايى كات كوردەوارى ئەمدىو و ئەودىوى سنوورى نئوان دەولەتان بەيەكەوۈە بلكىنئى با بەشپوۈەيىكى ناكام و ناپوخت و لە پەراويزى روويو (مساحه) يكى تەسكىشدا بى، چۈنكە كە پەيوەندى كەم بوو، كەمىك پەيوەندى دەكا زۆر.

ماوۈەى درىژە پىندانم نىە بەو باسەى چوندوچۆنى ئەو پەيوەنديانە كە كوردى بەيەكەوۈە بەستوون و ھەستىكى «مىترى»ى بۆ دروست كرددوون و كاميان لە گرنگىدا پىش كاميان دەكەوۈتتەوۈە وەك «زمان، مەفتەن، نژاد، مىژوو، ئايىن، يەكەتتى چارەنووس و سوود و زيان، سەقافت، ئابوورى...» تەنھا بە جۆرىكى سەرەتايى و وەك بدىھىە دەبئى ئەوۈە بلئىم زمان و مەفتەن لە ژوووروى ھەموو پەيوەنديكەوۈە دىن نەك ھەر بەنيسبەت كوردەوۈە بەلكوۈ بەنيسبەت ھەموو مىللەتتىكى جىھانەوۈە لە رووى دروست كردنى ھەستى نەتەوايەتتى... رەنگە لە ھەموو مىژوودا يەك دوو مىسال ھەبئى، لەبەر ھۆى يەكجار تايبەتتى و بئى سايقە (پىشەنە) ھەستى نەتەوايەتتى و خەباتى قەومى لەسەر بنجى «يەكەتتى زمان و مەفتەن» ھەلنەستابئى. با لەوۈە واز بىنن و موناقتەشەى ئىعتىرازى ئەو فەلسەفانە نەكەين كە بەلايەنەوۈە ھۆى پەيوەندى نەتەوايەتتى ھەيە گرنگتر لە زمان و نىشتمان چۈنكە ئەو موناقتەشەيە سەرەتايى ھەيە بەلام كۆتايى ديار نىە. چاكتر ئەوۈە بەلكىنەوۈە بەو باسەى لئى دەدواين.

وەك گوتم نەبوونى كيانىكى سىياسى بۆ كورد ھۆى ھەرە بەھىزى پەيدا بوونى ھەستىكى نەتەوايەتتى گشتى لە كوردان كەم كردۆتەوۈە. سرنجىكى سەرىبئى دەرى دەخا لەم حالئى پئويستى بۆ بوونى پەيوەندى خۆرسك كەوا كەلئى نەبوونى كيانى سىياسى كەمىك پئويستى كاتەوۈە لەناو كوردا، گەشت و ھاتوچۆى خويئندى مزگەوتان لە كوردستاندا پەيوەنديكى وائى پىك ھىتاوۈە تاكى نەبئى. نە بازىرگانئى، نە فەلاحت، نە پىشەسازى، نە ھىچ كەسب و كارىكى كە ھاتوچۆى خەلق دەكا و بە يەكترىان دەناسئى نەيتوانىوۈە سەرئسەرى ولاتى كوردان بەيەكەوۈە بېسەتتەوۈە بەقەدەر گەشتى فەقى و مەلايان كە بە ھەموو كوردستاندا بللاو دەبوونەوۈە و لە دىيەكەوۈە بۆ دىيەك و لە شارىكەوۈە بە نيازى خويئندى جئى گۆركىيان دەكرد و لەو جىگۆركىيەدا خەلقىان دەناسى و پىكىان دەناساندن. وەك بە ھۆى خويئندەوۈە

مه‌لاییکی سنه‌یی گه‌بشتۆته کۆیی و دیاربه‌کر یاخود فه‌قیی موکری و بادینی و سۆرانی له
مزگه‌وتی ئاوابیه‌کی کوردستان وه‌ها کۆنه‌بوونه‌ته‌وه به‌هیچ هۆییکی دیکه و له‌هیچ
مه‌یدانیکی تردا کوردی ئەم سه‌ره‌وسه‌ری کوردستان وه‌ها کۆ نه‌بوونه‌ته‌وه.

سه‌ره‌رای زۆریی ژماره‌ی ئەو فه‌قی و مه‌لایانه‌که هاتوچۆکه‌یان کردوه، کاتی دوورودریژی
خویندنیشیان و مانه‌وه‌یان له‌ غه‌ریبی، قوولایی و فره‌وانییه‌کی به‌و په‌یوه‌ندییه‌ به‌خشیوه‌که
گه‌شته‌که‌یان به‌ره‌می هیناوه‌ له‌ نیوان خه‌لقدا، زۆر زه‌حمه‌ته‌ له‌ کاریکی تردا به‌ره‌م بی،
یاخود هه‌ر نایی. پیاویکی وه‌ک حاجی قادر به‌ هۆی خویندن نه‌با که‌ی بۆی ده‌کرا چه‌ند
سالان سه‌ره‌له‌به‌ر به‌ کوردستاندا بگه‌ڕی و کوردان بناسی و شاره‌زای ولاتیان و ئاشنای زار
و عاده‌ت و مشاکل و خۆشی و ناخۆشی ژیانان بی. له‌ فه‌رزی سه‌فه‌ره‌که‌ی بۆ
«چه‌رچیه‌تی» با هه‌ر دوو مانگ و سی مانگ به‌ چه‌ند دێیه‌کدا ده‌گه‌را و ده‌چۆوه‌ بۆ ماله
کشوماته‌که‌ی له‌گه‌ل که‌میک ته‌ئسیری سه‌فه‌ر و ئالوگۆر و شناسی. له‌ په‌راویزی
لاپه‌ره‌ییکی کتیبه‌که‌ی «سیوطی» ئەم چوارینه‌ی فارسی نووسیوو وه‌ک کامیرا دیمه‌نیکی
ژیانی خویندن و فه‌قییه‌تی خۆی بی وه‌رگر تووه‌.

یا رب بکرم بجای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامم بپذیر

وین گرسنگی و غربت و بی‌خوابی
فرسودن پهلوان ببالای حسیر

واتاکه‌ی به‌کوردی

خوایه‌به‌که‌ره‌می خۆت له‌ جیاتی‌ تا‌عه‌ت
ئەم کۆششت و خۆ ماندوو کردنه‌ی هه‌میشه‌ییم لی قبول بکه‌

برسییه‌تی و غه‌ریبی و بی‌خه‌وی...
سوانی په‌لاسونم به‌سه‌ر سه‌یره‌وه، ئەمانه‌یشم لی بسه‌لمینه‌.

ده‌وجا ئەمه‌ له‌ کۆی و سه‌فه‌ری نه‌فه‌س کورتی که‌م سفتوسۆی مامله‌ت له‌ کۆی؟ تفاعلی
فه‌قی له‌گه‌ل ژیانه‌که‌ی خویندنی له‌ چاو تفاعلی خه‌لقی دیکه‌ له‌گه‌ل ژیانی دوور له‌ مالیان،
ده‌لێی جۆش خواردن و تیکچژرانی کیمیاوی تیدایه‌.

جگه له لايه نى نه فهدسدریژی گه شتی خویندن و زنده تیکه لیبوونی فهقی مه لا له گه ل ژيانی رۆژانهی خهلق و دیده نى کردنى له دهیان شار و لادى، ده بی ئه وه تیبینی بکهین که وه ک خویندن مرؤف ده کا به خوینده وار و ئه ديب و شاعیر و ئاماده ی ده کا بیته ئه ندامیکی به تاو و تین له تیکرای ژینی رۆشنیری و مه عنه وی میلله تا، کۆچه رى و چه رچیه تی و تیجاره ت و جوولانه وه بۆ گوزه ران که موزۆر له م لایه نه ته ئسیریکیان نیه. هه رچی بازگان و چه چی و کۆچه رى کورد هه یه چوارینه ییکی وه ک ئه مه ی حاجی قادریان بۆ به جی نه هیشووین له جه رگه ی که سبه که یانه وه هه لستای. تاجیریک و کۆچه ریک به هۆی که سبه که یانه وه نابنه شاعیر و ئه ديب ده بی له سه رچاوه ییکی دیکه وه فیرى شاعر و ئه ده ب بین. که ئه وسا، واته له سه رده می حاجی قادر و به ر له ویش له خویندن مه لایه تی به ولاره چ سه چاوه نه بوون.

له لانی ئه ژماریشه وه، ژماره ی فهقی و مه لایان که ئه م هاتۆچۆیه یان ده کرد له ژماره ی تیکرای ئه و که سانه پتر بوه که کوردستانیان ییاوه بۆ هه ر نیازیکی دیکه بووی غه یری خویندن. ده ماوده م گوتراوه و بیستراوه، زۆری ژماره ی مزگه وت و مه دره سانیش ده یسه لمینی، سه رده میک له شاری کۆبی 500 مستعد و فهقی خویندوو یانه، بیگومان به شی هه ره زۆری ئه مانه که له مزگه وته کان و ته کیه و خانه فاکان ژیاون له شویتانی دووره وه هاتوونه کۆبی بۆ خویندن.

باوکم له باوکی خۆی ده یگیرایه وه، که ئه ویش له جیلی بیس خۆی بیستبوو، مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د که وا که وتۆته سه ر خه تی شووره ی¹³ ده وری شار، سه رده میک له ده ره وه ی شووره وه 70 راتبه ی بۆ هاتۆته وه، هه لبه ت 70 راتبه بۆ ژماره ییکی که م له نانخوران کۆ ناکریته وه، ده بی فه قیه کی زۆر له مزگه وته که دا ژیاون تا پئوستان به م هه موو خۆراکه بووی. خۆ ئه گه ر راتبه ی ناو شاریش بخه یته سه ر ئه و 70 راتبه یه ئیتر بۆ خۆت بیر که وه له و هه موو قه له بالغه ی له مزگه وتیکدا کۆبۆته وه که هه موو غه ریب بوون چونکه

¹³ - ئه م شووره یه به ره به ره ویران بوه، به شیکی خوارووی تا 100 سالیکیش له مه وپیش هه ر ماوه به قسه ی هه ماغای گه وره که باوکم لئی ده یگیرایه وه به شیکی به رد و خرچانی شووره که به کارهاتوه له دروست کردنی دیوه خانه ی «محمود ئاغای باوکی هه ماغا». به پئی کۆتایی چارینه ییک که له لایه ن شاعیریکی ناو نه زانرایه وه هه لبه ستراره میژووی بنای دیوه خانه که ده بیته 1271 ی کۆچی.

کریم اکرام این تاریخ فرمود
«بیامد بانی ان محمود اغا»

به عادت فہقی شار له مالى خوئی نان ده خوا و دهنوی. حاجی مهلا عہدووللا له هہرہ تی
تاقہ تی دہرس گوتنہوہی، رۆژانہ 24 دہرسی گوتنہوہ. باوکم دہیگوت ہندی دہرسی پیش
بہرچایی سبہینان و ہندیکیش دواى نوژی خہفتنان دہگوتہوہ زور له شویتی تری و ہک
کوی له کوردستاندا ناوچہی خویندنی مہلایان بوہ. من کہ بہ نمونہ باسی کوی دہکہم،
له ناو مزگوتہکانی کویہش ناوی مزگوتی حاجی مهلا ئەسعد دینم لہبہر دوو ہویہ:

یہکہم: ئاگاداریم له وەزعی کوی زیاترہ تا جیگہییکی تر.

دوہم: کوی بیشکەى حاجی قادرہ، مزگوتی حاجی مهلا ئەسعدیش یہکیکہ لہو
مزگوتانہی حاجی لئی خویندوہ بہ رفاقہ تی باپیرم.

وہک دہزانین و تازہش ئیشارہم بو کرد، خویندنی فہقیہ تی مهلا و فہقیہ کی له یہک دوو
جیگہ کو نہ کردوتہوہ، بہلکوو بہہموو ئەو شویتانہیدا بلاو کردوونہتہوہ کہ مهلاى
«مدرس» چاکى لى بوہ. قوتابى دہورانى ئیستا، کہ دہچنہ دہرہوہ بو خویندن، له چہند
کولجیک کہ جینی «اختصاص» یانہ بترازى چاویان بہ کہم شویتی دیکہ دہکہوئ،
چاوشیان پنی بکہوئ بەشدار نابن له تالی و سویری و خوشی و ناخوشی ئەو شویتہ.
لہفہرزی بەشداریش بن چ تہئیسیریک ناکا له گیانی میلیہ تیان چونکہ و ہک گوتم
خویندنیان ئەغلہب له دہرہوہ دہبی. خو ئەگہر له ولاتی خویان بشخوینن وەزعی ئیستاکی
پر پەبوہندی ہمہچہشنہ کہ ہمموو جیہان بہیہکہوہ دہلکینی پیویست نایہلی بہوہ چہند
قوتابییک، با ژمارہیان زوریش بی، کہلہبہری گہورہ پر کہنہوہ له ہستی نہتہواہیہ تی
میللہتہ کہیان.

له کورد بہولاوہ کہ کیانی سیاسی پیک نہہیناوہ، رہنگہ میللہت نہماہیتہوہ بیکیان لہسہر
رووی زہوی. قوتابی سہردہمی نوئ له ناو میللہ تی خاوەن کیان بہہوی بہسہرچوونی
قوناعی خہبات کردن له پیناو ئەو کیانہ، خہریکی خہباتیکی تازہداہاتووئ ئەو توبہ له ہیچ
رویکہوہ ناکیشیتہوہ سہر ئەو رۆلہ و دہورہی کہ خویندنی مزگوت له کوردہواریدا
بینوہ تی. خو ئەوہی راستی بی نہبوونی کیانی سیاسی کورد ئیمروش رۆلی قوتابیہ کی کورد
جودا دہکاتہوہ له ہی قوتابیہ کی رووس و ہیا ئەلمان و ہیا تورک. ئەگہر جورئت بکہین
راستی بلین و شہرمی جزووری گہلان نہمانگری، خوہہلسوونی قوتابیہ کی کورد له
بزوتنہوہییکی کہ بہرہمی بو گہلی خاوەن کیان دہبی، بی تہئویل بہ واتای ئەو چہند
بہیتہی حاجی قادر دہکہوئ کہ بو ئەو شاعیر و نووسہرانہی کوردی داناوہ زمانی بیگانہ
بہ کار دینن:

وهك مريشكى كه عه قلى نه يهينى
بيت و هيلكهى مراوى هه ليينى

وهك بگاته كه نارى جو گه ليينى
نايه ته شوينى بمرى جووجه ليينى

حاجى قادر بينيته وه به نمونهى فه قيه كى كورد، پيمان راده گه يهينى نه وهندهى به دوا
خوندندا له لادى رابواردوه له 7-8 سالانهى گه شتى فه قيه تى پتره له و كاتى كه له شارى
به سه ربردوه. له جهرگهى جهرگى ژيانى عه شيرت و هه وار و پاوان و ناو ميگهل و گاران و
ره شمالدا قال نه بوويا وه به هارييه سيحراويه كهى هينده دهوله مند نه ده بوو له لايه نى
كومه لايه تى و مرؤفايه تيه وه، به وه دا له رووى روخساريشه وه كز ده بووه چونكه ته جره بهى
له گهل به هاردا نه ده بووه ته جره به ييكى زيندووى هه ناسه گهرم، نه وپه رى جوانى كه بووبا هه
هينده ده بوو كه دووباره كردنه وهى بى رهنگ و شهوقى به هارى ناو كتيبان ده يينى.

ليره دا بو ديارخستنى نه سه رى ته جره بهى زيندوو له شيعرى شاعيردا نمونه ييكى بچوو كى
شاعيريكى مه شوورى ئيستاكهى عه رب ديمه وه كه له شار ژيانى به سه ر بردوه و
په يوه ندى له گهل كشتوكال و چاندى و ناشتنى دره خندا نه بووه. «احمد رامى» له پارچه
هه لبه ستيكى ئاهه نگدا نه مه ده لى:

زرعت فى ظل ودادى
غضن الامل وانت روите

واته: له بهر سيپه رى خو شو يستنم لكى ئوميدم چاندى و توش داشتت. هه لبه سته كهى به
له هجهى ميسره نهك عه ره بى ره سه ن.

سه ر كه چه ندى ناشاره زايه له ئسوولى نه مام چاندى. نه سيپه ر ياريده ده رى گه شه كردنى
دره خت و شيناورده، نه لكه دارى بى ره گ و ريشه ده چينرى. به ته ئويليكى دووره ده ست
نه بى نه م هه موو ناشاره زاييه به ربه رچ نادرته وه. به لى داوا ناكري شاعير باغه وان بى، به لام
كه سيش داواى باغه وانى لى ناكه كه ئاگادارى دار و دره خت و چاندى بووه له خو وه و
ره چاوى ده ستووراتى باغه وانى ده كا. به ميسال ده ليم نه گه ر شاعير شاره زاي زانستى فه له ك
بى هه رگيز له شيعردا بى سه به ب نالى چواردهى ربه زان بوو رورى رووت گيرا، چونكه
رور گيران له كو تايى مانگى عه ره بيدا ده بى.

پوختهی قسه ئه وه یه گه شتی پر جۆش و خرۆشی فه قییان به دوا خویندندا شاده ماریکی په یوهندی گشتی بوو له م سهره وسهری کوردستان بو ماوهی سه دان سال که ئه گهر ئه و نه با هیچ جوولانه وه ییکی دیکه نه بوه جیی بگریته وه وه یا له تهئسیری نه بوونی که م کاته وه. به جۆریکی واقعیش ئه م خویندنه یه ک شکله و تیکه لبوونی مه لایان له گهل ژیا نی رۆژانه ی خه لق، تاراده ییکی زۆر گرینگ و بهرچاو هه ستیکی کۆمه لایه تی یه ک رهنگی بو میلیله تی کورد په یدا کردوه، چونکه مه لاکان به دوا گه رانی سهرانسه ری وه یا زۆر شوینی کوردستان و شاره زا بوون به له هجه و عاده ت و ره وشت و گوزه رانی ئه و خه لقه وه ک «بالۆیزی گه رۆک - سفیر متجول» بوون به نوینه ری ناوچه کانی لییان خویندوه. کاتیکی له شار وه یا لادیش خه ریکی مه لایه تی بوون هه ر خوینده واری رووت و ئاسایی نه بوون به لکوو بو زوربه ی خه لق جیی پهروه ردکار و ماموستا و دادگا و قازی و بهریوان (حکم) یان پر کردۆته وه.

سرنج له هه ندی بگره کوردی ئیران هه رچه ند سهر به ده وله تیک بوون که مه زه به یی ره سمی «شیعی» بوه، زوربه یان سوننی و شافیعی ماونه وه وه ک کوردی سه ر به عیراق و تورکیا له ریی ئه وه وه که مه لاکانیان سوننی و شافیعی بوون.

جگه له دیاردانی گیانیکی کوردایه تی و بهرده وام بوونی په یوه ندییکی به هیزی ماددی و مه عنه وی له میانی دانیشتوانی سهرانسه ری کوردستان، له خویندنی فه قییان مانه وه یان له چارچیوه ی ولاتی کوردزماندا له هه ردوو قوناغی فه قییه تی و ماموستایه تی، واته خویندن و ده رس گوته وه، ده لاله تیکی گه وره ی دیکه هه یه، وه ک دوا ی که میکی بو ت روون ده بیته وه، چه ندین ده رگای باس و لاباسی زنده فره وان ده کاته وه که سه ر ده کیشنه وه بو لایه نی هه ره گرینگ له بوونی ماددی و مه عنه وی کورد و پرسیاره کانی سه ر به چاره نووس و نه گه یشتنی کورد به دروست کردنی کیان و له یه کدی نه چوونی باری رۆشنیری و باری ئابووری کورد و ده یان لاری و کولانه ی لاوه کی (جانبی) که ئه گه ر نووسه ر جله وی خامه ی شل کا بو شه رح دانیان به زه حمه ت و ئه رکیکی زیه نی و دیراسه ییکی میژوو یی بیپایان نه بی لییان نابیته وه. له واقیعدا ئه و لاری و سهره باسانه ئه وه نده دوور و قوولن به حال جییان له کتیبیکی سهر به خۆی دریزی زۆر مه بحه سدا بیته وه چه جایی ئه وه ی بخریته ناو قه باره ی کتیبیکی دیکه ی ئه وتۆ خۆی هه لخواو بی به چه ندین باس و لاباس.

من به پینی داخوازی جیگه هه ر ئه وه نده مه ودا یه م هه یه کورته ییکی مه وزوو عه کان بخه مه سه ر کاغه ز، که زوربه یان تا ئیسه قسه یان لی نه کراوه، یاخود من نه مدیوه که س قسه ی لی کردبن، بیرورایه ک لی ره دا ده ری ده برم چشتیکه له که س نه بیستراوه و له هیچ سه رچاوه ییک باسی لی نه کراوه. وه ک بوشت ده رده که وئ بیرورایه که م له لای خۆیه وه

گهلیک باوهری سیاسی و فلسهفی رهد ده کاتهوه و واقعی کوردهواری لهوه دهردهبا که وینهی دووباره کراوهی ناو ئاوینهی فلسهفه و عقیدهی حازر و بزر بی و دهیکاتهوه بهو راستیهی که خوی له خویدا راسته نهک خزمهتکاری راستی فلسهفه و «فکرهی مجرد» بی. نووسهری «ملتزم» که یهخهگیری میژوو دهبی به زورهملی دیخاته سه زهوی و فلسهفه که خوی دهکا به کفن له بهری، پیشت دهلی فهرموو سهیر که فلسهفه کهم وهک شهوقی نیونی سهوز و سوور دهووربهری خوی به رهنگی خوی رهنگین کا. دهبی فلسهفه تیشکیکی بیتهرهفانه بخاته سهر واقع تا راستی و نهینه کنی دهرخا. ئه گهر وا نهکا به ههلهمان دهبا.

دهلالهتی په یوهستبوونی خویندنی فقیان له پهراویزی سنووری کوردستانی گهوره ئهوهیه که کورد له رووی خویندهواری و رۆشنیری و زانستهوه به پینی سهردهمهکانی رابردوو، هاوتای میللهتانی دراوسی خوی بو، که تورک و فارس و عهره به، پیوستی نه بو، خویندن هانا بیاته بهر بیگانه. لهو تاکه مهیدانهی رۆشنیرییهدا کورد ههنگاویک دوانه کهوتوه له دراوسیکانی و به قهدهر ئهوان مهلا و زانای بهرزی له ریزی ههره پیشهوهی زانستدا هه بو. شهخسی حاجی قادر بو مه بهسی خویندن به شار و دپی کوردستاندا ده گهرا وهک ههزاران مهلا و فقیی کورد، به لام بو مه بهسی دهر کهوتن و خو به عالم ناساندن چوه ئهسته مبول. که گه شته پایه تهختی خه لافه تیش سه قافه تیکی ئهوتوی نه دیت له ژوو رووی هی خویه وه بی، سه قافه تی کوردستانی له بیر بباته وه. به خو پایی و بو هه لده ووه و شانازی کردنی بیته ساس نیه که له ئه ستمبوله وه مه دحی زاناکانی کورد ده کا. بیگومان ئه گهر شه بولیکی بیسامانی سه قافه تی تورک له گیزاوی خویدا غه رقی کردبا بیری له وه نه ده کرده وه بو حاجی مهلا عه بدوللا بنووسی:

به غهیری جهددی ئیوه کینه دانا

له کوردستان بناغهی عیلمی دانا

به لی مجامه له ییکی زل ههیه لهو به یته دا، به لام موجامه له که ههر هیندهیه کوردیک هه لده کیشی له تهک کوردی هاویری خویدا، نهک له نه بوونه وه پایه ییکی بو دروست ده کا. کاتیکیش که ده لی:

علومت کافیه و شافی به واجیب

له کوی تو دهبته حاجب «ابن حاجب»

مه به سى دهر برپىنى خو شه وىستى و ريزى خو به تى دهر باره ي با پيرم، دنا «ابن حاجب» مه لايىكى كورده له جي هانى خو پنده وارىي ئىسلامدا ناوى هه يه. يا خود كه حاجى مه دحى مه ولانا خاليد و كاك ئه حمه دى شيخ و بيتوشى ده كا بايى تو سقاليك وشكه منه تيان به سه ردا ناكا، ههر يه ك له وانه سه رامه دى زه مانى خو يان بوون.

له سه رانسه رى كوردستان چه ندين بنه ماله ي زانست بو ماوه ي سه دان سال شه و چراي خو پنده وارى و ئه دهب بوون... زه هاوى، حه پده رى، قه ره داغى، پينجويتى، سنه يى، خه تى، جه لى، مزوورى، شيخ وه تمانى، مالى «مصنف»، رۆژبه يانى، به رزنجى، هه رته لى، مالى «قازى سابلانغى»، دايه خه جىي په يده رپه ي ئه ديب و زاناي ناوداريان پى گه يانده تيشكى زانستيان به كوردستان و دهره ويدا پزانده.

مه لاي وه ك «ابن حاجب» و «ابن ادم» و «ابو بكرى منصف» و «عبدالرحمانى جه لى» هاوتاي «سه عدى ته فتازانى» و «رازى» بوون. وه ك ئه وانيش بيئه ژمار زاناي كورد پشتاويشت هاتوونه ته خوارى به ليژگه ي ميژوودا ناوى كورديان به رز كردۆته وه و تا راده ييك دلخوش كاته وه، بارى بيكيانى و بيهيژى و هه زارى ميلله ته كه يان راست كردۆته وه. بيگانه يه ك كه ده لى و دهنووسى «قدوتنا ومولانا الشيخ خالد الكردي» بيه وى و نه يه وى ته واويك له گوته ي بيحورمه ت ده ليسيته وه كه بي شه رمانه له كورد ده گيرى. ههر يه كه له و مه لا و پيشره وانهى ئاين و ته ريقه ت و ئه دهب به قه ده ر قاره مانىكى ميللى پشتگيريان له كورد كردوه به چه كى زانست و مه عناي سه رده مى خو يان.

عينوانى خو پندن و خو پنده وارى له كوردستانى چند چه رخيک له مه وه به ر به سى به ش دابه ش ده كرى:

- 1) مه لايه تى و زانستى رووت
- 2) شيخايه تى ته ريقه ت
- 3) ئه دهب.

تيكراي ههر سى به ش ئه و ژيانه «معنوى و عقلى» يه بيك دپنن كه له ته ك ژيانى «ماددى» دا ناوى دى و به هه ردوو كيان كاكلى بوونى ته واوى كورد به ره م¹⁴ دى.

¹⁴ - لي ره دا به ره مه مى فۆلكلورى له سه رگوزه شت و به يت و گورانى و په ند و مه ته ل داوام لى ده كا جيگه ي تايه تى بو ديار كه م كه مافى جه لالى خو به تى، به لام له به ر گه ليك هوى گرینگ ده نگی ئه و داوا كردنه و ئاره زوى خوشم خاموش كرد و به ناچارى له مه وزووعه كه م لادا. له م هۆيانه دوان ده خه مه به رچاو:

1. كە كەوتمە سەر لىكۆلۈنەۋە لە رۆلى فۆلكلور لە ژيانى معنوى و عقلى كورد، لەبەر فرەوانىي مەوزووع، ۋەك ئەوۋەيە لە نوڧ باسكى سەربەخۆم ھېنايىتە ناو نووسىنەۋە، دەبوا بۇ ماۋەيىكى يەكجار دريژ لە مەوزووعى ئەسلى ۋاز بېنم، بەمەشدا نووسىنەكە ھىند دريژ دەبىتەۋە، بابلىم لە تام دەردەچى.

2. ۋەك لىرە بە دواۋە بۆت ديار دەكەۋى، ژيانىكى «عقلى و معنوى» كە لە خويىندى مەزگەۋتەنەۋە سەرى ھەلداۋە و بوە بە تايىكى تەرازوۋى وجودى كورد كە تايەكەى دى ژيانى «ماددى» بى، ھىچ خزمایەتتىكى نەبوە لەگەل ئەم ژيانە ماددىيەدا. بە پىچەۋانەى چاۋەنۆر كوردنى خويىنەر لە رۋالەتى فەلسەفەى ماددى و راگەيانەكانى، ژيانى «عقلى و معنوى» كورد نە لە واقىعى ماددى خۆى ھەلقولپوۋە نە ۋەك ئەويش ھەزار بوە، چونكە چ فەرقىكى نەبوە لەگەل ژيانى «عقلى و معنوى» فارس و تورك كە ھەردويان خاۋەن دەۋلەت بوون و لە ناو دەۋلەتان پايە و شۆرەتبيان ھەبوو.

با پىشېركى لە نووسىنەكەم نەكەم و روون كوردنەۋەى مەبەس لە شوپىنى خويىندا بخويىتتەۋە. لىرە ھەر ھىندە دەلىم فۆلكلورى كوردى چونكە دەنگدانەۋەيىكى عەفوى چەند و چۆنى واقىعە ھەزارەكەى كوردە ئەمىش ۋەك ئەو لەچاۋ ئەدەب و زانستى مەزگەۋتان يەكجار سەرەتايى و ھەزارە. فۆلكلورى كوردى دەشى پىي بگوتى «بنای فوقى - زورخان» ى ژيانى ماددى كورد، لە حالەتلكدا خويىندى مەزگەۋتان بنای فوقى واقىعىكى ماددى يەكجار پىشكەۋتوتەرە لە ھى كورد. ئەم راستىيەت كە بۇ روون بۆۋە لىرە بەدواۋە حەقم دەگرى لەۋەدا كە باسى فۆلكلور ناھىنمە تەك باسى خويىندى مەلایەتى كە برىتپىيە لە زانستەكانى ئىسلام و فەلسەفە و فەلەك و مەنتىق و زمان و... ھتد.

بە جۆرىكى سەرىپىش ئەۋەندەت بۇ ئىزافەى سەر قسەكانم دەكەم، فۆلكورى كوردى لەگەل ھەزارى و سەرەتايى خۆشەۋە چۈنكە ئەويش بەرھەمىكى ھونەرى و زىھنىيە، لە چاۋ واقىعى ماددى يەكجار كزى بى تىن و تاۋ، رەنگىكى ئەرىستۆكراتى لە خۆى ھەلسوۋە و تەۋاۋىك نازوفىزى كردوۋە بەسەر چەكەسەرى و كۆپرەۋەرى زوربەى مىللەت و خۆى لى دوور خستۆتەۋە و بە زۆرى دەورى «رەزم و ئايىن و دلدارى» ھەلھاتوۋە. بە تەماى ئەۋە مەبە فۆلكلورى كوردى كە لە جەرگەى مىللەتەۋە ھەلستاۋە لەگەل فەلاحت و كرىكارى مازوو چىن و كارۋانچىيەتى و مەرەزەچاندىن و مەر لەۋەراندن و مانگا دۆشىن و رەزەۋانى خەرىك بوۋى. ئەو مەوزوۋعانە كە بە رىكەۋت ھاتبىتە ناو فۆلكلورىشەۋە لەبەر خاترى خويان و بۇ رىز لىتانيان نەبوە، بەلكوۋ خزمەتكار و سىيەرى مەوزووعى دىكە بوون. ھىندەى فۆلكلور بە بسكى يار و خەنجەرى گەنج و خەلىل و پەرى و خەزنە و رەخش و جنۆكە و فرىشتە و پاشا و مەلا و شىخ و ئەۋان شتانەۋە خەرىك بوە سەدىكى وان گوپى نەداۋەتە مەوزووعى ئەۋتۆ گيانى پر جۆش و خرۆشى شۆرشىگىرىكى ئىمىرۆ تەسكىن بكا.

له تهك دهريا دهرياي فولكلوري سهر به ثايين و رهزم و دلداريدا جوگهلهيكي بچووك نادوزيتهوه به تهئويل نهبي ئه و گيانه ميللي و شورشگيره ي تيدا بي كه توش و منيش ههز دهكهين به ههبووني. ديار نه داني گياني بزوز و سهر به رهفزيش له فولكلورماندا نهجاميكي ئاسايي تيفكرين و خهريكوون و يزدان و دل و دهرووني ميلله تهكه مان بوه. زوردار و داگيركه به هه رهشه شاير و حيكايه تخواني كوردان له ههلبهست و سهرگوزه شتي بليسه دار نه توقاندوه. نه «ضرييه» هه بوه لهسه بهسته و گوراني، نه وهك ئيستاش «رقيبي عسكري» وهيا «وهزاره تي راگه ياندن» چاوه ديري سرکه و كورکه و گروگالي خهلقى كردوه.

ههر وهك شاير و گورانيبيژ له خووه ههزيان كردوه له بهسته و ههلبهست و ئاههنگي زرينگه دار، تيكراي خهلقه كوش ههر چاوه نووري بهند و باوي له عاده تبهدر و دلبروين بوون. ئه گهر فيل له خويمان نهكهين و به ئانقهست واقع نه گورين ئيمروش عالم ههر وايه، چ له ناو كورد بي چ له ناو غهيري كورد، دهسهلات و پيوستى سياسي لي ناگهري چي له دلاندا ههيه بيته سهر زاران. نووسينم ديوه ويستوه تي له ريي فهلسه فهى «خهباتي چينايه تي» بگا به و نهجامه كهوا ههر به رهه ميكي فولكلوري گيانيكي شورشگيري تيدا بي له چيني چهوسايه وه سهرى ههلباي و بو به تين كردني خهباتي خو لي دزي خوئيمز، گويا ئه و گوته و پهندانهش كه هيممه تشكين بن زوردار ههلي بهستوون بو چاوشكاني زوربه ي گه ل.

ئهم گوتيه تا بليي بينه لگهيه و له بهر هيج رهخنه يكي بههيز و بيهيز ناوهستي. ههر پي رازي نهبيت دهچيته وهه كه به فرى هاوين. جاري له پيشه وه با بليم نووسه دهيتواني له هه مان ري خهباتي چينايه تي و چهوساندنوه بگا به نهجاميكي دزي نهجامي پيشوو و بيگوتايه چيني ههزار هينده توقاندراره و خراوته ژير چه پوكي خوئيمز له بيري چوته وه قسه ي ئازايانه و بهند نهسه لميئانه داھيني. به دوا ئهم قسه يه دا دهيتواني بو ئيسپات كردني، به لگهش بينيته وه له وه دا به سه دان سال جاريك نه بوه جووله ينيك بكا له دزي خوئيمز، ئه گهر جاريكيان له جيگه ينيك بزووتنه وه ينيك بووي ههر له هه مان جيگه دواي كوژانه وه ي بزووتنه وه كه پشتاويشت خهلقه كه خهوي لي كه وتوته وه. له هه ندي ولاتيش به دريژايي ميژوو بزووتنه وه نه بوه له دزي هيج كهس.

نه بووني بزووتنه وه ريك دي له گه ل ئه وه كه په ندي هيممه تشكين هي زورينه ي خهلق بي. ناچيته عه قله وه به شي زوري ميللهت هينده نارازي و نهسه لمين و شورشگير بي كارگه ي بهند و بهسته ي شورشگيرانه داني كه چي جووله ي له به ره وه نه يي. كه ميللهت بگاته ئه و پله به له هوشار و خوئاسين و دوشمن ناسينه وه په ندي مناسي حال داني ئيتر بو ده ي شه قيك له داموده سگاي زوردار هه لئندا و دهسه لاتي لي نه سين، خو ئه گهر په ككه وتن به نيسبهت زورينه ي خهلقه وه ههر لهسه رهوش و ههست كردن كه وتوو، دهسه لاتي زوردار له ئاسمانه وه بو نايي چهك و جبه خانه شي له غه يبه وه نايي، مهلاييكهت و په ريش بو ي هه لئاگرن. من كه قسه ي وا ساده ده كه م له بهر زيده ساده ي ئه و قسه يه يه كه رهخنه ي لي ده گرم.

هەلبەت دەسەلات گرتنە دەست وا بە ئاسانی نابێ بەلام کە بیروباوەریک بەلایەوه وایى میللەت بەدریژایی میژوو ھیندە شۆرشگێر بوە فەلسەفە و رۆجی شۆرشگێری بخاتە ناو گوته و پەند و قسەى نەستەقیەوه، دەبى لى پىرسى ئەرى برا ئەدى بۆ بە درىژایی میژوو میللەت بزوتنەوهى نەکردو لە دژى خوینمژ، بۆ لە ماوهى دوو ھەزار سالاندا فەلسەفە شۆرشگێرە کەى نەکرد بە «دەستوور العمل»؟ ئەم پىسارانە و ھى دیکەى وەک ئەوان دیتە پىش و لە راستیدا چ وەرامیان نى، بەلام ئەوهى ئارەزو بکا دەتوانى بە پىی کەیف و خواھشتى دل و بىر و باوەرى خۆى وەرمان بداتەوه کە ھىچیان لە ئەسلى گوته کە بەھىتر نەبن...

یەکیک کە گوئى نەدایە بوون و نەبوونى بەلگە و گوئى «نان ئەو نانە ئىمىرۆ لە خوانە» مۇرفىنى دەربەگە بۆگىژ کردنى، بلین فەلاح و «دەستىک نەتوانم بىبىرماچى دەکەم» مەلا و شىخ و دایان ناوہ بۆ سوودى ئاغا و زىانى رەشوروت و ھەزار، دەشتوانى بە ئاسانى خۆى ئىقناع کا بە ھەر وەرامىک بى بۆ رەد کردنەوهى ئىعترازان.

بەراستى مرؤف دەبى خۆى زۆر ماندوو کا تا ئىقناع دەبى بەوه ئەو فەللاھى دەستە و نەزەر بۆ ئاغا رادەوہستى و فەرمانەکانى جىبەجى دەکا، واش دەبى خەلقى بۆ دەکرى، ھەر ھەمان فەللاھى کە ئاغا پىشتى کردەوه پەندى شۆشگىرانە دادەنى لە دژى و مافخواروى پى ھۆشيار دەکاتەوه. خۆ باشتر ئەوه بوو پەندەکەش دانەنى و دەستەو نەزەرىش بۆى رانەوہستى. رىژ لىگرتنە کە بە چاو دەدیتىرى و چ تەئویلان ھەلناگرى، بەلام پەند دانان، لە فەرزى بە خۆراپى بسەلمىنن کە فەلاح دای ناوہ لە دژى ئاغا، گوتهى پەنا و پەسىوانە تەمغەى لىندراوہ بىکا بە مالى فەلاح و دوشمنى ئاغا. تىناگەم ئەو فەللاھى سەدان سال پىش ئىمىرۆ زىاوہ چ فەللاھىک بوە گوته و کردەوهى ھىندە لىک دوور بوون، لە ھىچ روىکەوہ خزمایەتى نى لە گەل ئەو فەللاھى خۆمان دەنىاسن. بەپىی راکەياندى ئەو تەحلىلانە کە تازە رەخنە لى گرتن فەللاھى لىرە بە پىشەوہ زادەى ئەفسۆن و تەلەسم بوون، بە فەلسەفە نەبى تىيان ناگەبن.

خۆ ئەگەر چاوىش لەوہ پىوشىن کە تازە گوتمان، رەخنەى دیکە دیتە پىشەوہ و چ وەرامیان نى. کە میللەت پەندى شۆرشگىرانەى دانا بۆ تىژ کردنى ئىرادەى خۆى چۆن تەدبىرى ئەو لایەنە دەکا کە دوشمنەکەى سوود وەرئەگرى لە پەندەکان؟ کى دەلى کورى دەربەگ و خوینمژ بەو پەندانە دپتر و ئازاتر نابن! ھەر وہا کە دەربەگ پەندى سەركزەلەى رىک خست بۆ ھەلفرىواندى گەل چۆن ئەمىنە لەوہ کور و نەوهى خۆى لە دواروژدا بەو پەندانە عەزمىان ناشکى؟

راستى ئەوہىە فۆلکلورى کوردى ھى ھەموو کوردە و دل و دەروونى تىکرای خەلقە کە دووبارە دەکاتەوه. چ خەباتىکى چىناپەتى بەرچاو لە نىو کوردا نەبوہ بىی بە فەلسەفە و بىچتە ناو فۆلکلورەوہ. چۆنەتى حالىش بەوہ ئىسپات نابى کە من یا تو یا فەلسەفەبىک وا حەز دەکا. سەبر ئەوہىە تاکوو ئىستاکەش فۆلکلورمان نەبوہ بە دوو کەرت و سى کەرت، بەو مانایە کە پەندى خەباتى چىناپەتى

و خەباتى دىنى و خەباتى دەرەبەگى خۇ لە يەكدى جودا كەنەو، مەگەر من و تۆ خەرىك بىن لىرە بەولاولە بۇ ئىسپات كىردنى گۆشەى نىگای تايبەتى خۇمان پەندان رېكخەين و بە زارى خەلقىاندا بىنن. قسە لە فۇلكلۇرە نەك لە نووسىن و شىعر چونكە پىي ناوى من بلىم نووسەر و شاعىرەكان ھەر يەكە سەربە لايىكن و بىر و باوهرى ئەو لايە دەلىنەو. عومرى ئەم دىمەنەش لە 20-30 سال تىپەر ناك، بەر لەو شىعر و نووسىنىش گىانى «چىنايەتى» تىدا دىارى نەكراو، كە واتاينكى نارەزامەندى ھاتىتە ناويانەو لە رىي گىانى دادخووزى و ستەم نەوېستىيەو بو.

گىانى نارەزامەندى و شۆرشگىرى لە فۇلكلۇر و غەيرى فۇلكلۇردا كاتىك دەبى بە مالى چىنىك كە بە سەراحت ئەو مەبەسە راگەيەنى، كە مەيل و نارەزوى من و تۆ تىيدا بەشدار بوو ئەوسا بۇ چ لايىكمان مەبەس بى دەتوانىن، لەگەل نەختىك وشەسازى، بىدەين بەو لايە، سەيرى ئەم گوتەيە بكە كە دەلى «زالم ھەى زالم، گاش بدەم بەفرىش بالم» چەند رىك ھاتو لەگەل ئەو واقعەى خۇمان دەيزانىن بەر لە پەيدا بوونى فەلسەفەى تازە. مەزۇومە و بە دەست زالمەو زىرەى لى ھەلستاو بى ئەو گوتەكە راگەيەنى زالم كىيە و زولم لى كراو كىيە، ياخود لەسەر چىنىكى دەستنىشانكراو بكتەو. لە لانى گىانى شۆرشگىرپىشەو ھەر ھىندەى تىدا دەدبىرئ كە فكرەى دادخووزى بە گشتى لە دژى ستەمە. وشەى «گا» لە لاي خۆيەو يارمەتى ئەو دەدا كە پەندەكە بۇ كۆمەلىكى فەللاھى بباتەو چونكە مەزۇومىكى شارستان گاجووتان شك نابا تا زۆردار لىي بستىنى لەبرى بەفر نەمالىنەو، بەو نەبى دىار نادا زالمەكە ئاغاىە نەك زۆردارىكى دىكە. پەندەكە ھەر ھەندەشى دەربرپوھ كە زالم زۆلمى خۆى دەكا تا بۆى بكرى، لە زولمەكەش نارازىيە، لەو بەولاولە نە لە دژى ملكايەتى ئاغاىە نە چ رىنگەيىكىش دەگرىتەبەر بۇ بەرھەلستى زولمەكە. دەتوانم بلىم پەندەكە رازىيە بە نيوھى زولمەكە، واتا يا بەفر مالىن ياخود گاجووت دان. ماوھىكى فرەوان ھەيە لە ميانى ئەم پەندە و گىانى شۆرشگىرى، ئەگەر من و تۆ يارمەتى نەدەين لە خۆوھ ناي برئ.

دادخووزى و زولمەنەوېستى جاران نە رەنگىكى تايبەتى لە خۆى دابوو نە خۆيشى بە ھىچ بەرە و تاقمىكەو بەستبۆو، خودئاساىى و بى ھاندەر و ھەرەشەكەر لە دەرروونى خەلقەو ھەلدەستا دەچوو پەند و بەند و بەستە و گۇرانى و ھىكايەتەو، ئىتر تا چ رادەيىك دادخووزىيەكە و زولم نەوېستىيەكە تىھەلدەكشا، پەيوەندىكى نەبوھ لەگەل چىنايەتى و قەومايەتى و ئەو جۆرە «...ايەتى» يانەو.

بەداخەوھ ناتوانم چى دىكە لەسەر مەوزووع برۇم، تا شتىكى زياترى لەسەر بنووسم پىوېستىم پتر دەبى بە بەلگە و ئىسپات و رەد كىردنەوھى ئىعتىرازان و لە ئەسلى بابەت دوور دەكەومەوھ. ئەو ھىندەى نووسىم بايى ئەو دەكا، تا رادەيىك، بىر و باوهرى من روون كاتەوھ دەربارەى پاىھى فۇلكلۇر، ئەو ھۆيەشى بە دەستەوھ دا كە بوھ مانىع لە راگرتنى فۇلكلۇر لە رىزى خوئىندىنى مزگەوتان. لىرەدا چى دىكەم مەبەس نىھ.

ھەرچەند خویندنە ھەمۆ ئامانجیکدا پیگە یاندنی مەلای مزگەوتی مەبەس بوو، شاعیر و شیخی تەریقەتیش بەم خویندنە پیگە یشتوون و تیگە یشتوون. یە کیک لەوان شۆرەت و ناوی پەیدا نە کردووە ئەگەر دەستیکی دریزی نەبووبی لە خویندەواری، کە بریتی بوە لە خویندی مزگەوت. بوژیکی کە خویندەوار نەبووبی و ھەلبەستی دانایی پی گوتراوە «شایەر». شیخیکیش نەخویندوو بووبی پی گوتراوە «کۆلکە شیخ» وە ک مەلای نیوہ خویندوو کە بە «کۆلکە مەلا» ناوی دەرکرد.

مەلایەتی لە شیعی تیکرای شاعیرانی پیش قوئانغی نوی دیمەنیکی تابلئی بەرچاوە. سەیری یەم بەیتە «کوردی» بکە چەند مەلایەتی و شەرعی تیدایە:

تۆ دەست بە تیغ و پەنجە بە خوین سوور و دل «قتیل»
«لوت» یش «ثبوت» ی دەعوییە یا راستە یا درۆ

تاریشت و زینەتی بەشیکی زۆر لە شیعی شاعیرەکان راستەوخۆ لە کتیب و زانستەکانی مزگەوتەو ھەلدەستان و بە پی دامەزراوی شاعیر لەو زانستانەدا «تکلف» لە بەکار ھینانیا بزر دەبوو، وشە و زاراوەی زانستەکانی لە گەل شیوہی بوژییدا پتر دەگونجان. ئەم بەیتە «مەحوی» کەوا پرە لە مەلایەتی و ھەر ھەوان ھاتوو و ھیندە دەستەملانی مەبەس و زامی شاعیر بوە لەوھدا کە دەلی:

لەسەر تۆ دوشمنە عالەم «قضیہ» م «مانع الجمع»
کە تەرکی تۆ نە کەم تەرکی ھەمۆو دونیا نە کەم چ بکەم

فەرقتی ناکەم لە گەل ئەم فەردە ئاگرینە «کوردی»:

ئەمان سەرقافلەچی کاروان دەخیل سا چەرخی لە شکر
جەلوی ھەلکیشە رەحمی کە، کە جاریکە و ھەر ئیمجارە

لە دیوانی حاجی قادردا چەندین ھەلبەست ھەن زادە کۆتۆمتی مزگەوتن، وە ک ئەویش ھەمۆ ئەو شاعیرانە مەلا بوون و بە دوایی شۆرەتی شاعیری غەلبەبی لی کردوون وە ک نالی و مەولوی و ھەفایی و بیخود و صافی، ئەسەری خویندی مزگەوت لە سەرانیسەری دیوانەکانیادا دیتە بەر ھەمۆ چاویک، نە ک ھەر چاوی سرنجدەر. لەوھشدا چ سەیریکی

نیه، دیار دانی مه‌لایه‌تی له شیعرى مه‌لادا وه‌ک ئه‌وه‌یه گه‌رمى له ئاگر و ساردى له به‌فره‌وه هه‌لستى. ئه‌وه‌نده‌ی شیعرم دىبى له کوردیدا که‌موزۆر ئه‌و مه‌لایه‌تیه‌م تیدا دیوه مه‌گه‌ر شیعرى مه‌لای گه‌وره نه‌بى، هه‌رچه‌ند خۆیشى مه‌لا بوو بابه‌تى خۆیندنى مز‌گه‌وتى بو ئارایشته نه‌هیناوه‌ته ناو هه‌لبه‌ست، له‌به‌ر غه‌له‌به‌ی لانی کۆمه‌لایه‌تی بو ره‌خنه‌لیگرتن نه‌بى ناوی نه‌هیناوه وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌لی:

ئه‌تو خودا پیم بلی مامۆستای رووت و برسى
هیچ ئیشى تو پینک دینى شیعرى «امرؤ القیسی»

یاخود:

عیلمى ته‌بیعه‌ت عیلمى خودایه
«قال و قول» گشیتى هه‌بایه

زۆرى دیکه‌ی وه‌ک ئه‌مانیش.

حاجى قادر یه‌کیکه له‌و شاعیرانه که‌وا مه‌لایه‌تی له شیعریاندا جینگه‌ی دیاره و به‌کارهینانى فنوونى خۆیندنه‌که‌یان رووکه‌شى و سه‌ره‌رۆ نیه به‌لکوو له بو ناخ و ناوه‌رۆکى واتای هه‌لبه‌سته‌کانیان قوول بوته‌وه. لیره‌دا ئه‌م چه‌ند نموونه‌یه له شیعرى حاجى قادر به‌سه بو دیار خستنى مه‌به‌س:

1) بخونه «کافیه» و «شافى» «کمالى» نه‌شئى جاهی
صه‌دى وه‌ک «ابن حاجب» «صرف»ى عومرى کرد به‌حه‌یرانى

2) ته‌ماشام کردوه نه‌قشى «دراهم» «صرف»ى «ممنوع»ه
که‌چى «قاضى» «اضافه»ى کرد به «مفتى» هاته به‌ر چه‌نگى

3) ئه‌م «نحو»یه «صرف»ى عشقبازى
«مستقبل»ى که‌متره له «ماضى»
«کشاف»ى «موزى» «فخرى» ته‌بى

واده زانم دريژە كيشانى خويىندنى حاجى دهخلىكى بووبى به سەر تىكهوتنى واتاى سەر به
 دهرسى فهتيايه له شيعره كاني. به شايه دى دهستنووسى خوئى تا 1277ى كوچى خهريكى
 «سيوطي» بوه كه ئەوسا به پيى ليكدانه وهى من ته مەنى 36 سالى بوه و به پيى
 ناميلكه كهى مهلا عهبدوورپه حمانيش 45 سالى بوه. بيگومان به دوا «سيوطي» يشدا كتيبي
 ديكهى خويىندوون چوونكه ئەگەر هەر بايى «سيوطي» مهلا با ئەو هيزهى نه ده بوو له
 شيعرى مهلايانه، بهلكوو له تىكراى شيعره كاني چونكه وهك له خويىندنه وهى ديوانه كهى
 دهر كهوى حاجى تا بلپى خويىنده وار و باخه بهر بوه له هه موو ئەو مهيدانانهى ئەوسا خهلق
 جوتە ئەسپى قهله م و زمانى تيدا غار داوه. بهلام حاجيش وهك مهلاى گه وره به غه له به لى
 كردنى لاني كومه لايه تى و سياسى و نيشتمانپه روه رى مه يلى كه م بووه، يا خود هه ر نه ما، بو
 ئارايشت داني شيعره كاني به واتاى مهلايانه. كه هاناي برديىته بهر مهلايه تى و ئايين بو
 سه پاندى بيروباوه ر و خواهشته ميللييه كاني بوه بو ئەوه خهلق ئيقناع كا وهيا زمانى
 ميشكوشك بيه ستى وهك ئەوهى كه ده لى:

بوچى فهرموويه تى ره سوولى ئەمين
 «اطلبو العلم ولو بالصين»

ئەم به يته، بو خاترى وه زنى راست بى، يا ده بى وشه ي «العلم» «العلم» بخويىندريته وه، يا
 ده بى نيوه به يته كهى دوايى بكرىته: «اطلبو علمكم ولو بالصين». حاجى به هه ر لايى كيدا
 گوته بى ئاگاي له پيداويستى كيش هه بوه، له فه رزى «العلم» ي گوته بى چاوى له لاني
 شاعيرى پو شيوه بو لاني كومه لايه تى. له هه ندى شوپتى ديوانه كهى ئەم زاهيره يه ي قوربان
 كردنى شاعيرى به فيداى نيشتمانپه روه رى خوئى ديار خستوه، بهلام هه ست به وه ده كرئ
 شوپته كان ئەوه نده پر بوون به عاتيفه ي سووتينه ر تو و منيش تيدا بيى باك ده بين له عاست
 جل و به رگ و ئارايشت.

لزووم نابينم نمونه ي ديكه بينمه وه بو روون كردنه وهى لاني هانابردنه بهر مزگه وت و
 ئايين بو مه به سى كومه لايه تى له شيعرى حاجى قادردا، ته ماشا كردنيكى سه ريپى
 ديوانه كهى بينيازت ده كا له وه من يا غه يرى من، نمونه ت بو بينيىته وه.

شيخه كاني ته ريقه تيش، وهك شاعيره كان، زانسته كاني مزگه وتيان خويىندوه و لى به له د
 بوون، به راده ي مهلايه تيشيان شيخه تيبان بايه خدار بوه. له مه دا وه نيه هه ر كورد شيخى
 چاك و مهلاى چاكي بووبى، هه موو ئيسلامه تى به تورك و عه رهب و فارس و ئەفغان و
 هيند و ره ش و سپيه وه له م كارهدا وهك كورد بوون. ده توانم بلنم، بى هه لباوردن، شيخيكي
 ناودار نيه له قادري و نه قشبه ندى و شاذلى و رفاعى و هه موو ته ريقه ته كاني «تصوف» دا

زیده مهلا نه بووبی. له کورده واریدا هه چهند وابوه مهلا ی باش له بهر که مدهستی و نه داری
بوه به مرید و خهلیفه ی شیخیکی له خۆی که متر مهلا، به لام ئه غلب مهلا ی خاوه ن
تهدریس و پایه ی بهرزی زانست له بهر باوه ری بیفیل و ته ئویلی خۆی به راست و دروستی
شیخیکی له «شرع و تصوف» دا، بوه به مریدی و ته ریقی لی وهر گرتوه.

له دیوانی وه فای «مهلا رحیم» که مه لایکی ته واو مهلا بوه سرنج بگره ده بیینی ئه و
مه رسیانه ی که بو شیخی خۆی داناون له ئه غلب شیعه کانی به ته سیرترن، ئه گه ر نه لیم
له هه مووان:

له باغان ئاه و نالین دئ ده لین شاهی گولان رۆی
له مه یخانان سه دای شین دئ ده لین پیری موغان رۆی

یه کیکه له شیعه هه ره به ناوبانگه کانی زمانی کوردی. وه ک ئه میش دوو دیره شیعی
خواره وه که ئه وانیش مه رسیه ن و «وه فای» بو شیخی خۆی هه لبه ستوون:

بولبول وه ره تا رۆحی من و تویه بنالین
تو باغی گولانت چوه من داغی دلانم

قومی وه ره تا رۆحی من و تویه بگریه یین
تو سه روی ره وانت چوه من رۆحی ره وانم

رابر دووی دوور و نیزیک پره له شایه دی وه ها که ئیسه پاتی ئه وه بکا شیخه چاکه کانی
مه لای چاک بوون. لیته دا با کاک ئه حمه دی شیخ و مه ولانا خالد بکه یین به میسال که
به لای زوربه ی کورده واریه وه ناسراون. هه ر دوویان تا له مه لایه تی نه گه یشتوون به وه پهری
دامه زراوی ملیان نه ناوته بهر «تصوف و ارشاد». پیاویکی وه کوو حاجی مه لا عه بدوللا
به دوا ئیلحاحی چند سالانه دا ئیجازه ییکی¹⁵ کورتیله ی له کاک ئه حمه ده وه بو هاتوه.

له م مهیدانه ی زانستی سن شه قامی مه لایه تی و شیخه تی و بوژییدا، کورد شان به شانی
میله تانی دیکه رۆییه و یه ک هه نگاو لیان دانه ماوه. له مهیدانی مه لایه تی و شیخه تیدا له
کۆنه وه و له مهیدانی بوژییدا له سه ده ی نۆزده مه وه، هاوتایی کورد له گه ل میله تانی
ئیسلامدا دیمه نیکه به پانایی رووپه ره ی ژبانی کورد. مه لای هاوتای گه وره ترین مه لای

¹⁵ - به زهنگو غراف له یه که م ژماره ی کۆری زانیاری کورددا بلاو کرایه وه.

گهلانی دیکه و شیخی هاوتای پیشه‌واکانی ته‌ریقته و شاعیری هاوتای هرچی شاعیریکی رۆژه‌لاتی گه‌وره هه‌یه، له کوردان هه‌لکه‌وتوه.

له‌م مه‌یدانه‌ی زانست و مه‌عنایه‌دا گه‌لی کورد مه‌وداییکی هینده زۆر درێژ له واقیعی ماددی خۆی پیشکه‌وتوه هرچی نزیکي و خزمایه‌تی هه‌یه له به‌یناندا براره. له هه‌یج رۆیکه‌وه هه‌لکه‌وتی ماددی کورد زه‌رف و سه‌رچاوه‌ی ئه‌و «زانست و مه‌عنا» به‌نهبه، ئیمکانیش نهبه بی به‌وه زه‌رف و سه‌رچاوه‌یه. ئه‌م دیمه‌نه‌ی له‌یه‌ک نه‌چوونی بوونی «ماددی» و بوونی «معنوی و زانستی» ی کورد هرچی راسته‌ حیسابینکی لیکدانه‌وه‌ی ماددی هه‌یه له به‌ستنه‌وه‌ی «فکر» به‌ ماده‌وه ده‌کا به‌ کاریکی خه‌یالی ئه‌فسانه‌یی.

نیه‌به‌تی رۆشنیری و زانست و «معنی» ی کورده‌واری له‌گه‌ل میلیله‌تی کورد و خاکی کوردستان وه‌ک نیه‌به‌تی میوان وایه له‌گه‌ل ئه‌و قۆناغه‌ی لێی دابه‌زیوه. هه‌ر بای ئه‌وه‌ی که میوان زاده‌ی ئه‌و ژوره‌یه به‌ کرێ تیدا ده‌نوێ، زانست و «معنی» ی کوردستانیش له‌ خاک و دانیشه‌کانی کوردستان و کورده‌وه هه‌لقۆلیوه. هه‌روه‌ک چینیستی مالی پاشایک بینی بۆ مالی گه‌دایک یاخود جلی سمۆکن له‌ دوکانی جلدوورینکی ملیونیرانه‌وه بینی و له‌به‌ر سه‌پانیکي بکه‌ی، زانسته‌کانی یۆنانی کۆن و سه‌رده‌می ئیسلام و فه‌لسه‌فه‌ی هیند و رۆشنیری فارس تیکرایان به‌ حازر و بزری له‌ رپی کتیبانه‌وه هاتنه‌ نیمچه‌ ویرانگه‌کانی کوردستان... له‌ شارۆچکه‌ و قه‌سه‌بچه‌کانه‌وه تیان کرد بۆ هه‌موو کورده‌واری، بگره‌ نیو زنج و ره‌شمالیش. ده‌بینی مه‌لاییکي کوردی رووت و برسی بی پاره و پوول له‌سه‌ر به‌ردیکي ره‌ق به‌ ده‌وری کانیای گوندیکي هه‌زاری کورده‌وه خه‌ریکه‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌فلاتوون و مه‌نتیقی ئه‌ره‌ستۆ و هه‌نده‌سه‌ی ئیقلیدس و فه‌له‌کی بطلیموس و شه‌ریعه‌تی ئیسلام و زانسته‌کانی معتزلی و ئه‌شعه‌ری و ئه‌ده‌بی متنبی و معرری و سعدی و حافظ به‌ ره‌وانی و به‌وپه‌ری ئوستادییه‌وه ده‌لێته‌وه بۆ فه‌قییه‌کی کوردی له‌ خۆی رووت و برسیتر.

له‌ قاهیره و ئه‌سته‌مبول و شام و به‌غدا و لاهور و تونس و مه‌راکیش و فارس و زانستگاکانی ئه‌وروپای پینش 500 سال چ ماده‌یه‌یک ده‌خویندرا هه‌مان ماده‌ له‌ هه‌رته‌لی رانیه‌ و عه‌بابه‌یلیی شاره‌زوور و روستی رِه‌واندز و دییه‌کانی وه‌ک ئه‌مانی هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستان له‌به‌ر چراقۆدیه‌ و له‌سه‌ر حه‌سیری شر، واش ده‌بوو بی چرا و حه‌سیر، به‌ ده‌رس ده‌گوترانه‌وه و کتیبیشیان له‌سه‌ر داده‌نرا.

له‌باره‌ی باوه‌ر و «عقیده» ی ئاینیشه‌وه زوره‌ی کورده‌واری تاکه‌ یه‌ک ته‌لی په‌یوه‌ندی ساغی به‌ رابردووی کۆنی خۆیه‌وه نه‌ماوه له‌و کاته‌وه که ئاینی ئیسلام بلا‌وبۆوه و بو به‌ جینگیری زه‌رده‌شتی.

زانست و باوهر و ئاین کهوا کاکلی ژیانی «معنوی» کورد پیک دین یه ک دیر و وشه و پیتی له سهراوهی کورد و کوردستانه وه هه لئه قوولیه، هیچیان ئاویتنه ی ژیانی ماددی و ئابووری کورد نین و هه موویان دهره کی «خارجی» ن. ژینای ماددی و ئابووری کوردی کرد به کویله ی خوی، به «حه قلی تجربه»، به پیچه وانه ی چاره نویر کردنی روا له تی تیوریه کانی ماددی، ژیانی کورد بوو به ئاویتنه بو زانست و باوهریکی میوان.

له و له حزه ی مندال به زگی داکي ده کهوی تا ئه و کاته ی ده چیتته قه بره وه هه موو چر که سه عاتیکی عومری مه حکومه به «قران و شرع» و زکر و فکری پیاوچاک و شیخ و مه لا و هیزی نهینی سه ره به به هه شت و جه هه ننه م. مه ره که ی، ده غله که ی، باغه که ی، زه وی و ئاوه که ی، په رژین و نیوانه که ی، سه له م و ریبنده که ی، زه کات و سه رفتره که ی، نویر و حه جه که ی، ژن هینان و ته لاقدانه که ی، تیجاره ته که ی... مه ره سه برینه که ی و «بسم الله» لی هینانه که ی، غه زا و خو به کوشت دانه که ی، خه ون و خه یال و شه ونخوونی و «تهجد» و رۆژیته که ی... ئه مانه و هه رچی هه یه تی له له ش و مال و ژن و خیزان له نیو ئه و جغزانه دا ده خولینه وه که ئاینی ئیسلام له مه ککه و مه دینه را به دیاری بو ی نارده وه. هیچ نیسه تیکی نیه له گه ل کوردستانی پیش ئیسلام، ته نانته چه ند ناویکی وه ک به سی و گولی و پیرو ت و سواره نه بی هه رچی ناوی کوردیش بوو گۆرا به ناوی پیاوه ئاینیه کانی عه ره ب یاخود هه ر عه ره بی عاده تی.

خولاسه ژیانی «عقلی و معنوی» کورد له هه زار سال زیاتره زاده ی کوردستان نیه تیکه ل به ژیانیکی یه کجار فره وانتر بوه له کوردستان، به ماده و مه عنایه وه. تو بلی ئه گه ر واقعی کورد بوبا به سه رچاوه ی زانست ده بوا که ی ئه م واقیعه شه رحی رۆژگیران و مانگیرانی بو دابا یا مه ساحه ی جغز و چوارگۆشه و سی سووچی بو لیکدابایه وه؟ یاخود ئه گه ر باوهر «عقیده» له ئاسوی کوردستان و تافگه و شاخ و دارستانه کانیه وه هه لستابا و تیکه ل به کۆمه لایه تی و ئابووری کورد بووبایه وه ده بوا چ نویرتیک پیک بیینی خزم بی له گه ل دوو رکعه تی سه بنان و به رز کردنه وه ی په نجه ی شه هاده به ره و قبیله؟ تو بلی ته لاق و میرات ئه وه بان که 1300 ساله له ناو کوردان بوه به یاسا؟ پیویست به دریزه دان ناکا، ئه وه ی تازه خسته روو «بدیهیه» ییکه له هه ر چوار ده وری ماددی و مه عنه ویه ته وه رووت تی ده کا و به قه ده ر خو ت و وجودت راستیکی زیندوه و نه فه س هه لدیتی.

نه ختیک سرنج بگری، ئه م راستیه تیشک بو ئیستا که شت داوی، که قیاس له و بکه ی ده بیینی زانست بیروباوه ری فه لسه فی زوربه ی خاوه ن فکری کوردی ئیمرو ش له جه رگه ی کورده واریه وه هه لئه قوولیه، ئه ویش وه ک زانست و باوهری هه زار سال له مه وه به به دیاری

بۆى ھاتو، بەلام ئەمجارەيان لە ئەورووپا. نە ماددەكانى خويىندى زانكۆى سليمانى و نە
فەلسەفەى سياسى و ئابوورىي جۆرجۆر كەوا لە بەربەرەكانى يەكدى دان لە كوردستان،
زادەى كوردەوارين. واقىعى كوردستان ئىستاكەش ئەو نىە لە ھەناوى خۆيەو ئەو تەرزە
بەچكە مەعنەويە «ئەريستۆكرات»انە بىننئە سەر دونيا. مامۇستا لە دەرەو خويىندن و
دەرسى ئەو ماددە و فەلسەفانەمان نەدەن بە وريئەش نايننە خەيالمانەو.

وہنيە من ليرەدا بە تەنگ بيم لە ھاتنە ناو فەلسەفە و زانست و باوہرى دەرەكى¹⁶، بىگومان
ئەگەر چاوەنۆرى پەيدا بوونى زانست و فەلسەفەى ئەوتۆ بکەين زگماک كورد بن ئەوا ھەر
دەبى چاوەنۆرى بکەين، مەبەسم لە قسەكانم ئەوہيە واقىعى راستەقىنە دەربرم. ئەگەر
گەنجىک لەو «بديهيە» يە غافل بووبى بىنمەوہ يادى. قسەكانم تا رادەيىک لايەنى خەيالى
بوونى ئەو قەناعەتەيش ديار دەخا كە پىي وايە ھەميشە فەلسەفە و باوہر زادەى واقىعىکن
كە تىيدا دەژين. كەچى وا لە پيش چاوتە فەلسەفە و باوہر لەدەرەوہ بە سواری فرۆك و
گەرۆك و كەشتى ديتە ولاتەكەت و خەلقيش بە دوا خۇيدا رامال دەدا.

ليرەدا قسەيىكى بېھيز ھەيە دەلى كە فەلسەفەى «دەرەكى» لە گەل پلەى گۆرانى
«ناوہكى» رىككەوت وەك ئەوہيە بۆ خۆى زادەى ئەو گۆرانە بى. بەلام ئەم گوتەيە ھەر
لە روالەت و لەسەر كاغەز و بەسەر دەم و زارانەوہ راستە، لە واقىعدا كە بەرەيىك
فەلسەفە لە دەرەوہ دىنى گوى ناداتە «ناوہكى و دەرەكى و گونجان و نەگونجان» بۆ خۆى
بريارى پيشەكى داوہ فەلسەفە كە بسەپىتى، لەوہدا ئەرزەحالى خەلقيش ناخويتىتەوہ با
خەلقە كە زوربەى ميللەتيش بى.

خويتنەر وا تىنەگا خويىندى مزگەوتان شتىكە و زانست شتىكى دىكەيە. بەر لە راپەرىنى
زانستى نوپى ئەورووپا، لە ھەموو جىھاندا ھەر ئەوہ زانست بوہ كەوا لە مزگەوتەكان
بەدەرس دەگوترانەوہ. تائىستا لە نيو زانكانى ئەورووپادا كە ناوى «ابن سينا» دى وەك
ناوى «ئەنيشتاين» ھاتبى وايە. مەعلوومە «ابن سينا»ش مەلايىكى زىدە گەورەى
سەردەمى خۆى بوہ. لە رووى نابەلەدييەوہ گەلىك لە گەنجەكانمان بەلايانەوہ خويىندى
«دين» خويىندى «جەل»ە كەچى گومان لەوہدا نىە مامۇستاي ئەوگەنجانەش نابن بە
فەقىي باش لاي مەلاى «ابن ادم» ئەگەر ئىمپرو زىندوو بايە. گەنجى خويىنگەرم و
كەمتەجرەبە و نىگاتەسك بە خويىندى سەرەتايى ھەندى لە نووسينەكانى سياسى و ئابوورى

¹⁶ - پيشيازى كۆرى زانيارى كورد ئەمەيە «دەرەكى، لاوہكى، ناوہكى» بۆ «خارجى، جانبي،
داخلي» بى.

و فەلسەفی، بە ھەموو دلیەو، وا لە خۆ دەکا کە بوە بە «علامة الدهر» و کلیلی دەرگای رابردوو و پاشەرۆژ وا لە نیو پەنجەکانی، راستییەکان و نەینییەکانی سروشت و میژوو بوون بە خزمەتکاری میشک و میزاجی ئەو. ئەمە خەیاڵیکی بێ ئەساسی «مراھقە» ھەرزەکارەتی» یە نە دەخلی بەسەر راستییەو ھەیە نە بەسەر واقع.

بە تیکرایی خۆتندەواری ئیمپرو کورد بەراورد بکە لەگەڵ مەلاکانی لەمەو پێش ھەر لایە بە پێی زەرف و کاتی خۆیان ھەلیانسەنگینە، بیگومان، تەرازووی مەلاکان یە کجار سەنگینتر دەبێ. بە پێچەوانە ی دواکەوتنی خۆتندەواری کورد لە خۆتندەواری «نموونە» ی ئەم سەردەمە، مەلایەکی کوردی 400 سال پێش ئیمپرو ھاوتای خۆتندەواری «نموونە» - نموذجی» ی زەمانی خۆی بوە، واتە ئەو زیاتر کوری رۆژگاری خۆی بوە لە ماموستاییکی ئیستای کورد.

پیاویکی وەک «ابراھیم حیدری» کە بوو بە «شیخ الاسلام» لە دوارۆژانی خەلافەتی عوسمانی، مەلاییکی ھەولیری بوو. بە پێی دەوری خۆی پایەییکی نەھیشتەو لە رەوتی زانیاری ئاینی و جیھانی کە بۆ مەلاییک مومکین بێ لێ سەرکەوی. لەو دەمەدا ئەم مەلایە لە رووی ھیز و دەسەلات و ناو و مەقامی رۆشنبیریەو چەندین مەیدان لەپێش خۆتندەواری ئیمپرو کوردەو دێ بە پێی کاتی خۆیان. پایە ی «شیخ الاسلام» لەو بەرزترە یە کێک بگا بە پایە ی پاداشتی «نۆبل». خۆ دیارە تا ئیستا تاکە کوردیک نە ئەو پاداشتی وەرگرتو نە لە دوارۆژیکی بەرچاویشدا بەتەمایە وەری گری. لەمەشدا سەرت سۆرنەمینی، چونکە کە پلە ی خۆتندن لە ناو کورداندا بە گەزوگری سەدەکانی رابردوو لە ریزی تورک و عەرەب و فارس بووبی دیارە خۆتندەواریکی ئیستای کورد لەو پلە یە دوا دەکەوتتەو بای دواکەوتنی رۆشنبیری ئیستاکەمان لەچاو ریزی ھەرە پێشەو ی رۆشنبیری نویدا.

دیسانەو دەبێ ئەوەت لەبیر بێ، خۆتندەواریکی دوو سەد سال لەمەوبەری کورد کە دەبوو بە پێشەوا لە مەیدانی رۆشنبیریدا شەھادە کە ی لە فیرگەییکی کوردستان وەرەگرت و لزوومی نەبوو لە پیناویدا بچی بۆ دەرەو.

لەم لایەنە ی پەرەسەندنی خۆتندنی مەلایەتی لە کوردستان، تایبەتییک سرنج رادە کیشی، بەلام ھۆیە کە ی وەک خۆی، ئاشکرا نیە، بەلکوو تا ئیستا روون نەبۆتەو. ئەم خۆتندە وەک لە کوردستاندا بە دەشت و شاریەو ھاوہشی بۆ کرابۆو، نە لە نیو تورکان، نە عەرەبان، نە فارسان، تا ئەو ی بزانی، نە ھیچ میللەتیکی دیکە ی ئیسلامدا ھیندە خۆشنامە دی لی نەکراو. وەک باسماں کرد ژمارەییکی زۆر لە گوندەکانی کوردستان مزگەوتی ئاوەدان و

مه‌لای باش و تدریسی تیدا بوه، تهنانهت ئه‌وه‌نده‌ی مه‌لای چاک له گوندی کوردستان ژیاون و ده‌رسیان گوتوته‌وه به‌قه‌ده‌ر وان له شار و نیمچه شاره‌کاندا په‌یدا نه‌بوون. فه‌قییه‌کانیش زوربه‌یان لای مه‌لای دئ خویندوو‌یانه. خو مه‌علوممه‌ هاوینان شاره‌کان فه‌قیی تیدا نه‌ده‌ما به هوی ئه‌وه‌وه که ده‌چوون بو گونده‌کانی ناو شاخ و تا ده‌مه‌و پایز و به‌سه‌رچوونی گه‌رما ئه‌وسا ده‌گه‌رانه‌وه بو شار. زاتهن به‌شی زوری میلیله‌تی کوردیش له گوند ژیاوه نه‌ک له شار. بو میسال ده‌لیم له ناو په‌راویزی هه‌موو ئه‌و روویتوه (مساحه) که ده‌که‌وته سنووری ئیساکه‌ی پارێزگه‌ی (محافظه‌ی) هه‌ولێر دوو سی شار و قه‌سه‌بچه‌ی تیدا بووه که به زاراوه‌ی خۆمان بییان ده‌لێن شار ده‌نا هه‌ر گوندی نه‌خته‌ک گه‌وره‌ی که‌میک رینکوپیک بوون.

ئهم زاهیره‌یه وا بوه سرنجی نووسه‌ری غه‌یری کوردیشی لیره به‌پیشه‌وه راکیشاوه. یه‌ک له‌مانه نووسه‌ری تورک «رضا توفیق» له کتیی «مفصل قاموس فلسفه» قسه نه‌قل ده‌کا له «میزان الحق» ی حاجی خه‌لیفه که ده‌لی زانسته‌کانی فه‌لسه‌فی له ریی فه‌قییه‌کانی کوردی کوردستانه‌وه له تورکیادا ژیاوه‌وه.

به‌ش به‌حالی خۆم ته‌واویک فکرم کرده‌وه بو دۆزینه‌وه‌ی تعلیلیکی دلنیاکه‌ر له‌م زاهیره‌یه‌دا بو ده‌بی کورد پتر له میلیله‌تانی دیکه‌ی ئیسلام به‌مه‌لا و مزگه‌وت و خویندنیانه‌وه خه‌ریک بووی؟ ئه‌وه‌ی راستی بی شتیکی که پنی گه‌ییوم، وه‌رامی هه‌موو پرسیار و ئیعترازیک ناداته‌وه، واته‌ بای ته‌علیل نا‌کا، بو‌یه‌یه لایق به‌وه‌ی نابینم باسی بکه‌م. پرسیاریکه و ده‌میتته‌وه بو لیکۆلینه‌وه.

بو کوردیک بیه‌وی له رابردووی میلیله‌ته‌که‌ی هوی شانازی راست و دروست بدۆزیتته‌وه که خوی پی هه‌لداته‌وه له‌ته‌ک میلیله‌تانی رووی زه‌مین، مه‌یدانیکی بیفیلتر و له‌بارتر نیه له‌م مه‌یدانه‌ی مه‌عنه‌ویات و زانست. من له سرنج دان و تیفرینم له‌گه‌ل خۆمدا، به‌وه‌په‌ری ساده‌یی و بی ته‌مسلیله‌وه، هه‌ستی له‌خۆ رازی بوونم ده‌جوولی که ده‌بینم نالی و شیخ ره‌زام له‌ریزی هه‌ره‌ پیشه‌وه‌ی شاعیرانی ئیسلامه‌وه دین... مه‌ولانا خالید و کاک ئه‌حمه‌دی شیخ شان به‌شانی گه‌یلانی و شاهی بوخارا دونیای تصوفم بو ده‌گه‌رین... «ابن ادم» و «ابن حاجب» به‌قه‌ده‌ر «عضد و شریفی جرجانی» له‌مه‌لایه‌تیدا پیشه‌وان. به‌شیکی زور له‌خه‌فته‌م ده‌ره‌وتته‌وه به‌و چراهه‌ گه‌ش و تریفه‌دارانه که له‌بنگه‌کانی ئایینی و زانیاری کوردستانی کۆنه‌وه به‌تیشکی چاوخیره‌که‌ریان عه‌یبی هه‌ژاری و بیده‌سه‌لاتی و بیکیانی کوردم بو داده‌پۆشن، به‌لکوو تیی دیننه‌وه.

رۆشنبیریکی ئیمرووی کوردیش ناتوانی کاریک بکا بیته هوی ئیفلاسی کورد و میژووی کورد له هه موو روویکه وه وهک ئه وهی ئه وان چرایانه کز کاته وه به توهمه تیگرتن و بیبایه خ کردنیان. به راستی کوژاندنه وهی ناو و رهوت و شوهرتی چراکانی زانست و ئاین و ئه دهب له میژووی کورد ئه و کاره خوخنکینه یه که ناحهزی کورد چهزی پی ده کا و چاوه نوریتهی. زاته ن زور له وان ناحه زانه خه ریکن ئیسپاتی کوردنه بوونی ئه غلب ناو داره کانمان بکه ن، به هه لبه ستنی نه سه بیکی سه ر به غه یری کورده وه بو یان، ئیتر که ئیمه له خو مانه وه گیانی خو نه ویستی یا خود بیگانه دوستی پالمان پیوه بئی به بارانی له عنه ت و نه فرین ئیتر چاراکانی میژوومان بکوژیتینه وه و ناحه زه کانمان به و کاره بحه سیننه وه هینده یان قه رزار ده که یه وه مه گه ر، کوردی گوته نی به کوشتمان له ژیر ئه و قه رزه ده رچن. لی ره دا ئه و گوته یه ش له و ته رزه گه نجه ی کورده ناسه لمینین که بلئ من باوه رم به رابردووی کورد و غه یری کورد نیه، چرا دروژنه کانی هه موویان ده کوژیتنه وه، چونکه ئه و هه ر هینده ی پی ده کری وه ک «ابو موسی الاشعری» چرای «علی بن ابی طالب» ی خو ی بکوژیتینه وه، کوژانه وه ی چرای «معاویه» به ده ست «عمر بن العاص» هه وه یه.

په روه رده بوونی حاجی قادر له سه ره تای عومریه وه تا پینگه یشتن و چه سپاندنی، له م کینلگه ی زانست و سه قافه ت و باوه ر و ئه ده بی چه رخ و سییه که چه رخیکی له مه و پیشی کوردستان بوه. فتیله ی نیشتمان په ره وه ری حاجی قادر که هه لکرا به هوی زه یتی ناو ئه م فانوسه ی رۆشنبیری کورده واری ئه وسا بوه. حاجی ناوی نه ده بوو چ جایی ئه وه ی بیته پیشه وای کوردا په تی ئه گه ر له سه ره تای عومریه وه «ئالی ده لئ باه» ی فه قیه تی نه کردبا. له و سه رده مه دا هه یج جو ره خو یندن و سه قافه تی ک نه بوه له کوردستاندا جیی خو یندن مزگه وت بگریته وه و خه لق بکا به خو ینده وار، سوخته خانه نه بی که ده رسی ئه لفوییی سه ره تا و «ناگه هان و ئه ی شوده» ی به مندالان ده گوته وه و ئاماده ی ده کردن بین به فه قی و بگه نه یه که م پینلیکه ی خو یندن مه لایه تی.

حاجی قادریش له سه ر ئه وه رانه وه ستا، به بیریشیدا نه ده هات راوه ستی، داخوا من و تو ئه م راستییه ده دۆزینه وه و ده یلینه وه یا خود بنلیوی ده خه ین و لپی بیده نگ ده بین. ئه و له لانی خو یه وه خو یندن و په روه رده بوونی هه وه لی عومری په سه ند کرد به سه رچاوه ییک که جو گه له ی کرده وه و گوته و ره وشتی له ویوه ره وان بی تا ئه و رۆژه ی مه رگ ژیا نی پیچایه وه، هه رگیز له و خو یندن و په روه رده بوونه ی په شیمان نه بووه و داوی په یوه ندی خو ی لی نه بری و به هه یج سه قافه تیکی دیکه یسه وه نه لکا، هینده ی که له زانست و شاره زایی نو یی زیاد ده کرد ده یخسته وه سه ر خه رمانی زانستی کو نی و رابردووی پی ده وله مه ند ده کرد، به و واتایه که یه کینک رابردووی خو ی نه سریتته وه، ئه و رابردوه له گه ل دواروژیدا ده بنه یه ک

پارچەى سەرانسەر ئېتر ھەر سامانىك له «زانست و مەعنا» بکەوئتە کۆشى ژيانپهوه بۆ ھەموو ژيانەکەى حيساب دەکرى.

ئەگەر لەبەر خاترى ھېچ شتىک چاۋ نەنوقىننن له واقع، ھىندەى نيۋەرۋىتىكى ھاوین پروونە کە حاجى قادر شانازى بە رۆژانى کۆپە و کوردستانى ژيرووى کردوہ زياتر له خۆ ھەلدانەوہى بە رۆژانى نيۋ تورکانى. ھەموو ديوانەکەى ھاوار و فيغانپهتەى بۆ ئەو رۆژگارە لەدەست چوہى. ئەگەر رابردوويكى جاھيلانە و نۆکەرانەى ھەبا له کۆپى دەبوا شەرمى بەخۆيدا بېتەوہ و ئەم چوارينپهتەى نەلى:

ئەى رەفيقانى وەتەن زۆر غەزەلم ماوہ لەوئ
له کەنارىکەوہ تەقديرە وەکوو ھەلبکەوئ

وہک سەفينە بگەرئ بىخەپە بەر بەحرى قسەم
خەيفە وەک من له غەرىبى بمریت و نەتەوئ

ئەم لايەنەى شانازى کردنى حاجى بە ژيانى سەرەتای عومر و خوئندن و فەقيپهتەى، واتە بەر له رۆيشتنى بۆ ئەستەمبۆل، له زۆر مونسەبەدا بە دەم نووسينەوہ دیتە پيش.

بە دوا پروون کردنەوہى ژيانى «عقلى و معنوى» کورد و بەر لەوہ باسى لايەنى ماددىي ژيانى کورد بکەم ھەندىک ھەلەى نووسراو و بلاوکراپهوہ ھەپە لە دەم و راوئۆر و بەسەر خامەى گەلپک نووسەرانەوہ خۆش ھاتوہ و جىگەى پاىپەى تايپهتەى بۆ تەرخان کراوہ و دەکرى لەوانەيشە بېتە سەرەتای زنجيرە لە نووسينى وەک خۆى ھەلە و ناتەواو، چونکە لە روالەتدا پشت ئەستورە بە لیکدانەى عىلمى و دروست کردنى فکەرە لەسەر بنچينەپىتىكى ماددى.

له ماوہى ئابندەدا ھەول دەدەم بۆت پروون کەمەوہ کەوا ئەم نووسينە و ھى وەک خۆى، کە بە زاھيرى داواى عىلمانپهت دەکەن، لەوہ زياتر کە «ژوورخان» يکى فکرى نەبووى ھەلستاندىن لەسەر ژىرخانىكى ماددىي موھووم، ھىچى نەکردوہ پەيوەندى ھەبى لەگەل زانست و بنچينەى ماددى و عىلمانپهت. ئەوى راستيش بى ھەلستاندىن ژوورخانى خەيالئ لەسەر ژىرخانىكى ئاسان و نيزىکەدەست کە روالەتەى بى قوولبوونەوہى تيۆرى داواى بکا، ھەندەى سەرابى بىابان ميتشک و چاۋ دەخەلەتيني و بەرادەى ئەويش سووک ھەلدەستى و خۆش دیتە باوہرەوہ. بۆپە ھەلەپەک کەواپى، له مەوزووعى حاجى، نابى خۆمى لئ لادەم و چاوى لئ پيۆشم. ھەرۆک له سەرەتای نووسينەکەشم گوتەم ھەلەى نووسراو لئى

دهوشیتتهوه بیته سهرچاوهی لیکۆلینهوهی میژووی له دواروژدا، به لکوو ههر له ئیستاوه سهر له خهلق بشیویتی، جگه له مهش ئهه لانه وه ک بوته دهرده کهوی، تیکه له به مهوزووعی ئهوتو بوون به دریزی لئی دواوم لهه نووسینه دا.

له ژماره ییکی تایبه تی «هاوکاری» ی سالی سیهم گوتاریک ده باره ی حاجی قادر بلاو کرایه وه له ژیر عینوانی «حاجی قادری کوئی: شاعیری سهرده می راپه رینی نه ته وه ی کورد». وه نیه من ده خلیکم هه بی به سهر تیکرای ناوه روکی گوتاره که وه، چونکه نووسینه که ی من به بهر ئه وه راناگا خه ریکی ره خنه گرتن و نرخاندن بی له و نووسینانه ی ده باره ی حاجی بلاو کرانه وه، من به حال ده رفه تی ئه وه م هه یه «هه ندیک» له «هه موو» مه وزووعی حاجی بنووسم چ جایی ئه وه ی بپرژیمه سهر هه لسه نگاندنی نووسینی نووسه رانی دیکه. به لام له گوتاره دا، که به شیوه ییکی گشتی پشتگیریکی باش ده کا له حاجی قادر و له مه عنادا به ده م ئه و که سانه دا هاتوته وه که هیرشی ناره وایان بر دوته سهر حاجی، هه له ی هه مه چه شنه هه یه، هه ندیک له وه لانه ئه وه نده دژی راستین که هه له بوونیا ن ده مه ته قه هه لئاگری وه ک ئه وه ی له ستوونی یه که می لاپه ره سیزده دا ده نووسی:

«له سالی 1839 دا کاتیک که حاجی ده چیتته هه سته مبول و ده گاته ئه وی سهر به درخانیه کان له کاردان بو ریکخستن و به ریا کردنی شو رشی سالی 1842 - 1843 یان».

ئهم ساله ی 1839 ده که ویتته به رانه ر 1255 ی کوچی. چه ند جاریک باسکراوه و له گوتاراندا نووسراوه، وا ئیستاش دووباره ی ده که یه نه وه، حاجی قادر تا کو تایی 1276 له کوردستانی ئیران خه ریکی خویندن بوه و هیشتا له گه شته که ی باله کایه تی و به دوا ئه ویدا هی کوردستانی ئیرانی نه بو بووه. ئهم راستیه ش به شایه دی خودی حاجی ئیسیات ده بی، چونکه به خه تی خو ی له سهر کتیه که ی «سیوطی» حاشیه ی نووسیوه و کو تاییه که ی به فه رده فارسیه که هیتاوه، لیره دا بیده سکاری له ریتووسه که ی حاجی فه رده که ده نووسمه وه:

شب 3 شنبه بیست از ماه اخر
هزار دوصد و هفتاد و شش در

وشه ی «اخیر» و دوا وشه ی فه رده که «در» مه ناقه شه هه لده گرن داخوا واتایان چیه به لام ساله که ی 1276 به ولای مونا قه شه وه یه. بو کورت کردنه وه ی قسه ئه گه ر بلین حاجی یه ک روژ دوا ی نووسینه وه ئهم حاشیه یه نه وه خرا و چوته تورکیا، دیسانه وه چوونه که ی 20 سالیک ده که ویتته دوا ی 1839. ئهم شایه دییه ی خودی حاجی زیاده بو روون کردنه وه ی

مه بهس و ديارخستنی ههله كه يه، دهنه بهلگه ی ديكه ش ههن بيشوبهه وهك حاشيه كه، راستی نيشان دهدهن.

لهفه رزی حاجی 1255 چوو بیته تهسته مبول تهوسا حاجی مهلا عه بدوللا ته مهنی پینج سالی بوه، ده بی لهو پینج سالانه دا خویندنی فه قییه تی له گهل حاجی قادردا کرد بی و به یه كه وه به شدار بووین له گه شته كه ی باله كه تی. خو به نیسه ت ته مین ئا غاوه ده رفه ت نامینی یه ك رۆژ له گهل حاجیدا ره فاقه تی کرد بی مه گهر له ناو بيشكه دا بوو بی چونكه وا بزانه ته مین ئا غا لهو ساله دا هاتوته دونیا، لیتره به پیشه وهش ته مه مان باس کردوه.

جگه له مانه، به پینی ته وه كه گوتاره كه ده لی حاجی له 1215 به وه له د بوه، لیتره شدا قسه ی غه بیری خو ی دووباره ده كانه وه و گله بی لهو ناكری ته گهر هه له هه بی له م میژوو، حاجی له ته مه نی 24 سالی دا چوه بو تهسته مبول. دیتت ته ته مه نه با یی نیوه ی ته و گوزار شته ناكا كه بیگومان له حاجیه وه بیمان گه بیوه بهر له سه فه ری بو تهسته مبول. سالانی مندالی، ئینجا خویندنی پچر پچر و شاگردی، ئینجا كه وتنه وه سه ر خویندن، ئینجا ههوت سالیك گه شتی باله كه تی و كوردستانی ئیران، ئینجا گه رانه وه ی بو كۆبی و چه قه چه قی شیخ نه بی... هتاد. حاجه ت به در یژه دان ناكا ته م ساله ی 1839 یه هی كردن نیه.

ته م هه له یه به ره مه می په له كردنه له دۆزینه وه ی په یوه ندی میانی رووداو و «فكره» به وه پیری ئاساییه وه و بی دوودلی، نووسه ر بو ته وه چوه حاجی قادریك په ندی میلله ته پهروه ری له به درخانیان وه رگرتی ده بی لهو ساله پر خرۆشانه ی جموجولی «به درخانی» دا میشکی پزایی و خویندنی كولا بی، خو ناشكری بگوتری له كۆیه وه ته م تین و تاوه ی وه رگرتوه، چونكه وهك ئیستا بو ت باس ده كه م نووسه ر ته م ده رگه یه ی له لانی خو یه وه بو مه به سیکی ديكه پیوه داوه، كه واته با حاجی بگویزینه وه بو ناوجه رگه ی گوزارشت، كارگه ی میژوو، بيشكه ی «فكر».

هه له ییكی گه و ره ی ديكه ی گوتاره كه ته وه یه كه پی داده گری له سه ر هیندی ته م حاجی قادره پینش چوونی بو تهسته مبول:

«... كه هۆنراوه ی داده نا ته نیا خزمه ت كردن و دلخۆش كردنی كار به ده ست و ده سترۆیشتوان بوه. شیعیری ته و سه رده مه ی ژیا نی حاجی نمونه ی ته ده بی ده ره به گی دوا كه وتوو بوه..»

جاریکی دیکهش پهله کردن له «ماره کردن» ی فکر له گوزارشت، نووسه‌ری خلیسکاندوه. رواله‌تی لیکدانه‌وهی زانستی ماددی نوی وا راده‌گه‌یه‌نی که حاجی بهر له ئاماده‌بوونی زه‌رفی ماددی بو بیروباوه‌ری نیشتمانپه‌روه‌ری ههر ده‌بی خزمه‌تی واقعی ده‌ره‌به‌گی کردین، له نه‌زه‌ر تیغ‌کرینی ساده‌ی ماددی ئه‌مه قه‌فه‌سیکه و به ده‌وری حاجیه‌وه چاری ناچاره ده‌بی وه‌ک تووتی تییدا بخوینیی و بچرپینیی. حوکمی رواله‌تی ئه‌م جو‌ره لیکدانه‌وه‌یه هه‌ند به‌هیزه لای نووسه‌ر، بینازی کرده له هینانه‌وه‌ی به‌لگه و ئیسپات، وه‌ک پرووناکیی رۆژ و تاریکیی شه‌و بدیهیکیی ماددییه...!!

ئه‌م هه‌له‌یه له سنووری میژووی تیپه‌ر کرده تا خو‌ی له دل و مه‌یل و سروشتی حاجیش ئالاندوه و کرده‌تی به خزمه‌تکاریکی زگماکی ده‌ره‌به‌گ. بریاری ئه‌وتویی که به‌شی زوری ژیان و ئه‌ده‌بی حاجی ده‌گریته‌وه نابی به‌م جو‌ره بی بنکه و بنج و بناغه بی و زاده‌ی کوتومی لیکدانه‌وه‌ییکی سهر او بی.

ده‌با بزانی، خزمینه‌وه غه‌زل و قه‌سیده‌ی حاجی دایناون بهر له سه‌فه‌ری بو ئه‌سته‌مبول چهن‌دن، کامه‌ن، چو‌نن، چ ده‌لین؟ چهن‌دیان به ده‌ره‌به‌گی هه‌لگوتوه؟ چهن‌دیان به داگیر‌کهری هه‌لگوتوه؟ سه‌یره حاجی مه‌دحی داگیر‌کهری نه‌کرده‌! که گوترا حاجی خزمه‌تکاری ده‌ره‌به‌گه ئه‌م پرسیاره هه‌لده‌ستی: بو خو‌ی نه‌کردوته خزمه‌تکاری «ئاغا» ی ده‌ره‌به‌گ که داگیر‌کهری عوسمانیه‌ی؟ خو حاجی پیاویکی نازیره‌ک نه‌بوه تا ئه‌م به‌رژه‌وه‌نده زله‌ی نه‌دی‌بی له خزمه‌ت کردنی داگیر‌کهر.

بو ده‌بی حاجی له دژی «شیخ نه‌بی» بکه‌ویته تیکوشان و هه‌لبه‌ست گوتن، خو ههر نه‌بی شیخ نه‌بی ناویکی دو‌عا‌گویی به‌سه‌ره‌وه‌یه و خزمه‌تکاریی ئه‌و بو مه‌لامه‌ش‌ره‌ب که‌متر عه‌یه‌ی؟ نه‌که‌ی خه‌یالی ئه‌وه بکه‌ی «منافسه» ی ئاینی حاجی قادر به‌گژ شیخ نه‌بیه‌وه نابی چونکه حاجی خاوه‌ن مزگه‌وتیش نه‌بوه تا هه‌ست به مه‌ترسی بکا له شیخ نه‌بی یه‌وه گویا جینگه و ده‌سه‌لاتی له‌ق ده‌کا. ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌حت حاجی به‌شه‌ر هینابا ده‌بوا شه‌ری پی بکا له‌گه‌ل مه‌لایینی مدرس‌ی یه‌ک له مزگه‌وته‌کان به‌لکوو جینگا‌که‌ی لی ده‌سه‌نی یاخود لپی ده‌بی به شه‌ریکی زه‌کات و سه‌رفتره.

با من وه‌رامی ئه‌م پرسیارانه بده‌مه‌وه به جو‌ریکی بی گومان. هه‌رچه‌نده ده‌ست‌نیشان کردنی هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی که پیش سه‌فه‌ری بو ئه‌سته‌مبول دایناون کاریکی تا ئیستا نه‌کراوه، ئه‌گه‌ر که‌سیش کردیتی بلا‌وی نه‌کردوته‌وه، به‌لام ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی که‌وا پیش سه‌فه‌ره‌که‌ی مه‌دحی پی کردوون و لیان ده‌وه‌شیتته‌وه بکرین به به‌لگه‌ی خزمه‌تکاری له سیان تیپه‌ر نا‌کا:

• يەكەمىيان مەدحى بەر بارەگای حەمەد ئاغای مامەش:
ئەم خەيمە كە شەمسىيەيى شاھەنشەھى ئەرزه

• دوەمىيان مەدحى ئاغای حاجى بەكر ئاغايە:
ئەي «محمد» وەي «امين الدولة» ئيمرۇ كۆيى تۆ

• سىيەمىيان مەدحى ھاوړپى خۆي حاجى مەلا عەبدوللايە:
ئەي «عطارد» لە دەرت خادىمى سجادە بە شان

لە بديهيە ئاشكرا ترە ئەم ھۆنراوانە حاجى ناكەن بە خزمەتكار. شاعير لە دريژايى 25 سالىك، يا زياترى عومرى شاعيريەتى خۆي كە لە كوردستانى بەسەر بردوہ لە سى موناسەبەدا مەدحى سى كەسى كردىن وەك مەدحى نەكردىن وايە، شاعير نيە لە ماوہى 25 سالاندا چەندىن شيعرى نەيى لە شەقام و مەيدانى جۆرجۆر كە ھەندىكيان لە ھەندىكيان ناك، وەك ئەوہى «ملحد» يک ناواناوە شيعرى خواپەرستانە بللى بەپىيى داخوازي جيگە، ياخود خواپەرستىك چەند ھۆنراوہى سەر بە «گومان» ھەلبەستى. بۆ نموونە دەليم بويزيكي وەك «ابو نواس» شيعرى وەھاي داناوہ لە ھى «ابن الفارض» و «ابو العتاهيە» سۆفيانەتر.

لەوہش زياتر دەتوانم پاكانە بۆ حاجى قادر بكەم. مەدحەكەي حاجى مەلا عەبدوللا بۆ خزمەتكارى نەبوہ ئەگەر بۆ مەبەسى دوشمناتيش بمانەوى حاجى عەبيدار كەين، چونكە ھاوړپيەكى ھەرە نيزيكي خۆيەتى. مەدحەكەي «حەمەد ئاغا» ش بە ھيچ جۆر بيىنى لى نايى چونكە ھەلبەستىكى ميوانانە بوہ بە خەيالى ئارايشتى بەھار و لە ھەلكەوتىكى يەكجار تايپەتيدا گوتراوہ و ھيچى ديكەي بە دوادا نەھاتوہ، چ سوال و پارانەوہشى تيدا نيە. وەك دەشيبينى لەو قەسیدەيەدا دلدارى پتر ھەيە لە مەدح، لە رۆژھەلات و رۆژئاوا، لە باكور و باشور، لە كۆن و نوئ كەس بە شيعرىكى وەھا نەبوہ و نايىتە خزمەتكار، خۆزى حاجى چەند ھەلبەستىكى ديكەي ھىندە پاراو و بەھيز و دلئەرانەي بۆ دادەناین با لە مەدحى ھەر كەسيك دەبوو بووبا، تا گەنجينەي ئەدەبى خۆي و ميللەتەكەي پى دەولەمەندتر كردبا، ئەوسا چ دەگوترا با بگوترايە.

سەقفى وەكوو گەردوونە شكافى وەكوو ئەنجوم
پەردەي وەكوو ئەدواری سەما ئەتلەسى سەوزە

کوا بۆ دەست و قەلەمێکی وا ڕەنگین و یتەیی خێوەت لەسەر ڕووی کاغەز بکا بە ویتەیی
ئاسمانی عەکس بوویەو لە ئاوتەدا:

هەر لێرە هەتا دەشتی بەهەشت ئایینی لاجان
ئاهێستە ڕۆ نەک وەکوو دیوانەیی هەرزه

تا داخالی خەلۆت دەبی ئەمجا بە وەکالەت
خاکی قەدەمی ماچ بکە بەم تەرزه که تەرزه

مەژوونی ئەوەندە وەکوو ئاهم بە نەزاکەت
لادەیی سەری زولفی نەووەکوو بیخەیه لەرزه

وتووێژی وا نازک لەگەڵ بای سەبادا بۆ مەبەسی هیندە شاعیرانە و مەجزووبانە سەد جار
ئەو دەتێ سەرەتاکەیی وەک عینوانی نامەیی «مسجل» بە تەمغەیی «شاهەنشەهی ئەرز»
مۆرکەیی. نەک حاجی قادری پیش سەد و بیست سالی بەلکوو گیفارای ئیمروش کاری وا
هونەرماندانە بکا لێی شیرن دی.

دەمیتتەو مەدحەکەیی ئەمین ئاغا. لە جیجی مناسیی خۆیدا بای پیویست لێی دەدوین.
لێرەدا هەر ئەوەندە دەلیم ئەمیش وەک مەدحەکەیی حەمەد ئاغای مامەش تاقانەیی، چ برا
و خوشکی نەبوون تا حاجی لە کۆیی بوو.

ئەمانەن دروشم و نیشانە و بەلگە و ئیسپاتی خزمەتکاری حاجی بۆ دەرەبەگ. خۆ لە لایەن
خزمەتکاری حاجی بۆ داگیرکەری عوسمانییەو تاکە یەک پیت نیە چ جایی وشە وەیا
دێرە شیعر. بەلام سەیریکی زۆر سەریر ئەوویە دواي چوونی بۆ ئەستەمبول و لە گەرمەیی
خەباتی نیشتمانپەرورانەیدا چالاکانە دەکەوتتە سەر مەدحی دەرەبەگ و شیخ و مەلا و
دەسەلاتدارانی مردوو و زیندووی کورد، بە تاییەتی کوردی کوردستانی عێراق، که ئەمانەن
بە پێی بیر و باوهری گەنجیکی عیلمانی ئیمرو ئەموویان زۆردار و خویتمز و
ئەفسانەپەرستن.

دیوانەکەیی بخوینتەو یە کجار قەلەبالغ بوە بە ناوی کەسانی وەک کاک ئەحمەدی شیخ و
مەولانا خالید و حەماغا و ئەمین ئاغا و خالصی (شیخ ئاورەحمانی تالەبانی) و بیتووشی و
شیخ رەزا و حاجی مەلا عەبدووللا و نازانم کی. خۆ ئەگەر ناوی ئەو شاعیرانەش بخەینە

سەر تیکرای ناوه کان، که ئیستا پێیان دەلین «وشە ساز» ئیتر دیوانە که ی هینده قەلەبالغ دەبی به جاری دەبیته دیوه خانە. لێره به دواوه له جینگه ی تایبه تیدا ده خویته وه کاتیک که حاجی له کوێی خه ریکی ژیا نی پر ته نگوچه له مه ی خو ی بوه به و په ری تیزییه وه به ده م پیاوکی به ده سه لاتی وه ک «شیخ غه فور» دا دیته وه که سه روکی که رتی بنه ماله ی «تاله بانی» بوه له کوێی، که چی دوا ی چوونی بو ئه سه مبول و کولانی گیانی له نیشتمان په روهری و کوردایه تیدا ئه و جا به شیعر مه دحی «خالصی» ده کا که برای شیخ غه فوور خو یه تی:

«غوئی ثانی» و «حاتمی» مه زه هب
عه بدوره حمانی «خالصی» مه شره ب

به و پیه و گه ز و گریه ده بی حاجی قادر دوا ی چوونی بو ئه سه مبول بوو بیته خزه تکاری ده ره به گ و ئه فسانه، ده و جا بو خو ت خه ریک به به ته ئویل و قسه تیک بردن و حیکایه تان جینگه و ریگه په یدا که بو گیانی پاکی کوردایه تی له شیعر ی حاجی قادریک که ناوت نا پیاوی ده ره به گ و ئه فسانه. کاریکی زه حمه ت و سه خته. یا ده بی گه ز و گریکه ت بگوری یا ده بی به رگی نیشتمان په روهری له شیعر ی حاجی دارنی.

گه یشتن به م ئه نجامه وه رگه راوه به ره مه ی راسته وخو ی ته ماشا کردنی جیهانه به دوو ربینی نه زه ربیه که سه ره و بن کرابی. پێوانی را بردوو به مقیاسی دوا رۆژ وه ک هه لگیترانه وه ی زئی «دیجله» یه له ده ریاوه به ره و شاخه کانی کوردستان. پێ داگرتنی «دیجله» له سه ر رۆیشتنی به ره و خو ار فه رمانی سه رو شته سووچی خو ی نیه، داوا کردنی من و تو له دیجله سه ره و هه وراز بیته وه هه له ی من تو یه. له ژیا نی حاجی قادریشدا ئه و «حدیه»¹⁷ نه زه ربیه نیه که به پێی لیکدان وه ی هه ندی نو سه ران ده بی هه بی. ده مه و ی بلیم حاجی قادر پێش سه فه ری ئه سه مبول ئه و عه بد و نو که ره ی ده ره به گ نیه که به لای هه ندی که سه وه داخوازیکی «حاتمی» نه زه ربیه. حاجی قادری پاش سه فه ری ئه سه مبولیش ئه و مۆدیله شو ر شگیره نیه که گه نجیکی خو یتگه رمی دوا ی 1950 لپی رازییه. حاجی قادری ئه وه ند «ازدواجی»، که سه روینی ژیا نی وه ک دوو قوتبی «سالب و موجب» ی کاره با بی، ده بیته زا هیره ییکی مه ته لاوی نامه فه ووم. بوونی ئه م «حدیه» یه له ژیا نی حاجیدا «توازن» نا هیلێ نه ک هه ر

¹⁷ - رهنگه له کوردیدا «الحدیه» ی عه ره بی «گرده بری» بی. وشه ی «حد» یش له و گوێره یه ده بیته «گرده بر».

له رهوتی ئاسایی حاجیدا، که به بازیک له نۆکه ریبیه وه بیته پیشه وای کوردایه تی، به لکوو «توازن» که تیک دهدا له نفس و دهر وون و ویزدانیشی. ته قه له لیدان و سه ره وین بوونی مرؤف له بیروباوهر و ره وشتدا که م وایه پی بگوتری «گورانی سازگار» (تطور صحی، سلیم) به تایبه تی که هوی ماددی زور به هیز نه بی داوای ئه و سه روین بوونه و ته بریری بکا.

ئه غلب ئه و که سانه ی په تی په یوه ندی خو بان ده چرینن له گه ل بیر و باوهر و دؤست و هاوهری و ره وشت و خووی دویتیان ده ماریکی ئه ستوری نه خو شی ده یانکا به دوژمنی رابردووی خو بان و ژانی تییه ریویان. حاجی قادر ئه و نه خو شه نه بووه. واش ده بی مرؤف له بهر عه بیکی گه وره له رابردوویدا لی هه لده گه ریتته وه. له ژانی حاجی قادردا ئه م عه بیه، نه گچکه نه گه وره، نه بوه شهرمی لی بیته وه. هه ندی جارن مه به ستی شه خسی ده بیته هاندر بؤ بادانه وهی 180 پله یی واته به ره وودوا. حاجی ئه م مه به سته شه خسییه ی له سه ره تای ژانییه وه کوشتوه. ئه وه ی راستی بیفیل بی.

حاجی له گه یشتنی به پله ی بیر کردنه وهی کومه لایه تی و سیاسی سه ر به نیشتمانپه وه ریبیه وه به ره و «تکامل» یکی زور ئاسایی سروشتی خو ی رویشت نه ک به ده وری «استحاله» و قه پیلک گوریندا. سروشت و دهر وونی خو ی به قه ده ر فیر گه ی خه باتی بنه ماله ی به درخان یارمه تی حاجیان دا ئه و هه نگاوه هه لیتنی له خرؤشانی پیوریتانی حه قبه رستییه وه بیگه ینتته واتای روون و «متبلوور» ی نیشتمان په رستی. به دم نووسینه وه و به پی داخوازی جیگه ئه م راستیه پتر خو به ده ر ده خا، لیره دا هه ر ئه وه نده ده خه مه سه ر قسه کانم که ئه گه ر جیگوری تاکه عامیلی تطوری په رؤشی حاجی بی له «مرؤفایه تی» ی بی سنووره وه بؤ کوردایه تی خه ست و پته و ده بوا هه موو ئه و کوردانه ی وه ک ئه و جیگوریان کردوه به ره و ئه سته مبول وه ک ئه و بینه نیشتمانپه وه ر.

گوتاره که ی «هاو کاری» یش ئیشاره ییکی به هیزی تیدایه بؤ ده وری سروشتی حاجی له په یدا بوونی گیانی کوردایه تی له لای، به لام به جوړیک ده یخاته وه به گور و تاوی به درخانیه کان و ده یکا به سینهریکی خه باتی ئه وان، له گه ل هه وه ل نه فه س دانی ئیشاره که نه فه سی ده بری. ته نانه ت خه ریک نه بوونی نالی و که یفی به کوردایه تییه وه ده کا به به لگه بؤ هه لقولینی روحی کوردایه تی حاجی له کانیاوی به درخانی، به و مانایه که نالی و که یفی چونکه بؤیان ریک نه که وت له گه ل به درخانیاندا بزین نه بوون به نیشتمانپه ره وهر.

به لی گومان نیه له بوونی ته ئسیریکی زوری به درخانیان له تیکرای گیانی نیشتمانپه وه ری ئه وسای کوردی سه روو، به لام نایب دووری و نزیک خه لق له و بنه ماله یه بکری به به لگه ی بوون و نه بوونی گیانی کوردایه تی له لایان. به نیسه بت «که یفی» یه وه ده بی لیره دا ئه و

گوزارشتی که له جزمی دوهمی دهفتهری کوردهواریدا باس کراوه له بارهی بزووتنهوهی ههستی نهتهوایهتی له لای بخریتهوه به زیهنی خویتهر و بهوهدا مهعلووم بکری دووربوونی له بهدرخانیاں دووری نهخستوتهوه له کوردایهتی و ئهرکی نیشتمانپهروهری له بیر نهبردوتهوه.

سروشتی حاجیی لهخۆ رازی و باوهر به خۆ هاتوو له عاست بنهمالهی بهدرخانیشدا ئاشکرا و نیگاکیشه. له ههموو دیوانهکهیدا یهک دیره شاعر ههیه باسی چاکه و فهزلی بهدرخانیاں بکا:

بهدرخانیاں لهسه ر لاجی لهمهوپاش
له ههر لاره دهتانهارن وهکوو ئاش

حاجی ئهگهر نهترسابا لهوهی ناوبردنی بهدرخانیاں لپی بگیرئ به عهیب، بهو مانایه که ههمل بکریته سهر بوونی چاکه و نهوازشتی ئهوان له گهردهنی، دهبوا جارهها ناویان بیننی و مهدهجی پیاوهتی و کوردایهتی و خهباتیاں بکا. بۆ دهبی هینده ناوی پیاویکی وهک نالی بیننی له هۆنراوهکانیدا و خۆی بۆ بشکیننی؟

به «تضمین» فهردهکی «نالی» دههینم تا رهفیانم
بزانن فهرقمان زوره خهزهف قهت وهک گوهر نابی

یاخود خۆ بهوه ههلداتهوه که له نالی کهمتر نیه؟

زاهیره بهیتم له نالی و کوردی زۆر کهمتر نیه
تالعم بهرگهشتهیه و بهدبهخته بهختم نوستوه

یاخود له نالی زیاتره؟

بهجیما نالی وهک نالی، دواکهوت کوردی وهک گهردی
که حاجی غاریدا ئهسپی له مهیدانی سوخهنرانی

هه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ی کردوه چونکه کهس لێی به داویوه ناکا و له‌و مه‌دح و ناوبردانه‌دا سه‌رشکین ناکریتته‌وه. به‌لام زیده‌ گوتنه‌وه‌ی ناو و چاکه‌ی به‌درخانیان هه‌رچه‌ند مه‌حزی راستیش بێ، مه‌ردی بێ ئینساف ته‌ئویلیکی مزه‌خۆری و گه‌وره و چووکی بۆ دیتیتته‌وه.

جگه‌ له‌ تیکرای مالی به‌درخانی، حاجی قادر ناوی تاکه‌ که‌سیکیش ده‌با له‌ یه‌ک دوو به‌یتی دیوانه‌که‌یدا. هه‌رچه‌ند ناو بردنه‌که‌ نه‌ختیکیش له‌ژیر په‌رده‌ی رسته‌ ئاراییدا بێ، دیار ده‌دا که‌ مه‌به‌س شه‌خسی «یه‌زدان شیر»ی بنه‌ماله‌ی به‌درخانییه‌:

ئه‌میریک ماوه‌ پاشایه‌. گوتی کینیه‌؟ گوتم شیره
گوتی لیره‌؟ گوتم لیره‌ هه‌تا تاران و هیندوستان

به‌ خۆی شیره‌ وه‌ کوو ناوی له‌ شه‌ردا دوژمن ئه‌ندازه
ته‌مایان هه‌ر به‌ ئه‌و ماوه‌ ته‌واوی خاکی کوردستان

له‌و چه‌ند به‌یته‌ به‌ولاره‌ که‌ جارێکیان به‌ سه‌راحت باسی بنه‌ماله‌که‌ و جارێکیان به‌ شکل رهمز ناوی یه‌کیان دیتی خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ریکی دیکه‌ی به‌درخانیان له‌ دیوانه‌که‌یدا نادۆزیتته‌وه.

پوخته‌ی قسه‌ ئه‌مه‌یه‌، حاجی رۆژه‌ک له‌ رۆژان خزمه‌تکاری که‌سی نه‌کردوه، هه‌لبه‌ستی بۆ دلی که‌س دانه‌ناوه، سروشتیکی خورت و کشت و هه‌ستیار و سه‌رکه‌شی بوه. له‌ هه‌موو هه‌نگاوه‌کانی ژیانیدا شوینی ئه‌م سروشته‌ی وه‌ک مۆر و تورپه‌ ده‌خوینریتته‌وه. تا ئه‌وه‌نده‌ی ئیمکان هه‌بێ مرۆفیکی زاده‌ی مرۆفان به‌ خۆی بنازی و خاوه‌نی بیرورای سه‌ربه‌خۆ بێ، له‌ هه‌مان کاتدا غه‌ریبی و بیکه‌سی و هه‌ژاریش نه‌یتوانی له‌ گه‌رده‌نفیرازی که‌م کاته‌وه، حاجی قادر ئه‌و به‌خۆ نازیوه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ گه‌رده‌نفیرازه‌ بوه.

جگه‌ له‌و هه‌لانه‌ی تا ئیستا خه‌ریکی راست کردنه‌وه‌یان بووین، له‌ گوتاره‌که‌دا ده‌رباره‌ی کۆبی و چه‌ند و چۆنی رۆشنییری و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی کۆیه‌ی سه‌رده‌می حاجی و به‌ر له‌ حاجی، بیرورایه‌کی سه‌ریینی بیبه‌لگه‌ هه‌یه‌ تا بلیی دوور که‌وتۆته‌وه‌ له‌ واقع.

له‌ ستوونی دوهمی گوتاره‌که‌ ئه‌م رسته‌یه‌ ده‌خوینیتته‌وه: «له‌ رووی خوینده‌وارییه‌وه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌موو کوردستان به‌گشتی و ناوچه‌ی کۆبی به‌ تایبه‌تی زۆر دواکه‌وتوو بوه.» به‌دوای ئه‌مه‌دا له‌ هه‌مان ستوون رسته‌ییکی دیکه‌ دی که‌ ده‌لی «له‌ رووی ئابووری و

كۆمەلە تەبىئەت دەسلەپتە ناوچەسى كۆپەيىشكە دەتوانىن بىكەين بە نموونە بۇ ھەممۇ ناوچە كانى كوردستان لەو پەرى دواكەوتندا بوە». پاش ئەم گوتەيە بۇ شەرح دانى مەبەسى گوتارە كە دەچىتە سەر ژماردىنى ھەندى لە بارەى ناخۆشە كانى ژيانى ئەوساى كۆپىيى وەك دەربەبەگى رەگ داکوتاو و «اكتكار»ى زەوى و زارو باغ و لە لايەن چەند كەسكەو و نەبوونى پرۆژەى پىشەسازى و پەرەسەندى نەخۆشى و ھەژارى و بەگژيە كدا چوونى غەفوورى و ھەويژيان.

لەم چەند دىر و رستەيەدا بارى رۆشنىر و كۆمەلە تەبىئەت و ئابوورى ناوچەسى كۆپىيى خراوئەتە پايەينىك ژىرتەر لە تىكرائى كوردستان، بەتايبەتە لە بارى رۆشنىرىيەو كەوا گوتارە كە بۇ خۆى وشەى «بەتايبەتە» بۇ بەكار ھىناو.

ئەم قسانەى گوتارە كە ئەگەر راستى ميژووىي بىدەتەقە با وە ياخود بە بەلگەى نوى ئىسپات كرابا، دەربىرىنى نەك ماف، بەلكوو پىوستىيىكى ئەدەبى بوو بە سەر شانى نووسەرەو، بەلام ھەرچى ئىسپات كردن و پى سەلماندەنە لە نووسىنە كەدا وجودى نيە، ئەو ھەبى بىر و باوهرىكى سادەى سەرىپىيى عاتىفى كە خاوەنە كەى ھەز بە گوتنەو ھەى دەكا و لەگەل روالەتە ئەو «حكىم»ە تىكرائىيە رىك دەكەوى كە بەسەر كوردستاندا دەدرى لە ھەموو بارىكەيەو، بۇتە «بديھيە»ش بەلای نووسەرەو لزوومى بەبەلگە و ئىسپات نەماو. ھەر چۆنىك بى ئەوا گوتارە كە كۆپىيى دادەننى وەك ناوچەى جەھالەت، بەلام بىگومان ئەگەر خاوەن گوتار خۆى كۆپىيى نەبا بەو جۆرە پىي دانەدەگرت لەسەر نەخوئىندەوارىيى كۆپىيى ھەر نەبا لەبەر شەرمى روان، كوردى گوتەنى. تۆ بلىيى كۆپىيى لە ناوچەى قەرەتەپە و بازىان و مەندەمەرەش نەخوئىندەوارتر بووبى؟ ئەم ناوانە بە رىكەوت ھاتنە بىرم نەك لەبەر مەبەسىكى تايبەتە.

واتىدەگەم تاكە يەك بەلگەى «بىدەنگ» ھەيە لەگوتارە كەدا بۇ زىدە نەخوئىندەوارىيى ناوچەى كۆپىيى كە نووسەر بە سەراحت دەرى نەبىرەو، ئەوئىش زۆرى ژمارەى مزگەوت و مەدرەسەى مەلايانە لە كۆپىيى! كە مزگەوت حىساب بكەين بە بنكەى جەھالەت دەتوانىن كۆپىيى حىساب كەين بە بىشكەى دواكەوتووىي و نەخوئىندەوارى. ئەگەر ئەمە مەبەست نەبى ھىچ بەلگەيىكى دىكە نامىنئىتەو لە نووسىنە كەدا بۇ سەپاندنى گۆشەى نىگای خاوەنە كەى.

وہنیہ دانانی خویندنی مہلابانہش بہ خویندنی بی بابہخ و دژی راستی و پیشکھوتن کاریک بی کہس نہیکردبی و گوتہییک بی کہس نہیگوتبی، ئەوہی راستی¹⁸ بی بۆ ماوہییکی دوورودریژ لە سەرہتای پەیداوونی خویندنی نوپوہ ناکوکی میانی مزگەوت و فیترگە (قوتابخانە) چەندین ناراحت و دەمەتەقەہی پەیدا کردوہ، تا وا بوہ ھیرش و بەبەرەکانی دوولایی لە بیناندا بۆتە بابەتی ھەلبەست. پینویست نابینم نمونە بینمەوہ لە شیعری ئەم و ئەو و زامی کۆننەہی سارپۆبووی بکولینمەوہ، چی لێرەدا گوتم زۆر خەلق دەیزانی و لەبیریشیانە.

خۆ خەریک کردنم لێرەدا بە دواوہ، بۆ دیارخستنی راستی تەواو لە بارەکانی جۆرجۆری ژیان و ژیری شاری کۆبی، وەک کۆمەلایەتی و ئابووری و خویندەواری و ھەر باریکی دیکە کہ سوورانەوہی خامە لەسەرکاغەز توشی دێ تەنھا بۆ مەبەسی راست کردنەوہی بێر و رایەک نیہ کہ من بە ھەلەہی دەزانم، بەلکوو لە ھەرە پێشەوہ، بۆیە یە کہ شاری کۆبی پیشکەہی حاجی قادرە... شوینەواریەتی... سەرچاوەی بوونی ماددی و مەعنەویەتی... ئاسمانی پەروازی و فکر و ھەست و سۆزیەتی... ھۆی خۆ ھەلدانەوہ و شانازی کردنیەتی... ئاخۆ ئەم بووکی خولیای حاجی کہ کۆبی بی تۆ بلێی ھەر بەچکە مەیموونە و لەبەر چاوی دایکی شیرین، یاخود بەراستی بوو کہ و بە جوانیی خۆی و ئارایشتی ئال و والای رەگی ھەست و ھونەر و بوژی و زەوق و شەوق لە مرۆفدا دەجوولینی؟

باسیک کہ لە دەوری تاکە بولبولی نیشتمانپەرورەری کوردایەتی چەرخیک لەمەوہەر ھەل بی دەبی سەریکش بە ھیلانەہی ئەو بولبولەدا داگری کہ ھەوہل پەلەفرەہی تیدا کردوہ و زووترین چریکە و چەھچەھەہی لەوینوہ ھەستاوہ. ھۆی دوہمی خەریک بوونم ئەوہیہ کہوا، بی خۆ ھەلکیشان، خۆیشم زادەہی مەلبەندی کۆبەم. بە پێی نێزیکیم لێئەوہ قەرزدارێ خوینتەری کورد و کتێبخانەہی میژوووی کورد، وەک شارەزای خانە، لە کاروباری کۆبەہی سەر بەم باسەوہ بدویم و بەقەدەر تواناییم تاریکی لی برەوینمەوہ. قەرزدارێ کۆبەشم لەوہدا

18- نووسەر ھەہیہ تەعبیری «لە راستیدا - لە راستی دا» بە ھەلە دەزانی، گویا دەبی بگوتری «ئەوہی راستی بی» یاخود «بە راستی». ھەرچەند «لە راستیدا» تازەش پەیدا کرابی، بە کار ھینانی لە ھیچ دەستوریکی واتا دەربرینی لانەداوہ و کوردییکی دروست و ریکە. لەگەل ھەلینانی ھەنگاوی نوێ بەرەو قوناغەکانی یەک لە دوا یەکی سەرۆووور چوونی خویندەواری کوردی پینویستمان بە گەلیک تەعبیر و قالبی تازەداھاتوو دەبی لە وتویژ و نووسیندا. تەسک کردنەوہی دلخوازی نووسەران لە پەیدا کردنی ئەو قالبانە ری دەگری لە تەقەلای دەولەمەندتر کردنی فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی. «لە راستیدا» واتیکی نەختیک جیاش دەرەبری تا ئەوانی دی.

که نه ییم و لایه نگیری لی بکه م هه ر نه بی دهستیکی له سه ر کردنه وهی بۆ بهرز که مه وه که سته می لی کراوه. ئەو شاره که منی هینایه کۆری ژیان هه ر هینده گه رده ن ئازادی کردم و ئیزنی دام ره ها بم له په یوه ندی دایک و رۆلیه تی که غه دری بۆ نه که م نه ک غه دری لی بکه م.

با بگه رینه وه سه ر چه قی باسه که.

لایه نی خوینده واری و نه خوینده واری کوردستانم به جوړیکی گشتی به پنی ده رفه ت و ده سه لات لی ره به پیشه وه باس کرد، بی ئەوه له پیویست زیاد یاخود به قه ده ر پانایی مه وزووع دریزه ی پی بده م. له چه ند روویکی لی ره به دواوه ش به تایبه تی له سه ر کۆیی ده دویم بایی ئەوه ئەسلی باسه که و راست کردنه وهی هه له لیم داوا ده کا. ئەم ریبازه پانه ی نووسین له سه ر سه قافه تی رابردووی کۆیی خامه نابا بۆ ته نها مهیدانی خوینده واری و زانست و رۆشنیبری رابردووی کۆیی و بهس، به ریچکۆله ی جیا جیادا که وه ک لکه دار به هه موو لاییکی دره ختی ئەسله باسه که دا بلاو بوویته وه، نووسینه که م بۆ سه ر جومله ی ئەو مهیدانانه ده چی که وا به یه کدی گه یشتنه وه یان دیمه نیکی گشتی بی که له بهر و پچرانه وهی کۆیه ی لی ره به پیشه وه راسته وخۆ به باری ئیستا که ی ده به ستیته وه. دویتی و ئیمرو ده کا به یه ک تابلۆ.

کۆیی له زۆر روه وه پایه ی تایبه تی خۆی هه بوه له ژبانی کورده واریدا. به لام ئەم پایه ی به سرنجدان و لی وردبوونه وه نه بی خۆ به دیار ناخا هه رچه ند له واقعیشدا به قه ده ر چیا که ی هه بیه سولتان و سه رچاوه که ی هه مامۆک و گردۆلکه که ی باسکی عاره بیان ته واو که ری شه خسیه تی کۆیه یه. عاده ته ن میژوو خه ریکی رووداوی به بریق و باق و زریق و زاق ده بی، گوئی بۆ گرمه و زرمه کردۆته وه و چاوی له بلێسه و نه به رد و بکوژه و بیهسته بریوه. راستی بیده نگ و کشومات با کیلگه و توخمزای رووداو و گۆران و قه ومانیش بی خۆ ناهاویته کۆری به زم و ره زمی میژوه وه، یاخود له به زم و ره زمی میژوودا جیی نا کریتته وه. پالنه وانیک گورز و گۆپال و شیر و رمی هه لگرتیی هه ر ئەو قاره مانی گوزارشات میژوو، نه وه ستای گورز و گۆپاله که و نه نانکه ر و چیشتلینه ره که و نه مه یته ری ره خشکه و نه جلشۆر

و جلدروه كه هيچيان نابن نه گرمتهش¹⁹ كه ميژوو ليى هه لنگوى و ههست به هه بوونى بكا. حه زده كه م لي ره دا ميساليكى عه لاقه دار له گه ل روظانى ئيستا كه مان بينمه وه:

سالى 1963 كه ئيمهى «وه فدى كوردستان» خه ريكي گفتوگو بووين له به غدا و ته ژانسى خه به رسازى ده وله تان خه ريكي ده بوون دوو وشه مان لي بييه ن و سه دان كه س دهسته دهسته ده هاتنه لامان و داوه تيان ده كردين و تيكرامان يه ك قه و غامان نابوه سه روونى نه بي، به براده رانم ده گوت سه يري ئه م «مفارقة» به بكن، هه زاران چه ك هه لگري پيشمه رگه ي كورد له بن دار و به ردى شاخ و دوله كانى كوردسانن به هه موويان هيئده ي يه كيك له و كوردانه ي به ر سييه ر و كونديشن و ناو ئيستيرا حه ته ي به غدا كه خه ريكي سياسه تن ده نكيان ناگا به گوچكه ي زه مان و مه كان، زوربه يان هه تا هه تايش هه ر بيئده نگ و نه ناسراو ده ميئنه وه كه چي جه نكاوه ري و فيداكارى ئه وانه زه يتي چراي كورده واري به شوپش و پارتي و وه فديه وه.

به لي ميژوو نووس يه كجار ئه ريستوكرات و به فيزن، خامه زيرينه كه يان ده نگ و باسى زرينگه دار نه بي ناخاته سه ر ته له سي توماره وه. ئه و تاييه تيانه ي كويه ش كه له حه فقه تدا پايه يكي گرنگي پيكه يئاوه له سه رجومله ي ژياني كورده واري دا، له و بابته بيئده نگ و بيناوه ن چاو نايانبيني تا په نجه يان نه خريته سه ر و بگوتري ئه ئه مانه ش حساب كه ن له زميني خه رماني داها تي روحي و ماددي كورد و كوردستان. تاييه تيبه كاني كو يي وه ك زه وييكه ده غلي رواندوه و له ژيري سراوه ته وه، ده غله كه دياره و خو ي زه ويه كه ناديار.

به ر له وه ي شاري سليماني بنياد بنري، له هه موو ئه و ناوچه پانه ي كوردستاني ژيروو كه ده كه ويته روظه لاتي هه وليتر و كه ركووك و روظئاواي سابلانغ و سنه تاكه يه ك ئاوايي كورد هه بووي له شار بچي كو يي بوه. شاره زوور له زويكه وه ده فته ري ره ش بووه، له هه ندئ نووسين و كه له بوور و فولكلوردا نه بي شوپنه واريكي ژياري - سه قافي - ئابووري - كومه لاتي شاره زوور نه مايه وه تاويك بينيته سه ر هيچ باريكي كورده واري له و دوو سه د سي سه د سالي دواييدا. تا ئيستا به جو ريكي بينگومان جيگه ي شاره كه ي شاره زوور نه زانراوه كو ييه، ئيتر كه شاريك وه ها له رووپه ره ي جيهان سراييه ته وه كه شوپن و جيگه ي بزر بووي ده بي چ ته ئسيريكي مايي له كاروباري ژياني پر بزووتنه وه و جموجول و رووداو.

¹⁹ - «گرمت»: زه قيبه كه بايي ئه وه بي پتي مرؤف له هه نكاو هه ليئاندا ليى هه له نگو ي. له مه ته لدا هه يه ده لي: «قه له باچكه ي سه ر گرمتي، خو ش خو ش كلكان ده كوتي».

قەلاچالان كە بۇ ماوەيى پايتهختى فەرمانرەوايى بابان بوو، سەررەپاي كورتى ئەو ماوەيە، لەبەر زۆر ھۆى بەتەن كە ئەوان بوونە ھاندەرى ئىبراھىم پاشا لىيى بگويژىتتەو ھە بۇ سلىمانى، ئەم قەلاچالانە نەيتوانى لە گويزەى گرنكىي پايەى پايتهخت و مەر كەزى حوكمرانى كە ھەببوو بىتتە ئەو بلىسە و شەوقە كە تەن و تريفەى بە كوردستاندا بلاوبىتتەو. نامەوئ لىرەدا باسى ئەسلى جىبىللم بۇ شى كوردنەوئى ھۆيەكانى كەم تەئسىرى قەلاچالان لە ھەردوو لايەنى ماددى و مەعنەوئى كورد، ھەر ھىندە دەللم ئەو تەئسىرە چەندىك دەبى بووبى ماوەكەى ئەوئەنە كورت بوە بەبەر ئەو ھەرانەگەشتوو ھەگ داکوتى و شەقلى خۆى لە مەيدانى ژياندا بەجىبىللى. ھىشتا پىنجوين لە رووى بەرھەم ھىنانى پىشكەوتنىكى ژيارى لە دەروپشتى خۆيدا، كارىگەرتر بوە لە قەلاچالان، خۆ مەعلومە لە رووى رۆشنىرىيەو ھە چ نىسبەتەن كە نەبوە لە مياناندا.

ئاوايى بچووك و كەمدەرەمەد ھەرچەند لە خۆى زيادىش چالاک بى جغزى ھەلمەت و تەقەللا و تەن تاوى تەسك دەبى، تەنانەت لەوانەى ھە بۇ خۆى لە ژىر تەن و تاوى دەروپشتى ژيان و عادتە و نەرىتى خۆى بسەپىنى بەسەر دەرووبەرىدا، شەپۆلى جموجۆلى دەرووبەرەكەى رامالى دەدا و دەيكاتە پارچەيىك ھەماھەنگ لە گەل دىمەن و روالەتى گشتى. بۆيەى دەبىنى قەسەبچەى بچووك لە نىوان عەشرەتان ناتوانى جلى عەشرەتى بگورئ بە شارستانى، لەو ھەگەرئ كە ناتوانى كار بكاتە سەر تايەتتەى كەنى ھىچ كامىك لە عەشرەتەكان.

شارى كۆيى بە گەز و گرىي چەرخەكانى لەمەوبەر و بەنىسبەت تىكرائى شارەكانى كوردستان شار بوە، قەسبچە نەبوە. بەلگەيىكى بچووك بۇ ئەم راستىيە دىتمەو ھە لە كىتەبى «قاموس الاعلام» كە لە سالى 1898 لە ئەستەمبول دەرچو ھە. بۇ مەبەستى بەيەكدى گرتن (مقايسە- مقارنە) لەم كىتەبە شايەدى وەردەگرم كە دەربارەى گەورەيى و بچووكى ئەوساى ھەولپىر و كۆيەى داو ھە. بۇ ھەولپىر شەش ھەزار دانىشتوو، بۇ كۆيى دەھەزار دانىشتوو ھە. دابو ھە. دەبى ئەوئەش لە بىر نەكەين لەو ھە بە پىشتر كۆيى گەلىك گەورەتر و قەلەبالغ تر بوە. سەرژمارى ناو كىتەبەكەى «قاموس الاعلام» كاتىك كراو ھە كە تازە دەھات كۆيى خۆ بگريتتەو ھە لە داوى رشانەو ھەكەى 1281ى كۆچى كە دەوئەستىتە بەرانبەر 1765ى زانى. پىشترىش لە 1246ى كۆچى تاعوون كارىكى كردو ھە لە كۆيى نويزى جومعەى تىدا نەكراو ھە، واتە چل كەسى خەلقى شار لە مزگەوتى جومعەى ئەوساى كۆنەبۆتەو ھە كە «نصاب»ى نويزى جومعە پىك بىنن.

بەر لهو فهلاکه تانه تهنهئا ئه و هیندهی شاره که که ده که ویتته ناو شووره وه له ده ههزار کهسی زیاتر حه واندۆته وه. وه ک لیتره به پیشه وه به مونسه به باس م کرد، لیتره شدا ده لیمه وه، له دهره وهی شووره ی شار ئاوه دانینیکی زور هه بوه. رهنگه ههچ موباله غه نه بی له وه دا که بگوتری دانیشتوانی دهره وهی شووره پتر بوون له هی ناو شووره. که ئه مه ده لیم گوته ی خو کرد نیه، مه علوماتی ئه وتۆم لایه به لگه بی بو گه وره یی شاره که.

له بیر ته گوتم مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د وابوه له دهره وهی شووره وه حه فتا راتبه ی بو هاتۆته وه. لهو مزگه وته وه به ره و سه رووی شار برۆی دوا ی 400-500 مه ترینک ده گه یته حه مامیک که مه شوره به حه مامی پیسکان، ئه ویش وه ک مزگه وته که که وتۆته ریکی شووره ی شار، یاخود له تهنیش ت شووره وه بوه به لای دهره وه. میژووی دروست کردنی به سه ر دهره که ی دهره وهی له پارچه مه رمه ریگ هه لکه ندراره و سالی 1111 ی کوچی لی نووسراوه. واته 1700 ی زایینی که ده چیتته پیش 270 سالیگ و به قه دهر ته مه نی سلیمانی و قه لاجوالان ده گریته وه. ئه م حه مامه تا ئیستاش هاوتای که مه له لایه ن ریگی و مه حکه می و ئه ندازه و مه رمه ره کاریبه وه. له چه ند گونبه دیکی که تییدایه ئه وی هه ره پیشه وه یان مه هاره ت و وه ستاییه کی وای لی سه رف کراوه، باوه ر ناکه م ئیمرو به که ره سته ی عه مه له ی کوچی گونبه دی وه ها دروست بکری. ئه گه ر بو مه به سی به ره ره کانی و ئیسیاتی وه ستایش ئیمکانی دروست کردنی په یدا بی، کاریکی هینده به ئه رک و زه حمه ته که س بیر ناکاته وه له خو وه شتی وا بنیاد بنی. کاریکی وا سه خت له کوچه 270 سال پیش ئیمرو به ئاسایی و بو مه حزی سوود کراوه، کاسبکاریکیش کردو ته نه ک ئه میر و به گلر به گیگ. جگه له لانی هونه ری و وه ستایی، ئه م حه مامه بو لانی قه له بالغی کوچه ی ئه وساش شایه دی ده دا، چونکه عاده تن حه مام له نیو شار دروست ده کری نه ک له دهره وه. ئافره ت خو هه لئا کوتن بو جیی دووره ده ست و چۆل خو یان تیدا «حه مام له میش» بکه ن. دیاره له دهره وهی شووره ی شار ئه و قه له بالغیه هه بوه که حه مام له نزیکیه وه دروست بکری. هه ر ئه و قه له بالغیه ش بوه حه فتا راتبه ی لی چۆته وه بو مزگه وتیک.

جگه له شایه دیی بی قسه و دهنگی دار و دیواری حه مام و مزگه وت حیکایه تی کابرام دیته وه بیر که هه وه ل جار ده چیتته شار به ریکه وت پلاو ده خوا که هه رگیز نه یخواردبوو، که گه رایه وه بو دیی خو ی گوتی «شتیکی زور خو شم خواردوه له شار، به پیی مه دحیک که له مه لای خو مانم بیستوه ئه وه ی خواردوومه یا مزگه وت بوه یا حه مام» له پیوانی جیلی پیش خو م بیستوه سه رده میگ 200 مالی تیره ی «قوبادی به گ» له دهره وهی شووره ی شار به لای روژئاواوه نیشته جی بوون و خانوویان دروست کردوه.

بەلگەيىكى دىكەي گەورەيى كۆيى ئەوۋەيە، لە سەرۋىچاۋى ئاۋى ھەمامۆكەۋە تا لە شار دەچۈپتە دەرى يەك لە دوا يەك ئاشى ئاۋ دروست كرابوون، بۇ خۆم كەلاۋەي چار ئاشم دىۋە لە ناۋ شارد، كەلاۋەي دىكەش ھەبۋە من نەمدىۋە، ياخود پېش بىر ھاتنى من بە تەۋاۋى كۆيىر بۆتەۋە. ئەو ھەموو ئاشە بۇ شارىكى بچووك دەست نادەن، ھەر ئاشەۋانە كان بەخىو ناكەن.

بازارەكەي كۆيەش لە لانى خۆيەۋە ھىكايەتتىكى رەسەنى و فرەۋانى و دەۋلەمەندىي ئالوۋيىر و ماملەت و چالاكى بزۋوتنەۋەي ئابوۋرىي ئەو شارەمان بۇ باس دەكا. ۋەك بازارى ھەموو شارىكى «تەۋاۋ شار» كە ھەر تاقمە كاسبكار و خاۋەن سنعەت و پېشەيىك لە جىگەيىكى تايبەتى خۇيان لە بازاردا كۆمەل دەبن ھەرۋەھاش بازارەكەي كۆيى لە ۋرەۋە رېكۆپىك دامەزراۋ بۋە. گوزەرى زىرنگران، گوزەرى ئاسنگران، گوزەرى عەتاران، ھى ئىمەنى و كالە كدروان، ھى نەجاران، ھى خەنجەرسازان، ھى زىن و كۆپاندروان، ھى بەقالان، ھى كەبايچيان... ھتد. ھەموو جىگە و رېگەي خۇيان ديار بوو توجار و بازارگاني گەورەش لە قەيسەريە كان دوكان و حوجرەيان ھەبوو. كەس نەيدىۋە رۆژەك لە رۆژان عەتارى لاي بەقال دانرايى ياخود مالى بازارگاني لاي عەتار ھەلدرايىتەۋە.

دەباغچى و كارۋانچى لە بازار دانەدەنيشتن، ھەر يەك لەمانە بە پىي داخۋازى كارەكەيان جىگەي جياجيايان ھەبوو. دەباغچىيەتى كەسيكى بە برەو بوو، دەباخانە لە جىگەيىكى نزيك دەرەۋەي شار بەسەر نۆيى (شيو) ئاۋى لە كارھيىنراۋى شارەكەۋە بوو. جىي ھەيوان سەربرينىش «سەلاخانە» لە كنارىكى شارەكە بوو، قەسابە كان بۇ گوشت فروشتن گوزەرى تايبەتى خۇيان ھەبوو، ئىستاش ھەيە لە بازار. بەيىنكە سەلاخانە دوورتر خراۋەتەۋە لە شار. جىگەي دوكانى خەمخانەچىيانىش لە بازار نەبوو، شوپنى تايبەتى بۇ ديار كرابوو، نەۋەك كارى خەمگەرى رەنگى خەم بە دەۋرۋىشتى خۇيدا بلاۋ كاتەۋە و ماملەتچى سەغلەت بكا.

شارىك لە دەمىكەۋە شارنەبى و ئوسوول و دەستووراتى ماملەت و كرىن و فروشتنى بە گوپرەي داخۋازى بەرژەۋەندىكى كۆن و چەسپاۋ جىگىر نەبوۋى تا ئەو رادەيە گوى ناداتە رېكخستنى بازارەكەي بۇ ھەساندەۋەي كرىار و سەر لى نەشيوانى.

لە لايەن ئابوۋرىشەۋە كە لە نزيكەۋە پەيوەندى ھەيە بە گەورەيى شارەكە كۆيەي پېش دامەزراندنى حكومەتى عىراقى دواي شەرى جىھانى يەكەم، ۋەزەيىكى ئابوۋرى يەكجار جياۋازى ھەبوو لە ۋەزەي ئىستاكەي. نەك ھەر لەبەر ئەۋە ھەۋلىر بوو بە ليۋا و كۆيى بە قەزايى مايەۋە و لە رۋەۋە بار دالەنگا، بەلكوۋ لەبەر ھۋى يەكجار گرنگتر لە قەزايى و ليۋايى

كۆيى ھەزار بوو و خەلقى لى تەكپەوۋە و دەرامەدى وشك بوو تا واى لى ھات لەبەر بى ئىشى، خەلقى شارەكە پەرتەوازەيان كرد و بە جوار لاي خۆياندا بلاو بوونەو.

ھۆپەكەش ئەمەيە. لە كۆنەوۋە دوو سەرچاۋەى بنجى كۆپەيان كوردبوو بە ناۋچەيىكى گرنگى ئابوورى. يەكەمیان ئەوۋەيە كە جىگەى شارەكە لە سەر رىيى تىجارەتى ترانزىتى ميانى سوربە و بەغدايە²⁰ لە لايىكەوۋە و باكور و رۇژاۋاى باكورى ئىران لە لايىكى دىكەوۋە ئازربايجان و كوردستان دەگرىتەوۋە، ھەلكەوتبوو... دوەميان ئەوۋەيە، بە پىي سەردەمى خۆى كۆيى ناۋچەيىكى گەورەى پىشەسازى و چىن و ھۆندەنەوۋە و چەك دروست كردن و زىندروەتتى و گازرى و بەرە و مافوورى «كوردى» و لباد و پىلاو و جەرە و گۆزە و گەچ و مەرمەركارى و كاروبارى فەلاحەت و جووت ئاش نانەوۋە و ئەغلب ئەو پىشە و وردەكارانە بوو كە ژيانى كوردى ئەوسا داخووزى دەكرد. بىجگە لە خودى خۆى دەورويشتى، ناۋچەكانى رانىە و قەلادزە و مەنگورائى تا دەگاتە سەردەشت... خۆشناوۋەتى و ولاتى گەردىياتى و بەرى شىخ بزىنى لە باشوورى زىي كۆيى... خولاسە ولاتىكى فرەوانى كوردەوارى بەم جۆرە بەرھەمە پىويستانە، كارسازى دەكرد و خۆيشى پى دەحەواندەوۋە و دەگەشاندەوۋە.

جگە لەم دوو لايەنە گرنگەى ترانزىت و وردە سەنەتانە، كۆپەش وەك ھەموو شارىكى چالاک و خاۋەن بوول و دەرامەد، تىجارەتى ناۋەكىشى تا بلىي پىشكەوتوو فرەوان بوو. ھەرچى بەرھەمى كشتوكال²¹ و حەيوانى و سروشتى ھەيە، زىندەمال و مردەمال، توجار و ماملەتچى و قاچاغچى و تەراخ و قەياغچى دوور و نىزىكىش لە بازار و خانەكانى كۆپەدا بە زۆرى دىتراۋان.

بەردەوام بوونى وەزەى وا بو سەدان سال ئەنجامىكى كۆمەلايەتى و ژيارى و رۇشنىرى بەرھەم دىنى كە دواى كەمىكى تر لىي دەدويم. ئىستا قسە لەو ئەنجامە ناكەم تا بووت روون دەكەمەوۋە كۆپەى دواى شەرى يەكەم و دامەزراندنى حكومەتى عىراق وەزەى بەچى گەيشت.

²⁰ - دەتوانى بلىي «بابل» بو ئەو سەردەمە كۆنانەى كە ھىشتا شارى بەغدا تىيدا نەھاتبوۋە و جود.

²¹ - بەرھەمى تووتنى پزدر و رانىە و بەشىكى زۆرى ناۋچەى رەواندز و خۆشناوۋەتى و ھەموو ولاتى كۆيى تىكرائى سەر بە توجارەكانى كۆپەوۋە بوو و لە گومرگى كۆيى عەمبار دەكرا و دوايى دەنىررا بو ھەولتر و موسل و كەركوك و بەغدا و ناو عەشرەتەكانى عەرەب. دواى دامەزراندنى دايەرى «انحصار» رانىە و پزدر خانە سەر سوليمانى.

ئەركى سەفەر بەر و گرانىيە كەى 1917 ژيانىكى بە كۆيى نەھىشتىبو، لاپەرەى نوپى «احتلال و انتداب» و بە دوا ئەواندا «حكىمى وطنى» كرايەو. يەكەم ئەنجامى كوتومتى تەواو بوونى جەنگ بەنىسبەت ئابوورى كۆيەو ئەو بوو رېگەى ترانزىت كە بە ولاغ و قافلە و كاروان ئاوەدان بوو، ئەم رېگەيە يەكجارەكى كۆيىر بۆو، ھەم لەبەر ئەو دەو حوكمى لەيەك جيا كەوتە سوريە و عىراق، ھەم لەبەر ئەو پەيدا بوونى ئوتومۆبىل ترانزىتى لە ولاغ و كاروان سەندەو. بە كەرنەوھى رېي گەلى عەلى بەگ و حاجى ئۆمەران تىجارەتى ترانزىت رېي خۆى گواستەو بۆ ئەو. بە كەرنەوھى رېي ئوتومۆبىللىش لە سىلمانىيەو بە دەربەندى كۈنەكۆتردا بۆ رانىيە و قەلادزە ھەرچى ولاتى رۆژھەلاتى كۆيى ھەبوو وردە وردە لەدەستى بۆو. زووتر رانىيە و قەلادزە وەك دوو گەرەكى كۆيى حىساب دەكران. ئەوھى راستى بى دواى چۆل بوونيان لە سەرەتاكانى سەدەى بىستەم خەلقى كۆيى ئاوەدانيان كەرنەو. تا ئىستاش بىنەمالەكانى ھەرە كۆنى رانىيە و قەلادزە كۆيىن.

ھەرەك بەيەندى كۆيى لەگەل سەرانسەرى ناوچەكانى رۆژھەلاتى خۆيدا پىچرا، بەرەو رۆژاوا و باشووريش شادەمارى بەرژەوھەند و سوود و ماملەت و ھاتوچۆى پسا لەبەر ھەمان ھۆى نەبوونى رېگەيىكى ئەوتۆ دەست بەدا بۆ رەوتى ئوتومۆبىل.

كورتەى قسە ئەوھى دواى پەيدا بوونى رېي قىرەتاو و بەيەكەو بەستەرانى ناوچەكان بەھۆى ئۆتۆ و ھەندى جار بەھۆى شەمەندەفەرەو و مانەوھى كۆيى بى رېگە و پەيەندى، وەزەيىكى نوپى ھاتە پىش ھەموو حىسابىكى كۆنى سەروبن كەرد. كۆيەى چالاک و پىر جموجۆل چ بزووتنەوھىيىكى نەما، زۆر جىگەى كەمدەرامەدېش رەورەوھى كەوتە گەر. كوردى گوتەنى، كۆيى بوو بە پىادە و شوپتان بوونە سوار. جارى جاران ھەموويان وەك يەك بوون ھاتوچۆ و گوپستەنەويان بە پىشتى ولاغ بوو.

نووسەرى تازە پىگەيشتوو كە ھىشتا عومرى ماوھى نەداوھ لە رېي و توويژى ناوھكى (حوار داخلى) و سرنج دان و لىكۆلېنەوھى خۆى بگا بەو راستيانە، لە ھىچ كىتب و نامىلكە و گوتارىشدا باسىكى مېژوويى نىوچەلى لە بارەى كۆيەو نەديوھ كە بەو ھۆيەو شەرەزايى لە رابردو و ئىستاي كۆيى پەيدا بگا، بەلى نووسەرى ئەوتۆيى بى سى و دوو و تىوھستان بىرپارىكى گىشتى فرەوان دەدا كۆن و نوپى داويتە سەر يەك، وەك دەغلى ھەرەمە.

لېرەدا دەربارەى لاترىك بوون و نەمانى پەيەندى كۆيى بە دونياوھ رەوداويىكى بچووك دەگىرېمەوھ لە تەجرەبەى خۆم، ئەويش دەبىتە ئالفەيىك لە زنجىرەى بارى ئابوورى كۆيى، بارى ئىستاكەيشى بە رابردو دەبەستىتەوھ. سالى 1953 كە نوپتەرى كۆيى بووم بە ھارىكارى لەگەل خەلقى شەرەكە ئەوھى ئىمكان بوو رزگار كەرنى كۆيى لە دەست بى رېي

کردمان... مەزبەتە، بروسکە، نمایش، ئیزراب، چ نەما نەیکەین. لە رۆژنامەکانی وەک رۆژنامە «الدفاع» ی صادق البصام، و «الاهالی» ی کامل الجادرچی، لە بەغداش هی وا هەبوون یارمەتیمان بدەن بۆ گەیانندی دەنگی کۆیی بە گۆیچکەیی حکومەت و هەموو گەلی عێراق. منیش لە لانی خۆمەو بە نووسین و گوێتار و «مراجعه» بە پێی توانینم خەریک دەبووم. بۆ ئەو مەبەسە و هەندێ مەبەسی گشتی تر، کە لێرەدا لزووم نیە باس بکەین، دیدەنیکی وەزیری بەرگریم کرد و لەو دەیدەنیەدا هەولم دا، تێیدا سەریش کەوتم، بۆ نەهێشتنی کۆسپێکی یە کجار سەیر لەپیش کردنەوێ ریگەیی کۆیە و رانیە کە هەموو هەول و تەقەلایێکی بی بایەخ دەکرد.

لە دەمیکەو، واتە لە 20 سالیکیوە بە لکۆو زیاتریش، راپۆرتیک خرابووە دۆسیەکانی وەزارەتی بەرگرییەو وای رادەگەیاندا کە گۆیا لە گۆشەیی نیگای عەسکەرییەو، پاراستنی نەوتی کەرکوک داخواری دەکا دەرفەت نەدری بە کردنەوێ ریگەیی لە میانێ کۆیە و رانیە نەکا ئەو رێیە یارمەتی سپای هێرشبەر بدا کە لە رۆژەلاتەوێ بیەوێ بگا بە کەرکوک. راپۆرتە کە بۆ تێبردن و شاردنەوێ ئامانجی بەرھەلستی کردن لە بەستەوێ رانیە بە کۆیەو، لە هەوڵەو بە جۆریکی گشتی دەلی هەموو ریگایەکی ستوونی (عمودی) کە لە سنووری ئێرانەو بەرەو ناوێ عێراق بی، دەبی مەنە بکری نەوێ کە لە کاتی شەریکی جیهانیی ئاینەدا یارمەتی داگیرکەر بدا لە داگیرکردنی ولاتە کە، ئیتر لەوێ راپۆرتە کە بە تاییەتی پێ لەسەر رێی کۆیە و رانیە دادەگری.

من لە دوو کەلەبەری زلەوێ رەخنەم لەو راپۆرتە گرت. یە کەم لەو رۆوێ کە ریگاکانی حاجی ئۆمەرەن - هەولێر، کۆیە - کەرکوک، قەلادزە - کەرکوک، خانەقین - بەغدا، کە جگە لە رێی کۆیە - کەرکوک، هەموویان قیرتاون و هەمووشیان ستوونین بۆ جەرگەیی ولات، بە پێی ئەم راپۆرتە دەبی گشتییان کوێر بکریئەو نەکا هەر رێی کۆیە و رانیە یاساغ بکری. دوو میان، لە هەوڵ رۆژی نووسینی ئەم راپۆرتە و بەر لەویش بە ماوێیێکی دووردریز لە جەنگەکانی پێش جەنگی یە کەمەو زانراوێ کە تاکتیکی شەری نوێ ستراتیجی هیندە زل دەگریئە بەر، 30 - 40 کیلۆمەتری میانێ رانیە و کۆیی، کە سێ چواریکی دەشتاییە و مەنەیی چەرخان ناکا، هەر تێیدا ناخویندەریتەو، لەوانەییە دوو باسکی «کماشە-گاز» ی هێرش ئەگەر لە رۆژەلاتەوێ بی یەکیان برۆا بۆ دەریای سپی ناوێ راست ئەوێ تریان برۆا بۆ خەلیجی بەسەر. ئەم راستییە لە پاش شەری دووێ جیهانییەو بوە بە زانیاری سەرەتایی. ئەوێش ئیزافە کرد کە بە لامەو بۆ سومەیی پیاوێ ستراجیستەکانی سپای عێراق کە موکەسرییە بەوێ راپۆرتی وا سەیرەوێ نیگاتەسکی بەسەر خۆیاندا بسەپین.

به دوا ئهم وتووێژهدا فه‌رمان ده‌رچوو له وه‌زاره‌تی به‌رگرييه‌وه بو وه‌زاره‌تی ئاوه‌دان كردنه‌وه (اعمار)ی ئه‌وسا كه ده‌س بدریته كردنه‌وه‌ی ریگه‌ی كۆیه و رانیه. باس كردنی ئهم گوزارشته و هه‌ول و ته‌قه‌للای خه‌لقی كۆیی بو وه‌ده‌سته‌ینانی گوزه‌ران و خو رزگار كردن له لاتهریكیی و بیده‌رامه‌دی، سه‌ره‌رای ئه‌وه كه تۆمار كردنی خه‌باتیكی مه‌ردانه و هه‌مه‌چه‌شنه‌ی مه‌فته‌نی حاجی قادره، کاریكه گیانی حاجی به‌سه‌ینیته‌وه، چونكه ئه‌و سه‌د سالیك له‌مه‌وپیش هانی خه‌لق و خزمی كۆیه‌ی ده‌دا بو جموجۆلی گوزه‌ران و له غه‌ریبه‌وه به هه‌لبه‌ست ریگه‌ی جوړجوړ و تازه‌به‌تازه‌ی نیشان ده‌دان سوودی لی وه‌رگرن. فه‌رموو سه‌ریری ئهم چه‌ند دیره‌ شیعره بکه له زیمنی قه‌سیده‌که‌ی «وه‌ره سه‌یری بزانه لاوی كۆیی» و بو خۆت ده‌لاله‌تی لی وه‌رگه. به دوا تانووت لی دانی كۆییان و سه‌رشکاندنیان له‌وه‌دا كه به شیخی درۆزن هه‌لده‌خه‌له‌تین ئه‌مه ده‌خوینیه‌وه:

ئهمیش ته‌نها نیه سووچ و خه‌تاتان
له كه‌سییش غافلن میسلی مه‌لاتان

له به‌غدا بوچی خورما بیته و له‌یموون
له بو ده‌رمان له مال بی رۆنی زه‌یتوون²²

له ده‌وری کوللی باغی شاری كۆیی
دوو سه‌د مه‌ن داری زه‌یتوونی به جوینی

له ئیوه کامه‌تان بووی یه‌ک دوو باریک
بکاته کیسه‌یییک یاخود خراریک

دوو پینی لیدا له کولا میسلی دۆشاو
وه‌کوو رۆن رۆنی زه‌یتوون بیته سه‌ر ئاو

وه‌یا که‌ی نیژراوه چه‌ند نه‌مامی
له نارنج و ترنج و هه‌ر مه‌قامی

²² - مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه رۆنی زه‌یتوون له‌کۆیی هینده که‌مه به ده‌رمان ده‌شی، که‌چی دار زه‌یتوون تا بلیی زۆره له باغه‌کانی كۆیی.

بزانن شين دهبي نابي به بهر دى
له جيگاي گهرم و ساردى چى بهسهر دى

بهراو خاكي ئيوه كيميابه
دور و گوههر گهزو و مازووي چيايه

مهعادين خاترى تو بي له گهل كان
گه نمتان زيړه هه تا زيوه زيوان

ره ژووي پاپور و خوي و نهوت و گوگرد
له كيو ئيوه دا كويه وه كوو گرد

حاجى له ناوهيتاني نهوتدا به نيسبهت ولاتي كوي پيشبينييه كي سهيرى كردوه ده شي بوي
به كه رامهت له قه له م بدرى و بخريته بهر تيشكى هم چند ديړه هه ليه سته ي:

هم قسه ي ئيسته عه بي لي ده گرن
تهو ده موش دى زه مانى بوي ده مرن

هم به تهو تهو به هم ده لي كاكه
سهيرى قانونى حاجى چند چاكه

هه ر چلوني ئيشاره تي فهرموو
وهك كه رامهت هه مووي و هه ده رچوو

سهير و كه رامهت و پيشبينييه كه له وه دايه كه له و سالانه ي دواييدا نهوتى كي زور دوزرايه وه
له نزيك كوي و بيرى بو هه لكه ندرا و هه موو كاردروستي نهوت ده رهيان جيبه جى كرا
به لام ياساي ژماره 80 ده رچوو كاره كه ي وه ستاند و بيره كه كوي كرايه وه. بيگومان حاجى
قادرىك هينده به په روش بي بو ميلله ته كه ي كه له دووره وه فيرى روني زه يتوون
ده رهيانيان بكا و هانيان بدا بو چاندني ليمو و نارنج، خه مي بيړي و لاته ريكيشى بو
ده خواردن ته گه ر له سه رده مي خويدا شاره كه ي دوو چارى ته و ته گه ريه بووبا.

پوختهی قسه له و مه زوووعه ئه وه به لاجوونی ری ترانزیت له کۆیه وه بۆ جیگه ی تر و مانه وه ی کۆیی بی ری و بان یه که م شاده ماری گه شه کردن و فراژوووونی ئابووری کۆیه ی بری. ده مینیتته وه شاده ماری دوهم که ورده سنعته و پیشه سازی پیوستیه کانی ژیا نی کورده واری بو، ئەم شادماره ش به لیشاوه که ی سنعه تی ئه وروپا و غه له به ی پیشه سازی شاره کانی تری تازه گه شایه وه و هیز په یدا کردووی عیراق، ئەویش پسا و بازاری کۆیی ورده و کز بو، خه لقی دوور و نیزیکی لی ته کایه وه، له چه ند گوندیکی ده وروپشتی خۆی به ولاره که س نه ما رووی تی بکا.

له حالیکدا ئۆتۆمۆبیل له به ینی شاره کاندا به دریزایی رۆژ و ماوه ییکیش له شه ودا وه ک کیشه ی ههنگ هاتووچۆیان ده کرد، رۆژی وا هه بووه له یه ک دوو ئۆتۆمۆبیل به ولاره له کۆیی ده رنه ده چوو. زستانان به زوری هاتوچۆ یه کجاری ده برا، خه لقی زور له برسان و له بهر بیئیشی بۆی ده رچوون. که سادی ئابووری گه یشته په ییک مانگانه ی هه ندی دوکان له قه یسه ریه کان بو به دره همیک، وا ده بوو به خورایش که س نه ی ده ویستن. بازار ئه وه نه ده چۆل بوو دوکانداره کان خۆیان به که لا به ردینته ده خافلاند. بیگومان تووتن نه با، که نه مر و نه ژی، گوزه رانیکی بۆ خه لقه که په یدا ده کرد کۆیی ئه وه نه ماوو خه لقی بژیتتی. نازانم دوارۆژ سه ر به چ ده گه یه نی، به لام تا ئیستا (1972) له بهرچاوه کۆیه ی سه دان سالی پیش ئیمرو به نیسه بت ئه و رۆژگارانه قیاسیک هه لئاگرئ له گه ل کۆیه ی ئیستادا.

ئینجا با سه ره وژوور بینه وه بۆ ته واو کردنی گه شته که مان له ریچکه ی ئه و باسه ی گوتم دوای که میکی دیکه لینی ده دویم. با بزاین کۆیه ی بهر له کزبوونه وه ی گه شه ی ئابووری و ده رامه دی، له میژووی کۆنه وه چ رۆلئیکی بوه له مه یدانه کانی کۆمه لایه تی و ژیا ری و رۆشنبیریدا.

گوتمان له رۆژه لاتی هه ولیر و کهر کوو که وه تا رۆژئاوای سابلاغ و سنه تاکه شاریکی کورد هه بووی کۆیی بوه بهر له دروست کردنی شاری سلیمانی بۆ ماوه ییک چه ند سه د سالی. له و چه ند چه رخه ی فه رمانه وایی عوسمانی له کوردستانی عیراقد تورکه کان بۆ مه به سی خۆ چه سپاندن، وه یا هه ر مه به سیک بی له دوو شاری هه ولیر و کهر کووکدا سه قافه تی تورکیان بلاو کرده وه و زمانی خۆیان خسته کوچه و بازاره کانه وه. ئەم کاره یان که له م دوو شاره دا خسته کایه وه له هه ر جیگه ییک دیکه ش با هه مان ته ئسیری خۆی ده کرد، وه نه ریچکه وت که یه خه گیری وان بوو چ عه ییک بینیتته سه ر گیانی کوردایه تیان.

ئه وه ی راستی بی دانیشته وکانیان بۆ پاراستنی کوردایه تی خۆیان زیاد له شاری دیکه دووچاری ناره حه تی ده بوون وه ک ئه وه ی مه له له دزی خوری ئا و بکا. لیره دا رووداویکی

میژوو ده‌گپینه‌وه بو روون کردنه‌وه‌ی هه‌لکه‌وتی شاری کۆیی که مه‌لبه‌ندی حاجی قادره له رووی راگه‌یاندنی رووحی کوردایه‌تییه‌وه. له و واقیعه‌دا که عوسمانی چنگالی خۆی گیر کردبوو له هه‌ناوی که‌ر کووک و هه‌ولیر، مایه‌وه کۆیی که پرشنگینی کوردایه‌تی بداته‌وه بو ناو دانیشتوانی عه‌شیره‌ت و دئی و ئاوییه‌کانی کوردستان له و مه‌ساحه‌ پانه‌ی تازه باسمان کرد. ئەو تفاعل و تیکچرژان و تیکه‌ل بوونی کۆیی هه‌ی بوو له‌گه‌ل لادئ و عه‌شهرت و کۆچه‌ری کورد به‌هۆی یه‌ک زمانی و له‌یه‌کدی نزیک بوونه‌وه‌ی عاده‌ت و نه‌ریت و فه‌رقیکی ئەوتۆی نه‌هه‌شتبوو له‌میانی روواله‌تی کۆیی و ده‌شته‌کی.

کۆیی شاریکی کرایه‌وه بوو بو دانیشتوی ده‌شت، خه‌لقه‌که‌شی ئاشناتر بوون به‌ ژیا‌نی ده‌شتوده‌ر، واته‌ هاتوچۆی دوو سه‌ره له‌ شاره‌وه بو ده‌شت و به‌ پیچه‌وانه‌ش نزیکی و شناسی و تیکه‌لییه‌کی بو سنووری به‌ره‌م دیتا له‌ میانی هه‌ردوو لا بو راهاتن به‌ ژیا‌نی یه‌کتر وای کردبوو ژنه‌ کۆیی وه‌ک ژنی لادئ به‌ رووی کرایه‌وه له‌ ماله‌وه‌ بچیته‌ ده‌ری. ده‌تدیت له‌ که‌ر کووک و هه‌ولیر به‌هۆی سه‌قا ئاو ده‌گه‌یشه‌ ماله‌کان، که‌چی ژنه‌ کۆیی جه‌ره و گۆزه‌ی له‌ سه‌رشان داده‌نا و هه‌لده‌کشا بو سه‌رووی شار و ئاوی خوارده‌وه‌ی بو مالی خۆی دیتا، یاخود جلی شۆراوی ده‌برد بو حه‌وزی مز‌گه‌وتان و گوپی رووباران «بسمیل»ی ده‌کردن، چ پاسه‌وانیشی له‌گه‌ل خۆیدا نه‌ده‌برد. له‌وه‌ش زیاتر، ئافره‌تی کۆیی له‌ هه‌له‌په‌رکیتی (ره‌شه‌له‌ک) دا له‌ ده‌ستی پیاو شایی ده‌کرد.

که‌ حالی ئافره‌ت وای پیویست نیه‌ باسی حالی پیاو بکه‌م چونکه‌ منیش باسی نه‌که‌م له‌ خۆوه‌ بو سرنجده‌ر ده‌رده‌که‌وئ جیا‌وازیکی که‌م نه‌بێ نه‌بوه له‌ میانی پیاوی کۆیی و دئییه‌کانی ولاتی کۆیی، ئەوه‌نده به‌سه‌ بلیم توتنه‌وانی خه‌لقی کۆیی که‌سبی توتنیان فیری دانیشتوانی دئییه‌کانی ولاتی کۆیه و رانیه‌ کرد.

ئهم یه‌ک زمانی و یه‌ک عاده‌تییه‌ کاریکی زۆری کورده‌واری کردۆته‌ سه‌ر کۆیی تاوی کۆیه‌شی گپراوه‌ته‌وه بو سه‌ر کورده‌واری. زۆر بوونی مز‌گه‌وت و بنگه‌ی خویندن و دین له‌ کۆیی، سه‌ره‌رای گه‌وره‌یی شاره‌که، به‌ره‌می جازیبه‌ی یه‌ک زمانییه‌ که‌ له‌ دوور و نزیکه‌وه فه‌قیی کوردی بو خۆی راکیشاوه‌ بی ئەوه‌ی حکومه‌تی عوسمانی پوولیک خه‌رج بکا خه‌لقه‌که‌ سه‌دان فه‌قی و مه‌لایان به‌ خپو کردوون و ریزیان لی گرتوون. فه‌قییه‌کی سه‌نهی یا ئاکره‌یی یا جه‌زیری که‌ بوه به‌ بالیۆزی ولاته‌که‌ی خۆی له‌ مه‌لبه‌ندی کۆیی، دوا‌ی خویندن و ئیجازه‌ وه‌رگرتنی سه‌ر له‌ نوێ بوته‌وه‌ بالیۆزی کۆیی که‌ گه‌راوه‌ته‌وه بو شاره‌که‌ی خۆی.

ئەم تېكەلپەي ژيانى شارستانىي و عشرەتى واى كىردو خەلقى كۆپى دوو چەشنىە جلك لەبەر بكا، وەك ئەھلى ھەموو شارىك كە تېكەلى ئەوتۆپى تېدا ھەبى، ھەم عەشرەتى ھەم شارستانى. لە لاينكەو جىبە و عەمامە و مېزەر و كەشىدە و كەوا و سەلتە و چاكەت و ھەميان، لە لاينكەو رانك و چۆغەل و پەستەك و شەلوار و مرادخانى و شەدە و پىشتىن وەك گول و گىاي بەھاران تېكەل بەيەكدى دەبوون و تا ئىستاكەش. لەناو ئەو تېكەلپەي جىل و بەرگدا دوو راستى پر لە واتاي تايبەتى كۆمەلاتى و قەومى دىننە بەرچاويكى وردىين.

راستى يەكەم ئەوئە جىل و بەرگى چىنى ناوئەنجى و بەرەژىتر لەسەر دەستوورى عەشرەتى بوە. بە پىنى بوونى پەيوەندى لەگەل دەشتودەر و رەنج دان جىل و بەرگىش خۆى رىك خستو لەگەل پىنداويستى ژيانى دەشت و ئەركى رەنج. ئەمە لانى كۆمەلاتى سەربە ئابوورپەو كە تىشكى خۆى لە چا و دەچەقېنى و سەرى رى بە ھۆش و سرنجى مرؤف دەگرى.

راستى دووم ئەوئە خەلقى كۆپى نە دەولەمەندى نە فەقىر و ھەژارى جلكى توركانە حكومەتيان لەبەر نەكردو. با بلىين ھەژارەكە وەزعى ئەوتۆى نەبوە جلكى ئەووروپى لەبەر بكا، خۆ دەولەمەندەكە ئەو وەزعى ھەبوە! سەرەراى بوونى ئەو وەزىع و ئىمكانەى بەرژەوئەندىش لىي داوا دەكرد لاسايى داگىركەر بكا تەو كەچى نەكرد. كەواتە لە ميانى دوو جازىبەى ئەم پەر ئەو پەرى بەرژەوئەندى سەر بە داگىركەر، لە لاينكەو و، جوولەى دل و ھەناو بو قەوم و خۆيش، لە لاينكى دىكەو، ئەو خەلقەى سەردەمى عوسمانى، بىن مامۇستا و رابەر، لە خۆو بە پالەپەستۆ و ھاندانى ھەستى فىترى خشكەيان بو كوردايەتى بوە. ئەمەش لانى راگەياندنى قەومى لە جىل و پۇشاكى كۆچكردوانمان. لەم مەيدانەدا گەنجى ئىمپروى كورد دەبى كرنوو ببا بو گىانى باپىرانى نەك شەرمى لىيان بىتەو.

ئەنجامىكى يەكجار گىنگى بە يەك گەشىتەوئەى شارستانەتى و عەشرەتى لە كۆپى بو ماوئەى سەدان سال وەزىكى زىدە تايبەتى ولاتى كۆپەيە ئەگەر سىن عامىلى: يەك زمانى و گەورەى و كۆنى شارەكە نەبا، ھەرگىز نەدەشيا ئەو وەزىعە پىك بى. لە شارى كۆپەو تايكى زۆر بەتىن و كارىگەر چۆتە سەر بارى «دەرەبەگى و زەويدارى» لە ھەرىمى نىكە دەستى خۆى. بەردەوام بوونى پەيوەندى زۆر بەھىز و ھەمىشەبى لە ميانى كۆپە و ولاتى كۆپەدا بە درىژايى ماوئەبىك سەرەتاكەى ديارنەبى كارىكى كىردو كەم شار توانيوئەتى بىكا لە كوردستاندا.

ئەم تىن و تاوئەى ژيارى (حضارى) و ئابوورى كە لە كۆپەرا پزاوہ بە ناو دەشتودەردا شىرازە و رايەلى گىانى قەبىلەبى و ھۆزپەرستى لەبەر يەك ھەلوەشاندوہ و لەحىمى جۆش خواردنى

بەيەكەۋە ژيانى تەسك و تروسكى پلەي سەرەتايى كشتوكالى تۈندۈتەۋە، فەللاحي گۈندەكانى ولاتى كۆيى لە ئەنجامى تەئسىرى ژياري شارەكە بەرەو «مستوى» يىر كىرەنەۋەي شارستانانە سەرکەۋتوون. ئەم كارە گەيشتۈتە رادەيىك كە دەيىنى لە ئەغلەب گۈندەكانى ولاتى كۆيى دەمىكە گيانى قەبىلەيى لەناو چۈە، تەنانت فەللاحي ئەو گۈندانە ھىندە چاۋ كرايەۋە بوون سەرەك عەشرەت و ئاغيان لەناو خۇياندا بەخىو نەكردە. لە ولاتى كۆيى پەيوەندى عەشیرەتى بە جارى پچراۋە، تا دەتوانم بلىم كەم كەس ھەيە ناۋى كۆنى تيرە و ھۆزەكانى بزاني.

زاھيرەي نەبوونى «قەبىلە - عەشرەت» لە دەۋرى كۆيى زاھيرەيىكى رىكەۋت نىە، بەلكوو گۈنزانەۋەيىكى گۈرانى كۆمەلايەتییە لە پلەيىكى سەرۋوتەر كە بەھۋى پەيوەندى سەقافى و ئابوۋرى ميانى كۆيە و گۈندەكان پىك ھاتوۋە. بە پىي زاراۋەي سىياسى تازە دەيى بلىين چالاكى بۆرجوازي كۆيى بە ھەردوو لانى ماددى و عقلىيەۋە لە نيوان خەلقى گۈندەكانى نىزىك كۆيى بۆ ماۋەيىكى يەكجار دوۋرودريژ چاۋى فەللاحيەكانى كىرەتەۋە و ھۆشكى سەربەخۆيى پى داۋن و بە تدرىج لە ئاغا و سەرەك عەشرەتى بىنياز كىرەۋون. لەبەر چاۋى فەللاحيكى مەيلەو شارستانى و خاۋەن پەيوەندى جۆرجۋرى ئابوۋرى و كۆمەلايەتى و فكىرە لەگەل شاردادا، سەرۋك و ئاغا و براگەۋرە لە عەرشى مەيلەو مقدسى پىشەۋايى و پارىزگارى نىمچە غەيىبى دىتە خوارەۋە و دەيىتە خاۋەن بەشكى نابهجى لە بەرھەمى كشتوكالەكە و مەر و مالەكەي.

بەلى بىنگومان ھاتنە خوارى سەرەك عەشرەت لەو عەرشە پىرۋزەي دەستكەۋتىكى ژياري (حضارى) و پىشكەۋتنى فكىرى و ئابوۋرى فەللاحيەكەۋا لە رىي رەگ و دەمارى پەيوەندى زۆر بەھىز لەگەل شارستانىكى زۆر گەۋرە و چالاكدا بۆي دى ۋەك ھىزى كارەبا لە مەكىنەۋە بە ھۋى تەل بگا بە پەنا و پەسنىۋى تارىك و لاتەرىك. چالاكى و ژياري شار نەبى فەللاحي دىل و مېشكى روون ناپىتەۋە بۆ تىگەيشتى سوۋدى قۇناغىكى لە خۆي ھەۋرازتر، لە فەرزى رووناكىش بىتەۋە، يەكجار بە ئەرک و درەنگ دەيى. راستى ئەو تىۋورىيەي كە دەلى بۆرجوازي شار دۆستى فەللاحيە لە دژى زەۋىدار و ئاغا، لە ۋەزى فەللاحي ولاتى كۆيى زۆر چاك دەفامرىتەۋە.

دەيى ئەۋە بزانيىن و باۋەرى پى بىنين كەۋا لە ژيانى سەرەتايى و دوۋرەشارستانى عەشرەتيدا مرۇقى عەشرەت لەبەر ھۋى يەكجار بەھىز و ھەمەچەشەنە، ۋەك ھەستى خزمایەتى و بەرژەۋەندى تەسكى ناۋخۆيى و پىۋىستى پارىزگارى مېشك و بەيەكەۋە رابۋاردنى دائىمى لەگەل خەلقى عەشرەتەكەي و كەمپەيوەندى لەگەل عەشرەتانى دىكە و تەسكى نىگا و

نۆرىن و دەيان ھۆى وەك ئەمانە كە دەتوانىت بۆ خۆت بىاندۆزىيەو، ئا ئەم مروقى
عەشرەتتە وا دەلكى بە عەشرەتە كەيەو ھەر دەلىي بەردىكى ناو ديوارە بزوتنى بۆ نى
مەگەر ديوارە كە برمى. تىكرى عەشرەتە كەش سەرۇكيان بەلاو دەبىتە رەمزى شانازى و
خۆ پىھەلدانەو ھۆى سەلامەتى و پاراستنى.

لەو ژيانە سەرتايىدە جارى خەباتى چىنايەتى تارمايشى لە ناو عەشرەتە نادىترى. لە پلەى
قەبىلەى بەر لە نىشتەجى بوون، مروقى قەبىلە نەك خەباتى چىنايەتى ناكا و بەس، دەتوانم
بلىم جارى لاي ئەو «مفھوم» ى چىن پەيدا نەبوە تاكوو خەباتى بۆ بكا. بەسە بۆ سەلماندى
ئەم راستىيە كە مروقى كۆچەرى بىر ناكاتەو لەو بە بىن بە خاوەن زەوى چونكە جارى بىرى
نە كرەتەو لە كشتوكال تا خولياى زەوى مىشكى پر بكا. تىكرى كۆچەرى قەبىلە وەك
يەك خىزان لە شوپىنكەو بۆ شوپىنكى تر دەگوپنەو بە دوا دەم و كاوپىژى ئازەلە كانياندا.
خانەكەشى برىتە لە رەشماللىك كە ئەویش وەك خۆى بە زەويەو نالكى.

لەو پلەيەدا «پەلەى ژيان» ىش كە ياسايىكى كۆمەلاتىي فرەوانتر و رەگ داکوتاوتر و كۆنتر
و بەھىزترە لە خەباتى چىنايەتى وەيا قەومى، بگرە ئاينىش، ئا ئەو ژيانەش بە جورىكى
گشتى و تىكرى عەشرەتە كە دەيكا بۆ پەيدا كرەنى پاوان و بەرگرى دوشمن و زال بوون
بەسەر تەنگوچەلەمەى گويزانەو ھاتوچۇدا. ئەو ستەم و دەستدرىژىيەى كە پەلەى ژيانى
فەردى بە فەللاحيكى دەكا لە دژى فەللاحيكى ھاورى و دراوسىي خۆى ھەرگىز مروقىكى
كۆچەرى لە دژى ھاورىيە كەى نايكا، چونكە گەلىك بەرژەوئەندى گشتى سەر بە ھەموو
عەشرەتە كە لە يەكدييان نىزىك دەكاتەو ھەندىن مەترسى دەرەكى «خارجى» دەيان
كاتە برا و برادەر. لە فەرزى دەسەلاتدارىك بشىھوئ غەدر لە يەكىكى بىندەسەلاتى
عەشرەتە كە بكا سەرەك عەشرەت دەرھال لىي بەدەنگ دى و «جەرىمە» ى دەكا، چونكە،
وەك گوتم، سەرپاكى عەشرەتە كە بۆ خويان و بۆ سەرۇكايەتى يەك خىزانى گەورە پىك
دېتن.

ھۆى ژيان لە نىو كۆچەر ئازەلە، دەسرۇيوئىكى كۆچەر مەگەر دزى بكا لە بىندەسەلاتە كە،
كە كارىكى زۆر زەحمەتە و ئىمكانى شارەنەوئەى نىو ھەبىتە ھۆى رىسوا بوونى دزە كە،
دەنا مەر و ئازەلى ھەردوويان لە يەك مىگەل و گاراندىن و بى جياوازى دەلەوئەرىن، شوان
ناتوانى مەرى پياوى بىندەسەلات ھەلاوئىرى و لە پاوانى دوور خاتەو تا كە ھى دەسەلاتدار
باشتر بلەوئەرى. من بۆ مەبەسى روون كرەنەو ئەو ئىھتەمالە باس دەكەم دەنا لە نىو كۆچەر
نە فەقىر و نە دەولەمەند و نە شوان بىر لە شتى وەھا ناكاتەو. لە لانى مەردارىيەو
فەللاحيش رىي نىو دەستدرىژى بكا بۆ يەكىكى دىكە مەگەر بە دزىن (دزىنىش كارىكى

دەگمەن نېھ لە نېو فەللاخاندا)، چونکە مەر و ئازەلی فەللاخیش وەک هی کۆچەران لە یەک مینگەل و راندا بەخێو دەکرین.

بەلام فەللاخ لەو مەیدانانە ی گوزەران کە مەسلەحەتی یەکیکیان تیندا بە هی یەکیکی دیکەو نەبەستراو تەو وەک کینگە و نۆرەئاو و سەپان و ریتجەبەر گرتن و بە دزیەو مەر لە دەغل بەردان... هتد کەمتر دەست دەباریزی لە زیان گەیاندن بە درواسیپە کە ی. ئەغلەب فەللاخیک کە لە کەلینیکەو بۆی هەلکەوت قەپیک دەگرئ لە هاواریپە کە ی، لەو دا چ گوئی خۆی ناداتە ئەو تیۆریانە کە لە جیاتی فەللاخ «ادعا» ی ئەو دە کەن بەرژەو نەندی چینایەتی فەللاخان دەکا بە برادەر. ئەمە یە فەرمانی «پلە ی ژیان» کە لە تەک ئەو دا خەباتی «چینایەتی وەیا قەومی» سەدان سەدان سەل خەوی وەک مەرگی لی دە کەوئ ئەگەر دەمە چەقۆیە کی لاو کی (جانبی) بە خەبەری نەهینی، تا بە تەوژم و تاقەتی میکانیکی خۆی هۆشیار دەبیتەو و چاو هەلدیتی و دەجوولئی، فەلسەفە و «نظریە» تاقەتیان دەچی و خەویان لی دە کەوئ.

بایمەو یادی فەرامۆش کردوان. لەو ناوچانە کەوا گیانی عەشرەتی تیندا بەهیز بوو کاتیک «تسوویە» جار درا فەللاخ بییری لەو نە کردەو داوای زەوی بکا، هیشتا دمه چەقۆی لاو کی نە ی ئیشاندبوو تا بە خەبەر بی، بۆیە هەرچی زەوی هە یە بە ناوی ئاغا و خاوەن ملکی زلەو نووسرا. دوا ی تەواو بوونی «تسوویە» بەهۆی هاندانی گەنجی تازه پیگە یشتوو، کە هەندیکیان بە چکە ئاغاش بوون، فەللاخ لە ئاغا هەلگەراپەو. هۆی بیدەنگ بوونی فەللاخ لە کاتی «تسوویە» دا لە ترسی میری نەبوو بە لکوو لە بەر نەبوونی هەست و راپەرین بوو. چونکە وەک دیتمان دوا ی پەرەسەندنی ئەو هەستە لە ریی تەبلیغاتی گەنجە کانهو نە ترسی میری و نە بریاری «تسوویە» و نە تاپۆی رەش، فەللاخی نەوستاند لە جوولانەو ی چینایەتی و بەگژدا چوونی ئاغا و خاوەن زەوی. لەو کاتانەدا کە فەللاخی ناوچە ی عەشرەتی ئەرزی بو ئاغا کە ی «تسوویە» دە کرد و شایەدی ملکایەتی بو دەدا، دییە کانی ولاتی کویی زوربەیان هی فەللاخ بوون و لە زۆر کۆنەو دەخلیکی ئاغان بەسەرەو نەما بوو.

زاهیرە ی بوونی گوندی بچووکی وەک «گۆرقەرەج» و مانەو ی بو خورده مالیکی وەک حاجی قادر و باب و باپیری، ریکەوتیکی کویرانە نیه، بەرهمی ئەو گۆرانە و پیشکەوتنە ژبیری (حضاری) یە دوورودریژی کۆیە یە کە باری کۆمەلایەتی و فکری ولاتی کۆیە ی پلەییکی تەوا سەر خستبوو لە چاو زوربە ی ناوچە کانی کوردستانی ژیروودا.

خۆرای و ریکەوت نیه ئاغا و خاوەن زەوی ولاتی کویی لە شاری کۆیەدا ژیاون نەک لە دییە کان. فەللاخ کە هەستی سەر بەخۆی جوولا هەل ناکا، ژیانی ئاغاش لە ناو کۆمەلە

فەللاھىكى ئاغانەۋىستوودا چ تامى تېدا نامىنى. وردە وردە لەگەل پەيدا بوونى نارېكى بەيەكەۋە ھەل نەكردنى فەللاھ و ئاغا بە ناچارى ئاگاھ دەگويزېتەۋە بۆ شار و لەۋيە دەتوانى ئاسانتر سەرپەرشتى ملىكەكانى بكا چونكە كەمتر شەرەندوۋە لە بەينيان پەيدا دەبى و ھەرچى بىنگارىشە لە كۆل فەللاھ دەبىتەۋە، كە لەكۆلېش بۆۋە نابىتە ھۆيەكى تازە و تايبەتى بۆ زىدە رىق لى بوونەۋە.

رەنگە بگوترى لە حالى وادا كە ئاغا و فەللاھ كەوتنە بەرپەرەكانى يەكدى، حكومەت بەپىي بەرژەۋەندى مشتركى چىنايەتى پىشتىگىرى ئاغا دەكا و سەرى فەللاھى بۆ نەرم دەكا. لە فەرزى روالەتى ئەو نەزەرىيە بى دەمەتەقەش قبول بىكەين و بلېن ھەمىشە حكومەت خزمەتكارى «چىن» بوە، خۆ حكومەتى كۆيەى دەۋرى عوسمانى ھى كوردان نەبۋە تا ئاغا و مەللاكى كورد حىساب كەين بە خاۋەن حكومەت و چاۋەنۆرى يارمەتى لەو حكومەتە بىكەين بۆ ئاغا لە دژى فەللاھ. داگىر كەرى بىگانە، بەتايبەتى ھى رۆژھەلات كە دواكەوتووتر بوە لە ھى رۆژئاۋا، خەرىكى چەوساندەۋە و راۋ و پرووت بوە، رەنگە پاروۋى چەورتى لە ئاغا قەپاندن بى نەك فەللاھ.

ئەم راستىيانە بۆت روون دەكەنەۋە كە حاجى قادر رەگى دەگەرېتەۋە بۆ بىنجىكى فەللاھى ئازاد و خاۋەن زەۋى و گوزەرانى سەربەخۆ و رەسىۋ لە زولم و زورى چىنېكى سەروۋى خۆى. بېشكەى مندالى حاجى ھەرچەند ھەزارىش بوۋ بى بېشكەيىكى سەربىلند بوە، داغى نۆكەرى و ژېردەستى لەسەر گۆنەى نەبوە، ئەگەر دەرفەت ھەبا ئەۋەندە خەرىك بىن ھەموو فرىكەيىكى رەگى سەركەشى حاجى بگەرېتېنەۋە بۆ بزويتەرىكى ماددى كە پالېشتى بكا لە سروشتە نەسەلمېتەكەى و پى داگرىن لەسەر دۆزىنەۋەى شوپىن قامكى (بىسمە) ھۆى گوزەران لە دەروون و «ذات»ى حاجى، مومكىن بوۋ سى زەۋيەكەى «زولفەقار و قەرەقاجىن و ھاۋىنەھەۋار» بىكەين بەۋ مەمكەى ھەۋەل دلۆپى بەخۆ نازىنى تكاندۆتە ناۋ ھەناۋى حاجى قادرەۋە.

بە پىي گەز و گرىنى سەردەمى حاجى، پىش ئەۋ و ئىستاكە و تا دۋارۋۆزىكى نادىيارىش، ۋەدەستھىننى گوزەران لە سەرچاۋەى ئازاد و بى زور و زەنگى ئەم و ئەۋ ترسى نابىران، فرچكى سەربەخۆيى و رىز لەخۆ گرتنى بە مروف دەگرت و ھەستى بچوۋكايەتى و دەست بەسەرى لە دەروونى دەرواندەۋە. فەللاھىك خۆى بە خاۋەن زەۋى بزانى و بە ئارەۋۆى خۆى بىكىلى و نەيكىلى و ئازەلەكانى بى ترس لېرە و لەۋى بلەۋەپىنى و چاۋسور كەرەۋەى نەبى، ھەلبەت فەللاھىكى لەخۆ رازى و سەركەش دەبى لەچاۋ يەكىكى دىكەى

«کریگرته» که ناچار بی بو خاتری زهویه کهی له بهر دهستیدا بمینیتتهوه خاوه نه کهی بلاوینیتتهوه و میچکه میچکهی له بهر بکا و سوخره و بیگاری لی بسه لمینتی.

باوهر ده کهم له رۆژگاری ئیستا که شماندا، له ولاتی وه ک عیراق و کوردستان و زوربهی ئه و ولاتانه که شیرازهی کومه لایه تی تیدا فلاحه ت و زهراعه ته، هینوتی شه خسیه تی فلاح زهویه که یه تی. که زهوی لی سه ندرایه وه و ملکایه تیه کهی نه ما، به ههر ناویک بی، ناوه رۆکی مرؤفایه تی و ئیراده ی له دهست ده چی و ده بیته هی ئه و لایه نه که زهویه کهی لی ساندوه. فلاح که خوی خاوه ن زهوی نه بوو، ده بیته عه بدی زهوی. که بلین جارن خاوه ن زهوی فلاحی ده کرد به عه بد له ری دهست راگه یشتنی به سه ر چاوی مه عیشه تی فلاحه که، ئیستاش که نه قابه یا خود ههر ریک خراویکی تر خو له فلاح بکا به چاوو سوور که ره وه بتوانی ئه رزی لی مه نع کا یا خود لی بسینیتتهوه و پیدا به یه کینکی تر، دیسانه وه فلاحه که هه مان عه بدی له مه و پیش ده مینیتتهوه که هه بوو. «ئاگا گۆری» فلاح ناگۆری، فلاحی بی ئه رز مرؤفیکدی دلی بی ئیراده یه.

من که وا به په له له و مه وزووعه گرنگه به بازدان ده رۆم و په نجه بو ئیره و ئه وی دریز ده کهم و لی تیده په رم بویه یه چونکه مه به سم نیه توژینه وهی نه زه ری و میژووی سه ره بخو و قوول له کومه لایه تی کوردستان بکه م. ههر هینده ده توژمه وه بای ئه وه بکا له بهر تیشکی به راورد کردنی جیگه له گه ل جیگه و به یه کدی گرتنی پله له گه ل پله، پایه یه شاری کویه و «حجم» ی کار کردنی له ژبانی کومه لایه تی و ئابووری و رۆشنیری کورده واری خو به ده ر بخا له بهر چاوی خوینده واریکی تازه پیگه یشتووی کورد.

روون کردنه وهی ئه م لایه نه راسته وخو یارمه تی ئه وه شمان ده دا بزاین بوچی ئیمکانی ئه وه هه بوو یه کینکی وه ک حاجی قادر له و خاکه هه لکه وی. حالی بوون له واقعی ژبیری و رۆشنیری کویی... ناسینی کویی و تیگه یشتنی ده وری له گۆرینی کومه لایه تی و ئابووری کورد به دریزایی میژوویکی سه ره تا نادیار... سه ره که وتنی تیکرای دانیشتوانی ناوچه ی کویی بو پله ییکی به ره و ژووتر له پیلپیه کی تطوردا، لایه نی «له عاده ت به ده ربوون» ی ده ره که وتنی حاجی قادر و مه لای گه و ره له کویی ده کاته شتیکی مفهوم.

که کویی ناسرا مه علوم ده کری ریکه وت نیه به دوا حاجی قادردا، که ئه م نووسینه ده یه وی له گویره ی ئیمکانی تی بگا، مه لای گه و ره بی و باووودی مه لایه تی له پیش هه موو کوردیک کچی خوی بنیری بو مه کته بی کوران... تاکه کوردیک بی شیوه ن بکا بو بارزانی 1932... تاکه کوردیک بی بو مافی کورد له نه وت به گز میریدا بی له 1930... تاکه

كوردىك بى پروتستوى خوى دەرپرئ له تۆمار كردنى ئەرزی كورد به ناوى وهزارهتى دارايى عىراقهوه:

«قطع النظر» یش له معدهن و كان
ئهو ئاو و بهراوى ملكى كوردان

كردیانه ئهرازی ئه میری
وهی خاک بهسهرت ئهتۆش ئهسیری

ئهوسا چ بهیاننامهی 11 ئازار و پرۆژهی ئۆتۆنۆمی نهبوو مافی كورد بپاریزی له دهستدریژی ریژیمی پاشایی بهرانبهر مافهكانی ماددی و معنهوی گهلی كورد، دهبوا دهنگیک بهرز بیتهوه لهو گوزارشتهی دهخلیکی بهسهر وجودی كوردهوه ههبوو، ئهم دهنگهش هی مهلاى گهوره بوو.

ئهوش بزانه دهرخستنی رۆلی كۆبی له پیگه یاندنی ئهم بلیمه تانه بایی سه ره موینك له پایه یان دانالهنگینی، چونكه ئهم راستیه ههر ده مینی كه ههستیارى و سۆز و ههلهكهوتوی بیمانه ند وای كرده تهنها ئهمان بتوانن هیوتینی ئهم سه قافه تهی كۆبی تیکه ل به دهروونی خۆیان بکهن و وهك بوركان له رۆژگاری كوردهواریدا بیته قیننه وه. حیسابیکیش بۆ ئه وه بکه هیچ کامیکیان بۆ ئومیدی شه خسی، چه ندیش كه م بی، خه باتیان نه كرده، به پیچه وانه، كوردایه تی ئیفلاسی به ههردوو یان كرده. له هه وه ل ههنگای ته قه لایانه وه بینیازی خۆیان دهربرپوه و هه رچی ته مای خۆشی بی له دلّی خۆیانیان دهره اویشته ههردوو یان له ناخی دلّ و دهروونی كۆبی، كه میراتیکی ههزار ساله ی یا زیاتری رهوتی به رهو پیشه وهی زیاری و رۆشنبیری كورد بوه ههلقولبون، له غه یبه وه نه هاتوون، بۆ كۆری كۆششی بی فروفیل و گریوگال كه له ره سه نی و قوولایی ئه و سه قافه ته بوه شیته وه.

ئه گه ر كۆبی جیی نه خوینده واری با زیاتر له هه موو كوردستان، هیچ ته فسیریکی ماددی ناتوانی تیمان بگه یه نی بۆ ده بی حاجی قادری «كۆبی» ده یان سال پیش هه موو كوردیك بکه ویته وه له مه یدانى بیرى روون و فه لسه فه ی كوردایه تی؟ بۆ ده بی ئه و تاك و ته نها له ناو ده میلیون كوردی ئه وسای بیر بکاته وه له بارى كۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسى و رۆشنبیری ئه و تۆ به زیه نی غه یری ئه ودا نه هاتبی؟ چۆن وا بوه زیده له هه موو كوردیك بهر له 100 سال زیاتر پروگرامی خه باتی میلی بکا به ئایینی خۆی و بیكاته وه به دهرس بۆ

میلله ته که ی؟ ئە گەر کۆیی مهفته نی ئەو جههاله ته بی که گوتاره که ی «هاوکاری» ده یکا به بهرگ و له بهر کۆیه ی ده کا دهبا رۆشنییریکی رۆژانی ئیستا که تیمانگه یه نی چون وا رینککه وت مه لای گه و ره تاکه مرۆفیک بی له ناو کورد و غهیری کورد به و هه موو جورته ته وه هیرش بیا ته سه ر چا و گه کانی «جبر» و شتیک بلنی هه ر ئەو گوتبیتی، ئیمروش گه نجیکی «علمانی» نه ویری بیلنی؟

خۆزی ئیمامی رازی له م عه سره زیندوو بایه
تا له سونعی به شه ری ته ییاره ی بدیبا یه

ئه و جا ئیمانی دیتا به قودره تی به شه ری
قه ت ئینکاری نه ده کرد به ته قلیدی ئه شه ری

چونکی سه لبی ته ئیسیریان له قودره تی عه بدی کرد
ئوممه تی وا به قودره ت پاکی به زیندوو بی مرد

«رواه الدار قطنی، حدثنا الترمذی»
هه موو له کیس ئیمه دا له پاپۆر تا کوو ده رزی

ئیمامی «ماتریدی» ش یه عنی «علم الهدی»
چه ند له قودره تی هات رینگه ی له ئیمه تیک دا

ده تیمان بگه یه نن به ناو کام ده ربوونه و کوچه تاریکه کانی جهه لدا فکری بۆ ئەوه رۆیی بلنی:

عیلمی ته بیعه ت عیلمی خودایه
«قال» و «قول» گشتی هه بایه

عیلمی کیمیات گه ر نه خویندوه
به خوا نازانی خوا چی کردوه

ئهمه ی ده گوت له کاتیکدا به لای زوربه ری خه لقه وه ده م لیدان له «طبیعه» به کفر و
«الحاد» حیساب ده کرا له و روه وه که گۆیا شه ریک په یدا ده کا بۆ خوا. له لایه ن سوودی

شەخسەشەو قسەکان بەر لە ھەموو عالەم دژی خۆی بوو چونکە خۆی مەلا بوو، شۆرەت
و شەخسەتەتی لە گەڵ مەلایەتی تیکەڵ بوو.

بۆ دەبی یە کەم دلێر لە کوردستاندا پشتگیری بکا لە ئافرەت دەنگی مەلای گەورە بی لە
کۆیی؟

ژن مامۆستای فیترییە

«تشکل» ت لەوییە

ماددی یە «معنوی» یە

«رشد» ە یا لە رێ لادان

تەریبە لە لای داکە

داک چاک بی ئەولاد چاکە

باب لە ئەسلا بی باکە

فەقیکی ناکا چەندان

کە دایکی چاکی نەبی

سێ سەد حەدیسی «نبی»

چلۆن تەئسیری دەبی

وێک پف لە پەتک و سەندان

ئەم بەستەنەوی پەرورەدەبوونی مندال بە کۆش و باوەشی دایکیەو و دۆزینەوێ پەیوەندی
ماددی لە میان «رەوشت» ی مندال و «بیشکە» ی مندال چۆن سەری دەرھینا لە
سەرچاوەی «جەھالەتی» کۆیی؟ گۆیت لێیە دەلی «سێ سەد حەدیسی نبی» بی دایکی
چاک تەئسیری نابێ؟ ئەم بیروباوەرە ئازادە چۆن ئیمکانی بوو چل سال زیاتر لە مەوبەر لە
شەو زەنگی کۆیی بگەشیتەو؟ سرنج بدە تێدەگە ی لەم ھەلبەستەدا داوا دەکا پەرورەدە
کردنی مندال لە دایکەو رانەگۆیزری بۆ باوک کە لە یە کدی جودا دەبنەو. دەپەوی لە
نوێ بیر بکریتەو لە سوودی مندال ئاخۆ باوک یا دایک بۆی بە پەرۆشترە لە ساواییدا؟
دەلی تەریبە لە لای داکە- باب لە ئەسلا بی باکە.

رہوا نابینم باسی مہلای گہورہ بہ جۆریکی «جانبی» بینمہ ناو نووسینمہوہ چونکہ ئہو بۆ خۆی لیبی دہوشیتہوہ بیتہ سہرچاوی دیراسہییکی قوول کہ لہ فہلسفہ و خہبات و رہوشت و بییری ئازادی ئہو مرؤفہ بدوی. حورمہتی حاجی قادر ئیزنی بۆ وەرگرتم لہ گیانی مہلای گہورہ کہ لیترہ بہ مونسہبہی جیگہ سوود لہ یادی وەرگرم، ہەرچہند یاد کردنہوہشی بہ جۆریکی سہرہخۆش نہبی.

با لہ حاجی و مہلای گہورہ واوہتر بیین بۆ ساللہکانی 40 – 50 و چاویک ہہلبینین لہ خہباتی سیاسی کوردہواری، دہینین بہشیکی زۆر لہ ئەندامانی «قیادی» پارتہ شورشگپڑہکان گہنجی کۆیین. ئەگہر بہ تہئیسیری یاساکہی «قصور ذاتی Inertia» نہبا کہ تین و تاوی رابردووی دہولہمہندی کۆیہی لہ رووی سہقافہت و تابووری و کۆمہلایہتیہوہ گلپڑ کردہوہ بہ دوا حاجی قادر و مہلای گہورہدا بۆ ئەم گہنجہ شورشگپڑانہ، ئەگہر ئەمہ نہبا کۆیہی سالانی 1940 و 1950 تیکرای وہزعی ہیندہ دالہنگا بوو نہتوانی بچیتہ ریزی سلیمانی و ہہولپڑ و کەرکووک لہ رووی ئیمکانی پی ہہلستان بہ ئەرکی قیادہتی بزووتنہوہی سیاسی. رابردووی پڑ شانازی کۆیی یہ کہم ہاندہری خہلہکہی بوو تا لہ کۆری خہبات دوا نہکەوی. بہ ئەرک و زہحمہتیکی نہفہسبڑ کۆیہی دابراو لہ کاروانی دہرامہد و گوزہران خہباتی سیاسی خۆی لہ ریزی ہہرہ پیشہوہی خہباتی گشتیی عیراق و تاییہتی کورد دہئاژوا. بہراستی شہرمی لہ خۆی دہہاتہوہ، وہک دہولہمہندیکی لی قہوماو، دان بنی بہ ئیفلاسیی خۆی ہەرچہند بہمہشدا لہ ئەرکیکی پشت شکین رہا بی. من کہ لہ نزیکہوہ ئاگادار و تیکہلی ئەم بزووتنہوہ و خہباتہ سیاسیہ بووم دہتوانم باش «تقدیر» بکہم کہوا کۆیہی رووت و قووت و برسی بہرہو ہہلہوستی سامناک و ئەرکدار دہچوو و چہندین جار بہقہدہر توانایی خۆی قورسایی خہباتی دہگرتہ بہر، نہک لہبہر بہسہووو چوون لہ خۆ ہہلسہنگاندن و «چہند دہخوا و چہند دہبہزی» بہلکوو لہبہر تاکہ ہۆی شہرم کردنہوہ لہ کۆل دان.

بۆ ئەوہ قسہکانم مافی خۆیان لہ قہناعہتی خویتہر وہربگرن لیترہ بہرہژیر لیستہییک دہگرمہوہ لہ سہرژماری کۆیہ و شارہ پیشہواکانی خہباتی سیاسی لہ کوردستاندا تاکوو بہوہدا ئیمکانی نرخانندی رۆلی کۆیی ئاسانتر بی لہ رپی بہراورد کردنی بارستی ئہو لہ گہل ہی ئەوان:

1965	1957	1947	
10.500	8.300	7.800	كۆيى
92.000	40.000	27.000	هەولتېر
86.000	50.000	33.000	سليمانى
157.000	126.000	68.000	كەركووك

تا ئەو سەرژمارانە بەھەلەت نەبەن دەبى ئەوئەش بزانى دەرامەدى ھەشت ھەزار كەسى كۆيى نيو بەقەدەر دەرامەدى ھەشت ھەزارى سى شارەكەى دى ناكە چونكە پەژارەبى بارى ئابوورى كۆيى گەببە پلەببىك فرزەى برى بوو و بەتەواوى پەكى گەشە كردن و گەورەبوونى خستبوو: لە 1947 ھە تا 1957 ھەك لە لیستەكە دەخوئیتتەوہ سەرژمارى 500 كەسى زیاد كردوہ. ئەم ژمارەبە كەمترە لە سەرجوملەى مندالبوون لەو دە سالانەى كۆبیدا، دەبوا لە برى مندالبوونەوہ پتر زیاد كا بەلام ببئیشى و ھەژارى خەلقىكى زۆرى كۆبەى دەربەراند بەرەو ھەولتېر و كەركووك و رانىہ و قەلادزە و سلیمانى و بەغدا و ھەموو لایەك... بەشكىكى زۆرى فەرقى دوو ھەزارى میانى سەرژمارى 1957 و 1965 دەگەریتتەوہ بو ھەلاتنى فەللاخان لە دئبەكانەوہ بو ناوچەى قەزا و لیواكان لەبەر مەترسى جەنگى ناوخۆبى، دەنا رۆبشتنى كۆببان بو جینگەى تر ھەر بەردەوام بوو تا ئەو رۆژەى 1965 كە سەرژمارى تیدا كرا، بو خۆم یەككەم لەو رۆبشوانە، وا بزائەم تا ئیستاش ھەر بەردەوامە. خو ئەوہى راستى بى بەشكىكى زۆر لەو كەسانەى كۆبەیان بەجى نەھبشت بەھۆى ئەوہوہ بوو ھىچیان نەبوو بىكەنە خەرجى راگوئستەن.

لەمەرا بۆت مەلۇوم دەبى كۆبەى 7-8 ھەزار كەسى بى دەرامەد بەقەدەر شارى 4-5 ھەندى خوى گەورە و چەند جار لە خوى دەولەمەند تر خەباتى دەكرد و رەنجى دەدا. یەكەم بەھۆى ئەم زیدە فیداكاریبە تەوژم و پالەپەستۆى بەھبىزى رابردووى بوہ نەك

هیزی ئیستاکی. له بیرمه له سالی 1957 که تیپی «مهولهوی» له گهشتی پیتاک کۆ کردنهوه بۆ خنکاوه کانی سلیمانی هاتنه کۆیی، به کیک له ئەندامه کانی به خۆمی گوت «هه رگیز نه مده زانی کۆیی شارینکی هینده بچوو که، له گویره ی دهنگ و ناوی خهبات و چالاکیی سیاسی که کویه ههیه تی ده بوا هه ر نه بی 25 هه زار نفووسیکی هه بی». ئەوسا نفووسی هه شت هه زار بوو، هی سلیمانیش په نجا هه زار. دیاره ئەو ئەندامه له دلی خۆیدا، به لای که مه وه کۆیه ی داناوه به نیو هه نده ی سلیمانی، که چی ده وری شه شیبه کینکی ده رچوو...

له یه که م کۆبوونه وه ی ئاشتیخوازانی عیراق له سالی 1954 ته نه نا ئاییکی ئەوسای کورد که به شدار بوو بی ئایی کۆیی بوو. گه و ره ترین ده سه لاتدار و خاوه ن و زه وی و هیزی عه شره تی کویه ش کا که زیادی حه ما غابوو ئەویش یه کیک بوو له و به شدارانه و، ئەوسا، ناوی له ریزی هه ره پینشه وه ی ناوه کان نووسرا بوو. بۆیه ده لیم ئەوسا چونکه کاتیک له دوای سه رکه وتنی شۆرشێ ته ممووز که ئاشتیخوازی بوو به هۆی خۆره پینش کردن و حه سانه وه، که سانی ئەوتۆ له کورد و عه ره ب هاتنه ریزی پینشه وه ی ئاشتیخوازی و ناویان تییدا بریقایه وه له وه به پینش خۆیان ده پاراست له مه ترسی «تاوانی ئاشتیخوازی». پیاوی وه ک کا که زیاد هه ر بۆیه ده ستی ده دا بی به سوپه ر و قه لغانی کاتی خه وف و خه ته ر. ئەمه راستیکه ده بی بنووسری و په ندی لی وه ربگیری. ئیمروش نه بی له دوا رۆژدا. په ندیشی لی وه رنه گیری، به لکوو دو شمنایه تیشی بکری، هه ر ده بی بنووسری. چ قه یدی هه یه راستیی به به رگویی میژوو که وی.

به ر له وه بگه یه نه باسی «ئاشتیخوازی» و کۆبوونه وه که ی یه که می، ده بوا ئەوه بلین کۆیی ته نه نا شاریک و ناوچه ییک و ئاوا ییه کی کوردستان بوو که له هه موو خه باتی ئاشکرای کوردی عیراق توانی بی تی له ری هه لبژاردنی راسته قیینه و به اصطلاح «جماهیری» یه وه دژی خواهشتی میری نوینه ری سه ر به پارتنیکی شۆرشگیر بگه یینیتته ئەنجومه نی نوینه ران (مجلس النواب). له هه لبژاردنه کانی دوای جهنگی دو هه مه وه تا ئەو هه لبژاردنه ی له ئاخه لیوی سالی 1954 دا کرا بۆ ئاماده کردنی زهرفی له بار بۆ «په یمانی به غدا»، نوینه ری «پارتی دیموکراتی کورد» له کۆیی ده رچوه و دهنگی کوردی به گو یچکه ی جیهان راگه یاندوه و داوا کردنی مافه کانی دروشمی چالاکیه سیاسی که ی بوه له ئەنجومه نی نوینه راندا. نه گه یشتنی نوینه رانی ناوچه کانی دیکه ی کوردستانی عیراق به ئەنجومه ن شایه دی ده دا له دژی رێژی می پینش 1958 و ئەوه ئیسپات ده کا که ئازادی نه بوه له هه لبژاردندا. به لام گه یشتنی نوینه ری کۆیی له ئەنجامی زهحمهت و ته قه لاییکی زل و زه بانه دا سه ره رای ئەو شایه دییه ی دژی رێژی می پینش 1958، شایه دییه کی تایه تیش ده دا بۆ کۆیی که شاریک بوه، رهنگه تاکه شاریک بوو بی، له هه ژاریه وه تاکوو گه و ره ترین

دەسەلانداری، خەباتی کردووە بۆ دەستەهێنانی پیرۆزی لە جەنگی سیاسی میلی دژی رێژیمیکی حەقنەسەلمین.

ئەم تاییبەتییهی کۆیی که نادیتری له شویتینی دیکه‌ی وه‌ک خۆی، میراتی بی دەمه‌ته‌قه‌ی رابواردووی به‌نرخ و پیشکه‌وتووویه‌تی، ئالقه‌یکه‌ له زیجیره‌ی بیچرانه‌وه‌ی به‌ره‌وپیش رۆیشتنی رۆشنبیری و کۆمه‌لایه‌تی و ژیا‌ری میژووی چه‌ندین سه‌د سالی کۆیی، به‌ر له جەنگی یه‌که‌می جیهانی. هاندان و پالە‌په‌ستۆی ئەو رابوردووه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ی نه‌با هه‌رچی هۆبه‌کی وه‌ک «سوودی شه‌خسی و چینه‌یه‌تی... هه‌لا‌ویشتنی ده‌ماری قه‌ومییه‌ت زیاد له خه‌لق... پیدا‌ویستی مونا‌وه‌ره‌ی سیاسی... کۆرینی» به‌تاییبه‌تی له کۆیی په‌یدا نه‌بووبو و تاکوو له‌وه‌لۆه‌سته‌ تاییبەتییه‌ی هه‌لبژاردندا بیته‌ نموونه‌ی خه‌باتی چالاک و خۆ قوت کاته‌وه. ده‌بوو هه‌ژاری و بیده‌رامه‌دی تازه‌ یه‌خه‌گرتوو که زۆر به‌ درێ بینه‌قاه‌ی خه‌لقه‌که‌ی گرتبو و هه‌یان دوور خاته‌وه‌ له تیکرای خه‌باتی عیراق و کوردستان نا‌ویکیان بۆ نه‌هێلی له کۆری شانازی سیاسی.

نووسه‌ر ناتوانی راستی ته‌واو له واقیعیکی ئیستا که‌دا بدۆزیته‌وه‌ ئە‌گه‌ر ره‌گه‌زه‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانی له‌مه‌وپیشتی نه‌زانی. کۆیه‌ و حاجی قادریش که له یه‌کدی جودا نا‌کرینه‌وه، نابن به‌ دایک و رۆله‌ی ته‌واو ئە‌گه‌ر په‌یوه‌ندی له میاناندا هه‌ر هینده‌ بی حاجی له کۆیی یان له‌ نزیک کۆیی هاتیته‌ دنیا. نه‌بوونی ره‌گی موشته‌ره‌کی به‌هێز له میانی مندال و بیشکه‌ی تیدا په‌روه‌ده‌بوونی، لیکیان ده‌کا به‌ خوا‌زرایه‌وه‌ و میوان.

حاجی میوانی بیشکه‌ی خۆی نه‌بوو، بیشکه‌که‌شی نه‌خوا‌زرایه‌وه‌. گه‌شه‌ی ژیا‌ری (حضاری) سه‌دان به‌لکوو هه‌زاران، سالی تیپه‌ریو له میژووی ده‌وله‌مه‌ندی کۆیی کاریکی پیرۆزی کردبوو له سازدانی زه‌مینه‌ی په‌سه‌ند بۆ روانی تۆی بی‌ری ئازاد. خسته‌نه‌ به‌رچاوی ئە‌و راستیا‌نه‌ ئە‌گه‌ر هه‌لدانه‌وه‌یه‌کی کۆیه‌شی تیدا بی، یارمه‌تی ده‌دا له حاجی قادر بگه‌ین، ره‌نگه‌ بی ئە‌و راستیا‌نه‌ هه‌ر تیپه‌ نه‌گه‌ین. له‌ باس کردنی ئە‌و تاییبەتیانه‌ش که میژوو بۆ کۆیه‌ی پیک هینا‌وه‌ بی ئە‌وه‌ی من و تۆ بمانه‌وی یا نه‌مانه‌وی، هه‌رگیز نابێ ئە‌وه‌ به‌ دلاندا بی، خه‌باتی جیگه‌ییکی تر یا شه‌خسیکی سه‌ربه‌خۆ که له کۆری کوردایه‌تیدا جه‌نگاون کز ده‌بیته‌وه‌ له‌ موقاره‌نه‌دا. هه‌ر که‌سه‌ و هه‌ر جیگه‌یه‌ جوانه‌مه‌ردی‌کی کرد بی له‌ گوێره‌ی ده‌سه‌لات و بۆ لوان، چ ده‌رفه‌تیکی به‌ لۆمه‌ لی کردن نه‌داوه، که‌سیش رپی نا‌که‌وی لۆمه‌ی بکاو بلی بۆ له‌وه‌ زیاتری نه‌کرد. داوا کردنی له‌ تا‌قه‌ت به‌ده‌ر شه‌رف‌رۆشته‌نه‌ به‌ واقیع. من له‌ حیسابی تاییبه‌ت به‌ خۆمدا پیا‌وه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ و ئە‌و کوردانه‌ش ده‌لیمه‌وه‌ که له‌ ژیر په‌رده‌ی ته‌ئیدی حکومه‌ته‌وه‌ چاکه‌یان کردووه. له‌ هه‌موو که‌س داوا نا‌کرێ پال‌ه‌وان بی به‌لام

لېی داوا ده کړئ چاکه بکا، هەر نه یې خراپه نه کا. دیسانه وه ده لېم له ژیر په رده ی خه بات و کوردایه تی و چینایه تیش خراپه کردن هەر خراپه یه. بهرگی دروژن حه قیقه تی شتان ناگورئ.

به دوا باس کردنی پله ی رۆشنیبری و گورانی کومه لایه تی و فراژووی ئابووری و ژیاړی کوی و دهو روبه ری، با نه ختیکیش له رووپه ره ی ژیاړی هونه ری کوی به لگه و شاید به قسه بیینن تا کورته حیکایه تیکی رابردووی گه شه داری ئم شاره مان بو بگیر نه وه، ئه وانیش له لای خویانه وه تیشکیک باویژن بو رووناک کردنه وه ی په ناوپه سیوی مه فته نی حاجی.

له کتبخانه ی جه لیزادان ده سنووس هیه به ناوی «الاذکار للامام النوای» به خامه ییکی ره نگین و هونه رکار نووسراوه ته وه، له کۆتایی کتیبه که میژووی نووسینه وه ی هیه و سالی 776 ی کۆچی تۆمار ده کا که ده وه ستیته وه به رانه بر سالی 1274 ی زاینی، واته نزیک 600 سالی که نووسراوه ته وه. خاوه نی ده سنووسه که، خو ش به ختانه، ناوی خو ی و نشیمه نی به ته واوی و ره وانی به یان کردوه و ده نووسی «خضر بن عمر الکوینسجلی موطناً»²³. تا ئیره هه نده مان له راگه یانندی کتیبه که پی ده گا که وا، بهر له 600 سال خو شنووسی و هونه رمه ند له کوی هه بوه، که ئمه بو خو ی به لگه یه بو ره واندنه وه ی توه مه ی «جهاله» له رابردووی کوی. له لانی زانیاری میژووی روتیشه وه ئه وه مان تی ده گه ینی که ناوی «کویسنجق» کۆنتره له حوکمی عوسمانی، ره نگه بگه رپته وه بو سه رده می «ئیلخانی» وایا له ویش کۆنتر بو ده وری فه رمان ره وایی نه وه کانی هولا کۆ... له و سه رده مه کۆنانه دا «سنجق» هەر واتایکی راگه یانیدی، کوی ئه وسا هه و بوه.

له باره ی نرخ ی ئه و کتیبه و خاوه نه که ی، به نیسبه ت ده رخستنی رابردووی هونه ری کوی هه، هەر ئه وه نده م بو روون ده بو وه که تا که لایه نی خه تخو شی روونی ده کاته وه، زوریش به وه نده راگه یاننده دلخو ش ده بووم، به تایه تی له رووی ئه وه وه رابردوومان، چ هی تیکرای کورد بی چ هی ته نه ای کوی بی، یه کجار پیوستی هیه به سه رچاوه ی نووسراو، نووسراوه که هه رچی ده بی با بی، که یه ک تریفه ی رووناکی بخاته ناو نادیا ری و نا ئاشکرا بی گو شه یی کی میژوومان وه، بیئینسافیم له گه ل کتیبه که نه ده کرد و به وه نده په یامه ی «هونه ری و میژووی» ده باره ی رابردووی کوی لېی رازی بووم، نه خیر مه منوونی بووم، تا له و سالانه ی دوا یی، له پاشکویه کی رۆژنامه ی «الثوره» ی به غدادا گوتاریکی خوالیخو شبووی

²³ - ئه گه ره له کوی نیشته چی نه با نه ی ده گوت «موطناً» ده بوا بلئ «مولدا» یاخود «منشا» که ویستبای کونه هیلانه که ی یاد بکاته وه.

«دكتور مصطفى جواد»م خويندهوه بهر له مهرگي به چهند مانگيگ، لهسهه مهقامي عيراقى دههوا. له ئاخهليوهي گوتارهكهى چهند ديرئىكى نووسيوه، بى ئهوهى ئه و ئاگادار بى وهيا مهتلهبى بى، نرخيكي زلى دا به و كتيبه و خاوهنهكهى له رووى دهلالهتى بو پايهى زيارى كويى له و سهردهمهدا. له و ئاخهليوه باسى دوو موسيقارى گهوره ده كا كه له ربي وانهوه زاراه (اصطلاح)ى فارسى ناو مهقامهكان بهرهو رۇژئاواى ولاتى عههه بلاءو بووه. دهخليكم بهسهه يه كهميانهوه نيه، بهلام بهنيسبهت دوهمهوه دهلي «الجمال المشرقي خضر بن عمر الكردي». بىگومان ئه م موسيقاره هه مان خه تخوشه كهى نووسه ره وهى كتيبى «نواوى» يه، كه وا نه ك هه ر كورده، كويشه. بىي ناوى من بليم «خضر بن عمر الكردي» كه سيك نيه غه يرى ئه و «خضر بن عمر الكويسنجقلى» يه. ههلبهت ئه و له نووسينى خويدا نالى «الجمال المشرقي» چونكه عادهت نيه، جوانيش نييه نووسه ره وهى كتيب وهيا دانهره كهى خو هه لدا ته وه به له قه بان، بهلكوو به پيچه وانهى خو هه لدا نه وه، جاران خو شكانده نه وه باو بوو. زاتهن ئه ميس له پيش ناوه كهى ده نووسى «الراجي لطف ربه الاكبر».

له گه ل مندا سه يرى دهلالهتى ئه وه كه يه ك له دوو موسيقارى هه ره زلى ئيسلام بهر له 600 سال هونه رمه ند و رۇشنبيريكي كويى بوه. خويندنى مهلايهتى، وه ك گوتمان و باسمان كرد، له هه موو كوردستان باو بوه، كويش وه ك شوينه پيشكه وتوه كانى كوردستان له و خويندنه به هره وه ر بوه. بهلام پيگه ياندى موسيقارى ئه و تو كتيب دانى لهسهه موسيqa و، نووسينه كهى له جيهاندا بلاءو بيته وه و سه قافهتى موسيقي بگويزيتته وه له ولاتيكه وه بو ولاتيگ و هينده هونه ركارىكى شهنگ و هيزاي بى بىي بگوترى «الجمال المشرقي»، ئه وه ندهش به نه زادى خو يه وه بنازى «الكردي» به دوا دا بى، له لانى خو شيه وه سوور بى له سهه ده رب رينى مه فته نه كهى كه «كويسنجق» بى ئا ئه مه كارىكه و روودا ويكه حيسابان نوئى كاته وه ئه گه ر سه ره وبنيان نه كا، هه لان راست كاته وه و نيگا بگورئى به ره و رابردوو، به چاو و زيه نيكي تازه كرايه وه ميژووى كويى بنرخينى.

له م رۇژگارهى ئيمرومان كه پلهى جيهانگه ردييه و موسيqa و گورانى گويچكهى گويگر كه ر ده كه ن و راديو و ته له فيزيون و سينه ما و هو لى موسيqa و شانؤ، بگره سه ره شه قامى شاره گه و ره كان تيكر ايان وه ك خانهى موسيqa وان. ئا له م سه ره ده مهى گورانى و موسيqa و سه ما و هه لپه ر كنيه دا له هه موو كوردستان، به نا ئازاديه وه، هاوتاي ئه و مام خدره كوييهى پيش 600 سال نيه، شاگردىكى ئه ويشمان نيه.

تۆ بلی بونى ئەو لەو كاتەدا و نەبوونى ھاوتای ئەو لەم كاتەدا دوو ھەلکەوتى رېكەوت و بیدەلالەت بن؟ ھەروا لەخۆرا بى بونى ئەو لەو كاتەدا و نەبوونى ھاوتای ئەو و ئىمپروۆش لە خۆرا و بىسەبەب شاگردى ئەو لە ھەموو كوردستانە پى ناگا؟ ديسانەو لەخۆرا و بىسەبەب ئەم «الجمال المشرقي» يە مۇسقىقارىكى زل بوو، خەت خۇشكىكى زل بوو، زاناىكىكى زل بوو؟ ديسانەو لەخۆرا و بىسەبەب ھونەر و زانستەكەى لە كۆيى نىشتەجى بوو و نەيگويستەو بۆ ولاىكىكى دىكە، واتە مانەوہى لە كۆيى كەرستەى «الكويسنجقلى موطننا» راي دەگەينى شاھەدى نادا بۆ گەورەيى و پيشكەوتوويى كۆيى تا ئەو رادەبە زانست و ھونەرى ھەمەچەشەنى ئەم مەزنە پياوہ بە خيو بكا و بيحەوتيتتەوہ!

بەراستى و بى پىچ و پەنا و لى زياد و كەم كەردنەوہ پەيدا بوونى مۇسقىقارى وا زل لە جەرگەى جەرگى زىدە خویندەوارى و گەشەدارى و گەورەتى و داراييەوہ ھەلدەستى. جىگەى بچووك و ھەزار و نەخویندەوار ھەرگىز نايى بە پيشكەى ھونەر و مۇسقىقا... نايانزىتى... ھەر پىيان ئاوس نايى تا بيانزىتى ياخود نا. گۆرانى گوتنى دەنگخۇشكىكى شتىكە و دانانى كىتب لەسەر مۇسقىقا و شۆرەت و بى وەرگرتنى شتىكى يە كجار جياوازه.

بەر لەوہ گوتارەكەى دكتور مصطفى بىنم مەعلووماتى ئەوہم ھەبوو لەو دوو سەد سالىەى چەرخى نۆزدەم و ھەژدەمدا كۆيى شارىكى ئاھەنگدۇست و مۇسقىقاساز بوہ. باوكم گەلىك جاران، لە زىمنى دانىشتنەكانى چەند سەعاتى مەجلىسى تايبەتى خۆى و، لە ناو مەزوعە جياجيا كان كە لەو دانىشتنەكانەدا دەبوونە ھۆى چاو و مېشك كرانەوہى گويگران، باسى رۆلى كۆيەى دەكرد لە داھىتانى ئاوازی تازە و پيشكەوتوودا.

ھەر لەبىرمە دەيفەرموو لە كوردستانى ئىران گۆرانى پەيدا دەبوو، لە سلىمانى ئەوہش و تراش دەكرا و كۆيى لە چەرخى دەدرا. بەداخەوہ تەفسىلاتى ئەو وتوويژانەى باوكم لەبىر نەماوہ تاكوو بۆ خویندەنەرى كوردى دەور و تەسلىم بكەمەوہ، بەلام بايى ئەوہ يارمەتى بە يەك گەناندەنەوہى رابردوو و ئىستاكەى كۆيەمان بەدا، قسەكانى لە گويم دەزرىنگىنەوہ و سرنجم بۆ ئەوہ دەكىشن كە ئوستادى خۆى و باوكى «حاجى مەلا عەبدوللا» و ئەمىن ئاغا و حاجى بەكر ئاغا لە مەقامشناسىدا مىراتىكى يە كجار كۆنى كۆيەيە. پيشەيىكى رەگداكوتاو بوہ لە كۆيى.

ئەو مەعلووماتى كە لە باوكمەوہ پىم گەبىوہ دەربارەى ئاھەنگسازى كۆيى، دوای زانىنى مەوزووعى «الجمال المشرقي» راستەوخۆ و بى ئەرک و نەفەسسوارى جىگەى مناسبى خۆى وەرگرت لە تابلوى رۆشنىبرى و ژيارى كۆيى. ھەرچەند ئەلقەكانى ميانى سەدەى چاردەم، كە رۆژگارى جەمالى مەشرىقىيە، لەگەل سەدەى ھەژدەم كە مەعلووماتى من

دهخوینیتتهوه له ری باوكمهوه، ئه و ئالقانه له زنجیره ی پیشهوهی موسیقا سازی کوپی به نادیاریش ماوه تهوه زه کایکی زوری ناوی بزانی زاهیره ی مه قامشناسی رۆژگاری سه رده می حاجی له کوپی نه وه ی بنگومانی سه رده می جه مالی مه شریقیه.

با ئه وهش لیره دا بخرمه سه ر تیکرای مه وزووعی گۆرانی و مه قام له کوپی، کهوا به لگه ییکی به هیز و ره سه نی ئه م پیشه یه له مه فته نی حاجی قادر له وه دا دیته ده ست که مسلمان و گاوری کوپی له مه قامشناسیدا هاوری و هاومه شرب و هاومه جلیس بوون، جیاوازی ئاین له م مه دانه دا بای تۆسقالیک خوی به ده ر نه خستوه. بۆ خۆم دیومه گۆرانیبیژی کوپی بۆ ماوه ی دوورودریژ گۆرانی گوتوه. له نیوان گاوره کان چه ندین مه قامزان و گۆرانیبیژ له کوپی هه لکه وتوون له مسلمانان کانیا ن تپه راندوه.

به لگه ییکی به هیزی دیکه ش بۆ ره سه نی و کۆینه یی پیشه ی مه قامشناسی له کوپی ئه وه یه کهوا نه ک هه ر ئاغا و خاوه ن کۆشک و ته لار وه یا مه لا و خوینده واری هیژا شاره زای مه قام بوون و تیدا خه ریک بوون، به لکوو له جه رگه ی میلله ت و له نیوان ریزی که سه به ی کوپی مه قامزانی ئه وتۆ په ida بوه و هه لکه وتوه ره نگه هاوتای که م بووبی له کوردستاندا. نمونه ی هه ره پینشکه وتوو له م مه دانه دا، تا ئه من بزانه م، خوالیخۆشبووی «حاجیه گه وره» بوو که لیره به پیشه وه به لینه م دا جاریکی دیکه ش یارمه تی لی بخوازم بۆ روون کردنه وه ی لایه نیکی گرنگی ژیا ری و هونه ری کوپی.

حاجیه گه وره مه قامزانیکی زل بوو، تیدا ئوستاد بوو، له ئوستادیش زیاتر عاشقه مه قام بوو. په کینک بوه له وانیه له مه جلیسی حاجی مه لا عه بدولادا ئاغله ب ئاگری سۆزی گۆرانی و مه قامی هه لایساندوه. خولیا ی مه قام ئۆقره ی لی هه لگرتوه، بیره و به ویتیدا گیراوه. له ته مه نی گه نجایه تی خۆیدا چۆته مووسل، مه قامزانی به ناوبانگی ئه وسای مووسل «مه لا عوسمان» ی دیوه. به دوا ئه وه دا له ته مه نیکی کاملتر چۆته هه له ب و شام له گه ل «سید درویش» گۆرانیبیژ و مه قامشناس و گۆرانیسازی مه شووری میسی دیده نی کردوه. به م گه شتانه ی له ولاتی عه ره ب و گه شته کانی کوردستانی عیراق و ئیرانی هه موو جو ره مه قامی کلاسیکی و مه قامی ناوچه یی هه ری مه کانی عیراق و غه یری خوی فره وانتر کردوه.

حاجیه گه وره جگه له مه قام، پیشه ییکی هونه ری دیکه شی بوه که ئه ویش ده بیته به لگه ییکی سه ره به خۆ بۆ بوونی رابردوویکی گه شی کوپی. حاجی گه وره «میلبازی» و کاری «زۆرخانه» ی کردوه، واته له مه دانی وه رزشیش ئوستاد بوه. مه به س له وه رزش یاری به ره للای گه نج و مندالی ده شتوده ر و گۆره پانان نیه، به لکوو مه به س وه رزشی هونه ری له سه ر ده ستوو ر و زانسته.

«حاجیبه گهوره» نمونہ ییکی پیشکەوتووێ خەلقی بوە لەم ھونەراندەدا. واتە تەنھا کەسیک نەبوە خەریکی ئەو تەرزە کارانە یی. میلبازی و مەقامشناسی بۆ خۆیان بەرھەمی گۆرانیکی «حضاری» ئەوتۆن بە ھۆی بەرز کردنەوێ ریکار (مستوی) ی ماددی و زیھنی ژیانەوێ کاری «ترف» بکا بە جۆریک لە جۆرەکان پینوێستەکانی کۆمەڵاتی و کۆمەڵە ی خەلقیان پینوێ خەریک بکا. ئەوێ بزنام کاری «زۆرخانە» بەلای زۆر کەسەوێ لە کۆیی باو بوە، تەنانت بە مندالی لە مالی خۆمان میلی وەرزشی بچووک و ناوہنجیم دیوہ. ھەندی جار باوکم دەبگرتنە دەست و، لە ژووێ تایبەتی خۆی، چەند بزووتنەوێ ییکی وەرزشی پی دەکردن. لە سالەکانی کۆتایی ژیانی ئەم میلانە نەدەھاتنە بەرچاوم، نازنام چیان لی ھات. ئەوہش دەزانم باپیرم لە گەنجایەتییدا میلبازی کردوہ و تییدا شارەزا بوہ، زاتەن راستینیکی دەماو دەم گوتراوہ کە حاجی مەلا عەبدوللا لە پیاوہ بەھێزەکانی سەردەمی خۆی دەژمیرا.

میژووێ ھونەر و وەرزش لە شاری کۆیی باسیکی خۆش و بایەخدارە ھەم دل تەر دەکاتوہ و ھەم زاخاوی میشکیش دەدا، رووپەرەییکی لە دەفتەری ژیانی پیشکەوتووێ شارەکە بۆ خویتنەر و تۆزەرەوہ و پشکنەر لە تاریکی رادینیتتە بە رووناکی. خەیکە ئەم رووپەرەییە وا لە بیران چووینتەوہ دێرەکانی نەخویندیریتتەوہ. بەلای قەناعەتی خۆمەوہ ھەرچی دروشمی شارستانەتی و پیشکەوتنی ژیاړی و پینداوێستی ژیاړینی دەولەمەند بوہ لە رابردووێ کۆیندا ھەبوہ. کاری زۆرخانە کەوا من چەند لنگە فرتەییکی ئاخەلیوہ و گیانەلاوہییم دیوہ ھەر لەبەر کەیف پی ھاتنی یەک دوو کەس نەھاتووتتە شارەکە و بە ناو خەلقدا پەری سەندی، دەبی پینوێستیکی بەرگری و بەربەرەکانی کردنی دوو شەم و ھیرشەبەر بوویی کەوا لە کۆنەوہ داخاوی کردبی لە خەلق ھیزی ھەلگرتنی چەک و بە کار ھینانیان ھەبی لە رۆژی جەنگدا.

بەنێسبەت کۆیەشەوہ زۆرخانە و میلبازی و چەک ھەلگرتن و دروست کردن و وەرزشی جۆرجۆر کاری «ترف» نەبوہ، بەلکوو داخاویینیکی بنجی لەسەر خۆ کردنەوہیان بوہ. ئامادە بوون بۆ جەنگ لە لانی ھیز و وەرزش و چەکسازییەوہ «تکملە» و تەواوکەری شوورە و بوج و باروو بوہ بە دەوری شارەکەوہ. دروست کردنی شوورە مەحکەم بە دریزایی چەند کیلۆمەترە لە گەج و بەرد کاریک بوہ خەلقی شارەکە کردویانە، چ حکومەتیکی لەوہدا یارمەتی نەداون. فەرمانرەواییک کە بوہ بە میری کۆیی ھاتووتتە سەر حازری. دەرەسەری قایمکاری، پینشتر کۆیی چیشتوویانە.

ئەم شوورەییە بۆ خۆی بە تەنھا داستانیکی دارایی و بەھیزی و گەورەیی و ژیاړی شارەکەمان بۆ دەگیریتتەوہ، بە تایبەتی لە رووی ئەوہوہ کەوا کۆیی ناوچەیی حوکمرانی نەبوہ تا بلین دەسەلاتی فەرمانرەوای شارەکە لە خەلقی دوور و نیزیکی مەسرف و ئەرکی

شووړه دروست كړدنی داوا كړدوه. تا ئیستاش له بیړ نه چۆتهوه سی دەروازهی گهورهی بوه یه کیکیان له رۆژهلایتی باشوور بهرهو ریپازه کانی روهو بابان و رانیه و قهلاذزه و کوردستانی ئیران. ناوی ئەم دەروازیه «دەرکی قۆنگری سهرشاخان» بوو. وشهی «قۆنگر» له «کنگره» وه هاتوه، كهوا بهسەر بهرده شاخه زله کانی ئەو جینگه یهوه دروست کراوه و له ژیریهوش دەروازیه هه بوه. دوه میان له باکووری شار به ناوی «دەرکی خۆشناوان» بهرهو خۆشناوتی و شه قلاوه و رهواندز بوه. سینه میان «دەرکی گهروو سۆرک» بهرهو ههولیر و پردی و كهرکووک بوه. ئەم ناوانه ی ئیستاكه له بیران نه چوونهوه بهلام رۆژهك دی به بیرى كهسدا نه یین و شویتنه کانیسیان یه كجاره کی کویر بیتهوه و نه ناسریتتهوه. بیویسته نیشانه یینك لهو شویتانه هه بی ئەم به شه بچووكه ی میژووی کوپی بیاریزی. وا بزائم ئەمه ئەرکیكه بهسەر شانی شارهوانییهوه.

خۆت دهزانی بوونی دهگه پاسهوان و چاودیری كړدن و داخستن و كړدنهوهی دهوئ. سهره رای نوئ كړدنهوه و گۆرین و چهندين ئەرکی قورسی دیکه كه تیکرایان به حوكمهت نه بی ناکری، كه چی کوپی حوكمهتی وهك بابان و سۆران و ئەردهلان و ئامیدی نه بوه قورسایى كاره كه دابهش كا بهسەر خهلقى هه موو قهله مه رهوی خوی، خهرج و مهسرهف و ئەرکی شووره و هه موو کاروباریکی بهرگری له کیس دانیشتوانی کوپی ده رجوه. وه نیه لیره دا هه به لیکدانه وه «استدلال» بگم بهم ئەنجامه به لکوو رووداوی میژووی مه یله و نیزیك ئەم لایه نه ی خۆ بهرپوه بردن و له سه رخۆ كړدنهوهی كۆیه مان بو ده گپریتتهوه و ههستی شانازیشمان تیدا ده بزویتتی.

له سهرده می «محمد ئاغا» ی باوکی حاجی به كر ئاгада سازاده یینکی ئیران به عه ودالی دوشمنایه تی «عبدالرحمان پاشا» ی بابان رهو دیتتی بو سهر کوپی و له ئەنجامی نه توانینی گرتنی شاره كه، له بهر مه حكه می شووره ی ده وری و چالاکی خه لقه كه ی له دیفاع كړدندا. ئابلوقه ی شاره كه ده دا و به یینك به ده وریه وه ده مینیتته وه. ئەو «محمد ئاغا» یه زۆر ده وله مه ند بوه، له گه ل خه لقی شاره كه ده دوئ و رپی له سه رخۆ كړدنه وه یان دیتتیه بهر و پیمان ده لی پارهم زۆره، به ئەمان و زه مان تا هینده مانگه سه ره تیر له پاره ی قورقوشم ده شكینمه وه، دوا ی ئەو هینده مانگه زیو ده شكینمه وه كه ئەو برا ئینجا زیر و شه ری پی ده كه یین. هه لبهت سازاده ی عه جه میش تا ئەو ده مه چه كمان نامینتی وه رز ده بی و وازمان لی دیتتی. به شی زۆری مه سره فی شه ره كه محمد ئاغا ده یكیشی و کوپی ته سلیم نای. له ئەنجامدا سازاده بو ئیران ده گه ریتته وه، به لام بو پاراستنی ئابرووی ئەو و لادانی فه لاکهت له سه ر شاره كه ریکه ووتنیک ده بی له میاناندا كه ناویکی «صلح» بخاته سه ركشانه وه ی سازاده. وهك بیستوومه له جیلی پیش خۆم خه لقی کوپی سه نه دیکیان دابوه محمه د ئاغا

که له دوا رۆژدا به پيی ئيمکان مه سره فه که ی بۆ رهد که نه وه. به لام له کاغه زى سه نه ده که به ولاوه پولیکيان لى وهرناگریتته وه. ده لین ئه م سه نه ده لای حه ویزيان ماوه، ئه گه ر ماپی رینکه وتنیکی خوشه، بیره وه رى جوانمه ردى شارى کویه ی تیدایه به تاک و گه لیه وه.

هه ر له و شه ردا کارینکی تایبه تی قاره مانانه روویداوه حه یفه له بیر بچیتته وه. له شکرى عه جه م له باکوورى شار به سه ر گردى «کونه گیچهر» وه چه ند تۆپیک داده به ستن شاره که ی پی تۆپیاران ده که ن و خه لقه که زۆر پیی سه غله ت ده بی. ده سته ییک له فه قیيان ده به ن جانفیدا، به زاراوه ی ئیستا که پيشمه رگه، و له کاتینکی مناسیدا له شار ده چنه ده ری ده سته و خه نجه ر هیرش ده به ن بۆ سه ر تۆپه کان. ناگه ریتته وه تا کوو هه موان ده شکینن و سه ربازى ده ورى تۆپه کانیش پامال ده که ن. له فه قیه کانیش چه ند که سیک شه هید ده بن به لام به هۆی هه لمه تی چاپووکانه و نا کاوی هیرشه که و غافلئ عه جه مه کان کوشتاریکی که له عه جه مان کراوه گه لیک له هی فه قیه کان پتر بوه.

به داخه وه ناوی هه یچ تاکینک له و فه قیانه به بیرى که س نه ماوه، نه شه هید نه ئه وانه ی سه لامه ت ده رچوون. حه ق وایه وه ک سه ربازى نه ناسراو په یکه ریان بۆ بکری و یادى خو کوژیان له پینا سوود و شه ره فی ولاته که یان و ئه هلی ولاته که بیاریزی. به دوا ئه و کاره ساته دا گرده که ناوی بوه به گردى شه هیدان، له گه ل تپه رینی کات ناوه که شی کویر بوه ته وه، ئیستا نه گو ترئ «کونه گیچهر» که س نایناسیتته وه. وشه ی «گیچهر» له وه وه هاته و گرده که «گیچ-گه چ» ی زۆره، کووره ی گه چ دروست کردنیش زوربه یان به بن گرده که وه ن.

ئه وه ی له و چه ند رووپه ره ی دواپی نووسینه که ت خوینده وه کورته یینکی ته سک و تروسکه له رابردویکی کۆن و فره وانى کۆپی. که مده ره فه تی و بیماره یی و ترسى دوور که وتنه وه له ئه سلئ مه وزووع به جوړیک قسه کانمی خر کردۆته وه سه ر یه ک، هه ر هینده یارمه تی راستی و میژوو ده دن که وه ک سه ره باس رینگه ی تۆزینه وه و لیکۆلینه وه و وردبوونه وه روون که نه وه بۆ رۆشنییر و شاره زا و پسپوری میژووناس و خو ته رخانکر دوو بۆ «کور دۆلۆژی».

لیره ده بی راستیینکی دیکه ش ئیزافه بکه ین، وه ک سه رباسیکی تازه. بۆ سه ر ئه و راستیانه ی لیره به پيشه وه نه ختیکیان لى دواين، ئه ویش تیشکینکی تایبه تی خو ی داویژئ بۆ به ر هه نگاوی میژووناسیک که بۆ سه ره و هه وراری رابردوو پی هه لبینی. سی هۆی بنجی وای کردوه له کۆنیکى زۆر کۆنه وه کۆپی بی به شار:

یەكەمیان ئەوێ، لە هەولێرەو بەرەو رۆژھەڵات بێی تا دەگەیتە كۆیی تووشی ئاویك نایەت شارێك تیر ئاوا. سەرچاوەی حەمامۆك بۆ خۆی بەتەنھا بەسە بۆ ئەو ھێندە قەلەبالی لە دەووری خۆی كۆ دەكاتەو شارێكی گەورە پێك بیتی. ئەو ئاوە بە پێی لە كارھینانی ئاوا لە رابردووی كۆندا بای شارێكی سەد ھەزار كەسی دەکرد، چونكە پێوستی خەلق بە ئاوا بۆ خواردنەو و شووشتن و رێژە و پێژە، لە كۆندا، دەبێكی پێوستی ئیستاكە ی ژبانی مۆدیرن نەدەبوو. بۆیە ئەو كە ی حەمامۆك، جارێك لە پێوستی خۆی شارەكە زیاد بوو بۆ باغ و شیناوردیكی زۆریشی پێ ئاوا دەدرا.

ھەرچەند لە دەشتی بیتوین و رانیەدا ئاوی وەك حەمامۆك و چەندین جار لەو زۆرتر ھەن، بەلام نەخۆشی لەرزوتا (ملاریا) لە كۆنەو بوو بە بەرھەڵست لە پەیدا بوونی ئاوی گەورە لەو ناوچە گرنگەدا. ولاتی بیتوین، كە چەند جارێك حاجی لە دیوانەكەیدا ناوی دیتی و، دەشتی رانیە بۆ كشتوكال مانەندیان نیە، بەلام بەر لەو دەرمانی مێشولەكوژ پەیدا بێ ئەغلب دێیەكانیان، بەتایبەتی ھی بیتوین، دواي ماوہبێك لە ئاوەدان بوون بە ھۆی زۆری مردن كۆپ دەبوونەو. نېسبەتی مندال مردن لە بیتوین وا ھەبوو گەیشتۆتە 100%.

ئەم حالەي بەرھەڵستی كردنی مەلاریا لە پەیدا بوونی ئاوەدانی، بېنگومان لە مێژوویەكی یەكجار كۆنەو ھەر ھەبوو، چونكە وەزعی ئیستاكە ی سروشتیكی تازەداھاتوو نیە. لە سەردەمە زۆر كۆنەكانی جیۆلۆجیەو، با بلیین لەو ساوہ كە گۆماوی بیتوین بەھۆی داخوورانی مالی²⁴ زبێ كگچە²⁵ لە تەنگزە ی كونەكوتردا، بەتال بوو و خاكی دەشتی بیتوین و دامەنەكانی پزدر و دەشتایی ولاتی مەندەمەرە وشك بوونەو، ناسازی مانعی ئاوەدان بوو، لە ھەزار و دوو ھەزار سالیس پێش ئیمروو ئەو مەنە ھەر ھەبوو و دەرفەتی نەداو شارێك لە بیتوین پەیدا بێ بەر بەرەكانی كۆیی بكا وەیا قەلەبالیگەكە ی بۆ خۆی راکیشی²⁶.

24- زاراوی كوردەواری بۆ «قطر» ی ئاوا «مال» ی ئاوا وەیا زبێ بەكار دیتی.

25- ئەم زبێ ناوی زۆرن. بېگانە ئەغلب پێی دەلین «زبێ گچكە» یاخود «خواروو». ئەمین زەكی بەگ پێی دەلی «زبێ كۆیی» لە دیوی كوردستانی ئێران «چۆمی كەلۆی» ناویەتی. لە ھەر جینگەبێكیشەو تیبەر كا ناوی ئەو جینگەبێی پێ دەگوتری وەك زبێ سندۆلان، زبێ دوكان، تەقتەق، زبێ پردی. وا من لیرە زبێ گچكە، واش دەبێ دەلیم زبێ كۆیی.

26- باسی بیتوین دواي روونبوونەو ی باری مێژووی بەر لە 3600 سالی ئەو ناوچە بەھۆی ھەلكەندنەكانی ئاركایۆلۆجی گردە ئەسەریەكانی، بە تایبەتی گردی «شمشارە» و دۆزینەو ی دوو سەد سب سەد خشتی لی نووسراوی ساغ و شكست، ئەم باسە بۆ تۆژەرەو ی مێژوو گەلیك فرەوان

ھۆى دوھم ئەوھىيە ئاۋەكەى ھەمامۆك لە جىگەيىكى ھەموار و لەبار بۆ ئاۋەدانى و زىانى شارىستانى سەر ئەرز بوە. لە نىو جىگەى سەخت و ھەلدېر و تەلان نىيە دەست نەدا بۆ ئاۋايى گەورە. ناو شاخ و داخ بۆ قەلات و بىنكەى عەسكەرى و بەرگرى دەست دەدا نەك بۆ شار، بەتايىبەتى شارىك ناۋچەى فەرمانرەۋايى نەبى ۋەك كۆيى، چونكە فەرمانرەۋا ناۋچەى فەرمانى سەختىش بى دەتوانى بەھۆى زەحمەت دانى خەلقەۋە خۆى و سپا و دەستۋاپاۋەند و خاۋەن پىشەى پىۋىست بەخىۋ بكا. كوردى دەلى «كە زۆر ھات قەبالە بەتالە».

لەگەل ھەموارى جىگاگەشدا بە جۆرىكى سرنجراكىش ھەلكەوتى كۆيى لانى بەرگرىشى تىدا دەدىترى. شىو و رووبارى لاي رۆژھەلاتى و گردۆلكەكانى لاي سەروو و رۆژئاۋا و باشوورى ئىمكانى ئەۋەيان پەيدا كوردە، تا رادەيىك، بە ئاسانى پىشى ھىرشبەر بگىرى ياخود بىنگە و قەلاى بەھىزى بەرگرى تىدا دروست بگرى، قىشلەى كۆيى تا ئىستاش بەسەر گردى رۆژئاۋاي باشوورى شارەكەۋە بۆ ئەم لايەنە شايدەدى دەدا.

ھۆى سىيەم ئەۋەيە جىگەى شارەكە بە زاراۋەى خۇمان، ناو ئاقارە بەرەو ھەر لايىك برۆى ئاۋەدانە. بۆ مىسال دەلېم جىگەيىكى ۋەك دوزخورماتوو لاي باشوورى ھەمرىن و چۆلى

بوە. دەلالەتلىكى يەكجار گەورەى ئەو دۆزىنەۋانە ئەۋەيە ناۋى گردۆلكە ئەسەرىيەكان و ئاۋايىيەكانى ئىستاي ناۋچەى بىتوین و رانىيە، لە ماۋەى 3600 سالدا گۆرانىك كەم نەبى بەسەرىدا نەھاتوہ. شمشارە بۆ خۆى «شوشەرا»ى پى گوتراۋە. لە نووسىنەكاندا ناۋى جىگەيىك دى لە نرىك «شوشەرا» پى دەلى «شىمەرىنى» كەۋا بىنگومان دى «كامەريان»ى ئىستايە. دوو عەشیرەت ناۋيان دى بەسەر خىشتەكانەۋە يەكيان «كۆرە شانوم» ئەۋى تریان «كاك موم»، ھەر دوو ناو ئىمىرۆ لە بتوین مەۋجودن بە ناۋى دوو دى ئاۋەدان «قورقوشىنە» و «كامەم». كۆمەلىك ناۋى ترىش ھەن ۋەك ئامانە بە درىژابى زياتر لە 3600 سال ۋەك خۇيان ماۋنەۋە.

من بۆ ئەۋە دەچم ئەو مىللەتەى لەو سەردەمە كۆنانەدا نىشتەجى ئاۋايىيەكانى بىتوین بوە ھەر خۆبەتى بى برانەۋە و گۆران ماۋەتەۋە رۆژانى ئىستا، واتە ئەۋساش دانىشتوہكانى كورد بوە. نووسىنەكان وا رادەگەيەنن قەۋمى «خورى» لەو شوپتانەدا ساكن بوون. دەمىكە من مەيلەو قەناعەتم پەيدا كوردە كە كورد و «خور» يەك مىللەتن ياخود ھەر نەبى قەۋمى خورى بەشىكى زلن لەو رەگەزانەى كورديان پىكەيتناۋە، دۆزىنەۋەكانى «شمشارە» ئەم باۋەرەمى تەۋاۋىك بەھىزتر كرد. لىرەدا ناتوانم لەسەر ئەم باسە برۆم چونكە پەيوەندىكى بە مەۋزۋوۋەۋە نىيە، ئەۋەندەى نووسىنم لەۋەۋە ھات ئاۋەكانى بىتوین لەبەر ھۆيەكى مەعلوم شارىيان بە دەۋرى خۇيانەۋە پىك نەھىتاۋە، ۋەك «ئاۋى ھەمامۆك» كۆيەى پىكەيتناۋە.

«غرفه» پئی ناگوتری ئاوه‌دان، نه ئاوی دائیمی هه‌یه، نه بارانی سالانه‌ی هه‌موو سالیکی بایی کشتوکال و مه‌رومال ده‌باری. کویی به پیچه‌وانه‌ی دوز ده‌روپشتی هه‌ند ئاوه‌دانه هه‌ستیش به‌وه ناکا له‌ولای دوز وه‌یا مووسله‌وه بیابان ده‌ست پی ده‌کا. بارانیش ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌ره‌می کشتوکالی سالانه‌ی هه‌بی نه‌ک سال نا‌سال.

جگه له‌م لایه‌نه، له‌ نزیکشه‌وه هه‌چ به‌ره‌له‌ستیکی سروشتی وه‌ک زیی خور و شاخی به‌رز و سه‌خت مه‌ودای نه‌فه‌س هه‌لینانی ئابووری لی کورت نه‌کردۆته‌وه ته‌نگی پی هه‌لچنی و ته‌گه‌ره بنیته به‌ر جموجولی. پی ده‌چی په‌یدا نه‌بوونی شاریکی گه‌وره له‌ پزده‌ر، له‌ میژووی کۆنه‌وه، له‌ هه‌ندی روه‌وه بگه‌ریتته‌وه بۆ ئه‌وه‌یه که ناوچه‌ی نزیک و سه‌ر به‌ شاره‌که (که قه‌لادز بی) هه‌میشه مه‌ودای ته‌سک بوه. هه‌موو لایینی به‌ شاخی سه‌خت گیراوه، که هه‌ندیکیان به‌ دریزی زستان هاتوچۆی پیدا ناکری وه‌یا به‌ زه‌حمه‌ت نه‌بی که‌س تی پی بر ناکا. خو ولاغ و باروتا هه‌ر هه‌چ. شاخی قه‌ندیل، له‌ باکووری ناوچه‌که، بۆ خو‌ی بوه به‌ شووره‌ییکی ئه‌وتۆ هاوینانیش لی سه‌رکه‌وتنی زه‌حمه‌ته‌چ جایی زستان و به‌هاران. له‌ باشووریشدا جووت به‌ره‌له‌ستی شاخی ئاسۆس و زیی کویی له‌ لای خو‌بانه‌وه بۆ هاتوچۆ کردنی ئابووری گه‌وره و هه‌میشه‌یی نه‌هه‌شتۆته‌وه. ئاوی گه‌وره‌ی²⁷ وه‌ک زیی کویی به‌ دریزی مانگه‌کانی زۆر باران هاتوچۆ ده‌بری یاخود هه‌ر نه‌بی گه‌لینکی لی که‌م ده‌کاته‌وه. تاکه‌ ریگایه‌کی هاتوچۆی هه‌میشه‌یی هه‌بی له‌ پزده‌روه بۆ ده‌روه‌ی خو‌ی ریگایه‌کی ته‌نگه‌زی ده‌ره‌ندی «سه‌نگه‌سه‌ر» هه‌ که‌ پزده‌ر ده‌به‌ستیتته‌وه به‌ رانیه و بیتوین و کۆیه‌وه. ئه‌م ریگایه‌ش ناوناوه، هه‌موو سالیکی ده‌گیری به‌هۆی زیاد کردنی ئاوی رووباره‌کانی «ژاراوه» و «که‌له‌گارفین» و تارا‌ده‌ییکی که‌متر ئاوی چۆمی «سولتانه‌دی» ش.

²⁷ - ئیره جیی لی دوان نیه له‌ زاهیره‌ییکی میژوویی زۆر گرنگ که بریتیه له‌وه سه‌ره‌تای ژیار (حضاره) ده‌ستی پی کردوه له‌ ده‌روپشتی ئاوی بچووی ئه‌وتۆ مرۆفی که‌مه‌سه‌لات پی بویری بۆ کشتوکال و ئاوه‌دان و لی په‌رینه‌وه و بناوان له‌به‌ر هه‌له‌سه‌ستن. دوا‌ی پشکه‌وتنیکی ژباری زل و پیکه‌نانی ده‌سه‌لاتی وه‌ها به‌ره‌ره‌کانی پی بکری له‌گه‌ل سروشتدا ئینجا مرۆف به‌ خو‌ی و ده‌سه‌لات و قه‌له‌بالغی و پیشه‌سازی و فه‌ند و فیلی رام کردنی سروشت توانیه‌تی له‌ ده‌وری زیی «دیجله» و «فرات» نیشته‌جی بی، ته‌گه‌ر وا نه‌بی هه‌موو سالیکی مرۆفی بیده‌سه‌لات و که‌م هونه‌ر و پیشه و فه‌ند و فیلی، له‌ ده‌وری زیی گه‌وره تی ده‌چی و ده‌فۆتی. جاریکیان که‌ لافاوی کزی زۆر ئاوی رامالی ده‌دا، جاریکیشیان له‌ کزی که‌مبوونه‌وه‌ی ئاوه‌ که‌ ریکار (مستوی) ی ئاوه‌ که‌ نزم ده‌بیتته‌وه و بیسه‌به‌ب نیه‌یه کیک له‌ کۆترین شوینه‌وارانی مه‌ر به‌خینو کردن دۆزرا‌بیتته‌وه، به‌ پیی گوتاریکی له‌ گو‌فاری «سۆمه‌ر» دا خو‌یتندووومه‌ته‌وه ئه‌وه‌یه له‌ «شانه‌ده‌ر» دۆزراوه‌ته‌وه. باوه‌ر ده‌که‌م که‌ له‌وه‌ش کۆتر بدۆزیتته‌وه هه‌ر له‌ جیگه‌ییکی وه‌ک «شانه‌ده‌ر» ده‌بی.

بەم جۆرە وردبۆنەو و سرنج دانە لە باری كۆبە و دراوسێكانى مەعلووم دەبێ كۆبى تا بلى شارىكى كۆنە. لەو چەند پەرەى دەسنووس كە لەسەر كىتیبە كەى «مەلا سەمەدى مەرگەبى» گىراوەتەو دەردەكەوى لە كاتى هاتنى سپاى ئىسلام بۆ كوردستانى عىراق كۆبى شار بوو. ئەوسا بەپى دەسنووسە كە گوندى «هەرمۆتە» ش شارى گاوران بوو و ناوى دەنى «ارموتا»، وا ديارە لەو سەردەمەدا كۆبى «زەردەشتى» بوو چونكە دواى شەرى «ارموتا» و گرتنى ئاوايە كە و كوشتنى حاكمە كەى كە ناوى «مىطا» بوو شارى كۆبى بىجەنگ تەسلىم بوو.

من لە خۆمەو دەگەم بەو ئەنجامە كە كۆبى زەردەشتى بووبى، وەنیه لە هىچ سەرچاوەيىكى شتى وام خويىتدبیتەو. لىرە بەلگەيىكى فكرى هەيه زىهن بۆ هەندى دەبا كە لەو سەردەمەدا كۆبى زەردەشتى بوو. بەلگە كە ئەو هەيه ئەگەر كۆبى وەك «هەرمۆتە» گاور با ئەويش لە جەنگە كەدا بەشدار دەبوو. زاهىر وا رادەگەيەنى هەر وەك ئىستا كۆبى و هەرمۆتە لە ئايندا جياوازان ئەوساش هەر جياواز بووبى.

وەك لە مێژوو ديار دەدا ئەغلب ئەو شویتانە كە ئاينيان عىساى بوو هەر بە عىساى مانەو، بەلام ئاوايە زەردەشتىە كان هەموو بوون بە مسلمان. ئەرك و زەحمەتىكى كە پياو ئەينىە كانى دىنى زەردەشتى بە ناوى دىنەو خستبووانە سەر شانى خەلقە كە يەكەم هۆى بەرەوپىر چوونى كوردە كان بوو بۆ ئاينى ئىسلام. زەردەشتى بە دىنىكى ئاسمانى لە قەلەم درا بوو، وەك عىساى سەير دەكرا لە لاين سپاى ئىسلامەو. بۆ كوردە كان دەياتوانى وەك ديانە كان لەسەر دىنى خۆيان بىننەو. بەلام وا ديارە هاتنى حاكمىكى نوى بە دىنىكى نووئە هەلىك بوو و هەلكەوتەو بۆ زوربەرى خەلقە كە كە خۆيان لە دەست پياو بىرەحمە كانى زەردەشتى قوتار كەن. تارادەيىكىش دىتە بەر نەزەر كە ئايدۆلۆجى ديانى قوولتر و رەگ داكوتوتر بوو لە زەردەشتى، بەو پىنە قابىليەتى بەردەوام بوونى پتر بوو لەو. ئەم بىروباوەرەنەم وەك «بديهيە» دىتە بەرچاو. ئىمكان هەيه دىراسەيىكى بە پىز چەشنىكى دىكەمان تىبگەيەنى، هەر كاتىكى گەيشتم بە بەلگەيىكى ئەوتۆ بۆ باوەرىكى ترم بيا دەر حال قبولى دەكەم.

ئە هۆيانە كە وايان كوردەو لە سەردەمى هاتنى سپاى ئىسلام بۆ خاكى كوردستان كۆبى شار بووبى، لە كۆنترىشەو هەر هەبوون. بەراستى سەرەتاي پەيدا بوونى هۆبە كانى كاتىكى دەستىشان كراوى نى، هەرچى هەيه لەو وەزعى تايەتايەنى كۆبى هەندى مێژوو كۆن، هىچ كامىكان دەسكردى كەس نى. كەواتە بە پى حوكمى «منطق» دەبى كۆبى يەكجار كۆنتر بى لەو 1300 سالى هاتنى ئىسلام بۆ كوردستان. تائىستا هىچ تۆزىنەو هەيىكى

میژوویی له باره‌ی کۆیه‌وه نه‌کراوه نوقته‌یی‌ک له راپردووی روون کاته‌وه. ره‌نگه‌ ئه‌و که‌مه مه‌علومات و سرنجدانی شه‌خسی که‌ لای منه‌ بیته‌ هه‌وه‌ل قۆناعی دیراسه‌ییکی فره‌وانتر له‌وانه‌ی تا ئیستا کراون. به‌لام ساغ کردنه‌وه‌ی چهند و چۆنی میژووی کۆیی کاری ئارکایۆلۆجی ساڵه‌ و ساڵه‌ نه‌ک به‌ په‌له‌.

خه‌به‌ری پچرپچری لیره‌ و له‌وی و لیکدانه‌وه‌ و «استنتاج» ی بی سه‌رچاوه‌ی ماددی میژوویی هه‌رچه‌ند ریچکۆله‌ش ده‌رکه‌ن بۆ هه‌ندی رووناکی و شاره‌زایی، دیسان تیه‌ه‌لکشان بۆ میژووی هه‌زاران ساڵی له‌مه‌وبه‌ر به‌ پیللیکه‌ی سرنج و لیکدانه‌وه‌ی بی بنگه‌ی ماددی سه‌خت، ده‌بیته‌ وشکه‌مه‌له‌ و په‌روازی خه‌یالی. هه‌رچۆنیک بی ئه‌و هه‌نده‌ی من لیره‌دا له‌سه‌ر چهند لایه‌نیکی ژیان و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیبری کۆیه‌م نووسی بۆ ته‌نها په‌یوه‌ست کردنی سه‌رده‌می پێش حاجی قادر بوو به‌ کاتی تیدا ژیان و گۆزه‌ران لی کردنی حاجیه‌وه‌. له‌و ریگابه‌شه‌وه‌ چهند هه‌له‌ییکی فکری و میژوویی ده‌رباره‌ی حاجی و مه‌فته‌نه‌که‌یه‌وه‌ راست کرانه‌وه‌ که‌ ده‌بوا راست بکریته‌وه‌ چونکه‌ هه‌له‌ی چاپکراو و بلاو کرایه‌وه‌، وه‌ک زوتریش گوتم، ده‌بنه‌ سه‌رچاوه‌ی میژوو. ئه‌وه‌ی راستیش بی، ئه‌گه‌ر هه‌یج هه‌یه‌کی لاوه‌کی و ده‌ره‌کی وه‌ک ئه‌و هه‌لانه‌ و پینووستی ساغ کردنه‌وه‌شیا له‌ به‌یندا نه‌با ده‌بوا هه‌رچی حه‌قیقه‌تیکی ماددی هه‌یه‌ که‌ تاویان هه‌تای بی بۆ ناو ده‌روونی حاجی و یارمه‌تی گه‌شه‌ کردنی شاعیرییه‌ت و حه‌قه‌ره‌ستیان ده‌بی بخریته‌ ناو باس و دیراسه‌ییکی شایان به‌ پایه‌ی حاجی تا له‌ سنووری ئیمکاندا حاجی قادری «بوژ و مرۆف» به‌ جیلی ئیستا که‌ و دوا‌رۆژ بناسینن و پردیش دروست که‌ن له‌ میانی بلیمه‌تی ئه‌و و کینگه‌ییکی که‌ لینی رواوه‌ و به‌ره‌م داوه‌. ئه‌رکی سه‌رشانی نووسه‌ر ئه‌وه‌یه‌ تا ده‌توانی پرسه‌ک «علامه‌ استفهام» بسریته‌وه‌ له‌ بابته‌ی نووسینه‌که‌ی و په‌رده‌ی مه‌ته‌لی له‌سه‌ر باسه‌کانی هه‌لگری و له‌ قه‌ناعه‌تی خوینته‌ریان نزیک کاته‌وه‌، نه‌ک به‌ زۆره‌ ملی به‌لکۆو به‌ به‌لگه‌ی ماددی و فکری.

من له‌ هه‌وه‌لی کاره‌وه‌ عوزرم هه‌تاوه‌ته‌وه‌ بۆ ته‌سکی په‌راویزی نووسینه‌که‌م، لیره‌شدا ده‌بی هه‌مان عوزر دووباره‌ بکه‌مه‌وه‌ بۆ تیکرای خوینته‌ری کورد، به‌لام به‌ تابه‌تی بۆ دانیشته‌وانی کۆیه‌ و رۆحی حاجی قادر که‌ له‌ ده‌ستدا نه‌بوو به‌قه‌ده‌ر گرنگی مه‌وزووعی و پینووستی قه‌رزی ئه‌ده‌بی خۆم له‌ عاست هه‌ردووکیاندا نه‌ میژووی کۆیی و نه‌ ژیا‌نی حاجی، تا ئه‌و په‌له‌یه‌ی باسه‌که‌مان پێی گه‌شیت، هه‌ینده‌ بده‌ره‌وشینه‌وه‌، خۆم بلیم ده‌ست خۆش گه‌ردیکی ته‌واوت له‌ به‌لووری چراکنا‌یان ته‌کانده‌وه‌. به‌داخه‌وه‌ چهن‌دین لانی میژووی کۆنی کۆیی و ژیان و رابواردنی حاجی قادر له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی نووسراو به‌هۆی مردنی زوربه‌ی خه‌به‌رداران‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌وه‌ له‌ ژیر ته‌می ونی و نادیا‌ری مانه‌وه‌، ته‌مه‌که‌ش ئه‌وه‌نده‌ تیره‌ چاو و زیهن تییان بر ناکه‌ن. ترسم له‌وه‌ هه‌یه‌ که‌متاکورتیک له‌و خه‌به‌رات و

گوزهرشاتی رابردوومان که بهسەر زمان و له زیهنی ههندی دانیشتوانی ئیستاکی کۆبی
زیندوه و نه مردوه ئه ویش بههۆی نه نووسینه وه فه رامۆش بکری یاخود بههۆی مردنی
خاوه نه که ی بمری.

دهمهوی لیره دا تکایکی تایبه تی بکه م له هه ره جوانمه ردیکی کورد که ئاگاداری رووداویکی
کۆینه مان بی، ئاگاداریه که ی پیاریزی. له کۆبوونه وه ی ورده ده نگوباس داستان په یدا ده بی.
به نیسه ت مه وزووعی حاجی قادریشه وه پیوستی نه فۆتاندنی ئه خباری ئه و له گویره ی
گرنگی پایه ی خۆی له خه باتی قهومی کوردا فه رزیک ی گه وره تر و کاریکی پیروژه تره. بیگومان
ده رختنی ورده باسی شرایه وه وه یا هه لبه ستی بلاونه کرایه وه یا ئه گه ره هه بی نووسینی
په خشان با چه ند دیریک ی نامه ی ئاسایش بی و له حاجی به جی مایی، دیراسه ی لیره به
دواوه ده وه له مه ندر ده که ن، نووسه ریرش زیاتر ده چه سیننه وه له ماندوو بوونی به دوا
گه راندا... زۆر جارن وا ده بی نووسه ره وه ک مه لی بالشکاوه له به ره هۆی هه مه چه شه نه ناتوانی
بو وه ده سه ته ی تانی زانیاری تازه لیره و له وی بگه ری، جا ئه گه ره ئه و شته ی ناتوانی بو
وه ده سه ته ی تانی سه فه ره بکا، له ری نووسینه وه ده ستی بکه وی وه ک گه نجی دیبیته وه وایه.

دوای ئه م چاوه پیندا خشانندی خیرا و کورتیله به تیکرای ژبانی «علمی و روحی» ی کورد و
به دوا ئه ودا وه زعی تایبه تی کۆبی له هه ردوو رووی «ماددی و معنوی» ی کۆن و تازه به وه،
ده گه ین به باس کردن له باره ی ژبانی «ماددی» ی کورد له کۆنه وه و ده رختنی نه بوونی
هیچ جوهره «تناسب» یک و له یه ک چوونیک له میانی دوو روویه ره ی «زانیار» ی
پیشکه وتوو و «ماددی» ی یه کجار دوا که وتوو ی کورد. به ده م ئه م داستانه وه ش له گویره ی
مه ودا ی ته سک و پیوستی دوور نه که وتنه وه ی بیسنوو له ئه سل ی مه وزووع هه ول ده ده م
هۆی راسته قینه ی دوا که وتنی باری «ماددی» ی ژبانی کورد ده ربخه م به پینی ئه و قه ناعه ته
که خۆم له ئه نجامی وتویژی ناوه کی (حوار داخلی) و سرنجدانی شه خسی پینی گه ییوم زیاتر
له وه که له ری خویندنه وه ی چاوه گی میژوو یی و فه لسه فه ی نووسراوه وه په یدام کردی،
چونکه ئه وه ی راستی بی، بوشت ده رده کو ی، لیکدانه وه ییک که له م ره وه وه ده په یینه وه
به رچاوت نه له که سم بیستوه و نه له هیچ نووسراویک خویتنده وه ته وه، ئه میش وه ک
هه ندیک له و لیکدانه وانیه ی تازه له تۆمار کردنیان بوومه وه، به شیک ی له تریسکانه وه و
بریقانه وه ی واقع بۆم روون بوته وه، به شیکیشی له کورت هیتانی تعلیاتی ئه و نه زه ریانه
هاتوه که له مه یدانی میژوو و پیشکه وتن و گۆران و تیکرای کاروباری مروقاتیدا هاتوچۆ
ده که ن.

با به میسال بۆت روون کهمهوه چۆن کورت هینانی تعلیل، مرؤف هان دها بۆ دۆزینهوهی تعلیلی تهواو. میساله کهت بۆ دینمهوه له سروشت چونکه کهس نیه شه ری لهسه ر بکا و بۆ ههموومان وهک مالی حه لال وایه، به دوا ئهم میساله دا بۆ خۆت ده توانی قیاسی کهم و کورتی فلهسه فهی سه ر به سیاست و ئابووری و باوه ر له و بکه ی. میساله که ئهمه یه. ده لئین باران له ههور په یدا ده بی، ئهم گوته یه ش وهک «بدیهیه» ده گو تریتته وه تا وای لی هاتوه کهم کهس بیر ده کاته وه له وه ئاخۆ گوته که کهم و زیادییکی تیدا یه یا نیه.

مرؤفینیکی سرنجدهر و باوه رهینا و دلسۆز بۆ ئهم «بدیهیه» یه چاوه نوار ده کا که ههور به پری په یدا بوو باران بباری چونکه «بدیهیه» که چ احتمالی نه هیشته وه بۆ به شداربوونی هیچ عاملیکی تر، غه یری ههور، له پیکهینانی باران. که چی جاره های جار وا ده بی به دریزایی رۆژ و دوو رۆژ ههور دی و ده روا و ناباری یاخود له هه ندی جیگه ش دلۆپی لی ناییتته وه خواره وه!!

کابرای دلسۆز و سرنجدهر به سه یریکه وه ده پرسنی ئه دی کوا باران خۆ ئهمه ته ههور؟ کورت هینانی نه زه رییه که مرؤفه که ی خسته سه ر باری پرسیار و به راورد کردنی تایبه تی و گومانای خۆی. ئه وسا شه رحده ری نه زه رییه که بی ئه وه بلێ نه زه رییه که ناته واوه، له گه ل هه ندیک سه رشکانده وه ی خاوه ن پرسیاریش، ده لێ بۆیه باران ناباری چونکه سه رما له پیویست که متر بوو هه ی نه زان!! قه یدی نیه، با نه زان بووبی خۆ به هۆی پرسیاره که گه یشته زانیی هه موو نه زه رییه! ئیتر خۆ هه لده گری بۆ رۆژیک هه وریش هه بی و ساردیش بی، باران کوپوه ده روا له چه نگ نه زه رییه ی بی که له به ر!!

کابرای دلسۆزی نه زه رییه، زۆر جارن له زستاندا ده گا به و رۆژه سارد و هه رواوییه و، دلنیا و بیگومان چه تره که ی له گه ل خۆیدا ده باته ده ره وه تا ته ر نه بی، که چی ناباری!! ئه وسا ده که ویتته پرسیار کردن له گه ل خۆیدا. تۆ بلێی ئاسمان به سه هوو چوو بی یا نه زه رییه! دیسانه وه شه رحده ری نه زه رییه سه ری ده شکینیتته وه و ده لێ پاله په ستۆی هه وا ئه وه نه بوو یارمه تی بارین بدا... له هه لی سییه میدا ههور و سه رما و پاله په ستۆی هه وا سیقۆلی کۆ ده بنه وه و ناشباری. شه رحده ری نه زه رییه ئهم جاره یان خۆی و نه زه رییه به وه دا ده په رینیتته وه که بلێ هینده وردیله «ذره» ی تۆز به ئاسمانه وه نه بوو وردیله ی هه لمی ئاو پیوه ی بنیشی و دلۆپی باران پیک بینی.

دیتت هه وری ته نها، بی مه رجه پیویسته کانی دیکه ی باران، ناییتته هۆی باران بارین. له مه یدانی میژوو و که ینوبه ینی سه ر به میژوو یه وه ده توانم بلیم نه زه رییه ییکم نه دیت هه ندی نه زه رییه ساده که ی باران پیویستی نه بووبی به ته واو کردن یاخود به راست

کردنه وه. ناته واوی نزهه ریه ش له خووه بو وردبوونه وه یئکی بیته رفانه و چاوه کرایه وه به قهدهر خودی نزهه ریه که ئاشکرایه. هه هینده خوټ نه که ی به پاسه وانی فکره و بیروباوه ری تاییه تی زور به ئاسانی ده توانیت که موکورتی و چهوتیشی ئه گه ره به بی بدوزیته وه. که «تعصب» یش بو لایه نگیریت بیا هه رچی که موکه سر و ناته واوی هه یه کو ببنه وه. ده ریش که ون. ناتوانن گوته یئکی ئیعترازت لی وه رگرن. که بته وئ بلی هه ور هوی بارانه، هه موو رژی ش هه وری بباران تپه ری خوټی لی به دهنگ ناهیننی و رهنگه سووریش بی له سه ر قسه که ت و بچه چاوی خه لقی شه بلی که س دیویه تی بی هه ور باران بباری! که س نه یگوتوه بی هه ور باران ده باری، به لام موشکیله ئه وه یه به پیچه وانه ی راگه یاندنی نزهه ریه که هه وریش هه یه و باران نیه...

بیگومان ئه و نزهه ریه یانه که دانراون بو ته علیلی میژوو و پروداوه کانی له ئه نجامی ورد بوونه وه و پشکینه وه و دیراسه ی یه کجار دوور و قول و ئوستادانه به رهه م هاتوون و خاوه نه کانیان مه به سی یه که میان له و ماندوو بوون و ئه رکی بی پایانه یان گه یشتن بوه به راستی، تاکیکیش له وانه داوای ئه وه یان نه کرده چی ده یلین راستی ته واهه. خو ئه گه ره ئه وه بلیین ده ر له حزه سه ره و خوار ده ببنه وه بو سه ر خاکی بیحورمه تی. به لام به داخه وه په یه وه یکه رانیان رازی نابن که س بلی که موکوور بیان هه یه... نزهه ریه ده کریته ئاینیکی تازه داهاتوو، سه ره له نوئ نرخی فیداکاری کویرانه بو خوئی له خه لق ده ستیننی.

هه رچونیک بی ده رنه چوونی بریاره گشتیه کانی ئه و نزهه ریه یانه ی له باو دان له مه یدان ی هینانه وه ی ته علیل بو ره وتی میژوو ی کورد یه کینک بوو، یه کینکی گه وره ش بوو، له و سه رچاوانه ی بیروباوه ری تاییه تی خوټ لی هه لینجا. به لای خوټمه وه له رازی نه بوونم به نزهه ریه ی ناته واهه ئه گه ره نه شگه یشتیم به نزهه ریه ی ته واهه هه نگاویکم هاویشته به ره و دۆزینه وه ی راستی، یاخود با بلییم ته قه للای من ئه گه ره له شکلی ناره زایش بی، که رواله تیکی «سلی» یه، دیسانه وه ئیمکان هه یه پی بگوتری هه ولدان بو ته واهه کردنی باوه ری ناته واهه، چونکه من له دژی هه یج بیرورا و فه لسه فه ییک نیم ویستبیتی میژوو و پروداوه کانی بگیریته وه بو سه رچاوه کانی راسته قینه ی... هینده هه یه هه رگیز به وه رازی نیم، یاخود با بلییم خوټ پی رازی ناگری، چاوه بیوشری له به شیکی راستی و بخریته وه ژیر لیوه وه له به ر خاتری خاترداران. که زانیمان هه وری ته نها باران ناباریتی ئیتر لزووم نابینم پی داگرین له سه ر ئه و ته علیله ناته واهه. پی داگر تنمان له سه ری له وانه یه بی به هوی زه حمه تی بیه وده له ته قه للای پیکه ینانی بارانی ده سکرد (صناعی) چونکه که باوه رمان ئه وه بوو هه وری ته نها باران پیکدیته ی هه ر خه ریکی ئه وه ده بین هه ور په یدا که ین ئه وساش کاره که مان ده چیته خانه ی دووبه خته کی، یا ده باری یا ناباری، رهنگه ئه غله بیش ئه وه بی که نه باری.

لام وایه کهم کهس هه بی به رهه لستیم بکا له وهدا که بلیم کورد به دریزایی کاتیکی چهند ههزار ساله یی لی دهو شیتته وه میلله تی نمونه یی بووبی له هه ژاری و کهم گوزهرانیدا. ئەوهی راستی بی له کۆنیک کۆنه وه، له وه تهی ماده کان لییان تیک چوه، کورد بۆ ریک نه که وتوه وه ک پوره ههنگ وه یا شاره میروو له دهوری خۆی بئالی و ههنگوین له شانە ی خۆی پهیدا کا یاخود دانه ویله ی دهره وهی تیدا کۆ کاته وه. ماده کانیش که له دهسه لاتدار بوون رووینوکی که میان له کوردستانی گه وره گرتبۆوه، به لام دهشیا بین به بنکه بۆ پیکهیتانی کبانیکی گه وره تری کورد... ئەمه ریک نه که وت و له وساو به جۆریکی پچرپچر و ناوناوه نه بی کورد حوکمرانی نه دیوه، وه ک مه ری بی شوان و په رژین بوه هه ر لینی خوراوه.

سرنج بۆم دهرده خا، له تۆشه وه دیاره، به دریزایی چهند ههزار سالیکی کوردستان که وتوته نیوان سی هیزی زله وه. فه رمانره وایی ئیران و دهسه لاتی بابل و ئاشوور و، بۆ ماوه ییک له گه ل ئەواندا ئینجا به دوا ئەواندا دهسه لاتی رۆمه کان. ئەم سی ناوچه زله ی دهسه لات که کوردستانیان گرتوته نیوان خۆیان وه، هه ر یه که یان به روو بووم و داها تی که رتیک له کوردستانی گه وره یان بۆ خۆیان راکیشاوه و مه ودا یان نه داوه ئەو داها ته له کوردستان بمینیتته وه و بی به ماکی بنیادنانی دهسه لات و حوکمرانی. ههروه ک ئاوریزیی شاخه کانی کوردستان هه ندیک ی دهریزیتته وه رۆژه لات و به ره و ئیران هه ندیک رۆژئاوا به ره و ئەنه دۆل، هه ندیکیشی دهر و به ره و دهستی بابل و ئاشوور، ههروه ها زوربه ی به ره مه می ئابووری کوردستان به دریزایی میژوو رژاوه ته ئیران و ئەنادۆل و بابل و هیچی ئەوتوی له خاکی کوردستاندا به چی نه ماوه. سی مقناتیسی گه وره پیت و داها تی کوردستانی بۆ خۆی کیشاوه، تا ئیستاش هه ر ده یکیشی. له کوردستان سه رمایه ییک نه هات.

لیره دا باسی ئەوه ناکه م هیرشی هه ر یه ک له دهوله ته کانی ئەو سی ناوچه یه بۆ سه ر یه کتری و رهویان بۆ کوردستان چهند جار ان له چه رخی کدا کورد و کوردستانی شیناوه و ئاوا یه کانی کاول کردوه خه لقه که ی هه لفراندوه، نه ک له بهر کهم ئەهمیه تی ئەو کاره ساتانه، به لکوو له بهر ئەمه که به لای منه وه ته ئیسیری ئەو ره وه و هیرشانه چه ندیک بووبی له چاو ته ئیسیری ئەو زا هیره یه ی «له بهر رۆشتنی ئابووری» (نزیف اقتصادی) له کوردستانه وه به ره و دراوسیکانی، ته ئیسیره که کز ده بیتته وه و ده چیتته پله ی دوهم و سییه مه وه.

رهوی بیگانه هه رچهند یه کجار به سفت و سۆش بووبی، کاتی بوه و به سه ر چوه و پشو یکی ئەوتوی به سه ردا تیپه ریوه له ئاسوده یی تا رهویکی دیکه خه لقه که په رو بال بیننه وه و بکه ونه وه سه ر باری کاری جارانیان. ده مه وی بلیم شیلرانی کوردستان له ژیر سمی سپای هیرشبه ر له رۆمه وه بۆ سه ر ئیران یا له باشووره وه بۆ سه ر بابل یا له ئیرانه وه بۆ سه ر

ئاشوور ھۆى يەكەم و بنجى نەبۈە لە پىك نەھاتنى كيانى سىياسى (حكومەت) بۆ كورد. بۆ خۆت دەبىنى ئەو ھىرشانە نەبوونە ھۆى لەناوچوونى ئەو دەولەتەنەى كەوتوونە ژىريانەو. چەندىن جار يەكەم لەوانە داگىر كراو، بۆ ماوھىيەك كيانىشى دۆراندو، كەچى لە ئەنجامدا ھەر بۆتەو دەولەت. لە فەرزى يەكەم لەوانە فۆتاوئىش بى لە ژىر تاوى مىللەتتىكى داگىر كەردا، مىللەتە داگىر كەرە كە بۆ خۆى بۆتە دەولەت لە شوئىتى ئەو. كورد ھەرچەند بەو رەوانە نەشفەوتاو، ھەر نەبۈە بە دەولەت.

ھەر سى ناوچەى دەورى كوردستان لە حالىكدا حاكمگۆرپىشان كرىبى بەروبووى كوردستانىان بۆ خۆيان كىشاو. عامىلى ئابوورى كە بەنىسبەت كوردستانەو «لەبەر رۆيشتن - نزیف» بوە لەو سى ناوچەىدا «نەقلی خوین» بوە بۆ ناو شادەمارەكانىان. واتە خوئىتى «ئابوورى» كورد رژاوتە دەمارى دراوسىكانى. كوردستان وەك كانىاويك بوە لە سى جۆگەلەو ھەر رۆيشتو و ئىمكان نەبوە پرىبى.

بەلای بىروباوهرى منەو كارسات و گوزارشات و چەندوچۆنى ناوچۆبى كورد چ بىانخەیتە ژىژ ناوئىشانى «خەباتى چىنايەتى» چ ناوئىكى دىكە بدۆزىو، وەك من كە دەلیم «پەلەى ژيان» و ئەو ناو بەكى بە عىنوانى كارسات و گوزارشاتەكە، تەفسىرى پىك نەھاتنى كيانى كورد ناكەن. چارەنووسى كورد بە دەست گوزارشاتى ناوچۆبى كورد و كوردستانەو نەبو، بە دەست ھەلكەوتىكى يەكجار نالەبار بوە كە مەوداى نەداو كورد بىبى بە خاوەن ھىز و كەرسەتەبىكى ئەوتۆ، رىگە تەخت كا و زەرف دروست كا بۆ پىكھىتەنى فەرمانرەواى و حوكمرانى.

ئەو «نزیف» ئابووربىەى كە داھاتى كوردستانى، بە بەرھەم و سەرمايەو، راگوئىستەو بۆ ناو دراوسىكانى و دەگونجى پىبى بلىين «نقل دم اقتصادى» ھەرگىز رىبى ئەوھى نەداو ھىندە سەرمايە لە كوردستاندا عەمبار بى بايى خەرجى دەسەلاتىكى حكومەتى بكا. لەو گەرئ كە نەيتوانىو چالاكىكى ئالوگۆر و بازىرگانى لە نىوان كوردەوارى پەيدا كا و ھەستىكى بەرژەوئەندى ماددىبى «مىشترى» يان بختە دل و مىشكەو. كە ئەمە سەرەتای مەفھومى دەولەتى قەومىيە بەلای مىللەتتەو و لە ھەموو روىكەو جيا دەبىتەو لە ھەول و تەقەللا و پالەوانبازىبى تاكە ئەمىرىك بۆ دامەزراندنى دەسەلاتىكى تايبەتى بۆ خۆى و خزم و دەستوپاوەندى نزیكى خۆى.

زۆر جارەن دامەزراندنى دەسەلاتى وا تەسك و تروسكى شەخسى، ياخود خانەوادەبى، لە مەفھومى حكومەت دەردەچى و دەبىتە چەتەگەرى بەسەر خەلقەو. تەنانتە زولم دەگاتە رادەبىك كەس پەرۆشى فۆتانى دەسەلاتەكەى نامىنى. ھەر رىكخستەن و دام و دەسگايىك

لهسەر بنجی بهرژهوهندیکی فرهوان هه‌لنهستی که‌لکی ئه‌وهی نابی له سوود و چاکه‌ی خه‌لق زیاد کا.

ئهو نه‌زه‌رییه‌ی ده‌لج له‌گه‌ل په‌یدا بوونی «چین» حکومه‌تیش په‌یدا بوو تا‌کوو چینی سه‌روهه‌ی بتوانی چه‌وساندنه‌وه‌ی چینی ژیره‌وه‌ی بو سوودی خو‌ی به‌رده‌وام کا. ئا ئه‌م نه‌زه‌رییه له میژووی کورد په‌کجاره‌کی په‌کی که‌وتوه و هیچ ته‌فسیریکت بو ناهینیتته‌وه پی‌ی رازی بیت له په‌یدا نه‌بوونی کیانیکی کوردی، چونکه هه‌زاران ساله ئه‌و چینانه له کوردستاندا هه‌ن نه‌شبوون به هۆی دروست بوونی حکومه‌ت. من خۆم له‌و باوه‌ره‌دام ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی چه‌وسانه‌وه‌ش له به‌ینیدا نه‌بی، مرۆف که‌ گه‌یشته په‌لێکی هه‌لکشای ژیار (حضاره) حکومه‌ت داده‌نی و ده‌سه‌لات ریک ده‌خا با هه‌موو خه‌لقیش وه‌ک برا وا بن. پیک هینانی هۆی ژیان و پینشکه‌وتن له په‌له‌یه‌ک له دوا په‌که‌کانی گۆران داخوازی بوونی حکومه‌ت ده‌کا، چه‌وساندنه‌وه له به‌یندا هه‌بی یا نه‌بی.

به‌وه‌نده باوه‌ره‌ش «اکتفا» ناکه‌م. به‌لای رای منه‌وه ئه‌گه‌ر باری ئابووری یارمه‌تی مرۆف نه‌دا بو جیبه‌جی کردنی داوا و ئه‌رکه تایبه‌تیه‌کانی «ده‌سه‌لات - حکومه‌ت» نه به‌رژه‌وه‌ندی تیکرای کۆمه‌ل، چ جایی تاکه چینیک، نه پینووستیه‌کانی په‌له‌ی گۆران و پینشکه‌وتن، نه زه‌بری کۆته‌ک ناتوانن حکومه‌ت دانین و سپا و پۆلیس و کاربه‌ده‌ست به‌ خپۆ که‌ن. نه‌بوونی ئابووری گه‌شه‌دار واده‌بی حکومه‌تی دروست و حازر ده‌رمینی، هه‌لبه‌ت ناهیلێ له نه‌بوویه‌وه حکومه‌ت دروست بی.

ره‌نگه لێم به‌ده‌نگ بی و بلێی په‌یدا بوونی چین له کوردستاندا حکومه‌تی پیک دیتا ئه‌گه‌ر بیگانه لێی گه‌رابا، به‌لام به‌هینانه‌وه‌ی ئه‌و ته‌ئویله بو په‌یدا نه‌بوونی حکومه‌ت له «حجازی» پینش ئیسلام و سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی ئیسلام، خو ده‌میکیش بوو چینه‌کان هه‌ر له عه‌بده‌وه تا بازرگان و خاوه‌ن زه‌وی و سه‌ره‌ک عه‌شره‌ت له کاردا بوون. هیچ داگیرکه‌ر و هیرشبه‌ریش به‌سه‌ر حیجازدا هاتۆچۆیان نه‌ده‌کرد و میلله‌ته‌که‌یان پامال نه‌ده‌کرد تا بلێی وه‌ک کوردستان ئه‌ویش بیگانه لێی نه‌گه‌را حکومه‌ت دروست کا.

وه‌ک من تی‌ی ده‌گه‌م حیجازی ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌هات له ئه‌نجامی پینشکه‌وتنی ئابووری و ژیاریه‌وه، نه‌ک به‌هۆی په‌یدا بوونی چینه‌وه، بگا به‌ په‌له‌ی دامه‌زراندنی حکومه‌ت. خه‌لقه‌که‌ی خه‌ریک بوون له ده‌ورویشتی «کعبه» و بنه‌ماله ده‌سه‌لاتداره‌کانی «مکه» به‌ تایبه‌تی مالی «ابو سووفیان» جو‌ریک ریکخستنی قسه‌رۆییو پیک بیتن. «دار الندوه» ش به‌ره‌و ئه‌وه ده‌چوو وه‌ک سه‌رای حکومه‌تی لی بی. به‌لام هینشتا مه‌ودایینکی ته‌واویان مابوو بنگه و ده‌سگای «رسمی» دانین.

نەزەرییەى پەیدابوونى حكومەت لە رێى پەیدابوونى چینهوه چونكه پێشهكییهى له واقیعی میژوووییهوه هه‌له‌ستاوه ئه‌نجامه‌كەشى ئه‌وه دەرناچى كه نەزەرییه‌كه‌ چاوه‌روانى ده‌كا. به‌پێى موژده و به‌لێنى نەزەرییه‌كه‌، ر‌هوتى به‌ره‌و كۆمىونىزم له‌و ولاتانه‌دا كه‌وا شو‌رشى سۆشالیزم تییاندا سه‌ركه‌وتوه، ده‌بوا ده‌سه‌لاتى حكومەت كز كاته‌وه تا به‌ ته‌واوى ده‌توتیه‌وه و نامینى، كه‌ چى هه‌تا دى ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ى حكومەت زیاد ده‌كا و ر‌ىكخراوه‌كانى په‌رده‌ده‌ستین و ورده ورده‌ میلیه‌ت كه‌ هه‌مووى ده‌بى به‌ حكومەت، واته‌ پێچه‌وانه‌ى به‌لێنى نەزەرییه‌ دیته‌ دى. ئه‌و ته‌وجیهه‌ش كه‌ بلى فه‌رق له‌وه‌دا حكومەت بى به‌ میلیه‌ت یا میلیه‌ت بى به‌ حكومەت كه‌موژور خزمایه‌تى نیه‌ له‌گه‌ل راگه‌ياندنى نەزەرییه‌كه‌، چونكه‌ نەزەرییه‌ ده‌لى «سلطه‌» نامینى و میلیه‌ت بى «سلطه‌» خو به‌رپوه‌ ده‌با. نه‌مانى «سلطه‌» ش وه‌ك بدیهیه‌ یه‌ له‌ ناو نەزەرییه‌كه‌دا چونكه‌ كه‌ گوتى له‌ هه‌وه‌له‌وه «سلطه‌ - حكومەت» بو‌ تاكه‌ مه‌به‌سى چه‌وساندنه‌وه‌ى چینی خواره‌وه‌ پەیدا بوه‌ دیاره‌ نابى «سلطه‌» بمینى كه‌ «چین» نه‌ما یاخود چه‌وساندنه‌وه‌ نه‌ما.

من لێره‌دا عه‌یب ناگرم له‌ داھینه‌رى نەزەرییه‌ چونكه‌ ئه‌و به‌ پێى تیگه‌یشتنى خو‌ى و چاوه‌نۆر كردنى له‌ ر‌هوتى میژوو به‌سه‌ر ر‌یبازى خه‌باتى چینایه‌تیییدا چى به‌ راست زانیوه ئه‌وه‌ى به‌ ئیمه‌ گوتوه، ر‌هنگ بوو ئه‌گه‌ر بو‌ خو‌ى ژیا‌با به‌ چاوى خو‌ى ده‌یدیت واقیع شتیكى جودایه‌ له‌ ر‌واله‌تى فه‌رمانى نەزەرییه‌، وازى له‌ نەزەرییه‌كه‌ به‌یتنا‌با بو‌ واقیع. گله‌یى بکری له‌و كه‌سانه‌ ده‌کری كه‌وا بیروباوه‌ریكى له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناوى «علمانى» و «ماددى» له‌خو‌ ناوه‌ ده‌یکه‌نه‌وه‌ دینیكى نو‌ى كه‌ نابى هه‌له‌ى تیدا بى.

نەزەرییه‌كانى ماددى به‌ر له‌ هه‌موو شتیك جلى «تقدیس» یان له‌به‌ر عه‌قیده‌كانى لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ دارنى و به‌ خه‌لقیان گوت ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ى به‌ زاده‌ى ئاسمان و فریشته‌ و بى په‌له‌ و گه‌رد داده‌نران له‌ چلکنترین سه‌رچاوه‌ى ماددییه‌وه‌ هه‌له‌ستاون، به‌ دوا ئه‌و گوته‌یه‌دا چه‌كوچیشیان دا ده‌ست خه‌لق كه‌ ورد و خاشیان بکه‌ن. ده‌وجا كه‌ حال وایى بو‌ ده‌بى مرؤفیکى «علمانى - ماددى» له‌ عاست بیروباوه‌رى «علمانى - ماددى» دا سه‌رله‌نو‌ى بیه‌ته‌وه‌ سو‌فى و ده‌رویش و له‌ نووکه‌وه‌ ئه‌فسانه‌ییكى ده‌سکردى «ماددى» بکا به‌ خه‌رمانه‌ى تقدیس له‌ ده‌ورى باوه‌ر و نیگا و تصویریك كه‌ خو‌ى له‌ دژى غه‌یب و تقدیسه‌؟

ئهم «تناقض»ه‌ فکریه‌ى «داخلى - ناوه‌كى» بو‌ بکری به‌ کۆله‌گه‌ى فه‌لسه‌فه‌؟ تاوانبار كردنى ر‌ه‌خنه‌ گرتن له‌ فه‌لسه‌فه‌ییک كه‌ خو‌ى له‌ بنه‌ره‌تا ر‌ه‌خنه‌ گرتنه‌ له‌ هه‌رچى باوه‌ریكى غه‌یرى خو‌یه‌تى، راست وه‌ك ئه‌وه‌یه‌ کابراییک بلى من مرؤفیکى زور به‌رهمم هه‌رچى پیم باوه‌ر نه‌كا له‌ گه‌ردنه‌ى ده‌ده‌م! فه‌لسه‌فه‌ى ماددى كه‌ به‌وه‌ بنازى خه‌لقى ر‌ه‌ساندوه‌ له‌

ئەفسانەى «تقدیس و پاکسروشتى» نایى پەیرهوہکانى بین پیمان بلى «فەرموون کړنوو بیەن بۆ ئەم فەلسەفە مقدس و پاکسروشتە!» بەلای منەوہ راستى له هەموو نەزەرییە و بیەر و باوەریک مقدسترە.

مافی نەتەواپەتیبى هەرە گرنىگی میلیلەتى کورد که دامەزراندنى حکومەتە له سەرانسەرى کوردستاندا، ئەم مافە که نەکەوتە دەستى میلیلەتى کوردەوہ سوچىکى ئاغا و مەلا و شىخ و زەید و عەمرى کوردى تیدا نەبوہ، فەللاخ و کرىکار و کەسەبەى کوردیش لەوہدا گوناھبار نین. بەلای باوەرى منەوہ دامەزراندنى کيانىکى کورد لەو زەرفە میژووپیە که کوردى تیدا ژیاوہ کارىک بوہ هیندە زەحمەت وەک «مستحیل» وا بوہ. هیزى میلیلەتى کورد بە هەموو مرؤف و سروشت و ئابوورى و کۆمەلایەتى و سەقافەتى و گیانى نیشتمانپەرورەرییەوہ بخە لایىکەوہ و هیزى بەرھەلستى کردنىش لە پىک هاتنى ئامانجى نەتەواپەتیبى کورد بە هەموو بارىکەوہ بخە لایىکى ترەوہ بیگومان هیزى بەرھەلست گەلێک زیاتر بوہ له هى کورد. بەرھەلستییەکەش هەر تاکىک نیە. هەلبەت ئەو دەولەتانەى کوردیان ژێردەست کردوہ بەر له هەموو بەرھەلستەکان دیتە بەرچاوى بینەر، بەلام بەپى باوەرى من له ماوہى دوورودرێژى چەند ہزار سالەى میژوو، یەکەم بەرھەلست زیندە شرى بارى ئابوورى کورد بوہ بەو جۆرە بۆم باس کردى.

دوژمنانى کورد و داگیرکەرانى کوردستان دەهاتن و دەچوون. یەکیان دەفۆتان یەکیکى دیکە دەهاتە جى. لەو سى ناوچەى دەورى کوردستاندا چەندین جار دەولەت گۆراون، هەر جارە بەھۆى بوونى ئابوورى ئەوتۆوہ حکومەت بەرپۆہ بیا، یا داگیرکەرەکە حوکمرانى کردوہ یاخود میلیلەتە ژێر دەستەکە سەرلەنوئ دەسەلاتى گرتۆتەوہ دەست خۆى.

پوختەى قسە ئەوہیە وەزعی لەبارى ئەو سى دراوسپیەى کوردستان بە درێژایى میژوو بوہ ھۆى ئەوہ بەدائیم حکومەتى تیدا بى. ئەگەر هیزى لاوہکى (جانى) حکومەتى یەک لەو پارچانە برووخینى بە پى داخوازی ئەو وەزە لەبارە سەرلەنوئ دەسەلاتى حکومەت دروست کردنەوہى تیدا کۆ دەبیتەوہ. سرنج لەوہ بگرە ئەو داگیرکەرانیە که دەهاتن و لە بابل و ئەنادۆل و ئیران حکومەتیان دروست دەکرد جارىک لە جارە کوردستانیان نە کرد بە ناوچەى حوکمرانى خۆیان، بیگومان هەمان سەبەبى ئابوورى که ناوم نا «لەبەر رویشتن - تزیف - ی ئابوورى» داگیرکەرەکەى کوردستانیشى هیندە بیھیز دەکرد نەتوانى حکومەتیکى بەردەوام بەرپۆہ بیا.

سەیریکی یەمەن بکە. کوردستان چەند کەوتۆتە سەر خەتى جموجۆل و هاتوچۆى زیارى میانى رۆژھەلات و رۆژئاوا یەمەن ئەوہندە لاتەریک و دوور لە تاوى زیارى بوہ، بەو پىیە

دهبوا به درهنگهوه توانایی و شیاوی دامه‌زراندنی حکومه‌تی هه‌بی، که‌چی به‌هۆی ئه‌وه‌وه به‌روبووم و داها‌تی به‌شکلی «نزف اقتصادی» له‌به‌ری نه‌رۆیشتوه و نه‌رژاوه‌ته ولاتی تره‌وه، له‌ناو خۆیدا بوه به‌هۆی چالاکیی ئابووری به‌ره‌و زیاد بوون. له‌ئهنج‌امی کاردا خه‌رمان بوونی داها‌ته‌که‌ی ئابووری له‌ناو‌خۆی، پی‌زی دانانی حکومه‌تی پی داوه، بوه به‌خاوه‌ن حکومه‌ت. به‌لای منه‌وه ئه‌مه‌یه هۆی بنجی له‌چاره‌نووسی یه‌مه‌ن، عامیلی دیکه‌که هه‌بی، هه‌یشه، به‌دوا ئه‌ودا دین. یه‌مه‌ن دوو لای ده‌ریایه و لاییکیشی بیابانه، خاکه‌که‌یشی وه‌ک خاکی کورد به‌پیت و به‌ره‌که‌ته، ناوناوه بیگانه داگیری کردوه به‌لام زه‌رفی ئابووری یارمه‌تی داوه له‌هه‌موو داگیر‌که‌ریک رزگار بی.

وه‌ک یه‌مه‌ن حه‌به‌شه و یۆنان و گه‌لی ولاتی تریش عه‌مباربوونی داها‌تی ئابووری تیاندایا بوه به‌هۆی یه‌که‌م له‌پیکه‌ینانی حکومه‌ته‌کانیان.

قه‌ناعه‌تی من ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر یه‌ک له‌و سی ولاته‌ دراوسی به‌هیزه‌ی کورد چۆل با، با بلیم یا ده‌ریا یا بیابان یا شاخاوییه‌کی ئه‌وتۆ با ده‌ستی نه‌دایا بۆ تیدا حه‌وانه‌وه‌ی حکومه‌تیکی گه‌وره، کورد له‌ده‌میکه‌وه ده‌گه‌یشت به‌مافی نه‌ته‌وايه‌تی خۆی. من له‌و باوه‌ره‌دام، ده‌میکه‌له‌نیوان کوردا ئه‌وه‌نده هۆش و گو‌ش و خوینده‌واری و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی هه‌یه ئه‌گه‌ر لانی ئابووری یارمه‌تی حکومه‌تی دایا حکومه‌تی چه‌سپاو و دائیمی له‌سه‌رانسه‌ری کوردستاندا پیک بی‌نی. لانی ئابووری لی ده‌رکه، له‌هه‌موو روویکی دیکه‌ی لیاقه‌تی حکومه‌ت دانانه‌وه به‌راوردی کورد بکه‌ی له‌گه‌ل یه‌مه‌ن و حه‌به‌شه کورد پیشکه‌وتووتر بوه. ئه‌و به‌گله‌ر و حوکمدارییه‌ی لی‌ره‌و له‌وی بۆ ماوه‌ی کورت کورت له‌کوردستاندا په‌یدا بوون، بیگومان، له‌یه‌مه‌ن ریکوپیکتر بوون.

من که‌یه‌مه‌ن و حه‌به‌شه به‌نموونه دینمه‌وه ده‌مه‌وی له‌واقیعی جیهانی کۆن دوور نه‌که‌ومه‌وه ده‌نا ده‌توانم «ئه‌زتیک و ئینکا»ی ئه‌مریکای سه‌روو و خواروو بکه‌م به‌نموونه، که‌له‌هر دواندا حکومه‌ت پیک هاتبوو سه‌دان سال به‌ر له‌دۆزینه‌وه‌ی ئه‌مه‌ریکا و په‌رینه‌وه‌ی ئه‌وروپییان بۆ ئه‌وی. هه‌یچ کامیک له‌ئه‌زتیک و ئینکا و Mayans که‌سی گه‌لی هه‌ره پیشکه‌وتووی جیهانی نوێ بوون، هه‌یشتا نه‌یان ده‌زانی خویندن و نووسین چه‌یه. له‌لانی بیر کردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فیشه‌وه، که‌مه‌لاکانی کورد هه‌زار ساله‌به‌ده‌رسی ده‌لینه‌وه تیکرای دانیشه‌کانی ئه‌مه‌ریکا له‌گروگالینکی مندالانه به‌ولاوه تپه‌ریان نه‌کرد بوو.

جاریکی دیکه‌ش نزیک که‌وینه‌وه له‌کوردستان و، ئه‌رمه‌نه‌کان به‌میسال بی‌نینه‌وه که‌وا له‌زوینکه‌وه حکومه‌تیان بووه له‌ئهرمیینیا. ئه‌وسا واته له‌میژووکی کۆندا، ده‌وره نه‌دراوون به‌هیزی گه‌وره، شاخه‌کانی قه‌فاس شوره‌ییکی مه‌یله‌و بی مه‌نفه‌زی له‌پشتیانه‌وه دروست

کردبوو، تا رادهییکیش دوو ده‌ریای خه‌زهر و ره‌ش چه‌پ و راستیانی ئاسووده کردبوو. خولاسه‌ئو مهرجانه‌ی که به بی‌ری مندا دین بو پیکهینانی حکومت و له کوردستان نه‌بوون، به‌نیسبته ئهرمه‌نه‌کانه‌وه هه‌بوون. به پیتی باوه‌ری من ئه‌وان له شویتی کوردان بان وه‌ک کورد بچ حکومت ده‌بوون، کوردیش له جیتی ئهرمه‌نه‌کان با وه‌ک ئه‌وان حکومتی ده‌بوو. له فهرزی جیاوازیش هه‌با له به‌ینی کورد و ئهرمه‌ن له رووی تاییه‌تییه‌کانی سه‌قافییه‌وه و لیاقه‌تی ئه‌وان زیاتر بووبا له کورد به‌هۆی ئه‌و تاییه‌تیانه‌وه، دیسانه‌وه حوکمی واقعی کوردستان خۆی فهرز ده‌کرد به‌سه‌ریاندا و فهرقه‌که‌ی سه‌قافی بیبایه‌خ ده‌کرد، یاخود په‌کی ده‌خست.

من له لانی ئابووری مه‌به‌سم گوزه‌رانی نهر و نه‌ژی «کوله‌مهرگ» نیه به‌لکوو ئه‌و دارایی و سامانه‌یه که حکومت و ده‌سه‌لات به‌خپو ده‌کا و له‌گویره‌ی پنداویستی وه‌زعی کوردستان که له هه‌موو لاینکه‌وه ده‌وره دراوه به هیزی گه‌وره سپای به‌رگری پیک دیتی، ده‌نا ئه‌گه‌ر ئه‌و زاهیره‌یه‌ی «له‌به‌ر رۆیشتن» (نزیف‌ی) ئابووری نه‌با که نه‌به‌یشتوه سامانی گه‌وره له کوردستاندا کۆبیتته‌وه، خاکی کوردستان به زه‌وی و ئاوی زۆریه‌وه و هه‌مه‌چه‌شنه‌یی داهاته‌کانی سروشتی و ئازه‌لییه‌وه دانیشتووی خۆی باش به‌خپو ده‌کا و ئه‌وه‌نده‌ش ئاماده‌یه که‌وا له‌گه‌ل ره‌وتی به‌ره‌و پینشه‌وه‌ی کورد سه‌رچاوه‌ی تازه‌ی گوزه‌ران به‌ ده‌سته‌وه‌دا. به‌لام بیگومان گوزه‌رانی سالانه‌ی سه‌روه‌به‌ر نابیتته‌ چاوه‌گی هیزی که حکومتی پین دامه‌زرئی که ئامانجیکه‌ گه‌لیک به‌ولای گوزه‌رانی عاده‌تییه‌وه.

ره‌نگه‌ مباله‌غه‌ نه‌بی له‌وه‌دا که ده‌لیم له سه‌رانسه‌ری کوردستان بانکیک به‌پاره‌ی کورد دانه‌مه‌زراوه و پردیک له‌سه‌ر ئه‌رکی کورد به‌سه‌ر زئی و روباریکه‌وه نه‌کراوه، پرۆژه‌ییکی گه‌وره‌ی کشتوکال و جوگه‌ لیدان له کوردستاندا ریکنه‌خراوه، له‌چه‌ند جینگه‌ییکی مه‌یله‌و شار نه‌بی کارگه‌ و پینشه‌سازی بچووکیش نه‌بوه به‌ره‌می «محلی» به‌کار بیتی.

خولاسه‌ سه‌رمایه‌ له کورده‌واریدا په‌یدا نه‌بوه تا‌کوو تاوی ژیا‌ری خۆی بیتی بو‌ ناو شیرازه‌ی کومه‌لایه‌تی گه‌لی کورد و به‌پیتی داخوازی سروشتی خۆی، کوردان به‌یه‌کدی به‌سه‌تیته‌وه له‌ ریتی په‌یوه‌ندی ئابووری گشتی یفره‌وانه‌وه که زوربه‌ی گه‌لی کورد تیندا به‌شدار بن و له‌ ده‌وری بتالین و به‌ره‌م زیاد که‌ن. راستییکی مه‌علومه‌ بوونی به‌رزه‌وه‌ندی گشتی به‌ تپه‌رینی کات هه‌ستیکی تپکراییی دروست ده‌کا، هه‌ستیکی چاوه‌کرایه‌وه و خاوه‌ن خواهشت و ئامانج، نه‌ک هه‌ستیکی عاتیفی رووت که ئه‌گه‌ر بشکه‌ویته‌ بزوتنه‌وه نازانی هه‌نگاو هه‌لینی و ته‌قلای خه‌لق ئاراسته‌ کا و به‌ره‌و هه‌ده‌فیک ته‌قلاکه‌ لی خورئی.

گیروگرفتی گهوره له پیش مافی نه ته وایه تی کورد پهیدا نه بوونی بهر ژه وهندی ئابووری گهوره و گشتیی زوربهی کورد بهر له هه موو شتیکی دیکه که بیته بهر هه لست، بهدوا ئەودا بوونی هیزی زله له دهوری کوردا که بهر هه لستی کردوه له پیکهینانی دهسه لاتیکی کوردی.

ئەم بیر و باوه رەهی من دهفتهری چند ههزار ساله ی کورد ده خوینتته وه نه ک هی ریکه وت و رووداویکی تاک. حوکمداریکی کورد پهیدا بوه و راسته وخۆ له لایه ن شاهه نشاه و سولتانیکه وه ته فروتونا کراوه. دیاره هۆی کوتومی له ناوچونی حوکمداره که ئەو شاهنشاه و سولتانه بوه، به لام ئیمکانی له ناو بردنی حوکمداره که ده گه ریتته وه بۆ چاره نووسیکی کۆتتر و فره وانتر له و چند مانگ و ساله ی حوکمداره که ی تیند راست بووه و رووخیتر.

وه زعی میژوویی «له بهر رویشتن - نزیف» ی ئابووری چند ههزار ساله ی کورد له کۆنه وه بریاری له ناوچوونی ئەو حوکمداره ی داوه. له ناو نه چوونی حوکمداره که شتیکه دژی بریاری واقع یاخود میژوو. له م مهیدانه زۆر کۆن و فره وان و قووله ی هه لرژانی خویتی کورد (که داهاته که ی بی) بۆ ناو رسته ی خویتی دراوسیکانی، گوزار شاتی بچووک و ته سک و مه حدودی رۆژانه ی ژبانی کورد ده خلیکی یه کجار که م و بی ته ئسیری هه بوه، یار هه ر نه یبوه. نه خه باتی چینایه تی و نه په له ی ژبان و نه نا کۆکی ناو چینه کان هیچیان چاره نووسی کوردیان مۆر نه کردوه. جگه له و باری ئابووری یه کجار تاییه تی که له ناو کوردا هه بوه هه رچی باریکی دیکه ی تیدا هه بووبی له ناو میله تانی دراوسی کوردیشدا هه بوه که چی نه بوته بهر هه لست له گه یشتیان به پله ی دروست کردنی حوکمی قهومی. هه لبه ت ئەگه ر کوردیش هه ر به قه ده ر ئەوان دوو چاری گیروگرفت و بهر هه لست بووبا له ره وتی سیاسی به ره و دروست کردنی «کیان» ده بوا ئەویش بگه یشتایه ئەو ئەنجامه که ئەوان پینی گه یشتن. خۆ کورد سیحری لی نه کراوه زیده له میله تان.

ئەوه نده ی دیبیتم نووسه ریکی ماددی له باره ی مه وزووعی سه ر به کورده وه نووسیبتی هه ر له ریبازه کلاسیکه نه زه ریه کانی ماددییه وه بۆ مه وزووع چوه و هانای بردۆته بهر پله ی گۆران و هۆی بهر هه م (وسيلة انتاج) و فیو دال و بۆر جوازی. خه ریک بوه له په تا و په سیوان به لگه بدۆزیتته وه، واش بوه به لگه ی دروست کردوه، بۆ ئەوه میژووی کورد و کۆمه لایه تی کوردیش وه ک هی هه موو جیهان راستی نه زه ریه ی ماددی ئیسیات بکه ن. له وه دا هه ر ده لپی مه به ستی ئەسلی ئەوه یه کورد و میژووی بکرین به خزمه تکاری نه زه ریه نه ک نه زه ریه بیته خزمه تکاری کورد.

لهو تهرزه نووسينانه دا زۆر جار ديومه، كه نه زهريه پتويستي بوو، قورباني بي سووچ و تاوان له ئهرز دراوه بو سه پاندني راستي و دروستي فلهسه فلهي نووسه ره كه ئيتر به پي داخوازي ئه و سه پاندنه تاكمينك له چيني تاوانبار به لاي نووسه ره وه پيسوا كراون و ئابروويان بو به رهنگي ئه و نه قشه جوانه كه رواله تي فلهسه فلهي پي تارايشت داوه. وا بوه نووسه ري ئه وتويي، له ترسي بريندار كردني ههستي قهومي خهلق، قه له مه كه ي هه له نكاوتوه له قاره مانكي قهومي كه ده ره به گيك يا خود پياويكي تاييني بوه، به لام ده جارن توله ي ئه وه نده هه له نكاوتنه ي ساندوته وه له فيودالي و پاره دار و خاوه ن ناو و شوهرت كه به پي باوه ري خو ي ده بي «خائين» بن له بهر «اتماي طبعي» يان با له واقيعدا خائينش نه بن. هه ر به و ريبازه كلاسيكيانه دا تحليلي ميژووي كورديشي كرده ويستوه تي ژياني «عقلي» ي كورد بكاته وه به ئاوتنه بو ژياني ئابووري و كومه لايه تي و سياسي كورد، ئيتر له به يتيك تيشكي ده ره به گي و له گورانك خه با تي چينا يه تي و له مه ته ليك زرينگه ي دراوت بو بخاته سه ر كاغز و پنت بلئ ئه مه ته به لگه ي راستي و دروستي فلهسه فله كه م كه وا دلۆپ دلۆپ له واقيعه وه ده ر ژي ته ناويه وه.

باوه رم نيه هيج فلهسه فله يكي ناودار و ناسراو بو خو ي هينده تهسك بي كه به م جو ره ئحتياج بي به تهسك كردنه وه و ويكه پينا نه وه ي ميژوو. به شي زوري وه تهنگ هاتني فلهسه فله له ته عليلي واقيع و رووداو گونا ه ي تهنگي نيگاي پيره وه كانيه تي. هه ندي جار كورتبيني نووسه ره له گيرانه وه ي رووداو بو سه رچاوه ي «چينا يه تي» وا راده گه يه ني سه رانسه ري ئاده مزاد يه ك هوژه، هه نديكي خوينمز - كه تيكر ايان دوست و شه ريكي يه كدين له و خوين مشتنه دا - هه نديكي شيان خوين مزراو - كه ئه وانيش هه موويان دوست و هاوشعوري يه كدين. ئيتر خهريك ده بي له و كولانه ي وه ك كونيده رزيه وه قافله و قه تاري ميژوو تيپه ر بكا له حامورايبه وه بو سه رده مي لومومبا. حه ز ناكه م ناوي كه س بينم ئه وه ي ده لييم له زور نووسيندا ده يخوينتيه وه.

هه ر ئه م نيگايه تهسكه كه ده كرى به دووربين بو سه ير كردني ميژوو، سه يري روظاني ئيستاكه شي پي ده كرى و موري په سه ندي و ناپه سه ندي پي لي ده دري له رووداو و ئه شخاس و بزوتنه وه و ريكر او ي سياسي و هه لوه ست و گوتار و كردار... من ده خليكم نيه به سه ر كاري ئه م تهرزه نيگايه تهسك و تروسكه دا له روظگاري ئيستاكه مان، بو يه ناچمه سه ر چينه كردن له و قسه و نووسين و هه لوه ستانه كه له نيگاي وه ها تهسكه وه هه لده قولن. من له گه ل رابردو خهريكم باي ئه وه ي كه په يوه ندي هه بي به شريته ي ئه و لاسانه وه كه به مه وزووع ي حاجي قادره وه هه لده ستن. هه ر ئه وه نده ده لييم وه ك بديه يه كه نيگا و نوربينك له ميژووي رابردووي بينگان نه گا دياره له ئيستاكه ي زيندوو و بزوز پتر

بەسەھوو دەچى. قەسابىك نەتوانى كەلەشى مەرى سەربراو پەلپەل بكا بۆ چىشت لىنانيكى رېكوپىك، ھەلبەت ناتوانى مامزىك پەلپەل كا كەوا لە ھەرا كەردنايە.

بىرورايىك كە لىرەدا خويىندتەو ھە لە بارەى ويكچوونى دوولانى «عقلى و ماددى» زىانى كورد، لە زىمنى ئەويشدا مەوزووعەكانى سەربە بارى كۆمەلايەتى و رۆشنىبىرى كۆيى، ھەموويان و تىكراپان ئەوھندە پان و قوولن چەندىن دىراسەى درىژ و سەربەخۇيان دەوى. ھەندىك لە و دىراسانە نووسەرىك پىيان ناويرى ئەگەر خۆى بۆ تۆژىنەوھيان تەرخان نەكا. ھەندىكىشيان جىيان نايىتەو ھە لە ژىر ناونىشانى لابس، لەو روهو دەبى ئەوانىش بكرىن بە دىراسەى سەربەخۆ.

رەنگە ئەوھندەى منىش نووسىم، كە كەمىش بوو، پىي بگوترى لادان لە باسى بنجى، بەلام بە پىي باوھرى خۆم لەوھندە كەمتر بايى پەيدا كەردنى چ قەناعەتتىكى نەدەكرد، زۆر بى يا كەم. خۆ ئەوھى راستى بى قەناعەت ھىتان بە بىروباوھرى ئەوھندە دوور لە بىروباوھرى پەرسەندوو، تەمايىكى ھىند گەورەيە بە نووسىن ھە نايىتە دەست. گۆرانى بىروباوھرى پەرسەندوو لەسەر واقىعى رەق و بە تازار نەبى نابى. كەواتە نووسىنە كەم كەمىش بى، زەرەرى نەبەخشىو ھە روهو كە ئەگەر زۆرىش با سوودى كەم دەبوو، يا ھەر نەدەبوو لە عاست قەناعەتى پەرسەندوودا.

پوخته‌ی قسه ئه‌مه‌یه

- 1) زانستی کورد له رابردوودا یه کجار ده‌له‌مه‌ندتر بوه له ئابووری کورد.
- 2) شاری کۆیی له جیگایه هه‌ره پیشکه‌وتوه‌کانی کوردستان بوه، چ له رووی زانسته‌وه بی چ له رووی ئابوورییه‌وه. ئه‌م پیشکه‌وتنه‌شی شویتی دیاری خۆی هه‌یه له پله‌ی گۆرانی ناوچه‌ی سه‌ربه‌ کۆیی و له په‌یدا‌بوونی بیری ئازاد تپیدا.
- 3) باری ماددی یارمه‌تی کوردی نه‌داوه‌ ده‌نا له هه‌موو روویکه‌وه کورد لێی ده‌وه‌شایه‌وه بگا به مافی نه‌ته‌وایه‌تی خۆی وه‌ک ئه‌و میلیله‌تانه‌ی دراوسی‌ی که به مافیان گه‌ییون.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه له بیر نه‌که‌ین چی لێره به پیشه‌وه گۆتم خۆیتنه‌وه‌ی میژوو و رابردووی کورده. ئیستا که و دوا‌روژی کورد له زه‌رفیکی یه‌کجار جیاواز ده‌ژی له‌چاو زه‌رفی کۆنی. لاتهریکی و بی په‌یوه‌ندی و نه‌بوونی تیکه‌لێیکی ئابووری به‌هێز له میان‌ی ئه‌مه‌سه‌ره‌وسه‌ری کوردستان که له میژووی کۆندا ئه‌و ده‌وره زله‌ی بوه هه‌مووی کز ده‌بیته‌وه له‌به‌ر تاوی رادیوی ترانزیستۆر و رۆژنامه و چاپه‌مه‌نی و فرۆک و ده‌مه‌ته‌قه‌ی میلیله‌ته‌یه‌ کگرتوه‌کانی (له راستیدا یه‌کنه‌گرتوه‌کان) و سه‌دان هۆی به‌یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه‌ی سه‌رانسه‌ری جیهان نه‌ک هه‌ر کوردستان. بۆمباییکی ئاتۆم له ده‌ریای «هیمن» Pacific ده‌ته‌قی، له هه‌موو شاخ و دۆل و سه‌حرای دووره‌ده‌ستی ئه‌رزدا ده‌نگ ده‌داته‌وه. وا ده‌بی ئافره‌تی هه‌فتا سالی لیت ده‌پرسی ئه‌ری به‌ینی ئه‌مریکا و چینیی میلیلی چی لێهاته‌وه! گه‌ز و گری‌ی تازه‌داهاتوو که زه‌رفی ماددی سه‌رده‌می نویی پێ ده‌پیوری، هه‌ر به‌جاری حیسابی کلاسیکی تیک داوه و کردوه‌تی به‌ کۆنینه‌ییکی مۆزه‌خانه.

مومکینه ئیمپرو یه‌ک دوو چاله‌نه‌وت له جیگه‌ی مناسیدا حکومه‌تیک دروست که‌ن. خۆ رووناک کردنه‌وه به‌ چرای دوینی کۆنه‌په‌رستی بی فرۆفیله. چه‌رخ‌ی تازه به‌ ته‌واوی نوییه.

لێره‌دا کۆتایی به‌شی یه‌که‌م هات.

ئەمە دووھم جارە لەم نووسینەدا دژی خواھشتی خۆم دەبزوومەو. جاری یەكەم ئەوھبوو نووسینەكە لە گوتارەوھ بوو بە كتیپ و كەلیننی بیماوھیی و بیدەرفەتی و بیسەرچاوھیی خۆی بە دیار خست بەو جۆرە كە لە شوینی تاییەتی خۆیدا باسەم كرد.

جاری دوھم ئەوھیە كە كتیپەكە بە ناچاری كرایە چەند بەشیک. ھەر چەند سەرپاکی بەشی دوھمیش ئیستا ئامادەبە بۆ چاپ كردن. بە ھۆی ئەوھوھ ئیمكان نیە ھەموو نووسینەكە لەگەڵ بەرپا كردنی یەكەرەكە ی حاجی بە چاپ رابگا، لە كۆرەوھ بریار درا، خۆیشم بریارەكەم پەسەند كرد، كەوا ئەو ھیندە بەسەرھاتە ی حاجی كە دەكەویتە پیش گەشتی خۆیتدنی لە بالەكایەتی و كوردستانی ئیران بیته بەشی یەكەم.

لە دڵدا حەزم بەوھ دەكرد ھەموو ژيانی حاجی بەر لە راگویتنی بۆ ئەستەمبول بیته یەك كتیپی سەرانسەری بی پچرانەوھ، چونكە وەك دیارە تیکرای ئەو ژیانە ی دەبیته قوناغیكي سەرەخۆ كە رابگیرئ لە بەرانبەر قوناغیكي سەرەخۆی وەك ژيانی ئەستەمبولئ. بەلام كە چار نەما و نووسینەكە لە یەكدی پچرایەوھ جینی خۆیەتی ژيانی بەر لە سەفەری بۆ ئەستەمبولئ، ئەویش بكرئ بە دوو قوناغی گردەبر. یەكینیان پیش گەشتەكە ی خۆیتدنی، ئەوی تریشیان لەو گەشتەوھ تا رۆیشتنی لە كۆبی بەرەو توركیا.

نووسینی بەشی یەكەم و دوھم لە نیسانی 1972 ھوھ گەلالە كراوھ كەمیکي كۆتاییەكە ی بەشی دوھم نەبی ھەمووی پاكنووسیش كراوھ. لە بەشی دوھمدا كۆمەلئك باسی نوئ دەخویتیئەوھ كە تا ئیستا كەس لە سەری نەنووسیون. بۆ خۆم جارەھا بەقسە لیان دواوم، واش بوھ ھەندیکم لەو قسانە بۆ ھاتۆتەوھ لەم و لەو بی ئەوھ بگوترئ كە بە ئەسل لە خۆم بیستراين. لەمەدا وەتەنگ ناییم و پەرۆشیشم نیە قسە ی من خاوەنی تری بۆ پەیدا بیئ، لەم روون كردنەوھەدا ھەر ھیندەم بەسە بە خۆیتەری كورد رابگە یەنم كە ئەگەر لەو ماوھە تا بەشی دوھمی نووسینەكەم دەردەچئ چئ ئەوتۆی لە نووسینی خەلقئ بكەویتە بەرچا و كە لەو بەشە ی دوھمەدا سەرلەنوئ بیخویتیئەوھ وەنیە من لە خەلقم وەرگرتبئ، بەپێچەوانە رەنگە قسە ی من بە گوئی خەلق كەوتبئ یا خود بە لانی كەمەوھ ئەو كەسەش وەك من لە لای خۆیەوھ گەشتیئە ھەمان باوهر.

بە نموونە دەلیم لە بەشی دوھمدا رایەكی نوئ دەردەبرم لە بارە ی پەیدا بوونی نالی و سالم و كوردی لە سەرەتاكانی سەدە ی نۆزدەم و لەو رایەدا دەوری شوړشی فرەنسە و عەبدوررەحمان پاشای بابان، بە بەلگە ی میژوویی و نووسرایەوھوھ، روون دەكەمەوھ. جا ئەگەر لە ئیستاوھ تا ئەوسا كەسی تر لە نووسەرانی كورد رایەكی ئەوتۆی دەربیری نووسینەكە ی من لەوی وەرنەگرتوھ. لەنیوان برادەرەن شا یەدم زۆرە كەوا من دەمیکە گەییوم

بهو باوه‌ره‌ی وا ئیستا ئیشاره‌تم بۆی کرد، لای ده‌یان که‌سیش به دوورودریژی لێی دووام، جا ئە‌گەر یه‌کیک له‌وان بۆ خۆی ساغ کاته‌وه به‌ پیش ده‌ستی کردن له‌ نووسینی، هه‌ر هینده‌ بۆ من ده‌میینته‌وه پا‌کانه‌ی ئە‌وه بکه‌م من له‌وم نه‌دزیوه. وه‌ک ئە‌م رایه‌ش گه‌لێکی تری نوێ له‌و به‌شه‌دا دیته‌ ناوه‌وه. خۆ ئە‌وه‌ی راستی بی من له‌ سه‌رپاکی نووسینه‌که‌م باسی شتی‌کم نه‌کردوه که‌س باسی کردبی، له‌ ریباز و ده‌ربوونه‌ی ئە‌وتۆوه بۆ په‌رستگه‌ی حاجی قادر رۆیوم شوین پنی لیره به‌ پیشه‌وه‌ی تیدا نه‌بی. زاته‌ن کالای وه‌ها نوێ نه‌بی لایق به‌ خوینته‌ری کورد نابینم. چی نووسومه‌ نوێیه، جا ئە‌گەر راست ئە‌گەر هه‌له‌.

به‌شی سینه‌م جارێ هه‌ر تارمایی په‌یکه‌ره‌که‌ی له‌ میشک‌مدا ده‌جمی. که‌میکه‌ی یه‌ کجار که‌م نه‌بی، که‌ ره‌نگه‌ راست بی پنی بگوتری چش، له‌ سه‌رگوزه‌شتی رۆژانی حاجی له‌ تورکیادا لیم مه‌علوم نیه. که‌ بمه‌وی له‌ گه‌ل ئە‌وه هه‌موو بی مه‌علووماتیه‌مدا له‌ باره‌ی حاجی ئە‌وسا بنووسم، ده‌بی بکه‌ومه‌ سه‌ر لیک کردنه‌وه‌ی «معمی» ی خزمایه‌تی شیعره‌کانی له‌ گه‌ل رۆوداوی ئە‌وتۆ لێی بوه‌شیته‌وه شیعری وه‌ها به‌ره‌م بینی. واته‌ ده‌بی شیعریکی حاجی بگرمه‌ ده‌ست و بگه‌ریم به‌ دوا رۆوداوی ئە‌وتۆ که‌ له‌ سه‌رده‌می حاجی قادردا قه‌ومایی و بشی بیته‌ دایکی شیعری وه‌ها.

تۆ سه‌یری چهند بی مه‌علووماتین ده‌رباره‌ی ئە‌وه رۆوپه‌ره‌ی ژیا‌نی حاجی له‌ تورکیادا، ته‌نانه‌ت نازانین په‌یوه‌ندییه‌که‌ی له‌ گه‌ل به‌درخانیا‌ندا چۆن بوه، له‌ گه‌ل کامیان بوه، هه‌وراز و نشیوی ئە‌وان چ ته‌ئسیریکی ده‌کرد له‌ گوزه‌ران و ژیا‌نی حاجی... لیره‌دا ده‌بی ئە‌وه بلیم چی نووسومه‌ ده‌رباره‌ی «یه‌زدان - عزالدین شیر» که‌ گۆیا مه‌به‌سی حاجی ئە‌وه بووبی له‌ یه‌ک دوو به‌یته‌ی به‌ تعبیریکی تویکله‌دار وشه‌ی «شیر» یان تیدایه، ده‌مه‌ته‌قییگی باش هه‌لده‌گرێ له‌ زۆر روه‌وه که‌ ئیره جیی لێ دوانیان نیه، هه‌لبه‌ت له‌ به‌شی سینه‌مدا هه‌ول ده‌ده‌م په‌رسیاری ئە‌م یه‌ک دوو به‌یته‌ یه‌ کلا بکه‌م.

که‌واته‌ لیبوونه‌وه له‌ نووسینی به‌شی سینه‌م کاتیکی یه‌ کجار دوورودریژی ده‌وی له‌وه‌ی به‌شه‌که‌ی پیشوتر خایاندی.

بیگومان ته‌واو کردنی باسی حاجی قادر هه‌ر به‌ گیرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شت و رۆون کردنه‌وه‌ی گۆشه‌ تاریکه‌کانی ژیا‌نی نایی، به‌ دوا ئە‌وه ئه‌رکه‌دا ئه‌رکی شه‌رح دانی دیوانه‌که‌ی دئ که‌ کاکلی فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری له‌ویدایه. من که‌ شه‌رحی دیوانه‌که‌ و واتا و راگه‌یانندی شیعره‌کانیم خسته‌ دوا‌ی هه‌موو کاریکه‌وه‌ له‌و روه‌وه بوو که‌ دیوانه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌ستاندایه و هه‌ل نایی، خه‌لقیش له‌ زۆر واتا‌کانی شاره‌زا بوون، چی ئیستا پنیسته‌ بگوتری ئە‌وه‌یه که‌ که‌س نایزانی یاخود بۆی نه‌چوه. مه‌ته‌ل ده‌لج «به‌پیتیان بگرن بی یی هی خۆنه‌».

چ مه‌علوماتیک و بیر و باوه‌ریکی تاییه‌تی له کهس نه‌بیستراو یاخود گۆشه‌نیگاییکی تازه‌داهااتوو بۆ نر‌خاندن و سه‌نگاندنی ده‌لاله‌تی رووداو هه‌بی ئه‌وه‌یه «به‌پن» و ره‌نگه‌ که زوو نه‌خریته به‌ر چاوانه‌وه له ده‌ست بچن. هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه که مومکینه خاوه‌نه‌که‌ی بمرئ به‌ر له تۆمار کردنی... مردنیش شهرمی له کهس نه‌کردوه. جگه له مردن هۆی به‌ره‌ه‌لست و ته‌گه‌ر له پیش نووسین زۆرن وه‌ک ئه‌وه‌ی بیروباوه‌ر له‌وانه‌ن که تۆمار نه‌کرین له‌بیر بچنه‌وه. یاخود که کاتی له باری تۆمار کردنیان به‌سه‌رچوو جارێکی تر هه‌ل ده‌ست ناکه‌ویتته‌وه. وا ده‌بی له بیریش نه‌چونه‌ته‌وه و هه‌لیشیان له ده‌ست نه‌چوه که چی خاوه‌نیان هیزی نووسینی کهم بۆته‌وه... هتاد.

به‌دوا شهرح دانی دیوانه‌که‌ی، په‌راویزه‌کانی حاجیش به‌ده‌وری رووپه‌ره‌کانی کتیبی «سیوطی» داخوازی خه‌ریکیوونیکي گه‌وره‌ده‌کا. به‌راستی ئه‌م په‌راویزانه (حاشیه) گه‌نجیکن له حاجیه‌وه به‌جیماون ژوو‌رووی هه‌موو نر‌خیک.

بروا ده‌که‌م وا ده‌بی له‌و حاشیانه‌تووشی هی وا بنیت زیاتر له‌شيعره‌کانی به‌حاجیت بناسین و له‌و روه‌وه که شاعیر له‌کاتی شيعر داناندا تارایشتدانی خۆی له‌بیر ناچن، واته‌ شه‌خسیه‌تی و دل و ده‌روونی ده‌که‌ویتته‌وه‌وديو په‌رده‌ی تارایشته‌وه، به‌لام فه‌قییه‌ک که حاشیه‌ده‌نووسی یاخود حاشیه‌داده‌نی ئاگای له‌و لایه‌نه‌ی خۆ رازاندنه‌وه نامینن به‌و پینه حاشیه‌که‌ی گه‌لێک ساده‌تر و له‌خۆی نزیکتر ده‌بی تا شيعره‌که‌ی... خۆ هه‌ر نه‌بی حاشیه‌کان به‌خه‌تی حاجی نووسراونه‌وه، خه‌تیش رابه‌ریکه‌ بۆ ناو ده‌روون.

پوخته‌ی گوتار ئه‌مه‌یه تیکرای نووسین له‌باره‌ی حاجیه‌وه، که به‌تیر و پری بکری، کارێکی ئینسایکلۆپیدییه. ئه‌و هینده‌ی من تا ئیستا نووسیومه شتیکی سه‌ره‌تاییه، جارن با بکری به‌دیاریکی هه‌زارانه بۆ یادگارێکی ده‌وله‌مه‌ند.

«...»

سپاس

کارئیکی که مم کردوه و زۆری تیدا قهرزدار بووم بهو چاکه‌ی دۆست و دلسۆزان بۆیان کردووم:

جاری له پيشه‌وه ده‌بی ئه‌وه بلیم ئه‌گه‌ر ئه‌رکی ده‌یان سالی بیوچانی خوشکم «یا نه‌جیبه» نه‌با به‌شی هه‌ره‌ گرنگی که‌له‌پۆری کۆچکردوان که‌ لای ئیمه‌ ماوه‌ هه‌مووی ده‌فۆتا. ساغ کردنه‌وه‌ی گه‌لیک حاشیه‌ و نووسینی وردیش که‌ خه‌به‌ری میژووپی وه‌یا ده‌لاله‌تی بی‌ی گرفت‌ی لی وه‌رگیراوه‌ کرده‌وه‌ی بیهاوبه‌شی خۆیه‌تی. به‌داخه‌وه‌ به‌ره‌می هه‌ره‌ زۆری کردووکۆشی بیست‌ساله‌ی دوا‌ی مه‌رگی باوکم له‌ که‌ینوبه‌ینی هاوینی 1963 دا بوو به‌ خۆراکی ئاگر، وه‌ک کوردستانی ئه‌وسا، ئه‌وه‌ی سووتا به‌نیسه‌ت ئه‌وه‌ی ماوه‌ وه‌ک رووبار و جوگه‌له‌ وایه، له‌ ژووووی نر‌خاندنه‌وه‌یه، که‌لینیشی به‌ هیچ شتیک پر‌نایته‌وه‌.

جگه‌ له‌ یا نه‌جیبه، له‌ خزمانی خۆم، کاک مه‌جید و حه‌مه‌ عه‌لی ئامۆزام چی له‌ ده‌ستیان هاتوه‌ بۆیان کردووم له‌ وه‌ده‌ست هینانی وه‌رامی ئه‌و پرسیارانه‌ی هاتوونه‌ به‌ نووسینه‌که‌م. له‌وه‌دا ته‌واوینکیش ئه‌رک و زه‌حمه‌تی هه‌مه‌چه‌شنه‌یان کیشاوه‌.

مه‌لا قادری کانی ده‌ربه‌ندی، که‌ دۆستی خۆم و فه‌قینی باوکمه، گه‌لیک له‌ پینوستی دۆستایه‌تی زیاتری بۆ کردووم. په‌رۆشیک‌ی برائانه‌ی بیگه‌رد وای کردوه‌ هه‌نده‌م بۆ ماندوو بی... هه‌ر ئه‌و بوو نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدووره‌حمانی بۆ وه‌رگرتم له‌ مه‌لا ئه‌نوه‌ر و دره‌ختی خانه‌واده‌ی حاجی قادری خسته‌ جغزی ئیمکانه‌وه‌. جاریکی دیکه‌ش چاکه‌ی خۆی گه‌یاند ه‌ ئه‌و دیو سنووری برابه‌تییه‌وه‌ به‌وه‌دا که‌ دوا‌ی چه‌ند جاریک سه‌فه‌ر و هاتوچۆ بۆ باله‌کاتی کتیب و ده‌ستنووسی نایابی مه‌لا «ئیبینو ئاده‌م» ی بۆم وه‌رگرت له‌ «مه‌لا وه‌یسی». که‌ نه‌وه‌ی «ئیبینو ئاده‌م» ه‌. به‌و کتیبه‌ش ئه‌سلی نووسینه‌که‌می ده‌وله‌مه‌ند کرد ده‌رباره‌ی رووپه‌ریکی گرتگ له‌ ژبانی حاجی قادر که‌ په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ مه‌لا ی ئیبینو ئاده‌مه‌وه‌. ئه‌م ماجه‌رایه‌ له‌ به‌شی دوه‌مدا دیته‌ به‌رچاوان.

مه‌لا عه‌لی حاجی توفیق و مامۆستا جه‌لال حه‌مه‌د و شیخ جه‌مالی سه‌ید ئه‌حمه‌د و مامۆستا حه‌مه‌ده‌مین مه‌عروف و یه‌کینک له‌ بنه‌ماله‌ی شیخ ره‌حیم، که‌ نامه‌که‌ی ون بوه‌ و ناوه‌ که‌یشی له‌ گه‌ل نامه‌که‌ی لیم په‌نه‌انه، به‌ پینی توانایان ورده‌ خه‌به‌ریکی که‌ لایان هه‌بوه‌ به‌ نامه‌ بۆیان ناردم.

خوالىخۆشبووى مامۇستا «صابر اسماعيل» چرايىكى بۇ ئەم نووسىيىنە ھەلكر دوو ھەو ھەدا كە خۇى يەك لە شاىھ دەكانى قسەى مەلا شىخ كەرىم بوو لە ھەبوونى دوو شاعىر ھە ناوى حاجى قادر، ھەر خۇىشى راگەيەنى چوارىنەيىكى «كەيفىى جوانرۇى» بوو، ھە موناسەبەى جىگەى لە بەشى دوو ھەدا دەىخوئىتەو... رەوانى شاد بى.

خىرەومەندانى ترىش كە ھەبن و يارمەتییان دابم دەبى بىورن كەوا لىرەدا ناویان نەھاتۆتە ناوھو ھەھۇى بىر چوونەو، نەك ھۆیەكى تر.

لە براگەلى سەرىبە «كۆرى زانىارى كورد» ىشەو ىياسى مامۇستا ھەزار و دكتور كەمال مەزھەرم بەسەر شانەو ھە كە ھەر يەكەیان لە لای خۇى و مەیدانى تايەتى دەسەلاتیەو ھە بوو ھەرامى ھەموو پرىسارىكم و ھەلگرتنى ئەركى ھەر خواھشتىكى كرىبىتم لە خۇم ئامادەتر بوون.

«...»

مهسعوود محهمهه

حاجى قادهى كوئى

بهشى دوهم

كوئى زانىارى كورد 1974

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد
حاجی قادری کۆبی - به شی دوهم
ئەندامی کارای کۆر: مه سعوود محهمهد
چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - به غدا - 1974
له کتیبخانهی نیشتمانیدا: ژماره‌ی 979 ی سالی 1974 ی دراوه تی
نرخ 700 فلسه

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي

الحاج قادر الكويي - الجزء الثاني

العضو العامل: مسعود محمد

مطبعة المجمع العلمي الكردي - بغداد - 1974

وهشانی دوهم

بلاو کردنه وهی له ئینته رنیتدا

سایتی www.mamosta.net هاوینی 2006 / پاییزی 2010

دياري سهره تاكاني راپه ريني كورده بو دوا رۆژيكي نازاد

پیشه کی و روون کردنه وه

ههروهک له پیشه کییه که ی به شی یه که می ئم نووسینه دا روون کرایه وه، له سه ره تاوه ته مای دانانی کتیب نه بوو، له هیچ رویکه وه له خۆم رانه ده دیت ئه رکی کتیب دانان بخه مه ئه ستۆی خۆمه وه به تاییه تی له باره ی یه کیکی وه ک حاجی قادر که پایه ی حورمه تی بیهاوتای له مهیدانی کوردایه تیدا داوای ته واوی و بی که موکه سری ده کا له و که سه بیه وی ئه وه نده به رز بیته وه چه شمه ندازی به سه ر ئاسۆی هه ره به رزی ژیا نی ئه و مرۆقه دا بشکی. ته واوی و بی که موکه سریش مه رچی یه ک دوو بابه ت نیه له کاری هه مه چه شنه و پیداوستی نووسیندا:

- کاتی به رفه وان،
- زهرفی له بار،
- که رهسته ی تیر و پر،
- ده رفه تی توژینه وه له و جیگا و سه رچاوانه ی په یوه ندیان به نووسینه که وه هه یه،
- ئیمکانی گه یشتن به و که سانه ی شتیک ده زانن له باره ی مه وزووعه وه،
- ئاو و هه وا (مناخ) ی سازگار بو ده برینی بی ری سه ره به رامیاری و رو شنبیری و ئابووری و باوهر... هه ئه مجا
- ده سه لاتی ئه ده بی و زانستی و هیزی خامه ی نووسه ر.

که به ته وی، ده توانی مه رچی تریش بخه یته سه ر ئه م مه رجان ه که وا تیکرایان نووسین ده وه له مه ند ده که ن و نووسه ر ده که یه نن به پله ی دلنیا یی و ئه و مافه ی پی ده دن له خۆی و له نووسینه که ی رازی بی ت.

ههروهک درێژه کیشانه وه ی نووسینه که م له گوتاره وه بو بارستی کتیب عییبی نه بوونی ئه و مه رجان ه ی ده رخست، دابه ش بوونیشی بو چه ند جزمیک، له لاهه عییبکی تازه ی چاوه پروان نه کراوی خسته ناو به شی یه که مه وه: له به شی یه که مدا چه ند جارن به لێنم داوه که ئه م گوته یه و فلانه رایه م دواتر روون بکه مه وه به و ته مایه که هه موو نووسینه که به جاریک له چاپ ده رده چی ت. که چی به شی یه که م به سه ر چوو به ر له وه بگه مه ئه و شو ئنانه که به لێنه کانی تیدا به جی ده هینران، بویه به ناچاری شی کردنه وه ی چه ند باسیکی به شی یه که م که وته به شه کانی تره وه. پیویستم نه دیت لیسته ییک ئاماده بکه م ده ست نیشانی ئه م باسانه بکا و جیگای روون کردنه وه یان له به شه کانی تر دا دیار بخا: نه ختیک چاوپوشی له خو ئنه ره وه ئه و که لێنه م بو پر ده کاته وه.. لیره دا بو مه به سی روون کردنه وه ته نها ئیشاره بو یه ک دوانیک له و به لێنانه ده که م:

له لاپهړه 175 ی بهشی په کهمدا به لینی توژینه وهی هوی داپرانی ئه ده بی ئه دی بی کورد له ژيانی رۆژانه ی گهل دیتته بهر چاو.

له لاپهړه 309 ی هه مان بهشی په کهم گوتوومه له جینگه ی مناسبدا له سهر مه دحه که ی حاجی قادر بو ئه مین ئاغا ده دویم.

که چی ئه م دوو به لینه و گهلینی تریش له بهشی په کهمدا بی سهر و سوړاغ مانه وه لیره به دواوه پی به پی و جی به جی وه ک قهرزی نه خوراو ده یان ده مه وه، داوای عوزر په زیریش له خوینته ری خو شه ویست دوو باره ده که مه وه.

له وانه په خوینته ر لیم بیرسی، هه قیشیه تی، و بلنی تو که هینده به شکایه تی له دست بیماوه بی و بیده رفه تی و بیکه رهسته بی و بی هه موو شتیک چون ملت نایه بهر ئه م نووسینه پر گریو گاله و بهم جوړه نه فهس دریتزانه به چوار لایدا دیتت و ده چیت و هه ر جارهش هه نگاوتی تیدا فره وانتر ده که ی ت؟

ده مه وی خوینته ر لیم بسه لمینی چی ده یلیم له باره ی بیده رفه تی و بی هه موو شتیک... راستی بیغیله. له وه گه ری که نه متوانیوه، رهنگه هه ر نه شتوانم، له کوردستانی ئیران و له تورکیا و ئه سته مبولدا چ توژینه وه ییک بکه م، یا به گه شت و گه ران تیاندان چی ماوه له خه بهر و ئه سه ری حاجی، بهینمه بهر ده ست: بوم نه لوا له باله که تی هیچی نوئ له ئه حوالی حاجی بخه مه سهر ئه و که متاکورته ی خه بهراتی ژیان و خویندنی له و مه لبه نده دا. له وه زیاتر که له و تحقیقاته دا هه ندی خه بهر و چهن دوچونی زانایی و شه خسیه تی مه لای «ئینو ئادم» م بو روون بووه و به وه دا په کیک له سه رچاوه کانی پی گه یشتنی حاجی قادر له جارن زیاتر که وته بهر تیشکی ناسراوی، هه رچی زانینیک هه یه که راسته وخو له گهل حاجی قادردا په یوه ندی هه بی نه که وته که شکولی سوال و سه ده قه مه وه: بهر له و توژینه وه م چهن دم ده زانی له ژیان و خویندنی حاجی قادر له باله کاتیدا هه ر ئه وه مایه وه بو خه رمان و داهاتم و یه ک دانه ی نوی لی زیاد نه کرا... زور به داخه وه.

کو شام بو وه ده ست هینانی وینه ییکی خراپگه ی «گورقه ره ج»، به لینی شم وه رگرت له دؤستیکی خو م، که خزمی حاجی قادریشه، به لام وا هاوینی دوهم راده بری به سه ر ئه و به لینه دا و «همان حیرت روزن باقیست» به دیار چاوه نوریه وه.

ویستم خه ریته ییکی ئه و شوینانه ی کوردستان «به رادان بده م» که حاجی ژیان و خویندن و گه شتی لی کردوون، ده ستم به هیچ پنجیکه وه به ند نه بوو.

لهوئش كه مترم داخوآزى كرد: گه رام به دوآى خه رسته يه كدا كه ئاواييه كانى باله كاتى و هاوينه ههواره كانى وهك «سينگوره، ئاوى پرژ و گۆله شين، گهرووى شىخى، ههوارى گورگ و شيران...» بگريته وه كه هه موويان ناويان هاتووه له شيعرى حاجيدا، كه چى له بهختى كه چم له نيوان 50-60 خه رسته ي سهرله بهرى كوردستانى عىراق كه وا ورد و درشتى هه موو شار و ئاويى و شاخ و دۆل و چاك و پيرى ئه و ناوه يان تىدا تۆمار كرابوو، ته نها ئه و پارچه خه رسته يه بزر بووبوو كه بهر باله كاتى ده كه وت. به راستى له مه دا هه ر ده تگوت قه زاوقه دهر به ره له ستيم ده كا. پارچه به پارچه ي ئه و خه ريتانه، بگره له حمه رينه وه تا هه موو لايىكى كوردستانى عىراق، ولاتيان ده دا بهر خۆيان و پى به پى و جى به جى ده يان خويته وه و هه ر له شارى گه وره و شاخى به رز و ئاوى زۆره وه تا هۆره مه ر و گردۆلكه و كوژراوى به هارانيان ده گرته وه و چييان نه ده هيشته وه بو پرسين له م و له و، به لام وهك ئه وه ي ده ستىكى غه يبى هاتبى و به مه قه سىكى ئه فسووناوى بو مه به ستىكى تايبه تى خۆى مه قه سكارى كرديى به م جۆره ئه م پارچه و خه رسته يه ي هه ريمى باله كاتى له وانى تر براهوو و لىيان ده ر كيشرابوو و له ناو چوو بوو. واى كه له م رووداوه ناله باره وه ته نگ هاتم، به لام بيسوود...

با پيت بليم چون له گه ل ئه م هه موو بىماوه يى و بىكه ره سته ييه وه توانيم ده ست به نووسين بكه م و له سه ريشى به رده وام بم! چه ند هۆيىكى بنجى هه يه يارمه تى منى داوه له م مه يدانه دا:

يه كه م: نزىكى له حاجى قادره وه به بۆنه ي «كۆيى» بوونمان و هاوړيى ئه و له گه ل باپيرمدا.

دوهم: عاده ت گرتم به سه رنجدان له واتاى ئاشكرا و نه پنى ئه و شتانه ي ده يان بينم وه يا ده يان خويتمه وه كه وا به زۆرى و گه ليك جارن به رده له سه ر واقيعى شرايه وه هه لده دهنه وه و ئازاديشم ده كا له ملكه چ كردن بو غه له تى په ره سه ندوو.

سپه م: ره ها بوونم له و بپاره پيشه كيانه كه وا خو لكاندنى ده رويشانه به باوه رى حازر به ده سته وه ده يانكا به ئابه تى قورئان و ئىنجيل و جغزى ته قديسيان به ده وره دا ده كيشيت و له ره خنه و هه لسه نگاندنيان دهر داووت. به لاي منه وه ئاده مزاد له هه موو فه لسه فه و باوه ريك به نرختر و به شه ره فتره و ناشى و نابى بكرى به به نده ي باوه ر. له و تاريكستانه ره شتر و ئه نگوسته چاوتر نيه كه مرؤف، وهك به رخ، رام بكرى بو كاويژ كردنه وه ي تاكه يه ك باوه ر و تفاندنه وه و هيتانه وه ي هه رچى باوه ريكي هه يه غه يرى ئه و.

چوارەم: بەیەكەوه ژيانىكى گيانى و فكرى دوور و قوولم له گه‌ل تىكرائى شيعر و كه‌له‌پور و ده‌نگ و باس و خه‌به‌راتى حاجى قادردا كه‌ رىگام پى دەدا، زياتر له‌ يه‌كىكى نا‌اشنا، بۆ زانىنى ئەو هۆيه‌ بزويته‌ره‌ى فرکه‌ى به‌ ده‌ماره‌كانى خستوو و هه‌ناسه‌ى گه‌رم داھيتاوه‌ و دلى‌ هه‌زانده‌ و خويى كولا‌نده‌ و رازى كرده‌ وه‌ يا رقى هه‌لستانده‌.. تۆ كه‌ ماوه‌يىكى دريژ له‌ گه‌ل مه‌وزوو‌عيكدا ژيايت و لى‌ى ورد و قوول بوويته‌وه‌ هه‌ست ده‌كه‌يت، له‌ گه‌ل دريژبوونه‌وى كات، رووناكاييه‌كى وه‌ك هى به‌يانى كه‌ ورده‌ ورده‌ تاريكى شه‌و ده‌ره‌ويئيتته‌وه‌، پىبه‌پى ده‌كشيت به‌ سه‌ر گوشه‌ تاريك و نه‌يتى و نه‌زانراوه‌كانى مه‌وزوو‌عه‌كه‌ و له‌ به‌ر چاوى ده‌روونت رووشيان ده‌كات.

له‌ گه‌ل ئەم به‌يه‌كەوه‌ ژيانەدا مه‌لابوونى حاجى قادر سه‌رله‌نوئ تىگه‌يشتنى كردار و گوته‌رى ئەوى بۆ من ئاسانتر كرده‌وه‌ له‌ و روه‌وه‌ كه‌ خۆم له‌ ده‌وروبه‌رى مه‌لاياندا ژياوم و شاره‌زاي ژيانى فه‌قى و مه‌لا و ده‌رس و ده‌ور و راتبه‌ و گه‌شت و گه‌ران و گه‌رمين و كوستانيان هه‌م و هه‌رچه‌ند بۆخۆم خويئندى فه‌قييانه‌م نه‌بو و له‌ سى مانگيک به‌ولاره‌ سه‌رى خويئندم به‌ كتيبى مزگه‌وتدا نه‌گرتوه‌، ئەويش له‌ هه‌لكه‌وتىكى تايبه‌تيدا لاي باوكم... ئەو حوجره‌ى مزگه‌وتى گه‌وره‌ و مزگه‌وتى حاجى مه‌لا ئەسه‌د له‌ كۆيى كه‌ حاجى قادر ده‌رسى تيدا خويئندوو، بۆخۆم ديومه‌ چهندين مه‌لا و مستعد و فه‌قى ئالى ده‌لى بابەيان تيدا كرده‌، كوچكه‌ و كه‌له‌كىكى له‌ هاوينه‌هه‌وارى چنارۆك كه‌ كاتى خۆى حاجى قادر داركه‌پر و ساباتى به‌ سه‌ردا رايه‌ل كرده‌ون منيش به‌ هاريكارى فه‌قى و مستعه‌دكانى باوكم داركه‌پر و ساباتم به‌ سه‌ردا ته‌نيونه‌وه‌ له‌ گه‌ل چروو و گه‌را و ده‌راوى چيا و ده‌شت و چه‌مه‌لانى ئەو ناوه‌. تۆ كه‌ له‌ نامه‌كه‌ى حاجى قادر بۆ باپيرم ئەم به‌يته‌ ده‌خويئيتته‌وه‌:

له‌ خۆم ئاگر هه‌لپنم وه‌ك «چنارۆك»
له‌ چاوم گريه‌ ده‌ر پى وه‌ك «حه‌مامۆك»

له‌ مونسه‌به‌ى «ئاگر هه‌لپنان» و ناوى «چنارۆك» هه‌ر هينده‌ت بۆ مه‌علوم ده‌كرى كه‌ وا وشه‌ى «چنارۆك» ئاگرى هه‌لپناوه‌ چونكه‌ «نار»ى تىدايه‌، به‌لام ره‌نگه‌ هه‌رگيز گوى بيست نه‌بووبيت ئەفسانه‌يه‌ك هه‌يه‌ ده‌لى چنار كه‌ زور پير بوو له‌ خۆوه‌ ئاگر ده‌گرى. ئەمانه‌شت زانيبى ئيمكانت نيه‌ وه‌ك من به‌ چاوى ئەوساى حاجى قادر سه‌يرى چه‌شمه‌ندازى چنارۆك بكه‌يت و سۆزى ئەوساى ئەوت ببزوى بۆ چنارۆك وه‌ك ئىستاكه‌ى من.

بەنيسەت منەوہ ئەو کات و ئەو جیگایانەى حاجى قادريان تیدا ژباوہ ھەر خۆيان بوون و نەگۆرابوون کە من چاوى ژيانم لەم جیھانە ھەلینا. جۆرى ژيان و رابواردن و کۆرى دەرس و بانگ و نویتز و جومعه و ھەموو سەروربەریکی ئەو ژيان و رابواردنەى باوکم بە دوو چاوى خۆم دیون دریتزەییکی ئاسایی و سەد لە سەدى رۆژگارى حاجى قادر و باپیرم بوو، تەنانەت پیاوى وەھا مابوون دەھاتنە مەجلیسى باوکم کە ھاوچەرخى حاجى قادر بوون.

من بى زیاد و کەم شیرمژى ئەو ئاو و ھەوا و دەوروبەرە بووم کە حاجى قادر فەرچکى پى گرتبوو، لەمەشدا چ ھونەریکی خۆم باس ناکەم، ریکەوتت بو دەگێرمەوہ کە بو من ھەلکەوتوہ و بو تو نا! دەمەوى بۆت مەعلووم بى بەشیکى رووناکایى نووسینی من کە حاجى قادر روون دەکاتوہ دووبارەبوونەوہى تیشکى خۆیەتى لە ئاوینەى چەشنى ژيان و دەوروبەرى مندا، واتە حاجى قادر لە رپی منەوہ خۆى خۆى روون دەکاتوہ.

نەشارەزابوون لەو کەسە کە دیراسە دەکریت، بە زۆرى، خاوەنى دیراسە کە بە سەھوو دەبات. نووسەرى ئەورووپاییم دیوہ باسى مرؤفئیکى رۆژھەلاتى کردوہ و قسەکانى ئەو مرؤفەى بە روالەت وەرگرتوہ و لەو روالەتەوہ بریاری چەندوچۆنى و چاکە و خراپەى مرؤفەکەى داوہ، لەمەشدا ھیندە لە راستى دوور کەوتوتەوہ وەک ئەوہ بوہ کە بە رەش بلی سپى یاخود کورت بە دریتز لە قەلەم بدات. ئەم نەشارەزاییە یەکیکە لەو ھۆیانەى وا دەکا ھەندى نووسەرى کورد جارجارە حاجى قادر بکەن بە خزمەتکاری دەرەبەگ و ناوہناوہیە کیش بیخەنە پيش موزاھەرەى رەشوروتانەوہ.

پینجەم: نیگا و بینینی تايبەتى خۆم کە بریتییە لەوہ جیھان بە شتیکى یەگرتوو و سەرانسەر دەبینم و کەرت و بەش و پارچەکانى لەبەر چاوم لە یەکتر ناپچرینەوہ، ئەمەش وا دەکا درەنگتر لە یەکیکی تری وەک خۆم بگەم بە کۆتایی شى کردنەوہ و پینچانەوہى مەوزووع، لەو رۆوہ کە ماوہییکی تەواو لە پەراویزی ھەموو مەوزووعیک لەگەل مەوزووعەکانى دەورى خۆى تیکەل و بەیەکەوہ بەستراوہ و داوہمووییک نابى گردەبر لە یەکتريان جودا بکاتەوہ.

شەشەم: سەرەرای تیکەل بوون و بە یەکەوہ بەستراوہى مەوزووعانەوہ کە ناچارم دەکات بەردەوام بى لە کوتانەوہى ئەو میقدارانەیان کە وا لەگەل ئەسلى مەوزووع تیکەلن، روون کردنەوہى مەبەس بە تەواوى بەرھەم نابى ئەگەر دەروپشتى روون نەکریتەوہ. بە نمونە دەلیم کە گوترا رووسیا و ئەمریکا تەنھا دوو دەولەتن ئاسمانگەردیان کردیبت و گەیشتبە ناو مانگ، ئەم گوتەى وەک مەتەل خۆ دەنویتی و ھیچ شارەزیمان ناکا بەو ھۆیانە کە وایان کردوہ ھەر ئەم دوو دەولەتە کارى وا گرنگ بکەن ئەگەر زیدە ھیز و سامان و تەکنیک و

زانستی ئەمان و ئەركى يەكجار سەختى ئاسمانگەردى بەباشى روون نەكەينهوه. نموونه لەمەش ئاشكراتر ھەيە بۆ روون كردنەوهى مەبەس: زوربەى خەلق دەلێن لە سوورپانەوهى زەوى بە دەورى خۆيدا شەو و رۆژ پەيدا دەبێ، ئەمەش گوتەيىكى راستە و ھىندەى بدھيە روون بۆتەوه بۆ ئەوانەى شارەزاي زانستى فەلەكن، بەلام گومانى نەبێ بەشى ھەرە زۆرى خەلق لە راستە قسەكە بەولاولە كە وەك تووتى دەيلێنەوه ھيچ چەندوچۆنىكى مەسەلەكە نازانن و ھىندە لێ نەشارەزان ئەگەر پێيان گوترا بەسوورپانەوهى زەوى ھۆى شەو و رۆژە ئەويشيان دەسەلماند و دەيانگوتەوه. خۆ مەعلومە ھەزاران سال بوو ھەر ئەو دەگوترايەوه چ لە لايەن زاناو چ لە لايەن نەزانەوه...

ئىستاكەش زوربەى دەرجوانى زانكۆكان نازانن ھۆى نەيى چيە لەوھدا كە وا سوورپانەوهى زەوى بە دەورى خۆيدا نزىكەى 23 سەعات و 56 دەقيقە دەخايىنێ بەلام شەو و رۆژ 24 سەعاتى تەواو؟ ئەم تفاوتى نزىكى چوار دەقيقەيە لە ميانى كاتى پيويست بۆ سوورپانەوهى زەوى بە دەورى خۆيدا لەگەل كاتى پيويست بۆ ئاوابوون و ھەلاتنەوهى رۆژ تا دەگاتە سەر كەلى رۆژئاوا، ئا ئەم تفاوتە لە كۆيو ھاتو؟ چۆن دەشى دريژاي شەو و رۆژ 4 دەقيقە زياتر بێ لەو كاتەى پيويست بۆ سوورپى زەوى بە دەورى خۆيدا لە حالێكدا دەزانين شەو و رۆژ لەو سوورپى زەوى پەيدا دەبێ؟ لە زاھيردا ئەم گوتەيە وەك ئەوھيە بلي شەو و رۆژ 4 دەقيقە لە خۆى دريژترە، كەچى گوتەكەش راستە و ھۆيىكى زۆر ئاشكرا و بەرچاويشى ھەيە بەلام چاومان وەك شەوكۆيترە ناي بينى...

نووسەرى عادەتییى وەك من و تۆ شتى وەھا دەنووسى ھەلە و راستى ھەل بگرى و سەلماندن و نەسەلماندى بە بەرەوھ بى، خۆ من و تۆ نە شيخى تەريقەتین، نە سەرۆك نيقابەين، نە پيشەواى سياسەتین چى بيليين بى بەلگە و ھۆى ئيقناع كردنیش بى پەيرەوھەكانمان بلي سەدەق. بەراستى ئەگەر شتى بيگومانیش بليين ھەر بە زەحمەت ليمان قبول دەكرى چ جايى ئەوھى شتى ئەوتۆ بليين پيويستى بە بەلگە ھەي و لەگەل بىر و باوھرى تردا پيک كەوتنەوه و تيک ھەلقزانی بييت.

لەمەوھ بۆت دەردەكەوى گوتەيىكى من بيليم و بينووسم ئەگەر خۆى لە خۆيدا سادەش بى، دەبى لەگەل بەلگە و ھۆ و شەرح و شى كردنەوهى تەواو پيشكەش بە خويتەران بكرى، ئەوساش كۆسپى گەورە و سەختى نەسەلماندن و بە ھەلە دەرجواندن و درۆ خستنەوهى ھەر لە پيش دەمىنى. لە ژيانى ئاساييمدا دووچارى ھەلكەوتى وەھا بووم ھىندە نالەبار بوو لە جياتى دلگيرى پيكنەينى بزافتو، وەك ئەوھى بلييم ئاوى شاخەكانى كوردستانى عىراق دەرژيتە دەشتايەكانى ناوھراست و بەرەو خوارتر، ئيتر يەكيك ليم بە دەنگ بى و ئيعتيرازم

لی بگری به وهدا که بلی: چون دەرژایه ئەو دەشتانەووە ئەگەر شاخەکان بەرزتر نەبوونایە لە دەشتەکان.. چون دەگەشتنە بەسەر ئەگەر «شط العرب – یەکاوی عەرەب» ڕووی لە شویتنکی تر کردبایە... چون ئەو ئاوانە پەیدا دەبوون ئەگەر باران زۆر نەباریبایە.. چون چون و چەندین «چون» ی تر که هیچ یەکی نرخی فلسینکی نیە و بە قەدەر ڕۆژەللات و ڕۆژئاوا لە گوتەکە ی من دوورن و لەو بەولاولە که خاوەن «چون»ەکان بێر و رای سیاسی لەگەڵ هی من جودایە و ئەمە بۆ ئەو بەسە خوۆ دژ بنویتی لەگەڵ هەر شتینکی من بیلیم با ئەو شتە بەلگەنەویست (بدیهیە)یش بیت هەرچی هۆی بەرھەلستی هەیه پەیدا نابێ... خوۆ ئەگەر من شیخی تەریقەتی سیاسی ئەو بام و بمگوتبایە ئاوی «شط العرب – یەکاوی عەرەب» سەرژوور دەبیتەووە بۆ بانی ئەنەدۆڵ ئەوسا بینگومان پەنجە ی شادە ی بەرز دەکردهووە و دەیگوت ئەشە دەم بیللا راستت فەرموو بەلام خەلقە که نەزانە و تیی ناگا.

نووسەر تا نەبیتە جیی متمانی و باوەر پی کردنی خوینەران ناتوانی بەئاسانی ئیقناعیان کات، یاخود هەر بەجاری و هەتا هەتایی ناتوانی. متمانی و باوەر پەیدا کردنیش، بەزۆری، لەووە دیت شتیک بنووسی و بلی که لە پیشەووە بزانی خوینەران حەزی لی دەکەن و ئینتیزاری بۆ دەکیشن. دەوجا که نووسەر لە رێبازیکەووە ڕۆیشت، بەرەو باوەری خۆیەووە، پشتی لە رێبازی خوینەرانەووە بیت و لە ئاویک مەلە ی کرد خورگە ی نەرژیتە ئەو گۆمەووە خوینەران مەلە ی تیدا دەکەن دەبی لە هەر هەنگاویک و باسک لیدانیکدا ئالاییکی بەلگە بەرز کاتەووە و مۆمیک راستی هەل کات و زەنگیکی سۆز لی بدات هەر نەبی بۆ پاکانە ی خوۆ و نووسینە کە ی..

ئەمانە ی لیرەدا دەیلیم دیمەنی بەرچاوی ڕۆژانەمانن و وەک هەناسە هەلی دینین و خۆراکی مەعنەویمانن. هەلبەت من که هەست بەو راستیانە بکەم و بایەخی خۆیان بدەمی دەبی ئەرکی نەفەسبری درێژە پندان و شی کردنەووە ی بە زیادەووە و بەلگەهینانەووە ی پیویست و نەویستی بۆ بکیشم، لەگەڵ ئەمەشدا رەھابوون لە تۆھمە ی نارەوا و بی بنج و بەلگە بەولای ئومیدەووە یە. گوتەیینک و راییک راستی بی بەردە و پەناش بی دەبیتە ئامانجی تانە و توانج که هات و لەگەڵ میزاج وەیا بەرژووەندی ئەم و ئەودا نەگونجا: که من بلیم حاجی قادر دژی خاوەن زەوی (ناوی دەرەبەگ ناھینم چونکە ناوھینانی هەلەیینکی سافیلکە ی میژوووی و خویندەوارییە بۆ سەردەمی حاجی قادر) نەبوە و خزمەتکاری دەرەبەگیش نەبوە، سەرلەبەری ئەو دوو تاقمە دەرەنجین که یەکیکیان سوورە لەسەر ناوھینانی دەرەبەگ با لەو کاتاندا جاری لە سکی دایکیشی نەرسکابی، ئەووە ی تریشیان پی دادەگری لەسەر هیندی که حاجی قادر کۆنەپەرست و نۆکەری دەرەبەگ بوە لەو بریارەشیدا «پیی خوۆ کردووە بە هۆقە» و گوێ ناداتە شتیک ئەو دەنگە نەبی که لە هەناوی خویدا دەجریویتی. که بیم و بلیم حاجی

له كوردستاني عيراقهوه خهباتي سياسي نه كرده و ههلبهستي نيشتمانپهروهه رانه ي دانه ناوه، بهمه شدا هه موو ئه و جواميرانه ده تويرتم كه پييان خو شه هه ول بدرى بو ئه وه حاجى قادر بكرته بولبوليكي كوردايه تيبى شيرمزي كوينا.

من كه ئه و ريگايانه بگره بهر له نووسيندا خه لقم لى بتويرينى، ده بى نووسينه كه م پشت ئه ستوور كه م به بهلگه ي ئه وتو خو له بهر هيرشى بيئيسافانه بگرى، ئه م بهلگانه ش به دوو قسه ي قوت و قرتا و ساز نادرين. به ئاسانيش ناينه بهردهست به تاييه تى بو من كه خو ت ده بينى به ريبازيكا ناروم شوين پيى له خو م به پيشه وه ي تيدا بى نه ك له بهر ده عيه و ده ماغ بهلگوو له بهر نه بوونى هيچ شوين پييه ك له و مهيدانه دا كه له پيش چاوى زيهن و دل و فكرى مندا روون. ئه وه نده ي نووسينم هاتبيته بهرچاو له باسى حاجى قادر و هه موو ئه و لاباسانه كه له وه وه سهر هه لده دن نه م ديت يه كيك له و نووسينانه شتيكيان ليوه بلئى كه من پيى رازى بم تا بيكه م به بهلگه بو نووسينى خو م. ئه و نووسينانه يان ههر به جارئى له و شتانه بيدهنگن كه من ده يان بينم، ياخود به شيوه ييك ده دوين كه به لاي منه وه پيچه وانه ي راستى و واقعين...

له بهر ئه م هو يانه و گه ليكي تر كه پيوست نيه به دوايان كه وين، نووسينه كه م به ناچارى و به جو ريك خو لئى دزينه وه ي له ئيمكاندا نه بى، دريژه ي كيشا و ده كيشيت، خو ينه ريش ده بى له گه لم نه فه سدريژ و به سه بر بى. سه ره راي نه فه سدريژى و سه بر يش ده بى سه يرى تيكرائى نووسينه كه م بكا نه ك جزمي ك و دوو جزمى. ئه و دريژه دانه ي كه به نيسبه ت يه ك جزمه وه وه ك له مه وزووع لادان ديته بهرچاوان، كه بخريته ناو په راويژى هه موو نووسينه كه وه ده بيته ئه و كورته باسه كه شى كردنه وه ي بابته داخوازي ده كات. عومر وه فائى هه بى و له هه موو باسه كه بمه وه، راستى ئه م تيبينيه وه ك به ديهيه ي لئى به سه ر ديت.

له به شى يه كه مدا هه ندئى سه هوو ديتته بهرچاو به لام زيانتيكى به بير و باوه ره كانم نه گه يانده.. به يتيكى «سالم» له لاپه ره ي 37 هه له ي تيدايه، راستيه كه ي ئه مه يه:

زستاني ئه وو ه لئى بوو درا بهرگى شيخ هه واس
رومى ئه وه نده شوومه له شه خسيش ده دا زه ره ر

له ميانى باسى حاجى به كرئاغا گوتوومه كورپيكي خو ي كرده سه رو كي شاره وانى به غدا. من به مه دا گوته ييكي مه شوورم باس كرده بى ئه وه لئى ورد بووبمه وه. ههر دوا به دواى چاپ كردنى به شى يه كه م له گه ل خو مدا كه و تمه ره خنه كارى: حاجى به كرئاغا كه له سالى 1270

دا مرد كورپه گه وره ی 15- 16 سالی بوو، چؤن ده چیتته عه قلهوه كورپى سپپه م وه یا چواره مى بهر لهو ساله دا، واته پيش مهرگى حاجى به كرئاغا بوو بیتته سه روكى شاره وانى؟ راستییه كه ی ئه وه یه ئه و كورپى دواى مهرگى خوى بوه به سه روكى شاره وانى به غدا به لام ناو و شوره ت و حورمه تى حاجى به كرئاغا یارمه تى كورپه كه یان داوه له گه یشتنى به و پایه یه. رهنگه له م بابه ته سه هوانه ئیتريش هه بی به لام ده خلى به سه ر هپچ حیسایىكى تره وه نیه و هپچ لیكدانه وه و به راوردیكى ناو نووسینه كه هه لناوه شینى.

ههروه ك گه لى جار گوتوومه لیره دا جار یكى تریش ده لیم خوم له وشه ی بنگانه لانه داوه كه زانیبیتم به و وشه یه واتا و مه به س پتر روون ده بنه وه تا وشه یىكى كوردی په تى.

ناو ناویك رسته ی سه خت هاتوه بو ناو نووسینه كه م كه ئه مه دژى خواهیستم بوه، به لام گه لى جار واده بی سه ختى فكر و لیكدانه وه له گه ل رسته ی ئاسان و ساكاردا ناگونجى و نووسه ر ناچار ده بی هانا بیاته بهر رسته ی رهق و گریاوى، ئه گه ر وا نه كا ده بی واز له فكره كه ی بیتنى. ئه وه ی راست بی به ره هه مى فكر سه ر له به ریان رهق و سه ختن نه ك هه ر نووسین، ئه مه شم له نووسینى ترمدا باس كردوه له من به پیشه وه ش نووسه رانى تر لى دواون، ته نانه ت «توفیق الحكیم» خاوه ن فكره ی «اسلوب تعادلى» له و باوه ره دایه كه وا به پى زه حمه تى و سه ختى لیكدانه وه و بیر كردنه وه نووسین و «تعبیر» یش زه حمه ته و سه خت ده بی، له مه شدا چ سه هویكى نه كردوه.

له لایه ن ریتووسیشه وه پنیسته بلیم یه ك شیوه ی سه رانسهر له نووسینه كه مدا خوى نه كردوته دروشمىكى بهرچا، زور جارن شیوه گوریم كردوه. وا بوه نووسیومه «ده ت كرد» واش بوه «ده ت كرد» و له م بابه ته ش گه لىكى تر. هوى ئه م شیوه گوریه له دوو و سیان پتره به لام ئه وه نده به سه بیتته شه فاعه تكارم كه وا تا ئیستا هپچ شیوه ریتووسىك یه كجاره كى نه بو ره قه رارداده، ریتووسى «كورپى زانیارى كورد» یش كه خوم تییدا خاوه ن بریارم، پیتى وه ها له بارى بو دانه رزاوه هه مووى ده ست بدا بو به كارهینان سه ره راپى ئه وه كه وا بریاره كانى كورپش هه موو روویوویكى نووسینى كوردی نه گرتوته وه، بویه وا بوه له ده ستوورى كورم لاداوه به ناچارى.

له م شیوه گورینه ی ریتووسدا هه رچه ند هه ستى نارحه تى ده كه م به لام ئه وه نده ش ده زانم كه وا تا ئه و روزه ی ریتووسىك ده بیتته یاسای یه كجاره كى شیوه گورپى نابیتته خه وش وه یا جى گله یى.

بههه مه حال مه بهستی به کهم له نووسیندا خوش خوینییه، ههولی کۆر وه یا لایه نیکی تریش ههه ته مه یه ریبازیکی بو نووسین تهخت کا زیهن و چاوی خهلقی تییدا ماندوو نه بیته، چاوه دیری دهستووهره کانی زمانیشی کرد بیته. ئومید ده کهم ته و رۆژه به چاوی خومان ببینن سهیرمان بیته وه له سهرسورکێ و سهرلێشێوانی ئیمرو به دهوری ریتوو سه وه.

قسه ییکی تایبه تیم هه یه له گه له تهو «گولێ» بهی که حاجی له «دهشتی بهههشتی لاجان» چاوی پێی که وتوه و دلی بۆی چوه. من له بهشی به کهمی نووسینه کهمدا وام رانواندوه که وا کچی همه د ئاغای قهره نی ئاغای مامهش بوه. تهه بریارهه له وه وه هاتوه که «گولێ» کچی ئاغای مامهشان بی، چونکه مامهش چ ئاغایکیان نه بوه ناوی «قهره نی» و له سهردهمی حاجی قادردا له عومریکدا بووبی ههلی گرتی کچی وه ک گولێ بووبی. قهره نی ئاغای مامهش 30 سالیک ده بی مردوه و له عومری 75 سالیشدا مرد. بهه پێیه تهو هیشتا له دایکی نه بوه که حاجی چاوی به گولێ که وتوه. که واته که گولێ مامهش بی نابی کچی قهره نی ناویک بووبی له مامهشان. بهلام لهم بهک دوو سالهی دوا ییه دا ریوا یه تهی ترم که وته بهر گوئ که دهلی «گولێ» کچی «قهره نی ئاغای پیران» بوه، تهه ریوا یه تهش پتر به سهه زارانه وه یه و له خهلقى واشم بیستوه په یوهندی عه شیره تی و هاتو چۆی سالانه ی مهرداری له گه له باله کاتی و هاوینه ههواره کانی کوردستانی ئیران هه یه. که واته تهو ئیحتیمالی که «گولێ» له عه شیره تی پیران و کچی قهره نی ئاغای پیران بووبی به هیزتر له هی تره.

پیران و مامهش، ههردوو عه شیره تی له دهو روه بری لاجاندا ده ژین، وهک ده شبینی ناو «قهره نی ئاغای» له ههه دوواندا پهیدا ده بی، له وه وه تیکه له پیکه لی لهو حکایه تانه ی سه ره به ههه دوو لایاندا ده گه یه نی شتیکی ره چاو کراوه، به تایبه تی به سه رهاته کان ده ماو ده م ده گیره نه وه و کهس تۆماری نه کردوون تا کوو شیواو بیان تییدا پهیدا نه بی. تهه روون کرد نه وه یه م به پیویست زانی له رووداویکدا که په یوهندی به حاجی قادره وه هه یه و پریسه له ههست و تاسه.

یهک شت ماوه لهم پێشه کییه دا پیتی بلیم، ده بی وهک مزه ی دهست خاوتی (أمانة) لیمی تهحه مول بکه ی: سه ره له بهری بهشی به کهم و بهشی دوه می تهه نووسینه له ئازار و نیسانی 1972 دا گه لاله کرا، له هاوینی هه مان سالدا به شتیکی نووسینه کهم پاکنووس کرد. له وه بهه لاره ناو ناویک نه بی چ دهسکاریم تییدا نه کردوه. تهه ونده دهسکارییه ی که کراو یسه شتیکی زۆر کهمه و گۆرینیکی نه کردوه له بی و باوه ری هه وه ل جارم. چی ماوه لهو هینده ی پاکنووس کراوه له جزمیکدا جی نایته وه، به ناچاری و له ترسی درێژه کیشان و زل بوونی

له‌حه‌دبه‌ده‌ر، ب‌ر‌پ‌ارم دا با‌ی‌ی ج‌ز‌م‌ی‌ک له‌و پا‌کن‌و‌وس ک‌را‌وه ب‌که‌م به به‌شی دوهم، چ‌ه‌ندی ده‌شم‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌وه له‌به‌ر ج‌ز‌م‌ی دوهم له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌نده گه‌ل‌اله‌ی که وا تا ئ‌ی‌س‌تا نه‌پ‌ر‌ژ‌ا‌وم پا‌ک نو‌وس‌ی ب‌که‌م ب‌که‌و‌ی‌ت‌ه به‌شی س‌ی‌یه‌مه‌وه، به مه‌ر‌ج‌ی‌ک پا‌کن‌و‌وس ک‌رد‌نی گه‌ل‌اله‌ که ئه‌وه‌نده در‌ی‌ژ نه‌ب‌ی‌ت‌ه‌وه له قه‌و‌اله‌ی ج‌ز‌م‌ی‌ک‌دا ج‌ی‌ی نه‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه‌وه. به‌ه‌مه‌ح‌ال پا‌کن‌و‌وس ک‌را‌و و گه‌ل‌اله، ت‌ی‌ک‌ر‌ای‌ان خه‌ر‌ی‌کی ئه‌و ق‌و‌نا‌غه‌ی ژ‌ی‌انی ح‌ا‌ج‌ی‌ن که وا له ک‌ور‌د‌س‌ت‌انی ع‌ی‌راق و ئ‌ی‌ر‌انی ر‌ا‌ب‌و‌ار‌د‌وه، ج‌ار‌ی یه‌ک وش‌ه‌م نه‌ن‌وس‌ی‌وه له ژ‌ی‌انی ئه‌س‌ته‌م‌ب‌و‌لی. با بزانی‌ن چ‌را‌ی خه‌بات‌ی ح‌ا‌ج‌ی ب‌و ک‌و‌ی‌مان ده‌با!

«...»

حاجی قادر و گهشتی خوتندن

بهشی دوهمی ئەم نووسینه له و کاتهوه دهست پێ دهکا که حاجی قادر به هاوڕێیی باپیرم، حاجی مهلا عهبدووللا، له کۆیهوه بهرهو باله کهتی رۆییهو بۆ تهواوکردنی خوتندنه کهی، بهلام له میانهی گهیانندهوه یه کتری جهمسهری ئەم دوو قوناغه جوداوازه بهرچاوهی ژیانی حاجی، وهک تهقهلی دهزووی مشترک له میانی دوو پارچه کوتال، ورده باس و خواستیک ماوهتهوه له بهشی یه کهمهوه بۆ بهشی دوهم، ورده ورده له گهله بهسهرچوونی سهرهتاکانی بهشی دوهم، لیان دهبمهوه. ئەم وردهباسانه که لیرهدا دهبنه جهمسهری میانی دوو قوناغی جوداوازا، به ئەسل درێژهی یهک باس و رهوتی یهک گهشت بوون، دابهش کردنی نووسینه که بۆ چهند جزمیک شیوهی جهمسهری پیدان. ههر ئەم دابهش کردنه شه و دهکا خوتنهر سهیری بیهتهوه له وهدا که وا یه کهندهر دوو به دوا عینوانی «حاجی قادر و گهشتی خوتندن» دا ناچمه ناو باسی گهشته کهوه. که بییت و ئەم بهشهی دوهمه بکه یتهوه درێژهی ئاسایی بهشی یه کهم سهیر پێ هاتنه که کهم دهبیتهوه، یاخود ههر به جارێ ده رهوتیهوه.

له بهشی یه کهمدا ئه وهندهمان بۆ کرا به جۆریکی ناتهواو، له رێی گوتهی دهماوهدم و لیکدانهوهی ههندی رهوداو و میژووی نووسراوهوه بگهین به پلهی دواي فهقییهتی له خوتندنی حاجی قادر که وا پایهی «مستعدی» یه.

ئه وهندهی ههولمدا بزائم جگه له مزگهوتی «مفتی» و دوو مزگهوته کهی جهلیزادان «مزگهوتی حاجی مهلا ئەسعهد و مزگهوتی گهوره» له چهند مزگهوتی دیکهی خوتندوه و ماموستاکانی کێ بوون و دهرسی به کێ گوتهوه و له گهله باری خوتندنی ئایا باری گوزهرانی چۆن بوه به تیکرا، نه گهیشتم به هیچ ئهنجامیک. که دهلیم هیچ ئهنجامیک مه بهسم مانای تهواوی وشه کهیه: تاکه یهک وهرامم وهرنه گرتوه له وهه موو پرسیاره و توژینهوهی کردم. له ههندی برادهرانهوه چهند دیری پرسۆز، بهلام بی سهرهنجام، هاتوه بۆم به هه موویان یهک موشکیله ساغ ناکه نهوه و وهرامی یهک پرسیار ناده نهوه. نامهینک، یان دوان، له و نامانه خه بهریک له حاجی ده گیرنهوه نرخیکی تایبهتی خوێ هه به هه رچهند خه بهره کهش تا بلیی کورتیلهیه: له کاتی فهقییه تیدا له «گورقه رهج» هوه کاله کی بۆ هاتوه. ئه ویش دانهی گهوره و په سندی گل داوه تهوه له مزگهوت بۆ مهلا و فهقییان، شهق و شلوقه کانیشی بۆ مالی ماموستای ناردوه. که لیان پرسیهو بۆ وا ده کهی؟ گوتهتی مالی ماموستا قه له بالغه مندالی زۆرن هه موو شتیکی دهخۆن.. قسه کهش له زاری «حاجیه گهوره» وه وهر گیراوه.

لەم خەبەرەدا گیانیکی نوکتەبازی و گالتەچییه تی ئیسکسووک بەدی دەکری لە حاجی، بەلام لە هەمان کاتدا ئیشکالیکمان بۆ دەنیتەوه ناتوانین بی رەوینینەوه: ئەو مامۆستایە حاجی کێ بوە وەها خاوەن مال و منالی زور؟ هیچ یەک لە نامەکانی بۆ من هاتوون دان بەوه دانانین کە مامۆستاکی حاجی «مەلا ئەحمەدی ئۆمەر گونبەدی» بووبی، لەوەش بێدەنگن ناوی مامۆستاکی چی بوە. لێم روونە خاوەن نامەکانیش بۆیان مەعلووم نیە مامۆستاکی کێ بوە، دەنا وا دەزانم ناویان دیتا. خەبەریکە و بە تەواتور هاتووە نوکتەیینک لە حاجی قادر دەگیریتەوه نە بنجی هەیه نە بناوان، بەلام نوکتە و خەبەرەکی خۆش، لەگەڵ نامیلکەکی مەلا عەبدوڕەحمانیش رێک دەکەوی لەوەدا کە ئەویش پێی گوتین بەروبوومی زەویەکانی حاجی لە گۆرەره جەوه بۆی چۆتەوه کۆیی تا سەفەری کرد بەرەو ئەستەمبۆل و کۆیە جی هیشت.. هەلبەت داھاتی سی پارچە زەوی هەر هەتا کوی بۆ خاوەنی دەچیتەوه، ئەو نیە بگاتە ئەستەمبۆل.

حاجی بە پێی ئەو حاشیانە لە دەوری کتیبەکی «سیوطی» نووسیوەتیەوه خەتی زور خۆش بوە. ناخۆ لەگەڵ خەتخۆشیدا، وەک کەیفی، ئەویش مۆرەهەلکەن بوە؟ نازانم و نەم بیستووە. بەلام بە دووری نابینم بۆ پینک هێنانی گۆزەران بەهرەکی خەتخۆشی خۆی لەو کارانەدا بە خەرچ بردبێ کە نانیک پەیدا دەکەن، وەک کتیب نووسینەوه و مۆر هەلەقەندن و کۆلینی کێلە قەبر.

کتیبیکی دەسنووس لای ئیمە هەیه لە دواي 1260ی کۆچی بۆ حاجی مەلا ئەسەد نووسراوە، بە دوو کەسان نووسینەکیان تەواو کردووە، یەکیان «عەبدوڕەحمانی ساوجبلاغی» ئەوی دیکەیان «عەبدولقادر کۆبی». ئەم عەبدولقادرە لە کۆتایی کتیبەکی وەک حاشیە هەندێ هەلبەستی بێهیزی فارسیشی داناون لە مەدحی حاجی مەلا ئەسەد. تیکرای نووسینەکی پێ دەچی هی حاجی قادر بێ بەلام هێشتان لە لانی شاعیریەت و خەتخۆشییەوه گەلیک کزترە لەو حاجی قادرەکی دەیناسین. جا ئەگەر ساغ بکریتەوه ئەم نووسینە هی حاجیە یەک دوو راستی و تاییەتی ئاشکرا دەکا:

یەکەمیان ئەوێ، لە گۆرەکی ناخۆشیی خەتەکی دەبێ حاجی درەنگ دەستی کردبێ بە خۆیتدن چونکە لە کاتی نووسینەوهی کتیبەکی بە پێی راگەیانندی نامیلکەکی مەلا عەبدوڕەحمان تەمەنی حاجی لە 30 سال تێپەرپووە، کە سالی لەدایکبوونی 1231 بووبی، بەپێی لیکدانەوهی منیش لە 20 سالی تێپەراندووە، کە لە سالی 1240 بووبی. فەقیەکی لە تەمەنی عەدەتیدا دەستی کردبێ بە خۆیتدن لە 20 - 25 سالییدا بەهرەکی خەتخۆشی کە هەبێ لەوپەری گەشەنەوهدا دەبێ، کە بەهرەکی نەگەشاییتەوه دەبێ لە بەر درەنگ دەست

بەخویندن کردن بی. جگه له زەعیفی خەتەکە، هەلبەستەکەشی زەعیفە. جا ئەگەر ئەم
عەبدولقادرە حاجی قادر بی وای دەچی بەرادی هەلکشانى له خویندن بوژیشى بەرز
بوویتەوه.

دوهمیان لەقەبى (نازناوى) حاجی لهو سەردەمەدا بە خۆوه نەناوه. گریمان ساغ بێتەوه که
خەتەکە هی ئەوه، دیارە نەبوونی لەقەبى «حاجی» له هەموو ئەو شویتانەدا که خاوەنى
خەتەکە ناوی تیدا بردووە سرنج رادەکیشى بو پرسباریکى تازه که ئەویش بی وەرآمە: تو
بلیى بە درەنگەوه حاجی قادر نازناوى «حاجی» بەکار هینابى؟ ئەگەر ئەمە وایى هۆیهکەى
چیه؟ ئاخۆ لەوانەیه حاجی قادر بە دوا حج کردندا ئەم نازناوهى بو خۆی پەسند کردبى!
ئەگەر شتیکی وای رووی دابى چۆن وای ریک کەوت له کەس نەببستری؟ ئەمانەش پرسبارى
بی وەرآمن.²⁸

28 - له «مەلا رەئوفى سەلیم ئاغای حەوتزى» یهوه بەیازیکى دیوانى حاجی قادر و هەندى سەرگوزەشتى
حاجیم بو هات، له میانەدا دوو بەیتى ناتەواو و لەنگى نووسیه که گویا حاجی قادر دایناون بو دیارى کردنى
سال و رۆزى لەدایکبوونى. بەیتەکان ئەگەرچی لەنگیش بن خەبەریکی تازهمان بو دەگێرنەوه له حاجى،
لەنگبوونیان خەتای کەس نیه، دەستاو دەست که هاتوون شتیاون و گۆراون. تاکە یەک (مصرع) ی بەیتەکان
که (مصرع) ی دوهمە له بەیتى یەکەم، لەنگ و لۆرى تیدا نیه و ئەگەر له حاجى قادرهوه بۆمان مایبتهوه
پرسباریکى گەوره بە دەورى نازناوى «حاجى» یهوه هەلەستینى چونکه ئەو گوتە مەشهورهى که دەلى
نازناوى «حاجى» لهوهوه هاتوه حاجى قادر له مانگى حاجیان له دایک بوە تا ئەم گوتەیه هەلەوهوشى و
بەدرۆ دەخریتەوه. ئەمە بەیتەکەیه به خۆی و «مصرع» ی یەکەمى شکستیهوه:

به امرى رب العالمين در خرمان
ولادتمه له 17 ى شهرى شعبان

شکستى و لەنگى نیوه دیری یەکەمى بەیتەکە هیچ دەخلیکی نیه بەسەر نیوهى دوهمیهوه چونکه لەوانەیه
ئەویش بە ئەسل ریک و پیک بوویت وەک هی دوهم.. من لێرەدا درێژە نادەم بە باس کردنى ئەو هەموو
سرنج گرتن و لیکدانەوه و هەلگێرانەوه و راست کردنەوهى که خۆم و ئەندامیکى تری کۆریش بە
خەرچمان برد لەگەڵ هەر دووبەیتەکەدا، ئەوێش باس ناکەم چەند هەول و تەقەللا و سەفەر و هاتوچۆش
کرا بە دوا ساغ کردنەوهى بەیتەکان و دۆزینەوهى ئەو سەرچاوهى که گویا لێی وەرگیراون.. هەر ئەوێندە
دەلیم ئەگەر راست بی ئەم هەلبەستە هی حاجى قادرە دیار دەکەوى حاجى له مانگى «شعبان» به وهله
بوە نەک بە مانگى حاجیان که «ذوالحجة» یه، ئەوه ساش پرسبارى له کوپوه و کەى و چۆن پەیدا بوونى
نازناوى «حاجى» دەبیتە مووى لووت بو ئەو کەسە که بیهوى شتیکی بایەخدار له بارهى حاجى قادرهوه
بنووسى. بەلام له لاییکى ترهوه هەلکەوتى درەنگ دەست پیکردنى حاجى قادر بە خویندن و هەلبەست له
گومان دەر دەبا و ئیسپاتى دەکا، بەنيسەت منيشهوه حەسانهوهییکى تازەم بو پیک دى لهو روهوه که وای
چەندیکى حاجى له خویندن وەخرابى ئەو وەخرانە لەگەڵ رەوتى ژيانى ریکتر دیت...

من لیره‌دا، که تا ئیستا ساغ نه‌بۆته‌وه ده‌ست‌نووسه‌که هی حاجی بی، به ریپازیکی خه‌یالیدا شوین قسه و ئیحتیمالیک که له‌وه‌وه هه‌لده‌ستی کتیبه‌که ده‌ست‌نووسی حاجی بی، به‌لام با ئه‌وه‌نده‌ش بلیم بایی وردبوونه‌وه‌یینکی خیرا و سه‌ریپی که له‌ نووسینه‌که‌م کردوه و له‌گه‌ل ئه‌و شاره‌زاییه که هه‌مه له‌ ناسینه‌وه‌ی ده‌ست‌نووسان دیته‌ باوه‌رمه‌وه که هی حاجی قادریکی سه‌ره‌تاکانی فه‌قییه‌تی، نه‌ک سوخته‌یی بی، واته‌ هی پیش «مستعدی».

ئیمکان هه‌یه، به‌پیی باوه‌ریکی به‌په‌له‌ی خۆم، ئه‌و ته‌رزه‌ خه‌ته‌ پیش که‌وی و بی به‌و خه‌ته‌ خۆشه‌ی که له‌ کتیبه‌که‌ی «سیوطی» دا ده‌دیتری هه‌رچه‌ند بۆخۆم هیچ حیساییکی قه‌رارداده له‌ باره‌ی حاجی قادره‌وه ناخه‌مه‌ گومان به‌هۆی ریک نه‌که‌وتنی ده‌لاله‌تی ئه‌و کتیبه‌ له‌گه‌لیدا، ده‌بوو ئه‌ونده‌ی گوتم هه‌ر بلیم له‌ باره‌ی بوونی کتیبیکی ئه‌وتۆ که لیی ده‌وه‌شیته‌وه تیشکی تازه و نه‌دیتره‌و بخاته‌ سه‌ر چه‌ندوچۆنی سه‌رگوزه‌شتی حاجی قادر، به‌تایبه‌تی له‌ سالانی هه‌وه‌لی ژیانیدا. لیره‌ به‌پیشه‌وه گوتم خویندنی سیوطی له‌ ته‌مه‌نی 45 سالی و 36 سالی له‌گه‌ل هه‌موو وه‌خرانیک و دا‌برانیک که فه‌قی دووچاری بیی هه‌ر به‌ ته‌مه‌نیکی یه‌ کجار دره‌نگ له‌ قه‌له‌م ده‌دری (به‌تایبه‌تی 45 سالی) چونکه‌ سیوطی له‌ کتیبه‌ مه‌یله‌و سه‌ره‌تای ناوه‌ندی خویندنی فه‌قییه‌تی دی، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌علووم بکری، به‌ شایه‌دی ئه‌م کتیبه‌ی تازه‌م باس کرد، حاجی له‌ ته‌مه‌نی بیست سالیدا هیشتا هینده‌ی نه‌خویندوه‌وه خه‌تی خۆش بی وه‌یا بیی به‌ شاعیریکی چه‌سپاو ئه‌وسا ئیشکالی کتیبه‌که‌ی سیوطی له‌ خۆوه ده‌چیته‌وه. گوته‌ی شیخ ره‌حیمیش ده‌رباره‌ی شاگردبوونی حاجی لای وه‌ستای ئیمه‌نیدروو باستر جیی خۆی ده‌کاته‌وه له‌ قه‌ناعه‌تی خوینته‌ر.

من تا ئیستا بۆم ریک نه‌که‌وتوه نووسینه‌کانی حاجی به‌سه‌ر سیوطیه‌وه له‌گه‌ل ئه‌م کتیبه‌ بده‌م به‌ پسه‌پۆریکی خه‌تناس تا بریاریکی قه‌تعی لی وه‌رگرم و پرسیاره‌که یه‌ کلا که‌م، به‌لام ئه‌مه‌ قه‌رزیکه به‌سه‌ر شانمه‌وه هه‌ر ده‌بی بیده‌مه‌وه به‌ خوینته‌ری کورد و ته‌سلیم به‌ میژووی که‌مه‌وه. ئومید ده‌که‌م له‌م کاره‌دا زۆر دوانه‌که‌وم، هه‌ر کاتیکیش گه‌یشتم به‌ ئه‌نجامیک ئیزافه‌ی تۆمارخانه‌ی میژووی حاجی قادری ده‌که‌م. تا ساغکردنه‌وه‌یینکی یه‌ کجاره‌کی وا داده‌نیم ئه‌م کتیبه‌ وجوودی نیه و چ حیساییکی بۆ ناکه‌م. ئه‌میش وه‌ک پرسیاره‌که‌ی حاجی قادری شیخ وه‌سانی و هه‌بوون و نه‌بوونی شیعری ئه‌و له‌ دیوانه‌که‌ی حاجی قادری کویدا. ئه‌وه‌ی راستیش بی ساغ بوونه‌وه‌ی خه‌تی ئه‌م کتیبه‌ به‌لای حاجی قادردا زیاتر له‌گه‌ل نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدوهره‌حمان دژ دی، به‌ نیه‌سه‌ت بیر و باوه‌ری منه‌وه‌ تعدیلاتی زۆر گه‌وره‌ په‌یدا ناکات.

ئەمەى لېرەدا گوتەم و بە تەمام بېكەم شتىكى ناچارىيە، جىگر (بدل)ى نىە بەلام ئەگەر ساغ بېتەوہ كىتپەكە دەسنووسى «حاجى» يە، زۆر بە ئاسايى رېك و گونجاو دېت لەگەل دىمەنىكى زىدە بەرچاوى ئەدەبى «حاجى» لە دوا رۆژانى ژيانىدا. با بزائىن چۆن؟

بە عادەت شاعىر كە لە زوىكەوہ دەستى كرد بە شىعردانان هيز و تواناى بوپىرى لە ناوہراستەكانى عومرىدا دەگەن بەو پەرى گەشەكردن، نەخېك دواى ناوہراستى عومرى دەست دەكا بە سەرەولېز بوونەوہ. لە تەمەنى پىرى و بىتاقەتى و كەمەيزىدا ئەو شاعىرەى لە گەنجايەتپەوہ شاعىر بووبى بەدەگمەن نەبى شىعرى بەهيزى بو داناندرىن، وەك ئەوہى كە بلىنى بوركانى نەفس و گيانى لە تەقە و تەقنەوہ دەكەوى بەھوى درېزخاياندىنى بەكارهينانى ئەو بوركانە ھەر لە گەنجايەتپەوہ تا دواى ناوہراستەكانى تەمەنى. بىنگومان ئەم دەستوورە بېزۆك (شاذ)ى تىدا دەبى بەلام دەشى بايەخى پى بدرى، واش دەزانم ئەگەر لەبەر تىشكى ئەودا دىراسەى شاعىرىيەتى چەند شاعىرىكى ژيان زانراو بكرى، راستى دەستوورەكە خو بسەپىنى.

لەم تىبىنىيەوہ كە سەبرى شىعەرەكانى حاجى قادر بكەين زۆر بەتاشكرابى دىتە بەرچاوى ھەموو ئەدبىيەك و شىعردۆستىك كە وا ھەلبەستەكانى حاجى لە دوا رۆژانى ژيانىدا لە جوړى ھەلبەستى ھەرە بەھيزى حاجى حىساب دەكرىن. من لېرەدا بەھارىيەكەى ناكەم بە بەلگەى رايەكەم چونكە نازانين لە چ تەمەنىكدا ھۆنىوہتپەوہ ھەرچەند مەعلوومە لە ئەستەمبۆلەوہ كرددەتى بە ديارىيەكى نەمرى سۆز و گرى نىشتمانپەوہرى، شىوہنەكەى بو «كەفى»، ئەوئىش ناكەمە بەلگە چونكە تەمەنى 60 سالى (لەو رۆوہ كە لە سالى 1300ى كۆچى ھونىوہتپەوہ، بەپى لىكدانەوہى من كە حاجى لە 1240 دا ھاتبىتە دونيا دەبى تەمەنى 60 سال بووبى) بو شاعىرىكى وەك حاجى بە تەمەنى بى هيزى و كەم تاقەتى دانانيم، بەلام چ دەمەتەقە لەوہدا پەيدا نايى كە بلىم نامەكەى بو باپىرم لە عومرىكدا نووسىوہ بەھەموو حىسابان ھى پىرى و بېھيزى بى، بەلگەش لەمەدا شىعەرەكانى حاجى خويانن:

سەر و رېشم سەراپا بۆتە لۆكە
بە شەو ھەمرازمە پشمىن و كۆكە

له بهر پیری ئه وهنده بی حه واسم
ده لپی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم²⁹

به چاویکی ورد و ئه دیبانه سهیری ئه م نامهیه بکهیت لیت روون ده بی دهسه لاتی حاجی قادر له و کاته دا له تۆقه له ی سهری بوئزیدا بوه. رهنگه راست بی بلین هه رگیز حاجی قادر له وه ژیهاتیتر نه بوه، ئه گه ر ئه مهش نه لپین خو ریمان هه یه بی دوودلی بلین هه رچی ئاکار و نیشانه ی بیهیزی هه یه له وه له بته ده تارماییشیا نایته به رچاو. جا ئه گه ر ساغ کرایه وه که وا ئه م کتیه خه ت ناخۆشه ی باسی ده که م ده سنووسی «حاجی» یه و شیعه فارسیه بیهیزه کانیش هه له بتهستی ئه ون و به مه دا سه پاندمان حاجی به درهنگه وه بوته شاعیر و خه تخۆش، ئا ئه م دۆزینه وه مان ده گونجی له گه ل به رده وه امبوونی هیز و توانای بوئی بی حاجی تا دوا رۆژه کانی ژیا نی یاخود هه ر نه بی تا ته مه نی پیریکی راسته قینه. وا ده زانم ئه م دۆزینه وه ش شتیکی بیئرخ نه بی...

ئه و جا با بلکینه وه به ئه سلی باسه که و ههنگاو هه لپین له گه ل حاجی به ره و قوناعی دوا ی پله ی فه قیه تی، پیکه وه دۆعا خوازییک بکه ی له کو بی بو سه فه ره که ی با له کاتی و لاجان و سا بلاغ و ده ور به ری بی تووش و شوینه کانی تری کوردستانی ئیران، به م سه فه ره ش لاپه ریکی نو ی و پان و به ته فسیل له ژیا نی حاجی بکه ی نه وه بو چاوی سرنج و بیخه ی نه به ر خامه ی میژوو تا کو و له وه هه نده ده نگ و رهنگه که مه ی که لپی ماوه ته وه تابلو ییک ری ک خات و نه خسه ییکی تیدا بکیشی دروشمی حه قیقه تی ئه و روودا وه بیاریزی.

حاجی قادر که ی بو ئه م گه شته له کو بی به ده ر که وتوو؟ له م گه شته دا چه ند ماوه ته وه؟ کو ی و کو ی گه راوه؟ چی خویندوه؟ که ی بو کو ی گه راوه ته وه؟ سه رجومه ی به سه ره اتی له و گه شته دا چی و چۆن بوه؟

نیزیکه بلیم شهرم ده مگریته وه که ناچارم دان به وه دا بینم ئه م پرسیاران هه ش سه ر و سو راغیا ن نه وه ک زۆرینه ی پرسیاران ده رباره ی حاجی. به لیکدانه وه و به راوردی کردن نه بی ریگه ییک ده ر نا کرئ بو تاریکستانی پرسیاره کان. له ه یچ روو به ره ی یه ک له و کتیب و نامیلکانه ی له به ر ده ستاندا ن که موزۆر ئیشاره ت نه سالیک ده ست نیشا ن کا بو سه ره تای گه شته که و یه کیکیش دانی بو کو تاییه که ی، یاخود شتی ک بگی رته وه له سه رگوزه شتی حاجی به دریزیی ساله کانی خویندنی. هه ره ک کتیب و نامیلکه ی کۆن و په راویزه کانیان

²⁹ - بو تیگه یشتنی واتای وشه ی «ئیناسم» بگه رتوه بو لاپه ره ی 106 و دواتر له به شی یه که م.

خاموشن له عاست ئەم پرسيارانهدا، تېكراي چاوكي نووسراوي نويش كه ناوي حاجي دپن و له بارهيهوه دهووين و پيوهي خهريكن ئەوانيش لهو پرسيارانه بېدهنگن و ورتەيان لهبەرەوه ناي. هەر هينده زانراوه و گوتراوه و دهگوتريتهوه حاجي چوه بو باله کاتي و ههندي شويني کوردستاني ئيران و خويندني لي کردوون و گهراوهتهوه کويي بهلام ههرجي وشه ي وهک «که ي، کوا، چۆن، چەند، کوي؟» ههيه و پينان دهلين «ناوي پرسيار - اسم الاستفهام» هيچ وهراميني ريک و پيک وهرناگر نهوه. سهير ئەوهيه وهک سهرگوزهشته ههلبهستراوه که ي چووني «امرؤ القيس» بو ناو رومه کان و زههر خواردوو کردن و مردني له گهراوههيدا، كه هه مووي زاده ي خه يالي حيكايهت خوانانن، بو حاجي و گه شته که ي، كه رووداويكي راسته، به دروش شتيك ريک نه خراوه هه ر نه يي خير هومه نديكي حيكايه تخوان له وه کاله تي «امرؤ القيس» به رهو روم ههلبهستيكي ريک خست و گوتي:

بكي صاحبي لما رأی الدرب دونه
وايقن انا لاحقان بقيصرا

فقلت له لاتبک عينک إنما
نحاول ملکا أو نموت فنعذرا

ديسانهوه به خيري خوي له گهراوههيدا، پيش مهرگي، ئەم دوو بهيتهشي بو ريک خست:

أجارتنا ان المزار قريب
و اني مقيم ما اقام عسيب

أجارتنا هتاد

و کردی به بهندی لاواندنهوهی، به داخوازی قافیه «عسیب» یشی کرده گوپرستانی تهرمه که ی، بهمه دا ری و شوین و ناویشانیکی ساخته ی قوت کردهوه. وهک ئالای دروژن بهسه ر هه ندي قه بری مه وهوممه وه، له لانی خو په وه پاراستنيکی شوينه واری «امرؤ القيس» بکا. کاشکی بو حاجي قادريش دروژنيک رووي خوي سپي کردبايه وه به گيرانه وهی چەند خه به ريکی ئەو گه شته ی. سه د خوژيا بو «نالی» و «که يفي» یش خه به رسازان چەند سه رگوزه شتيکیان ريک خستبا و تارمايه کی ئەسته مبولیانی خستبا به رچاوی پشکنه ره وه. وا

دەبىي خەبەرى دروستكراو راستى بە دەستەو دەدا بى ئەو خەبەرە كە مەبەسىشى بووبى چ راستىيان بە دەستەو بەدا. خۇ ئەوئەندەى مېژوونووس لە ئەفسانە سوود وەردەگرى بۇ گەيشتن بە راستى، رەنگە ھەر ھەندە سوودمەند بى لە خەبەرى راستى پاتەوپات. بە نموونە دەلېم كىتەبە كەى Gods, Graves and Scholars باسى زانايىكى ئار كايۇلۇجى دەكا كە لە رېي رەمزە ئەفسانەبەبە كانى «ئىليازە» وە گەيشتە دۇزىنەوئەى شوئىتى شارى «تەروادە».

لەو رېووداوانەى بى سەروشوئىتن و مەعلوومات دەربارەيان زۆر كەمە، بۇ لانى تۆزىنەوئەى مېژووبى، بۇنى خەبەرى تىكەل بە درۆ سوودبەخستەرە لە نەبوونى ھىچ خەبەرىك. ئەو خەبەرەى لە نەبووبەو رېووداوانەى بەئەبەستى بە ناچارى ناوى شەخس و جىگەى حەقىقى دىئىتە ناو حىكايەتە كەبەو، چونكە خەبەرساز درۆبە كانى لە دەورى جىگە و شەخسى ھەبوودا دەتەنى، بەزەحمەت بىرى بۇ ئەو دەچى شەخس و جىگەش بخولقېنى، لەبەر زۆر ھۆى سەربە دەسەلاتى ھونەرى و ھىزى تصورەو كە ئىرە جىي لىدوانيان نى بەنموونە دەلېم كىتەبە ناودارە كەى «مەلا سەمەدى مەرگەبى» درۆى مېژووبى يە كچار گەورەى تىدایە وەك ئەوئەى كە «خالد بن الوليد» سەرلەشكرى ئەو سپايەى ئىسلام بوە كە كوردستانى عىراق و ئىرانى گرتو. لەگەل ئەمەشدا تۆپۇگرافىيىكى ناوچەى كۆبى و مەرگە و بىتوئىن و دىوى پزدر نىشان دەدا ئەوئەندە لەگەل راستى رېك و دۆستە لايەنى درۆى مېژووبىت لە ھەندى خەبەراتى حىكايەتە كە لە بىر دەباتەو. دروستى تۆپۇگرافىكە وا لە مرؤف دەكا بىتە سەر ئەو باوەرە كە وا ھەرچەند دياردانى «خالد» بە سەر كەردەى سپاي مسلمانان درۆبىكى بى دەمەتەقەش بى، رەنگە جەنگە كان و رېووداوانەى باسىان دەكات راست بن، يا لە راستى نىزىك بن با سەرەكى سپاي ئىسلامىش «خالد» نەبووبى يە كىكى تر بووبى.

بەو پىيە ئەگەر سەروشوئىتك ھەبا لە گەشتە كەى حاجى قادر بە سەر زمانانەو بە لى ناو حىكايەت و سەرگوزەشتاندا، با درۆشى تىدا با، رەنگ بوو ئەوئەندە راستىيەى لى وەربگىرى كە ماندووبوونى بەدوا داگەرانى پشكنەر و تۆزەرەو بىنى. با ئەوئەش بلىم حىكايەت خوانىكى سەد سال پىش ئىمروكە درۆبىكى ھەلبەستبا ترسى ئەوئەى لى نەدەكرا درۆكانى بىن بە سەرچاوى فەلسەفە و باوەرەى درۆ و ئەفسانەبەى وەك ئەوئەى كەسىكى خوتىندەوار بە نىزى فىل لە خەلق كەردن زەللەى فكرى بە دل و مېشكان بكا.

بەداخەوئە ئەو تەرزە سەرگوزەشت و حىكايەتەنە لە كەم كەمترن. ئەوئەى راستى بى يە كىك لەو نووسەرەنەى دەربارەى حاجىيان نووسى بى و من نووسىنە كانم خوتىندىتەوئە خوى لەو

لایه‌های زهری ژیان و فراژی بوون و بزوتنه‌وهی هه‌ست و شاعیرییه‌تی حاجی نه‌گه‌یاندوه، وه‌ک بلیی به‌لایانه‌وه جوژی ژیان و رابواردن و خویندن و هه‌لستان و دانیشتنی چ په‌یوه‌ندیکی نه‌بووبی له‌گه‌ل هه‌لقولین و ته‌قینه‌وهی ویزدانی. یا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که که‌س خۆی ماندوو نه‌کردوه به‌هه‌لدانه‌وه و تیوه‌رامانی لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ری سه‌رگوزه‌شتی حاجی، یاخود کاره‌که‌ی زۆر سه‌خت هاتۆته به‌ر چاوان، یاخود لانی نیشتمانپه‌روه‌ری حاجی، له‌ نه‌زه‌ر نووسه‌ران. هه‌موو لایه‌نیکی دیکه‌ی شارده‌توه و بایه‌خی بی نه‌هیشتوه: حاجی قادره و بوه به‌یه‌که‌م بوژی کوردایه‌تی ئیتر چ لزوم هه‌یه به‌زه‌حمه‌تی بی لزوم له‌و ئه‌رکه نه‌فه‌س بره‌ی دۆزینه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شتیکی بی سه‌روشوین..

هه‌رچۆنیک بی نه‌مدیت نووسه‌ریک خۆی به‌و لایه‌نانه‌وه خه‌ریک کردی له‌که‌ینوبه‌ینی هیکایه‌تی حاجی قادر که من بۆیان به‌په‌رۆشم، نه‌خیر شه‌یدام. نه‌ختیک، به‌لام زۆر که‌م و به‌شکلکی سه‌ره‌تایی و بی به‌لگه‌ی ماددی و زیهنی و قوول بوونه‌وه، له‌سه‌ره‌تاکی «دیوانی حاجی قادر، چاپی هه‌ولیر، سالی 1969» سه‌رگوزه‌شت و به‌سه‌ره‌اتی حاجی ده‌خوینتیه‌وه، لابه‌لایی و به‌په‌له، باسیکی گه‌شته‌که‌ی باله‌کاتی و کوردستانی ئیران ده‌کا که ئه‌گه‌ر هه‌مووی باوییه سه‌ر یه‌ک له‌دوو سی دیر تپه‌ر نا‌کا. نه‌وه‌ک که‌مم گوتی با بلیم «دوو سی لاپه‌ره» له‌جیاتی دوو سی دیر.

پشتگوئ خستنی به‌سه‌ره‌اتی شاعیر یا هونه‌رکار یا زانا با هه‌ر که‌سیک که‌ بیته‌بابه‌تی باس کردن و له‌سه‌ر نووسین، تاریکاییک دادینی به‌سه‌ر کاکلی مه‌وزووع هیچ شتیک نه‌ وه‌ک چرا بیره‌وینتیه‌وه. به‌سه‌ره‌اتی ژیانی مرۆف ئه‌و چرایه‌یه مرۆقه‌که و به‌ره‌م و خه‌بات و چاکه و خراپه‌ی روون ده‌کاته‌وه و نرخ‌ی راسته‌قینه به‌هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ده‌دا، که ئه‌و به‌سه‌ره‌اته نه‌بی وه‌یا پشت گوئ بخری له‌کوی چرا ده‌خوازیته‌وه راستی روون کاته‌وه. به‌سه‌ره‌اتی هه‌ر که‌س زمانی واقعی ئه‌و که‌سه‌یه شایه‌دی بیدروئی لی ده‌دا، که ئه‌و زمانه بیده‌نگ کرا کوا زمانیکی وه‌ک ئه‌و به‌ده‌نگی بینین و راستی لی وه‌رگرین؟ زمانی راستگو که‌ سکوتی کرد یاخود سکوتی بی کرا هی درۆزن به‌ده‌نگ دی به‌خۆی و هه‌موو چه‌کی له‌سه‌ر خۆ کردنه‌وه و خه‌لق به‌درو خستنه‌وه‌ی.

من که‌ ئه‌مه ده‌لیم بویه‌ی نالیم گله‌یی و گازانده‌ بکه‌م له‌و نووسه‌رانه‌ی خۆیان له سه‌رگوزه‌شتی حاجی نه‌گه‌یاندوه، راستیکه و به‌بانی ده‌که‌م. به‌هیچ جوړیکیش بیده‌نگی وان بو خۆیان و نووسینیان نابیته به‌ده‌نگ هینانی زمانی ناراست: ناراستی له‌و کاته‌وه ده‌ست بی ده‌کا که به‌ئانقه‌ست راستی ون بکری یاخود بکوژی. ئه‌م کاره‌ش له‌دوای بیده‌نگی

نووسه ره كانه وه دئ نهك له عهینی سكووته كه وه، خهلقی ديكهش دهيكه ننهك ئه و
نووسه رانه كه بیدهنگ بوون.

وا ده زانم نووسه ره دلسۆزه كان كه خویان له به سه رهات و شی كردنه وهی زهرف و تاوی
رووداو و خویندن و ته گه ره كانی ژيانی حاجی نه گه ياندوه له بهر زۆر هۆی گرنگ بوه كه
ئهمانه هه ندیكيانن:

یه كه م ئه وه یه سه رچاوی زانینی رووداوه كانی ژيانی حاجی، یا خود زهرفی ژيانی به جوریکی
گشتی، یه كجار كه مه، هه ندی جارانش هه ر نیه. كه سه رچاوه ی زانراویش نه بوو
دۆزینه وه ی هی نهیتهی زه حمه تیکی وای تیدایه به كه م كه س هه لده گیرئ.

دوهم: نووسه ریکی كورد په یدا نابی ده سه لاتی دارایی باپی ئه وه بكا چه ند سالان عه ودالی
دۆزینه وه ی راستی بی له و سه روبه ری ژيانی حاجی قادر. گوریسی نووسه ری كورد به
یه كلاپی ناگاته وه...

سییه م: دامان نا ده سه لاتی ماددی و داراییش هه بوو، كه نیه، كوا ئه و ئازادییه بو كوردیکی
عیراقی كه توژینه وه ی پیویست بكا له باره ی ژيانی حاجیه وه له كوردستانی ئیران و له
ئهسته مبولدا. سه د جارن «حسنى نیه» ی خۆی ئیسپات بكا له و كاریدا هه ر ده بیته وه به
قاره مانى ئه و چیرۆكه كه گوتی تا من ئیسپاتی ئه مه ده كه م كه و لم ده چیتته ده باخانان، بو
نووسه ری كورد دوو سی ده باخانه نهك هه ر یه ك.

چوارهم: په له كردن، په له كردنیکى دروست و پیروژ، بو سوود وه رگرتن له هه لبه ست و بیر
و فه لسه فه ی حاجی: دیاره كه نووسه ر خۆی گل دایه وه بو ده ست هیتانی مه علوماتی ته واو
له باره ی رووداو و به سه رهاته كانی حاجی ده بی ساله ها خه ریکی به دوادا گه ران و به راورد
كردن و به یه كدی گرتن بی تا ده توانی دیراسه ییکی قوول و فره وان به ره هم بینئ. ره نكه
بیر له وهش بكا ته وه كه تینه رینی كاتی وا دوورودریژ سه ر بکیشیتته وه بو به سه رچوونی كزی
سوود وه رگرتن له په نده كانی حاجی قادر و زهرفی وه ها دروست بی پیویستی به
فه لسه فه ییکی تازه تر بی. لی ره دا قسه ییکی خۆم ده ترینجینمه وه ناو ئه م چاوییداخشانده و
ده لیم «كه س ترسی به سه رچوونی كزی فه لسه فه ی حاجی نه بی، جارئ گه لیک زوه بو ئه و
به سه ر چوونه: هه ویری كورد زۆر ئاوخوازه».

پینجه م: كه مو کووری و ناته واوی، كه ریگه له خهلق به گۆرئ و فریویان نه دا، نابیتته هۆی
زیان به خشین له نووسیندا، ئه وه نده ی ده نووسرئ كه میش بی، سوودیک هه ر ده به خشین.

بەدوا ئەمانەدا وردە ھۆى يارمەتيدەريش كارى خۇيان دەكەن لە خىرايى كەردن. ۋەك ئەۋەى مرۇف حەز دەكا بەرھەمى بکەۋىتە بازارەۋە، ياخود پىشەستى بكا لە خزمەتى گەل، كە ئەمانە ئارەزۋى بى عەبىن و لە خاۋەنپان بە داۋىۋە ناكەرىن.

خۇ ئەۋەى راستى بى منىش تا رادەيىكى گەنگ گۈيىم نەداۋەتە تەۋاۋى: گەلىك كەلەبەرى زل ھەيە لە نووسىنەكەمدا بۆم پە ناپىتەۋە. ھىچ ترووسكەيىكىش ديار نىە، بەو نزيكانە، رىگەيىك دەركەم بۆ ۋەدەست ھىنانى مەلۇوماتى ئەۋتۆ كەلەبەرەكانم بۆ پە كاتەۋە. ناچارى خستىمىە سەر خۇ فرىودان بەۋە كە ھەندىك خزمەت چاكتەرە لە ھىچ.

سەرەراى خزمەت، ئەۋ ھاندەرانەش پالىان پىۋە نام كە لە پىشدان باسەم كەردن ۋەك ئەۋەى كەمتاكورتىكى مەلۇوماتەم دەربارەى حاجى، ئەگەر نەينووسەم، وردە وردە ھەموۋى دەفەۋتى. 20 سال پىش ئىستا زۇر شت ھەبوون، لە ھەلبەست و رووداۋى سەربە حاجى قادروە پترەم لى دەزانىن، تىپەرىنى كات لە يادىمى سەرىۋە. لەۋ ھىندە مەلۇوماتەى كەۋا لام ھەبوو و بۆ خۇى لە چاۋ سەرجوملەى بەسەرھاتى رۇژگارى حاجى يەكجار كەم بوو، بەشىكى زۇرىم لە دەستدا. كەۋاتە بەر لەۋەى لە دەست بچى تۆمار كەردنى بوو بە ۋاجىب. ۋەك لىرەش بەپىشەۋە گوتوۋمە، لەبەر ھەمان سەبەبى زىدە كەمى مەلۇومات دەربارەى حاجى دەبى ۋەك زاناي ئاسار لە نىگا و نىم نىگا و ھىماى ھەموو بەسەرھات و رووداۋ و مېژۋوى كەسان و ھەلوپستەكانى پەيوەندىدار لەگەل حاجى سوود ۋەرگىن ئەگەر ئەمە نەكەين دەبى ۋاز لە تەقەللا بىتىن.

ۋادەبى مرۇفى بىتالە لە مەيدانىكى تەسكى ژيانىدا بەخت فرىاي دەكەۋى. سەرگوزەشتى حاجىش كە زۇرى ونە و لەبىران چۆتەۋە، ۋەك بەختى ئەۋ مرۇفە بىتالە، لە كەلىنىكى تەسكەۋە پەرشنگە تالە رۇشنايى بۆ داۋىژى. سەبارەت³⁰ بەۋە رووداۋ و مېژۋوى تۆماركراۋ ھەن ناۋناۋە لەگەل ژيانى حاجىدا پەيوەندىيان ھەيە، لە گۈيرەى زانراۋى خۇيان ئەۋ نەختە ژيانەى حاجىش ئاشكرا دەكەن.

گەشتەكەى حاجى لە بالەكاتى و كوردستانى ئىران يەككە لەۋ رووپەرانەى دەفتەرى سەرگوزەشتى حاجى كە بە ھۆى زانبارى لاۋەكىي بىشوبەھۋە بتوانىن چەند دىرپىكى لى بخۋىنىنەۋە. دىۋانەكەى حاجى و ھەندىك لەۋ پەراۋىزانەى بە دەۋرى «متن» كى كىتتەكەى

30 - وشەى «سەبارەت بە...» ۋاتاكەى ئەۋەيە كە بلىنى «سەبەب بە فلان شت» نەك «نىسبەت بە فلانە شت» ۋەك زۇربەى نووسەران بەكارى دىتن. لە فۇلكلۇر بەند ھەيە دەلى: « سەبارەت بە تۆ من لىرە بەندەم» ۋاتە سەبەب بە تۆ نەك نىسبەت بە تۆ.

«سيوطى» دا حاجى خۆى نووسيويتى، ئەوانىش لە لاي خۆيانەوہ يارمەتيمان دەدەن بۆ پىك ھىنانى نەخشەيىكى گشتى ئەم گەشتە كە وا ھەرچەند روويو (مساحە)ى پانى تىدا دەمىنى بە تاريكى و نەزانراوى، ديسانەوہ دەكەويتە ناو جغزيكى واوہ ھەر دوو سەرى گەيشتبيتەوہ يە كتر. ميژوو و رووداوى زانراو لە گەل ديوانى حاجى و كتيبەكەى سيوطى سنوورى بىچرەنەوہ بە دەورى نەخشەى ئەم گەشتەدا دەكيشن و سەرەتا و كۆتايى بۆ ديارى دەكەن.

رەنگە زوربەى خويتەران وەك من بزائن گەشتەكەى حاجى لە كۆيەوہ تا بالەكاتى و سينگورە و گەرووى شىخى لە گەل باپىرم، حاجى مەلا عەبدووللادا بوہ. ئەم رووداوە گومانى تىدا نيە. بۆ زانينى ئەم راستيە پىويست نيە بە مەعلووماتى تايبەتى، نامەكەى حاجى بۆ باپىرم لەم رووہ شايەديكى قەتعيە:

بە بىرت دى زەمانى چووينە بالەك
بە پى خاوسى نە كەوشم بوو نە كالەك

وہا بوو دېرک و دار و شاخ و بارى
وہ کوو مەخمەل بوو نەرمى يانە خارى

كە چووينە سينگورە سينەم گرى بەست
وہ کوو «قەندىل»ى سەرگەردان وە کوو مەست

دەلین ئىستا ھەوارى گورگ و شىران
وہ کوو قەلبى ھەسوودى تۆيە وىران

چكاوہ ئاوى پېرژ و گۆلەشىنى
نەماوہ ھەر لە كۆتر تا شەھىنى

«گەرووى شىخى» لە لوقمەى كۆچ باران
موەررايە مىسالى رۆزەداران

حاجى قادر و حاجى مەلا عەبدووللا سەرانسەرى ئەو شوپتەيان پىواوہ و خويتەن و رابواردن و ھاتوچۆيان تىدا كردوہ. باوكم و مامم باسيان دەكرد جارتيكان لە ھاوينەھەوارى چنارۆك،

كە بەشىكى زۆرى ولاتە شاخاويەكەى بالەكاتى و قەندىل و ئەو دەوروبەرەى لە دوورەوہ لى ديارە، حاجى مەلا عەبدوللا لە سالانى دوايى عومريدا لە رېچكۆلەيىكى بەرەو «سوولى پاشا» رۆيىوہ، كۆسپىكى لە پيش ھەنگاويدا بوہ، وابدانم كۆسپەكە ھەر ماوہ، بە جۆرىكى مەيلەو نارەحەت و بە يارمەتى خەلقەكەى لەگەلى بوون لى سەر كەوتوہ. ھەلۆستىك دەكا و ئاورىك لە شاخەكانى قەندىل و بالەكاتى دەداتەوہ، دەستىكيان بۆ درىژ دەكا و بە چاوى تەرەوہ دەلى «ئەو ھەموو شاخ و داخ و ھەلەت و پەلەتەم بە پىيان كوتاوہتەوہ وا ئىستا لەو كۆسپە سەر ناكەوم». شوبھە نيە لەوہدا مەبەسى گەشت و ھاتوچۆ لى كردنى ئەو رۆژگارە بوہ كە لەگەل حاجى قادر بە يەكەوہ بۆ خويندن كر دوويانە.

بەلام تايا كە ئەم راستىيەمان زانى چ يارمەتىمان دەدا بۆ زانىنى رۆژگارى روودانى؟ دەزانين كەى بوہ؟ تۆ بلىلى لە ھىچ لايىكەوہ تيشكىك بىت و نەختىك لە تىرى و خەستى تارىكايى دەور و پشتيمان بۆ كەم كاتەوہ؟ خۆشەختانە من ھەندىك لەو تيشكە شك دەبەم وەك «لايت»ى ئۆتۆمۆبىل شەقامى شەورۆيىمان رۆشن كا.

مىژووى بىنگومانى رووداوى دىكە ھەيە نىسبەتى لەگەل ئەم گەشتەدا وەك نىسبەتى شەموہ لەگەل يەك شەموودا. بەپىي ئاگادارى و شارەزايى خۆم كە بە ھوى نزيكىم لە سەرچاوى ھەندى مەعلووماتەوہ بۆم پەيدا بوہ، سرنجى شەخسىم يارمەتى داوم بۆ دەلالەت لى وەرگرتنى، چەند بەلگەيىكم بۆ روون بۆتەوہ ئەوہ دەسەپىنن كە ئەم گەشتە و خويندنە لە دواى مەرگى حاجى بەكرئاغا بوہ نەك پىشتر.

بەلگەيىك لە جەرگەى كردهوہى خودى حاجىيەوہ ھەلدەستى و بۆخۆى بەس بى بۆ سەلماندن و سەپاندنى ئەم لايەنە ئەوہيە كە چوار بەيتەكەى مىژووى مردنى حاجى بەكرئاغا بە سەر كىلە قەبرەكەيەوہ، وەك لىرە بەپىشەوہ گوتمان ھەلبەستى حاجى قادرن. پىي ناوى من بلىم لە خۆوہ ديارە ئەم چوار بەيتەى سەر كىلەقەبرەكە لە دوورەوہ بە ديارى نەھاتوون بۆ كۆيى، چونكە ئەگەر حاجى بۆ خۆى لە كۆيى نەبا ئەوہندە شاعىرەى تىدا ھەبوون پىويست بەوہ نەھىلن شىعر لە دوورەوہ بىنن وەك دەرمان بۆ نەخۆش.

لىرە بەپىشەوہ³¹ گوتوومە مىژووى مەرگى حاجى بەكرئاغا لە رستەى كۆتايى بەيتى چوارەمدا دەرەكەوى كە «وانانى نىن محمد» و 1270 يىك دىتى. ئەم سالى دەوہستىتە بەرانبەر 1853ى زايىنى. كەواتە لەو سالى 1270 يەدا حاجى قادر لە كۆيى بوہ.

³¹ - بگەرئوہ بۆ بەشى يەكەم.

دهمینتیهوه ئهوه ساغ کهینهوه مردنی حاجی به کرئاغا پیش گهشته کهی حاجی قادر بوه و له ریکهوتی سهفه ریکی به رهو مال نه بوه که حاجی قادر له دهمی مهرگی حاجی به کرئاغادا له کوپی بوه. هه ر ئیستا که به دهه خویندنه وهی چهند دیریکی لیره به دواوه ئهه راستیههت بو روون دهبیتهوه.

حاجی به کرئاغا خالی باپیرم بوه، نهک خالیکی عادهتی کهوا رهنگه له گهل خوارزایدا بیباک و کهمته رخم بی وهیا خوارزا له عاست ئه ودا بی په روا و سۆز بی: راستی بیگهرد ئه وهیه حاجی به کرئاغا خۆشویستنیکی بیئهنده وهی بوه بو باپیرم، له موقابه له دا باپیریشم ئه وه پیری سۆز و ریزی هه بوه بو خالی. به جوړی دائیمی و رۆژانه ئه و خال و خوارزایه یه کدیان دیوه و له مهوزووعاتی زانست و تهدهب وتووژیان بوه. یا له دیوه خانه ی حاجی به کرئاغا یا له یه کینک له دوو مزگه وته کهی جهلیزادان مه جلیسی زانست و تهدهب ئهه دوو مروقه ی کو کردوتهوه. له مه شدا سهیر پی هاتن پهیدا نابی، وا نه با سهیر بوو³².

32 - مناسبی ئهه جیگه یه سه رگوزه شتیک ده گیرمه وه ههه په یوهندی میانی خال و خوارزا به یان ده کا ههه نمونه یه ک له جوړی وتووژیان نیشان ده دا.

باپیرم بو کوپ و کهسی خوی پاس کردبوو، به ره له وه فیری فارسی بی حاجی به کرئاغا زورجاران پی ده لی خوارزا تا فیری فارسی نه بی دلیم دانا که وئ. وا ریک ده که وئ. به پی گترانه وهی باپیرم خوی، جاریکیان له یاری سی بازدا قاچیکی وه رده گه ری و چل رۆژان له ناو چی ده که وئ و گه ران و ده رس خویندنی بو نا کرئ. له و چل رۆژده هه له وه رده گه ری که ده رس و ده وری نیه، خه ریکی خویندنه وهی ئه و کتیه فارسیانه ده بی که له وه سه رده مه دا باو بوون تا بناغه بیکی مه حکه م له فارسی داده مه زرتی. باپیرم گو تبووی ئه و قاچ وه رگه رانه م بو خیر وه رگه را و له شه ره مزاری ده ری چواندم. له دوا ی فیربونی فارسی ده که ویتته سه ره هه وه سی شیع ره له بهر کردن و شه ره شیع رینه به فارسی له گهل خالی دا.

جاریکیان به ییتیکی فارسی له خالی ده پرستیه و، وایزانه هی «سعدی» ی شیرازییه که ده لی:

اینک عسلی دوخته دارد مگس نحل
شهد لب شیرین تو زنبور میانرا

حاجی به کرئاغا دهستیکی بالای هه بوه له فارسیدا له نیوان شاعیره کانی کوردی عیراق دوو سی شاعیری وه ک ئه و هه بوون هینده فارسی بزانه. تا قسه که م نه بیته داوای بیبه لگه لیره دا نمونه یه ک له شیعری ده خه مه به رچا و، غه زه لیککی «حافظ» ی ته خمیس کرده ئه مه سه ره تاکه یه تی:

آوخ زهجر تو مرا خم شده قامت
پیداشده در روی من از مرگ علامت
شاید نبرم حسرت رویت بقیامت

بیگومان له کاتی مه‌رگی حاجی به کرئاغادا ده‌بی باپیریشم وه‌ک حاجی قادر له کوی بی بووی، چونکه ناچیتته عه‌قله‌وه خوارزاییکی وه‌ک ئه‌و له سه‌ره‌مه‌رگی خالیکی وه‌ها مه‌زن و دل‌سوزدا له هه‌نده‌ران بووی و بو ساله‌های خویندن له‌و ته‌مه‌نه‌ی دواروژانی ژبانی خالی لپی دوور که‌وتبیتته‌وه. جگه له‌م لایه‌نه باپیریشم له‌و کاته‌دا ته‌مه‌نیکی وای نه‌بوه پینستر چوو بی بو خویندن چونکه له مه‌رگی خالیدا تازه ده‌بوو به بیست سالی. به‌لی چ شوبه‌ه نایته دل‌مه‌وه له‌وه‌دا که له کاتی مه‌رگی حاجی به کرئاغادا باپیرم له کوی بو و هیشتا نه‌چوه بو گه‌شتی خویندن له‌گه‌ل حاجی قادر به یه‌که‌وه. نه‌ک هه‌ر له‌وی بو و به‌س: ده‌بی ماوه‌ییکی ئه‌وتوش له دوا مه‌رگی هه‌ر له کوی مایته‌وه بای ئه‌وه بکا «ئهمین ئاغا» له شوینی باوکی دانیشی و که‌لیتی ئه‌و پر بکاته‌وه.

به عاده‌ت له رووداوی وادا خزمی نیزیکی تیکرایان حازر ده‌بن له چه‌ندوچونی دانیشنی کور له جی باوکی، ئه‌وساش بو حاجی به کرئاغا له حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د، دوا ئه‌ویش حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا، خزمی نیزیکی نه‌بوه بو که‌ینوبه‌ینی وه‌ها حازر بوونیان پیوست بی، کوری هه‌ره گه‌وره‌ی، ئه‌مین ئاغا 15-16 سالی بو، لیره به‌پیشه‌وه گوتمان تاعوون خزمی بو حاجی به کرئاغا نه‌هیشتبوو له هه‌ویزیان. که گوتیشم به‌ر له مه‌رگی حاجی به کرئاغا باپیرم ته‌مه‌نیکی وای نه‌بوه خویندن تیدا کرابی له ده‌ره‌وه‌ی کوی بوئه بو خویندن باپیرم له‌گه‌ل حاجی له باله‌کاتی به «مستعدی» بو نه‌ک به فه‌قیه‌تی، خویندن دریزه پی دراویشی که کردی له غه‌یری کوی هه‌ر ئه‌وه بو که له‌گه‌ل حاجی قادردا کردوو به‌تی.

یارب سببی ساز که یارم بسلامت
بازآید و برهاندیم از چنگ ملامت

ئهمه له ته‌خمیس نا‌کا، ده‌لی هه‌موو شیعه‌که هی «حافظ» ه. خولاسه حاجی به کرئاغا داده‌مینی و مه‌عناییکی بو نای بسه‌لمیندری. باپیرم ده‌لی خاله مؤله‌تم دای تا هه‌فته‌ییکی. دوا ئه‌وه‌ش هه‌ر بوی نا‌کرئ و اتاییکی مناسب ببینته‌وه، پاش چه‌ند جاریک مؤله‌ت پی ده‌لی خاله تو نه‌زانی «عسلی دوخته» چیه ئیمکان نیه مه‌عنا یه‌یته که بزانی. ئه‌وجا بوی باس ده‌کا که وا له سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان فه‌رمانیک ده‌رده‌چی هه‌رچی جووله‌که هه‌یه، بو ناسینه‌وه‌یان ده‌بی پارچه قوماشیکی «عسلی» ئه‌وساکه هه‌بوه به سه‌ر شانابه‌وه بدروون، به و پیه ئه‌و پارچه عه‌سه‌لییه دبارخستینی ببحورمه‌تانه‌ی تیدا هه‌یه بو ئه‌و که‌سه‌ی به خویدا بدووری. که ئهمه زانرا واتای به‌یته‌که له خۆوه ئاشکرا ده‌بی.

باوه‌ر ده‌که‌م حاجی به کرئاغا ئه‌وه‌نده‌ی بلپی که‌یفی به‌وه هاتوه خوارزای ده‌ستی بالای په‌یدا کردوه له فارسیدا.

که ئەمە وای و بخریته سەر بەلگە ی بە کەمەووە که شیعەرە کانی حاجی قادر خۆیەتی، گومان نامینی لەوەدا سەفەرە کە ی حاجی و باپیرم دوا ی مەرگی حاجی بە کرئاغا بوە، واتە دوا ی 1270، با بلین دەوروبەری 1271، ئاخۆ لە بەرچی نابێ لە 1271 بەم لاوتر بی؟ کێ دەلی 1272 دا نەبوە؟ هەر خۆم دەلیم نابێ دوا ی 1271 بووبی چونکە لە ژیا نی مەعلوماتی باپیرمدا گەلیک رووداوی توولانی و دوورودریژ هەیه لە سەرەتای گەشتە کەووە تا 1275 روویان داووە هەر نەبی چوار سالیکیان خایاندووە. کەمتر لە چوار سال جینی ئەو رووداوانەیان تیدا نابیتەووە. ئەم سالە ی 1275 مێژووی ژن هینانی باپیرمە. لەم چوار سالە ی پێشتردا داستانی پرسۆزی دلدارییە کە ی باپیرم و «حەلیمە ی مەلای شیخ وەتمان» رووی داووە و لە سێ سالان پتر هەر دوویانی بە دەم ئومید و نەومیدیەووە تلاندۆتەووە تا سەری گەیاندووە بە نەومیدی یە کجاری. دوا ی سەرکەشیە کێ بیهوودە ی پر لە دلگەرمی و تۆران و تەقەللا ی ئیرە و ئەوی، باپیرم ناچار بوە دەست هەلگری لەو ئاواتە زلە ی و سەر دانوینتی بو فەرمانی حاجی مەلا ئەسەدی باوکی و کچی حاجی بە کرئاغای لی مەرە بکری.

داستانی حاجی مەلا عەبدوللا و «حەلیمە ی مەلا محەمەدی شیخ وەتمان» کە مامۆستای باپیرم بوە لە نەینتی و ژیریەردە ی دەرچووە و بە سەر هەموو زار و زمانانەووە³³ بوە، عاتیفە یە ییکی ئەو نەندەش پاک لە نیوانیاندا هەبوە نە باوکی حەلیمە شەرمی لی هاتۆتەووە نە باپیریشم لە کەسی شاردۆتەووە. باوکم دە یگێراییەووە کە وا باپیرم تا دوارۆژانی ژیا نی ناو بە ناووە بە چاوی تەرەووە دەستی لە سەر دلای داناووە و گوتویەتی «ئێستەش برینی حەلیمە ی تیدا یە».

ئەم چەند دیرەم لە بە سەرھاتی حەلیمە ی مەلا بە زیادەووە نووسی بو خاتری ئەووە نووسینە کەم نەبیتە «برو بو خۆت بی پێووە». مەبەستم ئەو یە هوی دەست نیشان کردنی 1271 کە سەرەتای گەشتە کە ی حاجی و باپیرم بی، بە دەستەووە بدەم. ئەو ی راستی بی ئەگەر بو م ساغ کرابایەووە کە حاجی بە کرئاغا لە سەرەتا کانی 1270 مردووە حەزم بوە دە کرد بلیم گەشتە کەش هەر لەو سالە دا دەستی بی کردووە چونکە لە گەلیک روووە پینج سالە ی میانی 1270 و 1275 لەبارتر و گونجاوترە بو جی کردنەووە ی بە سەرھاتی ژیا نی باپیرم لەو سەرۆبەردە دا.

33 - بە دەست خۆم نیە چەندی حیکایەتی حەلیمە بە دلدا تی دەپەری ئەو بەیتە ی فارسیم دیتەووە یاد

له گه‌ل مندا سرنج بده ئه‌وه که وا دواي چهند سالیکی له خۆشویستن له کاتی فه‌قییه‌تی باپیرم له دینی «شیخ وه‌تمان» ئه‌وسا به ئومیدی خوازیینی حه‌لیمه گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆیی لای باوکی، که باوک رازی نه‌بوه ئه‌وجا ده‌ستی کردوه به ته‌قه‌للای رازی کردنی له ریی رجاکارانه‌وه.. له ئه‌نجامدا باپیرم کۆیه‌ی جی هیشته‌وه و ئاواره بوه به‌و نیازه که وا باوکی ناچار بکا به‌مه‌ترسی له‌ده‌ست چوونی کوری گه‌وره‌ی واز له به‌ره‌ه‌لستی بینێ و حه‌لیمه‌ی بۆ بخوازی. له‌و میانه‌شدا به‌وه خه‌ریک بوه که ئه‌گه‌ر باوک هه‌ر رازی نه‌بوو به‌هۆی یارمه‌تی خزماني بیگه‌لاس و پزده‌ر بگا به‌ئاوتی.. که ده‌زانی باوکی به‌دوایدا دی، پزده‌ر به‌جی دیلی به‌ره‌و کوردستانی ئیران به‌نیازی «مه‌لا عه‌لی تورجانی»، له‌ ده‌وره‌به‌ری سه‌رده‌شت باوکی ده‌یگاتی و ده‌یگێرتیه‌وه بۆ کۆیی.

به‌قه‌ناعه‌تی خۆم له‌و چوونه‌ی به‌ره‌و کوردستانی ئیران جازیه‌ییکی حاجی قادر کاری تی کردی و بۆ ئه‌وێ راکیشایی چونکه حاجی ئه‌وسا له‌ کوردستانی ئیران ده‌یخویند. هه‌رچۆنیک بی سه‌رکه‌شی و ئاواره‌بوونی بی سوود بوو و هاته‌وه کۆیی و دواي به‌نیکی، هه‌رچه‌ندیکی بووبی، له‌ سالی 1275 کچی حاجی به‌کر ئاغای لی ماره‌ ده‌کری. وا ده‌زانم ئه‌و هه‌موو که‌ینوبه‌ینه‌ باشتر له‌ 5 سالاندا جیی ده‌بیته‌وه تا 4 سالان. خۆ له‌ راستیدا گوته‌ی ده‌ماوده‌م له‌ پینج سالانیش پتر باس ده‌کا به‌لام ئیمکان نیه‌ پتر له‌ پینج سالان زه‌مانه که‌وتیته‌ میانی سه‌ره‌تای گه‌شته‌که و ژن هینانه‌که چونکه نه‌ ئیمکان هه‌یه گه‌شته‌که پیش 1270 ده‌ستی پی کردی نه‌ ژن هینانه‌که‌ش له‌ 1275 دواتر که‌وتی: نووسراو هه‌یه ئه‌وه ده‌سه‌پینی که‌ دوهم مندالی باپیرم له‌ 1278 بوه، دیاره‌ ده‌بی به‌لای که‌مه‌وه له‌ 1275 ژنی هینایی ده‌نا ناشی له‌ 78 دا بووبیته‌ باوکی دوهم مندالی.

له‌م بریارانه‌دا که‌ وا هینده به‌ دلنیاپه‌وه ده‌ریان ده‌برم راگه‌یاندنی حالیکی ئاسایی ده‌که‌م به‌حه‌که‌م، قسه‌م له‌وه نیه‌ رووداوێکی له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر که‌ ئیمه‌ نایزانین وای کردی به‌سه‌ره‌هاته‌کان پتر یا که‌متر له‌ پینج سالان خایاندی، ئه‌مه‌ش ئیحتیمالیکه‌ که‌س چ حیساییکی بۆ ناکات تا له‌ که‌لینیکه‌وه به‌لگه‌ی سه‌پاندنی گوێ قوت ده‌کاته‌وه.

ئه‌وه‌ی تا ئیره‌ لی دوام به‌سه‌ بۆ روون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌س و قه‌ناعه‌ت هینان به‌وه که‌ سه‌ره‌تای گه‌شته‌ی فه‌قییه‌تی حاجی قادر له‌گه‌ل باپیرم له‌ دواي مه‌رگی حاجی به‌کر ئاغا بوه، ئیتر یا له‌ کۆتایی 1270 یا له‌ سه‌ره‌تای 1271 ده‌ستی پی کردوه.

ماوه‌ی به‌یه‌که‌وه بوون و به‌یه‌که‌وه خویندن حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا له‌ باله‌کاتی و شیخ وه‌تمان و ئه‌و ناوه له‌ که‌سه‌وه مه‌علووم نیه‌، چۆنه‌تی رابواردن و جیگه‌ جیا جیاکانی تیدا خویندنیشیان هه‌روه‌ها بی سه‌ر و سو‌راغه. منیش له‌ باره‌ی ئه‌م لایه‌نه‌وه

شتيكي ئوتۆم نەبىستە بۆ خۇي تەنھا شارەزىمان كا بە مەوزووعى تۆزىنەوہمان. بەداخەوہ سەرچاوەكانى خەبەرەتاتى سەر بەو كات و وەزە، كە جىلى پيش خۆمانە، يەككىيان بەر حەيات نىە ھاناي بېەينە بەر و دوو قسەى لى وەرگرين، كەسىكىشان كەموزۆر نووسىنى لە پاش بەجى نەماوہ باسى ھىچ بارىكى لىرە بەپيشەوہ بكا تاكوو لە نىوان تىكرائى نووسىنە كە تايبەتتىكى ئەو گەشتەمان چنگ كەوئى.

تاكە ھۆيەك مابى بۆ روون كەردنەوہى نەزانراوى و نادىارى ئەو باسە بەراورد كەردن و سرنج دان و زىھنكارى شەخسىيە، لەگەل ئەم خەرىك بوونەى شەخسىشدا ھاويشتنەوہ سەر يەكى سەرجوملەى ئەو كورتىلە گوتهى دەماودەم و نووسىنى يەكجار نادىرى سەر بەو كات و وەزەيە. لاي من بايى ئەوہى دەنكە كفىرىتىك لە ژوورىكى تارىكدا ھەلگەى و دوای يەك دوو چركەى سەعات لىت بكوژىتەوہ، خەبەرىك و ئەسەرىك پەيدا دەبى لىي دەوہشپتەوہ بىتتە ناوئاخنى ئەو گەشتە و بەتالائىكى كەم پەر كاتەوہ لە پانايى ھىماى ئەو چەند بەيتەى سەروو كە لە نامەكەى حاجىمان ھىنايەوہ بە نمونە بۆ راگەياندىنى ماوہى بە يەكەوہ بوونى ئەو و حاجى مەلا عەبدوللا لە گەشتى بالە كاتىدا.

لە ديوانەكەى حاجى قادر(چاپى ھەولپەر 1969) بەيتىكى بە ھەلە نووسرايەوہ ھەيە، من راستىيەكەى دەزانم، دەشى بىتتە چاوك بۆ وەرگرتنى فكرەيىكى تەماوى و ناتەواو، لە ھەمان كاتىشدا تىكرائى و گشتى، لە بارەى ماوہى بە يەكەوہ بوونى حاجى و باپىرم و جوۆرى رابواردنىان لە بالە كاتى. وەك لىرە بە دواوہ بۆ خوئىنەرى روون دەكەمەوہ، وەنيە لەبەر زىھنكارى و وردبوونەوہى مووقلىش، كە لاي يەككى دىكە غەيرى من نەبى، من لەو بەيتە سوودىكى ئەوتۆ وەردەگرم بە كەس وەرنەگىرئ، نەخىر ئەوہى لىرەدا يارمەتى من دەدا رووداو و بەسەرھاتى ئەوتۆن پەيوەندىيان لەگەل ئەو بەيتە ھەيە من دەيانزانم و كەم كەس بىستوونى. ھەر ئەو زانىنەيە واش دەكا بتوانم بەيتەكە راست كەمەوہ.

لە رووپەرە 106 ى ديوانى حاجى «چاپى ھەولپەر» ئەمە دەخوئىنەوہ:

«مەلكەقور» و «حجارى» وەكىل

قس من اسمائھم و لا تسئل

ئەم بەيتە بەو جوۆرەى لە ديوانەكەدا نووسراوہ نە كىشى تەواوہ نە قافىە و نە ھىچ واتاىكىش رادەگەيەنئ. دوو وشەى «مەلكەقور» و «حجارى» بخرىتە ناو كەوانە و وشەى «وہكىل» يان بەدوادا بى لىيان چاوەروان دەكرئ سەر و سوؤراغىك لەو وەكالەتە بە

دهسته وه بدهن و خه به ریکی تایه تی رابگه یه نن، که چی له خاموشی بی کیش و قافیه به ولاره گویت له چ سه داییک نایی. راستی به یته که ئه وه یه من ئیستا که یتتی ده لیم:

«ملکه قور» و «حیماری» «کیسه شکه ل»

قس من اسمائهم ولا تسئل

وشه ی «اسمائهم» ده بی هه مزه ی یه که می بکری به هه مزه ی «وصل» تا کوو کیشی به یته که راست و بیگری بی. به ئیملا ی کوردی که وای بنووسین وه ک ده ی خوینینه وه به م جوړه ده نووسری «قیس مینه سمائیهیم».

حاجی قادر له لیسته ی ناوی شاعیرانی کورد که خستوونیه نیوان دیره شیعره کان هه لبه سته که یه وه، ئه م سی ناوه عه تیکه یه ده نووسی وه ک نازناوی سی شاعیر. نازناوی وه ها له وان به پیشه وه نه بیستراوه، به دوا ئه وانیشدا په یدا نه بوته وه.

نه ک هه ر ئه م سی شاعیره نازناوی وایان به خووه ناوه، ئه وان سییانه و گروویکی قه له بالغ له براده رانیان، که هه موویان فه قی و مه لا بوون و له گه ل حاجی قادر و باپیرم له باله کاتی خویندوو یانه، ناوی وه ها سه یر و نه بیستراویان کردوه به له قه بی بوژی و یه کتریان پی هه لداوه ته وه و کردوو یانه ته مه داری شه ره شیعریته و گه پ و پیکه نین و نوکته له یه کدی گرتن. جگه له و سی ناوه چه ند ناویکی دیکه م به بیر ماون که له باوک و مامم بیستوون، ئه وانیش به دریزه ی سه ر کوزه شته که وه له باپیر میان بیستوه.

به دوا «ملکه قور و حیماری و کیسه شکه ل» دا که حاجی له هه لبه سته که ی ناویان دیتی ئه م ناوانه شم دینه وه بیر: دال واو دوو، فس گوریس، قه بر خوار، په ربه جیق. لیردا سه ر جومله یان کردی هفت شاعیر، که ئه مانه هه ندیکن له هه موو، که میکن له زور. ئه مانه و چه ندیکي دیکه که ناویان بزره و له بیر چوونه وته وه، کومه له فه قی و «مستعد» یک بوون له مزگه وته که ی «ملا محمد» ی شیخ وه تمان و چه ند مزگه وتیکی دیکه ی باله کاتی هه موویان شاعیر و قه شمه رباز و گالته چی، رۆژانی بی ده رسی بو لای یه کدی چوون و تیکر ایان کوړی گه پ و گو به ندیان ریک خستوه و سالیان پی بردوته سه ر، ئه گه ر نه لیم عومر.

له رووپه ره ی 108 ی دیوانه که ی حاجی (چاپی هه ولیر) ئه م به یته دیته به رچاو:

«مه لکه» مان مه لکه مووتی مه عنایه

یه عنی هه ر چوئی چه ز بکا وایه

بۆم ساغ ناکریتتهوه ئاخۆ ئەم «مەلکە» یە هەمان «مەلکەقۆر» ه که زووتر ناوی هینا یاخود شاعیریکی تازەیه غەیری ئەو. سرنجیکی بە پەلە لە وهسفی «مەلکە» بە رستهی «مەلکەمووتی مەعنا» و بەراورد کردنی لەگەڵ ئەو ویتەیهی بۆ مەلکەقۆر پەیدا دەبی لە سی بەیتی پیشوتردا که دەلی:

مەلکەقۆر و حیماری کیسهشکهل
قس من اسمائهم ولا تسئل

شعیریان جوانه، بهس نیه کوردن
گەرچی بهدناون و گەلی وردن

بەفیدایان دەکه م سەد «ابن یمین»
چونکه دەر بهستی غیرهتی کوردین

وا راده گەیهنی «مەلکە» و «مەلکەقۆر» یە ک کەس بی بەلام لهوانی دیکه به دەسه لاتتر بوویی له شعیردا بۆی دوو جار خۆ داووتتهوه بهر زیهنی حاجی قادر. له فەرزی یه کیکێ تریش بوویی، شاعیریک بوه له دهسته و مەشرهبی مەلکەقۆر و هاوڕیکانی، هەر له و گرووپهش بوه که ئەوسا له باله کەتی کۆمەل بوون. دیاریشه له واتای رستهی «هەر چۆنی هز بکا وایه... مەلکەمووتی مەعنایه» که له کاتی گوتنی شعیره کهدا «مەلکە» زیندوو بوه. هەمان شکل، دارشتنی بهیتهکانی پیشووتریش که کاتی «حال» راده گەیهنی دیار دەدا «مەلکەقۆر» و دوو هاوڕیکه ی نەمردوون. لەمەدا هەرچەند ئیسپات پەیدا نای که مەلکە و مەلکەقۆر یە ک کەسن، نەبوونی «تعارض» دەر دەر کهوئ له یە ک بوونیان بهوهدا که هەر دوویان زیندوون: ئەگەر هەلبەست رای گەیاندا بایه که یه کیکیان زیندوه و یه کيان مردوه، راستهوخۆ دیار ده کرا که دوو کەسی جیاوازن. دەشزانری حاجی ئاگاداری ئەحوالی مردن و ژینیان بوه.

له شعیرهکانی حاجی و بهسه رهاتیکێ منیش دهی گیرمهوه، وا دەر دەر کهوئ، ئەو دهسته شاعیره به کوردی شعیریان گوتوهو خۆیان له فارسی و عەرهبی نه گەیاندهوه. بهراستی کاریکێ ئەوان کردوویانه له لانی جهر بهزهیی و قوشمه ییهوه به بهر ئەوه رانه گەییوه نوکتهی

یهک له دوایهک و تریقه‌ی پیکه‌نینی قسه‌ی نستەق و په‌لار و توانجی توپک‌لدار له ده‌رووندا گیر بخۆنه‌وه تا وه‌ریان ده‌گیرنه‌ سەر زمانیکی تر. هەر وه‌ک کابرای عه‌ره‌ب گوتی:

ولست بنحوی یلوک لسانه

ولکن سلیقی أقول فأعرب

ئه‌وانیش ده‌رفه‌تی خۆهینان و بردنیا نهبوه به‌دوا رسته‌ی ریکوینکدا بگه‌رین له زمانی بیگانهدا، بن سنی و دوو کوردانه له سەر و گوپلاکی یه‌کدییا راکیشاوه.

حاجی قادر له شیعه‌کانیدا زیمنه‌ن نارەزایی خۆشی ده‌ربرپوه به‌رانبه‌ر دانانی شیعی فارسی و عه‌ره‌بی له لای شاعیرانی کورده‌وه. دیاره‌ بۆ خۆی ئه‌وسا له کوردی به‌ولاوه شیعی نه‌گوتوه، وه‌ته‌نگیش هاتوه له دانانی شیعی غه‌یری کوردی له‌لایه‌ن شوعه‌رای کورده‌وه که‌چی پێ ده‌چی ئه‌وسا هه‌شتا هەر باوی مابن بایی ئه‌وه‌ی هه‌ستی حاجی بریندار بکا. ئه‌وه‌ش ده‌فامریته‌وه له قسه‌کانی حاجی که‌ ئه‌و سنی «یاخود چوار» شاعیره‌ هەر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر شیعی کوردی و ده‌نگ و خه‌به‌ری خۆیان و شیعیان گه‌یشته‌وه حاجی، واته‌ قسه‌کان و ته‌نها ئیشاره‌ نین بۆ سه‌رده‌می فه‌قیه‌تی که‌ له «باله‌که‌تی» دا ئه‌و گرووپه‌ شه‌ره‌ شیعیان تیدا کردوه به‌ کوردی.

به‌پیتی گه‌رانه‌وه‌ی باپیرم ئه‌و شاعیرانه‌ له هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستانه‌وه هاتوون، وه‌ نییه‌ ته‌نها هی ده‌رووبه‌ری ره‌واندز و کۆیه‌ و بابان بووبن. ریکه‌وتی خۆیندن کۆی کردوونه‌وه و هەر یه‌که‌ی له جیگه‌یکه‌وه هه‌تاوه. ئه‌و هه‌نده‌ قسه‌ی که‌ له زاری «مه‌لکه‌ قۆر»ی گه‌راوه‌ته‌وه به‌ له‌هجه‌ی کرمانجی سه‌روو بوه، ناوچه‌ی شاعیره‌کانی دیکه‌ روون نابیته‌وه چونکه‌ وتووێژیک که‌ لییان نه‌قل کراوه نه‌خراوه‌ته‌ پال تاک تاکیانه‌وه. به‌لام «حیماری» له‌وه به‌ده‌ره‌ و ناوچه‌ی مه‌علوم ده‌کرئ له‌ ریی رووداوینکی دیکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی باپیرم ده‌ی گه‌ریته‌وه. به‌ دوا سه‌رگوزه‌شتی تا قمی «باله‌که‌تی» دا هی تاییه‌تی «حیماری»ش ده‌خریته‌ به‌رچاوی خۆینه‌ر. به‌پیتی پینوستی جیگه‌ و لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندئ رووداو و تاکه‌ به‌یتیک که‌ به‌ زمانی حاجیه‌وه نه‌قل ده‌کرئ نه‌ختیک پتر له‌گه‌ل ئه‌ودا خه‌ریک ده‌بین.

پوخته‌ی گوته‌ له‌ مه‌وزووعی ئه‌م جه‌ماعه‌ته‌ ئه‌وه‌یه که‌ باپیرم و حاجی قادر ده‌چنه‌ باله‌که‌تی زۆرینه‌ی ئه‌وان پینستر له‌وئ خۆیندووینانه‌ و، ئاغله‌بیشیان لای «مه‌لا محمد»ی شیخ وه‌تمان موسته‌عید بوون. حاجی و باپیرم ده‌بن به‌ هاوڕیی خۆیندنیا و براده‌ری راگواستنیان لیره‌ و له‌وئ و سه‌فه‌ری فه‌قیانه‌ی ناو خیل و عه‌شه‌رتان.

بهو نیازه که شوپنه واریان کویر نه بیتهوه و سه بارهت بهوه که وا په یوه نندیان له گه له سهرده میکی ژیان و جوړی رابواردن و خویندنی حاجی قادردا هه یه و ناوی سی یاخود چوار که سیان که تۆته نیو دیوانه که یه وه و بو مه به سی ئه و سهرگوزه شتیان بکه ین به هوی دیار کردنی مه ودا ی مانه وهی حاجی قادر له باله که تی، من لیږه دا چی له بیرم ماوه دهر باره ی به سهرهاتیان تۆمار ده که م. باوکم و مامم ده یان گپرایه وه له زمانی باوکیانه وه، رووداو و شاعر و نوکته و گپ و رابواردن و هه موو که ینوبه یینیکی سهر به مانه وه باپیرم کردبووی به نامیلکه ییکی شکل که شکو له هوندنه وه و په خشان به زمانی کوردی و له ژیر ناوی «ئاته شکه ده» دا. زور به داخه وه ئه م «ئاته شکه ده» یه له گه له چهند کتیبیکی دیکه له کتیبخانه ی مه لاییکی کوپی، ههر له ژیانی باپیرم دا، سووتاوه و له ناو چوه. تاکه یه ک نوسخه بوه بو خویندنه وه ده ستاوده ست مه لاکان له یه کدیان وهر گرتوه تاکوو قه دهر کردی به خوراکی ناگر، ههر ده لپی ناوه که ی خوی که «ئاته شکه ده» یه سووتاندی و به گوته ی کوردی خوی خوارده وه.

چهندیکی من لیږه دا ده ی نووسم به شیکی یه کجار که م و کور تیله یه له و زوری باوکم ده یگپرایه وه، هی باوکیشم که مینک بوه له چاو ئه وه ی له باپیرمی بیستوه. بیگومان ئه و هینده ی باپیریشم به زار باسی کردوه که متر بوه له وه ی ناو که شکو له که، چونکه له و کاته ی که شکو له که ی تیدا نووسراوه تا ئه و روژه ی باوکم گه یشتوته ته مه نیکی ئه وتو گوپی بداته سهرگوزه شتی و هه 30 سالیکی به سهردا تپه ریوه، ماوه ی سی سالانیش چهن دین ناو و رووداو و شریته ی باس و خواس له میشک ده سرپته وه، به تاییه تی چونکه سهرگوزه شتی ئه و کومه له شاعیره رووداوی چهند سالیکی گرتوته وه و قسه ی له چهن دین که س گپراوه ته وه و شاعر و شه ره دهن دوو کیتی چهند جارن تیک هه لقزان و یه کدی قوستنه وه ی باس کردوه. هه لبه ت حیکایه تی وا توولانی و زور قاره مان و پر گروگال و ده مه ته فه و شه ره شاعرینه به نووسینه وه نه بی ناپاریزری.

مرؤف چهن دیک بیر تیژ بی شتی تیکه له و بیکه له ی له بیر ده چپته وه. له گه له ئه مه شدا که متاکورتیک که من له بیرم ماوه به نووسینه وه له فۆتانی رزگار بکه م چاکتر له وه به ته وای له ناو بچی. ئه وه ی راستی بی سهره رای لایه نی په یوه ندی ئه و سهرگوزه شته له گه له پله ییک له ژیانی حاجی قادر و جگه له روون کردنه وه ی زه رفیک که چهند به یتیکی دیوانی حاجی خهریک کردوه، چه سپاندن و نه مرانی رووپه ریبه ک له میژووی فه راموشکراو و داب و ده ستووری کویر بوویه وه و ژبانده وه ی ناو و یادی چهند شاعر و ئه دیب و قسه خو شی کورد ئه وه دینی، زیاتریش دینی، من ههن دیک خهریک بم به نووسینه وه ی و خو پته ری کوردیش چاویکی پیندا بخشینی.

بەگوێرەى باسیک که باپیرم نهقلی کردوه، ئەو تاقمه شاعیر و قسه خوۆشانه مهیلیان بو
گهپ به نيسبەت خەلقى ئەوسا و ئیستا کهوه له حەد بەدەر بوە. ئەو مهیلەش بەلای
باوه‌ری خوومه‌وه، هەر له‌وه‌وه نه‌هاتوه ئەوسا ژيان له هی ئیستا سادەتر بوە و بەس، دەبی
باری ژيان و گوزەران و رابواردنیش یارمەتی خەلقە کهی دابی بو ئەوه پر بەدل پیکه‌نن و
به زوری خەریکی خوۆش گوزەرائی بن. ئەم شیوهی خوۆش گوزەرائی که دیتە بەر چاوی
«تصور»ی من نهک تهنه‌ها له ده‌لاله‌تی گهپ و پیکه‌نین و شه‌ره‌ شیعریته‌ ده‌تریسکیتته‌وه،
به‌لکوو جارێکی دیکه‌ش له ریبازی «مفهومی عکسی» یه‌وه خوۆ به‌دیار ده‌خا له شیعره‌کانی
حاجی قادردا:

ده‌لین ئیستا هه‌واری گورگ و شیران
وه‌کو قه‌لبی حه‌سوودی تویه ویران

چکاوه‌ ئاوی پرژ و گۆله‌ شینی
نه‌ماوه هەر له‌ کوتر تا شه‌هینی

گه‌رووی شیخی له‌ لوقمه‌ی کوچ باران
موعه‌ررایه‌ میسالی رۆزه‌داران

ئەم چەند دێره‌ شیعره‌ش به‌را‌ده‌ی را‌گه‌یان‌دنی پیکه‌نین و گه‌پ، له‌ قالی «سلب»ی خویدا
«ایجاب»ی خوۆشی و ئاوه‌دانی و به‌روبووم و داها‌ت و تیریمان بو‌ ده‌گیریتته‌وه. حاجی له‌و
به‌یتانه‌یدا یادی ولاتیکی ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه. تو‌ بلێی له‌ میانی سالانی سه‌ره‌تاکانی 1270
کوچی، که‌ کاتی خویندنی حاجی قادره‌ له‌ باله‌کاتیدا، تا سالی 1306 و هیا 1307ی کوچی که‌
نامه‌ی بو‌ باپیرم ناردوه‌ و ئەو چەند به‌یتە‌ی تیدان، چ کاره‌ساتیک، خوۆشی و ئاوه‌دانیی ئەو
ناوچه‌یه‌ی گیرایی به‌ پیچه‌وانه³⁴.

34 - له‌ کاتی گیرانه‌وه‌ی ئەم تیبینییه‌دا مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جادی گو‌تی له‌ 1288ی کوچیدا
گرانیکی زور سه‌خت به‌ سه‌ر ئەو ناوچه‌یه‌دا هاتوه‌ که‌ باله‌که‌تیش ده‌گریته‌وه، لینی ده‌وه‌شیتته‌وه
ویرانیکی و هه‌ای په‌یدا کردی بووبیتته‌ هوی بزافتنه‌وه‌ی په‌رۆشی حاجی قادر له‌م به‌یتانه‌دا.

له‌ میانی 1288 و کاتی هه‌لبه‌ستنی شیعره‌کانی به‌لای که‌مه‌وه 18سال مه‌ودا هه‌یه. وا ده‌زانم،
به‌عه‌دت، هه‌ژده‌ سال به‌شی ئەوه‌ ده‌کا ئەگه‌رچی چ کۆسپیکی تر نه‌هاتبیتته‌ به‌ر ژيانی خەلقه‌ که‌وه،

مهودا که دهوری 30 سالیک دهگریتهوه، میژووی هینده کون نیه پهردهی تاریکی کونینهیی بهنئی لهسه دروشم و کهینوبهینی، کهچی ئەوهندهی تی دهفکرم بۆ دۆزینهوهی هویه کی ئەوتۆ لهو سالانهدا کاری ویرانکاری کردیی لهو ناوچهیهدا، له تاکه هوییک بهولاهه نایته زیهنمهوه، که خوشم پیی رازی نیم، ئەویش رشانهوه کهی سالی 1281 ی کۆچی بی. که دهلیم «پیی رازی نیم» بویهیه چونکی وهک ئیستا دهلیم و جاریکی دیکه به دریزتری دووبارهی دهکهمهوه به تهواوی ساغ نهبۆتهوه، ئاخۆ حاجی قادر لهو سالهه 1281 هدا له کۆیی بوه یا بهروه ئەسته میۆل رۆیوه، هههچنده لای غالب ئەوهیه که هیشتا ههه له کۆیی بوه. که له کۆیی بووبی کاره ساتی رشانهوه که بۆ ئەو دهیته شتیکی زانراو که لکی ئەوهی لی دهبری دوا ییست و ئەوهنده ساله بیته هویه کی نهینی ویرانبوونی ئەو ناوچهیه و حاجی سهری لی سور بمینی.

هههچونیک بی دهبی هوی گۆرانی باری ئەو ناوچهیه بهرهو ناگوزووری شتی ئەوتۆ بی دهنگی نه دابیتتهوه و له دوورهوه خه بهری وهرنه گیرایی. ئەم تیپینیانهم لهوهوه ههه له دهستی که به لای منهوه حاجی قادر له بهر کزه و سۆزی غوربه تی ساده نیه وا به بهرۆشهوه باسی ئەو شوتانه دهکا به چۆلی و ویرانی، پیداکرتنی له سهه دیمه نی ئەو جینگایانه به ویرانی له سی دیره شیعری یهک به دوایه کدا، ویتتهی واقع دهگری زیاتر له کزه ی سادهی دهروون. تیکرای شیعری و دیمه ن و رووداو و میژوو له گهه تیپینی کانی من وان له بهر چاوی خوینتهه، که نه توانم قه ناعه تی پی بیتم به بیر و باوه ری خۆم ده مینیتتهوه خۆی و قه ناعه تیک که بۆی پهیدا دهبی.

لیره دا پیوسته ئەوهش بیتمه وه بهرچاوان که پیشتر گۆتم، زانینی زهرف و رووداوی په یوهند به هه له بهسته وه گیانیکی به بهر دینیتتهوه مومکین نیه بیته وه بهری ئەگه زانینه که ی له گهه لدا نه بی. دۆزینه وهی ده ماری به ستنه وهی سۆزی دهروون به رووداو و واقعیه وه ئەو تین و تاوه ده رده خا له هه له به سندا که «تفاعل» ی کیمیایی میانی مادده و مادده وه یا مادده و هیز پیککی دینی.

خهریک بوونی ئەو کۆمه له شاعیره به گه پ و قسه ی خوش و پیکه نین کزی تایبه تی نه بوه: له حوجره بووبن یا له سه فه ر یا له هه وارن، باوه ریم هه یه له کاتی دهرس خویند نیشدا، هه ر بۆیان ریک که وتبی نوکته بازیان کردوه. دیتته وه بیرم له گیرانه وهی ئەو به سه رهاته له

تیری و خوشیی پیشووتر پهیدا بکه نه وه. له گهه له مه شدا تیپینی که ی ماموستا عه لائه دین باهخی خۆی هه ره هیه.

زارى باپيرمهوه، باوكم دهى گوت عهرزى باوكم ده كرد كه حالى خويندنان وا بووبى چۆن بوون به مهلا، له وهرامدا باوكى پيى گوتوه رۆلهم به خوا نازانم چۆن بوومه مهلا. بهلام به نيسبته حاجى مهلا عهبدو لّلاوه بيري تيزى زۆر يارمهتى داوه كه له خويندن دانهميني. باوكم باسى ده كرد، باپيرم له رۆژانى دوايى ژيانيدا چهندين مهبهسى كتيبه زهحمهتهكانى پلهى ژوووروى خويندنى مزگهوتى پيت به پيت له بهر بون.

يه كيك لهو شاعيرانه كه نازناوى به من نهگهبيوه ناوى مادهرزادى «بو منصور صوفى...» بوه. ئەم خالانەم دانا له جينگهى دوا وشهى ناوهكهى كه لهبيرم نهماوه. بهپيى دهستوورى «تخفيف» كه له زۆر ماددهكانى خويندنى مزگهوت ناوى دى و كارى پى ده كرى تهخفيقاتى له ناوهكهى خويدا كردبوو: گوتبووى ناوهكهى لهفزهكانى قورسن دهيانگۆرم به لهفزي سووكتى و ئاسانتر. له «بو منصور» ههوه ل جار وشهى «بوم» ديتته پيشهوه ماناكهى «كوندهبويه» و تهيريكى ناقولايه، دهياگۆرم به «كوتر» جوانتر و ئيسك سووكتى. به دوا «بوم» دا ئينجا لهفزي «من» دى ئهويش له «كيشان» قورسه ئهگه به لهفزيش نهپى، دهيكه به «رطل» له «من» سووكتى و چهند «رطل» يك ده كا يه ك «من». لهفزي «صور» ناوى ئه وشهپوورهيه له رۆژى قيامهتدا به دنگه زلهكهى مردوو له قهبرى ديتته ده، «بوق» كه بۆريهيه لهو سووك و چووكتى، «صور» يش بوو به «بوق». له لهفزي «صوفى» وشهى «صوف» ههيه به كوردى «خورى» يه و در و زبره، «پهشم» لهو نهرمتر و جوانتره. لهو وشهى خالم لهجى دانا تخفيقاتى كردبوو بوو بوه «پازده». خولاسه لهدوا تهوش و تراش و ئاسان كردن ناوهكهى خوى كردبوو «كوتر الرطل البوق بن الپشم والپازده» بريارىشى دابوو تا بهو ناوه سووك و خۆش و كورتيلهيهى بانگ نهكهن وهرام نه داتهوه. دهوجا ههموو جارن دهبوو بانگى كه ن «كوتر الرطل البوق بن الپشم والپازده» ئهوسا له سهرى زمانيهوه بلى «هۆو» چونكه وشهى «هۆو» له بهلى كورتره.

بهو تهرزى وتوويز و گهپ و گالتهيه چهندين رۆژ و شهو و ههفته و مانگيان رابواردوه و لى تير نهبوون. يه كيكيش لهوان دهمهتهقه و نوكته له يه كدى گرته، دلگيرى و تووره بوونى لى پهيدا نهبوه. زۆرجاران وابوه له بانگدان يا له عيى نويز كردندا نوكتهيان بۆ هاتوه نويز و بانگيان بۆ بريوه تا نوكتهكهيان ئه دا كردوه به دوا ئه ودا نويزهكهيان به قهزا گيراوهتهوه. بهراستى تا قميك بوون ههركيز لهخويان بهپيشهوه مانهنديان نهبوه بهدوا خو شياندا تا دونيا دهبريتهوه ئيمكاني هاتنى مانهنديان نابى، زاته ن به پيى زاهيرى حال تازه ئه و رۆژگار بهسه رجوو وهزعى واى تيدا ههلهكويهتهوه.

میژووی سەردەمی عەباسیەکان لە ئەخباری بویژەکانی کەیفچی و ئایین سووک هەندی
رۆوداوی ئەوتۆ دەگیرێتەوه لە هی ئەو گرووبە بکا، بەلام نە لە سەردەمی عەباسی و نە
غەیری عەباسی رۆوی نەداوه مەلای سەرسپی و قورعان خوین هیندە زارش و کەمشەرم و
گالتهچی بووبن، تەنھا مەلاینکیش نەبی ریکەوت فیری نوکتە ی کردب، یەک تاقمی تەواو
لە مەلایان بن هەر یە کەیان گرەوی قۆشمەیی لە ئەبوو نواس بباتەوه. فەرموو سەیری ئەم
نموونە یە بکە لە نوکتە - جنیوی هەلبەست: یەکیک لەو کۆمەلە شاعیرە ی ئاخەرزەمانە لە
کاتی گالته و پیکەنین و شەرە شیعریتە ی عادەتی خۆیاندا ئەمە ی بە مەلکەقۆر گوتە:

دەتەمە سەر ئاوه گردی
دات دەهیلمی «...» ی کوردی

ئیقباڵی خۆت ئە ی مەلکەقۆر
ئەگەر ژبای ئەگەر مردی

مەلکەش بەو پەری زەوق و شەوق و سمیلەخنکیوه بە لەهجە ی بادینی گوتەتی
هەلبەستە کە «تقطیع» دەکەم ئەگەر «تفاعیل» ی راست بی قبوولمە دەنا قبوولی ناکەم:
دەتەمە سەر مستفعیل، ئاوه گردی مستفعیل، دات دەهیلمی مستفعیل... هتد، بابە خوا
بەزیادی کا قبوولمە.

ئەو سەرگوزەشتانە ی باپیرم لینی گیرابوونەوه و ئیستاکە من لەبیرم نەماون ئەوهەندە قوت و
سەیر بوون فەرقیکیان نەبوە لەگەل حیکایەتی «سێ کۆسە». هەموو بزوتنەوه ییکیان تیکەل
بە نوکتە و پیکەنین بوە، وەک ئەوهی دونیا لە لەحزە ی حازری بەولاولە تیدا نەبی.

بەو جۆرە بیغەمی و بیباکی و پرتاسوودەیی رۆژگاریان بەسەر بردو، تا دمەو بەهاریکیان
خەلق لە هەواران دەبن و لە رەشمالاندا دەژین، ئەوهی لە گوندانیش دەمییتەوه بە رۆژ
هەر دەچنە دەرەوه خەریکی کاری هەمەچەشنە ی بەهاران دەبن، فەقییان دەکەونە سەر
خەیاڵی بەرپا کردنی گۆبەندیکی کوردانە ی زۆر کلاسیکی و تیکەل بە گەپ و گالته کە
دەشوبهیتە شانۆگەری کۆمیدی بەلام شانۆکە ی دەشتودەر و عیل و عەشرەت بی نەک
چەند پەردە و تەختە و تابلۆی نەقشاو. بە عادەتی کۆنینه ی کوردەواری، فەقییان دەستە و
تاقمی خۆیان ریک دەخەن و کاردروستایی فەرمانرەوایی و حاکمەتی گەپی «میرمیرانی»
دەکەن کە جارەها بە جۆریکی نیوه راست و نیوه گەمە لە گەلیک شویتی کوردستاندا بەرپا
کراوه. (وەک بیستوومە دواجار لە سلیمانی کرابی لە کاتی «احتلال» دا بوە، لە سەرەتاکانی
1920).

فہقیہ کان «پہرہ جیق» دہ کەن بە «میر کوران» واتە فەرمانرہوای پیاوان، یاخود ئیمپراتۆر. کچانیس وەک پیاوان رینکخراویکی ژنانە ی سەر بە خۆ پیک دینن بۆ مەبەسی گەبی بە ھار و بەر بەرە کانی وەیا چاویلکەری پیاوان. کچان لەو جارەدا «کەلە شیر» یک دہ کەن بە میر. عادیەتەن کچیک دہ کرایە سەرۆک و پینی دہ گوترا «میر کچان» ئەم «میر کچان»ە تا رادییک لە «کچی نموونە - ملکہ الجمال» ی ئیستاکە ی کردو، لە ھەلبژاردنیدا جوانی و چابووکی و بەرچاوی و ئارایی و زۆر رەوشتی پەسندی تیدا رەچا و کراو.

وەک بلیی لەم جارەدا کە باسە کە ی دہ گێرمەوہ نەوہ ک لە کەینوبەینی گەپ و بەر بەرە کانی و بە یە کدی کەوتنەوہ ی کچ و کوران تیری وشە و پلاری نوکتە بەر کچە کە بکەوئ ئەم کەلە شیرەیان کردو بە میر: ھەر وە ک ئیستاکە بۆت باس دہ کەم، لە ھەلبژاردنی کەلە شیرە کەدا، کچان عەقڵیکی تەواویان بە خەرچ بردو.

گەمە ی «میر میرانی» سەردەمی ک لە نیوان خەلقدا بە تیکرایی و لە نیوان فەقیاندا بە تاییەتی لە کوردستان باو بو. بە دریزایی بەردەوامبوونی گەپە کە حوکمی «میر» ھیندە ی حوکمی والیی کاری کردو، چی کە فەرموویتی کەس بی ئەمری نە کردو، بەلام ئەوہ ی کچانیس میریک بۆ خۆیان دانین ھیندە ی ھی پیاوان لە برەو نەبو، تا بەرەو گەرمیانیس ھاتبای بەرەو کز بوونەوہ و نەمان دەھات. «میر کچان» زیاتر لە نیو عەشرەتە کانی دوورە شار دەستوور بو.

کورتە ی قسە ئەمە یە، ئەم جارەیان کوران و کچان ئەوہ ی بۆیان کراو لە «حوکمرانی» ی سەر بە خۆ کردوویانە. بە دەم یاری و گالئە ی بەھارانەوہ خەرچ و باج کۆ دہ کەنەوہ و ئەمر و نەھیان دہ کەن و تاوان و جەریمەش دادەنن بۆ ئەو کەسە ی لپی بوە شیتەوہ. ھەر لە بچووک و بیدەسە لاتەوہ تا گەورە و سەرۆک عەشرەتە کان بە پپی دەستووری ئەوسای «میر میرانی» ھەموویان فەرمانبەری بی رەخنە بوون بۆ فەرمايشی میر کوران و میر کچان.

لە لایەنی خەرچ و باج و پیتاکەوہ سەرۆک عەشرەت و دەولە مەندە کان، بە تاییەتی، چی لینیان داوا کرابی، بی گێروگرفت داویانە، لە سۆخرە و بیگاری و ولّاغ خواستەوہ و ھەر کاریکی تریس «میر» بە پیویستی زانیبی بۆ سوودی «حکومەت»ە کە ی سەرپیچی تیدا نە کراو لە لایەن کەسەوہ.

گەپ و گەمە ییک کە دریزە ی کیشا بە زۆری روو لە ناکوکی دہ کا، ھەندئ جارانیس کارەساتی لە عادیەت بە دەری لی پەیدا دەبی. ئەم جارەیان بەھۆی بوونی دوو حکومەتەوہ و سەبارەت بە ھافرکئی و بەر بەرە کانی میانی کوران و کچان، ماجەراییە کە زیاتر لە ماوہ ی

عاده‌تی در یژه ده‌کیشی و هیچ لایینکیان نابه‌وی پینش لایه‌که‌ی دیکه حکوممه‌تی خو‌ی تیک بدا و بیته ره‌عییه‌ی حکوممه‌ته‌که‌ی تر که جاری هه‌ر به‌رده‌وامه. حوکمرانی دوو حاکمان له یه‌ک جینگه‌دا ورده‌ورده و که‌مکه‌مه تیک هه‌لقزان و به‌یه‌ک که‌وتنه‌وه‌ی لی روو ده‌دا. وا بوه له کو کردنه‌وه‌ی خه‌رج و باج و پیتاکدا باجگری کو‌ر و کچ له یه‌کتریان راخوریوه، شه‌ره جنیو و شه‌ره چه‌په‌لو‌کیشیان کردوه.

وا دیاره پیاوه‌کان، له نه‌جامی به‌ربه‌ره‌کانی بیوچانی کچان و خو به‌که‌م نه‌گرتنیان له عاست پیاواندا، وه‌تنگ دین و ده‌ماری سه‌رو‌کایه‌تی میژوو‌بیان به‌خه‌به‌ر دی و به شکلیکی به‌هانه‌کارانه میر کورانیان که «په‌ربه‌جیق» هه‌قاسید ده‌نیرو بۆ لای کچان و پینان راده‌گه‌یه‌نی که وا ده‌بی «میرکچان» بیته سه‌ردانی «میرکوران» چونکه به‌پی فرمانی قورئان که ئایه‌تیکی ده‌فهرموئ «الرجال قوامون علی النساء» کچان ده‌بی سه‌ر فروو بیتن بۆ پیاوان و گه‌وریان سه‌لمینن.

کچانیش دوا‌ی وتوو‌یزی ناوخویی قاسید ده‌نیروئه‌وه بۆ لای «میرکوران» و داوا‌ی لی ده‌که‌ن بیته «خزمت میرکچان» چونکه به‌ده‌ستووری «الجزء یتبع الكل» میری کچان زالتره و مافی پینشه‌وایی هه‌یه: میری کوران که «په‌ربه‌جیق» بی تاکه یه‌ک په‌ره ئه‌ویش جیقناوی، میرکچانیش که وا «که‌له‌شیره» هه‌زاران په‌ری خاوتنی پتوه‌یه.

ئه‌و «منطق» به‌کاره‌یتانه‌ی کچان شتیکی سه‌یر نه‌بوه له‌و جینگه و کاته‌دا، چونکه خو‌یتنده‌واریان تیدا بوه، یه‌ک له‌وان «حلیمه» ی کچی مه‌لای شیخ وه‌تمان به‌هوی ئه‌وه‌وه که له بنه‌ماله‌ییکی خاوه‌ن مزگه‌وت و فه‌قی و ده‌رس و کتیبخانه بوه نه‌ک هه‌ر خو‌یتنده‌وار، بو‌یژیش بوه. بو‌یژی حه‌لیمه جی شوبه‌ه نیه چونکه باپیرم ئه‌و راستیه‌ی باس کرده و گه‌لیک له شیعره‌کانی حه‌لیمه‌شی له‌به‌ر بوه، زور به‌داخه‌وه له‌و نیو فه‌رده به‌ولاوه که بۆ باپیرمی داناوه هیچی ترم له‌به‌ر نیه:

ئه‌گه‌ر زه‌هراوه ده‌ینۆشم شه‌رابی ده‌ستی عه‌بدو‌للا

باپیرم و حه‌لیمه گه‌لیک شیعیان بۆ یه‌کدی داناوه، هه‌موویان فۆتان: ئه‌گه‌ر ما‌بان دیوانیکی شیعی دلداری زیندووی کورانه و کچانه‌یان پینک دیتا ببا به‌نمونه‌ی ئه‌ده‌بی دلداری راسته‌قینه‌ی ئه‌وسای کوردی. ئه‌م دوو دیره‌ی خواره‌وه کلپه‌ییکی سو‌زی باپیرمه به‌رانبه‌ر به‌حلیمه:

که بیری هاته ناو میگهل سهراپا قرمزی پۆشی
مهلا ئیدراکی چوو شیخیش تهریق زاهید نهما هۆشی

حهیبب دیتی رهقیب وهستاوه سهراپۆشی به روودا دا
گوتم ههوری سیا هات شهعشهعهی خورشیدی داپۆشی³⁵

با بیینهوه سهروکاری میر کوران و میر کچان.

لهم جهوابکارییهی کچان که له نهزهر پیاواندا پی لی ههلبیرینی تیدایه، پیاوان دلگهرم دهبن
و بههانهی قسهیان دهپی به کردهوهی دهست، ههموو له ههموو هیرش دهبن بو سهراپۆشی
و بارهگای کچان و «په ره جیق» که خۆی سهراپۆشی هیرش بو به خهنجهر
که له شیره کهیان ده کوژی. کچانیش بهردهبنه گیانی پیاوان، به دهست و پی و تیلا و بهرد
به رگریان ده کهن و هیرشیان ده بنهوه سهراپۆشی. ههرا زل دهبن و سهراپۆشی ده گه بیئیته لی دان و
کوتانیکه ئهوتۆ واوهی کوشتن ههموو شتیکی تیدا ده کری. جگه له لیدان کارهساتی دیکهش
روو دها له نیواناندا هی گیرانهوه نیه، ده بیته هۆی ئهوه جه مپوورهی کوران له بهر یه ک
ههلهوهشی و فهقییه کان بلاوهی لی بکهن و ههرا یه کهیان، یاخود راستیه کهی ئه غله بیان،
به م لا و به ولادا بوی ده رچن. دهستهی ئهوه شاعیره جه ره زانهش که ماکه گمه و
کارهساته که بوون باله که تی به جی دیلن و بییره و به ویدا په خش و بلاو ده بنهوه.

دوای ئه م ئه نجامه مانه وهی حاجی قادر له باله که تی به جوړیکی ئاشکرا و بی گومان له
منه وه روون نیه، وایزانه که سی دیکهش ههرا نایزانی، به لام وا پی ده چی حاجی قادر
مایته وه، چونکه حیکایه تی «ئاته شکه ده» ئیشاره تی تیدا نیه بو ئه وه که حاجی له بهر ئه م
سهراپۆشی و سه مه ره یه شیخ وه تمان وه یا باله که تی جی هیشتی. جگه له نه بوونی ئیشاره ت،
حاجی قادر خۆشی چ که تنیکی نه کردبوو ناچاری کا له باله که تی ده رچی. مه علومه ئه گهر
هیچ رووداویکی ناله باری لی ده رچووبا شوهره تی رووداوه که له گه لی ده رویشت بو دیوی
کوردستانی ئیران و له ویش جی پی له ق ده کرد.

35 - له پاش به سهراپۆشی ماجه رای «حه لیمه» جاریکیان باپیرم به هاوړیه تی شیخ عه لی تاله بانی
که ئه وسا جحیل و هاو ته مه نی باپیرم بوه دیته کهر کووک. شیخ عه بدو ره رحمانی تاله بانی «خالسی»،
باوکی شیخ عه لی و شیخ رهزا، ده لی کاکه ولا بیستم ههزت له چه تیویک کردبوو! له وه رامدا ده لی
به لی قوربان ئه گهر له کهر کووک بام ده بوو ههز له هه تیویک بکه م.

وہک گوتم ماکی کہ تنہ کہ «پہرہ جیق» و ہاوپرکانی بوون کہ لہ ناوہ عہنتیکہ کانیان بزوزی و ناراحتی دہباری. حاجی قادر لہ قہبی ئەوتوی نہ بوہ سیبہری سووچ و تاوانی بخاتہ سہر تا بو ئەوہ بچین خوئی بہ خہ تابار زانیی و لہ شەرمان رۆیی بی. بہ نیسبەت باپیرمەوہ پرسیارہ کہ گری تیدا نیہ چونکہ دواي کارہساتہ کہ بہینیکی زور لہ شیخ وەتمان ماوہتەوہ و دہوامی داوہ بہ خویندن و سەرگەرمی عیشق بوہ. ہەر ئەو عیشقەش بوہ لہ حاجی قادری دابریوہ و نہی ہیتشوہ لہ گەلیدا بچی بو کوردستانی ئیران. لیرەدا زیہن ہەلوہستی باپیرم لہ ہند و باوی میرکوران و میرکچان بہ روونی دہبینی چونکہ جگہ لہوہ کہ خوئی لینی چاوہروان دہکری لہ گەلیک کاری وادا خودداری بکا کہ یہ کیکی وەک «قہبرخوار و دال واو دوو» لینی لانادەن، عیشقی حەلیمەش ری ہەموو بزوو تنہوہینکی لی دہبەستی کہ بیحورمەتی تیدابی بو تاومی کچان کہ حەلیمەتی تیدایہ.

حاجی قادریش وەک ئەو خوئی لہ ژوو رووی ہەرزہ کاری «پہرہ جیق و کیسەشکەل» داناوہ. لہوہش لادەین، ہەر نہی سەبارەت بہ برادەری و دۆستایەتی لہ گەل باپیرمدا کاریکی وای نہ کردوہ لہ عاست کچاندا بیکاتہ جیی گلەمەندی. ئەوی مەعلوومە لہ پەیوہندی حاجی قادر و حاجی مەلاعەبدوللا براہەتینکی ئەوتویہ ہەرگیز شتیکی وای تیدا روو نہ داوہ لہ یە کدییان برہنجینی. لہ ہەموو دیوانی حاجی قادردا ہاوتای ئەو نامە ہۆنراوہیہ نیہ کہ بو حاجی مەلاعەبدوللاي ناردوہ لہ رووی دہلالەتی برادەری و خویشوینتەوہ.

زاہیری حال وا دہگە یەنی ہیچ ہۆیەک نہ بوہ حاجی ناچار کا دەر حال دواي ہەرای میرمیرانی بالە کہ تی لہ خوئی وەتەنگ بینتی و لینی دەرچی، بەلام ماوہی مانوہی لہوئی دواي ہەراکہ، ئەگەر ماہیتەوہ، نازانری و بہ لیکدانەوہش سەر دہری لہ تحدیدی ناکری، مەگەر بہ «تقریب».

دەتوانین تەخمینیک بەکەین بو دریزہی خویندنی لہ بالە کہ تی بہر لہو ہەرایہ لہ ری سرنج دانیکی زور قوول لہ راگە یاندنی حالەوہ. بہ قەدەر توانین بو خەملاندنی ئەو ماوہیہ، وەک عملیتی «چوونە ناو پیست» بہ خە یال بو ئەو رۆژگارہ گەراومەتەوہ و خۆم خستۆتہ پیستی مروفتیکی خە یالی کہ وا لہ کونجیکەوہ ئاگاداری ئەحوالی دہنگ و باسیکی گەشتە کہی حاجی بی. لہم ریگە یەوہ چەند ترووسکە ییکی رووناکیم ہانتہ بہر چاوی سەرنج و تصورەوہ بەلام ئەوہندە کزن چاوی سەرنجدەر و وردبین و کرایەوہ نہی فەرقی پی ناکا. ترووسکە کان ہەرچەند ئەوہندە کزن چ ناوہرۆکیکی ئەو سەردەمە ناگەشینتەوہ بو دیتن، بەلام لہ گەل ئەمەشدا لییان دہوہشیتەوہ بین بہ نیشانہ بو دیارخستنی پەراویزی زەمەنی لہ

دهورهی ناوه‌رۆک و تا راده‌ییک رابه‌ریمان بکه‌ن بۆ ته‌خمین کردنی مه‌ودای مانه‌وه‌ی حاجی قادر له‌ باله‌که‌تی، به‌دوا ئه‌ویشدا له‌ کوردستانی ئێراندا.

یه‌که‌م ترووسکه‌ ئه‌وه‌یه، به‌ عاده‌ت فه‌قی له‌ ولاتی گه‌رمینه‌وه‌ به‌ره‌و کویستان نارۆن تا به‌هار پیر نه‌بی و گه‌رمای هاوین ده‌ست پی نه‌کا. وه‌ک له‌ کۆنه‌وه‌ ئه‌مه‌ عاده‌ت بوه‌ تا ئه‌و سالانه‌ی دواییش که‌ گه‌شتی گه‌رمین و کویستانی فه‌قیان مابوو هه‌ر وا بوو، عاده‌ته‌که‌ش له‌ خۆوه‌ به‌ ریکه‌وت په‌یدا نه‌بوو، له‌به‌ر پیوستی وه‌زع و داخوایی حال جیی بۆ خۆی کردۆته‌وه‌: مانه‌وه‌ له‌ گه‌رمین تا ئه‌و کاته‌ی گه‌رما ده‌ست پی ده‌کا خۆشتره‌ له‌ رابواردنی کویستان، مه‌گه‌ر فه‌قی نیشته‌جی بی له‌ کویستان ده‌نا به‌ ده‌گه‌من نه‌بی بۆ خویندن له‌ گه‌رمینه‌وه‌ روه‌و کویستان نابی به‌ر له‌ سه‌ره‌تای هاوین. له‌گه‌ل به‌سه‌رچوونی سه‌رما و هاتنی گه‌رما میوه‌ش له‌ کویستانان ده‌ست پی ده‌که‌ن بگه‌ن، ئاوی ساردیش بۆ خواردنه‌وه‌ له‌ هی گه‌رمین خۆشتر ده‌بی. که‌واته‌ ده‌بی سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌ی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلا به‌ره‌و باله‌که‌تی له‌ سه‌ره‌تای هاوین ده‌ستی پی کردبی. له‌ شیعره‌کانی حاجیش ئه‌و راستیه‌ به‌ هیما خۆ به‌دیار ده‌خا، که‌ ده‌لی:

وه‌ها بوو درک و دار و شاخ و باری
وه‌کوو مه‌خمه‌ل بوو نه‌رمی یانه‌ خاری

وه‌سفی دیمه‌نیکی هاوینانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرئ چونکه‌ وا دیار ده‌که‌وی کاتیک گه‌یشتونه‌ باله‌که‌تی «خار»، «دروو» په‌یدا بوو. دیسان که‌ ده‌لی «که‌ چوینه‌ سینگوره‌ سینهم گری به‌ست» هه‌مان واتا دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌ چونکه‌ خه‌لق ناچنه‌ جیی وه‌ک «سینگوره‌» ئه‌گه‌ر هاوین دانه‌هاتی.

به‌ پنی ده‌لاله‌تی تیکرای رووداو و شیعر و میژووی تۆمارکراو و پیوستی وه‌زع ده‌بی حاجی و باپیرم له‌ یه‌که‌م هاوینی دوای مه‌رگی حاجی به‌کر ئاغا بۆ باله‌که‌تی چووبن. ئه‌مه‌ ئه‌نجامیکه‌ به‌ لیکدانه‌وه‌ی ورد پنی ده‌گه‌ین وه‌نیه‌ چاوگی نووسراو رۆژ و کاتی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ به‌ده‌سته‌وه‌ بدا. به‌لام وه‌ک ده‌بینین لیکدانه‌وه‌که‌ له‌سه‌ر بنجیکی ماددی مه‌یله‌و پته‌و که‌ قورسای هه‌لوه‌ست راگری، هه‌لچه‌قیوه‌. پینش چه‌ند دێرپیکیش که‌ گوتم «میژووی تۆمارکراو» مه‌به‌سم له‌وه‌دا سال و رۆژی مه‌رگی حاجی به‌کر ئاغا و به‌سه‌ره‌اته‌کانی باپیرم و شتی ئه‌وتۆ بوو که‌ راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل سه‌فه‌ره‌که‌ی باله‌کاتی هه‌یه‌ و هه‌مووشیان تۆمارکراون و شتی زانراون، ده‌نا سه‌فه‌ره‌که‌ بۆ خۆی له‌ هیچ میژویکی دیار کراودا باسی نه‌هاتوه‌.

تروسکه‌ی دوهم ئه‌وه‌یه هه‌وای میرمیرانی له به‌هاردای به‌ریا ده‌بی که‌واته ده‌بی حاجی قادر و باپیرم هاوین و پایز و زستانیکی سه‌رله‌به‌ریان رابواردی له باله‌که‌تی به‌ر له‌وه کزی به‌ریابوونی میرمیرانی داها‌تبی. لی‌ردها به‌و قسه‌یه لای هه‌ره که‌م ده‌گرین له ماوه‌ی مانه‌وه‌یان چونکه چ مه‌علووم نیه ئه‌و میرمیرانییه که بوته هوی له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانی رسته‌ی مه‌لاکان له یه‌که‌م به‌هاری دوا‌ی گه‌یشتیان بی له باله‌که‌تی، مومکینه له دوهم به‌هاردای بووبی. بو ناوانی یه‌که‌م یا دوهم به‌هار هیچ به‌لگه و بنگه‌ی فیکری وه‌یا میژوو‌یی چنگ ناکه‌وی، به‌لگه‌بینک هه‌بی له‌و چهند به‌یته‌ی حاجی قادردا په‌یدا ده‌بی که لی‌ره به‌پیشه‌وه جاریکی دیکه‌ش کردمان به‌شایه‌د، ئه‌وه‌ی راسیش بی ده‌لاله‌تی به‌یته‌کان ئیشاره بو لای به‌هاری دوهم وه‌یا سییه‌م ده‌که‌ن زیاتر له هی یه‌که‌م.

ده‌لاله‌ت و په‌یامی به‌یته‌کان تروسکه‌ی سییه‌مه. حاجی قادر له‌و چهند به‌یته‌ی یاد کردنه‌وه‌ی باله‌که‌تیدا ناوی گه‌لیک جینگه و ناوچه و هه‌واران ده‌با و مه‌ساحه‌ییکی پانی باله‌که‌تی بی ده‌گریته‌وه. ناوبردنی ئه‌و هه‌موو جینگاپانه هی ئه‌وه نیه ری‌زه و بیاندا تیپه‌ریبی. گوزه‌ری سه‌فه‌ر به جینگه‌یه‌کدا ناوی ئه‌و جینگه‌یه‌ش ناچه‌سپینی له می‌شک و دلی ری‌تو‌اره‌که‌دا چ جایی ئه‌وه دوا‌ی سی سالی‌ک به‌تاسه و په‌رۆشه‌وه له ئه‌سته‌مبۆله‌وه ناویان بینتی و هه‌سه‌رتیان بو بخوا. حاجی قادر که ناوی «باله‌ک و سینگوره و هه‌واری گورگ و شیران و پرژ و گوله‌شین و گه‌رووی شیخی» دیتی وه‌ک نمونه‌ی سه‌رپاکی هه‌موو هه‌وار و دی و شویتی لی رابواردن و تیدا خویندن باسیان ده‌کا. بیگومان له گه‌لی جینگه‌ی دیکه‌شدا ژیان و رابواردن و خویندن کردوه. په‌راویزی هه‌لبه‌ست له‌و ته‌رزه‌ی باس و خواسه‌دا بو هه‌موو رووداو‌یک و ناویک و شویتی‌ک خو فره‌وان ناکا. ئه‌گه‌ر نه‌فه‌س دریزی حاجی نه‌با ره‌نگ بوو ئه‌وه‌نده جینگه‌یه‌ش ناویان نه‌هاتبا.

تروسکه‌ی چواره‌م ئه‌وه‌یه کاتیک که حاجی ناوی سی شاعیران ده‌با له دیوانه‌که‌یدا پرپه‌دل له‌سه‌ریان ده‌کاته‌وه و یه‌که‌جار به‌شاره‌زایی له باره‌یان‌وه ده‌دوی. وه‌ک بلی به‌یه‌که‌وه ژبانیکی دوورودریژ هه‌بووبی له میاناندا و به‌زاراوه‌ی کوردی «نان و نمه‌ک» هانی حاجی دابی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که «به‌دناو» یشن هه‌ر بۆیان بیاریته‌وه. به‌لی، حاجی قادر کوردایه‌تی ده‌کا به‌هوی هه‌لدانه‌وه‌یان، گومانیکیش نیه له راستی شعوری حاجی له‌م لایه‌نه. به‌لام پنده‌چی بوونی په‌یوه‌ندیکی شه‌خسی و ناسیاوی خو‌ی له‌گه‌لیاندا پالپشتی کوردایه‌تیه‌که‌ی کردبی، که ئه‌مه شتیکه له وه‌فاداری حاجی ده‌وه‌شیتته‌وه.

تېبىنبىيەك ھەيە لېرەدا پىنويستە دەرى بېرم بۇ رەواندەنەوھى تارمايى گومانىك كە لە
بەيتىكى حاجىيەوھ پەيدا دەپى لە بارەى ناسىن و نەناسىنى لە گەل ئەمانەدا: بە دوا
ناوھىنانى ئەوان و گەلىك لە شاعىرى دىكەى كورد ئەوجا حاجى دەلى:

ئەوى خۇم دىومە وھيا ئەسەرى³⁶

ئەمەيە بۇت دەكەم بە «مختصرى»

ئىتر دىتە سەر ناوى «مولانا و خالصى و بىتوشى». رەنگە زىھن بۇ ئەوھ بروا حاجى ئەو
شاعىرانەى نەدىتبن كە ناويان پىش ئەم بەيتە ھاتوھ و بە بىستن ناسىبىنى، كەچى
بەلگەيىكى قەتەى ھەيە پىچەوانەى ئەمە ئىسپات دەكا واتە بەيتە كە ناپىتە بەلگە بۇ
نەبوونى ناسپاويى ميانى حاجى و شاعىرەكانى پىش ئەم بەيتە: بەلگە كەش ئەمەيە كە ناوى
«كەيفى» پىش كەوتۆتە پىش بەيتە كەوھ.

كەيفى حاجەت نىە بكەم باسى

ئەم كىتەبە بخوونى دەيناسى

خۇ پىي ناوى من بلىم كەيفى نزيكترىن برادەرىكى حاجى قادر بوھ لە ئەستەمبۆل تاكوو لە
1300 دا مەرگ كەيفى پىچايەوھ.

ترووسكەى پىنجەم ئەوھەيە كە حاجى دەرھال دواى كارەساتى مىرمىرانى مەجبور نەبووبى
بالە كەتى جى بىلى: ھەر نەبى ھاوينە كەى دوا بەھارى كارەساتە كەى لە ھاوينە ھەوارەكانى
بالە كەتى بەسەر بردوھ، دەمەو پايز بەرەو ولاتى كوردستانى ئىران بزوتوھ. ئەمە دەلىم لە
فەرزى كە بگوترى چ سالان دواى كارەساتە كە نەماوھتەوھ لە بالە كەتى، واتە ئەگەر
سالىشى تەواو نە كرديى نيو سالىكى ھەر بەسەر بردوھ.

خولاسە ئەو چوار پىنج ترووسكە و ھەندى گوتەى دەماودەمى دىكەش ھەن ئەوھ
رادە گەيەننى كە حاجى قادر لە سالىك زياتر، تەواويكىش زياتر، دەوامى بە خويىندى داپى لە
ناوچەى بالە كەتى. نامىلكە كەى باس لى كراوى مەلا عەبدو ررە حمانىش بۇ راستى ئەم

36 - ھەندى دەسنووس ئەم بەيتە وا دەنووسن: «ئەوى خۇم دىومە يانەخۇ ئەسەرى».

جا ئەگەر وەك نووسىنى سەرەوھ بنووسرى دەپى پىتى «و» لە رستەى «دىومە» قورس بكرى تا
كىشى بەيتە كە راست بى. ئەگەر وەك ئەمەى خوارەوھ بنووسرى، قورس كردنە كە نامىنى و
واوھ كە بە وەستاوى تەواوھوھ دەدر كىنرى.

لايه نه شايه دييكي تيدايه له وهدا كه دهلي جگه له گوندي شيخ وهتمان ماوه ييكي زوريش له گوندي «گرتك» كه ئه ويش له باله كه تيبه لاي مه لا ئه حمه دي مه لا ئادم له گه ل حاجي مه لا عه بدولادا به يه كه وه خويتندوويانه. هينده هه يه ناميلكه كه بو ئه وه چوه كه خويتندنه كه ي حاجي و باپيرم هه ول جار له شيخ وهتمان و دواجار له گرتك بوه. به لاي منيشه وه كه بديهيه وايه كه باپيرم گه يشتوته شيخ وهتمان و دلي بو حليمه رويوه نه يتوانيوه له جينگه ييكي تر ئوقره بگري و خه ريكي دهرس و دهور كردنه وه بي. كه واته وه ك من بو ي ده چم ده بي زووتر له گرتك و دواتر له شيخ وهتمان خويتند بيتيان، ئه مه ش له گه ل واقعي بيته گه ره ي وه زعي باپيرم گونجاوتره چونكه مانه وه ي له شيخ وهتمان سه رانسهر و بي گويزه گويزه بوه.

له و باسه ي خويتندني حاجي له باله كه تي، ده لاله تي كو تاي ي يه كي ك له به يته كاني ده مان گيرتته وه بو باسيكي تيبه ريو كه له پيشه وه به دووردرتزي لي دواين. ئه وسا³⁷ گوتم له م به يته دا راگه يانديك هه يه هيشتا شويني مناسبي نه هاتوه، وا ئيره شويني مناسبيه تي. حاجي كه ده لي:

وه ره با بو ت بكه م باسي نيه اني
به يادي عه يش و ئه ييامي جه وان ي

واتاي عه يش و ئه ييامي جه وان ي له گه ل عومري 31 - 32 سالي ريكتر دي نه ك له گه ل عومري 40 - 41 سالي! وه ك من بو ي چووم كه حاجي له 1240 هاتببته دونيا له كاني سه فه ره كه ي بو باله كه تي و خويتندني له وي كه سالاني 1271 و 1272 و 1273 بووي ته مه ني حاجي 31، 32، 33 سالي بوه. به پي ناميلكه ي مه لا عه بدورره حمان كه وه لاده تي حاجي له 1231 بووي له و سالانه دا ته مه ني 40، 41، 42 سالي بوه. هه رچه ند له ته مه ني 65 سالي وه يا 75 سالي دا، كه حاجي نامه ي بو باپيرم نووسيوه ته مه ني 41 ساليش

ره نكه خو ي به «عه يش و ئه ييامي جه وان ي» بنوي تي به لام بينگومان 32 سالي ريكتر دي له گه ل ته راي ي و شلكي گوته ي «عه يش و ئه ييامي جه وان ي» دا. كه هيج به لگه ييك نه مي ني بو ترجيحي 41 سالي، خودي به يته كه ي حاجي ئيشاره ي بو 32 سالي به هيزتره.

ئهم تيبينييه م هه لگرت بو ئيره چونكه كاتي ك له باسي وه لاده تي حاجي قادر ده دواين هيشتا چ باسيكي گه شته كه ي باله كه تيمان نه كردبوو، له ديارخستني سالي گه شته كه ش نه دوابووين

³⁷ - بنواره به ره و كو تاي ي لاپه ره 130 له به شي يه كه مي ئه م نووسينه.

تا دهلاله تی «عیش و ئه ییامی جهوانی» سالیکی به سهر سالیکی دیکه دا هه لایویری بۆ له دایکبوونی حاجی.

مرؤف چهند وه تهنگ دئ له وه دا هه رچی بلی هه ره له سهر لیکدانه وه و به راورد کردنه وه هه لستی. به ده وام بوونی وه زعی ناچاری بۆ لیکدانه وه و به یه کدی گرتن هه ره ده لپی وه زعی سه ربازی نۆبه چیه که هه موو دهم و کات سونگی تاق وه ستایی و سرنج له ده ورپشتی خوی بگری نه وه ک هه ره شه ییکی نه یینی له په ناییکدا خوی شاردیته وه. چه زم به وه نه ده کرد له وه زعی سونگی تاق و زینه هه دا بوهستم و ده مارم تییدا کشت بی و هه ره له ئیستاوه غه می سه به ی رۆژی لئ بخۆم که خویته ره به به ره هه مه که رازی نه بی، به لام چ بکه یین له گه ل ناچاری. عه ره ب گوته نی:

اذا لم تکن غیر الأسنة مرکبا
فما حيلة المضطر الا رکوبها

واته که غه یری سه ره رم چنگ نه که وی بۆ سوار بوون، مرؤفی ناچار سواری نه بی چ بکا.

له سه ره تایی باس کردنی دهسته شاعیری «باله که تی» یه وه گوتم به دوای سه ره گۆزه شتی ته واندا باسیکی تایبه تی «حیماری» ده گپرمه وه. تا ئیره جیگه ی مناسبی ته و باسه یه.

فه ردیکی زۆر مه شوور هه یه، به سهر زمانانه وه ده گوتریته وه، ده خریتته ریزی ته و هه جوانه وه که ئاراسته ی شیخ نه بی ماویلی کراون. فه رده که ته مه یه:

«ست عشر» ژنیه تی به مه زهه بی «حماری»
«ابن ادم» نه ماوه سه ری پان کا وه ک ماری

به هووی ته وه وه ناکوکی میانی حاجی قادر و شیخ نه بی دهنگی داوه ته وه و له گه لی مونسبه دا حاجی هیرشی بردۆته سه ری، غالبی که سان ته و فه رده ش ده که ن به هی حاجی، به لام مه نتیق ته وه ناسه لمینی حاجی قادریک له هه لبه سستی تایبه تییدا، وه ک تازه خستمانه به رجاوان، هینده پشتگیری بکا له «حیماری» و هاوړیکانی و بلی:

به فیدایان ده که م سه د «ابن یمین»
چونکه ده ره سستی غیره تی کوردین

خۆ باویته ټو «تناقض» ه ټاشکرایه و «حیماری» جووت کا له گهل شیخ نه بی. له سه ر کردنه وهی «به دناو» هه ر ټه وهنده ده سه لمینرئ که شه خسی مودافه عه چی بو خوی به شداری نه کردی له زړاندنی ناو و سومعه ی به دناوه که. به نیسبه ت حاجیشه وه له سه ر کردنه وه که هه موو سنووریکي زار گرتنی تیپه راندوه و له به یته کاندای ده نگي له سه ر کردنه وهی هه نده دلیره هیرش بهر قه رزدار ده کاته وه. له وهش زیاتر: حاجی ټم ده سه شاعیره داده نی به «ده ربه سته ی غیره تی کوردی»، ټه ی چۆن ده گونجی غیره ته که ش له سه ر کوردایه تی، که حیماری بی، بکاته فه توادر بو «شیخ نه بی» که 16 ژنان به جاری کو ده کاته وه له ژیر نیکاحی خوی، شیخ نه بی به لای حاجی قادره وه ټه وه بی که بیکا به نمونه ی هه موو عه یب و عاریک، گله یی هه ره گه وره شی له هه ندئ که س ټه وه بی که دوا ی ده که وئ و خزمه تی ده کا؟

به لای منه وه هچ ته ټولیک با یی ټه وه نا کا فه رده که بکا به هی حاجی قادر. گو فتار و ره فتار و بیر و باوه ر و خه باتی حاجی، هه موویان ټیکرا مانیعن له وه دا ټم فه رده له زاری حاجیه وه هاتیبته ده ری. فارس ده لی: «چو کفر از کعبه برخیزد کوجا ماند مسلمانی» - که کافری له که عبه وه هه لستاوه مسلمانه تی له کوئ ده مینئ؟³⁸

38 - له و روژانه ی دوا ییدا، که ده میک بوو له پاکنووس کردنی مه بحه سی ټیره کانه بوو بوومه وه، گو تاریکم خوینده وه له روژنامه ییکي کوردی نووسه ره که ی بو ټه وه چوه فه رده که هی حاجی مه لا عه بدوللا بی، گویا له راویزی ټه وه ده وه شیتته وه، به پیی زه وقی نووسه ر.

لیوه شانوه و هه ست پیکردن شتیکی مه عنه وی و زیهنیه و ده شی خهلق تییدا ریک که ون یاخود جودا بنه وه، له و روه وه نووسه ر مافی ته وای هه یه چی به راست ده زانی ټه وه بکا به باوه ری خوی. وه نیه من به لگه ییکي مادی پیچه وانه ی بیر و باوه ری نووسه رم هه بی ټیسه پاتی ټه وه بکه فه رده که هی باپیرم نیه، به لام منیش وه ک ټو ریم هه یه، له گهل نه ختیکی روون کردنه وه دا، بیر و باوه ری خوم له باره ی ټه وه فه رده وه ده ربرم.

من بو ټه وه ناچم فه رده که هی باپیرم بی، هه ر چه ند ټیمکانیش هه یه هی ټه و بی وه ک ټه وه ی هی شاعیریکی تر بی، گه یشتنیشم به و باوه ره سه ره رای زه وقی شه خسیم و شاره زاییم به ټه ده بی باپیرم که له رووی هیزه وه ریکار (مستوی) ی فه رده که له هی ټه و به ره ژیر تر داده نیم، له هچ که سیکی خانه واده ی خو مانیشم نه بیسته که فه رده که هی ټه و بی. چه ندین جار له مامم بیسته فه رده که ی خوینده ټه وه هه رگیز جارنیکان نه یگوت ټم فه رده هی باوکی بی، له و باوه ره شدام ټه گه ر هی باوکی با ده یگوت هی ټه وه، چونکه ټه وه نده ی گو تاریک یا هه لبه ستیکی باس کردی هی باوکی بووی ټه و لایه نه ی گو توه و لی بینده نگ نه بوه. ټه وه ی راستی بی مامیشم فه رده که ی به هی حاجی قادر له قه لم ده دا وه ک هه موو خهلق. له باوکیشم بیسته ناو ناویک ټه و فه رده ی ده خوینده وه، ټویش هه رگیز نه ی گو ت هی باوکی تی. لام وایه سه راحه تی

مامم له وهدا كه گوتى فرده كه هى حاجيه و بندهنگى باوكيشم كه فرده كه نه گيرته وه بو باوكى ده لاله تيكى تاشكراى تيدايه به نيسبت تهو خالهى ئيستا وا مونا فقه شهى ده كه ين.

به لگه زياترئش به دسته وه ههيه له وهندهى تازه گوتم: به سه رهاتى وا رووى داوه له ميانى باپيرم و شيخ نهى ئيسپاتى تهوه ده كا باپيرم له وهز عيكا نه بوه به رانبه به شيخ نهى چه سرته هه لئنى بو ئينونادهم. ئيره جئى گيرانه وهى رووداوه كه و به دوا تهودا گيرانه وهى تهو وتوويزه نيه له ميانى باپيرم و شيخ نه بيدا رووى داوه كه ته گهر نووسه ر خوى ئاگاداريان با. قه ناعه تى ديتا شيخ نهى له نه زهر حاجى مه لا عه بدوللا دا تهو كوسپه گه ورهيه نه بوه كه فرده كه راده گه يه نى.

من كه تهو رووداوه و وتوويزه ناگيرمه وه له بهر هه ندئ هوى تايبه تى ته بعي خومه؛ رووداوى لهو به هيزتر ده گيرمه وه له رووى ده لاله ت و ئيشاره كردن بو پايهى شيخ نهى له تهك پياويكى وهك حاجى مه لا عه بدوللا دا: هه لوه ستى باپيرم له عاست «شيخ عبيدالله» ي نه هرى به بير خوينه ر ديمه وه كه سه دى وهك شيخ نهى نه ده بوون به مريدى ته وئيش. ته ميه هه لوه سته كه و بو خوت بيكه هوى به راوردى كردن له گه ل ده لاله تى فرده كه ئاخو توش وهك من قه ناعه ت ناھينى كه حاجى مه لا عه بدوللاى به رانبه ر «شيخ عبيدالله» سه ره كى هه موو پيشه وائى تايين و سه رووك عه شيره ت و ده سه لاتداره كانى كورد بوه له غه زائ سالى 1294 دا، له سه ر هه ندئ رسته و وشه ي ناو «مضبطة» ييك كه شيخ عوبه يدوللا داوا ده كا سه رو كه كان بوى مؤر بكن و باپيرم پئى رازى ناي، ده مه ته قبيكى گه وره له به نياندا پهيدا ده بى. له وه رامى قسه ييكى شيخ عوبه يدوللا دا باپيرم ده لئى، «يا شيخ ته تو اسما و جسما مصغرى ته من اسما و جسما مكبرم: تو عبيداللهى من عبداللهم تو هه ندئ چه نكيكى من ده لئى شيرم، خوا لئت هه لئاگرئ خوت له من گه وره تر دابئنى». حيكايه ته كه دوورودريزه هه ر هينده ي لئ ده گيرمه وه.

سرنجى بده نامه كه ي حاجى قادر بو باپيرم له وئيشدا ئيشاره ييك هه يه بو ته م هه لوه سته ي باپيرم و له دپره شيعرئكدا شيخ عوبه يدوللاى بو نزم ده كاته وه له قالبى هيمادا كه ده لئى:

چ «عبدالله»، «عبيدالله احرار»
«مصغر» به نده ييكه زه ر خريدار

عوبيدوللا هى ته حرار هه رچه ند پياويكى تايينى كوئينه يه و هه ر له ناوى «عبيدالله» دا له گه ل شيخى نه هرى ده گه نه وه به كتر، به لام حاجى قادر له رپئى هينانه وهى وشه ي «مصغر» وه به دوا ناوه كه دا بيرى خوينه ر به ئاساى ده باته وه بو تهو «مصغر و مكبر» ه كه له وتوويزه كه ي باپيرم له گه ل شيخى نه هرى ناوه كانى «عبدالله و عبيدالله» ي خسته دوو تاي ته رازووى هه لسه نگانده وه.

ته وهى راستى بن جگه له م به يته مه يله و هئما ييه، حاجى قادر له به يتيكى تريشدا بئ په رده و هئما شيخى نه هرى داشكاندبوو بو حاجى مه لا عه بدوللا به لام ته م به يته يان له بهر هويكى به كجار تايبه تى له كاتى به كه م چاپ كردنى ديوانه كه ي حاجى پشت گوى خرا و تى چوو.

من كه ته م ده گيرمه وه نامه وئى خوينه ر به سه هوو به م له عاست «شيخ عبيداللهى نه هرى». ده مه ته قبيكى هه لستايين و پياويكى وهك حاجى مه لا عه بدوللاى به دهنك هئناى هه لبه ت ده بئ به پئى

بەپێی باوەری هەندی کەس وشە «حیماری» بۆ هەمزە حیماری ناگەریتەوه. گۆیا مەبەس ھەر واتای سادەى وشە کە یە بە کوردی «کەر»، پیتی «ی»ش کە بە دوایدا ھاتوہ بۆ نەسبەت نە بە لکوو پیکھینەری دارشتنی «اظافی» یە کە لە ھەندی لەھجەدا، وە ک ھى کۆیى، دیتە ناوہوہ. بەلام ئەم باوەرە لە عاست «ست عشر» بە تەواوی کورت دیتى چونکە کۆکردنەوہى 16 ژن لە ژێر نیکاح کارى «کەر» نە، فەند و فیل و تیک بەستنیکی حیلە کارى «خلع و تعلیق» و گەلیک کۆیترە رێی «قیلەشەرع» ی پى دەوی و بەبى وەستا ناكرى. ھەمزە حماریش نەبى دەبى یە کىکی تر ئەوہ سازدا. مەزھەبى «کەر - حمار» بە تايبەتى نارەوا بۆ «ست عشر»، ھەموو ژمارە بۆ ئەو وە ک یە کن.³⁹

داخوازى ئەو جیگە یە و پایەى حاجى مەلا عەبدوللا قسەى ئەوتۆى تیندا کوتاى، حاجى قادریش کە بیەوی مەدحى حاجى مەلا عەبدوللا بکا دەبى بگەرئ بە دوا پیاوی گەرەى وە ک عوبەیدوللاھى ئەحرار و شیخی نەھرى تاکو لەسەر ناو و شوۆرتى ئەوانەوہ پەیکەرێکی حورمەت بۆ مەدح کراوہ کەى داناشى. ئەو مونسابانە نەبن «شیخی نەھرى» بخەنە بەر تیشکی کزەوہ، پڕشەنگى ناو و پایەى دەسلەت و شەخسیەتەى ئەو چاوخیرە دەکا. بەسە بۆ ئەو لەم غەزایە گەرەبەدا سەرۆکی تیکرای غەزایانی کورد بوہ، لە ناویاندا پیاویکی وە ک سەرۆکی تاقەى کاک ئەحمەدى شیخ لە سلیمانى، کە خۆى سەرۆکی ھەموو ناوادرەکانى کوردی عیراق بوہ. بە مونسابە دەلیم باپیرم لە فەردیکدا میژووی غەزاکەى بە حیسابى جومەل دەرھیناوە کە دەلئ:

ئەنگوشتى قەدەر لە لەوحى نووسى
تەئریخی غەزا «غزای روسى»

دوو وشەى کوتاى فەردە کە، «غزای روسى» 1294 دەگریتەوہ.

خوینتەر دەبىنى من کە بۆ ئەوہ ناچم ئەم فەردە سەرکەلە یە ھى باپیرم بى، یە ک لە سەبەبان ئەوہ یە پرووداوى وا بوہ لە زىانی باپیرمدا رى ئەدا خەيال برۆا بۆ ئەوہ کە کۆمەى شیخ نەبى کردبى. لە گەل ئەمەشدا چونکە خواوہنى فەردە کە نەناسراوہ رینگە نابەستری بگوتری ھى حاجى مەلا عەبدوللا یە و چ «استحاله» ش نە ھى ئەو بى. بەلام بەپێى زاھیری حال و ئەو راستیبانە کە لە حاجى مەلا عەبدوللاوہ ماونەتەوہ من قەناعەتەم ھە یە کە سىکی دیکە فەردە کە ھەلبەستبى. بەھەمە حال باسى «عبداللہ» و «عبداللہ» ش ھەرچەند تايبەتینیکی حالى باپیرم بى مەوزوو عىکیشە لەو مەوزوو عانەى حاجى قادر ھەلبەستى پىوہ گوتوون، کە بویسترا با واتاکەى روون بیتەوہ دەبوو ئەم داستانە بیتە ناوہوہ. جارێکی دیکەش دەلیم زانینى سەرچاوەى ھەلبەست گیانیکی پى دەبەخشى ئەوہندەى بلئى لە نرخ و لەزەتەى زیاد دەکا.

39 - رایە ک ھە یە دەلئ بەیتە کە وا نە وە ک دەگوتریتەوہ، گۆیا گۆرانیکى بەسەر دا ھاتوہ ئەسلە کەى ئەمە بوہ:

بە پىي گىرپانەوھى دەماودەم كە گەيشتۆتە رادەى «تواتر» ناوى تەواوى «حىمارى» بە نازناوھو «ھەمزە حىمارى» بوە. ديارە كورد دەلى «ھەمزە» دەنا ئەسلى ناوھكەى «حمزە» عەرەبىيە.

سەرگوزەشتىكى كورتىلە ھەيە زۆر دەگوتىتەوھ بو مەبەسى گەپ و پىكەن، كەمىكىش لە ئەخبارى «حىمارى» و جوۆرى لەھجەى قسانى بەبان دەكا. ھەر لەو سەرگوزەشتەشدا دووبارە مەعلووم دەكرى ناوى «ھەمزە» بوە.

جارى لە جارانى بە يەكدى گەيشتنى شىخ رەزاي تالەبانى و ھەمزە حىمارى لە كوۆي، بەعادەتى ھەمىشەيى، شەرە شىعەرىتە دەست پى دەكا. وام بىستوھ لە مزگەوتى گەورەى كوۆي يەكدى دەگرەنەوھ، مەلا و فەقى و خەلكىكى زۆرىش لىيان كو دەبنەوھ. ھەلبەت شەرە دندوو كەبان زۆر بوە و شىخ رەزا گەلىك شىعەرى «ارتجالى» گوتوھ بەلام لە تاكە فەردىك بەولاوھ لە بىران نەماوھ، فەردەكەش ئەمەيە:

لە سەر شاھ و گەدا ئەم ئىشە فەرزە
ئەوھى ئەلفىكى بى بىكا بە «ھەمزە»

تورىە كارىەكەى شىخ رەزا ئاشكرايە پىويست نىە شەرح درى. خەلقەكە گوئ دەگرە و شىعەرى شىخ رەزا دەبىين و خامۆش دەبن و پى ناكەنن. ھوى پىنەكەننىان تاخو پلانگىرى بوە بو سەغلەت كردنى شىخ رەزا ياخود ئەو شىعەرى گوتونى لەگەل لايەنى جنىوفروشى كە تىياندا بوە ھىندە سەنگىن و بە وىقار بوون پىكەننى خەلقى نەھىتاوھتەوھ، ھەر لايىكىان بى واقع ئەوھ بوە خەلقەكە بە ھەلبەستەكانى شىخ رەزا نەكەوتوونەتە سەر پىكەن.

ھەمزە حىمارىش لەسەرى زمانىەوھ و بە بزاونى سەر و دەست كە مناسبى واتاى قسەكانى بى گوتوھتى:

«ست عشر» ژنىەتى بە مەزھەبى «ققال»ى
ئىبنو ئادەم نەماوھ...

«ققال» زانايىكى سەردەمى عەباسىەكان بوە، بە پىي ئەم رايە دەبى ئەو لە رىي فەند و فىلى كوۆرەرىيەكانى شەرەوھ كو كردنەوھى شازدە ژنانى لە ژىر نىكاحى پىاوئىكدا جايەز كردى. من لە نووسىناندا ناوى «ققال»م دىوھ بەلام شەرەزاي مەزھەب و مەشرەب و ئايىنى نىم تا بتوانم لىرەدا لە بارەيەوھ شتىك بلىم، بەلام بابى ئەوھى ئەم فەردە بگرىتەوھ دەتوانم سرنج راكىشم بو لای قافىەى دوو نىوھ دىرى فەردەكە: ديارە «حىمارى» وەك مارى، ھاوقافىەن نەك حىمارى، ققالى.

رہزا نیہ و قہزایہ
لہسہر ... م دانایہ
لؤ کہر کوو کیم ہلدایہ

دہستیکیشی ہلثہ کاندوہ بہرہو کہر کووک. خہلقہ کہ لہبہر شیددہتی پیکہنین دہ کہونہ سہرپشت. شیخ رہزا زیاتر بہ وہزعی خہلقہ کہ سہغلث دہبی نہک گوتہکانی حیماری کہ زؤر سادہ و خویریلہ بوون. ہہرجارہ شیخ رہزا شیعیریک دہلی، حیماری گوتہی پیشووی دووبارہ دہ کاتوہ تہنہا ناوی جیگا کہ دہ گوری کہ شیخ رہزای بو ہلدہدا. وہک بلی «لؤ بہغداییم ہلدایہ... لؤ بہسراییم ہلدایہ».

دہ گیرنہوہ شیخ رہزا وای لی بہسہر دی بہ اصطلاح لہ دین دہردہچی و دہلی «تہوہ کوشتوومی من دور دہقلیشمہوہ کہس پی ناکہنی تہم وا وا لی کراوہ گوو دہخوا خہلقہ کہ بوئی دہ کہونہ سہرپشت».

تہم شہرہ دہندوو کینیہی شیخ رہزا و حیماری لہ لایہن کاتی روودانیہوہ پالپشتی تہو راپہ دہکا کہ بلی مہبہس لہ «حیماری» یہ کہی بہیتی «ست عشر» ہہر تہو ہہمزہ حیمارییہ کہ لہ گہل شیخ رہزا شہرہ جنیوی کردوہ، چونکہ شہرہ جنیوہ کہ لہ کاتی گہرمہی دہسہلاتی شیخ نہبیدا بوہ. واتہ «ہہمزی حیماری» ی شیخ رہزا و «حیماری» ی «ست عشر» لہ یہک کاتدا بوون. کہ نہختیکیش ورد بینہوہ لہ دمودووی ہہمزہ حیماری تہو خہیالہمان بہ دلدا دی کابراییکی وہا جہربہزہ لی دہوہشیتہوہ بو مہبہسی خویش گوزہرانی، شوین پارووی خوئی خویش کردبی لای شیخ نہبی بہ فہتوای حلال کردنی شازدہ ژن بو پیاویک. پوختہی قسہ تہمہیہ کہوا ہیچ بہرہلستی ماددی و مہعنہوی ناپیتہ بہر یہ کبوونی «حماری» ی ناو دیوانی حاجی قادر و «ہمزہ حماری» ی شیخ رہزا و «حماری» ی بہیتہ کہی «ست عشر».

لہوہندہ زیاتر لہ خہبہراتی «حیماری» و ہاوریکانی لہ بیری من نہماوہ. بہو چہند وشہیہی حیماری کہ لہ گہل شیخ رہزادا شہرہ شیعیری پی کردوہ دہردہ کہوی لہ ہجہی تاخاوتنی نہ بادینی و نہ ہی سلیمانیاہ، بہلکوو ہی ناوچہی کوئی و تہو شویتانہیہ وہک کوئی قسہ دہ کہن. بہلام لہوہ زیاتر سہروشویتیکی لہ منہوہ مہعلووم نیہ، ہہروہا ہی ہاوریکانیشی: تہوہندہی تازہ لہ گیرانہوہی بوومہوہ سہرپاکی مہعلووماتی منہ لہ بارہی گرووی حیماری و قہبرخوار... ہتد. بیگومان شیعیریان زؤر گوتوہ، دہشبہ نوکتہ و نادیرہیان دہماودہم گہرابی، چونکہ پتر لہوہ خہریکی خویندن بووبن خویمان داوہتہ شیعیر و لہتیفہ و

گهپ. به خۆرپايش نيه حاجى قادر سى كهسيان له جوملهى شاعيره ناوداره كانى كورد دهژميرى دياره دهپى ئهوهنده شيعرهيان دانابى پييان بگوتري شاعير.

له گهڤ ناوى ئهوه كۆمهله جهر بهزهيهدا ناوى پياويكى ديكهشم دهبيست كه ئهويش هاوري خويندنيان بوه، بهلام نهك به جهر بهزهيه، له گهڤ حاجى قادر و باپيرم برادر و ناويشى كاك ئيسماعيلي چۆمانى بوه. بهو پينه دهپى خهلقى گوندى چۆمان بووي. له ناو كاغزه و نووسراوهى كۆنينه كه له لاي ئيمه پاريزراون پارچه كاغزهيك 7 بهيتى تيدا نووسراوه به شكل نووسى فارسى. له سهروهوى بهيتهكان «كاك اسماعيل» نووسراوه كه دانهرى ههلبهسته كهيه، له بهيتيكيشدا شكايهتى دوورى «كاكه عهبد» ههيه. وا پي دهچى ئهوه كاك ئيسماعيلي چۆمانى بي كه تازه باسم كرد، كاكه عهبديش حاجى مهلا عهبدوللا بي كه له سهردهمى دانانى ههلبهسته كهدا هيشتا نهبووبوه حاجى و له تافى گهنايه تيدا بوه. دهگونجى برادرهيكى خوى بوى نووسيبى «كاكه عهبد». شيعرهكان بيهيزن، شاعير خويشى دان بهوه دادهنى له گهڤ هينانهوهى عوزريكى كلاسيكى بيتالعيدا، وا ليرهدا بهيتهكه شكل نووس ده كه مهوه:

مقرم شعره كانم قلپن اما كر نبي طالع⁴⁰
لفرظى كر بچينم كل دريم بو دى لهر جاى

له كهرتى دوهمى بهيتى پيش ئهوه بهيتهيان ناوى كاكه عهبد ديتى:

«فراق كاك عبد جركى برىم و نور بيناى»⁴¹

نووسينه كه و شكلى ئهوه كاغزهى بهسهريهوه نووسراوه لبيان دهوه شيتتهوه هى 100 سال زياتر پيش ئيستا بن. بهلام چ بهلگهه به دهستهوه نيه ئيسپاتى ئهوه بكا ئهوه كاك ئيسماعيله و هى چۆمانى يهك كهس بن، چى گوتم كارى تهخمينه. هينده ههيه دهپى ئهوهش بلپم مانهوهى ئهوه نامهيه له حاجى مهلا عهبدوللاوه بو ئيمه پال پشتى ئهوه دهكا

⁴⁰ - به شكل نووسى ئيستاكه واى لى بهسهر دئ:

موقررم شيعره كانم قهلبن ئه ماما گهر نهبي تالع
له فهرزى گهر بچينم گول دريم بو دئ له ههر جاى

⁴¹ - ئيستا وهههه دهنووسن: «فيراقي كاكه عهبد جهرگى برىم و نوورى بيناى»

كاكه عەبد حاجى مەلا عەبدوللا بى، لەو ەيشەو ە پتر دل بۇ ەيندى دەروا كاك ئىسماعيل نامە كەش ەەر خۇى كاك ئىسماعيل چۆمانى بى، چونكە مەعلومە ئەوئش شاعير بو ە و ەك ەاورىكانى ترى.

ەروەك نازانين ئەم كۆمەلە شاعيرە لە كۆپو ەاتوون ناشزانين، لە ەمزە بەولاو، ناوى ئەسلىيان چى بو، دواى بلاو بوونەو ەيان چىيان لى بەسەر ەاتو، بۇ كوى چوون، شوپنەواريان كۆپر بۆتەو ەياخود مندال و نەو ەيان لە دوا بەجى ماو، شيعرە كانيان كۆ كراونەو ەياخود ەك خۆيان تيدا چوون: خولاسە ەەرچى مەعلوماتە دەربارەيان بە دەستەو نى ە خۆشيان بە ەموو چاكى و خراپەيانەو ە بى سەر و سؤراغن. خىرەومەندىك شتىك بزائى دەربارەى ەركاميان بى پئويستە بە خەلقى رابگەيەنى و نەيفۆتىنى.

كۆمەلپوونى ئەو شاعيرانە لەو ناوچەيەدا بۇ خويىدن لەگەل چەندين فەقى و مەلاى غەيرى وان وا رادەگەيەنى ئەوسا بالەكەتى مەلبەندىكى پيشكەوتووى كوردستانى خواروو بو لە رووى ژيارى و خويىندەوارى و گوزەرانىشەو. ديارە زانستپەرورەيى پاشاى كۆرە لە كاتى حوكمرانى خۇيدا ئەسەرى ەرماو ە تا ئەو كاتەى حاجى و ەاورىكانى خويىنديان تيدا كردو.

حاجى قادر بە چاوى خۇى پاشماو ەى كردهو ەى پاشاى كۆرەى ديو ەروەك پاشماو ەى غيرەتكەشى حاكمىكى دىكەى كوردىشى ديو بۇيە لەم بەيتەدا ئەمە دەلى:

تا تەعيناى كۆر و لال مابوو
لە گەلى دىيەكان مەلاى چا بوو⁴²

42 - ئەم بەيتە لە ديوانەكەى حاجى بەم شيو ەى خوارو ە نووسراو ە:

تا تەعيناى كۆر و لال ەبوو
لە گەلى دىيەكان مەلاى چا بوو

و ەنيە شيعرى و ەها قافىە مەيلەو بېهيز نەبى و ەيا كەم بى، بەلام بىگومان ئەو جۆرەى تر كە «الترام»ى تيداى ە و لە لايەن زۆربەى شاعيرەكانى سەدەى نۆزدەمەو ە چاو ەدپرى دەكرا رىكتر و خۆشتر و شاعيرانەترە. لە لايىكى دىكەشەو ە «مابوو» تا «ەبوو» پتر دەگونجى لەگەل واقىعى حالى حاجى تا «ەبوو» چونكە حاجى بۇ خۇى لە ەلبەستدا مەبەسى شتىكى كە پاشماو ەكەى ديو ەو گەشتى بالەكەتيدا يا لە شوپنىكى تر كە ئاگادارى حال و وەزعى بو، نەك شتىك كە لە جزوورى خۇيدا بنياد نرابى. حاجى كە لەو ەموو مزگەوت و مەدرەسانەى بالەكەتى دەرسى

مەلۇومە «كۆر» لەم بەیتەدا پاشای كۆرەيە بەلام تۆ بلی «لال» كئی بی. بیستومە «عبدالرحمان پاشای بابان» لال بوە یاخود نەختیک زمانی گرتو، دەگونجی مەبەسی حاجی لیڤەدا ئەو بی. بەو پیئە قسەكەى سۆران و بابان دەگریتەو. لە لاینکی تریشەوہ ئیمکان ھەیە مەبەسی میر ئەحمەدی برای پاشای كۆرە بی کە مەلۇومە لال بوە، ئەوسا واتای شیعرە کە حەسر دەبی لە سۆران. بەلای قەناعەتی منەوہ بەر لە کۆر و لالەش مەلای چاک لە دیئەکان ھەر ھەبوون بەلام لە سەردەمی ئەم دوو خونکارەدا، مەبەس پاشای بابان و رەواندزە، رەونەقی خویندن لە عادت بەدەر بوە. ئەوہی راستی بی بەر بەرەکانی بەینی بابان و سۆران کە بەتیکرایى کاریکى ویرانکەر بوە، لەو مەیدانەى خویندەدا سوودیکى زۆرى بوە. ھەبوونی مەلای چاک لە قەلەمرەوى ھەردوو لا ھوى شانازى و خو پین ھەلدانەوہ بوە. ھەر ئەو شانازییە بە مەلای چاک بوە وای کردوہ «عبدالرحمان پاشا» جینگە و ریگە و ملک و مال و مزگەوت و مەدرەسە ئامادە کا لە کوپى بۆ مەلا عەبدوڤرەحمانى کاکى جەلى و لە دىي «جەلى» یەوہ رای گوڤزى بۆ کوپى: بیگومان نزیکى دىي جەلى لە قەلەمرەوى رەواندز و مەترسى راگوڤستنى کاکى جەلى بۆ ئەولا خیرایى کردوہ بە عەبدوڤرەحمان پاشا لە ھینانى کاکى جەلى بۆ کوپى و کوتا کردنى دەستى رەواندز لیي. من نالیيم ئەگەر ھاڤرکى نەبا «کۆر و لالە» یاخود میرەکانى تر مەلاکانیان بەلاوہ دەنا، بەلام رىي ئەوہ دەدەم بە خۆم، ئینسافیش لیم دەسەلمینى، کە بلیم بوونی موناڤەسە تیزترى کردوون لە یارمەتى دانى مەلایان. وەنیە لەوہشدا کاریکى ئەوتویان کردى چ عەبیبكى تیدا بی. لە میژووى سەرەتای ئیسلامدا نمونەى لەو ئاشکراتە ھەیە: «المؤلفة قلوبهم» بە ڤەرمانى قورئان پشکینكى دیار کراویان ھەبوو لە «بیت المال». تا دوای خەلیڤەى یەكەم ئەم پشکەیان پى درا، بەلام کە «عمر بن الخطاب» بوو بە خەلیڤە تەعیناتەكەى برى و گوتى ئیسلامەتى حەوجە بەوان نەماوہ بی لزوم بۆ نازیان بکیشى.

ھەرۆک کۆمەلپوونی ئەو گرووپە بەلگەى بوونی وەزعیكى لەبارە بۆ خویندن لە بالەکانیدا، ئەگەر مەلۇوم بکرى دوای رۆیشتنیان لە بالەكەتى سەرلەنوئى لە جینگەییكى دیکەى کوردستان جەمبوورەیان بەستوہ، ئەویش دەبیئەوہ نیشانەییكى وەزعی تایبەتى ئەو جینگەى، ئەوسا رەنگە شیعرى شاعیریک وەیا نووسینى نووسەرئیک وەیا بەیتى شایەر و گۆرانیبیژئیک لەگەل ئەو وەزەدا دەنگ و رەنگى یەكدى بەدەنەوہ ھەر وەك حاجى قادر بالەكەتى و «کۆر و لالە و مەلکە و کیسەشکەل و... ھتد» ی دووبارە کردوہ. با لەوہش گەریین، ھەر

خویندوہ بیست سالیك بەسەر نەمانى پاشای كۆرەدا تپەرى بوو، دیارە ئەوسا تەعیناتى كۆرە «مابوو» دوای بەسەرچوونی «كۆرە» خۆى بۆیە حاجى دەبی بلی «مابوو - نەك ھەبوو». ھەرچۆنیک بی من دەلیم بۆ رستەى «مابوو» پتر دەچى.

خودی شاعیره کان پارچه ییکن له میژووی سهد سالی پینش ئیمرومان، دیمه نیکی بی
مانه ندیش نیشان ددهن له جوړی بوژی و گوته و کردهوی له کهس نه چووی و
نه بیستراو. پیوه خه ریک بوون و به دوا دا گه ران و لی توژینه وه یان له لایه ن ئه دیب و
میژووناسی کوردهوه پیوستیکی روشنبیرییه.

من کیسه ی خۆم به تال کرد له هه رچی کالاییک له وانه وه بو من به جی مابی، رهنگه به وه دا
قه رزیکی ئه ده بیشم به میلله ته کهم دایته وه وه ک بللی سه رگوزه شتیان مۆمیکیشی هه لکرد
له ریپازی خویندنی حاجی قادر و گه شته دریژه که ی له هه ندی شوینی دوو پارچه ی
کوردستانی گه وره دا. دوور نابینم لی ره و له وی، دوور و نزیک خه بهر و ئه سه ری دیکه په یدا
بی، ناته واوی نووسینه که ی من پر کاته وه یاخود کهم کاته وه.

پشووېه كې ليكولېنه وه

به ر له وه رووپه رېه ي باله ك وهر گيرين و يه كيكې تازه بكه ينه وه. شتيكي گرنگ هه يه له توماري گه شته كه ي حاجي قادر كه په يوه نديداره له گه ل هه موو ژيان و بير و باوه رې ليتره به دواوه ي حاجي، ده بې به قه دهر توانايي لېي بدويين و بوون ونه بوون و چهن دوچوني شته كه ساغ كه ينه وه و نرخي راسته قينه ي خوي پي بدين.

هه روه ك بوشت روون ده بيته وه له دريژه كيشاني باسه كه، كه نه كردن تييدا ده ست و قه له مي نووسهر و توژه روه ده با بو ده روون و هه ستي كومه لايه تي و نه ته وايه تي ته وساي كورد. چ مه بهس ديراسه ي حاجي بي و چ ديراسه ي تيكراي باري كورده واري بي، له گه ل و ه شاندي هه ر كولينگيكي لي دانه وه ي زهويه كوډه و نه كيلراوه كاني ژياني كوردي ته و سه رده مانه، دار و په ردووي به سه ر يه كدا ته يوي ميژوو توژال توژال سه رزه وي ده بنه وه بو به ر چاوي كه سيك بيه وي ت رابوردو به ئيستا كه وه بيه ستيته وه و سه رده ري له دواوژ بكات. له لاي خومه وه هه ر ساته سپاسگوزاريم بو گياني حاجي قادر زياد ده كات له و روه وه كه خه باته ده وله مهنده كه ي به هه موو گوشه و قوژبنتيكي كورد و كوردستانماندا ده بات، كه ته گه ر وا نه با نه له و و نه له كورد و كوردستانيش ده گه يشتين، له رېي ته م ته رزه توژينه وه يه.

له و چهن د ساله ي دوايي، ده ماو ده م له په راويژيكي ته سكي گوتواندا ده گوترا حاجي قادر و حاجي مه لا عه بدوللا بيري ميلله تپه روه ريبان له باوه رېه كاني ئيبنوئاده م وهر گرتوه. گويا ته و چهن د ساله ي خويتن و ژيانان له باله كه تي و هه ريميك كه مه لاي ئيبنوئاده م تييدا ژياوه سوو دمه ندي كروون له باوه رېه پيشكه و توه كاني ته و مه لايه زله ي كورد، به تايبه تي حاجي قادر كه له دواييدا بوي ري ككه و ت جغزي ته سكي كومه لايه تي كويي و كوردستاني خواروو جي به يلي و مي شكي زاخاودراوي به و بيره رو شانه له ته سته مبول گه شه بكا: واته حاجي قادر به ر له وه ي بچي بو ته سته مبول بيري ني شتمانپه روه رانه ي هه بوه و له پاشماوه ي بيري مه لاي ئيبنوئاده ميشي وهر گرتوه.

من له لاني خومه وه «تعصب» يكي تايه تيم نيه بو هيچ رايه ك، به لاشمه وه راستي هه ر چييك بي ته وا هه يه، نه به خوش بووني من ده گوږي و نه لزوميش هه يه به نه فه س سواري ئيستا كه ي من و غه يري من له فه رزي حه زمان به و راستيه كرد يا نه كرد. تازه په نجه ييكي قودره ت ليترانه دا به ره و دوا ناگه ريته وه بو چهرخ و چاريگه چهرخيك له مه و به ر تا رووداو بگوږي و چاره نووس له نويوه بكيشي.. به قسه ي ساده ش سه د جاران رووداو

بگۆرین وەیا ھەلبەستین وەیا بشارینەو وەیا بەک میلیمەتر ھەلۆھستی ئیستاگەمان بەرەو پێشەو و نایەن.

دەست خاوینی لە ھەول دان بۆ دۆزینەو و ئەو راستییە و ھەموو راستییەک قەرزیکى ئەخلاقى - میلی - میژووی - مرۆفایەتیە لە ئەستۆی نووسەر و ئەدیب و قسەکەر و ھەموو ئەو کەسانەى شت بە خەلقى رادەگەبەنن و ھەرگیز لەگەڵ خزمەتى میلیت و میژوو ریک ناکەوئ شتی دەستکرد ھەلبەستری و بەرگی راستی لەبەر کرئ.

دەزانم ھەندى جار بەلکوو زۆرجاران لە رووی دلسۆزییەو و یەکیک شتی ھەل دەبەستى بۆ خزمەتى مەبەستیک، ئیتر رەنگە ئەو مەبەسە سوود لەو ھەلبەستنە وەرگری یاخود وەرئەگرئ. بەلام ئەنجامی ھەلبەستن و دەستکاری ھەرچی دەبی با بیی و چەندیک سوودی لی وەرگیری و وەرئەگری «تبریر - دروستاندن»⁴³ ی کارە کە ناکا: نای شت لە نەبوو ھەلبەستری.. نای راستی بگۆرئ وەیا ئینکار بکرئ وەیا بشریتەو. نای ھەل بەرگی راستی لەبەر بکرئ. لزوم نایم بە دوا بەلگەھیتانەو و میسال گوتنەو بەکەوم بۆ جووری دەستکاری کە لە میژووی کۆنەو کراو چونکە رووپەرەکانی میژووی کۆن و نوئ پرن لە درۆ و شتی ھەلبەستراو و راستی شاردنەو و ھەزاران کاری وەھا نارەوا، ئەوئ چاوی لیان نەنووقینی دەچنە چاوەیەو.

دەزانم لیرە بە پێشەو ساختە و دەستکاری چی بە ئینسان کردو و چەندین فەلاکەتى بەسەر ھیتاوە. لەگەڵ زانیی ئەوئ دەبی ئەوئش بزانی، دەستکاری کردنی لیرە بە دواوئ ھەمان نسکوکانی کوشندە دینیتەو بەر مرۆف. دەبی باوئ بینین بەو کە دەستکاری رەفتاریکی خراپە ئەگەر بۆ چاکە بی و چاکەشى لی پەیدا بی، چونکە گومان لەوئ نە کە وا ھەر کاتیک رینگە دەستکاری کراپەو با جاریکیان بۆ چاکەش بی دەیان جار بۆ خراپە دەبی.. لە فەرزى لایەنیکیش سوودی لی وەرگری لایەنیکى دیکە یا پتر لە

43 - «دروست» لە وشەى «بر» ی عەرەبى نیزیكە كە «تبریر» ی لی وەرگیراوە كەواتە بۆ ئیمەش رى ھەبە وشەى «دروست» بکەین بە «فعل» وەك عەرەب «بر» ی کردو بە سەرچاوەى «بر، بیر، تبریر» ئیمەش بلیین «دروستاندن». پێشینان زۆر وشەى وایان داھیتاوە تەنانتە وایوئ وشەى عەرەبیان لە رێى «دارشتن - اشتقاق» ھوئ کردو بە کوردی وەك ئەوئ گوتووینانە «جەرباندن، عاملانن، كەرھاندن» بە واتای تەجرەبە کردن و بەکارھێنان و رق لی بوونەو کە لە «جرب و عمل و کرە» ی عەرەبییەو ھاتوون. بادینیەکان لەو کارەدا یەكجار چالاکن، بای نیمچە فەرھەنگیک وشەى عەرەبیان کردو بە کوردی. وشەى «دروستاندن» بە واتای «تبریر» دى، وشەى «دروست کردن» بە واتای «بنا و صنعة و عمل» دى.

لايه نيک ليی زهره رمه ند ده بی. هر ئه و کسه ی ده ستکاری ده کا چند سه غله ت ده بی بو
خوی له ده ستکاری کردنی خهلق. ده بوا په ند له و نارحه تیه ی خوی وه رگری و به زه یی به
راستیدا بیته وه و ره حمیش به عالم بکا، خو بگریته وه له و کاره چه وته. ره نگه هه ند
که سیک له ری ناچاریه وه وه یا له بهر په ره سه ندنی ده ستکاری کردن له نیوان نووسه راندا،
به تایه ت نووسه ری سیاسی، ته ویش شت هه لبه ستی و خوی به وه ئیقناع کا که به لی سوود
چه له وه دا یه کیک یا چند که سیک مل دهنه راستی و «قل الحق ولو علی نفسک» بکن
به پیرو له حالیکدا زور که سی دیکه گوی نه دهنه ئه م په ند، هه لبه ت گویشی ناده نی؟

خو ئیقناع کردنی ته و تویی هه رچند باری ته و ته رزه که سانه له نه زهر خویاندا راستیش
کاته وه، چی لی ره دا گوتم ده رباره ی راست گویی و ده ست خاویتی هه ر ده مینیتته وه وه ک
به ردی بناغه ی فه لسه فه و باوه ر و پروژه و شه قامی به ره و کامرانی و خیر و خوشی بو
زوربه ی ئاده مزاد له ماوه ی بی برانه وه ی هه ر له ئیستاوه هه تا هه تای. له بهر ئه مه فه رمانی
نووسه ر هه ر له وه ند ه ناوه ستی که بلئ نابی راستی بگوری، به لکوو ده بی تا ده توانی له دژی
ئه و خوه ی ده ستکاری کردن و گورینی راستی بی و ته وه ند ه ی پی ده کری هه له و چه وتی
راست کاته وه و راستی شرایه وه به ده ر خا.

له بهر ته وه خوم خه لقی کویم و له دل و ده روونی دانیشته کانی شاره زام و هه ست به
مه یل و ئاره زویان ده که م زیاتر له یه کیک کی کوپی نه بی، نه ک هه ر به خه یال به لکوو ده توانم
بلیم به سه ری په نجان گه رمایی مه یلی به تینی کوپیان هه ست پی ده که م بو دوزینه وه ی
ئیسپاتی پته و که بوونی بیری نه ته وایه تی له حاجی قادردا سه پی نی به ر له سه فه ره که ی بو
ئه سته مبول. جگه له وه هه سته خه یالییه، له وتوویزدا، وابوه به نامه ی تایبه تیش، گه نج و
خاوه ن بیر و باوه ری کوپی بیر و رای ئاشکرایان لای من ده ربیره له باره ی بوونی ته و
هه سته نیشتمان په روه ری لای حاجی قادر له زویکه وه.

وه ک ته وان منیش چه زم ده کرد بگه یشتمایه قه ناعه ت هینان به بوونی بیر و باوه ری
میلله ته روه ری له حاجی قادری پیش سه فه ری به ره و ئه سته مبول. وه نیه خه لقی کوپی چه ز
بکن به بوونی هوی شانازی بو خویان و شاره که یان، خه لقی هه موو جیگایه ک، مه گه ر
نه خوشی نه فسییان هه بی، دهنه چه ز به و ته رزه شانازییه ده که ن... حاجی قادر خوی که دیته
شانازی کردن به کوپی بو ئاسمانی به رز ده کاته وه. به لی ته و مه یله ی خو هه لدانه وه شتیکی
سروشتییه له مروفا. به لام که مه یله که رووی کرده لادان له شه قامی راست ده بیته ناره و
و له جایه زی ده رده چی. ده بی مروفا ورته له مه یل و ئاره زوی خوی بیری کاتیک که
خه ریکی لیکولینه وه ی میژوو ده بی. ته وه ی راستیش بی چه میلله تیک و چه شاریک و چه

عەشرە تێک پێویستی بە شانازی یی بێج نیه. رابردوو وەک ئیستاکە نیه بتوانی سوود وەرگری لە رازاندنەوه: هەرچی جوانی هەیه بۆی بخوازیهوه ناتوانی لێرهوه بێته ئارایشت بۆی. ئیمه با میژوو قبول کەین وەک هەبوه بەلام بە وهزعی نالهباری ئیستامان رازی نەیین و خەریکی چارهسەرکردنی بین. لەبەر تیشکی ئەو تیبینیانە با هەول بەدەین بە تەرازووی فکر و لیکدانەوه و بەلگە میژوویی، تازادانە و تازایانە، ئەو گوتە و بیر و باوەرە هەلسەنگینین کە دەلی حاجی قادر لە راگەیانندنەکانی مەلای ئیبینوئادەمەوه فکری نیشتمانپەروری وەرگرتو، بەو پێشەش گۆیا بەر لە چوونی بۆ ئەسته میۆل شیعیری کوردپەرورەرانە ی گوتو و خەباتی کوردایەتی کردو.

مەلای ئیبینوئادەم زانایکی ئەوتۆیه لە هەر میلله تیکدا هەلکەوی شانازی پێوه بکا. لە سەر دەمی خۆیدا گەیشتو بەو پەری شارەزایی و پەسپۆری لەو زانستانەدا کە لە باو و ناودا بوون. لە باری فیکری ئازادیشەوه بە کیش و تەرازووی هەلسەنگاندنی واتای «تازادی» لەو سەر دەمەدا ماوہییکی فرەوان لە تیکرای رۆژگاری خۆرەهلات پێش کەوتو. ئەگەر لیستەییکی ناوی زانا گەورەکانی کورد بگیری ناوی ئەو لە دیری هەرە پێشەوه دی لە گەل چەند ناویکی دیکە ی بایی دیریک بکەن، لەوانە ی هەر یەکیان لە دەوری خۆیدا پێشەوای زانست بو.

بە گۆرە ی گیرانەوه ی دەماو دەم لە میراتی فۆلکلۆری وەک ئەو بەیتە ی «ست عشر» ئەویش پشنگیری لی دەکا، مەلای ئیبینوئادەم تاییه تیککی خۆی هەبوه نەبیس تراوه لای کەسی دیکە هەبووی لەو مەلا و شیخ و پیاوہ دینیانە ی کورد کە ناو و خەبەر اتیان پیمان گەییو. رستە ی «ئیبینوئادەم نەماوہ سەری پان کا وەک ماری» وا رادە گەیه نی کە وا هەر ساتیک بیستی تی «بیشە رع ی» دە کر ئ لە جیگە ییکی ئەو دەستی بیگاتی، بۆ خۆی بەر هەلستی ئەو بی شەرعیە ی کردو و سزای تاوانبارە کە ی داوہ. ئەو بەیتە و گوتە ی دەماو دەمیش پی لەسەر هەند ئ دادە گرن کە مەلای ئیبینوئادەم وابوہ لەسەر بیشە رع ی تاوانبارە کە ی کوشتوہ. «سەریان کا وەک ماری» لە کوشتن کە متر بە دەستەوه نادا.

هەر چەند لزووم نیه لەوه بدوین ئاخۆ مەلای ئیبینوئادەم چۆن ریی بە خۆی داوہ خۆ بکاتە «قاضی» و بریاری کوشتن بدا و کوشتنە کەش جی بە جی بکا، بەلام کە باسی ئەو لایەنە مان کرد دەبی کە میکی ش یارمە تی خۆتەر ی ئاسایی بەدەین تاکوو سەری لە کارە کە سوڕ نەمینی: بیگومان مەلای ئیبینوئادەم کاتیکی ریی فەتوای وەهای بە خۆی داوہ کە دیوہ تی دەسلاتیکی حکوومە تی و شەرعی یا هەر نەبوہ سزای تاوانبار بدا، یا سزاکە ی پشت گوی خستو و فەرمانی شەرعی ئەنجام نەداوہ، کە حالیش وا بوو واتای حەدیسی

پیغمبر که دهفهرموی «من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده فأن لم یستطع فیلسانه فإن لم یستطع فبقلبه وذلک أضعف الأیمان» ده بیته واجیب. هەر ئەم پێ هەلستانە ی ئیبنوئادەم بەو تەرزە کارە زەحمەت و گەرنگانە پێ ئەوە کەس بتوانی مەنە ی بکا، بۆخۆی بە لگە یە بۆ بەرز ی و چەسپاوی پایی لە مەیدانی زانست و ئاییندا.

وەک دەبینی ئیشکالیک نیه لە بلیمە تی و ئازایی و زانایی ئیبنوئادەم، لەوەشدا ئیشکال نامینی کە مرۆفیکی یە کجار بیهاوتا بوە. کاشکی خیرەومەندیک چ مە لا چ رۆشنیریکی دیکە لە وانە ی خولیای زیندوو کردنەوہ ی کە لە پۆر و رابردووی مردوو مان لە میشکیاندا یە ژیان و بیر و باوەر و بەرھەم و کرد و کۆش و چالاکی ئەم زانایە زلە ی زیندوو کردبایەوہ بۆمان و بی خستبا ناو کتیبیکەوہ تاکوو وەک «فرض الکفایة» کە تەرک کردنی هەمووان گوناھبار دەکا و پێ هەلستانی لە لایەن یە کیکەوہ هەموان لە گوناھ رەھا دەکا ئەویش خۆی و میلیتە کە ی رەھا کردبا لە کەمتەر خەمی و بیباکی بەرانبەر چرای هیندە پرسنگدارمان. ئەوسا ئەو کە لە بەرانبەرانی لە نووسینە کە ی مندا پر نەبوونەتەوہ و هەندی پرساری گرتگان بیوہرام بە جی هیشتوہ ئەو خیرەومەندە پری کردبانەوہ و دل و میشکمانی لە نارەحە تی بیوہرامی پرسیارە کان حەساندباوہ، قەرزی مەلای ئیبنوئادەمیشی دەداوہ لە جیاتی خۆی و گەلی کورد.

بەلێ پایی ئیبنوئادەم، هەرچەند لە تیکرای بەسەرھاتی ژیان و زانینە کانی کەمیک نەبی بە ناوماندا بلاو نەبۆتەوہ، دیسانەوہ لیمان مەعلوومە چ پایەییکی بەرز و نر خدارە. بەلام ئاخۆ لەوہ ی پێی دەگوتری «بیری نیشتمانپەرورە ی» بە زاراوہ ی ئیمرو کەمان، یاخود لەبەر تیشکی نیشتمانپەرورە ییە کە ی حاجی قادردا، تا لەو مەیدانەدا ئیبنوئادەم گە یوہ تە کوئی؟ جگە لە مەلایە تیە کە ی کە شۆرە تی لە باس کردن و هەلدانەوہ ی بینیا زە و بەولای بەرھەلست کردنی خورافات و دوشمنداری پیاوی ئایینی تەلە کە باز و نەسەلماندی بیشرە یی ئاشکرا و چەوساندنەوہ ی خەلق بۆ سوودی شەخسی بە ناوی دینەوہ، کە ئەمانە لە سەر دەمی ئەودا و بە نەسبە ت مەلاییکی سەر بەر مالهوہ بە نرختن لەوہ من و تو ئیمرو خۆ بکەینە سۆشیالیست، ئایا لەمانە بەولاوہ بەرەو بیری کوردایە تی چ قونایگی تپەراند بوو؟

ئەوئەندە ی بیستبیتم و زانیبیتم و لە کتیبی پایە خداردا خویندبیتمەوہ بۆم ساغ نەبۆوہ مەلای ئیبنوئادەم کوردایە تی کردبی بە واتای بزووتنەوہ وەیا فەلسە فەییکی قەومی. بەلێ بە پێی ئەوہ کە مسلمانیکی راست بوہ و لە خوا ترساوہ و بروای بە قیامە ت ترسی دونیای لە دلدا بردۆتە دەری و تەمای نارەوای لە پەرە ی میشک و گیانی سربوہتەوہ مومکینە لە ریبازی

ئه‌نجامدانی فه‌رمانی شه‌ریعه‌ته‌وه به‌ره‌نگاری کاری نا‌ره‌وای حکومه‌تی ئه‌وسا بووبی، جا ئه‌گه‌ر عوسمانی فه‌رمان‌ه‌وا بووبین یه‌خه‌گیران بووبی و که‌وتیته‌هه‌له‌وستی وه‌ها له‌ رێی مه‌فه‌وومی به‌ره‌له‌ستی کردنی بینگانه‌وه له‌ رواله‌تدا شیوه‌یینکی کوردپه‌روه‌ری وه‌رگرته‌بی. به‌لام‌ تایا ئه‌و کارانه‌هه‌موویان که‌ له‌ په‌راویزی واتای ئایین ده‌رناچن، تا بشلێی به‌ نرخ و پیروژ و شه‌رافه‌تکارن، مومکینه‌ پێیان بگوتری کوردایه‌تی؟

بی ئه‌وه‌ جوورته‌ت بکه‌م له‌و قسانه‌مدا عه‌ییکی له‌ ئیبنوئاده‌م بگرم، به‌و په‌ری ته‌قدیسه‌وه بوو گیانی پاکی و ره‌وشتی قاره‌مانانه‌ی ده‌لیم کوردایه‌تی دروشم و روخسار و ناوه‌رۆکی تایبه‌تی هه‌یه‌ جیاوازی ده‌کاته‌وه له‌ «پیوریتانیزم»ی ئایینی بی فیل. وا ده‌بی نیشتمانپه‌روه‌ری و ئایین به‌یه‌که‌وه‌ جووت برۆن وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ جووت له‌ دژی سته‌م بن وه‌یا خه‌لق هان ده‌ن بوو به‌رگرته‌نی هه‌یرشی بینگانه‌. ره‌نگه‌ ئایین خۆی بی به‌ ده‌ستووری میله‌تیک و له‌ سه‌ری برۆا. به‌لام‌ هه‌موو ده‌زانین توو و کیلگه‌ و دروینه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری شتیکه‌ و هی ئایین شتیکی سه‌ربه‌خۆی خۆیه‌تی.

وا هه‌یه‌ نیشتمانپه‌روه‌ر، تاکی یا کۆمه‌لی، «ملحد»ن، یاخود له‌ عاست دیندا بیپه‌روان. لزووم نیه‌ بلیم، وا ده‌شلیم بوو مه‌به‌سی زیده‌ روون کردنه‌وه، نیشتمانپه‌روه‌ریکی برازیلی چ بیر له‌وه‌ ناکاته‌وه‌ ئاخۆ قورئانی ئیسلام چ ده‌فه‌رموی و مه‌رقه‌دی گه‌یلانی چ‌ه‌ند مناره‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه. میله‌تان ئایینی جوداوازیان هه‌یه‌ هه‌مووشیان بیری تایبه‌تی نیشتمانپه‌روه‌ری خۆیان هه‌یه. هه‌ر میله‌تیکیش هۆش و گیانی میله‌تپه‌روه‌ری هه‌ژاندی، پێش ئه‌وه‌ بیر له‌ فه‌لسه‌فه‌ و ئایین بکاته‌وه‌ هه‌ر پینداویسته‌کانی فه‌رمانی میلی دیته‌وه‌ به‌ر چاوی. با لێره‌دا نمونه‌ییکی سه‌ر به‌و مه‌وزووعه‌وه‌ بینمه‌وه‌ بوو روون کردنه‌وه‌ی لایه‌نی ئه‌وه‌ که‌ وا ره‌نگه‌ نیشتمانپه‌روه‌ری ریک نه‌که‌وی له‌ گه‌ل فه‌لسه‌فه‌ییکی تری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی وه‌یا باوه‌ری دینی. با له‌ پێشه‌وه‌ نمونه‌ له‌ ئایین بینمه‌وه‌ به‌ دوا ئه‌وه‌دا له‌ فه‌لسه‌فه‌.

زوربه‌ی میژوونووسان له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ن که‌ وا وه‌زیر «ابن‌العقلمی» له‌به‌ر جیاوازیی مه‌زه‌ب، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی «مستعیم بالله»ی هه‌لفریواند و به‌غدای ته‌سلیم به‌ هۆلاکو کرد... با 600 سالیکی واوه‌تر بیین و نمونه‌ له‌ میژووی کورد بینینه‌وه‌ له‌ رۆژگارێک که‌ حاجی قادر ژیاوه‌ و خۆی ئاگادار بوه، هه‌رچه‌ند نه‌ختیکیش له‌ دووه‌ره‌ بی: گوته‌ییکی مه‌شوور هه‌یه‌ ده‌لی «مه‌لای خه‌تی» له‌به‌ر باوه‌ری ئایینی خۆی که‌ ناسه‌لمی پنی مسلمان له‌ دژی خه‌لیفه‌ی ئیسلام چه‌ک هه‌لگر، فه‌توای دا به‌ کافر بوونی هه‌ر کوردیک شه‌ر بکا له‌ گه‌ل له‌شکری عوسمانی که‌ ئه‌وسا به‌ ده‌وله‌تی ئیسلام ده‌زانرا و پاشان له‌قه‌بی خه‌لیفه‌ی پێوه‌ بوو، گۆیا ئه‌و فه‌توایه‌ بوو له‌شکری میری ره‌واندزی له‌ شه‌ر کردن وه‌ستانده‌وه‌ و

چه کی پی فری داوه و بهوه دا میری رهواندز ناچار بوه به تسلیم بوون و حکومته تی لی تیک چوه. من لیره دا به نمونه ی به رهه لستیکی دینی له ته ک داخواری و پیوستی قهومی و هم بۆ مه بهستی «جدل» وا راده نویتیم که وا مه لای خه تی ئه و فه توایه ی دابن، دووریش نابینم له حالی وه هادا مه لاییک کورد بی یا غهیری کورد بی فه توا بدا به کافر بوونی پیاوی یاخی له دزی خه لیفه ی ئیسلام، دنا ته گهر بۆ ئه م مه بهسه و له بهر ئه وه نه بی که فه تواکه ی مه لای خه تی زۆر به سه ر زمانانه وه یه. نمونه م له رووداوی تر ده هینایه وه چونکه گوته ییکی دیکه ی یه کجار دزی ئه و گوته یه به به لگه ی عه قلییه وه پاشه کسه ده کا به و شوهرته ی کراوته عه بیکی گه وره له مه لای خه تی.

من بی ئه وه چ مه به ستیکم هه بی غهیری ده ست خاوتی میژووی، گوته ی دوه میس به خوینه ری کورد راده گه یه نم، ئه وه نده ش ده لیم قسه ییکی له و رووه وه پیم گه ییوه له پیاوی ئه و تووم بیستوه ه یچ په یوه ندیکی خزمایه تی وه یا دوستانه تی به بنه ماله ی مه لای خه تیوه نیه، به پیچه وانه له لایه ن مه شه بی «تصوف» وه ده بی به ناحه زی مه لای خه تیش بژمیردری. سه ره رای بی په یوه ندی، چ سوودیکی پی ناگه یه نی نه له ئیستا که و نه له دوا روژدا له و سووده به ولاره که ناوانوه دوو چاری ده مه ته قه ی بکا له گه ل ئه و که سانه ی مه لای خه تی تاوانبار ده کن. قسه که که هی لایه نگیری و خزمایه تی و سوودی شه خسی نیه، له ناوچه ییکیشه وه هه لستاوه شاره زایه له رووداوه کانی سه رده می پاشای کوره له ره واندداز.

ئه م گوته یه ئینکاری فه تواکه ناکا به لام ده لی له سه ر خواهشتی پاشای کوره ده رچه نه ک له دزی: واته مه لای خه تی به پیی به رژه وه ندیک که پاشا خو ی ره چاوی کردوه بۆ ئه وه هه م ولاته که ویران نه بی و هه م ئابروو نه تکی به په له و دوا کات فه توای ره و ابوونی ئه و شه ره ی ده رچواندوه تا ببیته هوی ئیمکانی گه رانه وه ی له شکری کورد بۆ ره وانددز و کردنه وه ی دره گه ییکی ئاشتی و ریک که وتن.

به پیی بیستن و لیکدانه وه ی خو م دوو به لگه ی گه وره پشتگیری ئه م ربوایه ته ده کن:

یه که میان ئه وه یه له سه ره تای دانانی مه لای خه تی به «باش مه لا» و مه رجه عی دینی له قه له مره وی پاشای کوره دا، ریک که وتنیک و په یمانیکی بنجی و سه ره تایی هه بوه له میانی پاشا و مه لادا له سه ر ئه وه که نه پاشا تیکه ل بی له کاری سه ربه شه رع و ئابینه وه، نه مه لاش ده خلیکی بیی به سه ر کاروباری حوکمرانی و هه لسوورانندی ئیشی دونیاییه وه، هه ر یه که یان له مهیدانی خویدا ئازاد بی و سنوور و په رژی نی لی نه شکنی. هه ر له بهر ئه م ریککه وتنه بوه مه لای خه تی بیده نگ بوه له زۆر کرده وه ی پاشا و ده ستوپاوه نده کانی له هه لسوورانندی کاری حوکمرانی که وا گه لیک جاران خزمایه تی نه بوه له گه ل فه رمانی

قورئان و حەدىس و شەرىعەت. پىاويكى وەك پاشاى كۆرە ھەرچەند خزمەتى مەلايانىشى كۆرۈپ ۋە گەشەى داوۋە بە خويىندىن لە مزگەوتەكان چارەھا كارى واى كۆرۈپ نەك ھەر ئايىن بەلكو كويىرەپى ئىنساڧىش لىي نەسەلماندوۋە، بەلام بەلاى خويەو پىويست بوە بۇ سوودى حكوومەتەكەى. وەك پاشاى كۆرە ھەموو حاكىمىكى تىرش بىئىنساڧى و درندەىي كۆرۈپ ھەر كاتىك بە پىويستى زانىبى، چەند حاكىمىك نەبى لە درىژاىي مېژوودا كە ژمارەيان لە پەنجەى دەستان تى ناپەرى.

بەلگەى دوەم ئەوۋەيە، كە وا تا رادەيىك لە ھى يەكەمەو ھەلدەستى، پاشاى كۆرە لە حوكمرانىي خويىدا دەستى نەپاراستوۋە لە كوشتن: يەكىك بووبىتە ھوى بىھىزىي حكوومەتەكەى وەيا ئەو گومانەى لى كۆرۈپ كوشتوۋەتى. بەر لە ھەموو خەلق مامەكانى خويى كوشتوۋن. دەوچا پىاويكى وا رژد لەسەر پاراستنى دەسەلاتەكەى چۆن بىدەنگ و دەست پاچە رادەوۋەستى لە عاست مەلاى خەتى كە خەرىك بى كارىكى وا بكا تەخت و تاجى لى تىك دا؟ مەلاى خەتىش كە شارەزاي خويىرەپى پاشاى كۆرەيە چۆن ئەو فەتوایەى دا و ھەل نەھات بۇ جىگايىك خويى تىدا پىارەپى تا ئەو كاتەى ئىشى پاشا يەكلا دەپى؟ ياخود با بلىين دەبو لە پىشەوۋە مەلا پەنا ببا بۇ جىگەيىك كە لە دەسەلاتى پاشا بەدەر بى ئەوسا فەتواكە بلاو كاتەو. وەك دەزانين نە پاشا مەلاى كوشت و نە مەلاش ترسا لە كوشتن چونكە فەتواكە لە سەر ئارەزۆ و پەسند كۆردنى پاشا بوە.

بەيتىكى حاجى قادر، كە لەمەپىش بە شايدەمان ھىنايەوۋە و دەلى:

تا تەعیناتى كۆر و لال مابوو
لە گەلى دىيەكان مەلاى چا بوو

لیرەدا زىمنەن پاكانەيىك دەكا بۇ مەلاى خەتى، ئەوساش حاجى قادر نەى دەزانى لە دوا رۆژدا ئەو تۆھمەيەى دەخىتە پال تا پاكانەى زىمنى بۇ بكا. پاكانەكە لەوۋە دى كە وا مەعلوومە بە دواى مەلاى «ئىبنوئادەم» دا يەكەم مەلا لە تەعیناتى پاشاى كۆرە سوودى وەرگرتى مەلاى خەتى بوە، بەو پىنە ئەو بەر لە ھەموو مەلايىك دەكەوۋتە ناو پەراوۋىزى قسەى حاجى «لە گەلى دىيەكان مەلاى چا بوو». زاھىرى حال ئەوۋەيە حاجى قادر بە وھەم و خەيالىشىدا نەھاتوۋە مەلاى خەتى چ عەبىيىكى ھەبووبى دەنا بىگومان لىي بىدەنگ نەدەبوو و لە پەراوۋىزى شىعەرەكەى دەر دەھاوۋىشت.

جگە لەمە، حاجى و باپىرم لە مزگەوتى مەلاى خەتى خويىندوۋىانە: گریمان لەو كاتەدا بىريان نەپرژا بوو فەتواكە لە مەلاى خەتى بە عەيب بگرن، خۇ دواى چوونى حاجى بۇ

ئەستەمبۆل و کرانەووی ھۆشی میلیلەتپەرورەرانەیی دەبوو فکریک لەو فەتوایە و خۆتندنەکی خۆی لە مزگەوتی مەلای خەتی بکاتەووە و شتیکی لە بارەییەووە بلی. زۆر ئاشکرایە فەتواکە لە کاتی دەرچوونیدا چ عەیبیککی لێ نەگیراوە، لە دواییشدا ھەمان بیعیەیی بوە وای کردووە پیاویکی کوردپەرستی وەک حاجی قادر رەخنەیی لێ نەگری.

ئەم دوو گوتەییە ھەن دەربارەیی ھەلۆھستی مەلای خەتی، گوتەییەکیان پەرەسەندوو و ئەوی دیکەیان لەبەر سببەری یەکەمیان کز و بیدەنگ. من ھەرچەند لە وەزعیکیا نیم بتوانم نووسینەکەم تەرخان کەم بۆ تۆزینەووییکی ئەوتۆ پرسیارە کە یەکلای کات، لەگەڵ ئەمەشدا قەناعەتەم ئەو یە فەتواکە لەسەر خواھشتی پاشا دەرچووە، ھەر ئەمەش زیاتر دەگونجی لەگەڵ دەلالەتی حال و چۆنەتی رووداوەکانی ئەو کاتە و وەزعی کە فەتواکەیی تیدا دەرچووە. مەیلەو یەقینم پیک ھاتووە لەووەدا ئەگەر مەلای لە خۆووە ئەو کارەیی کردبای لە سەرھتای بەرپا بوونی شەرھەکەو دەیکرد چونکە کە جایەز نەبووبی ھەر لە رۆژی یەکەمەووە جایەز نەبوو. ئەووی راستی بی یەکیک بە وردی کتیبەکەیی خوالیخۆش بووی حوزنی موکریانی بخوینیتەووە ترووسکەیی حەقیقەتی لێ بەدیار دەکەوی ھەرچەند حوزنی بۆ خۆی باوہری تایبەتی خۆشی ھەیی دژی مەلای خەتی.

رەنگە بیسوود نەبی لیرەدا لە ھەلۆھستەکانی مەلای کورد دوو ھەلۆھستی نووی بە بیران بینمەووە یەکیکیان تایبەتی کوویی، یەکیکیان ھی تیکرای کوردستانی عێراق، کە ھەر دوویان لەلای خۆیانەووە پاکانەییکی نھیتی دەکەن بۆ مەلای خەتی لەو رۆھووە کە میلیلەتی زۆر لیکراو داخواری دویتی و ئیمرووی لە رۆلەکانی یەک چەشنە، رۆلەکانیشی وایان چاوەروان لێ دەکری یەک ھەلۆھست راولەستن لە دویتی و ئیمرودا چونکە زەرفی ھەلۆھستیان یەکیکە، خۆرۆشیک و خەلەتاویک نەبی لە ھەلۆھستەکە لاندات.

ھەلۆھستی تایبەتی مەلکانی کوویی ئەو بوو لە سالی 1961 داوی بەرپا بوونی شوێش لە 11ی ئەیلوول، حکوومەتی «عبدالکریم قاسم» داوای لێ کردن برووسکەیی پیرۆزیایی بۆ بنیرن و شوێشگێرەکانی کوردی تیدا تاوانبار بکەن. 10 مەلای، لەوانەیی فەلسەفە و تەئویلات فیری نەکرد بوون تیریران بیننەووە بۆ خراپە، بەو پەری سەر بەرزییەووە رەفزی خواھشتی میرییان کرد و چوونە بەندیخانە و دووچاری عەزاب و زەحمەتیکی گەورە بوون. نە خۆیان نە کەسیش دەیزانی سەرئەنجامیان بە چی دەگا چونکە دەعواییکی عورفی قورس ریک خرا لە دژیان کە سزای خنکاندن بوو. ھەندیکی بیدین شایەدیشیان لێ دان، بەتایبەتی لە مەرحووم مەلای مەسووم... چەند مانگیکی لە بەندیخانەکانی بەغدا و دەوروبەری بەغدا مانەووە، بەلام بەختیان یار بوو لەووەدا شوێشی کورد بەردەوام بوو و چارەنووسی زۆر کەس و

زۆر لايەنى سىياسى بەو دەوام كىردنەى شۆرشى كورد گۆرا و مەلاكانى كۆپەش وەك چەند خەلقى دىكە بەردران. ئەمە بە نىسبەت مەلاكانەو كەچى ھەموو دەزانىن بە سەدان برووسكە لە رادىو دەخوئندرايەو و لە رۆژنامان بلاو دەكرايەو، يا لە ترس يا لە تەماع كورد و غەيرى كورد، بە شەھادە و بيشەھادە، خاوەن شۆرەت و بۆرەپياو، دەياننارد بۆ پشتگىرى عەبدولكەرىم و لە دژى شۆرش.

مەلاكان ئەمانە بوون:

- 1) خوالىخۆشبووى مەلا معصومى ھەورامى،
- 2) خوالىخۆشبووى مەلا محمدى مەلا عەلى،
- 3) خوالىخۆشبووى مەلا محمىد امين مەلا مصطفى عاصى،
- 4) حاجى مەلا زاھرى مەلا صادق،
- 5) مەلا أنورى شىواشانى،
- 6) مەلا عەلى حاجى توفىق،
- 7) مەلا صدرى مەلا صالحى خطيب،
- 8) مەلا محمىد امين كرىم كانى رەشى،
- 9) مەلا فتح الله عبدالكرىم،
- 10) شىخ حسام الدين تالەبانى.

ئەو سالا دەواى گرتنى مەلاكان وا رىك كەوت چووم بۆ سلیمانى، برادەران وەزعى كۆپەيان لى پىرسىم، پىم گوتن ئىستا لە كۆپى خەلق بە بانگى كەلەشیر نوێز دەكەن چونكە مەلاى تىدا نەماوە بانگ دات.

ھەلوئىستى تىكرای مەلايانى كوردستانىش ئەو بوو لە سالى 1966 بە بۇنەى ئاھەنگىكى دىنيەو «عبدالسلام عارف» ئەغلەب مەلاكانى لە بەغدا كۆ كىردنەو و گوتارى پى خوئندنەو. ژمارەيىكى زۆرىش لە مەلاكانى كورد ھىنرا بوون بەو نيازە قسەكانيان بە رادىو بلاو كرىتەو، ئىتر يا بە ترس يا بە تەماع لە قسەكاندا شۆرشى كورد تاوانبار بكەن. ئەوئى رووى دا شتىك بوو دژى ھەموو حىسايبىكى «عبدالسلام»: يە كىك لەو مەلايانەى كورد كەرتى وشەيىكى لە زارى دەرنەچوو «عبدالسلام» پىن خۆش بى، تىكرایان داواشيان لە حكومەت كىرد ئاشتى بنىتەو لە گەل شۆرشگىرانى كورد.

هەرچەند مەرج نیه مەلاییکی 140 سالیکی پێش ئیمڕۆ خۆی کردبیتە «قدو» بۆ مەلاکانی 140 سال دواتر، بەلام کە بەلگەییکی «قطعی» نەبوو ئیسپاتی لە یە کدی دوورکەوتنەوهی رەفتاری باپیر و نەوه بکا لە گوتهی دەماو دەم بەو لاوه، لە هەمان کاتیشدا گوتهی بە «منطق و ثیقناع» یش هەبێ وا راگەیهنی نەوه کان رەفتاری باپیریان دووبارە کردبیتەوه، پتر بە دلەوه دەنوو سی لە رابوردوودا ئەوه رووی دابی کە نیسبەتی باپیر و نەوه داخواری دەکا.

بەهەمه حال مەلای خەتی یا بە رەزامەندی پاشای کۆره فەتواکە ی داوه یا لە دژی ئەو. ئەگەر بە رەزامەندی پاشا بووبێ چ گلەیی ناییتەوه سەر مەلا. خو، لە فەرزێ «مستحیل» ئەگەر لە خۆوه فەتواکە ی دابی دیاره لە نەزەر گیانی نیشتمانپەرورەری کورددا دەبیتە جیی گلەییەکی زۆر گەوره، بەلام ئەوساش گومان لەوهدا نابێ کە لەبەر مەحزی باوهری دینی کارەکە ی کردوه، پوولیکی لە کەس وەر نەگرتوه. بەپینی باوهری خۆی شمشیر هەلکێشان لە رووی خەلیفە ی ئیسلام کاریکی ناجایەز بوه. ئا لێرەدا نیشتمانپەرورەری و دینپەرورەری لە یە کدی دەترازین جا هەر لایەکیان چ دەلیلیک دیتیتەوه با بێنیتەوه بۆ راستی و دروستی باوهرە کە ی. مەبەس ئەوهیە بۆ خوینەری روون کە مەوه ئایا دەشی دینداری مەلای ئیبنوئادەم بێ سی و دوو روو لە نیشتمانپەرورەری بکا وه یا بیری کوردایەتی بخاتە میتشکانەوه!

نەک هەر ئایین بەلکوو هەموو باوهرێک کە لە سەرچاوهییکی غەیری نیشتمانپەرورەریه وه هەل بقولێ مومکینه لەگەل نیشتمانپەرورەری ساده و بیتەئویلا نەگونجی. لەوهش زیاتر دەتوانم بلیم: ئایین هەلده گری رینگا بدۆزیتەوه لە ئایەت و حەدیس و فەتوای موحته هیده کان بۆ ئەوه لە کاری دونیاییدا کە نارە گیر بێ و لێی بە دەنگ نەبێ، وه ک ئەوهی پەیرهوی «لکم دینکم ولی دین» بکا، بەلام باوهرە کانی سیاسی کە لە سەرچاوهی تاییهتی خوێانەوه هەلدهستن رێبازی ئەوتۆ نادۆزنەوه لە فەلسەفە کە یان فەتوای بۆ بدا لە تەک هەلوهسته کانی نیشتمانپەرورەریدا کنا ره گیری بکەن و مەیدانی بۆ بە جی بێلن. فەلسەفە ی سیاسی بە درێزایی کات و لە هەموو هەلوهست و مەیدانی کدا خو زال دەنویتی بە سەر بیر و باوهری غەیری خویدا، بەراده ی بوونی گیانی شوڕشگێڕیش لە فەلسەفەدا لایەنی تاوانبار کردنی غەیر بەهیز دەبی تیدا.

هەموو لەبیرمانه ئەو ساله کە کۆماری مەهاباد لەناو چوو و سەرۆکە کانی خنکێنران چەندین رۆشنیری کورد دەیانگوت و دەیانگوتەوه لەناوچوونی کۆماری مەهاباد رووداویکی باش بوو چونکە خزمەتی ئاشتی جیهانی کرد: ئەمەیان دەگوت نەوه ک گلەیی بکری لە بەرهی سۆشیالیزم کە مەهابادی نەپاراست. بە زاری کە سیشدا نەهات بلی کە پاراستنی ئاشتی ئەو

پنویسته بوو، ده‌بوا له پيشه‌وه به‌ره‌ی جه‌نگ‌خواز نه‌ورووژینن به دروست کردنی کۆماری مه‌هاباد، هەر نه‌با ئه‌و قوربانیانه له کيسه‌ی کورد ده‌مانه‌وه. بېنگومان باوه‌رپکی سیاسی ئه‌و ته‌ئویله‌ی دینایه‌وه بۆ شیرن کردنی تامی کاره‌ساته‌که له زار و گه‌رووی کورد. له‌مه‌شدا هه‌موو لایه‌نه سیاسییه شو‌رشيگيره‌کانی کوردستان یه‌ک ده‌نگ بوون.

بۆ ئه‌وه ته‌میکي تاریک و بیلزوم به‌ ده‌وری نووسینه‌که‌مه‌وه نه‌مینیتته‌وه ده‌رباره‌ی رووداوی مه‌هاباد لیره‌دا ئه‌وه‌نده‌ش ده‌خه‌مه‌ سه‌ر قسه‌کانم و ده‌لیم به‌لای باوه‌رپ خۆمه‌وه چ گله‌یی نا‌کرئ له به‌ره‌ی سۆشیا‌لزم له‌وه‌دا نه‌یتوانی یاخود نه‌یویست به‌ ئه‌رکینکی زل کۆماری مه‌هاباد پیا‌ریزی، به‌لام ئه‌گه‌ر کورد پیتی کرابا کۆماره‌که‌ی پیا‌ریزی ده‌بوا بپیا‌ریزی وه‌له‌و ده‌جارانی‌ش شه‌ری گه‌وره‌ یا گچکه‌ له‌و پاراستنه‌دا په‌یدا بووبا. هیچ میلیه‌تیک ئاماده‌ نیه‌ خۆ بکاته «مسیح»ی سه‌رده‌می چه‌رخي بیسته‌م له‌ پیناو جیهاندا، بۆ ده‌بی کورد خۆ بکاته «مسیح». خۆ کردنه «مسیح» کاری ناچاریه.

هەر له‌و هه‌له‌وه‌ستانه‌دا که‌ بیری نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ گه‌ل فه‌لسه‌فه‌ی تر‌دا یه‌ک‌دیان نه‌گرتۆته‌وه ئه‌وه‌ بوو له‌ ده‌وربه‌ری راپه‌رینه‌که‌ی 1948 که‌ پینی گوترا «وئبه» نامیلکه‌یی‌ک ده‌رچوو، وا بزانه‌م کوردیش ده‌ری کردبوو، به‌لای خۆیه‌وه ئیسپاتی ئه‌وه‌ی کردبوو کورد «ئوممه‌ت» نیه. دياره‌ که‌ کورد ئوممه‌ت نه‌بی مافی ئه‌وه‌ی نامینتی خه‌باتی قه‌ومی بکا. بېنگومان فه‌توای وه‌ها گه‌لپک کوشنده‌تره‌ به‌ نيسبه‌ت چاره‌نووسی کورده‌وه له‌ فه‌تواکه‌ی مه‌لای خه‌تی ئه‌گه‌ر بووبی و ئه‌گه‌ر نه‌بووبی. دياره‌ خاوه‌نی نامیلکه‌ ره‌چاوی ئه‌وه‌ی کردوه بوونی خه‌باتینکی قه‌ومی کورد بزووتنه‌وه‌ی چينایه‌تی عیراق که‌رت ده‌کا. لیره‌دا ئه‌م فه‌لسه‌فه‌یه‌ نه‌ک هەر ریک ناکه‌وئ له‌ گه‌ل بیری نیشتمانپه‌روه‌ی، به‌لکوه هه‌نده‌ی خۆ دوور خستۆته‌وه لپی چۆته‌ ریزی دوشمنه هه‌ره گه‌وره‌کانیه‌وه.

وه‌ک ئه‌م نامیلکه‌یه، تیک دانی قه‌بری عه‌لی کوردی و خیزانه‌که‌شی که‌ به‌ وه‌سیه‌تی خۆیان له‌ حه‌مرین هه‌لنرابوون ئه‌ویش له‌و فه‌لسه‌فه‌وه هه‌لستاوه که‌ پاراستنی یه‌کیه‌تی خه‌باتی چينایه‌تی عیراق به‌ر له‌ هه‌موو ئه‌نجامینکیه‌وه دئ... نازانه‌م به‌ دوا تیکدانی قه‌بره‌کان ته‌رمی می‌رد و ژن چی لی هات.

ده‌وجا لیت مه‌علووم بی دینداری مه‌لای ئینوئاده‌م له‌ خۆوه ناییته سه‌رچاوه بۆ بزافتنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ ده‌روونی خه‌لدا. فکری نیشتمانپه‌روه‌ری دروشم و ریباز و فه‌لسه‌فه و باوه‌رپ تایبه‌تی خۆی هه‌یه له‌ نه‌زه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی دیکه‌دا کز ناییته‌وه، ره‌نگه له‌ گه‌لیان ریک که‌وئ و ره‌نگه ریک نه‌که‌وئ. له‌به‌ر ئه‌وه تا ئیمکان ده‌بی بگوتری مه‌لای ئینوئاده‌م کوردایه‌تی کردوه و گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌بوه به‌ واتای کوردستانپه‌روه‌ری ده‌بی به‌لگه‌ی

قه‌تعی و رابەر په‌یدا بئ که ئەم لایه‌نه بسه‌پینئ. پیووریتانیزم و عه‌له‌یهی درای ئەفسانه و خراپه که بۆ خۆیان جیی پیوه‌نازینن، نابن به کوردایه‌تی هەر وه‌ک له ولاتیکی دیکه‌دا نابن به تور کچیه‌تی وه‌یا رووسپه‌روه‌ری.

ئاخۆ له نووسینه‌کانی ئیبنوئادهم چی ئەوتۆمان به‌دهسته‌وه‌یه که کوردایه‌تیه‌کی ئاشکرای تێدایی؟ یا ئەگەر کوردایه‌تی سه‌ریحیش نه‌بئ، له جغزی ئایین ده‌رچووپی و گه‌یشتیته سنووری به‌رژوه‌ند وه‌یا فه‌لسه‌فه‌ییکی دونیایی؟ وه‌ نیه من هه‌موو وه‌یا زۆرینه‌ی نووسینه‌کانی ئیبنو ئادهمم دیبئ به‌لام له ده‌ستنووسی‌ک که ئەسله‌که‌ی مه‌لای ئیبنوئادهم خۆی له 1234 دا نووسیویتی و ناوی هه‌موو ته‌ئلیفه‌کانی خۆی تێدا هیناوه و کورته‌یینکیش له سه‌رگوزه‌شتی خۆی ده‌گێرتیه‌وه، ده‌رده‌که‌وئ له نووسینه‌یه‌دا به‌ولای دین و مه‌وزووعه‌کانی خویندنێ مزگه‌وته‌وه نه‌رۆییوه، با له مه‌یدانه‌شدا له مه‌لای دیکه و غه‌یری مه‌لایانیش ئازاتر و خواناستر و زانتر بئ. له عاست حه‌قیقه‌ت شه‌رم و ترس جیی نابیته‌وه: حه‌قیقه‌تیش ئەوه‌یه له‌وه‌نده‌ی بیستومه و به‌ خویندنه‌وه دیتومه، تا ئیستا، له پاشماوه‌ی ئیبنوئادهم شته‌کم پی گه‌یشتی مه‌لایه‌تی بیه‌مه‌تا و ئایینی پاک و سروشتی چاک و دلێ ئازا بوه.

به‌لام چاکتر بۆ من و نووسینه‌که‌م ئەوه‌یه بریاری پێشه‌کی نه‌ده‌م، ساغ کردنه‌وه‌ی مه‌به‌س بده‌مه ده‌ست تۆژینه‌وه و چی له بن بیژنگی تۆژینه‌وه‌دا ما‌به‌وه ئەوه بیته‌ کاکل و ناوه‌رۆکی هه‌ول و ته‌قه‌لام. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ره‌نگه‌ ناوانه‌ خامه‌ په‌لام پی بکا و ورده‌ بریاری یه‌ کجاره‌ کیم پی بدا، تۆ ئەم بریاره‌ سه‌رپێشیم له‌سه‌ر حساب مه‌که و لیم به‌ پشوو به‌ تا کو‌تایی شی کردنه‌وه‌ی باسه‌که.

ده‌نگ و سه‌دای کرده‌وه‌کانی ئیبنوئادهم له‌ چاو پیاوانی تری وه‌ک خۆی گه‌لیک پتر دیته‌ به‌ر گو‌یانه‌وه. ده‌نگی‌کی یه‌ کجار ئاشکرای یه‌ کیک له‌ گوته‌کانی که‌ وا به‌ولای دینداری رووته‌وه‌ چووپی ئەو ده‌نگه‌یه‌ له‌ سئ به‌یتی مه‌شوریه‌وه هه‌لده‌ستی که‌ که‌وتوونه‌ته‌ ریزی که‌له‌پوری زۆر به‌نرخ‌ی کوردیه‌وه و گیانگی به‌رچاوی ئازایی و نار‌ه‌زایی لیانه‌وه ده‌دره‌وشیته‌وه. که‌ سرنجیکی ورد له‌ به‌یته‌کان بگرین ده‌بینین یه‌ که‌م و دوه‌میان ره‌خنه‌کارینی نه‌به‌ردانه‌یه‌ له‌گه‌ل ئاسماندا، به‌لام به‌یتی سیه‌م له‌گه‌ل نرخی تایبه‌تی خۆیدا پارسه‌نگ کردنی‌کی ره‌خنه‌که‌یه‌ له‌و رووه‌وه‌ هۆینی‌کی به‌هیزی رازی نه‌بوون و ره‌خنه‌گرتن به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دن. واته‌ ئیبنوئادهم دوا‌ی ئەنگوست له‌ چاوانی ئاسمان ده‌رحال کاره‌ساتی‌کی وه‌ها ده‌کاته‌ عوزری ره‌خنه‌کاری که‌ هه‌چ قسه‌ و گله‌بیان بۆ ئاسمان ناهێلته‌وه. سئ به‌یته‌کان ئەمانه‌ن:

هه‌وران کرده گۆله گۆل
میکائیلایا ئەتۆش دەی

تووتن و ماشان برشینە
دەبا نۆش بێتە سەر دەی

رۆمی ئەوا پەیا بوون
کوتوبخانان دەکەن «طی»

بەیتەکان لە رووی باوەری ئایینەووە جورئەتیکێ ئاشکرایان تێدا بە ئەگەر لەبەر تیشکی دینداریی کلاسیکی کۆنی رازیبوون بە قەزاو قەدەر تەماشای بکری، چونکە هەر لە هه‌وره‌وه که جارێ بە زاهیره‌ییکێ ئاسمانی دادەنرا تا فریشتەیی میکائیل که فەرمانبەری یەزدانە، تا رشانندی تووتن و ماشان، تا هینانی نۆ بۆ سەر دە هه‌موویان گلەیی و نارەزاهەندییە. کەم وایە پیاوی ئایین خۆی لێ دابێ هەر نەبێ لەبەر خۆپاراستن لە تانە و توانجی ئەم و ئەو؛ زۆر بە سادەیی گوتیانە لە فەرزی مافی گلەیی کردنیشتان هەبێ لە کارەساتی زەمانە خۆ گلەیی کردن چ سوودیکێ نیە، بێدەنگ بوونیش چ تاوانیکێ تێدا نیە، کەواتە سەلامەتی لە بێدەنگی دایە. زۆریان، یاخود زۆرینەیان، لەسەر ئەو رینگە یە رۆیشتوون کە ئەم بەیتەیی شیخی سەعدی نەخشەیی دەکێشی:

بەمە حال شکر باید کرد
کە مبادا ازین بتر گردد

واتە «لە هه‌موو حالیکدا دەبێ سپاس گوزاری بکەین نەوێک لەوێ خراپتر بێ».

جورئەتی سێ بەیتە کە لە مەلای ئیبنوئادەم دەوێشیتەووە و رێک دێ لە گەل ئەو کردەوانەیی کردوونی لە دژی کەسانیک بێشەرعیان کردبێ. نامەوی بچمە ناو مونا قەشەیی باوەری ئیبنوئادەم دەربارەیی «جبر و اختیار» چونکە زۆر دوورمان دەخاتەووە لە مەوزووع و کاتیکی دوورودریژیشی دەوێ تا لێی دەبینەووە.

بەهه‌مه‌حال ئەم سێ بەیتە بە هه‌موو ئازایی و ئازادیی باوەرەووە کە تێیاندا بە چێ ئەوتۆ بەرەو بیری نیشتمانپەروری سادی نابەن، چونکە داد و فیغانی ئەو بەیتانە لە دەست رۆمیان بۆ کتیبخانانە نەک بۆ فۆتانی مافی نەتەوایەتی کوردە. رەنگ بوو ئەگەر چەند بەیتیکێ دیکە بەدوا ئەمانەدا هاتبا و باسی زولمی جۆرجۆری تورکانی کردبا، لەو ناوێدا

تووشی شه کوايئکی کوردانه هاتباين. به لام لهو سی به يتانه به وللاوه هيچمان لا نيه و له
که سم نه بيستوه چي دیکه ی لایي⁴⁴.

ليره دا هه لوه ستیک پيوسته. له ژماره يئکی گوڤاری «هه ولير» گوتاريک بلاو کرايه وه دوو
به يتي ئيزافه ی سهر ئه م سيانه کردوه و سهر جومله ی گه ياندوه به پينج. دوو به يته که
ئه مه ن:

میری سۆران و بۆتان
له ناو چوون به ده سیسه

کوردستانمان چي لی هات
کوردان بۆ ماتن تاکه ی

راستییه که ی، که ناچارم ده بی بیلیم بی ئه وه ناوی که س بینم، ئه م دوو به يته په یوه ندی نه
به مه لا ئینوئادهم نه به که سیکی دیکه ی سهرده می ئه وه وه هه یه، ئه گه ر ئینوئادهم دانهری
سییه که ی تر نه بی. ههر دوو به يت هه لبه ستراون و خراونه ته سهر سییه که ی ره سن.
نه خته ک سرنج له شیوه ی ئه م دوو به يته و هه ندیک به راورد کردنیان له گه ل سییه که ی
تردا. ده ستکاری و هه لبه ستنه که بۆ هه موو چاویکی شاعیرانه ده رده خا. نووسه ری گوتاره که
چ گله یی لی نا کرئ له نووسینیان چونکه هه مووی بیستوون و چ هۆیه کیشی لا نه بوه گومان
بکا له ره سه نیی هه ندیکیان، ته نها ئه وه نده گله یی لی ده کرئ که چاوی هه له نگووتوه له
جه مسه ری پیکدا دروانی سییه که ی سهرتا له گه ل دوه که ی کوتایی چونکه ده مو دوویان
هه ند له یه کدی دووره ههر ده لئی جوگه له ئاویکی روون و یه کینکی لیئن ده گه نه وه یه کدی
و تا ماوه ییک تیکه لی یه کتر نابن و له وانن ببریته وه بۆ سهر چاوه که یان.

⁴⁴ - له هاوینی 1973 دا دواي «کۆری شه قلاوه» که بۆ لیکۆلینه وه له گیر وگرفتی کتیبه کانی
قوتابخانه ی کوردی به ستر، سهردانیکی باله که تیم کرد، له گه لاله چومه دیدنه جی نایی «مه لا
وه یسی» که له نه وه ی ئینوئادهمه و پیشتریش به نامه و راسپارده له یه کتر خه به ردار بووین، له م
سهردانه دا ته واویک له باره ی ئینوئادهمه وه دواين. سهر له وه دا بوو نه مه لاوه یسی و نه هاوړیکانی
که خه لقی باله که تین و هه ندیکیان خزمی مه لاوه یسی بوون یه کیکان ئه م سی به يته یان نه بیستوو.
من لیره دا هیچ گومانیکم بۆ په یدا نایی له نیسه ته ی به يته کان بۆ مه لای ئینوئادهم چونکی له و جوړه
هه لکه وت و ریکه وتانه شتی زۆرم بیستوه، ته نانه ت وا بوه گوته ییکی باوکم له زاری خه لقه وه به
خۆم گه یشتوته وه.

بەلام لەتەك ئەو بۆرە گلەيەدا نووسەرى گوتارەكە كە خۆى كۆيە، عوزرىكى دىكەى بەدەستەوہیە، لىشى دەسەلمىنرى: ئەویش وەك زورىبەى رۆشنىبىر و خويئندەوارى كۆيى حەزى بەوہ كىردوہ نىشتمانپەرورەبى حاجى قادر لە تىكرای رىيازى عومرىدا درىزايەكى زيادەى گرتىتەوہ لەو ماوہى ژيانى لای بەدرخانەكان، رەگى كوردايەتیشى قوولتر بوويتەوہ بۆ ناو دەروون و سروشتى لەوئەندە قوولايەى كە خەباتى سالىكانى عومرى لە ئەستەمبۆل راي دەگەيەنن، چونكە گومان نە تا لە زووترەوہ كوردايەتى كىردى خەباتەكەى پىتر دەبىتە شىرمژى كۆيى. باوەر دەكەم گەلنك كۆيى پىي خۆش بى حاجى قادر ھەر لە مندالیەوہ كوردايەتى كىردى و پەك لەسەر ھىندى نەكەوى داخوا مەلای ئىبنوئادەم چى گوتوہ و چۆن پىاوئىك بوہ و گوتەكانى چ تاوئىكى ھىناوہ بۆ سەر گيان و بىر و باوہرى حاجى قادر. مەيلى وەھا دلسۆزانەى مرۆف بۆ ھەبوونى ھۆى شانازى لە مەفتەنەكەيدا تا بلىنى پەسند و پىرۆزە، بەلام لە عاست حەقىقەتدا نابى ورتەى لىوہ بى.

كەواتە ئەو دوو بەيتەى كۆتايى پىنج بەيتەكان رەسەن نىن و ھەلبەستراون و بە دوا سىيەكەى رەسەندا قەتار كراون. پىويست نابىنم بەدوا چۆنەتى ھەلبەستىيان بكەوم، ھەر ئەوئەندە دەلیم باخوئىتەر دلنابى لەوہدا كە مەبەس لە ھەلبەستەكە خزمەتىك بوہ بۆ پاىە و شۆرتەى حاجى قادر و بۆ پتەوكردنى بنجى كوردايەتەكەى، كە ئىسپات بى لە ئىبنوئادەمەوہیە.

جگە لەوہى تا ئىستە گوتم، بەلگەى زىھنى و مەنتىقىش ھەن بۆ سوور كىردنەوہى ئەوہ كە مەلای ئىبنوئادەم لە رى دىندارىيەوہ دەستى بۆ كار و بارى دونيا درىز كىردوہ: ئەگەر كوردايەتىكى راستەوخۆ و سەربە فەلسەفە و بىر و باوہرىكى نىشتمانپەرورەرانەى بىتەئوبلى كىردبا دەبوا كۆمەلنك لە شىعرى سىاسى ھەبى نەك تەنھا ئەو دوو بەيتە (كە زانىمان رىك خراون و ھى ئەو نىن). ھەلبەستىشى لە دوا بەجى نەمابا دەبوا، وەك چالاکىەكانى ئابىنى، چالاکى كوردايەتى و سىاسىشى لى نەقل كرابا و دەماودەم بە ئىمە گەبىشتا ھەر وەك گوتە و كىردەوہى دىندارانەى پىمان گەبىشتوہ، ياخود ھەر نەبا لە نووسىنى پەخشانى چەند رۆوہرەپىنكمان بە دەستەوہ با.

كوردى دەلى بە گولنك نىسان نابى. گریمان ئەو دووبەيتە دەسكردە بە گولنكىش حىساب كەبى بۆ لەحزەبىك، ھەر دەبنەوہ بە گولى نابلۆن و بە دەستمانەوہ وشك دەبى چونكە نىسانى راستەقىنەى بەھار بە ئەنواعى گول و لالە و نەرگىز خۆ دەنەخشىنى، كە ئەو نەخش و ئارايشتە نەبوو دەبى ئەو تاكە گولەش دەسكرد بى نەك زادەى بەھار و سروشت.

لهمهش زیاتر ده‌توانین له مه‌وزووع هه‌لکرپتین به سرنج دان و لیکدانه‌وه: عه‌ج‌ب نه‌دیتراوه و نه‌بیسراوه پیش حاجی قادر یا له‌گه‌ل‌ ئه‌ودا چ که‌سیک له ده‌وروبه‌ری مه‌لبه‌ندی ئیبنوئاده‌م له‌و فیکره میلییه سوودی وه‌ر‌گرتی و دوو پیتی به‌سه‌ر زماندا هاتبی له‌ کوردایه‌تیدا چ به‌هه‌لبه‌ست بی چ‌گوته چ‌په‌خشان؟ بو‌ده‌بی کوردایه‌تی ئیبنوئاده‌م ساله‌های سال بن‌بووی و که‌س ئاوازیکی نه‌گوتبیته‌وه و ته‌لیکی نه‌له‌راندبیته‌وه تا‌کوو حاجی قادر به‌ریکه‌وت ده‌چیته‌باله‌که‌تی و له‌ده‌می ئه‌م و ئه‌وه‌وه دوو سی به‌یتی مسلمانانه و دلپاکانه، با‌بلتین کوردپه‌روه‌رانه، ده‌بی و ده‌بنه‌ه‌ویتی رۆچی نیشتمانپه‌روه‌ری؟ بو‌یه‌که‌م جار، له‌ویژه و شیعری تازه‌ی کوردیدا و بناغه‌ی بیری سیاسی و هه‌ستی به‌خۆ‌نازینی میلی له‌و رپیه‌وه له‌ناو کوردان ده‌چه‌سپیی؟ له‌به‌ر‌چاوی من‌ریکه‌وتی وه‌ها له‌کاری سیحر ده‌چی وه‌ک له‌حیکایه‌تان ده‌لین فلانه‌ته‌له‌سم به‌ناوی فلانه‌پاله‌وانه‌وه به‌سترابوو تا‌به‌خۆی و ئیسمی ئه‌عزه‌م و ره‌خش و شیریه‌وه نه‌هات ده‌رگای نه‌کرایه‌وه و نه‌هینیه‌کانی ئاشکرا نه‌بوون. زه‌حمه‌ته‌ر‌ووداوی وه‌ها له‌جه‌رگه‌ی واقیعه‌وه هه‌لقوئی.

که‌ئمه‌ده‌لیم ده‌زانم پیشتر تاقه‌سواره‌ی وه‌ک ئه‌حمه‌دی خانی هات و چه‌ند سه‌د سالیکی به‌دوا ئه‌ودا که‌س نه‌هات. هه‌ر حاجی قادر خۆی ژیا و مرد و ده‌یان سال به‌سه‌ر مردنیدا تیپه‌ری به‌ر له‌وه شاگردیکی ئه‌و په‌یدا بی. که‌واته له‌زاهیردا ری تیده‌چی مه‌لای ئیبنوئاده‌میش تاقه‌سواریک بووی وه‌ک ئه‌حمه‌دی خانی، له‌ده‌وروبه‌ری خۆیدا که‌س نه‌بوه هینده‌ژیر و هه‌لکه‌وتوو بووی توانیبیتی خۆی به‌تیشکی بیر و باوه‌ری ئه‌و رووناک کاته‌وه. به‌و پییه‌هاتنی حاجی قادریش بو مه‌لبه‌نده‌که‌ی ئیبنوئاده‌م ده‌بیته‌ریکه‌وتیکی خۆش که‌نه‌یه‌شت دنگی ئیبنوئاده‌م بی سه‌دا بروا و ون بی. به‌لی ده‌شی شتی وه‌ها بگوتری، وا من شته‌که‌م گوت ئه‌گه‌ر که‌سی دیکه‌ش نه‌یلی و نه‌یگوتبی. به‌لام له‌چه‌ند سه‌ریکه‌وه قیاسی حاله‌تی ئیبنوئاده‌م له‌هی ئه‌حمه‌دی خانی و حاجی قادر دوور ده‌که‌ویته‌وه نه‌ک نزیکی ده‌بیته‌وه.

ئه‌حمه‌دی خانی و حاجی قادر هه‌ر دووکیان به‌لگه‌ی کوردایه‌تی و بیری میلییان له‌گه‌ل‌ خۆیانه‌وه و پیوستیان نیه‌به‌«استدلال» و سرنج‌گرتن و به‌دوادا گه‌ران. نه‌هاتنی که‌سی وه‌ک خۆیان به‌دوایاندا، تا‌ماویکی زۆر درێژ یا که‌م درێژ، نابیته‌به‌لگه‌ی خه‌ریک نه‌بوونی ئه‌وان به‌کوردایه‌تییه‌وه، چونکه‌خه‌ریک بوونیان له‌ژوورووی به‌لگانه‌وه‌یه و راستیکی بیگومانه. نه‌هاتنی که‌سی ئه‌وتۆی به‌دوایاندا ده‌بیته‌به‌لگه‌ی زیده‌گه‌وره‌یی و پیشکه‌وتوویی

ئەوان لە چاۋ كات و خەلقى سەردەمی خۆيان و دواى خۆيانىشەو. با واز لە دەلالەتى حالى خانى بىنين و بە حاجى قادروەە بلكيين⁴⁵.

حاجى بۆ خۆى دەبىتە مانىع لەوهدا بکرىتە جىگەى «قياس» بۆ بەهيزکردنى احتمالى ئەوە كە مەلاى ئىبنوئادەم وەك تاقەسوار لە سەردەمی خۆيدا كوردایەتى کردى، چونكە حاجى قادر لە بالەكەتیهوە نەكەوتە سەر خەيالى كوردایەتى تا بىتتە بەلگەى كوردایەتى بۆ ئىبنوئادەم، وەك لىرە بەدواوہ لىى دەدویم حاجى لە دەروەوى كوردستان كەوتە سەر فكر و بىر و باوہرى سياسى خەست.

بەلى بىگومان، لەو باوہرە دام، ئەوہى پى بگوترى باوہرى خاوين و رەوشتى پاك و كردهوى چاك و بەرھەلستى كردنى بىدىنى و ستەم، راستەوخۆ لە خەبەراتى ئىبنوئادەمەوہ ھەلەستەن وەك تىشك لە چرا ھەلەستى، ئەمانەش سامانىكى ئەدەبى و روحى كەم نىن، نەخىر يەكجار زلن و لەوانەن بىنە پالپشتى مەيل و لايەنگىرى بۆ چاكە لە دل و دەروونى مرؤفنىكى وەك حاجى قادردا و تىزتر و ئازاترى كەن لە عاست تەلەكەبازى و شەعبەدەدا. دەتوانىن بلىين ئىبنوئادەم بە رەوشت و كردهوى خۆى زەوى ھەموار كرده بۆ لى روانى توى راستى و چاكە لە سەردەمی خۆى و دواوژدا، بەلام ناتوانىن لەوہندەرا بلىين پەيامى كوردایەتى بە خەلق راگەياندوہ. ھەر نەبى نەبىستراوہ راى گەياندى.

وام تىمەگە بلىيم مەلاى ئىبنوئادەم لەسەر خەتىكى بارىكى سنوورى ميانى حەقپەرستى و كوردایەتى راوہستاوہ و ئەم راوہستانەى بە بەرىوہ نەبوہ شوين پىتەكى يا سىبەرىكى خستىتتە ناو جغزى كوردایەتییەوہ، ئەوہى راستى بى توژىنەوہم گەياندووومى بە دۆزىنەوہى شوين پى ئىبنوئادەم لەسەر چەقى رىبازى كوردایەتیدا بەلام شوين پىتەكە بەرھەم و ئەنجامى پەپرەوى كردنى فەلسەفەىتىكى سياسى سەربە كوردایەتییەوہ نەبوہ بەلكوو لە شەقامىكى ترەوہ ھەنگاوى ھەلپناوہ و بە ئاساى لە سنوورى حەقپەرستى رووتەوہ و بى مەبەستىكى ماددى دونياىى و فەلسەفى، چۆتە ناو كوردایەتییەوہ: مەلاى ئىبنوئادەم بەھوى

45 - لىرەدا جى بەراوردى كردن لە ميانى خانى و حاجىدا نايتتەوہ لە رووى پاىەى تىپھەلكشانپانەوہ لە خەباتى سياسى كوردایەتى. زۆر بە كورتى و سادەبى ئەوہندە راستىيە لىرەدا دەرەبىرم كە دەلىم خانى وەك «مفكر» بۆ بىرى كوردایەتى چوہ، زەرفى مېژووويش يارمەتى نەداوہ بىر و باوہرەكانى بكاتە بانگھىشتىنىك بۆ دامەزراندنى دەولەتىكى كوردى. حاجى كە خۆى بە قوتابىكى خانى ژماردوہ لەبەر زۆر ھوى تايبەتى كە لە سەردەمی خانىدا پەيدا نەبووبوو لە پلەى پەند و ئامۆزگارىيەوہ تىپەرى بۆ قوناغى ھاندان و داواكردنى خەباتى چەكدار لە مىللەتى كورد بۆ وەدەست ھىتانی مافەكانى خوراوى.

دلی هوشیار و فکری حه قه رسته وه گه بشتوته ئەم راستیه که وا له ده برپینی کورد بوون و نووسینی کوردی و هینانی ناوی کوردستان هیچی ناجایه ز پهیدا نابی و چ «بدعة» روو نادا. له مهیدانه دا گالته شی به و که سانه کرده، نه خیر تاوانباری کردوون، که به لایانه وه نووسینی کوردی کاریکی نار ه وایه. دوا ی که میکی تر ئەمهت بو روون ده که مه وه.

ئەم ههنگاوه زله ی مه لای ئیبنوئادهم به ره و راگرتنی کورد له ریزی میلیله تانی تر دا تاکه هوی بلیمه تی و حه قه رسته خوی بی هه لئناوه، له هیج فیڕگه ییکی سیاسی سه رده می خوی و پیش خوی وه فیڕی هه لئنانی نه بوه. وه نیه منیش به لیکدانه وه و سرنج گرتن له هیمای کردار و گوفتاری ئیبنوئادهم گه یشتمه قه ناعهت به بوونی ئەو ههنگاوه له ره وتی ئەودا. خوی به نووسین و سه راحه تی پاته و پات راستیه که مان ده خاته به رده ست و چاوان. له مهیدانه دا به دوا دا گه ران گه یاندمی به ده سکه وتیکی زل له که له پوری ئیبنوئادهم که تا ئیستا وه ک گه وه هری شرایه وه وابوه ده نگ و ناویکی نه دا وه ته وه. ئییره کانه هه مو ارترین و له بارترین جیگه یه بو کردنه وه ی ئەم رووبه ره پیروژه له ده فته ری ژیان و بلیمه تی ئیبنوئادهم.

بو یه کلا کردنی پله ی تاو و ته ئسیری ئیبنوئادهم له ویزدانی حاجی قادر دا، له زیمنی په له فره و ته قه لای وه ده سه ته یانی مه علووماتی پیویست، خواهشی فریا که وتیم له ماموستا مه لا وه یسی کوری مه لا عه بدوللا کرد که خوی له نه وه ی ئیبنوئادهمه. له سه ره تا وه به نامه، دوا یی به ناردنی کتیبیک له دانان و نووسینه وه ی ئیبنوئادهم فریام که وت و به مه دا یه کجار منه تباری کردم و خزمه تیکی زلیشی پیشکەش به میژووی گشتی و هی تایبه تی کورد کرد.

کتیبه که له ژیر ناوی «مشکاة المنقول» دا چه ند مه بحه سیکی له زانسته کانی ئیسلام تیدا یه که ئیبنوئادهم خوی دایناون، له کو تایی کتیبه که دا، وه ک دوا ئالقه ی زنجیره ی باسه کان، نامیلکه ییکی عه ره بی به سه ره تاییکی فارسییه وه شه رح و سه رگوزه شی ئیشکالیک ده گیریتته وه که به «عویصة» ناوی ده با و له بنه رتدا «ابن کمال» دایناوه و به جو ریکی یه کجار زه حمهت و سه خت ئایه تی «لاتشجون» ی پی شی کردوته وه. له که ناریکی نووسینه که ئیبنوئادهم ده فره رموی هه وه ل جار له شه وی هه شی شه والی 1205 ی کوچی له بهر شه وقی مانگ گری ئیشکاله که ی ره وان دوته وه و له روژی «عرفه» که ده کا 9 ی شه والی 1205 پاکنووسی کرده به لام دوا ی دوو سال سه ره له نوئ نویسه تیه وه و خستوته سه ر زنجیره ی نووسینه کانی «مشکاة المنقول». له پیشه کیه که ی فارسیدا ده لئ له «قریه اولز - واته وه لزی - از قرای کردستان» بوه که «عویصة» که ی بو هاتوه. به دوا ئه وه دا

ناوی «عبدالرحمان پاشای بابان» دینی و شاری سلیمانیش به «مقر سلطنه کردستان» داده نیت. دهینی له پیشه کیه فارسیه که دا دوو جارن ناوی کوردستان دهبا.

ئیبنوئادهم له پهراویزی شهرحه که ی عه ره بی رسته ییک ده نووسی من لیره دا وه ک خوی بی زیاد و کهم ده بهینمه بهرچاوی خوینهر تاکوو بی ته رجومان و به جوړیکی راسته وخو گه رمایی و سوژی نووسینه که بیته بهر ههست و زانینه وه:

«ومن العجب انی سمعت انه شنع علی بان الدیاجة کردیة فصدق علیهم
المثل الكردي السائر هم کبیضة خرجوا من قشرها...».

له پهراویزه که هه هینده مان مه بهسته لیره دا که په یوه ندی به گیانی کوردایه تی
ئیبنوئادهمه وه هه یه، واتاکه شی به کوردی ئه مه یه:

«سهیر له وه دایه که لیان به عیب گرتووم پیشه کیه کهم کوردییه، به وه دا
ئه و گوته یه ی کوردیان لی به راست گه را که ده لی وه ک هیلکه له قه پیلکی
خویان ده رجوون...».

سهیری چند زیره کانه و زانایانه و دلسوژانه له زه مینه ی دیفاع کردن له نووسین به زمانی
کوردی، هه ره پهندی کوردی، ئه و که سانه ریسوا ده کا که کوردن و شهرمیان دیته وه له
زمانه که یان.

ئهم نووسینه ی ئیبنوئادهم که له 1205 دا نووسراوه شهش سالان ده چیته پیش
وه قفنامه که ی «عبدالرحمان پاشای بابان» که وا به سه ر کتیبه که ی «صحیح
البخاری»⁴⁶ یه وه نووسراوه و ناو و سنووری کوردستانی قه له مره وی بابانی تیدا تو مار کراوه.

لزوم نابینم من خو هه لقوتینم له هیما و راگه یاندنی ئهم نووسینانه چ له پیشه کیه که و چ له
پهراویزه که دا، هه ره ئه وه نده ده لیم به دهست خو م نیه تا تیوه یان راده مینم ئیبنوئادهم به لاوه
زلتر ده بی و خو مانم بچوو کتر دیته بهرچاو که هینده نانکویرین له گه ل مروقی وا بی
هاو تاماندا. گیانی کوردایه تی و شوړشی کورد قه رزه به سه ر شانیا نه وه په یکه ریکی سامناک
بو ئیبنوئادهم بهرپا بکه ن له شوینیکی ئه وتو کوردستان یا خود هی باله که تی که وا پر بی له
ده لاله ت... با بلین له سه ر چه قی ئه و شه قامه ی که ده نوپرتته خانوه که ی «قصر السلام».

46 - به زهنگو غارف له به شی یه که می ئهم نووسینه دا بلاو کرایه وه.

بگه‌رپینه‌وه بو پیشه‌کی و په‌راویزه‌که.

زانیمان پیشه‌کیه‌که به فارسی نووسراوه، که‌چی له په‌راویزه‌که وا ده‌رده‌که‌وئ عه‌ی‌بگه‌ره‌کان کوردی‌بوونی پیشه‌کیه‌که‌یان به عه‌یب داناوه. تو بلی‌ی هوی نه‌مانی ئەم پیشه‌کیه کوردیه چی بووبی؟ به‌لای هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی کتیب و پیشه‌کی و په‌راویزه‌که‌یان دیوه هه‌ر پیشه‌کی فارسیه‌که‌یه وه‌ک کوردی هاتوه به‌ر گوئی خه‌لق یاخود به کوردی ناوی رۆیوه. من ئەم ئی‌حتماله زۆر بی‌هیز داده‌نیم چونکی سه‌ره‌رای ئه‌وه کوردی به فارسی له‌قه‌له‌م ندری، هه‌ر فارسیه‌که خۆی له‌وانه نیه له سه‌ره‌تاوه پیشه‌کی نووسینه‌که بووبی چونکه باسی ده‌نگدانه‌وه‌ی نووسینه‌که و ده‌مه‌ته‌قه‌ی که له‌سه‌ری هه‌لستاوه ده‌کا. هه‌لبه‌ت دیاره فارسیه‌که به دره‌نگه‌وه نووسراوه، ده‌نا نه‌ده‌شیا شتی دواکات به نیه‌سبه‌ت نووسینه‌که‌وه باس بکا. وا ده‌زانم له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بی، ئینوئاده‌م که دوا‌ی دوو سال پاک‌نووسی کردوه پیشه‌کیه کوردیه‌که‌ی هه‌لبواردوه و سه‌ره‌له‌نوئ به فارسی پیشه‌کی‌کی تازه‌ی نووسیه‌که سه‌رگوزه‌شتی «عوبسه» که و ئه‌و ماجه‌رایه‌ش ده‌گیره‌تته‌وه که دوا‌ی شی کردنه‌وه‌ی له لایه‌ن خۆیه‌وه له نیوان مه‌لایان رووی داوه و هه‌ندیکیان به ناوی خۆیا‌نه‌وه بلاویان کردۆته‌وه و خه‌لات و به‌راتیشیان پی وه‌رگرتوه.

ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌م به نیه‌سبه‌ت په‌رسپاره‌که‌وه زۆر سافیلکه‌یه و یه‌کلا کردن و ساغ کردنه‌وه‌ی گری ئیشکالی نه‌مانی پیشه‌کی کوردی و گۆرانی بو فارسی پتر لیکۆلینه‌وه و زیهنیکاری ده‌وی، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی بو زه‌رفی ئیستا‌که‌ی من و باری نووسینه‌که‌م نه ده‌ست ده‌دا و نه ئیمکانیش هه‌یه بای پیوست خۆمی پتوه خه‌ریک بکه‌م و لئی بتۆژمه‌وه، هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه که بارستیک زۆر له نووسینه‌که‌م داده‌گری، گریمان بۆم لوا پتوه‌ی خه‌ریک بم و یه‌کلاشی بکه‌م. له‌به‌ر ئەمه ئیشکاله‌که ده‌هیلمه‌وه بو دوارۆژ و هه‌لیکی له‌بارتر. جاری به‌وه‌نده لئ دوانه و خستنه به‌رچاوه‌ی وازی لئ دینم.

ده‌بینی شوین پی ئینوئاده‌م له‌سه‌ر شه‌قام و ناو جغزی کوردایه‌تیدا هه‌موو چاویک ده‌یخوینتیه‌وه به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ده‌بی به‌سه‌لمینین ئینوئاده‌م له مه‌لبه‌ندی حه‌قه‌رستی و مسلمانه‌تی و دل هوشیاری خۆیه‌وه گوزه‌ری که‌وتۆته هه‌ریمی کوردایه‌تی و له‌م گوزه‌ره‌دا چ هاندهریکی سیاسی پالی پتوه نه‌ناوه و به‌ده‌روونیشیدا خه‌یالی هه‌لگیرانه‌وه‌ی کوردان له دژی «خه‌لیفه» تی نه‌په‌ریوه، به‌لگه‌ش ئەمه هه‌ر له نووسینه‌که‌ی خۆی دیته به‌رده‌ست چونکه ناوی «سلطانی عثمانی» - که ئه‌وسا «سلطان سلیم» بوه - به حورمه‌ته‌وه ده‌با.

بۇ پشووئىكى كورت با واز له راگه باندنى سىاسى و ميژوويى ئەو نووسىنانەى ئىبنوئادەم بىنم و دوو پەيامى سۆزناكى مرؤفايە تىيان لى بگيرمه وه: سۆزى پەيامىكىان به نىسبەت خۆمه وه ئەوهى تريان به نىسبەت هەموو كەسيكه وه كه پايەى به رزى ئىبنوئادەم بناسى.

له دوا پەرى نامىلكەى كۆتايى زنجيرەى «مشكاة المنقول» رىكەوت و هەلكەوتىكى هەست بزىوم كەوتە بەرچاؤ. ئەم پەره كاغەزەى كۆتايى كىتبه كه به ئەسل نامەيىك بوە له مەلا عەبدو رپره حمانى كاكى جەليە وه، كه كورى مەلا عەبدو للاى كاكى جەلى باپيره گەورەى جەليزادانە، بۆ مەلاى ئىبنوئادەم هاتو. خەت و ئىمزاى نامە كه دەستنووسى مەلا عەبدو رپره حمانن و بەلاى ئىمە وه زۆر ئاشنان، هەلبەت ناوهرۆكى نامە كەش كه به فارسى نووسراوه هەر زادەى دەروونى ئەوه.

لەم نامە يەدا كاكى جەلى له عادەت بەدەر پايە له ئىبنوئادەم دەنى و هەلى دەداتە وه. دياره ئەم هەموو پايە لى نانه و هەلدانە وه يە هى «مجاملە» ى سادە نين و چەندىكى لىيان كەم كەيه وه بۆ تىبردنى لانى مجاملە ديسانە وه بايى ئەوه يان لى دەمىتتە وه كه نامە كه بۆ مەلايىكى زىدە زل و باوهر پى هاتوو و لىسەلمىتراو نووسرايى، بەتايبەتى ئەگەر ئەوهى تى بخوتىنە وه كه مەلا عەبدو رپره حمانى كاكى جەلى خۆى يە كىك بوە له مەلا هەرە گەورە كانى ئەو سەردەمە و له تەمە نىشدا هەلكشپوتر بوە له ئىبنوئادەم.

بۆ من ئەم پەيوەندىيەى ميانى جەليزادە و ئىبنوئادەم يە كىك بوو له مژدە هەرە خۆشە كانى ئەو سەردەمە لەبىر كراوه كه له رىي زۆر پىرۆزى كىتبيكى مەلاى ئىبنو ئادەم پىم گەيشت.

پەيامى دوهمى كاغەزە كه كه سۆزىك دەداتە وه بۆ هەموان، نەك هەر بۆ خۆم، ئەوه يە كه ئىبنوئادەم پىشتى كاغەزە كه و بەتالايى ميانى دىره كانى نامەى جەليزادەى به نووسىنى ئاخەليوئەى كىتبه كهى خۆى پر كردۆتە وه، واتە هيندە كاغەزى نەبوە بۆ تىدا نووسىن كه ئەو تاكه پەره نامەى دۆستىكى خۆى له بىر بباتە وه، دەر لەحزە وه ك هەليكى هەلكەوتوو كاردروستى خۆى پى كردو، له هەمان كاتدا نووسىنە كهى مەلا عەبدو رپره حمانىشى پاراستو. لەمەرا، جارىكى دىكەش كه م دەستى ئىبنوئادەم خۆ دەنوئى، پىشتەر بەوهدا خۆى نواند كه شەرحى «عويصه» كهى لەبەر شەوقى مانگ نووسيوەتە وه، دياره چرا و مۆمى نەبوە، ياخود بە گران بەهاى زانيو، كه شتى لەبەر بنووسىتە وه. تۆ بزانه زال بوونى خۆشەويستى زانست بەسەر مرؤفدا چەندى خەرىك دەكا و بە كوئىدا دىتى و دەبا.

من له سرنج گرتنى خومدا له عاست ئەم گيانە پانەوپاتەى كوردايە تىي مەلاى ئىبنوئادەم، سەرلەنوئى و بە جۆرىكى روونتر له جاران بۆم ئاشكرا دەبى كه وا كوردايە تىي ئىبنوئادەم له

حەقپەرستىكى پرووت و يېقىلەوه دىت و چ باكى لەسەر رابەرى سىياسى نەكەوتوھ فېرى بكات، بۇ ھىچ مەبەسىكى سىياسىش ئەم قسانەى نەكردوون: پياويكى خواپەرستى حەقناسى نەترساوھ و چى بەراست دەزانى ئەمە دەلى و دەكا بەبى نىيازىكى نەينى سەربە بەرژەوھەندى دنياوھ. كە ئەمە دەلىم بەلاى خۆمەوھ لە نرخی راستەقىنەى بىر و باوھرەكانى ئىبنوئادەم زىاد دەكەم، بەلام نەك زىادكردنى بە واتاى خستەنە سەر و بۇ خواستەنەوھ بەلكوو ئەو زىادكردنە كە بە دەرخستى نرخەكە نەبى نايىتە بەر چاوانەوھ. ئەگەر مەلاى ئىبنوئادەم وھك خەلقى تر لە رابەر و مامۇستايان فېرى گوتنەوھى راستى و مافى مىللەتەكەى بووبا دەبوو قوتابىيىكى باش نەك پىشەوايىكى ھەلكەوتوو لەو مەيدانەدا.

لەم تىبىنەى دوایى را بۇ تىبىنەىكى گرنگى تر دەرۆم، ئەویش لەلاى خۆبەوھ نەختىك رۇشناى داوئزى بۇ سەر بابەتى لىكۆلینەوھەمان لەبەر چاوى خويئەر بەتايبەتى ئەو خويئەرەنەى دەيانەوئى مامۇستايىك بدۆزنەوھ لە كوردستانى عىراقدا بىرى حاجى قادرى بۇ كوردايەتى بردى:

ئىمە كە بمانەوئى وا رابنوئىن، وھياخود بسەپىنن، حاجى قادر لە كوردستانەوھ دەستى بە كوردايەتى كوردى بۇ ئەو ئىسپاتەش پىنوئىستمان ھەبى بە مامۇستايىك مېشكى زاخا داىى بە بىرى كوردايەتى، ئەوسا گرتىكى گەورەمان دىتە بەر كە بە گەزوغرىئى ئەم بۇچوونە چ رەواندەنەوھىيىكى بۇ پەيدا نابى، چونكە كە دلىنا نەبىن بەوھ سەردەمى حاجى قادر كە سەردەمىكى نوئىر و پىشكەوتوو تر بوھ لە سەردەمى مامۇستاكەى و ئەم سەردەمە پىشكەوتوو ترە بىتتە مامۇستاي حاجى، ئىتر لە كوئ و چۆن مامۇستايىكى تر پەيدا كەين بۇ مامۇستاكەى حاجى؟ خۇ ناشكرئ و ناسەلمىنرئ بلىين مامۇستاكەى حاجى ھەوچى بە مامۇستايان نەبوھ چونكە ئەم تەرزە گوتەبە بى بەلگە لە كەس وەرناگىرئ، كە وەرىشگىرا دەبى لە ھەموو كەسىك و بۇ ھەموو كەس و لە عاست ھەموو داوايىكى وھك ئەم داواىە پەسند بكرئ. ئەوساش شىرازەى سەر لە بەرى لىكۆلینەوھ و تۆژىنەوان ھەلدەوھشى و ئارەزۆى تىكرائى گوتوان و نووسەران و خاوەن داوايان دەبىتە بەلگە. كە حاجى قادر پىنوئىستى بە مامۇستا ھەبووبى دەبى مامۇستاكەشى ئەو پىنوئىستەى ھەبووبى. كە يەكىك بى و بلى نەخىر مامۇستاي حاجى ئەو بلىمەتە بوھ لە خۆو شتى زانىوھ ئەوسا ئەو كەسە دەبى چەند پرسىاران يەكلا بكات و ئەم خالانەى خواروھ بە بەلگەى پتەو بسەپىنى:

خالى يەكەم: حاجى لە كوردستانى عىراقەوھ دەستى كردوھ بە كوردايەتى، چونكە ئەگەر ئەمە نەسەپىنى پىنوئىست نامىنى بە دۆژىنەوھى مامۇستا بۇ حاجى لەو رۆوھ كە حاجى لە دوايىدا، ژيانى ئەستەمبۆلى بۇ دەبىتە مامۇستا.

خالى دوهم: ئەم كوردايەتییەى لەو مامۆستايە وەرگرتووە كە نیازە بكرى بە مامۆستای حاجى، نەك لە یەككى تر.

خالى سێیەم: مامۆستا كەى حاجى هیندە زانا و بلیمەت بوە بە بیری تیژی خۆى راستى سیاسى و مافى میللەتى دۆزیووەتووە لە سەردەمى كدا كە هیشتا ئەو تەرزە بێر كەردنەووەیە لەو مەلەبەندەدا لە سگى مېژووى كورددا نەرسكا بوو. سەپاندنى ئەو جۆرە بلیمەتییەش بە كەیفە نایى، دەبى هەبوونى شتى وەها لە لیدانەووى زوربەى زانراو و نەزانراوى گوتە و كەردەى ئەو كەسە بەدەرخرى.

بەنەسبەت مەنەو كە دەلیم مەلای ئینوئادەم لە رېى گيانى حەقەپرستى و ئازایى و زانایى خۆیەو كوردبوون و بە كوردى نووسینی رەوا دیو، هیچ ناچار نابم ئەو بەلگانە بێنمەووە كە هەبوونى بیری سیاسى داخوازییان دەكات چونكە سەلماندى راستى و مل دانە حەق شتى ئەوتوین لە مەلایەتى راستەقینە چاوەنوار دەكرین. من نەمگوت ئینوئادەم كوردایەتى سەربەخۆى كەردووە كە لە رېى ناسینەووە مافى نەتەوايەتى كورد و هەست كەردن بە نەبوونى كيانى كوردییەووە بۆى پێك هاتبى تاكوو ناچاربم ئەم هۆى ناسین و هەست پێ كەردنە لەودا بدۆزمەووە لە كاتى كدا ناسین و هەستى وەها لای كەسى تر نەبوە.

ئەو هیندە ئاكار و ئاسارى زانایى و ئازایى و حەقەپرستییەى كە من لە ئینوئادەمدا رەچاوم كەرد و بە بەلگەش سەپاندم باى ئەوئەندە گوتە و كەردە و بېر و باوەرێانە دەكەن كە راستەوخۆ لە گيانى حەقەپرستى و زانایى و ئازایى رۆوتەووە هەنگاوى پێ هەلینابى بۆ ناو راستە شەقامى گروگالى كوردایەتى و بەرەوا زانینی كوردبوون و بە كوردى نووسین، كە ئەمانە جارى قوئاغێكى مېژووی بەرفرەوان لە پێش بزووتنەووى سیاسى و قەومییەووە دین و رەنگە لە هەموو قوئاغێكى مېژوودا لای تاكە مرۆفى ئازا و هوشیار و زانا بدیترین.

یەكێك بیهوى پەیدا بوونى ئەو تەرزە حەقەپرستییە و مێشك رۆونییە بكا بە شتىكى ئاسان و ئاسایى دەتوانى چەندین ئایەت و حەدىس و مەبدەئى ئایینی بكا بە ئیستگە و لەسەرى هەلچەقى وەك «كلکم لآدم و آدم من تراب - لافضل لعربي على عجمي الا بالقوى - ان اكرمك عندالله أتاكم... هتد» بەلام نووسراوى ناو قورئان و كتیب شتىكە و هەلۆهستى راستەقینە شتىكى تەواو جودایە. ئەم ئایەت و حەدىسانە هەر هەبوون كە مەزەهەبى كە گەورەى ئیسلام رنى عەرەبى هەلاوێرد لەودا كە پیاوى غەبرى عەرەب بى بە هاوكوفى «كفوء». «ان اكرمك عندالله أتاكم» دەچووە چاوانەووە لە حالى كدا خەلافەت كرا بە مافى تايبەتى قورەیش، هەندىكیش وىستیان بىكەن بە مافى بېهاوبەشى نەووى عەلى و فاتیمە.

خۆت دهزانی توهمه ی «الشعوبية» چەند کەسی هونەرور و زانای ریسوا کرد و چەند رینگه ی بیر کردنه وه ی بیروزی کویر کرده وه.

دهبینی من نامه وئ هه لوهستی رۆشنبیرانه و حه قه رستانه ی ئیبنوئادهم له بهر تیشکی ئەم مه بده ته نه زه رییانه ی ناو کتیبان کز که مه وه و پپی بلیم ئەمه هه لوئستیکه به ئاسایی و راسته وخۆ له نووسین و باوه ره کانی ئیسلامه وه دینه دی و به وه شدا ده مه ته قه داشکینم به لای به رزه وه ندی خۆمه وه که بمه وئ له بایه خی راگه یاندنه کانی ئیبنوئادهم کهم که مه وه به نیسبه ت کرانه وه ی هۆشی حاجی قادر بو بیرى نیشتمانپه روه ری، چونکه من له به یه کدی گرنتی هه لوهستی ئیبنوئادهم له گه ل تیکرای هه لوهستی پیاوانی ئایینی و تاییه تی پیاوانی رۆزگاری خۆی لایه نی واقع ده کهم به حه کهم، نه خۆم و نه خوتنه ر و نه راستیش نا هاویمه هه له ی حوکمی نه زه رییه وه و مه بده ئی روته وه و واقعیش ئەوه بوو که له پیشه وه به ره نگاری بووم و مافی ته واوی ئازایی و زانایی و حه قه رسته ی مه لای ئیبنوئادهمی لی وه رگرتم، به شانازییه وه بو خۆم.

وا ده زانم له م دیارخستنه شدا هه موو سودمه ند بوونیکى مومکین له زه مینه ی کرانه وه ی هۆش و ئازابوون به نیسبه ت حاجی قادر و غه یری ئەوه وه خرایه تای ته رازووی راستی بی فیله وه، واته یه ک تۆسقالم له بایه خ و نرخى په یامه کانی ئیبنوئادهم دانه شکانده وه، هه ر ئەوه نده شم لی داواده کری و چی تریش نه به به ر مه وزوعه وه یه و نه به به ر منه وه. هه روه ک لی ره به دواوه ش بو ت روون ده بیته وه به ده م ره وتی به ره و ئاسۆی دیار و نادیارى ئەم لیکوئینه وه له راده ی کار تیکردنی په یامه کانی ئیبنوئادهم له ویتزدانی حاجی قادر، چی به ده ستمه وه بی به ده سته وه ی ده دم و هینده ی تۆسقالیکى لی گل ناده مه وه، ئەوساش ئەگه ر من به سه ر شتاندایه تیپه ریبیم و فه رقه م پپی نه کردی له من به دواوه کۆره کوردی زیره ک و چالاک به سه هوو چوونه کانم بو راست کاته وه، خۆ پپی ناوی من بیلیم کاری وا نه فه س درێژی کۆتایی نادیار به که سیک و دوو که س ئەنجام نادرى، به به ریه وه هه یه چین چین نووسه ران بین و لی زیاد که ن و که له به ره کانی پر که نه وه.

ئاشنایی خودی خۆم له گه ل ئەم باسه دا شتیکی تازه نیه: به ره له وه که س له سه ری نووسی بی وه یا من ئەم «مشکاة المنقول» ه ی ئیبنوئادهم دیبی له جیلی جه لیزادانی پیش خۆم بیستوه، به تاییه تی له مامم شیخ نورالدین، که وا یه کیک له سه رچاوه کانی ئیلهام بو حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدوللا له مه یدانی پزانی میشک و ره وشه نی بینین و ئارابوون له کۆمه لدا بیر و باوه ر و هه لوهسته کانی ئیبنوئادهم بوه.

رهنگه ئەمه لهو راستییانه بی چ دەمه ته قه هه لئه گری، به لام ئایا لهم رپیازه دا تا کوی چوون و ئیبنوئادهم به کام پایه ی ئازایی و حه قه رستی و رووناکی بینینی گه یاندوون؟ تۆ بلیی فیری کوردایه تی به واتای خه باتی سیاسی قهومی کردبن؟ تیکۆشان و ته قه لّای من لهم پیچه به ده وره ی هه لّسوور و داسوورم، وه ک راوچی ناشاره زا، بۆ وه ده ست هینانی «یقین» ه له ناو ئەو هه موو تاریکستانه ی ده روی مه به ستدا: ده لیم به لکوو، کوردی گوته نی، خوا و راستان بگه مه ئەنجامیک بای ئەوه رووناک بی که له گرنگی باسه که و نرخه خه باتی حاجی قادر بوه شپته وه. یه کلا کردنی پرسپاری سه ره تای ده ست پێ کردنی حاجی قادر به خه باتی سیاسی کوردایه تی یه کیکه له پرسپاره هه ره بنچیه کان له سه رپاکی میژوووی خه باتی سیاسی کوردی نوێ.

ئه وه ی من بۆم ساغ بۆته وه به جوړیکی بیته ئویل و پاته و پات، تاو و ته ئسیری مه لای ئیبنوئادهم له گیانی حاجی قادردا هه ر تا ئەو راده یه بوه که له شیعر و نووسینه کانی حاجی مه لا عه بدولّادا به دی ده کری، لهو رووه وه ش گه شترین میراتیکی حاجی مه لا عه بدولّا که له بهر ده ستماندا بی ئەو دوو به یته یه که وا به دوا قه سیده ییکی «متصوف» انه ی مه یله و دریزی فارسیدا دین:

با بکه م تبدیلی وزن و قافیه و رویه و عروض
به م زه مانه هیچی تر شیعرم له بۆ هه لّناستی

بیکه مه کوردی زمانی خۆمه چاکی تینه گه م
خوایه توفیقم به دی من به نده توو مولاستی

جگه له مه، له بره شیعیکی دیکه ی فارسیشدا که دره ختی سه روکه کانی ته ریه تی نه قشبه ندی ده لیته وه، کاتیک نۆره ی سه روکایه تی ده گاته «مه ولانا خالد» ئەم دوو به یته ده لّی:

ز شاه دهلی عبدالله انور
محمد خالد ما یافت زیور

سراسر نسبتش دریای نوردست
ضیابخش لوای شهرزورست

گوته ی «خالد ما» واته خالیدی خۆمان، هی کوردان، و پێ داگرتنی له سه ر ئەوه که «خالد» هی خۆمانه، به دوا ئەویشدا هه لّدانه وه ی ناوی شاره زوور هه ستیکی کوردایه تی

ئاشكرای تېدايه به تاييه تي كه ئه سلی كاره كه چ په يوه ندييكي به دونياوه نيه و به ئانقه ست
نه بي جيگه ي هه ست و سۆزي كوردايه تي تېدا نايته وه. به راستي له م دوو به يته دا حاجي
مه لا عه بدوللا دري به دره ختي نه قشبه ندي داوه و كوردايه تي تي ترنجاندوه.

ده شي مه ولوود نامه كه شي كه وه ريگير اوته سه ر كوردی بخريته ريزي ئه م هه لبه ستانه وه
ئه گه ر له پيش ئه وانوه نه بي، چونكه نووسيني په خشان به كوردی له و سه رده مانه دا كه متر
باو بوه تا هه لبه ست.

ئهم نووسينانه ي حاجي مه لا عه بدوللا بو كاتي خويان ههنگاوي به ره و پيشه وه بوون له سه ر
رېبازي كرانه وه ي كوردايه تي. به لام هيچ كاميكيان له و دهمه دا نه نووسراوه كه هيشتا حاجي
هه ر له كوئي بوه و هه موويان پاش روښتني ئه و بوه بو تور كيا. به لگه بو نووساني ئه مانه له
دواي روښتني حاجي له وه وه دي كه وا حاجي مه لا عه بدوللا له ته مه ني كاملي،
ده مه وپيري، هه لبه ستی متصوفانه ي داناون. بيگومان به ر له وه بيته جينشيني باوكي، حاجي
مه لا ئه سعه د، هه لبه ستی گوشه گيرانه و دونيا نه ويستانه ي دانه ناون، هه ر بيريشي له
دانانين نه كردوته وه. سالي مه رگي باوكي 1289 ي كوچييه، ئه وسا ده ميک بوو، هه ر نه بي
6-7 ساليك بوه حاجي قادر له كوئي روښتوه. پي ناوي دريژه ي بده م به م لابسه و جي
بو بستينم له باسي حاجي قادر؛ به لگه زورن ئه وه ئيسپات بكا كه دواي روښتني حاجي
قادر به ماوه ييك حاجي مه لا عه بدوللا ئه و هه لبه ستانه ي هوندوونه وه، من ليړه دا ته نها يه ك
به لگه ديتمه وه بو ئه وه ي قسه كه م بچيته دلي خوښه ره وه:

ديت له هه لبه سته كه ي يه كه مدا حاجي مه لا عه بدوللا ده يه وي «قافيه و رويه و عروض»
و زماني هه لبه ست بگوري و بيكاته كوردی. دواي ئه مه له قافيه و كيشيكي نويدا به
كوردی ده ست ده كا به هوندنه وه:

يا خاتم الرسل چ عه جيبه حيكايه تم
يا هادي السبل چ غه ريبه شيكايه تم

ئيتر له سه ر ره وشتي كوئينه ي شاعيرانی رۆژه لات خو ده شكينته وه و خو نزم ده كاته وه تا
ده گاته ئه م به يته و ده لي:

مه نواره قامه تي زلم و ميژه ري سپيم
دلّم ره شه ... هتاد

لەم بەیتەدا دەردەکهوێ حاجی مەلا عەبدوڵلا لە کاتی هەلبەستنی بەیتەکهدا میزەری سپی لەسەر ناوه. ئەوێ مەعلوومیکی بیگومانه حاجی مەلا عەبدوڵلا دواى مەرگی باوکی لە 1289 میزەری بەستوه، تەنانەت لە 1288 دا که لە خزمەت باوکیدا دەچی بۆ حەج رانک و چۆغەل و جل و بەرگی قەتارچیپانەى لەبەر کردوه. پێى ناوئ هیندەش گوماناوی بین و بلیین بە چ مەعلووم مەبەسى لە وشەى «عمامە» ماناکەى حقیقى بێ و بە «مجاز» مەبەسى «مەلایەتى» نەبێ و بەوهدا «عمامە» لە بەیندا هەل بەستى؟ چونکە راگەیاندى «حقیقى» عمامە که ریکتر دى لەگەل ئەو «حەقیقەتە» زانراوهى که لە جل و بەرگی حاجی مەلا عەبدوڵلاوه بە ئیمە گەیشتوه،

لیرەدا «بەج مەعلووم» هەموو راستیان کوێر دەکاتوه. ناشى بێبەلگە و بۆ خاترى گومان لیکردنى بى بنج واز لە واتای «حقیقى» وشە بینین و «مجازى» یەکهى بە دەستوه بگرین. ئەگەر وا بکهین دەگەینه حالىک کەس لە کەس نەسەلمینى و کەس بە کەس باوهر نەکا. خو ئەگەر بە بیری خو ماندا بینینوه که لە کاتی سەفەرى حاجی قادر و جى هیشتنى کۆبەیدا تەمەنى حاجی مەلا عەبدوڵلا لە 22 سالى تى نەپەراندوه ئیتر هەر بە جارێ دەسەلمینین ئەم میزەرە و شیعری متیوفانەى دواى رۆیشتنى حاجی قادر بوە. خولاسەى گوتە ئەمەیه نووسینەکانى حاجی مەلا عەبدوڵلا لە دەمەو پیریدا بەرهم هاتوون و تەواویک دواى دوور کەوتنەوهى حاجی قادر بوە لە کۆبى.

من لیرەدا که بەرهمەکانى باپیرم، حاجی مەلا عەبدوڵلا، بە نمونە دیتمەوه بۆ ديار خستنى تین و تاوى فیکریی ئیبنوئادەم لە دەروون و وێژدانى حاجی قادردا بۆیهیه چونکە لە سەرپاکى بەرهمى حاجی قادر و حاجی مەلا عەبدوڵلا که کوردایەتییان تیرا دیارە بى و مەعلوومیش بى زادهى کۆبەن هەر ئەمانەى حاجی مەلا عەبدوڵلا هەن، کاتى بەرهم هاتنیشیان بیگومان دەکەوتتە دواى سەفەرى حاجی قادر.

کەواتە من بە هینانەوهى نمونەکان لە خوّمەوه یارمەتى ئەو باوهر دەدەم که وا بى بەلگە دەلى حاجی لە زویکەوه کوردایەتى کردوه، چونکە ئەگەر ئەو نمونانە نەبن، نەک هەر روحى کوردایەتى بەلکوو هەرچى تاو و تەئسیریکى کوردایەتییى ئیبنوئادەم هەیه لە ژيانى حاجی قادردا وهک نەخشی سەر ئاوى لى دى لەو روهوه که هیچ بەلگەى ماددى بەدەست کەسەوه نامینى تریسکەییکی ئەو تاو و تەئسیرە بداتەوه. هەر نەبى بەهۆى لەگەل یەکیدى ژيان و لە رپى رەفاقت و هاومەشرەبیهوه دەشنى بەرهمى حاجی مەلا عەبدوڵلا بکرى بە بنگەى «استئناس» بۆ جوور و چۆنەتى دل و دەروون و وێژدانى حاجی قادر، ئەگەر ئەو

«استثناس»ه نهی تاکه بهک بهیت و دیر و پیتی حاجی قادرمان به دهستهوه نیه که له کۆیهی گوتبن وهیا نووسین به تهئولیش بچیتتهوه بو لای بیری کوردایهتی.

له فهرزی ئه گهر شتیکی واش هه بی و بهو فهرز دانانه مان ئه و په ری «احتمال» بگرین، شته که له پهراویزی واتا و گیانی هه لبهست و نووسینه کانی باپیرم ده رناچی. خۆت ده زانی، خویته ری به ریژ، لیره دا سه ر له نوئ به و گوته ی «له فهرزی هه شی» یارمه تی «احتمال» ی بوونی تاو و ته ئسیری «ئینوئاده م» مان دا له ویزدانی حاجی قادردا و یارمه تیه که شمان لپی دئ بیته دلدانه وه ییک بو ئه وانیهی چه ز ده که ن حاجی قادر له بیشکه ی مندالی و گه نجایه تی خۆیه وه دهستی کرد بی به کوردایه تی. سرنجت بو ئه وه ش راده کیشم که فهرز دانانه که به لانی که مه وه ماوه ی بیست سالیک، حاجی قادر پیش باپیرم ده خاته وه له و مهیدانه ی ههست به کوردایه تی کردنه دا چونکه هه ر نه بی باپیرم بیست سالیک دوا ی رویشتی حاجی گوته و هه لبهسته کانی سه ربه کوردایه تی داناون، که حاجی له کۆیه را شتی وای گوتبی وهیا ههستی پی کرد بن، ئوتوماتیکی، ئه و بیست ساله پیش باپیرم ده که ویتته وه. وا ده زانم فهرز دانان و تی خویندنه وه ی «احتمال» هه رگیز داوامان لی ناکا له بیست سال زیاتر مهیدانی بو چۆل بکه یین و گهرده نی ئازاد که یین له به لگه و ئیسپات.

له بیرت نه چی من له م چه ند گوته و دیره ی نووسینی دوا ییمدا مه به سم بیر و ههستی سه ربه کوردایه تیه نه ک گیانی ئازایی و چه قه رستی و دژایه تی ئه فسانه، چونکه گو توومه و لیره به دواوه زیاتریشت بو ئاشکرا ده بی حاجی له ماوه ی مانه وه ی کۆیه ی و به دوا ژیان و گه شتی له باله که تیدا که مه فته نی ئینوئاده م چه قسووریکی نه بوه له و مهیدانه دا، چه ندیکی بشلیی له بوونی تین و تاوی ئینوئاده م بو بردنی حاجی قادر به ره و ئازاتر و تیژتر بوون له دژی ته له که بازی و ئه فسانه و کاری ناروا جیی به زیاده وه بو ده بیته وه له کرده وه نه ترسه کانی حاجی قادر.

ئه وجا، سه رله نوئ، با بگه ریینه وه بو ده لاله تی ئه و چه ند به یته که به هی ئینوئاده م ناسراون.

له بره شیعه ره که دا ده رده که وئ ئینوئاده م هه ر له رۆمیانی دیوه کتیبخانان ویران که ن «رۆمی ئه وایا بوون، کتیبخانان ده که ن طی»، له وه پیشتر چاوی به ده سترۆییویکی کورد نه که وتوه بی حورمه تی بکا له گه ل کتیبان.

ئاخۆ ئه گه ر ده سه لاتداریکی کورد، وه ک داگیر که ریکی عوسمانی، ولاتی غهیری خۆی داگیر کردبا، کتیبخانه ی ویران ده کردن و قورئانی ده سووتاندن! یاخود سه بارهت به باوه ری ساده و به هیزی سه ربه غه یبه وه ترسیکی ئاسایی له کتیب و نووسراوه ی په یوهست به ئایینه وه له

سووتاندنی کتیبانی مه‌نع ده‌کرد! ره‌نگه کوردیش که ره‌وی بردیته سهر غه‌یری خۆی وه‌ک تورک و غه‌یری تورکی کردی له لانی کوشتن و تالان کردنه‌وه، به‌لام قه‌ناعه‌تم هه‌یه ریزی کتیب و نووسراوی گرتوه.. لیان ترساوه، به‌یته‌کان وا راده‌گه‌یه‌نن که له‌وه به‌پیشه‌وه ئیبنوئاده‌م کاره‌ساتی ویران کردنی کتیبخانانی نه‌دیوه، تا‌غا و به‌گ و میری کورد له کوردستاندا کتیبیان نه سووتاندوون.

ئه‌وه‌ی راستی بی تا ئیستاش کورد له عاست کتیباندا هینده ئازا نین بویرن بیان سووتینن. چاره‌های جار دیومه، تۆش دیوته، گه‌وره و گچکه، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار، ده‌سه‌لاتدار و لات، په‌ره کاغه‌زیان له‌سه‌ر زه‌ویه‌وه هه‌لگرتوه و ماچیان کردوه و له کونه دیواریکیان ئاخنیوه. به‌لی به‌م دواییه که کاغه‌زی رۆژنامه و گو‌فار و ده‌فته‌ر و کتیبی قوتابخانان و کاغه‌زی میری که‌وته‌ن کووچه و کۆلانان و وینه‌ی رووت و بیحورمه‌ت له روویه‌ره‌ی نووسراواندا زۆر بوون، کاغه‌ز حورمه‌ت و پیروزی جارانی دۆراند. به‌لام لی‌ره به‌پیشه‌وه له نه‌زه‌ر کورددا کاغه‌ز خزمی «قرآن» بوه و له سه‌رده‌می ئیبنوئاده‌م و کاتی هه‌لبه‌ستنی ئه‌م چهند دیره‌ شیعه‌دا له کتیبه‌کانی مزگه‌وت به‌ولاره به‌ده‌گه‌من نه‌بی کاغه‌ز به‌رچاوان نه‌ده‌که‌وت. بو‌یه‌یه دیتنی سووتاندن وه‌یا ویران کردنی کتیبخانه ئه‌و کاره زله‌ی کردوه له دل و هه‌ست و خویته‌ی پیاویکی وادا. سووتاندنی کتیبخانه راسته‌وخۆ سووتاندنی تایینه و بیحورمه‌تی کردنه له به‌رانبه‌ر ئه‌و ناوانه‌ی دلی دینداریک ده‌جو‌شینن. له ده‌وروبه‌ری کۆیه و عه‌شره‌ته‌کانی رانیه قورئانیک ناوی ده‌رکردبوو به «قه‌یسه‌ر کوژ»، سه‌د جارانی له ته‌لاق و پا‌کانه زیاتر دزی ده‌گیرایه‌وه له سویتدی درۆ.

شه‌کوا‌ی به‌یته‌کان له ویران بوونی کتیبخانان به‌ده‌ستی تورکانه‌وه (رۆمی)، به‌شینه‌ییکی نه‌ینی ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی که مه‌لای ئیبنوئاده‌م ژیا‌بی تا دوا‌ی کۆتایی هاتنی میراتی پاشای کۆره و داگیرکردنی ره‌واندز له‌لای سپای تورکه‌وه. له دلی خۆمدا بریاری نیهایه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و سی به‌یته‌م بو ئیبنوئاده‌م هه‌لگرتبوو تا کاتیک بۆم روون ده‌بیته‌وه ئیبنوئاده‌م که‌ی وه‌فاتی کردوه: که مه‌علووم بکری به‌ر له هاتنی سپای تورک بو ره‌واندز ئه‌و مردی دیاره به‌یته‌کان یه‌کیکی تر دایناون و به‌هه‌له بو ئه‌و ساغ بوته‌وه. چه‌ندین پرسیارم له‌م و له‌و کرد بو وه‌ده‌ست هینانی میژووی مه‌رگی ئیبنوئاده‌م هه‌مووی بی سوود بوو تا‌کوو نامه‌که‌ی مه‌لا «وه‌یسی»م بو هات و له ئه‌نجامی پرسینه‌وه‌ی دووباره له منه‌وه وه‌رامی راسته‌قینه‌م لی‌یه‌وه بو هات که ئه‌وه‌ی پشتاوپشت به‌وان گه‌یشتوه ده‌رباره‌ی مه‌رگی ئیبنوئاده‌م ئه‌وه‌یه که له سالی 1260ی کۆچی، گیانی سپاردوه.

لەم میژۆه را دەرده کهوێ له رووی کاتهوه چ بهرهلستیک نایه ته بهر راستی ئه و تهواتوره که دهلی سێ بهیته که هی ئینوئاده من، چونکه چهند سالیک بهر له و ساله ی 1260هـ میرایه تیی رهواندز تیک چوو و ولاته که داگیر کرا... که رومی کتیبخانه یان سووتاند بێ ئه و نده ماوه یان به دهسته وه بوه دوا ی تیچوونی میری رهواندز و ههر له ژیا نی مه لای «ئینوئاده م» دا کاری وا بکه ن له گه ل سروشتی داگیر که ر ریک بکه و ی و زیره له گیانی رۆله ییکی هوشیار و دلسۆزی کوردستانی داگیر کرا و ههلستینی. تۆش له گه ل مندا بلی هه زار له عنه ت و نه فرین له گیانی داگیر که ر، ئه و داگیر که ره ههر که سیک و لایه نیک ده بی با بی...

ئه و نده ی من بزانه م و فکر م تیی بر بکا له و باسه ی بوون و نه بوونی کوردایه تی لای ئینوئاده م ههر ئه وه یه که له م چهند لاپه ره ی دوا ی نووسینه که مدا باس م کرد و بوی چووم. سه رجومه ل و پوخته ی وه رگرتنی و اتا و ده لاله ت له هه لوه ست و نووسینه کانی ئینوئاده م قه ناعه ت ده به خشی به وه که وا کوردایه تیی ئینوئاده م له ریگه یه کی تاییه تی بلیمه تی و حه قه رستی و زانایی و دل هوشیاری خۆیه وه بوه و ده توانین قسه ی تیدا کورت که ی نه وه و بلین ئه م مرو فه له کولانه ی تاینه وه سه یری جیهانی کردوه، به لام به چاویکی تیژ و نه تر ساو. که زانیبیتی شتیک له گه ل تاین دژایه تی نیه با ئه و شته باویشی نه بوویی یاخود ناحهزی زۆر بوویی، ئه و په سندی کردوه و له بهر لومه خۆی لی لا نه داوه. به نیسه ت حاجی قادریشه وه زۆر جیی باوه ره له هه لوه ست و بیروباوه ر و قسه کانی ئینوئاده م سوودی وه رگرتیی و بۆ دوارۆژ بووبن به زادیکی گیانی و په ندی ئازایه تی و حه قه رستی بۆی.

به لام له گه ل ئه مه شدا که بگه ین به و ئه نجامه که وا حاجی سوودمه ند بوه یا نه بوه له قسه و خه به راتی ئینوئاده م بۆ په یدا کردنی هه سته نه ته وایه تی و خه باتی سیاسی، ئه و پرسیا ره ههر ده مینیتته وه ئایا حاجی قادر بهر له سه فه ری بۆ ئه سته مبول شیعی کورد په روه رانه ی گوتوون و خه باتی سیاسی کردوه؟ خۆ نا کری بوون و نه بوونی بی ری سیاسی حاجی قادر بیه ستینه وه به سوود وه رگرتن له تا که که سیک با ئه و تا که که سه مه لای ئینوئاده م ییش بی. ئیمکان هه بوو حاجی قادر ناوی ئینوئاده م ییشی نه بیستا و فکری کوردایه تی له ری بازیکی دیکه وه بۆ په یدا بووبا.

وه رام دانه وه ی ئه م پرسیا ره ی تازه له خۆمانه م کرد شتیک نیه به وشه ی «ئا» یاخود «نا» لیی بیینه وه. تا مافی ئه وه مان ده بی پرسیا ره که یه کلا بکه ین پیویسته لیکدانه وه ییکی قوول بکه ین له بهر ئاویته ییکی روون و بی گه ردا. نه فه سی ئه و ته رزه زیهنکارییه تا بلیی درێژه. کورد گوته نی هه ویره که زۆر ئا و ده خوازی. ماوه ی ها توچۆ کردن و خۆ هینان و بردن بۆ

ترجیحی لایه کیان به سەر ئه‌وی تر دا گه‌لیک فره‌وانه. یه‌کیک ئاره‌زۆ بکا بلی حاجی قادر له کوپوه دهستی کردوه به کوردایه‌تی کۆسیپیک نایته پێشی وه‌ک دیواری چه‌مه‌نتۆ رینگه‌ی لی بیهستی و بی وهستی، ئه‌گه‌ر هه‌وه‌سبازی بکا ده‌توانی بلی فلانه به‌یت و فلانه قه‌سیده‌ی له کوپه‌ی گوتوون. له‌م رۆژگاره‌دا نووسین په‌یدا بوون ئه‌وه‌نده بیاکن له‌ عاست راستیدا و به‌ جۆریک ته‌نگ به‌ ئینساف و میژوو و حه‌قیقه‌ت هه‌لده‌چنن، له‌ ته‌ک ئه‌واندا دواوای بوونی گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری لای حاجی به‌ر له‌ چوونی بۆ تورکیا هه‌ر ئیعتیرازی لی ناگیرئ.

له‌وه‌ تی فک‌ره‌ که‌ نووسراوه‌ و بلاویش کراوه‌ته‌وه «مهم»ی قاره‌مانی چیرۆکه‌ ناوداره‌که‌ی «مهم و زین» ئازیری تراکتۆر بوه‌ لای باوکی «زین» و سه‌باره‌ت به‌ جوداوازی چینه‌یه‌تی «زین» نه‌دراوه‌ته «مهم». له‌و ته‌رز ه‌ نووسینه‌نه‌ له‌ مه‌یدانی جودا جودادا به‌ زۆری چنگ ده‌که‌ون. که‌واته‌ با حاجی قادر له‌ کۆپه‌را کوردایه‌تی کردی گه‌رچی نه‌شی کردی، «چ قه‌وما، که‌عه‌ که‌چ بوو، مه‌سجیدولئه‌قسایه‌ روخواه‌؟». به‌لام من که‌ قسه‌ی وا ده‌لیم به‌ مونسه‌به‌ی جینگه‌یه‌ و گوته‌پیکه‌ له‌ ته‌ک گوته‌ی شوڤیربوونی کاکه‌ «مهم» له‌ لای باوکی «زین»، ده‌نا گوته‌ی راست و مرو‌قانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بلیین قه‌یدی چ ده‌کا و زه‌ره‌ر له‌ کی ده‌که‌وی دان به‌ حه‌قیقه‌تدا بینین؟

ئه‌گه‌ر بۆمان ساغ نه‌بۆوه‌ حاجی له‌ کۆپه‌را کوردایه‌تی کردی، بۆ شه‌ر له‌ گه‌ل رووداو بکه‌ین؟ له‌ گوتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ یاخود به‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌ خۆ به‌ راست ده‌نوینی چ ناله‌باریک پیک دئ و کام به‌رژه‌وه‌ند تیک ده‌چی؟ هه‌لبه‌ت هیچ!! خۆ ئه‌گه‌ر له‌ گوتنه‌وه‌ی راستی به‌رژه‌وه‌ندیش تیک بچی، که‌ مه‌علومه‌ تیک ناچی، ده‌بی گوی نه‌دریته‌ ئه‌و به‌رژه‌وه‌نده. سوودیک له‌ گه‌ل راستی نه‌گونجی با هه‌ر نه‌بی ده‌وجا با هه‌ول ده‌ین و بزاین به‌ لیکدانه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندن و کیشانی به‌لگه‌ و رووداوی رابه‌ر بۆ کام لادا ده‌له‌نگین: ئایا حاجی قادر له‌ کۆپه‌وه‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌ خه‌باتی کوردپه‌روه‌رانه‌ و دانانی هه‌لبه‌ستی سیاسی یاخود دوا‌ی گه‌یشتنی به‌ ئه‌سته‌مبۆل!

لیره‌ به‌پیشه‌وه⁴⁷ گوتم که‌م وایه‌ شاعیریکی کوردی چه‌رخ‌ی نۆزده‌م زه‌رف و کاتی هه‌لبه‌سته‌کانی دیار بن. به‌داخه‌وه‌ حاجی قادریش یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه. ئه‌گه‌ر لیسته‌پیک‌ی زه‌مه‌نی هه‌با بۆ هه‌لبه‌سته‌کانی، لزوم نه‌ده‌ما ده‌مه‌ته‌قه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بکری ئاخۆ له‌ که‌نگیه‌وه‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌ دانانی شیع‌ری سیاسیی سه‌ربه‌ کوردایه‌تی: ئایا له‌ کۆپه‌وه‌ یا له‌ ئه‌سته‌مبۆله‌وه‌. به‌لام پیویسته‌ لیره‌دا ئه‌وه‌نده‌ش بلیم، بوونی لیسته‌ی زه‌مه‌نی هه‌ر شیع‌ره‌کانی ناو دیوانه‌که‌ی و ئه‌و که‌متاکورته‌ی به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه‌ ساغ ده‌کاته‌وه‌ و

47 - ده‌بی بگه‌رینه‌وه‌ بۆ به‌شی یه‌که‌م.

دەمەتەقەیان لەسەر ھەلەدەگرئ، گریمان ئەو لیستە یە بۆشمان دەرخوا کە شیعەرە سیاسییەکانی ناو دیوانە کە ی دەرچوونی لە کۆیی ھۆنراونەو ديسانەو ە رینگە نابەستری لە کەسێک کە بیەوی بلی شیعەرە سیاسییەکانی کۆیە لە ناو چوون... شیعریش خاتری تۆ بی، ئەو کەسە دەتوانی بلی بە قسە و ئاخوتن کوردایەتی کردو، لە ترسی تورکی داگیرکەر شیعری کوردپەرورەرانە ی دانەناون نە کا خەلق دووچاری گیروگرفت بکا. کە لێرەدا ناوی «ترس» دینم قسە و تیبینی غەیری خۆشمی پی دووبارە دەکەمەو، چونکە نووسەر ھە یە بە نامە پی راگەیان دووم کە وا ئەم ترسە دەبی حاجی مەنە کردبی لە ھەلبەستی سیاسی دەنا ناچیتە عەقلەو ە لە رۆژگاری پیس سەفەری بۆ ئەستەمبۆلی ھیچ خەباتی کوردایەتی نە کردبی.

لێرەدا ھەلۆستیکێ کورت دەکەم با یی ئەو ە بکا بیر و رای خۆم دەر بارە ی «ترس» و ترسانی حاجی قادر دەر برم و بە دوا ئەودا بکەومەو ە سەر شریتە ی لیکۆلینەو ە.

ئەگەر «ترس» ھۆی مەنە کردنی حاجی قادر با لە دانانی شیعری سیاسی، فەرقی کۆیە و ئەستەمبۆل نەبوو لە رۆوی ترسەو ە ئەو فەرقە نەبی ئەستەمبۆل پتر جیی ترس بو، دەبا حاجیش لە غەربیدا ترساوتر بی. ئەو ھیرشە زلانی کە حاجی بردوونی بۆ سەر تورکی عوسمانی و سنووریکێ نەھیشتۆتەو ە لپی تیبەر نە کردبی بۆ ریسوا کردنیان ھەر لە نەفەر و ئونباشیانەو ە تا دەگاتە خەلیفەیان، بۆ خۆیان شاھیدی ئەو ەن کە «نەترسان» گەورەترین عامیلی پیک ھاتنیان بوە چونکە تەنھا نیشتمانپەرورەری رۆوت داوا لە کەس ناکا تا ئەو رادە یە تیز و خورت بی. جگە لە حاجی قادر شاعیریک نەبو ە لە ناو عەرەبانیش «مووی معاویە» ی لە گەل تورکان پساندبی و ھەموو پردیکی پە یو ەندی لە نیوان خۆی و ئەواندا رۆو خاندبی. ترس چ تەفسیریک بە دەستەو ە نادا بۆ رۆون کردنەو ە ی ھەلۆ ەست و گوتە و کردەو ە ی حاجی ئەو تەفسیرە نەبی کە پیچەوانە ی «ترس» واتە نەترسان و ئازایی بە دەستەو ە ی دەدەن.

تەفسیری نەبوونی شیعری سیاسی حاجی لە رۆژگاری زوویدا لە ریی ھیتانە ناوی ترسەو ە، ھەر لەو ەندە ی تازە گوتم کورت ناھینئ، لە ھەموو مەیدانیکێ باسی حاجی قادردا کورت دینئ، ھیند کورت دینئ ھەموو حیسابان تیک دەدا و راستیان سەرۆبن دەکا.

حاجی کە بترسی لەو ە گوتنی شیعری کوردپەرورەرانە خەلق دووچاری تەنگوچەلەمە دەکا و ئەم ترسە لەم تەرزە شیعەرە ی بگێریتەو ە، ئەدی چۆن داوا یان لی دەکا راستەوخۆ و بی دوو دلئ چەنگەوبازی داگیرکەر بن و مافی نەتەوا یەتی خۆیانی لی بستینن. ھەر نەختیک ورد بیەو ە «تناقض» ی ھەلۆ ەستە کەت وا بۆ ئاشکرا دەبی پی نەوئ من یا غەیری من بۆت

ئاشكرا كا. حاجى به هه لوهستى وا سهير وهك كه سىكى لى به سهر دى كه به ده مانچه و خه نچه هرش بيا بو سهر دوژمنى، كه ليشى بپرسن ئهدى بو ليره به په شيوه جارئكيان گله يى لى كردن وهيا خراپه گوتنه وهى ئه و كابرايه مان لى نه بيسيتت؟ له وهرامدا بللى ده ترسام گله يى و گازانده دلگيرى بكا وهيا بى توريى.

سهره راي ئه مانه هه مووى، به نيسبهت خومه وه ده بى بليم وهك من له حاجى قادر گه يشتووم و بايى روون كردنه وهش له سهرى رويشتووم، ئازايى و نه ترساوى و باوهر به خو هينان و سهر كه شى به شىكى هه ره گه وهى نه فس و ده روونى حاجى قادر پيك ده هينن. هه ر ئه م ئازايه وهك چرايىكه سهرانسهرى ريبازى ژيانى حاجى روون ده كاته وه و ته فسيرى هه لوهست و گوته و كرده وهى ده كا. كه ترسمان تيكه ل به و ته فسيره كرد تيكراى ژيانى، هه ر له منداليه وه تا مردنى، وا ليل ده بى سهره ده رى لى نه كرى و ئيمكانى تيكه يشتنى نه ميى. كو بوونه وهى «ترس» له گه ل «حاجى قادر» دا وهك ئه م ديمه نانه ي خواره وهيه:

- ده وله مهندى و له برسا مردن
- راو كردنى پلنگ و نه ويرانى ته فه كردن
- ته مووزى به غدا و سهر ما بردن
- پاداشى خيرا رويشتن و شهل بوون
- تاو و وشكايى
- هيزه ي روون و بيچه ورايى ... هتاد.

تا بته وى حاجى قادر كو كه يته وه له گه ل شتىكى دژى سروشتى خو ي وهك ئه وه نابى كه به ترساو ناوى به ي. به راستى «ترس» ئيفلاس به هه موو توژينه وه ييك ده كا كه له باره ي حاجى قادره وه بكرى. با واز له ترس بينين بو ناو چه قى باسى حاجى و بگه ريينه وه بو پتوه خهريك بوون به وهى پتوه ي خهريك بووين.

ناو ناوه رووداويكى ميژوويى وهيا ناسراو له به يتىكدا كاتى هه لبه ستنى به يته كه ده رده خا، به لام به داخه وه هه لبه ستنى وهها له زوربه ي ديوانى شاعيرانى كوردى سه ده ي نوژده م زور كه من، به شى هه ره زورى شيعره كانيان وهك گورستانى بى كيله قهبرى لى نووسراو سهر ريشته يان بزهر.

ديوانى هه ر يهك له و شاعيرانه سهره وبن ده كه ي و چه ند جارن ده ي خو پتبه وه و سرنجى دوور و قوول له زور شوپتى ده گرى و خو ت ديتى و ده به ي بو ئه وهى بزاني هه لبه سته كانى

ئەو شوپاننەي دېوانەكەي لە كام تەمەني عومريدا گوتوون و لەگەل كام پلەي پيگەيشتن و فراژبووني شاعيريەتي شاعيرهكەدا ريك دەكەوي ناگەي بە ئەنجاميكي وەها، كە خوشتي لي رازي بي، بتواني خەلقى ديكەي پي ئيقناع بكەي. بەلئ رەنگە دواي خەريك بوونيكي وەك «شامپليون» كە نووسيني سەر «بەردى رەشيد» ي خويندەو بە ماندوو بوونيكي بيست سالي، توش بە هوي بەيەكدي گرتني زانراو لەگەل نەزانراو و هەلكيشاني هيماي شيعريك بە تەرازووي داخوازيەكاني رووداوي ميژووي وەيا باري كۆمەلايەتي... بگەيتە ئەنجاميك ماندوو بوونەكەت بيني و دەست بدا بو ئيقناع كردن و تەگەرە رەواندەو. بەلئ مومكينه بەلام حاجەت ناكا بليم لە خووە ديارە زەرف و ماوەي هيندە لەبار و دريژ نە بو من نە بو يەكك لەوانەي دەيناسم پەيدا نابي، لە فەرزى بو من بە زۆرەملي پەيداش بين لەگەل پتويستي بلاو كردنەوي باسەكەم چ گونجانيكي نيە.

كارى وا نەفەس دريژ ئەو نە چاوەنۆري كۆتاييەكەي بكەي و ديوارى بەرھەميكي ئەدەبي بە پەلەي لەسەر هەلستيني. لەگەل ئەمەشدا ئارەزووي دۆزينەوي زەرف و كاتي هەلبەست لەبەر تيشكي ناوكي هەلبەستەكە خووي و روونايكي تيكراي ناوەرؤكي ديواني شاعير چشتيكە لە جەرگەي مەيلي ئەدەببمدا. بو مەبەسي نووسين و بلاو كردنەوش نەبي لە خوئەو، وەك گەلئ كەسي تر، سرنج دەگرم لە شينواز و دارشتن و وشەكاني هەلبەستيك كە كاتي داناني مەلووم نيە بەلكوو لە دەلالەتي وشەييكي وەيا هيماي رستەييكي وەيا ويچووني نەبزي لەگەل هەلبەستيكى تردا سەرەدەرييك بكەم لە كات و زەرفي هۆندەو. بە نمونە ليرەدا يەك دوو تەجرەبەي خووم دەنووسمەو يەكيكيان لەگەل ئەو بەيتەي نالي كە دەلي:

ھودھودی دل حەبسی بەلقیسی سەبای دیوہ یەقین
خۆی كە دامەن گیری شاهی ئاصەفی «ثانی» دەکا

جارەهای جار بەسەر ئەم بەیتەدا تیپەرپوم بە پەلە بي ئەو چ واتای نھیتی و راگەیانديكي تايبەتي لي وەرگرم. بەلام كە كەوتە سەر وردبوونەو لە وردەكاريەكي تيديايە و سەرنجم گرتە وشەكاني و ئەو حيكايەتەي دەي گيرنەو واتای «شاهی ئاصەفی ثانی» لەبەر چاوي زېھنم تريسكايەو و يەكسەر سلیمان پاشای باباني باوكي ئەحمەدپاشای دەست نیشان كرد چونكە «ئاصەفی بەرەخیا» وەزیری «سلیمان پيغەمبەر» بو، ديارە ئەوان (واتە سلیمان پيغەمبەر و ئاصەفی كوري بەرەخیا) هەردووکیان يەكەمن، ئاصەفيكي «ثانی» كە ئەم بەیتە باسي دەكا دەبي عائید بە «سلیمان» يكي تر بي. كئ بي لەسەردەمي «نالی» دا سلیمان بي و شاهيش بي غەیری سلیمان پاشای بابان؟ جوانی و قوولی و لەتافەتي «ھودھودی دل» و «بەلقیس» و «سەبا» و تیکرای نيسبەتي ئەم حيكايەتە «قرآنی» يە

له گهَل «سليمان پيغمبر» و له رپي ئهوهوه له گهَل «سليمان پاشاي بابان» دا له بير خوت بيهروهه هه سرنج بگره لايهني راگه ياندني بهيته كه له رووي به دهسته وه داني كات و زهرفي داناني. هه لبهت كه زانرا له بهيته كه دا «سليمان پاشا» مه بهسته، له خووه ئاشكرا دهبي كه له حالي زيان و حوكمراي ئه ودا گو تراوه و له لاني كاته وه ده كه ويته پيش قهسيدهي شيوه و پيروزيابه كه ي «تا فهله ك دوره ي نه دا» كه بو مهرگي سليمان پاشا و هاتنه سه حوكمي ئه حمه دپاشا دانراوه له سالي 1254 دا. فهرموو سرنجيك بده ئه م چهنده بهيتهش كه له هه مان قهسيده داهاتوون:

ضابطه ي طبعم سواره ادعاي شاهي هه يه
محتشم ديوانه داواي تهختي خاقاني ده كا

نوكي خامه ي من كه بيته معني آرايي كمال
خهت به خهت اظهاري نه قشي صورتی ماني ده كا

استطاعه و قوه تي طبعم به كوردي و فارسي و
عاره بي اظهاري چالاكي و چه سپاني ده كا

وشه كاني عه ره بيم هه به رينووسي عه ره بي نووسيه وه چونكه زوريان گه ليك پيتي و ايان تيدا به له كورديدا هه به كار نايه ن و نووسينيان به پيته جي گر ه كانيان له كورديدا زور دوورمان ده خاته وه له روحي نالي و شيعره كانيش.

هه ست ده كرى له م به يتانه دا ته وژم و تينيك هه يه هي نيوه ي يه كه مي عومري «نالي» يه. شوين پي «نالي» له ناو گول و گولزار و گي اي گه نجايه تي خو ي و به هاري هه لبه سته كه دا وه ك نه قشي به ستي وايه. به لام باو جوودي ئه م هيز و ته وژم و تينه ش ئه گه ر ده لاله تي «شاهي ئاصه في ثاني» نه با نه مان ده تواني كات و زهرفي دانانيان بيه ينه وه بو سه رچاوه ي راسته قينه يان.

نموونه ي دوهم چوارينه يكي حاجي قادره به پياويكي «ته قته قي» دا هه ل ده لي:

شه و كه تي جووته ي سميلت تاكه مانه ندي كه مه
ته ر كه شي تيري ته زاو و شيري ده ستي روسته مه

رووی له تهختی روومهتت هیناوه بو شانت دهلیی
ماری سهرشانی «ضحاک» و دوژمنی تهختی جهمه

لهم چوارینه‌یه‌دا چ وشه و ناویک نیه به‌نهینی وه‌یا ئاشکرایی په‌نجه بو سال و زهریفیکی
تایه‌تی دریز کا بهو پییه له ناوه‌رؤکی خویدا شه‌وقیک نادیتری لیره‌را به‌ره‌و دواوه
میژوومان بو روون کاته‌وه، به‌لام له دارشتن و شیواز و زرینگه و نه‌فهدا ده‌لیی جمرانه
«توام»ن له‌گه‌ل قه‌سیده مه‌دحه‌که‌ی که بو ئەمین ئاغای داناوه و به‌م جوړه دست پی
ده‌کا:

ئهی «محمد» وه‌ی «امین الدوله» ئیمرو کوی تو
جه‌نه‌تیکه که‌وته دۆزه‌خ هه‌رچی لیی دوور که‌وته‌وه

چاویکی وردبین هه‌مان ده‌سه‌لاتی له حه‌د به‌ده‌ر له مه‌دحه‌که‌ی ئەمین ئاغا و چوارینه‌که‌ی
پیشووتردا ده‌بینی، هه‌ر ئەوه‌نده فه‌رقیان پی ده‌کری چوارینه‌که‌ی بو پیاویکی عاده‌تی لادیی
دانراوه قه‌سیده‌که‌ش بو ئەمین ئاغا. که سمیلی ئەمیان بکا به شیری ده‌ستی رۆسته‌م و
ماری سهرشانی «ضحاک» ده‌بی ئەمه‌ش بو به‌زمی مه‌جلیسی ئەمین ئاغا بلی:

قاوه‌چی به‌زمی ئەتو دونیا‌یه سینی ئاسمان
ئاقتابی زه‌رفه فنجانی مه‌هه قاوه‌ی شه‌وه

یه‌ک زه‌وق و یه‌ک نه‌فه‌س و یه‌ک هیز له هه‌ر دوویان خو دهنوینن، بو‌یه من بو ئەوه
ده‌چم هه‌ردوویان به‌ره‌می یه‌ک قوناغی عومری حاجی بن. ئەمما ئەم قوناغه که‌مه‌یه، له
جیی مناسبی خویدا دیاری ده‌خه‌ین. جاریکیان له پینک گرتنی ئەم دوو پارچه هه‌لبه‌سته‌دا
من گوتم ره‌نگه هه‌ر دوویان له یه‌ک دوو مانگدا گوترا بن، براده‌ریکی شاعیرم گوتی من له
ته‌جروبه‌ی شیعردانانی خۆمه‌وه ده‌توانم بلیم هه‌ر دوویان له یه‌ک دوو رۆژدا گوتراون.

ئەم دوو ته‌جروبه‌یه‌م باس کرد تا‌کوو پا‌کانه‌یی‌ک بکه‌م بو لیک‌دانه‌وه‌یی‌کی لیره‌دا ده‌ی
خۆتینته‌وه له باره‌ی بوون و نه‌بوونی کوردایه‌تی له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی به‌ر له سه‌فه‌ری بو
تور‌کیا. ئەوه‌نده‌ی ئیمکانم هه‌بی له نیگا و هیما و ئیشاره‌ی وشه و رسته‌کانی دیوانی حاجی
واتای نه‌ینی و رابه‌ر هه‌ل ده‌گوشم، خۆم له بیر و رای سه‌رپینی و عاتیفی ده‌دزمه‌وه،
به‌شیوه‌یی‌کی هه‌ستی و نه‌ستی به‌ده‌م تینه‌رینی کاته‌وه واتا و رووداو به‌یه‌کدی ده‌گرم
به‌ل‌کوو بگه‌م به‌ئه‌نجام‌یکی نزی‌ک له قه‌ناعه‌ت و هه‌ل‌چه‌قیو له سه‌ر زه‌وی‌یکی سه‌خت.
ئەوه‌ی راستی بی لیره به‌پیشه‌وه، ده‌میکه، ئەم ورده‌کارییه ده‌که‌م له‌گه‌ل شیع‌ر و ده‌نگوباسی

حاجی قادردا، بیگومان له هه مان ریبازیشهوه به رهو دواروژر گوزهر ده کم له م گه شته فکری و زیهنیهی ناو جیهانی به رفرهوانی ئەم شاعیره دا.

ئەگەر زهوقی شاعیری یاریکی وهفاکاری نووسەر بی، لهوانیهه بتوانی له تامی شاعر چهژی ته مهنیکی لی بکا که لهو ته مهنه بوه شیتتهوه و شاعیره کهش بداتهوه به خاوهنی خوئی با نازناویشی تیدا نه گوترا بی، چونکه ناسینهوهی شاعیری شاعیر بو زهوقی شاعر دۆست، تا راده بیک، وهک ناسینهوهی دهنگی گۆرانیبیژه. ئەگەر ههله له گوتنهوه و نووسینهوه یاندا نه کرابی دهش بزانری فلانه بهیت هی «کوردی» یه یا هی «محوئی»، هی شیخ رهزایه نهک فایق بیکهس. که زهرفیش دیاری خست شاعیره که هی کتیه سه رله نوئی، مرؤف دهتوانی بکهو پته گهر بو دهست نیشان کردنی ته مهنیک که له دهمودووی وشه کان بوه شیتتهوه. بهلام وهک له خوړا دیاره کاره که کاریکی ئاسان نیه، تا بلیی زهحمهته. سه رهرای زهحمهت، لیکدانهوهی ئەوتوویی هه رچهند ئوستادانه بی و ئەوه پری مووقلا شیشی تیدا به کار هاتی دیسانهوه ده مته تهقه هه ل ده گری و که سیک بیهوی ئەنجامه کهی نه سه لمینی دهتوانی نهی سه لمینی. بویه من چه ندیکی خوم خه ریک که م بو دۆزینهوهی کاتی هه لبه ستنی شاعیره کانی حاجی قادر هه ر ناتوانم خو پته هری نه سه لمینی پی ئیقناع که م و ری ره خنه ی گومانکارانه و لاسارانه ی لی بېرمه وه. به لی وا ده بی له هه لبه سندا وشه بییک ئیشاره ده کا بو کات و زهرفی دانانی، وهک ئەم بهیته ی حاجی که ده لی:

له سه ر ته ناف که له رزی هه تیوی سندووسی
شکا مه تاعی زه ریفی و قیمه تی لووسی

زاهیر وا بی ده چی وشه ی «سندووس» جیگه ی ته ناف بازیه که دیار خا، بهو هویه وه ده گه ی نه ئەو باوه ره، یاخود مه یلمان بو ئەوه ده چی، حاجی کاتیک هه لبه سته که ی داناوه که خه ریکی خو پتدن بو له ده وره به ری «سندووس»⁴⁸. هه لبه ت له به یته که را ده شانین حاجی له سه رده می فه قییه تیدا سهیری ته نافبازی و سه ما و سوورانی کردوه، به وه دا جاریکی دیکه ش حاجی ئیسپاتی دلته ری و دووره «تزمی» خوئی ده کا. به لام ئەم ته رزه شاعیره له دیوانه که یدا زور نین، هه شبن گه لیک بی سه روشویتی هه ن. هه رچونیک بی ئەوه ی ئیمه

48 - رپوایهت ههیه ده لی ته نافبازه که خه لقی سندووس بو به لام له گه ل هه موو تا قمی گه مه که ره کان به یه که وه هاتوونه کو بی، ئەمین ئاغا له گه ل حاجی قادر به یه که وه له بانی مزگه وتی گوره سهیری به زمه که یان کردوه، ته نانه ت گویا هه تیوه که ی ته نافه که ی پساوه و که وتو ته خو ارده وه که ئەمه راست بی وشه ی (سندووس) ده لاله تی نامینی. هه لبه ت هیمای وشه کاتیک بایه خی ده بی که له هیچ لاییکه وه خه به ریکی بیگومان بینایه خی نه کا.

لېره دا ئېشمان پېي ھەبى تېكرا و سەرلەبەرى شىعرەكانى نىن، ھەرئەو ھەلبەستانەمان مەبەستن كە خەرىكى كوردايەتېن، چونكە مەبەستان ساغ كردنەوھى كاتى دانانى ئەو شىعرانەن كە سەرەتاي خەرىك بوونى حاجى بە كوردايەتېيەوھ ديار دەخەن ئايا لە كۆيىن بوە يا لە ئەستەمبۆل.

بۇ نمونە خوۋ تاقي كردنەوھ با سرنج بگرېنە قەسىدەي:

۴۹
وەرە سەيرى بزانه لوى كۆيى
مەھە دانىشتوھ يا سەرۋە رۆيى

تا بزائىن بۆمان ساغ دەبېتەوھ ھى دەورى ژيانى كۆيىتەي يا ھى ئەستەمبۆل. لە ھەموو بەيتەكانى قەسىدەكەدا، نە تاكە بەيتىكى نە تاكە وشەيىكى نە تېكرايان راستەوخو جىگەي نووسىنيان بە دەستەوھ نادەن، لەوانەيە خوئتەرى عادەتى كە نيازىكى لىكدانەوھ و بەراورد كردنى نەبى لە خوئندەنەوياندا بېرىش لەوھ نەكاتەوھ تاخو زادەي كۆيەن يا ھى ئەستەمبۆل. كەسىكىش كە مەيلى بروا بۇ ئەوھ كە لە كۆيى گوتراون چ بەلگەيىكى بى رەخەنە پاشگەزى ناكاتەوھ. بەلام بايى ئەوھى خوۋم ئيقناع بكەم، ئەگەر خەلقىشم بۇ ئيقناع نەكرى، لە تېكراي بەيتەكان و لە تايەتى ھەندىكيان دەگەم بەو باوەرە كە لە دەرەوھى كۆيىن، واتە لە ئەستەمبۆل، دانراين.

لەبارى دەلالەتى تېكراي بەيتەكانەوھ وەك گەرد و وەردى دواي بەيانى بۆم مەيلەو پروون دەبېتەوھ دەم و راوئىزى گەلەيەكانى حاجى لەم قەسىدەيەدا لەوھ دەچى لە دوورەوھى ناردين بۇ كۆيى نەك رۋەورۋو بە خەلقى كۆيەي گوتبى. لە لايەن شىواز و دارشتن و سۆز و تاسەيشەوھ بەيتەكان براى قەسىدەي «لە مەيدانى بەھارا شارەكەي كۆ» بەن، خوۋ مەعلووميشە ئەمەيان لە ئەستەمبۆلەوھ بۇ كۆيى ھاتوھ چونكە ئەوھندە شكايەتى تىدايە لە دەست غەربىي كە كزە لە دلى زىندوانى ئىمروكەش ھەل دەستىنى.

49 - لە دەستنووسىك كە مەلا رەئوفى سەلىم تاغا بۇ كۆرى زانبارى كوردى ناردوھ سەر جوملەي قەسىدەكە 35 بەيتە، واتە بەيتىكى لە ديوانە چاپ كراوھكەي حاجى زياترە. بەيى دەستنووسەكە دواي بەيتى بېست و نۆيەمى ناو ديوانە چاپ كراوھكە ئەم بەيتە دەيى بكرىتە بەيتى سىيەم:

خەرىكى كاسبى و كارى ھەلالە
بە غەيرى ئەم ئەوانى تر بەتالە

ديوانەكەي ئەم بەيتەي تىدا نيە و سەر جوملەي 34 بەيتە.

به قه ددی ئاوه گرده دهردی دووری
نه زیری «ئییج قه لا» به بی حضوری

به لای زهوق و تبعی منهوه ئه وهنده له یه کدی چوونه و هه مئا هه نگییه به سه بو ئیسیپات
کردنی هه لبه ستنیان له ئهسته مبول نهک له کوئی.

سه ره رای ئاوازی تیگرای به یته کان که له دووره وه دیته بهر گوچکهی دلمه وه. تاکه
به ییتیکی تیدایه به تیشکیکی تایبه تی خوی زیاتر له نزیکه وه جیگا بو خوی دیار ده خا:

له عه هدی کهر نه بی تا عه هدی گای کویر
له گوئی گا نوستوون زور حه یفه بو شیر

له م به یته دا دیار ده که وی کاتیک حاجی قه سیده که ی داناهه که رۆژگاری «که رنه بی -
شیخ نه بی ماویلی» به سه ر چوه و دهوری شیخیکی تر⁵⁰ داها توه و هیشتا به سه ر نه چوه. که
حال وابی مه علو و ممان کرد حاجی له ئهسته مبوله وه شیعه کانی بو کوئی ناردوون چونکه
کاتیک ئه و کوپه ی جی هیشت شیخ نه بی له گه رمه ی جه زبه و های و هووی و دهسه لاتدا
بوه له کوئی. ئیمکان هه یه نه ختیکی له وهش زیاتر په راویزی زه منه نی له دهوری هه لبه سه ته که
تهسک که ینه وه و له سالی تیدا هه لبه ستنی نزیکتر که ینه وه به هوئی ئه وه وه که شیخ غه فوور
له 1307ی کوچی مردوه: باپیرم له چهند به ییتیکی مه رسیه دا که بو مه رگی شیخ غه فووری
داناوه «یا غفوری» کردوه به میژووی مردنی که 1307 ده گریته وه. که واته شیعه کانی
حاجی قادر له دوا ی را گو یستنی شیخ نه بی له کوپه و پیش مه رگی شیخ غه فوور له 1307
دا هونراونه وه. هه رچهند به ته واوی نازانم شیخ نه بی چ سالیکی کوپه ی جی هیشتوه به لام
به پی ده لاله تی هه ندی قسه و باس که من بییان ئاشنام، ده بی ئه و ساله به یینیک پیش
1300ی کوچی بووی، ره نگه به لای که مه وه شهش حه وت سالیکی. چونکه لی ره دا په کمان

⁵⁰ - مه شوور ئه وه یه که مه به ستی حاجی قادر لی ره دا «شیخ غه فووری تاله بانی» یه. ده بی عوزر
بینمه وه بو بنه ماله ی تاله بانی که به ناچاری ناوی مه زنه پیاویکی وه ک شیخ غه فوور له جیگه ی وه ها
ناله باردا دیته ناو نووسینه وه. ئه وه ی له خومی ئازاتر کردم که دهست نه پاریزم له گیرانه وه ی ئه م
حیکایه ته. بال قوولی و دل فره وانی تاله بانیانه له وه دا که بو خویان زور مه ردانه دیوانه که ی شیخ
ره زایان له چاپدا و یه ک وشه ی ناقولاشیان لی نه سه ریه وه له وانه ی شیخ ره زا کردوونی به تیری
کوشنده و له خزمانی خوی گرتوه که یه کیکیش له وان سه روکی بنه ماله که شیخ غه فوور بوه.

نەكەوتوھ لەسەر دەستنیشان كردن وەیا نزیك بوونەوھ لەو سالە، لزوم نابینم خویتهر خەریك كەم بە خویندنەوھى ئەو قسە و باسانە بۆیى لییان بیدەنگ دەبم.

ئەم خۆھیتنان و بردنە دوورودریژە بۆ دیاری كردنى سالى نووسینی یەكیک لەو قەسیدانەى كوردایەتیان تیدایە، ھەرچەند بایەخیشی ھەبى لە رووی لیكدانەوھ و رووناك كردنەوھى مەوزووع و ھەموار كردنى ریگەى تۆژینەوھ، دیسانەوھ ئەوھ نیە ئیشكالە كە یە كجارەكى برەوینیتتەوھ. من لە لای خۆمەوھ و لە جیاتی خویتهر دەلیم دەشى گەلیك كەس پىی دلنیا نەبى و لەسەر ئەو باوهرەى بمیتیتتەوھ كە شیعرە كە لە كۆبى ھۆنراوھتەوھ یاخود ھەر نەبى بلئى بەلامەوھ ساغ نەبۆتەوھ لیرە دانراوھ یا لەوئى.

مەبەستم لەم درىژەدانە بە لیكۆلینەوھ لە یەك دوو برە شیعرى حاجى قادر ئەوھیە بە قەناعەتەوھ پیت بلیم ھانا بردنە بەر دیوانى حاجى بۆ دیارخستنى سالى دانانى شیعرەكانى كاریكى بیسوودە، چونكە ئیمكان نیە لەو ھەولەدا شاھیدی ھیندە راست و دروست پەیدا ببى كەوا «تەزكەرەى نفوس» بۆ ھەموو قەسیدەییك ریك خات و ئیسپاتى سالى لەدايكبوونى بكا، كە داكەكە میتشك و دلئى حاجى ببى. جگە لە كەمسوودى ھەولدانەكەش، نەفەسى كاری وھا ھیندە درىژە مەودا و كات و دەرڤەتى یە كجار فرەوانترى دەوئى لەوھى بۆ ئەم نووسینەم لواوھ. سەرەرەى كەمسوودى و بیمەودایى، كیشان و پینوانەى ھەموو قەسیدەییكى گوماناوى كە بخریتتە سەر كاغەز، بارستىكى ئەوتۆ پەیدا دەكا بییتتە ھۆى ئیسك قورسى نووسینە كە و وەرەزبوونى خویتهریش، جگە لە ئەركى ماددى لە عادەتەدەر.

لەبەر ئەم ھۆیانەىە خۆم ناویمە باوھشى زیدە فرەوانى شى كردنەوھ و لەبەر یەك ھەلۆھشاندى واتا و رەمز و نیگا و نیمنىگای شیعرەكانى حاجى و لە جیاتی ئەو كارە زەحمەتە ھەول دەدەم لە سەرچاوى دیکەى وەك تەواتور و رووداوى بیگومان و میژووئى رابەر و فرمانى مەنتیق و راگەیاندى حال بەلگە پەیدا بكەم كە مەبەست بسەپینى. ھەلبەت لەو كارەدا ھەمیشە ئەوھم لەبیرە كە پەیدا بوونى بەلگە لە شیعرى حاجى لە ریگەییكى نیزیكە دەستەوھ راستترین و باشتترین ھۆى سەپاندنى مەبەستە. وەك ئەوھى شیعرىك بە ئاشكرا خۆى مەلووم بكا كە لە فلانە شویتندا گوتراوھ یاخود شەكوای غەریبى جیگەى بۆ دەست نیشان بكا. ھتاد.

دەشمەوئى خویتهر لیم بسەلمینى كە لئى داوا دەكەم نابى گومانى بۆ ئەوھ بروا من لە پێشەوھ بىر و باوهرىكى حازر و بزرم بۆ خۆم قەرار دادە كردوھ و بەلگەى بۆ رەچاو دەكەم وەیا بۆى دادەتاشم، بەپێچەوانە بىر و باوهرىكى بۆى بچم بەرھەمى ئەو بەلگە و لیكدانەوھ و

قسەى دەماودەم و سەرگوزەشت و خەبەر و مێژوو بى شوبهەىە کە تىکرايان لىيان دى
بىنە بىنج بۇ قەناعەت و متمانى.

پىش ھەموو ھۆيىكى ئەوتۆ وەک رىگەى راست ھەنگاومان بگەيەنى بە ئەنجامى قەناعەت
بەخش، قسەى جىلى رابردوو و گىرآنەوہى بەسەرھات و خەبەرەتە کە ھىچ بەلگەى ماددى
وہيا ھىچ راستىكى بى شوبهە و سەپىنراو بەدرۆيان ناخاتەوہ. گوتە کە دەگا بە رادەى
«تواتر» ئەگەر گونجا لەگەل برىارى ھۆش و رووداوى زانراو و داخوازی زەرف، دەبىتە
بەلگەيىک کە مروّف بەسەيىتەوہ لە سەرىشەى زىھنىکارى و لىنکۆلینەوہ و ئەرکى نەفەس
برى پەردە ھەلگرتن لە سەر رووى نەزانراو.

جگە لەو پاداشە گەورەى ھەسانەوہ کە لە «تواتر»ى قەناعەت بەخشەوہ بەمروّف دەگا، چ
مەترسى بەھەلەچوون و سەرلىشىوانىشى تىدا نىە کە لە زىھنىکارىدا پەيدا دەبى. تەواتور
ھەر دەلئى گۆشتى بى ئىسکە کە قسەى پىشيان لە مىسالاندا پەسندى کردوہ. بەلام تا
تەواتور دەگا بە پلەى سەلماندن و لە سنوورى گومان لىنکردن تىدەپەرى گەلئىک مەرجى
قورس و زەحمەتى پى دەوى کە پوختەيان ئەوہ بوو تازە گوتم، واتە نابى ھىچ بەلگەيىكى
پتەو ھەلپوہشىنى و بەدرۆى خاتەوہ. ھەر بۆيەىە کە وا من بەرادەى مەرحەبا کردنم لە
تەواتورى بىگومان ئامادەم گوى بگرم لە بەلگەى ماددى وہيا زىھنى کە گومان بختە سەر
تەواتور. گریمان ئىمرۆ لە تەواتورىک رازى بى دەشى سەيىنى لئى بگويژمەوہ بۇ رايەى
نوئى کە لە سەرچاوەيىكى رووتەر ھەلقولئى و خوئى ئىسپات بکا.

لەبەر تىشكى ئەم تىبىيانەوہ، تەواتورىک بە ئىمە گەيشتى و باسى خەباتى سياسى و
شيعرى کوردپەرورەرانەى حاجيمان بۇ بکا ئەوہىە کە وا حاجى دواى چوونى بۇ تورکيا
کەوتۆتە سەر ھەواى کوردايەتى، با بلئىم ئەوسا لە ناو پەراويزى «ھەقپەرستى» خۆيدا
ناوەرۆکئىكى تازەى پەيدا کرد کە خەبات کردنە بۇ وەدەست ھىتانى مافى نەتەوايەتى کورد.
لە کەس نەبىستراوہ، چ ئەوانەى ھاوچەرخى حاجى بوون وەک حاجى مەلا عەبدوللا و
ئىبراھىم ھەيدەرى و «حاجىيە گەورە» و شىخ رەھىم چ ئەوانەى دەخرىنە سەر جىلى
دواى حاجى و قسە لەوان دەگىرئەوہ وەک باوکم و مام «شىخ نورالدين»، کە وا حاجى
قادر تا ئەو کاتەى کۆيەى جى ھىشتوہ خەباتى سياسى کردبى وہيا شيعرى نىشتمانپەرورەى
ھەلبەستبى.

نەبوونى تاکە يەک خەبەر و سەرگوزەشت و قسەى دەماودەم ئەوہ رابگەينى کە حاجى
قادر جارىک لە جازان بە قسە يا ھەلبەست يا نووسىنى پەخشان لە کۆيى خەرىكى
کوردايەتى بووبى خوئى لە خۆيدا ئىسپاتئىكى سەرەتايىە بۇ ئەوہ کە دواتر کەوتۆتە سەر

خولياى كوردايه تي. جا ئەگەر من بمەوى وەيا كەسيكى تر بيهوى پيچەوانەى ئەمە داوا بكا دەبى ئەركى بەلگە و سەپاندنى پيچەوانە كە بخاتە سەر ئەستوى خوى. بەلگە و سەپاندنىش ئەو نيه بگوترى ناشى وەيا ناچيە عەقلەو خەباتى كوردايه تي نە كوردبى و ھەر دەبى ميشكى بۇ بىرى نيشتمانپەرورەرى چووبى و ھوى وەك ترس لە توركان نەى ھيشتوھ فكر و ھەلبەستەكانى بلاو بووبنەوھ. ھتاد چونكە ئەو تەرزە قسانە چ بايەخيكيان نيه و ئەو نين بكرينە دووخي⁵¹ موناقلەشە.

وا من لەلای خۆمەوھ دەلیم دەشى و دەچيە عەقلەو ئەو خەباتەى نە كوردبى، لەوھش زياتر پىن دادەگرم و دەلیم ناشى و ناچيە عەقلەو ئەو خەباتەى كوردبى دوھجا لەو گوتەيەمدا چى كەمترم گوتوھ لە گوتەكەى تر، كام بەلگەم ھەلبواردوھ كە ئەوى تر خوى پىن رازاندۆتوھ، بە چ گەز و گريەك گوتەى من كورتتر ديتى!!

ئەو گوتەيە بيبەلگەى «ناشى و ناچيە عەقلەو» ھەر ئەوئەندەى بەدەستەوھيە بۇ سەپاندنى خوى كە بلى و دادەنيم خەباتى حاجى لە ئەستەمبۆل دريژەپيدانى خەباتەكەى كويينەتى، ئەوى ناسەلمينى با بۇخوى ئيسپاتى نەبوونى ئەو خەباتە بكا لە كويى. وەرەمى ئەم داوايە يەك و دوو و سى نين تا بلى زۆرن. لەگەل رچەى نووسين پيەپى تيبان ھەل دەنگوين.

ھەبوونى شتيك لە سەردەميكدا راستەوخو ئيسپاتى ھەبوونى ئەو شتە ناكە لە سەردەميكى جوداى كۆتتردا، وەك ئەوھى ھەبوونى خۆت لە كاتى خويندنەوھى ئەم ديرانەدا ناييتە بەلگە بۇ ھەبوونت لە پيش سەد سالد، تواناى خويندنەوھت لە كاتى ئيستادا ھەر ئەوئەندە دەسەپينى كە تۆ لە تەمەنيكداى خويندنەوھى لى بوەشيتەوھ، ئەم توانايەت بە تەنھا بۇ خوى لەو تەمەنەت زياتر ئيسپات ناكە.

ساغ بوونەوھى ھەبوونى ھەلبەستى كوردپەرورەرانەى حاجى قادريش لە ئەستەمبۆلدا راستەوخو ناييتە بەلگە بۇ ھەبوونى ئەو ھەلبەستانە لە قۇناغيكى زووترى زۆر جودا لە عومرى حاجى قادردا كە وا گردەبەر لە قۇناغى ژيانى ئەستەمبۆلى جوداوازە. قۇناغى ژيانى كۆيەى گردەبەر لە ھى ئەستەمبۆل دەترازى و چوونى بۇ ئەستەمبۆل واقيعىكى تازە داھاتوو بۇ حاجى قادر ديارى دەكا بە خۆ و ھەموو داخوازى و دەلالە تيكيەوھ. شيعرەكان لەو واقيعە تازەيەدا دەبنە بنگە و بەلگەى موناقلەشە بۇ دۆزينەوھى سەرەتاي پەيدا بوونيان لە واقيعە تازەكە خويدا، نەك پلە و قۇناغيكى كۆتتر، كە لە كۆيەيە.

ئەم قسەيەم لېم داوا دەكا بليم ھەر ۋەك كوردايەتیی حاجی لە ئەستەمبۆل لە خۆۋە نايپتە بەلگە بۆ بوونی كوردايەتیی حاجی لە كۆي، نەبوونی بەلگە و ئيسپاتيش بۆ كوردايەتیی حاجی لە كۆي ئەويش خۆی لە خۆيدا و بە تەنھا ئيسپاتی ئەو بوونە ناكا چونكە ئيمان ھەيە شتيك ھەبى بەلام بوونەكەى ئيسپات نەكړى. ھەربۆيە بوو، كەميك پيشتەر، گوتم نەبوونی خەبەريك و ئەسەريكي خەباتی سياسی حاجی لە كۆي دەبیتە «ئيسپاتی سەرەتایی» بۆ نەبوونی ئەو خەباتە نەك ئيسپاتی «دوايەكى و يەكجارەكى» واتە «نھایی و قطعی».

با لەوھش زیاتر باويئە سەر ئەم قسانە بۆ زەحمەتتەر كوردنی گەيشتم بەو ئەنجامە كە پي گەيشتووم لە ریی ليكدانەو و بەلگە و داخوازی مەنتيقیەو: نەبوونی خەبەر و ئەسەری خەباتی سياسی حاجی لە كۆي نەدەبوو بە ئيسپاتی سەرەتاييش ئەگەر زەرف و حال و ميژووی زانراوی حاجی قادر داواي ھەبوونی خەبەريك و ئەسەريكي نەكردبا. با بزانی چۆن؟ پیمان گەيبو ھاجی لە گۆرقەرەج خاوەن زەوی بو. ھاجی لە كۆي ژياو و فەقی بو. ھاجی لە گەل باپيرمدا چۆتە بالەكەتی بۆ خويندن... ھاجی چۆتە كوردستانی ئيران... ھاجی بەگژ شيخ نەبيدا چو. ھاجی يەخەگيري شيخ غەفوور بو. ھاجی... ھاجی... گەليک لە رووپەرەکانی ژيان و چالاکیی حاجی تەواو و ناتەواو بە ئيمە گەيبو، بۆ دەبی تاکە يەك وشەي قسە وەيا ھەلبەست وەيا ھەلکەوت و ھەلۆەست كە سەر بگەيەنئ بە مەفھومی كوردايەتیی لە حاجی قادرەو نەگا بە ئيمە نە بە نووسین نە ئيسپاتی مەنتيق و ھۆش لە سەرانسەری ئەو عومرەي كە لە كۆيە و كوردستانی رابواردو؟

با جاريکی دیکەش لە خۆمەو ھەيە يارمەتی رەخنەگر و نەسەلمين بەم بۆ زەحمەتتەر كوردنی قەناعەت ھينان بە ليكدانەو ھەم. لە بەشی يەكەمی نووسینەكەم كاتی كە دوام لە بارەي ميژووی كۆي گوتم چەند راستيیک ھەن ئەو دەسەپينن كە وا كۆي شارەکی يەكجار كۆنە (ۋەك بوونی ئاوی ھەمامۆك و جيگەي ھەموار و نەبوونی بەرھەلستی گەورەي ھاموشو... ھتاد) ھەرچەند ناو و شۆرەتی لە ميژووشدا زۆر بەرچاو نەبئ. گوتم ئەو راستيانە كە لە كۆنەو ھەن داوا دەكەن كۆي لە كۆنەو ھەبووبئ با بەلگەي دیکەي ۋەك نووسین و شويئەواری بەرچاويش دەست نەكەوئ. دەوجا كە من بۆ ئيسپاتی ھەبوونی كۆي لە كۆنەو ئيكتيفا بکەم بە بوونی ئەو راستيانە كە ئيمرۆ ھەن بۆچی ئيكتيفا نەكەم بە بوونی خەباتی سياسی حاجی لە ئەستەمبۆل بۆ ئيسپاتی بوونی ئەو خەباتە لە زووترەو؟ لەو روو ھە جوداوازی كۆي لە حاجی قادر چيە؟

ئەوھى راستى بى زۆر جوداوازىيى بنجى ھەن ناھيلىن قىياسى حالەتى حاجى بىرى لە ھى
كۆيى، لىرانەدا يەك دۈھە كان بە نمونە دىننەوھ:

يەكەم: چەندىن شاھىد ھەيە لە مېژووى بىگومان ئىسپاتى ئەوھ دەكەن رىككەوتنى وەزعى
سروشتى و ستراتىجى وەك ھى كۆيى، لە كۆنەوھ شارى دروست كرده. پەيدا بوونى
چەندىن شار بەھۆى بوونى عەوامىلى وەك ئەوانەى لە كۆيى ھەن پشتگرى دەكەن لەو
نەزەرىيەى كى بلى دەيى لە كۆنەوھ كۆيى شار بوويى. ھەبوونى كۆيى لە كۆنەوھ بەر ئەو
دەستوورە دەكەوى كە لە «فقھ» دا پى دەلېن «الاستصحاب المقلوب». ھەر لەبىرمە كە لە
كۆليجى حقوق بووين بەم جۆرە تەعريفان بۇ كردهن: «الاستصحاب المقلوب هو الحكم
بوجود شئ في الماضي لتحقق وجوده في الحاضر مع عدم وجود دليل لنفيه في الماضي».

واتاكەشى بە كوردى ئەمەيە «الاستصحابى مقلوب برپاردانە بە بوونى شتىك لە رابردوودا
لەبەر ھەبوونى ئەو شتە لە حازردا چ بەلگەيە كيش نەيى بۇ نەبوونى لە رابردوودا» وەك
ئەوھى مەعلوم بى فلانە خانوو لەم رۆژەدا ھى تۆيە، ئىتر بەمەدا برپار دەدەين پار و
پىرارش ئەو خانوھ ھەر ھى تۆ بوھ مەگەر بەلگەيىكى سەربەخۆ ئىسپاتى ئەوھ بكا ئەوسا
خانوھ كە ھى تۆ نەبوويى.

بەراستى وەزعى كۆيى لە حوكمى ئەو «الاستصحاب» ھى بە ھىتر رادەگەيەنى چونكەر
ھەر وەك دەلېلىك نىە بۇ نەبوونى كۆيى لە كۆنەوھ، پىويست و داخووزىش زۆرە بۇ بوونى
لە كۆنەوھ.

وہزعى خەباتى حاجى قادر وانىە: زەرفى ئەستەمبۆل كە لىنى دەوھشېتەوھ بى بە كىلگەيىك
بىرى سىياسى قەومى لىنى بروئ شتىكى تازە بوو بە نىسبەت حاجى قادەرەوھ، ئەو زەرفە لە
كۆيى وجوودى نەبوو تا بلېين دەيى بىرى سىياسى قەومى حاجى قادر لە ئەستەمبۆل
بەردەوامبوونى ھى كۆيەى بى، ھەرچەند بەلگەشمان نەيى بۇ سەپاندنى ئەم بەردەوامبوونە.

سەرەراى ئەمە كە ئەستەمبۆل زەرفىكى تازە بوو بۇ حاجى و ئەو زەرفە تازەيە مەودا نادا
قىياسى رابردووى ئەو لە رابردووى كۆيى بىرى، چ كەسكىش لە كۆي و غەيرى كۆيى لەو
كاتەدا پەيدا نەبوو خەباتى سىياسى كردهن لە كوردستان تا بلېين حاجىش وەك ئەو كەسە
پىويستى بە زەرفى تازە نەبوھ، لەمەشدا سەرلەنوئ قىياسى ئەو لە كۆيى دوورتر دەكەوتتەوھ
چونكە، وەك گوتم، مېژووى كۆن زۆر نمونەى تىدايە بۇ پەيدا بوونى شار لە وەزغ و
ھەلگەوتى وەك ھى كۆيى.

دوهم: به نيسبته كۆيى هيچ بهلگه يىك نيه نه تهواتور (وهك ئهفسانه) نه نووسراو كه رابگه ينى پيش تهوهنده سهد ساله يا تهوهنده ههزار ساله له شويى ئىستاكه ي كۆيى چ شارىك نه بوه، كه چى به نيسبته حاجى قادره وه چاوگى نووسراو ههيه كه دهسنووسى خويه تى راده گه يه نى تا سالى 1277ى كۆچى حاجى قادر كوردايه تى نه كردوه. چاوگه كه كتيبي «سيوطى» يه كه نووسين و پهراويزى حاجى بهسهروهيه و له زور شويى ئه و نووسين و پهراويزانه دا بو بابه تى ئه وتو چوه په يوه ندى نيه له گه ل بابه تى كتيبه كه كه «صرف و نحو» ه، بهلكوو تاسه و ههستى حاجى دهدهنه وه: چهند جارن له دژى چاپى عهجه م ههلبهستى داناوه به كوردى و فارسى و عه ره بى وهك:

- 1) يارب بقدر حرف سيوطى يك يك.
- 2) زينهار نخر كتاب چاپ عجمى
- 3) اياك ان تشتري المطبوعا.

وابوه كوتومت يه خه گيرى شاي عهجه م بوه:

قد سمعنا من مناد مات شا
لعنه الله عليه ماتشا⁵²

جاريكى ديكه ش باسى ههلاتنى سپاي عهجه م ده كا له پيش له شكرى ميرى سنه. له و شويئانه دا مروف نه فهسى خوى ده گرى به چاوئه نوري ده كه وتنى ههستيكي تايه تى كوردايه تى كه چى كتيبه كه له و روه وه خاموش ده بى و له جغزى «رق ههستان و خوش نه ويستن» دا ده ميئته وه كه ههستيكي نه ياره به رانه بر مه وزووعى ههلبهسته كان و ئاوديو نايى بو ناو سنوورى ههستى «ايچابى» ي كوردايه تى. به لام رق ههستانه كه بيده لاله ت نيه

52- ئه م تبهه لپچانه ي حاجى له شاي عهجه مان. جگه له وه كه بيحورمه تى شاي عهجه م راده گه يه نى لاي حاجى، سرنجيش راده كيشى بو بير كرده وه له هوى راسته قينه ي بيحورمه تيه كه تايا شيعه يه تى شاي عهجه م بوه يا خود عهجه مايه تى؟ ساغ كرده وه ي پرسيا ره كه و داشكاندى به لايه كدا كاريكى ئاسان نيه كه وه راميكى سه ريبيى يه كلای بكات، به لام له ديمه نى تيكرای بارى دهروون و ههستى حاجيه وه كه له ئيمه وه ديار بى، دوور نيه هويكى ئاويته (مزيج) ي شيعه يه تى و عهجه مايه تى و كاره ناپه سنده كانى ده ولته تى ئه وساي ئيران له حاجى خوش هينايى شاي عهجه م بداته بهر تيرى ههلبهست. چ سه يرم ناييته وه له وه دا حاجى قادر به ديتنى زولم و زورى فه رمانبه ره كانى عهجه م له خاكي كوردستاني ئيراندا قيني نژادى و مه زه بىي كو بوويته وه و بوويته ئه م له عه نه تى سه ره تاي ديري دوهمى ههلبهسته كه. قسه ش له وه نده نابريته وه به لام من به ناچارى ده بيرمه وه.

چونکه نیشانمان ده‌دا په‌نجه‌بیک ئه‌و خامه‌به نار‌ه‌زایه‌ی گرتوه و پیی دهنووسی که وا پورگی نه‌فسی خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ک بور‌کانیکی بچووک خه‌ریکه ده‌جو‌شی و ده‌خرو‌شی و هه‌ر درزیک بدوزیتته‌وه تیندا ده‌ته‌قیتته‌وه.

له‌چهند جینگایه‌کدا شیعری عه‌ره‌بی وه‌رده‌گیریتته‌سه‌ر فارسی و کوردی. جارنکیان له‌هینانه‌وه‌ی میسال بو‌به‌کارهینانی «لولا» به‌یتیکی «ابوالعلا المعری» که له‌کتیبه‌که‌دایه‌وه‌رده‌گیریتته‌سه‌ر فارسی و به‌دوا ئه‌ودا دریزه‌ده‌دا به‌نووسینه‌که‌ی و ده‌لی نووسه‌ری ئه‌م په‌راویزه، که حاجی خو‌یه‌تی، بو‌به‌کارهینانی «لولا» به‌یتیکی دانا نیوه کوردی نیوه عه‌ره‌بی. ئه‌مانه‌ن نموونه‌کان، ئه‌سل و وه‌رگیر‌دراو. به‌یته‌که‌ی «ابو‌العلا» ئه‌مه‌یه:

یذیب الرعب منه کل غضب
ولولا الغمد یمسکه لسالا

وه‌رگیر‌انه‌که‌ی حاجیش به‌فارسی ئه‌مه‌یه:

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی

ئهمه‌ش به‌یته‌فه‌رده‌که‌ی حاجی خو‌یه‌تی، وه‌ک خو‌ی دهنووسمه‌وه:

لیلی کتی بنیاتی عماراتی هوی⁵³
لولا له‌قیس عامر ینهدم

به‌دوا ئه‌مه‌دا عوزر دینیتته‌وه به‌رسته‌بیک عه‌ره‌بی که وا کاتی دانانی ئه‌م به‌یته‌حاجی هیشتا عه‌ره‌بی نه‌زانیه، بو‌یی فلانه‌هه‌له و فیساره‌غه‌له‌تی تیدایه.

پوخته‌ی قسه‌م له‌م روه‌وه ئه‌وه‌یه حاجی وه‌ک فه‌قیه‌کی بزوز له‌گه‌لی شویتی کتیبه‌که‌دا خو‌له‌باسه‌کانی هه‌ل ده‌قورتینی و به‌ده‌نگ دئ، به‌لام به‌هیچ جو‌ر بینی سیاسه‌ت به‌کوردایه‌تییه‌وه له‌م نووسینه‌ی نایی، ته‌نانه‌ت به‌شی فارسی ئه‌م نووسینه‌ی پتره‌له‌کوردی. تیکرای «تدخل» کردنی چ به‌پیچه‌که و خواره‌که بی چ پاته‌وپات بی له‌سه‌رچاوه‌ی ئاینه‌وه هه‌ل ده‌قولن، به‌لام سه‌رچاوه‌که بو‌خوی له‌ناخی دل و ده‌روونیکی بلتسه‌داری وه‌ک بور‌کانه‌وه سه‌ر هه‌ل‌ده‌دا.

53 - به‌ریتووسی نو‌ی کوردی وه‌ها دهنووسریت «له‌یلا گوتی بونیاتی عیماراتی هه‌وا».

نووسراویکی حاجی که وا به سەر کتیبه کهی «سیوطی» یه وه ههیه ده بیته شایه د بۆ گێرانه وهی واقع: ئایین، نارەزایی، پەرۆش، ههست، سۆز، ههژاری، غوربەت، زیره کی، بزۆزی، بویری.. ئەمانه ی هه موو تیدان، ده بوا ئە گەر کوردایه تیش هه بی له گه ل ئەمانه دا خۆ بنویتی، چونکه ههستی نه ته وایه تی وه ک هه موو ههسته کانی خوین کولین و ده روون جۆشین و پتریش له وان، که پهیدا بوو مونسبه ش نه بی مونسبه دروست ده کا بۆ خۆ نیشانان. حاجی قادر که له بهر ههستیارى خۆی وه ک زیل ده زرينگيته وه له چاو شاعیرانى تردا، تعصیبه ی بۆ کوردایه تی گه یانديه ئەو پایه بلێ مه دحی خوا ده که م به کوردی تا نه لێن به کوردی مه دحی نه کراوه و «ئه گەر کوردی قسه ی بابی نه زانی..» ده بوا له ناو ده یان جار که له گه ل مه وزووعه کانی سیوطیدا به دهنگ دێ جاریکیشیان کوردایه تیه که ی لی به دیار که وتبا.

به لێ ده زانم و گویشم دیار نه کهوتنی شت نایته ده لیلی یه کجاره کی نه بوونی ته وشته، به لام که بیوست هه بوو بۆ دیار کهوتنی و هه ر دیاریش نه کهوت، ئەوسا مرۆف خۆشی بگری له بریاردانى نه بوونی ئەو شته، به هیج جۆریک مافی ئەوهی نامینی بلێ هه ر هه یه و ده بی هه بی. سرنجیکیش بده ئەو ساله ی 1276-1277 ه که په راویزه کانی حاجی تیدا نووسراوه ته وه له و روه وه که ده که ونه دوای ساله کانی فه قیه تی حاجی قادر له باله ک، واته باوه ر و فکره کانی ئیبنوئادهم کارى خویان کردبوو، ئە گەر چ کاریکیان کردبی و چ مه وداش نه ماوه ته وه گومان بۆ ئەوه برۆا که وا دوای 1277 حاجی قادر به سەر فه لسه فه و بیر و باوه ری ئیبنوئادهمدا کهوتی.

به و پینه کتیبه که ی سیوطی به لگه یینکی یه کجار «سلبی» به دهسته وه ده دا له رووی بوون و نه بوونی ههستی نه ته وایه تی روون و ئاشکرا لای حاجی قادر تا کوتایی 1276 ی کۆچی. له گه ل بوونی ئەم به لگه گه وره یه شدا ئە گەر یه کینک هه ر سوور بی له سەر بوونی ئەو ههسته لای حاجی ده بی له په راویزی «عه قل ناسه لمینی و ده بی هه بووی و نا کرى نه بووی» ده رچی و شایه د و به لگه ی ماددی بیته ته وه بۆ بوونی. به لگه ی ماددیش له م مه یدانه دا ئاسن و چه مه تتۆ نه، یا نووسراوه یا گوته ی بی شوبه هیه. خۆ ئە گەر ئەو که سه به لگه یینکیشی پی پهیدا نه کرا و هه ر مانیشی گرت له داواکه ی خۆی ئەوا کار له زهینیکاری و ئیقناع و لیکدانه وه ده رده چی و ده بیته چه ز لی کردن و که یف پی هاتن و هه وه سبازی، ئەوساش هه لوهستی وه ها له گه ل «موضوعیه» چ په یوه ندیکى نامینی و روو له «گریی نه رگزی» یا نه خۆشیکی تری وه ک ئەو ده کا.

خويتنەرى بەرپىز دەيىنى لەو بە يەكدى گرتنى بوون و نەبوونى كۆيى لە كۆنەوہ لەگەل بوون و نەبوونى گيانى كوردايەتى لای حاجى لە زويكەوہ، جياوازيكى گەورەمان دۆزيەوہ لە ميانى ھەردووکیاندا كە ناھيلى قياسيان لە يەكدى بكرى، لەگەل زانينى ئەم جياوازيەش بۆمان روون بۆوہ، با بلىم بۆ من روون بۆوہ، تا كوتايى سالى 1276ى كۆچى چ بەلگەينىك پەيدا نايى ئيسپاتى بوونى خەباتى كوردايەتى بكا لای حاجى، لەگەل نەبوونى بەلگەى ئيسپات بەلگەى سەلبىشمان قسە لى كرد كە چ گومانى لى ناكرى، چونكە دەسنووسى حاجى خۆپەتى. ئەگەر نووسىنە كە بە خۆى و دەلالەتى سەلبىيەوہ ھى مرۆفكى ديكە با نەك ھى حاجى لەوانە بوو بلىن رەنگە كابرە لە بىرى بردى ياخود مەبەسيكى بوە لە نەدانى شايدى بۆ حاجى. من ئەوئەندەى لە دەسەلاتى ماددى و زىھنى و فكريم دابى بە خەرجى دەدەم و داومە بۆ گەيشتن بە متمانەى لەو مەوزووعە گرنگەدا. لىرە بەپيشەوہ تا ئىستا كە ئەم دىرەى تىدا دەنووسم تاكە يەك بەلگەم بەدەست نەكەوتوہ پەرشنگىك بداتەوہ و واتاى «كوردايەتى» راگەيەنى لە گوته و نووسين و ھەلۆستەكانى رۆژانەى حاجى قادر تا كوتايى سالى 1276.

قسەمان لە سەرەتاوہ لەگەل «تواتر» بوو داخوا چيمان بۆ دەگىرپتەوہ، پىنوئىستى رچەى وتوويز كتيبەكەى سيوطى ھىنا ناو پەراويزى تەواتورەوہ كە دەبوو بە جۆريكى سەربەخۆ بكرى بە بنگەى لىكدانەوہ.

راگەياندى «تواتر» وەك كتيبەكەى سيوطى نيە لە سنوورى 1276 و 1277 دا بوەستى بەلگەو ھەموو ئەو كاتە و رۆژگارە دەگىرپتەوہ كە دەكەويتە پيش سەفەرى حاجى بۆ توركيا، واتە ئەو چەند سالى دەگىرپتە ناو باوہشى خۆى كە دەكەويتە ميانى 1277 و سالى چوونەدەرى حاجى لە كۆيى.

ئەمەى تا ئىستا لى دواين لەبەر تيشكى جووتە بەلگەى «قسەى دەماودەم لەگەل كتيبەكەى سيوطى» شەقامى رەوتى حاجيمان بۆ رووناك دەكا لە لاين پلەى گۆرانى نەفس و دەروونى بەرەو ئامادەبوون بۆ وەرگرتنى ھەموو فكريكى نوئ وەيا تين و تاويكى بەرەو پيشەوہ كە لە رۆژانى ئايندەدا شەوق و ھىزيان باوين بۆ ناو ميشك و گيانى حاجى.

سەرت سور نەمىنى لەوہدا كە گوتم چى كردمان روون كردنەوہى ئامادە بوونى حاجى بوو بۆ وەرگرتنى تين و تاو و فكرى بەرەوپيش لە حالىكدا ئىمە خەرىكى ئيسپاتى ئەوہ بووين كە وا حاجى بەر لە چوونى بۆ توركيا كوردايەتى نەكردوہ. واتە خەرىكى كۆكردنەوہى بەلگەى «سلبى» بووين لەو رەوتەدا زياتر لە ھۆيەكانى ھاندەر و تەكاندەرى بەرەو پيشەوہ. رەنگە تا رادەينىك بە ئانقەست قسەكانى خۆم خستبىتە قالبىكى ئەوتۆ لە روالەتدا نەگونجى

له گه‌ل ناوه‌رۆکه‌که‌ی تاكوو وه‌ك ئيشكال خۆ بنوینى و وه‌رامیشى بده‌مه‌وه. ئیمه‌ ده‌مانه‌وى بزانی‌ن حاجى كه‌ی ده‌ستى كردوه به كوردایه‌تى، واته‌ هه‌ول ده‌ده‌ین سه‌ره‌تای شتیكى سه‌ره‌تا نادیار بدۆزینه‌وه.

ئیمه‌ كه‌ له تارىكیدا سه‌ره‌په‌تیکمان به‌ده‌سته‌وه یی و نه‌زانین سه‌ره‌كه‌ی ترى له كوئى ده‌گاته‌ رووناكى، ده‌بى‌ باله‌وبال‌ په‌ته‌كه‌ هه‌لكه‌ینه‌وه و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو له‌گه‌لى برۆین تا ده‌گه‌ینه سه‌ره‌كه‌ی ترى. هه‌رچه‌ند هه‌نگاوه‌كانمان له سه‌ره‌تاوه‌ دووریش بن له رووناكى هه‌ر ئه‌وانن به رووناکیه‌که‌مان ده‌گه‌یه‌نن. بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنى حاجیش به‌ خه‌باتى سیاسى هه‌ر ده‌بى‌ کارىكى وا بکه‌ین كه‌ له‌گه‌ل په‌ته‌که‌دا کردمان واته‌ هه‌موو ئه‌و رۆژگارانه‌ی حاجى هه‌لكه‌ینه‌وه كه‌ كوردایه‌تیان تیدا نیه تاكوو سه‌ربه‌ رۆژگاریکه‌وه ده‌بیین كه‌ كوردایه‌تى تیدا ده‌دۆزینه‌وه. هه‌لكردنه‌وه‌ی رۆژگارکه‌ و هه‌لپنانى هه‌نگاوه‌كان له سه‌ره‌تاوه‌ وه‌ك رواله‌تیكى «سلبى» خۆ ده‌نوینن چونکه‌ به‌ره‌مه‌که‌یان، جارى، کوتومت «نیه.. نیه» یه، به‌لام به‌راستى خویان تاكه‌ رینگه‌ن به‌ره‌و ئه‌نجامیكى «ایجابى».

سه‌ره‌تای ده‌ست پى کردنى حاجى به كوردایه‌تى وه‌ك سه‌ره‌تای جه‌نگى جیهانى وه‌یا رۆزى 11ى ئه‌یلوول نیه‌ میژووى زانراوى هه‌بى، بۆیه‌یه‌ دۆزیته‌وه و ساغ کردنه‌وه‌ی ناچارمان ده‌کا كه‌ هه‌موو قوناغیكى ژيانى حاجى بيشکینه‌وه و تیه‌وى رامینین به‌لكوو بزانی‌ن به‌پى راده‌ی گه‌یشتن و پوخته‌بوون کام قوناغیان ده‌شى دایكى ئه‌م به‌چکه‌ تازه‌بووه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی كوردایه‌تییه‌ بى. رواله‌تى «سلبى» نه‌گه‌یشتن و پوخته‌ نه‌بوونى چه‌ندین قوناغى ژيانى ده‌مانگه‌یینى به «ایجاب»ى روودانى ها‌تته‌ دونیای به‌چکه‌كه‌ له قوناغیكى خاوه‌ن ژان و ژواریكى تایبه‌تیدا.

له‌ گوێره‌ی بۆ لوانى محدودى لیکۆلینه‌وه و به‌راوردى کردن به‌هۆى که‌م بوونى سه‌رچاوه‌ی زانینى بى شوبه‌هه‌وه، بى به‌پى هه‌نگاونانى حاجى هه‌ر جاره‌ هه‌ولمان داوه‌ پسوله‌ی «دور و تسلیم» له قوناغیکه‌وه بۆ قوناغیک له چنگى رووداو و ده‌لاله‌تى خه‌به‌رات و گوته‌ و کرده‌وه‌ی حاجى ده‌ریینین. شوین پى ئه‌و هه‌نگاوانه‌ جلله‌وى خامه‌ی راکیشا له‌ گۆرقه‌ره‌جه‌وه بۆ کوپى و گۆزه‌رى پى کرد له‌ ده‌ورى فه‌قییه‌تى و کژى «مستعدى»، ئیمجار گه‌شته‌ دووردریژه‌که‌ی باله‌که‌تى و کوردستانى پى کرد تاكوو به‌سه‌ر پردى کتبه‌که‌ی «سیوطى» دا په‌راندبه‌وه، به‌ موقتى، بۆ کوتایى سالى 1276.

له‌ پاش ئه‌م سالى زۆرجار گوترايه‌وه‌ی 1276ه‌وه تا ئه‌و سالى كه‌ تیدا ئه‌لوه‌داى دواجارى له‌ کوپه‌ و کوردستان کرد، ماوه‌یىكى چه‌ند سالى هه‌یه‌ ده‌میینه‌وه بۆ ئیحتیمالى ئه‌وه‌ كه‌ حاجى شیعری سیاسى كوردپه‌روه‌رانه‌ی تیدا گوتبن. وه‌ك گوتم «تواتر» له‌ویش

بۆتەوۋە كە ھېچ گوتە و كوردەيىكى سەرىجى كوردايەتى تېدا نې، بەلام ئاخۇ راگە ياندنى حال و داخوازى زەرفى ژيانى حاجىش پىشگىرى گوتەى دەماودەم دەكا بۇ ئەو ماوۋىيە ھەر وەكوو پىشگىرى كورد لە ماوۋى پىشوووتر؟

بەر لەوۋە بكوۋىنە سەر ساغ كوردنەوۋەى ئەم لايەنەى بوون و نەبوونى كوردايەتى، جارى با بزائىن ماوۋەكە خۆى چەندە! بۇ ئەم پرسىارەش وەك زۇرىنەى پرسىارەكان دەربارەى چەندوچۆنى ژيانى حاجى لەو وەرمامە بەولاولو دەست ناكەوۋى كە كارى گەز و تەرازوۋى زېھنى دەيداتەوۋە. ھەر دوو سنوورى ئەم لا و ئەو لاي ماوۋەكە، واتە كۆتايىيەكەى 1276 و سەرەتاي سەفەرى بۇ توركيا لە تارىكى دان.

ھۆى تارىك بوونى كۆتايى سالى 1276 ئەمەيە:

حاجى لە رووپەرەى 121ى كۆتايىكەى «سىوطى» دا ئەم بەيتەى كوردو بە كۆتايى پەراوۋىزىك لە دەسنووسەكانى خۆى:

شې سە شنبە بيست از ماہ اخر
ھزار و دوصد و هفتاد و شش در

ھاتنى ئەمرازى «در» لە كۆتايى بەيتەكە، ئەویش بۇ خۆى دەمەتەقە ھەلدەگرى و پرسىار ديتتە پىشمان كە وا بوچى حاجى بەپى دەستوورى زمانى فارسى ئەمرازەكەى نەخستبیتە پىش «ھزار و سيصد و هفتاد و شش» ەوۋە و كوردى بە قافىە؟ ئايا ئەمە بەراستى ئەمرازە، واتە ئەو «حرف جر»ى ەرەبى يە كە «من، فى» و لە كوردیدا «لە» يە ياخود ئەمراز نې و «اسم - ناو» ە بە واتاي «دەرگە - باب» ئەوساش واتاي نېوۋە دېرەكە دەبیتە «ھزار و سى صد و هفتاد و شش در - دەرگە» كە ھەر سالەى تېدا بە دەرگەيىك دانرايى؟ من لەو كەشمەكەشە لادەدەم و خۆم و خوینەرى پېوۋە خەرىك ناكەم چونكە حاجى ھەر كامىك لەمانە يا غەبرى ئەمانەى مەبەست بوۋىيى سالەكە وەك خۆى دەمىنیتەوۋە و مانگى كۆتايىش ئەو مانگە دەبى كە ھەيە. ئىشكال لە شتىكى ترەوۋە ھەلدەستى كە تا ئىستا رەوانەوۋەى بۇ نې، رەنگە ھەر نەشى ياخود زۇر زەحمەت بى.

ئىشكال لەوۋە داىە، حاجى تا رووپەرەى 144ى كۆتايىكە لە پەراوۋىزاندا نووسىنى ھەيە، دەوجا دەبى ئەم 23 رووپەرەيەى لە كۆتايى سالى 1276ەوۋە بە چەند ھەفتە و مانگ برى بى و بۇ ناو جەرگەى 1277 چەندى ھەلچىبى؟ لېرەدا بۇ خۆت لېتەوۋە ديارە لە تەخمين بەولاولو

چمان به دستهوه نیه. ئه وپه‌ری ئیمکانمان ئه‌وه‌یه له فه‌قییان بپرسین ئاخۆ، به‌عاده‌ت،
خویندنی 23 لاپه‌ریه‌ی کتییی سیوطی چه‌ند کاتی ده‌وی!

ویستم له کویره‌ریه‌کی ناو حاشیه‌کانی «حاجی» یه‌وه ماوه‌ی برینی ئەم 23 لاپه‌ریه‌ی لیک
ده‌مه‌وه به‌لام داخه‌که‌م لێی به‌ مراد نه‌گه‌یشتم. کویره‌ریه‌که‌ش ئه‌مه‌یه:

حاجی له رووپه‌ره 79 ئەم فەردە‌ی نووسیه‌وه که لیره به‌پیشه‌وه‌ش باسم کرد:

قد سمعنا من مناد مات شا
لعنة الله عليه ماتشا

زاهیری وا پێ ده‌چی مه‌رگی شاهیکی عه‌جه‌می مه‌به‌ست بێ نه‌ک شاهی شه‌ترنج یاخود
شاهیکی خه‌یالی شاعیر به‌ نیازی «جناس» و وشه‌سازی. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ وایا ده‌مان توانی
بزانین له‌ چ وه‌خت و سالیکی حاجی ئەم فەردە‌ی له‌ رووپه‌ره 79 دا نووسیه‌وه‌ته‌وه‌ و که‌نگین
خه‌ریکی خویندنی ئەم رووپه‌ریه‌ بوه‌ چونکه‌ مه‌رگی شاهه‌کانی قاجاری هه‌مووی زانراوه‌ و
تۆمار کراوه. ده‌جا که‌ بۆمان لیک درابایه‌وه‌ حاجی به‌ چه‌ند کات ماوه‌ی میانێ رووپه‌ره 79
و رووپه‌ره 121 ی بریوه‌ که‌ ده‌کاته 42 رووپه‌ره، ده‌مان توانی له‌ رێی قیاسه‌وه‌ بزانین له
121 تا 144 به‌ چه‌ند کات تێی په‌راندوه. به‌لام ده‌رکه‌وت نزیکیترین مه‌رگی شاهیکی
عه‌جه‌م 10 سالان ده‌ که‌وتته‌ پێش ئەم ساله‌ی 1276 هه‌وه. خۆ به‌ وریته‌شدا تیناپه‌ری حاجی
42 رووپه‌ره‌ی به‌ینی 79 و 121 ی به‌ ده‌ سالان ته‌واو کردبێ.

گریمان بۆ ئه‌وه‌ش بچین که‌ وا ناگزووری و هه‌زاری ده‌ سالان «حاجی» یان به‌و 42
رووپه‌ره‌وه‌ خه‌ریک کردوه، ئه‌وسا فەردە‌که‌ چ ده‌لاله‌تیکی نامینی چونکه‌ قیاس هه‌لناگری.
جگه‌ له‌مه‌ واقیعی زانراو له‌ زیانی حاجیدا ئه‌وه‌ فەرز دانانه‌ به‌ درۆ ده‌خاته‌وه‌ له‌وه‌وه‌ که‌ وا
حاجی ده‌ سال پێش 1276 هه‌یشتا نه‌چوه‌ بۆ جیگایه‌ک له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی حکومه‌تی ئێران
بووبی تا ئه‌گه‌ر «شاه» مرد جارچی جاری بۆ راهیلتی و حاجی لێی ببی و به‌و به‌یته‌ دلێ
خۆی بحه‌سینیته‌وه‌.

که‌واته‌ تا ئیستا گه‌زوگریه‌که‌مان به‌ دسته‌وه‌ نیه‌ ئه‌وه‌ ماوه‌ی پێ بیویین و بزانین تا چه‌ندی
سالێ 1277، حاجی خه‌ریکی ئەم 23 لاپه‌ریه‌ی سیوطی بوه. به‌لام ده‌توانین بلێین به‌پێی
ئه‌وه‌ که‌ حاجی زۆر خه‌ریک بوه‌ به‌ نووسینه‌وه‌ی حاشیه‌ له‌سه‌ر ئه‌غله‌ب لاپه‌ره‌کان وایا دیاره
خیرایی له‌ خویندنه‌که‌ی نه‌کردبێ و زیاتر مه‌به‌ستی ئه‌نجینی ماده‌که‌ بووبی که‌واته‌ ده‌شی
بلێین ئەو 23 لاپه‌ریه‌ی به‌ 3 مانگیکی وه‌یا زیاتریش ته‌واو کردبێ.

با له و 3 مانگهش دهست هه لگريڻ و وادانين له گه ل ته و او بووني ساله که ی 1276 حاجی ئەو 23 ږووپه رهي ته و او کردوه، له مه شدا يارمه تي ئەو که سانه ده دهين که ده لين ده بي حاجی له کويوه دهستي به خهباتي سياسي کردين چونکه هه تا کوو له مه و دای شايه دي کتيبه که ی سيوطی که م کهينه وه مه و دای ئيحتيمالی کوردايه تيبه که دريتر ده بيته وه.

له پاش ئەم چاوپوشينه مان، له نو، گرييه کی تري بي ره واندنه وه مان ديته بهر: ئاخو حاجی قادر که وهستا له نووسينه وه ی حه شيان به سه ر «سيوطی» يه وه وازی له فه قيه تي هينا و گه رايه وه بو کوي؟ يا خود وازی له «سيوطی» هينا بو کتيبيکی تر و به رده وام بوو له سه ر خویندن؟ که خویندن ي به رده وام کرد ئايا هه ر مایه وه له کوردستاني ئيران؟ چه ند مایه وه؟ که ی هاته وه کوي؟

وه رامي ئەم پرسيارانه ئە گه ر ئەوه بي که و حاجی دوا ی کتيبه که ی «سيوطی» به ينيکی تريش له کوردستاني ئيران مایه وه بو خویندن، باي ئەو مانه وه يه له ئيحتيمالی کوردايه تيبه که ی که م ده بيته وه چونکه چ ئيمکانیک نيه و له هيچ زاريک نه بيستراوه و تا که ده ليکيش په يدا نابي که و حاجی قادر له و غوربه ته و بيکه سييه دا له نا کاو که وت بيته سه ر باری فکر و خهباتي سياسي وه. که ده ليم «له نا کاو» بويه يه چونکه کتيبه که ی سيوطی چ پيشه کيکی کوردايه تي به ده سه ته وه نادا چاوه نوږی فکر و خهباتيکی سياسي لي بکري، که خهباتيک له «حاجی» يه وه ږووی داي ده بي له نا کاو بووي.

هه ر چه ند ساغ کردنه وه ی ئەو پرسيارانه له گو شه نيگای زانيني سه ر گوزه شتي حاجی قادر وه تا بلي کاريکی به نرخ و بايه خداره، به لام له بهر ئەوه که و ليره دا ده رفه تي ساغ کردنه وه و ليکو لينه وه مان چه نگ نا که وي، به نا چاری وازيان لي ديتين بو ده رفه تيک که دواږوژ پيکی بي ني وه يا ئەديهه کانی کوردستاني ئيران پرسياره کان ساغ که نه وه. ئيمه ش ئيستا هه ر ئەوه مان بو ده مي نيته وه بکه وينه وه سه ر ريبازي ئە سلیمان.

له م ريبازهدا سه ر له نو، يارمه تي ئەو که سه ده دم که حه ز ده کا حاجی قادر له زوه وه کوردايه تي کردين، و ا داده ني م حاجی له سه ره تاي سالی 1277 هه گه رايته وه بو کوي و له وي مابيته وه تا سه فه ري کردوه بو ئە سه مبول، به مه شدا ماوه ی ئيحتيمال دريتر ده کهينه وه بو ئەو خهباته سياسي چونکه وه ک گوتم له کوردستاني ئيران چ ئيمکانيکی خهباتي سياسي نه بوه بو حاجی. ليره به دوا وه بو خوينه ري ږوون ده که مه وه به مه دا ماوه ييکی له دوو سال زياتر ده به خشم به و ئيحتيماله چونکه گوته ييک هه يه بو ئەوه حاجی تا 1279 له کوردستاني ئيران مابيته وه: من که ده ليم با و دانين حاجی له سه ره تاي 1277 هه

گه ٻاره ته وه ڪوئي لھم گوته يه و دوو ساله ڪهش واز دینم. پاش چھند لاپه رھيڪي تر
ده گھينه باسي ٿم گوته يه.

ٿمھه له باره ي تاريخه يي سنووري ڪوتايي 1276 و سهره تاي 1277. ٿيمجار تاريخي
سنووري ڪوتايي مانه وه ي حاجي له ڪوئي ديتھ پيش: حاجي قادر ڪه ي ڪويه ي جي هيش
به ره و تور ڪيا؟

بو وهرامي ٿم پرسيارهش ميژووي به سته زمان و گوته ي ده ماوده مي ڪه ر و لال «ده مي
به سراو وه ڪوو فندق و بادام» و هيچڪاميان ورته يان ليوه ناي.

هه ر هينده مان پي ده ڪري بو زانيني سهره تاي ٿم رووداوه ڪه گرده بر ٿياني حاجي ده ڪا به
دوو ڪه رتي له يه ڪتر ڪشايه وه وه ڪ دوولاي ده مي مه قه سي ڪرايه وه، بين و به زيه نيڪاري
خه ريڪي ده ره ٿياني واتاي مه ته لي زه حمه ت و هه ٿياني مه عه ماما و لوغزي ته ماوي بين.
چمان به ده سته وه يه سالي سه فه ري حاجيمان بو روون ڪانه وه؟ تا ٿمن زانيني ٿم چش!! ڪه
ده ٿيم چش مه به ستم شتي وايه نوقته ييڪ له سه ر پيٿيڪ داني... برو بو ساليڪ هه لته ڪيني..
وه ڪ ڪيله رپي سه ر شه قامان (علامه مرور) په نجه بو لاييڪ دريٿ ڪا.

له وه زياتر ڪه له گوته ره ڪه ي «ڪه يفي جوانر وي» دا باسم ڪردوه و له ده فته ري ڪورده واري دا
بلا بو ته وه. تا ٿيسا چ مه علووماتيڪي تر په يدا نه بوه. با بلنيم لاي من په يدا نه بوه، سالي
سه فه ره ڪه ي حاجيمان بو ديار خات. له گوته ره ڪه دا ٿم راستيانه ساغ ڪراونه وه:

- 1) حاجي و ڪه يفي له ڪوئي ره فريقي يه ڪتر بوون.
- 2) ڪه يفي له 1289 له ڪوئي بوه به به لگه ي ٿه وه ڪه له و ساله دا مه رسيه ي داناوه بو
مردني خيزاني مه لاعه بدوللا، به لام نازاندر ي به ر له 1280 ڪه ي هاتوه بو ڪوئي.
- 3) ڪه يفي له سالي 1286 وه ڪويه ي جي هيشته وه. به لگه ي ٿه مه شيان له وه را ده ر ڪوت ڪه
حاجي مه لاعه بدوللا گوته تي «له 1288 ڪه ڪه يفيم ديتوه له ڪه له ب دوو سالي
ته واو بو نه مديبوو».
- 4) حاجي قادر به ر له ڪه يفي سه فه ري ڪردوه. له گوته ره ڪه دا به جو ري «تقريب» ماوه ي
به يني سه فه ري ڪه يفي و حاجي باس ڪراوه لي ره دا شتيڪي تري شي ده خه مه سه ر.

ته واو ره يه ڪه حاجي زووتر روويوه و له مه شدا گومان ني، به لام له و دوايه دا قسه ييڪي
مامم بير ڪه وه ته وه ڪه ده يگوت حاجي قادر به ينيڪ بوو چووبوه ٿه سته ميول ڪه ڪه يفي
روبي، مه به سيشي له وشه ي «به ينيڪ» چھند ساليڪ بوو. به و پيه و له رپي «مه سلته ي -

ھدنە» كىردن لە گەل نەزانینى راستىدا دەبى سالىك دەست نىشان كەين لە ميانى 1277 و 1286 دا.

دىسان بۇ ئەوئەي يارمەتى ئەو رايە باس كراو بەدەين لەو سالانە 5-6 سالىكى بەدەينە «احتمال»ەكە و 3-4 سالانىش بەدەينە تەواتور و قسەي مامم و لىكدانەوئەي ناو گوتارەكەي «كەيفى جوانرۇيى». كەواتە با بلىين حاجى لە 1282، 1283 كۆيەي جى ھىشت. بزانیين ئاخۆ ئىمكان ھەيە لەو 5-6 سالانەدا زەرفى خەباتى سياسى بۇ حاجى پەيدا بووبى؟

خەرىك بوون بەو تۆزىنەوئەي ھەر وەك لايەنىكى زىدە گىرنگى ژيانى «معنوى»ى حاجيمان بۇ رووناك دەكاتەو. رووپەرىينكى ژيانى ماددى حاجيشمان بۇ دەخوئىتتەو لە ھەول و تەقەللای گوزەران و سەغلەتى بە يەك كەوتنەوئەي لە گەل ناحەزانى. رەنگە سوودى وردە مەعلووماتى سەربە كۆمەلايەتى و جۆرى رابواردنى ئەو رۆزگارەشمان پى رابگەيەنى.

حاجى كە گەراوئەوئەي بۇ كۆيى چەند سالىك بوە لىنى دوور كەوتتەوئەي. وەك لىرە بەپىشەوئەي باسەم كىردو، كە سەفەرەكەي بۇ بالەكايەتى لە 1270 وەيا 1271 ھوئە دەستى پى كىردى و لە 1277 كۆتايى ھاتىبى شەش ھەوت سالىكى بەلاي كەمەوئەي خاياندو. چ مەعلوومىش نىە لەو ماوئەيەدا ھىچ جارىكيان سەردانى كۆيەي كىردى. بەلاي مەوئە ھىچ ھۆيىك نىە حاجى ناچار كا زەحمەت و ئەركى سەفەرىكى دوورودرىژ لە كوردستانى ئىرانەوئەي بۇ كۆيى بىچىژى و سەرلەنوئى زەحمەت و ئەركەكە دووبارە كاتەوئەي تا دەچىتتەوئەي ئىران. ئەوسا نە بابى ھەبوئە نە دايكى ماوئە و مندالى لەدوا بەجى ماوئە، خزمانى گۆرقەرەجىشى كە خۆشويستوون لە كۆيەوئەي خۆشويستوون، لە نىوياندا نەژياوئەي تا بلىين خۆشويستىنىكى بى ئەندازە ھەبوئە لە بەينياندا پىنوئىست بكا لە ئىرانەوئەي بگەرپتتەوئەي ولاتى كۆيى بۇ چەند رۆژىكى دىدەنى كىردىيان تا ئاگرەكەي ھەناوئەي دادەمكىنى و دەگەرپتتەوئەي كوردستانى ئىران.

جگە لەم لىكدانەوئەي، ئەو سۆزى غەربىي كە چوارىنەي حاشىيەينكى سەر كىتبەكەي سىوطى رايگەياند «يارب بكرم بجای طاعت از من⁵⁴..» لىرە بە دواوئەي ھەمان سۆز لە قەسىدەكەي مەدحى ئەمىن ئاغادا ھەستى پى دەكەين وامان تى دەگەيەنى كە سۆزى سەفەرىكى دوورودرىژى پىشوو بى و دىدەنى خزم و دوستانى تىدا نەكرابى.

من وام دىتە بەر ھەست و زانىن كەوا حاجى قادر ھەررەك لە ئەستەمبۆلەوئەي ھىچ جاران سەردانىكى كۆيەي نەكردوئەي لە گەشتەكەي فەقىيەتەيشى ئەو سەردانەي نەكردى. لە ھەر

54 - لە بەشى يەكەمدا بلاو كراوئەي.

دوو حالدا بى مال و مندالى و بى پيوهندى ماددى بههيز نه فەسى سەفەرە كەى دريژ
كردۆتەووه بى برانەووه و پچرانەووهى ناواناوه كە سەردانى ناچارى به مروۆفى دەكا.

چەند جارېك ناوى ئەم قەسىدەيەى مەدحى ئەمىن ئاغامان هيتا، هەر جارە لە مناسبەيىكى
جودادا، ئىستا بۆ دواچار لىي دەدويين و ئەوئەندەى بۆمان بكرى سوود لە راگەياندەنەكانى
وهرده گرېن. پيشتر بەلنماندا كات و زەرفى ئەم قەسىدەبە ساغ كەينهوه و دەسەلاتى
شيعرى حاجيش لەو قۆناغەدا روون كەينهوه. جارى با لە پيشهوه شيعره كە بنووسين ئەوجا
لىي بدويين:

ئەى «محمد» وهى «امين الدوله» ئيمرو كۆبى تۆ
جەنەتيكە كەوتە دۆزەخ هەرچى لىي دوور كەوتەووه

مودەتيكە⁵⁵ دەربەدەر كردهى ولاتى غوربەتم
بەندە يادى ئاستان بۆسى ئەتۆى كرد هاتەووه

چونكە «تحفه» لازمە هەر كەس لە غوربەت يېتەووه
بەم دوو فەردە من قەزاي سەد گۆنە «تحفه» م كردهووه

قاوەچى بەزمى ئەتۆ دونيايه سىنى ئاسمان
ئافتابى زەرفە فنجانى مەهه قاوہى شەوہ

ئەو شەوہ بۆ هەر كەسى دونيا بكاتە رۆژى روون
شەو لە «خطە»ى عومرى ئەو عەنقايه دەربانى خەوہ

بەيتەكان بۆ خۇيان هاواريانە لە دەست غەربىيى بېرەحم و دەربەدەرىيى دوورودريژ و سۆزى
ياد كردنەووه و ئارەزۆى گەرانەووه و دیدارى ولات. تۆ بلىي ئەم سەفەرە دوورودريژە و
پرسۆز و غوربەتيەى كەى كردبى؟

لە هەموو عومرى حاجيدا تەنها يەك گەشتى وا دوورودريژ هەيه بەر رۆژگارى ئەمىن ئاغا
بكهوى، ئەویش گەشتەكەى خويندنیهتى لە بالەكەتى و كوردستانى ئيران. بۆ ئيسپاتى ئەم
لايەنە بەلگەى بى دەمەتەقەى ئەوتۆ هەيه كە هېچ تيبينيهك و رەخنەيىك بەرانبەرى
ناوہستى. پيش ئەم سەفەرەى بۆ بالەك و كوردستانى ئيران هېچ ماوہيىك نيه لە زيانى

55 - لە هەندى نوسخەدا «مودەتيكە» نووسراوه.

حاجی قادر و خویندنیدا سەفەرێکی دیکەى دوورودریژی تیدا کردی و گەرابیتەوه کۆیی بۆ مەدحی ئەمین ئاغا. گریمان لە تەمەنی حاجیدا ماوەى وەها بدۆزینەوه، کە نادۆزیتەوه، ئەمین ئاغا بۆ خۆی ئەوه نەبوه زووتر مەدحی بکری و کۆیی بە هی ئەو دانری و «ئیمرو کۆیی تو» ی بۆ بگوتری چونکە ئەوسا منداڵ بوە و هیشتا زۆری ماوه جیی باوکی بگریتەوه و بە گەوره و خواوەنی کۆیی حساب بکری. لە منداڵیش واز بینە، تا حاجی بە کرئاغا مابى بەو هەموو گەورەیی و شۆرەت و شەخسیەتی خۆیەوه چۆن کورێکی میردمندالەى ئەو بە گەورەى هەموو کۆیی ناو دەبرى؟

گومان لەوەدا نیە ئەم برە شیعەرە پیش مەرگی حاجی بە کرئاغا لە 1270 دا نەگوتراوه. ئەو ئیحتیمالەش نیە بگوتری رەنگە لە دەمی مەرگی حاجی بە کرئاغادا، حاجی قادر بەینیک بووی لە کۆیی دوور کەوتبیتەوه و دواى مەرگی هاتبیتەوه کۆیی و مەدحی ئەمین ئاغای کردی چونکە پیشتر (لە بەشى یەكەمی ئەم نووسینەدا) زانیمان حاجی قادر خۆی شیعری سەر کێلەقەبرى حاجی بە کرئاغای داناوه، واتە لە دەمی مەرگیدا لە کۆیی بوە. کەواتە حاجی قادر پیش سالی 1270 کە سالی مردنی حاجی بە کرئاغایە ئەم شیعەرە نەگوتە.

لە سەرەتای نووسینی ئەم بەشەى دوومەدا مەعلووممان کرد کە حاجی لە پاش مەرگی حاجی بە کرئاغا گەشتەکەى دەست پى کردووە و بەلای کەمەوه تا کۆتایی 1277ى خایاند دواى گەرانەوهى حاجیش بۆ کۆیی لە سالی 1277دا تا ئەو سالی کۆیەى جی هیشت ئەو ماوێه نیە سەرلەنوێ گەشتیکی دوورودریژی تیدا کردی. کە بیی و ماوێه گەشتیکی دوورودریژ لەو چەند سالیەداشکینی هیندەى لى نامیتیتەوه بای ئەو کەینوبەینەى دوشمنایەتى میانى حاجی و شیخ نەبى ماویلی بکا کە دەزانین دوشمنایەتییکی توولانی بوە. ئەوهى راستى بی ماوێه هەبى، کە نیە، ناچیتە عەقلەوه بەدوا سەفەرێکی حەفت سالیدا حاجی سەفەرێکی تازەى چەند سالی بکا، هەمووی لە غەریبی و بە فقیری.

کەواتە بە نىسبەت هەموو رۆژگارى حاجی لە کوردستاندا تەنها ئەو زەرەفەى دواى گەرانەوهى لە بالەکەتى و کوردستانی ئێران هەیه کە بگونجى بۆ هەلبەستنى ئەم مەدحە. بە زاراوهى عەرەبى «دلالة الحصر» هەیه بۆ ئىسپات کردنى ئەوهى تازە لە گوتنى بوومەوه.

دەمبیتەوه بگوتری حاجی لە ئەستەمبۆلەوه ئەم هەلبەستەى ناردووە بۆ کۆیی وەک لە لاپەرە 57ى دیوانەکەى حاجی، چاپى هەولێر، نووسراوه و لەوەدا بىر و باوهرى خەلقى تریش دەلیتەوه. بە شەرەمهوه دەلیم ئەم گوتەیه وەک ئەو گوتە مەشهورەیه کە دەلی «دال دوو ژیر د، اذا قوب» لە حینجەیی کردنى وشەدا بەپى دەستوورى خویندنى کۆن کە پیتی کۆتایی وشە «دال دو ژیر د» بی واتە دالیکى «تنوین - دار» ی مەكسوور بی چۆن

ئىمكان ھەيە ئەم پىتە بىتتە دوا پىتى وشەي «قوب» كە پىتى «ب»ى مەفتووحە؟
حاجىش لە شىعرە كەدا بانگ رادىيلى، نەك جارېك بەلكوو دوو جار و سى جارېش، كە وا
لە غەربىي گەراوھتەوھ بۆ كۆيى و دەبوو بە دەستوورى سەفەر كەردان «تحفە» و ديارى پى
با، دەزانين ھىندەش دەستكورت بوھ تاقتە دياريانى نەبوھ، بۆيە بە دوو بەيتى كۆتايى
قەسىدە كە قەزاي سەد جۆرە دياريانى كەردۆتەوھ..

وا من دەلېم ئەو دوو بەيتە سەد ئەوھندەي كۆشك و تەلارە كەي ئەمىن ئاغا كە دارىشى
لەسەر بەردى نەماوھ پارىزگارى ناو و شەخسىيەتى ئەمىن ئاغاى كەرد نەك ھەر جىيى دوو
كىلۆ تووتنى بېشەما وھيا دوو تەسبىحى قەزوانى ئەبلەقى بۆ حاجى و ئەمىن ئاغا گرتەوھ، خۆ
دەشزانين حاجى بە بەريەوھ نەبوھ لەو جۆرە «تحفە» يە زياتر بكا بە ديارى گەرانەوھ لە
سەفەر بۆ ئەمىن ئاغا يا يە كىكى تر. وھى باوانم حاجى چ بەخشندەيىكى! لە گەنجينەي
غەيبەوھ شەوچراغى نەمرى دىتى و دەيكە يە نىشانەي جاويدان بەسەر سىنەي دۆستى
وھفادارتەوھ، چاوى مېژووش فرمىسكى تىدا قەتيس دەمىنى بۆ رووتى و ھەژارى و
ئاوارەيىت.

نازانم چۆن لە گەل ئاشكرايى واتاي شىعرە كان گومان بۆ ئەوھ چوھ كە وا حاجى لە
ئەستەمبۆلەوھى ھەناردىن. ھىستان لەبارتر بوو بگوترا با حاجى بۆ خۆي جارېكيان لە
ئەستەمبۆلەوھى گەراوھتەوھ كۆيى و ئەو «تحفە»ى بېشكەش بە ئەمىن ئاغا كەردوھ ھەرچەند
دەشزانين حاجى ھەرگىز نە گەراوھتەوھ نە بۆ كۆيى و نە جىنگەيىكى ترى كوردستانى ژىروو.

پوختەي قسە ئەمەيە، تاكە يەك زەرفى گونجاو ھەيى لە ھەموو زيانى حاجى قادردا بۆ ئەم
قەسىدەيە دەست بەدا ئەم زەرف و كاتەي دواي گەشتە دوورودرېژە كەي بالە كەتى و
كوردستانى ئىرانە. نە لەپىش ئەودا و نە لە دواتردا چ مەودا و دەرفە تىك پەيدا نابى و
جىيى بۆ ناكەرتەوھ. نەسەلماندنى ئەم راستىيە وھك ئەوھيە نەسەلمىنى كە شىعرە كان ھى
حاجى قادر بن.

ئەم برە شىعرە، كە لېرە بەپىشەوھ گوتمان وھك غەزەلە كەي «ھودھودى دل»ى نالى
دەبىتە كىلەرىي سەرشە قام (علامة طريق)، بە ئاشكرا قوناغى شاعىر يەتى حاجى دواي
خويتندنى فەقييەتى لە بالەك و كوردستانى ئىران ديار دەخەن، بۆ كەسكىش بىھوئى
ليستەي زەمەنى دانى بۆ شىعرە كانى حاجى ئەم برە شىعرە ھەم جىيى خۆي كەردۆتەوھ لە ناو
ليستە كەدا ھەم لەوانە يە جىيى ھەندى شىعرى تىش بكا تەوھ وھك مەدحە كەي كابرى
تەقتەقى. ھىندە ھەيە ناسىنەوھى كاتى دانانى شىعەرىكى تر لە رېي بەراورد كەردنى لە گەل

ئەم شىعەردا كارىكى ئاسان نى، تا بلىيى ورد و زەحمەتە، ئەنجامە كەشى لە دەمە تەقە و سەلماندىن رزگار نابى.

جگە لە شەكوای غەربىي و دەست نیشان كردنى كاتى ھەلبەستىيان، ئەم چەند بەيتە مەبەستىكى نەيتى دەروونى حاجىش بەدەستەو دەدەن، بەلام بە شىوھىيىكى ھىندە خاموش و بى تەقە و ھەرا، تاكوو گوى رانەگرى بەسەر ھەناسەى شىعەرەكاندا و ھەموو ھەست و زاننىت نەكەى بە ھىزى بىستن، خورپەى ئەو مەبەسە نايەيت: حاجى بە ھوى ئەم شىعەرەنەو، سەرەراى قەزا كەردنەوھى «سەد كۆنە تحفە»، لە رىي بەكارھىنانى ھونەر و دەسەلاتىكى ئەدىبانەى بىھەمتا لە ھۆندەنەوھىياندا پايەيىكى «معنوى» كۆمەلایەتى بىنگومان و چەسپاوى بۆ خوى دروست كەردوھى لە رىزى پياوانى ھەرە پىشەوھى ئەو سەردەمەى كۆپەدا. با بزانی چۆن؟

گوتمان حاجى قادر بەلای كەمەوھە حەفت سالىك بوو كۆپەى جى ھىشتبوو. بىنگومان پايە و رىزى حەفت سالى لەمەوېشى كە لە سەر تاكە بنجى شەخسىيەت و ھونەر ھەلستاوو و چ پالېشتىكى نەبوو لە دەسەلات و رەوتى دنيايى وەك سامان و جىگە و رىگە و دىوھەخان و ملك و مال، كەموزور شلوفاوھ و كز بوئەوھ، ئەگەر نەلیم لە دلاندا تارمايى فەراموش كەردنى بەسەردا ھاتوھ. بەو بۆنەوھ پىويستى زورى بوھ بە چەسپاندىنەوھ، بەتايەتى چونكى دوای دوور كەوتنەوھ و بزبوونى حەفت سالىي ھەر ھەمان ھەزار و دەست كورتهكەى جاران گەراوھتەوھ بۆ كۆيى: نە دارايى و سامانىكى كۆنى ھەبوو رىي بەرەو پىشەوھ چوونى بۆ تەخت كا، نە چ سامانىكى تازەى لەگەل خوى ھىناوھتەوھ بىكا بە خەرقە و تەيلەسان، وەك جلە خوازرايەوھەكانى مەلای مەشور، پىي بچتە بارى سەرەوھ لە سفرە و شىلانى داوھتاندا.

ھەرچەند حاجى قادر لە پاشماوھى حورمەتى كۆن و ناوبانگى شاعىرەتايى كۆن و نوپى سەرمايەيىكى ھەبوھ لە حورمەت، بەلام دەبوو بازىك ھەلاوى و خوى بلند كاتەوھ تا شانى بگاتە رىكارى شانى پياوھ كەلەگەتەكانى ئەو سەردەمە. ھىمەتى بەرز و سروشتى لە خۆ رازى و سەرکەشى ئارامى لى ھەل دەگرت ئەگەر لە نيو خەلقدا كەوتبا نزمایى پىپلكەى دوھ و سىيەمى پەيژەى كۆمەلایەتى ئەوساى كۆيى.

حاجى قادر بەم ھەلبەستە ئەوھى كەرد كە سەدان سالى زووتر «متنبى» كەردى لە دەربارەى «سيف الدولەى حمدانى». يەكەم خۇناساندىنى «متنبى» بە «سيف الدولە» لە رىي قەسىدەيىكى ئەوھندە بەھىز و زرىنگەدار بوو درى دا بە پاسەوان و پەردەدار و حاجىبان و رىي بۆ «متنبى» ھەموار كەرد تا گەياندىيە لای «سيف الدولە» و ژووروى ھەموو شاعىران و ئەدىب و خاوەن جىگە و رىگەيىك:

وفاؤكما كالربع اشجاه طاسمه
بأن تسعدا والدمع أشفاه ساجمه

ئەم بەسەرھاتەى «متنبى» و قەسىدە كەى، بە درىژى و شىئوھىيىكى دلىياكار، لە كتیبە كەى
دكتور «طه حسين» دا دەخویندریتەووە كە لەژىر ناوئىشانى «مع المتنبى» نووسىوھتى.

ھەلبەت حاجى قادر ئاگای لە «متنبى» نىھ ئاخۆ چۆن جىگەى بۆ خۆى خۆش كرده لە
دەربارى «سيف الدوله» دا تا بگوترى پەيرەوى ئەوى كرده لە ھۆندەنەوى رشتە
گەوھەرە كەى خۆى. ئەوسا «طه حسين» یش پەيدا نەبووبوو بە نووسىنى زىرە كەنى خۆى
پەندە نەھىنە كەنى مېژوو لە خەلق بگەيەنى: دوو ھەلۆھستى ھەمئاهەنگ و يەك جۆر، دوو
دەسلەتى ئەدەبى خارىقى ھان داوھ بۆ يەك رەفتار لە دوو كات و دوو جىگەى جودادا.

ئەم چۆنەتەى كە باسەم كرد و خۆم بە راستى دەزانم ھىچ لىكدانەوھىيىكى و ھۆيىكى
ماددى و زىھنىش بەرھەلستى لى ناكە، بە پىچەوانە پىويستى واقع داخوازى دەكە، تەقەللا و
پەلەى ژيانى حاجى قادرىشمان بۆ روون دەكاتەووە لەو رۆژگارەدا بەو شىئوھىيە و بەو چەكەى
كە لە دەسلەتى حاجىدا بوھ و لىي وەشاوھتەوھ.

حاجىش وەكوو ھەموو خەلقى تر دەبوو خەرىكى گوزەران و ژيانىكى بى و لەو ژيانە و
گوزەرانەشىدا لە رىزىكى كۆمەلەتەى حورمەت و ناو و پاىھ ھەلچەقى، ئىتر لە رىزى
پىشەوھە يا ناوھراست يا بەرھە پاشتر. بىگومان سەبارەت بە سروشتى بەخۆ نازىو و ھەستى
مووقەلاشى شاعىرىتەى ئەو ناراحەتەى كە ھەژارى و دەستكورتى بۆ ئەوى پىكھىتاوھ لە
ھى مرؤفئىكى عادەتى گەلئىك زىاتر بوھ.

ھەزاران مەردى ھەژار لەو سەردەمەدا كونجى قەناعەتى گرتوھ و دەستى لە ئەژنوى خۆى
وھرھىتاوھ و تەسلىم بە قەزا و قەدەر بوھ، چ نانىكى ھاتبىتە كاسەوھ سەلەواتى بۆ لى داوھ، چ
مەرحەبايىكى لى كرايى دەست لەسەر چا و قۆستووھتەوھ. بەلام حاجى قادرىك كە ئىمە
دەبناسىن ئەگەر بە لەش و سگ تەحەمولى رووتى و برسەتەيشى كردبى، گيانى لە نىو
قەفەسى ھەژارى و سەركزەلەيىدا نەوھستاوھ و ياخى بوھ لەو ھەلەكەوتە نالەبارە. شاعىرى
عەرب «متنبى» راستى كرده كە دەلى:

واذا كانت النفوس كبارا
تعبت فى مرادها الأجسام

«كە نەفس گەورە بوو، لەش لە رىي مەبەستىدا ماندوو دەبى».

شاره زابوون له ده‌ماری «ره‌فز و یاخ‌گه‌ری» له سروشتی خورتی حاجیدا راسته‌وخو ده‌مان گه‌یه‌نی به‌و باوه‌ره که‌وا حاجی قادر له‌و چهند ساله‌ی دوا‌ی فه‌قییه‌تی و به‌ر له‌ سه‌فه‌ری بو تورکیا که له‌ کۆیه‌دا رایبواردوه به‌ هۆی «تناقض» ی میان‌ی باری ماددی زور کز و ده‌سه‌لاتی هونه‌ری زور هیژای که‌ وه‌ک ئاگر و ئاو له‌ زه‌رفی گیانیدا کۆبۆته‌وه، ئۆقره‌ی لی هه‌لستاوه و وه‌ک مه‌لی سه‌ربراو په‌له‌قاژه‌ی کردوه.

دوا‌ی چه‌سپاندنه‌وه حورمه‌تی کۆنی و، لی زیاد‌کردنیشی، به‌هۆی سه‌پاندنی هه‌لکشانی له‌ شاعیریدا له‌ ربی‌ی ته‌و قه‌سیده‌یه‌وه و دیارخستنی زه‌کا و شیاوی خۆی به‌ وتووێژ و ده‌مه‌ته‌قه‌ی ئە‌دیبا‌نه، حاجی قادر ته‌کانی رۆژانه و سات به‌ ساتی داوه و هه‌نگاوی حورمه‌تکارانه‌ی هه‌لیناوه تا‌کوو ته‌رازووی سامانی مه‌عنه‌وی سووک هه‌لنه‌ستی. نه‌فس زلی و سه‌ره‌وژوور نو‌رینی فیتری که له‌ ده‌ماری حاجیدا هه‌لی هاویشته‌وه که‌ ته‌لی که‌مانی کیشرایه‌وه گرژی کردوه و له‌ هه‌ر لایینکه‌وه نووکی ره‌خنه‌ی بو‌هاتی زی‌ره‌ی لی هه‌ستاوه: بنیادی حورمه‌تی له‌سه‌ر تا‌که‌ کۆله‌که‌ی «هونه‌ر» وه‌ستاوه بای‌ی ته‌وه‌ی به‌ به‌ره‌وه نه‌بوه ری به‌ که‌س بدا که‌نه‌ی لی بکا. تا‌که‌ کۆله‌که‌ی «هونه‌ر» چه‌ندیک به‌هیز و دامه‌زراویش بی ناتوانی قورسای‌ی ده‌روون و هیمه‌تی گه‌وره را‌گری ته‌گه‌ر پلار و ره‌خنه‌ی ئە‌م و ته‌و لی‌ی داخو‌رینی و داشۆ‌رینی وه‌ک «تعریه‌ و تا‌کل - رووتاندنه‌وه و داخو‌راندن» که‌می کاته‌وه.

له‌ هه‌له‌سه‌ت و هه‌لکه‌وتی وادا پلاری بیده‌سه‌لاتان چاوی لی ده‌پۆش‌ری چونکه‌ ته‌ئسیری که‌مه یا هه‌ر نه‌یه، به‌لام پلاری گه‌وره‌پیاو و ده‌سه‌لاتداران ده‌بی بکری به‌ تیر و تی‌یان بگه‌ریته‌وه له‌گه‌ل تیریکی ته‌ر و تازه‌ی ده‌سکردی حاجی خۆیدا. لی‌ره‌دا سه‌رگوزه‌شتیکی کورتیله ده‌گه‌ر مه‌وه هه‌م مه‌به‌س روون ده‌کاته‌وه و هه‌م بابه‌تیکی شراوه‌یه له‌ کالای ته‌ده‌بی ته‌وسای حاجی و غه‌یری حاجیش باس ده‌کا.

یه‌ک له‌ بنه‌ماله‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی که‌ر کووک و کۆین بنه‌ماله‌ی «تاله‌بانی» یه. ته‌وسا شیخ غه‌فووری برای شیخ ته‌وره‌حمان و مامی شیخ عه‌لی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی سه‌رۆکی که‌رتی ئە‌م بنه‌ماله‌یه بوه له‌ کۆین. دیاره شیخ غه‌فوور پیاویکی شاره‌زای ته‌ده‌ب و زاراوه‌کانی شیعر و ته‌وره‌کاری و فه‌ند و فیلی شاعیران بوه. به‌پنی ده‌ستووری زور باوی ته‌وسای «قلب و تصحیف» له‌گه‌ل ناوی «حاجی» دا ئە‌م فه‌نده‌ی گالته به‌وشه‌ کردنی له‌کار هه‌تئاوه: له‌ ربی «تصحیف» هوه وشه‌ی «حاجی» کردوه به‌ «چاچی» که به‌ فارسی به‌ «که‌مان» ده‌لین. وشه‌ی که‌مان به‌ ریتنوسی جارن «که‌مان» ده‌نووسرا که‌وا مومکینه بکریته «که‌مان - گومان»، له‌ عه‌ره‌بیدا گومان «وهم» هه‌ ئه‌ویش ده‌بیته «شک» وشه‌ی «شک» یش که‌ خاله‌کانی لی س‌رایه‌وه ده‌بیته «سک». جارن وشه‌ی «سه‌گ» یش هه‌ر «سک» ده‌نووسرا.

دەوجا بەو شىرىتەي «قلب و تصحيف»ە كە شىخ غەفوور لە ناوى «حاجى»دا كىردووتى
ئەم رىزە وشەيە پىك دى: «حاجى - چاچى - كمان - گمان - وهم - شك - سك» بەو
پىيە «حاجى - سك: سەگ» يەك دەگرەنەو. ئەم باسە دەگاتەوە حاجى قادر، ئەويش
بايى چىرەيىكى سەعات ناوەستى و بەم فەردە وەرەمى شىخ غەفوور دەداتەو:

شىخ غەفوور بىستوومە چاچىم پى دەلىي
چاكە من نايم بە نوقتەي لا بە لا

مەبەس لەو «نوقتەي لا بە لا» دا ئەمەيە كە وا نوقتەي پىي «غ» لە ناوى «غەفوور»
لابەلا بىتەو بەرەو پىي «ف» ئەوسا غەينەكە دەبىتە «ع» فىيەكەش دوو نوقتەي دەيى و
پىي «ق»ى لى پىك دى. بەم جۆرە وشەي «غفور»⁵⁶ دەبىتە «غفور» كە بە سەگى
نەيىنگىر دەگوتى.

هەر ئەو جۆش و خرۆشەي دەروون بوە حاجى قادرى دەستەويەخەي شىخ نەبى ماويلي
كىردو. سوودىك نىە بو شىخ نەبى لە خۆرا زمانى قسە و پەنجەي شىعەي حاجى قادر،
وەك تىر و شىر، لە گىانى خۆي بەردا و خۆي پى كوناك كوناك بكا و تا رۆژى حەشر
وەك بلويز ئاوازي بەدناوى لى هەلستىنى. دەتوانم لىرەو شايەدى بو شىخ نەبى بەم،
بەسەزمانە، بە هەر نرخیك كرىار و فرۆشيارى پى رازى بى، دەيەويست حاجى قادر رازى
كا ياخود هەر نەبى لىي بىدەنگ بى. سىياسەتى خەلق چەوساندنەو و بە هەلەبەردن هەمىشە
مەسلەتى دەكا و رىك دەكەوى لەگەل بەهرەي هونەر و ويژەدا تاكوو بتوانى بىكا بە
دۆستى خۆي و بازاری ماملەتى پى برازىنیتەو و خەلقى پتر پى گىل كا. خۆ ئەگەر
دۆستايەتىش نەلوا، بەسپاسەو، بى دەنگ بوونى لى دەكرى.

گەلىك جاران پىاوى بە اصطلاحى كوردستانى ئىران «عەوام خەلەتەين» چ لە ئايىن چ لە
سىياسەت، مووچە و بەرات و ديارى مانگانە و سالانە وەيا بى كات و سات دەنيرى بو ئەو
كەسانە كە لە دەسەلاتيان دەترسى و كۆمە لە نارەزامەندى و گلەمەنديان دەكا جا ئەو
دەسەلاتە هى هيز و سامان بى وەيا پاىەي مېرى بى وەيا جەوهرى مەعنەوى بى. با بلىين
زۆر جاران وادەيى دۆستايەتى دەسەلاتارىك لەگەل يەككى وەك خۆي ناچىتە سەر
بەهوى نەگونجاني بەرژەوونديان، خۆ لەگەل بەهرەوەر چ رىك نەكەوتنىكى بەرژەووندى
ماددى لە مياندا نىە تا هەرا و ناكوكى ميانى بەهرە و دەسەلات بىتە كارىكى ناچارى.
پىاوىكى وەكوو شىخ رەزا سەرمانەي لە چەندىن خاوەن دەسەلات و سامانى كورد و غەيرى

56 - لە «المنجد» وشەي «غفور» بە در و برىندار كەر دانراو.

كورد ستاندوه له برى مزه‌ى وسكت بوون، زور راستيشى كروه كه له مونسابه‌دا
گوتوه‌تى:

تو هه‌ته تيغى ده‌بان و من هه‌مه تيغى زمان
هه‌رقى ئەم دوو تيغه هه‌ر وه‌ك ئاسمان و ريسمان

به نيسبه‌ت پياويكى وه‌ك شيخ نه‌بیشه‌وه تيغى زمانى حاجى قادر ئەو برنده درنده‌يه بوه
كه به‌دل لى ترساوه و ئاماده بوه بو هپور كرده‌وه‌ى كالانى گه‌وه‌رنىگارى بو بكا به
پيشكه‌ش. به‌لام سروشتى حاجى له‌لاى خو‌يه‌وه نه‌يتوانيوه مه‌سله‌تى له‌گه‌لدا بكا، به‌پيچه‌وانه
له جياتى ريك كه‌وتن، ياخود هه‌ر نه‌بى وسكت بوون، ويستويه‌تى ده‌ستىك كه شيخ نه‌بى
بو دوستانه‌تى دريژى كروه بو، ئەو به تيغى زه‌راوى هه‌لبه‌ست بى برته‌وه.

شيخ نه‌بى، دواى بيتوميدبوونى له دوستانه‌تى، ياخود هه‌ر نه‌بى بيته‌ره‌فى، حاجى قادر و
په‌دابوونى مه‌ترسى كردن له كارى رووخينه‌رى هه‌لبه‌سته‌كانى، به ناچارى و له‌وپه‌رى
سه‌غله‌تيدا كه‌وتوته سهر بير كرده‌وه له كوشتنى. كوردى په‌نديكى هه‌يه ده‌لى: «ده‌ستىك
كه نه‌توانم بييرم، ماچى ده‌كه‌م». ئەم په‌نده به نيسبه‌ت شيخ نه‌بىه‌وه له عاست حاجى
قادردا سهره‌وبن بوه و بوته: «ده‌ستىك كه نه‌توانم ماچى كه‌م، ده‌بيرم». بينگومان سه‌غله‌ت
بوونى شيخ نه‌بى به‌ده‌ست حاجى قادره‌وه گه‌يشتوته سنوورى به خو نه‌هستان ئه‌وجا رى
داوه مریده‌كانى خه‌رىكى كوشتنى بن. به حيسابىكى زور ساده و بى گرى و گال كوشتنى
حاجى له‌گه‌ل هه‌موو ناوبه‌دى و كارى پيچه‌وانه (ردفعل) كه له نيو خه‌لقدا په‌يدا ده‌كا دژى
شيخ نه‌بى، زه‌ره‌رى كه‌متر بوه له زه‌رى هه‌لبه‌سته‌كانى.

وه‌ك له ناميلكه‌ى مه‌لا عه‌بدوورره‌حمان ده‌رده‌كه‌وى و گوته‌ى ده‌ماوده‌ميش ده‌يگيرته‌وه،
شيخ نه‌بىستويه‌تى وه‌ك حاجى له سهره‌تاوه به چه‌كى «ژماره يه‌ك» كه قسه و
پروپاگانده‌يه هپرشى حاجى پاشگه‌ز كاته‌وه. كه ئەم چه‌كه‌ى كاريگه‌ر نه‌بوه و به‌رانبه‌ر تيغى
بليسه‌دارى زمانى حاجى كول وه‌ستاوه ئەوسا شيخ نه‌بى ده‌ستى بردوه بو چه‌كى «ژماره
دوو» كه چه‌كى راسته‌قينه‌يه. مه‌لا عه‌بدوورره‌حمان له مه‌يدانى قسه و پروپاگانده‌دا ناوى
مريديكى شيخ نه‌بى ديتى كه «سوفى ره‌شك» بى. هه‌رچه‌ند به‌لگه‌ى قه‌تعييم به‌ده‌سته‌وه
نيه به‌لام رواله‌تى ناوه‌كه و راگه‌ياندى حال وا ده‌رده‌خا ئەم سوفى ره‌شكه هه‌مان «حاجى
ره‌شك» بى كه كه‌يفى جوانرؤبى له هه‌لبه‌سته ناوداره‌كه‌يدا ناوى ديتى:

جان و دل و دینم به دەسی دولبەری دابوو
نە ی دابوو وەها «حاجی رەشک» دینی بە دینار

ناوەکە و چەند تێبینییەکی پشتگیری لەو ئیحتیمالە دەکەن کە «سۆفی رەشک و حاجی رەشک» یەک کەس بووبی: تێبینی یەکەم ئەوەیە ناوی «رەشک» وەک ئەحمەد و حەمە و باپیر نیە زۆر بە کار بی. ئەوەندە دەماو دەم بیسترای لە کۆن و نویدا لەو تاکە «حاجی رەشک» بە وەلاوە کەسی تر لە کۆیی ناوی ئەوتۆی نەبۆ. نەوێ حاجی رەشک ئیستاش ماون لە کۆیی و بنەمالە کەشیان ناسراوە و پیاوی کاسب و خێرەومەندی چاکیشیان لێ هەلکەوتوو. بە پێی تۆزینەوێ تایبەتی خۆم، حاجی رەشک لەو سەردەمەدا پیاویکی دەوڵەمەند بوو. چ دوور نابینم ئەویش وەک هەندێ لە دەوڵەمەندەکانی ئەوسای کۆیی بە شیخ نەبی هەل خەلەتابی و بووبیتە مریدی.

وەک ئەویش «حاجی ئەفەندی» بۆ ماوینیکی درێژ مریدی شیخ نەبی بوو. کۆیی دەزانن «حاجی ئەفەندی» سەرەکی بنەمالەییکی ئەوسا و ئیستای کۆیی بوو. بنگەییکی تیجارەتی لە «بصرە» و یەکیکی لە کۆیی هەبوو. بوونە مریدی ئەو تەرزه پیاوانە لای شیخ نەبی باری شیخایەتی ئەو شیخەمان بۆ دیارتر دەخات لە رووی ئەوەوە کە پیاوی خاوەن جیگە و رینگە و سەرۆت و دارایی شویتێ کەوتوون و فەرمانبەری بوون.

تێبینی دوهم ئەوەیە، هەمان ناحەزی سۆفی رەشک لە گەل حاجی قادر لە شیعەرە کە ی «کەیفی» دا دەنگ دەداتەو: خۆشەویستی میانێ کەیفی و حاجی قادر لێی دەوێتەوێ یەکیکیان دوشمنی ئەوە کە ی تر بە دوشمنی خۆی دانێ و لە هەلکەوتدا بە خواری ناوی بێت، وەک کەیفی ناوی حاجی رەشکی هینا. بە راستی شیعەرە کە ی کەیفی بای بە لگەییکی ماددی هێزی سەپاندنی هەیه.

تێبینی سێیەم ئەوەیە دەشی مروّف کە بوو بە مریدی شیخ پێی بگوتری «سۆفی» با حەجیشی کردی و لەقەبی حاجیەتی هەبی. بۆیە رێی تی دەچی «حاجی رەشک» لە هەمان کاتدا «سۆفی رەشک» بووبی و بە هەر دوو لەقەب ناوی برابری.

لێتەوێ دیارە، حاجی قادر کە بە گز شیخ نەبیدا چوێ لە گەل بەرەییکی فرەواندا کەوتۆتە جەنگ، شیخ نەبیش دەبی پیاویکی خاوەن قابلیەتی تایبەتی لە خستەبردن بووبی. تاو و تەئسیری هەر ئەوەندە نەبۆ بە ندوباوی وای نابیتەوێ جحیل و دەم رووت کەیفیان پێی هاتی، بە لکوو لە رێی پسپۆری لە فنوونی «تشیخ» دا مسلمانێ بە ریزی سەرمایه داری خواناس و حاجیشی خستۆتە داوی خۆیەو. ئەوێ راستی بی، وەک لە بەرگی یە کەمدا

باس کرا، مهبله و بهدرهنگهوه کهوتته سهر کاری نارہوای ئاشکرا، چ به دوور نابینم پی
لیههلمالینی دوای رۆیشتنی حاجی بو ئهسته مبول بووبی، رهنگه ئهوپهری له ریگه
دهرچوونیشی دوای دهرچوونی خوی له کوی پی بووبی.

بهههمه حال، شیخ نه بی له رووی کار تیکردن له دلێ مریده کانی براجوو که ییکی «حسن
الصباح» بو، بهلام نه بیستراوه بهنگ و حه شیشه ی به کار هینایی، یاخود با بلین هینتا
نه گه یشتوبه به کار هینانی هه موو ئامرازه کانی «حسن الصباح».

به داخه وه بوم ساغ نه کرایه وه له چ سالیکه وه شیخ نه بی لینی خوی هاویشته کوی پی تا
بزاین ناکوکی میانی ئه و و حاجی قادر چه ندی کیشاوه. بهلام به پی زوری باس کردن و
گیرانه وه ی که ینوبه یینی ناکوکیه که ده بی چه ند سالیکی خایاندی. هینده مه علووم ده کری له و
ساته وه دهستی پی کرد ههر بهرده وام بو، بیپشو و بیوچان، تا حاجی کویه ی جی هینت
له وهش به ولاره له شیعی حاجیدا دهنگ ده داته وه ئه وهنده ی حاجی له ژياندا بو. دوور
نابینم کاتیک حاجی قادر له خویندنه که ی گه راوه ته وه بو کوی پی شیخ نه بی له کاردا بووبی
یاخود دوای ماوه ییکی کورت که وتبیتته کار، چونکه ئه گه ر وا نه بی ئه وهنده کاته ی که حاجی
دوای فه قیه تی له کوی پی ماوه ته وه باپی ئه و هه موو تیکه ه لگیر سانه و شه ر و نیوه شه ره ناکا.
بیگومان له گویره ی زیاد کردنی ده سه لاتی شیخ نه بی ئاگری دوشمنایه تی که گه رمتر بوه تا
گه یشتوته راده ییک، ده سه لات و دوشمنایه تی، سهر بگه یه نن به ته فه للای کوشتن.

تیکرای وه زعی لیتر به پیشه وه وه زعیک بوه حاجی خوی تیدا دیوه ته وه دوای گه رانه وه ی بو
کوی پی له گه شتی خویندن و چ که له به ریکی تیدا نه بوه له و چه ند ساله ی پیش رۆیشتنی بو
تورکیا که هه ناسه ییکی حه سانه وه ی تیدا هه ل بینی.

ده و جا له گه ل مندا سرنجیکی بی ته ره فانه بگره.

حاجی قادر که به و جو ره خه ریکی چه کمه سه ری گوزه ران و دروست کردنی شه خسیه ت و
ئالووده ی ناکوکی و دوشمنایه تی ئه م و ئه و بی تا ده گاته حالیک ناچاری خو پاراستن بی له
کوشتن، له کوی پی ئه و ده رفه ت و مه ودایه ی بو په یدا بوه بی هیچ پیشه کییه ک له
کوردایه تیدا، بیری نیشتمان په روه ری بیته تاکه میشکی ئه وه وه و به ته نها ده ستکا به خه باتی
قه ومی و شیعی بو به یونیتته وه؟ چۆن وا کوتومت له ناو ئه و گه رداوه ی پر فره نه ی ژیانیکی
نالهار و ناگزوور حاجی قادر ملی نایه خه باتی سیاسی و په یامی کوردایه تی؟ کوا زه رف کوا
ئیمکان؟

من ئەوەندەى تى دەفكرم و يارمەتى بوونى كوردايەتى حاجى دەدەم لەو سەردەمەدا بە دوورخستنهوى هەموو ئىحتىمالىكى تر كە كارى پىچەوانەى كردىن لە پيش هەنگاوى حاجىدا و تەنھا تيشكى زەرفى راستەقىنە و رووداوى بىنگومان دەكەمە ئەو رووناكىيە كە ئىمكانى پەيدا بوونى گيانى كوردايەتى لای حاجى، يا غەيرى حاجى، ديارخا و نيشانمان بدا، هەرگىز نايىتە دلمەوه نە وهزعى حاجى تەحەمولى خەباتى سياسى كردىن نە ئەو ماوه كورتهى 5 - 6 سالهى پر تەگەرە بايى ئەوهى كردىن توى فكرى سياسى تيدا پەيدا بووبى و نيزرابى و روايى و گەشەى كردىن، لەوه هەر گەرى كە بارى كۆمەلايهتى و پلهى گۆرانى ژيارى هيشتا چەندىن سالههه سالى تر لە خەودا بوو بەر لەوه چاويك بتروو كىنى و سەيرىكى سياسەت و كوردايەتى و خەباتى قەومى بكا. گوتهى دەماودەم و راگەياندىن زەرفى كۆمەلايهتى و بارى وهزغ و ژيانى حاجى لەو سالانهدا هەموويان يەكتر دەگرەنوه و شايدى بۆ يەكتر دەدەن كە وا حاجى دواى چوونى بۆ ئەستەمبۆل كەوتۆتە سەر خەباتى كوردايەتى.

لەگەل ئەمەشدا ئەگەر يەك كىك بتوانى لە رپى بەلگەى چەسپاو و ليكدانەوى بيتەرەفانە بۆمان ئيسپات كات وهيا لە باوهرمان نيزىك خاتەوه كە حاجى قادر بەر لە تەركى مەفتەن كوردايەتى كردوه و هەلبەستى نيشتمانپەرورەرانەى هۆندۆتەوه هيج بەرهەلستىك نيه بۆ ئەوه بى دوودلى لىي بسەلمىنن و كۆلىكيش سپاسگوزارى بكەين. وهنيه «استحاله» هەبى لە پيش رووداويكى وهادا، هەر ئەوهندەيه كارىكە خۆى لە خۆيدا زەحمەت و لە كەسپش نەبىستراوه و دەسنووسى حاجيش ئىشارەتى بۆ ناكا. بۆيه يە منىكى دەستگرتوو بە دامەنى راستىيەوه تا بەلگەى پتەوم چەنگ نەكەوى لە خويتدەنەوى ميژوو ناچارم بە دلپىكى تەنگەوه سەر دانويتىم بۆ بريارى ئەو ليكۆلپنەوهى خستەم بەرچاوى خويئەر و لەسەر بنجىكى ماددى و زيهنى بەهيزيشەوه هەلستاوه.

كەواتە تا جوانميرىكى لەخۆم مەلەوانتر بەرهو قوولايى زياتر خۆى لە بنى گۆم نزيك دەكاتهوه و خەبەرىكى تازهترمان بۆ دىنى كە قەناعەتىكى نوئى دروست كات من لەو باوهرەدا دەمىنمەوه كە وا حاجى دواى چوونى بۆ ئەستەمبۆل و لای بەدرخانيەكان دەستى كردوه بە كوردايەتى.

بىنگومان ساغ كردنەوه لايەنى بوون و نەبوونى خەباتىكى سياسى لای حاجى قادرى پيش چوونى بۆ ئەستەمبۆل خۆى لە خۆيدا تا بلىي كارىكى گرنگە و راستىيىكى گەرە دەسەپىنى لە ژيانى حاجى قادردا، بەلام شوين و ئەسەرى ئەو ساغ كردنەوهيه هەر لە پەراويزى بويزى حاجى قادر ناوەستى، چونكە دەبیتە رۆشنەيىك بۆ تيوه رامن لە سەرپاكي هەست و

بیری سیاسی خهست و گووراو له سه رانسهری کوردستانی ژیرووی ئەو رۆژگارانه دا: ئاخۆ بوون و نه بوونی فکری سیاسی لای حاجی تا چه ند ریک دئ له گه ل بوون و نه بوونی ئەو فکره لای کۆمه لانی ئەوسای کورده واری!

چوونه ناو باس و حیکایه تی په یدابوونی فکره ی سیاسی که بوویته فهلسه فه و باوه ر (نه ک ههستی فطری) له کوردستان و غهیری کوردستان گهشتیکی بی برانه وهی له دوا به و بۆ گه لیک مهیدانی له یه کتر جودای میژوو و کۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسیمان ده با، خۆ ئە گه ر له هه موانیش بکشینه وه ده بی ئەو راستیه میژوو یه شیکه یه وه که دروستبوونی «کیان - حکوممه ت» گه لیک پیش په یدابوونی باوه ری قهومی وه یا چینایه تی ده که ویته لای کۆمه لانی خهلق و هۆی ئەم زاهیره ش ده رخه ین... ده بی جیاوازی میانی هه ول و ته قه لای ئەمیریک بۆ گه یشتن به ده سه لات روون که یه وه له گه ل باوه ر هینانی خاوه ن بیریک وه یا زور به ی گه ل به فهلسه فه ییکی تایه تی سیاسی، به لام باس لی کردنی ئەو مه وزووعانه به راده ی لی وه شان وه یان و پاک کردنه وه یان له عاتیفه کاری چه ندین فرسه خ به ولای حاجی قادره وه ده با.

له رووی ناچار یه وه به چه ند دیریکی کورتیله لی ده دوین که هه ر بای ئەوه بیی که له به ری گه وره له نووسینه که بیری و حاجی و شیعی سیاسی و خه باتی کوردایه تی پیش سه فه ر و باش سه فه ری بۆ ئەسته مه ول بخاته په راویزیکی میژوو یی راسته قینه که بریاری سروشت (حکم الطبیعه) بۆ سازداوه - هه ر نه بی به یی بیر و باوه ری من.

حاجی قادر، پیش سه فه ری تورکیا، که هه لبه سه کانی له سنووری به کارهینانی زمانی کوردی ده رنه چوو بی، چه ندیکی بزۆزی و یاخه گه ری و ئازاییشی له وه هه لبه ستانه دا به کارهینایی، زۆر گونجاو ده بی له ناو جغزی واتای «کوردایه تی» ی ئەو رۆژگاره ی کوردستانی خواروودا: تازه به تازه هه لبه سه تی کوردی به سه ر زمانی نالی و کوردی و سالمدا هاتبوو، هه ر سییشیان له ناوچه ی حوکمرانی باباندا ده ژیان و هیشتا له ناوچه ی قه له مره وی سۆران ئەو هه نگاوه هه ل نه هینرابوو. حاجی قادر و حاجی عه بدوللا له هه لبه سه تی کوردیدا هه نگاو یکی باش پیش ناوچه ی نیوانی زئی بادینان و زئی کۆبی که وتبوونه وه. هۆی ئەم پیشکه وتنه وه شیان به یی لیکدانه وه ی خۆم، سه ره رای لیها تووی خۆیان، به ره و پیش چوونی شاری کۆبی بوه له مهیدانی گۆرانی ژیا ری و کۆمه لایه تیدا له چاو هه موو ئەو ناوچه فره وانانه ی نیوانی هه ر دوو زئی. به دوا ئەواندا ئەمین ئاغاش ئەم هه نگاوه ی هه لیناوه. کۆبی ناوچه ی حوکمرانی نه بوه وه ک سلیمانی و ره واندر تا بگوتری

هه‌لکه‌وتنی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدوللا و ئەمین ئاغا، زاده‌ی هه‌ستی نیمچه سه‌ربه‌خۆیی و ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وايه‌تی و بزووتنه‌وه‌ی هه‌ستی به‌خۆ نازینیکی نه‌ژادی به‌رچاوه.

ده‌توانم بلیم ته‌جره‌به‌ی شاری کۆیی له به‌ربه‌ره‌کانی سلیمانی و ره‌واندز بۆ پچرینه‌وه‌ی کۆیی و ده‌ست به‌سه‌رراگه‌یشتنی، خه‌لقى کۆبه‌ی ره‌نجانده‌وه و ته‌جره‌به‌ییکه‌ی به‌سفت و سو‌بوه. فرت و فیلی عوسمانیش بۆ یاری کردن له دوو لای په‌تی «گوريسکيشه‌کۆی» به‌ینی بابان و سو‌ران له ئه‌رکی خه‌لقى کۆیی گه‌لیک زیاد کردوه. به‌و پییه، شاعیریکی کۆیی که له رپی هه‌لبه‌ستی کوردیه‌وه هه‌ستیکی نه‌ته‌وايه‌تی دایته‌وه، له تامی خۆش و شیرینی حوکمرانی حوکمداره‌کانی ئەوسای کورد په‌ندی راسته‌وخۆ و هانده‌ری وه‌رنه‌گرتوه، به‌لکوو له هه‌لکه‌وتنیکی خۆرسکی میژوویی کۆیی بوه.

به‌لئێ بێگومان باری حوکمرانی له سلیمانی و ره‌واندزدا، وه‌ک رووداوی میژوویی، کاری کردۆته سه‌ر هه‌ستی کۆیه و هه‌موو شویتانی کوردستان، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که وا جووری بزووتنه‌وه‌ی دوشمنانه‌ی میری بابان و سو‌ران له دژی یه‌کتر «مد و جزر»ی ناخۆشی به‌خه‌لقى ولاتی کۆیی کردوه، زیاتر له شویتانی تر. کۆیی ئامانجیکی گه‌وره‌ی هه‌ر دوو حوکمران بوه، به‌دریژی کات «گۆل»یکی ستراژیسی هه‌ردووین بوه و حیسابی تاییه‌تی بۆ کراوه و له‌م که‌شمه‌که‌شه‌دا کۆیی گه‌لیک ناره‌حه‌تی چیشته‌وه.

چاوه‌روان ده‌کرا له‌ حاله‌تی وادا «ردالفعل» په‌یدا بی له کۆیی به‌رانبه‌ر ماکی ئه‌و ناره‌حه‌تییه که وجودی دوو حوکمرانی کورده له چه‌پ و راستی ناوچه‌ی کۆیی. که‌چی به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌روان کردن له رواله‌تی روودا، کۆیی له ئەزموونی نه‌ژادپه‌روه‌ریدا ده‌رچووه و عه‌یی نه‌هاتۆته سه‌رئ. وا ده‌زانم چه‌سپاوی شاری کۆیی له ژیار (حضاره) و تیگه‌یشتن و رۆشنی‌ریدا ئیمکانی ئه‌وه‌ی بی دراوه له‌و ته‌گه‌ره و گرفت و کۆسپه‌هیممه‌ت شکیانه سه‌رکه‌وئ و له مه‌یدانی کرانه‌وه‌ی نیگای نه‌ته‌وايه‌تیدا خۆ له ریکاری⁵⁷ سلیمانی بخشینی و ته‌واویک له ریکاری ناوچه‌ی به‌ینی هه‌ر دوو زئ تی په‌ریتتی.

لیره‌دا با هه‌لوه‌ستییک بکه‌ین و پشوویک بده‌ین بۆ ورد بوونه‌وه له روخساری سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م له لایه‌ن پژانی باوه‌ری قه‌ومیه‌وه تاکوو دیمه‌نی گشتی فه‌لسه‌فه‌ی کوردایه‌تی له کوردستانی باشووردا به‌یینه به‌رچاوی زیهنمانه‌وه و زاهیره‌ی په‌یدا بوونی هه‌لبه‌ستی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا بکه‌ین به‌ زاهیره‌ییکه‌ی میژوویی چاوه‌روانکرا و له زه‌رفی خۆیدا جینی بکه‌ینه‌وه. ده‌شمه‌وئ خویته‌ر لیم ببووری که وا ناوانه هه‌لوه‌ستی ناچاری پی

دەكەم و زنجیرەى باسەكەم دەبەرمەوہ بۆ شى كەردنەوہى ئەو گەرتانە كە دېنە بەر
هەنگاوى خامە لەم رەوتە درېژەيدا بە ناو مەيدانەكانى مېژوو و ئەدەب و فەكر كە
هەمووشيان لە سەرچاوەى باسى حاجى قادرەوہ دەبن بە لابس ياخود باسى سەربەخۆ.

وہقەنامەكەى عەبدوررەحمان پاشا، كە لە بەشى يەكەمدا بە زەنگوگراف وېتەى بلّو
كرايەوہ و بەئاشكرا سنوورى قەلەمەرەوى كوردستانى سەربە بابان دەكېشى و ناوى
كوردستان دېنى تيشكىكى بەھيز داويتە بەر هەنگاومان لەم رېيازەدا و بى نيازمان دەكا لە
تۆژينەوہيىكى مېژوويى دوورودرېژ كە ئيمە ھەر بايى بەشى كورد و كوردستانمان لېي
دەوى. ئەم وہقەنامەيە لە سالى 1211ى كۆچيدا نووسراوہتەوہ كە دەكەويتە بەرانبەر
سالانى 1796 و 1797ى زايىنى. ھەر چاويك بۆ ئەم سالانە بكەينەوہ دەزانين و دەبينين بە
ھەمووى شەش ھەوت سالىكە شۆرشى فەرەنسە بەرپا بوہ و فەرەنسەش بۆتە ناوہنديك
لەويوہ شەپۆلى شۆرش و فەكرەى شۆرشگيرى و نەتەوايەتى بە جيھاندا بلّو دەپيتەوہ.
بيگومان بەرادەى نيزىكى ولات لە فەرەنسەوہ و لە گوپرەى پلەى گۆرانى مېژوويى ئەو
ولاتە گرمەى شۆرشەكە دەنگى داوہتەوہ و خەلقى بەخەبەر ھيتاوہ و بەو پيئە تا ھاتباى
بەرەو خاوەر تين و تاوى فەلسەفەى شۆرشەكە كەم دەبۆوہ، ھەم لەبەر دوورى مەودا و
ھەم لەبەر سەرەتايى بارى كۆمەلايەتى لە ھەموو رويكەوہ.

ئەم ليكدانەوہيە كە ھەندەى «بديھيە - بەلگەنەويست» رۆونە، بارى كوردمان بۆ رۆون
دەكاتەوہ لە رۆوى تواناي سوود وەرگرتن لە راگەياندن و بەلّينەكانى شۆرشى فەرەنسە كەوا
ديارە سوودىكى بى ھيز و پيز بوہ، چونكە كوردستان سەرەراى دوورى لە فەرەنسە ھەم
لاتەريك و ھەم ولاتىكى سەرەتايى بوہ لە گۆرانى كۆمەلايەتيدا. لەمەدا چ گومانىك نىہ و
شتىكە ھەموومان دەيزانين، ھەر ھيندەى پى دەوى بۆ زانينى بىرى لى بكەينەوہ. بەلام
پياويكى وەك عەبدوررەحمان پاشا كە حوكمرانىك بوہ لە گەل ولاتانى دراوسى و بەولاي
دراوسيوہ پەيوەندى ھەمەچەشنەى ھەبوہ و پەيتا پەيتا دەنگوباسى جيھانى وەرگرتوہ و لە
راگەياندەكانى حالى بوہ، زۆر بە ئاسايى و شيوہيىكى چاوەروان كراو ئيمكانى ئەوہى بوہ
گەليك زووتر ئاشناي پەيدا بكا لە گەل دروشم و بەلّين و پەيامەكانى شۆرشى فەرەنسە.
سەرانسەرى مېژوو، ئەم ديمەنەى پيشكەوتنەوہى تاكى ميللەتيك لە زوربەى خەلقەكەى،
دەخاتە بەرچاوى خويتەر و بينەريەوہ.

ھەر لەم نووسينەدا تووشى مەلاى ئيبنوئادەم ھاتين كە لە تاكە ھۆى زانينى خۇبەوہ و بى
تين و تاوى شۆرشى فەرەنسە، پيش زوربەى مەلا و خويئەوارانى سەردەمى خۆى كەوتبۆوہ
نەك تەنھا تىكرائى ميللەتەكەى. ئيبنو ئادەم كە لە سالى 1205دا ناوى كورد و كوردستان

دینى و باسى نووسىنى كوردى ده كا هېشتا چ خه به رېكى شوږشى فەرهنسەى وەرهنه گرتوه چونكه تازه به تازه ته قيوه ته وه و جارې كه س له گروگال و مانا و به يامى دروشمه كاني نه گه يشتوه.

پياوړى وهك «ماركس» له زوربه ي كريكارانى ئيمروش پيشكه ووتوته وه، نهك ته نها له زانستى گشتيدا بهلكوو له مەفهوومى چيناپه تيدا بهر له همومو شتيكى تر كه به زاهيرى ده بوا كريكار زگماگ تيدا پسپور بى.

هېچ سهير نيه عه بدورپرهمان پاشاش به هوى لوانى ماددى كه بوى لواوه و ناگادارى كرده وه له به سه رهاى دوور و نيزيكى ده وله تان و راى هيتاوه له تيگه يشتنى رووداو و خوار و ژوور بوونه وه له ننگه رى كاروبارى گيتى، ميشكى زووتر كرايسته وه بو وەرگرتنى باوه رى قهومى و مافى نه ته وايه تى له دروشمه كاني شوږشى فەرهنسەوه. له مه دا سهيريك نيه، نه گه ر وا نه با سهير بوو. بو عه بدورپرهمان پاشا هه لكه وتى حوكمرانى و كارى ده وله تى بوته «ژيرخان» يك كه وا گه ليك له ژوورووى هى تيكراى ميلله تى كورد بوه، بو يه يه «ژوورخان» ي فكرى نه وه له و گوږه يه بهر زتر بوه له هى خه لقه كه.

سه ره راى نه مه، هه ر پېهه لستانى به فەرمانى حوكمرانى قوناغيكى بهر فراهان پيشى خستوته وه له ره وتى به ره و پيكه اتنى مەفهوومى سياسيه وه. له مانه ش بترازى، عه بدورپرهمان پاشا بو خوى خويتنده وارېكى پيشكه ووتوى سه رده مى خوى بوه، واته هيندى هه ر روښنيريكى نه وسای كورد ناسوى فكرى فراهان بوه. له كاتيكى دواتر تا نه و كاته ي وه قفنامه كه ي تيدا نووسراوه ته وه «مستر ريچ» يش له كتيبه كه ي خويدا شا يه دينكى بى فيل بو كوردايه تى عه بدورپرهمان پاشا ده دا. سهيريكى نه م كتيبه و شا يه دى دانه كه ي بو پاشا ي بابان له بهر تيشكى نه م تيبينانه دا قسه و بير و رايه كاني نه م نه ميره ي بابانمان پتر بو ده كاته زاده ي نه و زهرف و كاته له و روژگاردها، نووسينه كه ي منيش له بهر تيشكى نه و شا يه ديه ي مستر ريچ و قسه كاني عه بدورپرهمان پاشادا پتر به دلانه وه دهنووسى.

ده و جا عه بدورپرهمان پاشايك له سالى 1796 دا سنوور بو كوردستانى قه له مره وى بابان دانى له كتيبى وهك «صحيح البخارى» دا كه وا له دواى قورئانه وه دى، ده بى وهك سروسىكى ميژووى حساب كه ين كه هه وه ل بانگه يشتنه كاني نيشتمانپه روه رى نه و رووپاى له رزانده ته وه له بهر گوچكه ي كورده واري دا. له مه را بو ليكدانه وه دينكى ناساى تريش ده روين و ده لين كه حوكمدارى بابان بگاته پله ييك له فكرى سياسى و هه ستى كومه لا يه تى و نيشتمانى، شوپتى خوى و بهرزه وه ندى بنه ماله و حكوومه ته كه ي له جغزى كوردايه تيدا بناسيته وه و كيلگه ي روانى ره گى خوى بدوزيته وه كه كوردستانه، چاوه روان

ده كړئ له قونځ و زهرفی وهادا بوټی مهلبه ندى بابانیش بگاته پلهی به کارهینانی زمانى مادهرزادى خوئى له ههلبه ستدا. نالى و كوردى و سالم به شيكى شاعيره تيبان ده گاته به شيكى حوكمرانى عهبدو رره حمان پاشا.

دیمه نه که زور ئاشکرایه هه دهیه وئ په نجهی بو راکیشی: په یدابوونى فکرى سیاسى و هستى نه ته وایه تی لای میرى بابان بوو به فهجرى ههلبه ستى كوردى لای بوټه کانی بابان. هه لکه وت به نيسبه ت بوټه وه هه هینده هاندر بوو که ههلبه ستى كوردى دانى، جارى مابووى بو ئه وئوى فکرى سیاسى خهست له وهه لکه وته دا بروئ. له وه ده مه دا «ژیرخان» بو بوټه هه رابایى ئه وهی به به ره وه بوو که به کارهینانی زمانى كوردى بو بکا به «ژوورخان». چ شوبه ه نیه له وه دا که پاشای بابان له ئاسوئیکى بلن دتره وه سه یرى جیهانى ده کرد تا بوټه کانی ده وری خوئى، پتریش له وان، له تیکرایان، خه ریکى کارى وه ها بوو له ژبانى روژانه یدا که وا به مه یدان و به قونځ له وانى پیشت خاته وه.

بینگومان ئه و بوټه زانه ش ماوه ییکى پان له پیش تیکرای میلله ته وه ده هاتن. ده توانم بلیم بوټه کان وه ک ئاوینه بوون که روونا کایى بداته وه: له و روونا کاییه ی لیبانه وه ديار بوو تيشکه هه ره دره خشانه که یان ده دایه وه که زمانى كوردى بوو. به نيسبه ت «سالم» وه ئیش و ئازارى زهرفى تايبه تی خوئى که وا کوتومت زامى ده خسته گوشتى له شیه وه له ئه نجامى تیکچوونى حوكمدارى بابان خه ریک بوو له وه زهرفه دا لیلایى دمه و به یانى كوردایه تی جیهیلایى و بگاته بریق و باقى دمه و روژه لات. وه رامه که ی بو نامه ی نالى و هه ندئ له ههلبه سته کانی ترى که داد و برو ده کا له دهست زولمى تورکان و ده ربه ده ربوونى ئه میره کانی بابان له رزو تاي كوردایه تيبان تيدایه.

حاجى قادر بهر له سه فهرى بو تورکيا ته نها له لایه ن کاته وه هاوچه رخی بوټه کانی بابان بوو، که میکی که م له وان دره نگر. له لایه ن بارى مادیه وه وه ک ئه وان بوئ ریک نه که وت دراوسئى ده رک به ده رکی ئه میریکى كورد بى تا کوو له تازیه دا «تا فه له ک ده وری نه دا» دانى و له نمایشى سپادا «ئهم تا قمه مومتازه» ههلبه ستى. وه ک ئه وان ده ربارى ئه میریکى كورد لپی نه بوو به ئاوینه دیمه نى پیشکه وتنى فکرى سیاسى له جیهاندا دووباره بکاته وه بوئى. یارمه تیده رى تاک و ته نها و کوتومتى حاجى قادر بو گیشتن به پله سه ره تايبه کانی فکراهى نیشتمانپهروه رى، شارى کوئى و فراژیبوونى کوئى بوه له روژنپیری و ژیاردا، جگه له زه کا و بلیمه تی خوئى که شتیک نیه بخریته ریزی ده ورو بهر و زهرفى مادیه وه و حیسابى ئه وانى بو بکه ین. من بو خو م له م باوه ره دام، ئه گه ر حاجى له ته ک ئه میریکى كورددا ژبابا هه ر له كوردستانه وه ده گیشته به قونځى خه باتى سیاسى له ریبازى به ره و

پیشهوه چوونی فکردا. ئەم باوەرەشم لە سەرچاوەی ژبانی «حاجی» یەوه هەڵدەقۆلی نەک لە بیر کردنەوهییکی سەراوی وەیا لە خۆشویستنیکی سادەوه: دیتمان بە دوایی لە زەرفی ئەستەمبۆلدا، حاجی پێش هەموو هاوچەرخانی خۆی کەوتەوه هەرەها پێش جیلی دواي خۆشیهوه. بێگومان ئەگەر زووتریش زەرفیکی وەک زەرفی هاومەسلە کەکانی خۆی چەنگ کەوتبا، کە بوێژەکانی بابانن، پێشیان دەکەوتەوه. نالی، کە ئەویش وەک حاجی کوردستانی عیراقي جێهێشت و جوو ئەستەمبۆل بەلگەي راستی ئەم داوايەمە بەویدا کە نەیتوانی لە مەیدانی فکری سیاسیدا ئەو ماوەیە بیری کە حاجی لێی تێپەری.

حاجی کە زەرفی لەباری وەک بوێژەکانی بابانی چەنگ نەکەوت و ریکەوتی کۆبوونەوهی هەژاری و خۆتندنەکەي تا کۆتایی 1276 کە دەکەوتتە بەرانبەر 1860ی زایینی ئاوارەي کرد و لە سەرچاوەکانی ئیلھامی فکری سیاسی خەست و رووناک دای بری، هەر ئەو مەیدانەي لە پێش بوو کە بە کوردی هەلبەست دانئ و بەپێی سروشتی سەرکەشی خۆي نارهزایی دەربری لەو واقعە کە هەبوو. بێگومان لە هەلبەستی کوردیشدا بیستەوهی شیعری نالی و کوردی هاندەرێک بوو بۆي: زۆر باس کردنی نالی و کوردی لە دیوانەکەي حاجی قادردا بەلگەي ئەم راستیەیه. وە نیە لەمەشدا هیچ کەمایەتی پەیدا بێ بۆ حاجی: سەرەرای ئەو کە ئیلھام وەرگرتن لە بوێژیکی کورد بۆ بوێژیکی تری کورد جینی سەربلیندییه لە رۆژگارێکدا کە «حافظ و سعدی و متنبي و مجنونى لیلی» نمونەي لاسایی کردنەوه بوون، سەرەرای ئەم لایەنە بەسە بۆ حاجی لەو وەزعی نالەباری خۆي و گیرۆکیشەي خەریکبوون بە باسە وشکەکانی کتیی «سیوطی» بتوانی لە قەپیلکی کلاسیکی جیوانەوهي رستەي عەرەبی و فارسی دەرچن بۆ سەر چەقی رینگەي بەرەو کوردایەتی.

بەپێی ئەو کە بارستی هەلبەستە کوردییهکانی یە کجار پترن لە هی فارسی و هەموو زمانیکی تری دیارە حاجی لە سەرەتاکانی بوێژییهوه دەست کردووە بە هەلبەستی کوردی نەک لە دواڕۆژەکانی ژبانی لە کوردستاندا. باسی ئەستەمبۆل هەر ناکەم چونکە، بێگومان، لەوێ هەرچی گوتەتی بە کوردی گوتووە. بەلام «منطق» وا داخوازی دەکا بلین ئەو هەلبەستەي نارهزایی و یاخیگەری بەهیزی تیدا بێ پتر لە رۆژانی دوایی مانەوهي لە کوردستان دەووشیتەوه، هەلبەستیکی کە بە سادەیش خەریکی دلداري و فەند و فیلی ئارایش بێ، لەگەل نارهزایی کەمدا، لە سەرەتاکانی بوێژی حاجی پتر چاوەروان دەکری.

لەم سرنجانە و لیکدانەوانە و چاو پێدا خشاندانەوه بە میژوودا، من دەگەم بەو قەناعەتە کە وا بریاری میژوو و تیکرای قوناعی فکری و فەلسەفی کوردایەتی لەوسای کوردستاندا بە جووتە ریک دین هەم لەگەل گوتەي دەماودەم و هەم لەگەل هەلکەوتی زانراو و نووسراوی

ژبانی حاجی له ودا که وا دواى چوونى بو ئهسته مبول حاجى قادر سهرکه وتبى بو بهرزايى کوردایه تى راسته قینه که هيشتا کوردستانی عیراق لى سهرنه که وتبوو.

تابلوى واقعى ميژوويى به ههر دوو بارى ماددى و فکرييه وه وينهى جوولانه وهى ههستى کوردایه تى کوردستانی عیراق له سهره تاکانیه وه بهم شيوهيه دینيته بهرچاو:

- 1) بزوتنه وهى هوشى حوکمدارى بابان به رهو رووناکايى بىرى قهومی له دواى شوړشى فهره نسه به هوى واقعيكى دهوله مندتر له هى تیکرای کورد، که بو حوکمداره که پهیدا بو: لهم تیبينه شدا نابى هيچ کهم کهينه وه له هه لکه وتوويى حاکمى بابان که عه بدورپرهمان پاشايه.
- 2) گهيشتنى بويزانى بابان بهدوا ئه م ههستهى نه ته وایه تى حوکمدارى باباندا، به پلهى رههابوون له کوټى کلاسيكى هوندنه وهى هه لبه ست به زمانى بيگانه و ئاشنابوون به دهربرينى ههستى سادى دهروون به زمانى ماده رزاد.
- 3) ئيمکان بوونى گهيشتن به هه مان پلهى بويزانى بابان له شارى کوپه شدا به هوى هه بوونى ميراتينكى زياري و روښنبيرى يه کجار کون له و شاره دا له چاو دراوسينکاني.
- 4) هه لچوونى کهف و کولى نارهبازي و ياخيگه رى له هه لبهسته کاني حاجى قادره وه له ئه نجامى «تفاعل» سى سروشتى سهرکه ش و خورتى حاجى له گه ل واقعى مهيله و تازه دا.
- 5) سهرکه وتنى حاجى له دوا پيپلکه ي نارهبازي فره وان و بى ئامانج بو سهر بانىكى سنووردار و ئاشکراى ههست به خو کردن و خوئاسينه وه و هوش شکان به واتاى «مافى نه ته وایه تى» له ئه نجامى خو ديتنه وهى له دهو روبه ريکى خاوه ن ميژوويكى پيشکه وتووتر و گووراوتر⁵⁸ له چاو کوردستان، که ئهسته مبول بى.

وهک ده بينى يارمه تيدانى هه لکه وت - واقع - له لاييکه وه و لى هاتوويى تاکه مروف له لاييکى تره وه کاتيک که ده گه نه يه کتر به به ريانه وه هه يه «فکره» له زه مانىک دهربخه ن و له زه مانىکى دواتردا دهرنه که وى، له جيگه ييک په يداکهن و له جيگه ييکى تردا سهروشويتى نه بى، لاي يه کيک بيکهن به مه شخه ل و لاي يه کيکى تر نه ترووکابى.

58 - وشه ي «گووران» که هه ندى کهس به «گووران» دهينووسن نابى تیکه ل بى له گه ل وشه ي «گووران» که هه ندى نووسه ر به «گووران» دى ده نووسن. وشه ي «گووران»، «گووران» له عه ره بى دا به واتاى «نضوح، اختمار» دى. وشه ي «گووران، گووران» يش له کوردى ئيستاکه ماندا به واتاى «تطور، تبدل» به کار دى. گووران ده بى له «گروون، گروين» يش جودا بکريته وه که به واتاى «سليخ جلد» ه.

نووسەر هەن حەز بەو ناکەن «تاک» چ دەورێکی هەبێ لە هینانە دی باوەر وەیا گۆران وەیا بەسەرھاتی میژووویی. ئەو نووسەرانی هیندە لە دژی دەوری «تاک» ن لە میژوودا هەر دەلیی بە لایانەو «تاک» لە «مریخ» هەو بە میوانی دئ و حیسابی «تحلیل» ی ماددی سەر ئەرزی تیک دەدا. بەلام گریمان تاک حیساباتیش تیک بدا، خوشی بئ و ترشی بئ، خو دینتتە ناو حیسابەو. لەو زەرفانەدا کە جاری زوربە ی میللەت نەگەیشتو بە پلە ی خەبات کردن و جوولانەو بە و دەستەینانی مافی خو ی و بەرھەلستی کردنی ستەم، هەر «تاک» پەیدا دەبێ شتیک بلی و بکا رووی گۆمی مەند و داووستاوی کۆمەل بشلەقینئ. دەبینئ سەدان سال تیدەپەرئ بئ ئەو ی یە ک بزووتنەو ی کۆمەلایەتی گشتی رووبدا. بەلام لەو ماوەیەدا چەندین «تاک» شوێشی هەست و بیر وەیا کردووە بەرپا دەکەن و گیانی کۆمەل دەهەژینن، رەنگە دوای ئەو هەژاندنەش، سەرلەنوئ، کۆمەل بکەوئتە باوەشی خەوئکی دووردریژی وە ک حەپەسانەو و جوولەییکی ئاشکرا نەکا لە جوولە ی ئاسایی رۆژانە ی گوزەران بەولاوە کە وا بە لای منەو میژوو دروست ناکا.

بە «مجاملە - دلخۆشکەری» نەبئ تیکرای چالاکی گەل کە لە رۆژیکەو بە رۆژیک دەیکا لە پیناوی گوزەران و «پلە ی ژیان - تنازع البقاء» ئەو نیه پینی بگوترئ میژوو. کاری ئاسایی کە بە درێژایی سەدان سال سەد هەزار جار خو ی دووبارە دەکاتەو و هیچ دەنگیک ناداتەو نە میژوو و نە هیچ. بەلی نرخ ی ئەو کارانە مەیدانی خو ی هەیه کە میژوو نیه و شتیک ترە. کاری رۆژانە ی هەزاران سالی خەلق وە ک زەوئیکە تۆدەرئیک دئ و توی دەدا و دەبیتە خاوەنی دەغلە کە و گولەگەنمەکان کە لە زەویە کە دەروئ بەلام زەویە کە بو خو ی خاوەنی شتیک نیه. کاتیک زەویە کە دەبیتە شریک و پیکهینەری گولەگەنمە کە بە خواھشتی خو ی خواردن بدا بە رەگی پنجه گەنمە کە، کە خواھشتی نەبوو دەبیتە «امر واقع» ی ئاسایی. گەلی «مصر» کە هەرەمی دروست دەکرد بو فیرعەونەکان چ پشک و بەشی تیاندان نەبوو، بەش و پشکی ئەو لەو دەدا دەبوو کە هەرەم دروست نەکا. لە زۆرینە ی ئەو جەنگە وێرانکەرانە ی کە لە میانی گەلاندا قەوماوە، گوناھە کە و ئوبالە کە دەچیتە ملی پاشا و قوماندان و پالەوانەکانەو نە ک گەلەکان چونکە بە خواھشتی ئەو گەلانە جەنگەکان بەرپا نەبوون تا لەسەر وانی حیساب کەین، خوا و ئینسافیش لیمان قبول ناکا لەبەر خاتری باوەرئیک چەوتی خۆمان گوناھی ئەو جەنگانە بخەینە ئەستوی گەلانەو و بلیین هەر دەبئ خالقی هەموو شتیک گەل بئ با ئەو شتە مەلەوونیش بئ.

من دەلیم تاکەکانی گەل هەر یە کە یان لە ژیا نی رۆژانە یاندا ئەو نەندە ناشیرنی و نارەوایی و دزیو یە هەیه کە پینی نەوئ دزیو ی ئەو میژوانەشیان بخەینە سەر تاکی بەسەزمانی بئ دەسلەلات چ گوناھئیک نەبوە لە پەیدا بوونیان، تەنانەت ئیمرو ش خوا لیمان هەلناگرئ

زوربەي گەل تاوانبار بکەين بەو کارە درندانە و نارەوايانەي ئەوان هيج دەستيکيان تيبدا نيه. چ مانعک نيه لەودا گەل پيى بگوتري داھينەر و خالقي ميژووي مەلعوون ئەگەر بەراستی خوئی خاوەن و داھينەري بووي.

لەم رۆژگارەي خۆماندا بە چاوي خۆمان ديومانە گەليک لە گەلان زۆر بە ئارەزۆ و پر بە دلئى خوئی بەشداري کردووە لە تاوانپيکي درندانەي گەورە دژي گەليکي تر، لە کۆنیشەووە وا بوە گەليک بە هۆي باوەرەووە وەيا لەبەر تەماع تي کردن. هيرشي بردووە بۆ سەر گەليکي تر و ليئى کوشتووە و مالى ويران کردووە و شتي لئ بەتالان بردووە. هەر لە نيوان هەمان گەلدا عەشيريک ئەوي تری شر کردووە خويشي بەو کارە هەلداوەتەووە. کە ئەمە وا بي من و تو بلين چي! بەلام کە وا نەبوو من و تو بۆچي لە هيجەووە خەلعي کەين هەر هەتا بگوتري گەلان ميژوويان دروست کردووە. خو ئەووي راستي بي سەيريکي زۆر سەيرە کە وا هەر هەمان کەساني بە پەرۆشن بۆ ئيسپاتي دەوري گەل لە پيکھاتني ميژوو، لە هەموو کەساني تر خەريکتر و دلگەرمترن بۆ رماندني ئەو ميژوووە. من لەو تەرزە دلگەرمييه و خو خەريک کردنە خۆراپيە رەها بووم و گەيشتووم بە رازي بوون بەم راستە حيسابە: چي تاک کردووە تي با بە هۆي تۆقاندن و چەوساندنەووي خەلقيش بي ئەوا هي تاکە بە چاک و خراپيەووە، ئەووي گەليش تيبدا بەشدارە لە ربي خواھشتي ئاشکرايەووە ئەوا هي گەلە ياخود بە بەشداري گەلە، ئەويش بە چاک و خراپيەووە.

لەم خستنە بەر چاوي پەيدا بووني گياني کوردايەتي، رۆليکي گەلي کورد هەبي و تەقەللا و خواھشتي ئازادي تيدا بي زۆر دواکەوتووە لە پزاني هۆشي تاکە کاني کە حوکمدار و بويژ و مەلا بوون. چ لزووم نايينم رازي نەبوونمان لە ريووداو و هەلکەوت بمان خاتە سەر خەريک بوون بە هەلبەستي رۆليکي ساخته بۆ گەلي کورد. گەلاني تريس هەر وا بوون: جوولانەووي تیکرايان چەندين سال و زەمان لە هي فەيلەسووف و خاوەن بيرەکانيان دوا کەوتووە. هەر وەک زوربەي ميللەت ناتواني بيی بە زاناي کيميا و فەلەک و بايۆلۆجي، هەر وەهاش ناتواني شان بەشاني فەيلەسووفیک وەيا بويژيک وەيا حوکمداريک بيري برؤا بۆ «واتا، فکر، تجريد» کە مافي نەتەوايەتیش لەو پەراويزە دايە.

بەلاتەووە سەير نەبي کە من مافي نەتەوايەتي بە «واتا و تجريد» دادەنيم لەبەر زيھني گەلي کورددا لەو کاتە باس لي کراوھي سەدەي نۆزدەمدا: پياويکي عادەتي دەروودەشت و کوچە و بازاری کوردستان، بەرژەووەند و گوزەراني خوئی و خيزانە کەي هيندە نەبەسترايووە بە هەريمە دوورە کاني کوردستاني دوور لە هەريمي خوئی تاکوو لە ربي ئەو پەيوەندييە مادبيەي بەرژەووەندي موشتەرە کەووە هەستي نەتەوايەتي بۆي بيی بەو هەستە کە لە شتي

ماددی بهرچاوهه پئی دهگا وهک گهرم و ساردی ئاو و ههوا وهیا ترش و شیرنی تری و پهسیره وهیا خوئی و ناخوئی بیئی گول و زبل...

باباییک سنهیی، باری چاک و خراپی ئابووری دیاربه کر بهر هیچ راسته حیساییکی ناکهوی و کار له وهزعی ناکا تا له خووه بیرى بو تهوه بروا که وا کوردبوونی سنه و دیاربه کر ئه رکیکی تهدهبی وهیا ماددی موشته رهک دهخاته سهرشانی ههر دوو مهلبه ند و ئامانجیکی په کچوویان بو دروست دهکا. پالهیکی ئهوسای ههله بجه تهوهندهی بو گیسکیکی خوئی دهکوشا و له گهل دز شهری ده کرد و به گز گورگدا دهچوو، بو کوردبوونی ههولیر و ئامیدی دهییکی ئهمهش ئامادهی خو ماندوو کردن نهدهبوو، رهنگ بوو ههر بیریش نه کاتهوه له خهبات کردن بو کوردبوونی ههولیر، مهگهر به دهرس دان و فیر کردنی.

خو تهوهی راستی بی پالهی ئهوسای ههله بجه نهک به نیسهت ههولیرهوه بیرى له خهبات نه کردوتهوه، له عاست پاله دراوسیکهی خوئی که متهرخه م بوه چونکه گوزهرانیان بهیه کترهوه نه به سترابووه. پهندی «له برام دهن له من مهدهن، وا دهزانم له جهوالی کا دهدهن» بهرهمی کوتومتی بیئوهندی میانى سوود و بهرزهوهندی تاکه کانه. ئیستاش کار و باری فهلاحیکی کورد که زهوی خوئی بکیلی چ په یوهندیکی نیه له گهل هی دراوسیکهی. له ژبانی سه ره تاییدا ئهم بیئوهندیکی میانى بهرزهوهندی خهلق دیمه نیکی گشتی و جیهانییه و باس لیکردنی زوری به بهره وهیه. لیره دا ئهم ئیشاره ته بوی شتیکی ناچارى بوو، پیوستی مه بجهس داخوازی کرد.

ئهمه حالی زوربهی خهلقه به نیسهت بیر کردنهوه له «واتا و تجرید». بهلام وهزعی زیهنی حوکمداریک وهیا بوئیزیک وهیا فهیله سووفیک شتیکی زور جودایه و له ههموو روویکیشه وه جودایه. ههست و پهروشی ئهمانه بو «فکر و واتا» شتیکی دووره دهست نیه به نیسهت سهرچاوه کانی بیر کردنهوه و، تا راده ییک، خهریک بوونیشیان. دوور مه بیینه ههر یهک له مانه بهرزهوهندی تایبه تی خوئی بکا به قوربانى کوردبوونی ههریمیکی ههره دووری کوردستان. میلله تیش کاتیک که گه یشته پلهی بزوتنهوه و راپه رینی نیشتمانی له ئه نجامی پیشکهوتن له مهیدانه کانی فکر و ماده دا، ئه ویش وهک ئه دیب و فهیله سووف خو بهخت دهکا له پیناو کوردبوونی ههموو بستیک له خاکی ولاته کهی.

وهنیه ههر سه ره تای بیر کردنهوهی نیشتمانی له تاکانهوه دهست بی بکا، فهلسه فهی چینایه تیش که به زاهیر ده بوو له جهرگه ی چینی هه ژار و ره شوروتنهوه هه لستی، ئه ویش له خاوه ن بیر و فهیله سووفی چینه کانی هه وراز تره وه هه لده قولی، دواتر سه ره وژیتر ده بیته وه بو ئاو ریزه کانی چینی هه ژار و پرؤلیتاریا. خواش ده زانی به چ شیوه ییک ده چیته

میشکیانه وه. کریکاریک وهیا پالهییک وهیا کاسییکی بچووک ئەو ئیمکانه زهینییهی نیه بگا به پلهی پالوتنی «تیۆری» له راگه یاندن و په یامه کانی واقعیه وه؛ ئەو ناتوانی واقع بلیته وه له گوته و نووسینی خۆیدا، رهنکه ههر نه سزانی بنووسی.. واقع تی ناگا تا بتوانی له نووسینی خۆیدا بلیته وه. ئەگەر فهیله سووفی چینی بوجوازی وهیا هه ورازتر له جیاتی پرۆلیتاریا فهلسه فهی پرۆلیتاری داننن رهنکه ئەو فهلسه فهیه ههر داننری وهیا سهدان سال دوا بکه وی. دوا دانانی فهلسه فه کهش دهیان و سهدان سال تیده په ری بهر له وه زوربهی پرۆلیتاریا تیگا وهیا خهباتی بو بکا. که خهباتیشی بو کرد دهیان سال تی ده په ری تا تیده گا له کوئوه هه له و چهوتی که وتوته تطبیقیه وه.

به راستی کاری «تنظیر» واته وهر گرتنی دهستوور و «نظریه» له هه لکه وت.. هه بوون.. سروشت.. موجود.. پلهی گۆران.. بهرزه وهند.. یا ههر ته عبیریکی تر که خۆت رات لیته، پۆپی دهسلاتی زهینی مرۆقه و له هه موو کرده وه کانی زهحمهت تره. ئیستاش سه رم له وه سوور ده مینی چون زانایانی فهلهک بهر له 2500 سال توانیویانه نه خشه ی بزوتنه وهی ئەستیره ی زوحه ل وهیا مه ریخ بکیشن. فهرموو خۆت سهیریکی ئاسمان بکه و بییم بلی کوا زوحه ل و کوا مه ریخ. ههر زهحمهتی و سهختی تیگه یشتنی ئاسمانه که ناهیلی تاک تاک نه بی پسیوری تیدا پهیدا بی، خو له نیوان نه خوینده واندا فهله کناس ههر پهیدا نابی.

له فهلهک واز بیته و وه ره سه رباسی زمان که هه موو ده م له بهر گوئی خهلق ده زرینگیته وه: له ویشدا دۆزینه وهی دهستووریکی مهیله و نهیینی چه ندین زانای تیدا به هه له ده چی.

خولاسه «فهلسه فه، نظریه، تجرید» له ههر مهیدانی کدا بی، به بیی تاییه تیه کانی ئەو مهیدانه زهحمهت و نه فهس بره، هه لبهت په کیکی له وه فهلسه فانهش بیری نیشتمانی و قهومی و جینایه تییه.

به راستی تیکرای باسی پزانی هۆش و ههستی نه ته وایه تی کورد و سه ره باسی رۆلی «تاک» له میژوودا تا بلیی پان و قوولن، ده سزانم ئەم چه ند دیره وهیا لاپه ره ی تازه له نووسینیان بوومه وه ههر بایی ئەوه بوون که لینی ره خنه گر بدن تا به ئاره زوی خوی ره خنه م لی بگری، ههر خۆم چه ندین ره خنه م ههیه له نه فهس کورتی و سه ره روی نووسینه که م له و باسانه دا. به لام له گه ل ئەمه شدا ناچار بووم به وه که ئیشاره ییکیان بو بکه م و هه ول بده م کولانه ییک بکه مه وه تا ههر نه بی پرشنگیکی ئەو باسانه بکه ویتته ناو نووسینه که وه چونکه بیگومان ئەو باسانه په یوه ندییکی به هیز و نزیکیان ههیه له گه ل بابه تی نووسین: به قه ده ر ئەوه باران کاریگه ره له روانی گیا و گول، پهیدا بوونی سه ره تایی ههستی نه ته وایه تیش له کوردستانی

ژێروودا عهلاقه داره له گهڵ ههڵکهوتنی حاجی قادر، ههرنه بێ ئه مه باوه ڤی منه و ده بوو
روونی که مه وه یا هه ر به جارێ له هه موو باسه که وسکت بێ.

پوخته ی قسه ئه وه یه، چی زانراوه، له ڤی قسه ی ده ماوده م و واتای هه لبه سته کانی حاجی و
ده ستنوو سی خۆی به سه ر کتێبه که ی سیو طیه وه هه موویان له وه دا یه کتر ده گرنه وه که وا
حاجی قادر دوا ی چوونی بو ئه سته مبول کوردایه تی کردوه. سه ره ڤای ئه مانه، که هه موویان
به لگه ی مادین، ڤزانی هه سته ی کوردایه تیش له کوردستانی سه رده می حاجی قادردا وا
داخوازی ده کا که وا حاجی قادر دوا ی گه یشتنی به واقیعیکی ڤیشکه وتوو تر له کوردستان
ئیمکانی ماددی له باری بو ڤیدا بوو بێ که خه باتی سیاسی و کوردایه تی تیدا بکا: ئا ئه م
لیکدانه وه یه ش به لگه ی زیهنیه.

سەرھەژوور چوونەوھەییگ

خوینتەر بمبوورئ لەوھدا کە بە ناچارى زنجیرەى باسى بەسەرھاتی حاجى قادرم بریەوھ بۆ مەبەسى روون کردنەوھى لایەنى زۆر گرنگى سەرھەتای دەست پیکردنى خەباتى سیاسى حاجى، بۆ ئەم مەبەسە ھەنگاویکی زەمەنى فرەوانم ھاویشت لە رۆژانى خویندنى بەلەکەتیەوھى تا دوا رۆژى مانەوھى لە کوپى بەر لە سەفەرى بۆ تورکیا. ئیستا کە وا ئەو ئەمانەتە زەلم لە ئەستۆى خۆم دارنى و خستە سەر خوانى میژوو بۆ بەرچاو و زیهنى بینەر و نووسەر و خوینتەرى کورد و غەیری کورد، بەرەو دوا ھەلەدەکشینیەوھ بۆ ئەو جیگە و کاتە کە لە گەشتەکەى خویندنى حاجى لە بەلەکدا پى گەیشتبووین.

پیشتر گوتم نازانین دواى کەینوبەینى «میرکوران و میرکچان» و پەخش بوونى ماکی ھەرا و بەزەمە کە تاقمى «پەربەجیق» بوو، حاجى قادر چەند ماوہتەوھ لە بەلەکەتى. نە شتیکیمان بۆ ماوہتەوھ لە گوتهى دەماوہدم نە چ نووسینیگ بە ئیمە گەییوھ حالیمان بکا کام سأل و کام کژ حاجى لە بەلەکەتیەوھ چوھ بۆ کوردستانی ئیران. تەنھا ریچکۆلەییگ نزیکیمان خاتەوھ لە گەلەلە کردنى فکەرەییگ لە بارەى ماوہى مانەوھى حاجى لە بەلەکەتى دواى ئەو ھەرایە، ریچکۆلەى پر کۆسپ و بەردەلانى تەخمینە. لیرەشدا بۆ بەراورد کردن و لیکدانەوھ و تی بر کردن چەند بنگەییکی پتەو ھەبە ھەلۆھەستیان لەسەر بکەین و بە دەور و پشتى خۆمان و مەورزووعدا بنوارین: لەم چەند تیبینیەى خوارەوھدا شیوہییکی راستى وەک تارمایی پشت پەردەى تەنک دیتە بەر چاوى سرنج دەر:

- 1) حاجى قادر تاوانیکی نەبوھ وەک تاقمەى «پەربەجیق» ناچارى بکا بەلەکەتى جى بەینى و لى دەرچى.
- 2) حاجى کە ھاندەریکی نەبوھ بۆ دەرچوون لە بەلەکەتى، خولیاپیکشى نەبوھ وەک ھى حاجى عەبدوللا بەو ولاتەى بىھستیتەوھ.
- 3) رووداوى ناقولای وەک ئەو ھەرایەى «میرمیرانى» ھەستى راحەتى کەم دەکاتەوھ لای کەسیگ ھەراکەى دیبى با بوخویشى تیدا گوناھبار نەبووی. ئەگەر ھۆبەکانى مانەوھ و نەمانەوھى حاجى لە بەلەکەتى بژمیرین ئەو ھەرایە دەخریتە ریزی ھۆبەکانى نەمانەوھى.
- 4) بە دوا ئەم چەند لیکدانەوھەیدا لیکدانەوھەییکی جغرافیمان دیتە بەر لە لای خۆبەوھ یارمەتیمان بدا لەو تەخمینەدا. کە بیین و روویو (مساحە) بەلەکەتى بە روویوئى ئەو شویتانە بگرین کە حاجى گەشتى تیدا کردوھ لە دیوى کوردستانی ئیراندا دەبینین روویوئى ئەودىو گەلیگ فرەواترە. لە دیوانەکەى و کتیبەکەى سیوطى ناوى لاجان و

سندووس و بانه و بیتووش هەن. نووسینی تریش هەیه لە گەڵ «تواتر» که ئیسیاتی ئەوه بکەن حاجی لە سابلاغیش بۆ خویندن ماوه تەوه ناوی سەردەشتیش لە شیعی حاجیدا دەدیتری. ناوی سەردەشتی بە تەوریە لەم چوارینەدا ساز داوه لە حالیکدا دوو چاری نەخۆشی زەردوو (زەرتک) بوە:

لە سەردەشتی میحنەت پەرە ی کردەوه
کەوانی بە لۆکە کە ی پەیکەرم

بە لۆو کە دەرمانی دەردم دەلین
بە پارە وه گیر ناکەوی بی کرم

بە یە کدی گرتنی روویوی بەلە کە تی لە گەڵ کوردستانی ئێران یارمەتی ئەوه مان دەدا بە پیتی پانایان پشکیان بۆ دانین لەو حەوت سالی گەشتی فەقیهەتی حاجی قادر چونکە بەلای کەمەوه حەوت سالی تەواوی لەم دوو هەریمە بەسەر بردوو.

ئەمانە راستی زیهنی و واقعین. باوەر دەکەم ئە گەر لێرەشدا لە رێی «مەسلەتی» یەوه بەشە زۆرتەرە کە ی ئەو حەوت سالی بەدین بە کوردستانی ئێران بە رێبازیکی هەلە و ناعادلانەدا نەرۆیشتووین. کە بلین حاجی لە 1270 وه تا 1277 بە خویندنەوه خەریک بووی لەم دوو ولاتەدا، سێ سالی سەرەتا بۆ بەلە کە تی و چوار سالی دواییش بەدینە کوردستانی ئێران مەسلەتیکی بیتەرە فانه مان کردو. مانەوهی حەوت سالی، وه ک بۆی چووین، یاخود بە پشکینەوهی زیاتر هەلکشی و داکشی بنگە ی مەسلەتیە کە و دابەش کردنە کە ناگۆرئ، چونکە روویپۆه کان و ناوی شوینەکانی لێ خویندنی حاجی هەر ئەوه ن کە هەن.

دیسان دەبی لێرەدا بلیمەوه، بریاری یە کجارە کی لە دەسلاتی مندا نیە. دەشی بەلگە ی گوتە ی دەماودەم وه یا نووسین وه یا راگە یاندنی رووداو وه یا لیکدانەوه ییکی ورد و قوولتر ئەم حسابە ی من هەلۆه شینئ وه یا بیگۆرئ چونکە مومکینە چۆنە تی راستە قینە شتیکی جودا بی لەو روالە تە ی بە تەخمین دۆزیمانەوه وه یا نەخشە مان کیشا.

بە راستی کیشانی نەخشە ییک کە سەرلە بەری گەشتە کە ی حاجی دیار خات پتووستی هەیه بە هاریکاری گشتی، واتە هەر کەسیک شتیکی لێ بزانی زانینە کە ی خۆی بخاتە سەر بارستی زانراو لەم گەشتە. وه نیە ئەمەش کاریکی گران وه یا کەس نە کردە بی، بە پیچەوانە هەم ئاسانە و هەم هی وه ک ئەو لە کۆن و نوئ و لە هەموو لایە کدا کراوه و بەر هەمیشی

زۆر بە نرخ بوە: ھەر کەسە شتیکی لی دەزانی بە دوو سی دیر بیخاتە سەر کاغەزیک و بینیری بۆ کۆری زانیاری کورد وەیا زانکۆی سلیمانی وەیا کارگێریەکانی «تربیه» لە پارێزگاکانی کوردستان وەیا کارگێری گشتی خۆیتدنی کوردی لە بەغدا وەیا یەکیهتی ئەدیانی کورد وەیا لیژنە ییرهوهری حاجی قادر لە کوی وەیا دەستەینک لە وانە ی بە رۆشنیری کوردییه وە خەریکن وەیا ھەر نووسەریک کە لە سەر حاجیان نووسیوه وەیا ھەر جۆریکی تر کە خۆی بەلاوہی پەسندە، بە مەدا مەعلوماتە کە ی لە تیچوون دەپاریزی و خەرمانی شارەزاییمان بە ژیا نی حاجی دەولەمەند تر دەکا.

چەند جار ان گوترا و ئیستا کەش دەبی بلیمە وە مەعلوماتی چەند و چۆنی ئەو سالانە ی خۆیتدنی حاجی لە کوردستانی ئیراندا، وە ک ھی تیکرای ژیا نی، پچرپچر و ناوہ ناوہ و لیرە و لەوین. بیتە گەرە نازانری کە لە بالە کە وە تی کردوہ بۆ دیوی ئیران ھەوہل جار لە کوی بەند بوہ و لی خۆیتدوہ. بەلام رەنگە بتوانین لە ری سەرە داویکە وە کە بە دەستمانە وە یە لە بالە کە تی، بگە ین بە و سەری داوہ کە لە کوردستانی ئیران بە ھۆی ھەلکردنە وە ی داوہ کە، بالە و بال، لەم سەرە وە بگە ین بە و سەر.

سەرە داوہ کە لە وە را دیتە دەستمانە وە کە وا حاجی دوای پیربوونی ھاوین بە دەمە و پایزە وە لە کویتانە کانی بالە کە وە سەر و ژیر بوو بیتە وە بەرە و کوردستانی ئیران. زانیمان، پیشتەر لەم نووسینە دا، فەقی کە گەشتی بەرە و کویتان دە کەن لە گەرمیانە وە، دوای بە سەر چوونی بە ھار و لە دەمە و ھاویندا دەست بە و گەشتە دە کەن. کاتیک بە پیچە وانە، لە کویتانە وە بەرە و گەرمین بینە وە لە کوتایی ھاوین و دەمە و پایز سەرە و ژیر دە بنە وە بۆ گەرمین. ئەمە بریاری واقعە و بە دەست کەس نیە، دەستورە کەش ناگۆری مە گەر کاریگەریکی لاوہ کی بی و بە زۆر بیگۆری. بە نیسبەت حاجی قادریشە وە چ رووداویکی ئەوتو نہ بیستراوہ ناچاری کردی لە کاتیکی بیژۆک (شاذ) دا بەرە و گەرمینی کوردستانی ئیران لە کویتانی بالە کە تی کوردستانی عیراقە وە سە فەر بکا.

بە پی ئەم لیکدانە وە یە م بیرم بۆ ئەوہ چوو کە وا حاجی ھەوہل زستانی دوای جی ھیشتنی بالە کە تی لە جیگە ییک رابواردی ھەم خۆیتدنی تیدا بکری و ھەم فەقی تیدا بحە ویتە وە و بحە سیتە وە. بی ئەوہ ھیچ بە لگە ییکی نووسرا وەیا گوتە ی دە ما و دەم بە دەستە وە بی و تەنھا لە ری ئەو لیکدانە وە یە ی تازە خستە بەر چاوی خۆیتنەرە وە من بۆ ئەو ئیحتیمالە چووم کە وا حاجی دوای جی ھیشتنی بالە ک لە دەمە و پایزدا بۆ سابلأغ رۆیشتی. ویستم بزائم ناخۆ لایە نی نیزیکی و دووری لە گەل ئەم لیکدانە وە یە ری ک دی؛ چاویکم بە نەخشە (خریطە) دا خشاند دیتم سابلأغ دە کە ویتە کیشی بالە کە تی، واتە خەتیکی ئاسویی بکیشی لە

باله كه وه به رهو خاوه ر به سه ر سا بلا غدا ده كشي. له م رووهش سا بلا غ ده بيته نزيكترين
ئىحتيمال.

هه موو مهرجه كانى خويئندى سوو دبه خش و حه وانه وه و حه سانه وه، سه ره راي نيزيكي، له
سا بلا غدا كو بوته وه. مه لا و «مدرس» ي چاك و مزگه وتى ئاوه دان و كه ره سته ي حه وانه وه
به تير و پري له سا بلا غدا هه بوون، حاجيش له وه زياترى ناوي، به ده ستيشي ناكه وي تا
دوودلي بكا و جيگه بيكي تر هه ليريرى بو خويئند. كه واته ئه گه ر داخوازي حال بكه ين به
به ريوان ده بي به وه رازى بين كه بريارى به ريوان غه يري سا بلا غ ده سنيشان ناكا بو هه وه ل
جيگه ي تيدا خويئند به نيسبه ت يه كيكي وه ك حاجي قاده وه كه له پايزدا به نيازي
خويئند بجيته كوردستاني ئيران له باله كه وه.

كه دلي خو مان به و ليكدانه وه يه ته سكين كرد و گوتمان حاجي به ر له هه موو جيگه بيك
رووي كرده سا بلا غ، له وه به ولاوه نازانين چهند كات له وي ماوه ته وه و به دوا ئه وي دا بو
كوي چوه و گه ستي خويئند چهند جيگه ي يه ك له دواي يه كي پي گو ريوه و چهند جاران
ها توتوه سا بلا غ. خه تي هامووشوي حاجي به هه ريمه كانى كوردستاني ئيراندا چ سه رده ري
لي ناكري.

ره نگه به لاي هه ندئ كه سه وه دو زينه وه ي ئه م خه ته بايه خيكي نه بي و نه دو زينه وه شي زيانى
نه بي، به لام من له و باوه ردا نيم و ئه گه ر بوم كرابا خه ريك ده بووم به پي كه يتاني خه تيكي
زيهني له ري وردبوونه وه له هه موو ئه و سه رچاوانه كه لي وردبوونه وه هه ل ده گرن.
وه نيه ئه م كار هه ل ژووروي ده سه لاتي تو زينه وه ي پسپورانه ي نه فه س دريژ بي، به لام
نه فه سي وا دريژ به به ر سينه ي منه وه نيه با خوشم به پسپور دانيم له هه لگرتنه وه ي شوين
پي گه شته وه ران.

وه ك ليره به پيشه وه له موناسباندنا گو تومه، ته واتوري بيگومان هه يه له ودا كه حاجي دلي بو
كچيكي سا بلا غي چوه، به لام نه ناوي كچه و كه سو كاري ده زانري و نه مه علوممه
دلداريه كه چهندي ده وام كرده و نه هيج باسي ئه و لايه نه ش هه يه كه وا بوچي
دلداريه كه سه ري نه گه ياندوه به ماره كردن. به هه مه حال ئه و دلداريه ي حاجي ري كه وتيكي
بايه خداره له رووي ئه وه وه كه وا كه له به ريك ده كاته وه بو ناو ده رووني حاجي و په رده بيك
له عاتيفه ي هه لده داته وه له وه را تيشكيك بخه ينه ناو ئه و ده روون و عاتيفه يه وه و هه نديك
به ناوه رو كي ئاشنا بين. دواي نه ختيكي تر ئه م گه شته پر جورئه ته مان بو ناو باغي دلداري
حاجي ده ست پي ده كه ين و وه رامي هه ندئ پرسيار ده ده ينه وه و سه يره ك (علامه تعجب)

لهسەر ئه و مهوزووعه دهسپینهوه: ئه مه ده كه ين له سنوورى ئه و ئيمكانه كه هه بوونى سه رچاوه ي ليكدانه وه به دهستانه وه ده دا.

به پي باس و خواستى كه سا بلاغ به ئيمه ي راگه ياندوه حاجى سه رده ميگ له وئى ماوه ته وه. له و ماوه يه دا به ينيك له مزگه وتى روسته م به گ لاي «مه لا حسين» ي خوينده وه. مه لا حوسپيش هه ر به مزگه وته كه وه هه لدراره ته وه و گوترا وه مه لا حوسپينى مزگه وتى روسته م به گ. چه ند ديره شيعريكي له ديوارىكي مزگه وته كه نووسى بو وه. هه ر ما بو وه تا له و سالانه ي دواييدا ژير سواغى سپيكارى كه وتوه. بينگومان كه مته رخه مى و بي په رو شى نه با ده بو نووسينه كه وه ك خوى به يلر يته وه له ناو سپى كاريه كه دا و بيته ميراتيكي ميزوو يي و ئه ده بي و نه ته وايه تى زور نر خدار. ناشزانم بره شيعره كه هه لبه ستى خوى بوه يا شيعرى شاعيريكي تر بوه و كه وتوته به ر دلي و كرده تى به مه شقى سه رديوار.

كاريكي وه ك ئه مه له مزگه وتيكي كو يه شدا كرا به لام به نيسبه ت براييكي حاجى قادره وه كه «كه يفي جوانر وي» يه. بو خوم ديتبووم له ديوارىكي هه يوانى مزگه وتى حاجى مه لا عومه ر له كو يى به خه تيكي زور خو ش رسته «عز من قنع و ذل من طمع» نووسرابوو. ده ماو ده م له پيشينانه وه ده گوترا خه ته كه هى «كه يفي» يه. ئه م گوته يه ش جيى گومان لى كردن نيه. چونكه هه ر وه ك هويه كى تايبه تى نيه بو گومان ليكردنى به لگه ش هه يه پالپشتى بكا و راست بوونى بسه لميني: له ناو كه وانه ي به ك له دوو پيته «ع» ه كان كه به خه تى گه وره نووسرابوو چوارينه يه كى فارسى خه تخوش هه بوو به نووسينيكي ورد لي ره دا تو ماري ده كه م:

نو شتم اين براين ايوان خانه
بماند از من مسكين نشانه
اگر گويند اين مسكين كجا رفت
بگو بگريخت از جور زمانه

واتاى چوارينه كه كه وا لي ره دا دهينووسم:

ئهمه م نووسى له هه يوانى ئه م خانه يه
تا له منى مسكينه وه به نيشانه بميني
ئه گه ر بلين ئه م مسكينه بو كوى چوو
بلى له به ر سته مى روژگار هه لات

بە تەواوی لە گەل ټو بەسەرھاتە بېگومان دەگونجی که هۆی دەرچوونی که یفی بوە له کۆی. که وا بی لەم چوارینە یەدا سی شایەد کۆ دەبنەوہ بو ساغ کردنەوہی ھەلبەستیان لەلایەن «کە یفی» یەوہ:

- یە کە میان خەت خۆشی: کە یفی ناوبانگی ھە یە لە خەتخۆشیدا.
- دوہ میان بوژی: کە یفی لە ریزی ھەر پیشەوہی بوژانی کوردەوہ دی.
- سییە میان، ھەلاتن لە دەست جەووری زەمانە: کە یفی لەوانە یە بیئە نمونە ی غەدرلیکراوی.

کە ټم سی شایەدە وە ک کۆلە کە خۆ بدەنە بەر گوئە ی دەماو دەم چ درزیک نامینتەوہ تروسکە ی گومان ی لیوہ بدیتری.

ټم خەت و نووسینە و چوارینە یە ی کە یفیش وە ک نووسینە کە ی حاجی کەوتە ژیر سواغی سپی کاربەوہ. بەلام خۆ و تالچ چوارینە کە ټەزبەر کرابوو بەر لە ونبوونی. من لە ریی مەلئەمین یومنی خەتخۆشەوہ چوارینە کە م پی گە یشت، کە خۆی کۆییە و ئاوارە بوە و ئیستا لە بەغدا نیشتە جییە. خوالیخۆش بووی مامۆستا صابر اسماعیل کردی بە دیاری بۆم.

لە دیوانە کە ی حاجی، قەسیدە مەدحی خێوئە تی قەرەنی ئاغا یە کیک ی لە چەند سەرچاوە ییکی کە م و تاریک کە بە ھیما شتیک راگە یەنن لە خە تی بزووتنەوہ ی حاجی لە کوردستانی ئێراندا. با بزانی چۆن!

لە خویتەر داوا دە کە م وە ک من سرنجی وردی خۆی بداتە ټم بەیتە:

ھەر وە ک ټەلفی جانە ستوونی لە سکوندا
نە ک تایبە ی غەیرە و «متحرک» وە کوو «ھەمزە»

دەزانی لە عەرەبیدا کە پیتی ټەلف بزووت دەبیئە ھەمزە. لیرەدا کارمان ھەر لە گەل ټەلف و ھەمزەدا ھە یە، وردە کاری تری شیعرە کە جیگە ی تایبە تی و کاتی لەبارتری ھە یە. کەواتە بەوئەندە اکتفا دە کە یین کە بلین ستوونە کانی خێوئە تە کە وە ک ټەلفە کە لە وشە ی «جان» دا وەستاوہ، سکونی بەستوہ و نابزوی، خۆ «متحرک - بزۆز» نیە وە کوو «ھەمزە» کە سکونی بو نیە و ھەر دەمە لەسەر باریکە. لەم روالە تەدا «توریە» ییک ھە یە بیدەلالەت نیە لە رووی دروست کردنی شیوہ خەتیک ی گەشت و ھاموشوی حاجی.

دەزانين ئەوسا لە كوردستاني ئيران سەرەك عەشیرەتی «مەنگور» ھەمزاغا بوە. بیگومان لە لایەن ناوبانگ و دەسلاتی عەشیرەتیەو ھاوتای سەرۆكانی پیران و مامەش و عەشیرەتەكانی ئەو ھەریمەیی كوردستاني ئیران بوە. لەم بەیتەدا حاجی قادر كە سكونی ئەلف دیتی بە مەدح و بزۆزی «ھمزە» دیتی بە بەزم، لە ژیر پەردەیی «توریە»دا ھەمزاغا دەشكینی بۆ مەدح كراوەكەیی خۆی. من لەمەو ھەم بەرم بۆ ھەندێ دەروا كە وا حاجی لە گەشتی گەرانەویدا ئەم قەسیدەیی ھەلبەستیی، واتە دلتیا بوە لەو جارێكی تر ریی بوە ھەریمانە ناكەوئ كە دەسلاتیكی ھەمزاغای مەنگوری تیدایی، دەنا حاجی لەو ھەزیرە كترە بە كەم سەلاموعلێكی لە كوردستاني ئیران بە نەو ھەیی بنیادی ناكۆكی بی لە گەل كە لەمیریكی وە كوو ھەمزاغادا. خۆ ناشچیتە عەقلەو ھە بگوتری رەنگە حاجی لە سەرەتای چونیەو ھە بۆ كوردستاني ئیران بریاری دایی ھەرگیز بە مەنگورایەتیدا گوزەر نەكا یا لینی نەمینیئەو ھە.

جگە لەو تیبینیەیی نەرەزایی ھەمزاغا، قەسیدەكە بۆ خۆی خەریكی مەبەسیكی وابو ھە باوكی گولئی ناكۆكی لە حاجی نەرەزا بكا ھەرچەند لەسەر بناغەیی مەدحیشەو ھەلستایی چونكە لیتەو ھە دیارە، حاجی زیاتر لە مەدحی بنە و بارگەیی «شاهەنشەھی ئەرز» بە خەيال و شیو ھە شیرینەكانی «گولئی» وە خەریكە و نامە و راسپاردەیی خولیايي بۆ ئەو دەنیرئ. وا پئ دەچی نازداریی كیزەكە و ھە ھەستی حاجی جوولاندیی گەلیك بەولای مەدحی سادەو ھەیی بردیی تا گەیاندو ھەتی بەو ھەما و ھەزی خۆی بە پندزیلكە گەیاندو ھەتی پەرژینی دەوری گول و گولزار و ئالووالای قەد و بالایی گولئی.

لەم تیبینیەشەو ھە ئەو ھە دیتە دلانەو ھە كە قەسیدەكەیی دوای جئ ھیشتنی كوردستاني ئیران دانایی نەك لە سەرەتای چوونی بۆ ئەودییو یا لەو كاتانەدا كە لەوئیی خویندو ھە. كە ئەم تیبینیانە بە ھەند ھەلگەری و بریار بەدەین لە دەمی ھاتنەو ھەیی بۆ كوردستاني عیراق مەدحەكەیی ھەل بەستو ھەرحال خزمەتی ئەویش لە گەل مەدحەكەیی ئەمین ئاغا دیتە بەرچاو، لە رووی لە یە كتر نیزیكی كاتی ھەلبەستنی ھەر دوویانەو ھە، چونكە وەك گوتمان مەدحەكەیی ئەمین ئاغای لە دەمی ھاتنەو ھەیی بۆ كوئیی داناو ھە، باو ھە دەكەم ھەر لە ریی گەرانەو ھەیی بەرەو كوئیی لە ھەلبەستنی بووبیتەو ھە تا بەراستی ببیتە دیاری سەفەر. كە قەسیدەكان بە یەكدی بگری ھیزو نەفەسی ھەر دوویان وەك ھیز و نەفەسی یەك تەمەن دیتە بەر ھەستی سەرنجدەرەو ھە.

بەیتیكی تریش لە بەیتەكانی قەسیدەكە ئەو ھە رادەگەییەنی كە وا حاجی دوای دوور كەوتنەو ھەیی لە لاجان برە شیعرەكەیی ھەلبەستو ھە، واتە سەرەرای گەرانەو ھەیی بۆ كوئیی كە

قەلغانىكى پارىزگارىيە بۇ حاجى، قەلغانىكى تىرىشى لەوهدا دىوہ كە لە دوورى لاجانىوہ دەردى دلى خوى گوتوہ.

ھەر لىرە ھەتا دەشتى بەھەشتى لاجان
ئاھىستە برۆ نەك وەكوو دىوانەيى ھەرزە

دىارە «ئىرە» شوئىتىكى دەرەوہى لاجان رادەگەيەنئى. ھەرچەند نەشرانىن ئەو شوئىنە كويىيە لە خۆوہ ديار دەكەوئ دەيى شوئىتىك بى لە بەينى لاجان و كويى، چونكە گوتمان لە گەرآنەوہى بەرەو كويى شىعەرەكەى ھەلبەستوہ. وەك بلىي، حاجى قادر، دواى دىتنى گولئ و ورووزانى پەپوولەكانى خولياى بە رەنگ و بىنى ئەم گولە گەشە، ھەر ھەمان وەزعى پر جۆش و فر كە خوئىتى، جەزبە و تاسە و پەرۆشى خوى بە گەرموگورى لە بوركانى دەروونىيەوہ ھەلئىنجاوہتە ناو تاوہى ئەو ھەلبەستوہ.

لەوہ بەولاوہ، واتە دواى دانانى ھەلبەستەكە چ، راستىيىكى زانراو نىيە تىمان بگەيەنئى ئاخو حاجى شىعەرەكەى ناردوہ بۇ لاجان بە ھومىدى ھاتنەوہ گوتە و وەرامىك لەويوہ ياخود وەك ھەموو ھەلبەستىكى بىتامانج خستوتىيە سەر زار و زمانانەوہ..!

بۆرە حىكايەتىك ھەيە دەلئ كە شىعەرەكان گەيشتوونەتە قەرەنى ئاغا گوتوہتى ئەگەر «گولئ» ى لئ داخوازى كردبام پىم دەدا، گۆيا قسەكەش گەيشتوتەوہ حاجى ئەويش گوتوہتى بە كام مال و حال و وەزعى لەبارمەوہ داخوازى گولئ بكەم! ھەرچونئىك بى كاتىك حاجى شىعەرەكانى داناون چ مەعلووم نەبوہ خاوەنى گولئ چۆنيان پيشوازى لئ دەكا تاكوو حاجى بە ئومىدى رەزامەندى ئەوہوہ لە لاجان وەستابى. نەخىر بىنگومان لە دەرەوہى لاجانى ئەو شىعەرە ھەلبەستراون ئىتر ھەناردرايى بۇ لاجان بە دەم ئومىدىكى شلوقەوہ ياخود لاي حاجى لەسەر پەرە كاغەزىك ھەناسەى ھەسرەتى بە خامۆشى ھەلئىنابى.

لە نيوان ھەموو ئىحتىمالاندا دلى من بۇ ئەوہ دەچى حاجى چ ئومىدىكى بە گولئ نەبوہ لەو ھەلبەستەدا؛ چ ئومىدىكى ھەبا دەبوا رىگەيىكى تر بگرىتە بەر نەك ھەلبەستەكە بكاتە لەمپەرىكى گەورە لە پيش خويدا چونكە لە شىعەرى وەھا بى پەردەى پر لە وەسفى جوانى دەوہشيتەوہ كە نىمچە ئومىدىكىش ھەبى لە ناوى بيا. ئەم ھەلبەستە ھەرگىز نابىتە خوازيينىكەر و بەربووك...

داستانی «گولئی» هه‌رچه‌ند ئه‌ویش سه‌ر‌ه‌تا و ئه‌نجام و که‌ینوبه‌ینی بی سه‌روشیۆن بمینیته‌وه وه‌ک داستانی دل‌داریه‌که‌ی حاجی له‌ سابلاغ، تیشکیک ده‌داته‌وه بۆ ناو ده‌روونی (عاطفی) حاجی قادر و له‌ گه‌شتی ناو ئه‌و ده‌روونه‌دا شوین هه‌نگاوان روون ده‌کاته‌وه. جگه له‌مه‌ش چه‌ند په‌یامیک له‌ سه‌روکاری حاجیه‌وه راده‌گه‌یه‌نی وه‌ک ئیشاره‌کانی «بیتهل»، ده‌بی وه‌ربگرین و ته‌رجمه‌هه‌ بکریته‌وه بۆ سه‌ر وتووێژی زمانی خۆمان.

یه‌کیک له‌و راگه‌یاندا نه‌ دیار کردنی سالی دانانی شیعه‌کانه: به‌پیی ئه‌وه که‌ حاجی له‌ سه‌فه‌ری به‌ره‌و گه‌رمین و هاته‌نه‌وی بۆ کۆیی و ئه‌ل‌ودای دوا‌جار له‌ کوردستانی ئیران شیعه‌کانی دانا بن ده‌بی له‌ 1277 ئه‌و دانا نه‌ کرابی چونکه‌ پێشتر به‌ وردبوونه‌وه‌ییکی درێژدار ئه‌و لایه‌نه‌مان مه‌یله‌و ساغ کرده‌وه که‌ وا حاجی، به‌پیی نووسینه‌کانی سه‌ر سیوطی، به‌ر له‌و ساله‌دا رووه‌و گه‌رمین نه‌بۆته‌وه. که‌ ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه‌ راست بی خه‌یمه‌ی ده‌شتی لاجان به‌ خاوه‌نیه‌وه و به‌ گول و گولاله‌ی گیا و ئاده‌میه‌وه ده‌بنه‌ یه‌کیک له‌ کێله‌ری⁵⁹ هه‌ره‌ دیاره‌کانی ریازی فراژیوون و «تکامل»ی به‌هه‌ره‌ و هونه‌ری شاعیره‌تی حاجی که‌ وا، له‌به‌ر زیده‌ دیاربوونی، گلۆبی ره‌نگاوه‌نگیشتی به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌ بۆ ریتنومایی گه‌شته‌وه‌ر و جه‌لای چاوی سرنج ده‌ران.

راگه‌یانندی تری ئه‌مه‌یه‌ که‌ ده‌بی له‌ به‌هاردا وه‌یا ده‌مه‌و هاوین ئه‌و قه‌سیده‌یه‌ دانرابی چونکه‌ ده‌شتی لاجان له‌ به‌هاردا خپه‌وت و ره‌شمالی تیدا هه‌ل‌ده‌دری. بی ده‌چی حاجی له‌ دوا به‌هاری مانه‌وه‌ی له‌ کوردستانی ئیراندا به‌نیازی گه‌رانه‌وه بۆ کوردستانی عیراق هاتبیته‌ لاجان و ئه‌وه‌نده‌ی تیدا مابیته‌وه سرنج له‌ «خیمه‌ی شاهه‌نشه‌هی ئه‌رز» بگری و له‌ ریکه‌وتیکدا «گولئی» ببینی. ئه‌گه‌ر راست بی خاوه‌نی گولئی گوتبیتی «لیم داخوازی بکا پی ده‌ده‌م» ده‌بی حاجی ئه‌وه‌نده‌ لای مابیته‌وه باپی ناسینی حاجی کردبی تا ئه‌وه‌ی به‌ زاوی خۆی قبوول بکا.

راگه‌یانندی سییه‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌رانه‌وه‌ی حاجی به‌ لاجان و باله‌که‌تیدا به‌ره‌و کۆیی مه‌یلیکی حاجی بۆ گه‌ران به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دا، چونکه‌ مه‌علوممان کرد له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ حاجی له‌ باله‌که‌تیه‌وه‌ رۆیی بۆ دیوی ئیران، که‌واته‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ رابواردن و خویندن و گوزه‌رانی له‌ شوینی وه‌ک لاجان و ولاتی سابلاغدا کرده‌و ئه‌وجار چه‌وه‌ بۆ لای بانه‌ و ده‌وربه‌ری بیتووش و به‌ینیکی خویندن تیدا کردوون، دیسانه‌وه‌ سه‌رله‌نوئی تی هه‌لکشیوه‌ته‌وه‌ بۆ لای سابلاغ و له‌ویوه‌ دوا‌جار به‌ لاجانیدا به‌ره‌و باله‌که‌تی و کۆیی بۆته‌وه. که‌ ئه‌مه‌ خه‌تی گوزه‌ری حاجی

59 - کێله‌ری: علامه‌ الطریق Limestone له‌ کوردیدا ده‌گوتری کێله‌قه‌بر به‌ قیاس له‌و ده‌شی بلین کێله‌ری.

بئی له گهشتی خویندنی دیاره لهو چهند سالانهدا تا ئهه هه موو دهستوده ری کوتاوه تهوه و به زاراوهی فهلاحان دووگاسنی کردوون ورده سه فهری خویندنی کورتیلهی له دئی و قه سه بچه کاندای کردووه و جینگورکی تیدا کردوون. تیکرای ئهه گهشت و گه رانه نه خسهی رووپیویکی ئهه ونده پان ده گریتهوه به بزووتنهوهی زور و جینگورکی نه بئی دووچار پیو ناکری.

راگه یاندنی چوارهه به راست دهرهینانی ئهه گوتهیه که دهلی حاجی دوا ی گه رانهوهی له کوردستانی ئیرانهوه ماوه ییک له باله ک ماوه تهوه ئهه وچار هاتوتهوه کوپی. هاتنهوهی بو باله ک، وشه ی لاجان رایده گه یه نی چونکی رینگا له لاجانیوه به ره و کوردستانی عیراق دیتهوه باله ک، به لام ماوه ییک مانهوهی له باله که تی له وه را ده فامریتهوه که وا ده بی دمه و هاوین هاتیته ئهه ناوه و کزی گه رمای لی رابوارد بی و دمه و پایز سه ره و ژیر بوویتهوه بو کوپی. ئهه گه ر مانهوهی هاوینیکی بای به راست گیرانی گوته که بکا که دهلی «به یینیک ماوه تهوه» ئهوه هاوینه کی ته واومان به دهسته وه یه، خو ئهه گه ر گوته که له هاوینیکی پتر بگریتهوه ده بی به دوا به لگه ی تر دا بگه ریین یاخود بیبه لگه بلیین گوته که له وه شدا راست ده کا، ئهه وش نازانین چهندی تر بخرینه سه ر کزی هاوین... ده بی ئاگاداری ئهه وش بین که دریزه ماندا به ئیحتیمالی زور مانهوهی حاجی له باله که تی تووشی گرفتیک دین له وه دا که چی ئهه وتو نامینیتهوه له کاتی مانهوهی حاجی له کوپی به شی ئهه روودا و که ینوبه یانه بکا که وا به ره له سه فهری بو تور کیا به ره نگاری بوون. وا ده زانم تاکه هاوینیکی له هه موو ماوه ییک بئی ره خنه تره که ده لاله تی حال و گوته ی ده ماوده میشی لی رازی بئی و گرفتی تازه ش دروست نه کا.

راگه یاندنه کان هه موویان کاری لیکدانه وهن وه نیه شایه د و به لگه ی ماددی بئی ده مه ته قه بیان سه پیته، به لام له گه ل به سه رهاتی زانراوی حاجی و هیما ی شیعر و نووسینه کانی زور ریک دین و ده گونجین، واته ئهه گه ر ئهه و راگه یاندنانه ی تازه خستمانه پیش چاو، رووداوی راسته قینه بن چ به ره له ستیک نایی نه له سه رچاوه ی نووسراو و نه له گوته ی ده ماوده مه وه له قیان بکا.

به هه مه حال حاجی چوه بو کوردستانی ئیران، تیدا گه راوه، خویندنی لی کردوه، چهند سالیکی لی ماوه تهوه، «گولی» ی دیوه و گه راوه تهوه به ره و کوپی.. ئهه مانه بوون و ده بی به شیوه ییک و یه ک له دوا یه ک روویان دایی، هه له بهت ئهه شیوه یه و هاتی یه ک به دوا یه کدا تا له گه ل گوته ی ده ماوده م و هیما ی نووسین و راگه یاندنی حال گونجاوتر بئی پتر ده چیته دلّه وه. تا ئهوه ی منیش بتوانم رووداوی نامه علووم له گه ل نووسینی به رچاو و گوته ی مه علووم بگونجینم هه ر هیندهم بو ده کری که وا لهو رووپه رانه دا ده یخوینیتهوه. له وانه بوو

ئەگەر ماوەی زیاتر هەبا بۆ لیکدانەوه و بە یەكدی گرتن و بەراورد کردن و وەدەست
هێنانی خەبەرەتانی تازە، بتوانم روویوئیکی بەرفەرەوانتر روون کەمەوه لە تیکرایی رووپەرەکانی
تاریکی ژبانی حاجی لە دیوی کوردستانی ئێراندا. لەو باوەرەدام وردبوونەوهی نەفەس درێژ
لە پەرەوێزەکانی سیوپی و راگرتنیان لەبەر ئاویتەهێ ئو شیعراوەی کە لە تەمەنی
گەنجایەتی و دەوری فەقییەتی دەوێشینەوه رووشنەوی ناوەناوە دەکەنەوه بەسەر ریبازی
حاجی داو شوین پی لێرە و لەوی هەل دەگرن. بەلام جاری ئەم کارە ئاواتیکە و نەرەواوە.

ئەم قەسیدەیهی «خەیمەیی شاهەنشەهی ئەررز» کە هێندە پر دەلالەت بی، مافی ئەوهی
هەیه بەیتەکانی بخەینەوه جیی خویان و دەست بژاریک بکەین لەو تیکەلپیکەلپیکەیهی کەوتۆتە
نیویانەوه لە ئەنجامی نووسینەوهیان و بەوهدا ریز و رچەیی دارشتنی قەسیدە کە لەگەل
زنجیرەیی واتای بەیتەکانی بکەینەوه خزمی یە کتر.

لە یە کەم نیگاوە دەردەکەوی جینگەیی بەشی زۆری بەیتەکانی گۆراوە و خوار و ژووریان پی
کراوە.. لەوێش زیاتری بەسەر هاتو: هەندیکی لی قرتاوە و کەل بو. لێرەدا قسەم لەگەل
ئەو قەسیدەیهی کە لە دیوانەکەیی چاپی هەولێر سالی 1969 دا دەخوینینەوه، چ گلهییش
ناهیتمە سەر چاپەکە و خاوەنەکەیی چونکە ئەو وەک وەری گرتووە وای چاپ کردو.

بۆ راست کردنەوهی ریزی بەیتەکان لە پێشەوه پێشنیاری شاعیریکی مەشوور و
لێسەلمینراوی کوردی ئیمرو پێشکەش دەکەم کە مامۆستا «هێمن» ه. بەپیتی باوەری ئەو
راستی ریزی بەیتەکان دەبی بەم جۆرە بی:

ئەم خەيمە كە شەمسىيەى شاهەنشەهى ئەرزه
تا چادرى نيلووفەرى سەر تەپلەكى بەرزه

ئەتئابى وەكوو توولى ئەمەل لا مۆتەناهى
ئەوتادى وەكوو كىوى ئوحد مەرکەزى فەيزە

سەقى وەكوو گەردوونە شكافى وەكوو ئەنجوم
پەردەى وەكوو ئەدوارى سەما ئەتلەسى سەوزە

هەرۆك ئەلىفى جانە ستوونى لە سكووندا
نەك تايىعى غەيرە و مۆتەحەرىك وەكوو هەمزە

ئەوسافى وەكوو خەتى دوو زولفە لە چەپ و راست
وەك مارى مۆتەلسەم كە تەلسمى سەرى كەنزە

وەسفى چ بكم نيوەنى گول يا بنى سونبول
شايسە سەنا خوانى بكم هەر وەكوو فەرزە

لاى ژوورى سەمەن نيوەنى گول دامەنى سونبول
لەو سوورەت و مەعنايە كە سەد جەننەتى لەغزە

فيلجوملە وەكوو خالى روخى دلپەرە حاجى
دل پەستە دەسا بادی سەبا هەستە مەلەرزه

هەر ليرە هەتا دەشتى بەهەشت ئاينى لاجان
ئاهيسە برۆ نەك وەكوو ديوانەيى هەرزه

تا داخىلى خەلۆەت دەبى ئەمجا بە وەكالت
خاكي قەدەمى ماچ بكم بەم تەرزه كە تەرزه

مەئزوونى ئەوئەندە وەكوو ئاهم بە نەزاكەت
لادەى سەرى زولفى نە وەكوو بيخەيە لەرزه

لهو چهشنه گولّه هه‌لده كه‌وئ سالی له قه‌رنی
نهك وهك گولی بازاریه هه‌ر سالی كه سه‌وزه

لهو ده‌سنووسه‌ی مه‌لا ره‌ئووفی سه‌لیم ئاغا كه بو كۆری زانیاری كوردی ناردوه هه‌ندیك
زیادی تیدایه له چاو دیوانه چاپ كراوه‌كان و ئه‌و ده‌ست خه‌تانه‌ی خۆم دیتوو‌من: له جینی
مصرعی دوهمی به‌یتیکیان دوو جۆری نووسیه هه‌ر دوو کیشیان له رووی کیش و قافیه و
واتاوه هاوتای یه‌کترن. له دیوانه‌كه‌ی حاجی، چاپی هه‌ولیر، نیوه به‌یته‌كه به‌م جۆره
نووسراوه:

«نهك وهك گولی بازاریه هه‌ر سالی كه سه‌وزه»

مه‌لا ره‌ئووف به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئه‌مه‌شی نووسیه:

«نهك وهك گولی بازاریه موجود همو لحظه»

له جینگه‌ییکی تریش نیوه به‌یتیکیی بیکیش، به‌لام قافیه ریکی نووسیه کوتایی به وشه‌ی
«غه‌مزه» دیت. ئه‌گه‌ر ئه‌م زیادیانه بکرین به به‌یتی ته‌واو و بخریته سه‌ر غه‌زه‌له‌كه‌وه
سه‌رجومله‌یان ده‌بیته 14 به‌یت. له خۆمه‌وه ده‌لیم بیین و ره‌چاوی ئه‌م لایه‌نه‌ش بکه‌ین كه
شاعیر به زۆری هه‌ز له هه‌لبه‌ستی تاك ئه‌ژمار ده‌که‌ن رپی تیده‌چی به ئه‌سل غه‌زه‌له‌كه
15 به‌یت بووی و هه‌ندیکی له‌و به‌یتانه له‌ناو چووپی.

من له لای خۆمه‌وه به‌یته‌کانم ریز کردبوون به‌و شکه‌له كه پیتی رازی بووم. ریز کردنه‌كه‌ی
من نه‌ختیک جوداوازی هه‌یه له‌گه‌ل هی مامۆستا هیمن، به‌لام چ پنیوست نابینم دوا‌ی
نووسینی پیشنیاره‌كه‌ی ئه‌و هی خۆم بکه‌م به سه‌رباریکی ناقولا و زه‌ق بو بنباری هور و
هۆپی ئه‌م نووسینه درێژه. نوسخه‌ی تریش له‌م غه‌زه‌له، چاپ کراو و چاپ نه‌کراو، له‌به‌ر
ده‌ستاندان كه‌سیك بیه‌وئ ده‌توانی به‌راوردی هه‌موویان بکات و دل‌خوازی خۆی له نیویاندا
هه‌لبێژی.

سه‌رگوزه‌شتی دل‌داریه‌كه‌ی حاجی له سابلاخ و په‌یامی ئه‌م قه‌سیده‌یه له رووی كه‌مه‌روایی
له ده‌ربهرینی هه‌ستی ده‌روونی خۆی جاریکی تریش سروشتی ئازا و باوه‌ر به‌خۆ هاتووی
حاجیمان بو روون ده‌کاته‌وه. هه‌ر چه‌ند ژبانی حاجی پره له نمونه‌ی ئازایی و سه‌رکه‌شی
به‌لام مه‌یدانه‌کان وه‌ک هی دل‌داری نیه كه زوربه‌ی پیاوانی رۆژه‌ه‌لات خۆی تیدا
ده‌شارنه‌وه و چه‌ندی له ده‌ستیان بی ناهیلن باس و خواسی دل‌دارییان ئاشکرا‌ی و
بگوتریته‌وه یاخود سه‌رگوزه‌شتی نه‌ینیان تیدا ده‌نگ بداته‌وه. خۆ به‌نیسه‌ت مه‌لا و پیاوی

سەر بە ئایینەووە زیاتر لە خەلقى تر دەنگ و سەدای دلداری ھۆی شەرم کردنەووە و بەخۆدا شکانەووە بوە. ناوناوھییکی بەدەگمەن نەبێ مەلا رینگەیان نەداووە دلدارییان لێ ئاشکرا بێ.

حاجی قادر بەوھدا کە جارێکیان لە سابلاخ دلداریە کە ی زانرا بێ و خیرا بە دوا ئەودا و لە خۆو دەروازە ی دلی بۆ گولێ بخاتە سەر پشت و بانگ ھێشتنی مەردوم بکا بۆ گوتنەووە ی چیرۆکی حەز لیکردنی لە گولێ، ئەم حاجی قادرە ھەرگیز لە مەلایێکی شەرمی سەرکەلە ی چەرخێ نۆزدەم ناکا. ھەر دەلێ مەرۆڤێکی بەندی کراوی حوکم تەواو کردووە لە ناو دەروازە ی بەندیخانەرا دوا ھەنگاوی ھەلدی بەرەو رەھایی. حاجی بەم دلداریانە ی لە قەپلکی کلاسیکی دەستوورانی کۆمەلایەتی و نەریتی کۆنێنە دەردەچی و دەبیتە نۆبەرە ی خیرا پینگە یشتووی پیاوی کورد لە ناوھراستی چەرخێ نۆزدەمدا.

من نامەوێ دەلالەت قەرز کەم و بیخەمە سەر واتا و راگە یاندنی دلداریە کانی حاجییەووە، بەلام پیویست دەبینم ئەوھندە دەلالەتی کە ھە یە لەم دلداریانەدا بخاریتە روو و نرخ و جینگە ی راستەقینە ی خۆیان پێ بدری لە سروشتی «حاجی» دا: دەبێ بە ھۆی ئەو دلداریانەووە باشتر حاجی بناسین، پتر لێی شارەزایی، نزیکتەر ببینەووە لە تەوژمی ئەو دەروونە کە حاجی کردە یە کەم دوژمنی نەترساوی شەعبەدە لە کوردستانی ژێروودا و یە کەم فەیلەسووفی بیرێ کوردایەتی لە سەراپای کوردستاندا.

سەرھرا ی مەلایەتی کە خۆی بەسە بیتە کۆسپ لە پیش دەبرینی ئارەزووی نەفس بۆ لای ئافرەت، دوو کۆسپی تریش ھەبوون حیسابی دووردریتر بە حاجی بکەن لە دەبرینی ئەم ئارەزووەدا: کۆسپی غەریبی و کۆسپی ھەژاری. مەلایێکی غەریبی ھەژار ئەگەر لە دەروونیدا بلیسە ی ئارەزووییکی سووتینەر نەبێ بۆ ئازادی لە کردەووە و ئاخوتن ناوێری لە کاری نازکی وە ک دلداریدا زمانی بیزوێ، ئەگەر مەلایێکیشی بوو بۆ ئافرەت لە ھەناوی خۆیدا زەندەبەگۆری دەکا. پالەپەستۆی ھەستی زگماک لە دەروونی حاجیدا بۆ ئازادی لە کردەووە و ئاخوتن، قەناعەتە کانی تەقاندۆتەووە، ئەو قەناعەتە لە دلداری بێ یا لە عاست شەعبەدەدا یا لە مەیدانی سیاسەت یا لە ھەموو مەیدانە کانی باوەر بێ بە شیوہییکی گشتی.

لە بیرت بێ جواداوازیکی یە کجار گەورە ھە یە لە میانی ھەلبەستی دلداری عادەتی کە ھەموو بوێژیک لە خۆی دەکا بە پیشە و چ باجی لە سەر نیە و ناو و ناتۆرە بۆ کەس نایتەووە لە گەل دلداری بە بنج و بناوان و سەروسەدا کە تا ئیستا پیاوی کورد خۆ دەپاریژی لە زرا نی ناوی تیندا. تیوہرامانی دوور بە دوور دوا ی سەد سال زیاتر لە تیپەرینی ئەو دلداریانە، شیوہ و راگە یاندن و ھێماکانیان دەخاتە پشت پەردەییکی ئەستووری تاریکییەووە. بۆ چاویکی وردبین نەبێ تارمایی گرنگی ئەم دلداریانەش خۆ بەدەر ناخا.

لهوانه به خويته ريكي ريبواري به پهله له سهر ټهوه ههر نه وه ستي ټاخو حاجي قادر رږژه ك له رږژان بيري له «جنس» ك رديته وه يا نا! ټهوا دلې بو «جنس» و ټافره ت چوو ټينجا چ بوو! من له جياتي ټه خويته ره قسان ته واو ده كه م و ده ليم حاجي قادر كه وته دزي كاره نارواكاني شينخ نه بي سهد سال له مه و پيش - ټينجا چ بوو! حاجي ده يان سال بهر له هه موو كورديك بيري كوردايه تي كرد به فله سه فه... ټينجا چ بوو! حاجي به هه موو عومر نه ترسا و هه رگيز كولي نه دا... ټينجا چ بوو!

به لام هه مان خويته ري به پهله كه من له جياتي ټه و شتان بي بايه خ ده كه م و پيان ده ليم ټينجا چ بوو، كه بيستي فلا مورزي هاوري خوي حهزي له فلانه كچ كرده گوئي قوت ده بيته وه بو خه به ره كه و ده كه ويته پرسين و توژينه وه له باره وه و ههر به بيري شي دانايي بلې ټينجا چ بوو! خو ټه گهر كچه كه چ جوړه په يوه نديكي خزمه يه تي وه يا ټاشنايي له گهل خويدا هه بي ټه وسا دلداريه كه ماناييكي تازه و تايه تي وهرده گري و ده كه ويته باراييكي تره وه و ده جارن زياتر بايه خ په يدا ده كا. ټه مه ده ليم تاكوو دلداريه كاني حاجي نيگاي خويته ر بو خوي بكيشي و داواي لي بكا جيگه ي له باري بو بدوژيته وه له و سروس ته ي حاجي قادردا كه شاره زاييمان پي هه يه.

ټه م دلداريانه كه له سابلاخ و لاجانيدا هه ستي حاجي قادريان جوولانده وه و بولبولي طبعيان خسته چه هچه هه، داواي هاتنه وه ي بو كويي خاموش دهن و چي تريان به داواي نايي. له كه س نه بيستراوه له ماوه ي ټه و چند سالانه ي بهر له سه فه ري بو تور كيا كه موزور خه ريكي حهز لي كردن بووي. كه ټه مه نه بيستراي ده بي رووي نه دا بي بويه نه بيستراوه، چونكه تازه باسما ن له وه ده كرد حاجي قادر دلداري به تاوان نه زانيوه تا ناديار ي كا و دا ي پوشي. خو ټه گهر دلداري له كات و وه زعي غه ريبيدا گوماني ټه وه ي لي بكر ي نيازي ماره ك ردي تي دا نه بوه و ته نها هه وه سيكي جي ټلانه بوه و ته قيه و شه رميكي بو دلداره كه بيك هيناوه، ټه و گومانه له و دلداريه ي حاجي ناكري كه له كويي دوو چاري هاتبا تا بلين له بهر زيده ته قيه و شه رم كردن به جاري سه ريوشي كرده. هه لبت هه مان ره فتاري شه رافه تكارانه ي حاجي كه له و دوو دلداريه كه ي پيشووي به دي ده كري، كه له كويي دوو چاري هاتبا: غه يري ټه وه كه به نيازي ماره كردن حاجي خو نامزه دي په يوه ندي عيشق و سه وداي ټافره ت بكا چ نيازيكي تر به دل و ميشكاندا نه بي له عيشقيك كه وا له كويي ناوي حاجي پيوه بي. وه زعي حاجي له كويي گه ليك ناسكتره تا جيگه يتي تري؛ به پي ټه و ناسكي وه زعي، خو دوورتر ده گري له ههر شتيك لومه ييكي كومه لايه تي بينيته سهر، به تايه تي كه ټه و خه ريكي خو چه سپاندين و خو به ره و پيش بردن بي.

له خويتدنی فەقییه تی و گەشتی مامۆستاگۆریدا کەمخەمی و بیپەرۆاییە ک هەیه له چاو ژبانی دابین بوون و دامەزران، کە دەبی ئەویش حیسایی بۆ بکری له مەوزووعی دل بەدەستەوه دان و حەز لیکردن. ئەم جواداوازیانە میانی وەزعی حاجی له کاتی فەقییه تیدا تا وەزعی کویە، بۆ خویان تا رادەتیک حیساییکی تازه دیننە بەر حاجی، بەلام هەر ئەوان نەبوونە هۆی پەیدا بوونی دلدارییکی گەرم و گوری بە سەرۆسەدا لەو چەند سالە ی مانەوهی حاجی له کۆییدا: هۆی گرنگتر بە دەستەوهیە، گەلیکیش گرنگتر.

وێک من بۆی دەچم و پێی قانع دەبم ئەو گێرگرفت و کەینوبەینە گەورانە ی کە پەیدا بوون و یەخە ی حاجیان گرت له کۆی دوا ی گەشتی خویتدنی، وایان تەنگ پێ هەلچنی و ئۆقرەیان لێ هەلگرت دەرفەتییکی بۆ نەمایەوه بیر بکاتەوه له دلدار ی و مال پیکەوه نان. گێرگرفته کانمان له جیی مناسبدا باس کرد و ناشی لیرەیان باس بکەینەوه، چەند لاپەرەتیک بەرەو هەوراز بینەوه دیننەوه بەرچاومان. نەفسی حاجی لەخۆ رازی و بەخۆ نازیو هەرگیز له زەرفی وا نالەباردا خۆ ناهاوێتە ژیر باریکی قورسی تازه ی ژن هینانەوه کە بیته سەرباری هەژاریه نەداریه میراتییه کە ی. ئەمە شتیکی مەفهووم و چاوه روان کراوه له حاجی قادرهوه، بەلام لیرەدا تیبینییه کی نوێ هەیه لهو مەوزووعی دلدار ی نەکردن و ژن نەهینانە ی حاجی، سەری رێ بە زیهن و سرنج دەگری و خۆ بە ملدا دەدا و جلەوی خامە رادەکیشی بۆ باس کردنی.

ئەم تیبینییه لهوانه نیه خەریک بوونی سەراوی بە مەوزووعی حاجیهوه بیخاتە بەر چاوان، تا دل ت له گەل دلی ئەو حاجیه ئاوازی بی دەرەتانە ی پر گێرگرفت و کۆسپ و تەگەرانە ی دوا ی گەرانەوه ی بۆ کۆی جووت نەکە ی و نەبزی ئەو تیکەل بە نەبزی خۆت نەکە ی تارمایی تیبینییه کەش نابینی. با بلیم لهو هەش زیاترت پیندەوی بۆ هەست کردن بە مەوزووعی تیبینییه کە: دەبی بە خەیا ل بگەر پینتەوه ئەو رۆژگارە و خۆ بخەیتە قەپیلکی زەرف و باری ژبانی حاجیهوه، ئەگەر نەلیم قەپیلکی نەفس و دەرۆونیهوه، و بە چاوی ئەو سەیری دونیا بکەیت و بە دلی ئەو هەست بە خۆشی و ناخۆشی بکەیت.

ئەوهی من دیتە دلەمهوه، له ئەنجامی تیوه رمانیکی دوورودریژ لهو زەرفه و ئەو دل و دەرۆونه و تەنگ و چەلەمه و گرفتانه، قەناعەتیکە وەک «بدیهیه» کە وا وەتەنگ هاتنی حاجی له وەزعی کۆی و تیکرای کوردستانی ژیروو دوا ی کەمیکی کەم له گەرانەوه ی بۆ کۆی دەستی پێ کردوه و ماوه ییکی ئەوتۆ نەکەوتۆتە نیوانی هاتنەوه ی و سەرەتای دەست پێ کردنی تەنگ و چەلەمه کانهوه بای ئەوه بکا مرۆفیکی وەک حاجی بکەوتە سەر

بیر کردنه وه له ژن هینان و مال پیکه وه نان. ههر ده لینی یه کهم سلّوی دوا ی گه رانه وه ی بو کویی، دهردی سهر عه له یکی داوه ته وه.

خیرا دوو چار بوونی حاجی به ناکوکی، سهره رای ده ستکورتی و بیگوزهرانی، ههر وه ک نه یه یشت دلی برّوا بو دلّاری و مالّاری نه شی هیش دلی برّوا بو نیسته جی بوون. ده مه وی بلیم له زوییکه وه حاجی بریاریدا کوینی و کوردستان جی بهیئلی بو یه یه برّای برّای لینی نه بیسترا ناوی ژن بینی وه یا باسی ژنه یان بکا. وا ده زانم ئه م برّاره ی دوور که و تنه وه ی له ولّات ماوه ییکی دریز بهر له رویشتنی له گه لی ژیاوه و روودوا ی یه ک له دوو یه کی رۆزانه برّاره که ی به هیتر کردوه تاکوو له کوتایی شه ریکی به رده وامی نه یینی له دهروونی حاجیدا له میانی هیزی راکیشانی گهل و مه فته ن و هیزی پال پیوه نانی نارحه تی و چه رمه سه ری، به ته کانیکی ریشه هه لکه ن حاجی هیزی خسته گهل هیزی پال پیوه نان و ره گی خو ی دهر کیشا له ناخی ئه و «مه فته نه جلوه ئارایه» که وا نه تییدا هه لی ده کرد و نه له دووری ئه ویشدا توانی بحه سیته وه.

ئه م هه لقه نانه ی دلی حاجی، له زوییکه وه، سه به ب بوو که چ هه ولیکی نه دا مال پیوه نی: حاجی چه ماسی په یدا نه کرد بو مال پیکه وه نان. ئه گه ر ئه م لیکدانه وه م نیشانه ی پیکایی له زه یندا داخوازی ده کا کاتیک حاجی ها توته وه کوینی ئاشی شیخ نه بی ماویلی له گه ر بووین، چونکی ناکوکی به ییان لینی ده وه شیته وه یارمه تیده ریکی تیکرای وه زعی ناله باری حاجی بی که خسته ی سهر بیر کردنه وه له ئاواره بوون.

بو سه پاندنی ئه م رایه و بیر و باوه ره له زیهنکاری و لیکدانه وه به ولاره به لگه ی ئیسپات به ده سه ته وه نیه، به لام بیرو رایه که بی بنج نیه چونکه که لینی وردبیه وه ده بینی ئیحتیمالیکی به هیزه له ته ک دوو ئیحتیمالی تری بیه یزدا:

یه که م ئیحتیمال ئه وه یه: ریکه وت وا بوو حاجی دوا ی گه رانه وه ی بو کوینی و تالینی دهرچوو نه دلّاری کرد و نه خه ریکی دامه زران بوو.

دووم ئیحتیمال ئه وه یه: ره نگه حاجی تووشی دلّاری بووینی و بیریشی له دامه زران کرد بیتته وه به لام به ریکه وت ئه و باس و خواسانه له پشت په رده ی په نهانی مانه وه، یاخود به ریکه وت خه لقه که نه یانکردنه مه وزووعی وتوویز و گوتنه وه.

سییه م ئیحتیمال ئه وه یه که من بو ی چووم: له بهر گیر و گرفت و هو ی تری گرنگ له ژبانی حاجی ئیمکان نه بوه دلی بو ئافره ت و مال پیکه وه نان برّوا.

ئىحتىمالى يەكەم و دوهم لە سەر «رېنكەوت» ھەلچەقيون بۆيى من بە بېھيزيان دادەنيم. ھى سېيەم ئەوھەيە كە من دەمەوى بليم جيى قەناعەتى خۆمە. بەلى، دەشى رووداو زادەى رېنكەوت بى بەلام لە سەرچاوەى مادىەوھ پەيدا بووبى زياتر بە دلەوھ دەنووسى بەتايەتى كە رووداوە كە لەگەل پىداويستى زەرف بگونجى. بەھەمەھال تا ئىستا بريارى يەكجارەكى لە بارەى ئەم رووپەرەيەى ژيانى حاجيەوھ لە دەست كەسدا نىە. ئەوھەندەى گويم راگر تىبى و چاوم گىراپى لە كەسم نەبيستوھ و چ نووسينم نەدیتوھ خۆ لەو لايەنە بگەيەنئى و دوو قسەى تىدا بكا. كە حال وايى ديارە چ سەر و سؤراغ لاي كەس پەيدا ناى. خوئەنەرىش وەك من ئاگادارى زەرفى ژيانى «حاجى» يە لەو قۇناغەدا، ھەركامىك لەوان ئىحتىمالانەى بە دل بوو ياخود ئىحتىمالىكى چوارەمى پەسند كرد كە بە بىرى مندا نەھاتىبى دەتوانى ئەويان بكا بە دلخوازى خۆى. كە بەلگەى تازەشى چەنگ كەوت بۆ تەرجىحى رايەكى تر ديسانەوھ مەوداى رەئى گۆر كىيى لە پىشە.

مەبەس لىرەدا رەواندەوھى تارىكيە لە دەورى حاجى قادر، كە تارىكيە كە رەوھەوھ راستى ھەرچى دەبى با بى. من بۆ خۆم لايەنگرى چ بىر و رايەك ناكەم ئەگەر بەلگەى ماددى وەيا زىھنى لەسەريان نەكاتەوھ. ھەول و تەقەللام لەوھوھ دئ حەز دەكەم حاجى بناسم وەك مرؤفئىك كە لە واقعەدا زياوھ نەك فكرەيىكى رووت كە نووسين خەلقى بكا. حاجى مرؤف بوھ، وەك من و تۆ حەزى بە خۆشى دەكرد ئەگەر بۆى لوا با. ھەلبەت نەيدەوويست بىبەھرە بى لە كامرانى و حەسانەوھ: كە ئەمەى بۆ نەلواپى دەبى لەبەر ھۆى ئەوتۆ بووبى لە حەز كردن و خواھشتى خۆى بەھيزتر.

قسە لە مەوزووعى دلدارى بە وەندە نابرىتەوھ، جارى تەواويكى بە بەرەوھ ماوھ. وەك دواى نەختىكى تر روون دەبىتەوھ باسى دلدارى دەكىشيتەوھ سەر لى دوان لە ھەندئ لايەنى گرنگ ھەم لە سروشتى حاجى و ھەم لە رەوتى بەرەو گەيشتنى بەو پەرى كوردايەتى. دلدارى وەك ئاويئەيىكى ھەمىشەى لەسەر رىيازى ئادەمى، دەروونى حاجيمان بۆ عەكس دەكاتەوھ، بەلام با جارى پاكانەيىك بكەين بۆ عىشق و دلدارى لە عاست ئەو توھمە و توانجانەى كە ھەندئ مرؤفى دلوشك، بىرەحمانە، دەيكەن بە تىرى تەعنە و تىي دەگرن. با ئەوھ ساغ كەينەوھ كە عىشقى ميانى نىر و مى نەك ھەر نەنگ نىە و بەس بەلگەو شىرازەھۆنى كالاي كۆمەلايەتییە. دەبى ھەلۆھستىك بكەين تا تۆزى بەدناوى لە دامانى دلدارى بتەكىننەوھ ئەوسا بكەوينە سەر رىيازى عەودالبوونمان بەدوا دەنگ و باسى حاجى لە جىھانى دلدارىدا.

خۆشويستن گەلى جۆرى ھەيە، ھەند زۆرە رەنگە نەژمىردى. بەلام ئەو جۆرانەى دەكەونە سەر زمان و دىتە ناو نووسىنەو و خەلق پىيانەو و خەرىكە و دەمەتەقەيان لەسەر ھەلدەستىن چەند جۆرىكى ناسراو و گرنگن وەك: خۆشويستى ئايىن و مەزھەب و فەلسەفە و نىشتمان و ھونەر و سروشت و باوك و دايك و برا و كەس و برادەر و بەدوا ھەمواندا و لەپىش ھەمواندا خۆشويستى ميانى دوو جنسەكەى نىر و مئى. بىگومان ئەم خۆشويستىنانە ھەموويان كاريگەر و بايەخدارن و زۆر جازان دەبنە ھۆى خۆبەخت كردن و خۆ بەكوشت دانىش.

ئەمە راستىنە سەرپىچى تىدا ناكرى و بەچاوى خۆمان دىتوومانە و دەبىينىن، رەنگە وابوو بى بە جۆرىكى سەرشيون و نامەفھوم جان فىداىى كرابى بۆ ئەو خۆشەويستىنانە. زۆر جازان لە گىرانەو ھەيە سەرھاتى كۆن و نوى دەبىينە فلانەكەس لە كەللەيان دا و وازى لە باوهرى خۆى نەھىنا وەيا وشەيىكى نەھىنى نەدركاند دوشمنى باوهرەكە سوودى لى وەرگرى، وەيا خۆى بە قوربانى پىشەواكەى كرد وەيا لە تۆلەى قسەيىكى بىجورمەت يەككى كوست و خۆشى تىدا چوو. كە دەلئىم «نامەفھوم» لەبەر ئەو ھەم نىە لە بنەرەتا مەوزوو ھەكە خۆبەخت كردن نەھىنى بەلكوو بۆيەيە كە ئەغلەب يەككى خۆ بە قوربانى ئامانجىك دەكا ئامانجەكەى لە نەزەر غەيرى خۆيدا، خۆ بەقوربان كردن نەھىنى و ھەر ھەمان كەس لە ئامانجى گەورەتر بىخەبەرە و بىپەرەوايە و گوئىشى ناداتى. بە مىسال دەلئىم لەوانەيە مريدىك خۆى بە قوربانى شىخەكەى بكا بەلام گىسكىك بە قوربانى ولاتەكەى نەكا.

پوختەى قسە ئەو ھەيە خۆشويستن گەلى جۆرى ھەيە و ھەريەكەيان بەرە و تاقمى ئەوتوى ھەيە كە پەيرەوى دەكەن. بەلام بە وردبوونەو دەردەكەوى تىكرانەيان لە سەرەتاو دەبنە دوو بەشى لەيەكدى جودا: بەشىكىان ئەو ھەيە لە خۆو پەيدا دەبى لە وىژدان و دەروونى مرؤفدا، چ پىوستى نىە بە ماموستا و رابەر وەك خۆشويستى مندال و باوك و دايك و نىر و مئى. بەشى دوەمىشيان ئەو ھەيە ئەگەر بە فىر كردن و دەرس دان نەبى زگماگ لە دلئى مرؤفدا ھەلئاقولن وەك خۆشويستى سروشت و مەزھەب و ھونەر و فەلسەفە و يارى... ھتاد.

زۆر جازان مرؤف خۆ بە قوربانى شتى وەھا دەكا ئەگەر بە ھاندان و مئىشك پىر كردنى سالىھى سالى نەبى مريشكىكى لە پىتاو نادات، نەخىر لەوانەيە رقىشى لى بووپايە ئەگەر ماموستا دەرسى نەدابا. بەلام خۆشويستى كور و نەو ھە چ ماموستاى ناوى.

قسەبىكى يەكجار سافىلكە و ناپوختە و ناپەسند ھەيە دەلى خۆشويستنى دايك و باوك بۆ منداليان بەرھەمىكى كۆمەلايەتى سەربە چىنايەتتە ھەيە نەك ھى سروشت. وابوھ بىستووومە و خويىندووومە تەوھ گۆيا بە نيازى سوود وەرگرتن لە دواروژدا، دايك و باوك منداليان بەخيو دەكەن. تەنانەت ھەندى لەو نووسىنانە دەلئىن پەرورەدەبوون لە سىبەرى رژىمى بورجوازى و لە نيو كۆمەلى خاوەنى چىنى جوداجودا وا دەكا باوك و دايك بەتايبەتى مندالەكانى خويان خۆش بویت و فەرق و جوداوازى بكەن لە ميانى مندالى خويان و خەلقى تر.

ئەم تەرزە گوتانە تاكە بىتتىكى راستيان تىدا نيە و خەلەت و پەلەتى رووت و رەجالن. بەسە بۆ ديارخستنى ھەلە بوونيان كە بلئىن ئەگەر پەرورەدەبوونى «بورجوازى» مروّف فير بكا بە خۆشويستنى مندالى خوى ناخو چ بورجوازىيەك و ئىمپريالىستىك مريشكى فير كردوھ خۆ بە قوربانى جووجەلەى بكا، وەيا چوئەلەكە لە تاوى بەچكەكانى خۆ باويتە زارى مارەوھ. گوتەى ئەوتۆيى نەك ھەر بەرھەمى سادەيى و سەراوبوونى فكرييە و بەس، كە لئى وردبىتەوھ دەبىنى لە خۆوھ بى تەدخلى من و تۆ سەرەووبن دەبى و بايى ترووكەى چا و خۆ بەسەر بىيانەوھ راناگرئ.

كە گوترا دايك و باوك لەگەل مندالەكانيان بە فيلوفرن و بە تەماى چەوساندنەوھى دواروژ بەخويان دەكەن ئىتر ھەرچى باوهر ھەيە لاي مروّف بە ھىچ شتىك نامىنى، لە بنەرەتا بەسەر خويىدا دەتەبى و ويران دەبى، چونكە كە سەلماندمان دايك بە فيل بى لەگەل مندالەكەى بۆ دەبى رابەرى سياسى و سەرۆكى حيزب وەيا دەولەت راست كەن لەگەل خەلق... باوك درۆزن بى و نەقابە راست كا، ئەفسانەيىكە گالته دەكا بە ھەرچى مروّفايەتى و ھوش و مەنتىق ھەيە...

باوك و دايك كە سۆزيان بۆ مندالەكانيان جيى گومان لى كردن و تاوانبار كردن بى، ئەو كەسە قسەى وامان فير دەكا دەبى چەند جارن فيلى لى كردبىن و چ مۆرفىنىكى خستبىتە مئشكمانەوھ بەوان قسانەى!!! ناشى و ناكرى ورتەى وھا بچىتە عەقلى كەسەوھ ئەگەر مۆرفىنى لەگەلدا نەبى. مروّف كە باوهرى بە سۆز و تاسەى دايكى خوى نەما كام زەر ھەقى دەمىنى باور بە قسەى خەلقى تر بكا و گوى شل كا بۆ مامۇستا و رابەر و فەيلەسووف! وابزانم ئەمە «بديھى» يە و لەسەر رۆيشتنى ناوى.

قسەى من لئىرەدا لەگەل چۆنيەتى و جوورى پەيدا بوونى ئەو خۆشويستنانەيە كە ھەندىكيان لە خۆوھ دەرسكىن و ھەندىكيشيان بە فير كردن دەروين. كە كەوتىنە سەر بارى دەرسدان و بەئومىد كردن و ترساندن ئەوسا ھەرچى بە خەيالدا ديت و نايەت لە پىچەوانەى ياساى سروشتى و خوړسك دەشى پەيدا ببى و سروشت و ياساكانى بپىچىتەوھ. تۆ خەرىكى

یەکیک بیت بۆ ماوهی ساله‌های سال له ریی راهیتان و ترساندن و ئومید پیدانهوه فرچکی هۆش و ههستی پێ بگریت، ده‌توانی بیخه‌يته سه‌ر رق لیبونهوه له هه‌رجی چاکه و پا‌که و خۆشه‌ویسته، یاخود بیکه‌يته بوتپه‌رست بۆ هه‌رجی به‌د و ویرانکه‌ر و دزیوه. ره‌نگه به ده‌رسدان دایک مندالی خۆی بکوژئ وه‌یا دیندار کافر بی وه‌یا قاره‌مانیکی باوه‌ر و فه‌لسه‌فه بگورئ به خائین.

لیره ئیمه قسه له سه‌رچاوه‌ی ئه‌سلی خۆشویستن ده‌که‌ین، له و قولپ و بلقه‌یه ده‌دوین که له بنی کانیه‌وه هه‌لده‌قولی نه‌ک له و ئاوه‌ی به جۆگه‌له داها‌توه و خلتیه‌ی بیگانه‌ی تیکه‌ل بوه. ده‌وجا که حال وابه‌ی هه‌ندی به‌دییه‌ی ئاشکرایه خۆشویستن هه‌یه‌ی فیتری و خۆشویستن هه‌یه به‌ره‌می فیر کردن و ده‌رس دان و راهیتان.

خۆشویستنی زگماگ و فیتیش هه‌موویان له یه‌ک هیزدا نین: هینده‌ی دایک و باوک مندالی خویان خۆش ده‌وی مندال دایک و باوکیان خۆش ناوی. به‌ر له 1300 سال له پیغه‌مبه‌ر (ص) پرسرا هۆی ئه‌م جوداوازییه چیه له میانی خۆشویستنی دایک و باوک بۆ مندال و هی مندال بۆ دایک و باوک؟ له وه‌رامدا گوتی «لأنهم منا ولسنا منهم» واته «چونکه ئه‌وان له ئیمه‌ن و ئیمه له‌وان نین». هه‌لبه‌ت مرؤف پارچه‌ییکی جه‌رگ و دلّی خۆی خۆش ده‌وی، که منداله‌که‌یتی، پتر له دایک و باوکیک که ئه‌و پارچه جه‌رگ و دلّی نین.

حیکایه‌ت به‌وه‌نده‌ش ته‌واو نابێ: تایه‌تییک هه‌یه له خۆشویستنی میانی «نیر و می» دا ده‌یکا به زاهیره‌ییکی تاقانه که له هه‌موو جۆره‌کانی تری خۆشویستن جودای ده‌کاته‌وه: وه‌ک بلّیسه‌ی کاره‌با که وا له به‌یه‌کتر گه‌یشتنی دوو هیزی «سه‌لب و موجب» به‌یدا ده‌بی، وه‌یا ئاو له تفاعلی ئۆکسجین و هایدروژین پیکدی، مه‌یلی نیوانی دوو جنسی «نیر و می» دوو گیانله‌به‌ران ئه‌وه‌نده له یه‌کتر نیزیکی ده‌کاته‌وه هه‌ر ده‌لیی به «تفاعلی کیمیایی» گه‌یشتونه‌ته یه‌کتر و تیکه‌ل بوون. نیر و می که ده‌گه‌ن به یه‌کتر ده‌بن به دوو «مصرعی» یه‌ک به‌یت.. دوو رووی سکه‌که، یه‌کیان ئه‌وی تر ته‌واو ده‌کات و نوقسانی ده‌برئ و به هه‌ر دوویان «وحده» ییکی ته‌واو پیک دیت. ئه‌م یه‌کیه‌تیه به‌هیزی که خۆشویستنی نیوانی نیر و می پیک دیت، له جیهانی گیانله‌به‌راندا وینه‌ی نیه. که له‌ویدا وینه‌ی نه‌بوو دیاره له هه‌موو جیهاندا بی وینه‌یه.

زۆرینه‌ی جۆره خۆشویستنه‌کان «یه‌کلایی» ن: تۆ نیشتمان خۆش ده‌وی نیشتمان بیخه‌به‌ره... مه‌زه‌ه‌ب و فه‌لسه‌فه و سروشت و گول و په‌پوله ده‌په‌رستیت، ئه‌مان که‌ر و لالنه‌ستیش پێ ناکه‌ن.. ئه‌ده‌ب و فۆلکلۆر و یاری و نازانم چی لیت ده‌بن به ماخولیا.

ئەوا بۇ خۆت لە سەر تاكە تەلى ئارەزۆى دل و دەروونى خۆت ئاھەنگسازى دەكەيت...
تارادەيىك خۆشويستنى ميانى كور و باوك و دايك و خزم و برادەر، واتە ئادەمىزاد
بەگشتى، بەرانبەرى و دوولايىكى تىدايه بەلام هيچ كاميان ناگاتە پلەى «تفاعل» و يەكتر
تەواو كردن.

ئەم راستىيەى «بىمانەندى»ى مەيلى ميانى نېر و مى كە يەككە لە راستىيە زلەكانى
جيھان شتىكى تا بلىى سروشتى و ئاساييه چونكە پەيوەندىك ژيان دروست بكات و نەسل
پىك بىنىت و بەردەوامى كات لىى دەوشىتەو تەو رادەيه بىوینە بىت. لەمە كەمتر
دەست نادا بۇ بەردەوام بوونى «نوع». بۆيەيه دەبىنى ئەوئەندەى مروّف بى رابەر و
مامۇستا و ترس و تەماع لە خۆو خەرىكى خۆشويستن و گۆرانى دلدارانە و سەرگوزەشتى
عیشق بوە و دەورى باس و خواسى عاتيفى ھەلاتو، لەگەل هيچ مەوزووئىكى تردا ھىندە
خەرىك نەبوە. تۆ سەير كە سەپان درويئە دەكا وەيا شوان مەر دلەوەرپىتى وەيا كاروانچى
بە دوا ولاغە كانىوہە رېگەوبان دەبرى ھەموو ھەر خەرىكن گۆرانى بۇ لەش و لارى خونچە
و بەسى و ئەستى ھەلدەرپىژن، بە دەگمەن و تى ھەلەنگوتن نەبى ناوى ئەو كەسبە نابەن لە
گۆرانىھە كاندا كە گوزەرانى پى دەكەن.

سەپانىكم نەبىستوہ بلى وەى لەبەر ئەو گولەگەنمە جوانە دەلىى گولەباغە و نانى وەك
قەنەوزە. كرىكارىكت نەديوہ لە كاتى قورەكارىدا بەستە بچرى و بلى بىللە كەم رېكويىكە و
ھەر جارە دە كىلو قورى پى ھەلدەدەمەوہ. تا نەقابە وەيا حىزب وەيا لايەنىكى سىياسى وەيا
ئايىنى وەيا ھونەرى بە دەرس و راھىتان فىرى گۆرانى و ھەلبەستى نىشتمانپەرورەرى و
چىنپەرورەرى و دىنپەرورەرى نەكا، نە عمەلە نە سەپان نە شوان نە كاسب نە قوتابى نە
سەرباز نە قومارباز نە كۆترباز، ھىچيان لەخۆوہ گۆرانى بۇ ھۆى ژيان و پىوہ خەرىك
بوونيان نالىن و تىكرپرايان ھەر دەگەرپىتەوہ بۇ بەژن و بالاي بسك سوور و چاو كال.

وہنىە ئەم وەزەى خەرىكبوونى مروّف بە عاتيفەوہ سىحر و ئەفسوونى فىلباز و دوشمنى
گەل پەيداي كردبى وەيا ئەفيوون بى لە لايەن زۆردار و دەرەبەگ و بورجوازى و
داگىر كەرەوہ خرابىتە مىشكى خەلقەوہ بۇ كز كردنەوہى خەبات و گيانى شۆرشگىرانەيان.
قسەى وەھا كە دەكرى و دەگوترى بۇ تەعليلى پەرەسەندى گۆرانى و ھەلبەست و
ھىكايەتى عاتيفى فرى بەسەر راستىيەوہ نىہ.

ئەو كەسانەى زۆردار و فىلبازان لە غەيبەوہ دىتن و دەيانكەن بە مامۇستاي دەرسدەرى
گۆرانى عەتيفى، لە حەقىقەتدا بەھۆى تەسكى نىگاي خۆيان و كورت ھىنانى ئەو
«نظريە»ى كە باوہريان پى ھەيە لە عاست سازاندن و دروستاندنى (تأويل و تبرىر) واقع

و رووداو، ناچار دەبن بکەونە سەر رێبازی ئەو تەعلیلە ھەلبەستراوانە بۆ ئەو، بەپێی تیگەیشتنی خۆیان، «نظریە» کەیان بە سەر پردی ھەلبەستراودا بپەریتنەو لە خنکان و بە درۆ خراڤەو.

ئەو تەرزە نیگا تەسکانە کە دەبینن ستەم لیکراویکی وەک عەمەلە و جووتیار لە کاتی ئیش کردن و رەنج بردندا غەمی خۆی بە یادی لەش و لاریکی شلک و ناسک دەرەوینتەو نەک بە رِق ھەلگرتن لە ستەمکارە کە وەیا پێدا ھەلگوتن بە ھۆی ژیاڤی، ئا ئەم نیگاتەسکە ھەندە تر نیگای لیل دەبی و دونیای لی وەتەنگ دیت و ھیچ چاران شک نابا بۆ رزگار کردنی بێر و باوهری خۆی لەو بەولاو کە شەیتان و دەجال و فیلبازان پیکەو نێ و بیانکاتە مامۆستای دەرسدەری عەمەلە و جووتیار کە خەم و خەباتی خۆیان لەبیر دەبنەو و بە مۆرفینی لەش و لار و گوپی بەگوار لە راستە شەقامی خەباتی چینیایەتی وەیا قەومایەتی وەیا ھەر «...بەتی» ییکی تر بی، لایان دەدەن⁶⁰.

لەم میسالانەدا مەبەسم ئەو نێ لەسەر زۆردار و ستەمکار بکەمەو (لەعنتی خوا و میژوو لە ستەمکار بی ھەتا ھەتایی)، بۆ خۆشت لەم راستییە دەگەیت، ھەر ئەوئەندە مەبەسە لەم سەردەمە ی رۆشنبیری و زانست و ئاسمانگەردی و ئاتۆم و ھونەر و تەکنیکەدا نەبەین و بەخۆپایی ستەم لە «عاطفە» بکەین و بی ئینسافانە ناوی بزرتین.. ستەمکار ھیند تاوئبارە لەو مەیدانانە ی ستەمیان تیدا دەکا چ پێویست بەو نێ ئیمە بۆ تاوانبار کردنی ئەو، عاتیفە و ھەست و سۆزی زۆر پیرۆزی مرۆف تاوانبار بکەین، واتە خۆمان و شریەتی باوک و باپیرانمان بەدەینە بەر سەرە شیر و تیری توھمە تی گرتنی عاتیفە و سۆزیان: کاکە ئەگەر لە فەرز ی موسستەحیل ستەمکار لە پیکھیتانی ئەم عاتیفە یە دەستیکیشی ھەبی، کە نەتی، سوود لەو دایە لەم فەقەرە یە لی بیدەنگ بین نەو ک شیرینترین و پاکترین و پیرۆزترینی رووبەرە کانی میژوو ئادەمیزاد دزیو کەین.

سەیر کردنیکی بی تەرەفانە و ئازایانە نیشانمان دەدا سروشت ھیندە کەرەستە ی بەرھەم ھیناوە بۆ دلداری و ھیندەش لەزەتی تی خستو، بە ھیچ کەسیک و لایەنیک و حکومەتیک و شەیتانیک و جادوو یە ک ناکری بۆ مەبەسی ری لینگۆرین و دامر کاندنەو ھی گیانی خەبات سەدیە کی ئەو لەزەتە ریک خات و خەلقى بی بفریوتی و خەریکی دلداریان بکات. ھەر وەک تینوہتی و برسبەتی لە خۆو و بی مامۆستا خەلق دەبا بەرەو خواردن و خواردنەو، ھەر وەھاش جۆشی دلداری پال بە مرۆفەو دەنیت و بەرەو کەرەتە ھاوبەشە کە ی

60 - من بە چاوی خۆم دیومە نووسەریکی ئەوتۆی شیعریکی نووی سی سالی ھیناوە بە بەلگە ی بوونی گیانی چینیەرەوہری لای وەرزیتری کورد لەوہتە ی کورد ھە یە.

ژبانیوه دهیبا. جازیبه‌ی دل‌داری هینده به‌هیزه نه‌ک هه‌ر پی‌ی ناوی ماموستا خه‌لقی بۆ راکیشی، به‌لکوو به‌دریژی میژوو ئایین و فه‌لسه‌فه و ده‌سه‌لاتی جیهانی هه‌موویان یاسا و سزا و په‌ند و مه‌ته‌لیان داناوه تا لغاوێک ب‌خه‌نه زاری ئاره‌زوی فیتری زۆر به‌هیزی «جینس ویستی» یه‌وه و له‌ ناو په‌راویزی به‌رژه‌وه‌ندی کۆمه‌لایه‌تیدا دایینی که‌ن.

به‌راستی هه‌رچی فۆلکلۆر هه‌یه نه‌ک هه‌ر گۆرانی و هه‌لبه‌ست و سه‌رگوزه‌شته، که‌ به‌ شیوه‌ییکی خۆرسک له‌ ده‌روونی میله‌تدا زاوه‌ته‌وه و بی‌ ماموستا و رابه‌ر که‌وتۆته سه‌ر زار و زمانان و باوی سه‌ندوه. له‌ گه‌ل ساکاری و «عفویه» ی رووداو و ته‌جره‌به‌ی رۆژانه‌ی خه‌لق ده‌گونجی و ریک دئ سه‌د جارن زیاتر له‌وه‌ی له‌ گه‌ل گری و گالی فه‌لسه‌فه و «نظریه» ی زاده‌ی لیکدانه‌وه و به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندن «دوو به‌ختی - یا راسته‌ یا درۆ» ریک بی و بگونجی. هه‌چ سه‌یر نیه سه‌پانیک دوو هه‌زار سال له‌مه‌وه‌یه‌ر گۆرانی دل‌داری گوتبی هه‌ر وه‌ک سه‌پانی ئیمرو ده‌لی، به‌لام زۆر سه‌یره و ناشجیته‌ عه‌قله‌وه‌ ئه‌و سه‌پانه‌ گۆرانی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌یا چینپه‌روه‌ری گوتبی. به‌ فه‌ند و فیلیکی وشه‌سازانه‌ی سه‌رشپوین نه‌بی نالوی گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌یا چینپه‌روه‌ری بخریته‌ ناو گۆرانی سه‌پانیک میدیایی وه‌یا ئاشووری وه‌یا فیرعه‌ونیه‌وه. ئه‌گه‌ر پنیوستی به‌رژه‌وه‌ندی خه‌بات و ئامانجی کۆمه‌لایه‌تی ناچارمان نه‌کا فیل له‌ خۆمان بکه‌ین، هینده‌ی جریوه‌ی چوئله‌که‌ و حیل‌ه‌ی ئه‌سپ و قاسپه‌ی که‌و ئاشکرایه‌ که‌ وا له‌وه‌ته‌ی ئاده‌میزاد توانیوه‌تی گۆرانی بلی، له‌ پیش هه‌موو مه‌به‌سیکدا، به‌ زۆری بۆ مه‌به‌سی دل و عاتیفه‌ی دل‌داری گۆرانی گوتوه.

ته‌نانه‌ت ده‌توانین لیره‌دا شتیکیش ب‌خه‌ینه‌وه سه‌ر قسه‌کانمان که‌ یارمه‌یمان ده‌دا بۆ زیده‌ روون کردنه‌وه‌ی بابه‌ت: ئه‌و گۆرانی و هه‌لبه‌ستی بۆ غه‌یب و ئامانجی ئایینی دانراوه له‌ بنه‌ره‌تدا یا له‌به‌ر ترس یا ته‌مایکی دواروژی پاش مردن بوه نه‌ک له‌ خۆشووستینیکی ساده‌ و بی ته‌ئویله‌وه. تاک تاکه‌ مروقی خواناس گه‌بشتوون به‌ پایه‌ی «فنا فی الله» و ته‌قوا و په‌رستیان بۆ خودی باوه‌ر «ایمان» بوه، له‌و تاکانه‌ به‌ولاره‌ زۆربه‌ی خواناسان له‌ ترسی عه‌زاب و به‌ ئومیدی به‌هه‌شت خویان په‌رستوه و ستایشیان کردوه. خۆ منیش ئه‌مه نه‌لیم ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان له‌ خۆیانه‌وه ترس و ئومیدیان کردوه به‌ مزه‌ی ته‌قوا و له‌ که‌سیان داوا نه‌کردوه بی پاداش په‌یره‌وی یاساکانیان بکه‌ن. پی‌ی ناوی من نمونه‌ بینمه‌وه له‌ کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، بۆخۆت بیانخوینته‌وه و په‌ندیان لی وه‌رگه‌ر.

ئهمانه‌ی لیره‌دا بۆت باس ده‌که‌م، به‌لای خۆمه‌وه، راستی بی فیل و بی سازاندن (تأویل) ه‌ ده‌شرانم هه‌ر به‌ره‌یه و تاقمه‌ی که‌ به‌ باوه‌ریکی تایبه‌تی خۆیه‌وه خه‌ریکه‌ و ناتوانی رها بی له‌ «تعصب» هه‌ز ده‌کا و ده‌کوشن ئیسپاتی ئه‌وه بکا که‌ وا بابه‌ته‌که‌ی خۆی بزویته‌ری

جيهانه و هموو هېژنيكي بهرچاو و ناديار خزمه تكارى ټو بابته يه و شتيك نيه له سروشت دا، به جوړنيكي سه ربه خو و دوور له په راويزي تين و تاوي باوه ركه ي ټو كارنيكي تايه تي بكا. من ده زانم و ټوش ده زاني هه ر كه سيك ته عه سو بيكي هه يي بو باوه رنيكي تايه تي، به دريژايي به رده وام بووني ټو ته عه سوبه ي، خه ريك ده يي به لگه ي راست و ساخته كه له كه بكا ته سه ر يه كتر بو سه پاندي باوه ركه ي خو ي، كه تووش ي به لگه ي بيكي ټو ټوش هات ريسه كه ي لي بكا ته وه خووري يا چاوي لي دنوو قيني و پشت گو يي ده خا يا هه ر به جاري ټينكاري ده كا. خو ټه گه ر ده سه لاتي دونيايي له ده ستدا يي ټو سا به وه ونده دا يين نايي به لكوو باوه رهيان به و به لگه يه ده كا به كفر وه يا خه يانته و هيا گومراهي و ده به نكي، به و پييه ش سزاي قورسي بو داده ني.

ټه مانه واقعي به چاو ديتراون، تا كاتيكي دريژيش لي ره به دواوه هه ر وا ده يي. له هه موو ټاسوي سياست و فه لسه فه و باوه روه تروسكه ينيك ديار نيه موژده ي نه ماني «تعصب» راگه يه ني. له گه ل ټه مه شدا راستي هه ر راستيه ټه گه ر هه موو روژنيك به كوته ك ده جار ان ورد و خاشيش بكر ي. حيكايه ته كه ي گاليلوم به بير ديته وه كه دادگاي كه نيسته ناچاري كرد خو به درو بخاته وه له وه دا گوتبووي زه وي به ده وري روژدا ده خوليته وه، كه گاليلو له دادگا ده رچوو له به ر خو يه وه گوتي «له گه ل ټه مه شدا هه ر ده خوليته وه..». هه ويري ټه م باسه زور ټاو ده خوازي با لي ره وه ليي بېرمه وه.

كه واته دوو چار بووني حاجي قادر يا هه ر مروفيكي تر به گري و گالي دلداري جي يي سه رسورمان نيه و نايي لي ي به كه م بگيري. به لاي راي منه وه نه بزووتني هه ستي سروشتي «خوشويستن» له مروفا كه له به ريك ده خاته نه فسي ټو مروفه وه ره نكه هه ر گيز پر نه بيته وه، واش ده يي نه خو شي نه فسي، درنده ي ټو ټو له ده رووني ټه م و ټه ودا په يدا ده كا كه ده يانكا ته ناحه زي خي ر و خو شي. ده شي نه رواني ټوي «خوشويستن» له دلنيكا سه ر بكي شي ته وه بو په يدا بووني نه خو شي «ساديزم» له و دلدا له ري ي «گريي ناكامي - عقده الحرمان» ه وه.

با من لي ره دا خو م نه كه م به پزيشكي سايكولوژي و ناوي نه خو شيان هه لده م و هه له يان تي دا بكه م، هه ر له و په راويزه فره وانه ي زانباري گشتي (معلومات عامه) دا بخوليمه وه كه خو يته ريش وه ك من تييدا به لده. له م په راويزه دا يي ترس و گومان ده لي م به كه مگر تي خوشويستن و جينس كرداريكي ناسازه چونكه سه ر ده كيشي ته وه بو دزيو كردني سه رچاوه ي بوون و مانه وه ي «نوع». خواهي و نه خواهي ټو كه سانه ي جينس به كه م ده گرن

پشتگیری ده کهن له بهرهمهینانی مندال به هوی مه کینه، لهو روهوه که مه کینه هستی
خوشویستن و جینس ناکات.

به لئی بیگومان دلدارى سهراوه که ی پاک و پیروزه ته گهر به کردهوی بهد لیل نه کری.
به لام له گهل ته م راستییانه دا ده بی تهوه بزاین که وا هرچهند ته عاتیفه یی خوشویستن
رواله تیکی سروستی و ئاساییش بی له تیکرای ئادهمیزادا، دیسانهوه راده ی هیز و ته ئسیری
له یه کیکه وه بو یه کیکى تر تا بلئی جوداواز ده بی. خوشویستنیس و کوو هموو عاتیفه ییکی
تر، له رووی قوولی و ته وژمه وه، چهن دین پله ی خوار و ژووری هه یه. با نه شانین هوی ته م
جوداوازییه چیه، به چاوی خومان ده بینی ههن دئ جار مرؤف تووشی سه وداى دلدارینیکی
وه ها دیت به رهو شیتبوونی دها و ئوقره ی لی هه لده گری و جلهوی ئیختیاری له دست
دهردیتی و ناوی ده زپیتی و ته وه ی پی ده کا «با به ده واری شری نه کردی». که چی لای
ههن دئ که سی تر ته م عاتیفه یه ناگا به م پله یه و له راده ی عاده تی تی ناپه ریتی. ههر دوو
جووری دلدارى، به هیز و بیهیز و جووری مام ناونجیشی دیتراون و بیستراون. ته مه راستییکه
پیویستی به گوته وه و دووباره کردنه وه نیه. وه ک ته م راستیه، دلدارى حاجی ته ویش
راستییکه ده مه ته قه هه ل ناگری. به لام! ده مینته وه راستییکی سییه م ساغ که ینه وه:

ئاخو عیشقی حاجی قادر چون عیشقیک بوه؟ تو بلئی له وانه بووی میشکوله ی نیو ئیسکی
سووتاندی و شه ونخوونی پی کردی و شه کیایی پی نه هیشتی؟

بو گه یشتن به قه ناعه ت و دلنیایی له م لایه نه گرنکه ی ده روون و نه فس و عاتیفه ی حاجی
قادر ته وه نده ی له توانامدا بووی زیهنیکاری و لیکدانه وه م کرده، گویم گرتوته ته و اتور،
ورده هه و ال و گوته ی ئیره و ته ویم قوستوته وه، سه رنجم داوه ته شیعره کانی و به شیعری
بوژی ترم گرتوون که عیشقی ئاگرین له ژیانیدا هه بوه. له وهش زیاترم کرده: ههر وه ک
دوای که میکی تر بوت باس ده که م زنجیره و سه ره نجامی ژیانى حاجی قادرم کرده به
حه که م بو بریاردان له باره ی بوون و نه بوونی عیشقی قوول و بلیسه دار له دلای حاجیدا.

له کو تایدا هه موو لیکدانه وه ییکی زیهنی و راگه یاندنی دهنگ و باس و ته واری حاجی و
واتای غه زه له کانی گه یشته ته م باوه ره که حاجی قادر له دلداریدا زور قوول نه رپیوه.

تا من ئاگاداری ته حوالی حاجی بم له ری بیستن و ته و اتوره وه، جگه له و کچه سابلاغیه که
ده گیر نه وه حاجی خوشی ویستوه و جگه له گولیی لاجان که وا حاجی به په له مه یل و
ئیعیجایی خو ی ده ربرپوه نه بیستراوه دلای حاجی بو کچیکی تر چوو بی، له هه موو کوردستاندا.

بەنيسبەت كچە سابلاغييە كەوۋە لەو دەلئايىن ئەگەر گوتەى دەماودەم نەبا چ سەرچاوەيىكى
ترمان چنگ نەدەكەوت لە شيعرى حاجى وەيا نووسىنى خەلقى تر ئىشارەيىكى تىدا بى
بۆى. غەزەلە كانى حاجى نە بە سەراحت نە بە ھىما و وشەتيكەھلەكيشان ناويك بە
دەستەو نادن و ئىشارە بۆ رووداويكى تايبەتى ناكەن بيرمان بۆ لاي كچىكى سابلاغي
بگيرتتەو. كە سەراحت ھەبى ھەر ئەو ھەبى بۆ «گولئى»ى بە كار ھىتاو.

ئەم دوو خۆشويستەنە ئەگەر كاريگەر و خوليايى بان وەك دلدارى شاعيرانى تر كە بوە بە
داستان بە سەر زمانى خەلقەو و لە ناو ديوانە كانيشدا نمووديان ھەيە، دەبوا لە رووپەرەى
ژيانى «حاجى»دا پانايىكى پتر بگرنەو و شەقلى خۆشيان لە شيعر و ناوەرۆكى ئەدەبى
«حاجى»دا ئاشكرا بكەن.

كەواتە، بەولاي ئەو دوو دلدارىيەو، گوتەى دەماودەم و بەلگەى نووسراو لە خامۆشى نەبى
چ شايدىيان بە دەستەو نە، ئەو شايدىيە نەبى كە خامۆشى بۆ خۆى دەلالەتى
«نەبوون» رادەگەيەنى نەك «ھەبوون».

كە بەلگەى ئاشكرا و قسەكەر چنگ نەكەوئى با بزاني بەلگەى نەبىنى و ھىمايى لە گيانى
غەزەلە كانى حاجى پەنجە بۆ چ جۆرە خۆشويستىك دريژ دەكەن!

وەرگرتنى دەلالەت لە واتاي غەزەل بۆ ساغ كردنەو ھى بوون و نەبوونى عيشقى سووتىنە
كارىكى زيھن و زەوق دەيكا. لە واتاي شيعردا بارستى ماددى نە تاكوو بتوانين بيكەين بە
بەلگەى ماددى و كۆتايى بە دەمەتەقە بىنين. زيھن و زەوقيش بۆخويان «اعتبارى»ن، بەر
لەو بتوانن دەمەتەقە ھەلگرن لەسەر بابەت لەوانەن بىنە ھۆى دەمەتەقە. زيھن و زەوق
چين تا بىنە «قازى» و بريار بدەن لە موناقتەشەدا! كئ دەلئى زيھن و زەوقى بارام
مووقەلاشتە لە ھى ئازاد تا ئەو بىي بە ھەكەم؟

ئەو ھى راستى بى نەك ھەر لە عاست شيعر و ھونەر و ئەدەبدا، بەلكوو لە عاست ھەموو
كارىكى «اعتبارى» كە ھەكەم و پسيۆر بريارى تىدا دەدەن ھەمان رەخنە دىتە پيش. بە
نموونە دەلئىم كە كچىك دەبى بە «شاژن»ى جوانى وەيا كورپىك دەكرئى بە شاي لەش
جوانان وەيا دانسەرىك يەكەم پاداشى پى دەدرئى لە دانسدا ھىچ گەزوگرئىيە كى ماددى نە
جوانى و رىكى و تەواوى ئەو كارانەى پى بىپورئى لە گەزوگرئى زيھن و زەوق بەولاو. ئىتر
يا دەبى ئەو كارانە نەكرين تا رۆژىك دئى و كۆمپيوتەر دەبىتە ھەكەم ياخود چ چار نە
لەو ھەدا زيھن و زەوقى پسيۆران ئەو ھەكەمە بن.

خۆ و تالغ زيهن كارييكي من ليره دا دهيكه له گه ل غه زه له كاني حاجي تاكه كۆله كه نيه قهواره ي باوه ره كه مي راگرتي، چونكه نه بووني شايله دي تهواتور و خاموشي سه رچاوه ي نووسراوئيش، كه تازه م خسته روو، له لاي خويانه وه ده بنه كۆله كه ي دوهم. به دوا ئه مانه دا هه ندئ له هه لبه سته كاني حاجي قادر خوي، ئه وئيش، شان ده داته به ر لاييكي باوه ره كه مه وه و واده زانم، به ته واوي ده يسه پيئي و ده يچه سپيئي. كه واته بير و راي من كه له زيهن و زه وقه وه هه لستي وه ك هي پسپوراني سه ما و جواني و هونه ر تا قانه نيه.

له لاي ته به ي من غه زه له كاني حاجي زاده ي ميشكن، به ره مه ي ئوستادين، هونراوه ي سنعه تكارن. دلداري و خوشويستنيك كه له شيعري حاجي به دي ده كرئن له په نجه و خامه ي هونه ركاره وه ده تكينه وه، له گر و بليسه ي ده روونيكي سووتاوه وه ناته قنه وه. نارايشتي ري كخستن و تيگه يشتن و پيگه يشتن له و شيعرانه ده دره وشينه وه نه ك هه نيسي گريان و بونسوي دلي هه لكزاو.

له م رووه وه شيعري حاجي ده چيته ريزي شيعره دلداريه كه ي شيخ ره زا نه ك نالي و كوردي. شيخ ره زاش دوو چاري عيشقي سووتينه ر نه بوه بويه شيعري غه رامي كه م گوتون، ئه وه ي گوتوشيه تي ئوستادي تيدايه نه ك سووتان. له وه نده شيعره كه مه ي دلداري كه شيخ ره زا هه لي به ستوون پينج خسته كيه كه ي به سه ر ئاته شپاره كه ي «كوردي» يه وه به سووترين پارچه ييكي عاتيفيه كه شيخ ره زا به دل و زماني داهاتي، بيگومان له مه شدا گر و گلپه ي ده رووني «كوردي» بليسه ي داوه ته وه بو ناو ده رووني شيخ ره زا:

دلي بردم به ناز و عيشوه ديسان شوخي عه يياري

فريبي دام به چاوي مهستي خوئي مه حبووبي سه ححاري

له هيجراني ته قم كرد ئه ي ره فيقان كوا مه دده كاري

ئهمان مردم عه لاجي سا له ري پيغه مبه را چاري

ويسال يا قه تل يا ته سكين له هه ر سي بوم بكنه كاري

كه سيك شاره زاي هه لبه ست بي و گوئي له موسيقي وشه و له رانه وه ي رسته تيبگا ده زاني كام شيعر له بور كاني عيشقه وه ده جو شي و كامي له گومي فكر و فه لسه فه هه لد تي جي. بوئزيكي وه ك نالي ئه گه ر له ري عيشقي «حبيبه» وه ئاگري تي هه لئه گه ر ابا، هه رچه ند ده سه لاتي «نظم» ي گه يشتبا به پله ي «اعجاز» نه ي ده تواني خامه له خو يتي دلي هه ليني و شيعري پي بنووسي. نالي و كوردي هه ردوويان دوو چاري عيشقي بي ره حمي درنده بوون

بۆيە ھەرگىز گۈلپە و بلىسەيان دانەمر كايەوۋە. ئەو دلەيان كە لە سەردەمى گەنجايە تىدا بوو بە مالى عىشق يە كجارەكى لە قەبەلى كرا و نەبۆۋە بە مالى خويان. بە نمونە، بى دەسبزار كردن، بە يتيكى دىتمەوۋە تىن و تاوى عىشق لە شىعدا ديار بخا. نالى لە كۆتايى غەزەلىكىدا ئەمە دەلى:

دوور لە تۆ نالى سەگىكە بىۋەفا وو ھەرزە گۆ
بۆچى بانگى ناكەى ئەم كەلبە كە نانى نانايە

لىرەدا مەبەسم نىە دەسەلاتى نالى لە شىعدا دەر خەم بۆيە خۆم لە وردە كارى و لايەنى ھونەرى بەيتە كە ناگەيەنم، تەنھا دەمەوى كارى سىحراوى عىشق لە بەيتە كەدا بىنمە بەر چاۋ.

سرنج بدە وشەكانى ھەلبەستە كە تاكە يەك وشە نادۆزىتەوۋە حورمەتكارانە بى و بىتتە بەرگى ئارايشت و عەببى وشەى «سەگ» بپۇشى كە نالى خوى بەو تەشبيھ كردوۋە. وشەكانى «بىۋەفا، ھەرزە گۆ، كەلب، نانى نانى، بۆ بانگى ناكەى» ھەموويان كەمايەتى و پاىە نزمىيان تىدايە. بە زاھىر دەبوا كۆمەلبوونى ئەو ھەموو وشەى نزم لە بەيتىكىدا قىزى مرؤف ھەلىستىنى، كەچى نەفەسى گەرمى عىشق و بلىسەى دەررونى شاعىر ئەو ھەموو خۆشكاندەنەوۋە و خۆ كەم كردنەوۋە ھەلگىز اۋەتەوۋە بەرەو بەرزى و شەرافەت و حورمەت. دەتوانم بلىم لە كەم جىگەدا دەدىترى وشەى «سەگ» ئەوۋەندە بايەخى ۋەرگرتىن ۋەك لىرەدا بۆى پىك ھاتوۋە بە تايبەتى كە ھىچ وشەيىكى تىرسكەدار و ئاورىنگاۋى لىنى نەبوۋنەتە جل و قەرىتەى رازاندەوۋە.

تۆ سەير كە نالى چەند راست دەكا بە پىي مەزھەبى عاشقان كە دەلى «دوور»⁶¹ لە تۆ نالى سەگىكە بىۋەفا و ھەرزە گۆ» چۈنكە عاشق كە لە يارى دوور كەوۋىتەوۋە جىي خويەتى پىي بگوتى سەگى بىۋەفا، گروگالىشى بە ھەرزە گۆيى دابنرى. عىشق وا دەكا دوور كەوتنەوۋە عاشق لە مەعشوق ھىندە دزىو و ناشىرن بكرى ئەگەر وشەى بى حورمەتتر ھەبى لە «سەگى بىۋەفا و ھەرزە گۆ - كەلبى نانى نانى» - كە بىحورمەتترىن سەگە - ئەوى بۆ بەكار بىت. كۆمەلبوونى وشە و رستەى نزم لىردا چۈنكە نەخشەى «بىۋەفايى» دەكىشى لە

⁶¹ - لىرەدا «دوور لە تۆ» ھەر ۋەك واتاى دووربوونى عاشق لە مەعشوق رادەگەبەنى، ھەر ۋەھاش خوى كردۆتە پەرژىن بە دەورى ناو و شەخسى مەعشوق تا بى پارىزى لە نزمایەتى وشەى «سەگ». ۋەك ئەوۋەيە شاعىر گوتىتى «دوور لە رووى جەنابت نالى سەگىكە...».

رېښې «مهفهومی پيچهوانه» وه حورمهت کو ده کاتهوه له ناو بهیته که دا و نالی خوشه ویست ده کا و دلې من و توی بو ده بزویتنی، لپی ده وه شیتته وه دلې مه عشووقه که ش بیزویتنی ته گه ر ته م دلّه وه ک به رد نه بی. خو ته وه ی راستی بی له عاست مه عشووقدا به ته واوی خو ی داناوه له جیگه ی ته وه سه گه، ته دی ته وه نیه پی دلی بو بانگی ناکه ی وه ک سه گی نانی نانی؟

له شیعری شاعیراندا زورجاران وشه ی سه گ هاتوه تا بشلیی له دلاندا کاریگه ر بوه. وا لیردا دوو نمونه ی تر دینمه وه بو مه به سی به راورد کردن و ده رختنی کاری عیشق به هو ی ته وه به راورد کردنه وه.

شیخ رهزا ده لی:

مربوطه حیاتم به سلیمانی و خاکی
خوزگم به «سه گ» ی قاییه که ی ته حمه دی کاکی

شاعیری فارس ده لی:

استخوان ریزهء مجنون مفرغ پیش هما
که تعلق به جناب «سگ» لیلی دارد

له هه ردوو به یته داوه وشه ی سه گ نرخیکی داوه به واتای هه لبه ست رهنگه هه ر به سه گی ته وه شوینه نخه ی وه ها دروست بکری، به لام هه ر دوو سه گ له سه ر ته خت و بالینی حورمهت دانراون و ده وریان ته نراوه به ریژ و خوشه ویستی.

له به یته شیخ رهزادا کاکی ته حمه دی شیخ سایه ییکی وای خستوته سه ر سه گه که و هیته دی به رز کردوته وه له «حاجب» ی سولتانیکی زیاتر روتبه ی بو په یدا کردوه. له به یته که ی فارسیشدا وشه ی «جناب» و پایه ی «لیلی» و ناوی «مجنون» و نخه ی مه عنه وی مه لی «هما» زیاتر له به رگی ته تله س و ته وقی زیړ و خه نه ی ده ست و پینان ئارایشیان بو سه گه که کومه ل کردوه. هه ر دوو به یته یسه نمونه ی ته ده بی به رز و نه مرن.

به دوا دیری سه گی ناو ته م دوو به یته دا که ده لیی ئاهه نگی حورمه تیان بو به رپا کراوه پتر بو ت روون ده بیته وه عیشقی نالی چ کاریکی کرده بو سه گه که ی خو ی.

پنویست نابینم خوینەر خەریک کەم بە هینانەوهی نمونەهی تر بۆ دەرختنی تینی عیشق
له هەلبەستدا، چونکە دەبیتە قسەیی دووبارە و کوتانەوهی بەدییه. ئەوهی من لێره دا
مەبەسمە لایەنی بوون و نەبوونی عیشقی سووتینەرە له شیعری حاجی قادردا. بەپێی زەرفی
من دیوانی حاجی شایەدی نادا بۆ بوونی عیشقیکی وا سووتینەر. یەکیک له غەزەله هەرە
پیشکەوتوو و بەناوەکانی حاجی غەزەله کە «نەققاشی دەمی..» یە. کە بیخەیتە بەر
تەرازووی هەلسەنگاندنی هەلبەست بۆ کیشانی دوو لایەنی ئوستادی و سۆز، دەبینی زۆر بە
ئاشکرای خۆی بە لایەنی ئوستادیدا دەکیشیتەوه و دەچیتە ریزی ئەو غەزەلهی شیخ رەزا
کە مەشوورتین بەیتی ئەمەیه:

کاری کە غەم و دەردی فیرافی بە منی کرد
سەرما بە هەتیو با بە دەواری شری ناکا

گریمان خوینەر زەوقی من بە حە کەم قبوول نەکا لەوهدا کە دەلیم شیعری دلداری حاجی
زادەیی ئوستادین، لەو روهوه کە گوتم دەشی بریاری زەوق له یەکیکەوه بۆ یەکیکی تر
بگۆری، خۆ ناتوانی دەلالەتی یە کجار پاتەوپاتی هەندی له هەلبەستەکانی حاجی قادر خۆی
رەت کاتەوه له مەیدانی بوون و نەبوونی عیشقی قوول لای حاجی. تۆ بلیی ئەگەر حاجی
رۆژیک له رۆژان دلداری ئاگرینی هەست پێ کردبا ریی دابا بەخۆی ئەمەیی خوارەوه بلی
دەربارەیی عیشق؟

باسی زولفی درێژ و چاوی بە خەو
نەبراهه بوه خوسرهو

حاجی لەمەش بە سەراحتەر دژی شیعری عاشقانه دلی خۆی کردۆتەوه کە دەلی:

حەیفە بۆ پیاوی ... تەمیز
هیندە باسی مەکانی... و ...

مرۆڤیک له کاتی گەنجایەتیدا یا هەر قۆناغیکی هەلکشای تەمەنیدا له هەناوی خۆیدا
دەستەچیلەیی عیشقی هەلایساندیی و خویتی دلی خۆی پێ کولاندیی ناشی و ناگری تا ئەو
رادەیه بە سووکی تەماشای عیشق بکا و توانجی کوشندەیی تی بگری.

وا دەزانم راگەياندى ئەم ھەلبەستانە رېي دەمەتەقە دەبەستن.

من نەبوونی عىشقى ئاگرين لە دلّی حاجی قادردا بە زاهیرەيىكى دابراو و لاتەرىک نازانم لە تىکرای ویزدانى حاجی. بەلای تصورى منەو ئەگەر نەبوونی ئەو عىشقه ھەر لە پەراویزی «نەبوونی عىشق» دا وەستابا و چ پەيوەندى نەبا لەگەل سەرلەبەرى تابلوی ھەست و نەستی حاجیدا ئەوسا دەمگوت بزری بلیسەى عىشق نەختیک رەنگى تابلۆکەى سپیپات کردۆتەو و بەس، کەچى بەلای باوهرى منەو نەبوونی ئەم بلیسەیه، ھەرچەند خۆی روالەتیکى سەلبیە، بە جۆریكى یە کجار کاریگەر و «ایجابى» خۆی نواندو لە تابلۆکەدا و سەرەنجامى گەياندو بە عەلاقەدارى لەگەل بنیادی گیانى کورپەرورەى حاجی قادر.

داوا دەکەم خویتەر لێرەدا لەگەلم بەپشوو بى و لە قسەکانم ورد بێتەو و سووک بە سەریاندا تیبەر نەبى، ئەگەر ریم بدا تکای لى دەکەم ئەویش وەک من راپەکە لە دلّ و مېشكى خۆیدا بکولینى و لەگەلیدا نەختیک خەرىک بى، ئەگەر نەلیم لەگەلیدا بزى.

من بۆ ئەو دەچم ئەگەر حاجی قادر لە سەرەتای گەنجایەتیەو وەک نالی و کوردی ھەست و ھۆشى ديار و نەدیاری بە سۆزى عىشق پەر بووبایەو نەدەشیا لە دوارۆژدا دەروون و نەفس و گیانى یە کجارەكى لەو عاتیفەبە بەتال بېت و سەرلەنوئ بە عاتیفەبەكى تازەى تاقانەى نیشتمانپەرورەى پەر بېتەو. نەدەکرا لەو بورکانەى سەرەتای عومر و گورى گەنجایەتى نە پشکۆیەک نە بزوووتیک نە خۆلەمیشیکى گەرم نەمىنیتەو وەک ھەرگىزاو ھەرگىز و جوودى نەبووبى.

وا پى دەچى لە بېرەوهرى دلدارى کاتى جحیللى ھەر لایەنى ماددى حەيوانى خۆی ھینابیتەو بەر ھۆشى حاجى، کە ئەویش پاشماوہیىكى ئاسایى عىشقى بېرەگە و ویتەيىكى خورتى و سەرگەرمى دەورى گەنجایەتیە. بۆیە وەھا بېنەرەو دەکەویتە دزى و بە چاوى سووک سەبرى دەکا. گەر لە تارمايى عىشقى کۆن شینوہیىكى بلیساوى و خولیايى و مەجنوونانە لە ئاسۆی بەيانى گەنجایەتیەو پەرشنگى داباوہ بۆ ئیوارەى زيانى حاجى، بېنگومان، بە جۆریكى تر پېشوازی لى دەکرد... بە چاویكى تر تېوہى رادەما... دەنگیکى تری بۆ بەرز دەکردوہ.

ئیمە دەزانین حاجی قادر دۆست و ھاویرى و ناسیاوى خۆی لەبیر نەدەکرد، بۆ دار و بەردى کۆبەى دەنالاند. دەوجا ئەگەر لە تابلوی رابوردوویدا ویتەى فرشتەيىكى عىشق و سۆزى دلدارى ھەبا، تۆ بلیى بەم چەشنە یە کجارەكى و بى ئاشت بوونەو لە ناخى دلدا کەوتبا دزى ئەم ویتەیه؟ ھەرگىز ئەمە ناچیتە ناو ھېچ حیسایىكى بەسەرەوہەرەوہ.

نه بوونی ئەم وینەیه له تابلۆی رابوردووی حاجیدا ئەووی بهرهم هینا هینده به سادهیی و بیباکی و قیز و بیزهوه ناوی عیشق بینی. بهلام هەر له وهنده نه وهستا، شتیکی به کجار گرنگتری بهرهم هینا. تو بلیی ئەم شته چی بی؟ فهرموو له گهلمدا سرنج بده ئەم دیمه نه که دیته بهرچاوی زیهنی منهوه.

وا دهزانم نه بوونی عیشقی سووتینەر له رابوردووی حاجیدا به شدار بوه له وهدا که دوا رۆژ نامومکینیک بینه مومکین: رپی داوه بهوه که هه موو بوونی ماددی و مهعنهوی و روالهتی و دهروونی و خه و به خه بهری حاجی سه رانسهر له قه به لی کوردایه تی بکری بی ئەوه یادی دلداری بینه شه ریکی هه زاریکی ئەو بوونه. هەر ده لیی حاجی که داخلی عیباده تخانه ی کورد په رستی بوو، گیانی و دلکی بینه له ی بینوخته ی وه ک کاغه زی سپی ته سلیم به خامه ی چاره نووس کرد ئیتر ئەو خامه یه بی ئەوه ره شایی پی تیک وه یا خالیکی نووسراوی بینه پیش به هه موو لایکی کاغه زه که دا مه شقی خو ی لی کرد تا روو په ره ی پر کرده وه و دوو جار و سێ جاریشی به سه ردا هاته وه.

لەم روانگه یه وه ده توانین چاویکی حه قیقه ت بین هه لئین و سه یری کوردایه تی حاجی بکه ین و تی بگه ین چون مومکین بوو تا ئەو راده یه شه یدای کورد و کوردستان بیت. حاجی به جوړیکی عاشقانه و دیوانانه باسی کورد ده کا، لەم مه یدانه دا هەر کورد په وه ر نیه و به س: وه ک مه جنوونی له یلا وایه ئە گه ر راست بی و مه جنوونیک هه بووی.. خو ئە گه ر نه بووی حاجی بوته ئەو مه جنوونه. سوژیکی که هه سته پی نا کرای له شیعی دلدارانه ی حاجیدا و له شیعی نالی و کوردی تاو و تین دیتی بو دلای هه ستیار، له مه زیاتر و درنده تر وه ک بلیسه له شیعه نیشتمانیه کانیه وه هه لده سته و ده ماری هه سته خو تته ر هه ل ده پروو کینی.

حاجی شه یدایانه ده گه ری به دوا ته عبیردا به لکوو وه ک ئاو نه ختیکی له کلپه ی هه ناوی کز کاته وه به لام ناگا به و ته عبیره که برین ساریژ ده کا وه یا خو تخته ی ده روون خاموش ده کا.. هه رچی ده لیی که متر له پیویست هه رچی ده یکا بی سووده له عاست بی ئوقره یی. بورکانی نه فسی ده جووشی و ده خرۆشی، ده سووتینی و سه بری لی ده بری و زیره ی لی هه لده ستینی و شیعی پی ده لی و یه خه ی دار و به ردی پی ده گری گرو گالی خولیا ی بو ته رجه مه ده کا.. نه خیر ته سکین نابی و ئوخه ی ناکا.. خه یالی ئاگرین ده بیا بو هه موو با به تیک بیکا به هو ی ته قین و هه لرژان..

تی هه لده چی به ره و هه لده وه ی بو تی کوردی تا ده گاته سنووری موباله غه ی ئه وتو له جیهانی دیوانه و شه یدایان نه بی جیی نابیتته وه. «له گاوان و شوانی کورده کان یه ک به سه بو له شکری سه د که پره دوو له ک» کوردیک به س بی بو له شکری بیست ملیونی.. به لام

قسه بیکه و کورت دیتی له گه‌ل مه‌به‌س، ژیله‌مۆی ده‌روون ته‌ر ناکاته‌وه، گر و گلپه داوای پتر ده‌کا... که‌شتیه‌که‌ی نووح به‌سه‌ر کیوی کوردستانه‌وه وه‌ستا که‌واته ئاده‌میزاد له جاری دوه‌می په‌ره‌سه‌ندنیدا «کوردزاد»ه... په‌روه‌دگار! به کوردیت مه‌دح ده‌که‌م تا نه‌لین به کوردی مه‌دح نه‌کراوی. مه‌دحه‌که‌ت بو ئارایشتی کوردیه به‌هه‌شتی پی نا‌کرم...

من هه‌رچه‌ند به‌م‌ه‌وی به‌ نووسین و شی کردنه‌وه‌ی خۆم ویتنه‌ی ئه‌و خولیا به‌ سووتینه‌ره‌ی کوردایه‌تی حاجی قادر بکیشم ناگه‌م به‌ که‌مه‌ری ئه‌و په‌یکه‌ره ئاگرینه‌ی که‌ خامه‌ی حاجی له که‌ره‌سته‌ی هه‌ست و ویزدان هه‌لی ناوه، بویه لزوم نا‌کا خو خه‌ریک که‌م به «تحصیل حاصل»یکی که‌م و کورت. با هه‌ر ئه‌وه بلیم له‌لای خۆمه‌وه عیشقی حاجی بو کوردایه‌تی عیشقی ته‌واو و بیهاوبه‌شه له ده‌روونی حاجیدا. ده‌مه‌وی بلیم حاجی هه‌موو دل و گیان و هه‌ستی خۆی به کوردایه‌تی به‌خشیوه تۆسقالیکی بو هیچی تر نه‌هیشتۆته‌وه. هه‌روه‌ک دل‌داری بی به‌ش کرده له کلپه‌ی ده‌روونی، ژن و مال و مندالیشی نه‌بوه بایی زه‌رپه‌یینک دلی خۆی پیانه‌وه خه‌ریک کا.

ئه‌م ته‌نه‌ییه‌ی حاجی له‌گه‌ل تا‌که خولیا‌ی کوردایه‌تی له سالانی دوایی ژیانیدا دیمه‌نیکی تراژیدی ماته‌مینی ته‌وتۆ دینیتته به‌ر چاوی سرنجده‌ر چه‌ند جاران له سۆز و په‌رۆش و ته‌قدیسی بو حاجی زیاد ده‌کا. من که‌ ده‌بوو له داوای له‌گه‌لدا ژیا‌نی دوورودریژم ئاشنا‌ی ئه‌رک و عه‌زابی حاجی بیم و لپی رابیم، کاتی که‌ بیرم ده‌روا بو سالانی ئاخه‌لیوه‌ی ژیا‌نی ئه‌گه‌ر تانوت نه‌ده‌مه به‌ر خۆم جورته‌تی سرنج دان و لی وردبوونه‌وه‌م نابی: پیری، ته‌نه‌یایی، غه‌ریبی، هه‌زاری، خولیا‌ی سووتینه‌ری بیئومید و بیبه‌ره‌می نزیک و به‌رچاو، نه‌بیستنه‌وه‌ی ده‌نگی خه‌بات و ته‌قه‌للا له هیج لاییکه‌وه...

ده‌ک له‌به‌ر ئه‌م عه‌زابه‌ی بی سه‌ر و بنه‌!!

ئه‌و سه‌غه‌لییه‌ی «ابو فراس حمدانی»ی هه‌راسان کردو وه‌ته‌نگی هینا له‌و چه‌ند ساله‌ی ئه‌سیربوونی لای رۆمه‌کان تا وای لیکرد به‌ده‌م هه‌نیسک دانه‌وه بلی:

أسجنا وبعدا واشتیاقا وغریبه
ونأی حبیب ان ذا لعظیم

وان امرء یبقی وفیا لعهدہ
علی مثل هذا انه لکریم

ئام سەغلتەيە «ابو فراس» لە تەك رەنج و ئازارى بيبيرانەوہى حاجيدا وەك دلتنەنگى كاتى دەمەو ئىوارانە لەچاوتلانەوہى شەوى مارانگاز. حاجى كە لەگەل خۆيدا دەلى و وەرەم دەداتەوہ:

بەسە حاجى دوو سەد ھەزار دەفە
پىم گوتى ئەم قسانە بى نەفە

باوكە ھەر چۆنى تۆ دەلىنى واىە
تى دەگەم ئەو قسانە خۆراىە

قورى كام جى بكەم بەسەر خۆما
ئەمە لىم بۆتە عىللەتى سەودا

لېرەدا حاجى وەك سەحرانەوہردىكى يەكە و تەنھا ژىلەمۆى لىمى نېوہرۆ بە ھەنگاوى شەكەت دەپىنۆى لە رېگەيىكى بيبيرانەوہ بەرەو ئاسۆيىكى خويىاوى سەرايى، دەشزانى وا رۆژى عومرى بەسەر دەجى و شەويىكى ھەتا ھەتايەى بەدوادا دىت كە ھىچ رووناكايى و فەجرىكى لى ناپشكۆى، كەسيسى نىە لە پاش خۆى بە وەكالتەيش چاويىكى بۆ ھەلىنى وەيا ھەناسەيىكى بۆ ھەلمۆى... دەرياي بيئەمانى مەرگ لە ژىر شەپۆلە بېرەحمەكانى خۆى دەپىنچىتەوہ و پەيوەندى لەگەل جيھاندا يەكجارەكى دەبرى و كۆتايى بە بوونى دىنى و لە بنجەوہ ھەلى دەكەنى... بەلى «مەحبوبە»ى ئەو كە كوردستانە ھەر دەمىنى و بى برانەوہيە، بەلام بە قەدەر گەورەيى كوردستان لە دلى حاجيدا كەسەر و ئازارى لى دەرچوون و دەست لى برانى گەورە دەيى و تاللاوى سەرەمەرگى لى تالتر دەكا.

بىنگومان رۆژانى كۆتايى زىانى حاجى ماتەمىكى يەكجار زل بوہ: ھەرچى ئومىدىك كە رۆژگار رووناك دەكا بۆ مرۆف لە ئاسۆى ديار و ناديارى حاجيدا وجودى نەبوہ، ئومىدىش نەبوہ بە پەيدا بوونى ھىچ ئومىد. كۆش و باوہشى خىزان و مندالىش نەبوہ ساردايى شەوانى سەرەمەرگى گەرم كاتەوہ. ھەرەك «حمزە» كە لە جەنگى «أحد»دا شەھيدكرا و كەسى نەبوو بۆى بگرى، پىغەمبەر كە گوپى لە گريانى خەلق بوو بۆ كۆژراوہ كانيان، بەدەم گريانەوہ فەرمووى «ولكن حمزة لا بواكى لە» - ھەمزە كەسى نىە بۆى بگرى، ھەرەھاش حاجى كە گەيشتە كاتى سەرەمەرگ و گيانەلاوہ...

با بهس بی له منهوه دووباره کردنهوهی مهرگی حاجی، خو ئیمروش کهسی نیه له پشت و کهمهری خوئی بوئی بگری. خامه‌ی من که شینی بو ده‌کا دواي هفتا و پینج سال⁶² له په‌له‌فری مه‌لی روحی به چنگالی نه‌زعه‌وه شه‌رافت بو خوئی کو ده‌کاته‌وه له میراتی مه‌عنه‌وی حاجی... مه‌شقی خوئیشاندان ده‌کا له بهر شه‌وقی شه‌خسیه‌ت و شوهرتی حاجی.. خودپه‌سندی خوئی ده‌شاریته‌وه له ناو ته‌پ و توژی شیوه‌ن کردن بو حاجی.

له‌به‌ر چاوی «تصور» م‌عه‌زایی دواروژانی حاجی خه‌یالی مروقی ئیمرو ده‌توقیننی، ده‌وجا ده‌بی چ‌عه‌زاییک بوویت.

به‌لام له‌نیوان ته‌به‌ق ئه‌نده‌ر ته‌به‌قی ئه‌م هه‌موو عه‌زابه‌دا راستییکی گه‌وره دیته به‌ر هه‌ستی سرنجده‌ر، تا راده‌ییک بوئی ئاشکرا ده‌کا چون حاجی توانیوه‌تی خوئی راگری له‌به‌ر سفتوسوئی سووتان و قیمه‌بوون به‌ ده‌ست و ده‌می بلیسه و تیغی چهن‌دین جوړ تلانه‌وه‌ی کوشنده‌وه: کلپه‌ی سوژ و په‌روش و خولیاي دل و ده‌روونی حاجی بو کورد و کوردستان ده‌رده‌کانی تری کز کردوته‌وه له نه‌زه‌ر خویدا. وه‌ک بلیی حاجی مؤمیک بووه و سووتاه به‌ ئاگری سه‌ودای کوردایه‌تییه‌وه، له‌و سووتانه‌یدا فه‌لاکه‌تی غه‌ریبی و پیری و بیکه‌سی ده‌سه‌لاتی کار تی کردنیان نه‌ماوه. خواجه «کلیم» ی هه‌مه‌دانی ده‌لی:

زآتش هیچ پروا نیست دور از آب ماهی را

واته ماسی که له ئاو دوور که‌وته‌وه په‌روای نامیننی له ئاگر، حاجیش وه‌ک ئه‌و ماسیه و له‌ویش زیاتر ئازاری هه‌ره گه‌وره‌ی سووتانی بو کورد په‌کی ئازاره‌کانی تری خسته‌وه.. حاجی وه‌ک ماسییک بوه که له‌ناو بوته‌دا بپرژئ و په‌روای نه‌ییننی له بی ئاوی.

با سه‌ره‌ووژوور بمه‌وه به‌ره‌و ئه‌سلی باسه‌که و بلیم به‌دوا ئه‌م شی کردنه‌وه‌ی تازه خسته‌مه به‌رچاوی خوینه‌وه‌وه جوړته‌تی ئه‌وه ده‌که‌م له‌گه‌ل خو‌مدا بریار بده‌م که وا حاجی قادر له سه‌ره‌تا‌کانی ژیا‌نی گه‌نجایه‌تی و که‌مه‌په‌رواییدا دووچاری دل‌دارییکی ئه‌وتو نه‌بوه جنجروک گیر کا له په‌رده‌ی دلی، ئاگر به‌رداته هه‌ناوی و می‌شکو‌له‌ی ناو ئیسکی بسووتیننی. نه‌بوونی په‌یوه‌ندی و گیرو‌ده‌یی زور به دل‌داریه‌وه په‌هایی و ئازادی بو حاجی پیک هیناوه له کو‌تییکی قورس. ئه‌م کو‌ته قورسه‌ی عیشق ئه‌گه‌ر بوویایه ئالقه به‌ ده‌وری دوو مه‌چه‌کی ده‌ستی حاجیه‌وه هه‌ندیکی له‌و مه‌ساحیه‌ی داده‌گرت که کو‌ته قورستره‌که‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری پیی ده‌ویست.

62 - ئه‌م نووسینه له 1972 دا نووسراوه، ئه‌وسا 75 سال به‌سه‌ر مهرگی حاجی دا تیپه‌ری بوو.

خوینەر لیم به سه هوو نه چی: من نالیم دوو سۆزی عیشق و کوردایه تی له دلێکدا کۆ نابنه وه، ده لیم سۆزی دلداری که له دلدا هه بوو به شی خۆی له وهرده گری و تیدا ده بیته شهریک: ئا ئه م شهراکه ت و هاوبه شییه، نه ک ته نها هی دلداری به لکوو هی هیچ جوړه سۆزیکه تری ته وتویی له دلی حاجیدا ره گی نه بوه. هه موو دلی هی کوردستان بوه و له کولانه ی کوردایه تیه وه دلی بۆ شت چوو. نمونه ی وه ک حاجی قادر له نایاب نایابتره له رووی خۆ له قه به ل کردنی تاکه ئامانجه وه، به تاییه تی که ئامانجه که دنیایی و سیاسی بی. هه ر بۆیه شه په یدا کردنی هاوتای حاجی وه یا دۆزینه وه ی له نیوان که سانی میژووی کۆن و نویدا یا هه ر به جارێ مومکین نیه یاخود له ئه سته م ئه سته متره: وه ک حاجی تا راده ی جهزبه گرتن شه یدای کورد و کوردستانه که سی تر په یدا نابی ئه و شه یدایه و جهزبه گرتوه بی له مه یدانی تیدا خه ریک بوونی.

ده شی مرۆفی پاک و دل سۆز و خۆبه خت کردوو بدۆزریته وه، به لام شه یدا و خۆ له قه به ل کردوو و ده ست له هه موو شتیک براوی وه ک حاجی، ئه گه ر خۆ به سه هوو نه به ین، په کجار په کجار په کجار به ده گمه ن ده دیتری. له م سی باره کردنه وه ی وشه ی «په کجار» دا سه رت لیم سوڕ نه میتی، فارس گوته نی:

سالها میگزرد شنبه به نوروژ رسد

دوو دلداریه مه علومه که ی حاجی له سا بلاغ و لاجانیدا، خۆشه ختانه، یاریده رییکه باشیش ده دن بۆ وه رامدانه وه ی پرسیاریک که له وه وه هه لده ستی شیعری «غه زه ل بۆ کوڕ» دیته پیش چاو چ له دیوانی شاعیره کانی کورد بی، که په کیکیان حاجی قادره، چ له دیوانی گه لیک شاعیره کانی تورک و عه رهب و فارس بی.

شاعیره کان له بزواتنه وه ی خه یالیان له مه یدانی مه دحی کوڕدا گه لیک جوړ هونه ر و شیوازیان به کاره یناوه. وا هه به شاعیری که له یه ک غه زه لدا کوڕ و کچی به یه کدی گرتوون و په کیانی به سه ر ئه وی تر دا ترجیح کردوه، یاخود جووته شاعیری که له یه ک قه سیده دا کۆبوونه ته وه و هه ر په که یان لایه نیکی په سند کردوه و پییدا هه لگوتوه. شاعیری واش هه یه غه زه لی سه رله به ری بۆ کوڕ داناوه وه یاخود به شیکه زۆری له هه لبه سته کانی بۆ کوڕ ته رخان کردوه.

له عاست ئەم مەوزوعەدا نووسەران لە يەك باوەردا نین: نووسەرم دیوہ خۆی خەریک نەکردوہ بە راست بوون و راست نەبوونی مەیلی شاعیرە کہ لەو ھەلبەستە ی بۆ کورانی داناوہ. لە تەك ئەمەدا نووسەریشم دیوہ روالەتی وشە و تەعبیری کردوہ بە بەلگە ی ھەبوون و نەبوونی ئارەزۆی بیژۆك (شاز) لای بویتز. تەنانەت ھەموو ھەلبەستەکی دلدارانەشی داناوہ بە بەلگە ی بوونی ئافرەتینکی راستەقینە لە زیانی بویتزدا و خۆی لەوہ نەگەیاندوہ ئایا ھەلبەستە دلدارانە کہ زادە ی گر و تینینکی حەقیقی عیشقە یاخود بەرھەمی لیکدانەوہ و ریک خستنە: بەچکە ی دلە یا ھی مینشک.

لیرە بەپیشەوہ نەختیک بیر و باوەری خۆم لە بارە ی عیشق و دلداریەوہ روون کردوہ بای ئوہ بکا جینگە ی حاجی قادر و ھەلبەستە دلداریەکانی دیار خا لە جیھانی عیشق و سەودادا. لیرە بەوہلاوہ گر و گالیک دینمە سەر کاغەز بەپیی دەرفەت ھەندیک لە رۆشنایی فکری خۆم باویتە ناو ناوہرۆکی ئەم بابەتە پڕ ھەست و تەقیە و ناسکییەوہ. دەرفەتیش ئوہەندە ی بە بەرھوہ نیە چی لە دلدا یە بۆ خوینەری ھەلپرتم.

کورتە ی بیر و رای من دەربارە ی زاہیرە ی ھاتنی ناو وەیا تارمایی کور بۆ نیو شیعەر ئوہیە کہ زاہیرە کہ خۆی لە خۆیدا ناییتە بەلگە بۆ ھەبوونی عاتیفە ی شاز لای شاعیر، ھەرۆک شیعری شەرابدۆست ئویش بە تەنھا خۆی ناییتە ئیسپات کہ شاعیرە کہ بادەگوسار بوہ. من بۆخۆم شاعیر دەناسم باسی عیشق و شەرابی لە شیعردا کردوہ کہ چی ھیندە ی کہ ملحد لە نویتز دوورە ئویش لە ھەر دوو کار دوور بوہ. «تناقض» ی وەھا لای شاعیرانی رۆژھەلات یە کجار زۆرە تۆ بلئی دەبی ھۆیە کہ ی چی بی. لیرەدا بەو پەری کورتبیتزییەوہ لە مەوزووع دەدویم.

ئەو عالەمە ی کہ شاعیری رۆژھەلاتی ئیسلام چەند سەدە سالیکە تییدا دەژی، بە ھەر دوو باری فکری و مادییەوہ، لەبەر ھۆی زۆر جۆر کہ لیرەدا مەودای شەرح دانیان نیە، وەک زەویجار ی لئ ھاتوہ کہ ھەموو تۆینکی لئ رواوہ. لە ھەموو لاینکەوہ دیواری «نەکە ی عەییە، کورە بی شەرییە» مەودای بزوتنەوہ ی لئ تەسک کردۆتەوہ و لە ئەنجامی کاردا بە ھۆی وەتەنگ ھاتنی دەروون لەو تەنگزە ی بینمەوداییەدا عاتیفە ی جوداجودای تیکەل و پیکەل بوون، سنووریان بەزیوہ.

گەلینک شاعیر بەھۆی ئەو تەنگەتاوہبوونە ی بە دەست کہم دەرفەتییەوہ ھەموو کینلگە تەسکەکانی عاتیفە و ھەستی جۆرجۆری ناو دلئ گوشراوی خۆی بە شیعەر کوتاوەتەوہ تا دەبینی ھەم کافرە ھەم ئیماندار، ھەم زاہیدە ھەم بادەگوسار، ھەم کوردۆستە ھەم

عاشقه كچ. به شهرمه و بی حه یایه... هه موو شتیكه و هیچیش نیه. رهنگه لهههر بابتهش
پشکیکی هه بی که دهیکا به کومه لگه ی «متناقضات» وهیا شه بهنده به روزه ی عاتیفه و باوهر.

رهنگه له راستی دوور نه که وتبیتمه وه که بلیم هویه کی دیکه ی زور گرنگ که له جهرگه ی
بریار و داخواری و پنیوسته کانی کومه لایه تییه وه هه لدهستی ئه ویش بوویته خلیسکیک که
شاعیر لیوه ی خزیوه به ره و قه پیلکی تهسک و تروسکی زاتی خو ی و تیدا حه بس بوه:
شاعیران به تیکرایی له وه زع و دهسه لاتیکدا نه بوون خو تیکه ل کهن له چه ندوچونی و چاکه
و خراپه ی ئه و رووداو و که ینوبه ینه که له ناو کومه لدا سهر هه لدهدن و کار ده که نه سهر
باری زیان و گوزهران و ئاسایشی خهلق. ئه م لایه نانه له نه زهر شاعیردا خاوه نی خو یان
هه بوه چ له داهینانیا ن بی چ له به ره ه لستی کردنیا ن. بریار ی چاکبوون و خراپوونی رووداو
به دهست دهسه لاتدارانه وه بوه، ئه وانیش ژماره ییکی یه کجار که م بوون له پیاوی میری و
ساماندار و خاوه ن هیز، هه ندی جاریش پیاوی ئایینی. که م وابوه شاعیر خاوه ن دهسه لات
بووی به تاییه تی له ناو کوردان. له فهرزی هه شبووی به تیپه رینی سه دان سال له لاتهریکی
و گوشه گیری شاعیر و خو تینه که یاندنی له که ینوبه ینی کومه لایه تی ولاته که ی ئه م حاله ی
لی بوه به قالب وهیا قه پیلک وهیا جل و بهرگ و تی خزاوه.

نه بوونی دیمو کراسی شاعیر و ئه دیبی ناچار کرده به خهریک بوون له گه ل نه فس و
خولیا کانی خو ی تا وای لیها توه بیر نه کاته وه له وه که خو هه لقوتاندن له کار و باری زیان
مافی ئه و بی. وه نیه له وه شدا شاعیر و ئه دیب گونا هبار بن له چاو زوریه ی میلله ت، چونکه
ههروه ک شاعیر و ئه دیب به نووسین و هه لبه ست له کاروباری کومه لایه تی بیده نگ بوون
تیکرایی میلله تیش چ دهنگیکی ئیعتیرازی بهر ز نه کردوته وه هه رچه ند رووداوه کان و
کاره ساته کان و خوشی و ناخوشیه کان له گه ل جهرگه ی بهر ژه وه ندی ئه و خاوه ن عه لاقه بوون
یاخود به گوته ییکی راستتر، دهسه لاتدار گه مه ی به بوون و چاره نووسی ئه و کرده له و
کاره ساتانه دا. دهو جا میلله ت که له عاست ژبانی خویدا به دهنگ نه بی شاعیر و ئه دیب بو
ده بی دهست کهن به چه نه هه راشی.

به لی راسته میلله ت نه دهسه لاتی ماددی و نه دهسه لاتی هوشی له وه دا نه بوه به دهنگی بینی،
به لام ئه م گوته یه پرسپاره که ناگوری: تیکرایی میلله ت بیده نگه و ئیعتیرازی نیه له رووداو.
ده توانم بلیم خو ی به خاوه ن ماف نازانی له به دهنگ هاتن، شاعیر و ئه دیبیش وه ک هه موو
میلله ت فرچک گرتوو بوه له بیده نگ بوون، که تاوانیک و درنیغیک هه بی هی هه مووانه که
نه بی ئه و بو که س نیه. به نمونه ی ته شبیه ده لیم که ریگر هات و کاروانی رووت کرد و
که س دهستی نه کرده وه له سه ر مالی خو ی، گریمان شاعیر یکیشیا ن له ناودا بووی و به

شيعر وهسفی پرووت کردنه که ی نه کردی چ گله یی تاييه تی له و ناکرئ مه گهر بو شه ر پي
فروشتن. که خاوهن مال له قافلهدا مالي بيهن به تالان و چ دهنگ نه کا عه ييشی لی
نه گیرئ، شاعیر یکی ریبوار له قافلهدا که دا به دهست یا به زمان دژی جهرده که نه وه ستایی
ههر به جارئ بی عه یبه. خو ئه وه ی راستی بی به در یژی بی رۆزگار هیشتا شاعیر زیاتر
به دهنگ هاتوه و نار هزایی دهر بر یوه له کاری نار هوا.

تو سه یر که ئه حمه دی خانی چه ند مه ودا ی زه مه نی پیش میلیه ته که ی که وتوته وه له ههست
کردن به کور دایه تی و مافی نه ته وایه تیدا. فیرده وسیش بینه وه بیرت... نووسه ر هه یه
ده یه وی میژوو وه ها بینته بهر چاو که رۆلی میلیه تی تیدا ده یان جار له حه قیقه ت زیاتر
گه وره بکرئ، له و کاره شدا به لگه ی به قه دهر دنکه جۆیه ک ده کا به هیلکه ی قاز، به لام
کاری وه ها چ سوودی نیه له زه ره ر به ولاره. پنی ناوی میژوو بگۆرین، ئه گهر هیچمان له
دهست دی با ئیستا و دوار رۆژ به ره و چاکتر بگۆرین.

خولاسه و پوخته ی گوته ئه وه یه تا ریگه هه بی بو تیکه ل بوون له گه ل باری کومه لایه تی و
سیاسی، ئه دیب و شاعیر و هونه رکار زیاتر له قه پیلکی خویان دینه دهر و که متر «تناقض»
له به ره هه میان دهر ده که وی. به لی مومکینه قه ناعه تی که سیک بگۆرئ له قوناغیکی ته مه نی بو
قوناغیکی دیکه، به لام ئه مه پنی ناگوترئ تناقض به لکوو «فراژوو بوون - تطور» ه. تناقض
له وه دایه هه موو رۆژی، یاخود له ماوه ی کورتدا، واتای له یه کدی نه چووی بیته ناو
به ره هه میه وه، ئه و به ره هه مه ئه ده ب بی یا هونه ر.

له سه رده می ئیستا که دا ئه غله ب وا ده بی لایه نی ده سه لاتدار ئه دیب و هونه رکار تیکه ل
ده کا له گه ل رووداوی رۆژانه و سیاسه تی کاری نیزیکی و دووره دهستی دهره کی و ناوه کی
به لام ری رهنه گرتنی لی دهر پئ، ههر له وه ئازادی ده کا که پییدا هه ل بلئ و چاوی
خه لقی بو بنوو سینئ و جنیو به ناحه زانی بدا. خو من بلیم و نه لیم ناوه رۆکی ههره نرخدار و
به شه رهی دیمو کراسی ئه وه یه خهلق بتوانئ بی ترس و لهرز رهنه بگرئ له کاری خاوهن
ده سه لات. به میسال ده لیم له گو فاریکی میسری کاریکاتوریکی هه فتانه هه یه به ناو نیشانی
«محمود بک الماضی» که ههر جاره به جۆریک گالته ده کا به خاوهن زهویه کانی سه رده می
فاروق، چه ز ده که م ده نگم بگه یه نم به نیگار کیشه که ی ئه و کاریکاتوره و پنی بلیم: محمود
به گ بیست سالی ته واره ده سه لاتی سیاسی نه ماوه، ئیمرو میسر پیوستی هه یه به
کاریکاتوریکی که له ژیر ناو نیشانی «الأستاذ محمود عبدال حاضر» دا رهنه بگرئ.

به لام ههر چۆنیک بی خه ریک کردنی ئه دیب و هونه رکار به خزمه تی فه لسه فه و
مه سله حه تی ده سه لاتداره وه قه پیلکه کۆنه که ی «نفس» ی لی ده گۆرئ به یه کیکي تازه ی

وهزيفه و فرمان كه جيى خهريك بوونى به نهفسى خوى تيدا نابيتهوه، چونكه ئه وپش هه ند تهسكه به حال بايى ئه وه ده كا بو ئه نجامدانى فرمانه په يتا په يتا كانى دهسه لاتدار تييدا هه لسوورئ. چاكه و خراپه ي ئه و قه پيلك و ناوه روكهش له دهست ئه ديب و هونه ركاره كه درده چئ و به ند ده بي به چاكه و خراپه ي خاوه ن دهسه لات و فرمانه كانى، ئيتر كوردى گوته نى خو و تالع.

ئهمانه ي گوتمان له جيى خويان بن. به دوا ئه واندا تييينيه ك هه يه ناكرئ چاوى لئ بپوشين: ئه ديبه كانى ئيسلام له كولانه ي شيعره وه هه ناسه ييكي نيوه ره هاى يان هه ليناوه و گوزه رگه ييكيان بو خويان كردوته وه گه پ و سه يرانيكى تيدا بكه ن. سه رنجيىك بده ده بيىنى هه موو ئه و قسه ناجايه زه كه له ئاخوتن وه يا له نووسينى په خشاندا ياساغ بوه له هه لبه ستدا رئ دراوه به گوته نى. ئه و بير و راينه ي كه له په خشاندا پياويكى وه ك «ابن الراوندي» پئ زه ند يق ده بوو له شيعريىك وه يا چوارينه ي «خيام» ئك به ناوى ره مز و تصوف و له رئي ته ئويله وه ده خرايه پشت گوئ. زور قسه ي ئه وتو كه له نووسينى په خشاندا ده بوه هوئ بيحورمه تي نووسه ره كه، له هه لبه ستدا شوهره تي بو شاعير په يدا ده كرد. من نامه وئ بليم هه رچى مه نفه ز هه يه له رووى نووسه رى په خشان به سترابوو. وابوه نووسه رى يه كجار به هيز له په خشاندا قسه ي به جورته تي كرده و لئ نه گيراوه، به لام كه قياسى شيعر ده كه ي له گه ل په خشاندا له رووى ئازادى ته عبيره وه چ نيسبه تيىك له نيوانياندا نامئنى. شيعر شالوى بو مقدساتى ئه وتو برده كه س جورته تي نه كروه به قسه وه يا نووسين سييه ك و چواربيكى ئه و رپيهش بيرئ:

«خاكم بدهن مگر تو مستى ربي»

له شيعر نه با، مه گه ر له ورپنه، دهنه له سه رانسه رى ولاتى ئيسلامدا جيى نه ده بووه.

وه ك ديتته به رچاوم ئه م زاهيره يه ي مه و دادان به ته عبير له شيعردا هه ر ده لئى هو دنه ي نيوانى له شكرانه كه چه ك داده نين و جهنگ ده وه ستين و پشووى سه سانه وه ده دن، يا خود «هايد پارك» ي له نده نه بو هه موو كه س كراوه ته وه. مه يله و برياريكى گشتى دراوه ئه و قسه ي كه به عاده ت له خه لقى به داويوه ده كرئ بو شاعير خاله به خش بئ.

هه لبه ت ئه وه ده بي بزائين له سروشتى شاعيردا بيحيساببيىك هه يه شه فاعه تي بو ده كا. كه س به ته ما نيه شاعيريىك وه ك خه لقى ديكه له قسه كانى «جدى» بئ. به قال كه بلي كيلوى سيو به دوو دره مه مه بايه خى گه ليىك زياتره له خه يالبازي شاعيريىك كه ئه ستيره ده كا به پولووى سه ر سه بيله كه ي. هه زار و سئ سه د سال زياتره قورئان له باره ي

شاعیره کانی ئەوسای گوتو «يقولون ما لا يفعلون». بەدوا ئەو ئايەتەشدا شاعیر ھەر وای بۆ لە قەلەم دراوہ کە قسەکانی ئارایشت و شەکر و نوقلن. بەلێ کە شیعری شاعیریەک لە سنووری خەيالبازی و شوخیتنی و کەمشەرمی تێپەراندی بۆ ناو جەرگەى سیاسەت وەیا ئایین و بەرژەوهند و باوەرى تیک دایى ئەوسا ئەویش حیسابى «جدیة» تى بۆ کراوہ و، لەو گوێرە، دەسەلاتى سیاسى و ئایینى بەرھەلستى نیشان داوہ و سزای بۆ داناوہ، بەلام بەر لەو خەتەى نیوانى تیک دان و تیک نەدانى بەرژەوهندى دەسەلاتدار، شاعر گەلیک مەیدانى جوولانەوہى ھەبوو کە نووسین و ئاخوتنى عادەتى نەیانبوو، ئیستاش نیانە.

وہک شاعر گۆرانى و بەستەش، کە شیعری ئاوازدارن، زۆر ئازادتر بوون لە ئاخوتن. ئەوہى پى دەگوتى «ئەدەبى مەکشووف» کە لە بەستەى گۆرانیاندا بەدى دەکرى، لە ئاخوتندا دەبیتە ھوى شەرە چەپەلۆک. ئیمکان نیە ئەو قسە بەرھەلایانەى ناو بەستەى کوردى کە لە مەجلیسى پیاو و ژناندا بە گۆرانى دەگوتى بە ئاخوتنى عادەتى لە کەس بسەلمینى. گۆرانى بیژیک بچیتە ناو ژنان و بەستەکانى بگۆرى بە قسەو لە ویدا بیانکا سەد تیلای بە پشت و شانان دەکەوئ. کوردەوارى زۆر زمان دەگرى لە درکاندنى لەفزی ئەوتۆ ناوى لەشى ئافرەتى تیدا بى، تەنانەت نالى ژنەکەم، دەلى مندالەکان... نالى خوشکم، دەلى ھەمشیرەم. کەچى لە گۆرانى و بەستەدا گرى زمان دەکاتەوہ بە جۆریک رووى ئافرەت سوور ھەلدەگەرىننى.

روخسەتى رەھایى کە لە شاعر و بەستە و گۆرانى دەردەکەوئ لە کارى بە جورئەت تریشدا ھەر مەوجودە لە ناو کوردەوارى. شایى رەشەلەک یە کینکە لەو روخسەتانەى کۆمەلایەتى کە لە تەنگزەى عورف و عادەت و یاسا کەم دەکاتەوہ. لە رەشەلەکدا نەبى ھەرگیز رینگە نەدراوہ بە کور و کچى کورد ھیندە لە یەکدى نزیک بنەوہ. ئەو کور و کچەى لە دەستى یەکدى ھەلدەپەرن ئەگەر لە پەنایەک وەھا دەست لەناو دەست بدیتى ھەرا بەرپا دەکەن. لەناو عەشیرەت، بەتایبەتى کۆچەر، جۆرى دیکەى روخسەتى کۆمەلایەتى ھەیە کە لە شارەکاندا پەیدا نابى لەوہوہ ھاتوہ گوزەران رینگەى بۆ تەخت کردوہ.

ئەم ویتانەى رەھایى و بەرھەللاى لە ئەدەب و ھونەر و کۆمەلایەتى کوردەوارى دەھینمەوہ بۆ ئەوہ ھانتى ناوى کور بۆ ناو ھەلبەست نەچیتە ناو چوارچۆھەییکی غەلەتەوہ. وەک دەشبینى پەراویزى ویتەکان گەلیک فرەوانن، سەرەوژوور دەبنەوہ بۆ میژووویکی یە کجار کۆن، پانیش دەبنەوہ تاکوو روویوویکی یە کجار بەرین لە تیکرای ژيانى کۆمەلایەتى

دەگرنەو، يەخەگىرى ھەموو بابەتېكىش دەبن ھەر لە شتى كەم و بى باپەخەو تا دەگا بە دەستوراتى رەوشت و عادەت و ياسا و ئايىن.

تاكە مىسالى «ژن ھەلگرتن»⁶³ لە نيوان عەشرەتاندا بەسە بۆ گرنىگى ئەو مەيدانانە كە بەرەللايى جىي خۇي تىدا كىرەتەو. تۆژىنەو ھى پىويست لەو سەرەباسانە ئەوئىش وەك گەلى سەرباسى دىكەى ھەلمانبواردن كارىكى دوورودرىژ و سەربەخۆيە، لىرەدا ھەر ھىندە بايى ئىشارە بۆ كىردن بكا مەوداى باس كىردىان ھەيە، وەنيە ئىشارە بۆ كىردىش بىسود

63 - بەو دوايىە گوتارىكم كەوتە بەر چاۋ لەسەر «ژن ھەلگرتن و رەدوو كەوتن» لە گۇفارى «بەيان» دا بلاۋ كرابوۋە كە ئەوئىش بەسەرداچوونەو ھى گوتارىكى لەمەو پىشتر بوو لە بارەى ھەمان بابەتەو.

من گوتارى يەكەم نەدیتو، بەلام ھى دوەم خويىندەو و بە دلېشم بوو. چەند تىبىنە كە ھەبوو لە بارەى ھەندى لايەنى رىزمانى گوتارەكەو خستەم سەر كاغەز و لە بەياندا بلاۋ كرايەو. ئەو ھى راستى بى ئەگەر گوتارەكەم بەدل نەبويا لە چ لايەنىكەو بەسەرىدا نەدەچوومەو.

لەگەل ئەمەشدا دەبى رەدوو كەوتن و ژن ھەلگرتىش وەك زاھىرەبىكى كۆمەلايەتى بخرىتە شوئى راستەقىنەى خۇي لە تابلوى تىكرائى كۆمەلدا. ئەم زاھىرەيە، بەتايبەتى لە نيوان رەوئەند و عەشیرەتەكانى خەرىك بە ژيانى كۆچەرى و نىو شاخ و لىرەواردا، دەچىتە رىزى زنجىرەى «چاۋپوشىن و لى بوردن» كە كۆمەلگەى تەنگ پىھەلچىراوى رۆژھەلاتى مسلمان ھەناسەبىكى بىپەروايى تىدا ھەل دىتى و بەپى داخووزى دەوروبەرى ژيان و بەرژەوئەندى گوزەران، ھەرىكە لە ھەرىمە جوداكانى ئەو كۆمەلانە لە مەيدانىكى گرنى كۆمەلايەتدا رىي پشوى ھەسانەو ھى بە خۇي داو. ھەروەك شار و قەسەبچەكان لەبەر تىكزانى خانوكانىان، ناوانو، گۆرەپانىكىان تەرخان كىردە بۆ مەبەسى جۆر جۆرى داخووزى كۆمەلايەتى وەك يارى مندالان وەيا بەرپا كىردنى شايى و زەماوئەند وەيا جەلو گرتنى ولاغى ميوانى زۆر، ھەوھاش گەل بە تىكرائى گۆرەپانى مەعنەوى خستوتە نيوان كۆمەلە خانووى بەندىخانەكانى ياسا و نەرىت و داب و دەستور و ھەرام و ياساغەو، بەمەشدا لە رىي ھەست كىردنى سەلىقەو كارىكى پزىشكانەى كىردە كە ھەندىك لە پالەپەستوى ياساغ و ھەرام نزم كاتەو.

لە بەشىكى تىپەرىبوى ئەم نووسىنە باسى «مىرمىرائى» كرا، لەوئىشدا گەلى كوردى بىندەسەلات تەقلەبىكى سىياسى لىداو و خۇي ئارەزوى دىوى دەسەلات و ھوكمىرائى كىردە كە ھەر نەبى بە گەمە ھەندىكى لى بچىژى و ئارەزوى پى بىشكىنى. گرىمان مىرمىرائى لە نيوان گەلىكى خاوەن ھوكمومەتدا بەرپا كرا، لەوئىشدا چىنى بىندەسەلات و ھەژار لاسايى چىنى خاوەن دەسەلات دەكاتەو و كرمى دلى خۇي بەو كارە دەمرىتى.

بەداخەو مەوداى درىژەپىندانم نە، ھەر ئەوئەندەم رىي قسان ھەيە لىرەدا كە بلېم ئەم روالەتانەى «لە عادەت دەرچوون» دەبى بخرىتە شوئى راستەقىنەى خۇيانەو و لەبەر تىشكى داخووزى كەنى كۆمەلايەتى و بەرژەوئەندى لىيان بكوئىرەتەو.

بى چونكى سەررەراي خزمەتى ئەسلى مەوزووع زىھنى خويئەرىش بەرەو لايەنى ئەوتۇ دەبا
لە سەررەرى كۆمەلايەتيدا كە وا رەنگە لەبەر زىدە مەشغەلەت بىرى لى نەكاتەو.

لەناو عەرەب، لە كۆنەو، شاعىر گەلىك رۇخسەتى پى دراوہ كە ئەگەر شىعەرى نەگوتبا
بۆى نەدەبوو بە رۇخسەت: جگە لە تىپەراندىنى سنوورى عادەتى شەرم و شكۆ، لە جەرگەى
زمانىشدا رىي دراوہ لە چەندىن جىگەدا گوئى نەداتە دەستوورى زمان، تا دەبىنى گوتەى
«يجوز للشاعر ما لا يجوز لغيره» بوە بەقسەى نستەق و پەندى پىشيان.

ئەم تەنگەتاو بوونەى بوئى شەرق لە نيوان تەسكايى پەراويزى تازادى لە كردار و گوفتاردا
كە واى لى كردوہ مەيدانە تەسكەكان بكوئىتەوہ و «راوح» يان تىدا بكا، بۆتە سەبەبى
ئەوہش هيندە ماھىر بى لە ئارايشتى وشە و يارى كردن بە وانا. ناتوانم دريژە بە شى
كردنەوہى فەكرەكەم بدەم بەوہندە واز دىتم كە بلىم لەگەل پەرسەندى ياساغ كردنى
دەربىنى جوولەى دەروون بە هوئى تەدخلى سىياسەت و كۆمەلايەتى و ئايىنەو، شاعىر و
نووسەر دەسەلاتى ھونەرى خۇيان لە ئارايشت بەكار دىتن چونكە لەو مەيدانەدا ياساغ
كردن كەمە، يا ھەر نىە. ئارايشتىش ھەر لە وشەدا نابى لە واتاشدا دەبى لە رىي «تورىە و
كنايە و جناس و زور واتايى و مفارقە و چەندىن فەندى ترەوہ». كوتانەوہى ھەموو
مەيدانىكىش جوړىكە لە ئارايشت: شاعىر بۆ ئەوہى بگوئى خاوەن دەسەلاتە لە ھەموو
مەوزووعىك شىعەر ھەلدەبەستى، بەلكو ھەموو پىتەكانى ئەبجەدیش دەكا بە قافىەى شىعەر.
زور بە جوړىكى عەفوى شاعىرىكى كورد وەيا فارس بۆ مەبەسى ديارخستنى توانايى خوئى
لە شىعەردا پىتى «ف، ر، ط، ظ..» دەكا بە قافىە ياخود شىعەرى كافرانە دەلى ياخود دەكا بە
«متصوف» يا مەدحى شەراب دەكا يا بە كوردا ھەلدەلى: رەنگە لە ھىچ مەيدانىكىش لەو
مەيدانانەدا چ جارەن ئەسپى لىنگ نەدابى.

شوعەراى ئىسلام لە سەردەمە دەولەمەندەكانى دەولەتى ئىسلامدا، چ لە بەغدا چ لە
پايتەختەكانى دىكەى دوور و نزىك، بەھوئى ژيانى ھەمەچەشنەى ئابوورى و رۇشنىبرى و
بازرگانى و ھونەرى و زانستىيەو، لەو قەلەبالغىەى وەك پۆرەھەنگى رۆژگارەكانى دەسەلات
و ساماندا دەيان توانى تا رادەبىك ئەوہ بلىن كە حەزى لى دەكەن، بەتايبەتى لەو كاتانەدا
كە باوہرى ئايىن خەرىك بوو موناقتەشەى زىھنى و عەقلى بكا لەگەل فەلسەفەى پۇناندا،
مەيدانى تازادى بىر و باوہر بە «ضرورة» زور فرەوان بوو چونكە ئايىن بۆ خوئى خەرىك
بوو لە رىي عەقلەوہ فەلسەفە بىەزىتى.

ئەم ئازادىيە بەردەوام بوو تا ئايىن لە دروست كردنى فەلسەفەى تايىبەتى خۆى بۆو و
كردى بە جىگىرى فەلسەفەى يۆنان، لەو بەولاولە بە تەبىعەتى حال قسەى بەرەللا زۆرتر
لە جارەن بە دىوارى ياساغ بوون دەكەوتەو.

دواى بەسەرچوونى دەورى گەشەدار بە وىران بوونى عالەمى ئىسلام، بەتايىبەتى بەغدا،
لەژىر سەمى لەشكرى مەغۆل مەيدانى دەمەتەقە و رەخنە و ئازادىيە بىر وەتەنگ هات تاكوو
پىاوى ئايىنىش ئەو مەودايەى جارەن هەيىوو لە دەستى چوو، دەمەوى بلىم دەورى «قىياس
و مقارنە و اجتهاد و استدلال» يە كجارەكى بەسەرچوو واى لىهات مەلايىك رەخنەى لە
«ابن الحجر» گرتبا كافر دەكرا. تەنانەت فەلەكياتى «بطلیموس» كە لە سەدەمى
«وەرگىران - ترجمە»ى دەورى عەباسىيە كان كرا بە قالبى رەسمى بۆ واتاى قورئان و لە
مزگەوتەكاندا بە بەشىكى عەقىدە دەژمىردرا ئەویش بە نىسبەت دواكەوتووى فكري گشتى
لە پاش وىران كردنى بەغدا بوو بە كفر لە تەك و رپنە ئەفسانەيىيەكانى وەك ئەرز لەسەر
پشتى گايە و كىوى قاف دەورى لىداو و هتاد...

خولاسە حەسارى دەورى فكر تەسك بوو بە پى تەسك بوونەووى ژيانى ئادەمزاد لە
هەموو رويكەو. شىعەرى عەرەبى كە سروشتى لە گەل فرەوانى سەحرا و ژيانى كۆچەرى
بىسنوورى پيش ئىسلامدا گونجاوو بەوهدا كە نەفەس درىژى و رەوانىيىزى هەوتى
دارشتنى بوو، ئەویش خزاىە ناو قەپىلكى تەنگى وشەسازى و گەمە كردن بە واتا و خەرىك
بوون بە «بدىع». بەستەلەكى دەورى شىعەرى عەرەبى نەتوايەو تا دواى داگىر كردنى مىسر
لە لاىەن ناپلىونەو، واتە تا ساللەكانى ناوهندى دەسەى نۆزدەم.

هەرەك تەسكى مەودا لە دەور و پشتى شاعىر بوو بەهۆى «تفاعل»ى لە گەل سروشت و
كۆمەل كەم بۆو و لەو رپىيەو وپنەى پر نەقش و نىگارى تىك هەلكيشانى واتا و وشەى
بەرەم دىنا، دەبىنىن ياساغ كردنى وپنە كيشان و پەيكەرتراشى لە ئىسلامدا روى
هونەركارى وەرگىرا بۆ لای «خەت» و لە مەيدانى خەتخوشىدا ئەوئەندە ماوئى بووى
هەندىكىشى تى هەلىنايەو لە حىسابى وپنە كيشان و پەيكەرتراشىدا، واتە قەرزى ئەوانىشى
دايەو بە خەتخوشى. سەيرت نەيچ كە ئەو وردە سەنەتەى بەندىيە كان تىيدا ماھىر دەبن
لە چەند سالى گىرانيان و مانەويان لە بەندىخانەدا، خەلقى دەروەى بەندىخانە نەگەن بە
پايەى ئەو مەھارەتە چونكە بەندى هەموو هيزى زىھنى خۆى لەو كارەدا سەرف دەكا،
خەرىكى گوزەران و مەشغەلەتى ژيانى ئازاد نىە كە نەھىلى پەرژىتە سەر خۆ تەرخان
كردنى تەواو بۆ سەنەتەكە. شاعىرىش وەك هەموو ئادەمزادىك كە بكەوتە ناو

چوارچيويه يکي ته سکی ژيانه وه، رهفتار و گوفتاری له گویره ی پنداويستی حوکمی ټو تهنگزه يه ده بی.

له کولانه وهی ټو راستییه وه را ده توانین به نیگاییکي روون سهیری زاهیره ی «غزه ل بؤ کور» بکه یین که له دیوانی شاعیره کاندای ده دیتري: به زوری و به جوړیکي گشتی غزه ل بؤ کور له سه رچاوه ی «هونه ر بؤ زات»⁶⁴ هوه هه لدهستی که ټویش بؤ خو ی به ره هه میکی کوتومتی که م بوونه وهی «تعامل» ی شاعیره له گه ل ده ره وهی نه فسی خویدا. لایه نی هونه ری دوور له عاتیفه ی شاز به وده دا یه کجار ټا سکرای ده بی که شاعیریکي خو ی شاز نه بی، له وه سفیکي ده یکا به ره و «تجرید» ده روا و خه ریکي دؤزینه وهی «مفارقة» ده بی بؤ نیشان دانی ده سه لاتی خو ی له مهیدانه بیفیله ته قلیدییه که ی وشه و مه عنا تیک هه لکیشاندا. وا هه یه شاعیر ټه وهنده به نه زاکه ت له گه ل خه یالی مه عنا ی «مجرد» ی په یکه ری کور ده دو ی لایه نی «جنس» له بیر خو ی و خه لقیش ده باته وه، هه ر ده لئی له په راویزی روحیدا وا بلند ده بیته وه ده گا به ټاسوی «تقدیس» و پاکسروشتی. نموونه له و با به ته یه کجار زوره، لیړه دا شاکاریکی «نالی» دیتمه وه بهر سه رنج و ههستی خوینته ر تا له گه ل مندا سهیری ټو دیمه نه پر په رسته بکا که خه یالی نالی وه ک ټا ویتته چیه ره ی کوریکي بی دوو باره ده کاته وه:

زور حه یفه له بؤ که عبه یی حوسنت که به سه یا
«نجاشی» خه تت هاتوه نیژیکه خروجی

هه رچه ندی ده که ن قطعی سه رت دیته وه ټه ی خه ت
وه ک هیندووی سه ححاری مه جووسی چ له جووچی

ټه وا رووی کوره که ی کرد به «کعبه» که قبیله گای هه موو مسلمانانه و روژی پینچ فه سلان سه جده ی له به رانه ردا ده بن.. کار گه یشته نویتز و سه جده و قبیله، له عاتیفه ی گوشت و خوین په رست پچرایه وه وه ک رهش له سپی بیچریته وه. له وه به ولاره پنیویست نیه من واتای شیعره که ت بؤ شی که مه وه، خوت ده بیینی و تیدده گه ی.

64 - لیم به سه هوو مه چو له ودا که ده لیم «هونه ر بؤ زات» چونکه من له دژی ټه وه نیم شاعیر و ټه دیب و هونه رکار ته رجومانی زاتی خو یان بن، به پیچه وانه، که ته رجومه ی زاتی خو یان نه که ن ده بنه تووتی وه یا ریکورده ر و قه وان، شتی غهیری خو یان ده لینه وه. به لام ټه مهش حه قیقه تیکه که ټه دیب هه ر عاتیفه ی خو ی کاویژ کرده وه و «تفاعل» ی له گه ل ده ره وهی نه فسی خو ی نه ما به راده ی پچرانه وهی له دنیا نرخی به ره هه می که م ده بیته وه و وا باشه مه وزووع به زاتی ټه ده بییدا تیپه ری و بیته به ره هه میکی ټازاد.

ھەرچی شیعری غەزەل بۆ کۆر لە دیوانی حاجی قادردا ھەبە لە تەرزى ئەو بەیتە و دوو بەیتەى نالین غەیری خەیاڵبازی و وشە و واتا تێکبەستن و لەبە کدى ئالاندن تێپاندا نیه. یە کینک لەو ویتانەى کە لەبەر پەیکەرى کورپیکى حەقیقى گیان لەبەر کیشراپى غەزەلە کەى «لەسەر تەناف کە لەرزى ھەتیوی سەندووسى» یە. لەو برە شیعەرەدا حاجى قادر ھیندەى سەنعەتکارى و خەیاڵ بازى و ئەفسوون سازى کردو ھەتیو ھە کە و سەماکە و سەماگەى بە ھەموو تەماشایانەو ھە کردو بە شانۆیە کى خەیاڵى کە خامەى خوی تێیدا بە جۆرک ھەل دەسوورپیتى فنوونى ھەلپەرینمان لەبیر بیاتەو ھە لەبەر فنوونى نەخش و ئارایشى ئەدەبى.

لە دیوانە چاپ کراو ھە کانى حاجى تیکرای ئەم برە شیعەر 7 بەیتە، بەلام لە دەستنووسیک کە لەبەر دەستم دایە و مەلا رەئوفى سەلیم ئاغا بۆ کۆرى زانیارى ناردو سەریاکى غەزەلە کە ھەفدە بەیتە، دوو بەیتى ھەرەبیان تێدایە لە دارشتنى زمانى و ریزمانیەو ھە کزن نەختیکیش کەموکەسرن، ئەوانى دیکە چەندى بلی ھونەر و فەند و فیلى شاعیرانەیان تێدایە. وا پى دەچى سەماى ھەتیو ھە کە لەبەر ریکویپیکى و بزووتنەو ھى ھونەرکارانەى کە نیشانى خەلقە کەى داو، لە لانی خویەو، یارمەتى دەسلاتی ئەدەبى حاجى قادری داپى بۆ گەیشتن بەو پایە بەرزە لە دارشتنى واتادا. ئەم غەزەلە لەمەیدانى خۆیدا ھە ک ھینە کەى «ابن الرومى» دیتە بەر چاو کە لە ھەسفى ئافرەتیکى گۆرانیبیژى داناو، فەرقیک ھەبى لە میاندا ئەو ھەبە کە زەوقى حاجى کوردى و زەوقى «ابن الرومى» ھەرەبیە. ریکەوتیکى زۆر نادیر جاریکیان منى قەرزدارى ئەم برە شیعەر کردو، ئەمەبە گوزارشتە کەى:

لە ھاویتى 1964 بۆ پیرۆزبایى شۆرشى 23 ی یۆلیە، ھەدینکى رەسمى لە عیراقەو ھە چوو بۆ «قاھیرە» من یە کینک بووم لە ئەندامانى. شەویک لە شەو ھە پر ئاھەنگە کان لە «نادى القوات المسلحة» دانیشتبووین بەرانبەر «ام کلثوم» کە گۆرانى بەناوبانگە کەى «انت عمرى» دەگوت. لە تەنیشتمەو ھە وزیرى «التعلیم العالی» - «عبدالعزیز السید» دانیشتبوو، پایوئیکى یە کجار باخەبەر بوو لە ھونەر و ئەدەب بە ھەموو کەرت و جۆرەکانیانەو.

بە یە کەو ھە کەوتینە وتووئیکى قول لە بارەى مۆسیقا و گۆرانى، لەو ھەو ھە قولتر بووینەو ھە بۆ شیعەر و ئەدەب. ھەزى بەو ھە کرد لەو وتووئەدا باى ئیمکان شارەزاییە ک پەیدا کە لە ئەدەبى کوردى، ئیتر منیش ھەندى تاییبەتە کانى ئەدەبى کوردیم بۆ باس کرد و زنجیرەى قسە ھینامیە سەر «مقارنە» لە ھەندى رەو ھە لە میانى ئەدەبى کوردى و ھەرەبى و تا چ رادەییکی شاعیریکى کورد ئاگادارى خویەتى لە رەچاو کردنى قافیەى ریکویپیک و، زۆر جارن، خۆ بەستەو ھە بە «لزوم ما لا یلزم» ھە ھەرچەند ئەو کارە زەحمەتیش بى...

بۇ روون كوردنەو مىسالېكم ھىنايەو و گوتم ئەو ھەلبەستە مەشورەى كە وا «ام كلثوم» خەرىكە لە گۇرانيدا دەليتەو لە واتادا «تناقض» يكي تيدايە، واديارە لە نەزەر عەرەب بەعەيب نەزميرراوہ چونكە كەس ليى بەدەنگ نەھاتوہ، ھەرەك بە سەر شاعيردا تىپەرپوہ بەسەر گۇرانييىز و ئاھەنگساز و ھەموو گويگرانيشدا تىپەرپوہ بە ئەديب و شاعير و زانا و ھونەر كارەوہ. شاعير لەو گۇرانيەدا دەلي، قسەش لە گەل خۇشەويستە كە يەتى:

يا أعلی من ایامی
يا أحلی من احلامی

شتيكي نەدۇزيەو لە نرخدا گەيشتبيتە پايبىك «مقارنە» ى بكا لە گەل نرخى دۇستە كەى رۇژگارى خۇى نەبى، دۇستە كەى بەو ھەلداوہ تەوہ كە لە رۇژگارى بە نرخترە و «أعلی من ایامی» ى دەلي كە چى داوى يەك دوو ديپر ئەو ھەموو عەزىزيە و نرخەى رۇژگارى لەبیر دەچى و دەيكا بە نمونەى نحوستە كە دەلي:

صالح تبيك أيامی
و سامحت بيك⁶⁵ الزمن

واتە بەھۇى تۆوہ ياخود لەبەر تۆ سولحم كرده لە گەل رۇژگارم و لە بەر تۆ چاوپۇشيم كرده لە زەمانە. دەوجا سەير كە دەبى ئەو رۇژگار و زەمانە يە چەند نەحس بن كە بەھۇى خۇشەويستين كەس نەبى سولحيان لە گەلدا ناكري. جار يكيان ھيندە عەزیز بن بگەن بە پايبەى «مقارنە» لە گەل خۇشەويستە كەى ئەمجار ھيندە روورەش بن بە شەفاعەتى دۇست نەبى سلاويان لى نە كرى، لە مەدا «تناقض» دە گاتە ئەوپەر.

گوتم شاعيرى كورد نەك ھەر «تناقض» ى و ھەا رەوا نايىنى بەلكوو كە چارى نەما بۆ مەبەسى ريكخستنى قافىە بيتيک بگورپى بە بيتيكي ھاودەنگى ئەو، لە لايەن ئاوازەوہ عوزر ديتتەوہ و داواى لى بوردن دەكا. ليرەدا بەيتيكي حاجى قادرم بە مىسال ھىنايەوہ كە لەناو ئەو غەزەلەى «لەسەر تەناف» دا ھاتوہ و دەلي:

⁶⁵ - گۇرانيە كە بە شتوہى مىسرى ھەلبەستراوہ نەك عەرەبى نحوى.

له قافیهیی شیعر عهییبه لایدیهین ئەمما⁶⁶
به یادی چاوی ئەمن لادەدەم بهمخصوصی

حاجی له هینانهوهی وشەیی «مخصوصی» پیتی «ص» ی کردوه به قافیه له بریتی پیتی «س»، له راستیدا کورد «ص» به «س» دهخویتیتهوه بهلام له بهر زیده دهسلات و زالی خۆی بهسەر واتا و دارشتندا، ئەم لادانه روالهتییهی بهعهیب داناوه و عوزری بۆ دینتیتهوه و به دوا عوزر هینانهوه دا دهیکا به مونساهیهی ورده کاری واتایی: پاش ئەوهی لادان له قافیه دادەنی بهعهیب و دان پیداهینانه که دهکا به عوزر، شیعر و قافیه قهرزدار دهکاتهوه بهوهدا که لادانه کهی به «ئانقهست» بوه. هەر له لهفزی بهواتای «ئانقهست» یش که وشەیی «مخصوصی» یه لادانه کهی کردوه، به یادی چاوی مه دح کراوه کهش له قافیه لادەدا چونکه دهبی ههتیوه که ئەوهنده بهناز بووی که چاوی نه بریته خهلق و لپی لادابن، ئەوجا لهسەر پینلکهی ئەم بهیتهوه باز داوی بهره ژوووتر بۆ واتاسازی له کوتایی بره شیعره کهدا:

جهینی مه ه روخی میهره زولفی شهو دههنی⁶⁷
سه بهب به قافیه تهنگی بوو حاجی نهینوسی

پینوست نابینم لیره دا خۆ ماندوو کهم به راگه یاندنی وشەیی «تهنگ» و چند لایان دهگریتهوه و چ عوزریکی تازهش دینتیتهوه بۆ هینانهوهی وشەیی «مخصوصی».

به راستی ئەو شهوه، شاعیرییهتی حاجی، زۆر یارمهتی دام چ له لانی ئەوهوه راستییکی بهنرخ له ئەدهبی کوردیدا بۆ ئەدییکی عه ره ب دیارخه م، چ بۆ خۆه لادانه وه بی ئەگه ر حهزم بهوه کردبا له گه ل بهلگه ی مه حکه مدا شانازی به بهرزی زمان و ئەدهبی نژاده کهم بکه م.

دیوانه کهی حاجی جگه له مهش غهزه لی تری ئەوتوی تیدایه خهریکی مه دحی کور بی، نووسه ر که بیهوی شایه دی لی وه رگری پپی ناوی بۆ دۆزینه وهی نموونه خۆی ماندوو کا. بهلام سهیر ئەوهیه یه ک دوو نووسه ری ناسراوی کورد بۆ ئەم مه بهسه یه خه ی شیعی وایان گرتوه پر به ده م هاواریه تی بۆ کچه عه لاقه ییکی نیه له گه ل کوردا: رواله تی شیعره که به سه هوی بردوون چونکه له سه ره تاوه ناوی «فیس» دهبا که پۆشاکیکی کورانه یه:

⁶⁶ - «مصرعی» یه کهم بهم جۆرهش نووسراوه له هه ندی دهستنووسدا. «له قافیه شوعه را عه ییه لایدن ئەمما»

⁶⁷ - ئەمه یه راستی بهیته که، چی له دیوانه کاندای نووسراوه هه له یه.

له سهر شهو رۆژی داناوه مهلین فیسی له سهر ناوه
له بهر با جامی یاقووتی به مشکی وشکی داداوه

ئهم فیسهی لیته دا ناوی هاتوه سه ریوشیکی ژنانه یه له کویه و له سابلاغیش باوه، هی ژنه
کۆیان تاسی زیتری به دهوردا چهسپ ده کری. ده شی «جامی یاقووت» بو ئه و تاسه زیتره
بگه ریته وه. ههر ئهمهش ته شبیهیکی دروسته چونکه ئه گهر زیتره که له بهیندا نه بی
ده مینیتته وه قوماشی فیس و رهنگه سووره که ی که پیی بگوتری «جامی یاقووت» دیاریشه
یاقووت که ماده ییکی رهقه له گهل قوماشدا چ نزیکیه ک له بهیناندا نیه ته شبیه هه لگرئ
ئه وه نه بی که ههر دوویان رهنگیان سووره. جگه له مهش، بریق و باقی تاسی زیتر لینی دی
به سهر پرچی ره شه وه پیی بگوتری رۆژی سهر شهو، فیس رهنگیشی سوور بی ماده ییکی
تاریکه نابریقیته وه.

له و گونجان و نه گونجانهش گهری: بهیتی وا هه یه له بره شیعه ره که دا چ ته ئویل هه لئاگری
وه ک:

له بهرقی رهنگی شهروالی حه یا دامینی هه لمالی
له تهققه ی دهنگی خلخالی له گهر دوون زوهره داماره

یاخود وه ک:

له تهققه ی نال و شهققه ی پانی بهرزی ئاسمان له رزی
تهق و توق که وته سهر ئه رزی دهلین مهحشره هه لستاوه

خلخالی و پانی بهرزی ههردووین مالی بیفیلی ئافرهتن. که شیعه ره که بو کور نه بی ههر
دهلاله تیکی لینی وه گرابی له رووی مهیلی شازه وه له خووه دهچیتته وه.

گه لیک جارن لانی ره مز له و شیعه ره کوردوست یا شهرا بدوستانه هینده غالب ده بی
ده بگه یینیه پایه ی سهرنجی «تصوف» و هیچ په یوه ندی له گهل رواله تی وشه کانی نامینی.
هه ندیک له خاوه ن زوقی ئه ده بی بو ئه وه ده چن ئه و ته رزه شیعرانه که له هه قیقه تدا
مه تلله بیان عیشق و شهرا ب نیه هه موویان ههر تصوفن، به لام راستیه که ی مهیدانیکی
فره وان هه یه له نیوانی «تجرید» ی رووت و تصوفی بیکی نایه دا. هه لبهت له تصوفدا تجرید
هه یه و واتایکی سهره تاییشه تیندا، به لام هه موو جارن تجرید ناگاته تصوف. له ره مزدا

«تجريد» ههيه به شپوهيكي گشتي، تصوف كه خوځي له جهرگه ي رهمزهوه هه لدهستي به هوځي ټهوهوه كه ههر واتاي رووت نيه به لكوو سلوكيشي له گهل دايه، دروشي تاييه تي خوځي ههيه. ټا ټم چوارينه فارسييه يه كيكه له هه لبهستي هه ره به رزي تصوف و رهمز:

يك جرعه مي از حريف مستت برسد
صد چاشني دم الستت برسد

اين جام نهاده اند در تاق بلند
پا بر سر خویش نه كه دستت برسد

واته: يه ك قوم شهرباب له هاوباده ي مستهوه پيت بگا، سهد تامي ده مي «الس ت پي ده گا. ټم جامه يان له تاق بلندا داناوه، ده بي پي له سهر سهر ي خو ت دانبي تا ده ست بيگاتي.

با بگه رينه وه بو سه رو كاري حاجي.

له ديوانه كه يدا وينه يكي ديكه ش هه يه وه ك «هه تيوي سهر ته ناف» كه ټه ويش له كورپكي حه قيقيه وه تيشكي داوه ته وه:

كه هه ستا قامه تي به رزي له فهرقي تا وه كوو ټه رزي
په ريشان زولفي سهد ته رزي به يه كدا دارژا و له رزي

گوته ي ده ماو ده م وا راده گه يه ني، كو تاي غه زله كه ش لي ده فامريته وه، كه ټم بره شيعره وه سفي كورپكي لاوچاك بي كه له حه لقه ي زكري ده رويشه كاني شيخ ټاوره حمانى ټاله باني له كه ركووك به شدار بووبن و حاجي قادي ش به ريكه وت له كه ركووك و ميواني شيخ ټاوره حمان بوه و كوره كه ي ديوه و به م نو به يته وينه ي كيشاوه. ده لين كوره كه شاگرد خه ياتيش بوه، بو يه حاجي كه له دوا به يتدا ده لي:

مرادى من مريدى «خالصه» خه يياتيه كاري
مه لانيك صورته ټاهوو ننگاهه «حاجي» يه ته رزي

لانی مریدبوونی کورہ کہ و خہییات بوونی دەرپرپوه. ئەم وشەییە «خالص» یش ئاشکرایە بە تەوریە شیخ ئاورەحمان دەگریتەوہ چونکہ نازناوی «خالصی» بوہ.

نموونە ی پیتشووتر «لەسەر تەناف کہ لەرزى» لە هاتنی ناوی سندووس تیندا، زاهیر وا رادەگەینەنی کہ وا حاجی قادر دیمەنەکە ی لە کوردستانی ئێران دیتبێ، کەچی بیستوومە دەلین کۆمەلە ی سەماکەر و تەنافباز هاتوونەتە کۆبێ و لە جینگەیینکی نزیک مزگەوتی گەرە نمایشی خۆیان کردوہ. ئەمین ئاگاش لەگەل حاجی قادر بە یەکەوہ لە سەربانی مزگەوتی گەرەوہ تەماشای دیمەنەکیان کردوہ. گویا ئەمین ئاگاش هانی حاجی قادری داوہ بە هەلبەست وەسفیکى تەناف بازە کہ بکا.

بەپێی ریوایەتە کہ هەتیوی سندووسی تەنافەکە ی دەیسێ و دەکەوێ. بەلام لە شیعەرەکەدا لە وشە ی «لەرزى» بەولاوہ شتیک نیە وا راگەینەنی تەناف پسایی و هەتیو کەوتبێ. «شکا مەتاعی زەریفی و قیمەتی لووسی» ش رەنگە و اتاکە ی ئەوہ یی کہ بە لەرزینی هەتیوہ کہ لە سەما کردندا بەسەر تەنافەوہ مەتاعی زەریفی و لووسی غەیری ئەو قیمەتیان شکا یی ئەک هی خۆی چونکہ بەیتەکانی دوا یی سەرپاکیان هەر وەسفی تەئسیری سەما و فنوونی هەتیوہ کە یە.

سەرەرای ئەمە بەلگەیینکی تری لیکدانەوہ شەم بە دەستەوہ یە بۆ تەرجیحی ئەو لایەنە کہ هەلبەستە کہ لە سندووس وەیا جینگەیینکی وەک ئەو لە کوردستانی ئێراندا دانرابێ. گوتم برە شیعەرە کہ دوو بەیتی بێهیزی عەرەبی تیندا یە، پینتریش لە مونسەبەدا بۆم باس کردی حاجی قادر لە پەراوێزیکى کتیبەکە ی سیوطی کہ لە کوردستانی ئێران خویندنی تەواو کردوہ عوزر دینتتەوہ بۆ یەک دوو هەلە کہ لە هەلبەستنی مصرعیکى عەرەبی، کاتی خۆی، دووچاریان بوہ لەو روهوہ کہ ئەوکاتە ی مصرعەکە ی هەلبەستوہ عەرەبی باش نەزانوہ. لەمەرا دەردەکەوێ حاجی قادر هیشتا لە کوردستانی ئێران بوہ بۆ خویندن گەیشتوہ بە پلە ی توانایی لە عەرەبیدا.

هەر بەمەشدا دەردەکەوێ، بەلکو ئیسپات دەبێ، کہ وا حاجی هەلبەستەکە ی «هەتیوی سندووسی» لەو رۆژگارەدا هەلبەستوہ کہ تازە چوہ بۆ ئێران و جارێ لە عەرەبیدا پیادە بوہ، واتە حاشیە کہ و هەلبەستە کہ هەردوو یان هی یەک قوناعی تەمەنی حاجی قادرن کہ سەرەتاکانی خویندندنیەتی لە کوردستانی ئێران. حاجی کہ ئەم هەلبەستە ی لەسەر خواهیشتی ئەمین ئاغا دانایی دەبێ دوا ی کۆتایی سەرلەبەری گەشتی خویندنی بووبێ کہ ئەوسا لە زمانی عەرەبیدا هەلکشوہ و تووشی هەلە ی وەها نایی بە ناقولای لە قەلەم بەدین وەک لە برە شیعەرەکەدا تووشی هاتوہ.

ده توانم به چند روپه رهييكي ليره به دواوه كوټايي به بير و باوهري خوم بينم دهر باره
غزه له بو كور: شاعيريكي كه عاتيفه شازي هه بين و غزه له كه ي له مه يلكي راسته قينه وه
هه لستي دم و دووي تا بلئي جياوازه له هي شاعيريكي خه يالبازي واتا په رست. به راده
نيزي كبوونه وه ي شاعير له مه يلي شاز قسه و ته عبيري به ره و واقعيه ت دهر او و له رهمز
دوور ده كه و يته وه، ته نانه ت له م واقعيه ته شدا هه موو شاعيره كان له يه ك پله دا نين، وا
ده بي شاعير له ديمه ني كور شيوه ي جوانيه كه ي خو شده وي بي ئه وه مه يلكي حه يواني
به هيز تيكل بكا له و خو شو يستنه دا. له م دريژه پيدانه ش مه به سم هه ر ئه وه يه خو يته ر به
سه هوو نه چي له رواله تي واتاي شيعري شاعيري روزه لاتي كون چ له مه يداني غزه له بو
كور بي، كه ليره دا مه بحه سي بنجييه، چ له مه يدانه كاني ديكه ي غزه له و قه سيده بي.

كومه ليك هو ي تاييه تي روزه لات واي كرده شاعير و ئه ديه كاني ئه وه بلين كه نايكه ن و
باوه ريشان پيني نيه. ئه م مه و زووعه ش سنووريكي نيه كوټايي پي بيني و تا به دواي كه وين
ليي نايينه وه، بو يه هه ر هينده ي لي دوام كه روونا كييك بخاته سه ر تا قميك له
هه لبه سته كاني حاجي قادر و وه رامي هه ندي گوته و نووسيني ئه م و ئه و بداته وه. له
نووسينه كه مدا، به داخه وه، چه ندين سه ره باسي وه ك هي ئيرانه كه مو كه سر و نيوه چل
ماوه ته وه له ترسي دريژه كيشاني بي سه رو بن، به لاي باوه ري خومه وه هه ندي جار ئه وه ي
نووسيو مه له بهر زيده كورتي وه ك مه ته ل و رهمزي كيميا بوه، رهنگه به ولای كردنه وه ي
مه بحه س بو دمه ته قه و ساغ كردنه وه، هه ر ئه وه نده سوودي بوويي كه خومي كردنيته
ئامانجي توانج. له گه ل ئه مه شدا رازيم له كه مو كه سريك نووسه ران بانگ هيشتن بكا بو
ته واو كردن و ريكوييك خستني با مزه كه ي خو خستنه به ر ره خنه ش بي له منه وه.

حاجي قادر وه ك ئه ديب و شاعيره كاني ديكه ي كورد و غه يري كورد ئاگاداري
سه رجومه ي شيعر و ئه ده بي ئيسلام بوه و له هه موو كانيا ويكي ئه و ئه ده به واتاي نوش
كرده و رهنگ و ويته ي ديوه، له گو يره ي دياردانه وه ي ناو و به ره همي شاعير و شايره راني
كورد له ديوانه كه يدا به دياره يه كجار باخه بهر بوه له دهنك و باس و شيعر و هه موو
سه روبه ريكيان، وه ك بلئي به تاييه تي خهريك بوويي بو وه ده ست هيناني خه بهر و ئه سه ريان
زياتر له وه ي كورديكي ديكه خهريك بوويي و زياتر يش له وه ي خوي خهريك بوويي به
شوعه راي غه يري كورده وه. ئه وه ي راستيش بي له حاجي قادر چاوه پروان ده كرئ چي
سه ربه كورده ويه پيوه ي ماندوو بوويي بو كو كردنه وه و نه فوټاني.

لیره‌دا باسی غه‌زل بۆ کور فکر م ده‌با بۆ چهند به‌یتیک له دیوانه‌که‌ی حاجی قادر که‌وا
حیکایه‌تی له زاری براده‌ریکه‌وه ده‌گیریتته‌وه و له جینگه‌ی له‌باردا ئیشاره بۆ به‌یتیکی شیخ
ره‌زا ده‌کا و حاجت ناهیلی به‌ وشه‌ی «صریح»:

ئهم قسه با لیره بی ماندوو بو ووم⁶⁸
بۆت بکه‌م باسیکی بۆیان کردو ووم

پینی گوتم ئه‌حبابه‌کی صاحب حه‌شه‌م
سه‌رگوزه‌شتیکم هه‌یه با بۆت بکه‌م

دوای چهند به‌یتیک ئه‌مه ده‌لی له زاری براده‌ره‌که‌یه‌وه:

ماهی بن میهرم له ده‌رگا هاته زوور
ماته‌م و شین و غه‌می کردم به‌ سوور

کورت و کرمانجی که‌ گرتم بی ره‌زا
خستم و باقی وه‌کو به‌یتی «رضا»⁶⁹

ئهم نیوه به‌یتیه‌ی دوایی ئیشاره‌یه بۆ فه‌رده مه‌شوره‌که‌ی شیخ ره‌زا که‌ وا چهند جوولانه‌وه
و هه‌لسوور داسووری نیره‌رستانه‌ی کۆ کردۆته‌وه و له نیویاندا «گرتم و خستم» هه‌یه.
لیره‌دا حاجی بی ئه‌وه مه‌تله‌بی بی، شایه‌دیکی به‌ ده‌سته‌وه داوه که‌ ئه‌و ئاشناییه‌کی رۆژ به
رۆژی هه‌بوه له‌گه‌ل شوعه‌رای کورد و به‌ره‌مه‌کانیان، چونکه‌ دووربوونی له‌ ناوچه‌ی
کورده‌واریه‌وه ده‌بوه مانعی زانینه‌نه‌وه‌ی خیرا به‌ خیرای ئه‌و ته‌رزه‌ شیعرا نه‌گه‌ر به
دوایاندا نه‌گه‌رابا و مه‌راقی کۆ کردنه‌وه‌یانی نه‌بووبا.

له فه‌رزی هاتنی یادی ئه‌و به‌یته بۆ ناو هه‌لبه‌سته‌که‌، خۆی له‌ خۆیدا به‌ ته‌نها نه‌بیته به‌لگه‌،
بیگومان له‌گه‌ل تیکرای شاره‌زایی حاجی به‌ شیعر و شوعه‌رای کورد ده‌بیته که‌رتیکی

68 - ئهم دوو وشه‌ی کۆتایی دوو مصرعه‌که‌م وا نووسی تا‌کوو کیشی شیعه‌ره‌که‌ تیک نه‌چی، له
راستی‌شدا خویندنه‌وه‌ی ئاساییشی هه‌ر وایه هه‌رچه‌ند به‌دوا یه‌کترا هاتنی سی پیتی واو، چاو لینی
ده‌ره‌ویته‌وه. له ریتنووسی کوردیدا «بۆر - ظمه» شکلی سه‌ربه‌خۆی نیه‌ واوی بۆ دانراوه، له سی
واوه‌که‌ش دوویان بۆرن هی ناوه‌راستیان واوه.

69 - ئهم وشه‌یه‌م «رضا» نووسی که‌ دیار بدا بۆ «شیخ رضا» ده‌گه‌ریتته‌وه ده‌نا مه‌علوومه‌ ده‌بی
کوردانه «ره‌زا» بخوینرتته‌وه و وه‌هاش بنووسری.

دهلالهت به خش له به لگه ييكي فرهواني زور كهرت. زاتهن له گه ليك حالدا راگه ياندني به شيكي كه له شتيكي زور ههر وايه، بو ميسال ده ليم زانيني «ئه نشتاين» له تاك تاكي پرسياره كاني ريزي نابيته به لگه ي زيده زانيني؛ تيكراي زانيني ده يكا به فهيله سووف له ريزيات.

ئهمه كورته ييكيه له حيكايه ته دريژه كه ي «غه زهل بو كور»، بو خوت له سه ر باسه كاني بكو له وه و به تالاييه كاني پر كه وه. بو من چي تر ئيمكاني نيه له سه ري برؤم، ده زانم زار كردنه وه بو دوانيكي كورت له ههر يه ك له سه ر باسه كان وه ك گلور كردنه وه ي توپه به فره سه ره و ليژ به سه ر به فردا ههر ده روا و زياد ده كا.

ئه وه ي راستي بي به ستنه وه ي شيعري كوردي سه ده ي نوزدهم به زنجيره ي ميژوويي شيعري عه رب و ئيسلام تا باسه كه خو هه لده ييچي له شيعري پيش ئيسلام و له ويوه سه ره و ژير ده بيتنه وه به شكليكي مه فهوم، كاريكي يه كجار گرنگه و زوريش پيوسته، به لام له وانه نيه به دم باسيكي تره وه كه نه ي لي بكرى. شي كردنه وه ي شيعري كومه لدوست له گه ل تيكل بووني شاعير به كار و باري كومه لايه تيه وه گه ليك مه ته لي نامه فهوومي ئه ده بي ئيسلام هه لديتي.

من له م ئاخه ليويه به شي دوه مي نووسينه كه م تنها بايي ئه و زاهيره ي غه زهل بو كور له ديواني حاجي قادردا بخاته نيو چوارچيوه ي ميژوويي و كومه لايه تيه وه خهريك بووم به باسه كه وه. چه ندي لي ره دا گوتومه و نووسيومه، له بهر زيده كورتي، ههر ده لي پيرسته بو سه ر باسه كاني ژير عينوانيكي گشتي. چ زيانيش نيه له وه دا نووسه ران تاك تاكه ي ئه و سه ر باسه لئ بكو لنه وه به مه رچييك له تيكراي تابلوكه دانه برن. دابريني روا له تي كومه لايه تي له زنجيره ي رووداو و هه لكه وت و به سه رهاتي ميژوويي ده يكا ته موعه م ما و ده يخاته تاريكايي بي په يوه ندي و بي سه رچاوه ييه وه.

له سه رگوزه شته كاني كو نينه كه ده گوترا «هه بوو نه بوو پاشايه ك هه بوو ناوي مه حمود بو...» وا ده هاته بهر زيهني گوينگره وه پاشا كه و شاره كه و خه لقه كه وه ك بلقي سه ر ئاو له نكاورا په يدا بوون. ده بي نووسيني نه وباو بلقه كه له بني گو مه وه به سه ر خات.

«...»

-- ئا --

رېكەوت وا بوو كاتىك چاپکردنى ئەم نووسىنە گەيشتە باسى كوردایەتیی عەبدوڕەحمان پاشای بابان و تەئسىرى ئەو لە بەکارهینانی زمانى كوردی لەلایەن شاعیرانى بابابەو، مامۆستا هیمەن خەرىك بوو كتیبه كەى «ئۆسكارمان» ی لە رېتووسى ئەلمانیه و دەهینایە سەر رېتووسى كوردی لەسەر خواهیشتى كۆرى زانیارى كورد. لەویدا هەندى بەیتى «عەلى بەردەشانی» هاتبوونە بەرچاو كە لە سەردەمى عەبدوڕەحمان پاشادا هەلى بەستبوون و گیانیكى كوردایەتى ئاشكرايان تىدایە. بەردەشانی خۆیشى لەو كاتەدا یەكێك بوە لە بەره و تاقمى عەبدوڕەحمان پاشا.

لە وتووێژدا كە باوەرى خۆم روون دەكردەو مامۆستا هیمەن لە لای خۆبەو، بو پست گىرى كردن لە راپەكەى من كە ئەویش لى رازى بوو، باسى ئەو بەیتانەى بەردەشانی كرد و بە بەلگەى بوونى ئەو تەئسىرەى عەبدوڕەحمان پاشای لە قەلەم دان و بەمەدا هیزىكى نوێى خستە ناوەرۆكى باسەكەو. نەختىك دواتر بەیتەكانىشى بە نووسراوێى پى دام كە دەبوو لە كات و جى مەتەلەبدا باس كرابان و لە چاپیش درابان. بەلام داخم ناچى كاتىك كە باسى بەیتەكان هاتە ناووە لە چاپ كردنى باسەكە بووبوومەو بەیە لىرەدا بە درەنگەو كەوتە بەر چاپ. لەگەل تۆماركردنى ئەم بەلگەى نەرخدارەى بوونى گیانى كوردایەتى لای عەبدوڕەحمان پاشای بابان دەستىكى حورمەتىش بەسەر سینهو دەگرم بو گیانى بەردەشانی.

ئەم چەند بەیتە لەو بەندەى ناوبراو، كە لە ژىر عینوانى «بەیتى عەبدوڕەحمان پاشای بەبە» لە كتیبه كەى ئۆسكارمانەو وەرگىراو، مامۆستا هیمەن بى دەست لىدان هیناوەتیه سەر رېتووسى كوردی منیش وەك ئەوم لىرەدا بە چاپ گەياند.

70 - «وشى» بەو گۆلە برنجە دەلین بەر دەستى تیلەگە كیش ناكەوئ كە لە دوا سەپانەو دەئ و مەلۆیان دەكاته كۆل و دەیان با بو سەر خەرمان.

ئەزم عەلى بەردەشانی
دە بەندئیم نەکەى زبانی

بەیتی دەلیم بە دیوانی
مەدحی پاشای کوردستانی

مەدحی پاشای کامیان باشە
شایەد رۆم و قزلباشە

هەر جارئ شیرى دە کینشا
هەمووی دەهاتنە تەماشا

عالم ئالایە چاوشە
مەردە عەبدووررەحمان پاشا

پاشای بەبان جەهانگیری
وێک رۆستەمی زالی پیری

تەحا بە را و تەگیری
رانابویری بە رەزیلی

ناکەم خزمەتی وەزیری
نانی دەستینم بە شیرى

به شیرى نهى قهت پیک نایه
دهولت نایه ته ره دایه

ناچمه سه فیری له حسایه
یاغی دهیم له به غدایه

یاغی دهیم ئینشائه لّلا
خزمه تی ناکه م وه لّلا

ئافه ریم باره که لّلا
ته وه ککول ته عاله لّلا
هه ی کوره به بهینه هه لّلا

«...»

بەر له باسه كهى عهبدوورپه حمان پاشا، جاريكى تريس ماموستا هيمن تيبينيه كى بايه خدارى ره چاو كرد له بارهى زاهيرهى زور بوونى مزگهوت و خويندن و مهلا و فهقى له باله كه تيدا، بهداخه وه ئه وئيش دواى به سه رچوونى كاتى چاپ كردنى سه رگوزه شتى خويندنى حاجى له باله كه تى و ليكولپينه وه له بيروراكانى مهلاى ئيننوئادهم هاته ناوه وه.

بهلاى ماموستا هيمنه وه ئه و قه تلوعامى شاعه باسى سه فهوى به سه ر ناوچهى موكريانيدا هينا له سالى 1018ى كوچى تا ئه و رادهيهى ناوچه كهى چول و هول كرد و كهسى تيدا نه هيشت، بوو به هوى ئه وه دانىشتوانى موكريان، چى رزگارى بوو له كوشتن، بلا بوونه وه به ناوچه كانى ترى كوردستانى دهره وهى ئيران و ژماره ييكى زوربان له باله كه تيدا نيسته جى بوونه وه به هوى دراوسيه تى هه ر دوو ناوچه وه. موكريان كه ولا تيكى پر مهلا و مهدرسه بوو تا كه مزگهوتيكى تيدا نه مايه وه، ته نانه ت يه كه م مزگهوتيكى دواى ئه م كاره ساته له موكرياندا دروست كرايئه وه مزگهوتى «سوور» بوه له سابلانغ ئه وئيش له سالى 1089ى كوچيدا وا پى ده چى زوربهى مهلا و موده ريسه كانى ئه وساي موكريان روويان كرديته باله كه تى و به ناچارى تيدا مابنه وه و بووبنه سه ره تاي زوربوونى مهلا و مزگهوت له ويدا. له مقارنهى سالى قران تيخستنه كه كه 1018يه دهرده كه وئى بو ماوهى حه فتا سال موكريان بى مزگهوت بوه. له مه را مه علوم ده كرئ له و ماوه يه دا هه ر بى مه لاش ماوه ته وه. به مه دا ئاشكرا ده بى ئه و مه لايانهى هاتنه باله كه تى له هه موو عومرى دواى ئاواره بوونيان رييان نه بوه بچنه وه موكريان و هه ر له باله كه تيدا ماونه وه و مردوون.

تيبينيه كه له گه ل رووداوى ميژووبى و زاهيرهى بهرچاو تا بلئى گونجاوه و چ كوسپيكيشى نايته بهر وه زه حمه تى بگيرئ، به پيچه وانه، خوى كوسپ ناهيلئى له بهر زيه نيك بيه وئى به سه ره تاي ميژوو بخاته وه سه ر يه ك و كوون و نوئى به يه كتره وه بيه ستيته وه.

من ليره دا، بو لايه نى پته و كردنى قه ناغه تى رواله تى به به لگه ي مادى، هه لوه ستيكم هه يه: كه خهلقى موكريان به قه له بالغى رايان گويستى بو باله كه تى بيگومان به خويان و هه موو ده ستووراتى كومه لايه تى و پو شاك و خو راك و ته رزى خانوو دروست كردن و... هتاد ه وه هاتوون. به و پييه ده بى شه قلى خويان له سه ره له به رى ژيانى ماددى و مه عنه وى باله كه تى دا بى. له مه وه ده لئيم كه بيين و هه ردوو هه ري م به يه كدى بگرين ده بى زور بارى له يه كچوون له هه ر دوواندا بدوزينه وه. هه رچه ند زه حمه تيش بى توژينه وه له پو شاك و خو راك بكرئ بو ده لاله ت لى وه رگرتن، له و رو وه كه ئه م شتانه زوو ده گو رين و تاييه تيه كانيان ده دو رين، به لام راوئز و له هجه ي قسه كردن به رده وام به يه كدى گرتنى دوو

لههجهش كاريكي تا بليي ئاسانه ئيتر ئه گهر بيت و ليكولينه وهى زمانزانه بكرى له لايهن دوورى و نيزيكي ئاخوتنى موكران له گه ل هى باله ك و ئهم ليكولينه وهيه خزمابه تيبكي وهى سه پاند له و كاره ساته ميژووييه بوه شيته وه، چ گومان ناميتنى له پيكاني باوه ره كهى ماموستا هيمن، رووپه ريكي گرنكي ميژووش بو بهرچاوى بينه روناك ده بيته وه.

«...»

هەرچەند لە کاتی خۆی وەخراویش بێ، چاپ کردنی نامیلکە زۆر باس کراوە کە ی مەلا
عەبدوڕەحمان بێسوود نیە. بە درەنگەووە هاتە دڵمەووە بڵاوکردنەووەی ئەم نامیلکە یەش
یە کێکە لە ئەرکە ئەدەبییەکانی پەیوەندیدار لەگەڵ نووسینە کەم، بەتایبەتی چونکە مەترسی
فۆتانی لێ دەکرێ و لەوانە یە مەلائەنوەر کە نووسەرەووەی نامیلکە کە یە نوسخە ی تری لێ
نەنووسیبیتەووە، هەر خۆیشی پێی گوتم دەست خەتە ئەسلیە کە ی باپیری خۆی، مەلا
عەبدوڕەحمان، وای لێ بەسەر هاتووە ناخویندریتەووە. من هیچ دەسکارییک ناکەم لە خەت
و نووسینە کە ی مەلائەنوەر، چۆنی بۆ ناردووم وەهای لە چاپ دەدەم، بەلام ئەم تێبینییە
دوو بارە دەکەمەووە کە لە بەشی یە کەمدا دەرم بێ بوو: وا دەزانم مەلائەنوەر شکلنووسی
نامیلکە کە ی نە کردووە و ناوێ ناوێ رینووسی تازە ی خۆی خستۆتە جیبی خەتی باپیرە یەووە بەلام
بێ ئەووە دەسکاری بکا لە وشەکان، واتە قسەکان سەرلە بەریان هی مەلاعەبدوڕەحمان
هەرچەند شکلی نووسینە کە هەمووی هی ئەویش نەبێ. وادەزانم خوینەریش وە ک من
دەگاتە ئەو قەناعەتە، دوا ی خویندەنەووەی نامیلکە کە.

نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدوپرره‌حمانی کوری ئه‌حمه‌دی کوری محمه‌دی کوری مه‌لا ئه‌حمه‌دی
گه‌وره

عبدالله ایمه‌ ئه‌صلی خومان خرکی گوندی گورقه‌ره‌جین
له‌ ممله‌که‌تی کوی لعشرتی ده‌ربندین له‌ طائفه‌ی مه‌لا ئه‌حمه‌دی
گه‌وره‌ین ئه‌و ملا احمد پینج کوری هه‌بوه‌ ملا صالح عبدالرحمن
محمد ملارسول ابو بکر ملا صالح کوره‌کی هه‌بوه‌ ناوی ملا احمد
بوه‌ ملا احمد کوره‌کی هه‌بوه‌ ناوی عبدالقادر مه‌شه‌وره‌ به‌
حاجی قادری کویی ئه‌و حاجی قادره‌ به‌ قصه‌ی بابم له‌ سالی
1231 هجری له‌ گورقه‌ره‌ج له‌دایک بوه‌ ملا احمدی باوکی
له‌ گورقه‌ره‌ج وه‌فاتی کردوه‌ له‌و وه‌ختی حاجی قادر عمری نو⁷¹
سال بوه‌ قرانی له‌لای باوکی ته‌واو کردوه‌ پاش مردنی باوکی
فاتی داکي له‌ گورقه‌ره‌ج رویشتوه‌ چویته‌ مزگه‌فتی
مفتی له‌ کویی چویته‌ لای ملا احمدی عمر گمتی ئه‌و ملا احمده
برازای فاتی دایکی حاجی قادر بوه‌ له‌ کوی ملای مزگه‌فتی مفتی
بوه‌ له‌وی له‌ مدرسه‌ی ملا احمد حاجی قادر ده‌ستی به‌ خویندن
کردوه‌ له‌ پاش دو سالان دایکی مردوه‌ ئه‌وجا ملا احمدی عمرگمتی
چونکه‌ حاجی قادر کوری پوری بوه‌ هه‌موو مسرفی کیشاوه
ملا احمدی باوکی حاجی قادر سی قطعه‌ ارضی له‌ گورقه‌ره‌ج هه‌بوه‌
ناوی قطعه‌ ارضه‌کانی ملا احمد ئه‌وانه‌ن قه‌ره‌قاجین هاوینه‌هه‌وار

⁷¹ - له‌ نووسینه‌که‌دا ئه‌م نیشانه‌یه‌ به‌سه‌ر «و»ه‌که‌وه‌ هه‌یه‌. (مه‌سه‌عوود).

ذالفقار هموو سالّ حاجی قادر هه تا له کوی بو والداتی
ارضه کانی باوکی له گورقه ره جه وه بوی چویته کوی حاجی قادر
له کوی مقدماتی ته واو کرده له پاشان له گهّل ملا عبدالله جلی
بو خویندن له کوی رویشته چویته خوشناوه تی له گوندی
هه رتهل مدته ک مایته وه له پاشان له وی رویشته چویته بالک
له گوندی شیخ وسمان له لای ماموستا ملا محمدی شیخ عبدالله
مدتیکی زور ماینه وه له پاشان هه ر له بالک دچنه لای ملا احمدی
ملا ادم له گر تک مدته کی زور له وی ماینه وه نه و ملا احمده
ملایکی زور به ناو بوه حکم به ده ست بوه حاجی قادری زور خوش
ویستوه له بهر نه وه ی حاجی قادر شاعر بوه له و منطقانه ی
فه قیاتی لی کرده زور خوشیان ویستوه له پاشان له وی
رویشته چویته سابلاغ لاجان مدتیکی زور ماینه وه حاجی
ملا عبدالله زوتر گرایته وه کوی حاجی قادر نه گریته وه هه تا کو
خویندنی ته واو کرده هه ر له سابلاغ مایته وه حاجی قادر شیعی
زوره به نه کتری له لای ملا و فقیکانی کوی خوشناوه تی بالک
نوسراینه وه له پاش ته واو کردنی علم دیته وه شاری کوی له وی
له گهّل حاجی ملا عبدالله دوستی له مزگفتی حاجی بابکر اغای
رای بواردوه له گهّل پیاوه ناوداره کانی کوی وه ک امین اغا حما اغا
اسعداغا و هموو دوستکانی تری هموو کات به خوشی رای بواردوه
به اکثری پاش ته واو کردنی علم له کوی هه ر خریکی کتاب
خوینه وه و شعر دانان بوه هه ر شعره کی دابنابا تسلیم به فقیکانی

کوی ئه کرد به لاویان ئه کردهوه حاجی قادر زور ضدی شیخ نبی
 ماویلانی بوه حتی دلین او شعره ی به شیخ نبی ههلبستاوه
 سته عشره ژنیتی بمذهب حماری
 ابن ادم نه ماوه سه ری پانکات وه ک ماری
 ته سلیم به فقیکانی کوی کرده به راویان کردیته وه له کوی
 له هه مو مزگفته کان شیخ نبی صوفی و مریدی زور بوه له کوی
 عالم زور مطیعی بوینه صوفیکانی شیخ نبی له وهختی چوینه لای
 شیخ نبی بیان گوتوه حاجی قادر دایما هه جوت ده کات شعر به
 تکیه و خانه قای جه نابت هه لدات به راوی ده کاته وه له شاری کوی
 خصوص صوفی ره شک هه بوه صوفی شیخ نبی بوه زور ضدی
 حاجی قادر بوه هه مو وهقت ده چوه بو لای شیخ نبی شکاتی له
 حاجی قادر کرده له نه تیجه شیخ نبی کهوت عه داوه له گهل
 حاجی قادر به کاغز نوسین بو یه کتری حتی وای لی هاتوه دفعه ک
 حاجی قادر له گهل به عضه ک ملا و فهقی کانی کوی ده چیت بو گندی
 هه رتهل بو سه ر ایجازه ی ملایه ک له وهختی گرانه وه ی حاجی قادر بو
 کوی بعضک له صوفیکانی شیخ نبی به ته دبیری شیخ نبی ده چنه سه ر
 ریگای حاجی قادر بیکوژن اما ملا و فقیکانی رفیقی حاجی ناهیلن
 بیکوژن که ده گه نه وه کوی فقیکان واقع که ی بو ملا عبدالله جلی
 دگیرنه وه ملا عبدالله له گهل امین اغا و دوسته کانی حاجی قادر
 به گژ صوفیکانی شیخ نبیدا ده چن له پاشان ملا عبدالله به حاجی قادر
 ده لی وای به چاک ده زانم توزک اگاداری خوتبی چی تر هه جوم

نه که یه سهر تکیه و خانه‌قای شیخه‌کان حاجی قادر دلیت ملا عبدالله
والله هه‌تا کو روحم له به‌دهن نمینی واز ناینم له پاشان به
ملا عبدالله ده‌لیت لیره نامینم هه‌رچه‌ندی ملا عبدالله و امین اغا
جه‌هد دکهن ده‌کهن⁷² نه‌روات ناسه‌لمینی نه‌تیجه اوجا
حاجی قادر هه‌جویکی عام ده‌کاته سهر شیخه‌کان و صوفیکان و
درویشه‌کانی کوی به شعر دیداته ده‌ست فقیکانی کوی له هه‌مو
مزگفته‌کان به‌راوی ده‌که‌نه‌وه اوجا دلین له‌گه‌ل فقیکی شهره‌زوری
ناوی کیفی بوه له کوی ده‌رون ده‌چنه هه‌ولیر مدتیک له هولیر
دمینن له پاشان له‌وی ده‌رون ده‌چنه گوندی ماوه‌ران مدتیک له‌وی
دمینن اوجا له‌وی ده‌رون دچنه استنبول له‌وی دمینن هه‌ر له‌وی
ده‌مرن هه‌تا کوو مابو زور جار کاغه‌زی بو دوسته‌کانی خوی
ره‌وان کرده بو کوی وه‌ک امین اغا حما اغا ملا عبدالله جلی دلین
ملا کیفی پیش حاجی قادر مردوه چه‌ند سال له‌وه پیش فتاح افندی
له استنبول هه‌تا وه کوی خه‌به‌ری وه‌فاتی حاجی قادری هیناوه به ملا
عبدالله جلی و دوسته‌کانی حاجی قادری گوت حاجی قادر وه‌فاتی کرد
له استنبول
و هیج مندالی نه‌بوه ژنی نیناوه ئه‌من تنها سی شعری حاجی قادرم
له لایه

72 - به‌لینم داوه چی هه‌یه ئه‌وه بنووسم. (مه‌سعوود).

ملاحظه شعره کانم نه نوسی چونکه له دیوانه که ی هه یه⁷³
یه که م له جمله ی ماجرای دوری ولایت ئه و کاغه زه یه بو ماموستا
ملا عبدالله گه وره ی نوسیوه هه تا کو اخر.

دوهم ئه و شعره یه

هه ر لیره هه تا دشتی به هشت اینی لاجان
اههسته برو نه ک وه کو دیوانی هه رزه

تا داخلی خلوت بیی امجا به وکالت
خاکی قه ده می ماچ بکا بهم تازه که ته رزه

فی الجملة وه کو خالی روخی دولبه ری حاجی
دل به نده ده سا بادی سه با ههسته مهله رزه

کوری دوهمی ملا احمدی گه وره ناوی عبدالرحمن بوه عبدالرحمن
کوره کی هه بوه ناوی شیخه بوه شیخه دو کوری هه بوه مولود و
احمد مولود له گورقه رهج کوژرا له پاش کوشتنی وی
گورقه رجمان چول کرد هه موومان له وی رویشتین هه تا کو آلان
نه چوینه وه گورقه رهج هر چوله احمدی برای کوره کی هه یه ناوی
علی له گوندی گه رمک
کوری سیه می ملا احمدی گه وره ناوی محمد بوه محمد کوره کی
هه بوه ناوی احمد بوه احمد دوو کوری هه یه محمد و عبدالرحمن
محمد مامه ته عبدالرحمن ته منم هه وم

⁷³ - ئه و دپرانه ی له ناو جووت که واندا نین قسه ی ملا ئه نوره ئه ویشم چ دهست لی نه داوه.
(مه سعود).

کوری چاره می ملا احمدی گه وره ناوی ملا رسول بوه ملا رسول
 کوره کی هه بوه ناوی عثمان بوه عثمان کوره کی هه یه ناوی
 ملا رسوله الان ماوه له گوندی دوله زملايه
 کوری پینجه می ملا احمدی گه وره ناوی ابوبکر بوه ابوبکر
 کوره کی هه بوه ناوی حاجی مصطفی بوه حاجی مصطفی سی
 کوری هه بوه عزیز محمد احمد عزیز له گورقه ره ج پیش چول بون
 مرد محمد یه ک کچی هه یه بلقیس دایکت هه وه احمد یه ک کوری
 هه یه ناوی علی یه له گوندی گرده شینه یه که ته کات خالت علی
 اموزای دایکت.
 عبدالله تهوا ناوی هه موو خزمو که سی خومانم بو نوسی له پشتی
 تهو کتابه له سالی 1326 هجری له گوندی قولتیه

«...»

لیږه نامیلکه که کوتایی دیت. له به شی یه که می تهو نووسینه دا به پیی داخوازی جینگه هه ر
 چاره موناقه شهی شویتینکی نامیلکه که کراوه. بیگومان وتووئژم له گهل نامیلکه که دا زوره
 به لام لیږه دا ته نها دوو تیبینی دهرده برم، یه کیکیان تازه یه و تهوی تریان دوو باره
 کردنه وه یه:

تیبینی تازه ته وه یه بابیرم له گهل حاجی قادردا نه چوه بو کوردستانی ئیران، نه به نیازی
 خویتدن نه به هیچ نیازی تر، به هه موو عومرییسی جارینک چوه بو سابلاغ ته ویش له
 هه لکه وتینکی تایبه تیدا که ئیره جیی باس کردنی نیه، کاتیکیش که چوه بو سابلاغ بیست
 سالیک به سه ر چوونی حاجیدا بو تهسته مبول تیه ریوه.

تیبینی دوو باره کرایه وه ته وه یه حاجی و که یفی به یه که وه نه چوونه تورکیا، وه ک باسم کردوه
 حاجی قادر چند سالیک به ر له که یفی سه فیری کردوه. له گهل هه موو تیبینییه کیشدا
 هه زار ره حمهت له یاد و له گوری خاوه نامیلکه بیت.

یه ک کاری خودبه‌سهرم له‌گه‌ل نووسینه‌که‌ی مه‌لا ئه‌نوه‌ردا کردوه ئه‌ویش له‌یه‌کتر
جودا‌کردنه‌وه‌ی وشه‌کانه چونکه ئه‌و به‌زوری له‌نووسیندا وشه‌کانی نزیک‌یه‌کتر
خستۆته‌وه.

با ئه‌مه‌ش بلییم: مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌لا عه‌بدو‌ر‌ره‌حمان ده‌کاته باوکی مه‌لا ئه‌نوه‌ر، له
سه‌ره‌تای نامیلکه‌دا به‌عبدالله ناوی هاتوه.

«...»

مهسعوود محمهد

حاجى قادرى كۆيى

بهشى سئيه م

له چاپكراوه كانى كۆرى زانىارى كورد

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

حاجی قادری کۆبی
بهشی سییه م

ئهندامی کارای کۆر
مهسعوود محهمه د

وهشانی یه کهم: چاپخانهی کۆری زانیاری کورد به غدا - به غدا 1976

وهشانی دوهم: بلاو کردنه وهی له ئینتتهرنیت - سایتی www.mamosta.net -
ستۆکهۆلم 2006

دياري سهره تاكاني راپه ريني كورده بو دواپوزيكي نازاد

پيشه کی

نووسهران هه موویان یه ک شیواز و یه ک ریپازی شی کردنه وهی بابهت ناگرته بهر. نووسهر هه یه مهوزوع برپر و کهرتکهرت دهکات وهک که قهساب دیت و کهلهشی کوشته کهی پهلهل دهکات، ئیتر ههر کهرته و ههر پهلهیه خوئی له ژیر ناویشانیکی سهربه خویدا ده بیئته وه وهیا بهر «فصل و باب» یکی جودا ده که ویت نووسهریش هه یه، به پیچه وانه، سهرله بهری نووسینه کهی دهخاته بهر یه ک نیگای بیچرانه وه کهوا هه میسه زاله بهسهر تیکرای دیمه ندا، دهمده میسه به پیی بهسترانه وهی رووداویکی سهرته تا به رووداویکی ناوه راست وهیا کو تایی باسه که یه وه باز به خامه ی خوئی ده هاویت بهملا و بهولادا وهیا سهره و ژیر ده بیته وه له گهل ئه و پیوه ندییه ی که کون و نویی باسه که به یه کتره وه ده به ستیته وه.

زوربه ی نووسینه کانی «عباس العقاد» و «طه حسین» له م جورهی دوه من. زوربه ی نووسینی قوتابخانه کانیش هه ز له پهلهل کردنی بابهت دهکات.

ئه وهی من باوه ری پیده کهم له جوری ریپاز و شیوازی نووسین ئه وه یه سهرله بهری مه بهست به دهسته وه بدات. له بهر ئه وه فره قیک نابینم له نیوان ئه و شیوازی که دیت کهرتکهرتی بابهت لی ده کوئیتته وه و پاشان به یه کتریانه وه ده دووریتته وه، له گهل ئه و شیوازی هه موو بابهت ده داته بهر چاو و ده می خامه وه بی ئه وه جه مسهر و برگه ی لیکه ه لوه شان دنه وه بخاته له شی باسه که یه وه چونکه هه ردوو شیواز تام و شامی خوئی هه یه و ههر یه که شیان ته رده ماغییکی تاییه تی خوئی به خوینته ر ده به خشیت کهوا رهنگه له وی تر دا پهیدا نه بیته.

ئه م راستییه سه ره تاییه، به لای منه وه، نه سه لماندن هه ل ناگری به لام له په نا ئه م راستییه دا یه کیکی تر هه یه، قوولتر و گشتی تر و هه میسه یی تر، هه رگیز له بیر ناچیتته وه. جیهان له م په ری بو ئه و په ری، به خوئی و هه رچی تییدا هه یه، یه ک پارچه ی شیرازه هونکراوی به یه که وه به ستراوه ی تیکه ه لکیشراوی ئالقه به ند کراوی تیکه ل به یه کتر بووی ئاویته یه.

هه رچه ند ناوه روکی جیهان ملیاره ها ملیاره های شتی سه ربه خوئی تییدا یه که ههر یه کیکی خاوه ن تاییه تی و ته رکیب و تین و تاو و خاسیه تی خوئیته ی، له گهل ئه مه شدا هه چ کامیک له تاکه کانی ئه و ناوه روکه له تیکرای ئه وانی تر نه پچراوه ته وه به لکوو له ده وران ده وراییه وه

چەندىن دەمارى پىۋەندى بە دراوسىڭانى بەستۆتەۋە، ئەۋانېش ۋەك ئەو بەولاترەۋە بەستراۋنەۋە، شىۋە زنجىرەى ئالڧەبەند تا كۆتايى جىھانى بىن كۆتايى. پىيى ناۋى لىرەدا نىمۇنەى رۋون كىرنەۋە بەھىنمەۋە لەھالىڭدا ھەموو «بوون» نىمۇنەى، ھەر ئەۋەندە دەلېم بەكورتى و بە كوردى ھەموو شتىكى ئەم دىنايە ماددى و ناماددى لەم گەپەى «تىڭئالڧان و تىڭبەستىران و پىڭدا تىپەرىن» ەدا بەشداران. كەۋاتە ھەلاۋاردنى باسېك لە ناۋ باسان و پەلپەل كىرنى، كارېكە لە سەرەتاۋە ۋەك لەبەر يەك ھەلۋەشاندىنى پارچەى ھۇندراۋەى ۋەياخود ھەلگىرەنەۋەى بزۋوتنى بەرەۋ پىشەۋەى سىروشتە. تاكە ھۆپەكى پەسەند كىرنى ئەم كارە پىچەۋانەى تىڭەياندىن و ئاسان كىردن و نىزىك خىستەنەۋەى مەبەستە، دەنا سەرپىن و پىست لەبەر دارىن و پەلپەل كىرنى كۈشتە «كەبابەتى باس لىن كىردن و نووسىن بىن» لە چىەتى «ماھىە» خۆى دەردەبا ھەرۋەك شكاندەنەۋەى رۋوناكايى بۇ ھەوت رەنگە ئاورىنگىەكان لە «تىشكايەتى» دەشۋرىنى.

بەراستى زۆرجاران كە باسېك دەكرى بە چەند بەش و ھەر بەشەى خوردا دەكرىتەۋە بۇ چەند بەند و ھەر بەندەى بۇ چەند خال... و ھتاد من سەرەدەرى لە خويىندەۋەكەم ناكەم، چۈنكە ھەر دەبى خەرىكى بىر كىرنەۋە بىم لە پەيۋەندى خالەكە بە بەندەكەۋە و ھى بەندەكە بە بەشەكەۋە و ھى بەشەكە بە سەرلەبەرى باسەكەۋە... تائىستاش نەچۋە دلەۋە چۈن شۆرشى فرەنسە لەبەر ئەو ھۆپە لەيەك پىچراۋانە رۋویدا كە لە كىتاباندا ژمارە يەك و دوو و چۋار و پازدەى بۇ دادەنېن كەچى دەزانم شۆرشەكە بە «پازدە كەرتى» رۋوى نەدا، ھۆپەكانىشى چ ژمارەيان بۇ خويان دانەنا بوو لە يەكترىان جودا كاتەۋە ۋەك لە كىتاباندا جوداى دەكەنەۋە.

مندالېك كە بەۋەلەد دەبى نالېين: يەكەم مىلى بوو دوەم دەستى بوو سىيەم چاۋى بوو... مندال بە گىردى دەبىت، شۆرشىش ھەرۋەھا. ئەو ھۆيانەى مندالېشيان بىك ھىنا، ۋەك ھۆپەكانى شۆرش، بى ژماردن و جودا كىرنەۋە كارى خويان كىردە. ئەو كاتانەى كە مندالەكەشيان تىدا رسكاۋە بى پىچراۋەى رۆژ و ھەفتە و سەعات و مانگەكانى بەدۋاى يەكتردا ھاتوون... شۆرش و غەبرى شۆرشىش لەو رۋوداۋانەى كە كاتى پىكھاتىيان درىژ دەكىشىت، ۋەك رسكانى مندال، جەمسەر و بىرگەيان نەبۋە.

ھەلپەت لەم قسەيەمدا مەبەستم ئەۋە نىە بلىم مندالېوون و شۆرش ھەلگىرسان لە تاكە يەك ھۆپەيدا بوون: من دەلېم ھۆپەكانىان ۋەھا لەيەكتر پىچراۋىن ۋەك بە ژماردن دابەش كىردن و جۆردانان لە يەكتر دەپىچرىتەۋە، ھەرۋەھا ئەو رىزەشيان نەبەستۋە كە ژماردن و دابەش كىردن لە سەر كاغەز دەبىبەستن. سىروشت ۋەك ئاۋى جۆگەلە ۋاىە

هه موو ناوه رۆکه کانی به یه که وه له پهیدا بوون و بزووتنه وه و تیپه رین و به سه رچوون دان. هۆی یه که م و پازده می سه ر کاغز له سروشتدا به یه ک شه قام و له یه ک کاتدا جووله یان کردوه. ئە گەر کاغز رسکا بیت. سروشت به شبه ش و بربر و ته کان به ته کان نیه. یه ک تاقگه ی به خوری بی جه مسه ره، فهرقی کیش له وه دا نابینم تیا ئە م تاقگه یه ی «وجود» به هه موو پانایی و دریتزایی و قوولایی و بوعدی چواره میه وه له رابردو وه هه لده رژیته دواروژ وه یا له جه رگه ی ئاینده وه هه لده قولی و ده بیته رابردوو. تیا ئیمه هه لده رژیین یا خود هه لده قولین! تیا جیهان وه ک ئە و تۆپه به نه یه که گلێر ده بیته وه وه یا ئە و قایش مه تره یه که هه لده کریته وه؟ مه ته لی ئە م قسه یه چیه و له کوپه هاته ناو پیسه کی باسی حاجی قادره وه چونکه قسه ی وه ها و له ویش به زاهیر خه یالتر جیی لیکولینه وه ی خاوه ن فه لسه فانه، راسته وخوش له رچه ی پیسه کیه که وه هاته ناوه وه، چ زهره ریکیش ناکه ین له وه دا که به ده م سه ره تایی کردنه وه ی ده رگه بو ناو نووسین لاپه نجه ره یه کیش بکه ینه وه به لکوو تیشکیکی تازه و نامه لوفی پیدا بیته سه ر ته خته ی نووسینه که و نه ختیک له یه کتاهه نگی فکر و لیکدانه وه که مان بگوریت و له رزه و له ره ییکی «تنوع» بخاته ئاوازه کانیه وه و میشکیان به ره و گوشه یه کی نااشنای بیر کردنه وه بیات. ئە وه نده ی مروّف یه ک جوړه بیروباوه ر ده کوتیته وه خه ریکه بیته بوتپه رستی باوه ر، که وا حاجی قادر گوته نی، «وه کو ئاوی شه وی تامی نه ماوه».

که ئە م قسانه مان به سه ر شیوازی نووسیندا بگرین ده بینین شیوه ی دابه ش کردن و هه لبرینه وه پتر له گه ل بابه تی زانستیدا ریک ده که ویت، بابه تی ئە ده بی چونکه له گه ل جموجولی ژیان خه ریکه ژیانیش وه ک ده زانین کۆن و نوئ و رابردوو داهاتوو و هه رچی هه یه تیکده به ستیت، نه ک ئە وه نده و به س به لکوو له م رۆژه وه به ته مای دواروژ ده بی... سبه یینی سه ر له پیرنی خوار ده کاته وه، ئا ئە م ژیا نه و پیوه خه ریکبوون و له سه ر نووسینی حه ز له ره های و به ره ره لایی ده کات، زوریش به ده ست هه لبرینه وه و دابه شینه وه وه سه غله ت ده بی. لیره به پیسه وه گه لیک له نووسه رانی ماددی «یه کیک له وان پلیخانوف» ئە و راستیانه ی که بزووتنه وه یان تیدایه جودایان کردۆته وه له و راستیانه ی بزووتنه وه و گۆرانیان تیدا نیه و له هه موو کات و جیگه یه کدا هۆ وه ک خۆیانن. من ئە و راستیانه ی ژیانیشیان تیدایه جودایان ده که مه وه له وانیه ی بی ژیان ده بزوون. جاریکی تریش ئە و ژیا نه ی هۆشی له گه له (که هی ئاده میزاده) جودای ده که مه وه له ژیا ن و بزووتنه وه ی گیانه به ری بینه وش. به و پییه له به ر چاوی مندا هه ر وه ک هیزی ژیا ن ئە م جیهانه گرده بر ده کاته دوو که رتی له یه کتر جودا له و روه وه که گیانه به ر له بزووتنه وه ی ئالییه وه هه لده کشی بو بزووتنه وه ی به هه ست و خوایشت، هیزی «هۆش» یش سه ر له نوئ جیهانی گیانه به ران گرده بر ده کاته وه به دوو که رتی له یه کتر جودا له و روه وه که لیکدانه وه و تیگه یشتن و به

سەھوو چوون و لايەنگىرى... و ھتاد، لەگەل ھۆشدا دەور دەبينن و سەرلەبەرى ديار دەى «كۆمەلايەتى» و بزوتنەوھى «مىژوو» يان لى بەيدا دەبىت. لەو دەمەوھە ماكى «ھۆش» تىكەل بە ژيان و مادە بوو، مىژوو و كۆمەلايەتى لە مندالدىنى وجوددا رسكا، پىشتەر ھەرچى «پىئوستى ماددى» ى ژيان ھەيە وەك خواردن و نوا و خۇپاراستن و زايەند «جنس» تىكرايان لە نوختەى دروست كردنى «كۆمەلايەتى» يەوھ نەزۆك و ناكارىگەرن. ئەم جوداوازييەى مرؤف لە گيانلەبەرانى تر ھىندە بنجى و جودا كەرەوھە رى نادات ھەردوو كيان بچنە ژىر حوكمى ياسا زۆر مەشورەكەى «گۆرانى چەند بۆ چۆن تحول الكم الى الكيف». گيانلەبەرانى غەيرى مرؤف لەگەل مادەى مردودا بەر ئەم ياسايە دەكەون، مرؤف بە تەنھا دەمىتتەوھە بۆ ئاكامى ھەمەچەشنەى ئەو ياسايە لە مەيدانى كۆمەلايەتيدا. نووسەرىكى ماددى بىت و بەربابوونى «شۆرش» بگىریتتەوھە بۆ ھەمان ياساى «گۆرانى چەند بۆ چۆن» كە ئاودە كۆلپىتت، ھەلەيىك دەكات كە گەورەترە لە ياساكە... جارى ئىرە جىگەى ساغ كردنەوھى پرسيارە كە نيە.

شيوازىكى من لەم نووسىنەمدا گرتومەتە بەر، لە سەرەتاوھە ئەم شيوازەى سەرانسەرى و بىجەمسەرى و تىكبەستەران و يەكەناسە بوھ كە ھەموو سروسشت و بوون و رابردوو و ئىستاكە و دوارۆژ و كۆمەلايەتى و مىژوووش ھەر وەھايە.

حاجى قادريش وەك من و تۆ و جۆرج و عوبىد ژيانىكى بى پچرانەوھە و يەكبين و بەسەريەكەوھە ژياوھ، نەك بە ئەنباز و تەكان بەتەكان و مەيدان بەمەيدان كە ھەرچارە لە ئەنباز و تەكان و مەيدانىكەوھە بۆ يەككىكى تر ژيانى حاجى پچر پچر و كەرت كەرت بىي وەك كوشتەى قەساب كە بەدەمى تەوھەرزىن پارچە پارچە دەبىت و پارچە كان «وحدە»يان دەدۆرپتن.

خويتەر لەم قسەيەمدا رەخنەى ئەوھم لىنەگرى كە من لە ھەندى جىگەى بەشەكانى پىشوووترى ئەم نووسىنەدا گوتومە فلانە شت ژيانى حاجى گردەبر كردوھ بە دوو بەشەوھ (وھەك سەفەرەكەى بالەكاتى و خويتدن، چوونى بۆ ئەستەمبول..) چونكە ئەوھى مەبەستم بوھ گردەبربوونى دەوروبەرى ژيانى بوھ نەك ژيانەكە خۆى وەيا رەوشت و ئاكارى حاجى. لىرەشدا مەبەست لە وشەى «ژيان» ھەناسە ھەلپتان و خواردن و نوستن نيە، مەبەست ئەو مرؤفاياتىيەى كە لەودىو خواردن و نوستن و ھەناسە ھەلپتانەوھە سەر دەكات.

حاجى قادر لە ھەر قۇناغىكى ژياندا بووبىت بەردەوام بوونى حاجىيەكەى قۇناغى پىشوووترە ھەرچەند خۆشى لە زەرفىكى جوداشدا دۆزبىتتەوھە كەوا بىگومان تاو و تىنىكى تايەتى خۆى بۆ دەروون و بىروباوھرى حاجى ھىتاوھ بەلام نەيتوانيوھ بىگۆرپت وەيا رىبازى رەوتى ئاساى

بەرەو ئامانچىك بىات كە بەنيسبەت نەفس و دل و مېشكى حاجى قادرەوہ بېگانە و نااشنا بووييت.

كەسىك بتوانى نىگاي بينىنى خۇى فرەوان بكات بايى دىتنى سەرلەبەرى چەشمەنداز، بەو نىگايە فرەوانەش سرنج لە حاجى قادر راگرى بوى روون دەبىتەوہ ئەو حاجى قادرە يەكىكە لەو تاك تاكە مرۇقانى كە گۇرانى دەوروبەر و ئاووہەوا و بارى گوزەران و بەرژەوہەندى كارىان نەكردۆتە سەر نەفس و گىانيانەوہ، قەناعەت بنجىيە كانىانى نەگۇرپون، تىكەل بەرەوشت و ئاكارىان نەبوون. چاوى وردىين و نىگافرەوان دەبىنى گۇرانى دەوروبەر و بارى ژيان و بەدوا يەكتردا هاتنى تەجرەبەى نوئى لە سامانى نەفسە زلەكە و رەوشتە خورتەكە و بەخۇ نازىنەكەى حاجىيان زىاد كرده. دەبى بلىم سالەوسال و قۇناغەوقۇناغ حاجى قادر پتر دەبوو بە حاجى قادر وەك مندالى نىرپنە كە لەگەل تىپەرپنى كاتدا لە نىرايەتى زىاد دەكات و نىشانەكانى پياوہتى پتر لى ديار دەدەن.

ئىمە ئەگەر بينىن رۇژانى ئاخەلىنەوى ژيانى حاجى بكەين بە كىشى بەيەكتر گرتنى ھەموو قۇناغەكانى ترى دەبىنين ھەمان ھەتىمە ھەزارەكەى تەمەنى مندالى و ھەمان فەقىيە تازە دەست بەخويتندەنە پچرپچر كردهو كە و ھەمان موستەعیدەكەى بالەكەتى و كوردستانى ئىران و ھەمان مەلايە بى مال و حالەكەى دواى گەشتى خويتندەنە، تەكامولى كردهو و خۇى لە ژيان داپرپوہ بۇ راگەياندىنى بىروباوہرى كوردايەتى. ئەم گۇرانى بارى نەفس و دل و دەروونى حاجى لە دەوروبەر و ئاووہەوا و سەقافەتى گۇراودا خاسىيەت و تايەتىكە لە تاك تاكى مرۇقى ھەلكەوتوودا نەبى نايەتە بەرچا، كە پەيداش دەبى گەلىك لەو نووسەرانىەى حەز بە بىدەسەلاتى مرۇف دەكەن لە ئاست دەوروبەر و واقىعدا لىي بە سەھوو دەچن: قۇناغ بە قۇناغ بەبىي گۇرانى واقىعەكەى ئەویش دەگۇرن و دەيكەنە بەندە و نوكەرى قۇناغ و واقىعە نوپىيەكە، كەچى راستى حال ئەوہيە ھەمىشە ئەو تاكە مرۇقە ھەلكەوتوہ ئاغاي واقىع بوہ بەلام نەك ئاغايەتى دەسەلات و دەست بەسەردا راکشان، بەلكوو ئاغايەتى خۇ واقىع بە پشەوہ گرتن و خۇ بە مامۇستاي واقىع زانين و بەسەر واقىعدا نەراندىن و ھەلوہستى ئەوتۇبى.

نووسەر زۇرن لەوانەى موناغەشەى تاكى ھەلكەوتوو دەكەن لە ئاست واقىعدا بە جۇرىك ھەر دەلىي تاكەكە تاوانبارە لە ناو قەفەسى ئىتپھامدا، واقىعەكەش داواكارە ئەوانىش محامى واقىعەن دژى تاكە مرۇقەكە. ئىتر بارى قورس دەكەن و تەكلىفى لە رادە و توانا بەدەرى لى دەكەن بۇ ئىسپاتى دەورى خۇى لەو واقىعدا تا دەيگەيەنن بەو ھەلدېرەى لى رزگاربوونى نىہ ئەویش ئەوہيە كە دەبى تاكەكە ئىسپات بكا خۇى خالقى واقىعە، دەنا برىار دەردەچن

بە خالقوونى واقع و مەخلوقبوونى تاك، كەسش نازانى ئەم پوچاندنەوہى دەورى رۆلە
ھەرە قارەمانەكانى واقع و ميژوو بە سوودى كى و زەرەرى كى تەواو دەيى! گۇيا ئەگەر
دادگاي ميژوو مۆرى سەرفرازى و خالقىت و ئاگاكانى لە دەفتەرى ئەو تاكە دابايە و
ماچىكى ئافەرىنى لە ناوچەوانى كەردبايە كام رووپەرە پەرشانازىيەكانى مروقايتى و گەلايەتى
و نيشتمانپەرورەرايەتى و چينپەرورەرايەتى و نازانم چيايەتى دەسرايەوہ؟ خۇ ئەو تاكە
ھەلكەوتوہ خالقىتە خۇي لە خالقىتە گەل نەدزيوہتەوہ تاكوو نووسەر و خاوەن فكري
مروقدوست و دادخواز ئەو مائە دزبارييە لى بەسەر بگرنەوہ و بيدەنەوہ بە خاوەنە
راستەقىنەكەى كە گەلە. تاكى ھەلكەوتووى وەك حاجىي قادر ھەويتى خالقىتەكەى لە
خويتى دللى خۇي دەگريتەوہ بۇ تاكە ئامانجى خزمەتى گەل و نازادىي گەل، ئەگەر ئەمەى
نە كەردبايە لە سەرەتاوہ و لە بنەرەتەوہ خىكايەت و بينە و بەرەى خالقىتەكە پەيدا نەدەبوو
تاكوو نووسەران و دادخوازانى دواروژ، وەك پالەوانپف، قۇل و باسكى ھىممەتى لى ھەلمان
و خامەى رەنگين بەكار بىتن بۇ ھەلنانەوہى موعدەلەيىك كە ھەموو خالقىتەكە تيدا
بكەويتە بەرەو لاي گەل.

ئەوہى من بۇي دەچم لە ھەلنانى موعدەلەى ئەوتويدا، شتىكە پىچەوانەى ئەو ئاكامەيە كە
دروستكەرانى موعدەلەكە بە نيازى دەگرن: من وا دەزانم دزىنەوہى دەورى خالقىتە لە
تاكى ھەلكەوتووہوہ بۇ گەل نابود كەردنى رۆلەيىكى دلسۆز و چالاكى گەلە و بەس، چونكە
گەلى چارەپەش لە بەكارھىنانى فەندى درۆزانەى مال بەسەر گرتنەوہكەدا يەك پەناباتى
ناچىتە كيسەوہ.. يەك نانى نايەتە خوان.. ھەر ھىچ ئاگاي لە ماملەتە درۆزنەكە نىہ تاكوو
ھەر نەبى ھەستى ھەسانەوہيىكى درۆزانە بكات. لە فەرزى موستەحىل ئاگاشى لە
ماملەتەكە بوو ئەگەر فيلىكى گەورەى لى نەكرى ھەستى ھەسانەوہى درۆزنىش ناكات
چونكە ھىچ باوك و دايكىكى ھەناو پاك نىہ ھەز بەوہ بكا مالى ئەولادى بۇ بدزەنەوہ لە
حالىكدا ئەو مالى خۇيشى لە ئەولادى لەچاؤ نىہ.

با ئەمانە ھەموو بەلاوہ بنين و چاؤ بپوشين لە رەوايى و نارەوايى دزىنەوہى خالقىتە تاكى
دلسۆز بۇ حىسابى گەل، ئەدى چ بكەين لەگەل ئەو دەورە رووخىنەرانى كە تاكى
ناپەسەند دەيان كات؟ خالقىتە بەرەواژەكەى جەنگيزخان و ھىتلەر بۇ كى بدزىنەوہ؟
يەزىدى موعاويە دژى حوسىنى عەلى چ لى بكەين؟ تۇ بللى رەوا بى لايەكى ريشى ميژوو
بتاشين و لايەكەى ترى دەست لى ھەلگەرىن؟ من نامزەديكم بە خەيالدا ديت كارە
بەدەكان و رووداوہ ناپەسەندەكانى لى مارە بكەين ئەويش دەرەبەگ و كۆنەپەرست و
بۆرجوازييە، بەلام مارەبەرپنەكە خەتەرى تيداىە چونكە كە سەلماندمان تاك وەيا كەمىنەى

گهل دهوری خالقیه تی هه یه له خرابه دا، به ئاسانی هه مان خالقیه ت بو تاکی چاک له کاری په سندا دهسه لمیندری.

ئهم تهرزه گرفت و پرسیاره و سه دانی وهک ئه وان له هه موو مهیدانیکه فلسفه و فکری و زانستیدا بی وهرام ده میننه وه ئه گهر به واقعی ساده و بی ته ئویل رازی نه بین واقعی ساده شه وه به که رووداو میژوو و کومه لایه تی سه رده می کون له خووه بی ماموستا و دوور له خواییشتی ئهم و ئه و فکر و فلسفه پهیدا بوون، چ دهستیکی قودره تیش له غه ییه وه بو خاتری غه ییناس و غه یینه ناسان ریچکوله ی سه ره و ژیر بوونه وه ی بو دنیا نه کیشاوه تا کوو له دوار و ژدا بیرو باوه ری له قالب دراوی من و تو و یه کیکه تر هه موو جارن به راست بگیری. ره های و به ره لای میژووی لیره به پیشه وه له وانه نیه بجیته ناو تاله و فاقی ته سکی فکری نیاز له خوگر توه وه که له پیشه وه بریاری داوه کام بابه ت به که لکی ئامانجه کانی دین هه ره له پیشه وه ش قالبی مناسبی ئاماده کرده بو له چه رخدانی رووداو و میژوو و کومه لایه تی و هه موو جیهان تا کوو له گهل پیشینیه کانی خویدا بگونجین و بینه به لگه ی راستی و دروستیان. ئه وه ی راستی بی، فیلی ئه وتویی له کونه وه ش به کارهاتوو بو مه بهستی سه پاندنی بهر ژه و هند ته نانه ت ناوانه شیخی سه ره به رمالیش ورده مه هاره تی به کارهیناوه بو ئیسیاتی که رامه ته کانی، وهک که دیت و خه بهری دووره دهست و به هوی قاصدی تایبه تیه وه وهرده گری به ره له وه ی خه لقی ده ور بهری خو ی بیزانن، ئیتر به که رامه ت پیمان ده فرۆشیتته وه. ئه مانه ده بن به لام له هه ره مهیدانیکدا بیت زور ناخایینی و بو شیی دیار ده که ویت. له گهل ئه مه شدا که بو شیی که رامه تیکه ساخته ده رکه وت ده شی ساخته ییکی نو یکرد خه لق بفریوتی... زور به داخه وه.

به راستی زور زه حمه ته بازاری ته له که بازی له خودی خو یه وه ئی فلاس بکات، هه تا ئه و رۆژه ی زور به ی رۆشن بیران ده که و نه سه ره به ره له ستی کردنی هه موو جو ره ته له که بازی و فیل و ساخته له هه موو مهیدانیکه چالاکی مرؤفدا خه ره کی ساخته کاری هه ره له گه ردا ده بیت و په ند و ئاموژگاری تاک و ته رای دل سو زیش وهک بانگه وازی بیابان ده بی ج ده نگیک ناداته وه... وا ده زانم ئه و رۆژه ش، جاری، دووره.

من که به چاویکی واقیعبین سهیری ئهم جیهانه ده که م، له ناو جیهانیشدا سه رنج له حاجی قادر ده گرم به ئاشکرای و بی هیچ گومان کردنیک ده بینم حاجی قادر به خو ی و سه دی نه وه دی ئه و هانده رانه ی که له دریزایی عومریدا پالیان به هه نگاوه کانیه وه ده نا هاته ئهم جیهانه. هه رچی لایه نیکی زانراو هه یه له کرده وه و گوته ی حاجی ئهم راستییه ده سه لمینتی. نووسه ر و خاوه ن فکری ئهم رۆژگاره ش چه ز له راستییه که بکه ن یان نه که ن هه ره راسته و

به درو ناخريتهوه. گريمان ئه و راستيه له گهڵ پيوانه و كيشانهى ئهوان نووسه راندا ريك نه كهوت و به هيج كلوجيك گونجانيك له به ينياندا پهيدا نه بوو، باستر بو خويان و بو حاجى و بو كورد و غه يري كورديش ئه وه يه كيشانه و پيوانه كه يان بگورن وه يا وه هاى بسازينن كه له گهڵ راستيه كه دا بگونجيت نه ك راستيه كه بنليو بخهن وه يا به رگى بو بخوازنه وه تاكوو له گهڵ پيوانه و كيشانه كه ياندا بسازيت و وه قارى بيروباوه ره كانيانى پى پيارينن چونكه ئه م پاراستنه هه موو جارن و به دريژايى كات له ئيمكاندا نيه. راستيه به دروخراوه كان له گهڵ دريژه كيشانى زه مانه وه ها كه له كه ده كه ن و ئه وه نده قورس ده بن، هه رچه ند زه مانه شى زور بو، ئه وساش هه موو ئه و راستيانهى زووتر پيشيل كرابوون، وه ك توپى پر هه واى ژير ئاو خراو، بلق ده كه نه وه بو رووناكايى سه ر ئاوه كه، حاجى قادرش ده بيته وه ئه و قاره مانه نه گوراوه ي كه گوئ ناداته گوراني واقيع و ده وروبه ر و ئاووه وا و به رزه وه ندى ماددى، نووسه ري كيش پهيدا ده بي راستيه بي فيله كان له باره ي حاجى قادره وه ده نووسى و ده لى:

به رده وام بوونى حاجى له سه ر ره وشته زگماكه كانى خوئى له هه موو حال و بارينكا ده كيكه له و دياردانه ي ناوانه سه ر هه ل ده دن و نه رمه گالته ده كه ن به و برباره فه لسه فيانه ي ئاده ميزاد ده كه ن به برارى ته رمومه تر كه به پيى ساردبوون و گه رم داها تنى ده وروبه ر جيوه كه ي داده كشي ت و هه لده كشي ت.

حاجى قادر وه ك تاك تاكه مرؤفى هه لكه وتوو، داكشان و هه لكشاني ته رمومه ترى نه فسى به هه لايسان و دامر كانه وه ي ده روونى خوئى هات و چوئى سه ره وژوور و سه ره وژيري ده كرد، هه ر بو يه ش بوو، به پيچه وانه ي چاوه روان كردنى ده ستووراني ته رمومه تر له كاتي به سه ر بردنى ژيانى نيو سه ره ك عه شيره ت و ئاغا و براگه و راندا نه بوو به نه يژهن.. له هه ژارى و نه دارى و ئاواره يى و بيگوزه رانيدا سه ختترين تاكين بوو به رانه ر هه رچى ترس و ته ماعه. ديسانه وه به پيچه وانه ي چاوه روان كردنى پيوانه و كيشانه ي حازروبه ر، حاجى كه بيري كرايه وه بو فكري روون و كه وته سه ر بارى نيشتي مانپه ره وري ده ستى دايه پيدا هه لگوتن به گه وره و مه لا و شيخ و ده سه لاتداره كانى كورد. ته رمومه ترى نه فسى حاجى له چاو هى ده سكر ددا سه ره وبن بوو، هه لكشاني به ساردى و داكشاني به گه رمى ده بوو.

چه ند خو شه بارى نه فسى و فكري مرؤف له وه دا بي كه فه لسه فه و بيروباوه ره كانى ته نگه تاو نه بن به ده ست واقيعى راسته قينه وه. حاجى قادره و له سي به رى رژيمي پيش سه رمايه داريدا، له و په رى هه ژاريه وه، خو به گه وره تر ده زاني له گه و ران... ئه حمه دى حه نبه له و گياني خوئى له به ر ده ستى داده ني له پيناو فيكره ي قه ديم بوونى قورئان... موحه مه دى كورى عه بدوللايه

و ھەر چی مالی دنیا ھەھە وازی پیناھینی لە چەند قسەییکی دژی بیروباوەری گشتی نیوان
عەرەبی 1300 سالی پيش ئەمرۆکە. یەکیک لەو دەقانهی خۆی بۆ بەخت دەکرد ژيانەوهی
رۆژی قیامت بوو کە بوتپەرستەکان باوەریان پیتی نەبوو لەوهدا ئەوان گونجاوتر بوون
لەگەڵ فەلسەفەى ماددیدا کە لە کۆنەوه چ باوەریکی بە غەیب و ژيانەوه نەبوە...

سەیر لەوهدایە عەرەبە بوتپەرستەکان لە ھیچ سەرچاوەییکی فەلسەفەى یۆنان و رۆمەوه
فیری نەسەلماندن ژيانەوه نەبوون، ئیمانیشیان بە خوا ھەبوو، کەعبەشيان بە مالی ئەو
دەزانی، حەجیشیان دەکرد... کەسیش ناتوانیت تەعلیلکی سافیکەى کۆبوونەوهى ئەم شتە
لە یەکتەر نەچوانە بکات، تەنانەت مولحیدیکی ئەمرۆ خۆی ناچار دەبینیت لە ھەندى رۆووه
لایەنى پینغەمبەر دەگرئ بەلام لە نوقتەى قیامت و ژيانەوهدا دەبیتەوه دۆستى «ابو
جەھل». ئەمانە و سەدان نمونەى وەک ئەمان لە ھیچ پینوانە و کیشانەییکی قەراردادە و
قالب بەستوودا ناگونجین مەگەر ھەر جارە قالبەکە لە قالب بدریتەوه و نەختیک لەبەرئەک
بکیشریتەوه بۆ ئەوهى جینگەى «متناقضات» ی تیدا بیتەوه کە کارىکی زەحمەت و
ببیرانەوشە چونکە ھەموو رۆژیک لەوانەى نمونەى کى نوئ پەیدا بیت و جینگەى
دیار کراوى لە چارچۆهى قالبەکەدا بەر نەکەوى ئیتەر ھانا بېریتە بەر وەستای پىسپۆر بۆ لە
قالب دانەوه و جینگە پەیداکردن. بەلای منەوه چاکتر ئەوهى پینوانە و کیشانەى قالب
بەستوو ھەرگیز بەکار نەیت و لەجیاتى ئەو نیگایىکی بەرفرەوانى نەترساوى ئازاد سەیرى
جیھان بکات بە کۆن و نوئ و سروشت و ئادەمیزادىهوه، ھەر چىە کیش دیتە بەر ئەو
نیگایەوه با بیت و لە شوئى دروستى خۆیدا ئارام بگریت، کە دەستووریش ھەلپنجرا و لە
مەیدانى راستەقینەى خۆیدا تاقى بکیریتەوه، ھەرساتىکیش پووجایەوه با ببووجیتەوه و چ
ھەناسەسوارىشى پى ناوى لە من و تۆ وەیا لەو کەسەوه کە دەستوورەکەى دۆزیوئەتەوه.

باوەر دەکەم ئادەمیزاد ئەوئەندە مەخلوقىکی سەیرە لەوانەى ئەو کەسەى خاوەن
دەستوورەکەى کەمتر وەتەنگ بیت لە پووجانەوهى دەستوورەکەى لەچاومرید و دەرویش
و پیرەویکەرەکانى. وابوئە شەخسێک بە پیرۆز و موقەدەس زانراو، دواى ھەرچى ھوى
تەقدیس و پیرۆزى ھەھە لیتی تەکاوتەوه، تەنانەت خۆشى وازی لە داوا کردنى پیرۆزى
ھیناوه، بەلام مریدەکانى دتر و شیرگیرەتر (شیتگیرەتر) بوون لەسەر تەقدیس کردنى، تاکە
یەک کیشانە و پینوانەى قالب گرتووش نیه بتوانى بەراستى تەفسیرى ئەم دیاردەى بکات
لەبەر تیشكى بیروراى کیشانە و پینوانەکە خۆیدا. ھەندى جار بیروراى قالب بەستوو کولانە
دەخاتە دیوارى قەپلکەکەى خۆیەوه و تیشکێک لە دەروە دەھینیتە ناو تاریکایى
دەروونىهوه و ئەمەش بە بەلگەى نیگافەرەوانى و واقعەشناسى خۆى دادەنیت، کەچى راستى
مەسەلەکە پینچەوانەى ئەم نیگافەرەوانى و واقعەشناسیە ئیسپات دەکات چونکە فکەرە قالب

بهستوه که له پيشهوه هه رگيز نه يدهسه لماند هيچ رووناکيهه ک له دهرهوهی زيندانه فکريه کهی خووی هه يه، هه ر که سيکيش شتي وه های گو تبا ريسواي ده کرد و له ناوی ده برد: که واته دانه ينانی فکري قالب به ستوو به بوونی رووناکيهه ک له سه رچاوه ييکی غه يری خویدا جوړيکی به حورمه ته له ئيعلانی ئيفلاس، به لام پسيوړ و وه ستای شاره زا ئيفلاسه که ده خه نه شيوه ييکی ئه و تو تابر وو بياريزيت. هه ندي جارانش سه ره رای تابر و پاراستن به هووی چاوبه سه کي زي ره کانه وه ده عيه و ده ماغيکی نوئش بو فکره ئيفلاس کرده که په يدا ده کهن و پتريش سه جده به مريده کانی ده بن. به نموونه ده ليم له وانه يه بيروباوه رپک له مه يدانی فيزيادا ئيعلان بکا هه ر که سيک بلی فرين بو غه يری مه ل مومکينه ئه و که سه گومرا و شيتوو يته، دواتر که فرين بو به باو هه لستيت و بليت: من ئه وه نده نيگافره وانم و به راده ييک فکري پيشروم، هاتم به هووی هيزه پيشکه و توه کانه وه هه موو چه رخ و مه نگه نهی زانستم خسته گه ر و موسته حيلبوونی فرينم به درو خسته وه. ره نگه جاری واش هه يی فکره قالب به ستوه که هه ر ئه وه نده رازی نه يی ئيفلاسی خووی به تابر وو بگوړ يته وه، به لکوو به ر بيته گیانی هه موو ئه و بيروباوه ره رووناکانه ی که ئيمانان هه بوو به «فرين» و له پيناويدا گیانبازيان ده کرد، پيان بلی ئه م ساخته چيانه به درو و ده له سه رايانده نواند خه ريکی پيشخستنی پرژه ی فرين چونکه ئه وان به پيی سروشتی دواکه و توو و به ره و پاش چوو يانه وه ناتوانن هه نگاو بو که عبه ی «فرين» هه لينن که ئامانجی هه ره به رزی سروشتناسه پيشرويه کانه. هه ر له گه ل ئه م قسه يه شيدا، ينگومان، هه موو شاگرده کانی به يه ک ده نگ ده لين: سه ده ق، ده قاوده ق....

ئه وهی لي ره دا ده ليم راستيکی بيغيله، نموونه ی راستبوونيشی هه موو روژيک به ديار ده که ويته وه ک ئه وهی که باوه رپک هه يه له کوندا هه ر که سيکی بيگو تبا ئه رز به ده وری روژه وه ده خوليته وه ده يسووتاند، دواتریش خووی کرد به پيرو زبايیکه ری ئاسمانگه ردی و ناو نيشانی خووی به ديارى نارد بو مانگ، وه يا خود ئه و باوه ره ی که زانستی سايکولو جی به درو و ده له سه و بیری ره جعی داده نا و ئيستاش وا خه ريکه باوه شی پيدا ده گريت و بوخووی ده دزيته وه. نووسینی نويم زور ديوه له و بابته که وا به هه لمه ت بردن بو سه ر غه يری خووی پاشه کسه ده کا له هه لو يستی دو يتی و پيريی... ده ميکه گه يشتوومه ته قه ناعه تی ته واو به ره وانه بوونی ئه م ره وشته ی ئينکار کردنی راستی و چاونوو قاندين له واقع له به ر خاتری بيروباوه ر. فکر ئه گه ر خووی ته سک نه کانه وه ده توانی له يه که م تروو که ی دو زينه وه ی راستييه وه باوه شی پيدا بگريت و خووی به و بگوړ يته وه بی ئه وه شه رم و نه ويران دايبگريت و بيخاته سه ر باری فيل له خو و له عالم کردن.

چه ند ئاسانه به لای نيگای فره وانه وه، راستی تازه دو زراوه بکاته باوه ری خووی.

ئەم رېيازەى سەلماندىنى راستى باشتىن و سەلامەتتىن و جوانمەردتىن رېيازىكە رۆشنىر لىيەو بەرەو ئامانچ، لە ھەموو مەيدانە كانى رۆشنىرىدا.

كە بىن باسى حاجى قادر بىكەنە نمونەى تەبىقى ئەم دەستورەى سەلماندى راستى، دەبى مل كەچ كەين بۆ ھەر واقع و رووداويك كە لە ژيان و رەوشت و خەبات و ئەدەب و ھەمووشىكى حاجى دەردەكەون بى ئەو مەيلى خۆمان تىكەل بە تۆزىنەو بەكەين. بەلای خۆمەو لە بەكەم پىتى سەرەتای ئەم نووسىنەو راستى و واقىم كىردو بە كەبەى ئامانچ و شوپن پىم ھەلگرتۆتەو بۆ ھەر كويەك و بەرەو ھەر شتىك بچى، لەم كارەشدا چى بنگەى لىكدانەو ھى كە لەبەر دەست و لە دەسەلاتمدا بوويت ئەو م كىردو بە ئىستگە و سەرشارى سەرەتاكەكانم كە ديارە لەو پترم لى داوا ناكى، لىشم داوا بكى لە ئىمكاندا نىە چونكە دەبىتە «تكلىف بما لا يطاق». لەگەل ئەمەشدا كە بىن و كەم بوون وەيا نەبوونى سەرچاوى مەلومات لەبارەى حاجىيەو بىنەنە حىسابەو، ئەو بنگانەى لە بەشى يەكەم و دوەم و ئەم بەشەى سىيەمدا كە بە ھۆى لىكدانەو و شت بەيەكتر گرتن و ھەلپىجانى فكى و ژىرپىزىيەو دروست كراون، بنگەى كەم نىن، دروست كىردىشان ئاسان نىە. خويئەرى كورد لىم بسەلمىنى كە دەلپم لەو كاتە بە وخت و بى وەختەى شو و رۆزاند كە دەستەچىلەم لە گەرمايى خويئ و فر كەى دەمار و تروسكەى ھۆش و بلىسەى سۆزم دەسازاند بۆ رووناك كىردنەو ئەو ھەموو گوشە تارىك و نووتەكانەى سەر بە باسى حاجى قادر كە لە ھىچ لايىكەو بەيى كونى دەرزى رووناكايان بۆ نايەت⁷⁴، حىسابى ھىچ كۆمە كىردن و بەرژەوئەندىك لە كاسەى ئىعتىبارمدا نەبوە جگە لە تاكە حىسابى دۆزىنەو و دەربرىنى راستى.

من كە بۆ ماوہى دورودرپژ لەگەل حاجى و زەرەفە بزرەكانى ژياندا بژىم و گوئ بەسەر نەبز و ھەناسەيدا بگرم و بەناو تىشك و گەرمايى قسەكاندا بەرەو دەروونى برۆم و لەو دەروونەدا نەفسىكى زل و لەخۆ رازى و بەخۆ نازى و خورت و سەر كەش بدۆزمەو كە خۆى لە دەوروبەر بە گەورەتر بزانى و بەسەر حوكمى داخوازي رۆزگاردا زال بى و برپارى ئەو نەزەرىيانە بىوچىننىتەو كە حەز بە بىدەسەلاتى مرؤف لە ئاست واقىدا دەكەن... من كە ئەم راستىيە بدۆزمەو خۆشم لە نەوازشى موحامەلە رزگار كىردىت، چۆن لەگەل بەرزبوونەو ئەودا خامەى خۆم ژوووروى چال و چۆلى خاترانەى كورتبىنى نەزەرىيان ناخەمەو بەرەو «شەرەفستان» ى واقىي راستەقىنەى بەر تىشكى نىوەرؤ؟ كى بى لە

⁷⁴ ۋەك دۆزىنەو ەى سالى لەدايك بوونى، دەرختنى دەورى شارى كۆپى لەپىنگەياندى پياوى ۋەك حاجى، دۆزىنەو ەى سالى چوونى بۆ بالەك، ماوہى مانەو ەى لە فەقىيەتى، مانەو ەى دواترى لە كۆپى...

قوولایی دلّه زیندوه ههستیاره کهیدا ههز نه کا سهربازیکی گهردن کیلی قافلّه ی بهره و
 پیشچوون بی و سلّ نه کاتهوه لهو سییه رانه ی تیشکی دهسکرد و بههله بهری ریگران
 تیکیان داوین له نیوان قاچوقول و ههنگاوه کانی قافلّه که و به دهوروبهری شه قامی رهوتیدا؟
 چهند خۆشه ئه و کاته ی مرؤف ههست ده کا له کردهوه و گوتهیدا بهسهر کوردهغیره تی
 ئاست باوهری چهوتی ریزلیگیراودا زال بوه؟ چ شیرینه چهژی ههلوهستیک که تهله کهبازی
 و گیل کردن و سه رلیشیواندن و ههلمه ته کاسه یی لی و تهنگ دین؟ بهراست تو بلّی له
 مهیدانی رۆشنیری و مهلبه ندی دۆزینه وهی فکریدا هیچ مهوقیفیک هه بی شاگه شکه دارتر
 له پهله فرّه و روچه ره یی ئه و دهمه پیروژه ی راستییکی شرایه وهی تیدا ههلدیتیت له ناو
 شه وه زهنگی باوهری درۆزنی به بهر هودا؟ کۆپه رنیکۆس بینه وه بهر یادی خۆت که «زهوی» له
 بهندیخانه ی فکری کۆن دهردیتیت و به دهوری رۆژدا دهیخولینیتته وه! کۆلومبۆس له رۆژاواوه
 به ره و رۆژه لات تی ده نیشیت! مادام رۆلان به دهنگ بینه وه له گوته یه کجار مه شووره که ی
 رووبه رووی فکری «نازادی» دا! پیم بلّی نووسه ریکی کوردی بیسامانی که مدهسه لات که
 ناتوانی چهنگه و بازی باسه کانی جیهانی بییت و له چارچیه ی خانه ویرانه تهسک و
 تاریکه که ی خوی ده رچیت، چی له به ردهسته دا هه یه شانازی پیوه بکات له دروستینی و
 راستییی به ولاره؟ که هات و ئه و هینده هویه ی که یف به خۆ هاتنیسی کرده قوربانی
 بریاره فهلسه فیه کانی حازربه دهست و خۆسه پین، ده بی دلّی خوی تهسکین کات به و جۆره
 شانازییه ی که جاران عه بده وه فاداره کان سه ری خویان پی به رز ده کرده وه له کاتی پابۆسی
 خاوه نه شه رعیه کانیا ندا! من بيم حاجی قادر له توقه له ی شه رافه تی گهرده ن فیرازی
 خۆیه وه بینمه بهر پیلایوی ئه و براگه ورانه ی که خوی له وان به پشته وه ده گرت، له بهر
 خاتری ره شایی چاوی ئه و تصورانه ی که شه یدا ی کړنوو بردنی «تاک» ن بو شکوی
 «واقیع» ده بمه جه لادیکی به کریگیراو بو په راندنی سه ری قاره مانیک، که ئه مه شم کرد
 له گه ل حاجی قادردا ده بی ئابرووی هه موو ئه و ئابروو دارانه ش بیه م که به پیوانه و
 کیشانه ی دلگه رمیکی ئه مرؤ، له بهر تیشکی نیگالینه کهیدا، نابی ئابروویان هه بووی!
 له وه ندهش نه وه ستم: هه رچی میژوو هه یه سه ره وینی بکه م بو بهر حوکمی ئه و تصورانه ی
 که گهرده نی حاجی قادریان پی په راندنم و ئابرووی ئابروو دارانیان پی تکاندنم! نه خیر ئه مه
 ناکه م!!!

ئابرووی حاجی قادریک نابهم که ئابرووی هاوچه رخی خوی کړیوه ته وه به وه دا یه که و ته نها
 له جیاتی ته وانیش پینکۆلی له واقیع کرده، سه ری بو دانه نواندوه!

من له گه ل حاجی قادریکی راست و دروستدا خه ریکم، تارماییه که ی به ناو واقیعیکی بیفیلدا
 ده گیرم. گوته و کرده ی لی هه لده گرمه وه بی دهسکاری: هه ر شه وقینیکیش له باسی ئه وه وه

بەملاو بەولادا پزا تېپرا دەرۆم تا ئەو مەودايەى پىي روناك بۆتەو. ئەگەر هېزى ھەست و پىزانىم يارمەتيم بىدات دەلالەتى گوتە و كردهوكانى دەكەم بەو تىشكەى كە مرؤف و واقع و رووداوى رۆزگارى ئەوى پىناسرېتەو، لەو روهو كە حاجى لىي دەوھىتەو بە نمونەى راستگويى و راسترؤيى ئەو سەردەمە حىساب بكرى و ھەلۆھستەكانى بەرانبەر كەسان و رووداوانى رۆزگارى خوى بە شاھەدى رەوا و باوھپىكراو و ھەربگىرېن و دەجاران پتر تەرجىح بدرېن بەسەر لىكدانەوھى لايەنگىرانەى و ھيا نەشارەزايانەى نووسەرىكى ئەم رۆزگارەدا كە دەزانين نەشارەزايى و لايەنگىرىي بە بەريانەوھە ھەيە نەك تەنھا لە ئاست دوپتى ھەلەى سەرشىوېن بكەن، بەلكوو رووداوھەكانى سەردەمى خويان بە جورىك بگرنە ژىر تىر و شىرى لايەنگىرى و نەشارەزايىوھە كە ئىتر بە كەس نەناسرېتەو، ئەو رووناكىيەى كە لىشيانەوھە ھەلدەستىتەوھە يا ھەر بەجارى لە شەوھەزەنگى دوو كەلى ھەلەكان تىبىر نەكات يا ئەگەر تروسكەيىكىشى لى بينرا بيروراى سافىلكان بەرەو ھەلدېر و تەلانى ئەوتۇدا ببات كە ھەزار سەرمەقولتەى تىدا لى بىدات وەك ئەو نووسىنە رىزلىگىراوھى كە دەلى بۆرجوزايەتى بەغدا نەى دەھىشت «دەرويش عەبدوللا» كەى ناو ھەلبەستى «گوران» لە سالى 1930 بگاتە ئىستگەى رادىوئى بەغدا و ھونەرى نەيزەنىي خوى بە مەردم رابگەيەنى، لە حالىكدا زۆرىنەمان دەزانين چەندىن سالى 1930 ئىستگەى بەغدا دامەزرا، بەمەشدا روون دەبىتەوھە بە زۆرەملى و لە رېئى لايەنگىرى و نەشارەزايىوھە نەبى ناشى گوناھى نەگەيشتنى دەرويش عەبدوللاش بخرىتەوھە سەر گوناھەكانى ترى بۆرجوزايەتى بەغداى سالى 1930.

ئەم تەرزە نووسىنە، ناچارە دەبى جارىكى ترىش چا و لەو راستىيە بنووقىنى كە ھەمان بۆرجوزايەتە بە زۆر تاوانبار كراوى مەسەلەى دەرويش عەبدوللا ھەر خوى بوو رېئى بە گۇرانبىئىزى نەمرى كورد «كاويس ئاغا» دا كە لاوكى شۆرشى شىخ مەحمودى دزى ئىنگلىز لە كۆمپانىكانى بەغدادا بگاتە قەوان و بە ھەموو ولاتدا بلاوبىتەوھە. تۆ بلىي نووسەرەكە لە ھىچ پەنا و پەسىوى فكر و فەلسەفەيدا كەلېن و دەرفەتىكى ئەوتوى چەنگ نەكەى كە لىيەوھە بەرەو ھەسانەوھىيىكى فكرى بروت بەوھدا لايەنى لە ناوېردنى شۆرشى شىخ مەحمود جودا كاتەوھە لەو لايەنەى رېئى دا بە پىر كەردنەوھى قەوانى كاويس ئاغا كە ھەر خوى بوو گوناھى مەسەلەكەى دەرويش عەبدوللاى نەكەردبوو؟ ئەگەر ئەم دەرفەت و كەلېنە لە بيروباوھەرەكەيدا پەيدا نەبى، بىگومان بە درىزايى عومرى نووسىنى خوى ئەم خانەبگىرىيە بە مېژوو دەكات.

من چەندىكى نارەوايى و ناشىرىنى گۇرېنى رووداو و مېژوو دەبينم، جار لە جار پتر بىزم لەو كارە دەبىتەوھە و دەم بە دەم زياتر خۆم دەلكىنم بەو شتەى بە راستى دەزانم، ھەتا لەو

مەيدانەشدا تەجرىبەم دەولەتمەنتر دەپى بېياكتر دەبىم لە ئاست توانجى نەشارەزا و كەم ئىنسافان. ھەرچەند فىل لە خۆم ناكەم بەوھدا كە ئومىدى ساختە و مەوھوم بەرەو ئەو قەناعەتە وشك و برىنگەمەوھە بىات كە گۆيا نووسىنى راست و بىلايەنگىرىيى بتوانى پىشى لافاوى دەسكارى و سەررۆيى و درشتىنى و ھەلبەستنى وەك حىكايەتەكەى دەرويش عەبدوللا بگريت، كە دەزانم سەدان دەست و قەلەم ئامادەن پىشتىگىرىيى لى بكەن رەنگە يەك خامەش نەبى وەيا نەوئىرئ ئافەرىن بكا لە بەدرۆخستەنەوھى، لەگەل ئەمەشدا نەك تەنھا ھەر بەردەوامبوون لەسەر رېيازى راستى و ئىنساف بە فەرمانى ئەخلاق دەزانم، بەولاي بەردەوام بوونەكە، بەدەست خۆم نى، جار لە جار پتر ھەستى شەرم كردن و بەخۆدا شكانەوھە دەمگريئ لە جياتى ئەو كەسانەى شەرم نايانگريئ لە ھەلبەستندا، وەيا رپى بەخۆدا شكانەوھەيان نى لەو شتانەدا كە بەناچارى ھەليان دەبەستن. ئەم ھەستى بەخۆدا شكانەوھى لە جياتى غەير تووشى ھەموومان بوھ و خەجالەتيمان تىدا كىشاوھ. وەك بلىي لاشعوورمان خۆمانى لە جىگەى ئەو غەيرەدا داناوھ و ختوكەى ھەستى كەمايەتى و پەستى بە لەشماندا ھىناوھ. وابوھ ئەوانەى لە مەحكەمەدا دەبينن شايدەى درۆزن قورئان دەخوات بۆ سوودىك وەيا شتىكى كەم، ئارەقى شەرمەزارىيان لى دەتكىت ھەرچەندە شايدەكە بە ھۆى راھاتن لەو كارەدا ھەستى عەبىھى سوا بىت.

من وەيا يەككى ترى وەك من كە لە دادگەى ميژوودا نووسەرى شت ھەلبەستوو بە شايدە دەبينن، پتر لە دانىشتوانى دادگەى رەسمى مافى بەخۆداشكانەوھەمان ھەيە، پترىش لەوان پەرۆشى لەدەست چوونى راستى بى ئۆقرەمان دەكات چونكە شايدەى ھەلبەستراو لە دادگەى ميژوودا قودسىەتېكى گەورەتر و گرنگتر دەشكىتېى لە قودسىەتى پارەى دەعواكەى دادگەى رەسمى، زيانىش بە ملوئتەھى ئادەمىزاد دەگەيەنى نەك بە چەند كەسىكى خەسارە كر دووى دەعوای «صلح».

ئەم سۆز و پەرۆشەى من لە خەلەت و پەلەتەكەى ناو باسى دەرويش عەبدوللادا بۆ خۆم و بۆ خۆت و ھەموو ئادەمىزادە لە ھەموو جىگە و كاتىكدا نەك بۆ بۆرجوازىەتى بەغداى 1930 كە ئەوھندە خوئروو بوو لەسەر خۆيشى نەدە كردهو، ئەوھندەش ترسنۆك بوو رۆژنامەيىكى نەبوو قسەى باشى بۆ بكات... لەسەر خۆ كردهوھى چى و رۆژنامەى چى لە حالىكدا ئەو جارى ھەستى بە چىنايەتى خۆى نە كردهو و چ دەستىكى نەبوو لە سياسەتى دەولەت: گەورەترىن سەرمايەدارى عىراق بايى نيوھى يەك نائىبى «معارض» سەنگى نەبوو. سەرمايەدارى عىراق ئەو بىناوك و ناوھەرۆكە بوو كە لە ناوھراستى سەدەى بىستەمدا بەقەدەر دەيىكى جىگايەكى وەك ئىسپانىاي سەدەى پازدەم چالاک و ئازا نەبوو تا ئەگەر ئەو لەو سەردەمانەدا كرستوف كۆلۆمبى بەرەو رۆژئاواى ئەتلانتىكى ترسىنەر ھەنارد

سەرمايەى عىراقىش لە ناوهراسى سەدەى بىستەمدا پىشكەنرەيى ئابوورىي هەناردبا بنارى پىرەمەگروون و قەندىل نالىم تۆقەسەريان!

سەرمايەدارى عىراق بەداخەو، شەپرەلیداویک بوو کە نەیتوانى چ دەورىكى ئەوتۆى هەبى لە بەرەوپیئىش بردنى شارستانیهتیدا، بە هەموو عومرى عىراقى پىئىش شۆرشى 1958 سەرمايەدار بە بەرتیل دان دەگەيشتە خزمەت کاربەدەستىكى مىرى... زەندەقى لە پۆلىس دەچوو..

بىنگومان بۆرجوازيهتى عىراقى پىئىش 1958 بە قەدەر شۆرشگىر لە حكومەت دەترسا بەقەدەر حكومەتىش لە شۆرشگىر دەترسا: چەند غەلەتە بگوتىرئ ئەم بۆرجوازيهتە ترسنۆكە بىناوكە وىراوہتى بەرہەلستى لە دەرويش عەبدوللا بكات لە گەيشتن بە ئىستگەى رادىو، كە دەزانين جارى ئىستگەى رادىوش نەبوو، چونكە لە چاوسوور كەردنەوہيىكى كارگىرى گشتىي رادىو زراوى هەرچى سەرمايەدارى گەورە هەبوو دەرژا... لە پۆلىسى بەر دەرگاگەى دەترسا. مېچكە مېچكەى لەبەر فەراشەكەى دەكرد... بەراستى شەرەفيكى زۆر گەورەى بى بنج و بناوان بە بۆرجوازيهتى عىراقى 1930 دەبەخشىرئ بەوہدا كە بگوتىرئ ئەو دەيتوانى دەرويش عەبدوللا لە ئىزاعە بگىرئتەوہ..

بەلئى بىنگومان من مەبەستم لەسەر كەردنەوہى بۆرجوازيهتى بىجورئەتى عىراق نىه لە راست كەردنەوہى هەلەى دەرويش عەبدوللا، بە پىچەوانەوہ من دەمەوى لەسەر خۆم و خۆت و دەرويش عەبدوللاش بکەمەوہ چونكە دەزانم رەوا دىتنى خىرا كەردنى هەشت نۆ ساللە لە دروست كەردنى ئىستگەى بىتەلى بەغدا بە نيازى تاوانبار كەردنى سەرمايەدارى لە ئاست دەرويش عەبدوللا و كورددا، دەرگەى رەواى دىتنى هەموو نيازىكى پىچەوانەش دەكاتەوہ لە هەموو جىگە و كاتىكدا، هەر جارەش لەژىر ناونىشانىك و بەهۆى جۆرىك لە جۆرە بى ئەژمارەكانى تەلەكەبازىيەوہ.

هېچ دوور ناينم هەندىك لە خوینەرەوہى ئەم گوتانە خۆيان بەر قەمچى و دەمەتىغى تاوانى درۆزن و هەلبەستراو كەوتبن لەلايەن ئەوانەى ناوچەوانيان دلۆپە ئارەقى خەجالەتى پىندا نايەتە خوارەوہ.

هەمان رىق بوونەوہم لەشت هەلبەستن و بىباكىم لە ئاست توانجى بىئىنسافدا وای كەرد خۆش ئامەدى بکەم لە نووسىنىك كە بىرو رايەكانى ناو بەرگى يەكەمى «حاجى قادرى كۆبى» بە مېتافىزىكى دانابوو.

جاری با له پیشهوه ټهوه بلیم وه صفی میتافیزیکیه تی ټه پیاوټوقینه نیه که وهها به راشکاوی له مروټ بیته عیب، خودانه پال ماددییه تیش ټه و شهاده سهلمینراوه نیه که هه موو نیوه خویندوانیش به «علامة الدهر» له قهلم بدات. زور پیاوی باوهر هیناوه به میتافیزیک ټهوهندهی شهره ف لی ده تکی به شی عه شیره تیک ده کات، هیندهش زانایه په نجا شاگردی ماده پهرستی هه یه. میتافیزیکیه ت له هه موو میتزووی ئاده میزادا ټهوهنده به فرکه بوه به زوری فرکه ی شاده ماری ماددییه تی له نه زهر خویدا کز کردوټه وه. «جان دارک» هینده میتافیزیکی بوه هه ده لیلی «رابعة العدویة» یه، هه موو کرده و گوته بشی دهنگدانه وهی ټه و سروشانه بوه که ده بیستن و تیان ده گه بیشت له ته طبیقیشدا راست دهرده چوون پتر له وهی پیشینی ماددییه کان راست دهرده چی. چیروکی شانوگه ری Saint Joan ی برنارد شو بخوینته وه و له و میتافیزیکیه ته بگه. «جان دارکی» قوتابخانه ی میتافیزیک پیشرو ی گه لی فره نسه بوو نه ک زاناییکی ماددی وه یا زه عیمیکی جوولانه وهی سیاسی دنیا دوست.. حاجی قادر ټهوهنده میتافیزیکی و سه ر به خوا و غه یب و که رامه ته ټه گه ر له میتافیزیکیه ته دا پارسه نگی نیگای زانسته پهره ری له نگه ری بو رانه گرتبا خیرا به خیرا ده بوه به ک له و دهر ویشانه ی زهر گوته شینی ده که ن بو غه یب. با له نمونه ی گیانله به ر وازینین و یه خه ی زانستی رووتی بی په رده و په نا بگرین. له م سه رده مه دا زانست ټهوهنده مهیدانی بیته ژماری هه مه چه شنه ی بیسنووری له جیهاندا دوزیوه ته وه ناچار بوه چاویلکه ی فهلسه فه و فکری رووتی خواستوټه وه بو تیوه رامانیان چونکه چاو و چاویلکه ی موخته به ر و ته طبق بیان راناگات و رهنگه تیشیان نه گات که چی پیش حه فتا سالیک ټه ویش وه ک فکری ماددی ساده دانی به فهلسه فه دا نه ده هینا. هه رچی به ر تا قی کردنه وهی موخته به ریش نه که وتبا حیسابیکی بو نه ده کرد. گه لیک له و دوزراوانه وهی چند سالی دواپی، له سالانی سه ره تای 1900 دا به ورپته و خه ونی میتافیزیکی داده نران... له مهیدانی سیاسه تیشدا زور له هه لوهسته کانی به ره ی شوړشگری ټم سه رده مه به کیشانه و پیوانه ی شوړشگری په نجا سال پیش ټه مروټ به خیانه تی رووت له قهلم ده دران. هه زاران نمونه ی ژپانی روظانه مان له هه موو مهیدانیکی مروټدا ټهوه مان بو ئیسپات ده کات که جیهان «یا رهش یا سپی» نیه، له نیوان رهش و سپیدا هه زاران رهنگی تر هه یه که ټه گه ر چاو نهیدیت ده بی به مفهومی ماددی ته سک پی بگوتری «میتافیزیکی» هه رچه ند خاوه نه که شی له یه ک ده قیقه دا ده کوفران بکا بو ئیسپاتی ماددی بوونی خو ی. چ ده مه ته قه له وه دا نابی هه بی که مروټی «ماددی» ساده وه ک مروټی «میتافیزیکی» ساده یه، هیچ کامیکیان له بیرورا و فهلسه فه که یان ناگه ن هه ر وه ک سه عات له گه ران و کات ژماردنی خو ی ناگات. له لاییکی تریشه وه ټه و فخر نه بوونه ی نیوان مروټی ماددی ساده و میتافیزیکی ساده ده یان گه یه نیته وه یه کتر که هه ردووکیان باوه ره که یان ده پهرستن، ته نانه ت ده شی بیرورایان به به کتر بگورنه وه و هیچ نوخته ییکیش له ئاکار و رهفتاریان نه گوریت.

بەشیکى زۆرى گەنجى ھەرزە کار لە ماوەى سالیڭدا، وەيا كەمترىش لە سالیڭ، لەمپەرى ئیلحادهو بە داوین بو ئەوپەرى دیندارى، بە پیچەوانەش... ھەلبەت من نالیڭ ریبازى ماددى و میتافیزیكى لە بنەرەتدا یەك دەگرەووە كە دەزانم لە بنەرەتدا و لە سەرەتای پەیدا بوونیاوە دەزى یەكترن، ئەوێ دەمەوئ لیرەدا بیلیڭ شتیكە ھەر بايى ئەو دەبى كە بیته وەرانیكى كورتیلەى ئەو قسەیهى زۆر سافیلكانە بەرایە كانی من دەلی میتافیزیكى، لەو ھەشدا چەند وشەییك لە ھەرھەنگى بێپایانى «مادە و میتافیزیک» دەردیتم و بەس:

- 1) گەلیك لەو دیاردانەى وەيا بوچوونانەى جارن لە بەرچاوى زانستى ماددى تازە گەشەسەندوودا میتافیزیكى دادەندران، دەر كەوت لە بنەرەتدا و لە راستییدا ماددىن بەلام ماددیبوونە كەیان ئەو جۆرە نیە كە لە موختەبەردا ھەستى پى بكرى.
- 2) ئینكار كردنى زۆر شتى بە روالەت میتافیزیكى لەلایەن زانای ماددیەو دەگەریتەووە بو كەم مەعلووماتى زاناکە، ھەرۆك گێرانەوێ گەلیك دیاردەى سروشت بو سەرچاوەییكى ماددى ئاشكرا ئەویش لە نەزانینەو بوە چونكە سەرچاوەكەى شتیكى ماددى یەكجار بزرتەر و دوورەدەستترە لەو سەرچاوە دەست ھەلینجەى كە زانستى ناكامل پى دەگات.
- 3) دەرەكەوئ، لە ئاكامى پیشكەوتنى زانست، راستیە یەكجار قوولە كانی ماددى لەچا و بیروباوەرە سەر اوە كانی زانستى سەدەى نۆزدەھەم و سەرەتا كانی سەدەى بیستەمدا، وەھا لە تاریكى و نەزانراویدا رۆچوون ھەر دەلی سەر بە غەیبەو دەنن. لەو شتانەى پێیان دەلین Black Holes - كونەرەشەكان مەودا و كات نامینن و خیرایى بزوتنەو لە خیرایى رۆوناكى تیدەپەریت كە ئەمە قسەییكە لە ھى محى الدین العربى و شەمى تەبریژى دەچیت... چەند سەیرە ئەو قسەیهى دەلی لەو شوینانەدا ھەموو زەوى بەقەدەر یەك تۆپى بلیاردى لى دیتەو...!
- قسەى محى الدین العربى شتیكى وەھاى باس كردووە لەو ھەدا كە گوتووتى «ارض السمسمه» چەند جارن ئەو ھەندەى ھەموو ئەرز گەورەیه... دەبینى ئەو تۆقینەى جارن پیاوى ماددى دەتۆقى لەو شتانەى خزمى غەیب، وردەوردە دەبیتە تۆقینىكى ھەك ترسى ئەو دەرویشەى پى گوترا با شىخەكەى ئاگای لە غەیب نیە.

- 4) سألە و جیلا و جیل ئاشكراتر و رۆونتر دەبیتەو، ھىچ یەك كىك لەو نەزەریانەى خەرىكى تەعلیلی سروشت وەيا كۆمەلایەتى وەيا زاتى مرؤف بوون بايى جوتیكى كەمى كارەكەى خویان ناكەن چونكە كارەكە یەكجار یەكجار پان و قوول و مەتەلاوتیرە لەو ھەندەى ھاتبوە بەر نیگای خاوەن نەزەریەكەو. ھەر ئەم كورت ھینانەى نەزەریەكانیشە وا لە مریدەكانیان دەكات بەگژ دار و بەرددا بچن كە

دەبەن يەكك دەويرى بلى نەزەرىيە كورتى ھېنا ۋەيا غەلەتى كرد. صوفى چەند دادەچلەكى كە بىستى يەكك بلى شىخەكەى ھەموو شتان نازانى، مريدى نەزەرىيەى ماددىش ۋەك ئەو زەرگ ۋەشىنى دەكات لە حالى ۋەك ئەودا، ھەر ھىندە فەرقلە بەنىندانايە كە صوفىيە كە توھمەى كافربوون لە خەلق دەگرى مريدە ماددىيەكەش توھمەى خىانەت و رەجىيەت!

ئەگەر بمانەوى دەتوانىن تەواويك بەدوا پووجانەوى توھمەى «ميتافىزىكىيەتى» بگەوين، تەواويكىش لە بە خۆنازىنى «ماددىيەتى» سافىلكە داشكىنىن و يەك بستىش لە راستى و ئىنساف و سوودى ئادەمىزادە و چىنى ھەزارانىش لامان نەدائى لە گەل ئەم تىبىيانەشدا كە بگەرئىتەۋە بۇ بەشى يەكەمى نووسىنەكەى من لە كىتەبى «حاجى قادرى كۆبى» گەلىك لىكدانەۋەى ماددى تىدا دەخوئىتتەۋە كە ئەگەر چىتر بەرەو ماددىيەت رۆيىشتان دەبوونە ئەفسانە. يەكك لەو بىرورايە ماددى و بنجىيانەى كە لە پىش من چ نووسەرىكى تر بوى نەچووبوۋ ئەو رايەم بوو كە دەلى ھوى بەيدا نەبوونى دەولەتلىكى كوردى لە مېژوودا دەگەرئىتەۋە بۇ ئەو دياردەيەى كە ناوم نابوو «نزىف اقتصادى». پىم بلى كام بىرورايە رى ژىر و بى ھەلپە لەم بۇچوونەى من ماددىترە؟ نووسەرىك نەختىك پەرۋشى راستى و سوودى ئادەمىزادى ھەبى، ئەم رايە دەھاۋىتە بەر حوكمى زانست و رووداۋ و حال ۋەزە و جوغرافىيە و مېژوو و ھەموو ئەو شتانەى كە راستبوون و ھەلەبوونى بىر و باۋەرائيان پى تاقى دەكرىتەۋە، نەك لەو پەرى لايەنگرى و تەسكىپتوى خۆيەۋە پى وردبوونەۋە بلى ئەمە ميتافىزىكىيە.

سەرلەبەرى نووسىنەكەى ناو بەرگى يەكەمى «حاجى قادر...» بخوئىتتەۋە دەبىنى ھەمان نۆرىنى ماددى و واقىيەى كردۆتە رابەر، چونكە بەپنى بىننى خۇم ھوى ماددىم ھاتوونە بەر ھەست لە لىكۆلئىنەۋەى ئەو شتانەدا كە لەوى لىيان كۆلراۋەتەۋە، خۆ ئەگەر دىتەم نوشتە و كشتەك ۋەيا جنۆكە و مېزدەزمە ھوى ئەو شتانە بوون ئەوساش شەرم داى نەدەگرم و باسم دەكردن، لە واقىيەشدا گەلىك جاران بىروراي ئەفسانەبى بوونەتە ھوى رووداۋى مېژووبى ھەرچەند ناۋەرۆكى ئەفسانەكە لە خۆۋە كارىان نەكردە، بەلام خەلق باۋەرائيان پى كرددە و بە ناۋى ئەۋەۋە و بۇ ئەۋىش جەنگاون. لەۋانەيشە بەپىچەۋانە، نەك ئەفسانەى درۆزن بەلكوو مەبەستىكى ماددى درۆزن و خەيالى، خەلقى جوولاندىتتەۋە و مال وىرائى كرددن. من كە بزووئىنەرى درۆزنم ھاتە بەرچاۋ ئىنكارى ناكەم چونكە درۆزنىيەكە ناپىتە مانىيە ھەبوونى، لە بزووئىتەتەشى ناخات. بە من چى مفكرى ماددى ۋەيا غەبىيە كەبىيە ھەبوونى، بەو بزووئىتە درۆزنى ناپەت. دەزانىن دىنا زۆر مروقى درۆزنى تىدايە نەك ھەر بزووئىتە، خۆ ناپەين ناۋى درۆزنىەكان لە دايرەى نفوس بسرىنەۋە. بەھەمەحال نووسىنەكەى بەرگى

یەكەمى «حاجى قادر» چى لە واقىعدا ھەبووبى و كارىگەر بووبى ئەوھى باس كر دووھ، قۇنتەراتى نەگرتبوو ئەو راستىيانەى نىوھخوئىندەوار ھەزىان لى ناكەن چاويان لى بىووشىت وھيا لە ناويان بىات. ئا ئەمەش چەند نمونەيەيىكى شى كىردنەوھى ماددى ناو نووسىنەكەن كە بىرا دەكەم ھەموو نووسىنەكە ھەر لەو بابەتەيە:

- 1) دۆزىنەوھى دياردەى دەولەمەندى گيا و گول و گولزار لە ديوانى «نالى» دا، كە بەلگەيە بۆ پەرورەردەبوونى نالى، بە مندالى، لە لادى و دەشتودەردا، نەبوونى ئەو دياردەيەش لە ديوانى «حاجى قادر» دا كە ئەويش بەلگەيە بۆ پەرورەردەبوونى قۇناغى مندالىتەى ئەو لە شارى «كۆيى» نەك لە «گۆرقەرەج».
- 2) دەرخستنى توانەوھى پىوھندى عەشیرەتايەتى لە ولاتى كۆيى لە ئەنجامى تەئسىرىكى كۆن و بەردەوامى بۆرجوازىتەى كۆيى لە زىانى دەشتودەرى نىزىكى خۆى.
- 3) دابەشبوونى پىتر لە % 75 ى زەوى و زارى ولاتى كۆيى بەسەر خورده مالىك و فەلاحاندا، ئەويش بە ھۆى پىشتىگىرى كىردنى ھىزى بۆرجوازىتەى كۆيى لە فەلاحى ئەو ھەرىمە بەدريژايى مېژووويەكى زۆر كۆن.
- 4) دەستنىشان كىردنى ئەو ھۆيە ماددىيانەى كە لە كۆنەوھە بىريارى ھەبوونى شارىكىان داوھ لەو جىگەيەى كە شارى «كۆيە» ى لى ھەلگەوتوھ.
- 5) پەيوھستبوونى خوئىندى مەلا و فەقىى كورد لە چارچىوھى كوردستانى گەورەدا بە ھۆى ھەبوونى ھەستىكى فىترى خۆ بە كوردزانىنەوھ.
- 6) تىخوئىندەوھى دەورى زەويوھەزارە مىراتىەكانى بنەمالەى «حاجى قادر» لە پتەو كىردنى ھەستى بە خۇناسىنى «حاجى» لەو رەوھە كە قەمچى ئاغاى بەسەر پىشتى خۆيەوھ نەدیتوھ.

ئەمانە مشتىكىن لە خەروارىك كە ھەموويان لە جەرگەى واقىع و شى كىردنەوھى ماددىيەوھ ھەلدەكولن، جا كە يەكىك بىت و بە سافىلكەيى ئەمانە بە لىكدانەوھى مېتافىزىكى دابىنىت، ئەو كەسە دوو جاران مېشكى خۆى لە بىنەوبەرە و گىروگرفت و گرىوگالى ئەم جىھانە مەتەلاويىە ھەساندۆتەوھ: جارىكىان لەوھدا كە نازانى «مېتافىزىك» چىە، جارىكى تىرىش بەوھدا كە ماددىيەتى بە مېتافىزىك لە قەلەم دا ديارە نازانى ماددىيەتىش چىە، ئەوساش دەكەوئتە ژىر سىبەرى پىر ھەسانەوھى ئەو پەندە كوردىيە زۆر مەشوورەى كە دەلى «نازانم رەحەتى گيانم».

لهو به شه به که مهی کتیبی «حاجی قادر» که پی گوترا نووسینی میتافیزیکی، دهوری به کجار گرنگی خویندنی فهقیانه له پیکهینانی په یوهندی گشتی نیوان ته مسه ره وسه ری کوردستانی گوره دا دوزراوه ته وه که له هیچ مهیدانیکې پیوهندی ماددی و تابووری و نیشتمانه پوره رایه تی و چینپه روره رایه تیدا به دریزایی صه دان و هه زاران سالی میژووی میلله تی کورد سینه ریکی ئه و پیوهندی شه نه بوه: به لی ده زانین خه لق له گه ل په کتردا مامله تیان ده کرد به لام نه ک مامله تی نیوان سنه و دیاربه کر، فلاح و کریکاریش هه بوون به لام هی کویه ئاگای له هی وان نه بوو، قسه شیان کوردی بوو به لام کابراهه کی هه ولیری له وانه بوو تا مردن په کیکی سابلای نه بینیت. ئاله م حاله ته بی په یوهندی ماددی گشتیدا فهقیه کی سنه یی و دیاربه کری و په کیکی کویی و هی وان و هه ولیری و سابلای له سلیمانیدا په کتریان ده گرتوه و له پینجوین به یه که وه یان ده خویند و به ره و خانقین ده رۆشتن... رۆشنیر ئه گه ر چاوی خوی نه به سستیه وه ئه م دیمه نه هی نه دیتن و ئینکار کردن نیه، دوا دیتنیسی ئه گه ر نه زه ری و بیروباوه ری خوی ته سک نه کاته وه له وانه نیه هیچ نه زه ری پیکی مامناوه نجیش خوی لی وه ته نگ بینیت.

وا ده زانم تیخویندنه وهی دهوری گرنگی ئه م پیوهندی گشتیه ی نیوان کوردان له به شی به که می «حاجی قادری کویی» له سه ری به «میتافیزیک» حساب کرابیت به نامه ی ته مه وه که ده رسوده وری مزگه وتان پیوهندی به خوا و ئاین و مردن و زینه وه هه یه که ئه مانه جه رگه ی میتافیزیکن.

خوینته ری کورد !

چ سوچنکی من و مه لا و فه قی و حاجی قادر و زاناکانی ئیسلامی لیره به پيشه وه له وه دا نیه که به دریزایی میژووی هه زاران ساله ی کورد نه تیجاره تیکې سه رانسه ر، نه بزووتنه وه ییکې گشتی کوردایه تی، نه جووله ییکې چینایه تی به رچاو، بگره مرده لانه ش، نه هیچ په یوهندیکی تری ماددی له مندالدانی کوردستانی گوره دا رسکاوه تا کوو بنلیوخستنی، منی تیدا گونا هبار بیم وه یا خویندنی فهقیانه تیدا به رپر سبار بیت. هاتوچوی هه زاران مه لا و فه قیش به پانایی و دریزایی کوردستاندا بو ماوه ی هه زار سال، ئه ویش چ به ره له سستی جووله ی کوردایه تی و چینایه تی و ماددیایه تی نه کرده، ئه و په یوهندیی هه ی که پینکیسی هیتاوه له نیوان کورده واریدا تا که پیوهندی گشتی بو، ری نه بوه هه ست به وه بکات که له دواروژدا لیکدانه وهی ماددی نیوه چل لینی وه ته نگ دیت تا کوو له بهر خاتری ئه و بریاری ئیعدم کردن و نه هیلانی خوی ده رچواندبا، که ده ریشی نه چواند بیتته جیی گله یی نووسه ریکی

ماددی شلکی دواروژ. ئایا من له ئاست ئەم هه‌لوه‌سته ناره‌حه‌ته‌ی رۆشنیبری وه‌ها «ته‌سکبین» دا چیم کردبایه‌ باش بوو؟ دیاره‌ بۆ وه‌ده‌ست هیتانی ره‌زامه‌ندی لیکدانه‌وه‌ی ته‌سکبین و درشتبین که‌وا نه‌ک هه‌ر به‌رانبه‌ر تیکرای جیهانی ماددی به‌سه‌هوو ده‌چیت، به‌لکوو به‌ پێوانه‌ی هه‌موو لیکدانه‌وه‌ و بیر کردنه‌وه‌ییکی ماددی به‌رفره‌وان و راست و دروستیش هه‌ر به‌ هه‌له‌ و ناراست له‌ قه‌له‌م ده‌دریت، به‌لێ بۆ خاتری ئەم ره‌زامه‌ندییه‌ ده‌بوو من دوو جاران میژوو بکه‌مه «کۆسه‌به‌بی بلیاچۆ» که‌ دیت ریش و سمیلی خۆی ده‌تاشیت و مووی ده‌سکردیان به‌ جیگه‌یه‌وه‌ ده‌نووسینیت، منیش بێم ریش و سمیلی مامه‌ میژوو بتاشم به‌ سرپه‌وه‌ی ده‌وری یه‌ کجار به‌رچاو و به‌ته‌ئسیری خویتدنی مه‌لایانه‌، ریش و سمیلیکی ده‌سکردیشی پێوه‌ بێم به‌ هه‌لبه‌ستنی پێوه‌ندی ماددی گشتی له‌ نه‌بوونه‌وه‌، تاکوو ناوه‌ناوه‌ ده‌ست و قه‌له‌می له‌رزۆکی نووسه‌ری ترسنۆک و ته‌قلیدی به‌ په‌نجه‌ بيجورته‌ته‌کانی شانه‌ی ئەو ریش و سمیله‌ درۆزنه‌ بکات و خوتخوته‌ی گومانه‌کانی ناو دلێ خۆی پێ بره‌وتیتته‌وه‌ به‌ده‌م وه‌نه‌وزی سه‌ره‌تای خه‌وه‌ پر خه‌ون و خه‌یاله‌ خۆشکه‌لانه‌کانی نیمچه‌ خویتدنه‌واره‌وه‌.

به‌ه‌ به‌ه‌ له‌و ده‌سکارییه‌ ناره‌وايه‌ی میژوو!
به‌ه‌ به‌ه‌ له‌و حه‌سانه‌وه‌ درۆزنه‌ی لیکدانه‌وه‌ی نیوه‌چل!

تیکرای ئەو بیروباوه‌رانه‌ی واده‌زانن شی کردنه‌وه‌ی میژوو به‌ شیوازی ماددی بریتیه‌ له‌ دۆزینه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ماددی ره‌ق و زه‌ق و به‌ وه‌زن و سه‌نگ خۆ ده‌دزنده‌وه‌ له‌ واقیعیکی کۆمه‌لایه‌تی گه‌لێک گه‌وره‌تر و به‌رینتر و قوولتر و ئالۆزکاوتر و به‌گیروگرفتتر له‌و واقیعه‌ ساده‌یه‌ی که‌ به‌ موعه‌ده‌له‌ی ریازی و پێوانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی بازاری و راسته‌ حیسابی کرین و فرۆشتن و سوود و زیانی مامله‌تی رۆژانه‌ شی ده‌کریتته‌وه‌: هه‌روه‌ک مرۆف بریتی نیه‌ له‌ 60 کیلو ئاو و 10 کیلو خۆی و چه‌ند کیلویه‌ک ئاسن و خه‌لووز و گه‌ج که‌ نرخ‌ی هه‌موویان له‌ دوو دینار تێپه‌ر ناکات هه‌روه‌ها کۆمه‌لایه‌تیش بریتی نیه‌ له‌ چه‌ند ده‌ستووریکی ساده‌ی بيقوولایی و له‌سه‌ر زه‌قایی ماده‌ هه‌له‌چه‌قیو. مرۆف و کۆمه‌لایه‌تی به‌هۆی ئەو تاییه‌تیه‌ یه‌ کجار بێمانه‌ندانه‌ی که‌ له‌ هه‌موو جیهانیان جوداواز ده‌کاته‌وه‌ به‌ سروشت و گیانله‌به‌ریه‌وه‌، له‌ شیوه‌ییکی زۆر ئالۆزکاو و سه‌یر و گریاوییدا، پتر له‌ ده‌روونی خۆیاندا رووچوون نه‌ک له‌ ماده‌. ته‌جره‌به‌ی رۆژانه‌ی ده‌یان و سه‌دان و هه‌زاران ساله‌ ئیسپاتی ئەوه‌ ده‌کات که‌ مرۆف و کۆمه‌لایه‌تی ره‌گی په‌یوه‌ندیان به‌ وجوده‌وه‌ له‌ توژالی سه‌ره‌وه‌ی ماده‌وه‌ رۆ ده‌چیت به‌ره‌و ناخی ناوه‌رۆکی خۆیاندا، هه‌ر وه‌ک گیا له‌ زه‌وی و ئاو و هه‌وا و تیشکی رۆژه‌وه‌ ماده‌ی مردوو وه‌رده‌گریت و ده‌یکات به‌ ماده‌ی زیندوو (عضوی) هه‌روه‌هاش مرۆف له‌ ده‌وروبه‌ری ماددی و به‌رژه‌وه‌ندی گوزه‌ران و هۆیه‌کانی مانه‌وه‌ی نه‌وع و دیارده‌کانی سروشت و

ههزاران ماکی بزووینهری چهرخ و مهنگه نهی ژیان و بوون و بهسه بردهوه که رسته ییکی خامی سه ره تایی ده داته بهر هیزه زگماکه کانی بیته ژماری ههست و زانین و هوش و سۆز و بهزهیی و رق بوونهوه و به خوداشکانهوه و ترس و ئازایی و نه زانین و بهسه هوو چوون و بیرى چهوت و ئیشان و بیهیزی و خوشی و نه خوشی و جینس و تهماع و چه په سان و چه ند ههزاران خاسیه تی تری ئاشکرا و بزری مروفايه تیه وه، له وه وه کیانیکی ماددی مهعنهوی عه قلی عاتیفی مهنتیقی غه بیی ته ماعکارانه خو به ختکه رانهی رهنگا و رهنگ و ههزار ئاواز و دههزار ده رگه و ده ربوونهی لی دروست ده کات که هه ریه کیک له و باریکه ریگایانهی لیی ده بیته وه و تی ده که نه وه جیلاو جیلی زانا و پسپور و پشکنه ر و لیکوله ره وه خه ریک ده کات و به شه ریان دیتیت و لیکتریان نزیک ده کات وه و دووریان ده خات وه و پیکیان دیتیت وه تا کوو له ئاکامی ئه و شه ر و ئاشت بوونه وه یه یاندا له سه ر شتیکیان هه لده وه ستینیت که له وانیه به ته واوی پیچه وانیه راستی بیت و له وانیه شه جه رگه ی حه قیقه تی گر تیه ته وه.

تو سه ریکه چه ندین ههزار ساله زانا و فه یله سوف و ژیر و پسپور له سه ر تا که دیاردهی زور سه رابی و به زاهیر که مایه خی «خهون» ده مه ته فه یانه و ئه وهی ده لیئین نایلینه وه سات له ساتیش هه نگامه ی ده مه ته فه یان گه رمتر ده بیت. دوور نایینم یه کیک له وانیه ئه م دیرانه ده خوینیت وه دیاردهی «خهون» بیاته وه سه ر بنیچه ی خواردنی خواردمه نی فووده ری وه ک پیاز و نسکینه. له حالیکدا زانای وه هاش هه یه خهون ده گیریتته وه بو به رایى 50 ملیون سالیک که ئه وسا هیشتان باپیری باپیره گه وره ی مروف له پلیکانه ی تطوری باپولوجیدا ته شریفی نه هینابوه ناو لیسته ی «داروین و لاما ک». ریشی تیده چی ئه و که سه ی نووسینی وه ک ئه مه و به شی یه که می «حاجی قادر...» به بابه تی میتافیزیکی داده نیت بلی خهون ره مزیکه له خه باتی چینایه تی، دینداریکیش به دهنگ بیت و بلیت خهون په روازه ی گیانه به ره و هیلانه ی غه یب، له ولاره ش زانایه کی سایکولوجی بیتاقه ی «جینس و گری ناکامی و به ندوباوه کانی نه فس» بخاته سه ر میزی ده مه ته فه وه، سه ی دوایش زانستیک سه ر هه لیتیت و وه ک عومه ر خه یام بلیت: «ای بیخبران راه نه انست و نو این».

له خهون گه ری و یه خه ی ئه م گوته یه راست و مه شووره بگره که شتیک له واقع ده گیریتته وه و باسی دزت بو ده کات، چوون بهر له وهی بچیه پاریزی مالی نیچیره که ی پر به دل ده پاریتته وه و ده لی «خوایه به ته ما ی تو!!». له م پارانه وه یه دا چه ند ده ستووری کومه لایه تی و مروفايه تی و چینایه تی و دینایه تی و نیشتمانیه ره ره یه تی و پیاوه تی و ناپیاوه تی دژی یه کتری تیکه ل کردوون؟ له کوپوهی هینان؟ چوونی سه له ماندن؟ ده گیرنه وه وابوه دزیک له و کاته دا که دهستی به ماله که ی کابرای دزراودا گیراوه له تاریکی شهودا

تامی شتیکی وردی کردوه بزانی شه کره یاشتیکی تره که چی خوی بوه، درحال وازی له ماله که هیناوه و به جیی هیشتوه بی ئه وهی بایی فلسیکی لی بدزیت به و بونه وه که دواي چیشتنی خوییه که نمه کی کابرای خاوهن مالی کردوه و به مه دا دزی لی کردنی ده بیته نمه ک به حهرامی که له مهردان ناوه شیتوه، به لام ته گهر خوییه که شه کره ماله که ی تالان ده کرد.

پیم بلی کام به کیک له هویه کانی ماددی وه یا به رژه وهندی وه یا ئینی وه یا نیشتمانه روهری وه یا چینپه روهری وه یا جنسی و مانه وهی نوع وه یا مهردی وه یا نامهردی وه یا ههر تاکه هویه کی تر بیت تم سه رمه قولاته یه به مرؤف لی دهدات و له م هه لوهسته موته ناقیزه یدا راده گریت؟ هه لوهستیکه له هه ناوی دزه که دهدات و کومه لایه تی به رفره وانی ژیانی دزه که وه هه لده قولیت له ئاکامی به یه کتر گه شتته وهی صه دان عامیلی له یه کتر ئاشنا و به یه کتر دژ و له گه ل یه کتر بیته رهف که به که س ناکری بیانباته وه بو سه رچاوهی ئاشکرا و بیگومانی وه ک که به یدا بوونی ئاو ده بریته وه بو سه ر ته فاعولی ئوکسجین و هایدروجن له زهری پیوستدا: له فرهزی توانیشی هه موو هویه کان بیاته وه بو سه رچاوهی خویان و به فندوفیل ته ناقوزی نیوانینیشی سه ریوش کرد، دیسانه وه ناتوانی موعاده له ییکی راست هه لستینی له تیکه لبوونی تم عامیلانه که ته فسیری هه لوهستی دزه که بکات ته گهر تیکرای عامیله کان نه خاته ناو بوته ی نه فس و دهروونی دزه که وه و له و یوه قه واره ی موعاده له که ده رنه چیت چونکه مومکینه هه رچی عامیلی ده ره وهی «نه فس و دهروون» ی دزه که هه یه په کیان بکه ویت له ئاست بریاری ته و نه فسه دا: به نمونه ده لیم له وانه یه دزیکی تر دواي چیشتنی خوییه که له سه رینایی سه به بیکه وه که نایزانین چیه، پتر شیتگیه بی له سه ر تالان کردنه که وه یا خود ته ئسیری پیچه وانه ی نمه ک کردنه که هانی دزه که بدات بو ئاگر تیبهردانی خانه که سه ره رای دزینی ماله که، که ته مه شی کرد رهنگه ته وهنده په شیمان بیته وه خوی بکاته توبه کاری نه قشبه نندی وه یا به راده ییک درپیت واز له دزیه تی بینی بو جه رده یی. با دوور نه روین و نمونه ی به یینی خوم و خوت بینینه وه: ده شی یه کیک بیری له م لایه نانه نه کردیته وه، دواي خویندنه وهی تم دیرانه به هه ندیک له قه ناعه ته کانی خویدا بیته وه و بریاریکی نوی بدات به رانه بره شیک له و برسیاره کومه لایه تیانه ی که له مه و پیش لیان بو بووه وه یا نه یده توانی بریاریان بو بدات، که چی یه کیکی تری وه ک ته و دهستی غه زه بر دیرژ ده کات و په ره کانی کتیبه که بدریت، یه کیکی تریش گوی نه داته هیچ نه به چاکه نه به خراپه وه یا نازانم چی بکات، که من نازانم کومپیوته ریش ههر نازانی.

ھەموو جىھانى ماددى و مەعنەوى مرۇف بدە بەر نىگاي سرنجتهوۋە دەبىنيت سەرلەبەريان تايبەتى و ھەيان تىدايە كە لە ھەموو جىھانى دەرەھەى نەفسى مرۇف و دەستوورەكانى كۆمەلايەتىدا سىبەرىشى نادىترىت.

سەيرى دەستوورە مەشورەكەى «گۆرانى چەند بۇ چۆن» بکە و بەسەر مرۇف و سروشىدا تەطىبىق بکە: لە مادەى مردودا گۆرانى «چەند» گۆرانىكى ئالى حەتمەبى سادەى «چۆن» پىك دىتتە و بەسەر دەچىت وەك ئەوہى ئاوت سارد کرد و گەپاندتە پلەى سفر ئاوەكە دەبىتە شەختە و ھىچى تر، لە حالى ئاسايشدا كە لە چ لايىكەوۋە بەرھەلىست نەبى، ئەم گۆرانەى ئا و بۇ شەختە گۆرانىكى ناچارى و حەتمىيە كە ھەر دەبى بىت. ھەرچى دياردەبىكى ترى گۆرانى «چەند بۇ چۆن» ى ماددى مردوو ھەيە سەرلەبەريان وەك دياردەكەى ئا و شەختەيە.

لە جىھانى مرۇفدا كارەكە ئەو وىتەيە ئاليەى تىدا نيە، بابلىم لە چەند روويىكەوۋە لە جىھانى مادەى مردوو جودا دەبىتەوۋە، تا ئەو رادەيەى يەكتر ناگرىتەوۋە:

1- لە گۆرانى «چەند بۇ چۆن» ى مرۇفایەتىدا ھىندە عامىلى كارىگەر و بىتەژمار و جودا ھەيە نە بەكەس دەكرى بزانى چەندىان لە گۆرانەكە بەشدار دەبن و چەندىشان بىتەرەف دەمىننەوۋە چەندىشان دەورى پىچەوانە دەبىنن، نە ئىمكانىش ھەيە پىشېبىنى لە ئاست گۆرانەكەدا بكرى وەك كە لە حالەتى ئا و شەختەدا دەكرى، لەبەر زۆربوونى عامىلە نەزانراوہكان و مەعلووم نەبوونى چۆنەتى رەفتارى مرۇف بەرانبەر ئەو عامىلانە چۆنكە گۆرانى كۆمەلايەتى ئاكامى موعادەلەيىكە ھەزاران «مجهولات» ى تىدايە، يەك لەوان و لە ھەموانىش كارىگەرتر برىارى مرۇفە، بە پىچەوانەى ئەو موعادەلەيەيە كە گۆرانى مادەى مردوو نىشان دەدات كە مەعلوومە چەند عامىل تىدا بەشدار دەبىت و چ برىارىكىش لە ھىچ تاكىك لەو عامىلانەوۋە دەرناچىت. بە نمونەى روون كەردنەوۋە دەلىم لە سەرەتاي داھىتانى ئۆتۆمۆبىلەوۋە كەس نەيدەتوانى تىبىر بكات لەوہى ئەم عامىلە تازەيە چ گۆرانىك لە سەرانسەرى جىھان پىك دىتتە، كاوچووك و قىر چ دەورىك دەبىنن لە ھەموار كەردنى عەمەليەتى گۆرانەكەدا، كام دەولەت بەم داھىتانە لەوانى تر سوودمەند تر دەبىت وەيا كاروبارى گەراجان چۆن دەگەرەت وەيا بەنزىنخانە لە ھەلەبجە دەكرىتەوۋە... وەيا... وەيا ھەتا كۆتابى زنجىرەبىكى دوور و درىژى «وہيا» كە نەدەشيا بە بىرى ھىچ بلىمەتېكدا بىت. ئەم تاكە عامىلەى ئۆتۆمۆبىل كە خۇى يەكىكە لە ھەزاران عامىلى ترى وەك خۇى كە دەور دەبىنن لە بەرەوېتىش بردنى رەورەھى گۆرانى كۆمەلايەتى، ئا ئەم تاكە عامىلە صەدان عامىلى ترى لە پشتمەوۋەيە كە ئەوانىش دەور دەبىنن لە بەرھەمەتتەنى ئۆتۆمۆبىل سال بە

سالیس ژماره یان پتر دەبیت و تیکه لتر دەبن له گەل سوود و زیانی مرۆف، جۆری تازه تریش دادەهینن له پێوهندی کۆمه‌لایه‌تی وه‌یا به‌ره‌ه‌لستی ده‌که‌ن له په‌یدا بوونی پێوه‌ندی تر له مه‌یدانیکی تر دا وه‌یا... وه‌یا... دیسانه‌وه تا کوو کۆتایی زنجیره‌ی «وه‌یا» یان.

هه‌موو دنیا راست بێته‌وه ناتوانی بزانی «ئاسمانگه‌ردی» سه‌ر به چیه‌وه ده‌نیت وه‌یاخود ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێن «هۆشی ئه‌له‌کترونی» چه‌ند گۆران پیک دیتیت له رواله‌ت و ناوه‌رۆک و ماف و ئه‌رك و پاداشی کۆمه‌لایه‌تی.

2 - گۆرانی «چه‌ند بۆ چۆن» له مرۆفایه‌تیدا، سه‌ره‌رای زۆر بوونی عامیلی نه‌زانراو تیدا، دیسانه‌وه به‌به‌ر حوكمی «نه‌زانراوی» ده‌که‌وتیه‌وه له‌وه‌دا که گۆرانه‌که ئالی نیه و روه‌ی ناچارایی له یه‌ک لا ناکات وه‌ک که هایدروجن هه‌ر به‌رز ده‌بیته‌وه ئاویش هه‌ر سه‌ره‌ژێر ده‌روات. گۆرانی مرۆف (کۆمه‌لایه‌تی) له‌وانه‌یه به‌پنجه‌وانه‌ی هه‌موو تیغکرینیکی و چاوه‌روانی کردنیکی به‌ره‌و راست وه‌یا چه‌پ وه‌یا دواوه وه‌یا قیراج وه‌یا سه‌ره‌وژوور بروات. بێگومان زاناییکی مه‌یدانی فیزیا وه‌یا بایۆلۆجی وه‌یا هه‌ر زانستیکی تری برۆا به‌ ماده هیناوه به‌ر له 50 سال وای چاوه‌روان ده‌کرد له ئه‌نجامی په‌ره‌سه‌ندنی زانستی نوێ و بلا بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ه زانستییه ماده‌یه‌کانی به‌ناو گه‌لندا، وێرای زالبوونی نیگای عیلمانیه پشت له غه‌یبه‌کان به‌سه‌ر نیگای غه‌یبه‌سته‌کاندا، کۆمه‌لایه‌تی مرۆف به‌ خیرایی له قۆناغی په‌رستی غه‌یب تیپه‌ریت و مل بنیته‌ ریگای زانست و ته‌کنیک که هه‌رگیز لێی چاوه‌روان نه‌ده‌کرا بۆ غه‌یری ئیمان هینان به‌ ماده تیشک باویژیت، که‌چی به‌ پینچه‌وانه‌ی هه‌موو چاوه‌روان کردنه‌که، مرۆفیککی غه‌یبه‌سته‌ سواری فرۆکه ده‌بیت، که ده‌زانین فرۆکه به‌ره‌مه‌یکی یه‌کجار سه‌رسواری زانسته، به‌ مه‌سه‌ره‌ف و ئه‌رکیکی گران ده‌چی بۆ ماچ کردنی دار و به‌ردی ولاتیکی دوور... له‌به‌ر تیشکی کاره‌با ئه‌و کتیبه‌ ده‌خوینیته‌وه که به‌لای داھینه‌ری کاره‌باوه هه‌مووی ئه‌فسانه‌ن... مزگه‌وت و که‌نیشته له‌و ولاتانه‌دا قوت ده‌بنه‌وه که 50 سال زیاتره به‌لای خۆپانه‌وه ئیفلاسی مزگه‌وت و که‌نیشته‌یان ئیسیات کردوه، خه‌لقیش ده‌چنه ناویانه‌وه و عیباده‌تیان تیدا ده‌که‌ن هه‌رچه‌نده له‌وانه‌یه ناخۆشه‌ویستی بێن. ئه‌مه‌ روو ده‌دات له‌ حاله‌تیکدا وا ده‌زانرا مزگه‌وت و که‌نیشته ئه‌وه‌نده ئه‌فسانه‌ی و بېنجن به‌ پالیک ده‌رمین، ئه‌وه‌نده‌ش دوژمنی چاکه و پێشکه‌وتن و ئازادی گه‌لان بوون ئه‌گه‌ر حوکومه‌تی کۆنه‌په‌رست نه‌یانپاریژیت گه‌لان بۆ خۆیان داریان له‌سه‌ر به‌ردیان ناهیلن. چ دوور مه‌بینه په‌رستگه له‌و ولاته به‌ره‌و بیه‌یزی بروات که حوکمه‌ته‌که‌ی پشتگیری لێده‌کات. که‌س پێی ناگری له‌م مه‌یدانه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌دا به‌راستی نیشان بپیکت چونکه کۆمه‌لایه‌تی دار و به‌رد و شه‌خته و ئاونه موعاده‌له‌ی ریکوپیک و بی که‌له‌به‌ری بۆ داڤنیت.

3- گۆرانی «چەند بۆ چۆن» ى مرؤف وەك ھى مادەى مردوو نىە لە شوپنى خۆيدا جىنگل بخوات و ھەموو رۆژى و بە درىزايى زەمانە تا قافى قىامەت دووبارە بىتەوہ. ھەرەك دەزانىن عامىلەكانى گۆرانی كۆمەلايەتى بىتەژمارن، تىش گەيشتىن پىشبينى ناكرى گۆرانەكە بەرەو كوى دەروات، دەبى بشزانىن گۆرانی كۆمەلايەتى وەك گۆرانی ئاۋ نىە كە لە ساردىدا دەبىتە شەختە، چونكە وەك شەختە لە گەرمىدا نابىتەوہ ئاۋ. واتە گۆرانەكە بە ھەمان رىگەى بەرەوپىش چوونىدا بەرەو دوا ناگەرتەوہ بۆ ھەمان نوختەى كە يەكەم جوولەى تىدا كرىد. كشانەوہى گۆرانی كۆمەلايەتى ھەرگىز ناى باتەوہ بۆ ناۋ قەپىلكەكەى جارانى، وەك كە شەختە دەچىتەوہ ناۋ قەپىلكى ئاۋ، چونكە كۆمەلايەتى مرؤف كە پاشەكشە دەكات بەشىكى خاسىتەكانى بەرەوپىش چوونى لە گەل خۆيدا بەرەو دوا دەكىشىتەوہ.

4 - گۆرانی كۆمەلايەتى ئەو حەتمىتەى تىدا نىە كە لە گۆرانی مادەى مردوودا ھەيە. دەشى ھەموو ھۆيەكى ماددى گۆران پەيدا بىت بەلام گۆرانەكە روو نەدات چونكە عامىلى ھەرە بنجى و كارىگەرى كۆمەلايەتى كە مرؤفە نايەوى وەيا ناتوانى وەيا نازانى وەيا بۆى نالوى وەيا لىنى ناگەرىن وەيا ناوئىرى، بگۆرى. واش دەبى لە نىوان كۆمەلىكدا نىو ھىندەى كۆمەلىكى تر عامىلى گۆران پەيدا نەبوە بەلام ئەو كۆمەلە زۆر ئامادەى گۆرانە وەك ئەو ئاۋەى كە خاسىتەى واپى لە 50 پلەى گەرمىدا بكوئىت، ئەوئىش لە بەرەوپىش چوونىكى نىوچلدا گۆران دادەھىتەت.

ئەگەر ئارەزوو بكەين دەتوانىن زنجىرەى ئەم ئالقانە درىز كەينەوہ تا لىتى وەرەز دەبىن، بەلام لزوم نابىنم چى ترى بەدوا بكەوين بەلكوو زووتر دەگەينە تىبىنىەكى يەكجار گرىنگ و پر بايەخ لەم بەيەكدى گرتەنى گۆرانی مرؤف و مادەى مردوودا لەبەر تىشكى دەستوورەكەى «چەند بۆ چۆن»: ئەم تىبىنىەيان تا ئىستا نەم دىت لە ھىچ نووسەرىكى ماددىيەوہ سەرھەلدا وەيا كەم و زۆر لە بابەتى وەك ئەو نىزىك بىنەوہ. تىبىنىيەكە ئەمەيە:

گۆرانی «چەند بۆ چۆن» كە شى كرىدەوہى ماددى دايدەنىت بە دەستوورىكى بنجى، تەنھا لە دوو جىھانى يەكجار لە يەكتر دوورى مادەى مردوو و مرؤفدا دەدىترىت لە گەل ئەو ھەموو جوداوازييە بىتەژمار و زىدە گەورانەى كە لە نىوان ھەر دوو جۆرە گۆراندا ھەيە، جىھانى روك و گيانلەبەران ھەرگىز بەر ئەم دەستوورە ناكەوئىت. وەك كە ئاۋ و ئاسن و بەرد و دار لە «كرىتكال پۆنىت» دا چۆنىەتەيان دەگۆرىت وەيا بارى كۆمەلايەتى لەو نوقتەيەدا ئەوئىش دەگۆرىت بە بارىكى تر، روك و گيانلەبەر چ نوقتەى واپان نىە بە

وہ صفی «گیانلہ بہری» تیدا بگورین مہ گہر ئو گورانہ باؤلؤجیہ یہ کجار تہنہ لہ ی کہ مرؤفیش تیدا بہ شدارہ. گورانی «چہند» ی روهک و گیانلہ بہر ہہر لہ سنووری گورانی «چہندایہ تی» دا دەمینتہ و سہر بہ شتیکی تر ناگہینیت: بیئہ ہەرچی مہیمون و ریوی و فیلی دنیا ہہیہ لہ جزیرہ ییکی ناو دەریای ئەتلاتنیکدا کویان بکہوہ، ہەر ئەوہندہ روو دەدات کہ یہ کیکیان ئەوی تر لہ ناو بیات و ہیا بیخوات و ہیا ہہموویان لہ برسان بمرن. حەز دەکە ی خوراکیان زیاد بکہ یاخود کہمی بکہ و ہیا بہ جارئ لیان بپرہ... باران بباریتہ، مہباریتہ... بہ فر بیئہ، مہہینہ... ہەرچی بہ خەیاڵتدا دیت بیکہ یہ ک تۆسقال تہسیری نابی لہ پەیدا بوونی گورانیکی «چونایہ تی» ئو روهک و حەیانانہ: بیت ناکری «کریتکال پۆنت» ی گورانی ئو بو شەختہ و ہیا بەرپابوونی شۆرش فرہنسہ لہ جیہانی روهک و حەیاناندا پەیدا بکہیت. تہنانت ئو گورانہ یہ کجار بہ ئەرک و مہسرفہی کہ زاناکان لہ نیوان رەسەنہ مہری ئوستریالییدا پیکی دیتن، ئەویش سەرلەنوئ قالب بہستوو دەبی و جوولہ ی لیدہ برئ و ہیچی تری لی ناکہ ویتہوہ. ہەرچی گورانیکی و ہا دەسکردی ئادەمیزادہ ہہیہ لہ نیوان روهک و جانہوہراندانہ زۆک و سہر بہ شتیکی تر ناگہینیت. خو ئەوہی راستی بی، ئو تەرزہ گورانہ ی کہ مرؤف دايدہہینی دەبی بخیرتہوہ سہر ئو «کریتکال پۆنت» ہ ی کہ گورانی کۆمەلایہ تی پیک دیتت چ لہ مەیدانی فرۆک دروست کردندا بی چ لہ مەیدانی داہینانی نەوعی تازہی روهک و ئازہل و درندہ و شتی ئەوتوییدا بی.

خولاسہ، سەرلہ بہری روهک و ئازہل بہر ئم دەستوورہی «گورانی چہند بو چۆن» ناکہون. لہ مەش بترازی، بہلای منہوہ، ناشی ہەرگیز گورانی کۆمەلایہ تی لہ تہک ئم گورانہ ی مادہی مردودا ناوی بیت، چونکہ لہ ہیچ روویکەوہ خزمایہ تی لہ نیواناندا نیہ و نابی. مرؤف مەوجودیکہ بہ تەواوی لہ ہہموو مەوجودی تر جودایہ و دنیا ی ئو دنیا ییکی تازہی بیسابقہ یہ.

جا کہ من یا یہ کیک ی تر لہ ناو ہەزاران عامیلی تیکہل و پیکہلی کۆمەلایہ تیدا دەوری عامیلی خویندنی مەلایانہ بدۆزینتہوہ لہ ژبانی کوردہواری و میژووی کورددا نہ لہ شی کردنہوہی ماددی دوور کہوتوینتہوہ نہ جارئ ہیچ ہویہ کی میتافیزیکیمان ہیناوتہ ناو حیسابہ کہوہ. ئەگہر شی کردنہوہی ماددیش و تہنگ بی لہ بوونی دەوری خویندنی مەلایانہ و ہیا شتیکی وەک ئو و ہیا ئو کہ بہ راستی دەوری ہہبووہ، دیارہ ئو شی کردنہوہیہ لہ واقع و تہنگ دی.

ههروههها که دهوری راستهوخوی ماده و سوود و بهرژهوهند وجودی نهبو له بهیهکهوه بهستنهوهی ئەم سهروهوسهری کوردستانی گهورهدا، کهس نههاتوه ئینکاری دهوری ئەم عامیلانه بکات لهو کاتانه و لهو حالانه و لهو جینگایانهدا که دهوریان بوه و دهی.

ئهوهی پینویسته لهسهه مرۆفی ههستیاری و زانا و دلسۆز ئهوهیه چاو و میشک و دلی خوی بکاتهوه بو ههه هۆ و عامیلک که له میژوودا کاریگهه بووبن. دژی ههموو رهوشتی مرۆقاییهتی و یاساکانی کۆمهلایهتیشه بین له ههجه هۆیهک بسپینهوه که ههیه وهیا یه کییک ههلبهستین که نیه. نه من نه تۆش قۆنته راتمان نه گرتوه ری و شوین دانین بو تیخویتندنهوهی بیروباوهری ئایینی وهیا فهلسهفی وهیا ئابووری وهیا هونهری وهیا نازانم چی له رووداوه کانی میژوودا وهیا یاساکانی کۆمهلایهتیدا ئه گهه له واقیعدا تینهخویتندرابنهوه.

من که دیمه سهه دیراسه ی ژیان و فکر و خهبات و بهسه رهات و رهوشت و ئه دهی یه کیکی که ممانهندی وه کو «حاجی قادر» تاکه یه ک سه ره داوی جلهوی قهلهمی خۆم تهسلیم به بریاری فکری و فهلسهفی لیتره به پیشه وه ناکهه. ئه و تهله بهردانهی که لهه ریگایه دا ههلیان دهدهمه وه ههز ده کا شهیتانیان لینه ره په ری وهیا فریشتهیان لیوه هه لفری وهیا عهزیایان تیدا خزابی، من لییان وه تهنگ نایهه: چی ده بینم ئه وه ده لیمه وه سهه جارن ئەم و ئه و رازی ده بن یا قه لس، له وه شدا ئازادی بیروباوه ره به کار دیتم که به ردی بناغه ی دیمو کراسی و مافی مرۆقاییه تییه. به لای منه وه گرنگ ئه وه یه گیانی حاجی نه توری و ریزی ئینساف نه شیوی و گهرد له رووی راستی و رووداوی میژوو نه نیش.

بینگومان گه لی کورد، به لکوو هه موو گه لیک، سوود له گوته وهی راستی وه رده گری چ له مه وزوعی گشتی و جیهانی بیت و چ له بابته تی سهه به میله ته وه بی، به نیسه به بهرژه وهندی کوردیشه وه ئه و بابته تی پیوهندی به کورده وه هه یه پتر له هه موان راستیخوازه چونکه دیاره کورد ناتوانی شوین پیی خوی مه حکه م کات ئه گهه ریگاکه ی به چرای حه قیقه ت رووناک نه کرابیته وه.

ئەم خۆدانه پال گوته وهی راستی له سه روکاری حاجی قادردا سوود و هه سانه وه یینی گه وه ره ش به نووسه ره ده گه یه نی له و ره وه که ناچار نایی بو شار دنه وهی راستی سه ره یۆشی درۆزن بچنی وهیا هه ره جار ه به نوکی قه له م قه بر له گو رستانی میژوو هه لکه نی بو زینده به گو ر کردنی رووداوی حه ق و ره ق. ئه گه ره نووسه ره شه رمی بیته وه له وه دا که درۆی لی سپی بینه وه هه ره گیز ئه و جو رته ته نا کا شتی وه ها بلی که له گه ل و اتا ئاشکرا کانی ناو دیوانی حاجی قادردا نه گو نجیت. گریمان له و هه لبه ستن و ده سکاریه دا باریکی سیاسیش پشتگیری له نووسه ره که کرد و ناراسته کانی بو پاراست، ئه دی دوای به سه ره چوونی

ھەلکەوتەكە چ دەكات و كى دىنى ھەلەكانى بۇ پىنە بكات. بىگومان ھەلبەستىن و سەرپۆش كىردنى درۆ كارىك نى ھەتاھەتايى بەردەوام بىت وەياخود لە ھەموو جىگەيىكدا بە سەلامەتى تىپەرىت: درۆيىكى لە توران رىزى لى بگىرىت لە ئىران رىسوا دەكرىت، ئەمە دەلیم بەلايەنگىرىي ئەو درۆيەى لە خۆى ئەمىنە سىي نايىتەو لە حالىكدا بەپىي باوهرى من ھەلبەستىن كارىكى ناپەسند و تاوانبارە تەنانت گەورەترىن ھىزى جىھانىش بە درىزايى ئەزەل و ئەبەد لەسەرى بكاتەو.

نووسىنەكەى من كە ئەم مەرجانەى بە خۆو گرتو تا رادەى دلشكستە كىردنى زىندوان بۇ خاترى مردووى بەشەرەف، وىستوھتى لەگەل حەقىقەتى بەسەرھات و زىان و فكر و فەلسەفە و خەباتى حاجى قادردا جووت بروات. لە بەرچاوى خۆم، سەير لەو دەدايە كە سەرەراى رىك كەوتنى نووسىنەكەم لەگەل حەقىقەتى مەوزوعەكانى باسى حاجى قادردا، دوو جارانىش لەلايان شكەو بەيەكەوهرىك كەوتون.

لايەنى يەكەم ئەوھى، ھەرەك حاجى لە پلەيىكى دواكانى ژياندا يادى رابردو دەكاتەو، وەيا پلەيىكى سەرەتاكانى ژيانى رى خوش دەكات بۇ پلەيىكى دواترى. ئەم نووسىنەش لەبەر تىشكى زۆر بەھىزى ئەو ژيانەدا ھاتوچۆى بە خامە كردو، وەك جۆلانە، لە گۆرقرەجەوھ بۇ سابلانغ و لە سابلانغەوھ سەرەو ھەوراز بۇ پىشووتر و لەوئوھ بۇ كۆتايى سەرگوزەشت لە ئەستەمبۆل و ھەر بەم شكەلە لە زۆر جىگەى نووسىنەكەدا. كە بگەرپىتەوھ بۇ بەشى يەكەم و دوھى ئەم باسە، ھاتوچۆيىكى پەندۆلى دەبىنىت لە خامەوھ كە ھەر جارە شتىكى ئەم سەرى باسەكە بە يەكىكى ئەو سەرى ساغ دەكاتەو.

بىگومان ئەم دەنگدانەوھى نىوان قوناغەكانى سەرەتاسەرى ژيانى حاجى بەلگەيىكى گەورەى خىرا قالبوونەوھى ئەو ژيانەيە كەوا لە زويىكەوھ بەرەو رووكارى حەقپەرىستى و رىز لەخۆ گرتن و بەخۆ نازىنەوھ لەنگەرى بەستو، ئىتر ئىمكانى لەيەك نەچوونى سەرەتا و كۆتايى ژيانەكە بۆتە نامومكىن، بۆيەيە كە وىستت بەلگەى نەترسانى حاجى لە پلەى ناوھندى ژياندا پەيدا كەيت دەتوانى ھانا ببەيتە بەر سەرەتا و كۆتايى ژيانى چونكە ھەموو قوناغەكان يەك ئاھەنگى نەترسان دەچرن، ھەرەھاش بۇ ھىنانەوھى بەلگەى راستى و حەقپەرىستى و ئاكارەكانى ترىشى. بەراستى ئەم تىخويتىندەوھى دواروژ لە سەرەتاوھ، وەك كە لە ژيانى حاجى و ئەم نووسىنەدا دەدىترىت، دەستوورىكى ئابوورى و راميارى و كۆمەلايەتىي ئەم سەردەمەشە كە دەبىنىن دەولەتى خاوەن ژيار و ھىز و زانست و تەكنىك حىسابى 50 سال وەيا زياترى دواروژ ھەر لە ئىستاوھ دەكەن، واتە كۆمەلە راستىيەكانى ئەمرۆ خۆ لە دواروژدا دەبىنىتەوھ بەتەواوى وەك راستىيەكانى سەرەتاى ژيانى حاجى قادر.

لايهنى دوهم ئهوهيه، هر وهك ژيان و رهوتى بهرهو پيش چوونى حاجى بزووتنه وه ييكي دريژهدارى بهسهره كهوه بوه نهك تهكان بهتهكان و باز له دوا باز، ئەم نووسينهش له يه كهم رووپه رهى بهرگى يه كهمهوه تا ئەم جىنگايه، ليرهش بهدوا تا كوتايى، يهك نهفس و بى پچرانهوه و بى برگه بوه و دهبيت.

سهرله بهرى بهرگى يه كهم و دوهم و ئەم پيشه كيه، بهدوا پيشه كيه شدا تا كوتايى بهرگى سييه، برتتين له چند سهره باسيك كه ئەگه ر بشيان سرپينه وه زيانيك به نووسينه كه ناگات. چوارسه د لاپه ره ييكي بهرگى يه كهم ئەم سهره باسانه يان تيدايه:

دواى چوار لاپه ره يه كى «روون كردنه وه» ئەم سهره باسانه بهدوا يه كتر دادين:

- 1) پيشه كى
- 2) حاجى قادر
- 3) حايى قادر كنيه
- 4) حاجى قادر كهى و له كوئ هاته دونيا
- 5) لابسى كى گرنگ
- 6) حاجى قادر له پلهى ته مهنى دواى مندالى
- 7) حاجى قادر و خويتدن.

هه موو بهرگى دوه ميس، كه 330 لاپه ره ييكي دهبيت، برتتية لهم چند سهره باسه:

- 1) پيشه كى و روون كردنه وه
- 2) حاجى قادر و گه شتى خويتدن
- 3) پشوويكى ليكوئينه وه
- 4) سهره ژوور چوونه وه ييكي
- 5) چند وشهى دواى درويته.

دياره بهرگى سييه ميس هر وه كو دوهم دهبيت.

لهم بهرگه دا ناوناوه به ليني روون كردنه وهى ئەو باسانه ي كه ليره به پيشه وه روون كردنه وه يان خراوه ته وه بهر فه رمانى دواروژ، به جى دهه نرين.

هه نديك لهو به لينا نه كه له بهرگى يه كه مدا بو بهرگى دوهم هه لگيرابوون، لهم بهرگه دا به جى دين چونكه به پيچه وانه ي چاوه روان كردنى خووم، دريژ خاياندى شى كردنه وه كانى

ناو بهرگی دوهم جیگه ی نه هیشتنه وه قهرزی هه موو به لینه کان بده مه وه. زور ئاشکرایه، هوی
ثم دریز خایاندنه ده گه پرتته وه بو نه بوونی وه یا کهم بوونی سه رچاوه ی باسی حاجی قادر چ
به نووسین چ به قسه ی ده ماو دم بیت، چونکه که سه رچاوه نه بوو به سه ره اته کانی ساغ
کرد بیتته وه ده بی هه موو ساغ کردنه وه که بد رتته بهر ئه رکی لیکولینه وه و پشکینه وه و
زهینکاری و بهراورد کردنه وه.

نووسه ره هیه که سه رچاوه ی ده ست نه که وت خیرا له باسه که ی ده بیتته وه عوزری بی
سه رچاوه بیس هه میسه به سه ری نوکه قه له مه که یه وه، وه ک فرمیسکی دروزن قه تیس
ده میتنی، قه له می کولنه ده ره له نه بوونی سه رچاوه ی ئاشکرا دا ناگاته ئه و وشکانی و بیرویییه ی
که به لیکداننه وه و بیر هه لکه ندنیش ته رای لی په یدا نابیت. ئه وانیه ی به دوا ئاودا ده گه رین
ئه گه ره له دیمه نی وشک و برینگی ده ست و مه زرایان په یامی بیئومیدی وه رگرن ده بی له
سه ره تاوه خو بدنه حه سانه وه ی ده ست پاچه بوون و دوش دامانه وه، چونکه زورینه ی
ده ستوده ری خوا روو کاریکی وشک و برینگی هیه نووسینیش له باره ی باسی بیسه رچاوه وه
وه ک ئه و گه رانه یه به دوو ئاودا که له هه ری می به رواله ت وشکدا ده کری. دوزینه وه ی
ئاساریش وه ک دوزینه وه ی ئاوی وشکانی و نووسینی بیسه رچاوه یه چونکه ئه ویش به زاهیر
چ ئومیدی کی به رچاوی لیوه دیار نیه موژده ی هه بوونی ئاساری له هه ناوی زه وییه وه پی
را بگه یه نی، که چی چاوه پر مه هاره ته کانی زانای ئاسار، وه ک «تیشکی رونتکین»،
تاریکستانی ئه و هه ناو و ده روونه ده خویننه وه و میژووی سوپرگومی هه زاران سال له مه و پیش
به سه ره دنیا ده خه نه وه.

به راستی توژینه وه له رابردووی میلله تی کوردیش، چ میژووی گشتی میلله ته که بی چ ژبانی
تاکه په نجه نیشانه کانی بی، پیویسته به چاوی زه ره بین و زیهنی مووقلاش و نه فسی
بلویره ژه نانه بکریت، ده نا له هیج یه کیکیانی به مراد ناگه یین.

چا و پيدا گپړانه و هبه ک

به شی یه که م و دوه می ئەم لیکولینه و هیه له بهر شه و قه یه کجار کزه که ی که متاکورتی به سه رهاتی حاجی قادر که له چند ریگاییکه وه پیمان گه ییشتوه، ری له پیش خامه دا ده کرد، له سه ره تایی ژیانیه وه تا دوا ی گه شته که ی خویندنی له باله که تی و کوردستانی ئیراندا. له و ری دهر کردنه دا چند روو په ره ییکی شرا به وه ی ژیانی حاجی و زهرفی به شیک له هه لبه سته کانی و هیمای نه فسی و گیانی کرده و گوته کانی له سنووری دهسه لاتدا خرایه بهر روونا کییه وه که وا رهنگه ئەمه یه که م جار بی ئەو تهرزه نهینیا نه لیان ده کولر یته وه و راگه یاندنه کانیان ده در یته وه بهر حوکمی واقیع و داخواری خاسیه ته کانی شه خسیه تی حاجی قادر وه، گه لیکیش به تالایی له نه خشه ی ژیان و به سه رهات و نمای ئەدهب و شاعیریه تی حاجی قادر به ناچاری درایه توژینه وه ی دواروژ که من یاخود یه کیکی تر بیپه رژیته سه ر خو تهرخان کردنیکی هه ناسه در یژتر، وه یا تالی له بارتر سه رچا وه ی تازه تری مه علووماتی نه زانراوی بخاته بهر دهست.

له کوتایی بهرگی دوه مده یه ک لافاوی سه غله تی و بیدهستی و بیوه زعی و هه ژاری و بینمالیمان به سه ر حاجی قادر دا به جیهیشت، له ناو ئەو لافاوه شدا ناگری نه فسی بهر ز و سه ر که ش که خو ی پی راناگری له چارچیوه ی قه فسه ی که ساسی و بیدهسه لاتیدا ئیتر یا قه فسه که ده سووتینی یاخود ناگر له عومری خو ی بهر ده دا که هه ر ناگری رووتیشه، من له به جیهیشتنی حاجی له و سه غله تیه دا به هه ندی دل ی خو م ده ده مه وه و گله بیان له خو م ده ته کینمه وه که ئەگه ر هاتبام در یژهم به نووسینه که م دابا و حاجیم له سه غله تی ئەوسا که ی دهرهاویشتا، سه رله نو ی ته سلیم به سه غله تی کی نویترم ده کرده وه له و ی پینشوتریان بی سامان و نامانتر، چونکه ئەم جار هیان سه غله تیه که ی له غه رییدا ده بوو به دهست ناگریکی یه کجار سو تینه رتر له هی پیشه وه که ناگری کوردایه تی و نیشتمانپه رستی بیسه روینه، بیوچان و بیئومید.

له به شی دوه مده گه ییشتم به و قه ناعه ته که وا حاجی دوا به دوا ی گه رانه وه ی له گه شتی خویندنی به ناو باله کاتی و کوردستانی ئیراندا، هه ر له گه ل هاتنه وه ی بو ناو ناسیاوانی کو یی، خیرا دل ی هه لقه نا و که و ته سه ر خولیا ی ناواره بوون، هویه کانی ئەم قه ناعه ته شم له و به شه دا باس کرده ناشی سه رله نو ی لیره دا باس بکریته وه، خوینته ریش ده توانی بو یان بگه ریته وه به شی دوه م، به لام سه ره رای ئەو هویانه ی له و به شه دا باس کراون تیینی تر هه ن له باره ی خیرا کردنی حاجی له جیهیشتنی کو یی، ئەوانیش با یی خو یان پشتگیری ده که ن له شیمان ه ی (احتمال) راستبوونی بوچوونه که م که زاده ی ئەو دیارده یه و تیینییه و لیکولینه وه و

سەرچاوهی نووسراو و گوتهی ده‌ماوده‌مه‌یه که له دوو به‌شه تیپه‌ریوهی نووسینه‌که‌مدا خراونه‌ته بهر چاو و هه‌ست و زیه‌نی خوینته‌ری کورده‌وه.

لیره‌دا بهر له‌وهی بچمه‌ سهر رنجکۆله‌ی ته‌واو کردنی لیکۆلینه‌وه‌کانی لی‌ره به پێشه‌وه‌م ده‌بی سرنجی خوینته‌ر بۆ راستییکی زۆر گرنگ به‌ نېسه‌ته‌ ئه‌م نووسینه‌وه‌ رابکێشم. تا ئیستا من نه‌که‌وتومه‌ته‌ سهر لیکۆلینه‌وه‌ له‌ خه‌بات و کوردایه‌تی و شېعر و ئه‌ده‌ب و تیکرای هه‌لۆه‌ستی، حاجی له‌م ژيانه‌دا، شتیکی گرنگ‌تریش له‌مانه‌ ماوه‌ جارێ نهم کردوه‌ ئه‌ویش هه‌لینجانی حه‌قیقه‌تی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مه‌زنایه‌تی له‌ راده‌به‌ده‌ری حاجی قادره‌ که له‌ قوولایی هه‌ندیک له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی یه‌کجار ده‌لاله‌ت به‌خشیه‌وه‌ سهر وه‌ده‌ردینێ و لیکدانه‌وه‌ی ورد تینی ده‌گات. ئه‌وه‌ی راستی بی، ئه‌م کاره‌ ده‌که‌وتیه‌ کۆتایی به‌سه‌رچوونی دیراسه‌ی ژیان و سه‌رله‌به‌ری ئه‌و کاریگه‌رانه‌ی تاو و تینیان هیناوه‌ بۆ ناو ویژدان و ده‌روونی حاجی و له‌ویوه‌ فه‌رمانی چۆنه‌تی کرده‌وه‌ و گوته‌ی ده‌رچوه‌، به‌و پێیه‌ کاتیک نۆره‌ی ده‌گاتی که له‌ تۆژینه‌وه‌ ده‌باره‌ی ژيانی ئه‌سته‌مبۆلشه‌وه‌ ده‌رباز بووبین، واته‌ به‌پێی چاوه‌روان کردن، ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌ قوول و ورده‌ ده‌بیته‌ به‌شی پینجه‌می ئه‌م نووسینه‌. له‌ ئیستاوه‌ ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ت پین ده‌لیم که ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام نه‌دریت به‌شی هه‌ره‌ گرنگی لیکۆلینه‌وه‌ له‌باره‌ی حاجی قادره‌وه‌ له‌ تاریکایی نووسینه‌که‌دا ناخړیته‌ به‌ر په‌یکه‌ری وجودیه‌وه‌.

با بکه‌وینه‌ سهر رچه‌ی نووسینی لی‌ره به‌ پێشه‌وه‌. له‌ به‌شی دوهمدا لاپه‌ره‌ 187-188 به‌ دوو لیکۆلینه‌وه‌ییکی ورد و درێژه‌ پینداو‌دا، بۆ ده‌مکوت کردنی هه‌موو جوړه‌ ئیعترازینکی لیم بگیری‌ت، مه‌ودای مانه‌وه‌ی حاجی قادر له‌ کۆپین دوای گه‌شتی خوینتدن و به‌ر له‌ سه‌فه‌ری بۆ ئه‌سته‌مبۆل، ئه‌و مه‌ودایه‌م گه‌یانه‌ 5-6 سال.

که‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌بینی له‌ دوو لاهه‌ یارمه‌تی زۆر خایاندنی مانه‌وه‌ی حاجیم له‌ کۆپینی داوه‌. له‌ لاییکه‌وه‌ وام دانا له‌ کۆتایی 1276ی کۆچیدا حاجی گه‌رابیته‌وه‌ بۆ کۆپین، له‌م دانانه‌شدا دوو سالم ستانده‌وه‌ له‌ گوته‌ی شاهیدیک (ئهم شاهیده مامۆستا زه‌بیحیه‌) که‌ ده‌یگوت ده‌ستنووسی حاجی قادرم به‌سه‌ر دیواری مزگه‌وتیکی سابلاغه‌وه‌ دیتوه‌ و میژووی 1279ی لی نووسرابوو. به‌راستی نیوانی کۆتایی سالی 1276 و سالی 1279 له‌ دوو سالانیش پتر ده‌گریته‌وه‌، به‌لام من که‌رتی سالم له‌ حیسابه‌که‌ فری داوه‌ و هه‌رچی هه‌بوو له‌و شایه‌دیه‌م ستانده‌وه‌ و دامه‌وه‌ به‌و که‌سانه‌ی ده‌یانه‌وی مه‌ودا و ده‌رفه‌ت بدۆزنه‌وه‌ بۆ په‌یدا کردنی خه‌باتی کوردایه‌تی حاجی قادر به‌ر له‌ چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆل، چونکه‌ دیاره‌ ده‌رفه‌ته‌که‌ له‌ مه‌ودای 5-6 سالدا پتر په‌یدا ده‌بی نه‌ک له‌ 3-4 سالدا.

سەررەپای ستاندنەوێ ئەم دوو سالاە لە بەردەوامبوونی حاجی لە خۆتندنەکە ی کوردستانی ئێرانی، هاتم لە لاییکی تریشەوێ حاجی قادرم لە کۆیی وەستاند تا سالانی 1282 و 1283 ی کۆچی، بەوێشدا دەلالەت و راگەیانندی گوتەییکی مامە شیخ نوورەدینم ویک هیناوە و 3- 4 سالم پێ گرتەو، لە حالیکدا ئەگەر لە راستە دەلالەتەکە ی گەرابام و مەودام لێ تەنگ نەکردباوە پتری رادەگەیاندا، ئەوساش سەفەری حاجی دەکەوتە پیش 1282، هەر بەو پێش دەبوو لەو 5- 6 سالاە بای ئەو پیشکەوتنە داشکیندەری.

بۆ ئەوێ خۆتەر لەم قسەم بگات بی ئەوێ ناچار بی بگەریتەوێ بۆ بەرگی دوهم، دەلیم لەو بەرگەدا قسە ی مام ئەوێ بوو کە حاجی قادر بەینیک بوو، وەیاخود چەند سالیکی بوو، لە کۆیی رۆشتبوو بەر لەوێ کەیفی جوانرۆیی لە 1286 ی کۆچی کۆیی جی بەیلێ. قسەکە ی مام لە 3- 4 سالی پتر دەگرتەوێ هەرچەند بە جۆریکی ئاشکراش ژمارە ی سالاەکانی دەرئەبرییەت، رەنگ بوو ئەگەر بەوردی لێی پرسرابا، بیگوتایە ژمارەیان چەندە، بەلام داخە کەم ئەوسا کەس مەبەسی نەبوو لەو وردی بەکۆلیتەوێ و ئیمە لە دەردی سەری لیکۆلینەوێ دوارۆژ رزگار بکات.

خۆتەری کورد دەبینی، ئەو 5- 6 سالاە ی کە لە بەرگی دوهمی «حاجی قادری کۆیی» دا کردم بە ماوێ مانەوێ حاجی لە کۆیی دوای گەشتی خۆتندن و بەر لە رۆشتنی بۆ تورکیا، لەسەر حیساییکی شلۆقی موحامەلە ی رەخنەگر و نەسەلمین هەلستاوە و بەس، موحامەلە کەش بۆ مەبەسیکی ئەوێ گرتەوێ، کە بریتیه لە ساغ کردنەوێ بوون و نەبوونی شیعر و خەباتی کوردپەرورانە ی حاجی قادر پیش چوونی بۆ ئەستەمبول. مەبەسە کە ئەوێ دەهینا بە چاوپۆشین لە 2- 3 سال پتر خایاندنی مانەوێ حاجی لە کۆیی دەمی رەخنەگر شیرن بکەم و لە خۆمی بەدەنگ نەهینم تا لە تۆژینەوێ کەم دەبەوێ و بیروباوەری خۆمی تیدا روون دەکەمەوێ. ئەگەر خۆتەر لەگەلمدا بە ئینساف بی لەم دەمشیرن کردندا لە سەر حەقم دەبینی، نەک جۆریکی تر.

ئێستا کەوا هەنگامەکە ی ساغ کردنەوێ ئەو پرسیارە لە نووسینەکە ی مندا بەسەر چوو تا ئەو رادەیه ی کە لە توانامدا بووبیت میژووی دەست پێ کردنی حاجی بە شیعی ر کوردپەرورانە لە بەرگی دوهمدا یە کلا کرا و ترسی بیتۆقرەیی و پەلەپەلی رەخنەگری مەسەلە کەم لێ رەوێو، زۆر بە شینەیی و لەسەرەخۆ و بەوپەری خۆین ساردییهوێ باسی یەکیک لە دیاردەکانی شیعی حاجی قادر دەکەم کە ئەویش بە شیوێهەکی خامۆش، بەلام یە کجار راگەیین، باسیکی ماوێ حاجی قادرمان لە کۆیی بۆ دەگێرتەوێ لەگەل باس گێرانەوێ کەشدا دیسانەوێ بە خامۆشی راگەیینانە شایەدییکنان لە پرسیارە کە بۆ دەدات. کە

دەلیم «بە خامۆشی» قسە کەم لەو وەه دەیت کە وا دیاردە کە لە خۆوە بە دەنگ نای،
 راگە یاندنە کەشی بە ھەرا و دەنگ نیە: دەبی زبھنتی پێوە خەریک کەیت و لیکدانەووەی
 تیدا بە کاربێتیت تەواوینکیش لیتی ورد بیتەووە ئەوجار لە راگە یاندنە کەشی دەگەیت دەنا
 دیاردە کە وەک نەبی ھەر وەھا دەبی و دەشمینیتەووە. وا دەزانم لە یە کەم نیگاشەووە بۆت
 مەعلووم دەبی لێرە بە پێشەووە کەس بۆی نەچووە چونکە دیارە کەس ئەو وەندە لەو باسانە
 ورد نەبۆتەووە تا ئەم حسابە وردە ی تیدا کردبیت، واش دەزانم، ئەگەر من لیتی نەدوابام تا
 ماوە پێکی یە کجار دوور پشکنەری کورد بۆی نەدەچوو چونکە وەک ھەر ئیستا دەرە کەوێت
 دیاردە کە بە وردبوونەو پێکی زۆر لایەن و بەراورد کەرانی نەبی خۆی بە دەست بینەرەووە
 نادات. با ئەو وەشت پێ بلیم، دەستنیشان کردن و دۆزینەووەی دیاردە ی ھیندە «ئاشکرا و
 بزر» خویتەر و رۆشنبیران ناچار دەگات بەسەلمینین کەوا جیھان ھەر ئەو وەندە نیە چاوی
 عادەتی سرنجی عادەتی تیی دەگات و دەبیینیت، وەیاخود راگە یاندنی شویتەوار و کە لەپور
 لەو تێپەر ناکات کە تێوہرامانی سەرپێنی بە دەستەووەی دەدات.

دەویرم مەرچیک بکەم با یی ئەو وەی ئەگەر بیدۆرینم ئیفلاس بکەم، مەرچە کەش لەسەر
 ئەو بەی کەوا ھەرچی تا ئیستا لە بارە ی کورد و کوردستان و کوردی و ئەدەب و کە لەپور
 و کۆمەلایەتی و ئابووری و میژوو و ھەموو سەرۆبەریکی کوردەووە نووسراو، کە لە ناویاندا
 نووسینە کانی خۆم، لە سەرەتاییکی کورت و تەنک بەولاووە نیە، لە ژیریەووە راستییە ھەر
 گەرەکان و راگە یاندنە ھەرە دروستەکان مانەووە بۆ لیکۆلینەووەی دوور و درێژ و قوول. ئەو
 نووسینە سەرەتایی و تەنگانە، لە گەل نرخی زۆری کە ھەشیانە لەچاوە بوونیانەووە، لێیان
 دەوہشیتەووە بین بە ھۆی سەر لیشیوان و بەھەلەدا چوون ئەگەر روونبوونەووە یان وەک
 شووشە و ئاوە، تا ئەو رادە یە کە ژیری خۆیان لە بەرچاواندا ئاشکرا دەکەن.

نووسین و تۆژینەووە ھە یە ھەرچەند راستیش بی، بەلام لە بەر ناتەواوی و بی سەرۆبەری
 وەک گوته مەشوورە کە ی لپھاتوہ کە دەلی کابراییک لە گوتنەووەی شەھادە ی باوہری
 ئیسلامە تیدا ھەر ئەو وەندە ی گوته «اشھد الا الہ» و خامۆش بوو، بەمەشدا ھەرچەند
 کەرتیکی راست و دروستی خواناسینی گوته بەلام بە ھۆی ناتەواویەووە بوو بە کافرکی بی
 دەمەتەفە ی پشت لە ئیمان. بە میسال دەلیم تۆ کە گوته «بارام لە ئازادی دا» و لە
 قسە کە ی خۆت بریەووە، راستەووخۆ دەبم بە ناحەزی بارام و دۆستی ئازاد، بەلام کە ھاتی و
 بەردەوام بوویت لە سەر قسە کەت و گوته «لپی دا لەسەر بیعاری وەیا دزی کردن وەیا
 جنیو دان» دەر حال دەمخەیتە باریکی پێچەوانەووە لە ئاست بارام و ئازاددا و پر بەدل دەلیم
 دەست خۆش بارام. ناواناوە لەم بەشە ی نووسینمدا دەگەینە باس و لیکدانەووەی ئەوتۆ کە
 ویستویەتی کەرتە شەھادە کە ی قرتاوی «... الا الہ» بیاتەووە جینگە ی راستەقینە ی خۆی.

ئەو دېاردەيەي ناو دېوانە شىعەرى حاجى قادر كە خەرىكم لېرەدا، تازە بە تازە، پرونى دەكەمەو لەوانەيە ئەگەر لېي بېدەنگ بىم سەرى خويئەرى كورد بشيويتم لە ئاست چەند و چۆنى يەكك لە قۇناغە گرنگەكانى ژيانى حاجى قادر كە ئەويش قۇناغە ناوئەندىەكەي نيوان گەشتى خويئەن و چوونى بۇ ئەستەمبولە: سەر شيواندەكە لەووە ديت كە ئەگەر خويئەن قەناعەتى ھاتبىت بە ليكۆلېنەووەكەي بەرگى دوەم لە بارەي ماوہى ئەو قۇناغە كە 5 6 سال بىت، ئا ئەو قەناعەتە شىمانەيىكى گرنگى ترى لى كويئە دەكاتەووە كە وا گەليك رېكتەر ديت و پتر دەگونجيت لەگەل تېكرای وەزەي حاجى قادر لەو قۇناغەدا، شىمانە رېكتەر و گونجاوترەكە ئەووەيە كە مەوداي قۇناغەكە تەواويك كورتتر بى لەو 5-6 سالەي كە ليكۆلېنەووەكەي بەرگى دوەم بەروالەت كەردبويە تەمەنى ئەو قۇناغە.

سرنج و وردبونەووە دەرى دەخات، ئەو بارە نالەبارە و پېر نارەحەتى و تەگەرە و بى دەسەلاتى و كەم دەستىيەي كە حاجى قادرى تېدا بوو لېي دەوەشيتەووە ئەوئەندە خۆي لە نەزەر حاجىدا دزيو كەردىت كە ئيتەر دلې نەبھيئى وەك پېنج شەش قاچى دەوال پى لە خويانى بئالېنى و دەرد و ئازارى ئەو پېنج شەش سالانە لە لەش و نەفسيدا ھەلگرى، لە ھالىكدا رېي ھەبى سالەكان كورتتر كاتەووە و زووتر ئالغە و گەووەكانى لە خۆي شل كاتەووە و لېي رەھابىت، وەك كە دەزانم كەردى و واخەرىكم بۆتى بە ئىسپات بگەيەنم.

زوو كەردنى حاجى قادر لە خۆ ئازاد كەردن ئەنجامى وەزەي كە بەدەورى حاجىيەووە وەك جغزى تەواو كە ھەردوو سەرى گەشيتتەووە يەكتر، ئيتەر لە ھەرلاوہ سەيرى بگەيت رې بەزىھنت دەگرى و ھۆي زوو كەردنى حاجىت بەدەستەووە دەدات، وردە وردە لەگەل درېژەكيشانى شرىتەي نووسىن ئەو ھۆيانە و ھاندەرانەي خىرايى كەردنە لە دەربازبوون، وەك دانەي تەزىيچ، بەداوئەويان دەكەين تا لېيان دەبىنەووە و دووسەرى تەزىيچەكەش وەك جغزەكەي دەورى حاجى دەگەيەننەووە يەكتر، بەلام لېرەدا پېشەدەستىيەك دەكەم بۇ تېخويئەندەووەي دوو دانەيان بە نيازى ئەووە كە نووسىنەكە بە بۆشايەووە رانەووەستابىت و ھەر نەبى يەك دوو كۆلەگەي بەلگانى بەبەر درايبىت تا دەگەينە ئەو كاتە كە ھەموو كۆلەگەكان لە شويئى مناسبى خوياندا دەچەقن:

يەككەيان لە نىگايىكى بەرەو دواوہ خۆ دەنوئىت: حاجى قادر بە خۆرايى درېژەي بە گەشتى خويئەن نەدا بۇ ماوہى 7 سال وەيا 9 سالان، بېگومان بەرھەلستىەكى زۇر بەھىز دەيوەستاند لە گەرانەووەي بۇ كويئى. بەعادەت فەقى خىرايى دەكات لە خويئەن بە نيازى خىرا دامەزران و نىشتەجى بوون، كە ئەمە ئاكامىكى چاوەروانكراوہ لە ھەموو چالاكى و كەسب و كاريكدا چونكە مرؤف بە ئومىدى درويئە زەوى دەكىلئىت و دەچىئىت، بە

ئومىدى مەلایەتى و تەدریس لە مزگەوت و مەدرەسەییکی ولاتیشدا لە مزگەوتان دەخوینى و گونداوگوند و شارەوشار دەگەرئ. دیسانەو بە عادەتیش لە کاتی چەند سالەى خویندندا چەند جارن بەرەو مال دەبیتەو و دیدەنى خزم و کەسى خۆى دەکات، تا بۆشى بلوى دەیهوى لە نزیکى مەفتەنى خۆى نیشتەجى ببیت و بگوزەرىنى. حاجى قادر بە پىچەوانەى عادەت، ئەوئەندەى پىنى کرا خۆى وەخراند لە گەرانهو بۆ کۆبى، وەک منیش بوى دەچم ھۆى خۆ وەخراندنەکەى لە چاوان دەچەقیت: حاجى قادر کە دەگەراییەو بۆ کۆبى، کوردی گوتەنى، بەسەر سفرەى بەتالدا دەھاتەو چونکە خاوەنى ھىچ شتىک نەبوو تىیدا. کە دەبیت ویتەى حال و بارى حاجى لەو ھىچ نەدارىبەدا تەواو بکەین دەبى بە خۆنازىن و لە خۆرازى بوون و خۆ بەگەرە گرتن و ریز لەخۆنانى حاجىش بىننەو بەر چاومان کە ھەر بەجارى گەرانهوى قەلەندەرانە و ھەزارانە و بىدەسەلاتانە زەحمەتەر و ناخۆشتر دەکات و رى نەھاتنەو ھەموارتر دەکات. من کە بە وردى سرنج لە تىکرای بارى ماددى و نەفسى حاجى رادەگرم سەبىرم لەو دىتەو چۆن حاجى بىرى لە گەرانهو کردەو و ھاتىشەو، گەلکىش لىکدانەوئەم کردەو، دەشى کەم، بۆ دۆزىنەوئەى ھۆى دلکىشى ئەوتۆ باى ئەو بکات دوودلى و مەترس و شەرم بەخۆدا ھاتنەوئەى حاجى لە گەرانهوئەى فەقیرانە بەلاو بىت و بەرەو کۆبى پالى پتو بىت وەیا رايکىشیت: لە ئاکامى لىکدانەوئەى دوور و درىزم ھەر بەو دوو سەبەبە زۆر ئاشکرایە گەیشتووم کەوا لىرەدا دەینووسم، یەکەمیان کزە و سۆزى بىر کردنەوئەى ولات و دۆست و برادەرە، کە ئەمەش ھەستىکى زۆر ئاساى و خۆرسکىشە لە مرؤفدا، دووئەمیان وەکیە کبوونى کۆبە و سابلاغە بەنسىبەت حاجى قادرەو ھەر ڕووەو کە لە سابلاغىش خاوەنى ھىچ شتىک نەبوو لەوانەى گوزەرانى پياوى رەبەنىش پىک دىتن.

کەواتە مانەوئەى حاجى قادرى بى تامانج و بى سەبەب لە سابلاغ یاخود ھەر جىگەىەکى ترى کوردستانى پانوبەرىندا دەبوە «ترجىح بلا مرجح». پىشى ناوى سەرلەنوى بکەومەو ھە موناقەشەى ئەو کە نەفسە زلەکەى حاجى ھەر وەک نەیدەھىشت لە کۆبى بىتە خاوەنى قرووشىک، نەشى دەھىشت لە سابلاغ و غەبرى ئەوئىشدا بىتە خاوەنى ھىچ شتىک. کەواتە وا ديارە لە نىو دوو عامىلى دژى یەکتر کە یەکىيان بەرھەلستىکەرى شەرم و دوودلىیە ئەوى تریان پالپتوئەرى سۆز و ئارەزەو، لە ئەنجامى شەرىکى ناوئەکى نەفس و دەروون و دلدا سۆزى غەربى کردنەوئەى زال بوە بەسەر عامىلى وەخرىتەرى دوودلى و شەرم کردنەوئەى، بەلام ديارە تا رادەبىک شىرنبوونى گەرانهو بۆ ولات دواى بەسەر چوونى دەورى خویندن یارىدەى ئەو پالپتوئەرى سۆزى غەربى داوہ لە زالبوونىدا بە سەر ھىزى وەخرىتەر. لەم زالبوونەى لایەنى پالپتوئەرى کە ھىزىکى «ایجابى ئەرىتى» یە بەسەر لایەنى بەرھەلستىکەردا کە ھىزىکى «سلبى - نەرىتى» یە. یاساى کۆمەلایەتى و مرؤفایەتى

خۆرسك و زگماك به راره ويكدا رويشتوه دژى راره وى ياسايه كى «فقهى» و قانونيه كه له رووبه روو بوونى «مانع و مقتضى» دا مانيعه كه يش ده به خيٲ و ده يكاته بنگه ى برپار.

هه لبت من ليره دا مه به ستم ئه وه نيه بليم هه ميشه له كومه لايه تى و مرؤفايه تى خۆرسكدا هيزى پالپونه نهر سهر ده كه وى، چونكه زور جارن هوى كارى گهرى سه لى له م مه يدانه شدا زال ده بى به سهر «ايجابى - ئه ريتى» دا به دريژا بى ساله هاى بييرانه وه به رى پيشه وه چوون ده گرى، ويستم ئه م له يه ك نه چوونه ى برپارى وه زعى حاجى و وه زعى «فقهى قانونى» بيئمه بهر چاو و زيه نى خويته ره وه كه راستييكه سهر به كومه لايه تى، شيوه ينيكيشه له بيئمه زماربوونى چونايه تى حال و بارى سهر به مرؤفه وه. بگه ريئنه وه بو زهرفى حاجى و له و كاته ى تييدا گه رايه وه بو كويى:

حاجى قادر كه ئه مه ى گوتمان و روونمان كرده وه وه زعى نه فسى و ماددى بيئمه ته فه ى بوويٲ به ئاشكرا بى دياره كه وا زوو كردنى له جيھيشتنى كويى به فه دهر خو وه خراندى له هاتنه وه بو كويى ده بيئته برپارىكى چاوهر وانكراوى ئه و باره نه فسويه و مادديه ى حاجى كه پيشتر له سابلاغى هه لقه ناند. خو ئه گه ر ته نگوچه له مه ى دو شمنايه تيه خه سته كه ى حاجى له گه ل شيخ نه بى و مريده كانى بيئنه ناو حيسابى ئه م ليكدانه وه يه هه ر به جار يك ئاشكرا ده بى جى پيى حاجى له خاكى كويه دا چه ند له ق بوه.

دوهميان ئه و هويه زله ى نه بوونى هيچ په يوه نديكى به رژه وه ندى ماددى و گوزه رانه، كه حاجى به كويه وه به ستيته وه. ئه مجاره يان مو عاده له ييكى كومه لايه تى و نه فسى ئه وتو په يدا ده بيٲ هه ر ده لى ج جوړه رووبه روو بوونىكى «مانع و مقتضى» تييدا ناديتريت چونكه وه ك ده بينى «مانع» ى رويشتن په يدا نيه تا به رانه ر «مقتضى» رويشتنه كه ى دانين. به دوا ئه مه دا چه ند روون و ئاشكرايه كه ئه و هويانه ى حاجيان له كويى ترازاند هه ر خويان خير ايشيان پى كر دى له و ترازانه دا. ئيمه له جيگه ى پيوستدا جار يكى تريش ئه م بى په يوه نديه مادديه ى نيوان حاجى قادر و كويى و ديتينه وه ناو باسه كه مانه وه.

دوا به دوا ى ئه م تيئينيانه و وردبوونه وانه به خويئىكى ساردتر له هى سه ره تا ى ده ستيپى كرده وه ى نووسينم، ده گه ريئمه وه به ره و پيرى ئه و دبارده يه ى شيعرى حاجى كه گوتم به خاموشى باسى ماوه ى دريژه كيشانى قوناغه گرنكه كه ى ناوه ندى به ينى قوناغى فه قيه تى و قوناغى ژيانى ئه سته مبولى ده كات كه ماوه ى مانه وه ى له كويى ده گريته وه.

ديارده ى وه ك ئه مه ى ليره به دوا وه باسى ده كه م له شيعرى هه موو شاعير يكد بو چاوى وردبين خوى ده نوئيٲ، هه ر جار هه ش به پيى جوړى ژيان و چونيته ى ئه ده ب و دارژانى

ههست و نهستی شاعیره که، بهلام کهم جاران لیکۆلینهوهی عادهتی له ئاست دیاردهی وههادا ههلهوست دهکات و سرنجی لیدهگریت. من له بارهی شیعری حاجی قادرهوه، هی شاعیری تریش، ئەم ههلهوستهه کردوه و سرنجم گرتوه، وا لهم رووپهراڤهی ئایندهدا ئاوینهی زیهنی خۆمت بۆ دهکهمهوه تاکوو دیاردهکهی تیدا بخوینیتهوه. رهنگه دواپی خویندنهوهی رووپهراڤهکان خوینتهر له خۆی بپرسیت و بلیت بۆچی دیاردهی وهها ئاشکرام به بهرچاوی خۆمدا نههینا، ئومید دهکهم لهکاری وهک ئەمهدا ئەو دیمهنا به بهرچاودا هینانه بکات.

ئا ئەمهش ئەو دیاردهیهیه که دهلیم له ناو دیوانی حاجیدا پهیدا دهبیت و یاریدهی سنوورکیشان به دهوری ماوهی قوناغی ناوهندی عومریدا دهوات. شیعری حاجی که بهپیی نهخشهی زهمهنی ههلبهستیانهوه قوناغیان بۆ دانرابیت دهخرینه جغزی سی قوناغهوه، هه بهو پیهش دهکرین به سی بهشی جودا که هه بهشهیان سههرای ههبوونی سنووری کات بهدهوریانهوه، جاریکی تریش لهیهکتر جودا دهبنهوه له رووی هۆی بزاونن و وروژاندن و خهریک کردنی دل و دهروونی حاجی قادرهوه کهوا بهئاشکراپی له زۆربهی شیعرهکانی هه ره کییک لهو قوناغانهدا دهردهکهویت:

- بهشی یهکهمی نهخشه زهمهنیهکه بریتیه له قوناغی فهقیهتی و گهستی دهرس و دهوری زانستهکانی ئیسلام.
- بهشی دوهمی، ئەو چهند سالهیه کهوا ئیستا خهریکین پهراویژیکی به پێوانه و کیشانهی بۆ دانیین و ماوهکهی به شیوهییکی راست وهیا له راست نیزیک دیار خهین. ئەو بهشه هه مان بهشه ناوهندییهکهیه که دهکهویتته پاش بهسهرچوونی گهستی خویندن و پیش سههرتای دهرچوونی حاجی له کۆپی بهرهو تورکیا و ناوچهی خهلافهتی ئەوسا که ئەسته مبول بوو.
- بهشی سیههه موو عومری حاجی دهگریتهوه دواي دهرچوونی له کۆپی.

که بیین ههلبهستهکانی دیوانی حاجی قادر بهدهنگ بینین بۆ دیارخستنی ئەو سهردهمهیه که تیئاندا هۆندراونهوه، یاخود بۆ زانینی پێوهندیان به یهکیک لهو سی قوناغهوه، به مهرجیک سهلیقهییکی راست و سازگار رابهزمان بیت لهو کاره زیهینهدا، دهتوانین میقداریکی به بۆز لهو شیعرانه به ئاسانی بدینهوه به قوناغی تایبهتی خویان.

بهنیهت قوناغی یهکهمهوه: خهریکبوونی بهردهوام و دوور و دریزی حاجی قادر بهدهرس و دهوری مزگهوتهوه له قوناغی یهکهمی لیسته زهمهنیهکهدا، لپی دهوهشیتتهوه وای کردی بهشی زۆری شیعرهکانی ئەو قوناغی، باسهکانی «صرف و نحو» و مادهکانی تری

خویندنی مزگهوتی کردییت به مادهی ههلبهست و وهیاخود ههرنهیی زۆرینهی شیعرهکانی سهر به قهواعیدی عهرهیی و باسی ئاینی ئیسلامهوه لهو قۆناغهدا هۆنرابنهوه. بهپیی لیکدانهوهی خۆم و سرنجینکی رامگرتوه له شیعرهکانی حاجی دهتوانم بلییم ئهگهر دهرهفت ههیی بۆ بهراورد کردن و بهیهکدی گرتن و زیهنکاری تیروپر دهشی ههندیگ لهو ههلبهستانهیی که زۆر له نیزیکهوه پتوهندیان به «صرف و نحو» و ئاینهوه ههیه بدرینهوه بهو رۆژانه که باسهکهی صهرفی وهیا نحوی وهیا ئاینیی ناو ههلبهستهکهی تیدا خویندراوه. ئهم دیاردیه له رووبهیرهکانی کتیبه زۆر باسکراوهکهی «سیوطی» دا به ئاشکرای خۆ دهنوتیی، چونکه حاجی قادر ئه رکینکی زۆری پتوه بردوه و گهلپک له گهلی خهریک بوه. سهرت به قسه م نهیی ئه گهر بلییم رهنگه ناوانه خهونیشی به باسهکانی سیوطیهوه دییت که رۆژ له دوا رۆژ خهریکی ئهجنین و ساغ کردنهوه و پهراویزکاری دهوری په رهکانی بوه، چونکه هه موو ده زانین مرؤف زۆر خهونان بهو شتانهوه دهیینیت که به رۆژ پێنانهوه ماندوو، چ جایی تهوهی وهک حاجی قادر به رۆژ و به شهوه دهستهویه خهیی دهرس و دهور و حاشیه نووسینهوه و ئه زه بهر کردنی باسهکانی ناو ئه و کتیبه بوویت.

ئهو کهسهی شارهزای جۆری دهرسی ناو مهلا و فهقیان بی ده زانی چ شیوه وردپنوی و کوتان و ئهجنین و ساغ کردنهوه ییک له گهلی ئه و دهرسانه دا ده کریت و فهقیی تاین فکر و خه یال و ورینه و خه و و خۆراکی ده بیته گوتنهوه و کوتانهوه و ده جارن هارینهوهی ئه و دهرسهی لای مامۆستا کهی دهخوینتیت. سهیرینکی حاشیهکانی حاجی قادر بکهیت به دهوری ناوه رۆکی سیوطیهوه، ئهم تی ئالان و تیکه لپوونه له گهلی مادهی کتیبه که دا بۆ یه که م نیگات دهرده که ویت. بینگومان ده بی نیسهت و تهناسویک هه بی له نیوانی ماوهی خهریکبوونی حاجی قادر به خویتی مزگهوتهوه له گهلی بارستی ئه و شیعره سهر به ئاینانهی که له و ماوهیه دا ههلبه ستراون. واته به پیی دریتژبوونهوهی ئه و ماوهیه شیعره ئاینی و ههلبهستی تیکه ل له گهلی ریزمانی عه ره بی ئه ویش زیادی کردوه. دواتر باسی قۆناغهکانی دوهم ده که م.

به نیسهت قۆناغی سییه مه وه: تایه تی جودا که ره وهی ئه و قۆناغه یان ههلبهستی سهر به کوردایه تی و سیاسه ته. تیکرای ههلبهسته نیشتمانپهروه ریه کان و سیاسیهکانی حاجی قادر زادهی ئه و قۆناغه ن (له بهرگی دوهمی ئه م نووسینه دا لایه نی سهرهتای دهست پچ کردنی حاجی به شیعره کوردپهروه رانه ساغ کروه ته وه و به ئیسپات گهیشته که له دوا چوونی له کۆیی بۆ لای به درخانیه کان له ئهسته مبول، قۆناغی کوردایه تی حاجی دهستی پیکراوه). هه مان نیسهت و تهناسوییش له نیوان ماوهی قۆناغه کان و بارستی ههلبهسته کان له م قۆناغه شدا وهک مۆمی ناو تاریکی دیار ده که وئ.

بەنيسبەت قۇناغى دۈمەۋە كە بابەتى لىكۆلپىنەۋە ئىستاكامانە: لەم قۇناغەدا تايىتە كى
ۋەك «علامە فارقة» ھەيە نە بەھىچ كلۆجىك لەۋانى تر دا پەيدايە نە لە ژيانى ھىچ
شاعىرىكى دىكەى ئەوسا ھەبۈ، شتىكە بۇ حاجى قادر رىككەوتو ھە دەمەدا، راسترىش
ئەۋەيە بلىم يەخەگىرى خۇى كىرۋە نە بۇ غەيرى ئەۋ رىككەوتو نە ئىمکان ھەبۈە جارىكى
تر بۇ حاجى رىككەوتتەۋە. تايىتە كە ناكۆكى و دوشمنايەتتە كوشندە بېشۋە بېۋچانە
بىمەسلەتتە كەى نىۋان حاجى قادر و شىخ نەبى ماۋىلىيە. دەزانىن لەۋ دوشمنايەتتە دا تاكە
چەكى ھېرش بىردن و لەسەرخۇ كىرۋە ھەبەست بو، لەمەۋە دەزانى
شىعەرەكانى حاجى دىرى شىخ نەبى ھى ئەم قۇناغەن، بى لەۋ چەند بەيتەى دواتر لە
ئەستەمبولۋە بەپىي داخۋازى مەبەستى ھەلبەست ناۋى شىخ نەبىيان تى كەوتو
ھەمووشيان دەناسرىتتەۋە كەۋا ھى قۇناغى سىيەمى عومرى حاجىن ۋەك ئەۋ بەيتەى كە
جارىكىان لە بەشى دۈمەى ئەم نووسىنەدا بۇ نيازىك كىرۋەمە شايدە و بەلگە:

لە عەھدى كەرنەبىي تا عەھدى گاي كۆيىر
لە گوئى گا نوستوون زۆر حەيفە بۇ شىر

كە بگەرىتتەۋە بۇ دەۋرۋەبەرى لاپەرە 163ى بەشى دۈمەى كىتپى «حاجى قادرى كۆيى»
بۇت دەردەكەۋى ئەم بەيتەى لە ئەستەمبولۋە كىرۋە بە دىيارىي گلەمەندى بۇ خەلقى
كۆيى.

چ گومان نىە لەۋەدا كەۋا زۆرى و كەمى ئەۋ ھەلبەستانەى حاجى قادر لە سەرۋپۇتەراكى
شىخ نەبى راكىشاۋن، زۆرى و كەمى ماۋەى ئەۋ كاتە بەدەستەۋە دەدات كە شەر و
ناكۆكىەكەى تىدا بەردەۋام بوە چونكە ديارە ھەتا ئەۋ ماۋەيە دىرىتتى خايدىتتە ئەۋ
تەرزە ھەلبەستانە پتر پەيدا دەبى. لە مەدا چ گومان نىە و ھەمان نىسبەت و تەناسوبى دۈۋ
قۇناغەكەى تىرى ژيانى حاجى لىرەشدا كارى خۇى دەكات، بەلام دەبى پىرسىارىك لە
خۇمان بگەين و بلىين ئايا كە حاجى گەراۋە بۇ كۆيى ئاشى شىخ نەبى لە گەردا بوو؟

كى دەلى بەينىك ۋەيا چەند سالىك بەسەر ھاتنەۋەى حاجىدا تىنەپەرپوۋە بەر لەۋەى شىخ
نەبى لىسى خۇى ھاۋىشتىتتە كۆيى! ھەلبەت كە مەعلوم كرا ھاتنى شىخ نەبى بەنيسبەت
گەرەنەۋەى حاجىيەۋە بە درەنگەۋە بوە ئەوسا راگەياندىنى كەم و زۆرى مىقدارىي
ھەلبەستەكانى حاجى دىرى شىخ نەبى تەنھا ماۋەى دوشمنايەتتە كە دەگرىتتەۋە نەك ھەموو
قۇناغە ناۋەندىيەكەى عومرى حاجى كە ديارە دىرىتتر دەبى لە ماۋەى دوشمنايەتتە كە.
«دۋاى كەمىكى تر ئەم لايەنە ساغ دەكەينەۋە».

لەم موقارەنە و بەیە کتر گرتنە سەرەتاییدەدا ئەووی جیی متمانە یە کەمی میقداری
هەلبەستەکانە: بە وردی سەیری دیوانی حاجی بکەین لە چەند پارچە هەلبەستیکی کەم
بەولاه شیعری تیدا نادۆزیتەوه خەریکی زراەندی ناوی شیخ نەبی بیت وەیا هەر ناوی
هیناییت.

لەمەوه بە جۆریکی ژووروی گومان لی کردن ساغ دەبیتەوه کەوا ماوهی ئەو هەرا و
دووشمانیەتیە لەوانە نەبوە 5-6 سالی خایاندییت. ژمارە ی شعرەکان، کە زۆر کەمن، هەرگیز
لە مادە ی دوو سال پتر بەدەستەوه نادن. بەراستی من کە ناوی دوو سال دەهینم پال بە
خامە ی خۆمەوه دەنیم بەرەو مەوداییکی زەمەنی ئەوتۆ بشی پتی بگوتری «قوناغی
ناوەندی» لە بەرخاتری واتای وشە ی «قوناغ» کە دیارە دەبی ئەوەندە درێژە ی هەبووی
پشوو ی تیدا وەرگیراییت ئەگەرنا هەلبەستەکان ئەوەند کەمن بایی چ ماوهییکی دوو سالی
ناکەن.

لێرەدا تیبینیە ک دیتە بەر لیکدانەوه کەمانەوه کە دەبی لە حیساباندا تیبخویندەرتەوه، وەیا
وەک پرسیار وەرانی بدەرتەوه: کێ دەتوانی بلێ بەشیکی ئەو شیعرا نە ناو نەچوون؟

بە پتی وردبوونەوه ی من، یە کلا کردنی ئەم پرسیارە بەم جۆرە دەبی:

1) لە ناوچوون تەنها بۆ شیعری ئەم قوناغە ی تەمەنی حاجی قادر بە رووداوی چاوەروان
کراو دانانریت، شیعری دوو قوناغە کە ی تری تەمەنیشی هەر لە ژیر حوکمی ئەم
ئیحتمالەدان.

لەبەر ئەمە نەسبەت و تەمەنیشی هەر لە ژیر حکومی ئەم ئیحتمالەدان. لەبەر ئەمە
نەسبەت و تەناسوبە کە لە تیکرای قوناغە کانی ژیا نی حاجی وەک خۆی دەمیتەوه، واتە
زۆری و کەمی شیعری یە کیک لەو قوناغانە بە زۆری و کەمی شیعری قوناغیکی تر
دەگیریت و بەو پنیە درێژی و کورتی مەودایان رەچاوە کریت چونکە ژیا نی حاجی
چەندە، هەر هەندە بە بزبوون وەیا زۆربوونی شیعرا کانی ئەو ژیا نە ویکهاتنەوه و
لەبەر یە ک کیشرا نەوه ی بەسەردا نایەت بۆی مومکینە لە پەراویزی مەحدودی ئەودا
یە کیک لە قوناغەکان لە چاوەروانی تردا کورت وەیا درێژ بیت.

2) لەلایەن فۆتان و لەناوچوونەوه، شیعری قوناغی سییەمی ژیا نی حاجی قادر پتر لەگەڵ
فۆتان و لەناوچوون دەگونجیت چونکە لە غەریبی و بیکەسیدا شەخسی شیعرا پاراستوو
کەمتر چنگ دەکەون نەک لە مەفتەن و ناو خزم و عەشیرەت. ئەم تیبینیە

یەكجاریش رېك دیت له گەل ټه و شایه دیه گومان لی نه کراوه ی «جەلادەت بەدرخان» که دەلی دیوانی حاجی قادرم به مندالی دیتوه و 800 لاپهړه ی ورد نووسراو بوه. وه ک به دیهیه ئاشکرایه به شی هه ره زوری ټه و دیوانه شیعرى قوناغى سییه می ژیانى حاجى بوون چونکه دیاره حاجى له رۆژانى نیشته جى بوونى یه کجاره کى کوتایى ژیانیدا که چ ئاواره بوونى تازه ی به دوا دا نایه ت بوی لواوه به راشکاو ی شیعره کانى ټه و رۆژگاره ی له کتیبدا کو بکاته وه و بیانخاته شیوه ی «دیوان».

که ټه مه ده لیم راستینی گرنگم له بیروباوه ره کم پته و ده کات: گه لیک له شیعره کانى دوو قوناغه که ی تری ته مه نی حاجى، زووتر له کوپه و کوردستان به جى مابوون و هه ره له و شویتانه پاریزرابوون، شیعره کانى قوناغى سییه می ژیانیشی هه ره ټه وانیه ان لی پاریزران که گه یشتنه وه کوردستان چونکه ده زانین دیوانه 800 لاپهړه ییه که ی جەلادەت بەدرخان دیتوبى دواى مهرگى حاجى له ناوچوه و سووتاوه. هه موو دیوانى حاجى قادری پاریزراو له 200 لاپهړه تیپه ر ناکات، به و پییه سی به شی پتری ټه و کتیبه 800 لاپهړه ییه بزر بووه که زوربه ی شیعره کانى قوناغى سییه می ته مه نی حاجى پیک دین له وانیه ی به خه لقی کوردستان نه گیشتون تا بیانپاریزن. ټه و شیعرانه ی که گوتم له کوپه و کوردستان دواى رۆیشتنى حاجى مانه وه و باستر ټه وه یه بلیم لی به جیمان هه ره خوینان له م دوو به یته ی حاجیدا یاد ده کرتنه وه:

ټه ی ره فیکانى وه تهن چهن د غه زه لم ماوه له وئ
له کناریکه وه ته قدیره وه کو هه ل بکه وئ

وه ک سه فینه بگه رى بیخه ره بهر به حرى قسمه
حه یفه وه ک من له غه ریبى بمریت و نه ته وئ

به مه دا دیاره حاجى قادر به شیکی غه زه له کانى له کوردستان ماونه وه و له یادى کردوون و ناتوانى بیاننووسیتنه وه و له فۆتان رزگاریان بکات بوپه یه داوا له براده رانى ده کات بوی کو بکه نه وه و بیانپاریزن. به لام له ناو ټه م لیکدانه وانهدا ده بی جاریکى تریش حیسابى تایبه تی بکه ین بو قوناغى کوتایى ژیانى حاجى له رووی ټه وه وه که کوتایى ټه و قوناغه پیویستی به ساغ کردنه وه نیه وه ک دوو قوناغه که ی تر چونکه ده زانین له 1897 به سه ره ده چیت. که گومانیک هه بی به نیسه ت ټه و قوناغه وه له باره ی سه ره تاکه یه وه هه یه که وا رپی تی ده چی له ټه نجامى لیکدانه وه ی هه له نه ختیکی بدریتنه وه به قوناغى دوهم وه یا نه ختیکی قوناغى دوهم به و بدریتنه وه. به هه مه حال ټه و په رى هه له کردن له و حیسابه دا له یه ک دوو سال تیپه ر ناکات، که ده زانین یه ک دوو سال له چاو پتر له 30 سالی مه وداى ټه و قوناغه دا خو

نانوینی. هەر بهو پێیهش بزربوونی شیعره کانی ئەم قۆناغەى ئەویش کەم تەئسیره چونکە مهودای قۆناغە که لاییکی زۆر ئاشکرایه، لایه کهى تریشى کەم بزره. تەلهزگهى گهوره که ههبی له لیکدانهوهی دوو قۆناغە کهى تره چونکە دۆزینهوهی هەر دوو سهرى سهههتا و کوتایان کارى زیهن و فکره.

پوختهى قسه و بهراورد کردن ئەوهیه، له ناوچوونی شیعره کانی حاجی قادر بنگهى نیسبهت و تەناسوبی دۆزینهوهی درێژى و کورتیی ئەو قۆناغانه تیک نادات. له بهر ئەمه چەند و چۆنى شیعره کانی حاجی دژى شیخ نهبی به تهواوی ئەوه راده گهیهنی ماوهی دوشمنایه تیه کهیان درێژ بوه یا کورت، که دهزانی به پێی کهمبوونی شیعره کان ماوه کهش کورت بوه.

بهلام ئاخۆ دهتوانین بریار له سههه ر ئەوه بهدین ئایا ماوهی دوشمنایه تیه که بهقهدهر ماوهی ههموو قۆناغە ناوهندیه که دهبی، واته له رۆژى هاتنهوهی حاجی بۆ کۆبی وهیا له رۆژانی سهههه تای هاتنهوهیهوه دوشمنایه تیه که دهستی پینکردی؟ ئایا شیخ نهبی بهر له گهرا نهوهی حاجی هاتبوه کۆبی؟ یاخود پاش گهرا نهوهی هات؟ ئەگەر پاش گهرا نهوهی حاجی هاتبی چەند کات پاشتر بوه؟ پێی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره ئەگەر شیخ نهبی بهر له گهرا نهوهی حاجی بۆ کۆبی له کۆبی بووبیت، ئەوسا ماوهی دوشمنایه تیه که و ماوهی مانهوهی حاجی له کۆبی یه ک دهگر نهوه چونکە مهعلوممه هۆی هه لگیرسانی دوشمنایه تیه که له یه کهم رۆژهوه پهیدا بوه.

بهلام که حال وهها نه بووبیت و گهرا نهوهی حاجی پێش هاتنی شیخ نهبی بۆ کۆبی بووبیت ئەوسا ئیحتیمال زۆر دهبن. رهنگه تهفاوته که مانگیک بووبیت یا سالیک یا پتر.

یه کلا کردنی ئەم گرفته تا ئەو رادهیهی ههموو ئیعتیرازان وهرام بداتهوه کاریکی ئاسان نیه چونکە چ بهلگه ییکی بی دهمه تهقه له لای کهس سهههه لنه داوه حال و باره که ساغ کاتهوه، نه به نووسین نه به گوتهی دهماوده م. خه بهریکی بېشوبههیه و پیمان گهیشته، شه ریکی کوشندهی نێوان دوو نمونهی پینچه وانهی یه کترمان بۆ ده گێر پته وه بی ئەوه چۆنایه تی هه لگیرسان و ماوهی بهرده وامبوون و کاتی دهست پین کردن و برانه وهی باس کردبیت هیچ سهههه په تیکیشی به دواوه نیه په نجهی لی گیر کهین و شوینی کهوین.

له گه ل ئەمه شدا سهههه پهت له لاهه پهیدا کردن بۆ یه کلا کردنی پرسیاره که «مستحیل» نیه، چونکە قسه ییکمان به دهسته وهیه به خۆی و دهلاله تیه وه ده توانی تا سنووری سهههه پاندن ته رجیحی یه کیک له و ئیحتیمالانه بکات. قسه که لیتره به پێشه وه (له بهرگی یه کهمی ئەم

نووسینه) به پیتی داخواری جینگه باسی کراوه، وا لیره شدا بۆ ئەم مەبەسە نوێیە دیتەوه ناو نووسینهوه. لە جیلی پێش خۆمانەوه پیمان گەیشتو، لادانی شیخ نەبی لە رێی راست و دروستی تەریقەت و ئایین بە یینیک دواى هاتنى بۆ کۆپى بو، تەنانەت لە کاتی خۆیدا گوتومە (لە بەرگی یە کەمدا) ئە گەر شیخ نەبی لە سەرەتاوە بەد بوویا یە پیاویکی وە ک حاجی مەلا ئەسەدی جەلیزادە یارمەتی هاتنی شیخ نەبی بۆ کۆپى نەدەدا.

ئەم راستییە رێ لەو دەبەرتەوه کەوا هاتنی شیخ نەبی دواى گەرانەوهی حاجی بی بۆ کۆپى چونکە ماوهی مانەوهی حاجی باپی ئەو ناکات شیخ نەبی تیدا هاتبیتە کۆپە و بە یینیک بە پیاوچاکی رابواردبیت و ئەوجار کەوتبیتە سەر خراپە، بەدوا ئەو شدا یە ک دوو سالان دوشمناپەتیه کەى نێوانیان بەردەوام بووبیت پێش ئەوهی حاجی بۆی دەرچووبیت⁷⁵. بەلام دەشی لە پشوو پیاوچاکی شیخ نەبی دا حاجی قادر بۆ کۆپى هاتبیتەوه، ئیتر باپی درێژایی ئەم پشوه لە ماوهی دوشمناپەتیه کەیان داشکینریت، کە ئەمە نەختیک نەسبەت و تەناسوبە کە دەگۆرێ. لە گەل ئەمە شدا ئە گەر رووداوه کە بە هەموو ئیحتیمالیکیه وه بخەینە ناو سەرلەبەری باری نەفسی و ماددی حاجی قادر و لەبەر تیشکی داخواری ئەو حالەوه سرنجی لیبگریت، کە لیره بەدواووش ئەو سرنجە هەر رادە گرین، دەگەینە ئەو باوهره کەوا ماوهی قوناغە کە و دوشمناپەتیه کە هەندەى یە کترن وەیا چ فەرقیکی ئەوتۆ لە بە ییناندا نیه تیبخویند ریتەوه. بۆیە دەتوانین دلنیاپین لەوهدا کە دەلالەتی زۆربوون و کەمبوونی شیعرەکانی حاجی دژی شیخ نەبی کورت بوون و درێژبوونی هەموو قوناغە ناوەندییه کە دەگریتەوه نە ک تەنھا دوشمناپەتیه کە.

لەم لیکۆلیننەوه و لیکدانەوه یەوه بۆم دەر دەکەوێ حاجی قادر لە ماوهی دوو سالان لە کۆپى نەماوەتەوه دواى بەسەرچوونی گەشتی خویندنی مەلایانەى. کورتبوونی ماوهی مانەوهی حاجی لە کۆپى لە گەل هەموو سەرۆبەریکی زانراوی باری ژیانیدا ریک دیت و دەگونجیت وە ک لەم دێرانەى خوارەوه دا بۆت دەر دەکەوێت:

- 1) ریک دیت لە گەل درێژە پیدانی ئانقەستی خویندنی فەقێهتیه کەى لە غەریباپەتیدا.
- 2) ریک دیت لە گەل کەمبوونی هەلبەستی دژی شیخ نەبی⁷⁶.
- 3) ریک دیت لە گەل خەریک نەبوونی حاجی بە مال پیکه وه نانه وه وەیا بە گوزەرانه وه.

⁷⁵ لە لاپەرە 255- دا بەرگی دوهمی «حاجی قادری کۆپى» ئەمە دەخوینتەوه «کاتیک حاجی هاتۆتەوه، ئاشی شیخ نەبی لە گەردابو».

⁷⁶ بۆ پتر رووینوونەوهی لیکدانەوهی ئیره کانه دەبی چا و بخشینریتەوه بە بەشى دوهمی کتیبی «حاجی قادری کۆپى» بەتایبەتی لە لاپەرە 190 هوه بەدواوه.

4) رېځک دېت تهنگه له گهډل تاوبوونى حاجى به دهست هه ژارى و نه داريبه وه له جيگه ييکى وه ک کوښى که وا چ عوزرى غه ريبى و ئاواره و نايته دلدانه وه و خو په راندنه وه له ئاست قسه و توانجى ناحه زانه ي په کيک بيه وي هه ژارى به عيب بگرى. حاجى له غه ريبى و ئاواره ييدا لى به کم نه ده گيرا که مالى دونياى نيه، به لام که نيشته جى بوو حاله که ده گورى.

5) رېځک دېت له گهډل به خو نازينى حاجيدا که دياره ژيانى بيدسه لانه ي په کجار لى گران دېت، له ناو مهفتن و کهس و ناسياواندا،

6) رېځک دېت له گهډل هه موو تيبينيه کانى تر که ليره به دواوه دېته پيش.

به و پينه نه گه ر نووسينى حاجى قادر به سهر ديوارى مزگه وتيکى سا بلاغوه له سالى 1279 دا به شايد قبول کين و به مه دا گه رانه وه ي بو کوښى له سالى 1277 هوه هه له نگوښين، که دهست هه ل گرتنى حاجى قادر له نووسينى حاشيان به سهر کتبي سبوطيه وه له کوتايى 1276 رايگه ياند، شتيکمان کردوه له هه موو روويکيه وه له گهډل داخوازىي حالدا ده گونجيت.

سهره راي داخوازىي حال و هه موو تيبينى و ليکدانه وه کانى تريش که بو هم باوره مان ده بات، له هيچ لاييکيشه وه دهنگ و سهره سو راغىک په يدا نايته نه نجاميکى تر به دهسته وه بدات، واته نه گه ر هم ليکو لينه وه يه نه يى، که وا به راست يا به هه له، روژ و سال و زهر فريک دهست نيشان ده کات بو گه رانه وه ي حاجى قادر به ره و کوښى، چ تروسکه ييکى تر نيه زره رو شنا ييه کيش باويته سهر نه و کين و به ينه وه و تارما ييه کى لى بخويته وه. نووسه ران و ديوانه کانى حاجى له وه پتر نالين که گه شت و گه رانيکى خويندنى فه قيبانه ي بوه له باله که تى و کوردستانى ئيراندا، ئاواره بوونيشى بوه به ره و تور کيا، له وه به ولاوه وه رامىکى هيچ پرسيارىک ناده نه وه له «چهنده و چون و کهى و کوا و کى...» ي نه و گه شت و خويندن و ئاواره بوونه.

خو نه گه ر بين له جياتى نه و خه لقه ي تا ئيستا هيچيان له باره ي نه و پرسيارانه وه نه گوته ساليکى تر بکه ين به ژوانى هاتنه وه ي حاجى بو کوښى، ده ي خه ريک بين به دوا راستى ترى تازه به تازه دا که بگونجيت له گهډل راگه ياندنى نه و ساله دا، له و رووه که ساليکى تر جگه له ساله که ي 1279 مه وداى قوناغه ناوهنديه که ي ژيانى حاجى له کوښى ده گوريت يا به ره و که متر وه يا به ره و پتر، له هه ردوو حاليشدا ده ي مه ودا که بخريته وه ناو چارچپوه ي ميژووييه وه و له گهډل په کتردا رېځک بين و حوکمى دل و دهر وون و نه فس و بارى ژيانى حاجيش له و ساله رازى بيت، نه وساش که توانرا گونجاني نيوانيان بدوزريته وه ده ي

قەناعەتچىكى نوپۇ لە بارەى ئەو لايانانەى حاجى قادروە پەيدا بىت چونكە ئەوانىش لىيان داوا دە كرى لە گەل كرددار و گوفتارى حاجى لە زووتر و دواتردا رىك بىن.

بە نموونەى روون كرددوەى مەبەست دەلىم ئەگەر رازى نەبىن بەو شايەدەى كە گوتى نووسىنى حاجى بەسەر دىوارى مزگەوتىكى سابلاغەو ھەيە لە سالى 1279 ى كۆچىدا و پىمان داگرت لەسەر ئەو كە دەست ھەل گرتنى حاجى لە كىبى سىوطى لە كۆتايى 1276 دا، دەست ھەل گرتن لە ھەموو خويتندى مزگەوت بە نيازى ھاتنەو بو كۆبى، ئەم پىدا گرتنەمان پىمان دەسەلمىنى كە حاجى قادر نىمچە مەلا بوە نەك مەلا چونكە خويتندى سىوطى كەسى نە كرددو بە مەلا (ئەوەى راستى بى حاجى تا لاپەرە 144 ى سىوطى حاشىەى ھەن. كىبەكەش ھەمووى 267 لاپەرەيە). مادەى بنجى لە خويتندى مزگەوت ھەمووى دەكەوتتە پاش سىوطىيەو. خو ئەگەر بو ئىسپات كردنى مەلايەتەى حاجى ئەو ئىحتىمالە بگرىنەبەر كەوا حاجى دواى گەرانەوەى بو كۆبى خويتندى تەواو كرددو ئەوسا دەبى بگەوينە سەر پەيدا كردنى ئىمكانى خويتندى بو حاجى لەو وەزە تايەتەدا، وەرامى ئەو پرسىارەش بەدەينەو كە لە خومانى بگەين. ئايا حاجى بەدوا ئەم ھەموو سالانەى خويتندى لە كوردستانى ئىراندا بوچى گەر اوە كۆبى بەر لەوەى خويتندەكەى تەواو بكات؟

چى بوو حاجى ھاندا وەيا ناچارى كرد بە كالى و ناپوختەى بگەرپتەو؟ سەرەراى ئەم پرسىار و تىبىيانە و گەلىكى ترىش، دەبى بىسەبەب قسەيىكى نامىلكەكەى مەلا عەبدوررەحمانى خزمىشى بەرپەرچ دەينەو كە دەلى حاجى قادر ھەتاكوو خويتندى تەواو كرددو ھەر لە سابلاغ ماوئەو (ناوەر راستى لاپەرە 330 لە بەشى دوەمى حاجى قادرى كۆبى).

من ناو ناوە گومانم كرددو لە ھەندىك قسەى ناو نامىلكەكە، بەلام لەم گومانەدا دوو تىبىنى ھەن:

يەكەم: گومانەكان لەو شانەن كە مەلا عەبدوررەحمان لە زارى خەلقىان دەگىرپتەو. سەرىكى لاپەرە 332 ى بەشى دوەمى ئەم نووسىنە بگە دەبىنىت مەلا عەبدوررەحمان باسى بەيەكەو رۆىشتنى حاجى قادر و كەيفى جوانرۆبى بو ئەستەمبۆل دەداتەو بە قسەى خەلق و رستەى «دەلىن لەگەل فەقىيەكى شارەزوورى كە ناوى كەيفى بوە لە كۆبى دەرۆن... دەچنە ئەستەمبۆل» بەكار دىتت.

دوهم: هۆی گومانه که ئه وهیه که شته گومانلیکراوه که له گه‌ل رهوداوی تری گومانلینه کراودا رینک ناکه ویت. له هه‌لوه‌ستی وه‌هادا بیویسته گومانی به بنج حیسابی بۆ بکریت به‌لام ناشی سیبه‌ر باویته‌سه‌ر باسی ئه‌وتۆوه له چ لاییکه‌وه سیبه‌ری گومانی له‌سه‌ر نه‌ییت.

له‌م شادیه‌ی مه‌لا عه‌بدوهره‌حمان که ده‌لی حاجی قادر خویندنێ له‌ سابلاغ ته‌واو کردوه نه‌ک هه‌ر هۆی گومان لی کردن نیه و به‌س، هه‌رچی راستیی بی‌شوبه‌هه و حوکمی رهودا و داخواری حالیش هه‌یه پش‌تگیری لی ده‌که‌ن و به‌راستی ده‌گیرن.

به‌لای رای منه‌وه به‌رده‌وامبوونی حاجی له‌سه‌ر خویندنه‌که‌ی تا کۆتایی پیه‌نتان له‌ سابلاغ و شویتی تری کوردستانی ئیران تاکه‌ شیمانیه‌یکه له‌ ناو تیکرای وه‌زعی ماددی و نه‌فسی حاجی قادر له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا. چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک به‌ره‌وپیش هه‌ل‌ده‌یته‌وه ده‌بینی گومانه حاجی به‌ ئانقه‌ست خۆی له‌ گه‌رانه‌وه بۆ کۆیی ده‌دزیه‌وه. که ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌م راست بی، چ هۆیانی‌ش نابینم بۆ گومان لی کردن، راسته‌وخۆ ئه‌وه ده‌سه‌پینی که حاجی به‌ر له‌ ته‌واو کردن خویندنه‌که‌ی بۆ کۆیی نه‌هاتۆته‌وه چونکه‌ به‌هانه‌ی له‌ خویندن باشتر به‌ ده‌ست ناکه‌وی بۆ خۆ ته‌فره‌دان و خه‌لق ده‌مکوت کردن به‌ هۆییکی رینکوپیک له‌ ئاست نه‌هاتنه‌وه‌ی به‌ره‌و مال و خزم و که‌س. ئه‌ری کاکه‌ حاجی بۆچی ناچیته‌وه کۆیی؟ کاکه‌ گیان ده‌خوینم !!

وازه‌ینانی حاجی له‌ کتییی سیوطی، له‌ سه‌ره‌تاکانی سالی 1277⁷⁷، ئه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه ده‌لاله‌تیکی هه‌یه که حاجی بۆ مه‌به‌ستی تیه‌ه‌لکش‌ان له‌ ماده‌کانی سه‌روی خویندنێ مزگه‌وت وازی له‌ خویندنێ ریزمانی عه‌ره‌بی هیناوه. بی‌گومان لی بوونه‌وه له‌ باسه‌کانی دوا‌ی سیوطی 2 3 سالان به‌لای که‌مه‌وه ده‌خایینی. له‌ به‌ر ئه‌مه‌ یه‌کجار له‌ باوه‌ر نیزیکه‌ حاجی قادر تا سالی 1279 له‌ دیوی کوردستانی ئیران و ده‌وره‌ری سابلاغ مایته‌وه و ئه‌و شیعره باسکراوه‌ی به‌سه‌ر دیواری مزگه‌وتیکی سابلاغه‌وه نووسییت. ده‌بینی هه‌ر جاره که‌ رووپه‌ریک له‌ ده‌فته‌ری ژبانی حاجی هه‌ل ده‌دینه‌وه و به‌وردی له‌ راگه‌یاندنه‌که‌ی ده‌گه‌ین، له‌خۆوه ده‌گونجی له‌گه‌ل ئه‌و لیکدانه‌وه‌یه‌ی له‌م چه‌ند لاپه‌رانه‌دا خستنه‌ به‌ر چاوی خوینه‌ره‌وه.

⁷⁷ حاجی له 20 ی مانگی دوا‌ی سالی 1276- ی کۆچی گه‌یشتۆته لاپه‌ره 121 ی کتیه‌که‌ی سیوطی، له‌وه به‌ولاوه تا کو لاپه‌ره 144- به‌رده‌وام بوه له‌سه‌ر حاشیه‌ نووسین. دياره ئه‌م 23- لاپه‌ره‌یه‌ی دوا‌ی 121 چه‌ند مانگیکی خه‌ریک کردوه. ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه له‌ به‌شی دوهمی کتییی «حاجی قادری کۆیی» دا کراوه.

وا دەزانم ږیږی تېده چی چهنديک خه بهری نوی و لیکولینه وهی تازه به تازه بیته ناوه وه
 هه مویان بی ته گهره و بی خوږیوه ماندوو کردن بچنه جیگه ی له بار و چاوه روان کراوه وه له
 ناو چارچیوهی ئەم تابلویه زیهنیه ی هه لکه وتی نه فسی و ماددی حاجی قادردا. ئەوهنده ی
 ویستبیتم ئەم وینه خه یالییه هه مه ره نگی وه زعی حاجی دوا ی خویندنی فه قییه تی بگورمه وه
 به یه کیکی تری ئەوتو یه ک دوو سالیکی تر بخاته سهر ئەو ماوه کورته ی پر دهردی سهر
 و وه تنگ هاننه وه، دهستم ناگاته هیچ به لگه ییکی ماددی وه یا به راوردی که نه ختیک له
 تاکه یه ک رهنگی رهنگه کانی ناو تابلو که زر بکات به لکوو بتوانم، یاخود بویرم، رهنگیکی تری
 لی بدهم که ههنديک له شیوه ی تابلو که بگورئ، به لام ئەم ئیمکانه په یدا نابی چونکه رهنگه
 نوییه که له ناو تیکرای تابلو که دا وه ک پینه ی رهشی سهر قوماشی سپی لی به سهر دیت.

واقع خوی له خویدا دژایه تی و «تناقض» له گهل خویدا هه لئاگرئ، واته ناشی ههنديکی
 واقع ههنديکی تری به درو بخاته وه، ته نانهت ئەوه ی پیی ده لئین «وحدة الاضداد» که من
 ههنديک تیبنیم هه یه له باره یه وه، ئەویش لیمان ناسه لمینی بو ئەوه بچین که مانه وه ی
 حاجی له کوپی دریزی کیشابیته وه له حالیکدا ههرچی هویه کی بزوتنه ر و کاریگر هه یه له
 ده وره به ر و دل و ده روونی حاجیدا دژئ ئەو دریز کیشانه وه یه بوه. به لای «وحدة الاضداد»
 یشه وه په له کردنی حاجی له جیهشتنی کوپه و کوردستان ریکتر و گونجاوتر دیت له گهل
 ئەو هه موو هانده رانه ی که حاجی به ره و دوور که وتنه وه و دژئ مانه وه پال پیوه دهنن. باوهر
 ناکه م هیچ تیوریک و لیکدانه وه ییک هه بی بتوانی «زور مانه وه ی حاجی له کوپه» بکاته
 ئەنجامیکی ئاسایی و چاوه روانکراو بو چه ندین هوی به هیزی «که م مانه وه». تیوریک و
 راییک بیه وی پیمان به لمینی که وا حاجی 5 – 6 سالان خوی راگرتوه له وه زعه یه کجار
 ناخو ش و تنگ و تاله دا ده بی له گورستانی میژوو هویکی تازه ی نه بیستراو و نه زاندراو
 سهر ئەرز خاتوه ته بریری ئەو مانه وه دوور و دریز و بیلزومه بکات چونکه له وه هینده
 زانینه بیگومانه ی که له باره ی حاجیه وه پیمان گه یشتوه تاکه یه ک هیمای راگه یانندی تیدا
 نیه به ته ئولیش بیته جی خو شکه ره وه ی زور مانه وه ی حاجی.

من له جیاتی که سینک بیه وی رایه کی ئەوتوی بکاته ماکی لیکدانه وه بو شوین هه ل گرتنی
 ریبازی ژبانی حاجی، له لای خومه وه به «تبرع» گهلک هاتوچوی زیهنیم کردوه و
 چه ندین هوی جوداوازی خه یالکردم به ئاسوی ئیحتمالدا تیپه رانده به لکوو به سهر شتیکدا
 ده که وم لی بو هه شیته وه بریاری یه کجاره کی حاجی بو ئاواره بوون ههنديکی تر بوه خرینی
 له وه ی من تا ئیستا پی گه یشتوم هیچ هویکی ئەو توم نه دوزیوه ته وه مومکین بی له و ژبانه
 یه کجار کز و بیه یزه ی حاجی هه لقولئ و دلئ دا بین کاته وه له ناو جه هه نه می بیئوقره بی و
 بیوه زع و بیمالی و بیتحالی و بی هه موو شتیکدا له ته که هوی «عیشق» به ولاره که په کی

نه که وتوه له سهر سه رمایه ی ماددی. له حالې وه هادا ریې تېده چی سۆزیکې دلدارې سوتینه ر
جله وی ئیراده له دهست مروّف دهریتیت و گوئی نه داته ته گهره و گرفت و هه ژاری و
ترس و هیچ شتیک، ئیتر رهفتاریک به دلدار بکات دژی هه موو مه نتیقیکې ژیانې عاده تی
بیت. توش و منیش دیتوومانه عیشق ئه وه ی به مروّف کردوه و وه های ئازا و بیپه روا
کردوه که هیچ هوئیکی ژیانې ئاسایی روژانه پیی ناکات.

به لام ئم هویه خه یالییه ی عیشق بهر له وه روونا کایی بوون و ژین بینیت، له هه ناو و
مندالدانی زهیندا ده خنکیت چونکه له گه لیک لاره به لگه ی رووخینه ر و خنکینه ر هه ناسه ی
ده برن و مرده زادی ده که ن. که بگه ریته وه بو به شی دوه می «حاجی قادری کوئی» له ویدا
به دریزئی لایه نی نه بوونی دلدارې و عاتیفه ی خو شویستنی سوتینه ر باس کراوه و به لای
خومه وه بوته راستییکې سه لمینراوی بیده مه ته قه. هه ر له گه ل ئم راستیه شدا هه موو ئه و
هویه ماددییه ی که رییان نه داوه به حاجی بیرې بو ئافره ت بره و، ئه وانیش به دریزیه وه
هاتونه ته ناو حیسابی لیکوئینه وه.

پاش ئه مانه ش نه بوونی دهنگ و باسی ده ماودم له باره ی دلدارې حاجی قادره وه له و
قوناغه ناوه ندییه ی ژیانې کوپهیدا خراوه ته سه ر خه رمانی زهینکاری و لیکدانه وه وه. پوخته ی
قسه ی زور دریزئی لیره به پیشه وه ئه وه به که وا دلدارې له هیچ رووییکه وه نایته ئه و
ئیحتماله، ئه و تاکه ئیحتماله، که حاجی وه خرانندی له ئاواره بوون. لیره دا ئم وینه تصوره
دیته بهر چاوه: حاجی قادر هه ر دلدارې ده یوه ستاند له ناو زهرف و وه زعیکدا که هه رگیز
نه یده هیشت بیر له دلدار بکاته وه وه یا دلې بو ئافره ت بره و.

وا ده زانم پیی ناوی له مه زیاتر به دوا هینانه وه و پهیدا کردنی به لگه ی یار و نه یار بکه وم له
زه مینه ی روون کردنه وه ی لایه نی دریزئی و کورتیی مانه وه ی حاجی قادر له کوئی،
هه رچه ند ده شانم ساغ کردنه وه ی پرسیاره که هه موو جوړه خوپیوه ماندوو کردنیک ده هیئنی
نه ک له یه ک سه ره وه به لکوو له گه لیک سه ره وه:

1) به نیسه ت خومه وه ئم دهر فته ی توژینه وه له باره ی سه رله به ری ژیان و ئه ده ب و
خه بات و شه خسیه ت و هه وراز و نشیوی باسی حاجی جاریکې تر پهیدا نایته وه، له
فه رزی په یداش بیته وه ساغ کردنه وه و توژینه وه ی وه های تیدا ده کریت که ئیستا به
به ر هه ول و کوششه وه هه یه، ئه وسا ئه گه ر بشکری ده بیته کاریکې پچرپچر و که م و
که سر. که واته ئیستا لی ببه وه چاکتره نه ک هه لیگرم بو دواروژیکې بز و نه زانراو،
وه یا ئه ر که که باویمه بهر جوامیری کورددوستی لیره به دواوه که وا رهنگه ئه وه نده ی

منیش پیی نه کرئ خو تهرخان کردوو بکات بو ههل کردنه وهی شریتهی به سهرهاتی حاجی.

(2) بو ئەو کەسانە ی لە ئیستا و دواروژدا خەریکی نووسین بن لە سەر باسی حاجی قادر و بیانەوی لەو نووسینانەدا پتر نەینی لە ژبانی ئەودا وەیا لە تیکرای میژوو و کۆمەلایەتیدا دیارخەن و نیگای خەلقى ئیمرو و دواروژی پێ فرەوانتر بکەن، دیارە بیگومان تا کوو سەرچاوەی نووسراوی وەک ئەم نووسینە هەناسەدریژتر و بە قوولداچوو تر هەبێ چاکتر و سوودبەخشتەر دەبێ بو خۆیان و بو خەلقە کەش، کەمن بتوانم لە ئیمروو بە لیکۆلینەوهی تاییهتی و ئەرکی پێوه خەریکبوونی خۆم دیاردهی زۆربوون و کەمبوونی شیعی حاجی دژی شیخ نەبی بکەم بە بنگە ی نەسبەت و تەناسوبی کورتبوون و دریژبوونی ئەو قوناغە ی شیعرەکانی تیدا گوتراون، پتویست بەوه نامینی پشکنەری لیرە بەدواوە زیهنکاریی دوور و دریژ و دووبەختی بکا بو دۆزینەوهی دیارده کە، ئیتر یا بۆی دەدۆزیتەوه یا نادۆزیتەوه چونکە لەوانە یه بپرای بپرای زیهنی بو ئەم لایەنە نەروات.

پشکنەری ئەم باسە زاد و تیشوو یه کی پوختە ی لەبەر دەستدا دەبێ کە دەشی بیته خۆراکی خامە رەنگینە کە ی بو ئامادەبوون لە گەشتی بەهلاوهرتری ئەو سنوورە ی منی گەشتومی لە باسی حاجی قادردا. وا بزانی چ رەخنە پەیدا نابێ لەوهدا کە بلیم هەتا لایەنی زانراو و ساغکرایه وه لە باسیکدا پتر بی ئەرکی تۆزەر وه سوو کتر دەبێ لە دۆزینەوهی زانیاریی تازهدا.

(3) ئیمە کە توانیمان، بە یه کجاری وەیا بە شیوهی تهرجیح، ماوهی مانه وهی حاجی لە کۆبی بخهینه نیوان سالانی 1279-1281 وەیا 1282 وەوه، دەتوانین شیعی ئەو قوناغە ی ژبانی بخهینه ناو لیستە ی زەمەنی راست و دروسته وه، واتە کە بۆمان ساغ بۆوه فلانە بره شیعر وەیا تاکە بەیتی لەو ماوه یه دا گوتوه دەر حال پەراویژیک ی زەمەنی سەرۆبن ئاشکرای نیوانی 1279-1281 وەیا 1282 ی بە دەوردا دەکیشریت و جینگە ی هەلبەسته کە، وەک دانە ی ناو تەزبیح، لە زنجیره ی سالانی عومری حاجی قادردا ئاشکرا دەبیت، ئیتر بەدوا ئەمەدا دەتوانین سرنج راگرین لە پلە ی هەلکشانی بەهرە ی بوژیی حاجی. هەر وه هاش کە سالی دانانی یه کیک لە هەلبەسته کانی زانرا، چ بەهوی واتای ناو هەلبەسته کە وه بی وەیا لە ریی هۆیه کی دەرە کییه وه بی وەیا لە ریی لیکدانە وه ییکی زیهنیی قوول و خەسته وه بی، دیسانه وه دەزانین نەسبەتی ئەو هەلبەسته لەگەل قوناغە کەدا چیه. جا ئەگەر لە هەلبەسته کەدا گیانی کوردایه تی هەبوو راسته وخو دەزانری هی ساله کانی ناوهندیی نیه و هی دواتره. خولاسه بە زانیی ماوه ی

قۇناغەكانى ژيانى حاجى گەلپىك لايەنەكانى تۆزىنەوۋە لە بارەى ھەموو ئەو ژيانەوۋە ئاشكراتر دەبن. خۆ ئەوۋەى راستى بىن دەرختىنى مەوداى ئەو قۇناغانە خۇى لە خۇيدا بە ئامانچ دەگىرى لە تۆزىنەوۋەدا گرىمان ھىچ ئەنجامىكى تىرىشى لى پەيدا نەبى. مرۇف ھەز دەكا شتان بزانى ھەك ئەوۋەى كە من يا تۆ ھەز دەكەين لە خويىندەوۋەى مېژوۋى عەباسىەكان بزائىن ھەر يەك لە خەلىفەكان چەند سالىان فەرمان رەوايى كىردوۋەى ھەيا چەند سال ژياون ۋەيا. ۋەيا... ئەم گوتەيەشم ھەر لە جۆرى بەدېھىە حىساب دەكرىت و بەدوا كەوتنى پىترى ناۋىت، بەلگەشى پىنوېست نىە.

(4) لىكۆلىنەوۋەى تىرو پىر و بىن كەلەبەر لە بارەى حاجى قادروۋە داوا لە نووسەر دەكات، لە رادەى توانادا، بەتالايى نەھىلىتەوۋە لە ھىچ بار و لايەنكى ژيانى. كە ئەمە وا بىن، ديارە گومانىش نىە لە ۋەھا بوونىدا، ساغ كىردنەوۋەى ماوۋەى قۇناغى نىوان دوو قۇناغەكەى تر كە ئەو چەند سالە دەگىرىتەوۋەى ۋا لېرەدا دەمانەوۋى سنوورىكى مەعقولى بۆ دائىن، كارىكە تابلېى گىرنگ لە ناو زنجىرەى سەرلەبەرى باسى «حاجى قادر» دا. ناشى ئەو قۇناغە گىرنگە بىن تۆزىنەوۋەى و ساغ كىردنەوۋەى ورد و قوول و دروست بەجى بەيلىن و دلى خۇشمان خۇش كەين بەو تۆزىنەوۋەى و ساغ كىردنەوۋەى.

ئىمە كە ھاتىن رىمان بە خۇمان دا بە سووك و ئاسانى دەستى كىنە كىردن و تەتلە كىردن لە چەند و چۆنى ئەو قۇناغە بكىشىنەوۋەى چ پىنوېست نامىنى خۇمان بە حاجى قادروۋەى خەرىك كەين چۈنكە باسى حاجى برىتېيە لە تۆزىنەوۋەى ئەوتۆبى، كە دەست لە لىكۆلىنەوۋەى قۇناغىكى ھەلگىرىن پىنى ناۋى خۇمان بەوانى ترەوۋەى ماندوو بىكەين ئىتر دەبى دەست لە ھەموانيان ھەلگىرىن و دەفتەرمان بېچىنەوۋەى.

حاجى لە نىوان كەسانى مېژوۋى كورددا كەسىكە دەبى لەبەر ھەر ھەنگاۋىكى كە بە درىژايى تەمەنى ھەلى نابى مەشخەلى روون كىردنەوۋەى و تارىكىى رەواندەوۋەى ھەل بىرى و سوود لە دۆزراوۋەى كانى بەر ئەو رووناكىيە ۋەربىگىرى و پەندى لى ھەلېنجرى. تۆ جارى واز بىنە لە گەورەبى شەخسىەتى حاجى، ھەر لەوۋەندە رامىنى كە حاجى ناو شۆرەت و شوپنەوارى چەندىن كەسى كوردى لە ئەدىب و مەلا و جوانمەرد و ئەمىر و شىخ و شايرە و چەندىن جىگە و ولات و شاخ و داخ و دەشتودەر و زى و شار و گوندى كوردستانى نووسىوۋەى و لە فۆتانى پاراستوون و بەو پاراستنە ھەرچى قابىلى مردن بوە لە خاۋەنى ئەو ناوانە، بۆ ئىمە و دواروژرى كوردى نەمر كىردوۋەى؟ لە ئاست ئەم ۋەفا و چاكە گەورەيەدا دەبى ئىمە چ ھەلوئىستىك بە خۇمان رەوا بىنېن؟ بەر لە 1300 سال زىاتر قورئان فەرموئەتى «هل جزاء الا احسان الا الاحسان»! خۆ دەبى ئىمەى سەردەمى مرۇفايەتى و نىشتىمانپەرورەرايەتى و ھەقپەرستايەتى بەقەدەر بەھاي پەند و ژىرى

1300 سال له مه پيش كه نهوسا به جوړيكي گشتي مه فهمي وهك په نده كه ي ناو قورئان به ناو گه لاندې بلاو نه بوو بووه، چاكه ي نهو خاوهن چاكه يه بدهينه وه به تايه تي كه له م روژ گاره دا پاراستن و زيندوو كړدنه وه ي ناو ي نهو مرو فانه ي له هيچ مه يدانينكدا به شاگرد ي حاجي قادريش نابن بوته نهلف بيته كه ي كومه لايه تي، كه واته به سه رمانه وه يه كه وا نهك هه ر ده ي له جيگه ي چاكه ي نهودا چاكه ييكي دانينه وه به لكوو نه گه ر پيمان بكر ي ده ي فه رقي به يني چاكه خوازي سه رده مي نهو و سه رده مي خو شمان له چاكه دانه وه كه دا تي بينينه وه تاكوو هه ر نه يي له نه زه ر نيگاي جي هاني پر نوو ري نه م روژ گاره ماندا نانكو يتر ده رنه چين. پاش نه م حيسابانه ش ده ي نه وه مان له بي ر ي هه موو چاكه كړدنيك له گه ل ناو و شو رت و شه خسيه تي حاجي و پياوي كوردي وهك نهودا چاكه له گه ل خو دا كړدنه چونكه وهك خيراتي دواي مردوو سووده كه ي به زيندوان ده گات. به ويينه، بيمو جامه له كړدن له گه ل گياني مردووي وهك حاجيدا، خه ريكبوونمان به مه زنه پياوي لي هاتوو و هه لكه وتوو ي شانازي پي كراوه وه راسته وخو چاكه ييكي دواي مه ردنه له وه وه به خو مان ده گاته وه. لي ره دا به يتي شاعيريكي عه ر ي سه رده مي عه باسيم به بي ر ديته وه كه له لاواندنه وه ي جواميريكي نهو روژ گاره دا گوتوه تي:

فتي عيش في معروفة بعد موته
كما كان بعد السيل مجراه مرتعا

(5) له مانه هه مووي وازي بته و ده ست به م راستيه وه بگره و له ده ستي خو تي مه ترازي نه. هه رچي بابه تيكي سه ر به كورده واريه وه هه يه بگره له ياري كه وشه ك و ته شي و خه ره كيه وه تاكوو ده گاته نه ده ب و ميژوو و چاره نووسي، تي كرايان له بن ته به ق نه دهر ته به ق ي شراوه يي و نه زانراوي و بايه خ پينه دراوي و خو تي نه گه يانندا سو ر گوم بوه. چه ند ساليكي دوايي لي بترازي، له وه ته ي كور د هه بوه به ده گمه نيكي وهك نامه وجود نه يي له سه ر هيچ بابه تيكيه وه نه نوو سراوه، نوو سراويش يي نه وه نده كه مو كور ته وهك جزيره ييكي بچوو كي زانراو له ناو ده ر ياي محيطي نه زانراو يي وا به. له و چه ند سالي دوايشدا، به هو ي گه ليك حالو باري جودا جوداي به هيژه وه نه وه ي له بابته كور د نوو سرايي به تي كرايي له توژالي روو كه شي ماده ي نوو سينه كه ي تي به ر نه كروه.

سه ير له وه دايه نوو سه راني كور د كه دين له باره ي شتي غه يري كورده وه ده نووسن مه يداني به رفره وانتر و به پيتر ده گرنه به ر له وه ي كه له باره ي كورده وه ده ينووسن وه يا خود هه رنه يي

به زۆری له کولانهی نیگا و نهزه رییهی خه لقی تره وه سهیری بابه تی کوردی ده که ن و تا ئه و راده یه ی خزمایه تی نیوانی نووسینه که و کوردیوونی بابه ته که زۆر جارن بیهیز ده بی. خو ئه گه ر بیین توژینه وه ی خو مالیمان له شتیکی سه ر به کورده وه به توژینه وه ییکی ئه و رووپایی بگرین ده بیین تا چ راده ییک ئیمه له چاو ئه وان سه راوین. داخوازی ده که م له رۆشنییری کورد چاو یک به کتیبی وه ک Archaeology of Palestine یاخود Prehistoric South Africa دا بگریی و بزانی قوولبوونه وه له بابه ت گه یشتوته کام پله ی ئی عجاز! که ئیمه ده لیم دوو نموونه ی یه کجار عاده تی و بازا ریم کردوه به شایه د. نووسینی له وان قوولتر و وردتر و به رفه روانتر و هه ناسه دریزتر وه ک کورد ده لی له تۆله گه ی به هاران پتره .

ئیمه له سه ره تای لیکۆلینه وه ی بابه ته کانی کوردناسی داین، به شتیکی زۆری ئه و سه ره تایه ش خو ی له سه ره تای زانینه وه دهستی پیکردوه واته وه ک ئه و سه ره تایه نیه پسپۆر و شاره زا دهستی پی ده که ن. که به نیسه ت حاجی قادره وه قسه بکه ین، لیتره به پیشه وه له وه نده نووسینه ی که من دیتومه با شترینیان ئه وه بوه به دلکی پرسۆز و خو شه ویسته وه بو حاجی و کورد و کوردستان واتای شیعه کانی کردوه به زه مینه ی لیدانه وه به ره و نیشتیمانپه روه ری و گیان پاکی و خاسیه ته به رچا وه کانی تری حاجی که ئه گه ر لیشی بیده نگ بوویایه له خو مانه وه ئه وان ه مان ده زانی چونکه ئه و شتانه به کوردییکی بی قۆرت و گری و هیما و سه رپۆش له شیعه کانی حاجی قادردا جلوه ده به ستن و ده یان بیین نه ک هه ر تییان ده گه ین. کی بی نه زانی مانای ئه م به یته و سه دانی تری وه ک ئه م چیه ؟

کوردی ئاخو ر بلی چیه عه یی
هه ر که لامی حه قه و نیه عه یی

وا ده زانم له ناو ئه و نووسینه دلسوژه ساکارانه دا، یه کیکیان له ئاست مه به ستیک له مه به سته زۆر گرنگه کانی حاجی دا قوول بوونه وه و هه لیتجانیکی ورد و ماموستایانه ی کردوه له جینگه ی مناسبدا باسی ده که م و نرخه ی خو ی پی ده دم. وه ی کاشکی سه ره له به ری نووسینه کان له باره ی حاجیه وه به و پێودانه بوونایه له هه موو روویکه وه نه ک ته نها له رووی ده ستنیشان کردنی ئه و مه به ست و نیاز و خاسیه تانه ی که له شیعه کانی وه به ر نیگا و سرنج ده که ون. به راستی و زۆر به داخه وه، لیتره به پیشه وه نه مدیت نووکی خامه ییک ورده کاری له کیلگه ی چه ندوچۆنی به سه ره ات و ژیا نی حاجی قادر بکات وه یا ده لاله ت له ره فتار و گوفتاری وه رگری ت و ده روونی پی روون بکاته وه، وه یا باسیکی مه یل و مه شره ب و رق هه لستان و خو شو یستنی بکات که ئه مانه پێوه ندیان به لایه نی زات و شه خسیه ت و «تا کایه تی» ی حاجی قادره وه هه یه .

من لهم قسانه مدا جاری باسی ئەو حاپووله گهوره و ناقۆلايانه ناکەم که هاویژراوه له مهیدانی بیروباوهر و جووری خهبات و دل و دەرروونی حاجی که هه مووی حاپوولی ئەوتۆن تهوقی سهری راستییان لهو مهوزوعانهدا له ئهرز داوه و رهگ و ریشهی هه چچی واقعی ئەوان ههیه له ناخی وجودهوه دهر کیشاوه و بهرهو ئاسمان سه رهوبنیان کردوه.

چەند تالە ئەم چەژەیی خۆدیتنهوه له ناو دهوروبهیری سه رهوبندا، هه ره دهلیی مرۆف سهری تیدا به گێژهوه دیت.

خوینتهری بهرپیزی ئەم نووسینه!

ژیان و بهسه رهات و ویزدان و دەرروون و زهرفی تیدا حهوانهوه و ئەو جووره لایه نانهی حاجی دهبنه زهوییک که تۆوی فهلسهفه و بیروباوهر و خهبات و هه لوهست و گوته و کردهی حاجیی لئ رواوه، که ئە گهر زهویه که به تهواوی ناوکیل نه کریت حهقی ئەوه مان نابی بلیین دهزانی رهگی ره که کان به چیهوه بهند بوون و کام بژیویان کردوه به هۆی فراژوو بوون. نووسه ریک هه ره چەند ئالای بیری ماددی به سه ره نووسینه که یه وه بشه کینیته وه ناتوانی له جغزی ناماددیهت دهر چی ئە گهر مادهی نووسینه که ی له جه رهگی واقعیه وه نه گریته وه، واقعییش ته عبیری قه له و قه له وی ناو کتیبان نیه، به پیچه وانه، رووداوی بچووک بچووک و هه لکه وتی خورده خورده و دهوروبهیری ئاسایی و دل و دەرروونی راسته قینه یه که به شی زۆری پانایی و دریزایی جیهانی مرۆف پیک دینن و هه ره خۆیانن، به عادهت، رووداوی گه وه و زرینگه داریان لئ پهیدا ده بیت. جا ئە گهر من یا نووسه ریکی تر به سه ره ئەم وردیلانهدا باز دهین بۆ ناو گر ه گری نه زه ریه زارقه له بالغه کان و له و یوه بریاری حازر به دهست بخوازینه وه که به نه عره ته ی پر دهنگ و هه رایان ورته له و واقعیه مه یله و خامۆشه ده برن هه ره ئەوه نده ده که یین که دهنگی خۆمان و واقعییش تیکه ل به و هه رایه ده که یین و له گر ه گر و نه عره ته ی نه زه ریان زیاد ده که یین. به راستی ئە گهر ئاههنگه نه رمه عاده تیه که ی روودا و واقعی راسته قینه نه عره ته ی نه زه ریان بیدهنگ نه که ن ریبازی بیر کردنه وه ی ماددی راست و دروست کویر ده بیته وه و ریبازیکی مه سه رهی وه یا سینه مایی ده بیته جیگری، ئەو نووسه ره ی پییدا ده روا ت ته ویش له واقعیهت ده شو ری و ده بیته «ممثل». ئیمه دهزانی ئاینه کان مه نه جی خۆیان به سه ره واقعیدا داده برن له بری به لینی ژیا نه وه و به سه ربردنیکی بی برانه وه ی پر خۆشیدا، جا ئە گهر نه زه ریه ماددی کانیس خۆیان به سه ره واقعیدا سه پیین شتیکی وه ک هینه که ی ئاینه کان ده که ن به لام بی هیچ به لینی زۆر دل رفینی ژیا نه وه و خۆشی بی برانه وه. من له ئاست ئەو نه زه ریانهدا هه ره ئەوه نده ده لیم: ئەوان

چى دەلېن با بېلېن، تەنھا ئەوۋەندە چاكەمان لە گەلدا بکەن واقىعمان لى نە گۆرن، نووسەرىش لى داوا دە كرى واقىع بە قوربانى نەزەرىيە نە كات.

تۆزىنەوۋەيىك تا ئىستا لە بارەى حاجىيەوۋە كرابى و ئەو ھەلومەرجانەى بە خۆوۋە گرتىبى، وا دەزانم ھەر ئەوۋە ھەيە كە لىرەدا ئەم نووسىنە خەرىكەتى و لە سەرەتاشوۋە خەرىكى بوە. كەسپك بىھوۋى بەدوا مندا لىكۆلېنەوۋەيىكى تازە لە باسى حاجى قادردا بكات يا دەبى لە نووسىنەكەى من پتر ھەلكشى يا دەبى بە بەلگە و ئىسپاتىكى رىكويىك بايەخى ئەم قوول داگرتنە و وردەكارىيە بىوۋچىننىتەوۋە، واش چاۋەرۋان دەكەم بەرەوۋىش چوونى رۆشنىرىي گشتى بەرەو پوۋچانەوۋە نارۋات.

گەلانى پىشكەوتوو كىتېخانەى سەرلەبەريان ھەيە لە بارەى ھەر بابەتېكەوۋە بى كە بە بىرى مرۇفدا بىت. بە نموونە ناۋى «شەكسپىر» دەھىنم، جوامىرىكم دەۋى بزانى چەند كىتېب لەسەر «شەكسپىر» دانراۋە، نالىم كىتېبەكانى خويىندىتتەوۋە چونكە مومكىن نىە ھەموو ئەو كىتابانەى دىبىتن چ جايى لە خويىندنەوۋەيان بوۋىتتەوۋە. ئەوۋەى لەسەر شەكسپىر نووسراۋە چى نەھىشتوتتەوۋە بۇ من و تۆ بە درىژىي يا بە كورتىي لە سەرى بنووسىن. كە بىين و ئەوۋەندە خۆ ئازا بکەين بوۋىرىن لە بارەى «شەكسپىر» ھوۋ بنووسىن دەبى لە نووسىنەكەماندا لايەنىكى شراۋەى ئەوتۆ بدۆزىنەوۋە ھيا بۆ تصورى ئەوتۆ بچىن بە دل و دەروونى كەسدا نەھاتىبى و لە ھىچ نووسىنىكى لە ھى خۆمان بە پىشەوۋەدا نە دىترابى، چونكە لەوانەيە مەعلوم كرابى «شەكسپىر» چ جۆرە گرىبەكى لە قەيتانى پىلاۋەكەى داۋە ۋەيا سبەينان چەند ھىلكە دەلەمەى ھەلقوراندوۋە.

باسەكانى سەر بە كوردەوۋە پىچەوانەى ئەم حالن لە ھەموو روۋىنكەوۋە، نە چ نووسىنىكى ئەوتۆ لە بارەيانەوۋە ھەيە نە ئەوۋەى ھەيشە بۆ ديارخستنى جۆرى گرى قەيتان قوول بۆتەوۋە. ئىمە كە چاۋ دەگىرىن بە ناۋ بازارى كوردناسىدا خۆمان لە جىھانى مەتەلدا دەبىننەوۋە چونكە سەرچاۋەى ھىچ يەكىك لە دياردەكانى كۆمەلايەتىي كوردەوارىي لىنەكۆلراۋەتەوۋە و بە نەزانراۋى ماۋەتەوۋە. پىم بلى بۆچى رانكى ناۋچەى بادىنان دەلىنگ فەراچى ناۋفەك تەسكە ھى ناۋچەى سۆرانىش دەلىنگ تەسكى ناۋفەك فەراچە؟ خەزىمەى لوتى ئافرەتى كورد لە كەى و لە كوۋەھات؟ بۆچى لە ھەموو ھەرىمەكانى كوردستان نەبوۋ بە عادەت؟ بۆچى فەلاچى كورد شىربايى (ھەقى شو كوردنى كچ پىشى دەلېن «خوۋىن») ۋەردەگرى كەچى بازارگانى شارىستانى كورد، بەراستى زۆربەى خەلقى شارى كورد، ۋەرى ناگرى، خۆ ئەگەر بەراستە حىسابى شۆرشگىرايەتىي «چىن» مەسەلەكە ھەلسەنگىنن دەبوۋ فەلاچ شۆرشگىرتر بى لە بازارگان و خوۋىتەكە ۋەرنەگرى؟ لە سالى 1953 لە پشووۋىكى

ئەنجومەنى نوپتەرانى ئەوسا كەدا لە كۆيىن بووم، مامۆستای دەرسى ئىنگلىزى فېرگەى
سانەويى كۆيىن پياويكى ئوستوراليابى بوو لە گەلىك بارى كۆمەلايەتى بەرچاوى ولاتەكەمانى
دەتۆزىهە. لە خۆمى پرسى:

Why your folk ware bulgy trousers? واتە بۆچى خەلقەكەتان پانتۆلى فەراج لە
پى دەكەن؟ لە وەرانددا گۆتم بەھۆى ئەوھەو كە لەسەر زەوى دادەنیشن چونكە لە كۆنەوھ
تەخت و كورسىيان نەبوھ لەسەرى دانیشن. قسەكەم چووھ دليەوھ. ھەر ئەو كاپرايە خۆ
وھرامى ھەندىك پرسىيارەكانى دابۆوھ وھك ئەوھى كە دەيگوت چونكە ولاتەكەتان شاخاوييە
و ريگاكانتان بەردى زۆرە بۆيە ئەو پىلاوھەتان كە پىنى دەلین «كالك» سەرھەلووتەكەى
بەرەو پشت ھەلگەراوھتەوھ تاكوو لە بەردان ھەلنەئەنگون. راستيشى دەكرد.

من لە ھىنانەوھى ئەم نمونانە دەمەوئى سرنجى خويتەر راكيشم بۆ بيابانى بى درەخت و
بى گىاي كوردناسى كە دەبى ئيمە بە گاسنى خامە بيكليئىنەوھ و بيكەين بە دارستان و تۆ و
شۆ و شيناورد كە ئەمەش كارى پەلەپەل و خيرا كردن و سەر كىلى و درشتىنى نىھ.

نووسەرى كورد كە دەست دەداتە قەلەم و دەيەوئى لە سەر بابەتئى كوردەوارى بنووسى،
كەمتاكورتىك سەرچاوى زانىارى ليرە بەپيشەوھى دەست دەكەوئى ھانايى بباتە بەر و
ئەركى خۆى پى سووك كات و بەرەكەى لە ئاو دەريئى. گەشتى نووسەرى كورد لە
كوردەوارىيدا ھەر دەلئى گەشتى بەفرستانى قىبە يا رەملىستانى بيابانە، نوايئىكى ھەسانەوھى
تىدا نادۆزرتەوھ.

ليرەدا نمونەبەكى بە يەكدى گرتنى نووسەرى كورد و غەيرى كوردت بۆ دىئەمەوھ
نەختىك قسەكانم پتر بختە بەر شەوقى واقع: خوا ليخۆش بووى «د. مصطفى جواد» لە
ژمارەى لە سالى 1965 ى گوڤارى «المجمع العلمى العراقى» گوتارىكى بلاو كردۆتەوھ لە
ژير ناوئىشانى «دار الخلافة العباسية تعيين موضعها واشهر مبانيها» لە لاپەرە 98 تا لاپەرە
115 ى گرتۆتەوھ لە حالئىكدا ئەم سەرچاوانەش يارمەتياں داوھ و رىي دريژيان بۆ كورت
كردۆتەوھ:

- 1- رسوم دار الخلافة
- 2- رحلة ابن جبیر
- 3- تأريخ بغداد
- 4- المختصر في اخبار البشر
- 5- مفرج الكروب في اخبار بني ايوب

- 6- المنتظم لابن الجوزي
- 7- معجم البلدان
- 8- المشترك وضعاً والمختلف صقعا
- 9- تحفة النظار في غرائب الامصار
- 10- جهات الائمة الخلفاء من الجزائر والاماء
- 11- كتاب الحوادث
- 12- تاريخ مساجد بغداد واثارها.

له گهّل هه بوونی ئەم هه موو سه رچاوانه شدا حه قده لاپه ره ی نووسیه که ئە گهر ناچار با هه موو سه روبه ریکی مه وزوعه که به ئەرکی لیکدانه وه و توژینه وهی خوی ساغ کاته وه بی ئەوه سه رچاوه ییکی لیتره به پیشه وه هه یچ لایه نیکی بو ساغ کردیته وه ده بوو به ناچاری یا واز له نووسینه که ی بینی یا خود 170 لاپه ره ی له سه ر بنووسی چونکه به زوری یه ک دیری قوتیله که خه به ریکی کونی ساغ کردۆته وه جیگه ی گوتاریکی سه رله به ری پی ده گیریتته وه که له تاریکایی نه زانیی دوارۆژدا بنووسریت. سه ره رای ئەمه حیساییکیش بکه بو لایه نی گرنگبوونی ساغ کردنه وه ی یه کیک له قوناغه کانی ژیان و به سه ربردنی حاجی قادر له چاو ده ستنیشان کردنی جیگه ی کاکي خه لیفه ی عه باسی پیش هه زار سالیکی که ئە گهر ساغیش نه کریتته وه وه یا هه له شی تیدا بکریت زهره ر له کهس ناکه ویت و چ حیسابان سه ره وبن ناکات.

له ته ک ئەم گوتاره ی «د. مصطفی جواد» دا گوتاری نووسه ریکی کوردم به بیر دیتته وه که له گوڤاریکی کوردی به غدایدا بلاو کردبووه و له یه ک په ره و نیوی گوڤاره که دا سه رله به ری بوون و ژیان و مردن و شاعر و ئەدهبی که له شاعیریکی وه کو «وه فایی» نه مری سیخناخ کردبوو هه ر ده تگوت قتوبهستی ماسی ساردینی له و گوتاره دا کردبوو. برۆا ده کهم له و په ره و نیوه یه دا نووسه ریکی وه ک «چارلز دیکنز» وه یا «سومه رسیت مۆم» له وه صفی به ری کردنی عه ره بانه ییک نابنه وه، حه قیشیانه.

بابه تی گوتاره که ی «د. مصطفی» گرنگ بی یا نه بی سیزده سه رچاوه ی میژوووی تیروته ژی و حارز به ده ست ری دووریان بو نیزیکی خستۆته وه، ره نگ بوو ئە گهر بیوستبا هینده ی دیکه شی سه رچاوه ی میژوووی ده ست که وتبا. من که له سه ر به شیک له ژیانی حاجی ده نووسم، هه ر به شیک بی له سه رتاسه ری ژیانی، له جیاتی سیزده سه رچاوه ی میژوووی سیزده تاریکایی و سه ریۆشی بی سه روسۆراغی راستیم لی ده شارنه وه. له تاکه سه رچاوه ی لیکدانه وه به ولواه یارمه تیده ر و ئاشکرا که رم بو په یدا نابی. ده بی رووناکایی لیکدانه وه بکه م

به تیشکیکی ئه وهنده به شهوق کاری ئه و سیزده سهراوهیهیم بۆ بکات و پهرده له دواپهردی تاریکایی دهورری باسه کهم بۆ برهویتهوه. بایی میلیمه تریک فتیله ی چرای لیکدانهوه کز کهمهوه خۆم و بابه تی نووسین له تاریکاییدا غهرق دهیین، دست بهردار بيم له ههراکام سهراوه داویکی که له رانهوهی رۆژگاری حاجیم بۆ دههینته بهر ههستی په نجه کانمهوه وهک ئه و کهسه م لی بهسه ر دیت سه ماعه ی ته له فۆنی ته ل پچراوی به دهسته وه گرتبی.

لیرده ته جره به بیکی کورتیله ی پر ده لاله تی ئه م له راندنه وهی رۆژگاری حاجی ده خه مه وه به رچاوی خوینهر تا کوو مه علووم بی تا چ راده یینک پیوستمان هه یه به هه موو سه رده داویک، هه رچه ند پسوک و کورتیش بی، که به ریشالیکی ئه و رۆژگاره مانه وه به سه ستیه وه.

هه مومان بیستوو مانه حاجی قادر له ئه سه مبول وهک میوانی به دریاخانیه کان بووبی وه های باس کراوه. هه ر له و میوانه تیه وه، بی دوودلی کردن، وامان به زیهنده هاتوه که له مالی ئه وان به سه ری بردی. من ئه مه م له بیر بوو که سرنجم کشا بۆ ده لاله تی به یتیکی له و به یتانه ی واقعی حال راده گه یه نن، ده لاله تی به یته که ش هه یچ له گه ل ئه و میوانه تیه دا نا گونجیت. حاجی له و نامه یه ی بۆ حاجی مه لا عه بدوللای نووسیوه ده لی:

له جومله ی ماجه رای دوری و یلایه ت
ئه مه ش باسیکی خۆشه وهک حیکایه ت

شه وی دانیشتبووم بی شه مع و میصباح
ئه تۆی هیناوه یادم کاکه فه تتاح

ئه م گوته یه ی «بی شه مع و میصباح» تارمایی مالی هه ژاران ده داته وه نه ک ده وله مه ندان، رواله تی به یته که له گه ل ئه وه دا ریک ناکه ویت که حاجی له مالی به درخان پاشاوه نامه که ی نووسییت چونکه بیگومان له و گه وره ماله دا مۆم و چرا زۆر بوون کاغه زیان له بهر بنووسریت.

به لی ده زانم وا ده بی شاعیر بۆ مه به سی راگه یاندنی که ساسی خۆی، پتر له حه قیقه ت ویته گری هه ژاری خۆی ده کات، وه یاخود تیزایی هه ست کردنی به حالوباری پر سۆزی غه ربیایه تی وای لی ده کات له دلدا هه موو خۆشی ماددی به ناخۆشی له قه له م بدات وهک که له راستییدا ناخۆش بیت، به لام له گه ل ئه مه شدا چ مانع نیه قسه کانی ویته ی

راسته‌قینه بکیشن. ئیمه له بهرانهر ئهم به‌یتهدا خۆمان له ئاست ئهم راستیانه‌دا ده‌بیننه‌وه:

- گوتراوه حاجی میوانی به‌درخانیه‌کان بوه
- مه‌علومه به‌درخانیه‌کان «شهمع و میصباح» یان هه‌بوه
- حاجی ده‌لی «دانیشتبووم بی شهمع و میصباح»

حاجی به‌وه رازی نای له شویتیکدا خه‌لق له‌به‌ر چرا دانیشتن ئه‌و له تاریکاییدا بی. من هه‌رچهند نه‌مده‌توانی بریاری یه‌کجاری بدهم له باره‌ی حه‌قیقه‌تی هه‌لکه‌وت به‌نیه‌ت حاجی قادره‌وه له‌و روه‌وه که ئایا له‌مالی به‌درخانیه‌کان بی چرا بوه وه‌یا چرای هه‌بوه به‌لام له‌هه‌لبه‌ستدا به‌روه‌و سۆزی غه‌ریبی و «بی میصباحی» به‌قسه‌خۆی له‌تاریکاییدا خزانده‌وه یاخود له‌مالیکی مالی به‌درخان پاشادا به‌سه‌ری برده‌وه و چرای نه‌بوه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا هه‌میشه دلم بۆ ئه‌وه ده‌چوو حاجی له‌تاریکایی حه‌قیقیدا ئهم یاد کردنه‌وه‌یه‌ی بوه. سه‌ره‌رای ئهم دل بۆچوونه، ناکری ئیمه له‌واتای زاهیری وازبینین بۆ واتایکی مه‌جازی وه‌یا بۆ رواله‌تیکی داخوایی حال ئه‌گه‌ر له‌لایه‌که‌وه هۆی وازه‌ینانه‌که په‌یدا نه‌بی. لیره‌دا ته‌نها یه‌ک ته‌گه‌ره‌مان دیته‌ پيش له‌به‌یتی چواره‌می نامه‌که‌وه هه‌لده‌ستیت:

منیش ئهم نامه‌یه‌م نووسی به‌ته‌عجیل
شر و در وه‌ک خرار و کۆنه‌زه‌نبیل

ته‌گه‌ره‌که له‌وه‌وه دیت: ئه‌گه‌ر له‌تاریکایی راستینه‌دا بوویت چۆن پی کرا «به‌ته‌عجیل - به‌خیرایی» ده‌ست بکا به‌نامه‌نووسین چونکه ته‌عبیره‌که وا راده‌گه‌یه‌نیت ده‌رحال که‌وتبیتته سه‌ر نووسین! به‌لام ته‌گه‌ره‌که گه‌لێک ئاسانتر ده‌ره‌وتته‌وه له‌وه‌ی «بی شهمع و میصباح» که بکرتته مه‌جاز، چونکه ده‌شی شه‌و به‌سه‌رچووینت و نامه‌که نووسرایت که هه‌ر ده‌کاته‌وه «به‌ته‌عجیل» وه‌یاخود هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چراییک په‌یدا کرایت و نامه‌که‌ی له‌به‌ر نووسرایت تا راده‌ی لی ماندوووون و سه‌هینی ته‌واو کرایت چونکه نامه‌که ئه‌وه‌نده‌ی درێژه هه‌یه له‌یه‌ک دانیشتندا به‌کۆتایی نه‌گات. ده‌بینی به‌هه‌مه‌حال به‌شیکی نامه‌که که‌وتوته به‌ر رووناکایی سه‌هینی که‌واته ئه‌گه‌ر هه‌موو «ته‌عجیل» کردنه‌که خرابیتته سه‌هینیوه نارێکیک پیک نایه‌ت له‌گه‌ل واتای به‌یته‌که‌دا.

من له‌م گوريسکيشه‌کيه زه‌هنيه‌دا بووم هه‌لکه‌وتیکی خوش به‌ختانه تيشکيکی هاويشت بۆ ده‌وره‌به‌ری تاریکایی ئه‌و «بی شهمع و میصباح» ه‌ی ناو به‌یته‌که‌ی حاجی. له‌وتووێژکی رۆژانه‌ی عاده‌تییدا، جارێکیان بێنیاز و بی پرسیاری توژینه‌وه، کاکه‌ زیاد‌ی حه‌ماغای کۆبی

بۆي گىپرامهوه كهوا له سالى 1949 سهردانى ئەسته مېۆلى كردوه و لهوى «ميهرى بهگ»ى ديوه و باس و ههوالى حاجى قادرى لى پرسيوه. كاكه زياد گوتى:

«ميهرى بهگ بۆي باس كردم حاجى له مالى كوردىكى ئەسته مېۆل بهسهرى دهبرد نهك له مالى بهدرخانيه كان، ئەو كوردەش له ههموو بنه ماله كهى تاكه يهك كچى ماوه، له وهزارهتى كاروبارى دهرهوى توركيا له ئەنقهره فه مانبهره. منيش كاغه زىكم له ميهرى بهگ وهرگرت بۆ كوردىكى ئەنقهره نشين كه ئەوئيش ههر خهلقى دهوروبهرى جافهتى و ههله بجه بوو و خاوهن قاوه خانه بوو له ئەنقهره تاكوو به كچه كه م بناسينى، كاغه زىكيشم لى وهرگرت بۆ كچه كه خوى. له ئەنقهره كورده خاوهن قاوه خانه كه م دۆزیه وه كه ئىستا ناویم له بىر نه ماوه ههروهك ناوى كچه كه شم فه رامۆش كردوه. له گه ل پياوه كه دا سؤراغى كچه كه مان له وهزارهتى خارجه كرد گوتيان ئىستا له وهزارهتى مه عاريف فه مانبهره له جىگه يىكى دهرهوى ئەنقهره دا مامۆستای قوتابخانه يه و تا پشوى هاوینه ناگه رپته وه بۆ ئەنقهره، ئىتر منيش كاغه زه كهى ئەوم لای كابرارى خاوهن قاوه خانه كه به جيه ئىشت تا ئەگه ر گه رانه وه بۆ ئەنقهره پنى بدات و ئەدرهسى خوشم ههر له گه ل كاغه زه كه دا بۆي نووسى به نيازى ئەوه چ مه علوماتىكى له بارهى حاجى قادره وه لابيت بۆمى بنىرپته ئەو ئەدره سه، به لام هىچم لى پى نه گه ئىشت».

له گه ل ئەم قسانه شدا باسى ئەوهى كرد كه ميهرى بهگ له باسى خۆيدا گوتوهتى له كۆيى لای حاجى مه لا عه بدوللاى خويندوه و دواتر چۆته ههولپر بۆ خويندن. به داخه وه ميهرى بهگ مرد و هه رچى دهيزانى له گه ل خوى چوه تارىكايى گۆرستانى عه ده مه وه.

ئهمه يه سه رچاوهى تۆزىنه وه مان له بارهى حاجى قادره وه. ده لاله تى به يتيكى بكه به رابه ر، ئەوجار چاوه نوڤر به تاكوو قهزا و قهدهر به ريكهوت له لايىكه وه خه به ريكى ده ماوده م ده نىرپت يا ده لاله ته كه به درۆ ده خاته وه ياخود به هپزى ده كات، له ههردوو حالشدا رووبه رووى وشك بوون و نه زۆكى بى ئاويى زه ميني لپدانه وه ده يپت و لپكدانه وه و تۆزىنه وه ت له تينوان ده خنكىت مه گه ر لپوى ته ر كه يته وه به هىما و راگه ياندنى به يتيكى ترى و به ينيكى ديكه ش به وشكه ئوميدان ته فرهى خۆت و لپكدانه وه كه شت به ديت...

له گهڼ ټم هه موو دهست به تاليه شدا، كه خوږ به سه بو ټيوهستان و ماندووبوون، سهر له نوږ و بهردهوام، دهبي مروږ له كاري سهخت و وردى مه ته له هه لپنان به هوږ وړينه له گهڼ خو كردندا، په ند له ټاموژگاريه كهى «نالى» وه گريټ كه ده لئ:

«ټه مې مېه سټى رياضت هه له هوښياري جله و به»

چونكه ټه گهر بايې چاووچينيك له وردبوونه غافل بې وه يا به سه هوو بچي ناتوانى هيچ سهره دهرې له تاريخايې بهر هه نكاوى بكات.

من له ليكدانه وه كاندا خه ريكي كاريك ده بم كه پي ده لپن Jigsaw Puzzle كه بريتيه له به يه كه وه نانه وهى پارچه پارچه كاني وټه بيكي پچر پچر كراو تاكوو بچيته وه سهر بارى ټه سلى خوږ و ديمه نه راست و دروسته كهى بنويتته وه. من ده بي بينم تارمايې كه متاكورتى مه علوماتى راست و خه يال كرد و گوتهى ده ماو ده م كه پارچه كاني تيكه له و پيكه له بوون، سهر له نوږ به يه كه وه يانه وه بنووسينمه وه به مه رجيك هه ر پارچه يه بخرمه وه جيگه له بار و راسته قينهى خوږه وه تاكوو له گهڼ پارچه دراوسينكاني ده وري خوږدا بگونجيت و ديمه نيكي مه فهم پيك بينيت، كه هاتم پارچه بيكيانم له جيگه هه له دانا سهر له بهرى تابلو كه ده شويټ و نامه فهم درده چيت چونكه پارچه ي راست و دروستى ټه و جيگه يه ش ده چيته جيگه ي پارچه بيكي تر تاكوو واى لئ دئ چاو ده چيته جيگه ي ټه ژنو و پاژنه ي پي به سهر سنگه وه به ند ده بيت و په نجه ده چيته جيگه ي سميل...

به پي قه ناعه تى خوږ، له و ليكدانه وانه و به راورد كردنانه و به يه كتر گرتنانه تائيسټا كردومه هه مېشه ره چاوى ټه و لابه نه يه كچار گرنه گه ي به يه كه وه گونجاني هه موو كه رت و پارچه كاني «تابلو سهر له نوږ ريخراو» ه كه م كردوه، هه ر ټم گونجان و نه گونجانه ش بوټه هوږ سهرماندني شيمانه بيك و بهر په رچ دانه وهى يه كيكي تر.

به نموونه ي راستى ټم رايه م ده ليم كه سهرماندم حاجي دوو چارى دلداري سوتينه ر بوه له قوناغى گه نجا يه تيدا ناتوانم چ ته ټويلان بينمه وه بو غه له به سهندني دروشمى وه ستايي به سهر لايه ني كزه و سوژ له هه لبه سته دلدارانه كانيدا، هه روه هاش ليكدانه وه كه م زور داده مينئ له ئاست ټه و هه لبه سته يه كچار دژ و دوشمنانه ي عيشق كه له سالانى دوايې

ژيانيدا له ئهسته مېول دايانوان وهك «باسى زولفى دريژ و چاوى به خه و» و «حەيفه بۆ پياوى صاحىبى تەمىيز»⁷⁸.

له تىكرى دريژهى ئەم باسه وه دەرده كه وى كه وا كه مېوونى هەلبەسته كانى حاجى دژى شىخ نەبى ماويلى راسته وخۆ كورتبوونى ئەو ماوه يەى تىيدا هەلبەستراون راده گە يەنى، كه ئەويش راسته وخۆ كورتبوونى سەرله بهرى قوناغى ناوه ندى ژيانى حاجى به دهسته وه دەدات، كه وهك گوتمان، برىتبه له و ماوه يەى ده كه وپته نيوانى به سه رچوونى دەورى گەشتى خويتندى له گەل سەرته تاي سه فەرە كهى بۆ ئەسته مېول. ئەم كورتبوونەش له لای خويە وه ريك ديت له گەل حوكمى هەموو ئەو راستيانەى له حاجىبه وه پيمان گەيشته چ به گوتەى دەماو دەم بى چ له رى هەلبەسته كانى ديوانى حاجى و حاشيه كانى دەستنووسى بى و چ به هوى ليكدانه وهى به ستراو به واقع و رووداوه بى. له ئەنجامى ئەم هەموو خواروژوور كردن و به يەكدى گرتن و تۆژينه وه و راست كردنه وه و به درؤخستنه وه يەدا ده گەمه ئەم باوه ره كه وا حاجى قادر بهر له سالى 1279 نه گەراوه تەوه بۆ كويى و پيش سالى 1282 ش بوى دەرچوه، واته هەرگيز ئىحتيمالى مانه وهى له دوو سالان تپهر ناكات.

هەر چەند ناشى مرؤف برىارى يەكجاره كى بدات له ئاست چەندوچونى دوارؤژدا، به لام من به نىسبه ت ئەم كورتبهى ماوهى مانه وهى حاجى له كويى خوم ناگرم له وهدا بليم رى تپناچى له دوارؤژدا چ تۆژينه وه بتوانى ئەم ماوه يە له دوو سالان تپهر تپت، نهك له بهر ئەوه كه دلنيام له پيدا نه بوونى به لگهى ماددى دژى ليكدانه وه كه م بهلكوو له بهر يەكجار پته وىي ئەو بنچينه يەى كه ليكدانه وه كهى له سه ر هەلستاوه. ئەو مه تەل هەلئانەى Jigsaw كه له م ليكدانه وه يەدا كراوه هينده ريكوپىك گونجاوه له گەل پارچه كانى خويدا زور زهحمه ته، رهنگه موسته حيل بى، يەككى ترى وهك ئەو ريكوپىك له و پارچانه بخريته وه سه ر يەك.

ئەم ليكدانه وانە و مه تەل هەلئانە به لايىك. من دلشكستهى نه بوونى شتىكم: زانيمان حاجى شيعرى دژى شىخ نەبى داناون، ژماره ي ئەو شيعرانهش زور نين و كه من، ههروهك ماوهى تيدا هەلبەستنيشيان كورت بوه. ئەمه ده زانين، پيشتريش له بهشى دوه مى ئەم نووسينه دا به شا به دى ناميلكه كهى مه لا عبدو ربه حمانى خزمى ساغ كرايه وه كه شىخ نەبى له سه رته تاي ناكو كيه كه يدا به چه كى ژماره يەك كه پروپاگه نده و توهمه تپگرتن و درؤ هەلبەسته وه رامى حاجى داوه تەوه. له لاپه ره 331 ي بهشى دوه مدا ئەم گوتە يەى

⁷⁸ بۆ باش تىگه يشتنى ئەم لايەنه ده بى بگه رينه وه بۆ لاپه ره كانى 271-282 له بهرگى دوه مى

كتيبى «حاجى قادرى كويى».

نامیلکه که ی مهلا عه بدورپرهمان ده خوینیتته وه «له نه تیجه شیخ نه بی که وته عه داوه له گه ل حاجی قادر به کاغهز نووسین بو یه کتری⁷⁹. راستی حال ئه وه بوه، سه ره رای کاغهز نووسین له لایه ن شیخ نه بی وه بو حاجی له ئه نجامی خوشتر بوونی ناگری نا کۆکیه که دهسته و تا قمی شیخ نه بی چی خراپ و که م نرخه ئه وه یان بو حاجی قادر هه لبه ستوه و قسه و قسه لۆکی پیریژنانه یان تیگرتوه. دلشکسته بی من له وه دایه که وا له م به ندوباو و حیکایه ته هه لبه ستروانه تاکه یه ک وشه و پیتی به ئیمه نه گه یشته و هیچی لی نازانین. چه ند م چه ز به وه ده کرد، له قسه کانی شیخ نه بی خو ی وه یا قسه راسپارده کانی ئه و به زاری مریده کانیه وه دژی حاجی، به کاغهز یا گوته، چه ند نمونه ییکمان له به رده ستدا بوو یا به وه ک گوته که ی شیخ غه فووری تاله بانی که له لاپه ره 200 ی به رگی دوه مدا باس کراوه. وه یا هه ر نه بی هه ندیک له پروپاگهنده ی مریده کانی دژی حاجی قادرمان زانیایه تاکوو تیگه یشتبانیایه ناخو شیوازی ئه و هیرشانه چونه و بو سه ر کام لایه نی شه خسییه ت وه یا کرده وه وه یا بیروباوه ر وه یا زانیی حاجی قادریان وروژم هیناوه.

من که به م گوته دو شمنانه و ناحه زانه ی به ره ی شیخ نه بی دژی حاجی قادر ده لیم هه لبه ستر، ریگه ی راستبوونی هه ندیک له وان کویر نا که مه وه، واته ده سه لمینم گوته ی ئه وتو له حاجی قادر گیرایی که هه لبه ستن و دروی تیدا نه بوویی له هه مان کاتیشدا به کیشانه و پیوانه ی راستی و ئینساف مه دح بوو بیتن بو حاجی وه ک ئه وه ی حاجی قادریان تاوانبار کرد بی به قسه ی ئازایانه دژی شه عبده یا خود له ره فتار و بیروباوه ری ئه وتودا عه بیان لی گرت بی که له چاو ئه و روژگارده ا وه ک له حه د ده رچوون هاتبیته به ر هه سته خه لقه وه و ئیستا ده زانین گه وه ری راسته قینه یان تیدایه. له و باوه ره دام قسه ی دو شمنانه له حالی دربوونیشیدا، خوشی بی و ترشی بی، په نجه ییک بو راستی دریز ده کات. ئه گه ر بیت و قسه ی ره خنه گری ناحه ز به ته واوی و بی که م و زیادی بگاته وه به رچاوی هه لسه نگاندن و توژینه وه و وردبوونه وه وه چه ند راستییکی گرنگیان لی ده فامریتته وه:

- له وانیه کابرای ره خنه لیگیراوی جیی ره خنه لی گرتن بوو بیت و به مه دا ره خنه که عه بیکی کابرای ئاشکرا کرد بیت هه رچه ند له بنه رته دا به نیازی دو شمنایه تی و زه ره ر لیدانیش ره خنه ی لیگیراویت. ناحه ز به لینی نه داوه هه رچی بیلیت درو بیت، ره خنه لیگیراویش قوتته راتی نه گرتوه هه موو کرده و گوته ییکی فرشته نه بی.

⁷⁹ له م نووسینه وه به دا کمیکم ده سکاریی له رینتو سه که ی مه لا عه بدورپرهمان کرد بو مه به سی ئاسان خویندنه وه.

- دەشى ئەو رەخنە راستەى كە لە كابرە گىراوہ بەيىي ئەو سەردەمە لەلەى ھەموو وەيا زۆرىنەى خەلق جىگەى عەيب پىھاتن بى، وەيا خود بەلەى مېشك و شكانەوہ توھمە بىت و بەلەى مرؤفى ژىر و مېشك فەراحوہ ھىچى تىدا بەدى نە كرېت، وەيا خود لە رۆزگارېكى دواتردا نەك ھەر عەيب نەبى و بەس بەلكوو بىتتە ھۆى شانازىي پىوہ كەردن بۆ كابرەى رەخنەلىگىراو لەو رەوہوہ كە ئەو پىش سەردەمى خۆى كەو تۆتەوہ و ھۆشى بەراستى و دروستىي شتان وەھا شكاوہ كە ھىشتان كزوكاتى ئەو ھۆش پىشكانە دانەھاتوہ. لە نوقتەى موقابىلى ئەمەدا، وا دەبى كەردارىك وەيا بىروباوہرىك وەيا عادەت و نەرىتېك لە سەردەمىكدا باو بووېت كەچى لە سەردەمىكى دواتردا بۆ خەلق ئاشكرا دەبى چەند شتىكى بەدە.

- ئەو گوته راستەى كە توھمەى راستى لە كابرە گرتوہ ئايا لە سەردەمى توھمە تىگرتنە كەدا چەند كەس پەسەندى توھمە كەى كەرد و لە كابرەى بە عەيب گرت، چەند كەسىش بە وجودى راستبوونى توھمە كە نەكەوتە دژى توھمە تىگىراوہ كەوہ و ھۆى ئەم ھەلەستە لە يەكنەچوہى خەلقە كە چى بوو بە تايبەتى ھەلەستى تاقمە كەى دوہم؟ لە حالى وەھادا دەتوانىن تا رادەيىك دل و دەروونى خەلقى ئەو رۆزگارە تىبگەين لە ئاست بىروباوہرى پەرسەندوودا، ھەروہا ئەو بەرەو تاقمە يەش بناسىنەوہ كە حەزى بە گوران و بەرەو پىشچوونى بىروباوہرى كۆنىنە كەردوہ ياخود ھەر نەبى لە قوولايى دلدا پەرؤشى تىچوونى ئەو بىروباوہرە كۆنىنانەى بوہ كەوا خەرىكە بە سەر زمان و خامەى مرؤفى بىباك و جەربەزەوہ بىحورمەت دەبى.

بە نموونە دەلېم مېزوو پىت دەلې لە صەدەى يەكەمى ھىجرى، لە كاتى خەلافەتى ئەمەويە كەندا خەلقى كوفە و واسط و بەصرە پتر دل كرايەوہ بوون بۆ ئەوانەى سەرىپچىيان لە دەولەت دەكرد، دواتر لە كاتى خەلافەتى عەباسىيدا بە تايبەتى لە پاش كۆتايى صەدەى دوہمەوہ خەلقى بەغدا زور جارەن و روزمىان ھىناوہ بۆ كوشتنى پياويك كە ناوى بە زندق دەرچوہ و نووسىنى پشت لە دىن و دەولەتى ھەبوہ، لە حالىكدا مرؤفى دەسلەتدار ئەو تەرزە پياوہى لە تەنگانە رزگار كەردوہ و گيانى پاراستوہ.

- وا دەبى راستبوونى توھمە نەك ھەر لەو سەردەمە كۆنانەدا كابرەى توھمە تىگىراوى تاوانبار كەردوہ، بەلكوو ئەمرو و دوارؤزىش ھەر تاوانبارى دەكات. لە حالى وەھادا لايەنى توھمە گر گلەبى لى ناكرى بەلكوو مەدحىشى دەكرى. ھەر بەو پىيە ھەموو ئەو لايەنانەى دژى توھمە تىگرتنە كەش بوون دەبى بە چاوى توھمە تىگىراوہ كە سەرىيان بكرىت واتە ئەو عەيبەى لەو گىراوہ دەبى لە ھەموو ئەو كەسانەش بگىرى كە بۆى بە پەرؤش بوون. بە نموونە دەلېم چ فەرقىك نىە لە نىوانى ئەو زالمەى لە سەردەمى

«توقانندن» که‌ی شوږشی فه‌رهنسه‌دا خه‌لّقی بیتاوانی ده‌کوشت له‌گه‌لّ ټه‌و که‌سانه‌ی به‌دیار گیلوتینه‌وه چه‌پله‌رېزانیان ده‌کرد، هه‌روه‌ک فه‌رقیکیش له‌نیوان ده‌ستدریژی ده‌رهبه‌گیځک و مه‌دح کردنی ده‌رهبه‌گه‌که له‌لایه‌ن شاعیریک وه‌یا مفته‌خوږیکه‌وه.

ټه‌مانه و گه‌لینکی تریش له‌راستبوونی ماده‌ی توهمه‌که‌وه وه‌رده‌گیرین، به‌لام وه‌نیه‌ته‌نھا ده‌لاله‌ت له‌«راستبوون» وه‌رگیریت، به‌پیچه‌وانه «درؤبوون» ی توهمه‌ش بی ده‌لاله‌ت نیه. ټه‌گه‌ر گیزانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م وه‌یا خه‌به‌ری نووسراو بی زیاد و که‌م هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی راگه‌یانده‌بی، گوین سووک و به‌هه‌ست ده‌توانی گه‌لینک په‌یامی بیده‌نگ و هه‌رای لی بیسی که‌ټه‌مانه‌ی خواره‌وه هه‌ندیکن له‌وان:

(أ) وا ده‌بی لابه‌نی ناحه‌ز و دوشمن هیرشی توهمه‌ی هه‌لبه‌ستراو ده‌باته‌سه‌ر گه‌وره‌ترین قه‌لای شوږه‌ت و شه‌خسیه‌تی دوشمنه‌که‌ی بو ټه‌وه‌یه کجاری بی چه‌ک و بی ده‌سه‌لات و بی هه‌موو شتیکی بکات. ره‌نگه‌له‌حاله‌تی وه‌هادا هیرشبه‌ر زانییټی ټه‌گه‌ر کوله‌گه‌و کارته‌ی خانه‌ی شه‌خسیه‌تی کابرای توهمه‌تیگیراوه‌شکینیت سوودیکي ټه‌وتو له‌ته‌قه‌لاکانی په‌یدا ناپی چونکه له‌وانه‌یه خانه‌ی شه‌خسیه‌تی به‌سه‌ر تاکه کوله‌گه‌ییکي زور مه‌حکه‌مه‌وه‌راوه‌ستا بی.

نمونه‌ی هه‌ره مه‌شووری میژوو له‌م جوږه توهمه‌یه ټه‌وه بوو که ناحه‌زانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هیرشیان برده‌سه‌ر قورټان و گوټیان کاری ساحیره، له‌وه‌شدا «ولید مخزومي» که له‌هه‌ره فه‌صیحه‌کانی قوره‌یش بوو، قسه‌ی لی وه‌رگیرا دژی قورټان، هه‌ر هه‌مان تین و تاوی ټه‌و توهمه‌پر جوړټه‌یه که له‌ټایه‌ته‌کانی سوره‌ی «المدر» وه‌ک گولله‌ی شه‌ستیر به‌ره‌و «ولید» و کافره‌کان به‌رئ ده‌کریتنه‌وه:

«ذرنی ومن خلقت وحیدا. وجعلت له‌مالا ممدودا. وبنین شهودا. ومهدت له‌تمهیدا. ثم یطمع ان ازید. کلا انه کان لایاتنا عنیدا. سارهقه صعودا. انه فکر وقدر. فقتل کیف قدر. ثم قتل کیف قدر. ثم نظر. ثم عبس وبسر. ثم ادبر واستکبر. فقال ان هذا الا سحر یوثر. ان هذا الا قول البشر. ساصلیه سقر. وما ادراک ماسقر. لاتبقی ولا تذر. لواحة للبشر. علیها تسعة عشر».

توهمه‌تیگرتنه‌که و وه‌رامه‌پر هیز و هه‌لمه‌ت و ټیعه‌جازه‌که‌ی ټایه‌ته‌کانی قورټان تیشکی گه‌لینک باری ټه‌و زورانبازییه‌زله‌ی نیوانی ټیسلام و بوتپه‌رسته‌کان ده‌ده‌نه‌وه و ساغی و ناساغی خه‌به‌ری تری ټه‌و سه‌رده‌مه‌به‌ټیسیپات ده‌گه‌یه‌نن. باوه‌ر ده‌که‌م ټه‌گه‌ر چه‌ند ره‌خنه و توانجیکي شیخ نه‌بیمان ده‌رحه‌ق حاجی قادر چه‌نگ که‌وتبایه، لیره‌شدا ده‌مانتوانی بزاین کام لایانه‌کانی شه‌خسیه‌ت و شوږه‌تی حاجی له‌نه‌زه‌ر شیخ

نه پیدا یه کجار بنجی و به هیژ بوه چونکه به عادهت درو هه لبه ستن دژی شتی به هیژ ریکوپیکتر و به داکوبایتر ده بی له چاو دروی دژی شتی بی هیژ، بیگومان شیخ نه بیش لیی دهو شتیته وه له حالی وه هادا ئه و توهمه یه هه لبه ستنی وه یا ئه و ره خنه یه ریک خات که بابه تی توهمه تیگیراو و ره خنه لیگیراو داوای ده کات. هه ره له هه مان ریگه یشه وه دل و دهروونیکی خه لقه که ی تهوسای کویه شمان بو ده خویندرایه وه له و ره وه که مه به ستنی هه ره گه وره له توهمه کاریبه که ئیقناع کردن و به هه له بردنی خه لقه که یه تاکوو له حاجی بته کینه وه. به لام داخم ناچی هیچ شتیگمان له و بابه ته به دهسته وه نیه.

(ب) واش ده بی ناحه ز لایه نیکی بی هیژ و نامه حکمه می کابرای توهمه تیگیراو ده گریته به ره خنه و توانج، له مه شدا دوو سوودی ده ست هه لینج ره چاو ده کات: یه که میان ئه رکی که م، دوه میشیان به ئاسانی خه لق ئیقناع کردن. به رچاوترین نمونه ییکی ئه م بابه ته له رووداوه کانی میژوو بیته وه یادم، توهمه ی «کافری» بوو که گیرایه «ابن سینا». له مه شدا ناحه زه کانی هه ندیک ره فتار و گوفتاری ئه ویان کرده هوی کافر کردن که به لای خه لقه وه دژبوونیان له گه ل دیندا شتیکی ئاشکرا و سه لمینراو بوو وه ک شه رابدوستی و چند بیرورایه کی فه لسه فیی زور مه شووری ئه و که له گه ل راسته باوه ری ئیسلامدا نه ده گونجان. ئه م چوارینه یه ی «ابن سینا» دنگ دانه وه ییکی کافر کردنه که یه:

کفری چو منی گزاف و اسان نبود
محکمر از ایمان من ایمان نبود

در دهر چو من یکی و ان هم کافر
پس در همه دهر یک مسلمان نبود

واتاکه شی به کوردی ئه مه یه:

«کافر بوون وه یا کافر کردنی یه کیکی وه ک من به خواری و ئاسانی نابی
ئیمانی مه حکمه متر له ئیمانی من په یدا نابی

له هه موو زه مانه دا یه کیکی وه ک من هه بی و ئه ویش کافر بی
که واته له هه موو زه مانه دا یه ک مسلمان په یدا نابی»

میژوو له م بابه ته توانج تیگرتن و وهرام دانهوهی زور تیدایه، من بهم دوو نمونهی زور مه شوور واز له هی تر دینم چونکه بایی مه بهست ده کهن.

بیگومان شیخ نه بیس ته وندهی ده زانی له چ ریبازیکی ئاسانه وه پاریز ببات بو سهر کولینی حاجی قادر، ته گهر هیچ ریبازیکی چهنگ که وتبیت. به داخه وه ئیمه ئیستا نازانین ئایا شیخ نه بی چ ریبازیکی ته وتویی چهنگ که وتوه یا چهنگی نه که وتوه چونکه وه ک گوتم هیچ تاکیک له توهمه و توانجه کانی دژی حاجی قادر له وه وه به ئیمه نه گه یشتوه. به لام ته گهر شتیکی راست و دروستمان له ریگه ی ریوایه تی بی دهسکارییه وه له و توهمانه پیگه یشتبایه ده مانتوانی بزانیین ئاخو له نه زهر خاوه نی ته و توهمانه دا کام دیواری شه خسیه تی حاجی که لینی پاریز بردنی به دهسته وه داوه، ته وساش جاریکی له وانه بوو بتوانین بزانیین ئایا ته و توهمانه که لینی راسته قینه یان دوزیوه ته وه یا خود لی به سه هوو چوون چونکه ئیمه بایی ته وندهی راستی و درویی ته و توهمانه بزانیین شاره زایمان به حاجی هه یه، له وهش به له دین ئایا کام بوهره توهمه لی ده وه شیتته وه له و سه رده مه دا به راست و دروست حساب کرابی دژی حاجی. سه ره رای شاره زایمان له باره ی حاجی قادره وه، له ری قیاس کردنی ته وسا له گه ل ته م روژگارهدا که وا جاری زور له یه کتر دوور نه که وتونه ته وه، ده توانین باریکی نه فسی و عه قایدی خه لقی ته وسای کویهش به بیرى خوماندا تیپه ریئین بو چاوه پروان کردنی جووری ته و توهمانه ی که له وانه بوو دژی حاجی بیستری و گوئی بو شل بکری، ئیتر ته گهر شتیکیمان له و توهمانه زانیبایه له وانه بوو بگه ین به حه قیقه تی نیازی حاجی قادر له دانانی ته م به یئانه:

له قوشخانه وه تا ده می ئیچ قه لا
له بایزاغوه تا محه لله ی قه لات⁸⁰

هه موو خزمی خو من ده زانم ده لین
له بی حورمه تیمان بوو حاجی هه لات

ئایا ته م شیعه ده نگدانه وه ی گله یی ئامیزانه ی دل و ویزدانی حاجی قادره له ته نجامی بیستن و سه لماندنی ره خنه و توانجه کانی شیخ نه بی له لایه ن خه لقی کویه وه؟ ئایا ته م شیعه ده بیته به لگه بو کاردانه وه ییکی په ره سه ندووی پروپاگهنده کانی شیخ نه بی له دل و

⁸⁰ «قوشخانه، ئیچ قه لا، بایزاغا، قه لات» چهنه جیگه و گهره کیکی کویه ن.

دەر وونی زۆربەى دانىشتوانى كۆيى دژى حاجى؟ ياخود ئەمە نىە و شتىكى ترە كه له دواتردا باسى دە كه م؟ ئە گەر چەند لەرە و ئاوازی ئاھەنگى ئەو پرۆپاگەندەمان پى گەشتبا دەمانتوانى ئەوانىش وەك پارچە كانى تری مەتەلى Jigsaw بخەینەو شوتنى راستەقینەى خۆیانەو له تابلوى وەزعی ئەو رۆزگارەدا، لەبەر تیشكى ئەم گونجانەى پارچە كانىش لە گەل تیشكى تىكرای تابلوكە چەند هەنگاوى تر رینگە دەر كەین بەرەو پتر ناسینی حاجى قادەرەو، باشتريش شارەزای بارى ماددى و زىھینی و عەقائیدی حاجى بىین. بەلام چ سوود!!!

ج پلانگىر و خەبەرسازى بەلەد لى دەوشیتەو له دروست كردنى ناو و ناتۆرەدا ئەم دولایەنەى باس كراوى لىرە بە پىشەوہى (خالە كانى أ، ب) مەبەست نەبووی و شتىكى گرنگترى بە ئامانج گرتى: لەوانەى وەك پىسپۆرى مەعلان لە فابرىقەى خەبەرسازى و پرۆپاگەندەدا خەبەرىك هەلبەستیت و بەناو خەلقدا بلاوى بكاتەو كه دەزانى لەسەر تەلىكى گشتى بیروباوەرى زۆربەى خەلق لى دەدات و خیرا دەیان ورووژتیت و قۆتاغیان دەكات، لەم كارەشدا دەتوانى بە ئاسانى زمانى تەروپاراوى بەیرەوہ ماھیرە كانى وەك ئىستگەى بىتەلى ئەم سەردەمە بخاتە گەر و بە شىوہىكى بەردەوام و بىوچان ئەو توھمانەمان پى كاویژ بكاتەو كه جار لە جار پتر دەچنە دلانەوہ و باوہریان پى دەكرى.

ئەم كارەى گیل كردنى خەلق لە سەردەمى ئاتۆم و ئاسمانگەردیدا زۆر سەر كەوتوہ چ جایی لەو سەردەمە هەژارە رووت و رەجالەى كۆپەى بەر لە 100 سال پتر. لە ئاست توھمەى وەھاشدا مرؤف دەتوانى بە لىكدانەوہ و قیاس و تۆژینەوہ رايە كى پوخت و نىشانەئەنگىو پىك بىتیت. خو ئیمە ئەو خەلقە بىخەبەرە كه م تەجرەبەى سەردەمى شىخ نەبى نین لەبەر سادەى خۆمان و بە ئەفسوونى مریدە كانى هەلخەلەتین و توھمەى درؤ بەراست بزاین. كاشكى چەند توھمەىكى ئەو بابەتە عوام خەلەتینەمان لە شىخ نەبىوہ بو ماباىوہ قىر سیا با ئیمەشى هەلخەلەتاندبا. سەرسورمان لە بىسەروشونى پتر پەیدا دەبى نەك لە سەروشونىكى هەلەى تىدا بى. مېشكىك نەتەپىیت دەتوانى وەك داپەرەى «تحریات فنیة» شوین پەنجەى راست بدۆزیتەوہ لە نىوان هەزارانى درؤزندا، ياخود خەتى نووسەر بناستتەوہ با نووسەرە كەش وىستىتى خەتى خو بگۆرئ. بەلام كوا شوین پەنجەى راست و درؤ؟ كوا خەتى بەئانقەست گۆراو؟ كوا توھمەى هەلبەستراو؟ كوا پرۆپاگەندەى عەمەلى...؟

ئە گەر شىخ نەبى توھمەى هەلبەستى ديارە بو زراندى ناوى حاجى قادر بوہ لە لای زۆربەى خەلقى كۆيى بەگشتى، لەلای پیاو ماقول و دەسلەتدارە كانىش بە تايەتى، كه دەزانين بەشى زۆريان دۆستى حاجى بوون. لە زراندى ناوى حاجى سوودىكى گەورە بە

شیخ نەبی دەگەییشت، سوودە کەش بیابەخ کردنی تیر و شیرە زەھراویە کانی ھەلبەستی حاجییە دژی شیخ کە ئەمەش راستەوخۆ ئیفلاسی ھێرشە کانی حاجی راگەیاندا.

بەداخەوێ چ نمونەییکی جۆری لەسەر خۆ کردنەوێ شیخ نەبیشمان پێ نەگەییشتو، چەندیکی پرسیارم لەو کەسانە کردی کە لییان دەوێ شیتەوێ دەنگ و باسیکی ئەو سەردەمەیان لای ئە «چم نەبیستو» بەولاوێ وەرنام لییان وەر نەگرتۆتو. لە حالی وەھادا کە باس و خواسی کۆننە دیتە ناوێ ھەر دەلیی باسی دار و بەرد دەکری نەک مرۆفی گیانلەبەری زمانگەراوی دەست و قاچ ساغەم چونکە پروداوێ کە دەگیردیتەوێ وەک سینەمای بیدەنگ، وەیا لەوێش خراپتر وەک ویتەیی فۆتوغراف کە نە دەنگ و نە جوولەیی ھەییە.

گەلیک لە ھەزار سال پتر لەمەو بییش کە حیکایەتخونانی عەرەبی وەک «خلف الاحمر، حماد الراویة» باسی عەرەبی لە خۆیان بە بیشەوێیان بۆ خەلق دەگیرایەو، بە ھەموو چەند و چۆن و گوێ و کردە و بردە و بینە و بەرەییکیان دەگیرایەو، تەنانەت ئەگەر لە حیکایەتە کەدا پیرەژنیکی دوو قسەیی لەسەر لیوان ھاتبیتە دەروێ ئەویش دەکەوتە ناو حیکایەتە کەو و بۆ دواوژ دەبوێ سەرچاوەیی کی میژوو وەیا زمان وەیا ریزمان وەیا کۆمەلایەتی، بەلام بەداخەوێ سەرگوزەشت و بەسەرھاتی کوردەواری بەدەگمەن نەبیست شتیکی بەدەستەوێ نادات، ھەر لە گفتوگۆ تا دەگاتە بۆشاک و خۆراک و ھەموو شتیکی تەنھا سەرچاوەییکی فۆکلۆری ھەیی دریزەیی کی بەسەرھاتان بلیتەوێ لە ناو کورددا «لاوک» تا رادەییکی «حەیران» و «بەیت» ھ.

تەعلیلی ئەم دیاردەیی خەریکبوونی لاوک و بەیتی فۆکلۆری کوردی بە پروداو و حیکایەتەوێ شتیکی نەبیستی نە بەلام ئیرە جیگەیی لیدوانی نە، بەداخەوێ ئەوانیش خۆ لە ھەموو بەسەرھاتیکی ناگەییەن: بەراستی ساغکردنەوێ چۆنەتی پەیدا بوونی بابەتی فۆکلۆری و موقارەنەیی لەگەل بابەتی ئەدەب و ھونەردا باسیکی زۆر خۆشە، سەرەرای خۆشیی پنیوستیشە، بەولای پنیوستەوێ تا بلای کاریکی بنجیشە بۆ پیکھتانی نیگاییکی گشتی راست و دروست بەرانبەر تیکرای تابلوی کۆمەلایەتیمان. رۆشنییری کورد تا نەزانی بۆچی شاعیری سەدەیی نۆزدەم و لەویش بە پنیسەوێ کورد خەریکی تەجرید و واتاسازی و ئارایشت بوێ لە حالیکدا «شایەر» و بەیتخوین و لاوکبیزی کورد لەگەل واقع دواو، ھەر لە تاریکیی کی خەستدا دەمینیتەوێ لە ئاست گەلیک لە پرسیارە کانی سەر بە ئەدەب و فۆکلۆر و کۆمەلایەتی و باری ماددی و مەعنەویی کوردەوێ کە ئەویش نمونەیی میللەتانی ترە لەگەل ھەندی جوداوازی تاییەتی ژیان و دەوروبەری خۆیدا. ئەو «Jigsaw» ھ

کۆمهلايه تي پچرپچري ليره به پيشه وهمان كه به ميراث بۆمان ماوه ته وه ناكريته وه تابلوييني مه فهمم ئه گهر ئه وه ي تازه باسم كرد به چاكي نه زانري زور به رووني نه نيشته دل و ميشكي رۆشنبيрани كورده وه. ديارده ي كۆمهلايه تبي وه يا ميژووي وه يا ئه ده بي وه يا هر شتيكي تر بي، له خو وه بيسه به ب وه ك بلقي سهر ئا⁸¹ په يدا نه بوه. كه سه به به كesh نه زانرا كۆمهلايه تي و ميژوو ده بنه مه تل وه يا ئه و په ره كه ي به ره و روون بوونه وه بيت، ده بنه ريكه وت و «صدفه» ي كويز.

كورته ي گوته له باره ي توهمه كاني شيخ نه بي دژي حاجي قادر ئه وه يه كه وا هيچ شتيكمان له و توهمانه پينه گه يشتوه، ئه گهر لاي كه سيكيش چ باس و خواسي ئه و توهمانه هه بي من نه مبيستوه. تا بلقي مه منوني ئه و كه سه ده بم شتيكم له م با به ته وه بي بگه يه نيت.

د- له م حاله ي تايه تي دو شمنايه تبي نيوان شيخ نه بي و حاجي قادر دا، ئه گهر چي ئه و توهمان له توهمه و توانجه كاني شيخ نه بي به ده ست كه وتبايه، له وانه ي به راستي و بي زياد و كه م ده ماوده م گلير ده بنه وه، له وانه بوو په ياميكي يه كجار گرنگي ليوهر گرين و لايه نكي زور سرنجراكيش له زياني حاجي قادري بي روون كه ينه وه. ئاخو ئه و توانجانه چي وه هايان تيدايه بيتته شكات كردن له حاجي لاي ده سه لاتي ميري كه داگير كه ري عوسمانلي بوو؟ به شيويه كي ئاشكراتر، ئاخو شيخ نه بي له و توهمه و توانجانه دا چ ئيخباريه ييني كوردايه تي حاجي قادري خستوته به رگويي ميري؟ ئايا گوته تي ئه م حاجي قادره دژي خه لافه ته وه يا ناحه زي ده سه لاتي عوسمانليه؟ ئه گهر قسه يه كي وه هامان له و توهمانه وه وه رگرتبا راسته وخو ئيسپاتي ئه وه ي ده كرد كه حاجي قادر به ر له سه فه ري به ره و تور كيا ده ستى كردوه به خه باتي كوردايه تي، ئه وساش ده بوو هه موو نووسه ريك و رۆشنبيريك كه له باره ي حاجيه وه بنووسي ئه م راستيه زله، وه ك چراي تاريكه شه، له پيش خويدا هه لكات و مه شقي نووسين له به ر شه وقي ئه ودا بكات. به نيسبه ت خودي خو مه وه ده بوو ته قلّه به هه موو قه ناعه ت و بيروباوه راكنا م لي بده م و سه ره و بنيا ن بكه م و له نو كه وه تيه له بچمه وه. به لام ليره دا ليم به سه هوو مه چو. من ئه و خه ساره تمه نده نه ده بووم كه رواله تي قسه كه ي خو م را يده گه يه ني، چونكه ئه گهر خه به ريكي ئه وتو هه بوويابه كه وا له ري دو شمنايه تي نيوان شيخ نه بي و حاجي قادر وه ئيسپاتي خه باتي سياسي و كوردايه تي حاجي قادر مان بو بكات، له يه كه م وشه ي نووسينه وه ئه و خه به ره م بو ده بوو به ريتيشاندر نه ك له دواي نووسيني سه دان لاپه ره دا بوم بيتته ئه و شته ي ريس ده كاته وه به خوري. به هه مه حال چ خه به ري ئه وتو كه كوردايه تي حاجي قادر بگيرتته وه به ر له چووني بو

⁸¹ ئه وه ي راستي بي «بلقي سهر ئا» يش بي سه به ب په يدا نه بوه به لام له نه زهر خه لقدا سه به به كه ي ناديار بوه بويه بوته ماكي ئه و مه ته لو كه.

ئەستەمبۆل نە لەرپى تۆھمەكانى شىخ نەبى و نە لە چ رېئەكى ترەو بە كەس گەشتو و نە بە كەس ش دەگات و نە وجودىشى ھەبە، بەلام لە گەل ئەمەشدا ئەگەر ھىچ خەبەرئىك و سەرۆسۆراغىكى قسە دوشمانەكانى شىخ نەبى بە ئىمە گەشتبا ديسانەو بە نىسبەت بوون و نەبوونى گيانى كوردايەتتى لای حاجى قادر لەو سەردەمەدا سوودىكى باشمان لى وەردەگرت ھەرچەند لەو تۆھمانەشدا چ دەلالەتتىكى «كوردايەتتى» پەيدا نەبوو بایە چونكە لەو ھالدا بۆمان دەردەكەوت كە يەككى تىرش لەو سەرچاوانەى لى چاوەروان دەكرى باسىكى كوردايەتتى ئەوساى حاجى قادرمان بۆ بگىرپتەو، با لە قالى سەلبى و دوشمانايەتتيدا بى، ئا ئەو سەرچاوەبەش لە بەلگەى سەلبى و راگەياندى نەبوون بەولواو چى ترمان پىتالىت، لەمەشدا جارئىكى تر ئەو قەناعەتەمان پتەوتر دەبوو بەو كە حاجى دواى چوونى بۆ ئەستەمبۆل دەستى كردو بە كوردايەتى و خەباتى سياسى.

من دەزانم نەبوونى چ قسە و قسەلۆكىك لە شىخ نەبىو دەرى حاجى قادر ئەركى سەرشانى من قورستر ناكات لە بەرانبەر ئەو كەسانەى دەيانەوئى بى پنج و بەلگە خەباتى كوردايەتتى بۆ حاجى قادر بخولقینن بەر لەوھى بەراستى خولقايى، چونكە لەم ھەلۆستەمدا كە من لايەنى «سەلبى» م گرتو و دەلیم لەو قۇناغە ناوھندىيەى تەمەندا حاجى قادر كوردايەتتى نەكردو، نەبوونى قسە و خەبەر و حىكايەت لە ھىزى ھەلۆستە سەلبى كەم زیاد دەكات و بارى سەرشانى ھەلۆستى داواكار و ئىجابى قورستر دەكات. ئەمە دەزانم بەلام لە گەل ئەمەشدا ئەگەر لە شىخ نەبىو چەند قسە و قسەلۆكىكمان پىنگەشتبا دەرى حاجى، ئەوسا بەھۆى نەبوونى كوردايەتتى لەو شتانەدا، تارمايى ئەوھەندە بەھانەش نەدەما كە مام نەسەلمىتتىك پىت و بلىت «چ فايدە! قسەكانى شىخ نەبىمان پى نەگەشت... ئەگەر پىمان گەشتبا مەعلوم دەبوو چەند ئىخبارەيان تىدايە بۆ لای دەسەلاتى مىرى عوسمانلى دەرى كوردايەتى حاجى قادر..».

كە ئەمە دەلیم لەوھش باخەبەرم من لەخۆمەو ئەو تەرزە قسە و بەھانە بە بىرى جوامىرە نەسەلمىنەكاندا دەھىنم و لەجياتى ئەوان دەيكەمە جىگەى لىكدانەو و نرخ پىدان، چونكە پىگومان ئەگەر ئەوان ھىندە لە حاجى قادر ورد بووبانەو كە ئەم تەرزە لىكدانەوانەى لەبارەو بەكەن، بەزووى دەگەشتنە ئەو قەناعەتە كە حاجى پاش رۆشتنى لە كۆبى دەستى كردو بە كوردايەتتى. كشانى بىرى تۆزەرەو و لىكۆلەرەو بۆ ئەم تەرزە لىكدانەوانە كارى سەربىنى نە، بەرھەمى پەلەكردن و سەرچلش نە. تا مرۆف دەتوانى بۆ رەگ و بنجى مېژوو قوول بىتەو دەبى مېشك و ھەستى خۆى وەك ئاو لە ناو ئەو رەگ و بنجەدا بگىرپت و پىياندا بچىتە خواری... دەبى لە ئاست مېژوودا ئەو بەكات كە «عمر خيام» لە ئاست مەيل و ئارەزوى دلى خۆيدا لەم چوارىنەيە كردوئى:

امشب می جام یک منی خواهم کرد
خودرا بدو جام می غنی خواهم کرد

اول سه طلاق عقل و دین خواهم گفت
پس دختر رزرا بزنی خواهم کرد

هر ئه و فرقه هه یه له نیواندا که دست له ملی میژوو کردن ریباریکی تری هه یه به لام
لهویشدا هه مان خوتهرخان کردن و جیهان له بیره خوبردنه وه پیویسته.

له وانیه خوینته به دهنگیکی نهرم پرسیاریکم لی بکات و بلیت تو که هیچت به دهسته وه
نیه له توهمه و توانجه کانی شیخ نه بی دژی حاجی قادر، ئیتر بو چی وا به دریزی خه ریکی
وشکه مه له له حهوزی بی ئاودا ده که ی و دهغلی بهری دهستت ده دروویته وه؟ ئه م هه موو
گه شته دورودریزه له ناو جیهانی نه بووی و نه زاوی خه بهری له که س نه بیستراودا چ
سوودیکی هه یه و له کوئوه ئاموژگاریمان بو دیتی که لینی ئه و هه موو ماندوبوونه و
چاوئیشانه و سه رته ستور بوونه و کاغز و چاپه مه نی به خه ساربردنه مان بو پر بکاته وه.

له وه رامی پرسیاری وه ها ره خنه گرانه دا ده لیم ئه گه ر مزه ی ئاموژگاری شتیکی ماددی
به ره هست و به رده ست بی، بایی فلسیک مزه م لی وه رناگریت و یه ک توژ ئارد له به رداشی
لیکولینه مه وه ناکه ویته کاسه و که ولته وه چونکه ئاشکرایه تا ئیستا له لای من چ خه بهر و
ئه سه ریکی گوته کانی شیخ نه بی پهیدا نایی، به ته ماش نیم له هیچ لاییکه وه پهیدا بیت هه ر
له ئیستا که وه تا کو تایی رۆژگار. من ئه مه ده لیم تا کوو له هه لوهستی دهست به هیچ
رانه گه شتنه وه، یاخود به گوته بیکی کوردانه، له سه ر ساجی عه لیه وه وه رامت بده مه وه. ده نا
رپی تیده چی رۆژه ک له رۆژان و جیه ک له جیان و مروفتیک له مروقان خه به ریکی
توهمه و توانجه کانی شیخ نه بیمان پی رابگه یه نی یاخود ئه گه ر ئیمه ش به سه رچوین چینی
دوا خو مان خه به ره که یان پییگات ئه وساش مزه ی ماددی له بهر کیش و ته رازوی ئه م
لیکولینه وه پهیدا پری کاسه و که وله که ت ده بی له و روه وه که وایی ماندوبوون و ئه رکه کیشان
ده زانیت ده لاله تی راسته قینه ی ئه و خه به ره چیه و چ لایه نیکی باری شه خسیه ت و
نه فسیه ت و بیروباوه ری حاجی قادر روون ده کاته وه و به ره و کام چه شن و شیوه و
چه ندوچوئی ده بات و چ «هویه» بیکی پی ده دات... ئه وسا مه ودای به سه ردا تیپه رین و لی
به سه هه وچوینش کورت ده بیته وه یاخود ئیحتیمالی به سه هه وچونه که هه ر به جارئ نامینی
چونکه تو له پیشه وه له رپی لیکدانه وه کانی ئیره وه ئاله تی کیشانه و پیوانه ت بو ئاماده کراوه،
هه ر ئه وه نده ت پی ده وی به سه ر ئه و بابه ته دا بکه وی که کیشانه و پیوانه که ی لی به کار
بینیت... به لی من نامه وی له په نا ئیحتیمالیکی وه هادا که ده ستم تییدا پره و به تال نیه

وهرامت بدهمهوه و نووسينه كه م بخه مه بهر نيگاي ره خنه ته وه بو په سهند كردن و ئيسك سووك بووني. من دهمه وي نووسينه كه م «به دهستي به تاله وه» هه لسه نكيتم له تاي ته رازووي ره خنه ي رۆشنيري و زانست و ژياري نويدا.

چارمان ناچاره، ئەي خوښه رى كورد، بو روون كردنه وه ي رابوردوى تاريكمان بست به بستى «كات و جىگه- زمان و مكان» ي ئەو رابوردوه ناوكيل بكه ينه وه و پييه پى له ناوكيل كردنه دا قوولتر بينه وه به لكوو له ئەنجامى ليكدانه وه ي ورد و قووله وه بتوانين له خويمان بگه ين و دهمارى به سترانه وه ي ئيستاكه مان به رابوردومانه وه له ژير ته به ق ئەندهر ته به قى فه راموشى و له ناوچوون و سه رگومبوون و له ناوبردن و داپوشين و ياساغ كردنه وه ده ركيشينه وه بو بهر تيشكى زانين و هه ست. تو ئەگه ر له خوڤت و نيشتيما نه كه ت و ميلله ته كه ت و ئيستاكه ت و رابوردوه كه ت و دواروژه كه ت به سه هوو نه چووبيت، وه ك نويز و رۆژوى مرؤفى ديندار له سه رته، راپه رپت و قوماشى «خاك و ميژو» ت به نووكى خامه ئەنجن ئەنجن بكه يت و هه ليوه شيپينه وه و ته قه له كانى له بهر يه كتر به ريت و بچيته ناو رايه له و تانو پيوه وه تا تيان ده گه يت و وه ك خوڤراكى هه زمكراو ده يان كه يت به به شيكى بنجى له سه قافه ت.

به راستى و بى وشه كارى و موباله غه، مرؤف- كه تويت- هه ستى راست و ته واو به بوونى خوڤى ناكات ئەگه ر نه زانى چ جوڤه هه ناويك و مندالداييك زات و گيان و له ش و هوش و هه ست و نه ستى گوورانده. مرؤفى له خوڤه گه ييشتو و له ميژوو به سه هوچوو ره گ له ميلله ت و مه فته نى خوڤى داناكوتيت و پيوه ندى پيپانه وه ئەوه نابى كه له به رده مى تيغى برنده ي رۆژگاردا خوڤى راگريت. مرؤفى بى ره گى پيوه ندى به رابوردوى ديڤينه ي ميلله ته كه يه وه ده بيته ميوانى وه خت و سه عات، هه ر تى راخوڤن وه ك ميوانى ئوتيل نيشيمه نه كه ي چوڤ ده كات... نه ختيكى تريش تينى بو بينن پيستي نژاده كه شى له خوڤى داده مالي وه ك جل و به رگى خوازرايه وه، چ هه ستى كيش ناكات به كه مو كه سرى، گورجيش په نده كه ي «ئيره نا ديڤه» له قه ناعه تيدا ده جريوتى.

خوڤه ناسينى ئەوتو پى مرؤف ده كا به و كۆزمؤ پؤليتە ي كه ده ربه ستى ئيره و ديڤه و كوردبوون و كوردنه بوون نابى، جوداوازيش له نيوان ئەو مرؤفه و كۆزمؤ پؤليتە كه هه ر ئەوه نده يه كابراى كۆزمؤ پؤليت له رپى فه لسه فه ييكه وه ره گى به «ميلله ت و نيشتمان» وه و پچريوه و خوڤى به جىگيريكى ئەوانه وه لكانده كه چى مرؤفى له خوڤه سه هوچوو و خوڤه ناس ره گى پيوه ندى له بنه ره ته وه پچراوه، به لكوو ره گه كه ي په يدا نه بوه تا پچرپت. ده ركيشانى ئەو جوڤه مرؤفه له بيخ و بنجى ميژووى ميلله ته كه ي كاريكى ئەوه نده ئاسانه وه ك ئەوه يه

مووی بی بىچ و بیخ له ماستی نهمه ییو دهر کیشتیت. ههر بویه یشه ئەو کەسانەى خۆیان به بیروباوەرپیکى جوداواز له بیروباوەرپى قەومى راستەقینەو دەلکینن به ئاسانى له هەلۆهستى دژى بەرژەوهندى میلله ته کهیان بوهستن و شانازیش بهو هەلۆهستهو بەکن، ئەوان کەسانە رەگ و ریشەى پێوهندیان به باوک و باپیر و بابەلباپیر پەیدا نەبوە تا کوو هەست به ئیش و تازار بەکن لهو هەلۆهستانەدا که پێوهندیان به رابردووه نیه یاخود پێوهندی به رابردووه هەلۆهستانەو، وهک ئەو «ابورغال» ەى که ریتمايى لهشکره کهى «ئەبرههه» ى دەکرد بۆ سەر که عەبه به نیازی تیکدانى، به مەشدا بوە نموونهى مەلعوونى له میژوووى عەرەبدا.

بیگومان هەموو ئەو خۆفرۆشانەى ئیستا که رەخنە و کەلین دەدۆزنەو بۆ دوشمنى عەرەب له فەلهستیندا هەموویان «ابورغال» ى سەر دەمى ئاتۆمن، بویه یشه عەرەبه خەباتکەرەکان فەرقى ئەوان ناکەن له ئیسرائیل، بگره گوناھى ئەوان به گەرەتر دەزانن، حەقیشیانە.

ئەو تەرزە کەسانە، چ عەرەب چ کورد چ غەیری عەرەب و کورد، هەستیکى حەسانەو هەش دەکەن لهو هەلۆهستانەدا که پێوهندیان به رابردوى میلله ته کهیانەو دەبریتەو لهو روهو که پچرانەو له رابردوو دەبیتە بەلگه ییکى راستبوونى ئەو بیروباوەرپیان که پەکی له سەر پێوهندی به رابردووه نەکەوتە. زمانى حالى ئەو کەسانە له هەلۆهستى وههادا هاوار دەکات و دەلیت: هۆى خەلقینە تەماشاکەن چەند ئاسانە خۆدزینەو له رابردوى رووت و رەجال... تەماشاکان ئەو کورد و کوردستانە وەیا ئەو عەرەب و عەرەبستانە و تورک و تورکستانەى که لییان کردبوون به بوت و صنەم و وهک تۆقى عەزرايل خستبوویانە ئەستۆمانەو چەند درۆزن و شل و شەکەت بوو، که له ئەستۆى خۆمان دارنى چ ئەرکىكى ئیسک قورسى بەدەفرمان له خۆمان دوورخستەو... وەرن خزمینە سووک هەلپەرن لهو مەزرايه بەرین و بەرەره لایه ی رەهابوون له کۆت و زنجیر و بەند و باوى دیرینەى مەفتەن و باب و باپیر و داب دەستووور و نەریت و ئەفسانە و قسەى پوچ... بیگومان حاجى قادری شیت و شەیدای کورد و کوردستان و هەستکردوو به هەرەشەى رۆژگار له میلله تی کورد، به دیتنى له کوردایه تی دەرچوونى چەندین کوردی سەر دەمى خۆى ئاگر بەر بۆتە دل و شعوریهو به راده ییک جلهوى شەرم و شکوى له دەستان دەرھیناوه بیخیختیار زیره ی له هەناوى هەلستاوه و بورکانى غەزەبى به سەر ئەو زۆله کوردانەدا تەقیو تەو و نرکەى له عەنتى بەدەنگ هاتوه و گوتووتى:

ئەگەر کوردی قسەى بابى نەزانى

موحققەق.....

بەلئى، لەم بەيتەدا ھەرچەندىك وشەى سووك بەكار ھاتىن، كە خۆم ھەرگىز لە بەكارھىنانىيان دل ئارام نايم، بۆ شتىكى دە ئەوەندەى خۆى سووك بەكارھاتو، ئەوئيش لە كوردايەتتى دەرچوونە. حاجى بە چاوى خۆى دىتوھتى ھەر بابەى ھە كوردستان دوور دەكەوتتەو ھە بۆ دەولەتپارىزىيى خۆى⁸² دەچىتە ناو كلىشه و پىست ئەو مىللەتەى كە بنجى نوئى تىدا دادەكوتىت و واز لە نژاد و زمانەكەى دىتت و دروشمى «ئىرە نا دىرە» ھەلدەگرىت ھەك ئەوھى كە رۆژەك لە رۆژان لە ھەواى كوردستانى ھەل نەمشىتت و ھەيا لە ئاوى نەخواردىتتەو ھەيا فرچكى بە داب و دەستوور و نەرىتى نەگرىتت، لە حالىكدا كوردستان موحتاجى ھەموو رۆلەكانى دوور و نىزىكى بو، لەگەل مىردەزمەى مىژووى چەندىن ھەزار سالەى مافخوراوى و رۆلەكوژراوى و قىمەكران و چەوسىتراوھىيدا چەنگەوباز بو ھەقەدەر خويىتى رۆزوى رابردووى، لەوئيش پتر، چاوەروانى خويىن رۆزنى سامناكى دوارۆژى خۆى دەكات، حاجى قادر لەو سەردەمەدا ئەمەى دىتو ھە تىنگەىشتو ھە ئەنجامەكەى تۆقيو ھە رانبەرى ھەستاو نەك لەبەر خاترى خۆى، كە لە ھەموو ھىسابىكى خاترانە ترازا بو، نەك لەبەر خاترى ھەچە و نەوھى خويىشى كە دەزانىن ھەك «ابو العلاء المعري» ئەم بەيتەى، لە مەعنادا، كەردبو ھەروشمى سەر كىلە قەبرەكەى رۆژى مردنى:

ھذا جناھ ابى عل
ى وما جنىت على احد

حاجى قورپىتوانەكە و خۆپساندەكە و جنىتوانەكەى بۆ خاترى باب و باپىرانمانە و بۆ خاترى ئىمە و ھەچە و نەوھى ئىمە بو كە وا كەمتەرخەمى و بىدەمارى و بىھەستى قەوماىەتى لەوسا و لە دوارۆژدا دەى كەردىن بە مەرى بىشوان و بىستانى بىپەررژىن و ئاوى بىجۆگەلە و پاوانى بىسنوور، دەخوراين و بلاودەبوئىنەو ھە دەبراينەو.

موژدەش لەو كەسانە بى كە دەرچوون لە تۆق و كۆتى قەوماىەتى بە رەھابوون لە زنجىرى دواكەوتن دادەنئىن، موژدەى چارەرەشىيى خويان و ئەولادىان لى بىت بەوھدا كە برىارى مىژووى كۆن و نوئى لەعنەتى بىدەسەلاتى كەردو ھە تەمغەى نۆكەرايەتتى مىللەتى بىدەسەلات، تەمغەكەش چوونەو ھە و سوانەوھى بۆ نە لە رىيى ئىنكار كەردنى نژاد و دەمارى قەوماىەتتەو. ئەو گومرايانەى لە سەردەمى عەبدولكەرىم قاسم نەشىدى «ئىمە كوردىن نەتەوھى كوردىن» يان دەگۆرى بە «ئىمە گورگىن نەتەوھى گورگىن» ھەيا دروشمى

⁸² ئەمەش يەككە لە ئەنجامى ئەو دياردەيەى كە لە بەردەوامى بەرگى يەكەمى «حاجى قادرى كۆبى» ناوم نا «نزىف اقتصادى».

«مه‌عاريفى كوردستان» يان ده‌كرده «مه‌عاريفى قلياسان» هەر ئه‌وه‌نده‌يان له‌ده‌ست هات گالته‌يىك به‌خۆيان بکه‌ن له‌رېي سووک کردنى كوردایه‌تیه‌وه چونکه هەرگیز گالته‌به‌خۆ کردنه‌که بۆيان نه‌بوه پاكانه نه‌بۆ خۆيان نه‌بۆ كوردیش. ناوه‌ شېره‌ دره‌که‌ی «كورد» که ئه‌وان لێی وه‌تەنگ ده‌هاتن له‌و گالته‌به‌خۆ کردنه‌شدا لێی دیار ده‌دان و ده‌هاته‌وه‌ ناو حیسابیان‌ه‌وه، خۆشيان به‌سه‌ر بچن له‌ ئه‌ولادیان دیار ده‌داته‌وه.

من لێره‌دا نامه‌وێت له‌ كوردایه‌تی ده‌رچوون به‌ عه‌ییکی سه‌لمینراوی بیده‌مه‌ته‌قه‌ حیساب بکه‌م و به‌مه‌شدا بیروباوه‌ری خۆم له‌ رینگه‌ییکی ئاسانه‌وه‌ نزیک خه‌مه‌وه‌ بۆ به‌ر قه‌ناعه‌تی خوێنه‌ری كورد، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌شم کردبا دیارترین مافی كورد و گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ی پرسیارانم ده‌کرده‌ پالپشتی خۆم و قسه‌کانم... نه‌خیر من ئه‌م تیغه‌ برنده‌یه‌ له‌ کالانی به‌لگان ده‌رناکیشم تا کوو قسه‌ و ده‌مه‌ته‌قه‌ی پێ بېرمه‌وه‌ وه‌ک که «نالی» له‌ زمانی خۆی رادیتوه و ده‌لی:

راستی سه‌یقه‌لییه‌ تیغی زمانی نالی

نه‌رم و توند ئاوی گه‌روگییه‌ قسه‌ی پێ ده‌بێ⁸³

من به‌ تیغه‌ کوله‌که‌ی ئه‌نجامه‌کانی «له‌ كوردایه‌تی ده‌رچوون» زمانی ئه‌و که‌سه‌ ده‌بېرمه‌وه‌ که له‌ قه‌ومایه‌تی ده‌رچوه‌ و به‌ته‌مایه‌ خۆپاراستن و زه‌ره‌ر گیرانه‌وه‌ بکاته‌ شه‌فاعه‌تکاری لێ ده‌رچوونه‌که‌ و په‌ندی «ئاگره‌سوره‌ له‌ خۆم دووره‌» هه‌لکات و به‌ سایه‌بان و له‌ ژیر سیبه‌ریدا به‌سه‌یتته‌وه‌. من به‌و ته‌رزه‌ که‌سه‌ ده‌لیم: به‌رگی نویت لێ موباره‌ک نه‌بێ، ره‌نگ گۆرینت چ چاویکی لێ به‌سه‌هوو نه‌بردوویت و له‌ چ قۆرتانی ده‌رنه‌هیناویت. تۆ هه‌ر ئه‌و کوره‌یت که‌ پێستی كوردانه‌ت له‌به‌ر بوو، به‌ پێستدارین و له‌ قه‌پنلکده‌رچوونت نه‌بووی به‌ شتیکی تر. ئه‌گه‌ر لایه‌نیکی هه‌بێ به‌ «كورد» ت قبوول نه‌کا به‌ «نیمچه‌ كورد» یش هه‌ر قبوول ناکات. که ئیمان نه‌بێ له‌ رینگه‌ییکی راست و شه‌رافه‌تکارانه‌ی براهه‌تی و به‌یه‌که‌وه‌ ژيانی میلیله‌تانه‌وه‌ قبوولت بکا به‌ خۆت و كوردایه‌تی و مرۆفایه‌تیه‌وه‌ هه‌رگیز ناشی ده‌ستی براهه‌تی له‌ ناو ده‌سته‌ چلکنه‌که‌ی ئینکاری نژادی خۆ کردنت بنیت و به‌ برات قبوول بکات. یه‌کیک رازی بێ برای خۆگۆریت بێ ده‌بوو پێشتر رازیتر بێ به‌ براهه‌تی دلسۆزی و

⁸³ ئه‌م به‌یته‌ به‌ زۆر جۆر نووسراوه‌ته‌وه‌، وا ده‌زانم راست و دروسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌ به‌یازنکی هه‌فتا ساڵه‌دا که له‌ کتیبخانه‌ی کوردا وینه‌ی وه‌رگیراوه‌، نووسراوه‌، ئه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

راستی جه‌وه‌ه‌رییه‌ تیغی زوبانی نالی

نه‌رم و توند ئاوی گه‌لوگییه‌ قسه‌ی پێ ده‌بێ

شەرەفت. يەككىك بەشەرەفەوۋە رەفز بىكرىت، لە بارىكى پىچەوانەدا بە نۆكەرىش
وۋەرنىگىرىت... كەس فىلسىكى پىنادات چۈنكە ديارە فىلسىك ناھىنىت. ئەو كەسەى نژادى
خۆى ئىنكار دەكات بە چ چاۋىكى سووكايىتەوۋە سەيرى خۆى دەكات خەلقى تر دەئەوۋەندە
بە سووكى دەزانىت. مەلاى گەورە لە ھەلبەستىكىدا دەلى:

كەسى قەدرى لەلاى خىزان نەمىنى
لەلاى بىگانە قەدرى چى دەمىنى

ئەو كەسە خۆى وەيا مىللەتى كورد چ نىرخىك دادەنىت بۇ يۇنانىكى نژاد ئىنكار كىردو،
مىللەتىكى تىرىش ھەر ئەو نىرخە بە كوردىكى ئەوتۆبى رەوا دەبىنىت، ھىندە ھەيە ئەو بۆرە
دەمارەى رەحم و سۆزى خىزمىتەى كە بزەبى كوردىك بۇ ئەو كوردە دەبزىۋى و ناچارى و
بىدەسەلاتى بۇ دەكاتە عوزر و بەھانەى خۇگۆرى، ئەو دەمارە لاى بىگانە پەيدا ناى و بە
مەخلوقىكى خۇگۆرى بىبارى بىنرخى راست و رەوانى دادەنىت چۈنكە دەمارى خىزمىتەى و
خوین و ئاشناىتەى تىدا بەخەبەر ناىت تاكوو يەك دوو پەلى بەرەو رىكارى شەرافەت و
رېزەوۋە ھەلىستىنەتەوۋە.

وا دىتە بەر چاۋى «تەصور» مەوۋە، حاجى قادر ھەموو ئەم لىكدانەوانەى بە دل و دەروونى
خۆيدا تىپەراندىبى بەر لەوۋەى ھاتىبەتە سەر شكاندەوۋە و رىسوا كىردنى كوردى بىپەستى
غىرەتى كوردايەتى، ئەم خەيالانەشى نە كىردىبى شتى وەك ئەوانى بە بەرچاۋى خۆيەوۋە گرتوۋە
لەوانەى كە گوتونى.

خورتى و سەر كەشى و بە خۇنازىن و بىروا بە خۇكىردىش تىكرىپان رىبى قسەى بىپاك و
«ئەوۋەر» ى لە بەر زمان و خامەى حاجىدا تەخت كىردە چ لە مەيدانى شكاندەوۋەى
نىمچە كوردان بى چ لەو مەيدانەى تر بى كە فىكرى خۆى پىدا تىپەراندوون.

من و تۇش لەم رۆزگارەى دەركەوتن و چۈنە پىشەوۋەى مىللەتاندا ھەتا قوول بىنەوۋە لە
كوردابەتىماندا، پىر لە پەندى حاجى بە تىگەپشتوۋە دەردەچىن باشتىش ئامۇزگارى ئەومان
پىوۋە ديار دەبىت. ئەم ھەلە يەكجار پەسەند و لەبارەى دانھىتانى حكومەتى شۆرشى
«بەعت» بە مافى نەتەوايەتىمان كە تىھەلكشانىكى شۆرشگىرانەيە لە «بەعت» و لە
كوردىشەوۋە، ھەر لە بەيانەكەى «لامەركەزى» سالى 1963 وە تا بەياننامەكەى حوكمى
زاتى 11 ى ئازارى 1970 دەرفەتىكە لە تەنگزەى رابردوۋە پىدا دىنە ناو گۆرەپانىكى فىكر
و تۆزىنەوۋە و لىكۆلىنەوۋەى كوردايەتى پوختەى بى ترس و لەرزەوۋە كەوا راستەوۋە دەبىتە
زادىكى مەعنەوۋى بىپايانى مىللەتى كورد بە تايەتى و مىللەتى عىراقىش بە تىكرابى چۈنكە

شتیكى ئاشكرايه، تا بازوومان بههيتتر و ميشكمان رۆشنتر بى پتر به كهلكى خۆمان و عيراقيش ديين. ئەوهندهى چاويش بهم جيھانهدا دهگيرم له غهيري ئەم رۆشنهى مافى نەتەوايه تيمان كه مەشخەلئىكى بهياننامەى ئازاره چ رووناكيه كى ترم نايەتە بەرچاو شوين پىنى هەنگاوه كانمان بۇ ئاشكراتر بكات.

لەبەر شەوقى ئەو هەلکەوت و تيبينى و راستيانەدايه ئەم نووسينه دەيهوى. ئەگەر بوى بلوى، وهك «باكتيريا» بابەتەكەى پيوه خەريکبوونى شل کاتەوه و «تفاعل» ى له گەلدا بکات. سەرەتاتکه و تيوه رامانى بەردەوامم له دوشمنايه تيه کهى حاجى قادر و شيخ نهيش هەمان نيازى تىگه ران له دەمار و ره گى ئەو رۆزگارەى کويى و ئەو قوناغەى ژيانى حاجى پىمى دەکات، وهک ئاو که له رهگ و دەمار و پەلک و لکى درەخت دەگه ريت و خوراکی بۇ دەبات له گەلشيدا تیکه ل دەبيت.

بەدوا ئەو وردبوونهوه و له گەلدا تیکه لبوون و بەدەوردا گه رانهى کردمان، زۆر بەداخهوه، دەست بەتال ماینهوه له هەرچى توانج و توهمه و ناو و ناتۆره يىک ههيه که شيخ نهى له حاجى گرتبى چونکه هيجمان لهو بابەتەوه پى نهگه يشتوه. سەير ئەوهيه جارێكى تریش دەست بەتال دەبينهوه له هەولێ دەلالەت وەرگرتن لهو هەلبەستانهى که حاجى قادر رامالی شيخ نهى کردوه چونکه ئەوانیش قالبى لهسەر خو کردنهوه يان نيه تاكوو لهوهوه تى بگهين حاجى چ جۆره توهمه يىكى له خوى ته کاندۆتهوه.

ديتمان «ابن سينا» توهمهى کافر بوونى خوى به درۆ خستۆتهوه، بەره ژورتريش هەلکشاین ئايەتەکانى قورئانمان دیت ئەو کەسەى ريسوا دەکرد که گوتبوى قورئان کارى سيجره، له شوپتى تردا توهمهى «شيتبوون» تاوانبار دەکات. صەد حەيف و مخابن، حاجى قادر له هيج شيعرێکيدا که روهو رووى شيخ نهى دەبى لهسەر خو ناکاتەوه و توانجان بەدرو ناخاتەوه، به پيچهوانه هەموو قسەکانى حاجى توهمهى پى پەردە و کينايەتن لهوانهى ئەوپهري ريسوا کردنيان گرتبته بهر.

من ليرهدا نامهوى هانا بيهمه بهر ئەو هەلبەستانهى که به تیکرايى شەعبەده تاوانبار دەکات و له ناو ئەواندا دەلالەتى تايبهتى بدۆزمهوه که مەبهس شەخسى شيخ نهى بيت، هەرچەند دەزانم له نيوان ئەو هەلبەستانهدا تاکه بهيتى وهها ههيه دروشمى نيازى تايبهتى و شەخسى تەنهاى تيدا دەديترى بەلام بەراستى ئەو تەرزە لیکدانهوه يە کجار وردە دەبى له شيوه يىكى سەربه خوڤا بکريت نهک له زيمنى لیکولينهوهى گشتيدا، دووريش نابينم هەر خۆم له بەره و دواى سەرله بهرى ئەم نووسينهدا لیکولينهوه يىكى تايبهتى و سەربه خوڤى ئەم لايەنه بکەم و هيمايىكى توهمهکانى شيخ نهى دژى حاجى له پشت پەردە و بن سيبهري

هه‌ندیك لهو هه‌لبه‌ستانه‌دا بدۆزمه‌وه و، تا راده‌یك شكّل و شیوه‌یئیک تهب و تۆزی ره‌خان به ده‌وری حاجی قادره‌وه لهو رۆژگارهدا بینمه‌ ناو تابلۆی به‌سه‌رهاتی حاجی.

له‌م باره‌ی ئیستا که‌مدا قسه‌م له‌گه‌ل ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌یه که راسته‌وخۆ له شیخ نه‌بی گیراون که هه‌ر ئه‌وانیش بوون پینوانه‌ی مه‌ودای قوناغی ناوه‌ندیی ژيانی حاجیمان پی کرد.

له‌سه‌رخۆ نه‌کردنه‌وه‌ی حاجی لهو هه‌لبه‌ستانه‌دا خه‌یالی سرنجگر بۆ ئه‌وه ده‌با که‌وا حاجی خۆی و شیخ نه‌بی له باریکی وه‌ها ئاشکرا و مه‌فهومدا دیتوه چ پینوستی به‌وه نه‌بوه بایه‌خیک به‌ قسه‌کانی شیخ نه‌بی بدا و ئه‌رکی به‌ درۆخستنه‌وه‌ی توهمه‌کانی هه‌لبگری، وه‌ک بلی به‌لای حاجیه‌وه ئه‌و توهمانه‌ له‌خۆپانه‌وه به‌درۆ خراونه‌وه. تۆ سرنجیک بده ئه‌م به‌یته:

شیخ ده‌لی باری ریا شانم جده‌و ناکا ئه‌گه‌ر
کیوی کارۆخ بی گوتم صه‌د «بارک الله» که‌رنه‌بی

سه‌یری چهند بیپه‌روا، به‌ وشه‌ی صریح و ته‌ورییه، که‌رایه‌تی شیخ راده‌گه‌یه‌نی و یه‌ک ئینجی له‌م مه‌قامه‌ هه‌ل نائه‌نگیوی. له‌ هیزی شیعره‌ که‌ و باوه‌ر کردنی حاجی به‌ خۆیه‌وه‌ وا ده‌رده‌که‌ویت که‌ وه‌پال‌دانی «که‌رایه‌تی بۆ شیخ» وه‌ک وه‌پال‌دانی «که‌رایه‌تی بۆ که‌ر» بی به‌لای حاجی قادره‌وه، ته‌نانه‌ت که‌ هاتوه‌ له‌ نیوان شاخه‌کاندا شاخه‌که‌ی «کارۆخ» ی کردوه به‌ هاوسه‌نگی «باری ریا» ی شیخ نه‌بی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوه‌ که‌ ناوی شاخه‌که‌ به‌ بیژه‌ی «کا» ده‌ست پی ده‌کات و کاش خواردنی که‌ره، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی مه‌به‌ست نه‌بوویا به‌ ناوی شاخی مه‌شوورتری ده‌هینا که‌ کیشی به‌یته‌که‌شی پی له‌نگ نه‌بی وه‌ک «بیستون، ئه‌لوه‌ند، قه‌ندیل، هه‌لگورد...» و چه‌ندین کیوی تریش. دیسانه‌وه‌ له‌ وشه‌ی «بارک الله» دا به‌ نه‌ختیک زار په‌ل کردنه‌وه «باره‌کا...للا» په‌یدا ده‌ییت که‌ ئه‌ویش «باره‌کا» ی تیدایه‌ ده‌شرانین له‌ به‌یته‌که‌دا گورج «که‌رنه‌بی» به‌دوادا دیت.

پوخته‌ی گوته‌ له‌ ده‌لاله‌تی هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی دژی شیخ نه‌بی و په‌یدا نه‌بوونی هه‌ج توهمه‌ و لچک و لیو بادانیکی شیخ نه‌بی دژی حاجی له‌به‌رده‌ستماندا ئه‌وه‌یه‌ که‌وا به‌داخه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یئیک موحته‌مه‌لی لیکۆلینه‌وه‌ و واتا لی وه‌رگرتن بۆ ئاشکرا کردنی باری ماددی گیانی نه‌فسی و کۆمه‌لاتیی حاجی وشکین و برینگینه‌ که‌ هه‌ج دلۆپه‌ ئاویکی تیدا نه‌بی. سه‌رچاوه‌که‌ش شتیکی لاهه‌کی و که‌مبایه‌خ نیه‌ که‌ په‌رۆشی وشکبوونی هه‌لنه‌گرین، چونکه‌ وه‌ک گوتم قوناغیکی ناوه‌ندیی سه‌رله‌به‌ری ژيانی حاجی له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا ناوی

دیت و تیکه‌ل به‌یه‌کترن، دواتریش له هه‌ندیک شیعره‌کانی حاجی ده‌نگ ده‌داته‌وه نه‌ک
هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌س:

ده‌توانم دان به‌وه‌دا بنیم که دوشمنایه‌تی حاجی له‌گه‌ل شه‌عبه‌ده‌ی شیخی عه‌وام خه‌له‌تین
به‌هۆی ئه‌م نا‌کوکیه‌سه‌خته‌کاره‌ی نیوان حاجی و شیخ نه‌بی هینده‌به‌هیز و بنج
دا‌کوتاو بوه‌له‌دل و ده‌روونی حاجیدا، ته‌جره‌به‌ی شه‌خسی حاجی له‌لاییکه‌وه، کاره
نا‌ره‌واکانی شیخی ماویلی له‌لاییکی تره‌وه‌بوون به‌و «ئه‌ستی و قاوت»ه‌ی که‌بلیسه‌ی
دوشمنایه‌تی و نه‌یاری له‌هه‌ست و نه‌ستی حاجیدا هه‌لایساند به‌رانبه‌ر به‌شیخایه‌تی
درۆزن. قوولایی ئه‌و دوشمنایه‌تییه، وێرای مه‌شره‌بی حاجی دزی ته‌له‌که‌بازی، هۆی
به‌رده‌وامبوونی هه‌له‌هستی بی‌هودنه‌ و هینور بوونه‌وه‌ی حاجی بوو له‌ئاست فیل و فری شیخ
و صوفی درۆزندا. به‌وردی و قوولی سه‌یریکی دیوانه‌که‌ی بکه‌یت ئه‌م راستییه‌ت بو‌دیار
ده‌که‌وی، ته‌نانه‌ت له‌م مه‌یدانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی کردنی شیخایه‌تی درۆزندا، حاجی قادر رۆژ
به‌رۆژ پتر مه‌ودای ده‌بری و له‌سه‌ر کاره‌که‌ی خۆی سوورتر ده‌بوو تا‌کوو ده‌بین له
ئه‌نجامدا، ئابروو بردن و ریسوا کردنی به‌کاره‌یتانی دین بو‌مه‌به‌ستی دنیا له‌لایه‌ن شیخ و
سه‌یدی دونیاپه‌رسته‌وه‌ده‌بیتته‌یه‌کیک له‌و ناوه‌رۆکانه‌ی که‌تابلوی کوردایه‌تی حاجی قادر
پر ده‌که‌نه‌وه، واته‌دژایه‌تی ته‌له‌که‌بازی شیخ و سه‌یدی مالپه‌رست ده‌بیتته‌پنکه‌ینه‌ریکی
بنجی له‌گیانی کوردایه‌تی لای حاجی.

ئه‌م راستییه‌ دیارده‌ییکی گه‌وره‌یه‌له‌به‌شیکی گرنگی دیوانه‌که‌ی حاجی قادردا. ئه‌م
قه‌صیده‌یه‌ش باشترین نمونه‌ییکه‌له‌م زه‌مینه‌یه‌دا به‌شایه‌دی بگرین:

حاکم و میره‌کانی کوردستان
هه‌ر له‌بۆتانه‌وه‌هه‌تا‌بابان

یه‌ک به‌یه‌ک حافیظی شه‌ریعه‌ت بوون
سه‌یید و شیخی قه‌وم و میلیه‌ت بوون

سه‌یید و شیخه‌کان له‌ترسی ئه‌وان
مونزه‌وی بوون و ذاکری ره‌حمان

ئه‌و که‌فۆتان ریای ئه‌مان ده‌رکه‌وت
سه‌یری چۆن بوونه‌پووش و ئاگر و نه‌وت

یه کی لهم لاوه روو ده کاته عه جهم
دووشی له ولاوه بوونه دوشمنی هم

دوو هه زار ژن فساد کرا لهم لا
بوونه قاتیل ئهوانی تر لهولا

یه ک به یه ک بوونه ناییبی هه مه وهند
صاحیبی مارتین و ماری گه زه ند

میلله تیش هیند که رن وه کو جارن
ده ستیان ماچ ده که ن ده لئین قوربان

گه ر له سه حرا مه لا⁸⁴ نه مردایه
گورگه شین با که ری بخواردایه

شیری نه ر وه ک له ناو بیسه نه ما
گورگ و مام ریوی دینه ره قص و سه ما

تالایی شیعه کان له قوولایی نه فسیکی تالاو چیشته وه هه ل ده قولی. هه رچه ند حاجی له م
قسانه یدا ده یه وی راستییکی که خوی باوه ری پیی هه یه بکا به پیوانه ی هوی ته له که بازی و
له حد ده رچووی شیخ و سه یده دونیا په رسته کان، هوی که ش نه مانی حاکم و میره کانی
کورده که جارن نه یان ده هیشت له په نا دینه وه دونیا په رستری، له گه ل ئه مه شدا زور
ئاشکرایه یه که مین مه بهستی حاجی ریسوا کردن و حه یا بردنی شیخ و سه یدی
دونیا په رسته، به دوا ئه وه دا هه لدانه وه و بهرز کردنه وه ی پایه ی حاکم و میره کانی کورده.
من لیره دا ماوهم نیه بگه ریتمه وه سه ر ئه و حاکم و میرانه ی بهر مه دحه که ده که ون و ئه و
شیخ و سه یدانه ی بهر ریسوا کردنه که ده که ون، سه ره رای نه بوونی ماوه، لیره دا
مه به ستیشمان نیه ئه و لایه نانه ساغ که ینه وه چونکه ئیمه خه ربکی شتیکی ترین. ئیمه
ده مانه وی بزاین ته جره به ی زاتی چ تاو و ته ئسیریکی تایبه تی هه بوه له دل و ویژدانی
حاجیدا.

⁸⁴ مه بهستی له نه مانی حاکم و میره کانی کوردستانه.

بەراستی دياردەى كار تىكردنى مرؤف لە رىي تەجرەبەى خودى خۆبەه شتىكى زۆر ئاسايە. ھەموو مرؤفيك لە ھەر مەيدانىك بى، ھەست و ھۆش و دل و دەروونى بۆ تەجرەبەى خۆى بەرتاوتر و كارتىكراوتر دەبى. بويز و ھونەركارىش، بگرە قوطب و ئەولياش، لەوھدا وەك خەلقى تر ملكەچن بۆ حوكمى دەستورەكە، بەلام كە قسەمان لەگەل بويز و ھونەركار بى حيسابى ئەوان لە دوو رەوھو لە حيسابى خەلقى تر جودا دەبىتەوھ.

1) لە رووى ئەوھو كە بويز و ھونەركار، ئەوھى راستى بى ھەموو مرؤفيكى خاوەن فكر، ھەستيارترن و پتر سرنج رادەگرن، بەو پىيەش تىن و تاوى تەجرەبەى شەخسى لای ئەوان لىي چاوەروان دەكرى كاريگەرتر و بەردەوامتر بى لەچاوى خەلقى تر كەوا رەنگە نەتوانن لە دەلالەتى شتان قوول بىنەوھ چ جايى تەئسىرى ئەو شتانە بەردەوام لە ھۆش و دلپاندا بژيت. ئەم لايەنە دەبىتە شەفاعەتكار بۆ كارتىكردنى نەفس و ھۆشى مرؤفى ھەستيار و ھۆشيار.

2) بويز و ھونەركار، لىرەشدا دەبى بلين ھەموو خاوەن فكرىك، بە ھۆى ئەوھو وتوويزيان، كە شيعر و نووسين و ھونەرە، لەگەل ھەموو خەلقە و لەوانەيە كار بكاتە سەر قەناعەت و بيروراى غەيرى خۆيانەوھ، لىيان داوا دەكرى زال بن بەسەر تەئسىرى لايەنى ناپەسەندى تەجرەبەياندا نەوھك لە رىي خۆ خۆشويستەوھ نرخ و بايەخى زياد بۆ ئەو تەجرەبەيەيان دانين و خەلقى تر بەسەھوو بىن وەك ئەوھى يەكيك لەبەر سەبەبىكى شەخسى رقى لە ئافرەت دەبىتەوھ ئىتر زەھرى ھەناوى خۆى دەرژىتە ناو ھەلبەست وەيا نووسين وەيا ھونەرەكەيەوھ دژى ھەرچى مئىنەيە. ئەوھى بەزۆرى لە حالى وەھادا دىتە بەرچاوەوھ ئەوھى كە كابرارى رقى ھەلگرتوو، لە ھىرشەكانيدا دلگەرمتەر و بەھيز و پىزترە نەك لە مەدح كردن وەيا لەسەر كردنەوھى ئەو شتەى خۆشى دەوى. رەنگە ئەم تىبىنيە بشى بىتە ميقاسى دۆزىنەوھى بوون و نەبوونى نەخۆشى نەفسى لای كابرارى رقى ھەلگرتوو چونكە رىي تى دەچى دژايەتى كە لە رادەبەدەر بوو نىشانەى شىوانى نەفس بىت.

بايەخدانى زياتر بە تەجرەبەى زاتى خلىسكىكى پرمەترسىيە لەبەر ھەنگاوى تىكراى ئادەمىزادا. ئەگەر كەسپىك ئاگادارى خۆى نەبى و فەرق بەو زىدە تەئسىرەى تەجرەبەى زاتى نەكات لەوانەيە يەكجار بە راشكاوى لە پشت دووربىنى تەجرەبەى تايبەتى خۆبەوھ سەيرى ھەموو جىھان بكات ئىتر، بەپىي حەزى دللى خۆى، ھەموو شتىك بنرخىنيت يا بە چاك يا بە خراب. تۆ سەيرى مرؤفى سادەى نەزان و نەخویندەوار بكە چەند مەجزووبانە

خەنجەر وەشىنىيى بۇ بىروباوەرى خۆى دەكات با ئەو بىروباوەرە مەيموونپەرستىش بىت.
بەشىكى يەكجار زۆر لە ناكۆكى و دوشمنايەتتى نيوان خەلق بە تىكرائى لەووە دىت كەوا
هەر كەسە و هەر تاقمە خۆى و دوشمنە كەشى بە تەرازووى قەناعەتە كەى خۆى
هەلدە كىشى زۆرىش لە ئەنجامى هەلكىشانە كە رازىيە و بەراستى دەزانى، كەچى لەوانە يە
هەر نيوەى باوەرە كەى خۆى راست بى و هەر نيوەى هى دوشمنە كەشى ناھەق بى. دەلین
ئافرەتەك پەرسى ئاخۆ فلانە ئافرەت چۆنم باس دەكات، پىيان گوت تۆ چى بەو دەللى
ئەويش وەھا بە تۆ دەلپتەو. لە ناخى دلپەو و بە هەموو خۆ لەسەر ھەق زانپنەو گوتى
دەك رووى پىو نەبى ئەو بى حەيا و شەرمە....

من لەم ھەست بەخۆ كەردنەدا، ھەولم داوہ لەجياتى ناحەز سەيرى خۆم بکەم و عوزرىكى
ھەبى بۆى تىبخوونمەو. ھەرچەند دەزانم ئەگەر ناحەزە كەم دۆستم با ھەموو خراپە كانمى
بە چاكە لە قەلەم دەدا، وەك كە لە ناحەزىدا ھەموو چاكە كانم بە خراپە لە قەلەم دەدات،
لەگەل ئەمەشدا دەمەوى بزەنم چەندى ھەلۆھستە كەى لە بارەى سادەوھىيە و چەندىشى
خۆبەسەھوو بۆرەنە بۆ مەبەسى زاتى و سوودى شەخسى...

پىاوى يەكجار بەناوبانگى مېژوو، لەوانەى جىھانىان ھەژاندو و پىشەواى بزوتنەوھى
جىھانى بوون، بگرە دەشپەرستىن، شتى وەھايان لە غەيرى خۆيان بە عەيب گرتوہ
لەچاو كەردارى خۆيان، بە گوتەى بازارى، سەلاتەش نەبوہ.

ئەم باسەى رەفتارى مرؤف بەپى تەجرەبەى شەخسى و بىروراى تايبەتى خۆى باسىكى
يەكجار بەرفرەوانە، لە سەرانسەرى مېژووش دياردەپىكى كارىگەرە، ئەوھى راستى بى تا
بلى رەوخىنەرىشە، لە مەتەل و پەندى كۆننەش دەنگى داوہتەوہ بى ئەوہ پەند و
مەتەلەكە تەوانىيەتتى بچىتە بىچ و بناوانى مەسەلەكەو، رەنگە دانەرى مەتەلەكەش دووچارى
ھەمان خەسلەت بوويەت كە مەتەلەكە بەعەبى داناوہ وەك ئەوھى دەلى «پوشكە بە
چاوى خەلقەوہ دەبىنى و كۆلەوژ لە چاوى خۇيدا نابىنى».

ئەم نەختە درىژە پىدائە بەم باسەوہ بۆ ئەوہ بوو بە چاوىكى كراوہوہ لەبەر تىشكى باسەكەدا
سەيرى ھەلۆھستىكى مەعلوومى حاجى قادر بکەين و بە تەرازوويىكى ھەق و راستى
شارەزايى و ئىنساف ھەلى سەنگىنەين و نرخى راستەقەينەى بى بەدين. دەمانەوى بزەنن: ئايا
حاجى قادر بايەخى زيادى داوہ بەو ناكۆكەى نيوانى خۆى و شىخ نەبى تا ئەو رادەيەى
كارى كەردىتە سەر حوكم و قەناعەتى حاجى بەرانبەر سەرلەبەرى شىخايەتى و تەرىقەتى
نيوان كوردان دواى ئەو ھەرا و ناكۆكەيە، ھەر لەو كەلەبەرەيشەوہ تەلەكەبازى شىخى
دونىادۆست لەبەر چاوى حاجىدا سەرى نابى بە تىچوونى حاكم و مېرەكانى كورد وەك لە

هه‌لبه‌سته که‌دا خویندومانه‌وه. تو بلیی ئیش و نازاری شه‌خسی خوی له‌و دوشمنایه‌تیه‌دا وای کردیی پتر له پیویست پیوه‌ی خه‌ریک بیت و له‌و دوشمنایه‌تیکی شه‌خسیه‌وه رایگویی بۆ ناو مه‌یدانه‌ بایه‌خداره‌کانی کوردایه‌تی و کومه‌لایه‌تی و چاره‌نووس. ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی به‌هیز و پیز نابیی لیبی هه‌لبیت، نیگای وردبینیش نابیی به‌سه‌ریدا بکشیت: حاجی قادره و یه‌خه‌گیری شیخ نه‌بی فیلباز و به‌ته‌ماع بوه و گه‌یشتۆته‌ سه‌ر لیوی کوژران و تیداچوون، دواتریش که‌ ده‌گاته‌ پله‌ی کوردایه‌تی، فیلبازی شیخ و سه‌یدی دونیادۆست ده‌به‌ستیت‌ه‌وه‌ به‌ نه‌مانی حاکم و میره‌کانی کوردستان. ئایا ئەم دوو هه‌لۆه‌سته‌ که‌ یه‌که‌میان به‌نده‌ به‌ تاکه‌وه‌ ئه‌وی تریشیان تیکه‌له‌ له‌ گه‌ل کومه‌لایه‌تی و گیانی کوردپه‌روه‌ریه‌وه‌ چ پیوه‌ندیان به‌ یه‌کتره‌وه‌ هه‌یه‌؟ ئاخۆ ئە‌گه‌ر حاجی دوو‌جاری دوشمنایه‌تیه‌که‌ی شیخ نه‌بی نه‌بوایه‌ هه‌ر هه‌مان حاجی ده‌بوو که‌ له‌ قه‌سیده‌که‌ی «حاکم و میره‌کانی کوردستان» دا دیته‌ به‌ر چاومان؟

وه‌رام دانه‌وه‌ی ئەم په‌رسپاره‌ به‌ جوړیکی قه‌ناعه‌ت به‌خش که‌ په‌رسپاره‌که‌ یه‌کلا بکاته‌وه‌ وه‌ها ئاسان نیه‌ که‌ به‌رواله‌ت دیته‌ به‌ر هه‌ست و چاوی مروّفی به‌په‌له‌وه‌. با ئەو جوړئه‌ته‌ش بکه‌م و بلیم تا ئیستا ئەم باسه‌ نه‌ به‌تیکراییی و نه‌ له‌ باسی حاجی قادردا، که‌س بۆی نه‌چووه‌. ئە‌گه‌ر که‌سیش لیبی دوا بێ من ئاگاداری نیم. به‌هۆی بێ سابقه‌یی و بێ سه‌رچاوه‌یی مه‌وزوعه‌که‌وه‌، که‌ ویستت شتیکی لیبی تیگه‌ی هه‌ر ده‌بی خه‌ریکی تیوه‌رامان و لیکدانه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ و به‌ یه‌کدی گرتن و تیکبه‌ستنی شتانه‌وه‌ بیت چونکه‌، وه‌ک بزانی، له‌ چ سه‌رچاوه‌ییکی نووسراودا چه‌نگت ناکه‌وی تا کوو بیخوینیت‌ه‌وه‌ و به‌ ئە‌رکیکی که‌م لیبی بیته‌وه‌. نووسه‌رانی فه‌لسه‌فه‌ی ماددی ریبی تیخویندنه‌وه‌ی «عامیلی زاتی» یان له‌ خۆیان به‌ستوه‌ بۆیی هیچ کامیک له‌وان بایی فلسیک بایه‌خ به‌ ته‌جره‌به‌ی شه‌خسی له‌ رووداوی میژوویی ناده‌ن، ئە‌گه‌ر ناوانه‌ییکی باسی مه‌وقیفی شه‌خسی به‌سه‌ر قه‌له‌می یه‌کیک له‌ نووسه‌رانه‌شدا هاتیبیت زۆر به‌ سه‌رکیلی و وه‌ک شتیکی لاه‌کی ببنرخ و هه‌ر به‌ نیازی پووچاندنه‌وه‌ی ته‌ئسیری ئەو مه‌وقیفه‌ له‌ ئاست حوکمی مادده‌دا باس کراوه‌، هه‌رگیز وه‌ک عامیلیکی هه‌میشه‌یی و کاریگه‌ر له‌ ژبانی تاک و گه‌ل و بزووتنه‌وه‌ی میژوودا نه‌ دانی پیداهینراوه‌ و نه‌ جیگه‌شی بۆ به‌جی هیستراوه‌ته‌وه‌. ئەو هۆیانه‌ی به‌ بزوتنه‌ری میژوو و ورووژینه‌ری تاک دانراون له‌ نووسینه‌کانی نووسه‌رانی ماددیدا هه‌موو مه‌یدان و رینگه‌ییکیان له‌و عامیله‌ هه‌میشه‌یه‌ کاریگه‌ره‌ داخستوه‌، به‌لکوو تا راده‌ییکی تیخویندنه‌وه‌شیان تاوانبار کردوه‌ وه‌ک بلیی به‌لای وانه‌وه‌ نرخ دان به‌ مه‌وقیفی شه‌خسی ده‌بیته‌ که‌م کردنه‌وه‌ له‌ نرخ‌ی واقع. ئەوان ریبی دووریان له‌ خۆیان نیزیکی و کورت کردۆته‌وه‌ و گریوگالی ته‌فسیری راسته‌قینه‌یان ئاسان کردوه‌ له‌ ریبی ته‌نکاو کردنی قوولایی میژوو و کومه‌لایه‌تی و ئابووری و رامیاریی که‌ دین تاکه‌ عامیلی ماددی به‌گه‌ر دین و چه‌رخ فه‌له‌کی بوون و

گۆران و بەسەرچوونی پى دەخولیننەو دەشزانین زۆر جار تەفسیری ماددى و بەرژەوئەندى رووت بايى روون کردنەوئەى نىوچلیش ناکات. ئەم بىبايەخ کردنەى مەوقیف و تەجرەبەى شەخسى راستەوخۆ سەر دەگەيەننى بە پووچاندنەوئەى دەورى تايبەتى و سەر بەخۆى «تاک» لە مێژوودا، ھەر لەو رىبازەشەوئەى زۆر بە سادەيى گوتراو و دەگوترى ئەگەر ئەو تاکەش نەبوو بايەى يە کىكى ترى وەک ئەو وەيا لەو چاکتر رۆلى ئەوى دەدیت. ئەم گوتەيە گەلێک خویندەوارى عادەتى، ئەوئەى راستى بى ھى ھۆشيار و پەنجەنیشانىشى بە سەھوو بردو و خۆى بەسەر زمان و قەلەمياندا ھىناو و دەھىنیت و بەلايانەوئەى لە رادەى بەدەيھەدايە، خۆ ئەوئەى دژى ئەمەش شتىكى گوتبیت بەخۆى و گوتەكەيەوئەى لە لیستەى مرؤفدۆستى دەرھاوئىزراو. بە پى باوئەرى من، كە ھەرگىز نرخی حەقیقى ماددە و بەرژەوئەند و گوزەران و ھەموو پىوئەندىە كانى پىداوئىستى كۆمەلايەتى و ئابوورى... و ھتاد لە بىر ناکەم، ئەم گوتەيەى «ئەگەر فلانە تاک نەبوو بايەى يە کىكى تر دەبوو جىگەى بگرتەوئەى دەورى ئەو بىنیت» دوو راستى ئەوتۆى لە بىر خۆى بردۆتەوئەى كە ھەريەكەيان چەند جار تەكە گوتەكە گورەتر:

راستى يە كەم ئەوئەى تاكى وەھا ھەيە لە ئىمکاندا نىە كەس جىنى بگرتەوئەى، واتە ئەگەر ئەو نەبا ھەموو ئەو شتانەش نەدەبوون كە لە رۆژگارى ئەودا لەوئەى پەيدا بوون، وەك ئەسكەندەرى مەكدۆنى و پىغەمبەر. ھەر لەم بابەتە، مرؤفى تریش ھەيە ھەرچەند كەردەوئەى بۆ مومكىن نەبوو، بەلام لە لایەنى فەرەوئەى تاكىكى ئەوتۆ بوو لە ھەموو رۆژگارەكەيدا ھاوتای نەبوو. حاجى قادر لە مەيدانى فەرەى قەومايەتى كوردەوارىيدا يەكێكە لەو تاكانە. ئەحمەدى خانى لەویش بىمانەندترە بە پى كۆنەتى رۆژگارەكەى. ئەمانە تاكى ھەند بىمانەند بوون و ماوئەيىكى ئەوتۆ پىش مىللەت و كاتەكەى خۆيان كەوتبوونەوئەى، كەس نەبوو دەنگيان بداتەوئەى.

راستى دوەم، كە گرنگترىشە لە ھى يە كەم بۆ وەرەم دانەوئەى گوتەكە، ئەوئەى ئەگەر بىشەلمىن يە كىكى تر دەبوو جىگەى ئەو تاکە بگرتەوئەى، بەو سەلماندە بايى تۆسقالىكىمان لە سەنگى تاكەكە دانەشكاندوئەى بە پىچەوانە لىمان زیاد كەردوئەى چونكە جىگرەكەش ھەر تاكىكى وەك خۆى دەبوو، خۆ ھەزاران كەس نەدەھاتن جىنى ئەو تاکە بگرنەوئەى. با وەھا دانىن ئەگەر «لینىن» نەبا ستالىنىك وەيا كالىنىنىك دەبوو جىگەكەى «لینىن» بگرتەوئەى، كە ئەمە قسەيىكە ھى سەلماندن نىە بەلام بۆ مەبەستى كورت كەردنەوئەى مونا قەشە دەيسەلمىن ئەوساش ستالىن و كالىنىن ھەر ئەو «تاکە» بىمانەندە دەبوون چونكە ديارە وەك لە قسەى خۆمان دەرەكەوئەى «تاک» دەبوون نەك سەد ھەزار. پەيدا بوونى جىگرى «تاک» لەو مەيدانانە بەراست دەگەرئەى و دەورى تاكەكە بىبايەخ دەكات كە

ههزاران جیگری تیدا دەست دەکەوێت وەک ئەوێ ئه‌گەر فەلاحیک وەیا بەقالیک وەیا قوتابیییک لەناو ههزارانی وەک خۆیدا بزر بوو وەیا گورگ خواردی پەکی هیچی لەسەر ناکه‌وێت و ههزارانی تر هه‌ن جیگه‌ی بگره‌وه. ئەو تاکانه جیگیان بە تاکێ تری وەک خۆیان پڕ دەبیته‌وه که زۆری تری وەک خۆیان حازر به‌دهست له نیوان میلیله‌تدا که‌له‌کیان کردوه. زوربه‌ی ئەو تاکه‌ عاده‌تیانه‌ش له به‌ر سوودی شه‌خسی، خواخوایانه‌ بینه جیگری یه‌کیکی تر و چ پێی ناوی من و تۆ به‌هۆی لیکدانه‌وه‌ی فەلسه‌فیه‌وه بیان که‌ینه جیگری غه‌بری خۆیان وەیا له‌ غه‌یه‌وه جیگریان بۆ بخوازینه‌وه وەیا بۆیان خەلق که‌ین، ته‌نانه‌ت له‌و مه‌یدانه‌ش، له‌ نیوان هه‌زاران که‌سی هاومه‌سله‌که‌دا، ئەگەر یه‌کیکیان به‌هره‌ی بلیمه‌تانه‌ی هه‌بوو له‌ کاره‌که‌یدا ره‌نگه‌ جیگری به‌ دەست نه‌که‌وی. ئەمه‌ به‌دییه‌یکه‌ ئەگەر نه‌زهریه‌کان لیمان گه‌رێن هی ده‌مه‌ته‌قه‌ و نه‌سه‌لماندن نیه‌.

ئەو تاقمانه‌ی هه‌زاران تکیان هه‌یه‌ هه‌ر تاکه‌ی هه‌زاران جیگری هه‌یه‌، به‌لام سه‌رله‌به‌ری تاقمه‌که‌ جیگری به‌یدا نابێ: که‌ هه‌موو فەلاحت به‌ لاوه‌ نا ژیان ده‌برێته‌وه، که‌ هه‌موو دارتاشت به‌ لاوه‌ نا جووله‌ی به‌ره‌وپیشت چوون راده‌وه‌ستی... هه‌روه‌هاش تاقمه‌کانی تر پێ به‌پێی گرنگی ده‌وریان له‌ ژياندا.

تاکێ ئەوتۆش هه‌یه‌ ده‌وره‌که‌ی هیند بینه‌رخه‌ ده‌توانی ئاله‌تیکێ بخه‌ریته‌ جیگه‌یه‌وه. من له‌ لیکدانه‌وه‌که‌مدا پیره‌ویی واقع ده‌که‌م، له‌به‌ر خاتری موجامه‌له‌ واز له‌ واقع ناهینم، به‌درۆشی ناخه‌مه‌وه.

وا له‌به‌ر چاومانه‌، حاجی قادر بایه‌خیکێ زۆری داوه‌ به‌ دزایه‌تی و به‌ره‌هه‌ستی کردنی شه‌عبه‌ده‌ تا راده‌ییک په‌ره‌سه‌ندنی شه‌عبه‌ده‌ی له‌ کوردستاندا به‌ستۆته‌وه‌ به‌ نه‌مانی میر و حاکمی کورد. ده‌شزانین له‌ رابردویدا دوشمنایه‌تیه‌کی خه‌ست و بیه‌سه‌لتی هه‌بوه‌ له‌ نیوان ئەو و یه‌کیک له‌ قاره‌مانه‌کانی شه‌عبه‌ده‌ تا ئەو سنووره‌ی سه‌ری گه‌یانه‌ هه‌ولی کوشتنی حاجی، کۆتاییه‌که‌شی به‌ ئاواره‌بوونی حاجی هات. که‌ ئەمه‌ راست بێ، له‌ راستیش به‌هیزتره‌ چونکه‌ به‌رچاو و به‌دییه‌یه‌، ده‌بی پرسیک له‌ خۆمان بکه‌ین: ئایا ئەو دوشمنایه‌تیه‌ شه‌خسییه‌ چ ده‌خلیکی بوه‌، یاخود نه‌بوه‌، به‌سه‌ر په‌یدا بوونی قه‌ناعه‌تیکێ ره‌گداکوئاوی، به‌رفه‌وانی به‌رده‌وامی بیوچان دژی شه‌عبه‌ده‌ به‌ تیکرای لای حاجی قادر؟

من گه‌لیک له‌م پرسیاره‌ وردبوومه‌ته‌وه‌ و پێوه‌ی خه‌ریک بووم، هه‌ر وەک به‌ گه‌لیک پرسیارێ وەک ئەمه‌ له‌ به‌سه‌ره‌اتی حاجی و رووداوی میژوه‌وه‌ خه‌ریک بووم، وا بوه‌ له‌ ئاست هه‌ندیک له‌و پرسیارانه‌ گه‌یشتومه‌ قه‌ناعه‌تیک که‌ خۆم پێی رازی بێم، به‌لام ئەوه‌ی راستی بێ له‌ ئاست ئەم پرسیاره‌ تایبه‌تیه‌دا ئیستاش دوودلێم. له‌ گه‌ل ئەمه‌شدا ده‌بی بلیم

دوودلیه کهم بهرانبه ر بوونی تهئسیری تهجره به که نیه چونکه گومان له بوونی ناگری، دوودلیه کهم بهرانبه ر میقداری تهئسیره کهیه: ئایا تهجره به ی حاجی له گه‌ل شیخ نه بی هه ر ئه وهنده ی کرد که هیزیکی تازه ی، وه ک سه ربار، دایه پال مه یل و مه شره بی حاجی دژی شه عبده، یاخود ئه م تهجره به یه بوو وای کرد که له به رچاوی حاجیدا «تطور» ی شه عبده ی سه ید و شیخه کانی کوردستان به ستریته وه به رووداویکی میژوویی زۆر گرنگی ژبانی سیاسی کورده واری که ئه ویش نه مانی حوکی حوکمدارانی کورده «هه ر له بو تانه وه هه تا بابان» به ته عبیری حاجی خۆی. لیره دا وه ک سپه ری ئه م پرسپاره، شتیک ده هینمه وه بیر خوتنه ر که له به رگی دوه می ئه م نووسینه دا ئیشاره ی بو کراوه. کاتیک که باسی ئه و سئ به یته فولکلوریه م کرد که ده دریته پال «مه لای ئینو ئاده م» و شکاتی کتیبخانه سووتاندنی له لایه ن تور که کانه وه تیدایه، گوتم پیشووتر نه دیتراوه براگه و ره بیحورمه تی له گه‌ل کتیدا بکه ن. ئه م حورمه ت گرته ی کتیبان له لایه ن میر و براگه و ره ی کورده وه روون کردنه وه ییکی تیدایه، تاراده ییک، بو ئه وه ی له گه‌ل حاجیدا حیساییک بو حورمه تی کتیبان لای میره کانی کورد بکه ن و وه ک دیارده ییکی دینداری راست و دروستی ئه وان تیی بخوتینه وه و له زیمندا دیارده که بگپینه وه بو سه ر حیسایی دژایه تی ئه و حاکم و میرانه له گه‌ل شه عبده دا. هه ر چۆنیک بی من لیره دا به دوا ی ئه م تیبینییه کورتیله یه ناکه وم، پرسپاره که هه لده گرم بو جینگه یه کی له بارتر که له ویدا پرسپاری تریش وه ک ئه مه داوا ی وه رام دانه وه ده که ن.

سرنجیکی ورد

ههولێ سنووردانان بۆ قوناغی ناوهندیی ته مهنی حاجی، پرووبه پرووی تایبه تی دزایه تی نیوان حاجی و شیخ نه بی کردین که شهقلیکی هه ره دیاری ئه و قوناغه یه. هه ر وه ک تایبه تی ئه و دزایه تییه پرسیا ری گرنگی هه لستاند که هه ندیکیان بی وه رام مانه وه هه ندیکیشیان به نیوه چلی وه یا ته قریبی وه رام درانه وه، هه روه هاش گه شته دوور و درێژه که ی خویندنی، له پاش به سه رچوونی باسه که ی و ماوه که ی و چه ند و چۆنیه که ی، سه ره له نوی ده بیته وه بابه تی پرسیا ریکی یه کجار گرنگ که بیویسته وه رام بدریته وه و نرخ و بایه خی پرسیا ر و وه رامه که ش دیار بخری.

ئیمه له لیکۆلینه وه کانی دوو به شی یه که م و دوهمی ئه م نووسینه دا گه لیک سه ره روبه ری ئه م گه شته مان باس کردوه، ناوانه نرخه که شمان نیشان داوه له بیکهینانی ده روون و ویزدان و شه خسیه تی حاجی قادر تا ئه و راده یه ی که ده مان دیت له چه ندین مونساه به دا ئه م گه شته و رووداوه کانی ده هاتنه وه ناو هه لبه ست و یاد کردنه وه ی حاجی، با له وه هه ر گه ریین که مه لایه تی و خوینده واری حاجی له م گه شته دا گه شه ی کردوه و به پایان گه یشتوه، واته گه شته که خۆی زهرفی خوینده واری و رۆشنیری حاجی قادره له و روه وه که هه موو خویندنی حاجی به ر له و گه شته به ی سه ره تایی بوه و رسکان و پیکه یشتنی به ره مه ی گه شته که یه. ئه مه له لاییکه وه له لاییکی تره وه شاعیره ته که شی له گه ل هه لکشانی خویندنه که ی توانیوه تی تیه لکش و به ره و ته وایی بروات. ئه مانه و گه لیک تییینی تر هاتنه ناو نووسینه که وه که هه موویان بایه خی ئه م گه شته له ژیا نی حاجیدا ئاشکرا ده که ن. ئیستا کاتی ئه م پرسیا ره هاتوه له خۆمانی بکه یین: ئایا ئه م گه شت و گه رانه به رده وامه خۆی له خۆیدا بی تیخویندنه وه ی رۆشنیری و سوود وه رگرتن له بیروباوه ره کانی «ئیبینو ئاده م» و دیتنی به سه ر بردنی هه مه چه شه نه ... و... شتی ئه وتۆیی، هه یج کاریکی تایبه تی کردۆته سه ر ویزدان و ده روونی حاجی قادر؟ چ سوود و هیزیکی به و ویزدان و ده روونه گه یاندوه که ئه گه ر گه شته که نه بووبایه له خویندن و شاعیره ت و په ندی ئیبینو ئاده مه وه پینی نه ده گه یشت؟ ناخۆ ئه و حاجیه ی ئیمه ده یناسین که م و زیاد ی ده کرد ئه گه ر هه شت نو سالان به کوردستانی عیراق و ئیراندا نه گه رابایه؟ هه ر وه ک راوکه ر سه ره رای نیچیر گرتن له هه لمشتنی هه وای پاک و خواردنه وه ی ئاوی سازگار سوودی ته ندروستی وه رده گری که شتیکه غه یری نیچیر و یه که م مه به ستی راویش نیه، ئایا حاجیش وه ک ئه و راوکه ره له عه ینی گه شته که، بی خویندن و شاعیره ت، چ سوودی تایبه تی بی گه ییشتوه؟

وهرامی ئەم پرسیارانه، که بهراستی پرسیاره کان تیکرایان یه ک پرسیاری گهوره پیک دین، وهک دهبینی له لیکدانهوهی زیهنی و ژیریژی⁸⁵ بهیوهست به بنگه‌ی ماددییهوه سهه هه‌لدهات چونکه رووداوی گه‌شته که شتیکی بهسه‌رچوو و تیپه‌ریوه له دهست ئەو ئیحتیماله ده‌رچوه که ئاکامی نه‌بوونه‌که‌ی تا‌قی بکریته‌وه، تازه به تازه نا‌کری میژوو هه‌لکه‌ینه‌وه به‌ره‌و دواوه و سه‌رله‌نوئ ژیانیکی دیکه‌ی بی گه‌شت و گه‌رانی هه‌شت نو سالان به حاجی قادر بکو‌تینه‌وه هه‌موو رووداو و راستیه‌کانی تری ژیانی حاجیش وهک خویان به‌یئینه‌وه تا بزانی چ گۆرانیک له سه‌ره‌نجامی فکر و خه‌بات و قه‌ناعه‌ته‌کانی حاجی په‌یدا ده‌بی له‌چاو ئەوه‌ی که له واقیعه‌دا په‌یدا بوه و ده‌بزانی.

له ژوووری موخته‌به‌ر⁸⁶ دا ده‌توانین هه‌رچاره ماده‌ییک کهم کهین وه‌یا زیاد کهین له‌و عه‌مه‌لیه‌ته کیمیا‌یه‌دا که به ده‌ستمانه‌وه‌یه، ئەنجامی کهم کردن و زیاد کردنه‌که‌ش به چاوی خۆمان ده‌بینین، هه‌روه‌ها ده‌توانین ئەزموونی زیاد کردن و کهم کردنی ماده‌ی تا‌قی کردنه‌وه‌ی گیانله‌به‌ریش بکه‌ین به‌و جۆره‌ی ئاره‌زوئ خۆمانه، به‌لام رووداوی تیپه‌ریوه هه‌ر ئەوه‌نده گۆران و گۆرین و لی زیاد کردن و کهم کردنه‌وه هه‌لده‌گری که له کارگه‌ی فکرا به خه‌یال و لیکدانه‌وه و گریمانە (فرضیه) بیکه‌یت، ئەنجامه‌که‌شی هه‌ر ئەو ئیحتیماله ده‌بی که بریاره‌کانی ژیریژی ده‌یسه‌لمینن.

ده‌بینی خه‌ریکبو‌نمان به هه‌لستانده‌وه‌ی پرسیاره‌که و وه‌رام دانه‌وه‌ی، له سه‌ره‌تاوه تا ئەنجام، کاریکی لیکدانه‌وه و به‌ره‌می شیمانیه که ده‌زانی وهک تا‌قی کردنه‌وه‌ی ئەزموو‌گه و پرسیاری حساب نیه مه‌به‌سته‌که به‌ئیسپات بگه‌یه‌نی و ره‌خان بیده‌نگ کات. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ده‌بی به بیر خۆمان بی‌ئینه‌وه کاری زیهنی وه‌ها گه‌لیک جارن له لیکۆ‌لینه‌وه‌ی میژوویدا کراوه چ له‌باره‌ی رووداو بی چ له‌باره‌ی تاکه‌وه بی. له‌چهند نووسیناندا ده‌خو‌تیتته‌وه ئەگه‌ر ناپلیون هه‌روژمی نه‌بردایه بو سه‌ر رووسیا له‌ناو نه‌ده‌چوو چاره‌نووسیش به نیه‌ت ئەه‌ورووپاوه ئەوه نه‌ده‌بوو که له پاش تیشکانی دواجاری «ناپلیون» له شه‌ری «واته‌رلوو» هاته‌دی... گه‌لیک نووسه‌ری ئیسلام ده‌لین په‌روه‌رده‌بوونی پیغه‌مبه‌ر (د.) له نیوان قه‌بیله و ده‌شتوده‌ردا بوو به یارمه‌تیده‌ر له پیکه‌یتانی نه‌فسیکی بیگری و ده‌روونیکی به‌رفه‌هوان بو‌ی... میژووناسان ده‌لین ئەگه‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی «معتصم» خالوانه‌ تورکه‌کانی خۆی نه‌ه‌یتابان بو پاسه‌وانی ده‌ربار (بلاط) له دواترا

⁸⁵ ژیریژی: منطق. پیشتیش واتای ئەم وشه‌یه‌م روون کردۆته‌وه، ئەمجاره‌شیان به نیازی بیر هینانه‌وه‌ی دواجار وانا کهم نووسی وشه‌ی «شیمان» ش که نه‌ختیک دواتر دیته پیشه‌وه به واتای «احتمال» ه.

⁸⁶ موخته‌به‌ر: به‌کوردی «ئه‌زموو‌گه»

دەسلەڤتە ئۆزىكى تور كىيى لە دەربار و ناو خانووى خەلىفەدا پەيدا نەدەبوو كە بېتتە ھۆى نەمانى دەسلەڤتە خەلىفە خۆى... «معتصم» تور كى نەدەھىتان ئەگەر داىكى تور ك نەبوويايە. لەم جۆرە نەمونا نەى مونا قەشە كەردنى ئاكامى نەبوونى ھۆيە ك وەيا ھەبوونى ھۆيە كى تر گەلىك شتان دەخوینىتەو، تەنانت يە كىكى وە ك «عباس محمود العقاد» كە بەراوردى خەلىفەى چوارەم «علي ابن ابى طالب» لە گەل «معاوية ابن ابى سفيان» دا دەكات بەو ھەرازدى ناپى كە ھەر يەكەيان لە جىگەى خۆيدا سەير بكات، بەلكوو بە خەيال جىگەيان بە يە كترى دەگۆرپتەو و ئەنجامە خەيالپەكانيان قسە لى دەكات. ئەو ھى لە بېرم بى عىبارەتى «خالف بين كفتيھما» بەكار دىتتە واتە تا تەرازو كەيان بە يە كدى بگۆرەو.

بەراستى ئەو ھى دەبىيەين و دەخوینىتەو لە گوتە زۆر مەشورە پەرسەندووە كەى «حتمية» تەرزە فىل لەخۆ كەردنىكە لەلایەن كابرەى نووسەر و بېژەرەو كەوا بە شىوھىيەى ھۆشيارانە وەيا نېوھ نوستانە بەسەر بابەتى نووسىن و ئاخواتنە كەيدا دادەبەرت، ئىمەش وەك رېكۆردەر وەيا تووتى دووپاتى دەكەينەو.

«حتمية» ى پەر ئەفسون بەسەر ئەو رووداوانەدا دەسەپتەن كە تىپەرىون و بەسەرچوون و تازە بەكەس ناكەرى جار كى تر بىانداتەو بەر تەجرەبەيىكى نوپوھ تا بزانە ئاخۆ ئەم جارەش ھەر ئەو ئاكامە بەدەستەو دەدەن كە «حتمية» ى دواى روودان باسى دەكات ياخود شتىكى ئەوتۆ بەرھەم دىت دىمانەى حەتمى تەكە بەدرۆ دەخاتەو. ھەرچەند مومكەن نىھەمان رووداو دووبارە روو بداتەو، بەلام بابى ئەو ھى بتوانىن بىر يارىكى بە پىوانە و كىشانە لە بارەى «حتمية» ھە بدەين، رووداوى تر ھەن يەكجار خزم و ھاوچەشنى يە كىكى تەرى رابردو، ئاكامى ئەوتۆ بەرھەم دىتن چ خزمایەتى و ھاوچەشنى نەبى لەگەل ئاكامى رووداو تىپەرىوھ كەدا كەوا راستەوخۆ دەبىتە ھەلۆھشەنەو ھى سىحر و ئەفسونى ئەو «حتمية» پاك و پىرۆزە، بەلام لە ھەمان كاتدا مەيدانىكى پان و بەرىنى سەلماندن و نەسەلماندن دەمىنەتەو لەبەر دەستى كابرەى خاوەن «حتمية» كە بە ئاسانى لەلای خۆيەو رېنى نەسەلماندن لە غەبرى خۆى دەبەرتەو بەو ھەدا بلى ھەندى ھۆى كارىگەر وەيا زەرفى مېژوو بى وەيا سەرما و گەرما و نازانم چى لەمەيانەو بۆ ئەويان جوداواز بوو بۆيە ئەنجاميان وەك يە كتر نەبوو.

بە نەمۇنە دەلېم وا دەبى بەرەى سۆشپالىست لە ولاتىكى دواكەوتووى مەرلەو ھەرتىدا شۆرشىكى گروپفانە دەكەن و دەسلەڤت بەدەستەو دەگرن كەچى لە ولاتى پىشەساز و خاوەن تەكنىك و ھەموو كەرسەيىكى شۆرشى سۆشپالىست، بەرەى شۆرشىگەر ھەنگاوى كورت و شەكەت ھەلدەتتە لە بزوتنەو ھى بەرەو پىشەو ھەدا، بە ھەردوو رووداوى

سەر كەوتن و سەرنە كەوتنە كەش دەلەن كاری حەتمیە تی میژو، لە حالێكدا دەبوو حەتمیە تە كە بە پێچەوانە بوویا یە چونكە هەموومان لەو هەشتوین كە پەیکەری فەلسەفە ی سۆشیالیست هەلچەقیو هەسەر بەرەو پێش چوونی بزووتنەو هی پرۆلیتاری لە ئاكامی پەرەسەندنی صناعت و تەكنیكدا، ئەمەش قسەینكە هەزاران جار لێرە بەپێشەو هەگوتراو تەو بەلام من لێرەدا بۆ مەبەسی هەلسەنگاندنی «حەتمیە تی میژووی» هەزارو یەك بارە ی دەكەمەو هەبەر تیشكی خوێندنەو هی یەكێك لە رووداوەكانی ژیا نی حاجی كە گەشتیكی هەشت نۆ سالییە بە كوردستاندا بۆ ئەو هەل رێبازیكی بەرفەراخی لێكۆلینەو هی هەمە چەشنەدا بگەین بە كۆتایی ئەو لێكدانەو هەبا یە خدارە لە زیمنی باسی هەول و تێكۆشانی نیشتمانی پەرەو هی و كۆمەلەپەرەو هی حاجی قادردا. نابی لە رێی چاوبەستەكی گەپی «حتمیة» واز لە هەلسەنگاندنی تەجرەبە ی تاییەتی حاجی بینین لە مەیدانی گەشت و گەراندا هەر وەك نابی وازی لیبینین لە هیچ مەیدانیكی تردا. ئەو هی راستی بێ، من وا دەزانم ملكەچ كردنمان بۆ بریاری «حتمیة» بەو جۆرە دەرویشانە یە كە نووسەران خەریك لێ رابین، نزیكمان دەكاتەو هەو هی پێی دەلەن «مادیة الیة» چونكە كە ئەنجامی هەموو كاران هەر ئەو هی كە بوە رووبەر و هی ماددیەتیكی ئالی بێ پێچ و پەنامان دەكات چ تەئویلیكیش ناتوانی لەو رووبەر و بوونەمان وەرگریتەو بۆ لایەنیكی عیلمانی تر مەگەر تەئویلی زۆرە ملی وەیا خۆتەفرەدان.

ئەوانە ی باسی «حتمیة» دەكەن لە مەوزووعی وەك تیشكانی ناپلۆن و هیتلەر و هی دۆزینەو هی هیزی ئاتۆم وەیا سەرنە كەوتنی پارتی «محافظ» ی ئینگلیز لە دوای بردنەو هی شەری جیهانی دوەمدا، لە رووداوی حازر بە دەستدا بەلگە ی حەتمیە ت دیننەو كە ئەگەر رووداوەكان بە پێچەوانەش روویان دا با یە بەلگە ی حەتمیە تی ئەوانیشیان دەهینایەو. ئەو كەسانە ئەگەر راست دەكەن با داينەمۆی حەتمیە تە كە لە ئاست رووداوی دوارۆژدا بەگەر بینن و پیمان بلین چ دەقەومی و كە ی دەقەومی و بۆ دەقەومی و چۆن دەقەومی و چەند دەقەومی و بەچەند دەقەومی و لە كوێ دەقەومی؟ بەلام نەك ئەو قەومانە بەدیهیانە ی وەك داها تنی زستان و بەسەر چوونی پاییز و هەلاتنی رۆژ و ئاوابوونی مانگ كە مندالیش بەتەمایانە و چاوەنۆریان دەكات.

هەموومان دەزانین مرۆف لە پێشكەوتندا یە و گیروگرفتی ژیا نی لە زۆربووندا یە و ژمارە ی مرۆفان بەنێسبە تی ئەندازە یی تێهەلدەكشی و نەوت وشكایی دیت و گەلان بەرە بەرە بە مافی كۆمەلایە تی و نەتەوا یە تی و رامیاری و ئاینی... و هەموو شتیکیان دەگەن... ئەمانە و گەلێك شتی تری وەك ئەمانەش دەزانین كە دین و دەبن و روو دەدەن كە ئەگەر بیان نووسین دەبی زۆریان پێو خەریك بین، بەلام بەمانە و هەموو رووداویكی گەرە و گچكە ی

وهك ئەمانە يەك ئىنج بەرەو زانىنى «حتمية» يك نەرۆيشتوين فلسيک بينى. چ فەرقى زانىنى ئەمانە و زانىنى بوون و ژين و مردنى گيانلەبەر نيه که هيندەى بەرى دەستى خۆمان لىيان باخەبەرىن و دەزانين حەتمين. ئەوئى بايەخى هەيه لە زانىنى دواروژ و رۆوداوه کانى، ئەو شتانهن که «حەتمى» نين و لەسەر خەتى نيوانى بوون و نەبووندان، واتە لەوانەن بين يا نەبن، لە خۆيانەوه بەلايه کدا ناکەون بەلکوو شتيک وەيا کەسيک وەيا زەرفيک ديت و بەلاى بوون وەيا نەبوونياندا دەخات. بەراستى زانىنى ئەو شتانه نرخدارە که رۆودانپان حەتمى نيه چونکه لەم حالەتەى لەنگەرەستنى دوولانەى تەرازووى بوون و نەبووندا هەولى مروّف و زە کايە کەى و زانىنە کەى و فيداکارىە کەى بايەخى دەيى بۆ قورس کردنى ئەو دەستەيهى که سوودى تيدايە وەيا هەر نەبى بۆ نەهيشتنى قورسبوونى دەستە کەى تر.

پسپۆرە کانى کۆمەلايه تى و ميژوو و ئابوورى و سياسەت که خۆيان هەلەداوه بە پيشبىنى کردنى جوورى نوئى لە بەيه کتر کەوتنەوهى هيزە ئيمپرياليسته کان و سۆشياलिسته کان، هەموو جارانيش تيدا بە سەهوو دەچوون هەر بەجاريک چ مادەييکى خۆپيه لدانەوهيان لە دەستدا نەما که دوشمنايه تى نيوان هيزە کانى بەرەى سۆشياलिست گەيشته سنوورى لەشکەرکيشى و خويى يە کتر رشتن. بەراستى هەموو گوتەيىک بەسەر زمانيانەوه وشک بووبوو ئەگەر داخوازی مەسلەحەت ناچارى نە کردبان بۆ دۆزينەوهى شپه بابەتيک که بازاری پيشبىنى و وريئەى «حتمية» ي پى نيوه پر بکەنەوه.

هەرچونىک بى دۆزينەوهى «حتمية» لە پاش رۆودان وهک کەرامەتى ئەو شپخەيه که دەلین جاريکيان ولاغىکى سەرپەت لوشماندى، شپخيش بە کەرامەت گوتى ئاوى بدەن تينويه تى، گوتيان قوربان ئاو دراوه، گوتى ئاليکى بدەنى برسپە تى. که کا و جويان بۆ برد ولاغە که تى بەربوو خواردى مريدە کان واقيان ورما لەو هەموو غەيب زانىنەى شپخ...!!

لە دەفتەرى ژيانى حاجى قادردا گەليک لايەنى وهک «بەرەهەلستى کردنى شەعبەدە»، «گەشتى نۆ سألەى خويندن» هەيه جيى باس کردن و هەلسەنگاندى بى لە رووى دۆزينەوهى کار کردنيان لە پيکھيتناني ويژدانى حاجى و دەستنيشان کردنى ئەو ريبازانەى تيناندا بەردەوامى رۆيشتن بوو تا کوتايى ژيانى. ناواناوه بەدەم باس کردنى قوناغە جوداکانى حاجيه وه بەرەنگارى ليکدانەوهى ئەوتۆ بووين که نرخى «هەلکەوت» و واقيعى لە پيگەيشتن و فراژيى بوونى شەخسپە تى حاجى شى کردۆتەوه، وهک ئەوئى که کۆيى بوونى حاجى دەخلى بوە بەسەر هەلکەوتنى حاجيه وه بەو مانايە که ئەگەر حاجى لە شوپتيکى پيشکەوتووى وهک کۆيهى ئەوسادا نەهاتبا جيهانەوه لەوانە بوو بۆى نەلوئى ئەو شپوازه لە

رەفتار و گوڤتار و کرداردا بگريته بهر که له واقيعدا گرتييه بهر و ئەنجامه که شي پەيدا بووني
ئەو حاجييه نيشتيمانپەرورە بوو که دەزانين له سەردەمی خۆيدا نه تاکی هەبوو نه تاکی
وەک خۆشي بەدوادا هات تاچەندين سال دواي مردنی، هەر وەها ئەو هوش گوترا که وا له
هەمان ريبازەوه مەلای گەورە بوو به پيشکەوتوو ترين مەلای کورد، ئەگەر نەلیم هەموو
مەلایيک، تا ئەو هی له گەلیک مەیداندا حاجی قادری بەجی هیشتو.

نووسەر من بێم یاخود کەسیکی تر بێم له سەریه تی پێوهندی نیوان مرۆڤ و دەورو بهرە که ی
دەرخات، ئەو بایه خەش که پێوهندییه که هەبیه له چۆنیه تی رەفتاری مرۆڤه که دا بخاته
جینگه و بارستی راست و دروستی خۆیه وه له تابلوی شەخسیهت و دەروونی مرۆڤه که و
له هەموار کردنی ریگه ی رەوتی بهرە و چاره نووس.

بێ ئەو هی جارێ وەرانی ئەو پرسیارەم دا پێتەوه له باره ی راده ی تهئسیری دوشمنایه تی
حاجی و شیخ نه بی له پیکهتانی قەناعه تی قوول و یه کجاری حاجی قادر دژی شەعبه ده
به تیکرای، ئەو هەندم گوت که ئەم دوشمانایه تییه به هانه ییکی باشی به دەست حاجییه وه دا له
کۆبی راگۆزیت بهرە و تور کيا، دیاریشه ئەم راگۆزیتنه ی چەند تهئسیری بوو له کرانه وه ی
پێته ندازه و بیسنووری فکری نیشتیمانپەرورە بی حاجی. تۆ سەیر که رووداو له چەند لاوه
دەتوانی کاریگەر بی، چۆنیش مومکینه ئەنجامیکی لابه لای رووداوه که گەلیک گرتی بی له
ئەنجامیکی یه کسەری رووداوه که. لەم به سەر هاته ی دوشمنایه تی نیوان حاجی قادر و شیخ
نه بی راگۆزیتنه وه ی حاجی بۆ ئەسته مبول که ئەنجامیکی لابه لای دوشمانیه که یه گەلیک
گرتی له رەگ داکوتانی زویر بوونی حاجی له شەعبه ده که به رهه می یه کسەری
دوشمنایه تییه که یه له رووی ئەو وه که پیکهتانی هەستی کوردایه تی خەست و خۆل لای
حاجی به ند بوه به و راگۆزیتنه وه، چونکه مه علومه قوول بوونی رەگی دژایه تی شەعبه له
ناخی نه فسی حاجیدا نه یده گە یاند به پله ی کوردایه تی و هۆنینه وه ی شیعی سیاسی ئەگەر
هەر له کۆبی مابایه وه.

ئەم پێشه کیه و درێژه پیدانه ی روونکەر وه بهر له چوونه ناو لیکۆلینه وه وه، هه ولدانیکه له
منه وه بۆ راکیشانی هۆش و سرنجی خویته ره وه ی کورد به ره وه ئەو شته گرنگانه ی که
پێوه ندیان هه یه به حاجی و شەخسیهت و ویزدان و خەباتیه وه، به ده گمه نیش نه بی له
دیراسه ی نووسه رانی کورد له باره ی کەسیکی وه ک حاجی قادر وه بایه خی پێنه درا وه هەر
ده لپی به لای ئەو نووسه رانه وه مرۆڤ شتیکه و رووداوه کانی ژیانیش شتیکی سەره به خۆی
دوو له ون. ئەم تینه خویته ندنه وه ی به سەر هاته ی تاک له ویزدانی تاکه که دا پتر پێشه ی ئەو
نووسه رانه یه که به زاھیر خویان به لای شی کردنه وه ی ماد دیدا ده شکینه وه چونکه ئەوان

ھز بەو دەكەن تین و تاوی دەوروبەری ماددی کاریگەر بووی لەو ویزدانەدا، بەمەشدا
 ئاگایان لەو دەبرێ کە دەوروبەر کۆمەڵیکە لە شتی وەک تەجرەبە ی تاییەتی تاکە کە.
 تەجرەبە ی تاک ھەر ئەوەندە ی نوقسانە بییتەو دەوروبەر بۆ تاکە کە کە ھی جیرانە کە ی
 نیە و ھی خۆیەتی واتە ئەگەر تەجرەبە ی شەخسی «ئازاد» ھی تاکە کانی تری کۆمەڵ
 بوویایە بەلای نووسەرانی ماددیەو بە دەوروبەر و واقع حساب دەکرا. وا دەبی لە
 پەراویزیکی گشتی نووسیندا دەوریکی تەجرەبە ی شەخسی و تەئسیری لە کۆمەڵدا وەیا لە
 چارەنووسی تاکدا دانی پێدا دەھێنێ بەلام لە کاتی باس کردنی شەخسدا تەجرەبە کە
 بەلاو دەنرێ و شەخسە کە دەدریتەو بەر تین و تاوی واقعەو، وەک ئەو ی من بێم لە
 نووسیندا بلیم رووداوی تەجرەبە ی شەخسی کاریگەرە لە ژیان و چارەنووسی تاک بەلام
 کە ھاتمە سەر لیکۆلینەو لە «ھارون الرشید» قسە کە ی خۆم بەلاو بنیم و بە ھاروونە
 رەشیددا بیمە خواری بی ئەو ی چ پێوەندیکی تەجرەبە ی شەخسی ئەو تیبخوینمەو بەو
 رەفتارانە ی کە رووبەرە ی میژوو یان رەش کردۆتەو. تا ئیستا بە زۆری کە لە بارە ی ئەدیب
 و پیاو ناودارە کانی کوردەو نووسراپیت، نووسینە کە وەک دەور کردنەو ی رۆژە کانی ھەفتە
 و مانگ و سالا کانی ژبانی بو. ھەر چۆن دەگوترێ شەمو بەدوای ھەینیدا دیت و یەک
 شەموش دەکەوتتە پیش دوشەموەو، ھەر وەھاش لە باسی شاعیریکدا دەخوینتتەو فلانە
 سال لە تۆزواو لە دایک بو، لە توزخورماتوو قوتابخانە ی سەرەتایی تەواو کرد، فلانە سال
 ژنی ھیناو چو بۆ حج دوایی بەسەر نەخۆشیە کی قورسدا گیانی سپارد... شیعری دەگوتن تا
 مرد، زۆریش تووتی باز بو، ناوناوہش دەچوہ راو... ریشی بە مەکینە دەتاشی میژەرە کەشی
 گورزەوھۆن دەخستە سەر تۆقەلە ی سەری ھەتا بشلێ خەوی سووک بو.

ئیمە ئەگەر لە لیکۆلینەو ی باسی حاجی قادردا وەک ئەو ریکۆردەرە بین کە راستییە
 سادە کان و ھەلبەستە پارێزراوہ کانی لی بداتەو شتیک دەکەین لە سەرەتاوہ بیلزومە چونکە
 ئەمانە شتی زانراو و قسە لیکراو و دەگاسن کراویشن. ناوناوہ بیک کە نووسەرێک وستبیتی
 لە گۆشە ی نیگاییکی تاییەتی خۆیەوہ رایە کی نوێ لە بارە ی یەکیک لە رووداوہ کانی
 بەسەرھاتی حاجی پیشکەش بکات، ئەویش بە ھۆی نەبوونی دیراسە ی قوول و وردی لێرە
 بە پیشەوہ لە بارە ی سەرلەبەری باسی حاجی و ئەو رۆژگار و واقعە ی ئەو ی تیدا ژباوہ لە
 گۆشە ی تاییەتی خۆشیەوہ بە سەھو چوہ وەیا سەر روو رویشتوہ وەیا گەلیک راستیی
 گەورە و گرنگی شینلاوہ. نمونە ییکی ئەم حالەمان لە بەشی یەکەمی «حاجی قادری کۆبی»
 دا دیت کە زانیمان نووسەرێک لە ئەنجامی پەلە کردن لە دابڕینی حوکمی نەزەریە بەسەر
 واقعەدا حاجی قادری گەیانە ئەستەمبۆل بیست سال بەر لەسەفەرە حەقیقە کە ی، ھەر وەھا
 کردیشی بە خزمەتکاری دەرەبەگ لە ژبانی پیش سەفەرە کەیدا کەچی لە ھەموو ئەو
 ژبانەیدا تاکە یەک قەصیدە ی پینج بەیتی ھەیه، بە پینجەوانە ی بریاری نەزەریە.

لەم نەمایشتەى رابواردنە كورتهى حاجى لە كۆيى بەدوا گەشتى خويىندىدا دوو رووداوى بەرچاوى بەسەرھاتى حاجىم خستە بەر تيشكى ليكدانەووە، يەكەمیان گەشتى نۆ سالى خويىندى فەقييەتى، دوەمیان دوشمنايەتى شەعبەدە و تەئسىرى ناكوكى نيوان حاجى و شەعبەدەبازىكى وەك شىخى ماويليى لەو دوشمنايەتەدا.

لە ئاست دژايەتى حاجى لەگەل شەعبەدەدا گوتم دواتر وەرەمى يەكجارەكى پرسيارەكە دەدەمەووە تا ئەو كاتەش خويىنەر لەلای خۆيەووە بيريىك لە باسەكە دەكاتەووە و ئەويش وەك من، كەم يا زۆر، خەريكى پيىكەينانى وەرەمىك دەبى كە لەگەل پرسيارەكە بگونجيت.

پرسيارى تاو و تەئسىرى گەشتى خويىندى حاجى بە كوردستاندا دەبى ليرە لىي بدويين چونكە ئەوئەندەى بە خەيالمدى بيت بار و وەزەيىكى باستر و لەبارتر لەم جيگەيە، بۆ ئەو ليدوانە پەيدا نابى بە تاييەتى دواى ئەم ھەموو پيشەكى و پرسيار و روون كردنەويە كە بەينيىكە خۆم و خويىنەرى پيوە مەشغول دەكەم.

تاي گەشتەكە خۆى لە خويىدا بى تىخويىندەووەى فەقييەتى و مەلایەتەى كە لەگەل گەشتەكەدا بە يەكەووە بەستراونەتەووە، چ دەورينكى تاييەتى ھەبوە لە پيىكەينانى شەخسيەت و ويژدان و قەناعەتەكانى حاجى كە دەزانين لە قوناغيى دواتردا سەرلەبەريان بوون بە مالى بى ھاوبەشى كوردايەتى؟ دەبى لەم ليكولينەووەيەماندا كە تازە بە تازەى دەكەين گەشتەكە و خويىندەكە لەبەر يەكتر بترازيئين و گەشتەكە لە حيسابى خويىندن دەرباويژين وەيا بە پيچەوانە خويىندەكە لە حيسابى گەشتەكە دەرباويژين و نرخی تاكە ماكى گەشتەكە دەرخەين كە راستەوخۆ بە تەنھا كارى كرديىتە سەر ھەست و نەستى حاجى. خويىندن بۆ خۆى ماكيى سەرلەبەخۆيە و سەرچاوەى شاعيريەت و روشنيريى حاجى قادەرە كە زوربەى لايەنى نرخی مەعنەويى حاجى لەووە ھەلقوليۆ، بەستراونەووەشى بە گەشتەكەووە رووكەشى و سەراوہ لەو رووہ خويىندەكە بە گەشت و بى گەشت لە ئيمكاندا بوە، بە تاييەتى كە دەزانين سەرەتاي خويىندى حاجى بۆ ماوہى چەندين سالى لە كويى بى گەشت و گەران بوە، تەنانت مەيلەو ساغمان كردهووە كە راگويستنى حاجى لە گورقەرەجەووە بۆ كويى لە بنەرەتدا بە نيازى خويىندن بوە. كەواتە لەوانە بوو حاجى ئەم گەشتەش نەكا و خويىنديشى تەواو كردبايە. كاتيك بەيەكەووە بەستراونەويان بايەخى دەبوو ئەگەر حاجى لەم گەشتەدا بوى ريىك كەوتبا دەستى بە خويىنديكى وەھا راگەيشتبايە كە لە بارينكى تردا دەستى پيى نەگا ئەو خويىندنەش وەھا تاييەتى بووبايە ريبازينكى نوپى ئەوتوى فكر و باوهرى نابايە بەر حاجى كەوا نە بى ئەو گەشتە بەھاتايە بەرى نە بى ئەويش حاجى ئەو بووبايە كە ھەيە.

لەم نووسینەدا (بگەرێتو بەرگی دوهم) هەلکەوتی ئەوتۆمان لە ژبانی حاجی قادردا هەلسەنگاندووە کەوا بە بەریه‌وه هەبوە چەند و چۆنی تەئسیرەکە ی لێ بکۆلرێتو بە دیارخستنی جووری کارتیکرانی گیانی حاجی قادر لە نوختە ی نیگای کوردایەتیەوه وەک بە درێژی لە بارە ی بیروباوەرەکانی مەلای ئیبینو ئادەم دواين و ویستمان کاری ئەوان لە گیانی حاجی قادردا بدۆزینەوه.

بەر لەوه بەپێی بۆچوونی خۆم بکەومە سەر لیکۆلینەوه لە تاو و تینی گەشتەکە بۆ ناو دل و دەروون و قەناعەتەکانی حاجی، دەبێ شتیک روون کەمەوه لە بارە ی ئەم گەشتەوه نەک لە رووی تەئسیری لە حاجی، بەلکوو بە پێچەوانە لە رووی دەخلی نەفسی حاجی بەسەر روودانی گەشتەکەوه. ئایا ئەگەر ئەو خەسلەتە ی خورتی و سەرکەشی و بە خۆنازی و رێژ لەخۆنای وەها بەهیز نەبوویایە گەشتیکی نۆ سألەنە ی بە غەریبی دەگرتە بەر؟

وا دەزانم نە!!

هەر وەک لە سەرەتاکی ئەم بەشە ی نووسینە کەمدا باسم کرد حاجی قادر بەهانە ی پەیدا دەکرد بۆ بەردەوام بوون لەسەر خۆتندنی دوورەولات و غەریبی. حاجی نەیدەویست بگەریتو بە بێشکە و مەفتەنیک کە خاوەنی هیچ شتیک نیە تێیدا وەک پالەوانە ی دیوار بیداتە بەر بەژنە کەلەگەتە سەر کەشەکە ی نەفسە زلەکە ی تاکوو بە گەردەنکیلی و بەسەر پێیانەوه ی راگریت، هەر بۆیەش بوو، وەک گوتم، کاتییک کە ناچاری گەرانەوه بوو بۆ کۆیی خیرا لێی دەرچوو و خۆی هاویشتەوه باوەشی غەریبیکێ تازەوه کە بەراستی سەرلەنوێ ئەو عەیبانە ی هەژاری و بێمالی و بێ هیچ شتی بۆ حاجی شاردهوه کە بە عادەت لە حالی نیشتەجێ بووندا ناشریتەوه و لە مرؤف دەبن بە کەمایەتی و جێی بەخۆدا شکانەوه. کە ئەم بۆچوونە راست بێ، وا دەزانم هەموو لیکدانەوه ییکی ریکوپینیکیش بەراستی دەزانن، گومان لەوهدا نامینن کەوا حاجی قادر لە سەرەتاوه بە هۆی پالەپەستۆی نەفسە خورتە سەرکەشەکە یهوه ملی لە مووییک باریکتر بوو بۆ گرتنەبەری گەشتی دوور و درێژی خۆتندن چونکە ئەو هیزە ی وای کرد درێژە بە خۆتندنەکە ی بدات و دواتریش خیرا لە کۆبە ی ترازاند، هەر خۆی بوو لە پێشەوه ئۆقرە ی لێ هەلدهگرت لە ژبانیکی سەر کزەلانە ی هەژارانە ی ناو قەوم و خویش و ناسیاواندا. حاجی کە نەیدەویست لەبەر هەژاری و بێدەستی بێتەوه کۆیی، دوا ی هاتنەوهشی تەحەمولی نەکرد بە بێدەسەلاتی لە کۆیی بمینیتەوه، هەر خۆشی بوو زووتر بە بەهانە ی خۆتندن مالاوایی لە کۆیی کرد. نەچوونی حاجی بۆ گەشت و گەرانە ی خۆتندن شتیک بوو دژی جۆشی هەناو و تەکانی نەفسی. کاتییک دەشیا حاجی لە کۆیی بمینیتەوه ئەگەر ئەویش وەک خەلفی تر رازی بووبایە بەو لوقمە یه ی

قەدەر دەيخستە كەشكۆلە شكاوۋە كەپەوۋە، ۋەيا لە سېبەرى برا گەورەيىك و دەولەمەندىكىدا نوپىنى چاۋچىنۆكى و چاۋشۆرى رايەخستيا و قسەى پانكە پانكەى چەور و لووسى لە ديوەخاناندا كەردبايە و سەلەۋاتى بۆ چاكە و سەدەقەى خىرەومەندان لى دابايە.

پوختەى قسەم لېرەدا ئەوۋەيە. ئەگەر حاجى سەفەرى خويىندىنى دوور و دريژى نەگر تبايە بەر، دەبوو جەلەوى نەفسە سەر رەقەكەى بەرە و دواۋەى سروشتى خۆى بادابايەوۋە بۆ ناو شكەفتى «دابىن بوون و قەناعەت و ملكەچى» لە كەچەخانويىكىدا بە ديار ژن و خيزانئىكى ھەناسە ساردەوۋە دەستى لە ئەژنۆيان ۋەرھيتابايە. ئەويش ۋەك ھەزاران بېدەسەلات و ھەزارى كۆيى بووبايە دلۆپىكى بىن رەنگ و سەنگى دەرياي بېدەسەلاتى و ھەزارى، بەمەشدا ھەر لە سەرەتاۋە دەبوو بە نامزەدى بېتتاۋى و نەناسراۋى و ھېچ لەدەست نەھاتوويى، واتە نايى بلىم ناۋى لە ميژوو دەسرايەوۋە چونكە ناۋى نەدەبوو تاكوو بسرېتەوۋە.

كەۋاتە گەشتى خويىندىن تاكە يەك رېيازى رەفتارى رېز لەخۆ گرتن بوو لە پېش حاجىدا چونكە ھەموو رېيازىكى تر كە بە بېردا بېت چرا و بلىسەى نەفسى حاجى قادرى تېدا دەكوژايەوۋە، كەچى بەردەوام بوون لەسەر خويىندىن بەدەم گەشت و گەرئانەوۋە لە دوو لاۋە بارە شلۆقەكەى بۆ راست دەكردەوۋە. يەكەم راست كەردنەوۋەى بارەكەى لەوۋەدا بوو كە رزگار بوو لە كوژانەوۋە. دووم لەوۋەدا بوو كە خستىيە سەر روونبوونەوۋە بەو زانستانەى كە ئەوسا دەستى خويىندەۋارى پى رادەگەيشت. ئەم راستىيانە كە بە لىكدانەوۋە بوۋمان دەردەكەوت، لە ھەموو ھەنگاۋىكى حاجى بەدى دەكرىن، بە نمونە دەلېم دىتمان (لە بەرگى يەكەم) حاجى بە ھاۋرېتايەتى حاجى مەلا عەبدوللا بۆ خويىندىن چوونە بالەكەتى، دواى پېنج سالان حاجى مەلا عەبدوللامان لە كۆيىن دېتەوۋە ژنىشى بۆ ھاتبوو كەچى حاجى جارى تا چوار سالى تىرىش لە كوردستانى ئىران خۆ بە خويىندەوۋە خەرىك دەكات، ديارە ئەگەر حاجى قادرىش حال و بارىكى گوزەران و دابىن بوونى شك بردبايە ئەو شەرە دوور و دريژەى بە خويىندىن نەدەفرۆشت.

بەلى بىگومان، گەشتى خويىندىن بىريارى جووتە عامىلى كاريگەرى «نەفسى سەر كەشى حاجى و داخۋازى دەوروبەر» ھەكەى بوو. ئەو حاجىيەى كە ئىمە دەيناسىن، لەو زيانە ناگزوورەدا كە باشى لى شەرەزايىن، دەبوو چەند سالان خەرىكى گەران و خويىندىن بى. مۆرى چارەنۋوس لەو گەران و خويىندەى حاجى قادر درابوو. ئىستا كاتى ئەو ھاتوۋە لايەنى تاو و تەئسىرى گەرئانەكە لە ناو دەروونى حاجىدا بدۆزىنەوۋە، ئەگەر چ تاو و تەئسىرىكى تايبەتى خۆى ھەبوويىت لە ناو ئەو دەروونەدا.

خوینەر وا نەزانی ئەم باسە نەفس کورت و کەم مەودایە. هەر ئیستا دەبینیت، ئەگەر لە هەموو لاییکەوه پیاوانە و کیشانەیی لە گەلدا بکریت، ئەویش بایی خۆی چ گۆمیکە.

منیش نەلیم لە خۆوه دیارە تاو و تەئسیری رووداو لە نەفس و دەروونی مرۆڤدا شوین پەنجەییکی بەرچاو وەیا نەهینی بەجی دەهیلێ لەوانەیی دەتوانین پێیان بلین شوین پەنجەیی مەعنەوی نەک پاشماوەییکی ماددی کە دەست هەستی پێ دەکا وەیا گۆی دەبیسی وەیا سەنگ و رەنگی هەیه. رووداو کە کار دەکاتە سەر دەروونی مرۆڤ، لە حالی عادەتیدا، تین و تاووەکی وەک گەرمایی خوین وایە کە دەزانین هەیه بەلام نادیتریت و سەنگ و پانایی و درێزایی نیە. رووداو مریشک نیە تین و تاووەکی وەک هیلکە بە دەست بگیریت، هەر بۆیهیشتە ئەو تین و تاووی لە رووداویکی نەزانراووە ماییتەوه زۆر بەزەحمەت هەستی پێدەکریت لە حالیکدا ئەگەر رووداوە کە لەبەرچاوان رووی داویت وەک ئەووی کە یەکیک لە ترسان دەشیویت و خەلق بە ترسەکی دەزانن شیوانەکی دەبیته شتیکی مەفهووم.

کە بمانەوئ شوین پەنجەیی گەشتی نۆ سالی خویندن لە نەفسی حاجیدا بدۆزینەوه دەبی بگەریین لە ناو گوتە و شیعەر و کردەوهکانی، دەنگدانەوهی بییهین وەیا دروشمی ببینن. ئەم بەدوادا گەرانەیی «دەنگدانەوه و دروشم»، سەرەرای زەحمەتیکی کە تێدایە وەک لە هەموو کاریکی عەقڵیدا هەیه جاریکی تریش بە زەحمەتتر دەکەوی لەویدا کە دەشی تین و تاوی رووداو لە دەرووندا ئاکامی هێندە ورد و نەهینی پەیدا بکات کە هەست پێ کردنی یە کجار ئەستەم بی، وەیا کە بۆرە هەستیشی پێ کرا لەوانەبی هەر بایی ئەو بی خاوەن هەستە کە خۆی بەشیوینیکی لیل پێی بزانی و نەتوانی بە خەلقی رابگەنیت یاخود ئەگەر راشیکە یاند پێیان بسەلمینیت.

بەراستی زۆر جار لە زیهنکارییدا مرۆڤ پێویستی بە ئالەتیکی زیده هەستیاری پێزانین هەیه وەک ئالەتی «سیسمۆگراف» کە لەرزینەوهی زەوی تۆمار دەکات. جاری وەها هەیه لەرزینە کە ئەوئەندە بیهیزە کە ئەگەر دەجارانیشی بەهیزتر کەیت مرۆڤ بە بی ئالەتی «سیسمۆگراف» هەستی پێ ناکات. یە کیک لە نمونەیی وردی و هیمایی و ناسکی و تەنکی ئەو تەرزە هەستەیی کە دەبرینی وەیا رابگەیانندی بۆ خەلق کاریکی ئەستەمە، تاییه تییکە لە هەندێ هەلبەستی «نالی» دا کە لەوانەیه تەنها بەر پەنجەیی هۆش و زیهن بکەویت و نەخریتە ناو چارچیووی وشەوه. ئەووی ئیستا خەریکم لێرەدا بۆ مەبەستی روون کردنەوه بیخەمە سەر کاغەز، هەرگیز لێرە بەپێشەوه رپم بە خۆم نەداوه بیخەمە بەر گویی گویگرەوه نەوه ک ئەرکە کەم بیته ماندوو بوونی بیسوود وەیا، لەوئەش زیاتر، گویگری پێ گومانایی بکەم لەویدا ئاخۆ قسەکانم باسی حەقیقەتی ناو بەیتە کە دەکەن وەیا هەزەیانێ

دهروونی خوّمه له بهیته که ی به دهنگ دههینمه وه. ئەوهی راستیش بی هه مان ترس لیره شدا سواری شانم ده بی چ له ئاست بهیته که ی نالیدا بی و چ له ئاست گه شته که ی حاجی قادردا بی، چونکه قه لّم له زمان ئازتر نیه بۆ نه خسه کیشانی جووله ی دهروون.

بهیته که ی نالی زۆری به به ره وه هه یه تا به ته واوی ئەو ناسکی و هیماییه ی من مه به ستمه بۆ بهرچاوی بینهر ئاشکرا ده بیت، من لیره دا یه کجار به کورتی له سه ری ده رۆم. نالی ده لی:

بۆ شه هدی که لامت که به ئیشرابی له طافه ت
«لذة» ده گه یینی به دل و ده نی موخاطه ب

راسته واتا که ی ئەمه به: بۆ ههنگوینی قسه ت که به پاراو کردنی نازکی، له زه ت به دل و ده نی «دهن زار» ئەو که سه ی قسه ی له گه لدا ده که ی ت، ده گه یه نیت. «که لام» له زاره وه ده ردیت، که به نازکی پاراو کرا جینی خو یه تی تامه که ی بگاته زاری یه کینکی تر که رووی قسان له وه. دیاره تاودانی که لامه که به نازکی وای لی ده کا تامی بگاته زاری «موخاطه ب» وه ک ئەوه ی که لپوه کانی ماچ کرد بیت. گه یشتنی له زه ته که به دل، که گه یشتنیکی مه عنه وی وه یا له زه تیکی مه عنه وی بیت شتیکی عاده تییه، به لام دلش لیره دا خه ریکه هه ستی شیرنایی راسته قینه ی که لامه که بکات نه ک هه ر خو شیه مه عنه وییه که ی، به هۆی ئەو تیرا بوونه ی به نازکی و «له طافه ت». ئەگه ر له رپی ئەم واتایه به رفه وانده دا خو ت به به یته که وه خه ریک که ی ت با شتر ده توانی قه ناعه ت بیینی به مومکینبوونی گه یشتنی شیرنایی ههنگوینه که «به دلی موخاطه ب» له ئاکامی تیکه ل بوونی «له طافه ت» له گه ل ههنگوینه که. من له م قسانه دا ری بۆ شتیکی تر خو ش ده که م که ئەوم مه به ست بوو له پیشه کی روون کرد نه وه که م دا. ده مه وی ده ست بۆ لایه نیکی هیمایی واتای به یته که درێژ که م که ده زانم زه حمه ته به رده ست بکه وی ههروه ک گوتم زه حمه ته تین و تاوی گه شته که ی حاجی به ره هه ست بکه وی.

سرنج له وشه ی «لذة» بگره که پیتی «ذ» تیدا گوشراوه و نیوه ی وشه که پیک دیتیت واته دوو پیت له چوار پیتی وشه ی «لذة» ئەو «ذ» هیه. ئەمه ت له بیر بی. ئەمجار سرنج له ههنگوینی که لام بگره که وا به هۆی پارا بوونی به «له طافه ت» وه ها شل ده بیته وه خه ریکه به ره وه مه عنه وییه ت ده روات به تاییه تی که ههنگوینه که هی «کلام» له که لامیش خو ی ماددی نیه و مه عنه وییه.

شه هه د به «دهن زار» تام ده کری، به لام که شه هه ده که هی که لام بوو به له طافه تیش ئاو درا بی لینی ده وه شیته وه به «دل» یش تام بکری.

ئەم جارەيان سەيرىكى وردى ئەم شىۋەيە بىكە كە مەبەسى بىنجىمە لەم قسانەمدا:

«شەھدى كەلام» شل كرايەو بە پاراوبوونى بە «لەطافەت».

ئەم شەھدە كەلامەي پاراوكراو بە لەطافەت «لذذة» دەگەيەنى بە... دەنى موخاطەب. عىبارەتە كە «گەياندن» ى تىدايە كە دە كا راگوپىستى شت. لەمەو ئەگەر لە وشەي «لذذە» ەو شتىكى قابىلى راگوپىستن بىەين بو «دەن» كە ئەوئىش پىتى «ذ» ە، وشەي «دەن» دەبىتە «دەن» كە ئەوئىش ەك «دل» لە تامى مەعنىۋى «شەھدى كەلام» سوود ەردەگرىت. بەمەدا: دل و دەن ەردووكيان ەك يەكتر لە تامى ماددى و مەعنىۋى شەھدى كەلام سوودمەند دەبن. واتا ەئىمىيە كەي كە من مەبەستە و دەزانم بە قسە و نووسىن پىم دەرنابرى، ئەو ەردەگەرەنە مەعنىۋىيەي وشەي «دەن» ە بو «دەن» لە رىي پەرىنى نوقتەي «ذ» لە وشەي «لذذة» ەو بو لاي پىتى «د» لە وشەي «دەن» دا.

ئەم جۆرە ەئىمىيە زىدە بزر و شرايەو ە ناوناو لە شىعر و رەمزدا، بەتايبەتى لە بەرھەمى سورپالىدا، پەيدا دەبى و خوتنەرىش ەك من بەسەرياندا كەوتو ە كە ئىتر پىي ناوى چى ترى بەدوا بىكەوم، ەرد ئەوئەندە دەخەمە سەر قسەكانم كە دۆزىنەو ەي تىن و تاوى رووداو ەيا زەرفى تىپەرىپو لە ەئىمىيە كەردە و گوتەي خاۋەن تەجرەبەدا يەكجار زەحمەتتە لە زانىنى ەئىمىيە شىعر و پەيكەر و ەممو ئەو شتە زەحمەتانەي حازرن لەبەر دەستدا و لىك دەدرىتەو ە. من لە ەئىمانەو ەي نمونەي شىعەرى نالى مەبەستم بەرچاوخستنى زەحمەتى ئەو كارەي نەئىنى دۆزىنەو ە بوو كە دەشزانم خوتخوتەي دلەم ئەو نەبوو لە شى كەردنەو ەي بەيتە كەدا خستە سەر كاغەز لەگەل ئەمەشدا دۆزىنەو ەي تەئسىرى گەشتە كەي حاجى لە دەروون و وىزدانى حاجىدا گەلىك لە زانىنى ەئىمىيە ئەو بەيتە ئەستەمترە.

ەردچۆنىك بى و چەندىكىش زەحمەت بى پىۋىستە ئەم لايانە باس بىكرىت و لىي بىكۆلرىتەو ە، ەك من لىرەدا خەرىكى دەبم، دوورىش نايىنم لىكدانەو ەكانى من يەكىكى ترى ەك خۆشم بىخاتە سەر ئەو تەرزە رىبازەي زىھنكارىيەو ە لە مەيدانى ەك ئەم مەيدانەدا، ئەگەر ئەمە روو بدات ئاكامىكى خۆش و سوودمەندى حىساب بۇنەكراو لە كارەكەي منەو ە دىتە ناو خەرمانى رۆشنىرىممانەو ە.

تاو و تەئسىرى گەشتە كە ەندى ئاكامى ئاشكرائى ەيە لەوانەي بى لىوردبوونەو ەي بە ئەرك مەيلە بە خىرايى دىتەو ە ناو حىسابەو ە. خوتىندنەو ەيىكى سەرىپىي دىوانەكەي حاجى، لىرە و لەوى، گەلىك دەنگدانەو ەي ئەو گەشتە دەخاتەو ە بەر گوتى گوتىگرەو ە. لە دوو بەشى يەكەم و دوەمى ئەم نووسىنەدا ناوناو بەپىي داخوازى جىگە نمونەي شىعەرى حاجى

هینراونهوه که زاده‌ی گه‌شته‌کهن واته‌ئه‌گه‌ر گه‌شته‌که نه‌بوویایه‌ئه‌و نمونانه‌ش نه‌ده‌بوون به‌خویان و راگه‌یاندنه‌کانیانه‌وه. یه‌کیک له‌و نمونانه‌ئه‌و چهند به‌یته‌بوو که ناوی سی شاعیری جه‌ربه‌زیان تیدا هاتوه «مه‌لکه‌قۆر، حیماری، کیسه‌شکه‌ل». له‌به‌شی دوه‌مدا، به‌پیی توانا، بۆ خویته‌رم روون کردۆته‌وه که ئه‌گه‌ر هاوړیی خویندن و وه‌فاداری بۆ ئه‌و هاوړییه‌تیه له‌نیواندا نه‌بوویایه‌رنگ بوو حاجی قادر وا به‌راشکاوی پیندا هه‌لنه‌گوتبانایه له‌حالیکدا ئه‌و له‌و به‌یتانه‌دا دان به‌بیعاری و به‌دناویاندا دیتیت. بۆ مه‌به‌ستی بیرخستنه‌وه لیره‌دا به‌یته‌کان ده‌نوسمه‌وه شتیکی تازه‌شیان لی هه‌لدیتنجم که پیوه‌ندی به‌م باسه‌ی ئیره‌وه هه‌یه:

مه‌لکه‌قۆر و حیماری کیسه‌شکه‌ل
«قس من اسمائهم ولا تسئل»

شعیریان جوانه به‌س نیه کوردن
گه‌رچی به‌دناون و گه‌لی وردن

به‌فیدایان ده‌که‌م صه‌د «ابن یمین»
چونکه ده‌ربه‌ستی غیره‌تی کوردیین

له‌به‌شی دوه‌مدا گوتومه حاجی له‌م له‌سه‌ر کردنه‌وه‌یه‌دا سه‌ره‌رای «ده‌ربه‌ستبوونی غیره‌تی کوردی» هاوړییی و وه‌فادارییشی ره‌چاو کردوه. لیره‌دا ده‌لیم ئه‌م ده‌ربه‌ستبوونه‌ی غیره‌تی کوردی که ده‌یکاته‌بنگه‌ی له‌سه‌ر کردنه‌وه‌یان، شتیکه حاجی قادر له‌کاتی به‌یه‌که‌وه خویندن‌ی باله‌که‌تیان له‌وانی دیتوه، شته‌که‌ش بیگومان له‌پیش هه‌موو شتیکیدا هه‌لبه‌ستنی شیعه‌ به‌کوردی، به‌لام وا ده‌زانم به‌ولای شیعی کوردییه‌وه ره‌فتاری ئه‌وتوشی لی دیتوون که دواتر له‌کاتی پیری و یاد کردنه‌وه‌دا بۆیانی به‌ده‌ربه‌ستبوونی غیره‌تی کوردی حساب بکات، ئیتر ئه‌م ره‌فتاره چی ده‌بی با بی. هه‌رچه‌ند ناتوانم بریار بده‌م ره‌فتاره‌که چی، به‌لام دوور نایینم حاجی دیتیتی مه‌لکه و هاوړیکانی له‌گه‌ل پیاوی میریدا (عوسمانلی یاخود ئیرانی) به‌سه‌ربه‌ستی و نه‌ترساوی قسه‌یان کردییت و وه‌رامیان دابیته‌وه وه‌یا موجه و به‌راتی وانیان ره‌فز کردییت، وه‌یا له‌کاتی «میر میرانی» دا⁸⁷ ئه‌و فه‌رمانه‌رانه‌شیان وه‌ک خه‌لقی تر به‌ر ته‌کلیف خستییت.

⁸⁷ «میرمیرانی» له‌به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کۆبی» دا به‌دریژی باس کراوه.

من که ئەمە دەلیم لەووەیە که وا حاجی پتر میسک زاخاودراوی ناو و شیعری ئەم شاعیرانەیه له کاتی خۆندنه که ی باله کاتییهوه نه ک ئەو شیعری دواتر له وانەوه گه یشتوته ئەسته مبول چونکه بروا ناکه م شیعری ئەوان وه ک هی کوردی و شیخ رەزا و سالم به سەر زارانەوه یاخود له ریی نووسینی دەستاو دەستهوه به ره و ولاتی دوور بروات. به لگه ی ئەم گوته یه شم فۆتانی هه موو شیعری ئەم تا قمه شاعیره یه تا ده بینین له م رۆژگاره دا، نه ک هه ر شیعریان بگره ناویشایان له بیران چۆته وه. خو ئە گه ر حاجی پاراستنیکی ناوه کی نه کردبانه یه و ئەم نووسینه ش به دوا حاجیدا شوین پی ئەوی ئاوه دان نه کردبوو یه بیگومان هیچیان لی نه ده پارێزرا. خولاسه گومان نیه له وه دا که ئەم چهند شیعره و له سه ر کردنه وه ییکی تیاندایه به ره می راسته وخۆی خۆندنه که ی حاجی قادره له باله که تی. وه ک ئەم بابه ته ی «مه لکه» و هاوړیکانی گه لیکێ تریش هه ن له دیوانی حاجیدا که ئە گه ر گه شته که ی نه کردبوو یه نه ده بوون. ئەم چهند دانه یه ی خواره وه هه ندیکن له زنجیره ئالقه ییکی وه ک خۆیان که له دیوانه که یدا دپته به ر چاو:

- 1) قه صیده که ی «گۆلی» له ده شتی لاجان.
- 2) به شیکێ زۆری بایه خداری به هارییه که ی که وه صفی ژبانی ژیر ره شمال و کۆچه ری و تازه لداری و راو و ده شتوده ری تیدایه.
- 3) ناوی ئەو شوین و جیگا و هه وار و شاخ و دۆلانه ی تیاندایه ژباوه وه یا پیتاندا رابردوه و له شیعره کانی باسی کردوون.
- 4) شاره زا بوون به گه لیک شیوه ئاخاوتنی نیوان هۆزه کانی کوردی کوردستانی عیراق و ئیران که وا ناوانه، وه ک شوین په نجه، له هه ندی هه لبه ستدا شه قلی خۆی به جی هیشته وه:

به درخانی و له سه ر لاچی له مه وپاش
له هه رلایی ده تان هارن وه کو ئاش

ده بینین حاجی له جیاتی «به درخانی تان» که شیوه ئاخاوتنی کۆیه و سلیمانی و گه لیک جیگه ی تری کوردستانی ژیروو «به درخانی و» ی به کاره یناوه که شیوه ئاخاوتنی به شیکێ کوردی دینشینی کوردستانی عیراق و ئیرانه به تایبه تی ئەو ناوچانه ی حاجی گه شتی تیدا کردوه.

- 5) جگه له وه ده نگدانه وه ی گه شته که ی له هه ندیک به یتی دیوانه که یدا، له گه لیک په راویزه ده سنوو سه کانی حاجی به سه ر کتیبی سیوطیشه وه ده نگ و سه دای گه شته که

دهبیستریٔت و ده‌دیتریٔت وه‌ک ئه‌و دوو به‌پته‌ی که به فارسی دایناوه له شکایه‌تی
غهریبی و عه‌زایی به‌سه‌ر حه‌سیره‌وه نووستن و بیخه‌وی و برسیه‌تی:

یا رب بکرم بجای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامم بپذیر

و این گرسنگی و غربت و بیخایی
فرسودن پهلوان ببالای حسیر

وه‌یا ئه‌م چوارینه‌یه‌ی⁸⁸ کوردی که له سه‌فه‌ریکی به‌ره‌و «بیتووش» ی داناوه:

سه‌فه‌ریکه سه‌فه‌ری راه‌ه‌وی بیتووشه
خاسه‌ته‌ن ئه‌م سه‌فه‌ری به‌ده‌ئه‌ئه‌ری بیتووشه
به‌ده‌ره‌قه‌ی ریگه ئه‌گه‌ر خضری نه‌بی بیتووشه
کافی‌ه کافیه کوا مه‌نزلی من بیتووشه

ئه‌م چوارینه‌یه لیره به پیشه‌وه جارێکیان له گو‌فاریکی کوردی به‌غدا بلا‌وکراوه و زۆر
هه‌له‌ی گه‌وره‌ی تیکه‌وتبوو وه‌ک ئه‌وه‌ی له جینگه‌ی «بد اثر» وشه‌ی «به‌لاش» دانرابوو،
چی لیره‌دا من به‌رینووسی نویی کوردیم نووسی خویندنه‌وه‌ی راست و دروستی
چوارینه‌که‌یه وه‌ک حاجی به ده‌ستی خۆی له لاپه‌ره‌ییکی کتیبه‌که‌ی سیوطی نووسیوه‌ته‌وه
به‌شێوه نووسینی ئه‌وسای کوردی.

که بمانه‌وی بگه‌رپین به‌دوا شوین په‌نجه‌ی گه‌شت و گه‌رانه‌که له‌و هینده میراته
نووسراوه‌ی حاجی که بۆمان ماوه‌ته‌وه، به‌سه‌ر گه‌لیک شتی تریشدا ده‌که‌وین و به‌دوا
یه‌کترا زنجیره ده‌به‌ستن له‌م نووسینه‌دا، به‌لام ئه‌وه‌ی من مه‌به‌ستمه دۆزینه‌وه‌ی تاو و
ته‌ئسیری ده‌روونی و مه‌عنه‌ویی گه‌شته‌که‌یه له‌ ویژدانی حاجیدا که ده‌بیته‌یه‌کیک له‌ ماکه
پیکه‌ینه‌ره‌کانی «که‌سایه‌تی» ی حاجی، ئه‌و که‌سایه‌تی‌یه‌ی که کوردایه‌تی و نیشتمانپه‌رستی
ناوه‌رۆکه هه‌ره گه‌وره‌که و هه‌ره نر‌خداره‌که‌یه‌تی. من ده‌مه‌وی به‌ په‌نجه‌ی هه‌ست و

⁸⁸ حاجی چوارینه‌که‌ی به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسیوه، له ژیر هه‌ر وشه‌ییکی قافی‌ه‌کانیش واتای
وشه‌که‌ی به‌ مه‌ره‌که‌بی سوور نووسیوه، له ئاست یه‌که‌م وشه‌ی قافی‌ه‌که‌دا نووسیویه‌تی «زاد» له
هی دوه‌م «سواک» له‌ هی سینیهم «صعب» له‌ هی چواره‌م «قریه».

پیزانین، له رېږي دهماره مهووممه کاني گيانهوه سفت و سوې ټه و دهسته چيله په له بور کاني جوښ و خرؤشي جودا بکه مهوه کهوا بهر گهشت و گه رانه که ده که ویت و بتوانم بلیم ټم کلپه په و ټم بلنسه په مالي حلالی چیلکه و گزړه ی مهعنه ویی «راتبې ره حمه تو لی بی» و دهر کا و دهرک گه رانی باله که تی و بیتووش و سهردهشت و لاجان و سابلاغ و بانیه...

ټم کاره ههرچند تارماییشی وهک سهراب له بهرچاوان بی، کاریکی ټاسان نیه، چونکه گرتن و دهردهست کردنی شتی سهرابی مه گهر به خه یال و خهون بکری دنا مه معلوممه ناکری خو دياره نووسین و لیکولینه وهش نه خهونه نه خه یال.

رهنگه لهم خو هیتان و بردنه ی تا ټیستا کردوممه و چه ندین لاپه رهم پی رهش کرده وه و فکرم به ملا و به ولادا گیرا، له پیشه کیه کی سهره تایی و سهراسویی کردنیکی ناته واو به دوری مه بهست به ولاره چی ترم جیبه چی نه کردبی، به لام وا ده زانم تیکرای قسه کان زیهن ټاماده ده کهن بو تیوه رامن و سرنج گرتن و خو دانوساندن. به دوا ی ټم رووپه رانه دا خوینته ر ده زانی له پشت په رده ی ټه نجامه بهرچاوه کانی گهشت و گه رانه که دا شتی تریش هه ن که به رههست و به ردهست نین به لام ټه و بیتباهه خهش نین پشتگوی بخرین، ټیتر ده بی به فکر و خه یال و لیکدانه وه بو یان بچین.

لیره به پیشه وه، تاراده ییک به دوا ټه نجامه کانی دوشمنایه تیی شیخ نه بی و حاجی قادردا گه راین و ویستمان جیگه ی له بار بو ټه دوشمنایه تیه له نه فس و ویژدانی حاجیدا ديار خه ین. وا بوو له پاش پیوه خه ریکبوونیکی زیهن راهیتانه دا، ته واو کردنی باسه که مان هه لگرت بو جیگه ییکی مناسبتر هه ر لهم نووسینه دا.

ههروهک چند لایه نیکی ټه و دزایه تیه مان باس کرد، ههروه ها هه ندیک شوین په نجه ی گه شته که شمان له دیوانی حاجی و حاشیه کانی به سهر کتیه که ی سیوطیه وه دوزیه وه، ماوه ته وه ټاکامه هه ره گرنکه که ی که گوتم بهر ههستی ساده ناکه وی. لیره دا بهرله وه ی رووبه رووی ټه و لیکولینه وه یه ببین، تیبینیکی مامناوه نجه ی هه یه کهوا نه زور به رههسته و نه ټه و ټاکامه یشه که ده لیم ته نها به تصور ده زانریت. ټم تیبینییه دیته ناو باسه وه ټه ویش پالیک به خه بالمانه وه ده نیت بو ناو تاریکایی و نه یی جغز به ستوو به دهوری مه وزوعه وه:

حاجی قادر لهم مانه وه یه ی دوور و دریز و گهشت و گه رانی پان و بهرین له کوردستانی ټیراندا بو ی ریککهوت به چاوی خو ی شیواز و ریبازی فه رمانفه رمایی و حوکمرانی دهسته و دایه ره ی شای عه جه می بنه ماله ی قاجاری ببینیت و تیی بگات و لپی بیتته وه. هه رچی جه رده یی و بیهره حمی و زور و سته می ټه و ریژیمه یه هه بوو بو ماوه ی چه ندین سال

وهك چيروكي ته مسيلي له سهر شانوي دي و شاره كاني كوردستاني ئيراندا له بهر چاو و دهست و ههستي حاجي روژ به روژ دووباره دهبووه و جاربه جار نه قش به ستووتر دهبوو له دهروونه قيز ههستاوه كهيدا. بهراډه ي ئاشكرا بووني ستم و نارې وايي و جهرده يي كاره كاني كاربه دهستاني عجه مي قاجاري، بيهيزي و خوږيه تي و پووجه لي و بينگه نيه تي رژيمه كهش ئاشكرا دهبوو و نرخه كه مه بينايه خه كه شي له بهرچاوي حاجي قادردا به ره و ئيفلاس دهرويشت. من دوور ناينم يه كيك له و هويه بنجيانه ي واي له حاجي كرد حوكمي ميره كاني كورد مه دح بكات و له مهيداني هيرش برده سهر شه عبده دا ئه و حوكمانه به پيره ويكه ري شهرع و حق دابنيت و به مانيعي شه عبده بان له قه له م بدات، چه په ليي حوكمي قاجاريه كان بوويت كه له ته رازووي موقاره نه دا پاكي و پيووريتانيزمي حوكمي ئه ميره كاني كورد ي ئيسپات ده كرد چونكه گه ليك جارن برياري مروف به سهر شتيكدا له ربي به راورد كردني ئه و شته له گه ل شتي وهك خويدا يا به چاك يا به خراي داده نيت واته ناشيرنيي ئه مه يان جوانيي ئه ويان ده رده خات «الضد يظهر حسنة الضد».

ئهمانه به لايه كدا، له لاييكي تريشه وه:

دهنگ و ناوي فارس له بهر گويي كورد يكي كوردستاني عيراقدا كه بو خو ي ولاته كه و جوړي حوكمه كه ي نه ديتييت و هيا له نيزي كه وه ئاگاداري نه بيت، ههر ئه و دهنگ و ناوه خو ش و زرينگه داره ده بي كه له ئه فسانه ئيسكسو كه كاني ئه سكه نده رنامه و مه ليك ئه رسه لان و شانامه و گولستان و بوستان و ديوان و كتبه ئه ده بيه كان و ناوي شاعيره مه زنه كاني فارس ييه وه هه لده ستيته وه و دل دهرووني گوينگر و خويته ره وه بو خو ي راده كيشيت و به خو شو يستني خو ي زاخاويان ده دات. من وا ده زانم ئه م راستييه واي له شيخ ره زاي تاله باني كرده كه له نامه ييكي بو حاجي مه لا عه بدوللا ئه مه بلي:

ميرود شعر من و علم جهانگير شما
هر دوو بي فايده تا جاي اقامت رومست

واته: شيعري من و عيلمي جيهانگيري ئيوه به فيرو دهرون هه تا جيگه ي نيشيمه نمان روم بيت. مه به ستيش له روم توركي عوسمانلييه. دياره شيخ ره زا له م به يتهيدا ولاتي فارسي له نه زهردا بوه وهك جيگه ي له بار بو به سهر بردن، چونكه هه موو ئه و ولاتانه ي تري مسلمان كه له وانه بوون شيخ ره زا خه يالي تيذا زيانيان لي بكاته وه له بهر دهستي توركي عوسمانلي بوه.

دیاره ئاورینگى ناو و شاعر و ئەدەبى شاعیر و ئەدیبە نەمرەکانى فارس وەك خەرمانە بە دەورى ولاتى فارسەو جلوبەستەو لەبەر چاوى تصورى شیخ رەزادا، لەوانە بوو ئەگەر وەك حاجى قادر تەجرەبەییكى چەند سالەى زولم و زورى قاجاریەکانى کردبایە شتیكى تری بە خەيالدا هاتبایە. هەر ئەو بیتەجرەبەییە بوو جارێکیان شیخ رەزای بو لای مامى هینا کۆبى و یەكجار بە پەشیمانى گەراو بە کەرکوک.

هەموومان، لەوانەى ئاگادارى میژووى نیزیكى رۆشنییری کوردی عیراق و تورکیان، دەزانین زمان و ئەدەبى فارسى بەلای ئەدیبى کوردی ئەو دوو پارچەى کوردستانەو لە هەموو زمان و ئەدەبىک باوتر و شیرنتر و ئاشناتر بوو هەرچەند کوردەكە خۆى لە بەردەست و لەژێر تاوى تورک و زمانى تورکیشدا دەژیا. رێى تێدەچى خزمایەتییى زمانى کوردی و فارسى دەخلیكى هەبووی لەم حەز پى کردنەدا، بەلام بە تەنها خزمایەتییەكە نەیدەتوانى بەسەر تاو و تەئسیری زمان و ئەدەبى تورکی فەرمانرەوادا زال بیت ئەگەر زمان و ئەدەبى فارسى خۆى لە خۆیدا لە بەر هەستى ئەدیبى کورددا شیرین و نرخدار نەبوویایە. تۆسەیری ئەو بەكە کەوا زوربەى شاعر و نووسینی کوردەکانى عیراق نەك هەر تورکی نەبوو بەلكوو کوردیش نەبوو، فارسى بوو.

ئەگەر خزمایەتییى کوردی لەگەل فارسیدا خۆى بە تەنها هۆى زالبوونی فارسى بوویایە بەسەر تورکیدا، دەبوو زمانە ئەسلیەكە كە کوردییە بەسەر هەردووکاندا زال بوویایە. رێ چۆل کردنى کوردی بو تورکی جیى سەیر پێهاتن نەدەبوو چونکە زمانى تورکی، چ قسە کردنى چ نووسینی، بەتایبەتیش نووسینی، زمانى حکومەت و هۆى گوزەران و ئامیری خویندنى فیرگەکان و بلاو کردنەوێ رۆژنامەکان و چاپەمەنیەکان بوو، لە حالیکدا وەك دەزانین زمانى کوردی نە نانى پەیدا کردو نە دلسۆزیکى دەسلالتداری هەبوو نە لە نیو بازارى ئەدەبى رۆژەلالتدا کرپاری هەبوو، بەلام لە ئاست فارسیدا ئەم بەهانهیەى دەسلالت و بیدەسلالتى و نان پەیدا کردن و نەکردنە دەرەووتتەو و نایەتە حیسابەو چونکە لە کوردستانی دەرەوێ ئیراندا فارسیش نانى پەیدا نەکردو و پەكى ئیشانیشى لەسەر نەكەوتوو تاکوو لە نووسیندا جی بە کوردی لەق بکات و خۆى بەسەر قەلەمى ئەدیبانى کورددا بسەپینى. دیارە شیرینی و پاراویى زمان و ئەدەبى فارسى هۆى هەرە گورەى ئەم خەریکبوونەى کوردی دەرەوێ ئیران بو بە فارسىەو. تەنانەت لیرەدا موقارەنەییكى زمانى فارسى لەگەل یۆنانى وەیا لاتینى سەرلەنوێ ئەم بۆچوونە بەهیزتر دەکات چونکە بەکارهینانى ئەم دوو زمانە لە لایەن غەیری میللەتەكەیانەو لەووە بو بە زمانى زانست و «منطق» و هونەر بو، لە حالیکدا بەنەسبەت کوردەوێ عەرەبى زمانى زانست و ئایین بو نەك فارسى کەچى عەرەبى ئەو برەوێ نەبوو کە فارسى هەى بو نە

له ئەدەب نە لە ئاڤوتندا: عەرەبى زمانى ئايىن و زانستەكانى مزگەوت و مەلايەتى بوە و بەس.

پەندى فارسى دەلى: «شنىدن كى بود مانند دىدن» واتە كەى بىستن وەك دىتن بوە! ھەر بەو پىيەش تەجرەبەى حاجى لە ساپەنىشىنى حوكمى قاجارىي ئەو دىتنە بوە كە پەكى بىستنى خستە و خۆى بە تەنھا بۆتە ھىوتى بىروباوەرىك كە حاجى لە بارەى ئەو حوكمەى پەيدا كەردە، شىرنى و پاراويى زمان و ئەدەبى فارسى و ئەفسانەكانىشى بوونەتە نرخیكى جوانەكى (جمالى) ى سادە و پرووت، لە زەوق و دەروونى حاجىدا كە چ دەخلىكى نەماوە بەسەر جۆرى تىوەرمانى حاجى لە حوكمى قاجارەكان، ئەو تىوەرمانەى كە ئەگەر دوور بە دورى بوويە لەوانەبوو تەم و مژىكى قودسىەتى لى نىشتبا وەك ئەو خۆشىەى لە دەنگى دەھۆلى دوورەو دەكەوتتە بەر گوپى بىسەرەو، سەرەراى زرىنگە و ترىقەى ئەدەب و ئەفسانە و زمانە شىرنەكە ئەوانىش بىگومان لەلاى خۆيانەوە مشتومالپكى قودسىەتەكە دەدەن، بە زيادىشەوە نەك بە كەمەو.

دىتن و شارەزابوونى حاجى، كە تەجرەبەى شەخسىن لە مەيدانى ناسىنەوەى ئاكارە دزىوەكانى ستەم و زۆر و چەپەلى كاربەدەستانى عەجەم لە ساپەى حوكمى قاجارەكاندا، وەك دىتمان ئەنجامى راستەوخۆى گەشتەكە بوون و سەريان كىشاوہ بۆ سەر ئىفلاسى ھەموو جۆرە رىز و باوہر پىن كەردن و بايەخ پىدانىكى ئەو حوكمە لە دل و وىزدانى حاجى قادردا. ئەم ئىفلاسى مەعنەويەى فەرمانرەوايى و حوكمى قاجارەكان بەلاى قەناعەتى حاجى قادروە بوو بە تەواو كەرى موعادەلە گەورەكەى «ئىفلاسى حوكم» لە ھەموو رۆژھەلاتى ئىسلامدا لەو رۆوہ كەوا كەرتە گەورەكەى ترى موعادەلەكە «كە عوسمانلى بى» ئەویش وەك كەرتى عەجەمى قاجار، لەبەر چاوى حاجىدا ئىفلاسى كەردبوو. عەجەم و رۆم كە جووتە ھىزى حوكمى ئىسلام بوون لە رۆژھەلاتدا بە جووتەش زال بوون بەسەر چارەنووسى كورددا، بايى ئانەپىك نرخی مەعنەويان پىوہ نەمابوو لە بەر ھەست و ئىدراكى حاجى قادردا.

دەزانىن حاجى لە سەرەتاي ژيانەوہ، سألەھا بەر لە چوونى بۆ ژىر زەبرى حوكمى قاجار، ستەمى توركەكانى عوسمانلى دىتوو و تىيگەيشتبوو، كە چووشە ئەستەمبۆل تىن و تاوى بەدئەسەرى ئەم ستەم و ناپەسەندىيە پتر گىيانى حاجى ھەژاند و بەرەو قىز لى كەردنى برد. ئەم دردۇنگىيەى حاجى لە توركانى عوسمانلى خۆى لە خۆيدا ھاندەرىكى حاجى بوو بى ئەو ھەستى كوردايەتى و پەرۆش بۆ مافخوراويى كورد بەدەست عوسمانلىيانەوہ، جارئ چ تەدەخولىكى كەردبى لە مىزاجى شەخسى وەيا لە قەناعەتى حاجى ھەرەك دەزانىن ھەستى

كوردايه تي چ تهده خولي نه بوو له دوشمنايه تي حاجي بهرانبهر شه عبده و تهله كه بازي له و
روهه كه نه و بهر له پزاني ههستي نه ته وايه تي دژي شه عبده بوو.

لهم گوته يه مدا هه لیکدانه وهی «ماددی» ناکه م به بنگه ی بۆچوونه کانم، وێرایی لیکدانه وه
هه موو که له پوری حاجی قادریش که به ئیمه گه یشتوه ده که م به شایه د و به ربوان.
سه رانسهری قوناغه کانی عومری حاجی بهر له گه یشتنی به پله ی بیری کوردایه تی
پیشکنه وه و هه موو گوته و کرده کانی باویژه ژیر تیشکی سرنج گرتن و وردبوونه وه وه، تاکه
یه ک وشه و یه ک جووله ی حاجی نادوزریته وه په نجه راکیشی بۆ ته وه ی ریزی له تورکانی
عوسمانلی نابی وه یا لیبان رازی بووی، چ سه یریکیش له وه دا نیه چونکه نه و حاجی قادری
ده یناسین به خوی و نه فسه زله له خورازییه که یه وه که شه یری بیوچانی پی ده کرد له گه ل
شه عبده و کاری به ددا هه رگیز لپی چاوه روان ناکریت سروشتی خوی له بیر بچیته وه و
بکه ویته سه ر باری رازی بوون وه یا رالیبوون له و سته مه ی کاربه ده ستانی عوسمانلی
کردوو یانه له کوردستاندا به دریزایی رۆزانی حوکمرانیان. سته مه که ش له وه دا نه بوه چاوی
حاجی نه یدیتبیت وه یا به ره هستی فطری حه ز له سته م نه کردنی نه که وتبی. له بهر نه مه
بیگومان حاجی قادر به دیتن و چیشتنی تامه ناخۆشه که ی حوکمی قاجار موعاده له
دولایه نه که ی «له بهرچاوه که وتنی جووته حوکمی ئیسلام» ی نه و سه رده مه ی بۆ ته واو
کراوه و له هه ردووکیان بیئومید و بیزار بوه. به لام له گه ل نه مه شدا که راستییکی ئاشکرایه،
بۆ ته وه ی له هه چ هه نگاویکی فکریماندا ته له زگه نه به ستین پیویسته یه ک دوو تیبینی
کاریگه ر و به نه نجام له هه لوه ستی حاجی بهرانبهر به سته می تورکی عوسمانلیی بینه نه ناو
لیکدانه وه وه نه وه ک بۆچوونه کانمان له واقع بترازین و بینه باله فره ی خه یالی، چونکه
هه موو دوور که وتنه وه ییک له واقعی راسته قینه نئزیک بوونه وه یه له وشکه مه له ی فکری:

تیبینی یه که م که تیکه ل به تیبینی دوهم ده بیته وه، نه وه یه که وا حاجی قادر له سه ره تا کانی
پینگه یشتنیدا سایه نشینی حوکمی تورکان بوو نه ک له ته مه نی کاملیدا، چونکه وه ک له
به شی یه که م و دوهمی نه نووسینه بۆمان ده رکه وت، گه شته که ی حاجی به ره و باله که تی و
کوردستانی ئیران له ده وروبه ری سالی 1270 ی کۆچی ده ستی پیکردوه که نه وسا ته مه نی
30 ساله یی بوه. نه م ته مه نه ی حاجی قادر نه گه ر بیخه یته بهر تیشکی راستیه ناخۆشه کانی
دامان به ده ستی هه ژاری و بیکه سی و کوله مه رگی و خویندن پچر پچر و دره نگه کاته وه، که
زورتر له م نووسینه دا ساغ کراوه ته وه، ده رده که وی ته مه نه که نه وه نده ی به به ره وه نه بوه له
ته جره به ی سته م و زۆری تورکه کان فکریه ییکی روون و بوخت هه لینجیت و بیکات به
باوه ریکی پته و و مه حکه می نه وتۆ که له کرده و گوته ی نه و ده مه یدا دووباره بییته وه و
تیشک بداته وه.

هه لىنجانى فكه و فلهسهفه، به لاي باوهرى منهوه، له گه ل كوپره وهرى و هه ژارى و داماوويه وه ريك ناكه ويته تا ئه و راده يه ي چاوه پروان بكه ين له زويكه وه به دهم نه داريه وه فلهسهفه پيك بيت مه گه ر ماموستايه ك له لاهه بيت و له و زهرفه ناخوشه دا هه ستي هه زاره كه بزيويت و به ره و بير كردنه وه و ليكدانه وه ي ببات كه ده زانين ئه مه شتيكه بو حاجى قادري روونه داوه چونكه كه سمان پي شك نايه ت له و روژگارهدا دهرسى كومه لايه تي و راميارى به حاجى گوتبيت. له حالي وه هادا به تاييه تي كه خه رمانه ي قودسيه ت به ده وري ناو و عينوانى خه لافه ته وه نيگاي نارها و ره خنه گر لي ل بكات هه ر ئه وه نده چاوه پروان ده كرى له يه كيكي به سروشت نارها زايى وه ك حاجى قادر، كه گه لاله ي هه ستي رق هه ل گرتن له دلدا پيكه وه بنيت و خلتى قيز هه لستان بنيشيته هوشى ونيه وه (العقل الباطن) تاكوو له دواروژدا باوه ريكي مه حكه مى له سه ر هه لستينيت. ئه و هينده دردونگيه لاشعووريه ي كه ناگاته پيكه وه نانى باوه ر و قه ناعه ت بايى ئه وه نده ي كردووه نه هيلى روژه ك له روژان يه ك وشه ي ليرازيى بوون به زارى حاجيدا بيت، له وه گه ري مه دح و پيدا هه لگوتنى كردي، له ئاست توركاندا، كه ئه مه ش راستيه كه ده بي بيته ناو حيسايى هه لوه ستي حاجيه وه به رانه ر عوسمانليه كان به تاييه تي كه بخريته به ر تيشكى تيبينى دوه مه وه، كه هه ر ئيستا به سه ريده ده كه وين.

تيبينى دوهم ئه وه يه، حاجى له پله ي دواى به سه رچوونى پله سه ره تاييه كه ي ژيانيشيدا بوى ريك نه كه وت به چاكي و به ته واويى رووه رووى زور و سته مى حوكمى عوسمانليه بيت، ئه و رووبه رووبوونه وه ي وه ك به ردى بناغه وايه بو پيكه يتناني فكه و فلهسهفه له پيوه نديه كانى كومه لايه تيدا. ئه و چه ند ساله ي حاجى خه ريكي خويندن بوو له باله كه تي، به هوى ئه وه وه كه هه ميشه له جيگه ي دووره ده ستي ده سه لات و سته مى حوكمه ت به سه رى ده برد له وانه نه بوه دوو چارى ته جره به ي روژانه ي تال و تفتى تيك هه له نگو تن له گه ل جه ندرمه و جه رده ي پياوانى حوكمه تي بكات. جگه له م لايه نه ي دوور بوون له ده سه لاتي يه كسه ره و نيزيكي حوكمه ت، حاجى قادر، له دوو لايه ني تريشه وه له زور و سته مى عوسمانليه كان چه پاره ده درا. يه كه ميان به هوى ئه وه وه كه حاجى فه قيه كي مزگه وت بوو به عاده تيش مه لا و فه قتي مزگه وت دره نكتر له خه لق و جيگه ي تر ده كه ونه به ر زور و زه بر و زه نكي ده سه لاتداره بي ره حمه كانى ميريه وه. دوه ميان به هوى ئه وه وه كه حاجى قادر خاوه ني هيج مال و حال و به رزه وه نديكي دنيايى نه بوه، وه ك خه لفي تر، زه ره ر و زياني به رتيلدان و مال داگيركران سات به سات هه ستي بريندار بكات و بيري بو لاي سه رچاوه ي ئه م زور و سته مه ببات.

که ئەمە دەلیم رووی قسەم لە حاجی قادرە نەک لە خەلقە کە ی تر کەوا، بەداخەو، بە درێزایی میژووویکی بی سەرەتا و بی کۆتایی لە ژیر قەمچی زۆر و ستەمی خویش بیگانه بوون و چ رِق و غەزەبیان لى هەلنەستاوتەو و ناره‌زامەندیکی هەست پیکراویان دەرنبەریو هەوتیته بەر گوئی بیسەری دوارۆژەو و من تۆ خەبەر و ئەسەریکی لیزانین مەگەر من و تۆ لە دواى نەمانیان لەسەر رووی کاغەز رِق و غەزەبیان هەلستین و بەگژ داگیرکەر و دەسلەتدار و ئاغا و خوینمژانیانەو بنین. بەمەشدا نە قازانجیک بەو ستەمدیدانەى ئەزەل و ئەبەد دەگەبەنن نە چ تاکە یەک پەنجەى زۆرداریکی ئەو سەردەمانە لە خوین دیتین نە هیچ درۆزنە رینگایانیش بۆ رزگار کردنی مەزلوومی دوارۆژ تەخت دەکەین. ئەوانەى لەسەر کاغەز خەریکن رقی مەزلوومی دویتی هەلستین و هەر لە سەر کاغەزیش ستەمکارەکیان بۆ لە ئەرزى بدن، دەبی ئاگایان لە خۆیان بیت ئەمرۆ خۆیان چاکە و خراپەیان پى دەکری و دەتوانن زەرەر و قازانج بە مەزلوومان بگەیهنن... هەر نەیسە.

بادانەوێ قسەم بۆ سەر حاجی قادر زیدە لە خەلقى تری سەردەمی خوێ شتیکی بەملەوێ هەم لەبەر ئەوێ کە نووسینە کە خەریکی حاجی قادرە و هەم لە رووی ئەوێ کە هەست کردن بەستەم و لى بەدەنگ هاتینیشی نە لەو کاتەدا کاری تیکرای میللەت بوو نە دواى سألەهای تر کە حاجی نرکەى رِق و غەزەبى وەک هەورى بەهار دەیگرماند کەسى ئەوتۆى لە خەوى سربوون و حەپەسانى بپههستیهو راپه‌راند، ئەمەش راستیه کە، زۆر بەداخەو، هیند بەرچاوه مندالیشى لەسەر بەشەر نایەت تەنانەت بەشیکی یە کجار جگەر سووتاوی شیعەرەکانى حاجیش چرەدوو کەلى ئەم حەسرەتە یە بەدەست بیدەنگى و بیجوولەبى زۆرەى میللەتەو.

دواى ئەلۆەدای حاجی لە بالە کایەتى بەرەو کوردستانی ئێران پێوەندى حاجی بە چاکە و خراپەى عوسمانلییانەو بەرا. بە درێزایی ئەو سالانەى لەویدا خەریکی خویندن بوو، بە بۆنەى پێوەندى برانیهو، سەرەرای هەندى تیبینی تر کە وردە وردە دیتە ناو نووسینەو، ناشى ئەو چەند سالانە بخەینە بەر دەمەتەقەى چەند و چۆنى بوون و نەبوونی هەلۆەستیکی تایبەتى حاجی دزى عوسمانلییه کان چونکە هەرچی هاندەرى دزایەتیه لەو چەند سالانەدا بەدەست حاجیهو نەماو. کە نەختیک لە هەلکەوتە کە وردتر بینەو وەیا بە چاوى خەيال خۆمان لە جياتى حاجى لەو هەلکەوتەدا دابنیین و بمانەوى لەو جینگە و بارەدا وەک ئەو هەست بکەین و رِق و خۆشویستمان بجوولینینەو، بە پێچەوانەى رِق لیپوونەو، هۆى چاوپۆشى ئەگەر نەلیم فەرامۆشى لە ستەمى عوسمانلییه کان بیدزلیکە دەکەن بۆ ناو دل و

دهروونمان. ئەم پیدزلیکەیه نە ک هەر له سەرێکەوه بەلکوو له دوو سی سەرەوه خشکە دەکات.

یە کەم لەو روهوه که ستهمی قاجاریه کان زۆر به ئاسایی نارهزایی کوردیکی عیراق بو خوی دەدزیتەوه و ستهمی دوورهولاتی له بیر دەباتەوه.

دوهم جوداوازی مهزههبی ئایین له گه‌ل قاجاره‌کاندا جاریکی تریش په‌رده ده‌خاته نیوان ناره‌زایی ئەو کورده و عوسمانلییه‌کانه‌وه چونکه تورکه‌کان وه ک کورده‌که‌ی کوردستانی عیراق سوننی بوون نە ک شیعە. ئەم هه‌ست کردنه به جوداوازی مه‌زهه‌ب له د‌ل و وێژدانی حاجی قادردا به‌رده‌وام بوو تا کۆتایی ژیا‌نی چونکه دواتر له نیوان تورکان له ئەسته‌مبۆلدا که دیت و هیرش ده‌باته سەر عه‌جه‌مه‌کانی ئەو سهرده‌مه تیری «... موعه و باوک مه‌وهوم بوون» یان تیده‌گری‌ت، هه‌لبه‌ت که ئەو دوا‌ی بیست سال، به‌لکی زیاتر، له جیه‌یشتنی زولم و زۆری قاجاره‌کان و له دوورایی هه‌زار و ئەوه‌نده کیلومه‌تره‌وه ئەو توانجه‌یان تینگری‌ت دیاره له کاتی دراوسیتی و سایه‌نشینیاندا پتر ده‌ربه‌ستی جودایی مه‌زهه‌ب بوه هه‌م له‌به‌ر که‌له کردنی رقبوونه‌وه له قاجاره‌کان هه‌م له‌به‌ر که‌متربوونه‌وی هه‌ستی نه‌یار و نه‌ری‌تی به‌رانبه‌ر عوسمانلییه‌کان.

سییه‌م بزووتنه‌وه‌ی سۆزی غه‌ریبی بو کوردستانی عیراق که‌م و زۆر تارمایی لی‌بوردنیکی به‌سه‌ر حاکی ولاته‌که‌شدا کیشاوه به‌تایبه‌تی که له‌به‌ر تیشکی خالی یه‌که‌م و دوه‌مدا سه‌یری غه‌ریبیه‌که بگری‌ت، ئەو تیبینی‌ه‌ش به‌یئیته‌وه یادمان که حاجی له هه‌موو رۆژگاری پێش ئاواره‌بوونی به‌ره‌و تورکیا هه‌چی لینه‌بیستراوه‌ دژی عوسمانلییه‌کان له حالیکدا ئەو له کاتی خه‌ریکبوونی به «سیوطی» و خوی‌تدنی مه‌لایانه له دیوی ئێراندا به نووسین و شیعر دژایه‌تی خۆی به‌رانبه‌ر شای عه‌جه‌م و چاپی عه‌جه‌م و کاربه‌ده‌ستانی عه‌جه‌م ده‌ربرپوه. نموونه‌ی ئەم دژایه‌تیانه له به‌راویزی «سیوطی» دا زۆر به‌رچاوه.

ئەم راستیانه واده‌که‌ن سه‌رله‌به‌ری ساله‌کانی خوی‌تدنی حاجی له کوردستانی ئێراندا له ده‌فته‌ری دژوه‌ستانی به‌رانبه‌ر تورکی عوسمانلیی بسپرنه‌وه، چونکه وه‌ک دیتمان کاری پێچه‌وانه‌یان کردوه پشته‌و دژایه‌تی نە ک به‌ره‌و تیژ کردن.

پاش به‌سه‌رچوونی دوو پله‌ی سه‌ره‌تای ژیان و گه‌شتی نو ساله‌ی خوی‌تدن له کوردستانی عیراق و کوردستانی ئێراندا، ده‌می‌نیته‌وه ئەو ماوه کورتیله‌یه‌ی دوا‌ی خوی‌تدن که حاجی له کۆیه‌ی رابوارد به‌ر له چوونی بو ئەسته‌مبۆل. وا ده‌زانم لی‌ره به‌ پێشه‌وه دوو لایه‌نی هه‌ره‌ گرنگی ئەم ماوه‌به‌مان روون کرده‌وه یه‌که‌میان کورتبوونی ماوه‌که‌ بوو، که ده‌رکه‌وت نایی

له دوو سالان پتر بوو بیت، دوه میان تنگه تاو بوونی حاجی بوو له و ماوه بهدا به دست
تنگوچه له مه و گروگرفتی به کجار سخت و کوشنده وه که ئه میشیان وه ک ماوه
کورتیه که ههنگاوی حاجی به ره و پیکهینانی فهلسه فهی دوشمنایه تیی داگیر که کورت
ده که نه وه، با له وه هر بگه رین ئایا له و ده مه دا ئیمکان هه بوو بیرى حاجی وه یا غه یری
حاجی له جیگه ی وه ک کویه دا بو به دلی حوکی عوسمانلی بروت؟

به دله که چیه؟ پنی ناوی لیره دا ئه و شتانه دوو باره بکه مه وه که بیشتر لیان بوو بو مه وه،
به لام شتیکی تازه هه یه له تیکرای تابلوی هه لوهستی حاجی به رانبر حوکی عوسمانلی که
ئویش تا راده یه ک نیگای بینهر و لیکوله ره وه رووناکتر ده کات به سه ر دیمه نیکی پتر
روونکرایه وه دا. تازه یی ئه و شته له وه دایه که تا ئیستا نه هاتوته ناو حسابانه وه نه ئه وه ی من
کردومه نه ئه وه ی به ر له منیش خه لقی تر کردوته هه رچهند شته که بو خوی کرده وه ی
حاجی قادره واته زاده ی سه رده میکی به ر له صد سال پتره و چندین جاریش به سه ر زار
و زمان و قه له می من و غه یری مندا هاتوه و دیت، شته تازه که بریتیه له وه که ئه گه ر
حاجی قادر فهلسه فه یه کی خه ست و خولی دزایه تی داگیر که له دل و میشکیدا جیگیر
بوویایه وه ها به راشکاوی و یه کسه ره ئه لوه دای له نیشتمان نه ده کرد به ره و ئه و شویتیه ی
رقی هه ره گه وره ی له وه. به لئ و ده بی مرؤف به نیازی تاییه تیه وه ده چی بو جیگه ییک که وا
نه ک هه ر رقی لیه لگرتوه به لکوو له وانیه مردنیشی به ره نگار بیت له و جیگه یه دا، به لام
ئهم مه به سته له بار و حالی حاجی قادر دا نه هه بوه و نه به ده سکر دیش هه لده به ستری
چونکه ئه و لاپه ره شرایه وانیه که تا ئیستا له ده فته ری به سه ره اتی حاجی هه لدرانه وه، هه ر
له رؤژی هاتنه دنیا وه تا ئه و رؤزه ی به ره و تور کیا رؤیی، بو رایى تاکه یه ک ئیحتیمالی
هه بوونی ئه و ته رزه مه به سته ش ناخوینته وه. حاجی قادری هه زاری بی ده ره تانی ئاواره ی بی
هه موو شتیکی که ژبانی کوله مه رگی پتر گروگرفتی به سه ر ده برد، که ی په رزا وه ته سه ر
هه ل گرتنی نیازی تاییه تی له دلی خویدا که جیگور کینی پی بکات و رایگوزیت به ره و مالی
ئو میلله ته و ده سته و تا قمه ی که ولاتی لی داگیر کردوه!

ئیمه ئه گه ر له و باره کز و په ژاره و سه غله ته ی حاجی قادر دا تارما یی بوونی مه به سته ی تاییه تی
به دلی خو ماندا بینین له ناست چوونی بو ئه سته مبول، خو مان له هه لویتستیکی وه هادا
له رزوک داده نین که نه هیلج هه ست به راستی و هه له یی شتان بکه ین و هه میسه
ئاماده بین ره ش و سپی تیکه ل به یه کتر بکه ین وه یا یه ک حوکم به سه ر دوو شتی
پیچه وانده ا به دین. بوونی مه به سته ی وه ها گرنگ له حال و وه زعی وه ها بیه یزدا نه ک هه ر
له به ر مومکین نه بوون ده بوو چیته وه و له حسابان ده رده ها ویزریت. سه ره رای مومکین
نه بوون که خوی هویه کی قه تعیه له مونا قه شه دا لیکدانه وه ی جو رجو ری تریش هه ر

ده پيووچينتهوه. يه كيك له و ليكدانه وانه ئه وه يه كه ئه گهر حاجي مهبهستيكي وه هاي
هه بووياه ده بوو پيشتر هه لوهستيكي وه يا هه لبهستيكي وه يا گوته ييكي لي زانرابايه دزي
توركي عوسمانليي بيته ئه و نيشانه يه ي كه له دواروژدا مهبهسته كه ي پيناسينه وه ويا
حيسابتيكي بو بكه ين. جگه له م ليكدانه وه يه هي تریش هه ن كه پئويست نابينم رووپه ره ي
دهفته رانيان پي پر بكه ينه وه، له بهر بيهي زي ئيحتيمالي هه بووني مهبهستيكي وه ها گرنگ و
نهيني.

تيكراي ئه م ليكولينه وه يه ئه وه ده سه پيني كه حاجي قادر له هه موو ژياني پيش چووني
تور كيا گهر ئه وه نده ماوه يه ي له پي كه يني فله سه فه ي دزايه تي بيگانه ي داگير كه بر ي بوو
كه مهنعي بكا له پيدا هه لگوتني و خو تيه له سووني له حال كيدا ده زانين زور له پياواني كورد
و عه رب و تورك و ميلله تاني تریش به شانازيه وه مه دحي خه ليفه يان ده كرد و ئه وه ي
مسلمان بوون، به جينشيني پيغه مبه ريان داده نا. به لاي منه وه، به لاي واقعي شه وه، ئه وه نده
لا ته ريكيه ي حاجي له هه رچي تور كه و عوسمانلييه، ده گونجي له گه ل حال و باري حاجي، چ
ماددي بي چ نه فس يي بي، له هه مان كاتيشدا ريك دي ت له گه ل هه لوه ستي دواتريدا كه
دزايه تي و دوشمنايه تي رووبه روو و پاته و پاته له و قوناغه دا كه پي كه يني فكه ري كوردايه تي
لاي حاجي قادر بوو به رووداويكي مومكين به لكوو چاوه روان كراو يش. ريك هاتنه كه ش
له وه وه دي ت كه يه ك وشه و يه ك هه لوه ستي حاجي قادر له و قوناغه به پيشه وه ييني
دوستخوايي عوسمانليياني لي نايه ت تاكوو له دواروژدا دزايه تيه كه ي به پاشه كشه حيساب
بكري ت. هه لكشاني له لا ته ريكي و دووره پاريزي ساده وه به ره و دوشمنايه تي و ناحه زي
ئاشكراوه ره وتيكي ئاسايي و بيگرفته چونكه له هه موو ژيانيدا هه لوه ستيكي وه يا قسه ييكي
نه بوه به رانه ر توركي عوسمانليي تارمايي ره زامه نديي وه يا دوستايه تيي تي دا بووي ت.

له م نمايشته دوور و دريژه ي ئاكامه كاني گه شته كه ي خو يندني حاجي، به شيكي تين و تاوي
گه شته كه بو ناو نه فس و و يزداني حاجي روون بو ته وه كه دواتريش به ديار ده كه وي ت،
به لام ئه وه ي راستي بي هيچ يه كيك له و ئاكامانه ئه و تين و تاوه مه عنه وييه نيه كه من له
ناخي دلما، وه ك حاجي و له جياتي ئه و هه ستي پي ده كه م و ري ده بريني نادوژمه وه.
ئو ئاكامه ي كه من به ديار ي هه ره گه و ره ي گه شت و گه رانه كه ي ده زانم بو حاجي قادر
شتيكه تي كه ل به گه رمايي خو ين و فر كه ي ده مار و لي داني دل و ته وژمي عا تيفه ي حاجي،
كه له حاجي ناچر يته وه و ده بنه به شيك له بووني. هه رچه ند ناتوانم به شيه به كي
خو روونكه ره وه ئه و به شدارييه ده روونييه قول و نه ينيه ي گه شته كه له وي زداني حاجيدا
بينه بهر هه لمه ت و شالوي خامه ييكي نه خسه كي شه وه، ديسانه وه بايه خي ئه و
به شدارييه يه، نه ك شهرمي هه لاتن و كورده غيره تيه، كه وا پالم پتوه ده ني ئه ودالي وه ده ست

هینانی تین و تاو و تهئسیره نهفسیه که ی بیم له دهروونی حاجیدا. هه رچهند دهشزانم شتی مهعنهویی و نهفسیی ناکه ویتته بهر دهست و ناو پهنجانیسهوه به تاییه تی که هه رچی هه یه له بهسه رهات و کات و مروؤف و دهوروبه ر و قاره مانانی سه ر شانۆی چیرۆک و، بگره زۆر پارچه ی شانۆی ته مسیل کردنی ئەو بهسه رهاته ش که هه ندی مه لبه ندی کوردستانه، بهسه رچوون و له رووپه ره ی وجود سراونه ته وه ته نها شتیکی له وان مابیتته وه چه ند شویتنپیه کی حاجیه که له دیوانه کهیدا وه ک شویتنپیی ریبوار به جیماوه، له گه ل ویتته ی خه یالی پچرپچری چیرۆکه که له سه ر په رده ی میشکی تاک تاکه سرنجگری وه ک من... من مردووی سه د ساله له کفنی میژوو ده ردینمه وه و تیوه ی راده میتم به لکوو بیناسمه وه...

من به چاوی خه یال و ههستی دهروونمدا دهزانم و دهبینم هه مان نه سه رهوتنی سه رده می فه قیه تی و گه شتی خویندنه که ی که نو سالانی به شار و دی و دهشت و هه وار و شاخ و داخ و کهند و له ندی باله که تی و کوردستانی ئیراندا گیرا، بی ته وه ی تارمایی ئوقره گرتن و داینبوون به ئاسۆی رۆژه ک له رۆژانی ئەو نو سالاندا رابری، به لی هه ر هه مان نه سه رهوتنه، دوا ی به سه رچوونی گه شته که، حاجی قادر ده کا به دانه تۆپی قه ده ر و له لووله ی ته نگوچه له مه و نه داری و هه ژاری ژیا نی کویه وه ی به ری ده کا به ره و ئەو چاره نووسه، که ویرای نه سه رهوتن و بی ئوقره یی، ده بیته دهسته چيله و گر و گلپه و هه لپه و سو ز و سه ودا و ئاگر تی به ربوون. من له و چاره نووسه بلنسه داره ی پله ی دوا یی ته مه نی حاجی قادر هه ست به نه بزی گه شت و گه رانه که ده که م با یی ته وه ی گه رمایی ئاگر له ئاوی ناو سه ماوه ردا تین ده داته وه وه یا رۆشنایی رۆژی پشت ئاسۆی خو روا ده بیته خه نه به ندانی ئیواره. حاجی قادری بی گه شت و گه ران و غه ربایه تی نو ساله ی خویندنی مزگه وت هه رگیز نابیتته حاجی قادری بورکانی کوردایه تی.

تو بینه به خه یال ئەم گه شته به رده وامه له نه خشه ی به سه رهاتی حاجی بسره وه و جبه و عه مامیکی دامه زران و سه رهوتن له گو شه ی مزگه وتیکدا به سه ر و شانی حاجی بدروو، وه یا حاجی هه لقوتینه به دیار مالی عه تاری و به قالی له دوکانیکی بازاری هه ولیر و که رکوکدا وه یا بیخولینه وه به دهوری خه له و خه رمانی گورقه ره ج و ئومه رگونه تدا وه یا دوو چاری هه ر جو ریکی تری کوله مه رگی گوزه رانی ده که ی بکه و پیم بلی کوا حاجی قادری نه مری په یامده ری کوردایه تی، رابه ری بیری روون و قالبوویه وه ی نیشتیمان په ره ری، هانده ری میلیله تی بیجووله، قه له می تیژی هه لمه ت بردن، زمانی برنده ی پاراستنی مافی نه ته وایه تی، حاجیه که ی:

به شیر و خامه دهولت پایه داره
ئهمن خامه ههیه شیر نادیاره

کوا ئهه حاجی قادره؟

به له ناوچوونی گهشتی خویندنی نهک هه چیلکهی ئاگر خوۆشکه رهوهی دهروونی حاجی دادمه رکیت و بهس، به له ناوچوونه هه موو پردیکی پیوهندی له نیوان حاجی قادری ئازا و بزۆز و خورت و له خوۆرازیی ته مهنی سی سآلهیی و حاجی قادری دهستهویه خهیی شیخ نهیی و حاجی قادری ئاواره کهی تهسته مبول و جهه نه مه کهی سووتان بو کورد و کوردستان له خووه دهرمی و دهیته ئه و به تالاییهیی که کهس به ئه نیاز لیی ناپه ریته وه.

نامهوی خوینتهر به وهنده نرخهیی من له نووسینه که مدها به گهشته کهم به خشیوهه رازی بیت چونکه به راستی هه موو نووسینه که دهوری شتیک دهدات که له دلدا ههستی پنده کریت و به تصور تارماییه کهی دهدیتریت به لام ناگیریت و ناخریتته ناو چارچیوهی ته عبیره وه. پیش من «گۆران» گوتوه تی:

هه رچهند ده کهم ئه و خه یالهیی پیی مهستم
بۆم ناچیتته ناو چارچیوهی هه لبهستم⁸⁹

من لهم هه ولهمده لیتی ئه و که سه م نووسینی ناو دهفته ریکی دوور ده خوینیتته وه که بیت و وشه کانی له به کتهر جودا نا کریتته وه، وه یا ئه و که سه ی حیکایه تی حیکایه تخونیک ده گیریتته وه که به حال دهنگه کهی ده بیستریت وه یا... وه یا که هیچ کامیکیان جهرگه ی راستی ناپیکن و باوهش به سه ره له بهری مه به ستدا ناگرن.

گهشته کهی حاجی ته لیککی زرینگه داره له ناو ئامرازه موسیقاییه کانی سیمفونی شوۆرشی دل و دهروونه پر ئاههنگه کهی بورکان و ته قینه وه و هه لچوون.

⁸⁹ ئه م به یته م له بیر کردنه وهی خوومه وه نووسی، رهنگه هه ندیک جودایی هه بی له گه ل

ئه سلله کهی وه ک ئه وهی «گۆران» گوتبیتی «ئه که م» له جیاتی «ده که م».

له بهرچي حاجي قادر كويه جي هيشته؟

ٽم سه ره باسه، بهر والته، هر ده لئي ليره دا بيلزوم خوي دوو باره و سياره ده كاته وه چونكه له وهي تا ئيسا نووسراوه، توژينه وهي دوور و قوول و ورد كراوه له سنوور كيشان به دهوري مه وداي قوناغه ناوهنديه كه ي ژياني حاجي كه ده كه ويته دواي گه شته كه ي خوي تڏني و مه وداكش به دوو ساليك دانرا، هه موو ٽه وهويه بهرچاوانه و نه پنيانه ش كه خيرايبان كروه له وه ٽه لوه دايه يه كجاره كيهي حاجي خراڻه سر خواني ليكولينه وه، هر له وه بهينه شدا به پي داخوازي روون كرده وه لابي سهر به باسه ٽه ساليه كه وه ٽه به لگانه و ليكدانه وانهي كه ويته ي چرچرچي Jigsaw هه كه ي مه ته ل هه لينان و نه پني دوزينه وهي ده ورو بهر و دل و ده روون و به سه رهاتي حاجي ده خه نه وه سهر به ك و تابلوي مه فهميان لي پيك ديتن هه موويان به وپه ري هه ناسه دريژيه وه لينان كولراوه ته وه كه له زميندا باسي ٽه وه ش ده كه ن ٽايا حاجي بوچي له كويه ده رچوو و ٽاواره بو. كه ٽه مه وا بي ٽيتر بو خاتري به سه ر خسته وه ي كام نه پني نوي له بني گومي نه زانراويه وه تيهه لچينه وه له وه ي تازه به ماندو بوونيكي زور لي بوينه وه؟

هيچ تيشويه كي سه فه رمان بو دواروژ هه لگر تبوو كه له قوناغيكي هه سانه وه دا بيخه ينه سر سفره ي نووسين و ناو له وه رگه ي قه له م؟ ياخود تو بلبي په شيمان بينه وه له بريار و ٽاكامي ٽه و ليكولينه وانه و به يه كتر گر تانه و ليكدانه وانهي وه ك كاري زاناي ٽاسار و پسوري ٽاو دوزينه وه و شون هه ل گرتن وا بوون؟ چ ريگه ي ناديار ماوه ي رووي خوماني بو وه رگيرين و ليوه ي بروين به ره و ٽامانجيكي باس لي نه كراوه وه؟ چي ريگه ي ناديار ماوه رووي خوماني بو وه رگيرين و ليوه ي بروين به ره و ٽامانجيكي باس لي نه كراوه وه؟ چي ماوه نه كراي و نه گوتراي و هيا هه لنه كيشراي و نه پتورا ي؟

ٽه وه ي راستي بي، له بن سي به ري سه ره باسي سه ره وه دا هه ناسه ييكي ٽه و تو به نووسينه كه هه لده ينين كه بيته پشووي كو كرده وه ي تين و تاقه تي ته كاننيكي نوي به ره و پيش چوون بي ٽه وه چ نيازي ٽامانجگوري له و پشوه دا هه بيت چونكه وه ك به هه موو باوه ريكمه وه گوتومه، به دلما نايه ت گوريني ٽه نجامي ٽه و ليكدانه وانهي كه له م نووسينه دا ريبازي توژينه وه يان رووناك كرده ته وه له ده سه لاتي هيچ پشكينه وه و ليكولينه وه ييكي تر هه بي به مه رچي ك هر ٽه وه نده كه رسته يه هه بي كه له بهر ده ستي مندا هه بو.

ٽه گه ر خوينه ر ٽه و خولقه دريژه ي لابي به ورد ي ليكدانه وه كان باويته بهر سرنجي خويه وه، ٽه و ييش وه ك من ده گاته ٽه و ٽاكامانه ي من له نووسينه كه مدا پنيان گه يشتوم چونكه هر ٽه مانه هه ن له گه ل يه كتر دا ريك بكه ون و له گه ل زروف و باري حاجيشدا بگونج ين. كه

ئەمە وایى دياره گۆشه نىگای تازه و بابە تى قسه لىنه كراو كه ئەوانىش درىژه كيشان و پىداوىستى لىكدانه وه كانى لىره به پىشه وه دەبن، ئەم سەرەباسە وەك سايە بان بەسەر خۆيانە وه دەگرن.

دەسا بابزانين لەبەر چى حاجى قادر كۆيەى بەجى هيشت؟

وا دەبى خەبەر و دەنگوباسىك باو دەسپىتت و لەسەر زاروزمانان خۆش دىت و بەراست دەزانریت كه چى زۆر و كەم پىوهندى بە راستىيە وه نيه. هەندى جاريش راستىيە كه بە جۆرىك لە ژىر هەلبەستراودا سورگوم دەبىت هەر دەلىيى لە مندالدى زەمانە نەگوراوه و نەرسكاوه.

يەك كىك لەو خەبەرە پەرەسەندوو درۆزنانە، چۆنە تى و هۆى دەرچوونى حاجى قادرە لە كۆيى بەرەو ئەستەمبۆل. گۆيا حاجى قادر لە ترسى زۆر و ستەمى شىخ نەبى ماويلى بە رەفاقە تى كه يفى جوانرۆيى، بۆ دەر باز كردنى خۆى لە كوشتن، كۆيەى تەرك كرد و روهو تور كيا رۆيى. لىرەدا هەرچەند سەرەداوىكم بە دەستە وه نيه بىگەيە نى بە سەرە كهى ترى خەبەرە كه تابزانم هەو هەل جار لە چ زارىكە وه كهوتۆتە وه و بەناو زاراندان بلاموتە وه، لەگەل ئەمەشدا دەتوانم بەهەست و زانىنى عادەتيم بىچەى خەبەرە كه بدۆزمە وه:

سەرەراى دوشمنايە تى زۆر مەشوورە كهى نىوان حاجى قادر و شىخ نەبى كه بەبەرە وه هەيه بىتە زەمىنەى شت لەسەر هەلبەستن مەيلىكى ئاشكراش لەو هەلبەستەدا بۆ رىكخستنى هەلوەستى تراجىدىيى شانۆگەرانه خۆى تىكەل بە رۆوداو كردو و دىمە نىكى هەستبزووتى دروست كردو كه تام و رەنگىكى تايە تيش بە رۆيشتى حاجى بدات و تامەرزۆيى خەلقىش بۆ دەنگ و صدەا و خەبەرى بە هاتوبات بشكىنيت.

ئەو كەسەى خەبەرە كهى هەلبەستو، وەك زۆر بەى خەلق، حەزى بە وه كردو لەم رۆوداو گرنگەى دەرچوونى حاجى لە كۆيى سەرگوزەشتى دەرچوونى ئادەم لە بەهەشت دووبارە بكاتە وه بەلام ئەم جارەيان بى حەوا، لە جىگەى شەيتانىش شىخ نەبى. تۆ بلىي ئەم حىكايە تە چەندى راستە و چەندى درۆ؟ شىخ نەبى ماويلى پياوئىكى بەفەندوفىل و عەوامخەلە تىن بوە لە مەدا گومان نيه. شىخى ماويلى هيز و تواناينكى بەرچاوى پەيدا كردو و ئامادە بوە بە هەموو چەكىكى لەسەر خۆ كردنە وه و هەلمەت بردن دەسلەتە كهى بيارىزىت لەمەشدا گومان نيه.

حاجی قادر پیاویکی ئازا و حەقپەرست و ھێرشبەر بوو و لە ئاست قەناعەتی خۆیدا گۆیی نەداوەتە خوتخوتە ی کۆمە کردن و دوودلی. ئەمەش راستە و دروستە. بەیە کدی کەوتنەوێ ئەم دوو تەناقوزە لە شویتیکی وەک کۆیەدا کە ھەموو رۆژی خەلق تێیدا رۆو و رۆوی یە کتر دەبنەوێ ئەویش رۆو داویکی چاوەروان کراو، گومان لێ نە کراویشە چونکە جووتە بەلگە ی شیعری حاجی قادر و گوتە ی دەماو دەم ئەم بەیە کدی کەوتنەوێ 90 دەسەلمینن، تەنانەت سەرچاوەییکی نووسراوی وەک نامیلکە کە ی مەلا عەبدو رپرەحمانی⁹⁰ خزمی حاجیش بابەخی زۆری بە دو شمانیە تپە کە یان داو، منیش لەم نووسینەدا بە دریزی باسەم کردووە. بەلام ئایا راستبوونی ئەم خالانە ی سەرەوێ راستەوخۆ دەبنە ھۆی ئاوارەبوونی حاجی قادر؟ بە دەست زولمی شیخ نەبییەو؟ لە ترسی کوشتن؟ تۆ بلی ئەو حاج قادر ی دەیناسین رەفتاریکی وەھا بکات دژی سروشتی خۆی بیت و مەیلی ناحەزە کە شی بەینیتە جی؟

ئەو خەبەرە مەشوورە ی باسەمان کرد، حاجی قادر و کەیفی جوانرۆی بەیە کەوێ لە کۆی رۆو ئەستەمبۆل دەکات. بە راستی ئەم کۆ کردنەوێ شەش مەیلیکی شانۆگەری بە حیکایەتخونە کە ی کردووە چونکە زینگی سەرگوزەشتی دوو قارەمانی ئاوارە و برادەر رینگە ی غەریبی بگرە بەر پتر لە بەر گوئیان دەنگ دەداتەو، ستەمی ستەمکارە کەش بیئەمانتر نیشان دەدات لەوێ تاکە یە ک قارەمانی دەربەدەر کردبیت.

لێرە بە پیشەوێ، چ لەم نووسینە و چ لە نووسینی دیکەم بووبیت، بە ئیسپات گەیشتووە کە وا کەیفی جوانرۆی نە لە گەل حاجی قادردا رۆیشتووە نە رۆیشتە کە شی چ دەخلیکی نیزیکی و دووری بەسەر شیخی ماویلییەوێ ھەبوو. بەداخەوێ ھەر وەک حاجی قادر بە خۆرابی لە نەزەر خەلقدا کرا بە دەربەدەر و ئاوارە ی ترس و ستەمی شیخ نەبی، رەفاقەتە کە ی کەیفیش لە گەل حاجی لەم ئاوارەبوونەدا ھەمان شویتنی غەلەتی لە مێشکی مەردمدا گرەوێ 91 بە رادەییکی خۆم گویم لە چیرۆکیکی تەمسلی بوو بەر لە بیست سالیکی لە بەشی کوردی رادیۆی بەغدادا بلاو دەکرایەو، سەرگوزەشتی ئاوارەبوونی حاجی قادر و کەیفی بەم شیوہی کە لێرەدا رەخنە ی لێ دەگرم و بە درۆی دەخەمەوێ دەخستە بەر گۆیی گۆیگرانەو.

⁹⁰ لە بەرەو دوا ی بەرگی دوو می ئەم نووسینەدا چاپ کراو.

⁹¹ لە کاتی پاکتووس کردنی ئەم باسە بو چاپ کردن، لە کۆتاییەکانی مانگی شوباتی 1976 ھەمان حیکایەتە غەلەتە کە لە بلاو کردنەوێ کە ی رادیۆی کرمانشان بە کوردی پیشکەش بە گۆیگرانی کورد کرایەو.

نه‌خشه‌ی باری ماددی و گیانی و نه‌فسی حاجی قادر له پله‌ی دوای گه‌شت و گه‌رانی
 خویندنی فه‌قییه‌تی له هه‌موو سوچی‌که‌وه به‌و دریزییوییه‌ی که له ده‌سه‌لاندای بی‌ت له‌م
 نووسینه‌دا کیشراوه و باوه‌رام نیه چی ئه‌وتوی تری به به‌ره‌وه مایب‌ت بۆ سرنجیکی وردتر و
 به‌رده‌وامتر، هه‌رچه‌ند دریزه‌ی هه‌ندئ شتانه به‌لاوه ناوه که ده‌زانم نه‌هینانه ناوی زهره‌ری
 به ته‌واویی باسه که نه‌گه‌یاندوه. له‌م نه‌خشه‌کیشانه‌دا ده‌وری زۆر و سته‌می شیخی ماویلی
 جینگه‌ی راسته‌قینه و بارستی حه‌قیقه‌یی خۆی پیدراوه له نیوان ئه‌و هۆیانه‌ی که ده‌وریان
 هه‌بوه له به‌سه‌رهاتی ئاواره‌بوونی حاجی قادردا. ئیستا جاریکی تریش به‌ده‌م لیکۆلینه‌وه که‌ی
 سه‌ربه‌خۆ و یه‌کسه‌ره‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ی ده‌رچوونی حاجی له کۆیی وه‌رامی هه‌ندی‌ک
 پرسیار ده‌ده‌مه‌وه له باره‌ی باسه‌که‌وه پتریش تاریکی ده‌ره‌وینمه‌وه له ده‌وری، وه‌ک ده‌شیینی
 ئه‌و پرسیارانه له خۆیانه‌وه نایه‌نه به‌ر زیهن و نیگای ریبواری به‌په‌له و که‌مته‌رخه‌م تاکوو
 راسته‌وخۆ و بی‌ئاگادار که‌ره‌وه بکه‌ویته سه‌ر جواب دانه‌وه‌یان وه‌یا تاریکی ره‌وه‌ندنه‌وه به
 ده‌وری باسه‌که‌وه.

وه‌ک لی‌ره به‌دواوه بۆت روون ده‌که‌مه‌وه، ئه‌م شی کردنه‌وه‌یه و گری ره‌واندنه‌وه و وه‌رام
 دانه‌وه‌یه هیچیان ئه‌و تروسکه‌یان نیه له خۆیانه‌وه نیگای مرۆف راکیشن، به‌پنجه‌وانه،
 ئه‌وانیش وه‌ک زوربه‌ی پرسیاره‌کانی به‌سه‌رهات و حال و باری حاجی قادر به‌سه‌ر
 کردنی موقلاش و زه‌ره‌بین نه‌بی نادیترین. سه‌ره‌رای نه‌دیترانیاں هۆی ئه‌وتۆش هه‌یه له
 زاھیری حالدا مرۆفی عاده‌تی دل‌ی خۆی پێ دابین کات له ئاست ئه‌م ئاواره‌بوونه‌ی حاجی
 که ئیتر پیوستیک نه‌هیلێت بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی به‌رواله‌ت مه‌وه‌وم، وه‌ک ئه‌و هۆیه زاھیر
 خه‌له‌تینه‌ی که گوتم کرایه‌ بنگه‌ی چیرۆکی ته‌مسیلی و له ئیستگه‌ی رادیۆشه‌وه زۆر به
 شانازییه‌وه بلاو کرایه‌وه، که‌سیش ره‌خنه‌ی لێ نه‌گرت بگره‌ که‌س نه‌بوو پێی خۆش نه‌بی‌ت:
 حاجی قادری حه‌قه‌هرسته و له لایه‌ن سته‌مکاره‌وه ئاواره ده‌کریت و وه‌ک توپی یاری بۆ
 غه‌ریبی یه‌کجاری تور هه‌لده‌دریت...

تابلێ خه‌به‌ریکی ساده و بی‌گرفت و یه‌کجار ئاسایی و چاوه‌روانکراویشه که ده‌زانین گه‌لیک
 رووداوی وه‌ک ئه‌و له پزدانی رۆژگار که‌وتۆته کۆشی مینزوه‌وه ئیتر چی ترمان له گێرانه‌وه‌ی
 ده‌ماوده‌م بوئ هینده له زاران خۆش و له قه‌ناعت نیزیکی و عاده‌تی. به‌راستی کاریکی
 تابلێ ته‌سته‌مه‌ بینی خه‌به‌ریکی له زاران خۆش هاتوی په‌ره‌سه‌ندووی له قه‌ناعت نیزیکی
 و عاده‌تی بسپه‌ته‌وه و یه‌کیکی تری له جینگه‌دا دانیت مه‌گه‌ر به‌ ئه‌رکیکی قورس و به
 ئیساتی بی‌گومان. به‌لام لی‌ره‌دا، خۆ و به‌خت، شتیکی گرنگ و ئیسک سووکیش یارمه‌تیم
 ده‌دات بۆ ئاسان کردنی ئه‌م زه‌حمه‌تییه. ئه‌و هۆیه‌ی من به‌هه‌ویام بیکه‌م به‌جیگری هۆیه
 مه‌شووره‌که‌ی ترس و سته‌می شیخ نه‌بی، ئه‌ویش عاده‌تی و له قه‌ناعت نیزیکی و بگره

لەسەر زارانیش خۆش هاتوو دەبێت ئەگەر گۆیگر بە هەموو دلیهوه هۆشی خۆی بداتی. لەمەش بترازی بۆچوونەکی منیش هەمان حەقیەرستی و خۆ بەخت کردنی حاجی قادر دەگێریتەوه که له خەبەرە درۆزنە خۆشکەلانیە کەدا دەبیستریت، گەلیک لەویش زیاتر ئەم خەسلەتە بەرزانی حاجی بەرەو قوولایی و رەسەنی و زگماکی و نەمرییهوه دەبات، لە هەمان کاتیشدا تیکرای رووداو و زەرفی تیدا پەیدا بوون و هەموو دەوروبەریکی دەخاتەوه پەراویزی راستی و میژووهوه چ مەیل و ئارەزوی شانۆگەرانی و چیرۆکسازیشی تیدا نیە که لەلاوه رەنگ و دەنگ و تیشک بۆ سەر شانۆکە بخوازیتهوه.

وەک دەشبینیت گرتنەبەری کاری وەها زۆر لایەن که بیهوی رۆژگاریکی رابردوو بە رووداو و تاک و زەرفی میژوویی و کۆمەلایەتییهوه ساغ بکاتەوه، ئەوه نیە بە دوو گوتە ی قوت و قرتاوی لێی ببینەوه و بلین «حاجی ترسا... حاجی نەترسا... شیخی ماویلی دەریپەراند... دەریپەراند...» بە شتی ساده و سەراو لەم باسە گرنگە ی ئاوارەبوونی حاجی خۆمان دەرباز بکەین و تیدا بە قەناعەت بگەین. بە نموونە دەلیم بۆ خۆت لە تەجرەبە ی رۆژانەت و لە شتی یە کجار ببایەخ بە خەبەری ساده و سافیلکە رازی ناییت: تۆ ئەگەر لە باغچەتەوه توور و سلّق ببەیتە لای سەوزەفرۆش بۆتی بفرۆشیت، که دیتت رۆژەکیان پارە ی سلّقە که لە رۆژانی پێشوو که متر بوو هەر بەوئەندە لە کابرای سەوزەفرۆش ناسەلمینیت بلّی ئەمروکە بازاری سەوزە کز بوو بۆیە سلّقە کەت پارە ی رۆژانی نەگرتەوه، دەتەوی دلّیات بکات که فیلی لێ نەکردویت، پرسیکیش لەم و لەو دەکەیت بە کریان و فرۆشیاریهوه ئایا بازاری سەوزە و نرخ ی ئەو رۆژە ی توور و سلّق چۆن بوە... ئەوساش خوتخوتەت هەر دانامرکیت و دلّت تەسکین ناییت. خۆ لە کاری گرنگتردا، وەک ئەوه ی بزانی ئامۆزاییکت ناچار کراوه یا ناچار بوە ماله کە ی لە هەلەبجەوه بۆ رەواندۆز راگۆیژیت ئەوسا بیگومان گەلیک بەولای پرسیری نرخ ی بازاری سەوزە دەکەویتە سەر تۆژینەوه بۆچی؟ چۆن؟ کە ی؟ ئایا؟ کوا...؟

ئاوارەبوونی حاجی قادریش بەلای ئەو کەسەوه که تۆژینەوه بکات لە چەند و چۆنی رووداوی گرنگ و ئەنجامداری وەک ئەم ئاوارەبوونە لە میژووی کورددا، ئەویش شتی که دەبی ساغ بکریتهوه و تۆزی گومانی لێ بته کیت و تیشکی ساختە ی لێ هەلّتهنگیوریت و درۆ ی لێ برەویندريتهوه. ئاوارەبوونە که بەوئەندەش ببایەخ نای که حاجی ئامۆزات نیە وەیا ئاوارەبوونە کە ی کار ناکاتە سەر بەرژوونەت، چونکە ئاوارەبوونی حاجی لە تەرازووی میژووی کوردایەتیدا هەزار ئەوئەندە ی راگۆیستنی مالی ئامۆزاکەت بەسەنگترە و هەزار هیندەش پیوستی بەساغ کردنەوه هەیه.

له بهر تيشكى ئەم راستى و تېينيانەدا بوو خامەى من خەرىكى ورد كىلىي ئەو سەرچاوانە و ھۆيانە و كارىگەرانە بوو كه ئاوارەبوونى حاجى قادريان كرده رووداويكى حەتمى ناچارى كه دەبوو ھەر بىن و نەبوونى له ئىمكاندا نەبوو، تەنانت دوشمنايەتتە كوشندە بېسەرەوتەكەى نيوان ئەو و شىخ نەبى لەچاوە ئەو حەتمىتەتتە تەنھا دەورى بەھانەيىكى مەعقول وەيا دوا تەكانى رېشەھەلقەنى دیت كه ئەگەر ئەویش نەبا ھەلقەنانە كه ھەر دەبوو چونكە ھۆى بەھىزى تر ھەبوو كارى گەلىك پترى دەكرد لەچاوە دوشمنايەتتەكە. بە نموونە دەلیم، چ شىخ نەبى لە بەبندا نەبوو كه حاجى بەپى برپارى زەرفى ژيانى خۆى و داخووزى نەفسە لەخۆرازییەكەى نو سالان بە بەھانەى خويتدن خۆى لە كۆبى دزیهوە و سەرى پيدا نەكردەو تا ئەو رۆژەى چ عوزر و بەھانەى خۆى دزینەوہى بەدەستەو نەما.

لەم قسانەشمدا پيشدەستيم لە نووسينى دانەھاتووم نەكردوہ چونكە لىرە بە پيشەوہ لە ناو تىكرای باسەكەدا بەپى داخووزى بەراورد كردن و ھەلسەنگاندنى رووداوہكانى پىوہندىدار لەگەل حاجى قادردا ئەم دوشمنايەتتە نرخی راستەقىنەى بو ديار كراوہ لە نيوان ئەو ھۆيانەى كاربان كردۆتە سەر خەتى بزوتنەوہى حاجى. ئىستا كەوا لە روالەتدا بەرەو دوا دەكشىمەوہ لەو رىگايەى كه پيشتر برىبووم، خۆم وەك ئەو كەسە دىتە بەرچاوە كه لە يارى يەكبازدا لى دەكشىتەوہ بە نيازى ئەوہ گورى لى بىستىت و بە يەكجارى دوابازى لى بوونەوہ و پايدۆست كردن بەاويت.

من كەبىمە سەر لىكۆلینەوہى تايبەتى و سەربەخۆ لە ھۆى ئاوارەبوونى حاجى، مەيدانىكى فرەوانتر درىژتر دەگرەم بەر لىكۆلینەوہ لەو مەيدانەى كه لە حالى پىكەوہ باس كردن لەو و لەشتى تر بەرى دەكەوت.

بىگومان ھەر مەوزوعىكى بە سەربەخۆبى باس بكرىت پتر خۆى لىك دەكشىتەوہ لەوہى بخرىتە چارچىوہى مەوزوعىكى ترى لە خۆى فرەوانتر وەيا بكرى بە ئالقەى زنجىرەبىكى باسى وەكو خۆى. لەم گۆشەنىگايەوہ ئىستا وا سەرىكى ئەو ھۆیە زۆر مەشورەى دوشمنايەتتەكەى شىخى ماويلى و حاجى قادر دەكەين كه بەلای خەلقەوہ ئەو بوو حاجى لە كۆبى دەرپەراند.

مرؤف، بە شىوہيىكى گشتى، بەدەست دوشمنايەتتەوہ خەرىك و داماو دەبى. ھەلبەت بەرادەى تىزى دوشمنايەتتەكەوہ و بىدەسلەلاتى لايەنىك لە ھەردوو لايەنى تىكەھەلقزانەكە، داماو و تەنگەتاوى بىدەسلەلاتەكە زیاد دەكات. كە بىن حاجى قادر و شىخ نەبى بە تەرازوى تاقي كردنەوہى دەسلەلات ھەلكيشين، ديارە لادەستەتەرازوى شىخ نەبى گەلىك بەسەنگتر دەبى لە ھى حاجى كه دەزانين حاجى بە كيشانە و پىوانەى خزم خزمىنە و

عەشیرە تەگەری ئەوساکە مەیلەو تەنھا بوە چونکە لەو بەر بەرە کانیەدا حاجی پشت ئەستور بوە بە ھیزی شەخسیەت و زیرەکی و ئازایی و شاعیریەتی خۆی سەرەرای خۆدانە پال حەق و راستی نەک بە ھیزی چەک و خزم و عەشیرەت. بێگومان لەم ڕووبەر و بوونە حاجی لە گەل شیخ نەبی ھەرچی ھیزی ماددی راستەقینە ھەبە لە دەست شیخ نەبیدا بوە. بەلام ڕووبەر و بوونە کە لە چارچۆی کۆمەلایەتی ئەوسای کۆیەدا بوە نەک لە دەشتی چۆل و ھۆل و بێئاو دانیدا تاکوو ھیزی ماددی شیخ نەبی کاری سەر بە خۆی بێسنوور بکات.

باری کۆمەلایەتی جینگە یەکی وەک کۆیە ئوسا و ئیستاش⁹²، بە عادت، لە ئەنجامی گوریسکیشە کئی پەلە ی زیان و ھەولی دەر کەوتن و چۆنە پیشەوہ و سامان پەیدا کردن، تا رادەبێنکیش بە پئی حوکمی دابونە ریت، لەنگەریکی تەوازون رادەگری لە نیوان ئەو ھیزانە ی خەریکی گوریسکیشە کیکە دەبن بە شیوہ ییک کە نەھیلئ ھیزی تاکە یەک لایەن پەکی لایەنە کانی تر بخت و خۆی بێتە تەنھا قارەمانی سەر شانۆی واقع و چی بیهوی بیکات. لە جینگە ییکی وەک کۆیەدا کە بە پئی حەجمی خۆی پڕ بوە لە بنەمالە و قوناغ و مزگوت و تەکیە و خانەقا و پیاوی دەولە مەند، ئەگەر خوارو ژوریکیش ھەبووی لە پیاویک تا پیاویکی تر، ھیچ تاکە کەس لەوانە نەبوە مونافیسە کانی خۆی ھەلپە ساردبن و مەیدانی پئی چۆل کردبن.

ئەم یەک دەستیە و تاک دەسەلاتییە بۆ ھیچ کامیک لە کەسان و لە بنەمالە کانی کۆننە ی کۆبی پیک نەھاتوہ چ جایی ئەوہی بۆ غەریبکی تازە میوان پیک ھاتبیت. شیخ نەبی لەو بارەدا ئەو غەریبە میوانە بوە. لە زەمینە ی شیخەتیییدا بەرھەلست و ھاوتای وەھای ھەبوون کە حەز نەکەن شیخ نەبی لییان بە پیشەوہ بکەویتەوہ بە بەریشیانەوہ ھەبوو لە کاتی پنیوستدا جلەوی بگرن و مەودای لی بېرنەوہ. کە ئەمە لە مەیدانە بېفیلە کە ی مەھارەتی خۆیدا وەھا بوو بیت، دیارە کە داوی لە گەل داوی خاوەن قوناغ و عەشیرەت و ملک و مال و دەسەلاتدا تیک ئالفا، بەرھەلستی لە خۆی بە ھیزتری لی راست دەبیتەوہ.

ئەمە ی لیرەدا دەلیئم واقعیکی عادتە ی و چاوەروان کراویشە لە کۆیە ئوسا و لە کۆیە ی ئیستا و لە ھەموو شویتینی تری وەک کۆیە ئوسا و ئیستا کەدا. کەسیک کە لەلاوہ دیتە شاریک، مەگەر ئەو کەسە بە زەبری گورز شارە کە ی داگیر کرد بیت، دەنا ناشی بە پینچ و دوو رۆژیک بێتە میری سەربری ئەو شارە. ئەم راستییەت لە بیر بی تاکوو پەربنەوہ بۆ

⁹² ئەم نووسینە لە 1972 دەستی پئی کراوہ و سەرلەبەری بە گەل لالی تەواو کراوہ. وشە ی

«ئیستا» سالە کە ی دەستی پئی کردنی نووسینە کە دەگریتەوہ.

راستییه که ی بهرانبه‌ری ئه و له‌م دووبه‌ره‌کیه‌دا که خه‌ریکی روون کردنه‌وه‌ین، ئه‌ویش حال و باری حاجی قادره.

به‌راستی له‌م رووداوه‌ی موقاره‌نه‌ی حالی حاجی گه‌لیک ئاساتره له‌ هی شیخ نه‌بی چونکه له‌ هی ئه‌و ساده‌تر و بی قورت و گریتره. شیخ نه‌بی په‌لی بو گه‌لیک لایه‌ن ده‌هاویشت و له‌ زور مه‌یداندا جووتی سیاسه‌تی ده‌گیرا، مرید و دبعاپه‌چی و په‌په‌وه‌یکه‌ریکی بیته‌ژماری هه‌بوون له‌ گه‌لیک لایه‌ن‌یشه‌وه‌ دووچاری موناغه‌سه و به‌ره‌ه‌لستی ده‌بوو. ده‌نگوباسی هه‌ندیک له‌و رووبه‌رووبوونه‌ی شیخ نه‌بی له‌ گه‌ل هاوچه‌رخ‌ی خویدا به‌ ئیمه‌ گه‌یشته و به‌شی زوری شی له‌ ناوچه. به‌هه‌مان حال وه‌زعی شیخ نه‌بی له‌ گه‌لیک باره‌وه له‌ هی حاجی ئالۆزتر و تیکه‌لپیکه‌لتره، ساغ کردنه‌وه‌شی زه‌حمه‌تره چونکه لایه‌نه نه‌زانراوه‌کانی له‌ هی حاجی پتره گه‌لیکیش پتره. ئه‌وه‌ی راستی بی وه‌زعی ماددی زور ساده و بی بارستی حاجی له‌به‌ر تیشکی وه‌زعه نه‌فسیه‌که‌یدا ره‌ونه‌ق وه‌رده‌گریت چونکه زه‌رفی ئه‌و وه‌زعه نه‌فسیه‌یه ده‌نا وه‌زعیکی هیچ نه‌دار و موفلیس له‌ خووه‌ نابیته جیی سه‌رسۆرمان و تیوه‌رامان و پشکنینه‌وه. زور جارانی شتی بی بایه‌خ له‌ په‌نا شتی بایه‌خداردا نرخ په‌یدا ده‌کات:

بازاری ده‌هره قیমে‌تی ئه‌شیا به‌ جیگه‌یه
می‌شی گه‌یشته رووی نیگار هه‌ر له‌ خال ئه‌چی

حاجی قادر هه‌رچه‌ند هیزی دنیای ماددی وه‌ک چه‌ک و پاره و ده‌سه‌لاتی نه‌بو، له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شدا له‌ تای ته‌رازووی ئه‌و له‌نگه‌ر به‌ستنه‌ی کومه‌لایه‌تیدا سه‌نگی تاییه‌تی خوی هه‌بوه و حیسایی به‌ بنج و بناوانی بو کراوه و هه‌میشه کات تیخویندراوه‌ته‌وه. حاجی لای زورینه‌ی پیاوه ناوداره‌کان و به‌هیزه‌کانی کویی مرو‌فیکی به‌قه‌در و خوشه‌ویست بو، خوشویستنه‌که و قه‌در گرتنه‌که‌شی ئه‌وه بو له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی دوابی تری ده‌نگی داوه‌ته‌وه که ده‌کا ده‌نگدانه‌وه‌ییکی وه‌فاکارانه. له‌ وه‌زعی وه‌هادا که ناکوکی بکه‌ویته نیوان حاجی و شیخ نه‌بییه‌وه هه‌تا ناکوکییه‌که له‌ سنووری تیکراخوړین و شه‌ره شیعر و پلار تیک گرتن و جنیو به‌یه‌کتراندان بیت که‌س بو که‌س به‌ده‌نگ نایه‌ت مه‌گه‌ر خوی لایه‌نی ده‌مه‌ته‌قه بی. ره‌نگه‌ گه‌یرانه‌وه‌ی رووداوی رۆژانه‌ی ئه‌و ناکوکییه‌ زه‌رده‌خه‌نه و پیکه‌نینیش بییته‌ سه‌ر لیوان، به‌لام که‌ کار گه‌یشته ئه‌وه‌ی پیاویکی وه‌ک حاجی قادر له‌ کویی ده‌ربکری وه‌یا له‌ترسان هه‌لبی ده‌بی ته‌وازونه‌که ئه‌وه‌نده تیکچو بیت و شیرازه‌ی کومه‌لایه‌تی به‌ جوړیک هه‌لو‌ه‌شا بی ئه‌و کویه نه‌مابی که‌ ده‌یناسین.

به‌ پنی ئاگاداری و شاره‌زایمان له‌ وه‌زعی ئه‌وسای کویی، که جیلاوجیل پیمان گه‌یشته و باری راسته‌قینه و میراتیش هه‌روه‌ها راده‌گه‌یه‌نی، ئه‌و شلوقیه‌ی حال و زه‌رفی کومه‌لایه‌تی

و سەرەوبن بوونی لەنگەری دەسلەت ھەرگیزا و ھەرگیز رووی نەداوە. سەرەمی شیخ نەبی ئەوەندە دوور نەگەوتۆتەووە کۆمەلایەتیەکی بوویتە نەینی میژوویی، تەنانت بەشیک لەو کارانەیی که شیوەی خودنمایی و خەلق شکاندنەوی ئەو تەلەگەبازە نیشان دەدات بە نووسراویی لای ئیمە پارێزراوە. وێرای ئەو نووسینە تاییەتیانە، لە پەراویزیکی فرەواندا، لە رێی مەعلووماتی خانەوادەیی و وردە نووسینی پەراگەندە بە دەوری کتیباندا که ھەموویان لە گەل قسەیی دەماودەمی ناو خەلق ریک دین، چەندوچۆنیەکی ئاکار و حال و باری شیخ نەبی تا رادەییکی روون دەبیتەووە. بە نموونەیی راست بوونی ئەم رایە دەلیم شیخ نەبی بەسەر کتیبیکی مزگەوتەووە، که لای منە، لە پەراویزیکدا نووسیوەتی دەرسی خویندووە لای شیخ مستەفا لە مزگەوتی مەلای خەتی، حاجی مەلا ئەسەدی باوکی باپیریشم لە پەراویزی کتیبیکی تردا نووسیوەتی لای مەلای خەتی خویندووە. ھەر ئەم ھاورییەتیە بەیە کەووە خویندنیان بوە دواتر حاجی مەلا ئەسەد یارمەتی شیخ نەبی داوە که لە کۆبی بگرسیتەووە که ئەوسا جارێ ھیچ بی دینیکی لی نەدیتراوو. ئەمە دەلیم تا کوو بزانی شتیک لە بارەیی شیخ نەبییەووە بیتە ناو ئەم نووسینەووە، وەیا کارەساتیکی سەرەمی ئەو که پیوەندی بە حاجی قادرەووە ھەبی و لیرەدا باسی بکەین لە مەجھولەووە ھەلنەقولیون، چ دەسکاریشیان تیدا نەکراوە. که دیم و باری کۆمەلایەتی کۆبەش بەشاید دەگرم لە راستی و درۆیی ئەو خەبەرە که دەلی حاجی لە ترسان وەیا بە دەرکردن لە کۆبی رۆیشتووە، شایەدیکی راستگۆ و مەعلوومیشم ھیناوەتەووە که دەیناسین و پتی باوەر دەکەین.

ئەو کەسانەیی خۆشباوەرن لە سەلماندنی دەرکرانی حاجی، وادەزانن بەلگەییەکی گەورەیی و قارەمانیەتی حاجی لەو دەیە لەلان ستەمکارەووە دەرکراپی و لە کاتی دەرکردنیشیدا کزەیی سۆز و پەرۆش و ھەستی غەریبی لە جەرگیەووە ھەلستابی. ئەوەیی راستی بی، مەیلی وەھا ساکار بۆ کیشانی خەرمانەیی ئاورینگاویی بە دەوری ناو و شەخسیەتی قارەمانی خۆشەویستەووە لەو تپەر ناکات که مەیلیکی سادە و ساکارە چونکە ھیچ سوودیکی راستەقینە بەو قارەمانە ناگەینی و لە نرخ و بایەخی شەخسیەتیسی زیاد ناکات. راولستانی حاجی قادر دژی شەعبەدەیی شیخ نەبی راستیکە پەکی لەسەر ئەو نەگەوتووە ھەلاتنی حاجی ئەنجامەکی بی. حاجی بە خواستی خۆی رۆیشتی وەیا دەرکراپی وەیا، لە فەرزەیی موستەحیل، کۆبەشی جینەھیشتی ھەر ئەو حاجیە دەبی که یەکە و تەنھا بی چەک و پارە و دەسلەت یەخەگیری شیخ نەبی بوە.

ئەگەر بە وردی سەیری ئەو حیکایەتە بکەین که حاجی دەکاتە دەرکراوی زەبروزەبگی شیخ نەبی، دەبینن دەلالەتی حیکایەتەکە، تا رادەییکی، لە نەترساویی حاجی کەم دەکاتەووە چونکە نازیەتی لە مەیدان چۆلکردندا نیە، بە پیچەوانەووە لە بەردەوامبووندایە. ئەگەر حاجی ھیچ

نیاز و خواہش تکی خوی لەو رۆیشتنەدا نەبووی و لەبەر تاکە ھۆی ترس وەیا بیچارەیی کۆلی دای، دەبی ئەوانە ی گەورەیی حاجی لەو کۆلدانەدا دەبینن چاویک بە رایە کە ی خۆیاندا بگێر نەو، پرسیاریکیش ھەلبستین لەویدا کە ئەگەر ئەنجامی تیز کردنی ھەرا و ناکوکی سەربکیشیتەو بۆ کۆلدان و ھەلاتن ئایا چاکتر و شیرینتر ئەو نەبوو بای ھەلنەھاتن لە ھەراکە کەم کرابایەو؟

بەلای منەو، بەلای واقعیشەو، سادە مەیلی نیشانسانی حاجی بە «قوربانی خەبات» نە دەشی و نە دەکرئ ببیتە جیگر (بدیل) ی راستی، بە تاییەتی کە گەورەیی راستەقینە ی حاجی قادر لەو راستییەدا بی. کەواتە بۆچی لە خۆرای گەورەیی حاجی بەند کەین بە غەلەت و بیبەستینەو بە روونەداو! ئەوئەندە قارەمانەتی ھەلبەستراوە ی کە دەزانین لە راستییدا پینچەوانە ی قارەمانەتی بە حاجی دەبەخشی نایتە جوگەلە یەکیش لەچا و رووباری پڕ شەپۆلی قارەمانەتی حەقیقی ئەو. حاجی ئەو ھەزارە ی مەیدانی شەخسەت نیە کە دۆستەکانی ھەلوەستی شلۆقی بۆ بکەن بە دارووە کازی خۆ بەسەرەو راکرتن، لەمەشدا بیلزوم رووداو و میژوو بەدرۆ بخیرتەو.

تا حاجی دەبی بە دەربەدەریکی ستەمی شیخ نەبی ھەرچی راستی ھە یە لە بارە ی کۆمەلایەتی و لەنگەری دەسەلاتی ئەوسای کۆیی دەبی بسریتەو و زەرفیکی دەسکردی دوور لە واقعی لە جینگەدا دابندرئ کەوا نە حاجی پەکی لەسەر کەوتو نە ئیمەش چ کاریکمان پیەتی. سەیر لەو دەایە کە ئەگەر قبوولیش بکەین حاجی لەبەر شیخ نەبی ھەلات دیسانەو چوونی حاجی بۆ ئەستەمبۆل ھەر بیتەفسیر دەمینتەو.

داماننا حاجی دەرکراوی شیخ نەبی، لە ترسی ئەو لە کۆیی ھەلات، بۆچی نەچو کەرکووک وەیا ھەولێر وەیا سلیمانی وەیا ھەر شوپینکی کوردستانی عیراق کە دەسەلاتی شیخ نەبی پی رانەگات؟ ئەستەمبۆلی سالی 1280. ک جینگەییکی وەھا نزیک و ھەرزان بای نەبو ھەر کەسیک لە مالی خۆی دەرچوو وەیا دەرکرا بۆ ئەوی خۆی ھەلکوتی. فەرقیکی گەورە ھە یە لە نیوان ھەلاتن بەدەم ترسەو لە گەل گرتن بەری سەفەری دوور و بە ئەرک و بۆ شوپینی بیگانە ی بە مەسرف و بە نیازی لیمانەو ھەموو عومر. ھەلاتی حاجی لە ترسی شیخ نەبی ھەر ئەوئەندە ی بەبەرەو ھە یە کە لە کۆیی دەرچوو بیت، ھەرگیز لپی چاوەروان نا کریت بۆ ئەستەمبۆلی بەرئ کات. لەوانە یە بگوترئ چوونی حاجی بۆ ئەستەمبۆل ئەو موستەحیلە نای، کە لە بەر تیشکی واقعی دوای دەرچوونی لە کۆیی رابگریت. واتە کە ئەو ھەر ناچار بوو لە کۆیی دەرچیت ئیتر بۆ نەچیتە جینگە یەکی وەھا ئەو بیتی بۆ ئاوارە بیت؟ ئەم پرسیار و تیبینیە بیبایەخ نین، جی سرنج لئ گرتنیش

بەلام بايى خۆسەپاندىن و تەگەرە رەواندەنەو ناكەن. ئەم تېيىنىيە خۆى لە خۆيدا و بە تەنھا ھىزىكى وەھاي تىدا نىە ھەموو تېيىنىيەكى ترمان لە بىر بىاتەو و حاجى قادر بىكاتە گوللە تۆپىكى قەزاوقەدەر و بۆ ئەستەمبۆلى باويژى. ھىز و پالەپەستۆ و تەكانىك كە بە يەكجارى حاجى لە كۆيى ھەلقەنى و لە ئەستەمبۆلى بە زەويدا بدات، تەقىنەو ھەيىكى گەلىك زلتى دەوى لەوھى كە گوتىيى «كۆرىنە لە كۆيى دەرجووم، وا رۆيىشتم بۆ ئەستەمبۆل» وەك ئەوھى كە بلى «كەوا و سەلتەكەم بە رانك و چۆغەل دەگۆرمەوھ...».

ھەلقەنانى حاجى لە كۆيى دەبى بخىرتە بەر رۈوناكايى ئەو لىكدانەوانەى پىشتر لىي بوومەو، واش دەزانم شتىكى ئەوتۆيان نەھىشتۆتەو لەو بنگە و بنىچەى بەراورد كىردىيان بەسەرەو دەوھستى. ئەگەر ھىچىشتم لە بىر چوويى وەيا بە بىرمدانەھاتىي باوەرناكەم لەوانەبى برىاران ھەلۈەشىنىتەو.

وەك لەو لىكدانەوانەدا بۆى چوم، وا دەزانم حاجى قادر بەھەمەھال لە كۆيى دەردەچوو ئىتر شىخ نەبى پەيدا بوويا يان پەيدا نەبوويا. ناشى لىرەدا ئەو لىكدانەوانە و بە يەكتر گرتانە دووبارە بىكەمەو، تەنھا بەپىي داخوازيى جىگە و لىكۆلىنەو لەو دەمەتەقەيەى تازە خستە بەرچا، زۆر بە كورتى دووسى خالى گىرنگ لەوانەى پالىيان بە حاجىوھە نا بۆ ئاوارەبوون وەيا ئاوارەبوونيان لىخۆش ھىنا لىرەدا دەكەمە كورتەى پوختەكراوى گەلىك لىكۆلىنەو و لىكدانەوھى دوور و درىژ:

- 1) ھىچ بەرژەوھەندىكى ماددى وەك سامان و دوكان و دىوھخانە و مزگەوت و مەدرەسە و وەزىفە، حاجى قادرى بە كۆيەو نەبەستىبۆو.
- 2) ژن و مندالى نەبوھە ئاوارەبوونى بە زەحمەت بىخىت.
- 3) نەفسە زلەكەى لىي نەسەلماندوھ دەست لەبەر خەلقى پان كاتەو بۆ پىكھىنانى گوزەران.
- 4) ھەر ئەو نەفسە زلەى واى كردوھ شەرمى بىتەوھە كە بەردەوام لەو مزگەوت و لەو مال و لە سىبەرى براگەورە و خىرەومەنداندا بژىت – بەراستى ئەم ھۆيە يەكجار بەھىزە لەناو ھۆيە بەھىزەكاندا.
- 5) تاكە سامانى حاجى كە بوئىژى و ئەدەبەكەيەتى لە قەپىلكى تەسكى كۆيەدا نەدەگونجا، بە تايەتى كە حاجى سەر بەشەيرەكانى شۆرنەكاتەوھە بۆ مەدحى دەسەلاتدار و خاوەن سامانەكانى ئەو سەردەمەى كۆيى وەيا غەيرى كۆيى وەك ھەولپىر و كەركوك.

تۆ لەوھەزى حاجى وردبەوھ، ھەرچى ھۆى مانەوھەيە لەكۆيى پەيدا نىە، ھەرچى ھۆى دەرجوونە پەيداىە. كە ئەمە واپى چىمان پى دەوى لەوھە زىاتر بىتە ھۆى دوركەوتنەوھى؟

ههراکه‌ی شیخ نه‌بی له‌و وه‌زعه‌دا بایه‌خیکی تاییه‌تی په‌یدا کرد که به‌زاهیر بوه هۆی ده‌رچوونی حاجی، وه‌یا ئه‌وبه‌ره‌که‌ی بوه به‌هانه‌ی ده‌رچوون.

به‌چاوی خه‌یال خۆت له‌ وه‌زعی حاجی قادری ئه‌و جینگه‌یه و کاته‌دا بیینه‌وه و به‌ دلّی ئه‌و هه‌ست بکه و به‌ می‌شکی ئه‌و لیکده‌وه بزانه‌م بریاره‌تی چی ده‌بی! له‌و هه‌موو بی‌ حال و باری و بی‌ سامانه‌دا به‌و هه‌موو قابلیه‌ت و شاعیریته‌وه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ریژ له‌خۆ گرتنه و سه‌رکه‌شی نه‌فسته‌وه به‌ده‌م شه‌ره‌ده‌ندووکی و هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی رۆژانه‌وه چه‌ند سالان ئه‌م مالّ و ئه‌و مالّ و ئه‌م مز‌گه‌وت و ئه‌و مز‌گه‌وت خانه‌خوینگۆری ده‌که‌یت؟

تاکه‌ی؟ بۆچی؟ به‌ کام ئومید؟ بۆ کام ئامانج؟ له‌به‌ر خاتری کی؟ نه‌ ژن نه‌ مالّ نه‌ مندالّ نه‌ مز‌گه‌وت نه‌ دیوه‌خانه نه‌ دوکان نه‌ نان نه‌ خوان نه‌ راحه‌تی نه‌ سه‌ره‌وتن نه‌ بازاری شیعر نه‌ هیچ شتیکی به‌که‌لکی حاجی ئه‌وسا بی‌ت وه‌یا له‌ سنووری به‌خۆنازیندا ده‌ستی پی‌ بگات!! تۆ له‌و حاله‌دا بی‌ت چ به‌ خۆت ره‌وا ده‌بینی؟ مانه‌وه‌ی سه‌ر کزه‌لانه‌ی میوانانه‌ی بی‌ ده‌سه‌لاتانه، یاخود ئه‌وه‌ی حاجی کردی؟ وا ده‌زانم دیمه‌نه‌که ئه‌وه‌نده روون و ئاشکرایه هه‌ر ده‌لّی تین و تاو به‌ ئیراده‌ی تۆ و منیش ده‌دات که به‌ لاشعووری بلّین: کاکه‌ینی خۆ حازر که‌ن با بۆی ده‌رچین.

له‌ نیوان ئه‌م پینج خاله‌ی سه‌روودا که بوونه بوخته‌ی ئه‌و هۆیانه‌ی ری‌ ئاواره‌بوونیان خسته به‌ر حاجیه‌وه، خالی دوهم که نه‌بوونی ژن و مندالّ هۆینکه هه‌موو ئاواره‌بوه‌کانی وه‌ک حاجی قادر تیندا به‌شدارن. مه‌به‌ست له‌ ئاواره‌بوه‌کان ئه‌وانه‌ن که وه‌ک حاجی ده‌ست کورت و بی‌ ری و جی بوون، نمونه‌ی زۆر به‌رچاویش له‌وان جوته قاره‌مانه رووته‌ی «نالی و که‌یفی» ن که یه‌که‌میان به‌ر له‌ حاجی به‌ بیست⁹³ سالیک، به‌لکوو پتریش، ئاواره بووبوو، دوهمیشیان به‌ چه‌ند سالیک دوا‌ی حاجی ئاواره کرا. ئه‌م دوو قاره‌مانه‌ش وه‌ک حاجی قادر بایی پیوه‌ندی سه‌ره‌داویک، به‌رژه‌وه‌ندیان نه‌بوه به‌ سلیمانی و کۆیه‌یانه‌وه بیه‌ستیه‌وه.

به‌لام له‌ بی‌ به‌رژه‌وه‌ندی کاربگه‌رتتر ئه‌وه بوه که ژن و مالیان لی نه‌بۆته ته‌وق و ته‌له‌ی په‌کخستن چونکه ده‌زانین هه‌زاران که‌سی هه‌ژاری بی‌ ملک و پاره و ده‌ره‌تان به‌ هۆی ژن و مندالّوه به‌ شوینیکه‌وه ده‌به‌ستریته‌وه و تا مردن به‌ کلۆلی و چاره‌ره‌شی تیندا به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

⁹³ ئه‌م باسه به‌ وردی له‌ پیشه‌کی «چه‌پکیک له‌ گۆلزاری نالی» له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد سالی 1974 له‌ نووسینی مه‌سه‌ود محمه‌د لی کۆلراوه‌ته‌وه.

دوو شەقلى زۆر ئاشكرای «بى ژن و مندالى و بى سامانى» دەبنە جودا كەرەوھى ئەو كوردانەى لە شوپىنى وەك كۆپە و ھەولير و سلیمانیەوھ روھو ئەستەمبۆل دەبوون. ھەموو ئەو ھەزارانەى ئاوارە دەبوون ژن و مندالیان نەبوو، بەزۆریش نەدە گەرانەوھ بۆ خاکی ولات، وا بزائم لە غەریبیشدا ھەر زنیان نەھیتاوە، مەگەر تاك تاكەیان. ئەوانەى حال و بارىكى ئابووری رېكوپىكیان بوویت، ناچار نەبوون بچ ژن و مالى تیکەل بە حیسابى سەفەرەكەیان بکەن. چ بە نیازی گەشت و گەرانى تەبديل ھەوا بووبى چ بە نیازی وەرگرتنى وەزىفە و روتبە و نیشان وەیا بەرەوپیش بردنى بەرژەوھەندیک بووبى، چوونەتە ناوچەى خەلافەت، كەیف و سەیرانى خۆیان تیدا کردوھ وەیا خەرىكى كاروبارى بەرژەوھەندەكەیان بوون، ژن و مالىشیان بووبى پەكى چوون و ھاتنەوھى نەخستوون، وا بوھ بە مالىوھ سەفەریان کردوھ و گەرانەوھ، واش بوھ بە نیازی نیشتەجى بوون رایانگوئیستوھ. بەلام بە زۆرى ئەوھى بنگەییكى ژیان و گوزەران و ناوونیشانى لە ولاتى خۆیدا شك بردى گەرانەتوھ ھیلانەكەى خۆى، تەنانەت ھى وابوھ بە نویتنەرى وەیا بە وەزىفەى گەورە چەند سالان لە ئەستەمبۆل ماوھتوھ پاشان لەگەل بەسەرچوونى ئەو وەزەعە روھو مال ولاتى خۆى بۆتوھ. ديارە غەریبى ئەو شیرنە نیە بە عادەت خەلقى بۆ خۆى راکیشیت، ولاتیش ئەو ناحەزە نیە بى سەبەب بەلاوھ بنریت:

وہتەن مەحبوبەییكە جلوھ ئارای
نیشانەى دین و ئیمانە تەمەنناى

ئەگەر لە میراتى ئاوارە بوھ کانمانەوھ كەلەپۆرى نووسراومان پیگەیشتبا بیگومان، لە ھەموانەوھ سۆز و كزەى غەریبیمان دەخویندەوھ. نالى كە سەرامەدى ئەو ئاوارانەى چەند بەلیغانە گروگپەى دەروونى خۆى خستۆتە ناو ھەلبەستە بیھاوتاكە یەوھ كە لە غەریبیدا بە نیازی روخسەت خواستنى گەرانەوھ بۆ سالمى ناردوھ:

قوربانى تۆزى رېگەتم ئەى بادى خوش مروور
وہى پەيكی شارەزا بە ھەموو شارى شارەزوور

نالى لەو ھەلبەستەدا، بە دەم سۆزى غوربەتوھ، ئەوھى لەگەل شیوھى ولاتەكەى کردوھ كە لە کاتى سەفەرى حەجدا بەرەو كەعبە و قەبرى پیغەمبەر لەگەل رەمل و خاک و دار و بەرد و گیا و حەوش و حەسار و دیواری حىجاز و مەكە و مەدینەدا کردوھتى:

ھەر لە شېۋە سوورەۋە تا سەرچنار و بەكرەجۆ و سلیمانی و بەردی سەر شەقام و داری پیرمە سوور و ھەوز و ھەوش و ھوجرە ی مزگەوت و گردی سەیان و کانیا سکان و خاكوخۆل بە ھەناسە ی گەرم و قولپی گریان خولی میحنەتی داوہ و تلاوہ تەوہ.

كۆرم دەوی لە غەریبیدا ئەو پارچە ئاگرە ی ھەلبەستی نالی بە جەرگی خۆبەوہ بنی و بۆسۆی لی ھەلنەستی.

ئیمە زۆر جارن دادەبرین لە ھەست كردن بە سۆز و عاتیفە ی مرۆفی ھەستیاری ئاگر تیبەربووی وەك نالی و حاجی كە نرخدارترین و عەزیزترین و جواتترین ھەلپە و لەرزە و لەرە ی ھەناوی خۆیان بۆمان كرده بە دەستەچیلە ی ھەلبەست و دەروونی مرۆفایە تیمانی پێ گەش دەكەنەوہ، ئەگەر گوێیان بدەینی و تییان بگەین. لەو داپرانە شمان ئەوہی زۆر جینگە ی پەرۆشمە ئەوہیە كە نازانین چەندمان لە كیس چووہ، بەلام داپرانمان لە دیتنیكى سینەمایى وەیا ئاھەنگیكى كۆكتیل وەیا شایبەكى رەشەلەك ناراحەتمان دەكات، بگرە داپرانە كەمان بە خەسارەتمەندیش حیساب دەكەین. بەلى مرۆف ھەقیەتی پەرۆشى لە دەس چوونی خۆشیەكى ماددى بیت، بەلام پنیوستە لەسەرى، ھەر نەبى لەبەر خاترى ھەسانەوہی گیانى خۆی، بەشدارى ویزدانى خاوەن ویزدانە زلەكانى میللەتەكەى بیت و گوێیان بداتى و تییان بگات و كە پنی كرا لە بەخشنەگى و انەوہ فیری بەخشین بیت.

بەراستی ژیان ھەمووی ھەر خواردن و خۆشى و ھەلپەركى و جنس نیه، ئەمانە تیکرایان مالى ھەموو گیانلەبەرانە، نەك ھەر ھى ئادەمیزاد. بەلى بچ ئەمانە ژیان تامى نابى، یاخود بەجاری نابى، بەلام بە ھەموویان یەك خاسیەت و تاییەتی پیک نایەنن كە تەنھا ھى مرۆف بى، چونكە جارى ماكە ھەرە گرنگەكەى مرۆفایەتی، كە ھەستی ھاوبەشى كردنە لەگەل غەیر، نادیارە. بە تۆ چى دراوسیکەت لە خۆشیدا خنكا بیت، ھەر وەھاش بە من چى تۆ لە سینەما دەرچیت بۆ پارتى كۆكتیل بادەنۆشى بكەیت وەیا لە كۆش و باوہشى گەرم و نەرمدا سەرخۆش بیت. من ھەرگیز گلەبیم نەبوہ لەو شاعیرە ی كە دەلى:

كە من نەخلى مرادم بى سەمەر بى
بە من چى باغى عالەم جوملە بەر بى

چونکه بهراستی ئینسافی له گهڵ خۆیدا نواندوه. ئەوهی دەلی شاعیر لێره دا خودپهسندی کردوه ئاگادار نیه لهوه که هەر یه ک دوو وشه‌ی به‌یته‌که بگۆرێ چ خودپهسندی تیدا نامینیت:

که تۆ نه‌خلی مرادت بی سه‌مه‌ر بی
به تۆ چی باغه‌که‌ی من جه‌مله به‌ر بی

له‌ده‌ربهرینی حه‌قیقه‌تی وه‌ها زلدا، پارانه‌وه بۆ نه‌فس یا بۆ غه‌یر فه‌رقیک به‌ حه‌قیقه‌ته‌که ناکات، ره‌نگه‌ ئه‌و ئازاییه‌ی له‌ده‌ربهرینی هه‌ز و ئاره‌زۆی نه‌فس په‌یدا ده‌ییت گه‌لێک پتر نرخی حه‌قیقه‌ته‌که دیار خات له‌وه‌ی شه‌رم و زمان گرتن ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌که له‌ غه‌یردا دیار خات. له‌ جیگه‌ی وه‌هادا چ فه‌رق نیه له‌ نیوان شانازی کردن به‌ جانفیدیایی و نه‌فس کردن به‌ ئاویتنه‌ی حه‌قیقه‌تی گه‌وره. له‌ خۆنواندن به‌ فیداکاریی چ شه‌ره‌فیک هه‌یه هه‌مان شه‌ره‌ف له‌ده‌ربهرینی ئاره‌زۆی ره‌واشدا هه‌یه، ئه‌و ئاره‌زۆیه‌ی که مافی بیفیلی ئاده‌میزاده. ئیمه‌ لیمان داوا ناکرێ هه‌ر له‌ خۆ به‌خت کردندا ده‌نگ دلێر بین که ده‌زانین خۆبه‌خت کردنه‌که له‌وه‌دا شه‌ره‌ف په‌یدا ده‌کات که بۆ خیر و خۆشی ئاده‌میزاد بیت ده‌نا فلسیک ناهینیت، زۆر جارانیس به‌کاری به‌د له‌ قه‌له‌م ده‌دریت.

من که دیم داوا ده‌که‌م له‌ خویته‌ری کورد پڕیشکی ئاگری هه‌ناوی نالی و حاجی به‌ جه‌رگی خۆیه‌وه بئی و به‌شداری ویزدانه‌ بلیسه‌داره‌که‌یان بی، ده‌مه‌وی تابلوی مرۆفایه‌تی به‌ هه‌ر دوولای خۆویستی و غه‌یروستی له‌ خۆیدا به‌ ته‌واوی دروست بکات، خۆ ئه‌گه‌ر بیه‌وی نمونه‌ییکی گونجاو بی له‌ گه‌ڵ حالوباری کورده‌واریی به‌ هه‌ردوو لای خۆشی و ناخۆشی میراتی کورده‌وه دیاره‌ ده‌بی پتر خۆی به‌لای غه‌یروستی و هه‌ستی برینداردا بشکینیته‌وه. به‌لام هه‌رگیز نامه‌وی ته‌نگزه‌ی ژبانی لی ته‌نگتر بکه‌مه‌وه... نامه‌وی هه‌لی خۆشی لی بدزمه‌وه به‌ ناخۆشی... نامه‌وی به‌هره‌ی داشکینم. من باوه‌رم به‌وه هه‌یه که ئه‌گه‌ر گه‌نجیکی رۆشنبیری کورد توانی ئه‌وه‌نده ناسک بیته‌وه که به‌ فرمیسکی حاجی و نالی بگری... بلیسه‌ی هه‌ناسه‌ی ئه‌وان له‌ ده‌روونی خۆیدا هه‌لگیرسینیته‌وه، به‌ سامانیکی مه‌عنه‌وی، بگره‌ ماددی، زلتر ده‌گات له‌وه‌ی تامه‌زرۆشکاندن ئاره‌زۆی نه‌فسی برسی پئی ده‌گه‌یه‌نیت. تامه‌زرۆشکاندن فه‌رمانی سروشته و نامه‌وی له‌ نرخی که‌م که‌مه‌وه، به‌لام هه‌رگیز نرخی تامه‌زرۆشکاندن که‌م نابیته‌وه به‌وه‌دا له‌ پال په‌له‌فه‌ی دلی نالی و حاجی به‌ چنگالی میحنه‌ته‌وه، بیخه‌مه‌ سیبه‌ری پله‌ی دوه‌مه‌وه. من هه‌رگیز به‌ مۆرفینی خه‌یالی به‌تال سه‌رگیزم نه‌کردوویت که لیت بپارێمه‌وه تۆش وه‌کوو من نیگاییک بشکینیته‌وه به‌لای

مەنبەتە زلەكەى حاجىدا لەو زەرفە بېرەحمەدا كە تال تال دەمارى پېتەندى بە مەفتەنەو ھەلدەبېتەو ھەك ئەو ھى گىانى لە ناخى و جودى دەركېش، چونكە نىگاكت بەلای دەولەمەندترىن دىمەنى مرقايەتیدا دەشكىتەو.

دەرچوونى حاجى لە كۆبى رۇوداوىكى ئاساى رۇزانە نىە كە لە نىوان دەيان و سەدان رۇوداوى ھەك خۇيدا بشاردېتەو. ئېمە لەو ھە بوونەو بەزانىن چ بوون ئەو ھۆيانەى تراجىدىاي ئاوارەبوونى حاجىيان پېكھىنا، ھەر لەو زانىنەشدا بۇمان رۇون بۇو كە عامىلى ھەرە گەورەى ئەو تراجىدىيە نەفسە زلەكەى حاجى بوو بەو ھەدا كە بەقەدەر يەك موو سەرى پېدانەنواند بۇ پېداوئىستى بەرژەو ھەند و ھوكمى ژيان و فەرمانى دەوروبەر تا بکەوئىتە سەر بارىك كە نائىكى تىدا پەيدا بکات ھەيا مالىك پېكەو ھەنىت ھەيا لە بن نوایىك بەسەستەو ھەئىتر مایەو ھەك مېوان كە پېنى بە قۇناغەو گېر ناچى و بەردەوام بوونى لە مېوانەتېدا دەبېتە شتىكى سەىر.

ئەم ئىمکان نەبوونى مانەو ھى حاجى لە كۆبە كە رابگېرى لە بەرانبەر خۇشویستە بېسنورەكەى حاجى بۇ كۆبە و دانىشتوانى كۆبە، پۇبى تراجىدىيا كە نىشان دەدات. تاكە يەك ھۆى كزبوونەو ھى ئاورىنگى كارەساتەكە لەو ھەدايە كە لە كوردىك قەوماو ھە لە شوئىكى ھەك كۆبەدا رۇوى داو، ئەگەر لە گۆشەئىكى ئەورۇپادا كارەساتىكى ھەھا فرمېسكاوى، شەكسپىرىكى بۇ رەخسابا بە ئىستا لەو دەمەدا كە جەنابت بە گۆشەئىكى چاو ھەزارەكانت ئەم دېرانە دەخوئىتەو، لە گەلىك جىگەى جىھاندا كارەساتەكە ھەك ھاملىت و رومىو و جۇلىت بەسەر شانۆ گەشەدارەكانەو ھەپلەرىزانى بۇ دەكرا، خۇشت لەوانە بووت چىرۇكەكەت بەو پەرى تەقدىر و تەقدىسەو بەخوئىتەو ھەو ھەر جارەش نەفرىنت لەو چارەنووسە كەردبايە كە ستەمى ھەھا بېسامان لە دلې ھەھا گەورە و ھەستىار دەكات. بەلام چ سوود! كارەساتى دەربەدەر بوونى حاجى ھىچ ناوىكى زرىنگەدارى تىدا نایەت، ئەو زەرف و ھۆيانەى پېكېشيان ھەناو بە دەورى رۇوداوىكى ئەورۇپايدا سەريان ھەلنەداو، دەست و قەلەمىكى لە بارەشەو ھەرىكە خۇى فېرى مەشقى نووسىن بکات لە ناو تارىكايى نەناسراوىى خۇى و بابەتى نووسىنەكە و سەرلەبەرى مىللەتەكەيدا كوتەكوتى شەو كورنەئىتى، ئىتر بۇ دەبى گەنجىكى كورد ئەو چاو تىزەى ھەبى كە گەو ھەر لە ژىر تەبەق ئەندەر تەبەقى تارىكى و سەرپۇش و كەندا بدۇزىتەو! تا دەسەلاتىكى مەحدودى ھەك ھى ئەم نووسىنە كزە خۇ ھەلدەبەزىتەو ھە بۇ بەر نىگا بەرزنۇرە شادى خوازەكەى گەنجىكى كورد، لە دەيان لاو ھە پىرۇجەكتۇرى نووسىنە پېدا ھەلگوتراو ھەكانى ئەم جىھانە پىر رۇوناكى و شادىيە سرنج و ھۆش و ھەز و ئارەزوى ئەو گەنجە، وپراى نىگاكەى، بۇ خۇيان رادەكېش و لە من و كۆبە و حاجى قادرى بېدەرەتانی دەستىنەو.

بەراستی گەشتنەوێه یەكتری ئەم دوو تەناقوزە زۆر بەهێزەى خۆشویستنیكى بیسنوور و دوور كەوتنەوێه ناچارى كە لەم ئاوارەبوونەى حاجى قادردا پەیدایە ھەرۆك چەخماخەى بروسكە دوو راستیى گەرەى 1- گەرماى 2- رۆوناكایى، لە نەفسى حاجى قادردا دەرەخات: گەرماىیە كە ئەو ئاگرەى كە لە دوور كەوتنەوێه كەدا بەردەبیتە گیان و دلّى حاجى و ھەتا مردن ناكوژیتەوێه و یەكێكە لە دیاردە بنجى و بەهێزەكانى ناو دیوانەكەى كە ئەگەر ھەلبەستەكانى دابەش بكرین بەسەر ئەو مەبەسانەى بۆیان ھۆنراونەوێه پشكى كڵپە و سۆزى غەریبى بۆ كۆیە و دۆستەكانى خۆى پشكى زۆر بەرچاوە، سەرەراى بەرچاوى، لە ھەلبەستە ھەرە سۆزناكەكانى تەى كە بى فیل و بى ھەناسەسوارى لە ناخى دلّیو ھەلدەقولن.

رۆوناكایەكەش ئەوێه كە لە تەحەمول كردنى ئەم ھەموو ئیش و ئازارەى دوور كەوتنەوێه دا جارێكى تریش دواى دەیان جار لیمان مەعلووم دەبى نەفسى سەرکەشى حاجى تا چ رادەبێك دژى ئەو ئارەزۆیانەى ھەلوەستاوە كە بە نزمایەتى دەبەستەوێه، وەك یەكێك زۆرى برسى بێت بەلام نەچیتە سەر بانگەهشتنیک كە لە ریزی سەرۆوى داووت كراوێه كاندا جی نەكریتەوێه.

ئەگەر ئیمكان ھەبى ھەموو شتێك مافى تەواوى خۆى پى بدریت، لە پتویست پتویستەرە بۆ ئیمەى شوپتەوارتاریك و رابردوو بزرکراو، تۆز بتەكینینەوێه لەو ھەلوەستە پى شوق و تینانەى كە تاكە قارەمانەكانمان دلیرانە تیدا ھەلایساون چونكە لە دوو نوقتەى زۆر گرنگەوێه سوودى لى وەرەدەگرین.

یەكەم: لە تپۆھرامانى رابردووماندا رۆوبەرۆوى تاریكایى و بى چرایى و بى وەجاغى نابین، ئیتر كە ویستمان دیوێهخانەبێكى فكر و ئەدەب و «ھەلوەست» ی كوردیى لە ئۆردوبازارى میللەتاندا بكەینەوێه دەتوانین چراقۆدیلەبێكى خۆمانى تیدا ھەلكەین و نوقل و باسوغ و بادامى مەعنەویاتى كوردەواریشى تیدا پشكەش بە میوانان بكەین. ریبوارىكى بێگانە كە سەر بە ماله ویرانەكەماندا دەگریت بەتەمایە كالایىكى خۆمالى ئیمەى تیدا ببینیت، زۆریش دلشكستە دەبى، پایەشمان لە بەرچاوى دادەشكى، كە خۆى لەسەر سفرەى بەتالدا ببینیتەوێه، بۆ ئیمەش مردەنییە پەكمان بە ئیفلاسى مەعنەویمان نەكەوێ. ئەو كەسەى حەز دەكات شانازى كردن و لە خۆرازیى بوون لە ئیفلاسى مەعنەویدا بدۆزیتەوێه، بێگومان، دەمارىكى نەخۆشى «مازۆختەبى» لە نەفسیدا ھەبە.

مرۆفێك نەفسى نەخۆش نەبى حەز دەكات لە زەمینەى «ھەبووى» یەو بەرزتر بیتەوێه، نەك لە بنى بېرەو بەحالى سەر ئەرز بیتەوێه.

دوهم: سەرەرای رووناک بوونەووی رابردومان. ئەم رۆژگارەشمان بە شەوقی چرای کوردیی رووناک دەبیتەووە. بەراستی بەر لە هەموو کەسیک ئەدیب و رۆشنبیر پێویستی بە رابەر و نموونەى نژادى هەیه تا بتوانى لە ئاهەنگى خۆ هەڵدانەووی کۆرى ئەدەبدا، وەک ئەدیبی میللەتانى تر، شانازى بە رەسەنى ئەدەبەکەى خۆى بکات کە دیت و درەختى خانەوادەى ئەدەبەکەى خۆى دەباتەووە بۆ سەر ئەو نموونە و رابەرانه. ئەدیبىش وەک هەموو رۆلەییکی ریز لەخۆ گرتو دەبێ حەز بە بەرزى ئەو باوک و باپیرانهى بکات کە رابەر و نموونەى ئەدەبن نەک وەک ئەو سۆالکەرە بێت کە هەستى بە خۆ نازىنى پى نەماوە و دەم نادەم لە رووتەلەى خۆى زیاد دەکات بۆ بزواندى بەزەى خیرەومەندان.

من لەگەڵ ئەووەشدا کە دەزانم ئەدیب نابیتە ئەدیبی راست و دروست ئەگەر ئاگادارى ئەدەبى میللەتانى تر نەبیت و لە زادى مەعنەووی ئەوان تیر و تەژى نەبیت، زۆر جارانیس دەبێ چاوی بپێتە هەلۆهستی ئەدیبهکانیان بۆ بەهیز کردنى هەلۆهستی خۆى، دیسانەووە هیندەى بلێ نارهەت دەبم کە بىنم ئەدیبى کورد لە کاتى رازاندنەووی نووسینەکەى بە هینانە ناوى شیوێ مرقایهتیی پر دەلالەت و شانازى مرقایى غەیری خۆى، هانا بیاتە بەر هەلۆهستی مرقایى غەیری کورد لە حالیکدا نموونەى قارمانەتى لە نیوان ریزی میللەتەکەى خۆیدا بەرچاوتر و کەلەگەتتر و گەشتەر لە هی بیگانه پەیدایە، یاخود هەر نەبى وەک هی بیگانهیه لە هەموو تەرازوویکی نرخ هەلکیشدا. عوزرىکی بەدەست نووسەریکی کوردەووە هەبیت لەم هەلۆهستە بەرەواژەیدا هەر ئەوویە قارمانانى بیگانه لە سەریان نووسراوە و پەیکەریان بۆ دروست کراوە و فیلمیان لەسەر دەرھینراوە و گەورایەتیهکەیان خراوتە بەر عەدەسەى گەورەکەرەو، لە حالیکدا قارمانىکی کورد لە ژیر تاریکاییدا شراوتەووە، چ جایی ئەووی لەسەرى نووسراپى وەیا پەیکەرى بۆ کرابى⁹⁴. بەلام بەراستی ئەمەیه پێی دەلین عوزرى لە قەباحەت گەورەتر چونکە یەکیک لە داخوایه هەرە سەرەتاییهکانى لە رۆشنبیر دەکریت ئەوویە خۆى نەکاتە ریکۆردەرى شریتى پرکرایه وەیا جامى کامیرای رەسمى بە تايهتیی کە پرپوونەووی شریتهکە و نەقش بەستنى ویتەکە رى لە بابەتى میللەتەکەى خۆى بگرت.

لە ئەدیب و خاوەن فکرى کورد داوا دەکریت نەک هەر هەلۆهستی قارمانانەى میللەتى کورد و تاکەکانى کورد بختە سەر رووپەرەى مێژووە بەلکوو دواى بەجى هینانى ئەم فەرمانە جارىکی تریش لەسەریهتیی هەلۆهستی شەرافەتکارانەیان بکاتەووە هیز پیندەرى نووسینەکانى خۆى بە یاد کردنەوویان و پەند لێوەرگرتیان.

⁹⁴ دواى گەلەلە کردنى ئەم نووسینە کە لە 1972دا دەستى پینکراوە لە سالى 1973دا لە کۆبى پەیکەریکی بچووک بۆ حاجى قادر بەرپا کرا.

ئەم ھەلۋەستەى حاجى قادر لە ناو ئاگرى بى دەرفەتى دوو ھىزى مۇتەئاقىزى «ولات خۆشويستىن و تىدا نەحەوانەو» دا كە ئەنجامە كەى دەركىشراى رەگ و رېشالى بوو لە ناخى مەفتەن و جەرگەى خزم و خوئىش، لەو ھەلۋەستە كە ممانەندانەى كە ئەگەر لە تاكى مىللەتلىكى نەناسراوى وەك كوردەو نەبوو يايە مېشك و دلى گەرەتەى نووسەرانى خەرىك كەردبايە. دەزانين چىرۆكنووسى زۆر مەزنى ئەم جىھانە كىتېبى گەرەى دانائە لەسەر شى كەردنەو و ديارخستى ئەو ھۆيانە و دەوروبەرانە و ھىزە نەفسىيانەى تاكىكى بەرەو قومار بردو، نووسىنە كەش كراو بە فىلم و لە سەرتاسەرى دنيا تەماشاكەرى بو خۆى راکىشاو، دەزانين قومارچى نمونەى تاكىكى كەمى مىللەتە، واتە لەلايەن نواندى «چەند» ھو مەوداكەى بەرتەسكە، لەلايەن «چۆن» يىشەو ئەگەر تاكە كە نەكرى بە ئاويتەى بارى كۆمەلايەتى و زيارى (حضارى) و راستىيەكانى تى كۆمەل، قومارچى لەوانە نى «چۆنايەتى» مىللەتلىك نىشان بەدات وەيا لەو چۆنايەتياىە بىت لەبەر نرخی زيادى چاوپوشى لە كەم دەلالەتى بكرىت.

بەلى من دەزانم نووسىنى ئەدەبى لەم بابەتە دەبى ھەبى، لەوانەشە نووسىنە كە بەھۆى ھىزى خاوەنە كەيەو وەك گەرەتەى وەك گەرەتەى وەك ئەمدا. ئەمە راستە و جى سەرپىچى نى، بەلام لەمە راستەى و بايەخدارتر ئەو ھەى واقىعى تاكىكى تى وەك حاجى قادر، كە قومارچى نى و رىز لەخۆ گرتو، نمونەى تاكىكى كەفەلوولكاويى نى و نمونەى پۆبى شەرەفى مىللەتلىكە، بە دەورى مېزەكانى قومارو ھە بىنرخ نەبو لەسەر سەرەى مېژووى مەرقاىەتى بارى ھەرە سەرەو ھى گرتو، فېشە و پارەى كاغەزانىش ئىفلاسى پى نە كەردو نەفسە بەرزە كەى ژووروى تەماعى خستوتەو... مەبەستى شەخسى لە مەفتەن ھەلى نەقەناندو، سەردانەنواندىن بو بارە نالەبارەكانى ئەو مەفتەنە ھەلى داو بەرەو غەرىبى و ئاوارەى و تەنھايى و نەدارى ھەتاهەتايى، بەلى واقىعى پىاويكى وەك ئەم حاجى قادرە لە دەمى دەركىشراى رېشەى لە ھەناوى مەفتەن و مىللەتە كەى كارەساتىكە خۆى لە خۆيدا، بى تىخوئىندەو ھى سۆزى كوردايەتى و ئاشنايەتى نىوان ئىمە و حاجى، لەوانەى گەرەتەى ھۆش و ھىژاترىن خامە بە خۆيەو خەرىك كات. لەوانەى بە «ماكېت» ھو خەرىكبوون وەيا گەردەلوولى دواى «گىقارا» دەكەن بە كلى چاوى شۆرگىران.

بەراستى ئەم ھەموو لايەنە كۆمەلايەتییە و رامىيارىيە و ئابوورىيە و مېژوويىە و مەرقاىەتییەى كە لە ھەلكەوتى پچرانى رەگى حاجى بە خاكى كوردستانەو وەك گرى تەندوور رووى تەماشاكەر ھەل دەپروكىنېت بە دەگمەن نەبى لەو ھەلكەوتانەدا بەدى ناكرىت كە ئەدبىيە زلەكانى جىھان كەردويانە بە زەنگى قەدەر لە بەر گوچكەى ھەموو ئادەمىزاددا. چ لە رووى پەزارەى و كەساسى و كزى ئەو مىللەتەو بى كە زەرفى

بەسەرھاتە كەپە، چ لە رووی بەرزى نەفسى ئەو قارەمەنەو بە ئازارى ماددى و مەعنەوى دلى ئەنجن ئەنجن دەكات، چ لە رووی ژان و ژواری عەمەلپەتە دەر كېشانە كەو بە ئى كە تەواو كەرى سەر لە بەرى تراجىدا كەپە.

كارەساتى ئاوارەبوونى بە كجارىي حاجى قادر گەلىك زياتر نوپتەرى مېژووى زولم كردن و زولم لېكرانە لەو بەسەرھات و چىرۆكانەى كە بەلای خۆيانەو بەلۆهست و ھەل كەوتى پر دەلالەت دەكەن بە ئاوپتەى مېژووى ستەم چونكە لە زەحمەت زەحمەتترە چىرۆك بتوانى مېللەتېكى بە قەدەر مېللەتې كوردى ئەو رۆژگارە زولم لېكراو بكاتە زەرفى بەسەرھات و كارەسات، خۆ ھەر مومكېن نپە تەمەنى زولم لېكرانى ھېچ مېللەتېكى تر بېردرېتەو بو دووسى ھەزار سال لەمەوبەرى بەسەرھات وەك كە مېللەتې كورد بەراشكاوى بو ئەو ماوہە تېھەلدە كشى لە مېژووى زولم لېكراویدا. وپراى زەرف و تەمەنى زولمەكە، بە كجار زەحمەتە چىرۆكنووس لە واقىعى مېژوودا نمونەبېكى تری راستەقېنەى وەك حاجى قادر بدۆزیتەو كە بەنېسبەت مېللەتې خۆپەو (وہيا زەرفى بەسەرھاتەو) ئەو بېمانەندە بېت چونكە زوربەى ئەو قارەمانانەى چىرۆكنووسان پەيكەرى ناپابى و سەرامەدېيان بو دەتاشن لە واقىعدا كەم و زۆر ھاوسەنگيان ھەبو بەلام رېكەوتېك وەيا زەرفىكى تايبەتې خستونپەتە بارى بېمانەندى و سەرامەدېپەو، لە حالېكدا حاجى قادر بى يارمەتېدانى زەرف و ھەل كەوت و رېكەوتى دەرەوہى وجودى خۆى لە ھەلۆهستېكى بېمانەندا راوہستاو كەوا لە ھەر گۆشەبېكەو سەبرى بكرېت دەبېتە نمونەى دەرەس لېوہرگرتن و بەراپەر زانېن كە نمونەى تر لە تەك ئەودا كز دەبنەو ئەگەر سەرلەبەرى مەسەلەكە لە جېگە و لە ناو مېللەتېكى كزدا رووى نەداباپە.

ئاوارەبوونى حاجى قادر لە لاپەن نواندى سۆز و پەرۆشى مرۆفایەتې بە ديار رووداوى پېرېئېش و ئازارى بى دەرمانەو... بە ديار چارەنووسى رەش و تارىكى مېژوو كردهو، لەو كارەساتە عادەتپانە نپە بە ئاسانى لە ھەگبەى رېپواری قافلەى مېژوودا بە دوا دەست تېگېرانى بە پەلدە بېت چونكە ھەر نمونەبېكى زەق و بە پۆز ھەپە لەوانەى مەشوورى داستانن ھېچ بە كېكېان دەست نادا بېى بە جېگەى موقارنە لەگەل حاجى قادردا نەك ھەر لە روویەكەو بەلكوو لە زۆر رووہ:

1) كەم وەھا بو، رەنگە وەك نەبوو واپى، ئاوارەبوون تاكە بەك رېگەى جوكمى قەدەر بووبېت وەك كە ئاوارەبوونەكەى حاجى تاكە بەك رېگە بوو لەبەر ھەنگاویدا. ئەگەر ئاوارەبوونى بە كېكى تر تەشېبە بکەين بە تەلەزگە بەستنى تاشە بەردېك كە پالى پېوہ دەدرېت، ئاوارەبوونى حاجى وەك گلوربوونەوہى ئەو تاشە بەردەپە كە ئەگەر بشېگرى

ھەر گلۆر دەبیتتە ۋە چونكە خاكە كەى ژىرى داخوراۋە ۋە خۆى بە بۆشايىھە ۋە راۋەستاۋە. دەتوانم لە موقارنەدا بلىم حاجى ئەو ئاۋارەيە بوو كە قەدەر پىي نەدەكرا لە ئاۋارەبوونى بوەستىنىت ۋە بە خاكى مەفتەنە كەيە ۋە بېستىتە ۋە.

(2) جارىكى تىرش بىمانەندىيى نموونەى حاجى لە ۋەدا دىتتە ۋە كەوا نەك ھەر بىشكەى لى بە ۋەلەد بوون ۋە تىدا گەۋرەبوونى لى حەرام بوو، ھەموو كوردستان بۆى بوو بە ئەرزى حەرام چونكە ھەمان ھىزى پالپۆھنەرى نەفسى ۋە مېژوۋىيى ۋە كۆمەلايەتى كە لە كۆپەى دەرىپەراندى لى دەبۆۋە بە بەرھەلىست لە ھەر شوئىتىكى تىرى كوردستان كە حاجى پىي كرابا تىيدا بىت. ئەم ۋەتەنگ ھاتنەى ھەموو ۋلات لە رۆلەيىكى خۆى، بە تايەتى رۆلەى ۋەھا دلسۆز ۋە بەشەرەف ۋە ھەستىيار، ھۆشيار، ناۋاۋە لە زەمىنىكى زۆر دوور ۋە درىژدا پەيدا دەبى يان نابى.

نووسەرىك بىھوى خامەى بەناۋ بەسەرھاتىكى حەقىقىي بىمانەندا بگىرپت دەبى خەرىكى ئەم بەسەرھاتە پرتازارەى ئاۋارەبوونى حاجى بىت ۋەيا بەھىزى قەلەمەكەى ھەلكەۋتىكى تىرى ۋەك ئەو لە خەيالەۋە بتەنىتە ۋە.

(3) ھەرۋەك ئەو لايەنە زاتىيانەى كە لە حاجىدا كۆبوونەتە ۋە تەمغەى بىمانەندى لە كارەساتەكە دەدەن، ھەرۋەھاش بارى كۆمەلايەتى ۋە زەرفى مېژوۋىيى ۋە ھەموو سەرۋەرىكى كۆپە ۋە كوردستان لە بىمانەندى كارەساتەكە زىاد دەكەن چونكە «زەرف ۋە زات» ۋەك مندالدىن ۋە مندال لە يەكتەر ۋەردەگرن ۋە بەيەكتەر دەدەنەۋە، بەرادەى ھىزى بەيەكەۋە بەستىرانەۋەشىيان ئازارى لە يەكتەر دابىرىيان پتر دەبى، لەم حالەتەى حاجىبىشدا پىئوھندىيى نىۋان زەرف ۋە زاتەكە ملك ۋە مال ۋە پارە نەبۋە، ھەرچى ھەبۋە لە رۋحى ۋە مەعنەۋى بوە، بۆيەيشە بە ھەموو عومرى غەرىبى ۋە ئاۋارەبى رۆژەك لە رۆژان يادى ئەو زەرفە لەو زاتەدا كز نەبۆۋە، بەپىچەۋانە دەم لە دەم پتر گرى دەستاند.

(4) تىشكىكى زۆر بەھىزى دۋارۆژ ۋە ئاكامى ئاۋارەبوونەكە دەگەرىتتە ۋە بەرە ۋە ساتەى كە ھەلبىرانەۋەى پىئوھندىيى حاجى بە كوردستانەۋە تىيدا رۋوى دا ۋە پتر تىش ۋە ئازارەكەى ئاشكرا دەكات: ئاۋارەبوونى حاجى رۋە خۆشى ۋە كەمبۋونەۋەى ئازار نەبوو ۋەك كە زۆر جارن ھەرچى تىش ۋە ئازار ھەيە لەگەل دەست پىكردى ئاۋارەبوونەكە كۆتايى دىت. ئىمە ئەگەر بە ھەموو ھەست ۋە زانىنى ئىستاكەمانەۋە لەو رۆژەدا ژىاباين كە حاجى بەرە غەرىبى دەچو، نەمان دەتوانى بەقەدەر ئىستاكەمان لە قوۋلايى

تراجیدیاكە بگەين چونكە ئەوسا نەمان دەزانی كۆتایی عەزایی حاجی بە ئاوارەبوون نایەت، بە پێچەوانە لەوانە بوو بڵیین سەفەری خیرە و بەرەو خۆشیانە.

خولاسە نموونەى تەواوتر و بیفیلتر بۆ ھەلۆستى تراجیدیى پر کلپە و خاوەن دەلالەتى كۆمەلایەتى بە واتای ھەرە بەربینی، لەم ھەلۆستەى حاجى قادر لە دەمى پچرانەوہى لە ھەناوى خاك و میللەتەكەى، پەیدا نایى وەیاخود یەكجار بە زەحمەت پەیدا دەبى. نووسەرى كوردیش ئەگەر چاوى رەشكەوپیئشكەى نەكردبى وەیا عەدەسەكانى وەرنەگەرابن لى ناسەلمیئدرى نیگای خۆى لەم كارەساتە بۆ نموونە یەكی تری غەیری كورد، ئەو نموونە یە ھەرچى دەبى باببى، لە چ مەیدانە كیش دەبى باببى.

رەنگە بۆرە عوزرێك لەوھدا بەھینریتتەوہ كە بگوترى نموونەى غەیری كورد بەلای ھەموو عالەمەوہ ناسراوہ لە بەر ئەمە نووسینی كوردی بەلای بیگانەوہ ئاشناتر دەبى ئەگەر نموونەكانى ئاشنا بن، بەلام ئەم بۆرە عوزرە پتر قەباحەتەكەى نووسەرى كورد دەردەخات چونكە خۆى لە خۆیدا ئەوہ ئیسپات دەكات كە نووسەرەكە پشتر گوناھىكى گەورەترى كردوہ بەوھدا ھەولێ نەداوہ قارەمانى میللەتەكەى بە بیگانە بناسینت تاكوو دواتر لە نووسینی خۆیدا بە نموونەى مرؤفایەتى بیھینیتتەوہ بەر نیگا و ھۆشى خویئەرى غەیری كوردەوہ.

ئەوہى راستى بى تاكىكى ھەلكەوتوو كورد كە بشى ببیتە نموونە و رابەرى پەندى مرؤفایەتى لە نووسیندا، بە تايبەتى ئەو تاكەى كە لە صەدەى نۆزدەم و زووتردا ژیاوہ، بە ھۆى ئەو ژيانە سادە و سافیلکە و بیگەردە و ئالوودەى چلكى دنیا نەبوویەوہ كە بەسەرى بردوہ و بە پاكیى لى بۆتەوہ گەلیك شیاوتر و لیھاتووتر و پڕشاناژیترە لە تاكىكى تری میللەتێكى تر كە لە ژيانى پر دەنگ و ھەرا و تیکھاویشتنى پوورەھەنگیدا چەندین جار قوراویى بوہ و لە بەندیخانەى سەرخۆش و بیپەرداندا شەوى بە رۆژ گەیاندوہ وەیا لەسەر بیپارەبى لە قومارخانان و خانەى گومانلیكراو دەرکراوہ... وەیا... وەیا... كە ھەموو شارەزاییكى ژيانى دووسى صەدەى دواى ئەوروپا دەیزانیت و لە خویئەندەویدا رۆوبەرووی بوہ. گەلیك لەوانەى ناویان بە ئەدیى بیھاوتا و مرؤفدۆستى قارەمان دەرکردوہ بە جۆرێك غەرقى ژيانى بەدەستى و بیپەروایى بوہ پڕیشكى ئەو زەلكاوانە بە ئەدەب و مرؤفایەتێكەشى ھەلپژبوہ. بەلى منیش دەزانم ئەم ئالوودەبوونە بە چلكى ژيانى تیکەلپیکەل و پڕگرتوگال و تەنگوچەلەمەى ئەوروپای دووصەد سێصەد سالى دواى ئەنجامىكى ئاسایى و مەفھومە، رەنگە ھەندى جاریش ھەلینجانى واتای مرؤفایەتیی رەسەن لە ئاكامى بەیەك كەوتنەوہى گەوھەرى نەفسى بەرز و چلكى ژيان پتر قوولبوونەوہى بوویت و باشتريش ئیمانمان بە

رەسەننى مەرۇقايە تىيە كەي ئەو تاكە و ھەموو ئادەمىزاد مەحكەم بىت لە و روهوۋە كە دەرچوونى مەرۇف لە ئىمتىحانى سەخت زياتر پەسندايە تىي مەرۇفە كە بە ئىسپات دەگە يە نىت، بەلئ ئەمانە دەزانم و لىشيان رازىم بەلام لزوم نايىنم لە پەنا ئەمانەدا راستى تى پر نرخ و بايەخ لە بىر خۆم بىمەو: قبول كىردنى عوزرى ئەدىيىك لە قوراويبوونى وەيا كەوتنى وەيا زەغىفوونى بەدەست ژيانى تىكەلپىكەل و بىرەحمەوۋە نابى بىتتە ھۆى ئافەرىن نە كىردن لە قوراويى نەبوونى ئەدىيىكى تر. حاجى قادىرىكى پاك و سەربەرمال دەبى بە حورمەتتر بى لە حاجى قادىرىكى كە ھەر شەوۋە بە سەرخۆشى لە قوژبى بەندىخانە يىكى رابوار دىت. قوراويبوون راستىكى بىنرخە، پاكى و بىگەردىش راستىكى بە حورمەتە. لەم رۋانگەوۋە سەبرى ژيانە سادە بىچلگە كەي ئەدىيىكى وەك حاجى و نالى بگەيت، لە پەنا ئەوانىشدا دەموچاۋە تف لىكراۋە كەي ئەدىيىكى تى بەناۋبانگ بەننىتەوۋە بەر يادى خۆت وا دەزانم تۆش وەك من بەلاى ئەو باۋەرەدا دەشكىتەوۋە كە پەند وەرگرتن لە نمونەى مەرۇقايە تى و ئەدەبى تف لىنە كراۋ پتر رىزى لى دەگىرىت، ياخود دەبى پتر رىزى لى بگىرىت.

ئەدىب و نووسەرى كورد ئازادە لە ھەر جۆرە بىر كىردنەوۋە يىك و قەناعە تىكى خۆى كە بە دەورى ئەم تەرزە باسەيانەوۋە بگىرىت، بەلام ئازادىە كەي ھەر لەو سنوورەدايە كە خولياكەي لە دل و ھەناۋى خۆيدا پەنگ پى بخواتەوۋە مادام ئەو خوليايەى لەوانە بىت ملەچەرخى بە بىروباۋەرى مىللەتە كەي بكات بەرەو نمونە و رابەرى غەبرى كورد لە حالىكدا نمونە و رابەرى كورد لە كۆرى مەرۇقايە تىدا پەيدا بىت.

ئەمەى وەھا... بادەينەوۋە سەر قسەمان لە ئاۋارەبوونى حاجى.

لە ھىندە شى كىردنەوۋە و ديارخستەنى تا ئىستا كىردمانە تىشك بە دەوروبەرى وەزەى نەفسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى و ھەموو لايەنىكى حاجى قادر، بۆمان روون دەبىتەوۋە ئەو ھۆيانەى و ايان كىرد حاجى ئاۋارە بى گەلىك قوولتر و پانتر و بنجىتر و مېژووۋىتر و كارىگەرتن لەوۋى تاكە ھۆى ستەمى شىخى ماۋىلىي بە بەر خۆيانەوۋە بگىرىت، ھەرۋەھاش صەد جاران ئىفلاس بەو قسە سافىلكەيە دەكەن كە دەلئ حاجى ئاۋارە و دەركراۋى «دەرەبەگ» بوو. بەراستى جىۋانەوۋەى بنىشتۆكەى وشەى «دەرەبەگ» لە تەعللى دياردەى ئاۋارەبوونى كەسانى وەك حاجىدا بە تەواۋى وەك ھىنانەوۋەى ناۋى «شەپتان» بە لە تەعللى ئەو بىشەرەيانەى كە دىندارى سۆفىى مەشرەب دلئ خۆى پى تەسكىن دەكات. رۆشنىرى سەراۋ كە نەيتوانى بەرەو بنج و ناخى ھۆى شتانەوۋە قوول بىتتەوۋە وەيا رۋچپەرەبى خۆھەلدانەوۋە و خۆرەپىش كىردن دەستى لە ھۆيەكى خۆشكەلەى وەك شەپتان و دەرەبەگ

گیر کرد، سەنگەرئیکی مەحکەمی بیروپای پوچەلی ریز لینگیرا و بە دەوری خۆیەو
هەلەنیت کە فلسیکی تی ناچیت بەلام گەورەترین و زۆرترین و بەشەرەفترین سۆز و
پەرۆشی مەرۆقايەتی بە هەلەبروایش دەکاتە دۆستی خۆی و بەرەنگاری ئەو کەسەشیان
دەکات کە بلی شەیتان و دەرەبەگ دەخلیان بەسەر فلانە بیشرعی و فیسارە کارەساتەو
نەبوە. کئ دەویرئ رووی شەیتان و دەرەبەگ سپی کاتەو بە هینانەوئە تەعلیلک لە
رووداوی ناخۆش کە ئەو دوانە ی تیدا بەرپرسیار نە کرابن.

ئە ی خویئەری کورد، ئیمە لە پیشمانە باسی «دەرەبەگ» بکەینەو لە کاتی هەلسەنگاندنی
هەلوئستی حاجی بەرانبەر دیار دە زۆر بەرچاوەکانی کۆمەلایەتی کورد، بەلام لیرەدا لە
گۆشە ی نیگای ئاوارەبوونی حاجییەو سەیری دەرەبەگ دەکەین تا بزائین ئەو رایە ی
دەرەبەگ دەکاتە دەرەبەدەرکەری حاجی چەندی راستیی پیکاو و چەندیش بەهەلەدا چو.

من لیرەدا بایەخیکی ئەوتۆ نادەم بە ساغ کردنەوئە بوون و نەبوونی دەخلی دەرەبەگ
بەسەر دەرەبەدەر کردنی حاجییەو چونکە بەر لە من حاجی قادر بە هەلبەستی خۆی ئەم
لایەنە ی بو ساغ کردوینەو و شادیەدی داو لەو دە گەورەترین دوو کەسی دەرەبەگی
ئەوسای کۆیی نیزیکنترین دوو دۆستی ئەو بوون، بە هەلبەستیش لە ئەستەمبۆلەو مەدحی
هەردووکیانی کردو.

ئەوئە راستی بی یە ک لەو دوو دەرەبەگانە تاکە یە ک براگەورە ی دنیا ییە کە حاجی لە
کۆیی بەر لە رۆیشتنی بو تورکیا مەدحی کردو... ماشاللا ئەم جیهانە چەند گالتهچیە:
حاجی قادر بەر لەوئە مەدحی کوردستانی کردی مەدحی دەرەبەگی کۆیی کردو، کە
کەوتە سەر مەدحی کوردستانیش لە مەدحی دەرەبەگانی زیاد کردو... مەعلوومە دوو
دەرەبەگە کە یە کیان «ئەمین ئاغای حەوئیزی» و ئەوئە تریشیان «حەماغای غەفووری» یە
کە لە سەردەمی حاجی قادردا ناودارترین و دەسلاتدارترین کەسیک بوون لە کۆیی پی
بگوترئ «دەرەبەگ». دیوانە کە ی حاجی چەند نمونەییکی بەهیزی تیدایە لە مەدحی ئەم
دوو مەرۆقە کەوا هەم چاکەیان بە ئیسپات دەگەینیت و هەم ئەو قسە یەش بە درۆ
دەخاتەو کە بلی دەرەبەگ حاجی قادری ئاوارە کردو.

سەیر لەوئەدایە ئاوارەییکی تریش کە کەیفیی جوانرۆییە و بەدوا حاجی قادردا کۆیی پی
تەنگ کرا لە لایەن مامۆستای خۆیەو، کە نیزیکنترین برادەری حاجی قادر بو،
دەرپەرئیندرا... سەیرتریش ئەوئە دەوئە دەر کردنی کەیفیی دەرەبەگی (رەشید ئاغای
حاجی بە کر ئاغا) کاغەزی بو نووسی و تەکلیدی گەرانەوئە بو کۆیی لیکرد... هەرە

سهر تریش تهويه، «كه يفی» نامه ییكي هونراوهی هیئده حورمه تکارانه بو تهو دهره به گه به وهرام دهنیریتتهوه كه چی تری به به ره وه نه بی:

تهی نوحی نه جاتم له دهسی چه رخی جه فاکار
وهی مال و سهر و جانی منت جومله بی نیثار

به لی، بیگومان دهوری دهره به گ له دهره به دهر کردنی حاجی ته گهر هه بوویایه دهوریکي پیچه وانه ده بوو، واته نه یده هیشته حاجی کوپی تهرک کات ههروه ک دیتمان دهره به گیک دهویست كه یغی بو کوپی بهینیتتهوه به لام بیبایه خبوونی ته م باسهی دهره به گ له سه روه ری ئاواره بی حاجیدا ههر له وهنده راناوهستی كه چ دهوریکي تیدا نه بوو، ههر به و پیهش به سه هوو چوونی تهو كه سهی دهره به دهری حاجی بو دهره به گ ده گیریتتهوه له وهنده سه رلیشیاویه راناوهستی كه هویه کی دروژنی کرده پیکهینته ری رووداویکی وهها گرنگ: به ولای ته م ئاکامه روو کesh و سهراوانه وه، راستی یه کجار گرنگیش له بوون و میژوو و چاره نووسی کورد له و دیو ئاواره بوونه که ی حاجی په نهان دهمینته وه و میشکی بیر که ره وهی کوردی به سه ردا ده کشیت.

به نمونه ده لیم من که هاتم گوتیم جنوکه و دیو مانگ و روژ ده گرن ههر ته وهنده هه له یه م نه کرده كه هویه کی دروژنم کرده پیکهینته ری روژ گیران و مانگ گیران، به ولای تهو هه له سافیلکه وه هه رچی راستییه کانی فهله کیش هه یه هه مووم زنده به گور کرده. به راستی چ فه رقیک نیه له نیوان تهو كه سهی نه سه لماندنی دهوری دیو و جنوکه له روژ گیران و مانگ گیراندا به کوفر دادنه ی له گهل تهو كه سهی به دروخستنه وهی دهوری دهره به گ له ئاواره بوونی حاجی و ته مسالی حاجیدا به ره جعیته دادنه ی. له هه ردوو حالدا نه سه لمینی دهوری جنوکه و دهره به گ راست ده کهن، داواکاری تهو دهرهش به ناخی تاریک بیریدا ده چنه خواره وه.

تهو بیر ته نکانه ی به راشکاوی له ژیر سیبه ری فکری حازر به ده ستدا گیر و گرفت ی کومه لایه تی کورد وهها تنگ و باریک ده که نه وه كه له ژیر تاکه تیروگی «دهره به گایه تی» دا وه ک نان پان بیتته وه و بخریته سه ر ساجی میژوو تاکوو به برزاوی له سه ر خوانی روژنبیری کوردیدا دابنریت و نه وباوی کورد پی تیروته سه ل بیت، به لی تهو بیرو رایه ته نکانه نه ده زانن کورد چیه... نه ده زانن گیر و گرفت چیه... نه ده زانن میژوو چیه... نه ده زانن دهره به گ چیه... نه ده زانن چه وساندنه وه چیه... نه ده زانن ئابوو ری چیه...

نه ده زانن حاجی قادر چیه... نه ده زانن هیچ شتیک چیه... نه له م قسانه ده گهن... نه ته گهر
تیان گه یشتن ده توانن بیانخه نه بهر حوکمی واقعی راست و ره وانه وه.

ته نکبوونی تهو بیرو رایانه لهو راده یه دایه ته گهر هموو ته وشتانه و غه یری تهو شتانه ش به
ناو قه فله لکه یه دا نه یه ت، که وه ک کونی دهرزی دلۆپ دلۆپ رووداو و هه لوه ست و میژوو
و تاک و کومه لی دهرکرد و له قالب دراو به ری ده کات، تیان ناگات، تیشیان بگات باوه رپان
پی ناگات، باوه ریشیان پی بگات نایان سه لمینی، بشیان سه لمینی ئینکاریان ده کات
ئینکاریشیان نه کات دانیان پیدا نایه نیت، دانیشیان پیدا بیتیت به کاریان ناهینیت. یه کیک
بهو که سه بلی دهر کراوی دهر به گه که وا خووی مه دحی دهر به گی کردوه، په کی ته وهی
ده که وی له هیچ مهیدانیکی سیاست و فکرا بویری دان به راستیدا بهینیت چونکه هه تا
خهریک بین راستیک بدوزینه وه له شتی سهر به کومه لایه تیدا که هینده ی هه لبه سته کانی
حاجی بی ته گهره و ره وان بن ناگه ین به هیچ ئاکامیک. ته گهر پیمان داگرت له سهر ته وهی
حاجی قادر دهر به دهر کراوی که سانیکه که حاجی خووی له ته سته مبوله وه ته مانه ی بو
ناردوون:

دو ئاغای ماوه وه ک بیستومه ته خبار
ته مین ئاغا و حه ماغای صاحبی کار

ته مین و پشتیوانی قه صری میلله ت
نیگه هبانی خه زینته ی ملک و ده ولت

له دونیادا خودایه ههر بمین
بینای بی ئیتفاقی هه لکه نین

وه یا ته مانه ی بو ناردوون:

که نه فعیکت نه بوو بو ملک و میلله ت
به من چی نه قشبه ندی یانه مانی

که سی پیاوه که دانی وه ک حه ماغا
له بو ته بنایی جینسی نان و خوانی

وهیاخود وهک ئەمین ئاغا به هیمهت
بکا بۆ قهصری میللهت پاسهوانی

بلی لهم بهحسه ههر کهس مونگیری تۆن
بفرموو سههله ریگای ئیمتیحانی

دهبی خهریک بین ئیسپاتی ئهوهش بکهین که گهورهترین ناحهزی «لهیلا» شهخسی
«مهجنون» بوه وهیا خۆبهختکه رهکانی «ستالینگراد» دهیانهویست شاره که بی شه ر تهسلیم
به نازی بکهن وهیا «گوتنبه‌رگ» به داهینانی چاپ دژی خۆتندهواری هه‌لدهستا...

من له سه‌راوی و سافیلکه‌یی قسه‌ی ئه‌وتۆیی بۆ شه‌خسه‌که به په‌رۆشم که چۆن ده‌توانی تا
ئهو راده‌یه پشت له راستی بروات. بۆ ده‌بی رۆشنبیریکی کورد وه‌ها چاو نووقاو بی تیشکی
رۆژی نیوه‌رۆ نه‌بینیت. په‌رۆشم له ئاست هه‌له تیخستنی باسی ئاواره‌بوونی حاجی قادردا بۆ
خودی باسه‌که نیه که ده‌توانین به دوو دیر نووسین و دوو به‌یتی حاجی راستی بکه‌ینه‌وه،
په‌رۆشم بۆ شتیکی یه‌کجار له‌م شته بیبایه‌خ و بینرخانه گرنگتره که پێوه‌ندی هه‌یه به
بوون و میژوو و چاره‌نووسی کورده‌وه. ئەم بیروباوهره چه‌وتانه که خۆیان له خۆیاندا وه‌ک
ژه‌نگی سه‌ر زیو وان و به په‌نجه لیخشان‌دیک ده‌چنه‌وه، خه‌ته‌ریان له‌وه‌دایه که زیوه‌که
داده‌پۆشن و خۆیان ده‌که‌ن به رووی درۆزنی زیوه‌که به جوړیک که نه‌شاره‌زا لی به‌هه‌له
ده‌چیت و وا ده‌زانی ره‌نگی ژه‌نگه‌که هی زیوه‌که‌یه.

نووسه‌ریکی کورد وه‌یا خاوه‌ن بیرو‌رایه‌کی کورد که دیت و به‌زاهیر له ری په‌رۆش بۆ
کورده‌وه ده‌ره‌به‌گ ده‌کا به هۆی دواکه‌وتن و هه‌موو ناله‌بارییکی ژبانی کورد تا ئهو
را‌ده‌یه‌ی گونا‌هی ئاواره‌بوونی دۆستی خۆشی هه‌ر ده‌داته‌وه پالی ئاگادار نیه له‌وه ده‌ردی
کورد گه‌لی کوشنده‌تر و کاریگه‌رتر و بیچارتر و به‌رده‌وامتره له‌وه‌ی ده‌ره‌به‌گ پیکه‌یه‌تاوه.
ئه‌گه‌ر ده‌ستیکی قودره‌ت هاتبا و به موعجیزه تۆوی ده‌ره‌به‌گی له کوردستان براند‌بایه‌وه و
تاکیکی لی نه‌هیشته‌بایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خاوه‌ن بیرو‌رایه‌کی به‌سه‌ه‌وچووی ئه‌مرۆی کورد کرمی
دلی خۆی به جنیو پیدانی ئه‌و تاکه ده‌ره‌به‌گه بکوژی میلله‌تی کورد هه‌ر ئه‌و پارچه‌کراوه
ده‌بوو که هه‌یه، هه‌مان ری خه‌باتی سه‌ختی له‌به‌ردا ده‌بوو که له به‌ریه‌تی، هه‌مان
هه‌ره‌شه‌ی کوشنده‌ی لی ده‌کرا که به دریزایی میژوو لی کراوه، ولاته‌که‌شی ئه‌و نیوه
ئاوه‌دانه نیوه شارستانه ده‌بوو که ده‌بینین. به داخه‌وه و سه‌د جار حه‌یف و ئه‌فسووس و
مخابن کوردی چاره‌ره‌ش وه‌ک میلله‌تانی تر نه‌بوو بتوانی رووبه‌رووی ده‌رده
کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی خۆی بیت و وه‌ک ئەوان خۆته‌رخانکردوو بکات بۆ چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌و
ده‌ردانه. کوردی قوربه‌سه‌ر وه‌ها له ژیر پێله‌قه‌ی میژوو‌دا که‌نه‌فت و لیکه‌وته بوه حیسایی

دەرد و دەرمانیشی لێ تێکچۆه. لە حالیکدا میلیله تی رووس وەیا فرەنسه وەیا تورک لە باریکدا بوون کە بتوانن «دەرەبەگ» بە جەلاد حیساب بکەن. کوردی چارەڕەش لە باریکی ئەوەندە سەختدا بوە و دەردی وەهای پێوە نووساوە کە لەچاوە ئەواندا «دەرەبەگ» ی کورد بە شیفای دەردە کە شیاوە چونکە زۆر بە داخەووە کوردە کە چاری ناچار بوە لە ترسی دەردە کە پەنای هیناوە بۆ دەرەبەگ. بیسامانی و بیئامانی دەردە کە لەوەدا بوە هەرەشە کوشندەکانی کورد خۆی بەسەر هەموو کورددا هیناوە بە فقیر و دەوڵەمەند و شار و گەدا و فەلاح و دەرەبەگیەو، واش بوە بە یەک چەپەلۆکی رەمپنەری رووخینەری بێ رەحم و ئینساف یەک تاکی کوردی چەپارە نەداوە، بەر لە هەموان دەرەبەگە کە.

لە بەیتی قەلای دمدەم نمونەییکی ئەم دەردە بێ دەرمانە بێ ئەمانە بێ پایانە پەیدایە کەوا زۆر و کەم بە درێژایی میژوووی چەندین هەزار سالی، کورد خۆی لە ئاست هەرەشەیی ئەوتویدا دیووتەو، نیوێ خۆیندەواریکی سەرلێشواوی کوردی ئەمرۆکەش زۆر بە سافیلکەیی لە پشت چاویلکەیی گەشبینەووە سەیری واقعی کورد دەکات و وەها خۆی لێ بە سەهو دەبات هۆی بنجی هەرە زۆری دەردەکانی کورد لە بیر خۆی دەباتەووە تاکوو بتوانی بەپێی مەیلە ریزپەرە کەیی خۆی تاکە دەردی «دەرەبەگیەتی» لە پارزۆنگی فەلسەفە کەیدا بکاتە خلتەیی کۆمەلایەتی کورد و وەک دۆنکیشۆت تێی بەر بیت... لە ئاکامیشدا نە هیچ دەرد دەرمان کراوە و نە کوردیش بستیک بەلای سەلامەتیەووە چۆه.

رۆشنیری کورد دەتوانی ئاوریک لەو میلیله تانە بداتەووە کە بەرداشی میژوو هارینی و کردنی بە ئاردی ناو دێک. کورد میلیله تیکی نامزده بوە بۆ هاردران و نەمان، هەموو ئەو کارەساتانەشی بەسەردا تێپەرپووە کە میلیله تری لەناو بردووە. تەنانەت بۆشی ریک نەکەوت رۆژەک لە رۆژان⁹⁵ هەلی دەسەلاتداریی بگرتی دەستیەووە وەک کە ئەو میلیله تە لەناوچوانەیی کە بەر لەووی لەناو بچن دەسەلاتدار بوون. تا دێین ئەو راستییە پرەترسییە و کوشندەییە لە بیر خۆمان دەبەینەووە و دلێ خۆمان بەووە خۆش دەکەین کە گرتنی بینەقافەیی دەرەبەگی سەدان سالی پێش ئێساتە کەیی کورد دەستنیشان کردن و چارەسەر کردنی گیروگرتی کۆمەلایەتی کوردەوارییە، لەووە دەشۆرین بە کەلکی کورد بین وەیا بشین بینە پزیشکی دەردەکانی کورد. ئەگەر چاوی خۆمان لە راستییان نەبەستینەووە، زەق زەق دەبینین کورد ئەمرۆکەش لە باریکدا نیە بتوانی بۆ خۆی رازی بێ وەیا رازی نەبێ بە مان و نەمانی دەرەبەگ. ئەمە دەلێم لە حالیکدا باس کردنی «دەرەبەگ» لە کوردستانی

⁹⁵ من دەسلاتی ماد لەم لیکدانەووەیدا تیناخوینتمەووە چونکە وەک دەزانین بەهۆی کورت بوونی ماووی و بەرتەسک بوونی ولاتە کەیی نەیتوانی بیته چەپارەدەری میلیله تی کورد، نەفۆتانی کورد بەرھەمی ماد نیە.

عیراقد و هک باس کردنی خه یالاته چونکه یاسای کشتو کالسازیی نه ک ههر دهره به گی نه هیشت، ملکایه تیشی هینایه ریزی ملکایه تیی فه لاج، هه زاران جاریش دهستی خوش بیت. ئەم دەسلات بەسەر خۆدا رانه شکانه ی کورد بەدریژایی میژوو هه موو باریکی کۆمه لایه تی و دهرد و دهرمان و چاکه و خراپه ی کوردی سه ره و بن کردوه له چاو باری میلیه تیکی تردا که دهسلاتی بهسه ر خۆیدا راشکاوه. مرۆقی عه بد چهند بیچاره یه له چاو مرۆقی ئازاددا، میلیه تی خاوه نی چاره نووس نه بوویش وه هایه له چاو میلیه تیکی تردا که به مافه هه ره گوره که ی نه ته وایه تیی خۆی گه یشتوه، من و تۆش که نه مانه وی ئەم راستیه بنجیه ژیهه رییه بهینینه ناو حیسابی شی کردنه وه ی میژوو یی و دۆزینه وه ی دهرد و دهرمانی میلیه ته که مانه وه پیوه ندیمان به کورده وه نامینیت دهینه سوارچاکی مهیدانیکی غه یری کوردایه تی و قه ومایه تی و چاره نووسی نه ته وایه تی، که له ویدا بوون و نه بوون و بهسه رچوونی کورد و ره شبوونه وه ی له رووبه ره ی جیهان بایه خی یی نادریت چونکه بابه تی بایه خ پیدان فکره ییکی تره غه یری قه ومایه تی، وه ک ئەوه ی من خولیای خۆم باویمه سه ر مه وزوعی نه هیشتنی به ندیخانان له هه موو دنیا دا، واش بزائم نه هیشتنی به ندیخانه مرۆف دهحه سینیتته وه، ئیتر گوئ نه ده مه فه قیری و ده وله مه ندی و مافی نه ته وایه تی و چینایه تی و شه ر و ناشتی و هیچ شتیک.

ئاواره بوونی حاجی قادر که ده زانین پیوه ندی به دهره به گایه تیه وه نه، ئەگه ره له فه رزی موسته حیل به ره مه ی یه کسه ره ی دهره به گایه تیش بوویایه، بنج و بیخی ده گه رپته وه بو سه رچاوه ره ش و لیئ و تاریکه کانی میژوو ی دیرینه ی کورد، هه ره نه بی له دوو شاده ماری یه کجار ئەستوره وه:

شاده ماری یه که م ئەوه یه ئەگه ره کوردی چاره ره ش ئەو بی مال و حال و هه ژار و چه وسایه وه ی هه زاران سال نه بوویایه ئەوه ندی به به ره وه ده بوو ریز له خۆ گرتوئکی وه ک حاجی قادر ژیانیکی وه های تیدا به سه ر بیات که له خۆی به عه یب نه زانی. ئەدی بی وه ک حاجی له میلیه تیکی تر هه میسه توانیوه تی ئەگه ره ویستبیتی، ژیانیکی مه یله و موخته ره م له ناو قه وم و خویشی خۆیدا رابووئیت، که ئاواره ش بوو بیات به هۆی ناو و شوهره تی میلیه ته که یه وه وه یا له به ره نرخی زمانه که ی به لای بیگانه وه هه ره ریزی لیگیراوه و خوشامه دی لی کراوه. خواجه که لیمی هه مه دانی له دهرباری مه لیککی ده له ی له هندستان پتر له مه فه ته نه که ی خۆی به ره ز کراوه ته وه، ته نانته جار یکیان له مونسه به ی مه دحی مه لیکه که دا به قورسایی خۆی روپییه ی یی دراوه.

شاده‌ماری دوهم ئه‌وه‌یه ئه‌گهر کورد یه‌که‌م میلله‌تی لیقه‌وماوی جیهان نه‌بوویایه نه‌ده‌شیا سه‌رله‌به‌ری کوردستان له‌ حاجی وه‌ته‌نگ بیته‌ وه‌ک کۆیه‌ی لی وه‌ته‌نگ هات. ئه‌دییه‌کی فارس که له‌ شیراز تۆراییه‌ت له‌ ئه‌سفهان به‌خیر هینراوه، موته‌نه‌بی له‌ حه‌له‌ب و «سه‌یفوده‌وله» تۆرا چوه‌ لای «کافوری ئیخشیدی» له‌ میسر که هه‌ردوو یان ولاتی عه‌ره‌بن....

که ورد بینه‌وه له‌و یه‌کچونیه‌ی هه‌موو کوردستان بۆ حاجی قادر له‌ نوقته‌ی نه‌زه‌ری مومکین نه‌بوونی تیدا ژبانه‌وه، جارینک و دوو جاری تریش لایه‌نی چاره‌ره‌شی میژوویی و میراتی کوردت بۆ روون ده‌بینه‌وه له‌و روه‌وه که ئه‌گهر میژوو فرزه‌ی کوردی نه‌بری بوایه و که نه‌فتی نه‌کردبایه ده‌شیا له‌و کوردستانه‌ پان و به‌رینه‌دا کونیک هه‌بیت پیاوی ئابرووداری وه‌کو حاجی قادر بجه‌وینیه‌وه و ئابرووشی بپارێزیت. خۆ ئه‌وه‌ی راستی بی ئه‌و ده‌رده بیده‌رمانه‌ چاره‌ره‌شییه‌ی میژوویی و ئه‌زه‌لیی کورد وای کردبوو زمان و ئه‌ده‌بی حاجی قادر له‌ به‌شی هه‌ره زۆری کوردستاندا نا‌ئاشنا بیته‌ و کرپاری نه‌بیته‌. نه‌بوونی زمانیکی ئه‌ده‌بی کوردی یه‌کگرتووی ئاشنا له‌به‌ر گوئی هه‌موو کورددا خۆی له‌ خۆیدا به‌ره‌مه‌میکێ راسته‌وخۆی ئه‌و ده‌رده بیده‌رمانه‌یه که چ پێوه‌ندیکی به‌ ده‌ره‌به‌گ و شیخ و صوفی و مه‌لاوه‌ نیه، تاکه تاوانباری ئه‌م ده‌رده‌ی کورد برپاری میژووه.

وه‌ک ده‌بینیت، ئه‌ی خوینته‌ری کورد، گێرانه‌وه‌ی ده‌ربه‌ده‌ربوونی حاجی قادر بۆ ده‌ره‌به‌گ چه‌ند هه‌له‌یه‌کی بیته‌زای فکری و میژوویی تیدایه:

1) سه‌پاندنی زه‌ درۆیکه‌ به‌ سه‌ر ژبانی حاجی قادردا که هه‌له‌به‌سته‌کانی خۆی داد و بیدادایانه له‌ چه‌نگ درۆیه‌که‌دا. ئه‌م هه‌له‌یه‌ گه‌لیک گه‌وره‌تر و ناقۆلاتره له‌وه‌ی که ترس و سته‌می شیخ نه‌بی بکری به‌هۆی ده‌رچوونی حاجی له‌ کۆیی چونکه هه‌ر نه‌بی حاجی له‌ گه‌ل شیخ نه‌بیدا هه‌رای بوه تا راده‌ی نزیکبوونه‌وه له‌ کوژران. هه‌له‌به‌ستی تال و تفتیشی هه‌یه دژی شیخ نه‌بی به‌ پینچه‌وانه‌ی مه‌دحه‌کانی بۆ ئه‌مین ئاغا و حه‌ماغا.

2) ته‌نک کردنه‌وه‌ی بارستی زۆر ئه‌ستووری چاره‌ره‌شیی کورده که بۆ چه‌ند هه‌زار سالان سه‌ره‌ژووور ده‌چیته‌وه. به‌م ته‌نک کردنه‌وه‌ش چه‌ند نرخه‌ گه‌وره‌ی میژوویی و زاتی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رۆشنییری راست و دروستی کاره‌ساته‌که‌ی ئاواره‌بوونی حاجی تیده‌چیت هه‌روه‌ک راستیه‌ هه‌ره زله‌که‌ی چاره‌نووسی کورد تیبردرا. وه‌ک لیشته‌وه دیاره تاوانبار کردنی ده‌ره‌به‌گ له‌ کاره‌ساته‌که‌دا هه‌چ وه‌رامیکێ ئه‌و پرسیارانه ناداته‌وه که بلێ ئایا بۆچی حاجی نه‌چوه شویتیکێ غه‌یری کۆین له‌ کوردستاندا وه‌یا کام هۆی

گرنگ وای کرد ئەستەمبۆل هەلبژێریت بۆ تیدا ژیان، لە هەموو ئەو شتەکانەش بێدەبگ دەبیت کەوا لەم نووسینەدا حیسایان بۆ کراوە.

ئەم لیکدانەوانە و بەدرۆخستنهوانە و ئیسپات کردنانه سەرلەبەریان خزمەتی راستی و حاجی قادر و کورد و کوردستانیان بەمەبەست گرتووە، هەلبەت چ نیازیکم نەبۆه لە رووی پەرۆشەوه تاوانیکی درۆزن لە دامەنی دەرەبەگایەتی بەتەکنیمەوه کەوا باوەر ناکەم کەس هەبێ بەقەدەر من رقی لە هەموو هیز و دەسەلاتی نارەوای دەرەبەگ و بیروکراسی و هەرچی خۆبەدەعیە و فیزگرتووە، بیتهوه، هەر ئەم قیز هەستانەم لە دەسەلاتی نارەواوە وام لێخۆش دەهینی کە لەگەڵ «معین» ی ژووری دایەرەکەم بە حورمەتی دوولایەنە و خۆشەویستانە برادەر بێم. بە هەموو عومری وەزیفەشم وا بووم... دلراحتی بێپایان لەوەدایە پیاو بتوانی بیروباوەری خۆی لە کردەوهدا بەکاربێنیت، نەک بە زار دۆستی بێدەسەلات بیت و لە واقیعیشتا دەرگای مالهەکی و دایەرەکەکی و دلەکەکی لێ داخات. وەک پیشتر گوتم جاریکی تریش جلەوی خامە با دەدەینەوه سەر دەرەبەگ، بەلام ئیستا هەر ئەوەندە لەسەر دەرۆم کە تازە لێی بوومەوه، واش دەزانم چەند جارن بایی ئەوه دەکات هەلۆهستی دەرەبەگ لە کارەساتی ئاوارەبوونی حاجی روون بکاتەوه.

با بچینەوه بەرهو پیری ئاوارەبوونە کە خۆی.

ئیمە لەوه بووینەوه کە بزانی ترس و ستەمی شیخ نەبی هۆی راستەقینەکی دەرچوونی حاجی نەبوو لە کۆیی، بەلکوو ئەوپەری بایەخی ئەو ستەمه لەوهدا بوو کە بەهانهییکی تازەکی خستە سەر ئەو هۆیه پالپۆنهەرانی کەوا بەهەمهحال حاجیان لە کۆیه و کوردستان هەلدهقەناند.

وەک من بۆی دەچم و بە درێژیش لەسەری رۆیشتەم، دەرچوونی حاجی لە کۆیی لە جووتە هۆی یە کجار کاریگەری:

1) دلخوازی خۆی.

2) زەرفی ماددی و کۆمه‌لایه‌تی ئەوسای کوردستان و کۆیه و حاجی قادر بەرهم هاتوه کە هەردوو کیشیان لە پەنا بریاری نەفسه سەرکەشه له‌خۆ رازیه به‌خۆ نازیوه‌ک‌یه‌وه بوونه هیز و تەکانی ریشه‌هەلکەنی خۆی.

ئەم بۆچوونە لە هەموو سەرئیکەوه و بە هەموو لایاندا هەر راست دەرەچیت، تەنانەت چوونی بۆ ئەستەمبۆل زێدە لە هەموو جیگاییکی تر سەرلەنوێ بەلگەییکی بەهیزمان

بەدەستەو دەدات لەو دەدا کە حاجی بە پێی بریار و دلخوازی خۆی لە کۆیی دەرچوو
هەرچەند بریار و دلخوازە کەش بە بێچەیی ماددی زۆر مەحکەم و پالەپەستۆدەریشەو
بەند بووبیت، واتە لە نرخێ بریار و دلخوازە کە شتیک کەم ناکا لە هۆی ماددی وەیا
نەفسی، ئەریتی و نەرتی، هەمەچەشنەو پەیدا بووبن. دەلالەتی چوونی بۆ ئەستەمبۆل زێدە
لە جینگە تری، لەو رۆهوە ئیسپاتی بریار و دلخوازە کە حاجی دەکات کە ئەگەر دەرچوونی
لە شێوەی ناچاری و بەهۆی ترس و لەرزەو بوویا، ئەستەمبۆلی هیندە دوور و هیندە
مەسەرف قورس و ناوچەیی حوکم و خەلافەت ئەو جینگایە ئاسانە و نێزیکە نێه بێتە
حەشارگەیی دەست و مستی پیاوی ناچار و ترساو.

سەدودە سالیکی لەمەوبەر کە حاجی رۆوی لە ئەستەمبۆل کرد بە هەمووی یە ک دوو
پیاوی کۆیی توانیبوویان بۆ پیکهتانی بەرژەو هندی گرنگ رێی ئەستەمبۆل بگرە بەر،
ئەویش دواي وەرگرتنی نامەیی سفارش لە گەورەپیاوی میریی ئەوسای ویلايەتی موصل و
سنجەیی کەرکووک. دیارە کە بەرژەو هندی گرنگ ئەوان کەسانەیی بەرەو ناوچەیی حوکم
بردبیت سواری گویدرێز وەیا بە پێیان نەبو، واتە ئەوانەیی ئەو رینگەیان گرتبە بەر
سەفەری کولەمەرگی و کوێرەو هەریان نەکردبوو. خولاسەیی قسە ئەو، یە کیک عەزم
بەستوو نەبێ بە بادی هەوا ناگاتە جینگەیی وە ک پایتەخت لە دوورایی هەزار کیلۆمەترەو.

ئەم تێبینیانە زۆر راستن، بەلام لێرەدا پرسیاریک هەلدەستی. زانیمان حاجی بە دلی خۆی
ویستی کۆیە تەرک کات، ئەو شەمان زانی چ شوینی تری وە ک کۆیی لە کوردستاندا
نەدەبوو بە هیلانەیی نوێی حاجی قادر، ئایا بۆچی حاجی جینگەییکی تری غەیری ئەستەمبۆلی
نەکرد بە دلخواز لە دەرەو هوی کوردستاندا وە ک بەغدا وەیا شام وەیا حەلب کە هەموویان
لە ئەستەمبۆل نێزیکترین و رینگای گوزەرانیان لەو نزمترە؟ پێشتر شتیکمان لەم رۆهوە گوت،
چی ماوەتەو بگوتری ئەویش هەر لەو بابەتەیی و تیکرای هەموو ئەو هۆیانەیی دلی حاجیان
بۆ ئەستەمبۆل برد شتی ئاشکرا و بەرچاون و خیرا بیری مرۆقیان بۆ دەکشی. وێرایی ئەو
هۆیانەیی پێشتر باس کران دەشی لێرەدا ئەم تێبینیانەش حیسایی خۆیان بۆ بکریت:

1) هەرچەند ناوچەیی حوکم مەسەرفی گرانترە لە شاری تری، بەلام لەوانی تریش پتر
کەسب و کاری تیدا دەدۆزیتەو. ئەم راستییە ئیستا و ئەوساش کاریگەرە، هەر
بۆیە بە هەمیشە کات پایتەخت خیراتر گەورە و قەوغا دەبێ. ئەم راکیشانەیی خەلق بۆ
پایتەخت دیاردەییکی ئاشکرا و گشتیشە، واتە هەر وە ک بە ئاسانی هەستی پێدە کرێ لە
هەموو چین و بەرە و تاقمیکیش دەرە کەوێ نە ک هەر لە پیاوی فکر و ئەدەبدا.

(2) ناوچەى حوكم بە ھۆى ھەمەچەشنەى دانىشتوھ كانى وئەينىكى كۆزمۆپۆلىتى وەردەگرىت كە وا غەرىبە تىيدا كەمتر ھەست بە بىگانەى دەكات تا شوئىنىكى تر. بە نموونە دەلئىم بەنسىبەت غەرىبەو ھەستەمبۆلى 1860 كەمتر تورك بوھ لەوھى شام عەرب بوھ، ھەروھاش شارىكى ترى غەىرى تورك لە كاتىكى ترى غەىرى ھەو كاتەدا بە نىسبەت غەىرى حاجى قادروھ.

(3) قەلھالغى و ھات و بات ھەمىشە عەببۆشتر بوھ بۆ فەقىر، بە نىسبەت دۆلھەندىشەوھ پتر لەبەر چاوانى شاردۆتەوھ، كە وىستىتتى نەكەوئتە زار و زمانەوھ.

(4) بە ھۆى ھەوھە ناوچەى حوكم لە ھەموو رەگەز و ئاينىكى تىدايە، مرؤفى تازە ميوان لەوئىدا پتر يارىدەر و پشتوپەناى چنگ دەكەوئ. لەو سەردەمەدا كە حاجى بۆى دەرچوو، شارى ھەستەمبۆل لە ھەموو شارىكى ترى غەىرى كورد پياو و بنەمالەى كوردى تىدا ژياوھ وەك ئىستاكەى بەغدا كە وا لە ھەموو شارىكى عىراق بە كورد و عەربەوھ پترى كورد تىدا دەژىت. پئىش چەندىن سال دهنوسرا «نىوئۆرك» ى ئەمەرىكا لە ھەموو شارىكى ئىتالىا پتر ئىتالىايى تىدا دەژىت. ئەم راستىيە بەنسىبەت حاجى قادروھ لەو دەمەدا كە لە كۆيى دەرچوو شتىك نەبوھ بە درەنگەوھ سرنج راکىشىت، بە پئىچەوانە راستىنىكى ھەند گەورەيە و بە جۆرىك خۆى تىكەل بە حىسابان دەكات دەبى لە سەرەتاي ھەموو لىكدانەوھىكى حاجى، بەلكوو پئىش ھەموو بەراوردىك ئەم راستىيە رەچاو كرابئت، بەتايبەتى كە دەزانىن حاجى چى ئەوتۆى نەبوھ لە كاتى دەرچوونى لە كۆيى، وەھاي پشئت ئەستووور و مەشغوول بكات كە چۆنەتى وەزعى ئەستەمبۆلى تىدا فەرامۆش بكرئ وەيا بە درەنگەوھ بىرى لىبكرئتەوھ. بىگومان ئەم بە ئومىدبوونەى حەوانەوھ لە ناوچەى خەلافەت ھەم لە سەرەتاوھ حىسابى بۆ كراوھ ھەم ھەبوونى شەخسى كورد و بنەمالەى كوردىش لەوئىدا وەك ھۆى حەوانەوھ تىخوئندراوھتەوھ.

وہنہ لەمەشدا شتىكى سەىر ھەبى، لە پئىچەوانەى ئەمەدا ھۆى سەىر پئىھاتن پەيدا دەبى بەتايبەتى لە ھالى يەكىكى وەك حاجى قادردا كە وا بە نەدارى و ھەژارى سەفەرى غەرىبى دەكات و ھىچى بە دەستەوھ نىھ بۆ ژيانىكى دوورودرئز لەو حىسابانەى پئىياز بكات، واقىعى راست و دروستىش لەو دەمەدا ئەوھ بوھ، جگە لە بەدرخانەى كان، كەسانى دىكەى كورد بەزۆرى لە ئەستەمبۆل ژياون و تىياندا پياوى خاوھن وەزىفەى گەورە و دەسەلاتى دنياىى ھەبوھ، تەنانەت ھەر لەو سەردەمانەدا كە

حاجی له ئهسته مېوَل بوه پياوې وه ک «ئېبراهيم حهیده ریی» هه بوه که مه لاییکې هه ولیری بوه و بوته «شیخ الاسلام» یش.

ئهمانه شتی ئاسایی و بهرچاوی هه موو که سینک، به لام به داخه وه چ خه به ریکمان به دهسته وه نیه تیمان بگه یه ننی ئایا حاجی بهر له وهی بوی ده رچیت سفار شنامه ی له که س وه رگرت یا خود هه به ته مای خوا ملی له ریگا نا، ئه گه ر سفار شنامه شی وه رگرت بی له کینی وه رگرت و بو کینی وه رگرت؟

ئهو ریوایه ته ی که ده لئ حاجی له کهر کوو که وه به هاوری ته تی که یفی جوانرۆبی سه فه ری کرد، له وه دا که کهر کووک ناوچه ی موته سه ری فایه تی بوه، زیهن بو هیندی دهبات که وا حاجی له ده سه لاتداریانی کهر کوو که وه نامه و په یامیکی بو ئهسته مېوَل وه رگرت بی، به لام هاوری ته ته که ی له گه ل که یفی حیسابه که هه لده وه شینتیه وه چونکه ده زانین به یه که وه نه رۆیشتون. به لای منه وه بروا کردن به نیوه ی حیکایه ته که، به لیده رهاویشتنی که یفی، بی به لگه نابی. ده بی له لاییکه وه خه به ریکی بروا پیکراو پیمان به سلمینتی حیکایه تبیزان به دره نگه وه که یفیان کرده هاوری سه فه ری حاجی.

ریوایه تی نامیلکه که ی⁹⁶ مه لا عه بدورپه رحمانی خزمی حاجی له وه دا له گه ل ریوایه ته که یتر یه ک ده گرنه وه که ده لئ له گه ل که یفی به یه که وه ده رۆن بو ئهسته مېوَل به لام ئه میان له هه ولیره وه بو ماوه رانیان دهبات و له ویوه بو ئهسته مېوَل یان به ری ده کات. ئه گه ر مه لا عه بدورپه رحمان گوتبای له کهر کوو که وه به ری که وتوون ده مگوت هه ر خوی سه رچاوه ی ریوایه ته که ی پیشووتره... به هه مه حال ئه م قسه له یه کتر نه چوانه هه ن که هیچیان له گه ل واقعی حالدا رینک ناکه ون. ته نانه ت ئه وه ی دوا ی جیهیشتنی کو بی چۆته هه ولیر، جوانرۆبی بوه نه ک حاجی، که سیشی له گه ل نه بوه، به تایبه تی حاجی، که ده میک بوو بوی ده رچوو بوو، له ماوه رانیسه وه به ره و ئهسته مېوَل چون چ به نیسه ت حاجیه وه چ به نیسه ت که یفیه وه بی، نه رووی داوه و نه هی روودانیسه. که ده لیم رووی نه داوه له وه وه دیت که مه علومه که یفی دوا ی جیهیشتنی کوردستانی عیراق ماوه ییک له حه ل لب⁹⁷ ماوه ته وه و ده رسی به کورانی والی حه ل لب گوتوه، دیاریشه مرؤف له هه ولیره وه به ری موصلا بو حه ل لب سه فه ر ده کات، با جارئ له وه هه ر گه ریین که وا که یفی یه کسه ر بو ئهسته مېوَل نه رۆیشتوو، به ره فاقه تی حاجیش سه فه ری نه کردوه. که ده سلیم «هی روودان نیه»

⁹⁶ بگه ریوه بو لاپه ره 332 له بهرگی دوه می «حاجی قادری کو بی».

⁹⁷ ئه م باسه له گوتاریکی خۆم به ناویشانی «که یفی جوانرۆبی» له بهرگی دوه می گو فاری ده فته ری کورده واریدا بلا و کرایه وه.

پرسياره كەش لە خۆوه بيبنجى ماددى ديتە بەر ليكدانهوهوه، ئەو بنجه نهىي كه دهزانين
دواتر له ئەسته مېۆل پيوه ندىي بەردهوام هه بوه له نيوان حاجى و بەدرخانيه كاندا.

صه د جارن حهيف و مخابن كه هيچ شتيك له چهن دوچوني سه فهره كهى حاجى نازانين.
نه زانينه كه مان له و راده يه دايه كه ته گەر له ريگاي تره وه نه زانرا با حاجى بو ئەسته مېۆل چوه
چ خه به ريكي سه فهره كه مان به دهسته وه نيه بيته به لگه ي رووداني. شتي وه ك ئەم سه فهره
بي خه بهر و ئەسه ريه كه له ميژوودا رووي داوه به لام به لگه كاني فۆتاون و به لاي
ميژووناسانه وه كه لكي سه لماندني پيوه نه ماوه.

من يه كجار به دلشكسته ييه وه واز له چهن دوچوني سه فهره كه ديتيم، له گوشه يينيكي ئوميدى
گه شيباننه شه وه ههستيكم به ديار خه به ريكي ئەو سه فهره وه چاوه چاو دهبي به لكوو
خواوراستان...

وردبوونه و هیتیکی تایه تی

له لاپه ره 94 ی ئەم نووسینه دا روون کردنه وهی چەند بهیتیکی گله مەندانە ی حاجی قادرم کرد به به لینی کاتیکی دواتر.

کۆتایی بهیته کان که ده لای «له بیحورمه تیان بوو حاجی هه لات» به زاهیر پیوه ندیی هه به گه ل ئاواره بوونی حاجیدا. ئەوه ی راستی بی دیوانه که ی حاجی سه روین بکه یین له م نیوه بهیته ی پتر تیدا نادۆزینه وه به ته ئویلش ئەوه هه ل بگرئ حاجی له ترسی شیخ نه بی کۆیه ی جیهیشتبی.

لیره من شایه دیککی تریش ده هینمه وه سه ر به رزه کی شه هاده ت دان له م کاره ساته ی ئاواره بوونی حاجی، ئەویش گیرانه وه ی جیلی له ئیمه به پیشه وه یه له وانە ی راستی رووداوه که یان ده زانی. هیچ کامیک له وانە ی ئەم باسه یان ده گیرایه وه، به ر له هه موویان باوکم و مامم که راسته وخۆ باسه که یان له زاری باوکیان «حاجی مه لا عه بدوللا» وه نه قل ده کرد، به لای ئەوه وه نه ده چوون که ترسی شیخ نه بی ده خلیکی بووی له ئاواره بوونی حاجی وه یا حاجی حیساییکی بو ئەو ترسه کردیته بای ئەوه ی له کۆیه ی دوور بخاته وه. ئەمه ش به لاهه بنین، به زه حمه تیکی فیلبازانه نه بی واتای «بیحورمه تی» که حاجی له بهیته که دا ده یکاته به هانه ی «هه لاتن» نه ده شی به «ترس» ته ئویل بکری نه راسته وخۆش ده چیته وه بو لای ئەو هه رایه ی به ینی ئەو و شیخ نه بییه وه. واتای بهیته که هینده له واتای «ترس» دووره ده شی بیته به لگه ییکی نوئ بو ئەوه ی حاجی له به ر «ترس» ئاواره نه بوه. به لام وه ک گوتم مومکینه مروف به فەند و فیل و اتاکه باهه لدا ته وه بو لای ناکوکیه که به وه دا بلای حاجی له م بهیته دا ده یه وی به کۆییان بلای ئیوه ئەگه ر ریزتان له من نابایه ده بوو لایه نی منتان گرتبایه له دژی شیخ نه بی نه ک به شیککی زۆرتان بینه مرید و صوفی ئەو. به هه مه حال ئەم ته ئیله ش بو لای «ترس» ناچیته وه. به راستی که بیین گوته ی «هه موو خزمی خۆمن» له بهیتکیاندا به ده نگ بهینین، پتر له وه مان دوور ده خاته وه که حاجی له م گله یانە دا مه به ستی ئیشاره بی بو ماجه راکه ی نیوانی خوی و شیخ نه بی. راز و گله ییکی خۆبیانه یه له گه ل «خزمان» دا تارمایی شیخ نه بیشی به ناودا تیناپه ریت.

به ده وری ئەم لیکدانه وه و به راورد کردنه دا ئایا فکر بو چ مه به سیکمان ده بات که حاجی له وه بهیتانه دا کردیته ئامانجی گله یی؟ با له پیشه وه ئەوه ش بخه مه وه سه ر تینینییه کانی تازه لیان بوومه وه و بلیم له که س نه بیستراوه شتیک روویدا بیت، غهیری هه راکه ی شیخ نه بی، بونی بیحورمه تی لی بیت له ئاست حاجی قادر، که هه راکه شمان له حیسایی گله ییه کان ده رهاویشت، ئەوه ی رووداوی بیحورمه تانه یه دژی حاجی پهیدا نابی. ئەمه ده لیم

چونکہ ھەر لە بیرمە چەند سالیکی دوای رۆیشتنی حاجی، ھاویری بچوکه که ی خۆی «که یفی جوانرۆیی» لە ئاکامی رووداویکی زۆر بیحورمه تانه دەر به دەر بوو، زۆر به داخه وه.

من لێره دا که ده لیم ههچی بیحورمه تانه دزی حاجی رووی نه داوه، قسه له غه بیه وه ناهینم، له جووته سه رچاوه ی ته واتور و واتای هه ندی هه لبه سته تی تری حاجی بیرو رایه که م هه لدینجم. ته واتور ئه وه بوو که گوتم که س نه بیستوه بیحورمه تی له گه ل حاجیدا کرا بی، به بیچه وانه وه بیستراوه که حورمه تی گیراوه. هه لبه سته کانی حاجی که به شایه دیان ده گرم ئه وان بۆ پیاوه ناودار و ده سه لاتداره کانی ئه وسای کۆیه ی نار دوون، چونکه به پیتی پیتوانه ی ئه و سه رده مه حورمه تگیریانی مرۆف له لایه ن برا گه و رانه وه ده بوه حورمه تگیریان لای هه مو وانه وه. برۆا ده که م ئه م وه زعه ئیستا که ش هه روه هایه، نه ک له کۆیه بگره له هه موو جیهان. نامه وی هه لبه سته کانی تری حاجی که له مه دح و ستایشی هه موو دانیش توانی کۆیه ی داناون بکه مه به لگه ی روونه دانی بیحورمه تی، چونکه ده شی قسه ییک و مه دحیک که رووی له تا که شه خسی ناسراو نه کرابی له ری چاوپۆشی و سۆز و ئاکاری به خشنده ییه وه هاتبیت و له مه شدا گلهی و گازانده ی به ری و جی و راسته قینه ش تی بردرابی. به لام مه دحیکی بۆ چه ماغا و ئه مین ناغا دانرابی له حاجی قادریکه وه که مه دحی که سی زیندووی نه ده کرد به تاییه تی مه دحی به خشین و نان و خوان ده شی و ده بی بکری به ئاوینه ی ئه و حال و باره ی حاجی تیدا بوه له سه رده می به یه که وه ژیاناندا له لایه ن بوون و نه بوونی هۆی گلهی کردنیک که پتوه ندی به بیحورمه تیه وه هه بوو بیت. حاجی قادر ئه و هه ستیاره یه که ده زانین له هه ر لاییکه وه پلاریکی لچ و لیو لی بادانی بۆ هاتبیت، نه ک بیحورمه تی تیدا بوو بیت، ده ر حال له بری مایه و قازانجیش وه رامی به زیاده وه ده داته وه، ته نانته ئه و هینده قسه تو یکلداره ی که له شیخ غه فووری⁹⁹ ناله بانیه وه پیتی گه یشته وه و خیرابه خیرا کرایه وه تیریکی زه هراوی بۆ شیخ غه فوور به ری کرایه وه، پاش چه ندین سال له ئه سته مبول ده ماری هه سته ی حاجی ده بزوینتیه وه و سه رله نو ی بور کانی رق و غه زه بی به سه ر شیخ غه فووردا ده ته قینتیه وه¹⁰⁰، به مه دا و به هه موو به لگه ییکدا مه علووم ده بی ئه گه ر حاجی قادر بیحورمه تی له دانیش توانی کۆیی دیتبایه به وه دا بین نه ده بوو له بری ئه و بیحورمه تیه به نیو به یته گلهیان لی بکات و به قه صیده ی سه رله به ری جۆرا جۆر بۆ ئاسمانیان به رز بکاته وه.

ورد بوونه وه ده ریده خات حاجی قادر له نیو عیشقی بۆ تیکرای کوردستان عیشقیکی تاییه تی هه بوه بۆ کۆیه و خه لقی کۆیی، له وه شدا چ ره خنه له حاجی قادر ناگیریت چونکه له که س

⁹⁹ له به رگی دووه می کتییی «حاجی قادری کۆیی» ئه م سه رگوزه شته باس کراوه، لاپه ره 200.

¹⁰⁰ بگه ریوه بۆ لاپه ره 163 له به رگی دووه می «حاجی قادری کۆیی».

داوا ناکرئ بيشکهی مندالی خوی و بهر ئاگردان و شوینه‌واری که سوکاری له دلدا نه‌قش به‌ستوتر نه‌بی تا بيشکه و بهر ئاگردان و شوینه‌واریکی تر که به راستی لئی نه‌بوه و تیدا نه‌ژیاوه. گه‌لێک له جان‌ه‌وهر و روح‌له‌به‌رانی تریش وه‌ک ئاده‌میزاد لان و هیلانه‌ی خویان به‌ هه‌موو دنیا ناگۆرنه‌وه، بگره له لانی خویاندا نه‌بی زاوژی نا‌که‌ن. بینگومان ئه‌گه‌ر مرؤف له ئاست هیلانه‌ی خوی و که‌لاوه‌که‌ی باب و باپیرانی بيباک بوو چ پئی ناوی شه‌یدای خاک و ئاوی تر بی که نیو هینده‌ی ئه‌و هیلانه و که‌لاوه‌یه‌ش مافی دایک و رۆله‌یه‌تی به‌سه‌ره‌وه نیه. کوردستان به‌نیسه‌ت حاجی قادره‌وه کۆمه‌لێکه له جیگه و جۆبار و شاخ و ده‌شت و چۆل و ئاوه‌دانیه که نیسه‌تیان له‌گه‌ل هه‌موو کوردیکی تریش وه‌ک هی حاجیه، به‌لام کۆبه به‌نیسه‌ت حاجیه‌وه ئه‌و شته نیه که بۆ هه‌موو کوردیک وه‌ک یه‌ک وایه، هه‌ر یه‌کێکیش له‌و کوردانه شوینیکیان هه‌یه له کوردستاندا به‌ لایانه‌وه وه‌ک شویتیه تر نیه.

ئهم راستیه‌ش هه‌ر له نیتوان کورددا راست نیه له هه‌موو جیهان راسته، که‌واته بۆچی هه‌رام بی له حاجی خۆشه‌ویستنی بۆ ئه‌و مه‌لبه‌نده پتر بی که یه‌که‌م جار چاوی لیتروکاندوه و سه‌ری تیدا دوپه‌لکه بوه و باوه‌شی به‌ سه‌رده‌می مندالی و خولیا و هه‌ست و تاسه‌ی گه‌نجاهه‌تیدا گرتوه؟

هه‌ندی جار وا ده‌بی نازانری «نیشتمان» له کوپه‌ تاکوپییه و پانایی چه‌نده تاکوو مرؤف بتوانی عاتیفه‌ی خوی به‌و ئه‌ندازه‌یه پان بکاته‌وه. واش بوه له گۆرینی سنووری نیتوان دوو ولاتدا هه‌ندیک زه‌وی له یه‌کیکیانه‌وه دراوه‌ته ئه‌وی تریان، له حالی وه‌هادا ئه‌و مرؤفه‌ی نه‌خشه‌ییکی خه‌یالی مه‌فتنه‌ ده‌په‌رستنی ده‌بی به‌پئی گۆرانی سنووری ولاته‌که‌ی ئه‌ویش سنووری نه‌خشه‌ی سۆز و خۆشوێستنه‌که و په‌رستنه‌که‌ی بگۆری، جا ئه‌گه‌ر له ولاتی ئه‌وه‌وه پارچه‌ییک دابرابیت و به‌ ولاتیکی تر درابیت ده‌بی به‌شه‌ سۆزی بۆ ئه‌و پارچه‌یه‌ بداته‌وه پارچه‌کانی تر، ئه‌گه‌ر له ولاتیکی تریشه‌وه پارچه‌ ئه‌رزیک خرابیته‌ سه‌ر ولاته‌که‌ی خوی ده‌بی خۆشوێستنه‌که‌ی پان بکاته‌وه تاکوو ئه‌و پارچه‌ نیشتمان تازیه‌ش بگریته‌وه. له فه‌رزی ئه‌م ئالوگۆره‌ مه‌عنه‌وییه بشکری، گومان له‌وه‌دا نیه ئه‌گه‌ر ئه‌و پارچه‌ ئه‌رزیه‌ی ده‌ردی به‌ ولاتیکی تر جیگه‌ییک بوو که خوی تیدا به‌وله‌د هاتبوو و لئی گه‌وره‌ بوو هه‌رگیز به‌ر ته‌عدیله‌که‌ نا‌که‌ویت، به‌ پێچه‌وانه‌ سۆزه‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و پارچه‌ زه‌ویه‌دا سنوور ده‌به‌زیتیت و ئاودیو ده‌بیت بۆ ئه‌و ولاته‌ی مال و بيشکه‌که‌ی خوی به‌رکه‌وتوه. ئه‌و بریاره‌ی که پارچه‌ ئه‌رزه‌ خنجیلانه‌ نازداره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی داده‌برئ، له هه‌مان کاتدا که‌رتیکی زلی سۆز و په‌رۆشی ئه‌ویش داده‌بریت و ده‌بخاته‌وه سه‌ر ئه‌و هینده‌ ئه‌رز و ئاوییه‌ی که یه‌که‌م ده‌سته‌چیله‌ی مه‌فته‌نوێستی له‌ دل و ده‌روونیدا هه‌لایساندبوو.

له كتيبى «الكامل» ى «ابن الاثير» ده خوئيتته وه «ابن لؤلؤه» له تۆله ى داگير كرانى شارى «نه هاوهند» له لايه ن سوپاى ئيسلامه وه خه ليفه ى دوهم «عمر ابن الخطاب» ى كوشت چونكه «ابن لؤلؤه» خۆى خه لقى ئه و شاره بوو... له سه رگوزه شتى گه رانه وه ى ده هه زار يۆنانى به سه ر كرايه تى «زه نه فون» بۆ يۆنان داستانىكى كورتيله ى پرسۆز هه يه له وه دا كه كوردىك رازى بوو بيكوژن، كوشتيشيان، به لّام ريگه ى نيشان نه دان چونكه ئه و ريگايه به سه ر مالى كچه كه ىدا ده رۆيشت، هاوړيگه ى دواى كوشتنى ئه و، ريگاكه ى نيشان دان...

كه بمانه وئ ده توانين سه دان نمونه ى ئه و توپى بينينه وه ئيسپاتى ئه وه بكات كه نشيمه ن چ نرختكى هه يه له دلّى مرؤفدا، مه گه ر به ده رس دان و فيل لى كردن ئه و نر خه كه م بكرتته وه، به لّام هه ر ده لّى نمونه هينانه وه ئه و نر خه كز ده كاته وه چونكه وا راده گه يه نى پيوستى به به لگه و سه لماندن هه بيت له حالّيكدا نر خه كه له دلّى هه موو كه سيكدا ده ژيت و چ مامؤستا و رابه ريشى پى ناوئت.

كه واته حاجى قادر وه يا نالى وه يا هه ر كه سيكى ديكه بن گلّه يى لى ناكرى كزه و سۆزى بۆ لانه و خانه و گه ره ك و كوچه و بازارى نشيمه نى خۆى هه بيت، به لّام هينده ده مينتته وه بگوترى نايى خۆشه ويستى بۆ نشيمه ن كار بكاته دادپه رستى و ره فتارى راست وه يا سه ر بكيشتته وه بۆ لايه نگيرى كوړانه. له بهر شه وقى ئه م راستيانه دا سه ىرى حاجى قادر ده كه ين و ده بينين ئه م مرؤفه له م خۆشه ويستنه تايه تيه ى بۆ كوئى، نه ك هه ر ره خنه ى لى ناگيريت و به س چونكه كه قياسى ده كه ى له گه ل شاعيرىكى ترى وه ك خۆى له لايه ن خۆشويستنى مه فته نه وه مرؤفنىكى ئه وه نده پاك و فريشتانه و بيتته ره ف خۆ ده نوئيتت ئه وه ت له بير ده باته وه كه سۆزىكى تايه تيه ى هه بوه بۆ بيشكه ى مندالى و سه ره تاي عومرى له و روه وه كه ته نها ئه و له نيوان هه موو شاعيره كانماندا وه كو بولبول بۆ هه موو شار و ده شت و مه لّبه ندىكى كوردستان چه هچه هه ى كرده و هه ناوى سووتاهه. له ديوانه كه ىدا چه ند جاران نه خشه ى ئيره و ئه وپى كوردستان ده كيشيت و ده سته ملانى ئيره و ئه وپى ده بيت. وا ده زانم هيج كامىك له و كه له شاعيرانه ى هاوچه رخی حاجى بوون باسى جىگه يىكى نه هيناهه ته ناو هه لّبه سته كانيه وه كه بيشكه ى خۆى نه بوو بيت، مه گه ر شىخ ره زا كه ئه وپى به پنى مه يلى كاتى خۆى، جارىكيان مه دحى جىگه يىكى كرده بيت جارىكى تريان، وه يا گه لىك جارى تر، زه مى كرده، مه دح و زه مه كه شى پئوه ندى به سۆزى كوردايه تيه وه نه بوه، له و پارچه هه لّبه سته ى بترازى كه له سه ره تاكه ىدا ده لّى:

به بيرم دى سوله يمانى كه دارولمولكى بابان بوو
نه ته سخيرى عه جه م نه سوخره كيشى ئالى عوسمان بوو

دانیشتوانی کۆیی دیت «له قوشخانهوه تا دهمی ئیچ قهلا له بايزااوه تا محهلهه قهلات». ئاخۆ هۆی گلهیهه که چیه؟ بیحورمه تیه که له چیدا بووه؟

ئهوهندهی دبیتم ئه دبییک وهیا شاعیرییک که وتبیته سه ر باری راز و گلهیی له گه ل زه مانه دا وهیا رووی قسانی کردبیته ئه هلی زه مانه و کهس و خزمانی، داخ و که سه ریکی زوری هه لپشته و گازندهی تال و تفتی نیشان داوه. له حالی وه هادا گلهیی کردن خۆی له خۆیدا نایبته به لگه بو ره و ابوونی، هه ر وه ک بی به لگه ش به درۆ ناخریته وه چونکه له وانیه هۆی راسته قینه هه بی بو گلهیی کردن، ههروه ک مومکینه نه شبیته.

هه ندی جار ده مودووی گلهیی له خۆوه هاواریه تی که وا له هه ناویکی رقهه لگرتو و دلپکی ره شه وه ده ره اته و چ پتوه ندیی به راستی و ئینسافه وه نیه که ئه مه یان به هیچ جو ر له م باسه دا جیی بو نا کریته وه، ره نگه له نیو خوینته رانی ئه م قسانه دا هی وا هه بی روژه ک له روژان خۆی به ر گلهیی بی ره حمی ئه وتویی که وتبیته. قسه ییک که له دل ه وه ده ردیت چه ژی ناو ئه و دل ه له گه ل خۆیدا دینیته سه ر زمان و ده گاته وه به ر چه ژ و تامی گوینگره وه، له بهر ئه مه رپی تیده چه قسه ی به زاهیر تال له راستییدا شه کر بیته وه ک ئه وه ی که «جواهری» له دوای «وئبه» ی سالی 1948 رووی قسه ی ده کاته خه لق و تانووتی ماف گرته ده ستیان لی ده دات و ده لی:

تفحم لعنت لزی الرصا
ص وجرب من الامر ما یقسم

ئه م وشه یه ی «لعنت - له عنه ت لی بیته» له م جینگه یه دا فه رقی نیه له گه ل ئه وه که بیگوتبایه «قوربانی هه لمه ت بم، بمرم بو مه ردایه تیت». له م حاله ی «لعنت» ی جواهریدا زه رفی هه لبه ست مه به سه ته که ی روون کردۆته وه تا ئه و راده یه ی رینگه به کهس نه دات چ واتای تال و تفتی لی هه لئینجیت، به لام واش ده بی قسه ی له «لعنت» تالتر و له زه رفی نادیارتردا گو تراوه که چی دیسانه وه به قه ده ر تالایی قسه که سۆز و په رو ش و شیرنایی ده داته وه. نموونه ییکی زور به رچاوی ئه م ته رزه قسه تاله ی پرسۆز و سووتانه شیعی شاعیریکی عه ره بی ئاواره یه که دوابه دوای تیشکانی ئومیده زله کانی پاش جهنگی جیهانی یه که م ئه م وشانه له میلیله ته که ی خۆی ده گریت:

کفنوه
وادفنوه
واسکنوه

هوة اللحد العميق

واذهبوا لا تندبوه فهو شعب ميت ليس يفيق!

واته «كفنى بكن و بيشارنهوه و بيخه نه قوولايى قهبرهوه، برؤن و بؤى مه گرین، ئەم ميلله ته مردوه راست نايتهوه».

هتک عرض

نهب أرض

شبق بعض

لم تحرك غضبه

فلماذا نذرف الدمع جزافا ليس تحيي الحطبة!

واته «ناموس بردن و ولات تالان کردن و خهلق به پتهوه کردن غهزه بی نهجوولاند کهواته بؤچی له خؤرایى بؤى بگرین، خؤ دارى سووتهمه نی نارویتهوه».

ئەم راویژه تال و تفت و ژههراوییه که وا بهزاهیر دهلیی له دوشمنی بابکوشتهوه به نیازی حهیا بردن رازاوهتهوه، بهراستی جؤشى خوینى شاعیره کهیه به برینه کانی دلیدا له گهل پارچهی جگهر سهه وهدهر دهنی. گوتهی به پهرووش وهک نهشتهری دکتؤر وایه ههتا تیژتر بی شیفادهرتره.

له نموونهی شیعی وهها دهرووناوی له یه کتر نهچوودا ئەمانه هی مهلای گهورهن که هاومه شره بی حاجی قادر و هاومه فته نیشی بوه:

ئهری ئەى مامه کورده پیم بلای چیت؟

کلّاش خواری کهوا دریای کراس چیت!

که پو فیچ و لچ ئەستور و ددان گر

کوتوکویر و گهر و گپر و سهلک خر

به گیان و دل له ره بیی خؤت دهخواری

زگت پرپی له ئەستورک و پیازی

ئەم تالاییه ی حاله تی ههست به پهستی میللهت کردن ههه خؤیه تی له کاتی شانازی به میللهت کردندا ئەمه ی داوتهوه:

دهتەوی پیت بلیم چیه کوردی
عاقلی و چاپوکی و جهوانمەردی

میللەتیکە له فەوقی تورک و عەجەم
صاحبی حەزم و رەزم و بەزم و کەرەم

بۆ تیگەیشتنی ئەم تەرزە هەلبەستە لەیە کتر نەچوانە دەبی زەرفی دانانیان و مەبەستی
شاعیر لەواندا بزانی، وەک ئەوەی کە قوماندانی ئازا و دلسۆز جاریکیان رووبەرۆوی
هیزی دوشمن فەرمانی خۆبەخت کردن بە سپاکەیی خۆی دەدات و دەلیت: «بۆ پیشەوه و
بی گەرانەوه...»، جاریکی تریش بە هەمان ئازایی و دلسۆزییەوه، بە هەمان سپا
خۆبەختکەرە کە دەلی: «بەرەو دواوه و بە غار...».

هەر بەو پنیە شیعی گلهیی ئامیزی شاعیری دلسۆز دەبی بخیرتەوه شوینی لە باری خۆی
له هەیکەلی شاعر و ویزدان و باوەری شاعیرە کەدا تا کوو لەبەر تیشکی عاتیفەیی جۆرجۆری
سەر کردن و دامرکانەوهی نەرم و توندی سرنجی لی بگیری ت بەلکوو شیعرە کە لەوانە بیت
بەپیی کات و هەلۆهست و شوین و تام و بۆن، پیی بگوتری تواندەوهی دل و هەلایساندنی
گیان... هەر بارە و هەر شوینە پیداویدی خۆی هەیه چ لە کردەوه بی چ لە گوته بی،
تەنانەت باوک و دایک لە گەل مندالی خۆیاندا هەمیشە کات یە ک کردار و یە ک گوفتار
نابن دەنا لە باوکایەتی و دایکایەتی دەشۆرین.

بەراستی شاعیری سەرلەبەری شیعرەکانی هەمووی یە ک دەنگ و یە ک ئاواز و یە ک
ئاهەنگ و یە ک مەبەست و یە ک واتا بن، تیکراشیان لە مەدح کردن و پیندا هەلگوتن
بیت، دیارە ئەو شاعیرە راست نیە و ساختەچیە چونکە مومکین نیە لە خوا بەولاه شتیک
هەبی هەمووی هەر پاک و چاک، تەنانەت قورئان لە زاری «موسی» قسە دەگێریتەوه کە
بە جورئەتەوه عەرزێ خوای کردوه و گوتهتی «ان هی الا فتنک» - کە بە کوردی
پاتەوپات «هەر فیتی خۆتە» رادەگەیهنیت. هەر وهاش ئەم نووسینەیی من، کە دیارە چەند
رێز لە حاجی قادر دەنیت، لە هەموو ئەو شوینانەدا کە مانا راست و دروستە کە
شیعرەکانی بیتەئویل و باهەلدانەوه دەخاتە روو ئەوهی بە چاوی خۆیەوه گرتوه کە لەوانە یە
ماناکەش زۆر باش و رەوا نەبیت: تەنھا شتیکی لەم مەیدانەدا بە دوستایەتی حاجی قادرم
کردبی ئەوهیە زەرف و کات و هەلۆهستی حاجیم لەو شوینانەدا روون کردۆتەوه...

هەندێ شاعیر و نووسەر هەن بەردەوام و بیوچان مەدحی ئەو شتە دەکەن کە وا لەسەری
دەنووسن، یاخود با بلیین تەنھا لە بارەیی مەدحەوه بۆ بابەتە کە دەروون. بیگومان ئەو تەرزە

نووسینانه له سهر بنیچهی خو خوشه ویست کردنه وه هله دستن، وه یاخود به پینی فرمانیک که به سهر خاوه نه که یانه وه یه نووسراون، وه یاخود له بری مزه و پاداشت هاتوونه ناوه وه چونکه کابرای نووسهر پیوهی دیاره جلّه وی خامه ی له گه ل گورانی روهی بابه ته که با ده داته وه. بابه ت خوار بروات راست بروات، چاک بکات و خراب بکات، سهره ژووو تیه لکشی وه یا به ره ژیر گلیر بیته وه، له هه موو حال و باریکدا هه ر مه دح ده کریت وه ک نه وهی جیهان هه ر بویی خه لک کرابیت که نه و بابه ته ی تیدا به راست بگه ریت، به ته وای وه ک حیکایه ته که ی «لولاک لولاک لما خلقت الافلاک». نووسه ری نه و تویی پیوستی به وه نیه شان بینیت و رای لیان بیت، به پیچه وانه وا باشتره به ته له فون پینی بگوتری وه یا نه مری ئیداری بۆ ده رچیت چ بنووسیت چونی بنووسیت. نه گه ر مومکین بی ناله ت فیری نووسین بیت، نه و باشتره له و نووسه ره ئالییه...

خولاسه مروقی شاعیر و هه ستیاری عاده تی نازاد و بی چاوسوور که ره وه لی چاوه پروان ده کرئ گه رمایی ده روون و زه نه ی گیانی خوی بهاویته ناو هه لبه ستیه وه، هه ر به و پییه ش ده بی ناخواتنه که ی له و بابه ته بیت چ تال چ شیرن، خو شاعیر مامله تی شتی بازار ی ناکات، خه ریکی ماده ی زانست و ژیر بیژیش نیه تاکوو قسه کانی هه لبه ستی بخه ینه به ر هه لسه نگاندنی ریازی و معاده له ی جه بر و موقابه له بۆ نه وه ی بزاین هه ردوو لایه نی ده وری «یه کسانه» که پیکه لپیکن. هه ر کاتیک شاعیر، هونه ر کاریش خه ریک بوو به ژیر بیژی و له ری پیسه لماندنی زانستییه وه ئیقناعت بکات له شاعیری ده شوریت و ده بیته په ندیار (واعظ) یاخود فه یله سوف یاخود ماموستا. ناخواتنی شاعیر فه ره نگوکی تایبه تی خوی هه یه وه یا هه ر نه بی وشه له و توویژی شاعیر دا واتای تایبه تی هه یه. تو سه یری که شاعیر ده که ویته سه ر باری مه دح کردنی یاره که ی، نارایشتیکی وه های ده دات له هیچ کار گه ییکی نارایشت و به هیچ پسپوریکی نارایشت په یدا نابیت، هه رچه ند شیوازی شیعر له سه رده میکه وه بۆ سه رده میک وه یا له جیگه ییکه وه بۆ جیگه ییکی تر بشگورئ، په روازی شاعیر له ئاسوی خه یالدا جودا ده بی له کاری فه یله سوف و واعیز، و توویژ و گروگالیشی سه ره خۆ ده بی له چاوه ی نه واند.

حاجی قادر که سوزی سه ر ده کات و بور کانی ده روونی ده جوشیت، نه ویش وه ک هه موو شاعیریک به زمانی عاتیفه ده دویت و له کانیوا ی دل هه لدیتنجیت نه ک له گومی فکر. هه ر به و پییه ش و توویژی له باریکی عاتیفییه وه بۆ باریکی تر جلوه گورپی ده کات تا نه و راده یه که رواله تی قسه کانی له باریکه وه بۆ نه وی تر له یه ک ناکه ن هه رچه ند له راستییدا یه ک تیشکی سۆزه له ناگری ده روونییه وه شه وق ده داته وه، به لام عه ده سه ی «زه رفی نه فسی» هه ر جاره به جوریک تیشکه که ده شکینیته وه.

حاجی له حیسابییکی تریشه وه ههست به وه ده کات که مافی گله یی کردنی ههیه، به راستی ئەم حیسابه یان له قوولایی و گهرمایی سۆزیکێ یه کجار تایبه تیه وه هه لده چیت که ده بی پیوانه و کیشانه ی لایق به خۆی له گه لدا بکریت، هه ر نه بی بۆ تیگه یشتنی، ویرای تیخویندنه وه ی تین و تاوی له وه لوه سته ی حاجیدا، که هه لوه سته ی گله مه ندانه یه. هه تا سۆز و تاسه و خۆشویستن له دلێ مرؤفدا کاریگه رتر و ره گدا کوتاوتر بیت، ئەو مرؤفه خیراتر خۆی له سه ر حه ق ده زانی بۆ گله یی کردن. به نمونه ده لیم باوک و دایک له ئاکامی ئەرک و ره نجیکێ به منداله که پانه وه ی ده دن پتر به ته مای چاکه دانه وه ن له منداله کایانه وه تا به کیکێ تری بیگانه که ئەو حه قه یان به سه ریه وه نیه، هه روه هاش خۆیان به خاوه ن حه ق ده زانن گله یی له منداله که یان بکه ن له کاری وه هادا که ئەگه ر بیگانه بیکردبا جیی گله یی نه ده بوو. حاجی قادریش وه ک ئەو باوک و دایکه، سه باره ت به سۆز و په رۆش و خۆشویستنی بیته ندازه ی بۆ خه لقی کۆیی، به راشکاوی له ناخی دلێه وه ههست به وه ده کات که مافی گله یی کردنی هه یه و ده بی گله یی بکات. له و باره نه فسییه ی حاجی تیدا بوه گله ییه کی ئه ونده ساده و ته بیعییه هه ر ده لپی ویتنه ی ناو ئاویتنه یه و واقع ده داته وه له و ره وه که ده نگدانه وه ی سۆز و خۆشه و یستییه نه ک شتیکی تر.

حاجی له ده می سه ر کردنی هه سته ی غه ربییدا به ئاسایی ده که ویتنه سه ر باری به یه کدی گرتنی هه لوه سته ی خۆی و خزمانی کۆیی، له و به یه کدی گرتنه شدا خزمان قه رزدار ده بیینی به رانه ر ئەو هه موو سۆز و په رۆشه ی که بۆیانی هه بوه چ له پیشوترا که جارێ هه ر له ناویاندا ده ژیا، چ له ده می سه ر کردنی هه سته ی غه ربییدا. بیگومان له باری وه ها تایبه تیدا دل ناسکیه کی بریندارانه به سه ر هه ست و پیزانینی مرؤفدا زال ده بییت و ده یهاویتنه باوه شی خۆلاواندنه وه و ناز کردن وه ک ئەو ساوایه ی به فطه رت ده م ده گێرێ تاکوو له گۆی مه مکینی دایکانه شیرێ به زه بی بمژیت هه رچه ند برسیش نه بی.

له حاله تی وه ها نازک و ناآرام و ته له زگه به ستوودا ئەگه ر هه یچ هۆییکی گازانده ش په یدا نه بی، دیسانه وه له خۆباییبوونی خۆشویستن و ئازاری غه ربی و بلێسه ی یاد کردنه وه و تلانه وه به ده ست ئاره زووی سوتینه ر، مرؤف ده خاته سه رباری گله یی کردن و خۆ به مه غدور زانینه وه. که کزه ی ده روون گه یشته پایه ییک داد و فیغان و زیره لی هه ستان داینه مرکینیته وه چ ده مینی بۆ ده رمانی ده رد جگه له گله یی دۆستانه و عاشقانه و خۆشه و یستانه؟ دلێ حاجی بۆ خه یالیکێ تریش ده کشی. خه لقی کۆیی، کاتی خۆی، ئەو دلسۆزه و موشفیقه و وه فاکاره نه بوون له ئاست ئەو هه موو کلپه و سووتان و بلێسه ی خۆشویستنی ئەوسا و ئیستا که ی بۆیان که وا خه ریکه ده یکا به کۆی زووخال! ئەم له کۆی و ئەوان له کۆی؟

ئەگەر منم لە فیراقیان کزەم لە جەرگەوێ دە
ئەگەر دلە وەکوو جەرگم دەلیی ئەوا سووتا

مەگەر «نالی» گەشتییته ئەم تەندوورە ی ئاگر تیبەر بوونی سۆزی غەریبی:

لەم شەرحی دەرد و میحنەتە لەم سۆزی غۆربەتە
دل وەختە بی بە ئاو و بە چاوما بکا عبوور

پیی ناوی من بلییم، لە کاتی وەها پر هەیه جان و جۆش و تلانەو دا گلەیی و گازندە لە خۆو
زەنە دەکات. سەیری نالی لە کۆتایی هەلچوونی مەنجەلی دەروونیدا چ بە سالم دەلی:

حالی بکە بە خوفیە کە ئە یاری سەنگدل
نالی لە شەوقی تۆیە دەنیی سەلامی دوور

یارە کە «سەنگدل» نەبوو، بەلام نالی لە کۆتایی نامەدا وەها سووتاوە بە دەم سۆز و کلپە
غەریبەو، خۆشەویستی عادەتی لی بۆتە دلرەقی.

«کوردی» ییش وە ک نالی و حاجی لە برە شیعەرە پر کزە و گری بەرەو غەریبی چوونەو
«عەزیزان من ئەوا رۆییم لە لاتان» دا ئەم بابەتە گلەییە نازکارانە ی هەلرشتو.
سەرلەبەری شیعەرە کان گلەمەندانەن بەلام ئەم تاکەیان نمونەییە لە لایەن نیشان دان
گازاندە و خۆشویستەو:

جەفاتان دام و کوشتمان بە زاری
نزولی رەحمەتە جەوور و جەفاتان

من لە روون کردنەوێ زەرفی گلەییە کە ی حاجی نمونەم لە شیعری دوو شاعیری کورد
هینایەو کە وە ک حاجی بە دەم سۆزی غەریبەو گلەییان لە خزم و دوستان کردو،
هەمان دیاردە لە شیعری غەیری کوردیشدا بە زۆری دەدیتریت، بەلام پیویست نایینم
خوینتەریان پیو خەریک بکەم هەم لەبەر ئەوێ کە دوو نمونە ی گەورە ی شیعری کورد
بەسە بکرین بە روونکەرەوێ مەبەست، هەم لەبەر ئەوێ کە تیکرای باسە کە لە گەل

بەرئورد کردنی وهزعی حاجی قادر خۆی بی هینانهوهی نمونهی شاعیری تر گهلینک بهرهو روونبوونهوه چوو.

کهواته وهک من بو مهسهله که دهچم، حاجی قادر هۆییکی زاتی و یهکیکی مهوزوعی، به جووته و تارادهییکی به شیوهییکی عهفوی که زور دهر بهستی لیکدانهوه نیه، پالی پیوه ناوه بو دهر برینی گلهی. هۆیه زاتییه که لهوهوه دیت که نهفسی تینووی دیداری خویش و ولات وهها کول و تهلهزگه بهستوو دهبی که به بهریهوه ههیه له خووه بکهویتته سهر گلهی کردن، با ئهوه گلهییه له نیزیکتین و خوشهویستین که سیش بی. هۆی مهوزوعیش ئهوهیه که حاجی له بهیه کتر گرتنی خوشویستنی خۆی بهرانبهر کۆییان و لیوهرگرتنی خوشهویستی لهوانهوه به جینگهی گلهییان دهزانییت تا ئهوه رادهیهی ههست به بیحورمهتی بکات لهو دریغ کردنه یاندا.

ئهوهی راستی بی ئهوه هۆیه مهوزوعیهش به شیککی بهرچاوی «زاتی» تیدایه چونکه ئهگهر ههسته زاتییه که زور کول و نازک و تهنک نه بوویایه گلهییه کهی نه ده گه یانده ئهه سنووره تیهه لکشیهوه «بیحورمهتی» له حالیکدا دهزانیین هه موو قسه عاده تیه کانی تری حاجی بهرانبهر خهلقی کۆیی له زهمینهیه که وه هه لستاهه که وا ههرگیز تارمایی ههست کردنی بیحورمهتی پیندا تیناپه ریت. ده مهوی بلیم سهر کردنی سۆزی غه ربیی پالی به ته عبیری حاجیه وه ناوه به رهو به کارهینانی وشه «بیحورمهتی» ده نا لهوانه بوو به دهه لیکدانه وه وه بیگوتبا «له که مهترخه میمان بوو حاجی هه لات» وه یا بیژه ییکی تری له م بابه تهی به کارهینابایه.

له بهر تیشکی ئهه بوچوونه و لیکدانه وه یه دا که هه مووی بهنده به بنگهی واقعی و راستی و دروسته وه هه لوهستی حاجی لهه گلهییه یه دا روون ده بیته وه تا ئهوه رادهیهی گو شهی په نهانی تیدا نه مینیت. ئه وهنده ده مینیت وه بلیم حاجی قادر له وهی گو توه تی هه ستیکی راستی، بی چاواراوی، دهر بریوه و خۆی تیدا له سهر هه ق زانیوه چونکه لهو زهر فه پر هه یه جانهی هه لبهسته کهی تیدا هۆنیوه ته وه به راشکاوی تاخ و که سهر و خه فه تی غه ربیایه تیه کهی گه ییشتوه ته پلهی گلهی تیدا کردن، له گلهییه که شدا به لای ههست به بیحورمهتی کردندا شکاوه ته وه.

له م شی کردنه وه یه دا لایه نی سه رچاوهی گلهی، که حاجی قادره، درایه بهر لیکو لینه وه و خرایه ژیر تیشکی فه رمانی واقعی پر کلپه و هه لپه وه.

دەمىننېتەو قسەيىكىش لە حال و بارى لايەنى گلەيى لىكراو بکەين كە خەلقى كۆيەى
 سەدودە سال پيش ئەمرۆكەيە. ئاخۆ بەيى كيشانە و بيوانەى ئەو سەردەمە لە و پلە
 ژيارىيەى كۆيەى تيدا بوە بە ھەموو لايەنەكانى كۆمەلايەتى و ئابوورى و رۆشنىبرى و
 خويتدەوارى و راميارى و بيروباوەرى ميراتى و فەرمانى ياساكانى بەيەكەوہ ژيان و
 سەرۋەرەكانى ترى بەرپۆتەچوون و تەگەرە و كۆسپ و خۆشى و ناخۆشىي رۆژانەوہ چ
 چاۋەرۋان دەكرا روو بدات غەيرى ئەوہى رووى دا؟ ئەگەر بشى ناچار بوونى حاجى بو
 ئاۋارەبوون. كە زانيمان شتىكى حەتمى بوو، بكرى بە ھۆى عەيدار بوونى خەلقى كۆيى لەو
 سەردەمە مەيلەو كۆنەدا، ئايا ئەوہى مومكىن بوو بكرى و نەھيلى عەيبەكە پەيدا بى چى
 بوو؟ دەبوو كۆيى چى بکەن بو ئەوہى نەبنە جيگەى گلەيى؟

بەراستى ئەم پرسىارانە، كە لە روالەتدا زور سادەن، بە زەحمەتتىكى لەحەد بەدەر وەرەم
 دەدرينتەوہ وەرەم دانەوہكەشيان لە دەمەتەقە رزگار نايى، واتە لەوانە نيە وەك ئيسپاتى
 پرسىارى حيساب بە بەلگە بسەيى و رىي نەسەلماندن لە رەخنەگر بېرپتەوہ وەياخود ھەموو
 وەرەمىكى تر پاشگەز بکاتەوہ. لەگەل ئەمەشدا ميژووى كۆن و نوى پرى رووداوى وەھايە
 بخريتە بەر پرسىارى دواكاتەوہ، ئايا ئەو گەلەى رووداۋەكەى لە نيواندا قەوماۋە بوچى
 ھەلۋەستىكى پياۋانەترى نەگرتە بەر؟ «ئەبو زەرى غەفقارى» بوچى تەنھا مايەوہ و كەس
 لىي نەپرسىيەوہ؟

بى ئەوہى پيويست ھەبى ناوان بەينم پرسىارىكى گشتى دەكەم و دەلیم ئەو ھەموو مروڤە
 گەورانەى كەوا دواى دەيان و سەدان سال لە بەسەرچوونيان ناويان بە تەقديسەوہ ديت
 لەبەرچى گەلىكىيان خەرىكى لە برسان مردن بوون؟ بوچى حورمەتيان نەگىرا؟ كەس
 بەقسەى نەكردن؟ بەلكوو گالتەيان پى دەكرا؟ من لەم مەوزوعە گرنگەدا راي تايبەتى
 خۆم ھەيە كە چ پتوہندىيىكى بەو رايانەوہ نيە كە ھەر يەكەيان پرسىارەكە بەرەو
 مەبەستىكى تايبەتى دەبات و وەرەمىكى دلخۆشكەرەوہى خۆى دەداتەوہ، رايەكەم لەو
 بابەتەش نيە عوزرى بيچى بو گەلان بەيننېتەوہ وەيا ئافەرين لەو تاكانە بکات كە ھەلۋەستى
 ناواقىعيان ھەبوہ. بەلای قەناعەتى خۆمەوہ لەو پرسىارانەدا وەرەمىكم ھەيە پالائوتەى
 ھەلكەوت و واقىعى راستەقىنەى بىفيللە بەنيسبەت گەلان و تاكان و زۆرداران و زەرفى
 ميژوويى و پلەى گوران و بارى كۆمەلايەتى و... ھتاد-ھوہ، تەنانەت لەگەل خۇمدا وەرەمى
 ئەو پرسىارەشم داۋتەوہ كە ئەگەر گەل پىرەوى مروڤىكى بلىمەتى كردبايە لەو بانگەوازەى
 كە پيش كات و زەرفى خۆى كەوتتەوہ ئايا ئامانجى ئەو بزووتنەوہ بى وەختە چاك دەبوو
 يا خراب، بەلام لەم باسە دوور و دريژە و پر گريوگالە واز ديتم و دەلكيم بە جۆرە

هه‌لسه‌نگانديکي پرسيار و وه‌رامه‌که‌وه که به‌گشتی له‌گه‌ل پرسيار و وه‌رامی وه‌هادا ده‌کريت و بايي روون کردنه‌وهی باسی قسه لی‌کراو ده‌کات.

له چارچیوهی ئەم شی کردنه‌وه عاده‌تیه به‌ته‌سکه‌دا ده‌توانم بلیم که‌مته‌رخه‌میی دانیش‌توانی کۆیی له ئاست حاجی قادردا به‌پیی کیشانه و پینانه‌ی چه‌رخیک له‌مه‌وبه‌ری کۆبه و شوینی وه‌ک ئەو، که‌مته‌رخه‌میه‌کی عاده‌تی و گشتی بوه له ئاست مروّفی وه‌ک حاجی قادردا، واته ئە‌گه‌ر حاجی به‌هه‌موو خاسیه‌ته‌کانیه‌وه له جی‌گه‌ییکی تری کوردستاندا ژیا‌با هه‌ر ئە‌وه‌نده ریزه‌ی لیدنه‌ندرا که خه‌لّی کۆیه، به‌تایبه‌تی برا‌گه‌وره‌کانی، لیان ناوه. به‌راستی من که ئە‌مه ده‌لیم ده‌مه‌وئ خۆم له‌ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیلزوم بدزموه‌به‌وه‌دا که نالییم حاجی قادر له‌غه‌یری کۆیندا پینی نه‌ده‌کرا وه‌ها بی‌په‌روا و له‌خۆ‌رازی و باوه‌ر به‌خۆ‌هاتوو بیت و گوزه‌رانیش بکات چونکه به‌دوا ئەم قسه‌یه‌مدا پرسيار هه‌لده‌ستی و پیم ده‌لّی «به‌چ مه‌علووم؟» ئە‌وساش ده‌بی به‌دوا به‌راورد کردنی وه‌زعی کۆیه و غه‌یری کۆیه بکه‌وین و به‌لگان په‌یدا بکه‌ین و گریمانە (فرضیه) ی خه‌یالی بده‌ینه به‌ر هه‌لسه‌نگان‌دن و ئە‌زمونه‌وه... که ده‌زانم ئە‌نجامه‌که‌ی به‌هه‌مه‌حال له‌نه‌سه‌لمان‌دن رزگار نابی چونکه ئە‌نجامی رووداو‌ییکی واقعی نیه. به‌لام له‌گه‌ل ئە‌مه‌شدا تیشک‌ییکی هه‌ندئ بیرو‌رای لی‌ره به‌پیشه‌وه‌م نه‌ختیک روونا‌کایی داو‌یژیت بۆ سه‌ر ئی‌حتمالی ئە‌وه‌ی ئە‌گه‌ر حاجی له‌غه‌یری کۆیی ژیا‌با وه‌زعی چۆن ده‌بوو. تیشکه‌که له‌وه‌وه دیت که من له‌مونا‌سه‌به‌دا گو‌تومه‌باری رو‌شن‌بیری و کۆمه‌لایه‌تی پی‌شکه‌وتوو کۆیی له‌چاو جی‌گایانی تری کورده‌واری پی‌گه‌ی دا حاجی قادریک هه‌ل بکه‌ویت. به‌دوا ئە‌ویشدا مه‌لای گه‌وره بیت وه‌یاخود تاکه جی‌گه‌ییکی بی له‌نیوان هه‌ردوو زی‌بانا بتوانی شانبه‌شانی سلیمانی مه‌یدانی ئە‌ده‌ب و کوردایه‌تی بی‌رئ هه‌رچه‌ند خۆی ناوچه‌ی حوکمداریش نه‌بوه... ئەم بیرو‌رایه له‌زیمندا وه‌رامی ئەو پرسياره‌ش ده‌داته‌وه که بلّی ئە‌گه‌ر حاجی له‌شاریکی تری کورد بووبایه‌چ پله‌ییکی حورمه‌تی ده‌بوو؟ من له‌مه‌پتر به‌راوردی ئی‌حتمالی روونه‌داو ناکه‌م له‌گه‌ل روونه‌داو‌ییکی تردا و ده‌گه‌رپه‌مه‌وه بۆ سه‌روکاری هه‌لوه‌ستی کۆیی له‌ئاست حاجی قادر.

ئیمه‌ده‌زانین، به‌پیی ساغ کردنه‌وه‌ی که له‌به‌شی دوه‌می ئەم نووسینه‌دا کرا، حاجی قادر به‌ر له‌ئاواره‌بوونی ده‌ستی نه‌کردبوو به‌خه‌باتی کوردایه‌تی و نه‌که‌وتبوو سه‌ر شیعیی نیشتیما‌نپه‌روه‌ری، له‌به‌ر ئە‌مه‌پایه‌ی حورمه‌ت و بی‌حورمه‌تی که کۆیی بۆ حاجیان ره‌چاو کردی‌ت ده‌خلی به‌سه‌ر لایه‌نی کوردایه‌تی و سیاسه‌ته‌وه‌نیه، هه‌رچی هه‌یه له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا به‌نده به‌ریزی کۆمه‌لایه‌تی و وه‌فاداریی به‌رانبه‌ر دل‌سو‌زی و حه‌قه‌به‌رستی حاجی قادره‌وه، که ده‌زانین مه‌سه‌له‌ییکی که‌م بایه‌خ نیه به‌لام چه‌ندیکی بایه‌خ‌داریش بی کاره‌که ناگه‌یه‌نی به‌تاقی کردنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و کوردایه‌تی و لای خه‌لّی ئە‌وسای کۆیی. له‌گه‌ل

ئەمەشدا بايى ئەوئەندەى بتوانىن بربار بەسەر چۆنەتتەى ھەلۆھستى كۆيىندا بەدەين بەرانبەر كوردايەتتەى كى حاجى قادر لەو سەردەمەدا كوردباي بنگە و بەلگەى لىكدانەوئەمان بەدەستەو ھەيە.

بە لامەو ھەك بەدەيھە ئاشكرايە چ ئىمكەنى دەنگدانەوئەى بانگەوازي سىاسى و كوردايەتتەى لەو سەردەمەى كۆيە و جىگەكانى ترى كوردستانى ژىروودا نەبوو تا ئەگەر حاجى قادر يان يەككى ھەك ئەو تانوتتەى كوردايەتتەى لىدبان بۆى بگەوتبانايە جموجول. ئەو ولاتە لە بارىكى ھەھادا نەبوو فكر و ھۆشى خۆى بۆ ئەو تەرزە دەنگ و ئاوازەنە بگاتەو ھەنگاويان بە دودا ھەلبىننەت و خۆيان بۆ بەھاوتتە تەنگوچەلەمەو بە تايبەتتەى كە خاوەنى بانگەھىشتەنە كە ھەژارىكى تاك و تەنھا بىت و بەھال تەواناى ئەوئەى ھەبى راز و نيازى خۆى لەگەل دەر و جىران و دۆستخواياندا بگات. ھەموو مېژووى بزوتتەوئەى سىياسى بەدەنگ و ھەرا كە لە كوردستان خەلقى بزواندەى بە سەرۆكايەتتەى خاوەن دەسەلات و سامان و عەشیرەت و چەك و مال بوە، زوربەى زۆرىنەشيان رەنگىكى دىندارى و بەرمالئىشىنى پىو ھە بە تايبەتتەى لە رۆژانى حاجى قادر بە دواو.

لەمەش بترازيين بەلگە لە بەسەرھاتى حاجى قادرىش ھەر پرى ناو دەستمانە. ئەو بانگەوازەى كە دواتر لە ئەستەمبۆلەو ھەك پەيامى ئاگر لە ھەناوى حاجى قادرەو بەرەو دل و وىژدانى مىللەتەكەى زمانەى دەكىشا چ كەسى نەوروزاند. بۆ ماوئەى دەيان سالىش دەنگىكى لە ھىچ لاىكەو ھەلنەستايەو، ئىتر بۆ دەبى ئەگەر زووتر و ناكامتر دەنگەكەى حاجى بەرز بووبايەو مىللەتەكەى بەدوا دەنگىدا ھاتبان؟ ئەم موعجىزەى چۆن رووى دەدا؟ بەراستى لىرەدا موناقتەشەى «روونەداو» يەك دەكەين كە لە چەند سەرئەو ھەروى نەداو. يەكەم لەوئەو كە دەزانين رووى نەداو، دووم لەوئەو كە باوەر دەكەين ئەگەر حاجى بانگەھىشتەنى كوردايەتتەى كوردبانايە چ ھەرامىكى لى ھەرنەدەگرتەو ھە دەلىلى ئەوئەى دواترىش ھەرامى لى ھەرنەگرتەو، سىيەم لەو ھەروە كە حاجى قادر خۆى چ دەنگىكى كوردايەتتەى لى بەرز نەبوو تا بە خەيال بىكەينە ھۆى ئىمكەنى دەنگدانەوئەى لای خەلقەكە. لەگەل ئەمەشدا گىترانى فكر بە ھەموو ئىحتىمالاندا بىسوود نە چۆنكە ھەر نەبى راي دىتتەى بەم تەرزە وردپىوئەى لە تۆزىنەوئەدا. دەلىن زاناکانى مەزھەبى ھەنەفى ھەراميان بۆ ئىحتىمالى ھەھازر كە بە درىژاي ھەزار و دوو صەد سال رووى نەداو.

بە پىئە ئەم لىكدانەوئەى و لەبەر رۆشنايى تىبىنى ھەموو سەروبەرىكى ئەو كاتەى گلەيەكەى حاجى قادرى بەر دەكەوئ، خەلقى كۆيى ھەلۆھستىكى عادەتتەى و چاوەروانكراويان ھەبە بەرانبەر حاجى. من ناياتە بىرم لە ھىچ شوئىنىكى ترى كوردستاندا چ كەسى بەقەدەر

حاجی ھزار و بیکەس ھیندەى ئەو حورمەتى پى درايىت وەيا بەقەدەر ئەو ھەلۆستى پىرچورئەت و قسەى رەقى لى سەلمىندرايىت، بە مەرجىك ھەلۆست و قسە پىرچورئەت و رەقەكان رويان لە مرۆفى بەدەسەلات بوويىت چونكە نە لەو سەردەمە و نە ئىستاكەش خۆگىف كردنەو لە مرۆفى بىدەسەلات دەلالەتى تازايى تىدا ھەبوە. مرۆفى بىدەسەلات وەك ئەو «بەردە عازەبانە» يە كە ھەموو خاوەن تىن و ھىزىك تىي دەنووسىت و خۆى پى تاقيدەكاتەو و چ گەيانىش ناھىتتەو سەر خۆى. يە كىك لە جوانمەردىەكانى حاجى قادر ئەو بە ھەرگىز لىي نەبىستراو لە ئاست ھزار و بىدەسەلاتاندا خۆى ھەلپىنگاندبىتەو، مەگەر لەو حالاندا كە لە زەمىنەى پەند و رەخنەدا بۆ سوودى گشتى، تىكرای مىللەتى سەرشكىن كرديت وەك كە لەم چەند شىعەرەيدا دەليت:

حاجى كەسىكە بىكەس بۆ ئىو قور دەپىو
گوئى لى دەكەن زەرىفە، نەيكەن بەلا لە خۆتان

مىللەتىش ھىند كەرن وەكو جارن
دەستىيان ماچ دەكەن دەلىن قوربان

بەراستى حورمەتى كوئىيان بۆ حاجى قادر، كە حورمەتىكى لایەق بە حاجى قادرى ئەو سەردەمانە بوە، بەر لە ھەموو شتىك لە ئاكارە جەوانمەردانەكانى حاجىبەو سەرى ھەلداو.

ئەو حاجىبەى كە يەكەو تەنھا بەرانبەر شەعبەدەى شىخى ماويلى راوہستا وەيا لوقمەبىكى گەورەتر بوو لەوہى بە گەرووى شىخ غەفوورى تالەبانىدا بچىت، ھەر خۆى بوو دەستىشى لەبەر كەس پان نەكردەو و خۆى بە چووكەى كەس نەزانى و رىزى خۆى بەسەر ھەموو مەردمدا سەپاند. خەلقى كوئى خىريان بە حاجى نەكردەو لەو حورمەتەى پىيان رەوا دىتو. لەگەل ھەموو نەدارى و ھەزارى و بى مال و حاليدا كە نەقشى سەرلەبەرى ژيانى حاجى بوو، ھەمىشە لە رىزى پىشەوہى رىز لىگىراوہكانى كوئى بوە.

من لەوہدا دلنىام كە ئەگەر يەكىكى وەك حاجى لەم سەردەمەدا پەيدا ببىت، لە كوئى يا لە شوئىكى ترى كوردستانى وەك سلیمانى و ھولپىر، ھەر بەقەدەر ئەوساى كوئى رىزى لى دەنن. خۆ ئەوہى راستى بى لەم سەردەمەدا¹⁰¹ نە سلیمانى و نە كوئى و نە ھىچ جىگەبىكى تر لە كوردستانى پان و بەرىن، بەقەدەر كۆبەى صەد سال پىش ئەمرۆ ناتوانى بە ئارەزووى خۆى رىزوپاىە لە يەكىك بنىت چونكە زور ئاشكراىە بەدواى پەيدا بوونى

¹⁰¹ ئەم «سەردەمە» سالى 1972 دەگرىتەوہ كە گەلالەى نووسىنەكەى تىدا بە پايان گەشىتوہ.

بزوتنه وهی سیاسی جۆراجۆر که هەر یه که یان بیرورا و فلهسه فهی تاییه تی خۆی هه به، ریزوپایه ش بوو به مالی سیاست واته ته گهر یه کیک باوه ری سیاسی وهیا ئابووری له گه ل هی لایه نه سیاسییه کان ریک نه کهوت چ ریزی لی نانریت، بگره دو شمنایه تیشی ده کریت به لکوو تازاریش ده دریت هه نه بی به قسه ی سووک و بیجورمه ت کردن.

حاجی قادریک که له و سه رده مه زوه دا هینده سه ره به خۆ بوه له بیروباوه ردا که رووبه رووی هه موو بیروباوه ریکی په ره سه ندووی ته وسای کرد بیگومان له م رۆژگاره شدا هه مان سه ره به خۆیی بیروباوه ر و به خۆنازین و ئیمان به خۆ هینان رووبه رووی بیری په ره سه ندووی ته م سه رده مه شی ده کرد و ناحه زی هه موانی بو خۆی راده کیشا. ره نگه نیشانم پیکا بیت له وه دا که بلیم حاجی قادر به و هه موو تازادییه ی که هه بیوه له بیروباوه ر و له کرده وه دا نه یده توانی له هه یچ شوینیک به وه ویته وه ته گهر ته وساش وه ک ئیستا هه موو جیهان که رته کرت و بربری عه قیده بوویا به. ته نها له حالیکدا ده یوانی به وه ویته وه که هاتبا و خۆی دابایه پال یه کیک له عه قیده په ره سه ندوه کانه وه.

له شوینیکی وه ک ته و کوردستانه ی ئیستا که ماندا که س ناتوانی به ته نها خۆی ئالای باوه ریک هه لگریت که له گه ل هه یچ یه کیک له باوه ره بره وه داره کانی نیوان کورددا ریک نه که ویت. که سیک به وه ی باوه ری سه ره به خۆی خۆی بکات به ئالا ده بی ریکخراوینکی سیاسی بو پیکه وه بنیت و ناوینکی خۆشکه له ی لیبینیت و چه ند دروشمیک ئاورینگانه ی به سه ر ریکخراوه که دا بشه کینیته وه ته وسا بجیته کۆری سیاست و میلله ته رستی و نیشتمان په ره رییه وه، خۆ ته گهر ته مه نه کات به هه موو مه زه بان کافر ده بیت هه چه ند هه موو وجودیشی رووناکی و قودسیه ت بیت و هه رچی ده یلیت راستی موله له ق بیت¹⁰². حاجی قادریش، له باشترین حاله تا، هه ر ته وه نده ی لی ده سه لمیندرا که به خۆی و ده سه ت و دایه ره ییکی سه ر به سیاسته وه خۆ له کاروباری گشتی میلله ت هه لقوتینیت، ته وساش بیگومان «شیخ نه بیکی ماویلی» ی زه مینه ی سیاسه تی لی په یدا ده بوو به گژیدا بیته وه و چی ناجایه زه ته وه ی به روودا بداته وه، ته گهر نه یدا بایه به ر ته هه می خیا نه ته وه.

¹⁰² لیره به پیشه وه ته م دیارده یه زۆر سه ره ی مرؤفم باس کرده، له وتووێژدا گوتم: ته گهر له و جیهانه دا هه زار باوه ری له یه کتر جودا هه بیت، له واقیعه ا هه ره به کینان 999- باوه ره که ی تر به درۆ ده خاته وه و هه راش په یدا نابی به لام که یه کیک هات و گوته سه ره له به ری هه زار باوه ره که درۆیه تیکرایان به سه روپوته راکیدا ده دن، که چی له حه قیقه تیشدا ته و له چا و ته وان ته نها یه ک باوه ری پتر به درۆ خستۆته وه واته ته وان 999- یان به درۆ خستۆوه، ته ویش هه زار.

من لهم بهيه كهوه ژيانه‌ی بیروباوهری جودا چ گله‌یم نیه، به پیچه‌وانه زۆریشی هه‌ز لیده‌که‌م، به‌لام ره‌وا نابینم بیروباوهره‌ پهرسه‌ندوووه‌کان گه‌له‌کۆیی له بیروباوهری نوێ بکه‌ن و تیکرایان به‌گزی‌دا بینه‌وه. چ گومانم له‌وه‌دا نیه‌ ئه‌م قسه‌یه‌م پشتگیری کردنه‌ له‌و حاجی قادره‌ی که له‌م سه‌رده‌مه‌دا په‌یدا بوویا‌یه، هه‌روه‌ها پشتگیری کردنه‌ له‌ هه‌موو ئه‌و بیروباوهرانه‌ی لیره و له‌وئ یاساغ ده‌کرین، ره‌خنه‌ گرتنیسه‌ له‌و بیروباوهره‌ یاساغ کراوه‌ی که ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌بێ غه‌یری خۆی ده‌مکوت ده‌کات.

سه‌یریکی دیوانه‌که‌ی حاجی قادر بکه‌یت ده‌بینیت هه‌رشه‌ی به‌ زۆر لایه‌ندا بلاو کردۆته‌وه، چ له‌ ئه‌سته‌مبۆل بووبیت و چ له‌ کۆیه‌ش بووبیت به‌ پێن نه‌ریت و باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وسا یه‌خه‌گیری کاری وه‌ها بوه‌ که ئه‌گه‌ر له‌م رۆژگاره‌دا یه‌خه‌گیری بابه‌تی هه‌ینه‌ به‌هه‌یز بوویا‌یه دووچاری هه‌رای گه‌وره‌تر ده‌هات له‌وه‌ی که دووچاری بوو. ئه‌م راستیه‌ به‌سه‌ بۆ دیار کردنی پایه‌ی حورمه‌تی حاجی لای خه‌لقی کۆیی، به‌لام له‌ نوقته‌ی نه‌زه‌ری به‌ده‌نگ نه‌هاتنی حکومه‌تی عوسمانلی له‌و شیعره‌ سیاسیه‌ هه‌رشه‌رانه‌ی حاجی که له‌ ئه‌سته‌مبۆل دایناون ده‌بێ ره‌چاوی ئه‌وه‌ بکه‌ین که شیعره‌کان ئه‌وسا له‌ چاپ نه‌دراون، به‌ رۆژنامه‌ش بلاونه‌کراونه‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ که به‌ زمانی کوردی بوون ده‌شزانین کوردی نا‌اشنا بوه‌ له‌به‌ر گوئی تورکه‌کان و تینی نه‌گه‌یشتون. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ نازانین له‌و شیعرا‌نه‌ی که سووتاون و خه‌ریکی کوردایه‌تی بوون ئایا هه‌چی وه‌هایان تیدا‌بوه‌ به‌ زمانی تورکی دانرا‌ین وه‌یا به‌ زمانی تری وه‌ک فارسی که خوینده‌واره‌کانی تورک به‌زۆری تیی ده‌گه‌یشن، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا تیبینی دوو شتی پیچه‌وانه‌ی یه‌کتر له‌و شیعره‌ سووتاونده‌دا ده‌کریت:

تیبینی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ که حاجی له‌و په‌ند و په‌یامانه‌ی بۆ کوردانی به‌ری کردوون چ پنیوستی نه‌بوه‌ زمانیکی نامه‌فه‌وم به‌لای کوردانه‌وه‌ به‌کار بینیت، با له‌وه‌ هه‌ر گه‌رین که حاجی خۆی چه‌ند شه‌یدای زمانی کوردی بوه‌ و چۆن ئه‌و که‌سانه‌ی شکاندۆته‌وه‌ که کوردن و به‌غه‌یری زمانی کوردی ده‌نووسن. له‌مانه‌ش بترازی ناچیته‌ عه‌قله‌وه‌ خه‌باتی کوردایه‌تی به‌ غه‌یری زمانی کوردیی بکریت. تاکه‌ ئیحتیمالیک هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی حاجی به‌ تورکی شیعری کوردپه‌روه‌رانه‌ی گو‌تبی‌ت ئه‌ویش حاله‌تی پاشگه‌ز کردنه‌وه‌ی هه‌رشه‌ی ئه‌دبیه‌کانی تورک بی‌ت بۆ سه‌ر کورد، که من هه‌رگیز شتی وه‌هام نه‌بیستوه‌ و نه‌خویندۆته‌وه‌ هه‌رچه‌ند نامومکینیش نیه‌.

به‌ نموونه‌ی مه‌به‌س ده‌لیم جارێکیان مو‌فتی زه‌هاوی له‌ مزگه‌وتیکی به‌غدادا ده‌بینی چه‌ند کوردیک به‌دیار نووسینی سه‌ردیواریکه‌وه‌ داماون، ئه‌ویش هۆی دامانه‌که‌یان لی ده‌پرسی‌ت، له‌ وه‌لامدا ده‌لین شو‌خیکی جه‌ربه‌زه‌ له‌ دیواره‌که‌ی نووسیه‌ «لولا الاکرا‌د له‌لکت الحمیر فی

بغداد» زه‌هاویش گورج ده‌لی له ژیر ئه‌و نووسینه بنووسه‌وه «صدقوا لولانا لهلكوا». دیاره له هه‌لکه‌وتی وه‌هادا به کوردی وه‌لام دانه‌وه نه تامی ده‌بیت نه سوود.

تیبینی دوهم که وا راگه‌یاندنه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ی راگه‌یاندنی تیبینی یه‌که‌مه‌ئه‌وه‌یه‌ئه‌و ده‌سه‌لته‌ی شیعره‌کانی حاجی سووتاند ده‌سه‌لاتیکی تورک بوه، دیاره له‌م سووتاندنه‌دا نرخی شیعره‌کانی ره‌چاو کردوه له دوو تایی ته‌رازووی

1) سوودی کوردی

2) زیانی حکومه‌تی عوسمانلی ده‌نا بۆچی خۆی به سووتاندنیانه‌وه ماندوو ده‌کرد؟
«زه‌حمه‌تی بینه‌وده چ لازم؟» مصباح‌الدیوان گوته‌نی!

پوخته و کورته‌ی ئه‌م قسانه له‌وه‌دایه که حاجی قادر ریزیکی مناسی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی له خه‌لقی کۆبی دیتوه، وه‌ک گویشم به‌پیی سروشتی هه‌لمه‌تبه‌ری حاجی خه‌لقی کۆبی تا راده‌یینک ریزلینانه‌که‌یان گه‌یاندۆته پله‌ی ناز راگرتن چونکه بینگومان له هه‌موو کوردستاندا تا که که‌سیک هه‌بووبی گۆبی نه‌دایته‌هه‌یری ده‌نگی بیرورا و ویزدانی خۆی، له‌م پیناوه‌شدا دووچارای ته‌نگۆچه‌له‌مه و بینه‌وبه‌ره‌ی سه‌خت و کوشنده بوویت هه‌ر حاجی قادر بوه، من زۆر گویم راگرتوه بۆ ئه‌و ده‌نگانه‌ی له کوردستاندا هارمۆنی مه‌ند و داوه‌ستاوی کۆمه‌لایه‌تی دیرینه‌ی قالب به‌ستوویان له‌رانده‌بته‌وه به‌ره‌و گۆران، ئه‌م سرجه‌شم به‌ره‌و دوا گیراوه‌ته‌وه تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی زرینگه‌یینکی ئاوازیان به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌بیت. بینگومان له سه‌رده‌می حاجی قادردا، به‌ر له‌وه‌ی کۆبی جینه‌هیلیت، تا که ده‌نگیکی هارمۆنیگۆر ده‌نگی حاجی قادر بوه. گۆرینه‌که‌شی له سنووریکدا بوه که ئیمه‌ دوای صد سال پتر له تپه‌رین و به‌سه‌رچوونی هه‌ست به‌ له‌رزه و له‌ره‌ی ده‌که‌ین و لپی ده‌کۆلینه‌وه و ده‌یخه‌ینه به‌ر بریاری میژوو و پینداویستی کۆمه‌لایه‌تی و فه‌رمانی سروشتی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه.

به‌داخه‌وه ئه‌و تا که بێمانه‌ندانه‌ی به‌ر له حاجی گۆمی واقیعیان شله‌قاندوه، تا ئیستا، نه ده‌ستنیشان کراون نه هیچی ئه‌وتۆ له سه‌ر هیچ یه‌کێکیان نووسراوه. ئه‌م نووسینه له به‌رگی دوهمیدا رووناکیکی کزی خسته ده‌وروپشتی «مه‌لای ئینو ئاده‌م» هه‌وه، ئه‌ویش نه‌ک به‌ جوړیکی سه‌ربه‌خۆ به‌لکو له کولانه‌ی باسی حاجی قادره‌وه. هه‌روه‌هاش نووسینه‌که‌م، له‌و به‌رگه‌دا به‌پیی داخوایی بابته، ویستی گه‌ردی توهمه‌ییکی ناره‌واش له دامه‌نی یه‌کیک له قوتابه‌کانی ئینو ئاده‌م بته‌کینی که «مه‌لای خه‌تی» یه. به‌لی ئه‌م که‌متاکورته روون کردنه‌وه‌یه چاکتره له هیچ به‌لام گه‌لیک که‌متره له پینووست.

به راستی هۆبه کی به هیزی خو خه ریک کردنم به ده رختنی لایه نی ریزنانی کۆبیان له حاجی قادر له وه وه دیت خه ریکبونه کهم پتر شه خسیه تی حاجی به لای خوینته ری کورد و کوردیه وه ئاشنا ده کات و ناوه رۆکی گه وره بی ئه و شه خسیه ته ئاشکراتر ده کات. میژووی کورد و کۆبه و حاجی له وه سوود وه رناگریت به کورتی و قوتیله بی بلین خه لقی کۆبی ریزیان له حاجی ناوه ته گه ر نه زانین حاجی چ هه لوه ستیکی نازایانه و بینه متای هه بوه له و سه رده مه دا، خه لقی کۆبه ش ئه و ریزه یان به چاکه ییکی راست و دروست بو حساب ناکری ته گه ر مه علوم نه کری هه لوه سته کانی حاجی له گه ل بیده سه لانییدا به عاده ت خه لقی ئه و سه رده مه یان ده سه له مانده وه و ده یانترساندن نه ک به ره و ریزلینانی ده بردن، خوینته ریش ته گه ر په نجه ی نه خریته سه ر کانگه و جیگه ی شانازی پیوه کردن له رابردووی شرایه وه ی میلله ته کهیدا له خووه به راشکاوپی هه ست به و کانگه و جیگیانه ناکات، گریمان بو ره هه ستیکیشی پی کردن ناتوانی به ره و قوولاییان رو بچیت و له هه موو پانایی و دریزاییان بگات.

ده بیهینه وه له م رۆژگارده ناوناوه قسه ی کهم حورمه ت له حاجی قادر ده گیریت وه یا چاو له مه ردایه تی و نازایی و دلسۆزی و هه لوه سته بیهاوتاکانی ده پۆشریت، که ئه مه وای دیا ره زانینی گه وره بی راسته قینه و ته وای حاجی قادر کاریکی ئاسان نیه، ئه وه ی راستی بی دوی شل کردنه وه و شی کردنه وه شی بایه خ پیدانی بی کهم و که سه ره ر ئاسان نیه چونکه جارئ خوینده واری کورد رانه هاتوه گه وره بی له شتی بچوو کدا بینیت، ته نانه ت له گه ل ئه و هه موو په ره سه ندنی بایه خدان به هۆی ئابووری له گۆرانی کۆمه لایه تیدا کهم وا ده بی گه نجی کورد له ئاست ئه و هه له بستانه ی حاجی قادردا هه لوه ست بکات که بیری هاوینشیمانیه هاوچه ر خه کانی خو ی بو لایه نی گرنگی گوزهران و ژیان راده کیشیت و فیری که سب و کاریان ده کات. به عاده ت گه نجه کانمان چه ز له به یی زرينگه داری خه یال وروژین، ته نانه ت شاعیره تازه کانیشمان په کجار به رازاندنه وه و نمایشته وه خه ریکن تاکوو هه ندی جار ده بینین شاعیر به قه ده ر نه ققاش ئه رکی «تناظر» له هه له بستانه ی هه لده گری.

من نامه وی له م قسانه مدا به ناحه زی نمایشت و ئارایشت و زرينگه و ئاورینگی هه له بستانه ی بنا سیریم چونکه به لای منه وه هه موو جوانییک نرخی خو ی هه یه، هه رگیزاو هه رگیزیش خو م ناهاویمه ناو ئه و چارچپوه ته سه که ی که هه ندی رواله تپه رست به ناوی «هونه ر بو گه ل و هونه ر بو هونه ر» ده یکه ن به به ندیخانه ی به ره مه ی ئه ده بی و هونه ری، وه هاشی ته سک ده که نه وه هه موو به ره مه میکی تیدا ده خنکیت. من ده مه وی زهینی ئه دیب و خوینده واری نوپی کورد نه ختیک له بریق و باقی به ره مه ی ئاورینگدار بدزمه وه بو ئه و کرده و گوتانه ی مومکین نیه بی سرنجر اکیشان نیگای خه لقی بو خو یان رابکیشن، مومکینیش نیه

بى شەرحدان نەرخيان دەركەوئىت. شەرحىش بە دوو قسەى بېسەرۈپى و بە پەلە و
كەمبېرشت ھېچ سوودى نايىت. من لە تەجرەبەى خۆمەو دەزانم، بە تايىبەتى ھى سەردەمى
سەرەتاكانى خويىندەنەوھى بە ھىز و پىزىم، چەند زەحمەتە دل و مېشكى خويىندەوارى
ئوقرەنەگرتوو بەسەر شتى بچو كەوھە راوھستى و راگە ياندنە كانى وەر گرى لە حالىكدا ئەو لە
خويىندەنەوھدا ھەز بە بابەتى گەورە و زىنگەردار دەكات وەك ئەو ساوايەى گەمەى وەھى
پىخۆشە تەقە و چەقە و ھەراى لىوھەلستىت.

بەراستى لىرەشدا من خەرىكى بابەتى ئەوتۆم ئەگەر بە لىكۆلېنەوھى ورد و قوول نەبى چ
دەنگ و رەنگىك ناداتەوھە. حاجى رىزى لىگىرا ياخود نەگىرا، بە زاھىر رووداويكى تىپەرپوھ و
بۆتە مالى مېزوو چەندىكى بە درەنگە كاتەوھ پىوھى خەرىك بىن گۆرانى بۆ نىھ و لىي زياد
و كەم ناكرى ئىتر چ سوود لەوھدا ھەيە بە كاركارەيدا بچىنە خواری وەياخود وەھى
ھەلگوشىن دوا دلۆپى تەرايى لى بچۆرپىنەوھ...! ئەم تەرزە پرسىارە نارەزامەندانە بە
بەريانەوھە ھەيە نەك ھەر لەم لابسە بچكۆلانەى حاجى قادردا بكرىن، بەلكوو ھەرچى
تۆزىنەوھى مېزوو بى ورد و بەكەلك ھەيە بدرىتە بەر سوئالى وەھا رەخنەگرانەوھ، بەلام
بەراستى خۆدزىنەوھە لە تۆزىنەوھى ورد و قوول و نەفەس درىز لە ھەرچى بابەتى مېزوو بى
و كۆمەلايەتى و بابەتەكانى ترى سەر بە ئادەمىزاد و بەرەو پىشچوون و تەنگوچەلەمە و
پىنەوبەرى ژيانەوھە ھەيە يەكسەر دەبىتە كويز كەرنەوھى رىنگەى تىگەيشتن لە
«چەندايەتى و چۆنايەتى» ئادەمىزادەكە خۆى، چ لە مېزوو كۆنى بىت چ لەم رۆژەى
بىت، چ لە دوارپۆژى بىت.

وھى كاشكى ھەموو خويىنەرىك دەيزانى زانايىكى «داروونىزم» چەند ماندوو دەبى لە
تەعللى رەفتارى پشیلە و مەيمون و ژىشك بۆ روون كەرنەوھى رىبازى گۆرانى لىرە بە
پىشەوھىان وەيا لەبەر خاترى برىنى ھەموو ناتەواويەك لە زانستەكەدا، ئەوسا بۆ روون
دەبۆوھە خۆ خەرىك كەرنى من وەيا يەككى تر بە ھەموو سەرۈبەرىكى ژيانى مرؤفكى
وەك حاجى قادر چەند فەرمانىكى پىويست و ناچارىيە ئەگەر مەبەست سوود وەرگرتنى
تەواو بى لە لىكۆلېنەوھى ئەو تەرزە بابەتە، بگرە سوودىش مەبەست نەبى روون كەرنەوھى
ھەموو لايەنىكى باسەكە داخوازي ئەو خەرىكبوونە دەكات. ساغ كەرنەوھى ئەم لايەنەى
رىز گرتنى خەلقى كۆپى لە حاجى قادر لەبەر تىشكى واقىعى تايبەتى كۆپە و تىكرای
كوردستان بە رىنمايى ھەلبەستەكانى حاجى خۆى كە جارىكەيان گلەيى بىجورمەتبيان لى
دەكات و دە جاران بۆ ئاسمانيان بەرز دەكاتەوھ، كارىكە لەبەر ھەنگاوى ھەموو
لىكۆلېنەوھىكى بە نر خدا، كە ئەگەر نەكرى، بىتە جىگەى رەخنە و ھۆى ناتەواوى
لىكۆلېنەوھەكەش.

له ئاکامی ئەم وردیوییدا گەییشتن بەو قەناعەتە کە هەلۆهستی کۆیی له ئاست حاجی قادردا هەلۆهستیکی چاوه‌روانکراوی ئەوسای کۆیی بوە و بەیپی رۆژگارە کە چ بیحورمەتی تیدا نەبوە هەرچەند حورمەتە کە و بەقسە کردنە کە و بایەخدان بە پەندەکانی حاجیش لەو کەمتر بی کە ئیمرو حەزی لێدەکەین چونکە واقعی ئەو سەردەمە لەوئەندە پتر نەسەلماندو، دیارە له حالی وەهادا واقعی ئیستاش لەو پتر ناسەلمینی، پاشەرۆزیش تا ئەو ئاسۆیە لیمانەو دیارە موژدەییکی خۆشترمان پتراناگە یەنیت. میللەتی دواکەوتوو کە رۆژبەرۆژ خەریکی گوزەرانی کولەمەرگییە له ناو دەریای فکری میراتییدا وا بە ئاسانی ناتوانی دلای داخراوی خۆی بو فکری روون و هەلۆهستی ئازایانە بکاتەو، بە پیچەوانە وەک بە چاوی خۆمان دەبینین، رووی له فکر و رەوشت و رەفتاری قالبگرتووی کۆنینه‌خوازە. زوربەری رۆشنبیران، ئەک هەر میللەتی نەخویندەوار، سل له فکری نوێ دەکەنەو، دواتریش کە فکرە نوێیە کە دەوری بەسەرچوو بە زەحمەت وازی لێدەهێنن بو یەکیکی لەو نوێتر و پیشکەوتووتر.

ئەوئەندە دیبیتیم و بیستیتیم، رۆشنبیر کە باوهری هینا بە راستیی بیروراییک بەقەدەر تەعەسوبی نەخویندەواریک بو دەرویشی، ئەویش تەعەسوب بە کاردیتنی بو بیروراییکە کە خۆی واش دەزانی نوێخوازی وەک خۆی له دایکی زەمانە بەوئەلەد نەهاتو، وەک دەرویشە نەخویندەوارە کەش هەرەشە لەو کەسە دەکات کە ئیمانی بە بیروراییکە کە ئەو نیە کتیبیشت بو دادەنیت لەسەر پووجەلیی فکری ئەو دەرویشە پیشتەر هەرەشە لە غەیری خۆی کردو کەچی ئاگاداری خۆی نیە ئەویش بو تە دەرویشیکی فکر وشکی پاشکەوتووی نیگاتەسکی مۆتەعەسیب. رەنگە له هەرەشە کردندا دەرویشە کەشی بەجیهیشتیتەو. ئەمە حالەتی بەرچاوی رۆژگاری خۆمانە، کە من زۆریشی لی کەم دەکەمەو، کوردیی گوتەنی بایی بەرقنەییکی لی باس دەکەم، کەواتە له ریی قیاسەو دەبی هەر بە تەمای ئەو هەلۆهستە بیین کە خەلقی کۆیی بەر له 110 سال پینشواری حاجیان پیکردو.

دەگێرنەو ئەدیبیکیی زۆر موحتەرەمی 20 سالییک لەمەوپیشتی سلیمانی مندالان له کوچە و کولاناندا بەردبارانیان دەکرد، کە مردیش کەس ئاگاداری مردنی نەبوو... ئەم قەسە یە و هی وەک ئەو تال و ناخۆشە بەلام بەداخەو راسە و له دەست من و تۆدا نیە هۆیە کەشی له هەناوی میللەت و واقعیەو هەلقولیو له ئاسمانەو بەسەرماندا نەباریو، دیو و جنۆکەش بە چاوبەستە کە هەلیان نەبەستو.

حەقیقەت تا روون دەبیتەو کالاییکیی زۆر بزر و نەینییە بە تاییەتی کە باری گشتیی بیروباوهر و کۆمەلایەتی بەرھەلستی لی کرد، واتە راستییە کە بی تەرەف نەبوو، وەک ئەوہی

بەر له 200 سال له جيگه ييكي وهك ناوچه ي «مه رگه» دا به كيك گوتباي ثم شينه پانه ي ده لين ناسمان له راستيدا نه شينه و نه پانه و نه ناسمانه و نه به رزه و نه هيچ... گوته ييكي وهها كه خاوه نه كه ي به كوشت ددها چ به رزه وهنديكي مادديشي تيك نه ددها به لام به رهنگاري باوه ريكي بنجي خه لقه كه ده بوو كه زور له به رزه وهند به لايانه وه گرنگتر بوو. هه لوهسته كان و نازايه تيه كاني حاجي قادري بهر له سه دوده ساليش جله وي خه لقي بو لايه ني وهها راده كيشا كه تييدا رووبه رووي نه ريتي ريزليگيراو و باوه ري بهر سه ندوو ده بوون¹⁰³، له چ لاييكي شه وه مزه و سوودي ته و رووبه رووبونه يان ليوه ديار نه بوو. په ندي

¹⁰³ له كتيبه كه ي محمه دي مه لاهه ريم «حاجي قادري كوي شاعيري قوناغيكي نوينه له ژياني نه ته وه ي كورد»، په راويزي لاپه ره 90، ته عليي دهنگ نه دانه وه ي بانگه وازه كاني حاجي له نيوان كورد ي ته و سه رده مه دا گير دراوه ته وه بو ته وه ي كه فكري حاجي نوينه ري ئاي دؤلوجياي سه رمايه داري بوو له حاليدا باري كومه لايه تبي كورد و پله ي گوراني هويه كاني بهرهم هيتان (وسائل الانتاج) له كوردستاندا جاري قوناغي دهره به گايه تي تينه په راندبوو ههروه اش هيرشي حاجي بو سه ر شيخ و مهلا، ته ويش له و په راويزه دا گير دراوه ته وه بو ته وه ي كه نه زاني و شيخ و مهلا نيشانه ي ياساي دهره به گايه تيبين.

من له وهدا له گه ل بيرو را ي ناو په راويزه كه م كه ده لي فكري پله ييكي كومه لايه تي پيشكه وتوو له نيوان ميلله تي پله ييكي كومه لايه تي پاشكه وتوودا دهنگ ناداته وه به تايبه تبي له و سه رده مه كونا نه دا كه هوي بلا و كرده وه و خه لقي تيگه يان دن و پرويا گهنده په يدا نه بوو بوو، به لام تيبيني چه ند راستيكي لي ناگه ري وا به راشكاوي مه سه له كه بده ينه وه به پله ي گوران و نه گوراني باري كومه لايه تي و هوي بهرهم هيتان.

تيبيني په كه م ته وه به كه ته و ولاته سه رمايه دارانه ي حاجي قادر نوينه ري فكريان بوو، ته وانيش شيخ و مهلا و پياوي ثابتي و په رستگه يان زور تييدا هه بوو ته نانه ت ولا تيكي وهك ئيتاليي سه رمايه داري صيناعي ناوچه ي حوكمي پايا و ده سه لاتي قه شه كان بوو. شاري ته سه تمبول له هه موو شاريكي مسلمان پتر مناره و مزگه وت و ته كه و خانه قاي تييدا هه بوو. كه بيبين و پايه و شوهره تي مهلا و شيخه كاني كوردستاني بي پاره و پوول و دواكه وتوو به پايه و شوهره تي شيخي ته زه هري قاهيره و مه زاري سه ييد به ده و طه نطا و جه لاله دديني رومي قوني بگرين ده بيبين شيخ و مهلاي كوردستان چه ند كزبوون له چاو ته وان.

تيبيني دوهم له وه وه دي ت كه به سه رچووني باوه ري سه ربه غه يب وهها تالي و يه كسه ره و كوتوپر له گه ل داهاتني پله ي سه رمايه داري، بگه سوشيا ليزميش، ناييت. به لي راسته گوراني پله ي ئابووري و كومه لايه تبي داخوازي گوراني بيروباوه ر و قه ناعه ت ده كات، به لام ته وهش راسته كه بيروباوه ر و دين و مه زه هب، بگه ته فسانه ي رووتيش، ده تواني له چه رخيكه وه بو چه رخيكي به رگي خوي بگوريت و خوي له گه ل ده وروبه ري تازهدا بگونجيتيت، ته نانه ت زور جاران ده بيته پيشه وا و پشروه ي بزوتنه وه ي شو رشيگيرانه ش. عيراق به به شي كورد و عه ره بيه وه يه كيكه له نمونه ي ته و ولاتانه ي ثابتي تييدا پيشه واي شو رش بووه. هه ر له م روژانه دا پياوه ثابتيه كاني قيتنام له دزي رزيمي سه ر به ئيمپيريا ليزم خويان ده سووتيتن.

تیبینی سببم ئهوهیه، بیرورای بانگه‌وازه‌کانی حاجی له جینگه‌ی وه‌ک له ئهسته‌مبۆلێشدا دهنگی نه‌ده‌دایه‌وه، چونکه ده‌زانین بزووتنه‌وه‌ی سیاسی له په‌راویزیکی ته‌سکی ئه‌فه‌ندیاندا ده‌جمی، زوربه‌ی میلیت جارێ یه‌کجار دوور بوون له به‌شداری کردنی ناره‌زامه‌ندی و هه‌لگه‌رانه‌وه له ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه. که قسه‌مان له‌گه‌ل دژایه‌تی ئه‌فسانه و شیخایه‌تی درۆزن بی نه‌ک سیاسه‌ت، لێره‌دا نمونه‌ییکی بیروباره‌ری سه‌ربه ئایینی ئه‌وسای تورکیا ده‌هینمه‌وه. به‌ر له شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌م فه‌ریقیکی سپای تورک دیته‌ کوپین و له‌گه‌ل «مه‌لای گه‌وره» دا دانیشتنیک و وتووێژیکی دوورودریژی ده‌بی به‌تایبه‌تی له‌باره‌ی ئایینه‌وه. هه‌رچی تورکه‌که له عه‌قیده‌ی خه‌لقی تورکیاوه ده‌بگێرته‌وه مه‌لای گه‌وره به ئه‌فسانه‌ی له‌قه‌لم ده‌دات، تا دیته سه‌ر باسی حیکایه‌ته‌کانی «قصص الانبیاء» و ده‌پرسی به‌رانبه‌ر ئه‌مانه‌ چی ده‌لێی؟ مه‌لای گه‌وره ده‌لێ «سه‌راپا هه‌زه‌یان...» واته هه‌مووی ورتنه‌یه. فه‌ریقه‌که له‌ گه‌لیک لایه‌نی ئه‌و حیکایه‌تانه‌وه په‌رسا هه‌ل ده‌ستینیت و به‌ وردی له‌وه ده‌پرسی که گۆیا سلیمان پیغه‌مه‌به‌ر هه‌زار ژنی هه‌بووه هه‌موو شه‌ویکیش سه‌ر جیتی هه‌موویانی کردوه. مه‌لای گه‌وره وه‌رامیکی وه‌های ده‌داته‌وه که به‌دوای ئه‌وه‌دا کابرای تورک خه‌لقی مه‌جلیسه‌که‌ی به‌ شایه‌د گرتوو گوتبووی من ئیستا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌م زاته مسلمان ده‌بمه‌وه...

به‌راستی باری عه‌قیده‌ی ئایینی تورکیاش هینده‌ی بیره ره‌وشه‌نه‌کانی حاجی قادر به‌ره‌وپیش نه‌چوو بوو هه‌رچه‌ند له لایه‌ن په‌لی گۆرانی ئابوری و کومه‌لایه‌تییه‌وه قوناغیکی سه‌رله‌به‌ر کوردستانی به‌جیه‌هشتبۆوه. ئه‌م دیاردیه‌ی وه‌خرانی گۆرانی بیروباوه‌ر و نه‌ریت و ره‌وشتی کومه‌لایه‌تی له‌چاو پیشکه‌وتنی مادیدا زۆر نووسه‌ری گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ماددی قسه‌یان لیکردوه گه‌لیکیش له‌و قسانه‌ جهرگه‌ی راستی پیکاره‌ و به‌دریژی کات به‌راست ده‌گه‌ری.

تیبینی چواره‌م ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر حاجی بۆ شیرن کردنی تامی کوردایه‌تی له به‌ر زمانی نه‌خوینده‌واری کوردا مه‌دحی ئه‌فسانه‌شی کردبا و له شیخ و مه‌لای دنیادۆست بیده‌نگ بووبا دیسان که‌سی بۆ ئیقناع نه‌ده‌بوو، واته جارێ ماکه پیکه‌ینه‌ره‌کانی گیانی کوردایه‌تی په‌یدا نه‌بوو بوو. باشتیش ئه‌وه‌یه بلیم ئه‌و ماکانه جارێ واقع و میژوو ده‌ستیان له بینه‌قاهه‌ی شل نه‌کردبۆوه تا نه‌فس هه‌لینن. چاره‌نووسی کورد و مافه نه‌ته‌وه‌یه‌کانی له‌به‌ر حوکمی ئه‌و واقیعه‌ سه‌خت و بێمانه‌نده‌دا بوون که له‌ کوتایی به‌رگی یه‌که‌می «حاجی قادری کوپی» دا باس کراوه. میلیته‌ی ئه‌وتۆ هه‌بوون پتر له میلیته‌ی کورد به‌رده‌ستی ئه‌فسانه و نه‌خوینده‌واری و ده‌ره‌به‌گایه‌تی بوون که‌چی زۆر له‌ کۆنه‌وه‌ خاوه‌ن کیانی سیاسی و نه‌ته‌وایه‌تی بوون.

تیبینی پینجه‌م ئه‌وه‌یه، حاجی قادر هه‌ر له‌ کۆیه‌وه که‌وتبوه سه‌ر دژایه‌تی شیخ و ئه‌فسانه په‌رستانه‌وه، سه‌ده‌ها سالیش پینش حاجی مه‌لا و زانای وا هه‌بوون له‌ دژی ته‌له‌که‌بازی و شه‌عه‌ده گوتیانه و کردویانه. که بمانه‌وئ قسه‌مان بگه‌یه‌نینه ئه‌وپه‌ری باه‌ت، ده‌لین «ابن الراوندی» و «صالح بن عبدالقدوس» پیاوی وه‌ک حاجی قادری هه‌زار سال دوا‌ی خوشیان به‌ نه‌زان له‌ قه‌لمه‌ داوه.

له‌به‌ر ئه‌م تیبینانه و هی تریش که پینوست به‌دوا که‌وتیان نابینم فه‌رقی په‌لی گۆرانی میژوویی نیوان کوردستان و شویتانی تر بۆ خۆی به‌ ته‌نها بایی ته‌علیلی ده‌نگ نه‌دانه‌وه‌ی راگه‌یاندنه‌کانی حاجی قادر ناکات.

كوردى دەلى «بۆيە پىت دەلېم خالە چوئە كانم بۆ بگىرى». كە ئەمە نەخشەى راستەقىنەى دال و دەروونى خەلقى ئەوسا و ئىستاكەش دەكىشىت ئەگەر لە رېئى تەئوئىلانەو بەرەو شتى وەهاى نەبەين كە مەبەسى خەلق نىە و پەندەكەش بۆى نەچو.

حاجى قادر بۆ خۆى هېچ چوئەكەى نەبوو چ جايى ئەوہى نەيدەتوانى چوئەكە بە خەلقى بېەخشى، ناحەزەكانىشى كار و بازارى وەهايان بەگەر دەھىنا كەوا ھەر لە بەخشندەبى خەلقەوہ بتوان چوئەكە و مرىشك و عەلېشىس بە دەورى خواردەمەنىيەوہ بخەنە سەر خوانى مەجلىسانەوہ. كە بە چاكى لە ھەلۋەستى حاجى ورد بېتەوہ دەبىنى ئەو لە لايەن ماددە و مەعناوہ رېگەى سەخت و ناھەموارى گرتبەوہ بەر كە خەلق تېئىدا ماندوو دەبېت سەرەراى ئەوہ پئوہندىى نىوان گرتنەبەرى ئەو رېگەىيە و نىوان سوودى نىزىك و بەرچاوى خەلق لە كەسەوہ ديار نەبوو.

لېرەدا قسەبىكى «ئەنجلز» م بە بىر دېتەوہ لە كىتەبەكەى «دژى دۆھرىنگ» دا كردهتى، من ماناى قسەكە دەخەمە ناو كەوانەوہ نەك وشەكانى چونكە لەبەرم نەكردوون. ئەنجلز دەلى «گىروگرفتى كۆمەلايەتى لە كۆمەلى دواكەوتوودا ھەر بە شىوہى «مەئسات» دەمىنېتەوہ و چ چارى بۆ نابى تاكوو گۆران و بەرەوېتېش چوونى ئابوورى چارەى دەكات». من نەختىك يارمەتى لىكندانەوہكەى خۆم دەدەم بەوہدا كە كىمىك پەراوېزى گوتەكەى ئەنجلز لىك دەكىشمەوہ تاكوو بتوانى باوہش بە ھەموو ئىحتىمالىكدا بگرىت و دەلېم «...تاكوو گۆرانى واقىعى كۆمەلايەتى چارەى دەكات» چونكە وا دەبى لايەنى مەعنەوى بەسەر لايەنى ماددىى گىروگرفتدا زال دەبېت، ئىتر لەم حالەتەدا ئابوورى بۆ ئاسمانىش بەرز بووېتەوہ نابېتە رەوېنەرەوہى ئەو گىروگرفتە¹⁰⁴. بەھەمەحال تەعبىرى «واقىعى كۆمەلايەتى» ماناى ئابوورىبېش دەگرىتەوہ كە بېت و ھەندىكى گىروگرفتەكە وەيا سەرلەبەرى پەكى لەسەر بەرەو پېش چوونى ئابوورى كەوتېت.

محمدى مەلا كەرىم لەم بۆچوونەيدا ئەگەر تەواوى نىشانەشى نەپىكابىت ئەوہندە بەسە بۆ ئەو لە خۆوہ بۆ تەعللىكى روون رۆىشتوہ بەتايبەتى لەو تەمەنە شلكەيدا كە كىتەبەكەى تېدا نووسىوہ. لېرە بەدواوہ دەگەينە شوئى وەھا لە باسى خەبات و ئامانجەكانى حاجى قادردا دەبىنن محمەى مەلا كەرىم جەرگەى راستىي مەسەلەكەى پىكاوہ.

¹⁰⁴ سەبرى بارى پىشكەتووى ئابورى «لبنان» بكة و بىنە گىروگرفتەكانى كۆمەلايەتىشى لە چ دەربايىكى خوئىن و وېرانىيى نقومى كرده (ئەم تېبىنىيە ھى رۆزى 1976/4/3 ە نەك سالى دەست پى كردنى ئەم نووسىنە).

له بهر تيشكى ئەم راستىيەدا، ھەلسەنگاندن و نرخاندنى ھەستى ئەدەبىيى مىللەت لە پلەي ساواييدا دەمانگەيەنى بەو قەناعەتە كە وا لە ئيمكاندا نيە، نە ئيمكانى ماددى نە ئيمكانى زيهنى، ھەموو مرؤفئىك لە پاىەي رەواي خۆيدا دابنرئەت و بەپيى لئوھشانەوہ يا ريزى لئبنرئەت وەيا بە خوارى و سوو كى سەيرى بكرئەت. كە تىكرائى گەل لە پلەي وەھا نزمى ھەستى ئەدەبىي و كۆمەلایەتئيدا بوو تاكە كانئشى بە دەگمەن نەبى ناگەنە رادەي رەچاو كردنى سوودى گشتى وەيا پئش خستنى بەرژەوہندى مىللەت بەر لە بەرژەوہندى شەخسى. خۆ ئەوہي بەرچاوە لەم رۆژگارەشدا ھەر چشتئىكى وەھاىە كە لە رۆژگارى حاجى قادرى بە كەم دەگرين.

لە بىرمە جارئىكان نووسرابوو ئاھەنگئىكى «تكرئم» بۆ چارلى چاپلن لە لەندەن بەرپا دەكرئ. وابزانم سەرەك وەزيرانى ئەوساى ئئنگلئز رامسى ماكدؤنالذ بوہ و لە ئاھەنگەكەدا حازر بوہ. برناردشؤ دوانئىك دەكات و لە قساندا دەلئ لەم ئاھەنگەدا دەبوو دوو كەس جئگەيان بە يە كتر بگؤرنەوہ، چارلى چاپلن سەرەك وەزيران بئت و رامسى ماكدؤنالذئش ئاكتؤرى كؤمئدى بئت...

گەيشتنى تاكى مىللەت بە پلەي زانايى و رؤشئبئرى و قەدرشناسى و رەوشتى وەھا پئگەيشتوو ھەزاران جار ئاسانترە لە گەيشتنى تئكرائى مىللەت، وەيا زؤرئنەي مىللەت، بەو تەرزە رەوشتانە چونكە مىللەت ملئؤنەھا تاكە و ملبارەھا گئروگرفت و كەموكورى يەخەي دەگرئەت و دەيوەستئئى. ديارە رەھا بوونى تاك لەو گئروگرفتائەي دەورئان گرتوہ ئاسانترە لە رەھا بوونى ملئؤنان جگە لەوہ كە ھەلكەوتنى تاكئىك لە ھەلكەوتنى ملئؤن كەس چاوەروانكراوتر و ئاسائترە. لەگەل ئەمەشدا دەبى بزائئن لەخؤ بورذن و خؤبەخت كردنى تاك دواي ھەلكەوتن و پئگەيشتنى كارئكە تابلئى سەخت، ھەم لەبەر زەحمەت و ئەر كئئكى كە تئيدا ھەيە و ھەم لەبەر بەفئرؤ چوونى خؤبەخت كردنەكە ئەگەر لە كئلگەي ھەمواردا تؤ نەداربئت. چاكە و دلسؤزى و ئازابى و لەخؤ بورذن و ھەموو جؤرە فئداكارئئىك كە لە ئئوان مىللەتدا دەنگى نەدايەوہ و كەس ئافەرئنى لئنەكرد ھەر جارئىك و دوو جارن خؤى دەكاتە مەسئحى صەلبكراو ئئتر كز دەبئتەوہ تا خامؤش دەبئت.

چ دوور مەبئنە يەكئىك كە ھات و دواي دەنگ نەدانەوہي فئداكارئەكانى لە نئو گەلدا ھەر سوور بوو لەسەر ھەلوہستى خؤى خەلق وەھاى لئ بئزار بئن تا لە ئاكامدا بكەونە لئوہتەنگ ھاتن و بەلاوہنانى ئەگەر نەلئم ئافەرؤز كردنى.

من لەوہ تئدەفكرم، ئەگەر حاجى ھەر لە كؤبئى مابايەوہ و كەوتبايە سەر بلاو كردنەوہي باوہرى كوردائەتى و شئعئرى سئاسى، لەوہندەش نەوہستابا كە پەرؤش و فكرى خؤى بە

هه‌ل‌به‌ست دابایه‌وه به‌ل‌کوو داوای له خه‌لق کردبایه بکه‌ونه سه‌ر باری خه‌باتی سیاسی و وه‌ده‌ست هه‌تانی مافی نه‌ته‌وایه‌تی وه‌ک که له ئه‌سته‌مبۆ‌له‌وه به هه‌ل‌به‌ست لێی داوا ده‌کردن، ئایا هه‌ل‌وه‌ستی خه‌لقه‌که له ئاست حاجی قادری ئه‌م جوړه داوا کردنه چی ده‌بوو. لیره‌دا هه‌ل‌وه‌ستی عوسمانلییان به‌ده‌نگ ناهه‌نم چونکه که ئه‌وان به‌ده‌نگ هاتن مه‌ودا له پێش خه‌لقی کۆیه و کوردستان نامینه‌وه هه‌ل‌وه‌ستی یار و نه‌یاری تیدا بکه‌ن.

ئهم پرسپاره هه‌رچه‌ند له زاهیردا پرسپاریکی خه‌یالیی رووت و ساده‌یه چونکه له شتیک ده‌تۆزیتته‌وه که رووی نه‌داوه به‌لام له لای خۆیه‌وه واقعی بوون و واقعی نه‌بوونی په‌یام و خه‌باتی سیاسی ده‌داته به‌ر فکر و لیکدانه‌وه‌مان. ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شمان به‌بیر دینه‌تته‌وه که وا گه‌نجانی کوردی شو‌ر‌ش‌گ‌یر‌ی داوای سالانی سه‌ره‌تای 1930 چه‌ندین سال خه‌ریکی خه‌بات بوون بۆ ئه‌و ئامانجه‌ نوژه‌نانه‌ی که وا تازه‌به‌تازه له‌گه‌ل مه‌فهومی چینایه‌تی تیکه‌ل ده‌بوون، به‌ر له‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی به‌رچاوی گه‌ل گوئی له‌قسه‌یان بگرن له‌حالی‌کدا ده‌زانین ئه‌و ئامانجانه‌ پش‌تیوانی به‌هه‌یزیشیان هه‌بوو که هه‌میشه‌کات له‌تین و تاویان زیاد بکات و پال به‌خه‌لقه‌وه‌وه بئی بۆ باوه‌ر پیه‌تانیان، ئه‌وانه‌ی که په‌یامه‌که‌شیان به‌خه‌لق راده‌گه‌یاند، سه‌ره‌رای هه‌بوونی مامۆستا و یاریده‌ده‌ر و پش‌تیوان، تاکه که‌سه‌یش نه‌بوون وه‌ک حاجی قادری بیده‌سه‌لاتی هه‌زاری بپش‌تیوان و بیره‌به‌ر، سه‌رده‌مه‌که‌شیان 70-80 سال له سه‌رده‌می حاجی قادری پێش ئاواره‌بوون نوێتر بوو. بینگومان هه‌ر په‌یامیه‌کی سیاسی له‌و سالانه‌ی سه‌ره‌تای 1930 دا تاکه که‌س به‌به‌ر خۆی گرتبایه له‌هه‌ناوی خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌خنکا به‌ر له‌وه‌ی له‌لیوانی بیه‌ته‌ ده‌روه‌وه‌یا ئه‌گه‌ر هاتیشه‌ ده‌روه‌وه‌ چ گویچه‌که‌یه‌ک بیه‌ت هه‌ر نه‌بئی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی به‌ته‌نها بیرو‌رای خۆی چاپ بکات و به‌ناو خه‌لقدا بلاوی بکاته‌وه‌...

په‌یام و خه‌باتی پێش‌کاتی خۆی بیه‌ر ده‌بێ، به‌ل‌کوو وه‌ک ئه‌و نه‌مامه‌ ده‌بێ که له سه‌ره‌تای زستاندا بنه‌ژری ئیمکانی شینوونی نابێ تا به‌هاری لی دادیت. ئیمه‌ داوای زانیی ئه‌و هه‌موو پیداوسته‌ پر زانست و ته‌کنیک و پیشه‌سازی و به‌ره‌و پێشچوونی میکانیک و سه‌ره‌به‌ری لایه‌نه‌کانی ژیار (حضارة) که دروست کردنی فرۆک په‌کی له‌سه‌ریان ده‌که‌ویت، ئه‌وجار به‌چاکی تیده‌گه‌ین هه‌ول و ته‌قه‌لای پیاویکی وه‌ک «عباس بن فرناس» بۆ فرین چه‌ند کاریه‌کی بێ سه‌روه‌ر و بێ لیکدانه‌وه و بێ حساب بوه.

ئهم جیهانه‌ پری نمونه‌ی ئه‌وتۆیه‌ فه‌ناعه‌تمان بیه‌نیت به‌وه‌دا ئه‌گه‌ر حاجی قادر له‌کۆیی که‌وتبایه سه‌ر خه‌باتی کوردایه‌تی که‌س به‌دوا ده‌نگیدا نه‌ده‌هات، دووچاری نار‌ه‌حه‌تیش ده‌بوو له‌خه‌باتدا نه‌ک هه‌ر له‌لایه‌ن عوسمانلییان‌ه‌وه به‌ل‌کوو له‌لایه‌ن واقعی کۆیه و

كوردستانی ئەو رۆژگارەشەو. برباری ئەوتۆی لە منەو بەسەر گریمانەییكدا (فرضیة) كە رۆوی نەداوێ نایتە وشكەمەلە و خەیاڵبازی لە حالێكدا من نمونەى زیندووی وەك ئەو فەرەزیه رۆونەداوێم لە واقعی خۆمان هینایەو، نمونەكەشم لە شتی رۆونەداوی وەها هیناوتەو كە بەپێی زەرفی میژووی پتر لە رۆودان نیزیك بوو تا ئەوێ خەلقى صدودە سال پێش ئیستاكەى كۆیی و كوردستانی خواروو شوین خەبات و پەيامی حاجی قادر كەوتباناوێ.

پوختە و كورتەى ئەم دوور و درێژەیهى لیکۆلینەو بەو دیت كە دووبارە بلیمەو هەلۆستى كۆیی لە ئاست حاجی قادردا چ ببحورمەتى تیدا نەبوو هەرچەند مومكین نەبوو بە ئارەزووی ئەو، وەیا لە گوێرەى دلسۆزی ئەو، گوێ و دلێ خۆیانى بۆ بكەنەو و پشستگیری جەنگاوەرانەى لى بكەین، كە دەزانین ئەمڕۆكەش بۆ یەكێكى وەك حاجی قادری صدودە سال پێش ئیستاكە ناکریت.

حاجی قادر و دەرهبه گایه تی سهردهمی خۆی

به دهه م باسی هۆیه کانی ئاواره بوونی حاجی قادرهوه، که وا نهختیک لیتره به پیشه وه لی بووینه وه، به ناچاری کمیک دهوروبه ی دهرهبه گایه تی هه لاتین، بایی ئه وه ی دهرخستنی راستی هۆیه کانی ئه و ئاواره بوونه داخوازی کرد، پیشتریش له هه ندی شوینی بهرگی یه که م و دوه می ئه م نووسینه دا دهرخستنی هه لوهستی حاجی بهرانبه ر دهرهبه گ بووبه به لینی دواروژ که له جیگه ی مناسبی خۆیدا باسی بکه م.

به راستی ئه م باسه گه لی جار له م نووسینه دا جیگه ی له باری هاتۆته پیش، به لام هه رجاره باسیکی تر خۆی پیش ئه میان خستۆته وه تاگه یشتینه ئاخه لیوه ی قوئاغی ناوه ندیی ژیا نی حاجی که ئیتر له وه به ولاره پئوه ندیی نیشته جی بوونی به کۆیه و کوردستانه وه دهربریت و ده که ویتته باوه شی غه ربییکی بی برانه وه، له بهر ئه مه وا ده زانم مه ودا نه ماوه ته وه چی تر باسی «دهرهبه گایه تی» له جغزی قوئاغی دوه می ژیا نی حاجی بوه خرینین چونکه له و جغزه دهرده چیت و ده چیتته ناو جغزی قوئاغیکی تره وه که ئه ویش پره له مه وزوع و باس و لاباسی جوړاو جوړ و پر ده مه ته قه.

له ژیر سایه بانی ئه م سه ره باسه دا، وه ک له ئیستا وه دیاره و پی به پینی ئه م نووسینه ش روونتر ده بیته وه، گرنگترین و گریا ویتترین و ناسکترین مونا قه شه ی بیرو را و واقع به ده وری باسی حاجی قادره وه هه لده ستیت، که وا رهنگه گه لیک باوه ری چه سپاو و سه سایه وه و ره گ دا کوتا و له خۆی به ده نگ بینیت. ئه م به ده نگ هینانه کاریکی ناچاریه چونکه راستی مه وزوعه که، چ له لایه ن پیوه ندیی حاجی قادر بییه وه چ له رووی پیوه ندیی کورد و کوردستان و چاره نووسی میژووی کورده وه به و دیارده کۆمه لایه تیانه ی دهریان هه بوه تیاندان و چ له لایه ن ناوه رۆک و مه وزوعیه تی مه وزوعه که وه بیت، شتیکه تابلی جودا وازه له و بوچوونه ی که وا به شیکی باوه ری ره گ دا کوتا و له خۆی کردوه به ئاین.

شتیکی یه کجار بهرچاو له ولاتی بهرته سکی عه زاب دیتوی چاو له بیگانه ی لاسا که ره وه ی وه ک کوردستان ئه وه یه خیرا له سه ر بیرو را ی «مۆدیل» کورک ده بیت و ده شیکات به جوجه له. هه رگیز چاوه روان نا کریت له ولاتی بچوکی که م سامانی دوا که وتووی دا برا و بیته رابه ری فکر و مامۆستای فه لسه فه و ریتمای بوچوون و شی کردنه وه، نه ک هه ر له و

پرسیارانهدا که شیوهی «جیهانی» یان وەرگرتوه بەلکوو له هه‌موو ئەو لایه‌نه و دپارده کۆمه‌لایه‌تیانه‌شدا که تایبه‌تی ولاته‌که‌یه و به‌شیکێ میژوو و حازریشیه‌تی¹⁰⁵.

به‌داخه‌وه دواکه‌وته‌یی چهند هه‌زار سال وای له کورد کردوه نه‌ویرێ له خۆوه بریار بدات قاوه خۆشتره یا چایه نه‌وه‌ک ئەم بریاره له‌گه‌ل میزاجی لایه‌نیکێ رابه‌ر و باوه‌ر پیکراودا نه‌گونجیت¹⁰⁶. به‌جۆریکی ئاسایی و عه‌فه‌وی خویته‌ری کورد گۆی راده‌گری بۆ بیرو‌رای رۆشنی‌ران و خاوه‌ن رایانی ولاته‌ پێشکه‌وتوان، به‌ تایبه‌تی ولاتی شو‌رشگی‌ر، تا بزانی ئەوان له‌باره‌ی پرسیاره‌کانی سه‌ر به‌ گيروگرفتی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه چ دوررێک ده‌قه‌لیشن و کام بریار به‌سه‌ر ره‌گ و ریشال و قه‌د و لک و په‌لک و به‌ر و هیشکه‌له‌کانی‌اندا ده‌ده‌ن به‌لکوو بتوانی له‌به‌ر رۆشنایی ئەو بریارانه‌دا هه‌نگاوی مه‌وزون هه‌لینیت.

ئەم په‌یره‌ویی کردنه‌ی خویته‌ریکی کورد بۆ بیرو‌رای خاوه‌ن رایه‌کانی ولاتی پێشکه‌وتوو له‌ سه‌ره‌تاوه‌ فه‌توای راست بوونی ده‌رچوو به‌وه‌دا که‌ گوتراوه و سه‌لمینراوه کۆمه‌لان هه‌موویان وه‌ک یه‌کترن له‌ مه‌یدانی کۆمه‌لایه‌تی و گۆرانی میژوویی و گيروگرفتی ئابووری و هیزه‌ به‌ره‌و‌پیشه‌کان و هیزه‌ به‌ره‌و‌پاشه‌کان و ده‌رد و ده‌رمان و... هتاده‌وه که‌ ئیتر پینویست به‌وه‌ نامینی هه‌رجاره له‌ تۆژینه‌وه و چاره‌سه‌ر کردنی یه‌کیک له‌ ده‌رده‌کانی کۆمه‌لایه‌تی کورد خه‌ریک بیت ته‌زکه‌ره‌ییکی نفوسی «کوردیی» بۆ ئەو ده‌رده‌ ده‌ره‌بهنیت تا‌کوو له‌ ئە‌جزاخانه‌ییکی «کوردیی» ده‌رمانی بۆ بک‌ریت. خۆ ئەوه‌ی راستی یی ئە‌گه‌ر ده‌ردی کۆمه‌لایه‌تی کورد له‌ سه‌دی سه‌د «کوردی» بیت و چ نمونه‌ی وه‌ک خۆی له‌ نیوان ه‌یچ میلیه‌تیکی تر‌دا په‌یداش نه‌بی، نه‌ ده‌رمان و نه‌ پزیشک و نه‌ ئە‌جزاخانه‌ و نه‌ ره‌چینه‌ و نه‌ ه‌یچ جۆره‌ چاره‌سه‌ر کردنیکی «کوردی» په‌یدا نیه‌ تا‌کوو خویته‌ری کورد وه‌یا نووسه‌ری کورد هانای بباته‌ به‌ر و تریاقی لی هه‌لینجیت.

¹⁰⁵ له نمونه‌ی به‌گ‌ژدا چوونه‌وه‌ی ته‌قلیدی کو‌یرانه‌ مه‌لای گه‌وره‌ ئەمه‌ی گوتوه‌:

ئه‌گه‌ر ئیکیک بلی نابێ وه‌ها یی
ده‌لین ئەو کافره‌ بۆته‌ وه‌هابی

¹⁰⁶ دوا‌ی ده‌رچوونی به‌رگی یه‌که‌می کتیبی «حاجی قادری کۆبی» ره‌خنه‌ی رۆشنی‌ریکی کوردی خاوه‌ن شه‌هادی به‌رزم بۆ هاته‌وه‌ له‌وه‌دا که‌ گوتبوم «حاجی شه‌قلیکی وه‌های له‌ خه‌رمانی شه‌رافه‌ت دا که‌ به‌که‌س نه‌شکیت» رۆشنی‌ره‌که‌ گوتبوی چون ناوی شه‌قل ده‌بات، خۆ شه‌قل هی ده‌ره‌به‌گانه‌!

خوینەر و نووسەری کورد که له تەقلید کردنی غەیردا ئەم لایەنە زۆر بەهێزە ی نەبوونی دەرمانی «کوردی» شەفاعەتیان بۆ دەکات گەلیک که مەتر جینگە ی گلەیین لەچاو خوینەر و نووسەری ئەو میللەتە دەسەلاتی چاره کردنی خۆولایتیشیان هەیه و هەر سووریشن لەسەر تەقلید کردنی¹⁰⁷ غەیری خۆیان.

ئەگەر خەسارەتمەندبوونی کورد و خوینەری کورد له تەقلید کردندا هەر ئەوەبی که ئەرکیکی بیسوود لهو تەقلیدەدا بەخەرج دەدەن، خەسارەتمەندبوونی میللەتیکی تری خاوەن دەسەلاتی خۆی له تەقلید کردندا دوو هیندە ی هی کورد دەبیت چونکه هەم ئەرکی بیسوود دەگریتە ئەستۆیەوه هەم دەرمانی راستەقینەشی لی حەرام دەبیت. له گەل ئەمەشدا دەبی حیسابی هەژاری کورد بکهین که هەموو جۆره خەسارەتیکی لی گران دیت تا ئەو رادەیهی که تەقلید کردنی هەلە لی دەبیتە دەردی کوشنده، واتە بەر لهو هی بیدەرمانی کاری زەهراوی خۆی بکات، بەهەلهچوون له چەند و چۆنی دەردە که فرزە ی دەبریت.

ئەم وەتەنگ هاتەنی نووسەری کورد بەدەست ئەو باره نالەبارە میژوووییهی که دەسەلاتی رابەر بوون و پیشەنگبوونی فکری لی ستاندوه جاریکی تریش کاری تیکرد لهو روهوه که وەتەنگی هینا له هەموو جۆره رەخنەییکی که لهو بیرورا و فکره حازر بەدەستانه بگیری ت هەرچەند رەخنەش جەرگە ی راستی پیکا بیت و بیرورایه رەخنە لیگیراوه کهش هەلە ی رووت و سادەش بیت.

لەم مەیدانە ی قبوول کردن و نەکردنی رەخنەدا، که دەزانین ریگەدان به رەخنە نیشانە ی بەره و پیشچوونی ئادەمیزاده، گەلی کورد به پینی فەرمانی واقع و میژوو دواکهوتوتره له گیانی زانستی سەردەمه گەشەدارەکانی عەباسیان. لهو رۆژگارەدا زاناییکی ئاین موناقلەشی بوون و نەبوونی پەروردگاری دەکرد و له ناو کوفرهوه بەرهو ئیمان دەگەرایهوه. له ئاکامی ئازادی موناقلەش و رەخنە گرتندا شانزە مەزەهەبی ئاینی باوەرپیکراو له نیوان بەره ی سوننیدا پەیدا بوو جگە له دەیان رارهوی فکری تر که بەرهو تاقمی کهم ژمارە ی نابەرچاو لیتره و لهوی کردبوویانە مەزەهەبی خۆیان.

نووسەریکی ئیستای کورد که فکری غەیری خۆی دەلێتەوه هەرگیز ناتوانی بهقەدەر رۆشنیبرەکانی ئەو سەردەمه ی «الا رأیتون» ی تیدا پەیدا بوو نیگافرهوان و دل کراوهیه و

¹⁰⁷ تازه‌به‌تازه پارتی کۆمیونیستی فرەنسە ویراوه تی بلی له فرەنسەدا دیکتاتۆرایه تی پرۆلیتاریا مەبەستی خەباتی پرۆلیتاریای فرەنسا نیه... نەمبیسستوه چ پارتیکی تری وه ک ئەو جاری ئەم جورئەتە ی کردبیت.

لیبور دوو بیت. بهراستی نووسه‌ری ئه‌وتۆی کورد کوتومت وه‌ک «ابن بطوطه» یه‌که جیهان به‌لایه‌وه دوو که‌رتی گرده‌بر و له‌یه‌کتر جودا بوو. لایه‌کیان «دار‌الاسلام» و لایه‌که‌ی تریشیان «دار‌الکفر»، هه‌ر به‌و پینه‌ش ئه‌میان «دار‌السلام» و ئه‌وی تریشیان «دار‌الحرب» بوو، که ده‌زانی هه‌موو شتیکی «دار‌الحرب» بو‌غازیه‌که‌ی «دار‌السلام» هه‌لال بوو. به‌لای پیاوی وه‌ک «ابن بطوطه» وه‌مهرجی یه‌که‌می پاک و چاک بوونی جینگه‌تیک و میلیه‌تیک ئه‌وه بوو که مسلمان بیت، ئیتر «المحروسة، حرسها الله، المعمورة» بو‌ئو جینگایانه به‌کار ده‌هات، هه‌رچه‌ند چه‌په‌لتین جینگاش بوونایه، هه‌روه‌ها «دمرها الله، احرقها الله...» بو‌جینگای نامسلمان به‌کار ده‌هات ئه‌گه‌ر خشتیکی له‌زیر و یه‌کیکی له‌زیو بوویا. هه‌مان «ابن بطوطه» ی‌فکر و باوه‌ر ئیستا که له‌نیوان کورددا ده‌دیتریت چونکه ئه‌ویش هه‌مان کیشانه و پێوانه‌ی حازربه‌ده‌ستی پینه که راسته‌وخۆ فکر و بیروباوه‌ر و هه‌لوه‌ست و میژوو ده‌خاته به‌ر یه‌کیک له‌م دوو دوعایه:

(1) عمرها الله

(2) دمرها الله

چ ده‌ربه‌ستیش نیه له‌وه‌دا فکری چاک وردوخاش بییت وه‌یا فکری چه‌وت به‌رستریت.

جگه له‌لایه‌نی بریاری میژووی زۆر سه‌خت و ناهه‌مواری میلیه‌تی کورد که وا به‌شیوه‌ییکی هه‌تمی فره‌وانی نیگا له‌کورد و هه‌موو میلیه‌تیکی تری وه‌ک کوردیش هه‌رام ده‌کات ئه‌گه‌ر میژوه‌که‌ی وه‌ک هی کورد بیت، نووسه‌ران به‌عه‌ده‌ت که شو‌رتیان به‌جو‌ره‌فکر و شی کردنه‌وه و بو‌چوون و بیروباوه‌ریکی تایه‌تی ده‌رکرد و به‌شیکی گرنگی که‌سایه‌تیان به‌وه‌وه به‌ند بوو، لایه‌نی «ذاتی» شیان ده‌خه‌نه پال ئه‌و لایه‌نه «موضوعی» یه‌ی که بو‌ته‌تایینیکی نوێ و «دار‌الحرب» و «دار‌السلام» یکی تازه‌ی دروست کردوه ئیتر هه‌ر به‌جاری ئیمکان نامینی له‌رپی چاو پینداگیرانه‌وه به‌بیروبادا وه‌یا هه‌له‌سه‌نگاندنی راستیه‌کانی میژوویی و کومه‌لایه‌تی به‌جو‌ریکی بیته‌ره‌فانه وه‌یا به‌هه‌که‌م دانانی ئاکامی رووداو و گو‌ران و به‌ره‌و پینچوون هه‌چ شیوه‌ته‌عدیلیک بخه‌نه هه‌لوه‌ستیان وه‌یا یه‌ک دێر له‌ده‌فته‌ری قه‌ناعه‌تیان راست بکه‌نه‌وه. ئه‌م ره‌گ داکوتانه سه‌رله‌نوێ ره‌گ داکوتاو‌تر ده‌بی لای ئه‌و نووسه‌ره‌ی شه‌هاده‌ی به‌رزی له‌و دینه‌تازه‌یه وه‌رگرتوه و نووسینی تیندا کردوه و بازاریکی نمایشتی پی سازداوه. بی زیاد و که‌م ئه‌م ته‌رزه‌رۆشنیبه‌نوسه‌ییکی تازه‌ی «ابن بطوطه» ده‌رده‌چیت که وا هه‌رگیز له‌«عمرها الله و دمرها الله» راناگو‌یزیت چونکه راگو‌یستنه‌که‌ی ده‌بیته‌ده‌ست به‌تال بوون.

خوینەر با سهیری بهم قسانهم نهییت وا نهزانی چ مه بهستیکی شه خسی ئەم قسانهم پی بکات، چونکه من خه ریکم له داستانی حاجی قادر سه رگوزه شتی دیوه سپیه که ی «دهر بهگ» بگێرمه وه وه یاخود له دهفته ری به هه شتی ئادهم و حهوا باسی شهیتان و دهوره ناپه سه نده که ی بخوینمه وه له دۆراندنی به هه شتیان. به لێ به راستی ناوی «دهر بهگ» به قه ده ر ناوی دیو و شهیتان ره جم ده کریت و هینده ی ئەوانیش، دهر بهگ، به مه سئوولی به دحالی «ئادهم و حهوا» ی کورد دانراوه له لایه ن به شیکی به رچاوی نووسه رانی کورده وه. له بهر ئەمه ئەگه ر رۆشنا ییه ک نه خریته سه ر ده ور به ری هه موو ئەو لایه نانه ی که پیوه ندیان به دهر به گه وه هه یه ریم نابی راستی بیغیل و نه ترساو له باسی «حاجی قادر و دهر بهگ» بخه مه به ر چاوی خوینه ری کورده وه چونکه له وانیه دوو چاری وه زعیکی وه ها بین که حاجی قادر له عه نه تی له دهر به گ نه کرد بی وه یاخود له وه زعه دا دهر به گ ئەو مه لعه نه نه بی که ره جم کردن هه ل بگری.

من که به موئ هه لکه وتی راسته قینه له باره ی دهر به گه وه بنووسم، له پیشه وه ش بزانه هه لکه وته که له ژبانی کورده وار ییدا ئەوه نیه که به شیکی نووسه ر و خوینه ری کورد مرخی خو یان لێ خو ش کردوه... من که بزانه «ئادهم و حهوا» ی کورد به تاکه شهیتانی «دهر بهگ» له به هه شتی کامه رانی دهر نه کران، ته نانه ت ئەگه ر شهیتانی دهر بهگ له ناویشدا نه بوو یایه ئادهم و حهوا ی کورد له وه به هه شته هه ر دهر ده کران... من که ئەمانه و چه ندين راستی تری میژووی بزانه له باره ی دهر به گه وه که هه یچیان ئەوه نین به راشکاوی تیکه لم به و سیمفونیه یه ک ئاهه نگه بکه ن له به ر دباران کردنی «سه لکه کافر ی دهر به گایه تی» ی کورد... له م ره وه به پیویست ده زانه هه موو ئەو هۆیانه روون بکریته وه که وا تا ئەم راده یه، بیلزوم، دهر به گی هه ناوته ناو هه موو حیساییکی میژوو و چاره نووسی کورده وه چونکه ئەگه ر ئەم راستیانه دهر نه خرین نه واقع به تیکرای روون ده بیته وه نه هه لوه ستی حاجی قادریش به رانه ر دهر به گ ده چیه ناو چارچیوه ی میژووی و کومه لایه تی راسته قینه وه. نووسینه که ی منیش له خو رایی به چاکه خوازی دهر به گ له قه له م ده دریت له حالیکدا هه یچ که س شک نابهم له وانیه ده یاننا سم به قه ده ر من دژی ده سه لاتی نار هوا بییت، چ ه ی دهر به گ چ ه ی غه یری دهر به گ بییت.

من شو ر شگێرم دیتوه له مالی یه کیک له وانیه ی پیمان ده لێن دهر به گ، چه ند مانگیک به سه ری برده به دیار ئەو کاته ی که دهر به گه که بو نه خو شخانه ی دهر وه ی عیراقی به ری ده کات به ئه رک و مه سه ره فه وه. دهر به گه که ناسیاوی خو م بوو، شو ر شگێره که ش به نیسه بت ئەوه وه بیگانه بییک بوو، له وتووێژدا به میانم گوت ئەوه ی تو به خو تی ره وا ده بینیت له م پشت به ستنه ت به لطفی «دهر بهگ» من له خه ونیشمدا به خو م ره وا نه دیتوه

هەرچەند شەخسەكەش ناسیاومە، رەنگە چاكەییكیشم بۆی بووبیت... كە ئەمەم پیگوت لە رۆوی رقی لیوونەوه و شكاندنەوهوم پینه گوت، بەلكوو لە وتووێژێكدا بوو داخوایی گوتنی راستیی وههائی ده كرد.

لە سەردەمی پێش شۆرشێ چوار دەی تەموزدا چەندین شۆرشگێری سەر بە قەومايەتی و چینیایەتی لە مائی دەرەبەگەكان خۆیان حەشار دەدا و لە سێبەرینادا دەحەوانەوه، وا دەزانم هەر لەو بارەشدا ئەگەر لە بلاوكراوێ نەینیدا شتیکیان نووسیبایە بەسەر و پۆتەراکی دەرەبەگدا دەهاتنە خوارەوه. هەلبەت من لێرەدا تەبیری ئەوه ناکەم دەرەبەگ بتوانی شۆرشگێر بپاریزیت چونكە دەزانم دەتوانی جەر دە و خایەنیش بپاریزیت، من دەمەوی بلیم واقعی کورد ئەوه نەبوه، وهك لە نووسینادا دەیخویننەوه، خەتیکی ئاشكرا كیشرايیت لە نیوان بەرەیی چلكن و خوینمژ و دەرەبەگ و نیوان بەرەیی خاوین و خوینمژراوی فەلاح و شۆرشگێر و رۆشنییران. ئەم خەتە نەكیشرابوو تاكوو سالانی دوایی، هەرچەند لە نووسینی نوێشدا هەزار خەت كیشرايیت هەر لە سەرەتای دەوری ئادەم و حەواوه، دیارە لە رۆژگاری حاجی قادر و پێشوتردا هەلۆهستی كۆمەلەیی كورد لە ئاست دیار دەیی «دەرەبەگ» شتیکی تا بلیی جوداواز بوه لەوهی هەلپه و كلیپه گیانی شۆرشگێرانەیی ئەم رۆژگارە دەیداتە بەر گر و هیرشیی لەناوبردنەوه.

بیگومان هەموو ئەو دیار دە و ماكە كۆمەلەیی تیه كۆنینهی كە بە پێی لیكدانەوهی نوێی بە لەمپەری پێشكەوتن حیساب كراون دەردیتە بەر گر و هیرشیی لەناوبردنەوه نەك هەر «دەرەبەگایەتی» كە دەزانین لە زۆر شویتیی ئەم جیهانەدا رەگ و ریشالی دەر كیشراوه¹⁰⁸ عیراقیش یه كيكه لەو شويتانە.

ئەوهی راستیش بی، وا پێ دەچی، نووسەرە كوردەكانی نوێخواز كە دەبین دەستوور و یاسا و كۆمەلەیی و بیروباوهری گشتیی میللەت و گەلیك هیزی كاریگەری دیکه رینان نادەن بە دلی خۆیان رەخنە لە هەموو ئەو شتانە بگرن كە بە پێی فەلسەفەكەیان بەد و ناپەسەند و كۆنەپەرستانەن، با دەدەنەوه سەر دەرەبەگایەتی و لە قەبری دەرەهیننەوه و دەیکەن بە ئامانجی تیری غەزەب و رقی لە دلدا پەنگخوارد و بەلكوو هەر نەبی لەو رینگەیهوه نەختیک گەرمايي دلی دامر كینیتەوه. هەر لە پەنا تیرەباران كردنی كەلەشه كوناش بوه كەیی

¹⁰⁸ چارەسەر كردنی ملكایەتی زهویی لە كوردستانی عێراقدا تابه تیره له هی تیکرای عیراق كە ئیتر هەر بەجاری تارمایی دەرەبەگایەتی له ناودا نەهیشت، بگره فەلاحیشی لە پلهی خواری «خوردەمالیک» دا دانا.

دەرهبه گایه تیشه وه، به قاچاغ، چهند پلاریک ده گرنه ئه و نیشانانەش که لییان مه نعه،
ئهمهش فیلیکه له هه موو کات و جیگایه کدا کراوه زوریش ژیرانه و بیدهسه لاتانهیه.

ئهم راستییانه له پیشه وه دهریده خهن بۆچی ئهم جوداوازییه گه ورهیه هه یه له نیوان
هه لوهستی حاجی قادر له ئاست دهرهبه گدا له گه ل هه لوهستی نووسه رانی نوێخوازی کوردی
ئهم سه رده مه، ههروه ها شه فاعه تیکیش بۆ ئهم نووسینه ده که ن له وه دا که دیت و خوی به
راستی بی پیچ و په ناوه ده به ستیته وه هینده له نووسینی نووسه ریکی «مقلد» ی دل سۆز
دوو ده که ویتته وه.

با ئه وهش بلیم چ ترسیک نیه له وه دا که راستی باری «دهرهبه گایه تی» ی کورد و
هه لوهستی حاجی قادر له ئاستیدا دهربخریت چونکه راستیه که هه رچی هه بی ناتوانی
نوقته ییکی واقعی ئیستا که مان بگۆریت وه یا بایی پوشکه ییک له بهر هه نگاوی ره وتی
ئهم ره که مان راهه ستیت، به پیچه وانه دهربرینی راستی له م باسه دا، وه ک هه موو باسیکی تر،
نیگای بینه ران به سه ر دیمه نیکی مه فه ومدا ده خولینیتته وه که له ویدا جنۆکه و دیوی
مه وهومی ناو تاریکایی جینی ناییتته وه، دهرفه تی ئه و هه له یه ش نادا که به زیاده وه رق هه ل
گرتن و خوشویستن و دژکاری و لایه نگیری بیلزوم به کار بیت.

خوینهر و رۆشنیریکی که راستی واقعی دویتنی زانی نایه ت وه ک ئه و کورده مسلمانه
سافیلکه یه ی بی لیکدانه وه به رد به «سه لکی کافر» ی باپیره گه وره ی خویدا ده دات لیشی
مه علوم نیه سه لکی فه لاحه وه یا کاسبه وه یا منداله وه یا هی به رخ و گیسکه. به لی
رۆشنیره که پلاری کویری ناگریته رابردوی تیپه ربووی مردووی پیچرایه وه به و نیازه ی
که وا بهر هه ر کوپیه کی ئه و رابردوه بکه ویت بهر دوشمن که وتوه وه یا هه رنه بی شتیکی
وه های پیکاره زهره له پیکانیدا نیه، رابردووییک که ده سکردی میژوو بیت و به هه موو
لیکدانه وه ییک و فه لسه فییک و بیره باوه ریک ده بوو ئه وه بی که بو، ته نانه ت راسته حیسایی
فه لسه فه ی ماددیش پله ی گۆرانی کۆمه لایه تی داده نی به و حه تمیه که نه بوون و پروونه دانی
نامومکین ههروه ک به دوا یه کتردا هاتنی ساوایی و مندالی و گه نجایه تی و کاملی و پیری
حه تمیه و نه بوونی نامومکینه. که حال وه ها بیت چون ره وایه رۆشنیری نیگافره وان رق
هه لگرتی له حه تمیه تی میژوو، که رقیشی هه لگرت له کوپوه به دلیک دینیت بۆ ئه و پله
میژوو یه ی حه تمی تا کوو مرۆفی ژیر و ئینساف رقهه ل گرتنه که ته بریر بکات و بلی ئه گه ر
ئهم ناپه سنده نه بوویا یه فلانه په سند جیی ده گرتته وه.

ئیمه ئه گه ر به ئانقه ست خۆمان به سه هوو نه به یین زور چاک ده زانین بوونی خاوه ن زهوی و
سه ره ک عه شیره ت و کوپخا و خورده مالیک له رۆژگاری کۆندا بوونیککی ناچاری و به مله وه

بوو، که ئەگەر یه کینک له وان تیچوبایه حه تمییهت یه کینکی تری له جینگهی ئەودا داده نا، خه لقی ئەو سهرده مانهش به و واقیعه رازی بوون به مهرجیک سته می به مه فهومی ئەوسای له گه لدا نه بوویت. هه رچه ند ئاشکرایه دهسه لاتی سته م کردن له سه ره ک عه شیرت و خاوه ن زهویی گه و ره پتر ده وه شیتته وه تا کویتخا و خورده مالیک و فه لاج به لام له واقیعه دا هه ر که سه و هه ر تا قمه به پینی ده ور به ری خوی سته می کرده هه مووشیان ئەو سته مه یان لی به عه یب گیراوه، به لام له ئیمکاندا نه بوه چاره سه ری ئەو حال و باره بکریت که رپی داوه به سته م کردنه که، ئیمکان نه بوونه کهش به هه یچ مه زه ه یان ئەوه رانا گه به نی که زولم کردن په سند بوه وه یا خود یاسا و نه ریتی کومه لایه تی لی رازی بوه چونکه هه رگیز ئیمکان نه بوون نایته پی رازی بوون هه ر وه ک مه نعی مردن مومکین نیه و که سیش نه یگوتوه خه لقی پی رازییه به واتای پیخوش بوون و په سند کردن.

ئەو نووسه ره کوردانه ی چاوه له م راستییانه ده پۆشن، راستیی تریش ماون جارێ نۆره ی باس کردنیان نه هاتوه، ئەوانیش چاویان لی پۆشراوه وه یا زیهنی نووسه ران بۆیان نه چوه، خۆیان داوه ته به ر لوزه و (تیار)ی فکری په ره سه ندوو، که ده زانین لی به ده نگ هاتن و ره خنه لی گرنتی بۆیان ده بیته هۆی سه ری شه و ناراحه تی، واش تیده گن لی به ده نگ هاتنه که یان چ سوودی بۆ که س نیه و له مه عنادا ده شبیته خۆدانه پال ده ره به گایه تی و هیزه ناپه سنده کانی به ره و پاش. که ئەمه ده لیم قسه ی خه یالکرد ناگێرمه وه به لکوو شتیک ده رده برم که وا باره ها و جاره ها له رۆشنیری پیشکه و تنخوازی خاوه ن نووسینم بیستوه له وان هه ی دۆستی نێزیک و خۆشه و یستیان بوه له نیوان ئەو چینه ی بییان ده لپن ده ره به گ. به ر له وه ی له م راستییه به ده نگ بیج جارێ با ئەوه بلیم ده ره به گ له کۆن و نویدا هه رچی ده بی بووی، له و رۆژگاره ی به چاوی خۆمان دیتومانه پیاوی ده ره به گ که خوی کرده دۆستی لایه نکی خه باتکه ری پیشره و ده ر حال ده فته ری ره شی بۆ سپی ده بیته وه و به تا قمی «ملاک احرار» له قه له م ده دریت. ئەوه ی به چاوی خۆم دیتومه له کوردستانه که ی خۆماندا ئەوه بوه هه ر لایه نکی شۆرشگێر دۆستی ده ره به گ و ئەفسانه په رست و ره جعی هه بوویت له کانیوا ی زه مزه می پاکبوونه وه ی هه لکیشاوه و له قه بیکی گوناچیوشی بۆ داناوه، به لام ده ره به گ و ئەفسانه په رست و ره جعی سه ر به لایه نکی تری شۆرشگێری له جاران پتر گونا هبار و ناوبه د کرده. مه ته لی کوردی که ده لی «بانیکه و دوو هه وا» له گوريسکيشه کتی نیوان هیزه سیاسیه شۆرشگێره کانی کورد به ته واوی و به رده وام له مه يدانی ريسوا کردنی ناحه ز و ئابروو پاراستنی دۆستخوايان له باودا بوه.

به راستی نه دیترا و نه بیسترا ئەو هیزه شۆرشگێرانه له نیوان چینی هه ژار و، به اصطلاح، ره شوروتی کورددا نامزه دی پایه ی به رزی وه زیفه و موچه و به رات پیش بخه ن، ئەوه نده ی

دییتم و زانییتم پارووی چهور هەر بۆ ئەوانە بوە لە جەرگە ی دەره بە گایە تی و ئەفسانە و پارە دارییە وە سواری شە پۆلی «جە ما هیر» بوون و بە دەستە وانە ی ئاوری شمین ئالای پیشرووی و گەلدۆستی و شۆرسگێرییان هە لکردووە. کام نە عەر تە ی بە هیزیشە ئە وە یان بە لە عنە ت کردن لە دەره بە گ و خویتمزی و رە جعیە ت بەرز کردۆتە وە.

ئە و رۆشنیبرە کوردانە ی دەست درێژ دە کەن، بیلزوم، دەره بە گایە تی هەزار سال پیش ئە مرۆ کە بخنکینن بۆ دلدانە وە ی فەلاحی هە ژاری بیچارە ی شارە زور و بیتوین، زۆر ژیرانە و مامۆستایانە دین لە سەر کاغەز هە موو رابردوو و میژوو دە کەن بە مەخلوقی گەل و بە و ی دە دەن، دوا رۆژیش دە دە نە وە بە و گەلە، واتە دوو سییە کی رۆژگار لە گەل مارە دە کەن، دە مینیتە وە ئە و سییە کە ی پی دە لێن «ئیتستا» لە ویندا خۆیان دە کە نە وە کیلی گەل ئیتر بە ناوی ئە وە وە و لە جیاتی ئە و سواری حازرە کە دە بن، دیارە پی بە پیی تپە رینی کات دوا رۆژە کەش کە لە سەر کاغەز مارە بری گەل کرابوو دە بیته وە حازر و دە چیتە وە بەر حیسابی وە کالە تە کە، بە تە وایوی وە ک مە سە لە ی کابرای دو کاندار کە بە خە تی گە وەرە لە سەر ووی دو کانه کە ی نووسیوی «ئە مرۆ بە حازر، سبە ی بە قەرز» ئیتر هە تا رۆژ بە دوا یە کتردا دە هاتن قەرزە کە هەر دە کە و تە وە سبە ینی... لە م قسانە مدا دە مە وئ عە یی خۆمان بە یتمە بەرچاو هەر چە ند عە ییە کەش زۆر رۆوشکین بیت و باس کردنی شی کاریک بیت هە موو نووسە ران خۆ ی لی لایدە ن، لە م عە یب خستنه بەرچا وە یشدا چە ند بنگە ییکی «ماف و واجیب» شە فاعە ت بۆ نووسی نە کە م دە کە ن:

1) لە من بە پیشە وە نووسە ری گە وەرە ی ئە م جیهانە رینگە یان خۆش کردووە بۆ نووسی نی هەرە بە جور ئە ت بە وە دا کە هاتوون بی پە روا لە شتی وە ها دواون بە ردی بناغە ی بیروبا وەر و کۆ مە لایە تی لە خۆیان بە پیشە وە هە لته کینیت و رۆ و بە رۆ و نازکترین و پیروژترین و موقە دە سترین هۆ ی شانازی و ریز گرتن و فە خری سەر لە بە ری خە لقی بیت وە ک ئە و نووسی نانە ی کە لە داروین و مارکس و فرۆید بە جیمان. پیم بلی ئە م سی بلی مە تە، کە و دە زانین کە سانی تریش زۆرن وە ک ئە مانە ناوەرۆک و هە ناوی هە موو بیرو را و ئاین و کۆ مە لایە تی و میژوو یان خستۆ تە سەر میزی ئە زمون و تاقی کردنە وە ی یە کجار صە ریخ و بی ترسە وە، پیم بلی چی ماوە نە یلین و نە یکە ن و نە یرخینن و نە یرە خننن.

رۆشنیریکی کورد کە بە تە ما بی لە نووسی نە کە م تورە بی با لە پیشە وە ئە وە بە بی ری خۆیدا بینی تە وە کە ئە و نووسی نی ئە وە ندە بە جور ئە تی پە سە ند کردووە کە لە تە ک ئە واندا قسە کانی من وە ک یاری تۆ بی تە یە لە تە ک شە رە تۆ پیداً. دە مینیتە وە بلی نووسی نە بە جور ئە تە کانی ترم بە لاوە راست و پە سە ندن بۆ یە یە بلا و بوونە وە یان بە باش دە زانم.

له ئاست ئەم تېيىنىدەدا ھەر ئەوئەندە دەلېم نابى رۆشنىر زەوقى خۆى بکات بە كېشانه و پېوانەى راست و دروست بوونى شتان چونكە ئەوسا رۆشنىرىكى تىرش ھەمان ئىمتىياز بۆ خۆى داوا دەكات و لەوانەىە بىروراى ئەوى تىرى بە دل نەبىت و بلاوبوونەوى بە كاریكى ناپەسەند دابنیت... رۆشنىرىكى سىيەم و چوارەم و... پەنجاشەشەمىش ھى ھىچ كامىكىانى پى راست نەبىت و ھەموویان مەنع كات، ئەگەر دەسلەنى مەنع كەردنى ھەبوو.

(2) باسى دەرەبەگ لەبەر تىشكى ھەلۆەست و ھەلبەستەكانى حاجى قادردا لەچا و بەرىناىى باسە زۆر بەجورئەتەكاندا ھىندەى جۆگەلەيىكى بەر تەسك نابىت لە تەك زىيەكى وەك «جەیحوون»دا. ئەو نووسىنانە لە خوا و تايىن و نرخە زلەكانى غەيبەو پىدا ھاتوونەتە خوار تا دەگاتە نرخى توور و چەوئەندەر، رەنگە لەو بەینەشدا زەرەھەلەى وەھايان كەردى گەورەتر بى لەوہى ئەوان بە ھەلەيان زانىوہ.

كەواتە دەربرىنى ئەو رايىيەى كە من بەراستى دەزانم لە بارەى دەرەبەگ، لەبەر رۆشناىى ھەلۆەست و ھەلبەستى حاجى قادردا، ھەر پى ناگوتىر كاریكى بەجورئەتە. ئەگەر لە خۆمانەوہ خۆمان نەتوقىنن لە دەربرىنى بىروباوہرى بى پىچ و پەنا، ھەرگىز زەرەر پەيدا نابى لە موناقتەشەى فكر و رووداو ھەلكەوت، بە پىچەوانە، خەفە كەردنى ھەناسەى رەخنە لە ھەناوى رەخنەگراندا دەبىتە ئىفلاسى فكر، كە فكرىش ئىفلاسى كەرد مادەش بەدوا ئەودا كە دەبىتەوہ، جگە لە كەزبوونەوہ تامىشى نامىنى. توخوا ژيان چ تامى دەمىنى كە نەوېرىت تىندا دەنگى دەروونى خۆت بەرز كەيتەوہ!! خەفەبوونى دەنگى رەخنە لە نىوان كورداندا كەنە مىراتىەكەى بىچالاكى ھەزاران سالەمان تى وەردەپىچىتەوہ لەوئەشدا ھەر خۆمان تاوانبار دەبىن، ھەر خۆمان چەنگالى خەفە كەردن لە بىنەقافەى بىر و فكر توند دەكەين...

(3) خۆبوردنم لە واقع و راستى مەسەلەى دەرەبەگايەتى كورد دەبىتە چا و نووقاندنىكى كۆلدەرانە لە لايەنىكى يەكجار گەنگ و بنجى لە ھەلۆەست و خەبات و بىروباوہرى حاجى قادر كە گۆيا ئەم نووسىنە خەرىكە پەردەيان لەسەر ھەلدەداتەوہ ھەم بە نيازى دەرختنى حەقىقەتى «كەسايەتى»ى حاجى و ھەم بە نيازى سوود وەرگرتن لە تىكرای ئەو راستىيانەى بە دەورى باسى حاجى قادروہ روون دەكرىتەوہ. نووسىن كە خۆى عەبىدار كەرد بە چا و نووقاندنى خاترانەكار دەشگاتە پلەى درۆ كەردنى خاترانەكار، كە ئىتر نەبوونى، كوردى گوتەنى، ھەزار كاوہمى دىتى...

(4) كوتانەوہى باسى دەرەبەگايەتى لەلايەن بەشىكى نووسەران و رۆشنىرانى كوردەوہ بەو شىوہ يەكجار سەرشىوون و دوور لە واقع و نارەوايە، قالب بەستن و شەختە كەردنى

فکری کوردی لی په‌یدا ده‌بیت که ئیتر ده‌ماری پیوه‌ندی به راستیه‌وه هه‌لده‌برپیتته‌وه و ده‌بیتته جوړه‌ه‌په‌ساندنیکي میتافیزیکی له‌په‌رستگه‌ی بیری وه‌ستاودا، که به‌زاراوه‌ی نیوان نووسه‌ران پئی ده‌لین «الفکره‌ الثابتة».

به‌راستی وزه‌به‌ردانی نووسه‌ران له‌ ئاست بره‌وبه‌ستنی بیروباوه‌ری هه‌له‌دا نموونه‌ی ده‌رویشایه‌تی «علمانی» دادینیتته‌وه له‌ صده‌ی بیستم و بیستویه‌که‌مدا. سه‌یری هه‌ره‌ سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ رۆشنبیران به‌ قسه و له‌ کاتی وتووێژی عاده‌تیدا دان به‌ هه‌موو ئه‌و راستییانه‌دا دینن که به‌ نووسین ئینکاریان ده‌که‌ن، سه‌یرتیش له‌وه‌ سه‌یره‌دا ئه‌وه‌به‌ رۆشنبیران له‌ ترسی خۆیان، نه‌ک له‌ ترسی ده‌سه‌لاتیکي ده‌ره‌وه‌ی جغزی رۆشنبیرایه‌تی، راستییان له‌ خۆیان حه‌رام ده‌که‌ن واته‌ ئه‌گه‌ر بریار بدن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌ نووسین ئه‌و راستییانه‌ بلاوبکه‌نه‌وه‌ که به‌ زار ده‌لین چ‌ ناقه‌ومی و هیچ‌ زه‌ره‌ریان پین ناگات، ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتی سیاسیش که دیت و هه‌ندئ راستییان حه‌رام ده‌کات هه‌ر له‌به‌ر خاتری رۆشنبیرانه‌ یاخود له‌ رپی رۆشنبیریه‌وه‌ حه‌رام کردن به‌سه‌ر راستیه‌کاندا دیت چونکه‌ رۆشنبیران خۆیان ده‌بنه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسی. ئیتر گوتن و نووسینی ئه‌و راستییانه‌ حه‌رام ده‌که‌ن که پيشتر له‌ خۆیانان حه‌رام کردبوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوتم شو‌ر‌شگيرم دیتوه‌ په‌نای بردۆته‌ به‌ر «ده‌ره‌به‌گ» به‌لام له‌ نووسیندا هه‌ر جنیوی پي داوه‌، رۆژه‌ک له‌ رۆژانیش نه‌یویرا دان به‌و چاکه‌یه‌ی ده‌ره‌به‌گه‌که‌دا بپنیت له‌ رپی نووسینه‌وه‌ نه‌کا له‌سه‌ری حساب بکریت و له‌ قورسای شو‌ر‌شگيرایه‌تی دابشکینیت.

دیسانه‌وه‌ ده‌لیم من دژی ئه‌وه‌م ده‌ره‌به‌گ یا یه‌کینکی تر ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی هه‌بێ زیده‌ له‌ عالمه‌ بتوانی پیاوه‌تی و کوریتی بکات، ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتیکي غه‌یبیشم هه‌با له‌ سه‌ره‌تای مرۆفایه‌تیه‌وه‌ نه‌ ده‌ره‌به‌گ و نه‌ سه‌رمایه‌دار و نه‌ هیچ‌ ده‌سه‌لاتیکي تری چاوسوورکه‌ره‌وه‌م نه‌ده‌هیشته‌ هه‌ناسه‌ هه‌لپینتی که ئه‌وسا خه‌ریته‌ی مرۆفایه‌تی شتیکی وه‌ها ده‌بوو ئیستا ناتوانین به‌ خه‌یالی خۆمانیدا تیبپه‌رینین¹⁰⁹. ئه‌مه‌ ده‌لیمه‌وه‌ تا‌کوو بیرخستنه‌وه‌ی

109 عومه‌ر خه‌یام ئه‌م خه‌یاله‌ی خستۆته‌ نیوان روبا‌عییکه‌وه‌:

گر بر فلکم دست بودی چون یزدان
برداشتی من این فلکرا زو میان
وانگاه فلکی زو نو چنان ساختمی
که ازده به‌کام دل رسیدی آسان

قەرزدارباریی ھەندیک لە شۆرشگێرەکانمان لە ئاست دەرەبەگ و، بە اصطلاح، براگەوراندا بە تەبیری دەرەبەگایەتی و براگەورایەتی دانەندری.

زۆر بەداخووە دەلیم ئەم پیشەییە ھەلدانەووە و پێداھەلگوتنی فکری باو و پەرسەندوو لە کۆنەووە فەرمانرەوا بوو و بە زۆری پەکی بیروباوەری تری خستووە کە وا بیر کردنەووە بە زۆری دەوری غەیبی داووە ھەرچی فکریکی ماددی وەیا سەر بە ماددیەتی صەریح ھەبە تەنگی پێھەلچنراووە و تاوانبار کراوە.

لە کتیبی «الحيوان» ی نووسەری گەورە موعتەزەلی «الجاحظ» لە زەمینەتی بەدرۆ خستەنەووە «زندق» دا ھەر لە مەیدانی گۆرانی بایۆلۆجیدا بیرووای وەھا دەخوینتەووە کە زندقەکانی ئەو سەردەمانە موناقدەشی باوەری رەسمیان پێ کردووە بە تەواوی دەلیی مامۆستای «داروین» و تووێژ لە گەل قوتایی زانکۆیە ک دەکات.

کە بگەریتە بۆ ھونەری پێش قونای بووزانەووەی زانستی ئەورووپا دەبینی ھەرچی ھونەریکی بایەخدار ھەبە خەریکی جێبەجێ کردنی فرمانەکانی کەنشتەییە. ئەم دیمەنەتی تیکەلپوونی زانا و ئەدیب و ھونەرکاران لە گەل ھارمۆنیی تیکرای سیمفۆنیی بیروباوەر و کۆمەلایەتی، ھەر خۆیەتی سیبەری بەسەر رۆشنیری کوردیدا ھیناوە کە وا لە کۆن و لە نویدا تاک تاکەتیک نووسەر و ھونەرکار نەبێ جورئەتی نە کردووە خۆی لەو سیبەرە بدزیتەووە و نەختیک لە ئاھەنگی سیمفۆنیە کە بگۆریت.

من لە پێرەویی کردنی زانا و ئەدیبی کۆن لە بیروباوەری گشتی، چ رەخنەبیکم نە چونکە وا دەزانم ھەر ئەو تاکە رینگەبەیان لەبەر ھەنگاودا ھەبوو، بەلام رۆشنیری سەردەمی ئاتۆم چ عوزری نە لەویدا کە دەرگایان لە رووی خۆی داخات و خۆی بکاتە پاسەوانی «یاساغ کردن و تەنگ پێھەلچنین». جارێ، بەر لە بلاو بوونەووەی خویندەواری و رۆشنیری گیانی زانستی و دۆزینەووە و داھێنان، کە یەکیک بە پێچەوانەتی بریاری کۆمەلایەتی جوولابایەووە لەوانە بوو بیتە قوربانی بیرووای ئازادی خۆی، بەلام لەم سەردەمەدا رەوا نەبە ھێچ کێشانی و پێوانەتیک، رۆشنیران ببنەووە ئەو کۆمەلە دواکەوتووەی کەوا پێش 500 سال باوەر و لیکدانەووەیان یاساغ دەکرد وەیا دەرگەیی موناقدەشی و رەخنە گرتیان لە رووی جیھان دادەخست. مەرۆقاییەتی و نرخی رۆشنیر لە بیرە ئازادەکەیدا دەبێ کە نەترسی لە دەربرینی بیروباوەری خۆیان. کە ئەم حالە لە بەیندا نەما و رۆشنیر خۆی کردە جەللادی بیروباوەر حەقیکی نامێنی ناوی کەسی دویتنی و پێری بە خرابی و نیگاتەسکیی بینی.

بەھەمەھال، چەندىكى رۆشنىبىرى ئەم سەردەمە بى ئىنسانى لەگەل بارى رۆشنىبىرى ئىستاكەدا بىكات و چاۋ لەو بىرورايانە سووركاتەوہە كە لىيان نارازىيە، چ حەقىكى نىہ لەوہدا رۆژگارى كۆن بداتەوہ بەر ھەمان كىشانە و پىوانەى كە ھاوچەرخەكانى خۆى پى دەنرخىنى، وەيا دەتوقىنى. نابى دوتىنى بەم رۆژە بگرىت و برىارى ئەمرۆكەى بەسەردا بدات چونكە كە ئەمەى كرد دەبى بەپى داخوازى مەنتىق ئەمرۆكەش بە دوارۆژ بگرىت و لە خەيالەوہ كىشانە و پىوانەى ئەو دوارۆژە بو ئەم رۆژە بخوازىتەوہ و پى ھەلكىشىت و عەبىدارى بىكات چونكە ديارە ئەمرۆ لە ھىچ روويىكەوہ بە 100 سال دواتر نابى. لە رووى پىشكەوتنەوہ ئەمرۆ پتر خزمى دوتىنى تا سبەپرۆژ چونكە بەرەو پىشچوون بە پىوانەىكى ئەندازەبى روو دەدات. ئەگەر دوتىنى پلەى پىشكەوتن 20 بووبىت و ئەمرۆ 30 بىت، سبەى رۆژ 60 دەبىت وەيا زىاترىش.

بەراستى ئەم ناواقىعەتەى سەير كردنى دوتىنى بە دووربىنى ئەمرۆ ھەموو حىسابان سەرەوبن دەكات و سەرشىوانىك پىك دىتت ھىچ سنوورى نەبىت چونكە دەرگەى ناواقىعەت دەكاتەوہ لە رووى ھەموو كەس و بو ھەموو شتىك. تۆ كە ھاتى حاجى قادرت بەرپرس كرد لەو دۆستايەتەى كە ھەبىوہ لەگەل براگەورەكانى ئەوساى كۆبى، منىش تۆ دەشكىنمەوہ بەوہدا كە پاداشى «نۆبل» ت وەرئەگرتوہ، گلەبىش لە پىنجوون دەكەم لە نەبوونى يانەى فرۆكەوانان تىدا، لەوہش دەپرسمەوہ بوچى خەتى شەمەندەفەر نەگەبىشتوتە حاجى ئۆمەرەن، ياخود كۆرەكەت چارەى دەردى شىرپەنجەى نەدۆزىوہتەوہ... كوا كۆشكى چلوپىنج نەمۆى لە چوارتا...؟ بوچى كۆلچى «طب» لە ناوچەى بامەرنى نىہ؟

نووسەرانى كورد كە دىن و باسى حاجى قادر دەكەن يا پاتەوپات بە خزمەتكارى دەرەبەگى دادەنن يا ئەگەر خۆشيان بویت بە زۆرى ئىنكارى پىنەندى دۆستايەتى دەكەن لەگەل دەرەبەگدا ھەردوو ھەلۆستىش زادەى بى دەمەتەقەى ناواقىعەتەكەى كىشانى دوتىنى و پىرىيە بە پارسەنگى ئەمرۆكە.

ئىنكار كردنى پىنەندى دۆستايەتى و رىز گرتنى دوولايەنە لە نىوان حاجى قادر و براگەورەكانى ئەو سەردەمەى كورد، بەتايبەتى كۆبى، خۆ بەسەھوو بردنىكە كەلكى تۆژىنەوہ و لىكۆلەنەوہ لە باسى حاجى قادر بە بەر كەسەوہ ناھىلچى چونكە چەندىك خەرىكى دەرختنى راستى مېژووى بىن لە رابردووماندا ناتوانى شتى ھىندە ئاشكرا و روون و بەلگەنەوبىست بدۆزىنەوہ كە بە شىعر و گوته و كردەى بىگومان ئىسپات كرابى و بىووستى بە ھەولدانى من و تۆ نەمايى. تا ئەم دۆستايەتەى و رىزى دوولانەى دەسرىتەوہ دەبى رابردوہ كە و مېژوہ كە و بەسەرھاتەكە و شىعرەكە ھەموو واقىعەكە بسرىتەوہ وەك ئەوہى

که میژووناسی بیئینساف بۆ نیازیکی تاییه تی پتوهندی نیوان لینین و ترۆتسکی بسپرتیه وه وهیا، له باریکی بیچه وانهدا، قه تلوعامی بهرمه کییان نه گیریتیه وه بۆ هارونه رهشید.

مرؤف که هینده بیپه روا بوو له ئاست راستی و رووداودا هیچ راستیییک خۆی له بهر زه بهر و پراکه ره که و نه سه لمینه که و ئینکار که ره که ی ناگری، ته نانه ت له سنووری قسه که ی مه لای مه شووریش ناوهستی که گوتی ژماره ی ته ستیره ی ئاسمان به قه ده ر ژماره ی مووی کلکی که ره که مه، هه رچی باوه ریش ناکا با بچی بۆ خۆی بیان ژمیری، چونکه کابرای نه سه لمین له باسی حاجی قادردا به ژماردن رازی نابی له و روه وه که ته گه ر پپی رازی بوویایه له سه ره تاوه رپی نه سه لماندنی نه ده گرت به ر. خۆ ته وه ی راستی بی مه سه له ی دوستانه تی حاجی و براگه وره کانی سه رده می خۆی به ژماردن و پیوان و به کیشان و به هه موو میقیاسیک بۆته به دیهیه که ئیتر ئینکار کردنی ده بیته شه رفروشتن، ته نانه ت ئه وانه ی حاجی قادر به خزمه تکاری ده ره به گ داده نین له به دیه ی بوونی دوستانه تیه که وه جورته تی قسه ی وه ها ده که ن دژی مرؤفیک که مه علوممه به لای میلله تی کورده وه وه ک موقه ده س وایه چونکه ته گه ر چ گومان هه بوویایه له وه دوستانه تیه یاخود ته گه ر دوستانه تیه که له ریگه ی هه لبه ستی مه دحکارانه ی حاجی قادره وه نه بوویایه به دیهیه، خۆیان ناچار ده کرد ئیسپاتی پتوهندییک بکه ن که له زاهیردا هۆی ئیسپاتی نه بی به مه شدا له خۆرایی ئالای دوشمنایه تی کوردپه روه ران هه لکه ن.

رهنگه نه سه لمینانی دوستانه تیه به دیهیه که ته وه یان به چاوی خۆیانه وه گرتی که گویا سرینه وه ی ته م رووپه ره یه له ده فته ری ژیا نی کورد و حاجی قادر سرینه وه ی په له ییکی ره شی سه ر سپیایی بیت که لپی بوه به عه یب، به لام له مه دا دوو راستی زۆر گه وره و بایه خدار له میژووی کورد و ژیا نی حاجی قارد مه حوو ده که نه وه. به نیسه ت میژووی کورده وه نه سه لماندنه که وا راده گه یه نی که دوستانه تیه که له سه رده می حاجی قادریش به عه یب حیساب کراییت، که ته مه به ته واوی سه ره وین کردنی هه موو راستییکی میژووی و کومه لایه تی و ته ده بی ته و سه رده مه و له ویش به پیشه وه یه، سه ره وین کردنیک که هه رچی کاسه ی زانین و رو شنبیری هه یه پی به تال ده بیت... به نیسه ت ژیا ن و به سه ره اتی حاجی قادریشه وه، سه ره رای پوو چاندنه وه ی به شیکی زۆر بایه خداری هه لبه سته کانی و کوژانه وه ی راگه یاندنه راسته وخۆکانی ته وان هه لبه ستانه ی به شیکی زۆر گه وره ش له ناوه روکی خه باتی حاجی قادر ته فروتونا ده کات که ته گه ر ته فروتونا بوو حاجی قادر له تۆقه له ی رابه رایه تی و رانمایه تی هانده ر و ته کانده ره وه نزم ده بیته وه بۆ پایه ی په ندیاری خه یالبازانه. (ته م راستیه له گه ل دریزه کیشانی شی کردنه وه ی لیره به دواوه پتر خۆ روون ده کاته وه).

حاجى قادر بەپىي ھەموو لىكدانە ۋە ھەلسەنگاندنىكى ژىرانە ۋە ئىنساڧكارانە ۋە يىتەرەفانە مەۋقەيىك بۈە لە سەردەمى خۇيدا ۋە لەچاۋ ھاۋچەرخانى، بىگرە لەچاۋ چەند جىلى دواترىش، نەمۋنەى مەۋقەى ژىر ۋە دادپەرۋەرە ۋە خاۋىن ۋە رەۋشەنڧكر بۈە كە لەۋە پىشكەۋتۈتر مومكىن نەبىت. دۋزىنەۋەى ئەم راسىتىيە، كەۋا چەندىن جار بەپىي داخۋازىي لىكدانەۋە گۈتراۋەتەۋە ۋە لە غەيرى ئەم نووسىنەشدا باس كراۋە، كارىكە تا بلىي ئاسان چۈنكە نەختىك سەرنجى سەرىپىي بۇت دەردەخات كە لە سەردەمى خۇيدا چ كوردىك نەيزانىۋە ۋە نەيۋىراۋە ئەۋ شتانەى حاجى گۈتونى بىئالپىت. چ نووسەر ۋە شاعىرىكىش بىرى بۇ ئەۋ تەرزە ئامانجە قەۋمىيانە نەرۋىشتەۋە كە حاجى بىرى بۇيان چۈە. لەلايەن رۋشنىبىرى ۋە زانستخۋازى ۋە ڧكرى رۋوتىشەۋە گەلىك پىش ھاۋچەرخەكانى خۇى كەۋتۈتەۋە.

بەلج ئەم راسىتىيانە يەكجار ئاشكرا ۋە دەست ھەلپىنچن، بەلام لە رىي پىۋانە ۋە بەيەكدى گرتنى «زاتى» يەۋە پاىيەى حاجى چاكتر دەناسرىت ۋە مافى خۇى تەۋاۋتر ۋەردەگرىت. مەبەستم لە پىۋانەى «زاتى» ئەۋەيە كەسىك بىەۋى حاجى بناسىت، چ ناسىنى دۋستانە چ دوشمانە بى، با ئەۋەندە جورئەتە بكات بە خەيال حاجى قادر لە دەستە تەرازۋى سەدەى نۋزەمدا دابنىت، سەيرى پاىيەى لە نىۋان ھاۋمەسلەك ۋە ئەمسالى حاجىدا بكات، ئەۋجار خۇىشى لە دەستە تەرازۋى سەدەى بىستەمدا دابنىت ۋە پاىيەى خۇى لە نىۋان پاىيەى پاىەدارانى ھاۋچەرخى خۇيدا بىبىنىتەۋە ۋە بە پاىيەى حاجى قادرى بگرىت ۋە پىم بلىت ئەۋ لە كۈيە ۋە حاجى قادر لە كۈى!

من ھەلۋەستى ئەۋ تەرزە رۋشنىبىرە بەرەۋ ئاسانى دەبەم ۋە لىي داۋا ناكەم لە مەيدانى ڧكر ۋە بىرۋراى بى ساىقە ۋە نەترساۋى ۋە بەخۇنازىندا خۇى بە حاجى بگرىت، تەنھا لەۋ مەيدانەدا كە حاجى تىدا دەشكىنپتەۋە، ۋاتە مەيدانى خزمەتكارىي دەرەبەگ، خۇى بەۋ بگرىت ۋە بزەنم لە نىۋان ئەۋ ۋە حاجىدا، ئاغا كىيە ۋە نۆكەر كىيە! بۇ ئەۋەى لەۋ بەيەكتر گرتنەدا تەرازۋى ئىنساڧ خۋار نەكاتەۋە با بىر خۇى بىنپتەۋە ھەر جارەى كە بەرژەۋەندى گۈزەرەن ۋەيا پەلەڧرەى ناگژۋورى ۋە تەنگۈچەلەمەى ژيان تەكانى پى داۋە چەند پەلە ژۋروۋى تەماع ۋە بەرژەۋەند رۋەستاۋە؟ چەند جارەن سوۋدى ماددى پىشپىل كىدۋە؟ كام دەستى بەھىزى يارمەتى رەد كىدۋتەۋە؟ بە داۋ ئەمانەدا چەند سالان بەردەۋام بۈە لەسەر ھەلۋەستى قارەمانانە بەدىار تىچۋونى مەسلەحەت ۋە لەدەست چۋونى پاىيە ۋە بەسەر چۋونى ئۋمىدى دنيايەۋە؟ لەۋ زەرفانەدا كە پالەپەستۋى پىداۋىستى ژيان ۋە بەرتەك دانەۋەى ھەستى بەخۇنازىن لە دوۋلاۋە ۋەك دوۋ بەرداش لەش ۋە گىيانىان دەقۋپاند لەسەر كام پۇيى گەردەن كىلپىيەۋە ۋەك حاجى قادر ئەم بوركانانەى دەتەقاندەۋە؟:

شیر و قه‌لهم شریکن لهم عه‌صره‌دا دریغا
شیرم قه‌لمتراشه و کالانییه قه‌لممدان

من له غه‌مخواری ئیوه ئهم قسانه ده‌که‌م
وه‌رنه په‌شمه له‌لام هه‌موو عالم

ئهم قسه‌ی ئیسته‌هه‌یبی لی ده‌گرن
ئهو ده‌مه‌ش دی زه‌مانی بۆی ده‌مرن

ئهم به‌ئهو، ئهو به‌ئهم ده‌لی کاکه
سه‌یر قانونی حاجی چه‌ند چاکه

هه‌ر چلۆنی ئیشاره‌تی فه‌رمو
وه‌ک که‌رامه‌ت هه‌موی وه‌ها ده‌رچو

یه‌کتان نه‌چوونه گه‌ردش وا تیده‌گه‌ن له‌ دونیا
هه‌ر پادشاهی رۆمه و شاهی عه‌جه‌م له‌ تاران

به‌ شیر و خامه‌ ده‌ولت پایه‌داره
ئهمن خامه‌م هه‌یه‌ شیر نادیاره

سه‌لاحی ئیوه ئیستیکه‌ سیلاحه
ته‌ماعی گه‌وره‌یی بی چه‌ک نه‌که‌ن نه‌ک

به‌لی غه‌م گه‌وره‌یه یا گریه‌ ورده
ئهمه‌ گه‌رداوه‌ ئه‌ویان ئاوه‌گرده

ده‌سا ئه‌ی خامه‌ با ئهم باسه‌ په‌ی بی
وه‌ره‌ سه‌ر باسه‌کی وا فائیده‌ی بی

ئهمانه‌ قسه‌ییکه‌ زۆر کراوه
وه‌کو ئاوی شه‌وی تامی نه‌ماوه

گه‌لی ساله‌ ئه‌هالی شاره‌که‌ی کو
شه‌و و رۆژی له‌گه‌ل شیخانی بی پۆ

ميسالى ئاگر و ئاگر پهرستن
دهسوتين و ههميسان دهپهپرستن

لهكن خوتان فلان ئيبني فلان
له دونيا ئايين و ئويين دهزانن

كهچى كهچ مهشرهبيكى بى ديانهت
به حيله مل دهئيتته بهر عيبادهت

شهريعهت گهر بزاني يا نهزاني
وهكو كه دهچنه بهر باري گراني

ئهوى شاعير نهبي كويره وهجاغى
له سايهى شيعرهكان بابى كورانم

مهلين بيكاره بوو حاجى له روما
ئهمن پياوم له نيو شارى ژانم

دارى دونيا ههر كهسيكى تى گهبي
ميوهبي خامى ههيه و ميوه گهبي

تاكوو دونيا ماوه پوختهى ههر ههيه
لهم كه و خامهى ههيه باكم نيه

با بلين ئهم شيتته فهچيه مردوه
چهند وهريوه و چهند وريتهى كردوه

حهق تهعالا واقيفى ئهحوالمه
بو رهزايى خوايه تهرقيمى ئهمه

بهيتهكان عهبي مهكهن خوار و كهچن
مهقصه دم لهم بهند و باوه دهرچن

وهرنه ئهم دونيايه نهفسى نهفسيه
گهر له بهر ئيوه نهبي باكم چيه

من له توفانا بيم خوّم دهرده كه م
وا مهزانه دامه نى خوّم تهر ده كه م

ئىسته ههرچيم پى بلين عهيبى نيه
چونكه ئينسان عيلمى غهيبى پى نيه

ئاخرى چى وه حشيه مالىي ده بى
جاهيليش نهو روزه دى حالىي ده بى

مىلله تى بى كتيب و بى نووسين
غهبرى كوردان نيه له رووى زه مين

قهومى جو چا كه ئيتىفاقى هه يه
كوردى بيغيره تيش نىفاقى هه يه

ئهمان كورانى ره فىق و براده رانى ولات
به ئيوه هه ر كه گه يىشت نه م كه لامى بى سهر و پا

له پاش نه وه ته صحيح و مو طاله عه ي بكرى
به يادى من له به ري كه ن له رووى ميهر و وه فا

هه تا له خو طه يى بين گانه فه خرى پيوه بكه م
له به ينى زومره يى نه حيا و مه جمه عى مه و تا

ونى مه كه ن وه كو ئاسارى نالى و كوردى
له سه هوى ديده بپوشن گوزهر بكه ن له خه طا

ئهمانه زاده يى نه فكار و خو شه ويستى منن
نه گه ره بيج و كه ريهن وه گه ر شهل و نه عما

ميسالى فه رخه يى ژيشك كه پىي ده لى دا يكى
ئىلا هى قاقومه يانه سه مموره يا دىبا

شه بيه يى جو لا رازى نه بى به سه ردرى خو ي
مه لىن فه صاحه تى كوردى به فارسى ناگا

بەلەغەتچىكى ھەيە ھىچ زىمانى ناىگاتى
لە بى تەعەصوبى كوردانە بى رەواج و بەھا

نەكا خەيالى بۆ ئەو ھە بىر، گۇيا حاجى قادر لە تارىكايى نەناسراويىيەو قسەى قەلەوى داوھتە
بەر رەشەباى پالەوانپى و ھەر وگىشى فېشالەوھە چونكە دلىيا بوھ لەوھدا كەس قسەكانى لى
بەسەر ناگرىتەوھە. ئەم خەيالە بى ئەساسە لەو رەوھە كە حاجى پەيتا پەيتا شىعەرەكانى بىلا
دەكردەوھە و بەپىي داخووزى واتاى ئەو شىعەرەنەش كىردار و رەفتارى دەكرد. بەلگەى ئەم
راستىيەش ھەموو زىان و بەسەرھاتى رۆژانى ئاوارەيىھەتى لە ولاتى بىگانەدا.

نەبىستراوھ رۆژەك لە رۆژان حاجى قادر خۆى لە كەسى دەسەلاتدار ھەلسووېيت وەيا بۆ
سوود و تەماق چاوى لەبەر كەس نزم كىردىتەوھە وەيا بە تىبىنى ترس و رەجا قسەى
دەروونى لە گۇرستانى دەفتەران شاردىتەوھە. خۆ ھەموو دىوانەكەى سەروربى بكەيت تاكە
وشەيىكى دەست پان كىردنەوھەى تىدا پەيدا نايت. سەيرىكى دىوانەكەى بكەيت دەبىنىت
لە زۆر جىگەدا قسەكانى بۆ مىللەتەكەى بەرپى دەكات و پەيامى كوردايەتى و پەندى
ئازايەتى و مرؤفايەتبان لە رپى ئەو قسانەوھە بۆ دەنيرت.

راسپاردە ئاگرىنەكانى حاجى قادر بابەتىك نىن لە تارىكايدا خۆى بشارىتەوھە حاجىش ئەو
كەسە نەبوھە گوتەى شتىك بوويىت و كىردەوھەى شتىكى تر. سۆز و راستى ئەو نموونە
ھەلبەستانەى تازە خستمنە بەر چاوان نەك ھەر ھى خزمەتكار نىھ و بەس، بەلكوو لە
نىوان گەردەنكىلانېشدا ھى مرؤفكى رابەرى بە خۇنازىوى باوهر بە خۆ ھىناوھە كە ھەموو
جۆرە قسەيىك بە مافى خۆى دەزانىت ھەر لە پىداھەلگوتن ھەتا دەرس دان، ھەتا
شكاندەنەوھە، ھەتا خۆ بەقورىان كىردن، ھەتا جىنو پىدان، ھەتا ھەر شتىكى كە ئازايى و
ئازادى و پەرۇش و دلسۆزى بە مرؤفى لە خۇرازى دەكات.

ئەو ئەدىب و ئەو شاعىرە و ئەو خويئەرە كوردەى لە سەرى زمانەوھە بىباكانە عەيب لە
شاعىرەتېى حاجى قادر دەگرى كە بەدلخووزى ئەوان بۆ صەد سال دواتر قالب و ناوهرؤكى
شىعەرى نەدۆزىوھتەوھە، وەيا لە پاىھەى ھەلەوھستە ئازايەكانى دادەلەنگىنن بەوھدا كە بەر لە
صەد سال وەك دىوانەى شارانگەرىدە دروشمە ناواقىعەكانى خوين گەرمىكى ئەمرؤكەى
ھەلنەكرد، با لە پال ئەم بى ئىنسافىھەياندا ئەوھندە واقىعەتە بەكار بەپىنن و فكىرك لەو
جموچؤلەى بەرژوھەندوىستىيەى خۇيان بكەنەوھە كاتىك كە دەيانەوئى بەپى «بىنگەى ژن و
مىردايەتى» خىزانەكەيان بۆ شوئى وەزىفەى خۇيان راگويزن وەيا لە پلەى 50 دىنارەوھە بۆ

70 دینار هه لکشین. هه ره لهو حالانه دا، بو جیبه چی کردنی کاره که یان، گه و رایه تیی چهند مه ئموری له خو یان گه و ره تر ده سه لمین و دهستی ریز لی گرتیان بو بهرز ده که نه وه سه ر گۆشه ی برویان و له باری «زینهار» دا بو یان راده وهستن! که کاره که شیان وهستا له چهند برا گه و ره ی تره وه نامه ی سفارش دههینن بو لای کار به دهسته که به لکوو سه رچاوه ی بهزه یی دیته جوش و دهستیکی رهحم دریتژ دهکات بو ئیمزا کردنی ئه وه فه رمانه که هینده ی «صک الغفران» ی جار ان چاوه پروان ده کریت... له م حالانه دا با خو یان به و حاجی قادره بگرن که به دیزایی ژیانی دهستی بو که س پان نه کردو ته وه و ته مه نای ته ماعی بو که س نه کردوه و کاغه زی سفارشی له که س وه رنه گرتوه.

من لیره دا ئه و که سانه عه ییدار ناکه م که خه ریکی به ره و پینش بردنی به رژه وه ندیانن و یارمه تی له م و له و داوا ده که ن وه یا له بهر ناچار یی حورمه تی ئه م و ئه و ده گرن چونکه ده زانم کامه رانی به نده به به رژه وه نده وه، واقیعه که شمان فیر نه بوه له خو وه مافی خاوه ن مافان برویتنی تا پالیپوه نه ریک دیت و ده یرویتنی. من ئه و که سانه له وه دا عه ییدار ده که م که هه ولی خو یان به لاوه ره وایه به لام یه کیکی وه ک حاجی به نو که ری ده ره به گ داده نین له حالیکدا ده ییکی ئه وانیش سه ری فروو نه هیناوه نه بو ده ره به گ و نه بو غه یری ده ره به گ.

ئه وه ی راستی بی من له لایه ن خو مه وه پتریش لی بوردن به کار دینم له گه ل ئه و رۆشنییرانه دا چونکه عوزری به سه هوو چوونیان بو تیده خوینتمه وه له و روه وه که وا ده شی نه په ر ژا بیتنه سه ر ورد بوونه وه و به راورد کردن و به یه کتر گرته وه به تاییه تی که تیز رۆیی ئه م سه رده مه له هه موو مه یدانیکدا وا له مرؤف ده کات هه نگاهه بلاوه کانی به سه ر زور راستییدا بکشیت بی ئه وه ی هه ستیان پی بکات به لام نابج ئه م عوزره ببیته شه فاعه تکار یکی ته به دی، ئه گه رنا هه موو هه له ییک و بی ئینسافییک و به سه هوو چونیک شیوه ی نه مری و ته به دیه ت وه رده گریت. دوا ی روون کردنه وه ی راستی و واقیعه ده بی هه لوه ست راست بکریتته وه، خو ئه گه ر یه کیکی ویستی به رده وام بی له سه ر هه لوه ستی پیشووی، لپی داوا ده کرئ به به لگه راستبوونی هه لوه سته که ی سه پینی و وه رامی ئه و ره خنامه ش بداته وه که وا له خو ی ده گیریت له و ته رزه ره فتارانه ی که ئه و له خه لقی به عه یب ده گریت و خو شی ده یانکات.

لیره به پیشه وه گوتمه و لی ره شدا دووباره ی ده که مه وه. رۆشنییر به تیکرای، چ شاعیر چ زانا چ هونه رکار بیت تاکیکی به رچاو و مومتازی گه له، له وانیه ببیته رابه ر و نمونه ی کرده وه و ره فتار، که واته پتر له خه لقی تر لپی داوا ده کریت ئاگاداری ده ست و قاچ و

زمانی بیت، که متریش لپی دسه لمپندریت پوشکه به چاوی خه لقه وه بیینیت و چیلکه له چاوی خویدا نه بیینیت.

له ناکامی ئەم لیکدانه وه یه دا ده گه یه به سه ره تایی قه ناعهت به وه که وا حاجی قادر له دوو لایه نی یه کجار گرنگی به راورد کردنه وه بریاری بی عه بیی بۆ ددریت له و پیوه ندیه ی که به براگه وه و سه رو که کانی سه رده می خویه وه ی هه بوه. به که م به پیی داب و ده ستور و نه ریتی کومه لایه تی ئەو رۆژگاره که پیوه ندیی ئەوتویی له که س به عه یب نه گرتوه به تاییه تی که ده زانین حاجی به هیچ جوریک له و پیوه ندیه دا که مایه تی نه هینا وه ته وه سه ر خوی. دووم له لایه ن ئەوه وه که دین هه لوه ستی ئەوسای حاجی به هه لوه ستی رۆشنیرانی ئەمرۆ که ش ده گرین له وان پتر به مرۆفیکی ریز له خوگر توو دهرده چیت.

ئەم راستیه به دەم درێزه کیشانی نووسینه وه له به راورد کردنی به هیزتر و به رچاوتریشدا خوی به سه رماندا دسه بیینی.

دابیرینی دیارده ی کومه لایه تی وه یا هه لوه ستی مرۆف، چ تاک چ گهل، له زهرفی میژوووی و ده ورره به واقع به نیازی راگویتستی بۆ بهر تیشکی واقع و ده ورره به ریکی نویتر وه ک راگویتستی ئیستایه بۆ بهر تیشکی پیوانه و کیشانه ی میژوووی تیپه ریوو. ئەگه ر بسه لمینین عه ییدار کردنی هه لوه ستی لیره به پیشه وه به پیی نرخه کومه لایه تیه کانی ئەم رۆژگاره کاریکی ره وایه، ده بی عه ییدار کردنی واقعی ئیستا که ش به پیی نرخه کومه لایه تی دویتی به کاریکی په سند و ره و له قه له م بده یه. که بین و قبول که یه ن ئافره تی سه د سال پیش ئەمرۆ له ری په چه و عه با که یه وه تاوانبار کرئ به گیانی کۆنه خوازی، ده بی ئافره تی نوێخوازی ئەم سه رده مه ش بده یه وه به و نرخانه که وا سه دان سال پیش ئەمرۆ ئافره تیکی مایۆ له به ری شاره زوری پی دهنرخینرا. خو ئەوه ی راستی بی له م ساله ی 1972 ه دا¹¹⁰ په چه و عه با که جارئ شوپنه واری کویر نه بوته وه، ئافره تی عه شیره تیش چ فه رقیکی نه کردوه له ئافره تی عه شیره تی سه رده می حاجی قادر. که واته نرخه کومه لایه تی کۆنی کورده واری سه به مامله ت کردن له گهل ئافره تدا هه تا ئیستاش پاشماوه ی به رچا و ریز لیگیراویشی هه ر ماوه، که چی نرخه کومه لایه تیه کانی نۆژه ی ئافره تی مه کته بیده ی کورد تاکه یه ک بنگه و ریشالی نه بوه له هه موو رابردوو کوندا. لایه نکی ماددی و ناماددی کومه لایه تیمانی پی ده گرینه وه ده بینین دیارده ی ئەوتۆمان هه یه نرخ و ریزی هه زار ساله ی له گهل خویدا هینا وه ته خوارئ تا رۆژی ئەم نووسینه، لیره ش به دوا وه به لیژگه ی رۆژگاردا

¹¹⁰ که ده کا سالی ده ست پی کردنی ئەم نووسینه 1972

دەچىتە خوارى بە خۇى و رېز لېنانىه وه تا ئەو ئاسۆيه مه وهوممهى كه خه يال لېمانه وه دياره.

به و پىيه كه بىين و بهرده وامبوونى ياسا و نهرىتى كۆن له حازردا رابگرين به رانبه ر موسته حىلبوونى نهرىت و ياساى نوئ له كۆندا، ده بى به لاي دل راگرتن و نه تۆراندنى خه لقه كه لى لېره به پىشه وه بشكىينه وه به وهدا كه ياسا و نهرىته كه يان لى به عىب نه گرين چونكه ده زانين ياسا و نهرىته كه نه جىگرين هه بوه نه له ئىستا كه شدا هه موويان به عىب حىساب ده كرېن سه ره راي ته وه كه ئىمكان نه بوه نهرىته رېز لىنگىراوه كانى ته مرۆكه له و رۆزگار هه ده ه بى وه يا ته گه ر كه س پىره وى كردبان رىزيان لىنگىرا با.

به لاي راستى بىته ره فانه وه ره و ابوون و ره وانه بوونى دياردهى كۆمه لايه تى له چارچۆيه مىژووى خويدا سه ىرى ده كرېت و برپاره كه شى ده درىته وه به و خه لقه كه له گه ل ديارده كه دا ژياون. نووسه رى دل سۆز و به ئىنساف و تىگه ىشتوش هه ر ته وه لى ده كرې هه لوه ستى راسته قىنه لى خه لقه كه ده رباره لى ديارده كه روون بكاته وه و خوى نه كاته لايه نىكى دۆست وه يا دوشمنى پرسىاره كه. به نموونه ده لىم مىلله تىك كه له پله يىكى مىژووىدا كارىكى زۆر ناپه سه ندى كرده ياسا، پى ناوى من و تۆ له م رۆزگار و له م هه لكه وه ته مانه وه بكه وىنه سه ر ته ئولى ته وه هه لوه سته بو پهراندنه وه لى مىلله ته كه له توانجى به دواكات.

وا بوه «عه بدايه تى» له سه ره موو دزىوونى كه تىدايه ياساىكى رېز لىنگىراو بوه، له هه ندى حالدا به لاي عه بده كه خۆيه وه، وه ياخود دانىشتوانى هه رىمىكى پان و به رين له لايه ن پاراستنى رووسوورى ئافره ته وه يه كجار بىباك بوون وه ك ته وه لى له كىبى گه شته كه لى «ماركو پۆلو»¹¹¹ ده رباره لى هه ندى شوئى توركستانى چىنپه وه ده بخوئىته وه، وه ياخود ياساى¹¹² Polygamy به لاي هه ندى ئايينه وه ره و بوه و ره و ايشه، هه ندىكى ترىش ياساى كرده كه ده زانين له به رانبه ر ته ودا ياساى¹¹³ Polyandry له هه ندى

¹¹¹ ماركوپۆلو ده لى كوئىلاى خان ئەم نهرىته لى به كرې دانى «ئافره تايه تى» ياساغ كرد، به لام خه لقه كه وه فدى گه و ره پياوى خۆيان نارد كه تكا لى بكن ده رگه لى رزقيان لى نه به ستى. به پى گىرانه وه لى ماركوپۆلو، كوئىلاى خان به و به رى ته حقيره وه تكايه كه لى له سله ماندن و گوتى ئىوه كه هىنده بىده ماربن كه مايه تى و سووكايه تى وه ها بىره زا به خۆتان لايه ق بىين برۆن چاوتان ده رى چى به نامووسى خۆتان ده كه ن بىكه ن. به دوا ئەمه دا ياساكه لى هه لوه شانده وه و ئافره ت به كرې دان له و هه رىمه دا هه لال كرايه وه.

¹¹² زۆرژنه Polygamy - تاكژنه Monogam

¹¹³ زۆرمىرده Polyandry - تاكمىرده Monandry

نەرىتدا برەۋى ھەبۇە و تا ئىستاش پاشماۋەى ھەر ھەيە. ۋەياخود دياردەيىك لە شوئىتىك رىزلىگىراۋ بوە لە شوئىتىكى تردا ھۆى ئابرووچوون بوە.

كە بمانەۋى نمونان بىننەۋە دەتوانىن بەدوايان بکەۋىن و لە ھەموو كات و لە ھەموو جىگەيەك و لە نىۋان ھەموو مىللەتانىشدا بابەتى ۋەھايان لى دەسبزار بکەين كە سەيرمان بىننەۋە لەۋەدا چۆن مروف لە شوئىتىكەۋە بو شوئىتىك و لە كاتىكەۋە بو كاتىك ھىندە لە يەكتر جوداۋاز و دووركەۋتە دەبن.

بىگومان دياردەى «دەرەبەگايەتى» ش يەكىكە لەۋ دياردە كۆمەلايەتيانەى كە عەمەليەتى بەرەۋىپىش چوونى مروف پەيداي كرددون، ھەرۋەك واش بوە بە ھۆى پاشكشەى بزۋوتنەۋەى ميژۋويى لە شوئىتىكدا ۋەيا لە رۆژگارنىكدا پتر لە تەمەنى خۆى ژياۋە. ئەۋەى راستى بى گەلىك لەۋ نەرىت و ياسايانەى كە لەگەل دەرەبەگايەتى لە كۆنەۋە بەيەكەۋە لە كۆمەلدا برەۋيان ھەبۇە و بەلاى ھەندى خاۋەن رايانەۋە ھەموۋيان زادەى يەك پلەى گۆرانى كۆمەلايەتىن، پتر لە دەرەبەگايەتى بەردەوام دەبن و رىزيان دەمىنى بە ھۆى ئەۋەۋە كە ئەۋان لايەنىكى مەعنەۋياتى كە تىياندايە پالپشتيان لى دەكات و خۆراكى ژيانان پى دەدات لە حالىكدا دەرەبەگايەتى پىۋەندىكى ماددى ناحەزى روۋتە و چ سەروكارىكى لەگەل مەعنەۋيات و غەيدا نى، ئەگەرنا زۆر جارن شىخايەتى تەرىقەتى چاۋ لە دنيا ھىندەى دەرەبەگايەتى قورسايى خۆى خستۋتە سەر شانى فەلاح و ھەژارانەۋە بەلام ۋەك دەرەبەگايەتى ناحەز نەبۇە، بە پىچەۋانە ئەۋ بەرى رىزى لىنراۋە.

لەم نووسىنەدا نمونەيىكى ئەم دياردەيەمان ديت لە مەسەلەكەى شىخ نەبى ماۋىلى كەۋا نەك ھەر بەلاى خەلقەكەى سەردەمى خۆبەۋە رىز لىگىراۋ بوۋ بەلكوۋ سەرەراى رىز لى گرتن، بە ئەرك و مەسەرفى خۆيان قورسايى داخۋازيەكانيان ھەلدەگرت و يەخەى حەقپەرسىت و دلسۆزىكى ۋەك حاجى قادرىشيان بو دەگرت.

سرنجىك لە شۆرشى فرەنسە بگرە دەبىنى كەنشتەش ۋەك كۆنتەكان خاۋەن زەۋى بوۋ بەلام بە ھۆى خەرمانى پىرۆزىي «غەيب» بەدەۋرەۋە ھىندەى كۆنتەكان دووچارى ھىرشى شۆرش نەبوۋ، دواترىش كە كپە و ھەلپەى شۆرش بەسەرچوۋ كۆنتابەتى و

دەرەبە گایه تی له فرهنسه دا دوابراو بوو به لام که نشته هەر مایه وه بو ریژ و خوشه ویستی
خه لقی فرهنسه.¹¹⁴

ئەم نمونە کۆمەلایه تیانه ی تازه خستمنه بهرچاوی خوینته ره وه، که هه موویان زاده ی میژوو
و واقعن هه رچهند به د و ناپه سه ندیش بن، هه ر یه کیک له وان ناحه ز و نه یاری تایبه تی
خۆی هه یه، واته سه رله بهریان به لای هه موو بیرو رایانه وه له یه ک پله ی نه خوشه ویستییدا
نین. بیگومان پیاویکی ئاییندۆست پتر رق له ئافره ت فرۆشی هه لده گریت تا زه ویداریی که
به لای ئەوه وه چ بی شرعیی تیدا نیه. که چی وا ده زانم رۆشنییریکی خولیا ی پله ی گۆران و
خه باتی چینایه تی و هیزی پینشه و فکری ئەوتۆیی له دل و میشکیدا جیگیر بوو بیت
به لایه وه ئاسانتره عوزری ئابووری بدۆزیته وه بو چاوپۆشیی کردن له پامالبوونی رووسووری
ئافره ت¹¹⁵ تا ئەوه ی دهره بگایه تی به دیارده ییکی کۆمه لایه تی چا و لپۆشرا و حساب بکات.
له وان هه یه یه کیک تریش که ئایینه که ی تاکزنیی ده سه لمینی رقی هه ره گه وره ی له وه بیت
که پیاویک دوو ژنی هه بیت.

ئەم هه لوه سه ته له یه کتر نه چوانه به رانبه ر دیارده کۆمه لایه تیه کان ده خلی مه وزوعیی
بیته ره فانه ی به سه ر چاکه و خراپه ی دیارده کانه وه نیه، چونکه ده شی خاوه نه کانیان که هینده
له یه کتر دوورن هه موویان مرۆفی چاک و نیازپاک بن و هه ریه که یان به وپه ری دل سۆزییه وه

¹¹⁴ له هه ندی نووسینی به حورمه تدا ده خوینته وه چۆن «عبدالناصر» له گه ل «خرۆشچیف» دا به وتووێژ
ده رباره ی مه لاکانی ئیسلام ئەوه ی بو روون کردۆته وه که مه لاکان نه ملکدار بوون و نه هه رگیز لای زۆر و
سته م بوون، ته نانه ت له سه رده می ناپلیونه وه لایه نگیری شۆرش بوون. که نشته ی ئەورووپا زۆر ساماندار
بووه.

¹¹⁵ مه حمود حه سه ن ئیسماعیل له ژێر ناوینشانی «هکذا قالت بغی» ئەم دیفاعه ی له ئافره تی خۆفرۆش
کرده:

ساقنی القوت و ساقتمک الی شهوات

جذبتکم للهوی من شفتی جمرات

هی فی شرعکم الجانی علی صبوات

ازهرت حمرتها من رثتی زفرات

وهی لعن الزاد غنته لدی قیلات

پېرەويى باوهرەكەى خۆى بكات، كه ئەمه واى داوا ده كرد نيازى پاك له سه ر يه ك
باوهرىان كو بكاتوه نه ك تا رادهى دوشمنايه تى له يه كتر جودا بن.

هه لبه ت من ليره دا مه به ستم ئەوه نيه دهره به گايه تى به ديارده يىكى ره وا وه يا چاك دابنيم،
ياخود چاوپوشى له پامال بوونى رووسوورى ئافره ت په سه ند بكم چونكه له م نمايشته دا
مه به ستم ئەوه يه بلېم مروّف له كولانهى نه فسى خويه وه سه يرى چاكه و خراپه ي
ديارده كانى كومه لايه تى ده كات ئيتر ئەو نه فسه يا به سه هوو چوه يا نه چوه، به پى به سه هوو
چوون و نه چوونيشى هه لوه سته كه ي راست ده بى وه يا هه له. ئەگه ر له جياتى مروّفه كان
سه د جيهازى كومپيوته ر بريارى چاك بوون و چاك نه بوونى ديارده كومه لايه تيه كانيان
دابا بىگومان هه ر سه ديان يه ك بريارىان ده دا چونكه ئەوان نه فسيان نيه بىكه ن به ئاوتنه
و جيهانى تيدا بخويننه وه. كومپيوته ر ئەگه ر زانيارى راستى بدرىتى نه به سه هوو ده چى و نه
هيج لايه نگرىش ده كات، به ته واوى به پىچه وانهى مروّف كه له وان يه هه ر دوو عه يى تيدا
كويتته وه.

رؤشنير كه بيه وى له هه لوه ستيكدا بى بتوانى شانازى به راستبوونيه وه بكات، له سه ريه تى
به قه ده ر كومپيوته ر مه وزوعى بىت و خوى له مه يلى دلى خوى بدزىته وه. هه رگىز خو
كردنه سه ربازى عه قيه نايتته عوزرى خو به سه هوو بردن و چاو له راستى پۇشين چونكه
عه قيه دى راست خو به سه هوو بردن قبول ناكات و په كيشى له سه ر چاوپوشى نه كه وتوه.
كه هات و عه قيه له راستى وه ته نگ هات دياره هه له ي تيدا يه. ئەمه ش به ديه يه بىكه
نه سه لماندن هه لناگرىت.

راگرتنى دهره به گايه تى له نىوان ديارده كومه لايه تيه كانى جوراجور كه له گه ل ئەودا ژياون،
يارمه تى سرنجگر ده دا كه وا هه ميشه له چارچيوه ي واقع و هه لكه وتدا سه يرى مه سه له كه
بكات. من له م چه ند ديره ي به راى يه ك دوو ديارده م كرده په راويتز، كه ئەگه ر له گه ل
پرسياره كه دا به ته واوى و تارادهى ره وانده وه ي هه موو تاريكايه ك به ده ورييه وه له گه لى
خهريك بين پىويسته په راويتزى چه شمه نداز لىك بكيشينه وه تاكوو هه موو ئەو ديارده
كومه لايه تيه تيانه بگرىته وه كه وا وه ك ئەو به لاي بىروراى به زاهير نويخوازه وه ناپه سند و
دژى پيشكه وتنى گه لانن بو ئەوه ي هه ر يه ك له وان پشكىكى رق لىبوونه وه وه رگرن نه كا
سه رله به رى رقه كه روو له تاكه ديارده يىك بكات، ئەو ساش دوو كه له به رى گه وره
ده كه وىته ناو نىگاي سرنجده ر. يه كه ميان ئەوه يه به زياده وه دوشمنايه تى به كار دىنيت
له گه ل بابته كه چونكه تاكه دوشمنى مه يدانى سه ير كردن ده بىت، دوه ميان ئەوه يه كه وا

له ديارده كۆمهلايه تيه دراوسىكانى داده برپت و ده كه ويته به تالا ييه وه. ده سزانين دابرانى مهوزوع له واقيعى ميژوويى خوى نااشنا و نامه فهومى ده كات.

من ريگه م نيه بابه تى ده ره به گايه تى كورد، له هه موو روويك و له هه موو لايكه وه، بخه مه بهر تيشكى سه ره له بهرى واقيعى كورد ايه تى و ناوه روكى كۆمه لايه تى كورد هوارى. ته نانه ت ناتوانم له م نووسينه دا ده ره به گايه تى بيه مه وه بو سه رچاوه ي ميژووييه كه شى چونكه باسه كه به گشتى خه ريكيوونيكي سه ره به خو و دريژى گه ره كه. چارم ناچاره له گوشه نيگاي پيوه ندى باسى حاجى قادر به مهوزوعه كه وه، بايى ئه وه ي له تاريكايى «مطلق» ده رچيت و قسه ي راستى پيوه به ند بيت، له سه رى ده روم. له وه به ولاره خوينه رى باسه كه ده بى زيه نى خوى به ميژووى ده ره به گايه تى و به جى گه ي راسته قينه ي له نيوان جغزى ديارده كۆمه لايه تيه كانى ترى به د و نا په سندا بگيريت و تيكراي وردبوونه وه كه شى له عموميائى ميژوو وه رگره تيه وه بو ناو ميژووى ميلله تى كورد ئه وسا به چاويكى كرايه وه سه رى باسى ده ره به گايه تى و خه ريكيوونى ئه م نووسينه پيه وه، بكات.

ئه م ته رزه وردبوونه وه يه ميشكى رو شنبير له چه ندين قورت و ته له ي فكرى رزگار ده كات به وه دا كه رى ده به ستيته وه له وه ي تاكه عاميل بيته ئاكتورى سه ر شانوى ميژووى به دكارى و هه موو به رد باران كردن بو خوى بدزيتيه وه و به شى عاميله كانى ترى لينه دات وه ياخود واقيعى كورد و باره ناخوشه كانى به واقيعى ميلله تى كى تر بگيريت و له حالى كدا ناشى كورد و هيج ميلله تى كى تر وه ك يه ك سه ريان بكرت ئه گه ر ئه ويش له زه رفى وه ك هى كورددا نه ژيا بيت، كه ده زانين زه رفى وه ها ناله بار و پرفه لاهه ت له نيوان ئه و ميلله تانه ي تا ئيستا ماون ره نگه هه ر په يدا نه بى.

ئه گه ر بيين و به خه يال حاجى قادر باويينه بهر تاقي كردنه وه ي بيروباوه ر له ئاست ئه و ديارده كۆمه لايه تيه نه ي له و چه ند ديره ي پيشووتردا هاتنه ناو شريته ي نووسينه وه، گومان نيه له وه دا حاجى بهر له هه موو شتيك دژى ئه و ياسا و نه ريته ده وه ستى كه به رانه ر رووسوورى ئافره ت كه مته ر خه م بيت چونكه ئه و له چه ند مونا سه به دا كوردى به وه هه لدا وه ته وه كه نامووسى ميتردايه تى و ژنايه تيبان ده پاريزن له حالى كدا ميلله تى كى تر، له وانى حاجى به هه لبه ست ده يانشكي نيته وه، تا ئه و راده يه ده ره به ست به «نامووسپاريزى» نه بوون، ته نانه ت به سه راحه ت له دژى «متعه» دواوه كه به لاي هه ندى مه زه هب و نه ريته وه كارى كى ره وايه. ديوانه كه ي بخوينه وه و نموونه ي ئه م بيروباوانه ي حاجى به چاوى خو ت بيينه. من ليره دا تاكه به يتيك به شايه دى ده ره به ست بوونى حاجى به رووسوورى

ثافرهت دههینمه‌وه تاکوو باستر به به‌رچاوی خو‌مانه‌وه بگرین کام ئاکار و ره‌وشت و یاسا له و سه‌رده‌مه‌دا جیی پیوه‌نازین وه‌یا لی‌رازیی نه‌بوون بوه.

کوری غیلمانه کچیان عه‌ینی حوری
نه‌زه‌ربازن وه‌لیکین¹¹⁶ دوربه‌دوری

ده‌ینی لی‌ره‌دا حاجی قادر به جوریکی گهنجی مینینه و نیرینه‌ی کوی له بی‌یه‌رده‌یی دوور ده‌خاته‌وه که توهمه‌ی له نزیکه‌وه سه‌یری یه‌کتر کردنیشیان لی ده‌تکینیته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی که به عه‌یبیکی شهرم هینه‌وه حساب کرابیت. سه‌یر له‌وه‌دایه حاجی قادر که به‌پی قه‌ناعه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه تا ئه‌م راده‌یه ده‌ربه‌ستی رووسووری ثافره‌ت بوه چ ده‌وله‌تپاریزیی خو‌ی تیدا مه‌به‌ست نه‌بوه چونکه هیچ خزمیکی ثافره‌تی وه‌ها نیزیکی نه‌بوه که به شهرع «ده‌ستنویزی لی نه‌شکابی» تاکوو خه‌یال بو ئه‌وه بروا حاجی له هه‌له‌وستیکی شه‌خسیه‌وه نه‌زه‌ر کردنی له نزیکه‌وه‌ی به حه‌رام دانابیت وه‌یا ئه‌م شیعره‌ی ده‌نگ دانه‌وه‌ییکی لاشعووری په‌روش هه‌ل گرتنی دامه‌ن پاکیی ثافره‌تی مه‌حره‌می خو‌ی بیت چونکه دوا‌ی مه‌رگی دایکی خوشکی نه‌بوه، ژنیشی نه‌هیناوه، که ژنی نه‌هیناوه دیاره کچیشی نه‌بوه ئه‌م سیان‌ه‌ش (ژن و کچ و خوشک) نیزیکترین سی ثافره‌تن بو حاجی که چاکه و خراپه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و حساب بکریت.

به‌مه‌دا پتر حالی ده‌بین که وا حاجی له هه‌له‌وسته‌کانی به‌رانبه‌ر «دیاردی کومه‌لایه‌تی» زه‌رفی شه‌خسی خو‌ی تیکه‌ل به‌حسابان نه‌کردوه، چی گوتوه‌تی بیرو‌رای بی پیچ و په‌نای بوه. هه‌ر له‌م لی‌کدانه‌وه‌شه‌وه ده‌گه‌م به‌و باوه‌ره که وا حاجی له ئاست «ده‌ره‌به‌گایه‌تی» یشدا هه‌له‌وستیکی مه‌وزوعی هه‌بوه به‌پی واته‌ی وشه‌ی «موضوعیه» به‌رانبه‌ر ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌و سه‌رده‌مه‌دا. واته له‌و باوه‌ره‌دام که ئه‌گه‌ر حاجی چهند پارچه ئه‌رزیکی که‌وتبایه کیشی ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن له‌لایه‌ن زۆرداریکه‌وه گۆرائیکی گه‌وره به‌سه‌ر هه‌له‌وسته‌که‌یدا نه‌ده‌هات به‌لکوو هه‌ر له‌وه‌نده ده‌وه‌ستا که له‌رپی له‌سه‌رخۆ کردنه‌وه‌وه ده‌سته‌ویه‌خه‌ی ئه‌و زۆرداره بوویایه نه‌ک تازار و زیانی شه‌خسی فه‌لسه‌فه‌ییکی نو‌ی و فره‌وانی به‌رانبه‌ر

¹¹⁶ هه‌ندیک خویته‌ر وشه‌ی «وه‌لیکین» ده‌که‌ن به «وه‌لاکین - ولکن» ی عه‌ره‌یی، له‌مانه‌ تییی موسیقای «باواجی» یش هه‌روه‌های خویته‌دۆته‌وه به‌لام راستی خویته‌دنه‌وه‌ی وه‌هایه وه‌ک نووسومه. له‌ فارسیش هه‌ر به‌م جو‌ره‌یه:

بگفتا من گلی ناچیزه بود
ولیکن مدتی با گل نشستم

زۆردارى و دەرەبەگایەتى بۆ حاجى پىنك ھىنابايە. ھەرچەند لەم راپەمدا بەسەر تاكە بنگەى لىكدانەوھو دەوھستەم چونكە رووى نەدا زەوى لە حاجى داگىر بگىریت و ئاكامەكەى بە چاو بىنن، بەلام روونەدان رىنگەى لىكدانەوھم لى نەستى چونكە ھەموو ژيان و بەسەرھاتى حاجى ئەو بە ئىسپات دەگەنن كە حاجى لە روانگەى سوودى شەخسىيەو سەيرى جىھانى نەكردوھ.

خۆ ئەگەر لە نوقتەى سوودەو بەرەو «ھەلۆھست» رۆيشتبايە دەبوو يەك لەفزی كوردايەتى لە دوو لىوھەو دەرنەيەت و يەك وشەى ناھەزانە لە شىخ نەبى نەگریت و ھەرگىز لە دوورەو مەدحى براگەوران نەكات. كەواتە حەقمە بلىم حاجى ھەر ئەو حاجىيە دەبوو ئەگەر زەويەكانىشى لى داگىر كرابايە ھەرچەند دەشى بىر بۆ ئەو بروات كە ئەگەر لە تەجرەبەى شەخسىيدا رووبەرووى زۆردارىك بوويايە، ھەر لە كۆلانەى تەجرەبەى شەخسىيەو ھىرشىكى بردبايە سەر زۆردارەكە بە شىعر وەيا بە قسە ھەر وەك دىتمان كە لەگەل شىخ نەبىدا دووچارى ئەو ھەرايە بوو كەوتە سەر ئاروو بردنى بە شىوھىيەك بىرمان لەو كەدەو ئايا ئەم دوشمنايەتيە و ناكۆكيە دەخلى بوە يا نەبوە بەسەر ھەلۆھستى حاجى بەرانبەر شەعبەدە.

من كە لىرەدا دەلىم ھەلۆھستى حاجى بەرانبەر دەرەبەگایەتى و زەویدارىي لە رىي تەجرەبەى شەخسىيەو نەدەگۆرا لە زىمندا قسەكەم رىگە خۆش دەكات بۆ ئەوھى كە وا ھەمان بريارىش بدم بەسەر مەسەلەكەى شەعبەدە و شىخايەتي درۆزندا، واتە ئەم قسەيەم نەختىك پىشەستى دەكات لەو كات و بارەى جارى دانەھاتوہ بۆ يەكلا كردنى پرسىارەكەى شەعبەدە و ھەلۆھستى حاجى لە ئاستىدا لە نوقتە نەزەرى دەورى تەجرەبەى شەخسىيە حاجىيەوھ.

بەھەمەحال دەورى تەجرەبەى شەخسىيە لە ھەلۆھستى حاجى قادر بەرانبەر دياردەكانى كۆمەلایەتى چەندىك بووييت يا نەبووييت ناشى خەيالمان بۆ ئەو بروات كە «سوودى شەخسىيە» ش جورىك بووييت لە تەجرەبەى شەخسىيە چونكە بەراستى حاجى قادر حىسابى سوود و زيانى تىكەل بە قەناعەتەكانى نەكردوہ لەمەشدا كرده و گوتهى بەيەكەوہ شاھەدى بىدەمەتەقەى حالن.

ئىستا با دەورى تەجرەبەى شەخسىيە لە ھەلۆھستى حاجى بەرانبەر دەرەبەگ بەلاوہ بننن و بەوھندەى تازە لىي دواين، كە دەزانم باي قەناعەت دەكات، وازى لى بننن تاكوو لە بەر تىشكى واقىعى فرەوانەوہ سەيرى ھەلۆھستەكەى بكەين.

واقیعی فرهوان که تهجر بهی شهخسی لئ دهرهاوئژرا سئ بنگه‌ی بنجیی تیدا ده‌مینتته‌وه، قسه‌که‌شم لی‌ره‌دا له‌گه‌ل «واقیعی فرهوان» ی حاجی قادر نه‌ک هی هه‌موو جیهان، به‌دهوری «دهره‌به‌گایه‌تی» یشه‌وه دیارده‌کانی تری کومه‌لایه‌تی، دهره‌به‌گایه‌تی کوردیش نه‌ک هی میلیله‌تانی تر.

بنگه‌ی یه‌که‌م چه‌ند و چونی دهره‌به‌گایه‌تیه‌که‌خوی له‌و زه‌رف و کاته‌دا که‌تیدا هه‌ل‌ده‌سه‌نگیندرئ. دیاره‌ لی‌ره‌دا کاته‌که‌ئو و ماوه‌یه‌ ده‌گریته‌وه که‌ حاجی قادر تیدا خاوه‌ن فکر و بیرورا و هه‌ل‌وه‌ست بووه و له‌گه‌ل دهره‌به‌گایه‌تی کوردیشدا ژیاوه. له‌م روه‌وه‌ ده‌بی سالانی سه‌ره‌تای ژیانی حاجی له‌ ماوه‌ی عومری دابشکینین چونکه‌ جارئ لئی چاوه‌روان ناکرئ، داواش ناکرئ، هه‌ل‌وه‌ست نیشان بدات. به‌دوا ئه‌مه‌دا ده‌بی جاریکی تریش ئه‌و سالانه‌ له‌ حیسابه‌که‌ دهره‌باوئین که‌ حاجی له‌ ئه‌سته‌مبۆلی به‌سه‌ر بردوه‌ چونکه‌ پیوه‌ندیی راسته‌وخوی به‌دهره‌به‌گایه‌تی کورده‌وه‌ نه‌ماوه‌ (له‌گه‌ل هه‌چ جوړه‌ دهره‌به‌گایه‌تی تریشدا پیوه‌ندیی نه‌بوه‌ تا‌کوو حیساییکی خه‌یالی ئه‌و پیوه‌ندییه‌ بگپینه‌وه‌ بو‌ ناو حیسایی هه‌ل‌وه‌سته‌که‌).

به‌و پییه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌لمینین حاجی له‌ 1240 ی کۆچی هاتبیتته‌ دنیا و له‌ 1281 یش به‌ره‌و ئه‌سته‌مبۆل رۆشتیبی ده‌مینتته‌وه‌ 20 سالی‌ک که‌ بیکه‌ین به‌ ئاوئنه‌ و تارمایی دهره‌به‌گایه‌تی پیدا تیپه‌رئینین و هه‌ل‌وه‌ستی حاجی لی‌هه‌ل‌ینجین. هه‌ل‌وه‌ستی حاجی به‌رانبه‌ر دهره‌به‌گایه‌تی له‌و سالانه‌ی که‌ له‌ ئه‌سته‌مبۆلی به‌سه‌ر بردوه‌ ده‌خړتته‌ به‌ر تیشکی دوو بنگه‌که‌ی تره‌وه‌ که‌ له‌ کوردستان و له‌ تورکیاش کاریگه‌ر بوون.

من دریزه‌ی قسه‌م له‌ باره‌ی بنگه‌ی یه‌که‌می واقیعی فره‌وانه‌وه‌ ده‌خه‌مه‌ دوای لی‌بوونه‌وه‌ له‌ باسی دوو بنگه‌که‌ی تر که‌ خیرا پیناندا تیده‌په‌رم چونکه‌ بنگه‌ی یه‌که‌م هه‌م خوی بابته‌ی ئه‌سلی نووسینه‌که‌یه‌ هه‌م هی تابه‌تی کوردیشه‌، دوو بنگه‌که‌ی تر نه‌ تابه‌تی کوردن و نه‌ به‌ ئه‌سلیش بابته‌ی نووسینن هه‌رچه‌ند بنگه‌ی واقیعی فره‌وانیش بن.

بنگه‌ی دوهم هه‌ل‌که‌وتی دهره‌به‌گایه‌تییه‌ له‌ جغزی ئابین و یاسادا.

ئه‌وه‌ی راستی بی به‌نیسه‌ت حاجی قادره‌وه‌ ئابین پتر جیی بایه‌خ پندان بوه‌ چونکه‌ جیی قه‌ناعه‌ت و باوه‌ره‌یتانی بوه‌، به‌ پینچه‌وانه‌ی یاسا که‌وا تا راده‌یتیک به‌لای دینداره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ جیی گومان لئ کردن بوه‌ چونکه‌ به‌ کوته‌کی ده‌ستی حکومه‌ت زانراوه‌. زۆر جارانش حوکمی یاسا له‌گه‌ل راسته‌ حوکمی ئابین جووت نه‌رؤییشه‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ جاریکی تریش له‌به‌ر چاوی دینداراندا ناحه‌زی کردوه‌.

من نامەوئ لێرەدا بیلزوم بە دوا لیکۆلینەووەی باری «یاسا و دەرەبەگایەتی» ی سەردەمی عوسمانلیی بکەوم کە دەزانم تین و تاوئکی بەرچاوی بۆ دڵ و دەروونی حاجی نەهیناوە بە بەلگە ی ئەو کە سەردەمی عوسمانلیی دوشمناوەتی دەرەبەگایەتیان نەکردووە بە ئامانج تا کوو بکەوینە سەر باری لیکدانەووەی ئاکامی ئەو دوشمناوەتیە لە بیرورای حاجی قادردا وەیا خەریک بین هاندان و تیژ کردنی غەزەبی حاجی قادر دژی دەرەبەگ لەو یاسایانەدا دەرەخەین. بە پالپشتی کردنی ئەم بۆچوونەم دەلیم وەزعی عەشیرەتی شتیکی سەلمینراو بوە تەنانەت لەم عیراقە ی خۆماندا تا سالانی دوا ی شۆرشێ تەممووز «نظام دعاوی العشائر» پێرەوی دەرەبەگرا و مەحکەمە ی بۆ دادەندرا. (سەیر لەو دەدا یە من بۆ خۆم کە شارنشین بووم و وەزیفە ی حاکمایە تیم دیتبوو، بووشبووم بە نائیب کەچی لە حوکمی ئەم نێزامە ی عەشائیری رزگار نەبووم و بە پێی ماددەکانی جاریکیان پێش شۆرشێ تەممووز حەبس کرام).

من نامەوئ بلیم یاسای دەوری عوسمانلییەکان بۆ خزمەتی عەشیرەت و دەرەبەگ دادەندرا چونکە ئەمە نە راستە و نە دەشبوو راست بێ. حکومەتی مەرکەزی عوسمانلی مەبەستی ھەرە گەورە ی خۆپاراستن بوە و ھەرگیز نەبووێستووە دەرەبەگ بکات بە ھاو بەشی حوکم، بە تاییەتی دەرەبەگی کورد کە ھەر بە جارێ رێی ھاو بەشی حوکمی لێ بەستراو، ھەر نەختیک دواتریش تووشی باس کردنی ئەم لایەنە دەبینەو.

کورتە ی قسە لە بارە ی «یاسا و دەرەبەگایەتی» ی زمانی عوسمانلی ئەو یە کەوا ھەرگیز تەئسیریکی ھاندەرانی نەبوە بە نێسبەت دڵ و دەروون و بیرورای حاجی قادرو.

دەمینیئەووە تین و تاوی بریارەکانی شەرعیەت. قسە لە ھەلۆەستی ئاین بەرانبەر دەرەبەگایەتی و سەرما یەداری و داد و ستەم و چینیەکان و رەگەزەکان و دینەکانی غەیری ئیسلام و دیاردەکانی کۆمەلایەتی عەرەب و غەیری عەرەب و چەندین مەسەلە ی تر کە لە جغزی حوکمی ئایندان دەریاییکی بێ کنار و بێ قەرارە و صەد کەشتی نووسەرانی تیدا غەرق دەبیت. من لێرەدا نە لزوم دەبینم نە مەودا دەبینم بۆ چوونە ناو ئەو دەرەبەگایەو، بەلام چونکە بیدەنگی تەواو لە ئیمکاندا نیە ئەو نە دەلیم فکەرە ی «داد» لە ئیسلامدا لەسەر بناغە ی «چینایەتی» ھەلنەستاو تا کوو بێین لە جیاتی حاجی قادر بە دەرەنگە کاتەو دەرەبەگایەتی زەویداری بخەینە بەر تیشکی ئاینەووە و بزانی ئاخۆ دەبی خۆشبووێستری وەیاخود رقی لێھەلبگی.

بێگومان ئیسلام دەوڵەمەندیکی نوێژکەری خۆشتر دەوئ لە ھەزاریکی نوێژنە کەر بەلام گومان لەو ھەشدا نیە کە پتر لەسەر ھەزار دەکاتەو تا دەوڵەمەند ھەرچەند لەسەر

کردنه و هه که له نوقته ی «دژایه تیی دهوله مهنده» هه سه ری هه لنه داوه چونکه ئیسلام سه ربه چین بوون و سه ربه ره گه ز بوونی نه کردوه به تاوان. له هه مان کاتیشدا ئه مه ی له خو ی نه کردوه به ئامانج دهوله مهنده و زه ویدار و ده ربه گ هه تا قافی قیامت ده بی ئیمتیازه که یان هه ر بمینی چونکه مه علوومه سوودی گشتی به پی کات و بار له چدا بیت ئیسلام ئه وه به یاسا داده نیت و له ری مه ده ئی وه ک «استحسان» و «المصالح المرسله» وه چی پیویست بی له گورینی باری قانونی «سوودی تایبه تی و گشتی» ئه وه ده کات و له میژوودا کردوه تی.

کورت ه یکی یه کجار کورته ی قسه ئه وه یه، حاجی قادر له راگه یاننده کانی ئایینه وه به ره و دوشمنایه تی زه ویدار و ده ربه گ و سه ره ک عه شیره ت و ده وله مهنده نه چوه چونکه له نیوان راسته شه قامه کانی ئه و مه زه ه بانه ی که له ئایینیان هه لیتجاوه هیچیان به ره و «چینایه تی» نه رویشتون و هه مویان فکری دادیان داوه ته وه به ره فتاری «تاک» که له بهر تیشکی فه رمانه کانی شه ریعت را بگیری ت. خو ئه گه ر ئیمه ئه و قسه ساده یه سه لمینین که ده لی یاسا بو سوودی چینی ده سه لاتدار داده ندریت ده بی چاوه نوربین مه زه ه به کانی ئیسلام پشتگیری له ده وله مهنده و ده ربه گ بکه ن چونکه ئه وان بهر له هه زار سال ده سه لاتدار بوون، که مه علوومه ئیسلام ئه وه نده ی له ئیمکاندا بوو بیت خه ریکی پاراستنی مافی هه زار و بیده سه لات بوه. ته نانه ت ئایه تی قورئان له شویتینکدا گله یی له پیغه مبه ر (د) ده کات که گو یی له کویریکی هه زار نه گرتوه و رووی و تووویژی له کو مه لیک خاوه ن وه جاهه ت کرده «بسم الله الرحمن الرحيم. عبس وتولى. ان جاءه الاعمى. وما يدريك لعله يزكى. او يذكر فتنعه الذكري. اما من استغنى. فانت له تصدى. وما عليك الا يزكى. واما من جاءك يسعى. وهو يخشى. فانت عنه تلهي».

من له م باسه ی سه ر به لایه نی دینه وه ته نها ئه وه نده م مه به سه روون بیته وه ئایا له شه ریعتدا هیچی وه ها هه یه خاوه ن بیرو راینیکی مسلماننی صه د سال پیش ئیمرو راسته وخو بخاته سه ر دوشمنایه تیی یه کیک له و تا قمه کو مه لایه تییا نه ی به زاراوه ی نو ی پی ده گو ترئ «چین»؟ به راستی ئه م هه وله له منه وه وه ک «تحصیل حاصل» وایه چونکه ئه گه ر شتیکی وه ها هه بوویا یه حاجی قادر، بهر له ئه ویش صه دان له زاناکانی ئاین به پی فه رمانی شه ریعت دوشمنایه تیی ئه و چینه یان ده گرته بهر هه ر وه ک له نووسینی هه مویان فه رمانی «جهاد» لی کو لراوه ته وه و به دریزی هه موو لایه نیکی روون کراوه ته وه، ته نانه ت ده سه که وته که شی به پی بریاری ئایه ته کانی سه ر به «جهاد» هه نه خشه ی دابه ش کردنی کیشراوه، بیگومان شه ریعتی ئیسلام یاسای بیکه له به ری داناوه بو هه موو ئه و شتانه ی که

به‌لای ئه‌وه‌وه چاکن یا خراپن. یه کیک له رۆشنبیرانی سهرده‌می نوێ بتوانی دهریا دهریای کتیبی شهریه‌ت بخوینیته‌وه که به‌وپه‌ری وردی و به‌رینی و قوولییه‌وه له هه‌موو سه‌روه‌ریکی ئاده‌میزاد دواوه له‌و لایه‌نانه‌وه که به‌پیتی باوه‌ری ئیسلام جیتی خۆیه‌تی یاسای بۆ دابندرئ، سه‌ری له‌وه‌دا سوڤده‌مینی که ئەم هه‌موو وردیه‌کاریه‌یه چۆن کراوه و له‌ کوی ئەم هه‌موو لیکدانه‌وه و به‌راورد کردنه و ده‌ستووراته و لیکۆلینه‌وه و هه‌لینجانه و پالۆتته هه‌لقوولیوه که له‌ته‌ک ئه‌ودا کهم کاری عه‌ق‌لی و قانونی ئەم سهرده‌مه خۆی ده‌نویتی.

بیگومان له سه‌رتاسه‌ری شهریه‌تی ئیسلام به هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی یاسا دانانیه‌وه، وه‌ک قورئان و حه‌دیس و قیاس و ئیجماع... تاکه یه‌ک ریچکۆله به‌ده‌ست ناکه‌وئ بیریته‌وه بۆ فکریه‌ی چینایه‌تی تاکوو به‌ ئومید بین له شهریه‌ته‌وه مامۆستاییک په‌یدا بیت دوشمنایه‌تی دهره‌به‌گ فیری حاجی قادر بکات. که ئەمه ده‌لیم دوو خالی یه‌کجار گرنگم هه‌ر له‌ بیره ده‌بی روونی بکه‌مه‌وه نه‌وه‌ک ته‌فسیری خراپ و ناحه‌زانه له‌ قسه‌کانم بدریته‌وه:

خالی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه، وسکوت بوونی شهریه‌تی ئیسلام له‌ فکریه‌ی چینایه‌تی به‌ هیچ جوړیک ئه‌وه راناگه‌یه‌نی که ئیسلام له‌ ده‌ستدریژی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و دهره‌به‌گ و ده‌وله‌مه‌ندان وسکت بوه، به‌ پیچه‌وانه‌وه له هه‌موو ئه‌و رۆژگارانه‌دا که شهریه‌تی ئیسلام به‌ راستی و دروستی له‌ کاردا بوه هه‌میشه‌کات دادگه‌ی ئیسلام به‌ یه‌ک چاو سه‌یری گه‌وره و گچکه و هه‌زار و ده‌وله‌مه‌ند و پاشا و گه‌دای کردوه ته‌نانه‌ت یه‌کیکی وه‌ک «جبله بن الایهم» که له‌ ئیسلامه‌تی هه‌لگه‌رایه‌وه له‌وه‌وه بوو که نه‌یتوانی مه‌به‌دئی یه‌کسانی و بیغه‌رقیی نیوان مه‌ردم ته‌حه‌مول بکات وه‌ک که خه‌لیفه‌ی دوهم «عمر ابن الخطاب» پیره‌وی شهریه‌تی ده‌کرد.

به‌راستی ئه‌و داده و یه‌کسانییه‌ی له‌ سیبه‌ری شهریه‌تی ئیسلامدا به‌ کاره‌ینراوه له‌ رووی فه‌رق نه‌بوونی نیوان هه‌زار و ده‌وله‌مه‌نده‌وه له‌ هیچ رژیمیکی ئەم رۆژگاره‌ چ ئه‌وانه‌ی پێیان ده‌لین لیه‌رال چ ئه‌وانه‌ی پێیان ده‌لین پرۆلیتاریی به‌دی ناکریت، ئیمکانی به‌دی کردنیسی نیه. من ئەمه باوه‌رمه و به‌ سه‌راحه‌ت ده‌ریده‌برم هه‌رچه‌ند مه‌وداشم نیه لیره‌دا به‌ ئیسپاتی بگه‌یه‌نم، به‌لام ری ئه‌وه‌م هه‌یه شتیک بخرمه سه‌ر قسه‌کانم به‌وه‌دا که بلیم ئیسلامه‌تی به‌وه‌نده رانه‌وه‌ستاه دادی مه‌زلۆم له‌ زالم وه‌رگریت تا راده‌ی ته‌سلیم کردنی قاتل به‌ده‌ستی خوینتگری کوژراو، چونکه جگه له‌ سزای دنیایی سزای قیامه‌تیشی نیشان خه‌لق داوه که به‌لای ئه‌هلی ئیمانیه‌وه ئه‌ویان قورستره. هه‌لبه‌ت نابی بگوتی ئەم سزایه‌ بایه‌خی نیه له‌ رووی ئه‌وه‌وه رژیمه دنیاییه‌کان باوه‌ریان به‌ قیامه‌ت نه‌هیناوه. چونکه هه‌ر بیروباوه‌ره به‌پیتی قه‌ناعه‌تی خۆی، نه‌ک هی غه‌یری خۆی، سزا و پاداش داده‌نی ئه‌و خه‌لقه‌ی پیره‌ویی

بيروباوهره كەش دەكەن بايەخ بەو سزا و پاداشە دەدەن، نەك سزا و پاداشى عەقیدەيىكى
تر بەلایانەووە راست نیه. بە نموونە دەلیم یەكێك لەو گۆرانپانەى لە بیروهری سالانەى
شۆرشى 23 ی یۆلیەى میسر، سالى 1964 بڵاوبۆووە ئەم دێرە شیعەرەى خوارەووەى بە توانج
دادەنا لە زەمینەى شکاندەنەووەى ئەو كەسەى پەرۆشى بۆ سۆشیاڵیزم نەبوویاى:

يا خاين المسؤولية!

يا عديم الاشتراكية!

مسلمان بە رادەى گەورەيى سزای قیامەتى دیار کراو بۆ گوناھێك، خۆى لەو گوناھە دوور
دەخاتەو.

خالى دوهم ئەووە، نەبوونی بنگەى چىنايەتى لە شەریعەتى ئىسلامدا ئەو راناکەيەنى كە بە
دریژايى زەمان نابى بنگەى چىنايەتى لە ياسا و پێرەودا تىبخويتندريتەووە چونكە ديارە
مەبەسى دەستوورەتى شەریعەت چاکەى ميللەتە، ئيتەر دەشى ھەرەك لە سەرەتای
ئىسلامەتیدا «... اليتامى والمساكين وابن السبيل..» پشكى تايبەتیی خۆيان ھەبوو لە
دەسكەوتى غەزا، بى ئەووەى ھىچ ئەركىيان خرايتتە سەر شان لە برى ئەو پشكە. دەشى
ياسا دەرچى بە چاکەى عەمەلە وەيا فەلاح وەيا بەرە و تاقمى جۆرجۆرى ترى كۆمەل كە
سوودى گشتى داخووزى بكات. ئەم ھەلاواردنەى چىن و بەرە و تاقمى جۆرجۆرى كۆمەل
بە دانانى ياسا و نىزامى تايبەتى بۆيان، لە سەرانسەرى جىھانى ئەمرۆكەدا دياردەيىكى
بەرچاو، چ رەخنەشى لى ناگيرىت ئەگەر بە خۆرايى فەرق و جودايى لە نىوانياندا نەكرىت
وہيا يەكىيان لەسەر حىسابى ئەوانى تر نەبوژتيرتەووە. بىگومان نەھيلان وەيا كەم
کردنەووەى تەفاوت لە نىوان دەسكەوتى تاكاندا لە نەزەر ئىسلامدا نەك ھەر رەوايە بەلكوو
واجبىشە. وا دەزانم ئەوئەندە نووسینە بەس بى بۆ روون كردنەووەى مەبەس.

بنگەى سىيەم، خويتندنەووەى ئەو بيروباوهر و نەزەريە نوپانەيە كە لە شەریعەت و ياساكاندا
ناديترين و واقيعى كۆمەلايەتیی ناوخويش جارى بەوئەلەدى نەھيتاؤن. بۆ ئىسپات كردنى
لايەنى باخەبەر بوون و نەبوونی حاجى قادر لە نەزەريە نوپانەى سەر بە كۆمەلايەتى و
ئابوورى و راميارى و ھونەر و ئەدەب كە لە صەدەى نۆزدەمدا شۆرشيان بەرپا دەكرد لە
ئەورووپادا چ بەلگەيىكى بەرھەست و رۆشنامان لە بەردەستدا نيە بيكەين بە يەكلاخەرى
پرسيارەكە و كۆتاييھىنى دەمەتەقە. مەبەسيش لە بەلگەى بەرھەست و رۆشن سەرچاوہى
دەماو دەم و نووسينى بى شوبھەيە ياخود نا. ئەووەى بتوانين بيكەين بە شايد و بەلگە بۆ
وہرام دانەووەى پرسيارەكە ھەلبەستەكانى خۆيەتى كە لە واتاكانيانەووە تيشكى پاشخان
(خلفية) سەقافەتى حاجى دەدەنەووە. وا دەزانم ھەلبەستەكانى حاجى لەم رەووە ھيندە

ئاشكرا و بى قۇرت و پىچ و پەنان كە ئىتر بەبەريانەوۋە نىبە تەئويلان ھەلبىگرن مەگەر ۋەك تەئويلەكانى «ابن الرومى» كە دەلېن جاريئىكان بەبەر دوكانىكدا تىپەرى ھەردوو دەرابەكانى كرابوونەوۋە، دەنكە خورمايەكيشى ديت لەسەر رىنگاكەى كەوتبوو، ئەويش دەستبەجى بە رىيى خۇيدا گەرايەوۋە كە لىيان پرسى ئەم گەرانەوۋە كوتوپرەت لە چى بوو؟ گوتى دوو دەرابەكە ۋەك شكلى «لا» بوون دەنكە خورماكەش ۋەك «تمر» واتە، بە ھەردوكانى بوونە «لاتمر» منىش بۆيە گەرامەوۋە.

صەراحتەكانى حاجى قادر لەوانە نىن رىيى بىدەن خەيالان بۆ واتا و مەبەس و پاشخانى نەيىنى و نەپەنى بروات كە لەويۇە شتى داپۇشراو ئاشكرا كەين. لە لايەنى دۆزىنەوۋە شتى نەيىنىوۋە، ئەم صەراحتەتەنى تەنھا بۆ دۆزىنەوۋە نەيىنىكانى نەفسى خۇي، واتە سەرچاۋەى ھىز و گەورەيى شەخسىيەتى حاجى، دەست دەدەن كە ئەگەر بۆ قوولايى ھەرە خوارى ھەندىك لە بەيتەكانى سەرەژىر نەبىنەوۋە ناتوانىن حەقىقەتى حاجى قادر تىپىگەين. كە ئەمەش باسكە جارى نۆرەى نەھاتوۋە ئەوۋەندەش گىرنگە ئەگەر ئەنجام نەدرى حاجى قادر بە نەناسراوى دەمىننەتەوۋە. لەو بەولاولە گۆشەيىكى تارىك نىبە لە ھەلبەستەكانى حاجىدا كە بتوانىن لەسەر مەبەستەكانى بەشەر بىين.

ديارە قسەمان لىرەدا لەگەل ئەو ھەلبەستانەيە كە لە حاجى بەجى ماون و بە ئىمە گەيشتون نەك ئەو بەشەى كە سووتىنران و لە ناوچوون چۈنكە ئەم بەشەيان لە ھىچ مەيدانىك و لىكدانەوۋەيىكدا حىسابى بۆ ناكىرئ و لە كەس ناسەلمىندىرئ لەو بەشە سووتاوۋە سىبەرى گومان بخوازىتەوۋە بۆ سەر ئەو ھەلبەستانەى كە نەفۇتاون لەو رۋەوۋە كە تايا چى لە حاجى بەجى ماوۋە بىروراي نىھائى بىت ياخود بىروراي جوداتر و پىشكەوتوتورى ھەبوۋە بەلام سوتاۋە، ئەم نەسەلماندنەش لە سى نوقتەى يەكجار بنجى و بەھىزەوۋە خۇي دەسەپىننەت:

يەكەم، لەوۋەدا كە بىرورايەكانى حاجى سەر بە كۆمەلايەتى و سياسى و قەومايەتى و ئايين و زانست و ئەفسانەوۋە، واتە ھەموو ئەو لايەنانەى كە لەوانەبن دەخلىكانى بەسەر «چىنايەتى» يەوۋە ھەبىت، ئەوۋەندە رەگ داکوتا و يەكتر تصدىقكەر و لەگەل يەكتردا گونجاون رىيى نادەن خەيال بۆ ئەوۋە بروات كە وا رەنگە بە رىكەوت ھەر ئەوۋەندە ھەلبەستانە پارىزراين كە لەگەل يەكتردا رىك دەكەون چۈنكە «رىكەوت» سنورى ھەيە بۆ قىوول كىردنى و ناشى بى بەلگە بىتەوۋە ھۇي گومان كىردن لە راستى واقىيىكى ئاشنا و ئاسايى كە سەير لە بوونىدا نىبە.

دوهم، به‌وه‌دا که نمونوی شیعی پله‌ی هه‌ره‌ دوایی ژبانی حاجی، واته‌ پله‌ی پیری، له‌به‌رده‌ستماندا هه‌یه‌ که ئیتر مه‌واد نه‌هیلێته‌وه‌ بۆ ئیحتیمالی په‌یدا‌بوونی گۆرائیکی گرنگ له‌ سه‌قافه‌تی حاجی قادردا.

سیه‌م، له‌وه‌دا که ئه‌گه‌ر ری هه‌بی له‌ ناوچوونی به‌شیک شیعه‌کانی بیه‌ته‌ هۆی گومان کردن له‌وه‌ی که شیعه‌ پارێزراوه‌کانی نوێنه‌ری بیرورای دوایه‌کی حاجی قادر بن، ده‌بی ریش هه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ ناوچوونه‌که‌ بکریته‌ به‌لگه‌ی ئیحتیمالی بۆ پته‌وتر بوونی بیروراکانی حاجی واته‌ ئه‌گه‌ر شیعه‌ فۆتاوه‌کانی نه‌فۆتابن ئه‌وانیش ئه‌و بیروراپانه‌یان راده‌گه‌یاندا که له‌ شیعه‌ پارێزراوه‌کانی دینه‌ به‌ر چاوه‌. ئه‌وه‌ی راستیش بی ئه‌م ئیحتیماله‌ یه‌ کجار به‌هیزتره‌ له‌وه‌ی تر چونکه‌ چه‌ندین پارچه‌ هه‌لبه‌ستی ریکوینیکی نه‌فه‌س درێژی له‌گه‌ل یه‌ کتردا گونجاو داخوازی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن چی بزروه‌ درێژه‌ کیشانیکی ئه‌مانه‌ بن.

به‌هه‌مه‌ حال لیکدانه‌وه‌ که‌مان په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌ ئاخۆ لیمانی ده‌سه‌لمینن شیعه‌ پارێزراوه‌کان به‌زیاده‌وه‌ پرسیاره‌که‌ به‌لای خۆیدا بشکیننه‌وه‌ چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ له‌ موقاره‌نه‌دا شیعه‌ پارێزراوه‌کان گومانه‌ خه‌یالیه‌که‌ به‌لاوه‌ بنین و شیعه‌ فۆتاوه‌کان له‌ حسابان ده‌رباوین، ئه‌مه‌ش که‌مترین مافی ئه‌و شیعه‌رانه‌یه‌.

وردبوونه‌وه‌ و سه‌رنج گرتنیکی ژیرانه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی تیمان ده‌گه‌یه‌نی، پاشخانی سه‌قافه‌تی حاجی پاشخانیکی ئیسلامی میشک کراوه‌یه‌ که په‌ندی له‌ داهێنان و دۆزینه‌وه‌ زانیستییه‌کانی ئه‌ورووپای سه‌ده‌ی نۆزده‌م وه‌رگرتبیت و باوه‌ری به‌ سوود و دروستبوونیان هه‌تایه‌ت، له‌ حالیکدا ده‌زانیان ژماره‌ییکی زۆری پیاوه‌ ئایینییه‌کانی کورد و غه‌یری کوردیش صینعه‌تی نوێیان به‌ «بدعة» و شتی بی شه‌رعی داده‌نا. هه‌ندیک له‌وان که تا ئیستا نمونویان ماوه‌ دروستکراوی وه‌ک ته‌له‌فۆن و شه‌مه‌نده‌فه‌ر و، دواتریش، رادیۆ و ته‌له‌فزیۆنیان هه‌رام ده‌کرد له‌ خه‌لق.

شیعه‌کانی حاجی هاوارپانه‌ له‌ ئیعباب به‌ هونه‌ر و زانستی ئه‌ورووپا به‌لام ئه‌م ئیعبابه‌ په‌کی له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌ چونکه‌ دروستکراوه‌کان به‌ چاوه‌ ده‌دیترین و ده‌ست لی ده‌درین و شتی فکری نین تاکوو بیخه‌ینه‌ به‌ر تیشکی قه‌ناعه‌ت و دیانه‌تی حاجی قادره‌وه‌ و ره‌وا بوون و نه‌بوونیان بکه‌ین به‌ میقیاس بۆ پله‌ی دوور که‌وتنه‌وه‌ی حاجی له‌ باوه‌ری دینی میژوویی و میراتی. ئیمه‌ که‌ نه‌مانه‌وی ده‌توانین له‌ زۆر روه‌وه‌ سه‌قافه‌تی حاجی به‌ سه‌قافه‌تی نوێی ئه‌ورووپای هه‌لێنجین، به‌لام لزوم نابینم به‌راورد کردنه‌که‌ به‌ خۆرای درێژ بیه‌ته‌وه‌ چونکه‌ تارا‌ده‌ییکه‌ مه‌سه‌له‌که‌ له‌ خۆوه‌ ئاشکرایه‌ لیره‌وه‌ش به‌دواوه‌ به‌ده‌م شی کردنه‌وه‌وه‌ ئاشکراتر ده‌بیت، له‌به‌ر ئه‌مه‌ تا یه‌ک نمونوه‌ ده‌هه‌یتمه‌وه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی به‌رانبه‌ر

دیاردە کۆمەلایەتیه کانی که له صەدهی نۆزدهمدا بابەتی پێوه خەریکبوونی نوێخوازەکانی ئەورووپا بوە. نموونە که بیروپرای حاجی قادرە له ئاست مافیکی گرنگی ئاfrهتدا، ئەویش مافی خۆتندن و رۆشنیرییه. حاجی قادر دەلی:

بۆچی فەرمویەتی رەسولی ئەمین
اطلبوا العلم¹¹⁷ ولو بالصین

نیر و می لەم حەدیسە فەرقی نیە
گەر مەلا نەهی فەرموو دینی نیە

حاجی قادر له کولانە ی تێوەرامانی ئایینهوه سەیری مافی خۆتندن ئاfrهت دەکات نە ک بیروپرای فەیلەسوفە کانی ئەوسای ئەورووپاوه بۆی دەروات، لەوێش بەولایه باسی تری بارەکانی ئاfrهت ناکات لەوانە ی ئەوسا نوێخوازانی ئەورووپا لێی دەدوان، وە ک مافی سیاسی، لەوێش بێدەنگە ئایا چاو بگێریتەوه بە مەسەلە ی مارەبرینی کیژ بە مندالی وەیا مارە کردنی زیاتر له ژنیک وەیا دانانی پشکیکی هاوچوونی پشکی نیرینه بۆ مینە له میراتدا وەیا قبوول کردنی شایەدی ئاfrهت وە ک هی پیاو¹¹⁸ ... که بە شیعەر لیتان بێدەنگە هیچ فەتوای شەرعیسمان له حاجییەوه بی نەگەشتووە بیروپرای ئەومان بۆ روون کاتەوه له بارەیانەوه وە ک که له مەلای گەورەوه فەتوا بەجی ماوه (بەتایهتی مارەبرینی کیژی مندالی و قبوول کردنی شایەدی ئاfrهت...) دەتوانین بە میشکیکی حەسایهوه بریار بدەین لەسەر ئەوه که بێدەنگ بوونی حاجی لەم مەسەلانە دەگەریتەوه بۆ بەرچاو نەبوونی حوکمیکی شەری بیخیلاف که دەست بدات له گەل پەلەپەل و خیرایی شیعەر بێژیدا بە راشکاوی بکریته بنگە ی دەربیرینی رایەکی لاسایی نەکەرەوه. که ئەم حوکمە شەرعییه بیخیلافە ی نەدۆزیووەتەوه له

¹¹⁷ له بەشکی رابردووی ئەم نووسینەدا باسی چۆنیەتی لابرندی لەنگی ئەم دێرە شیعەرە کراوه.

¹¹⁸ باشترین و نوێخوازترین سەرچاوه له مەسەلە ی شایەدی ئاfrهت کتیبەکە ی ماموستا «نظام الدین عبدالحمید» ه که بریتییه له سپارە ی ماجیستیر له 507 لاپەرە بێنکدا بە ناوینشانی «جنایة القتل العمدة فی الشریعة الاسلامیة والقانون الوضعی» و پلە ی «امتياز» ی تیدا وەرگرتووه. له لاپەرە 144 تا لاپەرە 161 ی ئەم کتیبە لەسەر شەهادەتی ئاfrهت دەروات و بیروپرای زانا گەورە کانی ئیسلامی تیدا هیناونهوه وە ک «ابن القیم» و «ابن تیمیة» و «ابن حزم» که هەموویان شایەدی ئاfrهتیان وە ک هی پیاو حیساب کردووه بە پێی ئەو بەلگانە ی له کتیبە کەدا باسیان کراوه. من ئاگاداری هەندێ فەتوای باوکم که شایەدی ئاfrهت وە ک هی پیاو حیساب دەکرد له مەسەلانەدا که بەر ئایەتی «ان تضل احدهما فتذكر احدهما الاخری» ناکهوتتە، هەر ئەمەیشە رایەکە ی «ابن تیمیة».

خۆشی رانه دیتوه وه ک «المجتهد فی المسألة» رایه کی سه ربه خو له سه رچاوه کانی ئیجتهد هه لئینجیت وه یا بکه ویتته سه ر ته رجیحی رایه کی نامه شوور به تایبه تی که جاری ئه م ته رزه پرسیارانه نه بوو بوونه گیروگرفت له پیش ههنگاوی به ره وپیش چوونی کومه لایه تی وه یا مافی نه ته وایه تی کورد په کی له سه ریان که وتبێ به پیچه وانه مه سه له ی «علم» که به لای حاجی قادره وه له و رۆژگاره دا دوو که لینی گه وه ی پر ده کرده وه. یه که م خه باتی قه ومایه تی ده وه له مه مند ده کرد به فکر و به ره هم، دوهم خو دانه پال ده رویشی و ته نبه لی و ته فسانه و کاری بیسوودی ده بوو چانده وه.

ئه م دیاردانه ی فکری «چینایه تی» له هه لبه سه ته کانی حاجی قادردا زور به روونی راده گه یه نی که ئه و نووسینه کانی «مارکس» ی نه خویندۆته وه، چونکه ههروه ک پیره وی کردنیکی بیرو رایه کانی «مارکس» له وه هه لبه ستانه دا پهیدا نیه ههروه ها به گژدا چونه وه ی ئه و بیرو رایه نه شیان تیدا نابێ، واته نه رواله تی ئه ریتی و نه رواله تی نه ریتی دهنگ دانه وه ی بیرو را کان له وه هه لبه ستانه دا هه یه که ئیتر ریگه ی سییه م پهیدا نابیت بو تیخویند نه وه ی ئیحتیمالان. که ئه مه ده لیم هه ر له بهر چاومه له وانه یه بگوتری ئیحتیمالی سییه م ئه وه یه حاجی نووسینه کانی خویند بیتته وه به لام له هه لبه ستدا به چاک و خراب ئیشاره ی بو نه کرد بن، خو ته گه ر که سیش ئه م قسه یه ی به بیردا نه یه ت وا لیره دا بو خو م هینامه ناو نووسینه وه.

به راستی ئه م ئیحتیماله وه ک نه بی وایه، چونکه مومکین نیه حاجی قادر نووسینی وه ها پر جورته ت بخوینتته وه و هه یچ حیسابینی به هه یچ لایه کدا بو نه کات، با له وه هه ر بگه رین که وا نووسینه کانی «مارکس» له ولاتی عوسمانلی و به زمانیکی حاجی قادر تییبگات جاری به شیوه ییکی قانونی بلا و نه کرابوونه وه تا کوو حاجی و مرو فی وه ک ئه و ده ستیان پینان بگات، خو ناشی فکرمان بو ئه وه بروا که حاجی له ری پی په خشی نه یینی «نشرة سرية» وه نووسینی ئه وتو بی خویند بیتته وه. له وه سه رده مانه دا که حاجی له ئه سه ته مبولی به سه رده برد ئه و نووسینه ده خویند رانه وه که له ری پی چا په وه بلا وده کرانه وه، چاپیش به فرمان و رالی بوونی حکومه ت نه بوو یایه نه ده کرا. له و رۆژگاره دا هه رچی نووسینیکی بینی شو رش وه یا رامیاریکی به جورته ت وه یا ئیلحادی لی هاتبا یه بهر یاساغ کردن ده که ت و بلا و نه ده بووه، ته نانه ت نووسینی مه لا تازاد بییره کانیش یاساغ ده کرا که هه مووی ئابین و با وه ری پاک و تازاد بوون. حاجی قادر نه ک هه ر مه رحه با ی له نووسینی مولجیدانه نه کرده، بگه ر گالته ی به هه ندی زمانی میلله تی غهیری مسلمانیش کرده که وا بوه له لایه ن نووسه ری ئه م سه رده مه له حاجی به عه یب گیرا وه.

خولاسه چەندىكى بمانەوى خەرىك بىن پاشخانىكى سەقافەتى سەر بە شۆرش و سەر بە ئىلحادى ئەورووپاى سەدەى نۆزدەم وەيا پىشوتەر لە ھەلبەستەكانى حاجى قادردا بدۆزىنەو ھەستمان لە ھىچ پىنچكىن گىر نايىت، ھەر ئەمەيشە كە وا لەگەل نەبوونى فكرەى «چىنايەتى» لە ھەلبەستەكاندا رىك دەكەوئت.

شتىكى ئاشكرايە فكرەى «چىنايەتى» لە شىعەرى شاعىرەكانى دواى حاجى قادرىش زۆر بە درەنگەو سەرى ھەلدا. بەرلەو ھى بزووتنەو ھى راميارى سەر بە چىنايەتى لە نىو كورداندا پەيداىت نەمبىستو ھىچ شاعىرىكى كورد دەنگى يەكىن لە چىنەكانى بەتايىبەتى بەرز كەردىتەو، كە لە شىعدا «چىنايەتى» بەدى نەكراو لە پەخشانىش ھەر نەدىتراو، خو ئەو ھى راستى بى ئەگەر شاعىرىك وەيا نووسەرىك لە نىوان دەيان شاعىران و نووسەراندا بە ھوى سەقافەتىكى تايىبەتەو كە بوى رىك كەوتو فكرەى چىنايەتىشى بەكارھىتايىت ھەر ئىسپاتى ئەو دەكات كە مومكىنە مرؤف لە سەقافەتى دەروە سوودمەند بىت ھەرەك دەزانىن حاجى قادر لە دەرووبەرى نوئ و پىشكەوتووى ئەستەمبۇلدا گەيشت بە فكرەى «قەومايەتى».

لەو حالدا تاكە نمونەى فكرى پىشكەتو دەبىتە زەنگى رەسەنى خەبەردار كەردنەو ھى مىللەتىك كە نمونەكە لە دەرووبەرى خوۆلاتىيدا فكرەكەى وەرگرتىبى نەك لە مامۆستاي بىگانە و دەرووبەرى دەروەو ھى بە ديارى ھىتايىت كە ئەوسا لە نىوان مىللەتەكەيدا دەنگ ناداتەو، واش دەبى بەسەر لىوى خاوەنەكەيەو وشك دەبى. سەيرى، پەيامەكانى حاجى قادر كە وتووتىرئ لەگەل پۆرگى بەخۇنازىنى ناو ھەناوى مىللەتەكەشى بوو نەيتوانى لەو سەردەمە ناكاملەدا كار بكاتە سەر دل و مىشكىان و چەندىن سال دواى مەرگى خۇشى ھەر كپ مايەو.

ديار نەدانى فكرەى چىنايەتى لە شىعەرى شاعىرانى كورد كە چەندىن سال پاش حاجى قادر ھاتن دياردەيىكى گشتىيە شىعەرى ھەموو شاعىرەكانى كورد دەگرىتەو، چ ئەوانەى لە گوشە نىگاي رومانسىيەو بە «بووكەشوو شە» ى كوردايەتايان ھەلگوتو، وەك زۆربەى شاعىرە قەومىيەكان. چ ئەوانەى بىروباو ھى كوردايەتايان لەسەر بنگەى كۆمەلايەتەو ھەلستاندو وەك مەلاى گەورە كە خوئ درىژە كىشانەو ھى بەرەوپىش چووى شەخسىەتى حاجى قادەر و لە شىعەرى ھەردوو باندا زۆر گوشەنىگاي سەربە كۆمەلايەتى و گوزەران و بارى ژيان و واقع يەكجار ئاشكرايە وەك لەم يەك دوو نمونە بچكۆلەى ھەردوو بان دەردەكەوئت:

حاجی دهلی:

بهلی وایه له ئەلزەمی ئەشیا
ئەوولا خواردنه دوهم سووکنا

سییەمین سەتری عەورەتە ئینجا
مەشغەلە ی لالە الا الله

دیسان دهلی:

تۆ وەرە فیری فەن بە چیتە لەو
گاوری هیندوو وەیانە جوو

لازمە خول بخۆی وەکو بەرداش
هەمو قەرینیک دەگۆرئ ئەمری مەعاش

تەمبەلیی کاری حیز و بی خیرە
دەستی ماندوو لەسەر زگی تیرە

ئەمەش نموونەییکی تر لە شیعری کۆمەلایەتی حاجی:

کە دەیگوت پیرم و من دەستگیرم
لە لام وابوو لەبەر جەهل و جەوانی

کە پیر بوم تیگەییشتەم دەستی گرتەم
لە کەسب و کار و تەحصیلی مەعانی
بهلی شیخ قطبە ئەمما قطبی تاشە
بە ئاو و نیعمەتی خەلقە گەرانی

ئەمانەش نەمۇنەكانى شىئەرى مەلای گەورەن:

بۇ خۇتان سەئى بىكەن نانىكو بىتەدەستى

ئىنسانى مەئدە خالى ناو زىگى راناوئەستى

شىئە ئەفەندى بترسە سا لە خوا

مىللەتى قوربەسەر چ خالى نەما

ھەر كەسى مالى خوى ھەبەى تۆ كىرد

عاقىبەت خۇل بەسەر لە برسان مرد

رەھمەكت قەت نە كىرد بە مندالى

خەبەرىكت نە بوو لە ئەحوالى

ژنە كەى دەربەدەر بوو چەند سالان

تاكوو فۇتا لە رۆخى رەشمالان

تۆ بەھەشتت فرۆشتت بە بستى عارد

ئەو ئەوا رۆحى دا بە مستى ئارد

بە خۆت ئەحوالى لادى چاك دەزانى

يە كى جوتيار يە كىكى بەرخەوانە

فلان ئاودىرە ئەويان عارد دەكىلى

شوانە ئەم ئەوى تریان سەپانە

خەرىكى كاروبار و جوت و شۇنە

لە فىلى فىلكەران نا شارەزانە

بە زىگى تىر بە دوو زگان برسى

ھىچ لە چاكە و خراپە ناپرسى

دەبىنى لەم نمونانەدا بەيتى وەھا ھەبە بە جۆرىك خۆى لە بارى كۆمەلايەتى و بەرژەوھەندى ژيان نيزىك دەخاتەو ھەر دەلىي ئىستا شەرىكى نيوان «خوئىمژ و خوئىمژراو» ھەلدايسىتت، بەلام لە سنوورى كۆمەلايەتى ساكار و راستەرى ئايىنى پاكى بى «ھويە» ى چىنايەتيدا دەمىنئەو. رەنگە ئەم نمونەيەى خوارەو لە شىعرى مەلاى گەورە نيزىكتىن ھەلبەستى يەكەم سىيەمى ئەم صەدەيە بيت لە فكرەى «چىنايەتى» شىعرەكەش وەرام دانەوھەيىكى ئەو كەسانەيە داوايان لە مەلاى گەورە كرد فتوايىك دەرچوئىتت بۆ ئەوھى ھەيوانىكى ئاڭاكان و سەرۆكەكان لە خاوەن مەرانى دەستىن بە زەكاتى شەرىكى حساب بكرى:

زەكاتى مەر و بزن بۆ ظالمەكانى مەزن
مەلاش دەستى خۆى گەزن سەيرى ئەوئ سەيرانى

زەكات لە بۆ رەئيسان يا بۆ دەستەى ئىبليسان
مەلاش بمرئ لە برسان سەيرى ئەوئ سەيرانى

بەراستى و بىگومان ھەموو شىعرى كوردى بەر لە پەيدا بوونى حيزبە «چىنپەرورە» ھەكان لە كوردستاندا لە گۆشە نىڭاى دادپەوھەرى و فەرمانى ئايىنى پاكەو بەرەو بەرھەلستى كردنى كارى بەدەو ەروئىشتون، ئەوئىش دياردەيىكە پتر لە شىعرى چەند شاعىرىكى «واقىعى بەپىي سەردەم» ى وەك حاجى قادر بەدى دەكرىت، تەننەت شاعىرىكى وەك گۆران دوو سىيەكى تەمەنى شاعىرىيەتى خۆى رابوارد بەر لەوھى دەم لە «چىنايەتى» بدات، ياخود «دلدار» كە خەلقى مەلبەندى حاجى قادرە و سالانى دوايى تەمەنى بەزورى لە بەغدا و كۆلجى حقوقدا رابوارد، نەكەوتە سەر رارەوى فكرەى چىنايەتى تاكوو بوو بە محامى ئەوئىش لە سالى 1945، پىشتەر سەرلەبەرى شىعرە سىياسىيەكانى خزمى دوور و نيزىكى سروودى «ئەى رەقىب» بوون و خۆيشى ئەندامىكى چالاكى پارتى «ھىوا» بوو.

ئەمە راستى حالى شاعىرەكانە ھەرچەند ھەولئى بىوچان دەدرىت بۆ ئىسپات كردنى پىچەوانەى واقىعەكە، ھەولەكەش ھەندى جارن ژىرانە و گەلى جارىش يەكجار ساكارانەيە، وەك ئەوھى كە خۆم لە نووسىنى ناو گۆڤارەكانى دواى سالى 1971 دىتومە شىعرى ئاخەليوھى عومرى دلدار، كە سالى 1946 دەگرىتەو، كراوتە بەلگەى بوونى خەباتى چىنايەتى لاي فەلاحى كورد بەر لە ھەزاران سالەو، نووسىنى ژىرانەش ھەبە تەئولى دوورەدەست و پىسپۆرانە وىستويەتى فكرەى چىنايەتى لە شىعرە كۆنەكانى گۆران ھەلئىجىت كە ئەگەر ھەر كەسىك ئەو تەرزە تەئويلانە بكاتە رارەوى لىكۆلئىنەو دەتوانى لە فىلمە كارتۆنيەكانى رووسىيى بروا بە دىندارى و جادوو و ئەفسانە و دەرەبەگايەتىي رەوا و

دادپهروهر له رېي صهراحه تيشه وه هه لگريته وه نه ک ته ئويل به لام دياره راستيه زله کاني سوڤتستان به و چند فيلمه کارتونييه ناسرپته وه هه ر وه ک چينايه تيش به ته ئويلي دووره دست ناخريته هه لبه سته کونه کاني «گوران» ه وه. به لي، وا ده بي له حاله تيکي تايه تيدا خاوه ن بيرو را په رده ي کينايه و ته ورييه به ده وري قسه کانيه وه ده گريته وه به لام ئه م حاله ته شتيک نيه هه لبه ستي کوردي خوي تيدا دوزيبته وه چونکه کام صهراحه ته ئه وه به کارهينراوه له مهيداني شيعري سياسيدا، نه ک به درهنگ کاته وه به لکوو له و روزه وه که فکره سياسيه که تيدا به وه له د هاتوه¹¹⁹.

هاتني قسه ي هه زاردوست وه يا سته م نه ويست له هه لبه ست و نووسيندا خوي له خويدا نايته به لگه ي بووني فکره ي «چينايه تي» لاي خاوه نه که ي چونکه به زه يي بو هه ژار و رق هه ل گرتن له سته مکار ميراتيکي هه زاران ساله ي مرؤفه، ته نانه ت له و سه رده مانه دا که کوشتني عه يدش ره و بوو شيعر و گوته ي دادپهروهرانه هه ر هه بوون و به پي سهرده مه که يان راستيشيان ده کرد به لام هه رگيز «چينايه تي» يان لي نافامريته وه.

بو ئه وه ي لايه ني چينايه تي له قسه ي هه زاردوستدا بيته فه لسه فه ييکي کومه لايه تي سه ر به چيني هه ژار و چه وسينرانه وه، ده بي له و قسه يه دا داويکي پتوه ندي به رزه وه ندي گشتي و هاوکوي نيوان هه زاران دژي خويتمژ و سته مکاران پاله په ستوي هه موو چينه که بدات به ره و ئامانچيک ده نا قسه که ده بيته دانگدانه وه ييکي عه فويي هه ستي دادپهروهر يي که راسته وخو مه يلي ساکاري خاوه نه که ي به لاي هه ژار و سته م ليکراودا ده شکينته وه.

سرنج له قسه زور مه شووره نرخداره جوانمه ردانه که ي خه ليفه ي دوهم «عمر بن الخطاب» بگره که گوته «كيف استعبدتم الناس وقد ولدتهم أمهاتهم احرارا»!! چند به صهراحه ت و به شپوه ييکي دليرانه و دلگه رمانه دژي به نديايه تيه، له گه ل ئه مه شدا که س ناتواني بلي قسه که له هه ستيکي «چينايه تي» به وه هه لستاوه چونکه زور ئاشکرايه ئه م قسه يه و گه ليک ئاکار و کرداري تري خه ليفه عومه ر به ره و پيشبردني فکره و بنگه ي دادپهروهر يي

¹¹⁹ «بيستوحه و سال» ه که ي فايق بيکه س ده هينمه وه يادي خوينه ر. هه ر له بيريشمه له سالاني دواي 1925 که له پله ي سه ره تايي خويندندا بووم و مه ليک فه يسه لي يه که م مه ليک بوو، ئيمه ي قوناي ريزمان ده به ست و ئه م نه شيدمه مان به ده نگی بلند و به ئه هنگ ده خوینده وه:

شيخ مه محمود مه ليکي کوردستان
جه نگاهه ر يي کورد بوو به داستان

ئىسلامەتتە يەنە چارچىۋەي كۆمەلەيە تىيى ئەوساي بەرەو گۆراندا، ۋەك كە دىت و لە سالى قاتوقرىيدا فەرمانى دەست برىنى¹²⁰ دز دەۋەستىنىت ھەرچەند لە قورئاندا ئەو فەرمانە بە صەرىحى ئايەت فەرموراۋە.

بىنگومان ھەلۋەست و بىروراكانى «أبو ذر الغفارى» كە دادخوۋازى ئەوسايان لىۋەتەنگ دەھات، ئەوانىش ھەر زادەي دەروونىكى دلسۆزى ھەزاردۆستى ستەمنەۋىستىن كە پشت ئەستور بى بە فەلسەفەي قورئان و ھەدىسە، لە گورى تازەداھاتناندا، واتە لە رۋوبەروۋبوۋنى دوو چىنى بەيەكتر دوشمنەۋە، ئەو بىرورايانە زەنەيان نەكردۋە چونكە «أبو ذر» ھەرگىز لەۋ باۋەرەدا نەبۋە كە ياسا و دەستوورائى قورئان بۇ سوۋدى لايەنىك و زەرەرى لايەنىكى تر سازدراۋن كە دەزانىن، ابو ذرىش دەيزانى، پەيامى ئىسلام بۇ ھەموو مرۇفە نەك بەرە و تاقمىك. تاكە شتىك ھەبوۋىي لە نەزەر ئىسلامدا مرۇفەي كە يەكىكى تر بە تەۋاۋىي جوداكاتەۋە تەنھا «ايمان» بۋە، بە دوا ئىمانىشدا پلەي خواروژوور بەپىي «تقوى» بۇ تاكان ديار دەكرا بەپىي ئايەتى «إن أكرمكم عند الله أتقاكم».

ئىمە چەندىكى خۇمان قوۋل بىكەينەۋە بۇ بىنج و بناۋانى فەلسەفەي ئىسلام بە نيازى ۋەدەست ھىنانى بىنگەيىكى فەكرى كە يەكىكى ئازادىخوۋازى ۋەك حاجى قادر بەرەو خۇدانەپال «چىن» ببات دەستمان بە شتىك ناگات جگە لە فەكرەي «داد»ى ئىسلامى. مەعلومىشمان كەرد و بە ھەموو لىكدانەۋەيىكى كورت و درىژىش مەعلوم دەكرى، كە داد لە ئىسلامدا بە رەنگ و زمان و چىن و نژاد و باب و باپىر و شتى ئەۋتۋۋە نەبەستراۋە، لەبەر ئەمە چەندىكى خەرىك بىن لە لايەنى ئىسلامەتى حاجى قادرەۋە فەكرەي «چىنايەتى» لە ھەلەستەكانىي حاجى بدۆزىنەۋە ھەر بە دەۋرى خۇماندا دەسوۋرىنەۋە بۇ ئەۋ سەرشارەي كە لە سەرتاۋە لىي كەۋتىنە بزۋوتنەۋەۋە، ئەۋىش سەرشارى ئىمان و ئەۋ مەفھومانەيە كە لەۋۋە ۋەردەگىرىن.

من كە خويتەر ماندوۋ دەكەم بەۋ گەشتە دوور و درىژانەي ھەر جەرە لە كوتانەۋەي باسەكاندا پىي دەكەم، دەمەۋى لە ئاست پىرسىارەكانى ناۋ باسەكەدا ۋەرامى ۋەھاي بەدەستەۋە بدەم كە بەپىي قەناعەتى خۇم بايى ئىسپات كەردنى بىرورايەكانم بكات كە دەزانم زۇر جاران بىروراي پەرەۋەسەندوۋ بە ھەلە دەردەچۈتتىت، لەمەشدا رىي تىدەچى

¹²⁰ لە لاپەرە 81 ى كىتەبەكەي «چەپكىك لە گۆلزارى نالى» بە سەھوۋ نووسراۋە «حد»ى دزىەتتى 80 دارە كە راستىيەكەي ئەمە ھەددى سەرخۇشىيە.

زۆر لایەنان لە خۆی بە دەنگ بێنیت¹²¹. بە تەماشای نیم رۆژە ک لە رۆژان بکەومە سەر وەرەم دانەوێی رەخنە و ئیعتیرازان مەگەر هەر بە جاری چارم ناچار بیت. لەبەر ئەمە پێویستە لە پێشەوێ چۆ بە بەلگەی راستبوونی بیروراکانی خۆم بزانی ئەو بئووسم تا کوو لە دوا رۆژدا لە جیاتی من وەرەم رەخنە گر بەتەو، خو ئەگەر رەخنە کەش هەلە منی دۆزبۆو ئەو ساش رەخنە کە لە شیوەییکی وەها بەهێزدا دەبیت کە بێتە راستکەرەوێ بیرورایەکی درێژە پێدراو و بەلگە بۆ هینرایەو نە ک یەکیکی قوت و قرتا و کە بە درۆخستەوێ نایتە بەهێزبوون وەیا راستبوونی رەخنە کە.

ئێستا دەگەریمەوێ بۆ بنگە یە کەمی ئەو سنی بنگە یە کە گوتم واقعی فرەوان پێک دیتن بە بنسبەت حاجی قادر لە ئاست دەربەگایەتی کورددا، ئەویش «چەند و چۆنی دەربەگایەتیە کە یە لەو زەرف و کاتەدا کە تێیدا هەلەسەنگیندریت» دیارە زەرف و کاتە کەش هە سەر دەمی حاجی قادرە چونکە ئێمە هەلەستی ئەو دەنرخینین، نە ک هە کوردیکی ئەم سەر دەمە.

لەوێ تا ئێستا گوتمانە تارادەییکی ئەو زەرف و کات و هەلەستی حاجی و شاعیرەکانی کوردی دوا ئەویش روون کراوەتەو، رەنگە بەلای هەندی خۆتندەواری بەپەلەوێ چۆ لێرە بە پێشەوێ گوترا و شیکراوەیەو بای مەبەست بکات وەیا لێشی زیاد بیت بەلام بەلای خۆمەوێ چۆ ماوەتەوێ لە باسە کە هە ئەو نە پشگۆی بخریت چونکە وە ک پێبە پێ دەردە کەوێت لیکدانەوێ و راستییکی لێرە بەدواوێ دیتە ناو نووسینەوێ ئەوێ نە بنجین بە نێسبەت باسە کە و بە نێسبەت واقعیشەوێ کە ئەگەر خۆمی لێ بدزمەوێ بەشیکی گەرەوێ هیزی نووسینە کە تی دەچی کەوا رەنگە بە تیچوونی کە لەبەری هەموارتر و ئاسانتریش دەست ئەو رەخنە گەر بکەوێت کە بیەوێ لە هەموو حال و باریکدا هەر رەخنە گر بیت، خۆ ئەگەر ئەم تێبینییەش لە بەیندا نەبێ نووسین تا کوو بێ کەموکەسر بیت نرخی پتر دەبیت پتریش لە قەناعەتی خۆتەر نزیکی دەبیتەو.

ئەم بێدەنگ بوونە ئەدیب و شاعیر و مەلاکانی کورد لە براگەرەوێ و سەردار عەشیرەت و خاوەن زەوی و ئەوانە ی پێیان دەلێن دەربەگ بەدریژایی عومری شیعەر و ئەدەب و مەلایەتی کورد بەر لە پەیدا بوونی ریکخراوی سیاسی سەر بە چینایەتی، دیار دەبێکی ریکەوت نە، لە ئەنجامی پلانگێری و پیاو خراپی و بە کرێگێراویش نە، دیار بێکی لەلاو.

¹²¹ ئەم پێش بینیە کە لە سالی 1972- دا کراوە وێ وێ بەلگە ی راست بوونی پەیدا دەبیت. لە پێشەویی ئەم بەرگەدا وەرەمی رەخنە ییکم داووەتەو کە بەلامەوێ بەحورمەت بوو، سالی بۆبوونەوێ رەخنە کەش جینی گومان لێ کردن نەبوو.

ھینراوی داگیر کەر و ئیمپریالیزم و چەوسینەرەوانیش نیه، ئەنجامی چاوسوور کردنەو و ھەرەشە لی کردن و تۆقاندنیش نیه چونکە هیچ یەکیک لەو ھۆیانە کە وا من لە خەیاڵەو دەیانخوازمەو ھەبایی ئەو ناکەن بۆ ماوەی سەدان سال، ھەزاران مەلا و شاعیر و ئەدیبی کورد بیدەنگ بکەن لە حالیکدا ھی وەھایان تیدا ھەلکەوتو ھەرچی ترس و تەماعی دنیا ھەبایی زەرەبیک کاری لە ویزدان و بیرورا و ھەلۆستی نە کردو ھەبایی یەکیکیش بیهوی گومان لەم قسەبەم بکات با ئەو بە بیر خۆیدا بەھینیتەو کە وا رەنگە لە نیوان ئەو شۆرشیگێرانی خۆی دەبانناسیت جوامیری و ھەبایی سەری بۆ ترس و تەماع دانەواندبیت ھەرچەند ترس و تەماعە کەش گەلیک لەو زیاتر بووبیت کە لەسەردەمی ئیبونادەمدا بە کاردەھینران بۆ بیدەنگ کردن.

خۆ خەریک کردن بە دوا دۆزینەو ھۆی نامەئلووف و تۆژالدار بۆ تەفسیری ئەم بیدەنگ بوونە بەردەوام و گشتیبەیی خاوەن بیرونی کورد لە ئاست براگەر و سەرەک عەشیرەت و زەویداراندا دوور کەوتنەو ھەبایی ناواقیعی و بیلزوم و بیسوودیشە لە ھەلکەوتی میژوویی و کۆمەلایەتی و بیداوایستی بەرژەو ھەبایی گۆرەران و بەیە کەو ژیان و بریاری نەریت و داب و دەستووری کوردەواری کە لە کۆنەو ھەبایی تافگە بە لێژگە رۆژگادا ھاتۆتە خوارەو ھەبایی ئەو ھەبایی فراژیوونیکە تابووری ھەبایی رامیاری ھەبایی زانستی نوێ ھەبایی تیکەل بوونی چاوکرایەو ھەبایی گەل جیھاندا ھەبایی گۆرانی باری کەسەبەت ھەبایی ھەبایی ھەبایی «بیر و بریار» ی مرۆف دەگۆرین پێشی تافگە کە ھەبایی گرتبیت و بە رووکاریکی تریدا شکاندبیتەو و کەندەریکی نوێی لە زەمینە ی دل و دەروون و مێشک و ویزدان و قەناعەتی کۆمەلدا کردبیتە خورگە «ھەلۆست» ی میژوویی نەبوو.

کوردەواری بیک کە ھەبایی ئەو تۆی بە واقیعی کوردستانی سەدە ی نۆزدەم نە کردبیت لە گەل واقیعی سالی 1500، مەگەر ھەبایی گۆرانی داگیر کەر و جۆری ویران کردن و چەندوچۆنی کوشتن و برین و لە قورنیشتن، ئا ئەم کوردەوارییە لە کۆیە ئیلھامی ھەلگەرەنەو ھەبایی چارەنووسی خۆی وەرگرت و بریاری گۆرینی واقیعی بخوازیتەو؟ لە کام ھەبایی بەرەو پێش چوون و بەرژەو ھەبایی گۆران و دەورەبەر ھەبایی بوون و تەنگوچەلەمە رەوینەو ھەبایی پشست لە رابردو ھەبایی کە و حازرە رەشترە کە بکات بەرەو تافەرۆز کردنی براگەرەران و سەرۆک عەشیرەتان و خاوەن تەکیە و خانەقایان و توجاران و مالداران؟ کوردیک کە ئەگەر لە خەزینە ی ئیلھاماتی غەیبەو ھەبایی ھەبایی پەک کەوتن لەسەر گۆرانی کۆمەلایەتی، کەوتە سەر خولبای ریشە ھەباییشانی «خوینمژ» ی خۆمالی و یەکیکیش لە خوینمژان بەرھەلستی لی نە کرد، کە ئەمە ی کرد رووبەرۆوی خوینمژیکە یی رەحمتی درندەتری بەھیزتری بینگانە بوو تۆ بلی ئەم کوردە چ جۆرە پێوانە و کیشانە ی ستەم و داد

و سوود و زهره و لهسه ر خو کردنهوه و واقع گۆرین و کاری ئەوتۆیی له بهردهستدا بوو
بیت تاكوو ئیمه لهم سهردهمهدا بهراشكاوی چهپله ریزانی خه یالی بو ئه وه لهمه تانه ی به رپا
بکه ین که نهیده توانی بیانات وه یا بیران لیبکاته وه!

هه له بهت لیره دا مه به سی من راگرتنی فکری خوینته ری کورده به رانه به به واقیعه بیفیلله که ی
که کورد خۆی تیدا دیوه ته وه به ره له وه ی فکری چینایه تی به ناو خه لقا بلاویته وه و له به ر
تیشکی فه لسه فه ییکی نویدا بیر له سوود و زیانی خۆی بکاته وه، دنا که بزانی
شۆرشگیریکی کوردی سالانی دوا ی 1940 رازی بی هاوباده و هاومیزی براگه وه و
«ده ره به گ» ی کورد بیت ده بیته کاریکی غافلانه له ئیمه وه بیین هه لوهستی فه لاح و
کاسب و کومه لانی کورده واری صه دان سال پیش ئیمرو له ئاست ئه و براگه ورا نه و
ده ره به گانه دا به اوینه به ره نیگای ره خنه و لیرازی بوون و لیرازی نه بوونه وه وه یا راستی و
هه له یی پیوه ندیی حاجی قادر به وانه وه هه لسه نگینین و به خو شمان بلین زانستدوست و
نیگافره وان و میژووناس و کومه لایه تبیین و ئینسافکار و رابه ی فکری پیشکه وتوو...

رق هه لستاندنی گه نجی کوردی دل پاک و بیته جره به له رابردوویکی مردووی
به سه رچووی که له ئیمکاندا نه بوه جیگری هه بیت و شۆرشگیریی ئه م سه رده مه ش به
براده رایه تی واقیعیکی وه ک ئه و رازی بوویت به ته وایی وه ک دادانه وه ی په رده ییکی
ره ش و ئه ستوره به سه ر راستیه کانی میژوویی و کومه لایه تیدا که مومکین نه بیت چاوی
رانه اتوی گه نجه کانمان له په رده که تیر بکات و راستیه کانی بینیت ئیتر پیان نه کری
خویان له و رق هه لگرته نابه جیه رزگار بکه ن و بکه ونه سه ر ریبازی چاوبووشی له و
شانه ی رق لیوونه وه هه لئاگرن. ئه وه ی پتریش هوی دلگریه له و رق و بوغزه دا ئه وه یه که
گه نجی کورد پشکی هه ره زوری دو شمنایه تی که و ناحه زیه که ی به رابردووی میله ته که ی
خۆی ده به خشیته نه ک به رابردووی تیکراییی ئاده میزاد چونکه ده زانم نه له خویندنه وه پیدا و
نه له بیستیدا شتی وه های نابریته میشکیه وه ئه وه ندی ئازا و ئازاد بکات که بویری ئه و
له عنه ته ی له رابردووی کوردی ده کات له رابردووی میله تانی تریش بکات له حالیکدا
میله ته ی کورد به قه ده ره قخوراوی و لیقه و ماوی و چاره ره شی و ده سته سه ری و بیکیانی و
بینانی و بی هه موو شتیکی که متر ره وای له عنه ته و پتر موحتاجی ره حمه. شاعیری دوینی و
پیریمان که جاری فیری سه روبن کردنی جیهان نه بوو بوو چه ند به په رۆش و سۆزی راست
و دروست و بیفیللی کوردا یه تی ده یگوت:

قهومی کورد موحتاجی عطفه چونکه مه حوی کرده وه
زلله یی دهستی حه وادیس له ققه یی دونیایی دوون

من ده زانم و تۆش ده زانیت، ئەو شاعیرە که باسی زلله یی دەستی حەوادیس و لەققە یی
 دونیایی دوون دە کات ئەوە نە دە ی کورد بە لاوه مە غدوور و حە قخوراوه ج پێی ناوی زلله و
 لەققە کان خورد بکاتە وه و دەست و قاچی زلله وه شین و شە قووشینان نیشانه بکات و
 رومەت و پستی میلله تی کورد بە ئامانجی شەق و زلله نیشان بدات و بلی ئەمەتە
 شە خسی شەق و زلله وه شین و ئەمەتەش شوینە ئاوساوه کانی لەشی کورد. ئەم شاعیرە، بە
 پێچه وانە ی رِقه ل گرتنی خویندە وارێکی نە ویاوی کورد لە رابردووی کورد، هەموو رقی
 خۆی داوه تە وه بە دنیای دەر وه ی کورد و هەموو پەرۆشیشی بو کورده بی ئە وه لە رپی
 تە ئویلانە وه جیگۆرکی بە رق و پەرۆشی خۆی بکات. من هەر چه ند بە سە ند ناکە م بوغز
 هە ل گرتن بیته خووی مرۆف، بە لام که هەر هات و بوغز بوو بە مله وه چاکتر ئە وه یه روو
 لە شتیک بکات که رە وای بوغز لی هە ل گرتن بیت نە ک رینگە هە ل بکات بە ره و بی
 ئامانجی.

دەر بە گایە تی و براگە و رایە تی و سەرۆک عە شیرە تایە تی و ساماندار ی و هەموو بنگە ییکی
 هیژ و دە سە لات لە رابردووە بیدە سە لاتە کە ی کورد دا دە بی لە بەر تیشکی چە ند راستییکی بی
 دە مە تە قە دا سە یریان بکریت و پێی بناسری تە وه، ئیتر بە پنی ئە و ناسینە وه یه من و تۆش
 وه ک خە لقی سە ر دە می میژوو ی کونی کورد رقیان لی هە لگرین وه یا لینان بیدە نگ بین.
 هەر گیز نالی م خۆشمان بوین هەر چه ند دەریش بکە و ی که لە کوندا خۆ شو یستران مە گەر
 ئە و تاکانە یان که لە گە ل هیژ و سەرۆکایە تیە کە یاندا بە پنی توانای خۆیان چاکە و پیاو ه تیایان
 بوویت.

یە کە م راستی ئە وه یه زه ویداری و ساماندار ی و براگە و رایە تی و سەرۆکایە تی و پیشه وایە تی
 و هەموو پایە ییکی بە رچا و لە کۆ مە لدا نە ک هەر رە وای بوون و بە س، بە لکو و هۆ ی ریزلینان و
 سەر ه ژوو ر چوون و ناو و شو رە تیش بوون، لە مە شدا فەر قیک نیه لە نیوان دویتی و ئە مرۆ که
 چونکە لە م سالی هە زار و نو صە د و حە فتا و دو ه شدا (سالی دەست پی کردنی
 نووسینە کە یه) بە پنی کیشانە و پیاوانە ی ئە م رۆژ گارە هە موو هۆ ییکی هیژ و دە سە لات و قسە
 رۆ یشتن ریزی لی دە گیریت، هەر کە سینکیش بتوانی هە ول دە دات بو و دە ست هینانی
 هەر وه ک صە دان سالی ش پینش ئە مرۆ خە لق هە ولی داوه بناسری ت و دە ولە مە ند بیت و
 ریزی لی بگیری ت.

رابردو و لە چا و ئە م رۆژ گارە مان لە عالە م بە دەر نە بوو تا کوو تی هە لکشان لە پلە ی حورمەت و
 دە سە لات هۆ ی بە خۆ داشکانە وه بوویت وه یا خود لە نە زەر مە ردمدا جیگە ی سەر زە نشت و
 لی بە داوی هە کردن بوویت. سەرۆک نە قابە یه تی وه یا شە هادە ی کولیجی ئە ندازە لە م

سەردەمەدا چەند عەیبە سەرۆکایەتی و «دەرەبە گایەتی» ی صدەدی نۆزدەم و... سییەمیش
هەر هەند.

لە لایەن مەلکایەتیشەووە کە بە زاهیر بنگە ی دەرەبە گایەتی، فەر قیک نەبوە لە نەزەر
خەلقە کە لە نیوان زەویداری و لە نیوان مەلکی ناوشار و پارە و مەر و ئاژەل و باغ و هەرچی
سەرچاوەییکی تری سامان هەیه. مەلکایەتی زەوی لە هەموو رووییکەووە رەوا و شەری و
سەلمینراو بوە و کەس لە کەسی بە عەیب نەگرتوو، بە پیچەوانە مافی زەویداری وە ک
هەموو مافیکی تر پارێزراو و تیکرای خەلق چاویان لێی بوە و حەزیان لێی کردو، تەنانەت
فەلاح چ ئیعتیرازی نەبوە لەو مەلکایەتیە شەریە ی کە بە میرات بوە یە کیک ماییتەووە و یا
بە پارە کرێبیتی و یا لە بری قەرز لە یە کیک تری وەرگرتی با ئەو کەسە ئاغا بووینت و یا
سەرە ک عەشیرەت و یا توجار و یا مەلا و یا شیخ و یا فەلاح...

بەلگە ی ئەم راستییە وە ک بەلگە ی ساردی زستان و گەرمیی هاونە چونکە دیمەنە کە بە
درێزایی میژووی سەرەتا نادیار فەرمانرەوا بوە، تەنانەت فەلاحی کورد لە سەرەتای
بە کارهینانی یاسای تەسویە، کە جاری ریکخراوی شۆرشگیزی سەر بە باوهری چیا یە تی
نە کەوتبوونە چالاکی، خۆی بە شایەدی بی پیچ و پەنا و دوودلی کردن و زمان گرتن
مەلکایەتی دەرەبە گە کە و مەلا کە و شیخە کە و هەموو خاوەن مەلکیکی ساغ دە کردو،
نیزاعیکیش کە دەبوو لە نیوان ئەو کەسانەدا کە داوای مەلکایەتی هەمان پارچە زەویان
دە کرد. وەنیه لەم راستییە شدا سەر پێهاتنیک هەب چونکە ئەمە بوە بریاری شەری و یاسا
و کە لە پۆر و داب و دەستوور و داخوایی بەرژووەندی کۆمەلایە تی.

کاتیک فەلاح بە دەنگ دەهات لە زۆرداریک و ئاگاییک و براگەوهرییک کە دەستی بو
مەلکی فەلاح کە درێژ کردبایە. ئەو ی جیی دلخۆشی و شانازییە لەم مەیدانەدا ئەو یە کە
فەلاحی کورد تا توانیبیتی لەسەر خۆی و مەلکە کە ی کردۆتەو و گەلیک جارن لەم تەرزە
نیزاعەدا خۆی بە کوشت داو و یا زۆرداری کوشتو و یا قبوولی زیللەتە کە ی نە کردو و
ئاواری بوە و یا دەستی شاخی گرتو و بوته قاشقونج.

نیزیکترین نمونە ی بەرچاو و زۆر بە ناوبانگی شەری فەلاحی کورد دژی زۆردار لەو
رۆژانە ی کە جاری ریکخراوی سیاسی سەر بە چینایەتی لە کوردستاندا پیک نەهینراوون
ئەو شەر و نیزاعە بەر دەوامە و بیوچانە بوو کە لە نیوان دانیشتوانی ناوچە ی «دۆلی» ی
هەریمی ماووت و بەرەباییکی میراودە لیاندا روویدا و کۆتاییە کەشی بە سەر کەوتنی
فەلاحە کان هات. برا بچوکیکی ئەو نیزاعە لە دەوری کۆیە شدا قەوما لە نیوان بە شیک لە
فەلاحە کان یە کیک لە دێیە کان ی دەستی کۆیە و خاوەن مەلکیکی کۆییدا کە سەری

كيشايه وه سهر قاچاغ بووني چهنده فلاحيك و سووتاني خهله و خهرمان و چهندين رووداوي ناخوشي تر، كوتاييه كهشي ئه و سهر كهوتنه ي «دؤلي» يان نه بوو به لام ته سليم بوون و سه لماندنيش نه بوو، واته جوړه مه سله تينك له نيوان ههر دوو لاياندا پيكهات. ههر له م شيوه نيزاعه هي ترش له كوي به رپا بوو. سهر له به ريشيان به لگه ي له سهر خو كردنه وه و دهوله تپاريزي فلاحه كاني به دهسته وه دهدا ويرا ي دري و دهستدريزي و ته له كه بازي زوردار. به شيكي ئه م هه رايانه ي ولاتي كوي له شيعري «دلدار» دا دهنگي داوه ته وه، به لام ئه م دهنگدانه وه يه پتوهندي نيه به بزوتنه وه سهر به خو يه كه ي فلاحه كان.

دهست به سه ردا گرتني ملكي خاوه ن ملكي بچووك له لايه ن زورداري كورده وه رووشي دايت ئه و رووداوه ئاسانه نه بوه به پتي خوايشتي زورداره كه و بي چه كمه سه ربي چوو بيته سهر وه يا فلاح به ئاساني و بي له سه رخو كردنه وه سه لمانديتي وه يا هه موو جارن زورداره كه تييدا سهر كه وتوو بي وه يا به رده وام ده سه لاتي ميربي لايه ني زورداره كه ي گرتي. ملك زهوت كردن له لايه ن زورداره وه كاتيگ زور به رچاو بوه كه له كوتايي شه ري نيوان دوو عه شيره تدا يه كيكيان به سه ر ئه وي تر دا زال بوويابه و ملكي لي داگير كردبايه و مالي لي تالان كردبايه. له م ته رزه حاله دا عه شيره ته سهر كه وتوه كه ئه وه ي به وي تر كردوه كه ئه گه ر زير كه وتبايه به خو ي ده كرا وه ياخود ده وله تينكي سهر كه وتوو له گه ل يه كيني ژير كه وتوودا ده يكات. تا ئيستاش چهنده دييه كي مه نگو رايه تي له به ر دهستي ملكداراني مير او ده لي ماوه ته وه كه له شه ريكي چل ساليك پيش ئيستاهه ته چه نكيانه وه ئه گه ر ياساي كشتو كالسازي لي وه رنه گرتي تنه وه. له حالي شه ره عه شيره تدا، كه رووداوي زور درنده و خويتاوي لي كه وتوته وه، زور به ي خه لق له ده ره وه ي شه ره كه دا سه ير كه ر و بيته ره ف بوه، ره نكه زور كه سيش به ژير كه وتوو كه ي گوتيت «حه قه مستي بي!». ئه گه ر كه سيك له لاهه خو ي تيكه ل به هه راكه كرديت ههر ئه وانه بوون كه پنيان ده لين خيره ومه ند و دهستوي سپي و ماقول ئه ويش به نياز ي ئاگر كوژانده وه و مه سله تي له به يندا كردن و كاري ئه وتوي.

خولاسه، ملكايه تي زهوي له سه رده مي حاجي قادر و به ر له و و تا سالاني سه ره تاكاني شو رشي چوارده ي ته مو و زيش مافيني شه ري و قانوني و ناخوي و كومه لايه تي بي ده مه ته فه بوه، له به ر ئه مه له هيچ روويكه وه چاوه روان ناكري پياويكي وه ك حاجي قادر رقي ملكداري رهوا له خه لق هه لگريت، ده مينتته وه كه به چاوي خو ي دييتي دهستدريزي بو ملكي فلاح و خورده ماليك كرايت. ليره دا ئه گه ر بو مان ساغ بووه كه حاجي كاري وه ها نار هوي ديته وه و لي بيده نك بوه ده توانين گله يي ئه و بيده نكيونه ي لي بكه ين،

مه به سيش بیده نگیوونه له هه لیه ستدا، چونکه داوا له حاجی ناکری به دهست و به چه ک و پاره له سه زورلیکراو بکاته وه که ده زانین خاوه ن هیچ شتیک نه بوه له مانه.

من ده توانم پاکانه بو حاجی بکه م له وهدا که کاتیک نه و له ولاتی کویه ی رابواردوه داگیر کردنی ملکی هه ژار رووی نه داوه، نه م لایه نه ش به دریزی له بهرگی یه که می نه م نووسینه دا¹²² روون کراوه ته وه و پی ناوی لیره دا سه رله نووی باسی بکه مه وه، به لام بو نوی کردنه وه ی بیره وه ری دویتی و به ستنه وه ی به نه مرؤ که وه شتیک ی زور بچووک ده هیتمه وه یادی خویته ری کوی.

نوره ئاوی باغه کانی کوی له سه رده می حاجی به کرئاغوه ریکخراوو و هه ر باغه به شه ئاوی خوی بو دیار کرابوو، شیرازه ی کاره که ش به دریزی صه د سالیک که سه رده می حاجی قادریش ده گریته وه چه زورداریک و ئاغاییک تیکی نه دا تا کوو له و سالانه ی دوا پیدا یه کیک به شه ئاوی زیادی بو خوی دابری، خه لقه که له رووی رازی نه بوون به کاره که وه نه و لووله یی که ئاوه که ی له شه له گه ی خاوه ن نوره ئاوان جودا ده کرده وه ناویان لی نا «کونه گوسکه ی نه لموده». خاوه ن باغه کان له م لووله نه لموده یه هه رگیز رازی نه بوون، لیشی بیده نگ نه بوون چونکه زور جارن ده که وتنه مقومقوی شکات کردن، خو نه گه ر شکاتیان کرد بایه که س نه یده توانی ریتان پی بگری و یا چاویان لی سوور کاته وه، به لام وا ده زانم تیبینی ناسیاوی و پیوه ندی به یه که وه ژیان و شتی نه وتوی دهستی گرتن، باسه که شم بوین هیئاوه یادی کویان وه تا کوو نه وانیش وه کوو من له ری راگرتنی ئیستا که به رانه ر سه رده می حاجی قادر نه وه بسه لمینن که حاجی به چاوی خوی نه دیدتوه ده سه لاتنداری کوی ملکی خورده مالیک داگیر بکات، وه کو منیش شایه دی راستی حاله که به خه لقی رابگه یه نن.

نه و پاکانه یی تازه بو حاجی قادرم کرد دهستم ناگه یه نی به و ته جره بانه ی له دیوی کوردستانی ئیران پیناندا تپه ریوه چونکه نازانم زهرفی کومه لایه تی و باری ستم و داد و زه ویداری و فلاحه ت و پاله و ره نجبه ر له و سه رده مانه له و به شه ی کوردستاندا چون بوه، به تایه تی له و شویتانه دا که پیوه ندی نیوان شار و لادی پیوه ندی عه شیره تایه تی بیه یز کردوو و خاوه ن ملکی گه وه ری له نه زه ر فلاحدا ناخوشه و بست کرده چونکه حیسابی نه و

¹²² بگه ریوه بو لاپه ره کانی 228 238 ی بهرگی یه که م. چی ئیستا لیره دا خه ریکی یه کلا کردنیم، هیئانه دی به لینیکه که له کوتایی لاپه ره 239 ی نه و به شه دا دراوه به چی و کاتی له بارت، که ئیره و ئیستا که یه.

شويتانه گه لېك جودايه له حيسابى ئه و عه شيره تانه ي پيوه ندى و گيانى قه بيله ي تپاندا
فهرمانره وا بوه، ههر نه ختيكى تريش باسى ئه مه يان ده كه ين.

به هه مه حال ئه وهى من ليره دا به مه به ستى پاكانه كردن و نه كردنى داده نيم بو حاجى قادر
به دهنگ هاتن و نه هاتنى له رووداوه كانى سته مكارانه ي ئه و دمه نيه چونكه دياره به و
ناكرى لپيان به دهنگ بيت، مه به ست دهنگ نه دانه وهى ئه و زولم و زوره به له شيعره كانيدا
كه به شيويه يكي له عاده ت به دهر رووى دا بيت. هه ليه ت كه نه توانم پاكانه ي بو بكم
ناتوانم گله ييشى لى بكم له و بينده نكيه ي له زولم و زورى براگه و ران دژى فه لاجان به
شيويه يكي گشتى، چونكه نازانم چى ديتوه، تيكراى قسه كانيشم ليره دا به و پيوانه و كيشانه يه
كه له كرده و گوته ي حاجيبه وه به سهر زولم و زورى ئه و سهرده مانه يدا ده هينن چونكه
ئه وسا كه سى تر نه بوو له چشتى و هها به دهنگ بيت كه ئيمه چاوه نوار ده كه ين حاجى لى
به دهنگ به اتبايه.

من ليره دا هه لوه ستى حاجى له ئاست براگه و راندا راده گرم به رانبه ر هه لوه ستى حاجى دژى
شه عبده و شينخايه تىي دروزن، هه ردوانيش راده گرم به رانبه ر گيانى كوردايه تى و
قه و مايه تى لاي حاجى قادر خوى نه ك يه كيكى تر، واته حاجى قادرى ئه م مه يدانه به
حاجى قادرى مه يدانكي تر ده گرم تا بزائم له نيوان هه ردوو و تنه دا چه ند جوداوازي هه يه.
من نه هاتووم حاجى قادر به شاعيريكى وه ك وه فايى وه يا حه ريق وه يا «مصباح الديوان»
بگرم و له به ر تيشكى هه لوه ستى ئه واندا سه يرى هه لوه ستى حاجى بكم له ئاست دهره به گى
كوردستانى ئيرانى به ر له صه د سال. حاجى قادريشم به حاجى قادر نه ده گرت ئه گه ر
هه لوه ستى له مه يدانى دوشمنايه تىي شه عبده دا نه بوويابه و رابه رى فكره ي كوردايه تى
نه بوويابه.

ئه وهى له گه ل حاجيدا ده يكم (زور كه سى تريش بى قوولبوونه وه له مه سه له كه تپيدا
رووبه رووى حاجى دهن) له گه ل شاعيره كانى ترى سالانى 1930 يش هه ر نايكه م چونكه
ئو شاعيرانه ي دواى مه رگى حاجى به چاره گه قهرنيك ده ستيان كرد به خه باتى
كوردپه روه رانه هه رگيز توژينه وه و پرسينه وهى به دهنگ نه هاتن له دهره به گيان لى ناكرى
له و روژانه دا كه وا جارى نه فه لاج خوى چ ده نكيكى ليوه هاتبوو نه ريكخراوى شوڤرشيڤرى
سه ر به چينايه تى و كومه لايه تيش هاتبوونه كوڤرى خه باته وه.

حيسابى من ليره دا له گه ل حاجى قادريكه كه وا له مه يدانى به ره ه لستى كردنى شه عبده دا
يه كه سوارى صه ده ي نوزده م بوه، له مه يدانى فكره ي قه و مايه تيشدا ده يان سال پيش
تيكراى هاونژاد و هاومه سه له كانى خوى كه ووتوته وه. بانگه وازه كانى خويه تى له و مه يداناندا وا

من گویٰ له دهنگدانه و وهیان راده گرم له مهیدانی «دهره به گایه تی» دا که وا رۆشنییرانی ئەم رۆژگارە خەریکن رابردووی سەدان و هەزاران سالی لی بە دەنگ بهینن. هەر ئەم راستییە گرنگانەش ناچارم دەکات بە و پەری وردیپوی و ئینساف و واقیعیەتەو له پرسیاره که بکۆلمه و چونکه ئەگەر وا نه کهم دەبمه ناحەزیکێ بئیفیلی حاجی قادر و کویره واریکی بی پیچ و پەنای میژوووش. بە راستی ئەگەر به وردی و بیتەرەفانە و به چاوی کرایه وە خەریکی ئەم دیاردەیهی دەنگ نەدانەو هی فەلسەفە ی «چینایه تی» له شیعری شاعیره کانی کوردی پینش پەیدا بوونی ریکخراوی سیاسی سەربە چین نەبین، دەبینە پەندی ناو ئەو بهیته فۆلکلۆریه پر خەندەیه «حەیران وەرە له سەری سەفینی، چاوه کی کۆره ئیکی نابینی، دەست لۆ هەناران دەبا هەنجیران دەپچریتی...».

ئیمه دەبی ههلهوستی حاجی قادر بدهینه و به واقیعی تییدا زیاره و بیخهینه نیوان ههلهوستی تیکرای خهلقی سهردهمی خۆیه و، نه و جار له وه بکۆلینه وه ئایا بوچی حاجی له شهعبه ده به دەنگ دیت و له دهره به گایه تی بیدهنگه، نزیکي په نجا سالیس دوای مه رگی خۆی ئەدیپ و شاعیرانی کورد هەر لی بیدهنگن. هەر ئەم پرسیاره شه به جوړیکی تر روو له ئیمه و له حاجیش دەکات له وهدا که وا حاجی خۆی بهر له وهی بکه ویتته سەرباری کوردایه تی و هیشتان کۆیه ی جینه هیشتبوو که وته دژی شهعبه ده و شیخایه تی درۆزن؟ دوا به دوای ئەویشدا، له ویش به پیشه و وه ک مه لای ئیبنو ئادم حه قه رستی تر هه بوون دژی شهعبه ده و ئەفسانه بوهستن و نه شگه ن به فکری جوداوازی بهرژه وهد له چینیکه وه بو چینیک، هی وه هاش هه بوه دژی شهعبه ده بوه و کوردایه تیشی کردوه نه شکه ووتۆته سەر باری لیکدانه و هی چینایه تی.

به هه مه حال ته جره به ی حاجی له و ماوه یه ی که له کوردستانی ئیرانی رابواردوه هه رچیک و هه رچۆنیک بوو بیت له وه دلنیا ی حاجی پهن دی جوداوازی بهرژه وهدی چینایه تی له و ته جره به یه وهر نه گرتوه به به لگه ی دهنگ نەدانەو هی ئەو ته رزه بیر کردنه و له هه لبه سته کانیدا. ئیمه هه رچه ند چۆنایه تی ئەو ته جره به یه نازانین ده توانین تیکراییکی فه رمانی حالوباری ئەو زه رفه له نه فس و ویزدانی حاجی قادردا تیبگه ی که بین ئەم چه ند راستییە به بهرچاوی خۆمانه وه بگرین:

1) حاجی له هه لبه سته نا که ووتۆته دژی براگه وره کانی سهردهمی خۆی، چ هی کوردستانی ئیران چ هی عیراق. باسی براگه وره کانی کوردستانی تورکیا ناکه م چونکه له نیوانیاندا نه ژیاوه، بنه ماله ی به درخانانیش براگه وره یه تی و خاوه ن ملکایه تی خۆیان له بهرچاوی

حاجی قادردا به کارنه هیتاوه چونکه له شارستان، دوور له هه موو کوردستان له گه لیاندا ژیاوه.

- (2) خه لقه که ی سهرده می حاجی قادریش لیان نه بیستراوه چ هه را و هوریا یان دژی براگه و ره و خاوه ن ملک و سه روک عه شیرت و دهره به گان نابیتته وه تا کوو له ری هه لوهستی ئه وانه وه بیده نگیه که ی حاجی عه ییدار بکه یین. ئه وه ی راستیش بی، به لای باوه ری منه وه، له هه موو میژووی ئیسلامدا ته نها بزووتنه وه ییکی «چینایه تی» تیدا دهر که وتیبت شوړشه که ی «بابوکی خوړه می» یه که له سهرده می عه باسیه کان روویدا دژی داگیر کردنی ئه رزی فه لاحتان له لایه ن خاوه ن ده سه لاتی حوکمه وه، ئه و شوړشه تا راده ییک ههستی نه ته وایه تی تیکه ل به ههستی غه در لیکراوی کردوه. به هه مه حال بابوک و شوړشه که ی و سهرده مه که ی له بیری خه لقا نه مابوون تا کوو ههستی به رزه وهندی «چینایه تی» فه لاحتی کوردی صه ده ی نۆزده می ی تیز که نه وه.
- (3) به تیخوتندنه وه ی خاله کانی لیره به دواوهش پتر زهرفی پیوهندی حاجی به براگه و رانه وه خو روون ده کاته وه چونکه براگه و ره به تی هه ر له گوشه نیگای ره و ابوونی زه ویداریه وه سهیری نا کریت، له گه لیک لایه نی تری راستیه کانی کومه لایه تیبه وه تیشکی روون بوونه وه ی بو دیت.

دووم راستی، له نیوان ئه وانه ی پیان ده گوتری «ده ره به گ» سه روک عه شیرته کانی ئه و عه شیرته تانه ی پیوهندی قه بیله ییان تیدا مابووه خاوه ن پایه ییکی تابه تی ریژ و خوشه ویستی بوون له لای ئاپوره ی خه لقی عه شیرته که چونکه شه خسی سه روک عه شیرت به پیی ئه و زهرف و کاته ی که پیوهندی عه شیرته تابه تی پاراستووه نیشانه ی هیژ و ناو و شوړت و حورمه تی عه شیرته که بوه. به راده ی ئازایی و جوامیری و سوارچاکی و بهرچاوی سه روک عه شیرت خه لقی عه شیرته که ریژ لیکیراوه ده بوون و کاریان له پیش دهرؤیشت و له حکومه ت بیترس ده بوون و دهستی عه شیرته دراوسیکانیان لی کوتا ده بوو.

عه شیرت که سه روکی چاکی بوویا یه له دوو ترسی گه و ره رزگار ده بوو. یه کیان ترسی حکومه ت و زهبر و زوری مه فره زه ی پولیس و ره شبگیری ئیجباری و خه رج و باجی مه رانه و شتی ئه وتویی که ئه گه ر پیای عه شیرت له فه قه ره ییکیان دوو چاری ته نگوچه له مه بوویا یه له وانه بوو تیچی وه یا پیمال بی. من له سالانی پیش شوړشی ته موز پیای عه شیرتیم دیتووه تا بللی ئازا بوه به لام که چاوی به پولیس که وتووه وزه ی به رداوه، که لیشم پرسپوه بو و هه لای ده ترسی و هرامی داومه ته وه کاکه! بهرگی گورگی ده به ردا یه...

ترسی دوه میان دستدریژی پیاوخرایان به تایه تی هی دراوسییان. به داخه وه گیانی
عه شیره تگه ریی وا ده کا مالی عه شیره تییک بو عه شیره تیکی تر حه لال بی، که ماله که حه لال
بوو له حالی پیوستدا سهره کهش حه لال ده بی. لهو سالانه دا که رهزا شای په هله وی
عه شیره ته کانی ئیرانی بی چه ک کردن، هه موو ئه وه عه شیره تانه ی نزیکی سنووری عیراق
بوون چ حالیان نه مابوو به دهست دز و جهرده ی عه شیره ته کانی دیوی عیراقه وه که خاوه ن
چه ک بوون و به ئاره زوی دلیان له بیچه کانیان ده دزی و ده کوشت.

ئهمانه رووداوی راستن که راگه یاننده کانیان تا بلپی تاله به لام بنلیو خستنی له تالیان که م
ناکاته وه، داپوشینی شی له باری وه ک ئیستا که ی مندا که خه ریکی ساغ کردنه وه ی هه لوهستی
حاجی قادرم له ئاست دهره به گدا، سهرچاوه بیکی گه وره ی لیکولینه وه و قه ناعه ت هینان
وشک ده کات که سوود به کهس ناگه یه نیئت و باسه کهش رووت ده کاته وه.

سه روک عه شیره تی ئازا و به زیپک پیاوخرایی دوور و نیزیکی له عه شیره ته که ی خو ی
ده ته کانه وه چونکه ده زاندرای سزای ئه و پیاوخرایه ده داته وه که دستدریژی له
عه شیره ته که ی بکات. که م وا ده بی مرو فی عه شیره ت خراپه له گه ل مرو فی عه شیره ته که ی
خو ی بکات، که هه ر هات و خراپه ی ناوخوی روویدا ئه وساش سه روکی به جورئت
چاره سهری رووداوه که ده کات و ری نادا ته شه نه بکات. له مهش بترای سه روکی جوامیر
له ته نگانه دا به که لکی هه موو تاکه کانی عه شیره ته که ی ده هات و له خو شی و ناخوشیدا
هاوبه شی ده کردن.

بی موباله غه سه روکی وه ها هه بوه، که خو م نمونه یانم دیتوه، به لای عه شیره ته که یه وه
هینده ی شیخیکی ته ریه ت به لای مریده کانیه وه خو شه ویست و ریژ لیگیرا و بوه. بلباسه کانی
نیوانی کوپه و رانیه ئه وه نده یان سوارا غای سه روکی عه شیره ته که خو شده ویست له وه
دهرچوو بوو خو شو یستنه که هی ترس و ته ماع بی چونکه لیان ببوه شیوه ئاینیک، ته نانه ت
ئه گه ر له ناچاریدا سویندی درویان به ته لاق و به قورئان خواردبایه هه رگیزا و هه رگیز به
خه یالیاندا نه ده هات سویندی ناراست به سهری سوارا غا بخون، ئه مهش راستییکه تا
ئیستاش خه لقی ئه و ناوه هه ر له بیریا نه و ناوناوه باسی شی ده که ن.

خو شو یستنی دوو لایه نی نیوان سه روک و عه شیره ته که ی، ئه گه ر سه روکه که جوامیر بی،
به هیتر ده بی له خو شو یستنی نیوان خزمان چونکه له وانه یه سهره رای خزمانه تی هه م
به رزه وه ند و هه م روه تی دنیا شی له خو شو یستنه که زیاد کات جگه له وه ی به رچاوی و
براگه وره یه تی و سوارچاکی و پو شته بی و سه خاوه ت و ئه و ته رزه ره وشت و خه سله تانه

چەندىن خەرمانەى گەورەبى و خوشەويستى و، بگرە تەقدىسيش، بە دەورى سەرۋكى جوامىردا دەكىشىت و دەيكات بە قارەمانىكى ناو ئەفسانان.

ئەو قەبىلانەى لە حالى كۆچەرى و رەوئىدىدان¹²³، پترىش لە قەبىلەى نىشتەجى و خاوەن زەوى و كشتوكال بە بنەمالەى سەرۋكايەتتى عەشیرەتەو دەلكىن و سەلامەتى خۇيان و مال و ئازەلىان بەند دەبى بە شەخسىەتى سەرۋكايەتەو. ئەم راستىيە دەبى نرخی پى بدرىت لە هەلسەنگاندىن هەلۆەستى حاجى بەرانبەر دەرەبەگى كورد، چونكە حاجى دەورى نۆ سالىكى تەمەنى هۆشيارى و هەست بە كۆمەلايەتى كرنى لە نيوان و دەور و رۇخى ئەو تەرزە رەوئىد و كۆچەرئە رابواردو و پەندى بەيەكەو زيان و پىئوئىدى سوودى موشتەرەك و پەلەى زيان و جۆرى راپەراندنى كاروبارى عەشرەتايەتى لەو شىئو بەرپۆەچوونەو وەرگرتو كە وا هەر دەلىبى بەرپۆەچونى يەك خىزانە.

گرنگى ئەم راستىيە لەو دەيايە كە گوتم تەجرەبەى حاجى لەگەل دەرەبەگ دەدرىتەو بە بىست سالىكى عومرى، چونكە ماوئى نۆ سال، نيوى ئەو بىست سالانە دەگرىتەو بەو پىئە تەجرەبەى بەشىكى درىژى هەموو قۇناغە كە پەندى هاوچوونى و يەك بەرژەوئىدى و پى فەرقى نيوان دانىشتوانى قەبىلە لە دلى حاجى قادردا جىگىر دەكات كە ئەمەش راستىيەكە لەگەل دەنگ نەدانەوئى فەكرى خەباتى چىنايەتى لە هەلبەستەكانىدا رىك دىت و دەگونجىت پى ئەو كەس خەرىكى گونجاندىان بىت.

سىيەم راستى ئەوئەيە، بەپى داب و دەستوور و نەرىتى رۆژگارى لىرە بە پىشەوئەوئى پىيان دەگوترا براگەورە بە گشتى مافى تەنبى كرن و چاوسوور كرنەوئەيان بەسەر خەلقى دەور و پشتى خۇيانەوئە هەبو. لە بەكارهتئانى ئەو مافەشدا بە زۆرى سوود و چاكەى برا چوكەكان رەچاوكراوئە هەر بۆيەش بوو بەشىكى يەكجار زۆرى كىشە و داواى ملكايەتى وئەيا مىرات وئەيا ژن هەل گرتن وئەيا مالى دىزارى بەسەر گرتنەوئە وئەيا دەستدرىژى لەيەكتر كرن وئەيا مەسەلەى خوین و لەيەكتر كوشتن و چەندىن نىزاع و ناكوكى جۆراوچۆرى تر لای براگەوران چارەسەر دەكران، تەنانت دانىشتوانى شارەكانىش كەمتر رى دادگەى حكومەتئان دەگر تە بەر و دەگەرئەوئە بۆ لای مزگەوت و مەلا. ئەم وەزە تا ئەو سەردەمەى بە بىرىشمان دىت هەر بەردەوام بوو، بگرە ئىستاش پاشماوئەيىكى لە هەندى جىگە و حالدا ماو.

¹²³ لە لاپەرە 342-345 ى بەشى يەكەمى «حاجى قاردى كۆبى» بە پى داخووزى جىگە باسى ئەم پىئوئىدى بەهیزەى ناو زىانى عەشیرەتى، بە تايەتتى هى كۆچەرى، كراو.---

هۆی هه‌ره به‌هیزی ئەم دیاردەیه‌ش بۆ دوو سه‌رچاوه ده‌گه‌رێته‌وه. یه‌که‌میان باوه‌ری خه‌لق به‌چاکتر بوونی بریاره‌کانی شه‌رع و رێک که‌وتن له‌سه‌ر قسه‌ی براگه‌وران به‌پێی داب و ده‌ستوور و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری. دوهمیان که‌م باوه‌ری خه‌لق به‌بوونی داد و چاکه‌ له‌ کاری حکومه‌تییدا.

به‌هه‌مه‌حال، په‌ناهینانی فه‌لاحیک و مه‌ردیکی عه‌شیره‌تی بۆ دادگه‌ وه‌یا پۆلیس وه‌یا کارگیریی حکومه‌تی تا بلیی زه‌حمه‌ت بوه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنانه‌دا چونکه‌ ده‌بی جاره‌ها و رۆژه‌ها ته‌رکی کار و که‌سابه‌ته‌که‌ی بکات و ئە‌رک و مه‌سه‌رفی هاته‌نه‌ شار هه‌لگه‌ریت و شایه‌د بێنی و نازانم چی بکا و هه‌مووشی به‌ ترس و له‌رز و پێه‌ک له‌ پاش و پێه‌ک له‌ پێش، ئە‌وساش له‌وانه‌بووه‌ له‌ کۆتایی هه‌موو بێنه‌ و به‌ره‌ییکدا به‌رتیلکاری کردبیت و مه‌سه‌له‌که‌ی به‌لای ناره‌وادا شکاندبیته‌وه. ده‌بێنن ئە‌مرۆکه‌ش به‌زۆری دانێشتوی ده‌شتوده‌ر له‌ دادگه‌دا شکات لیکراوه‌ نه‌ک شکات کردوو چونکه‌ ئیستاش هاتوچۆی حکومه‌ت بۆ وه‌ده‌سته‌ینانی ئە‌و مافه‌ بچوکانه‌ی فه‌لاحیک بۆی دیته‌ دادگه‌ گه‌لێک به‌ ئە‌رک و مه‌سه‌رفه‌ره‌ له‌ به‌رژه‌وه‌نده‌که‌.

به‌ر له‌ 30-40 سال‌ لایه‌نی پیاو لیکوژراو تازیه‌ی لێ ده‌بوو به‌ دووسێ تازیه‌ که‌ ناچار ده‌کرا ته‌رمی کوزراوه‌که‌ به‌ پشته‌ی ولاغ راگۆزێ بۆ قه‌زا لای دکتۆر تاکوو راپۆری له‌سه‌ر ده‌رچوینی و هۆی مردنه‌که‌ی ساغ بکاته‌وه، ئیتر که‌ پێیان کرابا خه‌به‌ری کوشته‌که‌یان به‌ حکومه‌ت رانه‌ده‌گه‌یان و ته‌رمه‌که‌یان به‌ دزیه‌وه‌ ده‌شارده‌وه. واش ده‌بوو خه‌به‌ره‌که‌ ده‌گه‌ییشه‌وه‌ حکومه‌ت ئیتر دوا‌ی هه‌فته‌ییک یا زیاتر مه‌یته‌که‌یان له‌ قه‌بر ده‌رده‌هینایه‌وه‌ و ده‌یان برد بۆ لای دکتۆر... من به‌ چاوی خۆم دیتومه‌ له‌ دوورایی دوو رۆژ رینگاوه‌ مه‌یتی کوزراویان له‌ قه‌بر ده‌ره‌یناوه‌ته‌وه‌ و به‌ سواری گۆیدرێژ له‌ گه‌ل‌ مال و مندالی کوزراو، به‌ شین و رۆرۆ، له‌ ژێر ترسی قه‌مچی پۆلیس، راپنج دراون بۆ لای دکتۆر... دوا‌ی نۆرینی له‌ لایه‌ن دکتۆره‌که‌وه‌ به‌ هه‌مان وه‌زعی فرمیسکاوی و لێقه‌وماوییه‌وه‌ ته‌رمه‌که‌ براوه‌ته‌وه‌ بۆ گۆره‌که‌ی و سه‌رله‌نوی پێی سپێراوه‌ته‌وه‌. خیزانی لادیی ده‌ست و پێی هه‌موو که‌سیکی ماچ ده‌کرد، پاره‌شی ده‌دا، له‌ وه‌زعی وه‌ها پر سفتوسۆی، به‌ لای خۆیه‌وه‌، بیلزوم به‌ ئە‌رک عه‌زاب و، دیسان به‌لای خۆیه‌وه‌، ئابرووچوون رزگار بکات.

ئهمه‌ نموونه‌ییکي بچووکه‌ له‌ جۆری پێوه‌ندی خه‌لق به‌ ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌. من دلنایم له‌وه‌دا ئە‌گه‌ر یه‌کیک له‌و رۆشنییرانه‌ی ئە‌مرۆ که‌ وا به‌ زۆری له‌عنه‌ت بۆ ده‌ربه‌گ ده‌نێرێ خۆی دووچاری وه‌زعیکی وه‌ک وه‌زعی خیزانه‌ فه‌لاحیه‌که‌ بوویایه‌ ده‌خیل و ئامانی براگه‌وره‌ و شیخ و مه‌لا و مه‌رقه‌دی چاک و پیرانیس ده‌بوو له‌و چه‌که‌ سه‌ریه‌ی

پولیس و دکتور¹²⁴ و راپورتی طبی رزگار بوویابه... نهک ههر لهم باره یه کجار ناخوش و به سفتوسویهدا، به لکوو له گه لیک وه زعی تریشدا خه لق حه زی به وه کردوه له دهره وهی جغزی حکومهت کیشه و گرفتی خوی چاره سهر بکات.

به راستی، لهو سهرده مانهدا که دهستهی حکومهت به لای خه لقه وه جیی باوهر پچ کردن و لی ئەمین بوون نه بوه مزگهوت وهک دادگهی «مدنی» و دیوه خانهی سهرهک عه شیرهت و براگه وره و به ره ی دهسه لاتداریش وهک دادگهی «جزائی» بوه، دیاریشه مزگهوت له شاره کاندای پتر په نای براوهره بهر تا دیوه خانان چونکه دهسه لاتی حکومهتی له شاراندا به شیکی زوری دهسه لاتی براگه ورانی پهک دهیه خست له هه لبرینه وهی ئەو کارانهدا که پیوه نندیان به دادگهی «جزائی» یه وه بوه وهک کوشتن و دزین و سووتاندن... له حالیکدا کاروباری سهر به دادگهی «مدنی حقوقی» له خواهشتی خاوه نه کهیدا بوه ئایا بوی ده چپته دادگه یا مزگهوت وهیا ههر لی بیده نگ ده بیت.

ئهم به سهر راگه یشتنه ی سهرۆک عه شیرهت و براگه وره و دهره به گه کان له ناکۆکی و نیزاعی نیوان خه لقی سهرده می لی ره به پیشه وه، که رابگیریت له ته نیشته خۆدزینه وهی خه لقه که له حکومهت، باشتر تیمان ده گه یه نی بۆچی ئەدیب و شاعیر و مهلا و خوینده واری کورد له خووه بیریان بۆ ئەوه نه رۆیشتوه «گه وریه تی» و «بجوو کایه تی» به راشکاوایی بخه نه ژیر روونا کایی لیکدانه وه ییک، به دیلیکی مومکین و باشتر و باوهر پیکراوتر به دهسته وه بدات و داوای لابردنی ریژی می براگه وره یه تی و دهره به گایه تی بکه ن بۆ چه سپاندنی جینگره که ی.

من لی ره دا قسم له گه ل ئەوه یه که ئەدیبه کان و مهلاکان و شاعیره کان ته نها له نووسین و هه لبه ستدا ناویکی ئەو به دیله و ئالوگۆره بهین نهک له واقیعدا گۆرینه که پیک بهین وهیا به دل هه ولی بۆ بدهن چونکه مه علومه ئەم دهسه لاته نه پهیدا بوو بوو نه ئەگه ر که سیکیش ئەم باره قورسه ی خستبایه سهر شانی خوی بیتوانیبا سهره دهری له کاره که ی بکات چونکه ئەو که سه پتر له حکومهت نارازی بوه تا ئەوه ی له براگه وره کانی کورد نارازی بوو بیت، که حالیش وهها بی، ده بی داوا کردنه که ی له مه به سته مه حدوده که ی به

¹²⁴ گه لیک جار لاسایی کردنه وهی ولاتی پیشکه وتوو له لایه ن ولاتی پاشکه وتوو وه له جیاتی چاکه خراپه ی لی پهیدا ده بیت. له جهنگی دوه مدا که دابهش کردنی خواردمه نی به بیتاقه خه لقی ته وروپای ده ژیاندا، لای ئیمه هه ژاری هه ژارتر کرد و سهرۆکی لیکه وته شی کرده وه به سهرۆکی ته واو.

لاوهنانی براگه‌ورانوه به‌ره بستینیت تا ده‌یگه‌یه‌نی به دروست کردنی ده‌سه‌لات و حکومه‌تیکی تازه که ئەمه له وه‌هم و خه‌یالیشدا نایته هیچ حسابیکی ئەوسا و ئیستاوه.

رەنگه‌ خه‌یال بۆ ئەوه برۆا به‌سه‌ر راگه‌یشتنی براگه‌وره‌کانی کورد له‌ گیروگرتی نیوان خه‌لقی کورده‌واری وینه‌ییکی بی له‌ ده‌سه‌لاته‌ی «فیودال»ی صه‌ده‌کانی ناوه‌ندی له‌ ئەورووپادا هه‌یانبوه. هه‌رچه‌ند لێره به‌ دواوه کورته‌ییکی زۆر کورتی به‌راورد کردنی «ده‌ره‌به‌گایه‌تی»ی کورد و «فیودال»ی ئەورووپا باس ده‌که‌ین به‌لام لێره‌دا ده‌بی ئەوه‌نده بلیم دوو جوداوازیی یه‌ کجار بنجی، وێرای جوداوازیی پله‌ی دوهم، هه‌ر دوو دیارده کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی کورد و ئەورووپای له‌یه‌کتر جودا ده‌کرده‌وه.

یه‌که‌م له‌وه‌دا که‌وا سه‌ره‌ک عه‌شیره‌تی کورد به‌ردوام و هه‌میشه‌کات به‌شداری خۆشی و ناخۆشی خه‌لقی هۆزه‌که‌ی خۆی ده‌بوو و ژیانیکی تیکه‌ل به‌ ژیانێ ئەوانی به‌سه‌ر ده‌برد به‌ تابه‌تی له‌ نیوان ئەو عه‌شیره‌تانه‌دا که‌ گیانی قیبه‌لیان تیدا پارێزراوه، ته‌نانه‌ت سه‌رۆکی ئەو ته‌رزه‌ عه‌شیره‌ته‌ زۆر جارێ ژنی له‌ خه‌لقی عه‌شیره‌ته‌که‌ هه‌تاوه‌ واش بوه‌ ژنی بنه‌ماله‌ی سه‌رۆکایه‌تی له‌ بۆره‌ پیاوی عه‌شیره‌ته‌که‌ ماره‌ کردوه، هه‌ر ئەم ته‌رزه‌ عه‌شیره‌ته‌ش بوه‌ که‌ حاجی قادر له‌ نزیکه‌وه‌ هاوبه‌شی ژیانان بوه‌. خولاسه‌ نازوفیزی خۆ به‌ گه‌وره‌تر زانیی فیودالیکی ئەورووپایی، جاری، له‌ نیوان عه‌شیره‌تاکانی کورد په‌یدا نه‌بووبوو مه‌گه‌ر ناوناوه‌ییکی به‌ ده‌گه‌من نه‌بی.

دوهم له‌وه‌دا که‌ وا چونکه‌ دینی مه‌سیحی که‌متر له‌ دینی ئیسلام یاسای گوزه‌ران و به‌یه‌که‌وه‌ ژیان و سزا و پاداش و لایه‌نه‌کانی تری کۆمه‌لایه‌تی داناوه، خه‌لقی ئەورووپا که‌متر گه‌راونه‌ته‌وه‌ بۆ که‌نشته‌ له‌وه‌ی که‌ مسلمانان هانا ده‌به‌نه‌ به‌ر مه‌لا و مزگه‌فت بۆ هه‌لبه‌رینه‌وه‌ی کیشه‌ و گیروگرتی نيزاعی نیوان خه‌لق، که‌ حال وا بی دیاره‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ت له‌ ده‌شت و لادێ جاریکی تریش پیوه‌ندی له‌ گه‌ل کورده‌واریدا پته‌وتر ده‌بی له‌ پیوه‌ندی کۆنتیک و بارۆنیکی ئەورووپایی به‌و خه‌لقه‌ی که‌ له‌ جغزی ده‌سه‌لاتی ئەودا ده‌ژین چونکه‌ له‌ نیوان عه‌شیره‌تدا پیوه‌ندی به‌ مزگه‌فته‌وه‌ درێژه‌ کیشانیکی پیوه‌ندییه‌که‌یه‌ به‌ دیوه‌خانه‌وه‌ وه‌یا، به‌ پیچه‌وانه‌، له‌م روه‌وه‌ دیوه‌خانه‌ درێژه‌ کیشانی مزگه‌فته‌.

ئەم تیکه‌لیه‌ی سه‌رۆک عه‌شیره‌ت له‌ گه‌ل ژیان و سوود و زه‌ره‌ری خه‌لقه‌که‌ به‌پیی ئەو ده‌سه‌لاته‌ی که‌ نه‌ریت و داب و ده‌ستووری کۆمه‌لایه‌تی و داخوازیی ناچاریی پیتی داوه، سه‌ره‌رای دردۆنگیی خه‌لق له‌ حکومه‌تی رۆژگاره‌کانی تپه‌ریو، زۆر به‌ شیوه‌ییکی چاوه‌رانکراو وای کردوه‌ حیسابیکی که‌م بۆ زیده‌ ده‌ستدریژیکی بکری‌ت که‌ براگه‌وره‌ له‌ به‌کاره‌ینانی ده‌سه‌لاتی خۆی کردبیتی وه‌ک که‌ له‌ هه‌موو جیهاندا چاوپۆشی ده‌کری له‌و

سنووربه زانندهی یاسا که لیره و لهوئ له دایه ره ی پۆلیس ده دیتری وه یا سه روکی دایه ره ییکی تر له گه ل فه رمانبهره به رده سه کانی خویدا ده یکات. هه رچه ند ده زانین سنووربه زانندی یاسا نیگا راکیشتر و پتریش جینگه ی گله ییه، خیراتریش له سه ر ئه و که سه حساب ده کری که سنووره که ی به زانده تا ئه و زیده ده ستریزیه ی براگه وره ییک کرده تی به ر له سه دان سال. له مه ش بترازین ده بی داوا له رو شنیری ئه م سه رده مه بکری پتر په رووشی یاسا پاراستنی ئه م سه رده مه ی بیت تا گله یی کردن له و سنووربه زاننده ی پیشینان کردویانه. به هه مه حال له باریکی وه هادا که نیزام و یاساییک نه بیت به چاکی ته ده خولی ره و و نارها له یه کتر جودا کاته وه، نیگای پیاوی حه قبه رستی وردبینیش له وانه یه به سه ر دیمه نی ده ستریزیه که دا بکشیت بی ئه وه به سه ریه وه به ند بیت و بکه ویته که لکه له ی هه لینجانی بیرورای ئه و تووه تیکدانی ئه و داب و ده ستوره بکاته مه به ست.

من نامه وئ بلیم، نه شم گوتوه و هه رگیزیش نالیم، ئه و براگه ورانه هه موویان وه یا زوریان هه میشه له په رووشی چاکه و به رزه وهندی خه لقه که دا بوون و سوود و به رزه وهندی خو یانیا ن به لاوه ناوه. که ئه مه نه ئه وسا راست بوه و نه ئیستاش راسته و تا دواروژیکی دورودریژیش به راست ناگه ری. خه لقی ئه و سه رده مانه ش وه ک هی ئیستا تیکرایان به ر له هه موو شتیک چاکه ی شه خسی خو یان مه تلّه ب بوه که سیش له مه دا هیچ نارّه زامه ندی ده رنه بریوه چونکه ئه و که سه خو ی به ر له خه لقی تر خه ریکی وه ده سته پتانی سوودی شه خسی بوه ئیتر چۆن بیری بو ئه وه ده روات شتیک ی به خو ی ره و ده بینیت و وه ک به دیه یه ی ده زانیت له خه لقی به عه یب بگریت.

خه ریکبوون به سوودی شه خسیه وه یاسای سروشته و داخوایی ژبانه، بگره داینه موی میژووی کۆن و نوپیه، خو ئه گه ر له م روژگارهدا گیانی هاریکاری نیوان گه لان نه ختیک له خو په رستی و مروقی تاکی که م کردبیته وه و پیداویتستی به یه که وه ژبانی ئه م سه رده مه خه لقی به ره و ته رجیحی سوودی گشتی پال پیوه نابیت، سه دان سال به ر له ئیستا گیانی ئه و تووی جاری له پزدانی کۆمه لایه تی روژه لادا نه تروو کابوو مه گه ر له سه ر زار و زمانی پیاوی واعیز و له ناو هه ناوی نووسراوی تۆز لینیشتوو و به ده م په ند و قسه ی نه سته قه وه وه یا له سه ر رووپه ره ی یاسا کاندایا که وا ره فتاری خه لقی زوریان لی دوور بوو.

پەند و قسەى نەستەق كە پتر تەرجمەى جوولەى مېشك و دلې مەردم دەكەن نەختىكى كەمى سوودى گشتى گوتۆتەو، بەشى ھەرە زۆرى گيانى خۆويستىيى عەكس كىردۆتەو¹²⁵. ھەر ئەمەيشە چاوەروان دەكرى لەو واقىعە يەكجار كزەى كوردەوارىيى كە بە درىزايى ھەموو مېژووى دەرڤەتى نەبوە بە شىوھىيىكى گشتى و لە رىي ھارىكارىيەو چاكە و سوود و بەرژوھەند دەرڤەست بكات وەيا زەرەر و ناخۆشى و ڤەلاكەت بەرەو دوا بگىرپتەو. ئەم خەرىكبوونەى خەلق بە سوودى شەخسىيەو كە ياساى گشتىيى كۆمەلەيەتىيى كوردستان و ھەموو جىگەيىكى لىقەوماوى وەك ئەو بوە و پەردەى چاوپۆشىيى بەسەر رەڤتارى ھەموو ئەو كەسانەدا كىشاوہ كەوا بە ئاشكرا وەيا لە پەنا خزمەتى غەيردا سوودى شەخسىيان خزمەت كىردوہ پتر روون دەبىتەو كە رايىگىرەن لەبەر تىشكى راستىيى چوارەم وەك ھەر ئىستا دەيكەين.

چوارەم راستىيى كە خۆى سىبەرى تىشكەكانى واقىعەى كۆمەلەيەتىيە و ھەتا بىشلىيى بەد و مەلەوونە، كەمتەرخەمىيى تىكرابىيى خەلقە لەو رووداوانە كە دووچارى غەيرى خۆيان دەبن و زىانەكەيان بەرەو خۆيان ناگەرپتەو. مەن لىرەدا بەتەما نىم بجمە بنج و بناوانى ئەم خەسلەتە يەكجار بەرچا و پەرسەندوو و ڤەرمانرەوايەى نىوان گەلانى دواكەوتوو بۆ دۆزىنەوہى سەرچاوە واقىعەى كانى لىيانەوہ ھەلقولبەو چونكە مەبەس شى كىردنەوہى ئەو ھەلكەوت و دياردە كۆمەلەتيانە و راستىيە مېژووويانەيە كە وایان كىردوہ ئەدىب و پياوچاك و مەلای دىندارى كورد لە ئاست براگەوراندا بىدەنگ بن بۆ ئەوہى تىبگەين سەبەب چىە حاجى قادر لە ھەلبەستەكانىدا يەخەگىرى دەرەبەگ نەبوە وەك لە زەمىنەى ئايندا يەخەگىرى شىخايەتىيى تەلەكەباز بوە وەيا لە مەيدانى كوردايەتييدا يەخەگىرى داگىرەر بوە. كە ئەمە مەبەست بىن عامىلى كەمتەرخەمىيى، خۆى لە خۆيدا، يارمەتى روون كىردنەوہى باسەكەمان دەدات بىن ئەوہ پىويست بىن بزائىن لە كام سەرچاوەوہ ھەلقولبەو و بە كام دۆلىچكەى مېژوو و كۆمەلەتييدا بە مىرات بۆ كورد و گەلى دواكەوتوو وەك ئەو ھاتۆتە خوارەوہ.

بىباكى مرؤڤ لە ئاست ئىش و ئازارى غەيرى خۆى بەوھندە بە درؤ ناخىرتەوہ كە دىت و پەرؤشكىيى بىن ئەرك دەخوا بۆ لىقەوماو و خەڤتبار چونكە پەرؤشى بىن ئەرك بە كەلكى خەڤتبارەكە ناىەت و ستەمكارىش لە ستەمى خۆى ناوہستىت. تۆ سەيرى وەزعى لىقەوماو بكە و بە ھالوبارى دەولەمەندىك و خوداىپىداوئىكى بگىرە و بزائە ئاپۆرەى خەلق لە كاميان دەئالين. ئەم دىمەنەى روو ھىنانى عالەم بۆ دەولەمەند و پشت تى كىردىيان لە ھەزار لە

¹²⁵ ئەم باسە لە لاپەرەكانى 279-284 ى بەرگى يەكەمى «حاجى قادرى كۆبى» بە پىي داخوازىيى جىگە لىي كۆلراوہتەوہ.

هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا مه‌وزوعی هه‌لبه‌ست و په‌خشان و بابه‌تی فۆلکلۆری بوه. ته‌نانه‌ت هه‌موو شکایه‌تیکی شاعیران له‌ زه‌مانه‌ و چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌رد و به‌ختی که‌چ شکایه‌ت کردنه‌ له‌ ئاده‌میزاد چونکه‌ نه‌ زه‌مانه‌ و نه‌ چه‌رخ و نه‌ به‌خت هیچ کامیکیان چاکه‌ و خراپه‌یان له‌ ده‌ست نایه‌ت، شاعیره‌کانیش ئه‌م راستیه‌یان زانیوه‌.

دیسان ده‌لیمه‌وه‌ من ناچه‌ بنج و بناوانی مه‌سه‌له‌که‌وه‌، مه‌به‌سیشم تاوانبار کردنی خه‌لقه‌که‌ نیه‌ چونکه‌ هه‌ر تاکیکی لیبی بگری خۆی له‌ باریکدا دیوه‌ته‌وه‌ هه‌م له‌ ئیراده‌ی به‌هیزتر و هه‌م له‌ تیبر کردنی هۆش و گووشی به‌ده‌ر. من تاکه‌ مه‌به‌ستیکم هه‌بی له‌ باس کردنی ئه‌م دیارده‌یه‌ی بیباکیی مه‌ردم له‌ ئاست ئیش و ئازاری غه‌یردا ته‌واو کردنی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌یه‌ که‌ بیده‌نگ بوونی شاعیر و ته‌دیب و خوینده‌واری کوردی لیتره‌ به‌ پیشه‌وه‌ له‌ ئاست ده‌ستدریژی براگه‌وران نیشان ده‌دات چونکه‌ ئه‌گه‌ر نه‌خشه‌که‌م به‌ ناته‌واوی جیه‌پشت که‌سی پی ئیقناع ناییت له‌ حالیکدا ده‌زانم حه‌قیقه‌تی ناخۆش به‌ هه‌موو به‌لگه‌ی ئیسپاتکه‌ریشه‌وه‌ پیشکه‌ش بگریته‌ هه‌ر زه‌حمه‌ته‌ به‌سه‌لمیندری چ جایی حه‌قیقه‌تیک تالاییه‌که‌ و ناخۆشیه‌که‌ی بگاته‌ پله‌ی نه‌گونجان له‌ گه‌ل ئه‌و بیرورایانه‌ی که‌ به‌ لایانه‌وه‌ هه‌موو رابردووی گه‌لانی خه‌لق یه‌ک شریته‌ی بیبرانه‌وه‌ی به‌گژدا چوونه‌وه‌ بوه‌ دژی زۆرداری و خویتمژی و چه‌وساندنه‌وه‌.

داخم ناچی رووداو شتیکی یه‌کجار جودایه‌ له‌ مه‌یلی سافیلکه‌ی خۆ شاگه‌شکه‌ کردن به‌ خه‌باتی مه‌ردانه‌ی لیتره‌ به‌ پیشه‌وه‌، که‌ ده‌بینی هه‌لکه‌وتوتوترین و ئازاترین و دل‌سۆزترین رۆله‌ی گه‌ل له‌ میژووی دوورودریژدا به‌ قسه‌ و هه‌لبه‌ستیش ئه‌و خه‌باته‌یان نه‌کرده‌ چ جایی مه‌ردی بی ئه‌نوا‌ی هه‌زاری بیده‌سه‌لاتی هیچ له‌ ده‌ست نه‌هاتوو. من لیتره‌ به‌ پیشه‌وه‌ باسی چه‌ند به‌گژدا چوونه‌وه‌ و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی فه‌لاحانم له‌ ئاغان کرد که‌ نمونه‌ی له‌سه‌رخۆ کردنه‌وه‌ و په‌له‌ی ژبانی چینی هه‌زار نیشان ده‌ده‌ن، ئیستا لیتره‌دا ده‌بی بلیم ئه‌و فه‌لاحانه‌ی به‌گژ زۆرداره‌کاندا ده‌چوونه‌وه‌ له‌ هیزری هاوکاری ناخۆیی و که‌ره‌می خوا به‌ولاوه‌ یاریده‌ده‌ریان نه‌بوو نه‌ له‌ نیوان برا فه‌لاحه‌کاندا و نه‌ له‌ نیوان سه‌رله‌به‌ری چینی هه‌زار و خوینده‌وار، ئه‌گه‌ر محامییکیش یاریده‌ی دابن به‌رانبه‌ر ئه‌رک و مه‌سره‌ف یاریده‌ی داو‌ن هه‌روه‌ک محامییکی تر یاریده‌ی لایه‌نه‌که‌ی تری داوه‌.

ره‌نگه‌ لیتره‌دا راستیی هه‌ره‌ گه‌وره‌ ئه‌وه‌ بی فه‌لاحه‌کانی ناوچه‌ی دۆلی، هی جیگا‌کانی تریش هه‌ر یه‌که‌ به‌ شیوه‌یی‌ک، په‌ناییکیان له‌ یاسا و ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی ئه‌وسادا شک بردییت چونکه‌ به‌هه‌مه‌حال حکومه‌ت نایه‌وی به‌ ئاشکراییی بی ئه‌م‌ری یاسا‌کانی بگریته‌، له‌و سه‌رده‌مانه‌شدا ده‌ستدریژیکه‌ریکی میراوده‌لی خۆشه‌ویست نه‌بوه‌ لای حکومه‌ت تا‌کوو

چاوپۆشى لى بكات چونكه ئەوسا جارى پشدر، كه ناوچهى دەسلەتلى مىراودەلىان بوو، حكومەتى تىدا دانەمەزرا بوو لەبەر ئەمە ھەر جىگەيىكى تىرش بکەوتايە ژىر فەرمانى ئەوان حكومەتى لى دوور دەكەوتەو. لەمانەش وازبىنين دەرگەى دادگە بو ھەموو كەس كرابوو و لە شكاتانى دەپرسىەو. خولاسە مەسەلە كە بە ھەر بارىكدا بخەين پەيامى خۆشى لى وەرناگرين چونكه دياردەى پەرۆش بو غەيرنەبوون پتر ئاشكرا دەبى.

ئەم لىكدانەو و سەراسۆيى كردنە كورتىلەيەمان بە دەورى كەمتەرخەمىي خەلق لەگەل يەكترا باشتر بۆمان روون دەكاتەو و تىمان دەگەيەنى چەند ئاسانە دەستدرىژبى كردنى براگەوران لە ھەلبىرینەوئەى نيزاعى نىوان خەلق بەرەو وەدەستەينانى سوودى شەخسىي خۆيان چاوى بىنەرانى بەسەردا بکشيت بى ئەوئەى ھەست بە دەستدرىژبە كە بكات وەيا ئەگەر ھەستىكىشى پىكرد بەلایەو سەير و نارەوا بى چونكه بىنەرەكان و سەرلەبەرى خەلقە كە خەرىكى سوودى شەخسى بوون و كەمتر خەفەتى مەغدورىبەتتى غەبرى خۆيانيان كىشاو. بىگومان دەسلەتلىكى بەلای خەلقەو رەوا و ئاشنا بىت، سنورى خۆى بىزىنى بەرەو دەستدرىژبى كردن، گەلىك كەمتر خۆى دەنوئىت لەچاودەستدرىژبىكى كە لەسەر ھىچ بنگەيىكى كۆمەلایەتى ھەلنەستابىت، وەك ئەوئەى براگەورە بە ناحەق لە براگچكەى بدات چاوپۆشى لى دەكرىت بەلام بىگانە لى ناسەلمىندرى دارىك لە صەگى بەر دەرگە راست بكاتەو.

ئەم راستىيە كە وا بو خۆى بە بەرىەو ھەيە گەلىك تەنبى كردنى ناحەق و دەستدرىژكەرانە بە كارى رەوا لە قەلەم بدات ھەر بە جارى دەكەوتتە گوئەى فەرامۆشىيەو كە رابگرى لەبەر سىبەرى تارىكى كەمتەرخەمىيە كەى باسما كرى. من لىرەدا كە دىم ئەم دوو راستىيە بەيەكەو كۆدەكەمەو مەبەسم ئەوئەى خەلى خۆنەر بو حەقىقەتىكى گەورە راکىشمەو. ھەموو راستىيەكانى باسما كردن و ئەوانەى لىرە بە دواوە باسما دەكەم يەك راستىيە گەورەى بى جەمسەر و بىرگە و بەيەكەو و سەرانسەرن نەك وەھا لە يەكتر پىچراو و دابراو و تەنھا تەنھان وەك لەم نووسىنەدا ژمارە و زنجىرەيان بو دادەنىم، ھەلۆەستى خەلقى ئەو سەردەمانەش لە نىوان ئەو راستىيانەدا كە بەشىكى واقىعى فرەوانن بە شىوئەيىكى عەفەوى و بى مامۆستا و خۆتندەوئەى نووسراوى وەك ئەمە بو، واتە ئەوان لە ھەلۆەستياندا وەك خەلقى ئەم سەردەمە نەبوون كە مەجبورن بەپىي تەعلىمات و ماددە يەك و دوو و سىي ياسا و بەرنامان رەفتار بکەن.

خەلقە كە لە كەمتەرخەمىي پەرۆش بو غەيردا نەياندەزانى بەو كەمتەرخەمىيە چەند بىروباوئەرى دواوژ سەغلەت دەكەن كە حەزىان لىيە چىنى چەوسىنراو لە رابردو

که مته رخه م نه بوو بی له ئاست بهرزه وهندی خوئی و په روښ بو غه یردا هه میسه کاتیش دهسته ویه خه ی براگه وره و دهره به گ و بو رجوازیان بوو بیته. خو منیش هه ره حه زم به وه ده کرد به لام حه ز پی کردنه که م ناگاته ئه و راده یه له نه بوو یه وه دروستی بکه م و میژووی کون و نوئ بشیوینم.

هه رچی حه ز کردنی شه خسی هه یه ناتوانی بی دهسکاری کردنی میژوو، حاجی قادر و هاوچه رخه کانی له کوردستانی عیراقد، به گز براگه وره و دهره به گاندا بهینیت. که ئه گه ره ئه و به گزدا هینانه له سه ر کاغه ز دروستیش کرا نه سوو دیک به هه ژاری سه د سال و هه زار سالی پیش ئه مرؤ ده گه یه نیت نه هه ژاری ئه مرؤش ده توانی له میژووی دهسکرد سوو وهر گریته. به پیچه وانه، له وانه یه میژووی ئیستاشی لی سه ره وبن بگریته و برسایه تی له سه ر حیساب بگری به تیری. دهسته و دامه نبوونی من له گه ل گه نج و روښنبیری کورد بو نهنیواندنی میژوو له پیش هه موو شتی کدا بهرزه وهندی چینی هه ژاری ئه مرؤ و دواروژی به چاوی خو یه وه گرتوه چونکه له سه ره وبن کردنی میژوو و سازدانی واقعی کارتونی سه ر کاغه ز که مومکین نیه خیر و خو شی لی برویت، ئه وه ی تیده چی و تیده شکی و برسی و پروت ده مینیتته وه هه ره ش و پروت و هه ژاره که یه، روښنبیره که و خاوه ن شه هاده و وه زیفه که زهره یکی ئه وتو ناکات پینه وه دیار بیت، خو ئه گه ره به رواله ت شتیکی که میسه له کیس بچیت له دوو لاهه تی ده هینیتته وه. یه که م له لایه ن خو هه لدانه وه و پایه له خو نان به ناو دهر کردنی میلله تپه ره وری و روښنبیری و شوښگری، ده سزانی ریگه له پیش که س نامینیتته وه به دروی بخاته وه وه ک پیشتر شاعیری عه ره ب له باری وه هادا گوته تی:

تلوا باطلا صارما
وقالوا صدقنا فقلنا نعم

مرؤفیش که ناوی دهر کرد به و له قه به نازدارانه خیر و خو شی له هه موو لاییکه وه به سه ریدا ده باریته. من شوښگریم دیتوه، تو ش هی وه هات دیتوه، له سه ره تای شوښری ته ممووزی 1958 دیناریکی نه بوو، سالی تیوه رنه سوو رایه وه به سه ر شانی بزوتنه وه ی نیشتمانپه ره وریه وه تپه له کشی به ره و ئه وه ی پی ده لپن ناز و نیعمه ت، که سیش لی به عه یب نه گرت.

دوهم لایه ن ئه وه یه که ئه گه ره راسته و خو ش پاره و پوولی به سه ردا نه باری، ری چالاکی جوښ جوښ و هاتو چوئی ناوه وه و دهره وه و ئه هه نگ به رپا کردن و چستی وه هاوه هه موو

زەرهران پر ده کاتهوه و پاشه کهوتیشی ده بیټ. حاجی قادری بیدره تان چهند به دبخت بوو له چاو ئه و شوږشگيرانهی که دواي دهيان سال له مردنی، چ له ريبازی عهیدار کردنی ئهوهوه بیټ و چ له ريبازی دهسکاریی کردن له خهباتی ئهوهوه بیټ هه موو هه ژاری و نه داری و بی پارهیی و ئیفلاسی ئهویان بو خویان گئرا به خیر و خوشیی... چهند سهیره، رۆشنییری کورد له م راستییه یه کجار تالهی بهردهستی خومان به دهنگ نه بیټ به لام رازی بی له گۆرینی راستییه کانی میژووی تیپه ربوی مردوو.

من دهمهوی له به سه رهاتی حاجی و نرخاندنی خهبات و بیرو را کانی نشته ر بخوازمه وه بو خه بهر هینانه وهی گه نجی خه ویترا و چاوبهسته کی لیکراو، ئه ویش مومکین نابی ئه گه ر هه موو تالایی واقیعی نه خه مه به رچاو، ته له که بازی مهیدانی نیشتمان په روه ری و چین په روه ریش پاروه نهرم و چه وره که ی له قورگی گیر نابی ئه گه ر گه نجی تیگه بیشتووی پیگه بیشتووی دل سوژی کورد له ریی حساب له گه ل کردندا په نجه له قورگی ئه و ته له که بازه توند نه کات و پاروه که ی بی نه تفینیته وه، ئه وه ی له م قسانه شم ده تووری، رازی بی و رازی نه بی، یه کیکه له وانهی هه ز ده کا پارووی چه ور و نهرمی حه رام به خو ش له گه رووی خو ی ئاوا کات.

له پاش ئه م راستیانه دوو راستی یه کجار گرنگ و بنجی و کاریگه ر هه ن به نیسبه ت نووسینه که و به نیسبه ت پیکهیتانی نۆرینیکی راست و دروستیش به رانه ر ئه م پر سیاره ی ده ره به گایه تی کورد و هه له وهستی حاجی قادر له ئاستیدا، یه کیکیان به راورد کردنی ده ره به گایه تی کورده له گه ل فیودالیزی ئه وروویا، دوه میان روو به روو بوونی حاجی قادره له گه ل براگه وره و ده ره به گ و سه ره ک عه شیره ت و خاوه ن ده سه لات و شو ره تی کورد له نو قته نه زه ری خه با ته قه و ما یه تی هه که یه وه به پیی زه رف و کاتی که حاجی تیدا ژیا وه. له گه ل به سه رچوونی شی کردنه وه ی ئه م دوو راستییه گه وره یه دا سه ره له به ری ژیا نی حاجی له کو یه و کوردستان به سه ر ده چیت و ئه م به شه ی سییه می نووسینه که ش به پایان ده گات که وا به راستی له سه ره تا وه هه ر سی به شیان به نا وه رۆکی یه ک کتیب دانراون، مسوه دده ی هه موشیان به یه که وه ئاماده کرا ته نانه ت تاکه یه ک وشه شم له به سه ره ات و خه بات و فکر و ژیا نی حاجی له ئه سه ته مبول نه خسته بو سه ر کو تایی ئه م قونا غه ی ژیا نیه وه به و بو نه یه که هه ردوو قونا غ به ته واوی له یه کتر ده ترا زین و ده که ونه به ر تین و تاوی کاریگه ری کو مه لایه تی له یه کتر جو دا وه.

من که دیم ده ره به گایه تی کورد به فیودالیزی ئه وروویا ده گرم مه به سم ئه وه نیه دیراسه ی سه ره به خو ی فیودالیزم بکه م چونکه ئه م کاره له په راویزی باسیکی تر دا جیی

نايپتەو، چى لەم لىكۆلىنەو ەشدا دىتە ناو حىسابەو ەشتى وەھا ئاشكران ەەر پىي دەوى زېھنى خوینەرى بۆ راکىشرىت. نووسەر ەن ەز بەو ەكەن لە نيوان دوو دىراندان ناوى يەك دوو سەرچاوە بىنن ەەرچەند بابەتەكە ەيندەى ئەلف بىتەكەش سەرەتايى بىت ەەر دەلىي بەلايانەو ە ناوى سەرچاوە ەينان لە نووسىندا وەك دەستنويز واپى لە نويز كرددان، كەچى مەلوومە دەولەمەند كرددنى نووسىن بە سەرچاوەى زۆر لەو كارانەدا دەبىت:

- 1) بەبى سەرچاوە ساغ نەكرىتەو.
- 2) لە رايەك پتر دەربارەى باسەكە ەبىت ئىتر تەرجىحى يەكىيان داخوازى ناوبردنى سەرچاوان بكات.
- 3) سەرچاوەى نوئ لە باسەكەدا دۆزرايپتەو ە جارى خەلق نەبىستبن.
- 4) سەرچاوەى باسى پىشوتەر بە درۆ بخرىتەو...

بەلام چ پىويست نىە سەرچاوە بەينرىتەو ە بۆ ئىسپات كرددنى ەباسىبوونى «متوكل على الله» وەيا خراپبوونى بەغدا لە 656 ى كۆچى بە دەست ەولاكۆو.

نووسەرى كوردم دىتو ە ناوى دووسى سەرچاوەى بردو ە كاتى ەينانەو ەى نمونە بۆ بەكارهينانى وشەى عادەتى كوردى لە رستەدا. لەم نووسىنەدا كەوا من بە دەگمەن نەبى ناوى سەرچاوە نابەم ئەگەر ەز بكەم يەك فەرەنگى رىكوپىكت بۆ ساز دەدم لە ناوى سەرچاوەى ەرچى زانست و ئەدەب و ئايىن و ەونەر و فۆلكلورى كۆن و نوئ و رۆژەلات و رۆزاوا ەيە كە ناوى ەمويان و دە ئەوئەندەى ترىش بايى فلسىك يارمەتى لىكۆلىنەو ەكە و خالىبوونى تۆش نادەن.

لەبەر ئەمە من لە باسى فيؤدالى ئەورووپا بە لىستەى سەرچاوانەو ەت خەرىك ناكەم، لە گۆشەى وەھاو ە بەراوردى دەكەم لەگەل دەربەگايەتى كورد كە نووسەرى عادەتى شارەزاي بىت، مەلوومىشە مەبەستەكە برىتە لە پتر روون كرددەو ەى ەوى ەلۆستە زۆر ئاشكراكەى حاجى قادر بەرانبەر براگەورەكانى كوردى سەردەمى خۆى. كە ئەمە مەبەست بىت چ لزوم ەيە بگەرئەمەو ە بۆ باسى دەورى بەيدا بوونى بارووت لە كز كرددەو ەى دەسەلاتى فيؤدال و بەهيز كرددنى دەسەلاتى ناوئەندىي حكومەتەكانى ئەورووپا وەيا ئەو ياسايانە و دەستوورە كۆمەلايەتيانەى پئوئەندىي فيؤداليان بە رەعيەو ە رىك دەخست وەيا ئەركى دەرختنى تەئسىرى فيؤدال لە گيانى چاپوكسواری بكىشم وەيا باسى ەونەر و فيؤدال، كەنشە و فيؤدال، شەرى خاچەرستەكان و فيؤدال... بدەمە بەر لىكۆلىنەو ە لە خالىكدا من دەمەوى دياردەبىكى زۆر مەفھومى پئوئەندىي حاجى بە دەربەگايەتى كوردەو ە مەفھومتر بكەم لە رپى دەرختنى جوداوازىي نيوان ئەو و فيؤدالى ئەورووپاوە كە دەزانين

نووسه رانی کورد کاتیک کهوتنه سەر ههله کردن له باس و دهوری دهره به گایه تیی کورد که چاویان به نووسینی نووسه رانی نوپخوازی ئه ورووپا کهوت له باره ی فیؤداله وه. به تایه تیش له نوقته ی نه زه ری چینایه تی و گۆران و به ره و پیشچوونی کۆمه لایه تیه وه، واشیان برایه میشکه وه که سه رانسه ری ئاده میزاد یه کچوونه له رووی گۆران و چهند و چۆنی چینه کان و جۆری سته م کردنی خوینمژان و له سه رخۆ کردنه وه ی خوینمژان و... هتاده وه که چی نهختیک وردبوونه وه ی سه ریپیی دهریده خات جوداوازیی کورد له میلله تیکی تری خاوه ن کیانی به ماف گه بیشتوو پتره له جوداوازیی نیوان فلاح و کوپخا و ئاغا وه یا جوداوازیی کریکار و کاسیکار و بازرگان...

جا ئه گهر رهوا بچ میژووی کورد و واقعی کورد بخریته ژیر حوکمی ئه و نیگایه و بیرو رایه ی سهیری میژوو واقعی میلله تیکی تری وه ک رووس و ژاپۆن دهکات ده بی به راشکاوایی چینی فلاح و کوپخا و ره نجبه ر و گاوان و خاوه ن ملکیش به یه ک نیگا سهیر بکرین، عه مه له و دوکاندار و توجاری شه کر و چایه ش به یه ک چین دابندرین.

ناشی خوینده واریکی کورد ئه وه نده له گه ل خۆی و میلله ته کهیدا بچ ئینساف بیت حهوت به شی ليقه و ماویه که ی له بیر خۆی بیاته وه هه ر بۆ خاتری ئه وه ی له دهسته ی ته رازووی نه زه ریه دا هاوسه نگی میلله تانی تر بیت نه کا بگوتری ریبازی میژوویی له میلله تیکه وه بۆ میلله تیکی تر جوداواز بوه. رۆشنیریکی کورد که هات و چاوی خۆی له م راستیه ناقلایه ی وه ک یه ک نه بوونی کۆمه لایه تیی کورد و فره نسه پۆشیی ئیتر بۆ ده بی بسه لمینی جوداوازیی هه بی له نیوان واقعی کریکار و واقعی کریگر توودا خۆ هه تا ئه م دوو واقیعه له یه کتر جودا بن هینده ی جودایی کورد و فره ننگ نابیت.

ئه گهر ئه م هه موو خۆماندوو کردنه شی هه ر بۆیه بیت که حه ق بداته فلاح و کریکار بۆ ئه وه ی خه ریکی تا که ئامانجی سوودی چینایه تی وه یا تاکایه تیی خۆیان بن، بچ ئه وه ی گوئ بدنه مافی نه ته وایه تی، که واته بۆچی به ره ی موظه فه کانیش ئه م مافه ی به خۆوه خه ریکبوونیان پی رهوا نه دیتریت... ههروه اش هه موو به ره و تا قم و چینه کانی تری کۆمه ل.

به لئ ده زانم کریکار و فلاح حه قبانه، هه تا بلئی حه قبانه، به مافی ره وای خۆیان بگه ن و مرؤقایه تیی خۆیان و خیزانه کانیشیان له کۆمه لدا بچه سپینن. له مه شدا به سه ر شانی رۆشنیره وه یه یارمه تیی مه ردانه ی کریکار و فلاح بدات به لام ده بی هه میشه له بهر چاومان بیت مافی کریکار و فلاح و هه موو که سیک و به ره و تا قم و چینیکیش له ناو جغزی قه ومایه تییدا ریزی لیده گیریت، واته که مافه که یان له مافی قه ومایه تی ترازا ده بیته

لهمپەر له پيش رهوتى تىكرای نهتهوه¹²⁶ چونكه به پيى داخوازی مافی بهرتهسكى بهره و
تاقم وهیا چين خاوهن مافه بهرتهسكه كه خوی له رووبارى بهرژهوهندی قهومی و نژادى

126 له كاتى چاپ كردنى ئەم دێرانەدا، بەرێكهوت ژماره 8 ى سالى 1976 ى گوڤارى «آفاق عربية» م
كهوته بهرچاو، دوانىكى ماموستا ميشيل عهفلهقى تيدا بلاوكراوهتهوه. لهو دوانهدا به پيى روون كردنهوهى
بيروراى خوى لهبارهى دۆزینهوهى هوى بهرهو پيشچوونى بزوتنهوهى قهومايه تى نهتهوهى عهرب
دهكهوتته سهر ليكۆلینهوه له دهستان و دهستنهدانى شينوازی ماركسايه تى و كۆميونيزم بۆ بزگاربوونى
نهتهوهى عهرب له ئىستيعمار و دواكهوتن. ليزهدا هه ندىك نمونه له دوانه كهى ماموستا عهفلهق دهخهمه
بهرچاو به نيازى نيشاندانى چۆنیه تى بۆچوونى رابهريكى نهتهوايه تى برا عهربه كان له م پرسياره يه كجار
گرنگهى گونجان و نهگونجانی بهرژهوهند و فهلسهفهى قهومی له گهل فهلسهفه يىكى تر كه راره ويكى
سهر به خوى جودا له قهومايه تى دهگرته بهر. له ستوونى يه كه مى لاپه ره پينجى گوڤاره كه ئەمه دهخويتتهوه:

*لقد كان الصراع المباشر مع الغرب... اما الصراع غير المباشر فكان مع الشيوعية، كل ممكن وقابل
لان يحتل عقول الاجيال العربية. في مرحلة الثورة او التهيؤ للثورة لا تكون خصوصتك الفكرية مع
الرجعية - وان كانت تحاربها - انما تكون مع الذى يحارب الرجعية ليأخذ دورك، ومن هنا كان
ما يشغلنا هو كيف نستطيع محاربة اوربا الاستعمارية في الوقت الذى تنفادى فيه خطر الشيوعية،
كفكر يؤثر على عقول الشباب ويجعل من نفسه البديل لحركتنا.*

له ستوونى سيبه مى هه مان لاپه رهدا ئەمه دهخويتتهوه، كۆتايشى كهوتوته لاپه رهى دواتر:

*قرأنا الاسلام، هذا الاسلام هو الاسلام بعد قراءة الشيوعية... بعد مواجهة التحدى الاستعماري
الغربي وحضارته، وبعد الاطلاع على الحل الثوري الشيوعي الآتى من الغرب أيضا، فهي، أذا، قراءة
من خلال موقف مصيري من تحديات الاستعمار والحضارة الغربية ومن تحديات الفكر الشيوعي.*

له ستوونى سيبه مى لاپه ره شهش بهدوا قسه له بابته نه مريى ئيسلامه وه دهلى:

*هذا بالذات اعطنا جرأة معينة لنقد الشيوعية... اى ان نقدنا للشيوعية لم ينحصر فى ان الشيوعية
لا ثلاثنا كعرب، بل تعداه الى الكشف عن النقص الاساسى فى هذه النظرية... عندما نقول ان
القومية شىء خالد، وان الشيوعية قفزت من فوقها وارادت ان تحطمها...*

دواى دهبرينى گه ليك بيرورا و بۆچوونى تر ده باره ي دهورى نهتهوايه تى عهرب له جيهان و تيه رينيكى
برا يانه ي خيرا به «قضية الاكراذ» - ستوونى يه كه م له لاپه ره نودا، له كۆتايى دوانه كه دا ئەمه دهلى:

*ان الثورة هي من اجل القضاء على التخلف والاستغلال... من اجل القضاء على الاستعمار... ومن
اجل سعادة الناس... الخ. ولكن هذا يأتي في الدرجة الثانية بعد الرسالة... فهذه الاشياء هي الممييزة
فعلا لحركتنا، لان التفكير الماركسي، وشبه الماركسي، والعلمي وشبه العلمي لا يوصل الى هذه
الحقائق... واحيانا يوصل الى الاستهزاء بها والتنكر لها ومجافاتها... وبالتالي الى التعثر والفشل.*

له په راویزی یه که می سهره تاي ستوونی سییهمی لاپه ره نوښدا دهلی:

النظرية الشيوعية وليدة الغرب وقومياته المتعصبة المتناحرة، وصناعته المتضخمة، لذلك فهي في البلاد العربية تحارب أمراضا غير موجودة أي أنها تلهم العرب عن محاربة امراضهم الحقيقية.

فالشوعية تهدم العصبية القومية في امة لم تتكون قوميتها بعد، وتخشى من هذه العصبية على الامم الاخرى وعلى السلام العالمي في وقت لا يزال العرب فيه محكومين من قبل غيرهم.

واخيرا فالشيوعية تمنع العرب من التفكير في اشتراكيتهم والاهتداء اليها لانها تدعى ان الاشتراكية هي الماركسية، ولا اشتراكية الا فيها وبها....

من له نیشاناندانی ئەم نمونانە یە ک مەبەستم هەیه. دەمەوی خۆیتەری کورد له رێی نووسینی کوردییەوه قسە ی رابەریکی عەرەب بخوینیتەوه له بارە ی را گرتنی فکری قەوما یە تی ژوو روی هەموو فکریکی ترەوه، هەر وەها نە گۆرینەوه ی فکری به سوودی ماددی. خۆیتەر دەبینی من له موئافەشە ی بیروباوەری کوردایە تی دەییکی ئەو رینگە یە م نە بریوه که لهو به خۆدا راپەر موونە ی مامۆستا عەفلەق دەردە کەوێت. هەلەت گەلی کورد لهو بارەدا نیە هینانەدی ئامانجی جیهانی له بزووتنەوه قەومییە کەیدا جلوه بیهستیت وە ک که نمونە کانی سەر وەه و بەشە کانی تری دوانە که راگەیاندنە کانی فەلسەفە ی عەرەبایە تی به هەمو جیهان و به درێزایی میژوو ی ئابندە دە کاتە ئاکامی تاییە تیە کانی عەرەبایە تی و ئیسلام له وینە ی حەتمیە تی میژویی که هەر دەبی بی. من له نووسینمدا هەر ئەو نەندە جور ئەتم کردوہ بلیم ناشی بۆ مرۆفی کورد هیچ بیرو را و بەرژوونە نیدیک پیش بیرو را ی قەوما یە تی بخاتەوه وە یا سوودی چینی ک بکاتە یە کە م ئامانج له خەباتدا، هەر گیزا و هەر گیزا نە مگوتوہ نابی مرۆفی کورد رێزایی بزووتنەوه ی کۆمیونیزم بگریته بەر وە یا باوەر نە هینتی به راستبوونی بنگە فکرییە کانی. من پێم لەسەر دوو مەرج داگرتوہ، یە کە م مەرج ئەو یە مافی نە تە وایە تی پیش مافی چینایە تی بخریتەوه، مەرجی دوہم ئەو یە بیروباوەر نە کریتە ئاین و وە ک دۆگما بخریتە میشکانەوه و ئیتر رەخنە گرتن و تە عدیل کردن و راست کردنەوه هەلنە گری وە ک ئەو ی له ئاسمان هاتبیتە خوارەوه.

بەلای باوەری منەوه بزووتنەوه ی کوردایە تی له بارێ کدا یە نە ک تە نە رێی نیە وە ک بزووتنەوه ی عەرەبایە تی خۆ بکاتە بیرو را و فەلسەفە ییکی جیهانی، بگرە له وائە یە خۆی له حالێ کدا ببینیتەوه پاراستنی خۆی، به شیوہ ییکی گشتی، له خۆدانە پال بەرە ی سۆشالیست وە دەست بەینتی واتە بەرە ی کوردی سەر به فکری قەوما یە تیش بچیتە ژێر دروشمە کانی «أممية». که ئەمە دەلێم ئاگادارم لهوہ تا کوو ئیستا بەرە ی «أممية» بزووتنەوه و مافی نە تە وایە تی کوردی تیکەل به حیسابە کانی خۆی نە کردوہ، ئاگام له وەش هەیه مرۆفی کوردی دەست رۆیشتوو له بزووتنەوه ی «أممية» دا به درێزایی کات دژی دانھێتان بووہ به بوونی رێکخراوی سیاسی و خەباتی قەوما یە تی سەر بە خۆی کورد له هەمو رۆژھەلاتی ناوہ راستدا، که ئەمە گو مرایی و هەلگە رانە وە یە له هەر چی پێی دەلێی مرۆفایە تی و بیرو پاک.

بەلای منەوه کورد که رێی خەباتی نە تە وایە تی لی حەرام کرا حەقی نامینتی خەبات بۆ شتیکی تر بکات، هەر ئەو نەندە ی بەسەر شانەوه دەبی وە ک «مواطن» له هەر جینگە یی ک بیت پیوستە کانی قانونی جیئە جی

دادهپرئ وەك شەلەگە كە لە جۆگە دادەپرئ، وەیاخود لە كاتی تاییهتییدا خو دەداتە پال
حال و باریك كە سوودی بەرتەسكى تیدا بیت و بەس.

دەمینیتهوه لە خۆمان پیرسین ئایا مومكینه چینیکی سەرلەبەر بکەویتە هەلۆهستیك لەگەڵ
بەرژەوهندی قەومایهتی ریک نەكەویت؟ لەوەرامدا دەلیم نەك هەر مومكینه بەلكوو
رووشی داوه، لە دواڕۆژیشدا رەنگە روو بدات بە تاییهتی لە نیوان میللهتی وەك كورددا كە
سنووری ئاشكرا بە دەوری بەرژەوهندی قەومایهتیەكە یەوه نەكیشراوه تاكوو لیدەرچوونی
زەحمەت بی وەیا بەرچاو بی، چ دەسەلاتی گشتیی كوردایهتیش نیە لە پانایی و بەرینایی
كوردستاندا بتوانی ریزپه‌ران بهینیتەوه ناو كۆمەل.

خولاسه... سەیر كردنی فیۆدالیزمی ئەورووپا و دەرەبەگایهتی كورد بە یەك چاو و
هەلسەنگاندنیان بە یەك كیش و تەرازوو وەهامان ناشارەزا دەكا لە كۆمەلایهتی و میژوو
هەر دەلیی دەمانگیریتەوه بۆ ئەو رۆژگارە كە مرۆفیککی نەخویندوو سەیری دەشتودەری
دەكرد وای دەزانی سەرانسەری زەوی یەك رووی پان و تەختە، وەیاخود كە دەیدیت رۆژ
و مانگ و ئەستیره ناوا دەبن پینی وابوو ئەوانیش دەچنەوه بن نوای حەسانەوه تا رۆژیکێ تر.
بەراستی گەلی كورد پتر لەوه زەرەرمەند دەبی كە وەكوو میللهتیکی ئەورووپا سەیر بکریت
نەك لەوهی زەویی بە تەخت و راست بزانی وەیا رۆژ و مانگ و ئەستیره لێفە
حەسانەوهی سەوانەیان بەسەردا هەلكیشریت چونكە زۆر بە درەنگەوه زەرەرمەندبوونی
زانستی فەلەك كار دەكاتە سەر سوود و زیانی كورد.

دەرەبەگایهتی و براگەورایهتی و سەرۆك هۆزایهتی كورد نەك هەر لەو روانەوه لە فیۆدالی
ئەورووپا جودا دەبیتەوه كە نەختیک لێرە بە پینشەوه باسەم كرد، باس كردنەكەش لە
گۆشەنیگای پێوهندی دەرەبەگایهتی و فیۆدالیزم بە خەلقەوه بوو نەك لە گۆشە
«تکون» یانەوه، چونكە بە راستی و بی فیئل لە خو کردن، بایی جودایی واقعی صەدان

بكات و گوزەرانیك بگیریت تا ئەو رۆژە لە بیری خوی وەیا بیری نەوهی دەچیتەوه كە كورد بووه. چەند
سەیرە كوردیک ریی پی نەدرئ خەباتی نەتەوايهتی بكات بۆ وەدەست هینانی مافەکانی قەومایهتی خوی
بەلام لپی داوا بکری هەول بدا بۆ وەدەست هینانی مافەکانی چینی پرۆلیتاریای جەزایری واقلواق،
پرۆلیتاریای واقلواقیش گوی نەداتە مافی كورد. بەو پینە مامە كورد دەبیتە تۆپەله موو بە كۆتایی كلکی
بزووتنەوهی جیهانییهوه.

من لە گۆشە نیگای سوودی كوردایهتییهوه دلەم بە قسەکانی مامۆستا عەفلەق بەوهدا خۆشە كهوا لە كولانە
رەوا دینی جیهانی بوونی بیرورای عەرەبایهتییهوه فەتواییکی سەرەتاییش دەرەچی بۆ رەوا بوونی داوا
كردن و چەسپاندنی مافە نەتەوهیهکانی كورد بایی ئەوهی بوونی كورد دەپارزیت و گەشەشی پی دەدات.

سالی لیره به پیشهوهی کورد له واقعی صهدان سالی لیره به پیشهوهی ئه ورووپا،
دهره به گایه تیی کوردیش له فیؤدالیزمی ئه ورووپا جودا ده بیته وه که ده کا جودا وازیکی
سه رله بهر و له هه موو رووینکه وه.

ئه وانهی گه شتی ئه ورووپا ده که ن، که به داخه وه من یه کیک نیم له وان، و قه لای بنه ماله
فیؤداله کانی لیره به پیشه وهی ئه لمان و فره نسه و ئیسپانیا و بریتانیا و رووسیا و ئیتالیا... و
نهمسه ده بینن ده توانن به چاوی خه یال ویتنه ییکی شره دیوه خانه کانی سه رۆک هۆزه کانی
کورد له تهنیشت ویتنه یی ئه و قه صر و قه لاتانه دا دانین و وه ک یه ک بوونی بارۆنیک
ئه لمانیا و مارکیزیکی ئیتالیا و کۆنتیکی فره نسه... و پیربال ئاغاییکی قرناقه و¹²⁷ و دۆلی
شارباژیرم له به یه کتر گرتنی ئه و دوو دیمه نه بۆ هه لینگن.

تۆ بیی هه ولیری سالی 1600 ی زایینی به پارسی ئه و ساله بگریت که متر به هه له
چوویت له وهی سه رۆک عه شیره تی کورد و فیؤدالی ئه ورووپای هه مان رۆژگار به یه کتر
بگریت چونکه ئه وهی پنی ده لین شار چه ندیکیش دواکه وتوو بیت بابی وه صفی شارایه تی
خوی له مه فهومه که نیزیکی ده خاته وه، له حالیکدا هۆزه کان، به تاییه تی ئه وانهی حاجی قادر
له ناو شاخ و داخه کاندایانی له گه ل به سه ر بردوون، گه لیکه وه هایان تیدا هه بوو، ئیستاش
نموونه یان ماوه و خۆم تییاندا ژیاوم، له رووی پیشکه وتنی ماددییه وه چه فره قیکیان نه کردبوو
له گه ل هۆزه کانی هه زاران سال له مه وپیش.

به راستی هۆزی هینده سه ره تایی و دواکه وتوو هه بوه له نیوان شاخ و داخ و هه له ت و
په له تی کوردستان، ئه وه نده ته فاعوله ی له گه ل سروشت و ده وروبه ردا نه کردوه زۆری
دوورخانه وه له ته فاعولی ریوی و له کله کدا. هه روه ک له کله ک درک و داری خوا کردی
هیناوه به سه ر دره ختی خوا کرده وه کرده تی به هیلانه، ئه و هۆزه ش ئاو و گلی خوی کرده
به قور و له گه ل به ردی خوادا دیواری پیه له ناوه و دار و پووشی خوی کرده به رابه ل و
بنمیچ... له لایه ن گوزه رانیسه وه، مه ر و ئاژه لی خوی به پووش و پاوانی خوا به خیو کرده
وه یا به گاجوتی خوا ئه رزی خوی کیلاوه و گه نمی خوی پیوه کرده و به بارانی خوا
رئاوه... که ئه مه چالاکیکه خزمی چالاکی تهیره ئه بابیله که دیت و به میشووله و
په پوله ی خوا تیر ده بیت. خۆ ئه گه ر شانه ی هه نگ بکه یه نمونه ی به راورد کردن،
مه هاره تی هۆزه که و ته فاعولی له گه ل سروشتدا کورت دیتیت.

¹²⁷ گوندیکه له نزیک بناری کتوی قه ندیل به دیوی عیراقد.

هۆزه سه ره تاييه كانمان له چه ند فه قه ره ييكي به رپوه چوندا پله ي زيده ساواي مامله ت له گه ل سروشتيان تپه راندوه، وه ك دانانه وه ي ئاشي ئاو و هه لبه ستنى كاروبارى جووت و ته شي رستن كه له وانيشدا به شيكي كه رسته كه ي كاره كان له شاره وه به حازرى ده گاته نيوان هۆزه كان له وه به ولاوه عه شيره تى كورد به راستى هينده ي په ره سيلكه رۆله ي سروشته، با بليين رۆله ي سروشت بوه.

ئه ورووپا گه راوه كانمان با چاويك به كاتدرايه كانى صه ده كانى ناوه ندى ئه ورووپادا بگيرن و له گه ل كه نشته كاوه كانى كويه و ديره هه ريرى به راورد بكه ن، ناشليم ئه و تابلو نهمرانه ي به ريشه ي گه و ره ترين وپنه كيشى ئه و رۆزگاره ي ئه ورووپا كيشراون بيانهيئته ناو حيسابى به راورد كردنه وه هه روه هاش ئه و تابلويانه ي به سه ر ديوارى هۆل و سالون و پاره وى قه صرى فيوداله كانه وه وپنه ي باب و باپيره كانيان نيشان ده دن، چونكه نه له كه نشته كانى كوردستاندا و نه له كاوه ديوه خانه ي براگه و ره كانى عه شيره تى كوردا تابلوى هونه رى نيه به شتيكى تر بگيرين مه گه ر ئه و خيت خيتانه ي منداله كان به خه لوز له سه ر زه وى و ديوارى ده كيشن...

قه صر و قه لاتى فيودالى ئه ورووپاى به ر له 500 سال، سه ره راى ئه وه كه نمونه ي هه ره پيشكه و تووى هونه رى خانوو دروست كردن و جوانى و قه شه نكي بوون، ناوچه ي هونه ر و ئه ده ب و زانست و پرۆتۆكۆل و جلكى جوان و سه ماى شيرن و داب و ده ستورى شاهرستانانه و هه موو ديمه نيكى ژيارى ئه و سه رده مانه بوون. ته ويله و خانوى عه ره بانه ي ئه وساي فيودالتيك له چاو ديوه خانه ي ئه مرۆى سه رۆك عه شيره تيكى كورد وه ك ديوه خانه ي سه رۆكه كه بوه له چاو ته ويله خانه ي سه رۆكه كه خۆى. گومانته له وه دا نه بچ، بارونتيكى ئه لمانياى سالى 1400 هه رگيز دلى نه هاتوه ولاغه كه ي و سه گه كه ي له ژوورتيكى وه ك ژووره ديوه خانه ي عه شيره تى كوردا به ستيته وه. تاكوو يه كتيك ده گه يشته به قابليه تى زين و سه وانه وه و راهاتن له رابواردنى ناو قه صرى فيودالتيكى ئه ورووپا، ده بوو سه رگولى ژيارى ئه و سه رده مه هه زم بكات و له ش و جلک و هه لستان و دانيشتن و سه لام و مه رحه با و جوړى ئاخوتن و دانس كردن و سواربوون و دابه زين و... هه موو كرده و گوته ييكي بيته نمونه ي ناسكى و شلكى و جوانى و هونه ر. ئيستا له م رۆزه ي هاوينى 1972 دا يه ك سه ره ك عه شيره تى كورد نيه ئه وه نده خاوه ن مه ده نيته و لياقه ت بچ، به كه لكى ژيانى ناو قه صرى كوئتيكى 1472 بيت، نه خير ناتوانى له گه ل مه يته رى ماركيكي ئه وساي ئه ورووپا ئاخوتن بكات.

ئەوانەى وا دەزانن فيئودالى ئەورووپا و دەره بەگى كورد يە كچوونن خەيالئىكى ئەفيووناوى دەخەنە فكريانەو ھەموو سوودە كەشى بۆ كورد ئەو ھەيە بە راشكاوى لەعنەت لە مردوانى دەكرىت دەوامەش دەدرى بە لەعنەت كوردن لە دەره بەگى كە و جودى نى، بە تايەتى لە عىراق. ميللەتى كورد ھەرگىز وەكو ميللەتانى تر خاوەن فيئودال نەبوە دەستى بەسەر چاكە و خراپەى خۆى رابگات. بە درىژايى ھەزاران سال كەرتكەرت و سەر كوتكراو و داھىزاو و كەنفت و ھەژار و دەره بەدەر و دىل و بەندى بىگانە بوە، نەكەوتوتە سەر ئەو رارەو ھى فراژىبوون و بەرەو پىشچوونە مېژووويەى كە لە كۆمەلايەتدا بگات بە پلەى فيئوداليزم.

بە نىسبەت كوردەو پلەى دەره بەگايەتى بە واتاى راستەقینەيەو قوناغىك بوە وەك سەراب كە پىگەيشتنى مومكىن نى. ميللەتىك كە كيانى نەبوو لە خۆو دەكەوتتە سەر رىبازىكى مېژوووي ئەوتۆو چ خزمایەتى نەبى لەگەل رىبازى ميللەتانى خاوەن كيان. ھەر وەك كورد نەيتوانىو بەلئىوزى ھەبى ھەر ھاش لە شىو ھى بەدەھىدا نەيتوانىو فيئودالى ھەبى. فيئودال وەك چلكى لەش نى بە دوو ھەفتە خۆنەشوشتن لە خۆو پەيدا بىت بەلكوو دەسلەلات و رىكخستن و ھونەر و زانست و ئەتىكىت و ژيار و قەصر و قەلا و تەلار و دەيان و سەدان ئەرك و مافى خۆش و سەختە كە مومكىن نى لە باو ھى مەفتەنە وىرانەكەى كورددا پەرورەدە بكرىت ھەر وەك مومكىن نەبوە بۆرجوازيەتى لە نيوان كورددا پەيدا بوو بىت.

ئەو بۆرجوازيەتەى كە گەنجە كوردەكان جىنوى پى دەدەن ئەو ھى ھەر ئەو سەلكە كافرەيە بە رەجم كوردنى تامەزرۆى شەيتان بە لەعنەت كوردن دەشكىت چونكە جارئ ئەو سەرمایەى كە فكري سۆشاليسىت كوردبووى بە موژدەى پىشكەوتنى كۆمەلايەتى و دەرچوون لە رىژىمى فيئودال لە ناو كورددا پەيدا نەبوو بوو تا خۆش بوىسترى وەيا رقى لىتھەلگىرى، تۆ لەو ھەر بگەرى كە وا جارئ نە چىنى پىك ھىتابوو نە ھىچ دەسلەلاتىكى سىياسىشى ھەبوو لە كوردستانى لىرە بە پىشەو و ئەم سەردەمەشدا.

ئەو كوردەى خۆمان لىنى شارەزاین، وەك ميللەتىكى بىكىان، تىكرای تاكەكان و بەرە و تاقمەكان و چىنەكانى لەچا و ھى ميللەتىكى تردا وەك مندالئىك دەبى كە ماو ھىكى درىژ پىش كاتى خۆى لەداىك بىت، ھەموو ئەندامەكانى ناتەواو دەبى، تەنھا فەرقىك لە نيواناندا ھەبى ئەو ھەيە مندالەكە قابلىەتى ژيانى نى بەلام ميللەتە بى كيانەكە ئەگەر دەرفەتى ھەبى دەژىت و ئەندامەكانى تەواو دەبن، دواترىش ددانى دىت و لە شىر دەكرىتەو... و... دەچىتە قوتابىخانە و... ھتاد، خۆ ئەگەر بلئىن حالى كورد وەك حالى مندالى

5 – 6 مانگیه له زگی دایکیدا قسه ییکی راست و دروستمان کردوه که ئیعتیرازان هه لئه گریت. کورد، به تیکرای و به جوری سهر به خو، جارئ نه که وتوته ناو ئه و چه ر خوفه له که ی پئی ده لئین گۆرانی میژووی.

ئهو نده ی زانرایت له باره ی بنه ماله ده سه لاتداره کانی کورده وه، له و سهرده مانهدا که ده که ونه بهر زاراوه ی فیودال و دهره به گ و ئه و تهرزه ناوانه وه چند بنه ماله ییک ده شی پئی بگوتی فیودال ئه ویش نه ک له رووی پیکهاتنی پیشکه وتوو و هونه راوی و که رهسته داریه وه، که ده زانین هه موو کوردستان له وه هه ژارتر بوه بتوانی فیودالیکی ریکوپییک به وه له د بینیت، به لکوو له تاکه رووی هیزی ماددییه وه که وا تا راده ییک بویان گونجاوه بتوانن بگرن و ببوورن و بیه خشن و بستینن کاره کانیشیان به کاری جهرده و پیاوخراب له قه لئه م نه دراییت. ئه و تهرزه بنه ماله ده سه لاتدارانه ئه گهر به ده ست واقعی هه ژاری بیده رفه تی بیجانسی وه ک واقعی کورده وه وشک نه بنه وه و زهبری بیگانه له ناویان نه بات ورده ورده په ره به ده سه لاتیان ده ستینن و ده بنه به گلر و دواتریش به کیکیان له ناویاندا به سهر هه مواندا زال ده ییت و وینه حکومه ت داده نیته.

هه لبه ت کورد له و حال و باره ی خو ی تیدا دیوه ته وه بو ی ریک نه که وتوه، مومکینیش نه بوو بو ی ریک که ویت، سه روک بنه ماله ی به هیزی بیته حوکمدار و حوکمداریشی بیته ده ولته. له مه شدا، وه ک له هه موو باریکی ماددی و مه عنه ویی کومه لایه تیدا، له ژیر تاو و ته سیری له عنه ته میژووییه که ی که رتکراوی و مافخوراوی و توانه وه و که مبوونه وه دا خه ریکی تیشکان و پاشه کشه بو، به پیچه وانه ی میلله تانی تری خاوه ن کیان که به هه موو کیشانه و پیوانه ییکی کون و نوئ له سه ده ییکه وه بو سه ده ییکی دواتر، که م و زور، به ره و پینشچوونیکی پیکهاتناوه و بنه مای تیهه لکیشانی گه وره شی بنیات ناوه له حالیکدا گه لی کورد به ورینه ش ئه و تهرزه ئیمکان و ئاواته ی نه دیتوه.

خولاسه ی گوته لیره دا ئه وه یه میلله تی ژیرده ست به تیکرای ده که ویت هه لکه وتیک له هیچ رووییکه وه وه ک هه لکه وتی میلله تی سهر به خو نیه، به لام له شیوه ییکی تایبه تیدا میلله تی کورد له گه ل میلله تی ژیرده ست و داگیرکراوی تریشدا به یه کتر ناگیرین چونکه سهره رای ژیرده ستی که رتکراویشه، له حالی که رتکراویشدا هیچ که رتیکی وه حده ی ئابووری پیکه هینا که له دیارده ی «نزیف اقتصادی»¹²⁸ پاریزیت چونکه ده زانین هیزی داگیر که ر

¹²⁸ له به ره و دوای بهرگی یه که می «حاجی قادری کویی» ئه م دیارده یه لئی کولراوه ته وه.

دام و دهزگایه ک داده نیت له ولاتی داگیر کراودا بو ئه وهی سوود له به رههم و داهاتی ولاته که وه گریت که وا کهم و زور میلله ته داگیر کراوه که ی تی ده ئالی و به ده وری بنگه کانی حوکم و تیجارهت و مالی و ئابوورییه وه جموجولیکی گوزهرانی تازه رنگ ده کات، که لک له زور که رسته ی ژیاریش وهرده گری له وانیه ی داگیر کهر بو سوودی خوی به کاریان دهه نیت وه ک ری شه مه نده فەر و به نده ری قه راغ ده ریا و... هتاد. واش بوه ناوچه ی گه وریه ی صنایع و ئابووری، بگره رۆشنییریش، له و ولاته داگیر کراوه دا پهیدا بوه ئیتر بو ههر ئامانجیک ده بی با بی که ده زانین کوردستانی گه وریه به هوی نه بوونی «وه حده ی ئابووری» تییدا له م تهرزه ده سکه وته کوله مه رگانه ش سوودمه ند نه بو. ئه و «نزیف اقتصادی» یه ی کوردستانی گرتوته وه به دریزی میژوو هیچی لی شین نه بوتته وه و¹²⁹ کاولبوونیکی رووت و قووتی پیکهیناوه و به س. له هه موو میژووی رابردووی کورددا شاریکی وه ک یه کیک له شاره کانی ئه فهریقای داگیر کراو پهیدا نه بو.

ئهم حالته ی لی ره دا به خیرایی پییدا تیده په رم که حالته ی چه ندین صه ده ی له دوا یه کتری کوردستانی گه وریه بوه، شه پره ی کومه لایه تی به ئابووری و رامیاری و رۆشنییری گشتی و کشتوکال و هه موو لایه ن و سه ر و به ریکه وه له هه موو کوردستان و دانیشتوانی داوه نه ک له ته نها چینی هه زاری. بهر له وه بلیم ئهم حالته شه پره ی له گورانی کومه لایه تی کورد داوه، که ئهم گوته ییکه خه یالمان بو تارمایی پیشکه وتنی تیه لکشاو ده بات، ده بی بلیم نه یه هشت دیواری جوداوازی نیوان عه شیره ته کانی کورد هه لوه شیت، له زور جینگه شدا ری نی نه دا کۆچهر نیسته جی بیت... نه یه هشت ده ره به گ پهیدا بیت... ژیا نی کورده واریی قالب به ستووی چه ند هه زار سال بو، له مه شدا هیچ موباله غه نیه... پیشکه وتنی چی و گورانی کومه لایه تی چی!!

به راستی فه لاکهت و نه گبه تی میژووی کورد گه لیک له مه ش زیاتر و ناقولتر و کوشنده تر و برنده تر بوه. من له باس کردنی واقعی یه کجار ناله باری بیمانه ندی کورد زره ده نگ و رهنگیکی ته نک و ساده م خواستوته وه که وا به حال با یی نه خسه کیشانی ئه و کاریگه رانه ده کات که هه لوه ستی کورد به تیکرایی و هی حاجی قادر به تایبه تی، له ئاست براگه وراندا ده که ن به دیمه نیکی مه فهووم و میژوویی که جیگری پهیدا نیه و نه بوونیشی له ئیمکاندا نه بوه، ئه گه رنا داستانی سامناکی رابردوه ئه نجن ئه نجن کراوه که ی کورد و خاکه

¹²⁹ خویته ر له خووه ده توانی حالی کوردستان به حالی ولاته ئیستیمار کراوه کانی ئه فهریقا بگریت که وا له گه ل ئه و هه موو چه وساندنه وه شدا که دوو چاریان هات زهرفی مادیان وه ها گورا زوربه یان شه قیکی مهردانه یان له داگیر کهر هه لدا و گه ییشتن به و مافه ی که کورد دوو هه زار سال پتره پی ناگات.

دایژراوه که ی کوردستان صد هینده ی نووسینه که ی من پتر په کی ئەو که سانه ده خەن بە دەم بیباکییه وه، وهیا نه شاره زاییه وه، تف له و واقیعه ره جاله ده کهن که ئە گەر چاکی تیڭگەن تفه که به سەر زاریانه وه وشک ده بیته وه نه ک له بهر بزووتنی ره حمیان بو براگه وران، به لکوو له بهر ئەوهی که تیکرای میلیله تی کورد وه ک خیزانی تازیه داری خهفه تباری کور کوزراوه که خهلق ده چیتته پرسه ی و، له جیاتی تف لی کردن، فاتیحه ی تیدا ده خویتی.

ده زانم هه سانه وهی نووسەر له وه دایه خۆی دوو چاری ده ردیسه ری به هه له ده رچواندنی رق له رابردوو هه ل گرتن و جنیو به مردوان نه کات و به مه شدا نه مردوو به سه سیته وه نه زندووش رازی بیت، مام نووسه ریکی تریش له ولاره قوت بیته وه بلی ئەوه له سه ر کردنه وهی ده ره به گ و خوینمژانه... به لی ده زانم هه سانه وه که و ده ردیسه رییه که زور ئاشکرایه، سوود و زیانه شه خسییه که ش مه علوو مه له چیدایه، به لام خوا مالی خرته خرتی ویزدان و دل و ده روون ویران کات که وا له هه ر خوگیل کردنی کدا زیره ی خو تاوانبار کردن و به سووکی سهیری خو کردن له گیانی مروف هه لده ستینی و ئاههنگی ناوبه دی و نیهاد پیسی له واقیعی خوگیل کرده که به دهنگ دیتی.

ویژدان به رووماندا ده داته وه و ده لی: ئیوهی نووسه رانی کورد ئە گەر مه به ستان سوودی میلیله ته، خو دیاره میلیله ت له راستی سوود وهرده گریت، نه کاری ئینسافه و نه جیی ره زامه ندیی میلیله تیشه شیوه نی هه موو رابردووی کورد به ته نکه سه ره بۆشی له عنه ت له ده ره به گ کردن بشاریته وه و زامه کوشنده خوین له بهر هه لنیشتوه کانی به تف له براگه وره کردن ده رمان بگریت...

سهیر له وه دایه، چی لیره به پیشه وه گو ترا جاری راستییه هه ره به رچاوه که ی واقیعی ده ره به گابه تیی کوردی باس نه کرده، ئەو راستییه ی که پتوه ندیی هه به له گه ل بیری کور دایه تی و چه وسانه وهی نه ته وایه تیی کورد له ژیر زه بروزهنگی بیگانه دا چونکه ئەم راستییه وه ک ده رده که وئ یه کسه ر درایه تیی بیگانه به رانه ر به ره و ده ستی براگه وره کانی کورد نیشان ده دات پتر له چینه کانی تری کورد. راستییه به رچاوه که ئەمه یه:

داگیر که رانی کوردستان به دریزایی ئەو میژوهی که دهنگوباسی به ئیمه گه بیشتوه، به دەم تالان کردن و بگره به رده ی داگیر که رانه وه، پتر براگه وره و سه ره ک عه شیره ت و پیاوی ناوداری کوردیان کوشتوه له پیاوی بیده سه لات و هه ژار و بی ناو و نیشان که هه رگیز چ حیسابییکی له داگیر کهر تیک نه داوه و هه میسه عینوانی ره عیه ی به سه ره وه بوه و بو راپه راندنی کاروباری ده ولت سوخره و بیگاری پی کراوه سه ره رای ئەوه ی چ پاره و پوولیکی هه بووی به ئەنواعی فروفیل لی ستاندراره. وه نیه له م وه زعه شدا شتیکی سهیری

كەس نەدیتوو ھەبیت كە دەزانین رەعیەى بېچارە لە ھەزاران سالھو ھەم میراتەى بۆ بەجى ماو، میراتى سوخرە پى كۆردن و تىخوئىندنەو، وەك ئەو ھەزاران ھەزار ھەمەلەى ھەرھەمەكانى مىسریان دروست دەكرد و یەكئىكشىيان ناو و نىشانىكى لى بەجى نەما.

پراگرتنى حىسابى تايبەتى بۆ سەرۆك عەشیرەت و براگەورەكانى كورد لەلايەن داگىر كەرەو ھەم سەسەتېك بوە بە درىژايى مېژووئى ئادەمىزاد پېرەوى كراو لەلايەن ھەموو داگىر كەرىكەو لە ھەموو كات و جىگەبىكدا چونكە فۆتاندنى سەرۆكى ئەو كۆمەلەى كە بەپىي وەزعى كۆمەلەكە ھۆى ھىز و تواناى خەلقەكەى راستەوخۆ وەك نەھىلاننى شوانى مەرگەلە، وەيا با بلىن وەك نەھىلاننى قومەندانى لەشكرە. ئەمەش راستىكە لە ھەموو مېژوودا بەرچاو بوە و ئىستاكەش بەردەوامە.

پىي ناوى من بلىم لە خۆو ديارە، داگىر كەرىكى بى رەحمى دوور لە شارستانەتى صەدان سال پىش ئەمرو كە قامچىكارى بەسەر پىشى مىللەتەكەى خۆشەو دەكرد، یەكەم چەمبۆلەى لە ھەناوى ئەو كەسانە گىر دەكرد كە لەوانە بوون ببنە لەمپەر لە پىش نيازەكانى، ئەو كەسانەش براگەورە و سەرەك عەشیرەت و خاوەن سامان و قسە رۆبىشتون، ھەر لە بۆيەيشە ئەگەر لىستەبىكى كۆژراو و لە سىدارەدراو و خنكىتراو و بەندىكراوى كورد بەدەست داگىر كەرى بىگانەو بەگرىت دەبىنەت زوربەيان لەو تاقمەن كە پىيان دەگوترى براگەورە. لەو سەردەمانەدا ھەرچەند برا گەورەكان خەرىكى سىاسەت نەبوون بەلام بەپىي گەز و گرىي ئەو رۆژگارنە، داگىر كەر حىسابى خەباتكارىكى ئەم سەردەمەى بۆ كوردوون كە دەزانین زۆر جودايە لەو حىسابەى بۆ یەكئىكى تر دەكرىت كە دەخلى بەسەر سىاسەتەو نىە چ براگەورە بى چ مرؤفى عادەتى. ئىمپىريالىزمى صەدەى بىستەم لەگەل «عمر المختار» و «عبدالكرىم الخطابى» چەند بەرەحم بوە داگىر كەرى كوردستانى صەدەى نۆزدەمىش ھەر ھىندەى رەحم جوولائو بۆ سەرۆكى مەنگوران و مىرى خۆشناوان و بەگى جافان و ئاغای بلباسان¹³⁰

كە بگەرىتەو بۆ لاپەرە 178 ى بەرگى یەكەمى كئىبى حاجى قادرى كۆبى ئەم رستەى خوارو ھەم دەخوئىتەو:

«وەك لە شوئى تايبەتیبدا دەردەكەوئ ئەم كارەساتەى قران تىخستنى غەفووربىان ھەرچەند لە دیوانى حاجى قادردا دەنگىشى نەدايتەو بۆ خۆى دەبیتە

¹³⁰ ھەمان رەفتارى كە لەگەل سەرەك عەشیرەتەكانى كورد كراو، لەگەل شىخەكانى عەرەببىشا كراو بە درىژايى ئەو رۆژگارەى ولاتى عەرەب لە ژىر دەستى توركى عوسمانلىدا بوو.

وهلامدانه وهی پرسپاریکی گرنگ دهربارهی هه لوهستیکی پر دهلاله تی حاجی. وهی که نرخیکی زله قرانی بنه ماله بییک بیته وهلامی پرسپاریک.»

شوینته تاییه ته که ئەم شوینته یه، هه لوهسته پر دهلاله ته که ی حاجی قادریش هه لوهستی به رانه ر دهر به گه که وا له م کو تاییه ی به رگی سییه می نووسینه که مدا خه ریکم به پیی بیرورای خۆم روونی ده که مه وه، بیرو رایه که شم له جهرگی روداو واقیعه وه هه لپنجاوه.

ئەم قران تیخستنه ی غه فووریان که لهو به شه یه که مه ی نووسینه که دا باس کراوه له سالی 1237 ی کوچی رووی داوه، دواتریش له سالی 1284 سه رله نوئ بنه ماله ی غه فووری درانه وه بهر ده می تیغی قر تیخستنه وه. کاره ساته کان نمونه ی مامله تی بیگانه ن له گه ل براگه وره و سه روک عه شیره تی کورد به دریزایی میژووی سه ره تا بز.

ئەم کاره ساته ی له سالی 1237 ی کوچی به سه ر غه فووریاندا هات له دوو سه رچاوه ی نووسراودا ئیشاره ی بو کراوه، سه رچاوه ی بیکیان چوارینه ی بیکی عه ره بیه له په راویزی کتیییکی ئاینی کتیخانیه ی جهلیزادان، له لایه ن «واثق بالله» مه لا عه بدوللای¹³¹ کوری مه لا عه بدورپه رحمانی کاکي جهلییه وه نووسراوه، ئەمه ش ده قه که یه تی:

لقد جرى حکم الحکیم الاحد
فی ثالث الشوال فجر الاحد

بنهب کو والقتل للأکابر
للظهر فی غرلجد بالأبجد

وشه ی غرلجد به حیسایی ته بجه د سالی 1237 ده گریته وه. هه رچه ند چوارینه که ی «واثق بالله» ناوی غه فووریانیش ناهینی به لام به لای ئه وه ی شاره زای حال و باری کو یه و ئه و کاره ساتانه بیته که له میژووی مه یله و نزیکدا روویان داوه مه علوممه مه به سی چوارینه که قرانی غه فووریانه چونکه کاره ساته که که ده ماودهم به ناو هه موو خه لقی کو یه و ولاتی کو یه دا خه به ریکی بلا و مه شووریشه.

¹³¹ مه لا عه بدوللای ناوبراو باپیری حاجی مه لا عه بدوللای جهلیزاده ی هاوړینی حاجی قادره.

له گه‌ل ته مه‌شدا كه هه‌ر داواي به‌لگه بکريت بو ئيسپات کردني مه‌به‌سي چوارينه‌كه سه‌رچاوه‌كه‌ي دوهم هم ئيسپاته به ده‌سته‌وه ده‌دات. له به‌يازيني ده‌ست‌نووسي فارسي كه كوڤري زانباري كورد له ناوچه‌ي شاره‌زوور و هه‌له‌بچه چنگي كه‌وت كوومه‌لينك هه‌والي كون و نويي چهند به‌شيكي ناوچه‌كاني كوردستان و¹³² رۇزاواي ئيران نووسراوه، يه كيك له و خه‌به‌رانه قه‌تلوعامه‌كه‌ي غه‌فووريبانه كه له به‌يازه‌كه‌دا باس كراوه و رووناكايي پتريش داويژي بو سه‌ر مه‌به‌ستي «واثق بالله» له گوته‌ي «والقتل للأكابر» چونكه به‌يازه‌كه باسي كوژراني محمدي عيساغا و عبدالله ئاغاي غفور و كوران و براياني ده‌كات له جه‌ژني ره‌مه‌زاني سالي 1237 دا. جه‌ژني ره‌مه‌زاني به‌يازه‌كه و «ثالث الشوال» ي چوارينه‌كه يه‌كتر تصديق ده‌كه‌ن، موحه‌مه‌دي عيساغاش كه بيته نيوان كوژراوانه‌وه واتاي «القتل للأكابر» چه‌سپاوتر ده‌كات. عيساغا پياويكي به‌رچاوي بنه‌ماله‌ييكي گه‌وره‌ي كوڤي بو، باپيره‌گه‌وره‌شي هه‌ر عيساغا بوه و زور ره‌ز و ملك و تاشي به‌ناوه‌وه هه‌بوه كه به‌سه‌ر زارانه‌وه بوونه‌ته ره‌زي ساغه و تاشي ساغه.

سرنجيك بده ته‌عبيره‌كه‌ي «واثق بالله» له‌وه‌دا كه ده‌لي «والقتل للأكابر» چهند به حورمه‌ته‌وه ناوي كوژراوه‌كان ده‌بات، چه‌نديش به په‌رۆشه‌وه كوشتن و تالان كردنه‌كه به‌يه‌كتره‌وه ده‌به‌ستته‌وه كه له هه‌ر دوو‌كاندا لايه‌ني كوژراو و تالانكراو به سته‌مليكر او داده‌نيت و ده‌ستدریژكه‌ره‌كه به قاتل و تالانكه‌ر ده‌ژميريت، چونكه ته‌گه‌ر ته‌مه بيروباوه‌ري نه‌بوويابه ده‌يتواني كوژراوه‌كان به «شقا، عصاة» دابنيت كه ده‌زاني وابه داگيركه‌ريش پياوي جه‌رده و ريگري كوشتوه و خه‌لقه داگيركراوه‌كه‌ش كوشتنه‌كه‌يان پيخوش بو. ده‌بي ته‌وه‌نده‌ش بخه‌مه سه‌ر قسه‌كانمه‌وه كه بليم «واثق بالله» مه‌لايكي مسلماناي له خوا ترساو بوه ته‌گه‌ر كوژراوه‌كاني به مه‌زلووم نه‌زانيايابه به «أكابر» ناوي نه‌ده‌بردن. مسلمانته‌ي «واثق بالله» له و راده‌يه‌دا بوو كه شه‌ش مانگان وه‌كاله‌تي مه‌ولانا خالیدی کردوه له سلیماني، خويشي خه‌ليفه‌ييكي ريزليگيراوي مه‌ولانا بوه.

قه‌تلوعامه‌كه‌ي غه‌فووريبان گه‌بيشته په‌ييك كه به كوردي ده‌لي نيروه‌زيان لي برا. له هه‌موو بنه‌ماله‌كه يه‌ك دوو نيرينه‌يان لي رزگار بوو، يه كيكيان مه‌حمووداغي باوكي حه‌ماغاي گه‌وره‌يه كه ته‌وسا مندالي ناو بيشكه بوه و خيره‌ومه‌ندان له نوييني ئاوي پيسدا شاردبوويانه‌وه تا كوټايي فرته‌نه‌كه و نيشته‌وه‌ي ئاگري فيتته‌كه.

¹³² له‌وه‌يازهدا باسي دروست کردني «ئيج قه‌لا» ي كوڤه‌ش ده‌كات كه ناوي له شيعري حاجي قادردا هاتوه: «له قوشخانه‌وه تا ده‌مي ئيج قه‌لا».

به پيی ليكدانه وهی خۆم¹³³ که حاجی قادر له 1240 ی کۆچی هاتیته دونیا کاره ساته که سی سال پيش له دایک بوونی حاجی رووی داوه، خۆ ته گهر نامیلکهی مهلا عه بدور پرهمانی خزمی حاجی به شایه د بگهرین که دهلی له 1231 له دایک بوه ته مهنی حاجی لهو ساله دا شهس سالان بوه.

ههر لایه ک لهم دوو لایه راست بی فهرقیک ناکا له وهدا که حاجی قادر ههست و هوشی به درندهیی کاره ساته که زرینگاوه ته وه چونکه کاتیک حاجی گه بیشته ته مهنی هوش کرانه وهی جارئ دهنگوباسی رووداوه سامناکه که ههر به سه ر زار و زمانانه وه مابوو، ناکامه که شی که کز بوونه وهی بنه ماله ییکی گه شه دار بو له بهر چاوان بوو.

تۆ بلیی حاجی قادر یکی سالانی نیوهی به که می صه دهی نۆزدهم له کاره ساتی وهها خویناوی و ترسینه ر که له لایه ن بیگانه وه به پیاو ماقولانی ولاته که ی بکریت دهی کام په ندی کۆمه لایه تی و نیشتمانیه روه رایه تی و چینیه روه رایه تی وه رگریت؟ ئایا مهیل و سوژی به لای دهسته خویناویه که ی بیگانه دا ده شکیته وه یاخود به لای نیچیره خۆولایه کاندای؟ تۆ، ئه ی خوینته ری کوردی شوڤر شگیری چینیه روه ری سالی 1972 ی صه دهی بیسته م، به خه یال ته گهر له کۆیه ی سالی 1237 ی کۆچی ژبا بایت به خۆت و بیرو رای شوڤر شگیرانه و چینیه روه رانه ته وه پیروژبا بایت له داگیر که ر ده کرد به و نامه یه ی که خه لقی کۆیه ی له زۆرداران رزگار کرده؟ بيشکه که ی مه محموداغات به پیاو کۆزه کان نیشان ده دا؟ ئاخۆ ته گهر کاره که بیچه وانه بوویا یه، واته پیاو ماقولانی کۆیی به ربوونایه گیانی داگیر که ره کان، هه لوه ست چۆن ده بوو؟ ده بووته هه یته ی عوسمانلیی...؟

بیرو را و هه لوه ستی گه نجیکی شوڤر شگیری ته مرۆکه ی کورد له ئاست رووداوی وه ک ئه م قریخسته هه رچییک بیته، هه لوه ستی حاجی رقه له لگرتوانه و غه زهب هه لستاوانه بوه له داگیر که ر و خوینتریزی بیگانه، په ندیکی وه ریشی گرتبی له کاره ساته که پتر تیژ کردنی هه ستی مافخوراوی و سته م لیکراوی میله ته ی کورد بوه چونکه تۆش ده زانیت و منیش ده زانم، نه فسه هه ستیاره که ی حاجی به دیتن و بیستنی رووداوی وهها خویناوی له ناو جه رگه ی میله ته که ی پتر رقی له بیگانه هه لگرتوو ته تیژ تریش به ره و کوردایه تی رۆیشتوه. گۆیا ته گهر ئه و بیگانه درنده یی نه کات درنده یی له ئاست به رزه وه ندی ماددی و ژبان و به ریه چوون و له ئاست به رزه وه ندی مه عنه ویی وه ک زمان و ئه ده ب و داب و ده ستوو ر و

¹³³ بگه ربه وه بو لاپه ره 78 ی به رگی به که می «حاجی قادری کۆیی»، له ژیر ناو نیشانی حاجی قادر که ی و له کوی ها تۆته دونیا؟ ساغ کردنه وه ی سالی به وه له دبوونی ده خوینته وه.

نهریتی کۆمهلابهتی و عهقیده... و به حوکمرانیکی عادهتی رازی بیته له کۆیوه زیده بوغز و رق بو خۆی راده کیشیت له حالیکدا میللهت ههرچۆنیک بی دهبی حاکمیک بهسهروهه بیته، به نیسبهت میللهتیک وهک کوردیشهوه که به بیر نهیهت له لایهن حوکمرانی کوردهوه فهرمانی بهسهردا کرابیت و به دریتایی میژوو بیگانه حوکمی کردیت رهنگه بیگانهییکی نیمچه دادپهروهه زۆر ناخۆشهویست نهبوویت، بهلام تهجره بهی کورد له گهل حاکمی بیگانه به دریتایی سهدان سالی رابردوو ههرگیز شیرنایی و بهزهیی و داد و رهحمیی تیدا نهبو. بهراستی داگیرکه رانی کورد له و سهردهمانه دا چ تورکی عوسمانلی بوویت و چ عهجهمی قاجاری بوویت به جۆریک چاو له تهماع و راو و رووت کردن بوون سه رله بهری خهلقه که یان ده دایه بهر یهک سیاسهتی رووتاندنهوه، ناوناوهییکی به دهگمه نه بی براگه وره و دهست رویشتوی کوردیان تیکه له به هیچ کاریک نه کردوه دوو قرۆشی تیدا بوویت، ههر ئه مه یسه ئاکاری داگیرکه ری نیمچه خویندهوار کهوا بیجگه له سیاسهتی کوشتن و بهستن و ویران کردن هیچی تر نازانیت.

ئهم شیوه درنده بییهی قرتیخستنی غهفووریان نمونهی تهجره بهی کورد و حاجی قادر بوه له گهل حوکمی داگیرکه ر، که ئه گهر له وههم و خه یاله وه بمانه وی کوردی بهر له سه د سال و دوو سه د سال به گز براگه وره کانی ئه وسایاندا بهینین ده بی دیسانه وه له وههم و خه یاله وه ئیسپاتی پیاوچاکی و بهزهیی و دادپهروه ری داگیرکه ره درنده کان بکه ین بو ئه وهی ههر نه بی له سه ر کاغه ز و له عالهمی وههم و خه یالدا بتوانین بنه ماییکی مه عقوول بو ئه و به گز داچوونه پهیدا بکه ین، ئه گهرنا چۆن پیمان ده کرئ ته فره ی خو مان بده ین به وه دا که بلین میلله تی کورد له براگه وره زالمه کانی خۆی هه لده گه رایه وه و به ره و پیری جه لاده داگیرکه ره کانی ده بو. که به زۆره ملی و چاوبه سه ته کیش ئهم درۆیه مان به سه ر رابردوودا سه پاند له کۆیوه فه خر و شانازی بخوازینه وه بو میلله ته که مان له م کاره ی وه ها سه ره وه بندا؟

له و لاپه ره باسکراوه ی 178 ی بهرگی یه که می ئهم نووسینه دا که گو تبووم قرتیخستنی بنه ماله ی غهفووریان ده بیته، وه لام دانه وه ی پرسیاریکی گرنگ ده رباره ی هه لوه ستیکی پر ده لاله تی حاجی، مه به ستم هه لوه ستی حاجی به رانه ر ده ره به گ و براگه وره ی کورد بوو که هه لوه ستیکی دۆستانه یه نه ک دوشمنانه. وه رانه که ش له وه وه دیت که حاجی قادر له سه ره تای ژیا نه وه بیستبیتی و دیتبیتی داگیرکه ری کوردستان خه ریکی کوشتنی براگه وره کانی کورده و ههر ئه مه ش به رنامه ی سیاسه تی بوویت تا ئه و رۆزه ی حاجی ده که ویته سه ر ریازی کوردا به تی، ئا ئهم حاجیه ده بی چ هه لوه ستیکی هه بوویت له ئاست ئه و براگه ورانه دا له حالیکدا ئه و داگیرکه ره که به گه وره ترین دوشمنی کورد بزانیته؟ که دوشمنی کورد براگه وره ی کورد له ناو بیات حاجی قادر و تو و من و هه موو کورد چی بو

دەمبەختە لەو بەولاولە کە ئەو کوژراوانە بە گەورە بزائیت و ریزیان لی بنیت و بۆیان بە پەرۆش بیت؟

لەبەر تیشکی حەقیقەتدا لە نوختە نیگای پیکهتانی ھەلۆستەو، چ فەرقیک نیه، وەیا فەرقیکی ئەوتۆ نیه، لە نیوان ئەوێ براگەورەینیک، وەک شیخ سەعیدی پیران، بەدوا شۆرشدا بکوژریت، لەگەڵ ئەوێ یەکیکی تر بەھۆی کوردبوونێوە لەلایەن داگیرکەرەو لەناو بێردریت با شۆرشیشی نەکردبیت چونکە کە نرخی براگەورە کوردە کە بەلای داگیرکەرەو ئەوێ ھەبیت لەناو بردن ببنیت دەبی بەلای کوردیشەو ئەوێ نرخی پێ بدریت کە ھەلۆستی دۆستانە و خۆشەویستانە بۆ بیت.

بەھەمەحال حاجی قادری سەد سال لەمەوبەر بە دیار ئەم تەرزە لیکدانەوێ بە پەنگی بە سۆز و پەرۆشی خۆی نەدەخوارد بۆ ئەو سەرۆکە کوردانەو بە دەست داگیرکەرەو زەبوون دەبوون چونکە ئەویش وەک خەلقى تر لە ھەستیکی فطری بی تیکەلبوونی فەلسەفە دلێ بە میللەتە کەو و قوربانیکانی دەسووتا، لەسەر ئەوێ نەدەوێست براگەورەکان بکوژرین ئەوجار ھەلۆستی دۆستانەو بۆیان بیت چونکە بە شایەدی شاعیرەکانی خۆی دۆستایەتی لەگەڵ زیندووەکانیان ھەبوو، وەک لیرە بە دواوێش روون دەبیتەو دەبوو ئەو دۆستایەتیە لەگەڵیاندا ھەبیت نەک ھەر لەبەر ئەو ھۆیانەو لیرە بە پێشەو لە باس کردنیان بوومەو بەلکوو لەبەر ھۆیەکی تری یە کجار تاییەتی و گرتگ و بنجی لە خەباتی حاجی قادردا کە تا ئیستا سەری شی کردنەوێ نەگەیشتوێتی و وا پێ دەچی دەبیتە دوا ئالقەو زنجیرەو ئەم لیکۆلینەوێ.

لەیە کتر نەچوونی دەرەبەگایەتی بەوێ نەھانووی کورد و فیودالی ئەوروپا سەرلەنوێ دوچەندان دەبیتەو لە لایەنیک ترەو کە ئەویش رووپەرەپیک شپوونە ئەبەدیە کەو کورد دەنوینیت. زانیمان براگەورەکانی کورد بە دیزایی رۆژگارە رەشە کەو خۆیان و میللەتە کەیان ستمدیدی دەستی بنگانەو داگیرکەر بوون، لەمەشدا جاریکی تر دەبوونەو براگەورەو ستمدیدی بەوێ کە بەشی ھەر زۆری خنکاندن و کوشتن و برین بەر ئەوان دەکەوت. بە دواو کوشتن و خنکانندا دووبارە ناو و ناموسە کەشیان لە سیدارە دەدراو کە تەمغەو شەقاوت و خیائەتیان لی دەدرا...

تا ئێرە زولم لیکراوی کورد ماوینیک پێش زولم لیکرانی میللەتانی تر کەوتۆتەو چونکە قوربانیکی میللەتیک تری بەردەستی عوسمانلی، با بلین بولغار، کە بە لای دەستوور و یاسای عوسمانلییەو غەیانیش بووینت بەلای رووسیاو وەیا بەلای دانیشتوانی بالقان و ئیتالیاو قارەمانی میللی بوون، بەلام لە سیدارەدراوی کورد بەشەرەفی وەھا نەگەیشتوێ چونکە ھیچ

یه کیک له میلله تانی پرووی زه مین میلله تی کوردی تینه خویندۆ تهوه تا کوو پیزی له قوربانیه کانی ناییت. من له وردبوونه وهی تاییه تی خویدا به وهنده سته مهش رازیم ته گهر دوو جاری تریش سته م لهو قوربانیا نه کرابایه سته مه کانیش له وانهن، شیخ رهزا گوته نی: «کامی لینی دهگری ده بیژی ئه مه یان مونته خه به».

سته می یه که م له تو مارنوسی میژوه وه به. ئه م میژوه له ئاست میلله تی بیده سه لاتی وه ک کورددا هینده به ده عیه و لووتبه رزه ته نازول ناکات نووکی قه له مه زیرینه که ی به خوینی قوربانیه کانی ئه و میلله ته ته ر بکات و دوو دیری چه وت و چویری رووداوه خویتاویه کانی پین بنووسیت به لکوو ههر نه بی ناو و شویتنه واریان رهش نه بیتته وه با له گوشه ی به دناویشدا به دهم نه فرینه وه یاد بکریته وه... شهیتان ناوی زرا به لام نه مرد، که چی خوینی براگه وره ی کورد رزایه بیابانی عه ده مه وه... به فیرۆ چوو، هیچی له جیگه شین نه بووه. قه له مه زیرینه که ی میژوو نووکی خو ی به خوینی براگه وره ی کورد ته ر ناکا ته گهر پایه ی له پایه ی حاکمی بابان وه یا میری ره واندر وه یا حوکمداری بو تان نزمتر بی. قوربانی و خوینرژاوی کورد ته گهر بیهو ی له دوا کوشتنی ناوی بیاریزیت ده بی له پیشه وه خو بکاته ئه میر ته وسا ته مای پاراستنی یادگاره که ی به دلدا بیت. خوینی براگه وره ی عاده تی کورد حه ددی نیه به مه ره که بی میژوو بیت.

ئه م سته م له دوا سته مه ی کوژران و فه رامۆش کرانی قوربانیه کانی کورد ههر به جاری کز ده بیتته وه له ته ک سته مه بی رهزایه له حه د به ده ره که ی تر که هیج سنووران ناهیللیته وه له مهیدانی غه در لیکراوی و خوین به هه ده ر چوندا. قوربانیه کانی کورد خوینیان رزایه و له بیر کرابانایه و ناویان له په ره ی وجود سربایه وه صه د جارن چاکتر و بی سفتوسۆتر ده بوو له وه ی رۆشنیبری کورد دوا ی صه دان سال له کوژرانیان، روحیان به بهر بییتته وه بای ته وه ی سه ره له نو ی له ری تف و له عنه ت لی کردنه وه به شیوه ی مه عنه ویی ئیعدامیان بکاته وه... کویری حه یا بردن و ریسوا کردن و نامووس شکاندنیان جاریکی تر بو بیه سیتته وه... له خووه وه کاله تی جه لاده کونه کانی کورد بکات.

جاران ده گو ترا فلانه که س شاربه ده ر کرا، ئیستا رۆشنیبری کوردی وه ها هه یه قوربانیه کانی قه سا بخانه ی میژوو ی کورد قه برستان به ده ر ده کات¹³⁴.

¹³⁴ ئه م قسانه م که له زیمنی ده رخستنی راستی بیفیلدا شیوه ن بو کورد ده که ن، له زه رفیکدا ده که ونه ناوه وه باشترین ده رفه ت به و که سانه ده دن که په کیان له سه ر راست و درۆ و چاکه و خراپه و سود و زه ره ری کورد نه که وتوه، بو ئه وه ی خراپترین ته ئویلیان لی بده نه وه و له سه ر منی

خويتنەرى بەرپىز دەبىنى جوداوازىي نىوان فيؤدالى ئەورووپا و سەرۆك و براگەرە و دەرەبەگى كورد لە چ رادەيىكدايە. نە لە رابردوو، نە لەم رۆژگارەدا... نە بە زىندووويى، نە دواى مردن... نە لەبارى ماددى و نە لە بارى مەعنەويىيەو... خولاسە لە هيچ روويىك و بە هيچ جۆرىك يەكتر ناگرنەو، كە ئەمەش شتىكە دەبى وەك بەدەهيە وەرەبگيريت چونكە زەرفى ميژووويى كورد لە هيچ روويىكەو و بە هيچ جۆرىك لە گەل زەرفى ميژووويى ئەورووپاي سەردەمى فيؤدال يەكتر ناگرنەو... قياسى هاوين و زستان لە يەكتر ناكري.

ئىمە ئەگەر سەھوو نەكەين وەياخود خۆمان بە سەھوو نەبەين دەبى ئەو لە دل و ميشكى خۆمان بنووسين و باوهرى پى بەنين كەوا ھەموو ئەو قۇناغە كۆمەلايەتيانەى لە ميژووويى ميللەتاني تری خواھن كيان بە قۇناغى سەردەمى دواكەوتن و كلۆلى و چارەرهشى و كالۆكرچى دادەنرین، سەرلەبەريان بە نىسبەت ميللەتى كوردەو ئىستگەى ھەسانەو و بەرەو پىشچوون و گەشە كردن حساب دەكرين چونكە ھەرگيز ربي نەبوو پىيان بگات چ جايى ئەوھى پىياندا تىپەریت. ھەلبەت من مەبەستم ئەو نە بلىم نە گەبشتنى ميللەتى كورد بە پلەى نارەزامەندي لە سەرۆك عەشيرەت و براگەرەوان بەلگەى پەسەندبوونى ئەو حال و بارە نالەبارەيە كە كوردى تىدا ژياو، بە پىچەوانە، من حال و بارى ميژووويى كورد گەلىك دواكەوتوتر دەبينم لە بينى ئەوانەى جىنوى پى دەدەن چونكە دەزانم كوئەرەوهرى كورد لە پلەيىكدا بوە جىنو پىدان ھەلناگرى.

من دەزانم تۆش دەبى بزانيت مرؤف تاكوو دەگا بەو پلەيەى كوردەوكانى بە خراپە لەسەر حساب بكرى پىويستە لە تەمەندا گەيشتبىتە رادەيىك ياساى جەزا بيگریت. مندالى ساوا، مرؤفى ناچار كراو، شىت، سەرخۆشكراو ھىچيان لەبرى كوشتن، ئىعدام ناكرين. تۆ سەيرى ئەم جىھانە چەند سەيرە. مافى ئىعدام كرانش ئىمتيازىكە ھەلومەرجى خۆى ھەيە، بەلام ميژووويى كورد بە دەست ھەندىك لە رۆشنىبرانى كوردەو لەسەر پىشتى لانكۆلە ئىعدام كردنى بو دەردەچىت. ئەم قسانە زۆر تال نەلام بە داخەو راسىتى بى پىچ و پەنان.

لیرەدا دەگەينە دوا قۇناغى نووسىنەكەمان كە دەبىتە ئالقەى كۆتايى زنجیرەى ئەم سەرەباسەى حاجى قادر و دەرەبەگايەتیی كورد. زانيمان و دىتمان ھەلۆھەستى حاجى لە ئاست براگەرەو كوردەكانى سەردەمى خۆى، بەپىي حوكمى ئەو زەرفە ميژووويەى تىيدا

بە دىفاع كردن لە دەرەبەگ حساب بكەن. ئەو كەسانە، بەلاى باوهرى منەو، ھەلپەركى لەسەر تەرمى ميللەتەكە و ميژوويى ميللەتەكەيان دەكەن، لە حالىكدا قسەكانى من شانازى دەكەن بە لەسەر كردنەوھى ئەو رابردوھى ئەون لىي دەبن بە دۆستى جەلادەكانى قاجارى و عوسمانلى. بە راستى شەرم لە خۆم دىتەوھە كە ناچارى ئەم تەرزە قسەيەم پى دەكات!!

ده ژيا مومكين نه بوو دوشمنانه بيت هر وهك زانيمان هه لوهستي شاعيره كان و ئه ديبه كان و مهلاكاني دواي تهوئيش تا سالاني 1940 هه لوهستي دوشمنانه نه بوه.

ئهمه راستيئكه كه متر دهمه قال هه لده گري له وهي بگوتري بوجوازيه تي به دوا دهره به گايه تييدا ديت چونكه راستبووني قسه كان له باره ي هه لوهستي حاجي و شاعير و ئه ديبه كاني دواي تهو، هه موو به ره مه مه كان و كرده و گوته كانيان ئيسپاتي ده كه ن، هه ر چاوي لي نه نوقينن ده چيئه ناو بييله ي چاوانه وه به لام هاتني بوجوازيه تي به دوا دهره به گايه تييدا تهو به رچاو و به لگه نه ويسته نيه. به نموونه ده ليم له وانه يه ولايتيك يه كسه ر له پله ي دهره به گايه تييه وه بچيئه پله ي سوشالييزم وه ياخود به جوړه ريژميكدان تپه ري كه مه خلوقي هم سهرده مه بيت و بهر ته عريفي هيچ يه كيك له و پلانه نه كه وئيت...

خولاسه حاجي ناحه زي براگه واران نه بوه، به بيچه وانه دوستيان بوه و به شيكي به رچاوي شيعره كاني رووي و تووئيزي له وانه، هه نديك له و به شهش مه دحيان ده كات. ئهمه ئه لف بيته كه ي حاجي قادر ناسينه به لام كه ده ليم دهمه قال هه لئا گري ريم نه بريوه ته وه له وه دا كه بليم پرسيار هه لده گري. حاجي دوشمني براگه واران نه بوه، نه ك دوشمن نه بوه دوستيشيان بوه. تا ئيره حاجي و شاعيريكي تري كوردي دواي خوي وهك يه كترن له وه دا كه به پيني زهرفي ميژووي به دلي هيچ كامنيكاندا نه هاتووه دوشمنايه تي براگه واران بكه ن ههروهك به دلي شورشيگري نيشتمانپه روه ر و چينپه روه ريشدا نه ده هات ده عيه يان نه هيني خويان له مال و ديوه خانه و ديي تهو و برارگه واران هه دا بشارنه وه... به لام حاجي گه ليك زياتر له شاعيريكي تري كورد به ره و دوستايه تي تهو گه و ره پياوانه تي هه لكشيوه چونكه هيچ يه كيك له و شاعيرانه به قه ده ر ده ينيك حاجيش باسي گه و ره پياوه كان و سه رو كه كان و ئه ميره كان و ئه ديبه كان و شيخ و مه لا ناوداره كاني كورد ناكه ن. هي وه هاشيان تندا يه بيرا ي بيرا ي ناوي كه سيكي كورد ناهيني مه گه ر له زمينه ي وهرام دانه وي نامه وه يا هه وال پرسى و پيرو زبايي و پرسه لي كردن و چشتي ته و تووي بيت كه له مه دا چ ده لاله تيكي تا يبه تي وه يا هه لوهستيكي راگه بيته ر په يدا نايي ههروهك له عيني چوونه سه ر پرسه و هه لپه ركي و وهرام دانه وي نامه ي عاده تي چ ده لاله ت وهرنا گري.

هه لوهستي حاجي له ئاست گه و ره پياواني كوردا باسيكه زوري به به ره وه هه يه چونكه به ئاشكرا دياره بو هه موو چاويكي نه چوقاو كه هم هه لوهسته تاقانه يه له نيوان سه رله به ري ئه ديب و شاعير و مه لاي كوردا ريكه و تنيكي كوپرانه نيه، به تا يبه تي كه بين و لايه ني زيده قوول روچووني حاجي له و هه لوهسته دا به به رچاوي خو مانه وه بگري چونكه خه ريكووني حاجي به براگه وره كاني كورده وه به شيكي هه ره ديارى خه با ته كه ي و

کوردایه تیه که ی ده گریته وه. حاجی له باس کردنی گه وره پیاوانی کورددا وه ک شاعیری مونسه به نیه به پیی رۆژ و سات و رووداو یادی خاوهن مونسه به که بکات به لکوو له و باس کردنه دا ئیه تیمامیکی ده روونی ره گدا کوتاو ده رده بری که پشتگویی خستنی له ئیمکاندا نه بیت ههروه ک شاعیری عاشقه سروشت ناتوانی خوئی له جوانی و ناراییشتی بوونه وه ر بدزیتته وه.

ئه م دیاردهیه تا ئیستا له لایه ن هیچ نووسه ریکی کورده وه لیی نه کۆلراوه ته وه، منیش له بارینکدا نیم بتوانم به دوا چه ندین صه د لاپه ره دا دریزه بده م به شی کردنه وه ی دیارده که و له هه موو رووینک و لاینکه وه لیی بدویم و دیوانه که ی حاجی به دیوانی شاعیره کانی تر بگرم و له ری نه بوونی ئه م دیاردهیه له شیعی ئه واندا پتر هه لوهستی حاجی روون بیتته وه. لیره دا هه ر بایی ئه وه نده ی هه لوهستی حاجی له م مه سه له یه دا بچیتته ناو چارچیه ی تابلوی مه فهوم و ئاشکرای کردار و گوftar و بیروباوهری حاجیه وه به دوا ی لیکۆلینه وه ده که وم، له مه شدا پشت ئه ستوورم به وه ی که لیره به پیشه وه ره نگرپژینکی ئاشکرای تابلۆ که کراوه له و تابلۆیه شدا به شیوه ییکی قه ناعه ت به خش پارچه کانی Jigsaw که خراونه ته سه ریه ک تاکوو ئه گه ر شتیکی تازه ی نه گونجاوی تیکه ل بیت به خویه وه نه گریته. وا ده زانم چی لیره دا به کورتی لیی ده دویم جینگه ی له باری خوئی ده دوزیتته وه له تابلۆ که و Jigsaw که دا و ده شبیتته به شیکی ته فصیلی له واندا.

گوتم حاجی له خه ریکبوونی به براگه وره کانی کورده وه وه ک شاعیری مونسه به نیه. ئه م راستیه به چه ندین به لگه ئیسپات ده بی، به لام تاکه یه ک به لگه ی قه طعی به سه بو ئیسپات کردنی، ئه ویش له وه دایه که وا حاجی له و براگه ورانه نیزیک نه بوه تاکوو باس کردنیان له مونسه به کانی کومه لایه تییدا یه خه ی حاجییان گرتی سه ره رای ئه وه که گه لیک له وانه دوا ی مردنیان باسیان کراوه و له ده ست مونسه باندا نه ماون. له شیعی وه کوو:

تا ته عیناتی کۆر و لال¹³⁵ مابوو
له گه لی دینه کان مه لای چا بوو

مونسه به ی به سه زمان چی به سه ر چیه وه!

¹³⁵ مه بهس له «کۆر و لال» پاشای ره واندر، پاشای کۆره و ئه حمه د به گی برایه تی که هه ردویان ده میک بوو مردبوون.

وهك من له حاجى قادر بگهه و ههست به نياز و مه بهسته كاني بگهه له و زهرفه مادديه و نهفسيهه ي كه شاره زاييمان پي هه به خهريكبووني حاجى به براگهوره و ناوداراني كورد، به تيكرابي، و خاوهن دهسه لاته كاني كورد به تاييه تي، له چهنده هويه كي ئاشكرا و بههيزه وه سه ر ده كات، هويه كانيش هه رچهنده ژماره يه ك و دويا ن بو دانين و پيش و پاشيان بخهين له راستييدا هه مويا ن تان و پوي يه ك پارچه ي هونراون وه ياخود رهنگه عه كس كراوه كاني يه ك تيشكن، پارچه كه و تيشكه كهش نهفس و ويژداني حاجين كه تهگه نهفس و ويژداني به كيكي تر بوويا به وه ياخود خوي جوړيكي تر بوويا به شپوه يكي زور جودا دهنگ و رهنگي ده دا به وه:

هوي يه كهه هه ده كه ي بيكه به دوهم وه يا سييهه فهرق ناكات غه ريب ي و ئاواره يي حاجى قادره. هه رچهنده ئاواره يي به ته نها خوي نايبته پي كه پينه ري مه يلي بههيز لاي شه خسي ئاواره بو ريز كوردي ناوي ناوداراني ميلله ته كه ي و پاراستني شوينه واريان، وهك كه ده بينين نالي ئاوارهش بوو ناوي كه سيشي نه برد، له گه له ته مه شدا ده بي دان به و راستييدا به بينين كه مرؤف كه وه ته سه ر باري ياد كوردي ناوداراني ميلله ته كه ي، له غه ريبيدا سو زي بو ته و ناوانه پتر سه ر ده كات و به هه ناسه ييكي دريژتر خه ريكي بير كورده وه و ناو هينانان ده بيت. بو روون كورده وه ي مه به سه ت ده ليم حاجى قادر له ئاواره ييدا نهك هه ر ناوي براگهوره كاني برده به لكوو يادي چهندين دي و شاخ و هه وار و شاري كورديشي كورده وه كه ته گه ر له كورده ستان دوور نه كه و تبايه وه لزوم نه ده بوو ياديان بكا ته وه. له م لايه نه ي ياد كورده وه ي ولا ت ناليش وهك حاجى قادر بو به لام له به ر جوداوازي جوړي سو زيان كه ه ي حاجى له كوردايه تيبه وه هه لستاه و ه ي ناليش له ياد كورده وه ي عاده تيبه وه، په راويزي ياد كورده وه ي حاجى گه ليك، يه كجار گه ليك، له هينه كه ي نالي فره وانتر بوه چونكه هه موو جيگه مه شووره كاني كورده ستاني عيراق و ئيران و به شيني زوري كورده ستاني تور كياش گرته وه.

رهنگه لي ره دا بتوانم غه ريبا به تيب ي حاجى له لايه نيكي تريشه وه بگهه به هوي نه فه س دريژي ته و ياد كورده نه ي. حاجى كه ده زانين خوي ده پاريزي له وه ي پي بلين خزمه تكار، ته گه ر له غه ريبا به تي نه بوويا به له وانه بوو ناوي هيج يه كيكي له و پياوانه نه بات كه ناوبرديان به چوكايه تي له سه ر حيساب بكرت وه يا بگوتري به نيازي وه ده سه ت هيناني چا كه ي ماددي مه دحيان ده كات... هه ر ته م هويه ي زور بههيزي خو له توهمه به دوور گرته واي كورده

حاجی له ئەستەمبۆڵ ناوی بەدرخانیا نەبات، له هەموو دیوانە کەیدا جارێکیان مەدحیکی بەدرخانیا کردووە¹³⁶.

هۆی دوهم نیازی بە ئیسپات گەیانندی زیرەکی و نەجابهتی میللهتی کوردە. حاجی که خەریکی کوردایەتی بە مەفهومی صدەهی نۆزدهم بێت زۆر بە ئاسایی و ئاسانی دەکەوێتە سەر هەڵدانهوی میللهتی کورد، ئیتر له هەر مەیدانیکی بە بیرى مرۆفدا دێت کوردان بەرەژوور دەبات وەک که دێت و دەیهوێ هەموو ئادەمیزاد بگێرێتەوه بۆ سەر رەسەن و رەگەزی کورد بەهۆی نیشتنهوهی کەشتیه کهی نووح بەسەر «کیوی جوود» هوه که مەشووره یه کیکه له کیوهکانی کوردستان:

ئەو رۆژه به ئەمری حەیی مەننان
ئەم عالەمه پاکی بوو به طوفان

تاقیکی نەما له جینسی ذی روح
غەیری ئەمه هاته کەشتیه کهی نوح

ئەو رۆژه گەبیشته وهقتی مەعهود
وهستاوه لهسەر چیاکهی جود

یا که دهلی:

ئەولادی صەحیحیان به بورهان
کوردن له شوینی جەددی خۆیان

سووکانی بیلادی روبعی مەسکون
سەرپاکی لهمانه مونشهعیب بوون

¹³⁶ ئەم راستییە له لاپەرە 314 ی بەشی یەكەمی ئەم نووسینە باس کراوە.

هەر لهو بابته پیش خستهوهی ئەو شتانهی پێوهندیان به کوردهوه ههیه، حاجی قادر له بهشیکی بهرچاوی ههلبهستهکانیدا کوردایهتیه که ی بهلای موبالهغهدا دهشکینیتهوه وهک که شاعیریکی تری سهر به ئایین دیت و موبالهغه له شتی سهر به دیندا دهکات وهیا یهکیکی تری چینپهروهه کریکار و وهرزیر دهگهیهنیتته ریزی پهری و فریشته و قارهمان.

وا دهزانم ئەگەر مهیله به کجار بههیزه که ی کوردایهتی نهبوویا، ناوی بهشیک لهوانه ی حاجی به مهدهوه ناوی بردوون ههر له گهله مردنی خۆیان دهمرد چونکه لهوانه نهبوون کهسی تر ناویان بینیت. سرنج بگره چون حاجی به پالپهستوی تین و ناوی کوردایهتی مهیلی بو باس کردنی ئەو ناوانه دهچیت که خاوهنهکانیان دوو بهیتی شیعریان به کوردی داناوه. کهچی مهلا و زانای زۆر گهورهی کورد هه ن ناویان نابات چونکه شۆرهتیا ن به هیچ وینه کوردایهتییکهوه نه بهستوه.

من که ئەمه دهلیم ههر له بیرمه حاجی قادر بههۆی خهریکبوونی به ناودارانی کوردهوه ههر گیز میلیلهتی کوردی لهبیر نهچۆتهوه. واته له یاد کردنهوهی تاکه بهرچاوهکاندا نهبوته تاکهپرستیک که میلیلهته که ی فهرامۆش دهکات. حاجی قادر له کولانهی بهرژهوهندی کوردهوه و له رووی خۆشویستنی ئەو گهلهوه بهرهو زیندوو کردنهوهی یادی تاکه ههلهکهوتهکانیهوه رویشتهوه، تهنا ته ههر لهو کولانهشهوه خهریکبوونی ئەدیپ و زاناکانی کورد به زمانی بیگانهوه بی کهلک دهردهچوینیت. بهراستی باوهری حاجی قادر به گهلی کورد یهکیکه لهو تایبهتیه یه کجار زلانهی که لهو سهردهمهدا نهک ههر له ناو کورددا شتیکی دهگهمن بوو بگره ئەو تهرزه فکره جاری له ناو دراوسێکانی کوردیشدا ههر یه کجار کهم بوو.

ئهم ئیمانیهی حاجی به میلیلهت که ههر خۆیهتی سهرچاوهی بییری میلیلهتیهروهیه که ی و خهباته سیاسیه که ی، له زۆر شوینی دیوانه کهیدا جلوه ده بهستیت، بهلام ئهم نموونهی وا لیلهدا به شایه دی قسهکانمی ده گرم یهکیکه له نموونه ههره پیشکه وهتوه کانی فهلسهفه ی ئیمان به گهله هینان که له تهک ئەودا وجودی تاک خۆ نانوینیت با ئەو تاکه شاهنشاه و ئیمپهراتۆریش بیت:

خوسره و که یقوباد و ئەسکه ندهر
وه کو کیسرا و کاووس و قهیسهر

هه مو تیکچوون و پاکی فهوتاهه
نه سیلاح و نه سکهکان ماوه

واقیعا وایه وهک به یانم کرد
هەر کهسی زا به ناعه لاجی مرد

مه‌رگ و ژین میسلی سیبهر و تاوه
ئه‌وی باقی بمیئنی هەر ناوه

چونکه هەرچی له داری دونیایه
دیته و ده‌روا هه‌موی وه‌کو بایه

صه‌د شه‌هه‌نشا‌ه و پادشا مردن
سه‌یری که کوردی ئیمه هەر کوردن

میلله‌ته باقی مابه‌قا فانی
هەر له جافی هه‌تا به گۆرانی

حه‌سه‌ره‌تم هەر ئه‌مه له دونیادا
حاجی ده‌مری به ده‌وریان ناگا

له‌م نمونه‌یه‌دا حاجی قادر ئیمان هیناویکی بیسنووره به میلله‌ت، که ده‌کاته‌وه ئیمان هینان به میلله‌تی کورد. حاجی پتر، گهلینک پتر باوه‌ری به میلله‌ت هیناوه، له موزاهه‌ره‌گیره‌کانی ته‌قلیدی ئه‌م رۆژگاره که دین له دروشمه‌کانیادا به قه‌د و بالای جه‌ماهیردا هه‌لده‌لین به‌لام رازی نابن له‌سه‌ر ته‌خته‌ش‌ه‌ییکی چایخانه‌کانی سه‌ر ره‌صیف له‌گه‌ل بۆر و چلکنیکی هه‌ژاری ئه‌و جه‌ماهیره‌داب‌نیشن نه‌کا تۆز له جلکه‌پاکه‌وتوداره‌که‌یان بنیشیت وه‌یا ته‌سه‌ریحه‌ی قژیان به پوش و په‌لاشی ئه‌و ناوه‌تیک بچیت.

زۆر جازان کردار ده‌بیته‌طقووس و ناوه‌رۆکی نامینیت، بگره‌ناوه‌رۆک له‌به‌ر شالای طقووسدا هەر خۆی ناگریت. به نمونه‌ده‌لیم وا ده‌بی ئه‌و لایه‌نه‌ی بۆ مه‌به‌سیکی خۆی موزاهه‌ره‌به‌ریا ده‌کات ته‌نها کاری به‌نمایشه‌که‌و هه‌را و هۆریاکه‌وه هه‌یه. به دوا ئه‌ودا ئه‌گه‌ر دروشمه‌کانی موزاهه‌ره‌بسووتیندرین وه‌یا خه‌لقی ناو موزاهه‌ره‌که‌بگیرین وه‌یا هەرچی له زاهیردا مه‌طله‌بی قیژ و هووره‌که‌بوه هه‌مووی به پیچه‌وانه‌وه بیته‌دی، بایی فلسیک ته‌ئسیر له‌و لایه‌نه‌ناکات. به‌لی «ازدواجیه»ی رواله‌ت و واقع‌شتیکه‌له‌هه‌مومان

روونه و جاره‌های جار پیدایا تیپه‌ریووین و له ئاکار و ئاکامه‌کانی گه‌یشتوین¹³⁷. هەر له‌م ته‌جره‌به تاله‌ی خۆمانه‌وه، که له‌یه‌کتر دووربوونی رواله‌تی هه‌ندی بزووتنه‌وه سیاسیه‌کان و مه‌به‌سه راسته‌قینه‌کانیان ده‌رده‌خات، نرخ‌ی بیروباوه‌ره‌کانی حاجیمان باشت‌ر بۆ روون ده‌بیته‌وه که ده‌زانین بیروباوه‌ری بئیفیل و بی «ازدواجیه» ن.

ئه‌م هۆبه‌ی دوه‌م، که کوردایه‌تی تیدایه‌ زۆری به‌به‌روه‌ه‌یه و تا به‌دوای که‌وین لێ نایینه‌وه چونکه وه‌ک ده‌زانین له‌وکاته‌وه حاجی ده‌ستی دایه‌ خه‌باتی قه‌ومایه‌تی هه‌موو کرده و گوته‌یینکی هەر به‌ره‌و ئه‌و ئامانجه‌ بوه، له‌به‌ر ئه‌مه پێی ناوی لێره‌دا چیت‌ر له‌سه‌ری برۆین و به‌تایبه‌تی چونکه هەر له‌م ریزه‌ هۆیانده‌دا جارێکی تریش بۆ مه‌به‌ستیکی تر و له‌ روویینیکی تره‌وه کوردایه‌تیه‌که‌ی دیته‌وه ناو حیسابمانه‌وه.

هۆی سێه‌م سروشته راستگۆیه‌که‌ی حاجیه‌ که به‌پێی تیگه‌بیشتن و باوه‌ری خۆی چاکه‌ی چاکه‌کاران و خراپه‌ی خراپه‌کارانی باس کردوه. دیاره حاجی قادر سه‌ره‌رای کیشانه و پێوانه ته‌قلیدیه‌کانی چاکه و خراپه‌ی کۆن، میقیاسیکی تازه‌ی کوردایه‌تیشی به‌کارهیناوه بۆ له‌یه‌کتر هه‌لاواردنی چاکان و به‌دان هەر بۆیه‌یشه مه‌دحی مه‌لکه قۆر و حیماری و کیسه‌شکه‌ل ده‌کات و زوروی خواناسیکی زانای وه‌ک «ابن یمین» یان ده‌خاته‌وه:

به‌فیدایان ده‌که‌م سه‌د ابن یمین
چونکه ده‌ربه‌ستی غیره‌تی کوردین

که کوردایه‌تی و هه‌ستی نیشتمانپه‌روه‌ری یاریده‌ده‌ری مه‌یلی راستگۆیی حاجی بێت چاوه‌روان ده‌کری هەر ناویکی، دوور و نزیک، خزمه‌تیکی کوردایه‌تیه‌که‌ بکات بکه‌وێته به‌ر یادی حاجی و به‌مه‌دحه‌وه بیهینیتته ناو هه‌لبه‌سته‌وه. به‌و بیه‌ش، له‌شکلی پێچه‌وانه‌دا، ناویک که له‌گه‌ل مه‌فهومی کوردایه‌تی جووت نه‌رۆیشتبێ ئه‌ویش له‌یاد کردنه‌وه‌دا مافی ره‌وای خۆی پێ درابێ، که بریتیه‌ له‌شکاندنه‌وه و سه‌رکوت کردن. هەر ئه‌مه‌یشه هۆی شکاندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌و تاقدانه‌ی هۆشیان به‌ کوردایه‌تی نه‌شکاوه بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی مافه‌کانی کورد نه‌خه‌بتاوان.

له‌م مه‌یدانه‌دا حاجی قادر چ گوناھتیکی نیه که ژماره‌ی مرۆفی ناوداری نیوان، به‌ اصطلاح، ره‌شو رووت و هه‌زاران به‌قه‌ده‌ر ژماره‌ی ئه‌دیب و ئه‌میر و براگه‌وره و شیخ و مه‌لایان

¹³⁷ له‌ گر و کلپه‌ی راپه‌رینه‌که‌ی ساڵی 1948 دا که ناوی به «وئبه» ده‌کرد، هه‌ندی پیاوی شه‌رم به‌خۆ له‌ سلیمانی کچانیان له‌ موزاهه‌ره گێرایه‌وه، گورج به‌دوا ئه‌مه‌دا موزاهه‌ره ده‌رچوو له ژێر دروشمی بمری دیکتاتۆریه‌تی عاتیلی...!!

نايى. له گه ل ټه مه شدا حاجى چ دريغىكى نه كړدوه له پيدا هه لگوتنى شاپه رى وه ك عه لى
حه ريرى و عه لى به رده شانى و حيمارى و كيسه شه كه ل و... هتاد. جگه له مه، به شيكى
ټه وانى له رپى مه لايه تى و شاعيرييه ته وه ناودار بوون و حاجى ناوى بردوون خوږيان له
چينى هه زاره وه پينگه يشتون هه رچند له قه به كه شيان هى هه زار نه بيت، وه ك ټه وهى
سه رو ك ده ول ټيكي كوميونيسى ټه مر و كه له جه رگه ي پروليتارياوه به رز بيته وه هه ر پي
ده لپن پروليتاريى هه رچند وه ك مليونيريكيش راده بوپريت، له حال كدا مه لا و ټه ديبى
كورد ته نها ناوه كه يان له كر يكار و فه لاج جودا بوته وه، ټه گه رنا به زورى له هه ره هه زارى
ميله ل حساب ده كرين.

ټه وه نده هه يه كه هه زار يك له خو ټندن و به هره دا گه ييشته پا يه ي مه لايه يى و ټه ده ب
وه ك ميرووله ي بالگر توى ليد يت، كه ده لپن خوا غه زه ي لنگر توه، مه لا و ټه ديبه كه ش
ده كه ونه به ر رخنه و ته عنه وه چونكه شيعر و مه لايه تيه كه يان به ټاره زوى رخنه گرى
دواړو ژ به كار نه هيناوه وه يا خود وه ك بليمه ټيكي سه رده مى خوږيان بيرى پيشه رويان نه بوه،
كه چى ټه و گله ييه له زور به ي خه لقه كه ناكري هه رچند بيره پيشه روه كه بو سوودى
ټه وانيش كارى كړدوه، مه لا و شاعيره كه ش ټه گه ر نه خو ټندوو و بيبه هره بوونايه ټه وانيش
وه ك فه لاجيكي لادى و به قاليكي شار كه س گله يى لى نه ده كړدن... ته نانه ت پياوى
نه خو ټندوو و بيسامان ټه گه ر خراپه ش بكات، وه يا دواى ته له كه بازان بكه و يت، عوزرى بو
ده دوز يته وه و گونا هه كه ي ده در يته وه به كومهل و پله ي گوړان و ريژيمى ده ره به گ و هو ي
ټه و ټويى...

به لام ده بي ټه وه نده بلپم حاجى قادر له مه دح كړدى شاعير و زانا كاني كورد ټه و باره
قورسه ي فكرى پيشرو و گياني شورشگيرى نه خستوته سه ر شانى ټه ديب و مه لا و شيخي
سه رده مى خو ي. به لاي ټه وه وه به س بوه شاعير به كوردى شيعر هه لبه ستيت، شيخ و
مه لاش دينه كه ي بو دنيا نه بو و يت. له ټاست نه خو ټندوو و هه زار انيش ټه وه نده خو شباوهر
نه بوه چونكه هه ميشه گله يى ټه فسانه په رستن و هه لخه له تان و بيباكي و كه مته رخنه يى
لي كړدوو كه به راستى مرو فى دلسوزيش هه روه ها ده بيت. ټو سرنج بگره له و رو شني ريه ي
كه عوزرى هه موو جوړه عه بيداريك بو نه خو ټنده وار و هه زارى لي ره به پيشه وه ده هيني ته وه،
چون ټه گه ر به رده ستىكي خو ي كه مترين دريغى لى ده ركه وت عوزرى نه خو ټندويى لى
ناسه لمي تيت و ده ر حال سزاي ده دات وه يا ته نبيى ده كات... بنگومان هه لوه سته كه ي حاجى
له هى رو شني ريه كه ي ټه مر و كه پتر له گه ل داخوازي ژيري ټييدا ريك ده كه و يت.

ھۆی چوارەم ئەمەیان لە ھەمویان گرنگترە چونکە تیکەل بە نیازی ھەرە بنجی و ژبوەر و جۆشاو و خرۆشاو لە خەباتە کە ی حاجی قادردا.

لیرە بە پیشەووە بە دەم رەخنە گرتن لە ھەندئ بیرورای محەمەدی مەلا کەریم گۆتم بەلای باوہری خۆمەووە محەمەد بیرورایە کی تری ھە یە جەرگە ی نیشانە ی تیدا پینکاوە. لیرەدا شاھەدیک لە نووسینە کە ی دەھینمەووە بۆ دەرختنی ئەو نیشانە پینکانە ی وا نووسینە کە ی منیش دە یەو ی بیپیکت. لە لاپەرە 57 ی کتیبە کە ی «حاجی قادری کۆبی شاعیری قۇناغیکى نوئیە لە ژبانى نەتەوہ ی کورد» ئەم چەند دیرە راست و رەوانە دەخویتیئەووە:

«ئاواتیکى پیرۆزى یە کیتى کورد و کوردستان بوہ. دلې بۆ ئەو رۆژە لیبى داوہ کە بە چاوی خۆی کوردستانیکى یە کگرتووی یە ک پارچە بیینی کە میللە تی کورد لە چوارچێوہ یا بحەسیتەووە و بە کامەرانی و بەختیاری بزی، وە سەررەوہری خۆی بۆ لە یە ک بکریئەووە و خۆی بناسی و بزانی پایە ی لەناو نەتەوہ کانی تری گیتیدا چۆنە»¹³⁸.

من کە دیم بە دوا ئەو ھەموو لیکدانەووە سەر بە خۆیانە ی خۆمدا ھانا دەبە مە بەر بیرورای نووسەرینکی تر لە پرسیارینکی وەھا بنجیدا دوو ئامانجی گەشم بە چاوی خۆمەووە گرتوہ: یە کەم، دەسخواپتی کە قەرزی ئەدەبی ئەبەدییە بەسەر شانی ھەموو نووسەرینک، بە لکۆو ھەموو مرقۆئیکەووە. ھەرچەند من لە ریبازی تیفکیرینی خۆمەووەش گە یشتبیتیم بە ھەمان ئاکام و رەنگ بی لە شەقامیکى بەرفرەوانتریشەووە ھاتوچۆم بە ماکە کانی لیکدانەووە کردیبت، دیسانەووە بیدەنگبوونم لەو پیشدەستیە ی کاک محەمەد دەبیتە دەست بەسەردا گرتنیکى ناپەرەوا، وە یا ھەر نەبی دەبیتە خۆ بە سەھوو بردن لە ئاست چاکە و ھونەرینکی گەورە ی غەیری خۆم. دوہم، کە یفم بەوہ دیت بیینم ھاو باوہرەم ھە یە لە پرسیارى وەھا گرنگدا، بە تاییە تی کە ھاو باوہرە کەم کورد بیبت و لە پرسیارینکی سەر بە کوردایە تیشەووە بیبت.

خوینتەر دەبیینی من بە زۆری کنارە گیرم لە ناو بردنی ئەو نووسەرانیە لە بیرورادا بە یە کەوہ کۆ نابینەووە. مەگەر ناو ناوہ بیکی یە کجار کەم کە بە ناچاری ناوی نووسەرە کە بیەم، زۆریش ئاشکرایە بۆچوونە کانی من بە دەگمەن نەبی لە گەل ئەو بۆچوونانە ریک ناکەوویت

¹³⁸ نووسینە کە ی ناو ئەو کتیبەم بەو ریتووسە ی لەویدا پیتی نووسراوہ راگوئیستەووە ئیرە کانە.

که بوونه ته باوی ئەم سەردەمە و وەک بەلگەنەوێست لە بابەتی سەر بە کوردەوێ دەگوترێنەو، بۆیەشە وەها بە نادریی ناوی نووسەرێ دێتە ناو نووسینی منەو.

یەکیەتی کورد و کوردستان و پێکھاتنی دەولەتیکی کوردی لە چارچێوەی کوردستانی گەورەدا نەک هەر ئاواتیکی پیرۆزی حاجییە و بەس، بەلکوو گەورەترین و پیرۆزترین و رووناکترین و پاکترین و چاکترین و ئاسمانترین ئامانج و ئاوات و خەون و خەیاڵ و هۆش و گۆشی حاجی بوە... دەزانین کوردستانی خۆشویستوو و بۆی شیت و شەیدا بوە، بەلام خۆشویستنی کە لە جۆری صۆفیەتی و دەرویشی و ئەفلاتونی نەبوە، بێ هەدەف، وەیاخود هەر خۆشویستنی کە خۆی هەدەف بیت. هەرچەند دەزانین پێک نەهاتنی هەدەفە کە پلە ی خۆشویستنی کە نزم ناکاتەو، بە پێچەوانە لە کلپە و سۆزی زیاد دەکات وەک ئەو عاشقە بێ قەراری کە نەگەییشتنی بە مەعشوقە شیت و هاری دەکات.

پاش ئەوێ حاجی گەییشتە پلە ی ئیمان هێنان بە مافە نەتەوێیەکانی میللەتی کورد کە دروست کردنی دەولەت لە پیش هەموانەو دیت، هەموو فکر و بیر و لێکدانەو و گوته و کردە ی بەرەو پێک هێنانی ئەو مافە بنجییە بوە و بای سەری موییک لێی لا نەداو و بای تۆسقالیکیشی بۆ هەدەفیکی تر نەبوە. ئیمە لەم نووسینە ی سێ بەرگییەدا گەلیک جار تووشی ئەم باسە بووین و هەر جارە لە گۆشەنیگاییک و لەبەر رۆشنایی مەبەسیکدا لێی داوین. ئیستا بۆ دوا جار لەم بەرگەدا لە گۆشەنیگای هەلۆهستی حاجی بەرانبەر براگەورە و ناوێاران و دەرەبەگانی کوردەوێ لێی دەدوین و لێدوانە کەش دەبیتە تەواو کەری باسە کە ی حاجی قادر و دەرەبەگایەتی بەو شیوێیە ی کە گەیاننەوێ یە کتری دوو سەری کەوانە جغزی تەواو بە دەوری باسە کەوێ دەکیشیت.

ئیمە گۆتمان و بە ئیسپاتمان گەیان، لە رێی شیعەرەکانی حاجی خۆیەو، حاجی دژی براگەورە ی کورد نەبوە هەر وەک غەیری ئەویش دژیان نەبوون و ئیمکانی میزوویی و کۆمەلایەتیش نەبوو بۆ ئەو دژایەتیە تا نیوێ سەدەییکیش دوا ی مەرگی حاجی. ئەوێشمان رۆون کردەو کەوا حاجی پتر لە شاعیران و ئەدیبانێ تری کورد بەو براگەورانەوێ خەریک بوە و ناوی بردوون و لەوێشدا چەند هۆیە کمان کردە جودا کەرەوێ هەلۆهستی حاجی لە هەلۆهستی غەیری خۆی بەرانبەر ئەو براگەورانە. ئیستا وا هۆی هەرە گەورە ی ئەو هەلۆهستیە تایبەتیە ی بێ وێنە ی حاجی باس دەکەین هۆیە کەش هەول و تەقەلای حاجییە بۆ هاندانی میللەتی کورد بەرەو وەدەست هێنانی مافە هەرە گەورە کە ی نەتەوایەتی.

پیش ئەوێ بچمە ناوێرۆکی باسە کەوێ دەبێ تێبینیە کی بنجیی دەربریم بۆ ئەوێ وەفاکاریمان لە گەل حاجی قادردا نەبیتە بێ وەفایی لە گەل براییکی خۆی کە دەشی بە

براگه ورهشی حساب بکهین له مهیدانهی ههستی کوردایه تییدا. بهر له حاجی به چهند
صهه سالیکی ئهحمه دی خانی بو یه کهم جار له میژووی میلله تی کورد و به شیوه بیکی
یه کجار روون و بن پیچ و پهنا و به ههستیکی پرتینی کوردایه تی ئاخ و کهسه ری دهروونی
خوی هه لښتوه بو نه بوونی دهوله تیکی کوردی که ئه مهش دابرا نی کورده له گهلانی تری
خاوهن کیان و به ههدهر چوونی بههره و قابیلیه تی کورده کانه له و مهیداناندا که ئه گه
خاوهنی چاره نووسی خوی بوویا یه رهنج به خهسار و بیشوینه وار نه ده بوو...

به راستی ده بی هه میسه له بیرمان بی سه رده فته ری ههست به نژادی خو کردن له
کوردایه تییدا ئهحمه دی خانییه، حاجی قادریش ئه م راستییه ی له بهرچاو بوه و له هه لبه ستدا
دانی پیدا هیناوه. به لام فه رقیکی به رههست هه یه له نیوان جو ری سکالای ئهحمه دی خانی
و حاجی قادردا، ئه ویش بیگومان بهر له هه موو شتیکی ده گه ریته وه بو فه رقی نیوان
داخوازیه کانی سه رده می ئهحمه دی خانی و حاجی قادر. فه رقه که ئه وه یه، حاجی قادر
سه ره رای تیژ کردنه وه ی ههستی نه ته وایه تی و به نژاد نازین و کورد به مه غدوور زانین و
دوشمن نیشانه کردن و ئه و جو ره فه رانه ی ده بنه زه مینه ی فه لسه فه ی قه ومایه تی،
به رنامه بیکی ژیرانه ش داده نی بو هه نگاوانان به ره و دروست کردنی حکومهت له وه شدا هه ر
به تاموژگاریه ته قلیدییه که ی «یه ک بوون و ریک که وتن و برایه تی و نیفاق به لاهه نان...»
دایین نابیت به لکوو لایه نه زور گرنه که ی بوونی ئیمکانی ده ولته دانان به هوی بیه یزی
دوشمنه کانی ئه وسای کورد و هه بوونی زهرفی خو دانه پال یاریده ده ریک، له پی شه وه ی هه موو
تاموژگاریان ده کاته په ندی به ره و وه ده ست هینانی مافی نه ته وایه تی که ئه مه زانین و
پیتولییکه گه لیک به ولای ئه و زور زانینه وه یه که ده لی «ته ماعی گه وره بی بی چه ک نه که ن
نه ک» چونکه ده وری چه ک له راوه به رازیشدا شتیکی وه ک به دیه یه وایه.

به لای منه وه کشانی فه کری حاجی بو گرنگی یه ک شکل بوونی جو ری نووسین و ئاخواتنی
کوردی گه لیک هونه رته له زانینی ده وری چه ک له بزوتنه وه ی قه ومیی ئه و سه رده مه دا.
به راستی، ئه و ته رزه عمومیاته ی وه ک ریک که وتن و بی نیفاقی و پر چه ک بوون له
په راویزی پلانه عمه لیه که ی که حاجی نه خشه ی ده کیشیت بو ده رده ست کردنی مافه
نه ته وایه تییه کان نه رخ ی راسته قینه وه رده گرن، ئه گه نا له زه مانی باب ئاده مه وه ئه و
تاموژگاریانه کراون و بیستراون ره نگه که سیش پی ره ویی نه کردن مه گه ر له خو وه بی
ماموستا پی ره ویی کراون...

کورتەى گوتە لپره ئەوهيه، هەرچەند مەوداى بەراورد کردنى دريژە پندراو لە نپوان ئەحمەدى خانى و حاجى قادردا ئىستا دەست ناکەوتت، پتويست بوو ئەم دوو تيبينيهى سەرەوه بىنمە بەر چاو و زيهنى خوینەرەوه، تيبينيه کانیش:

- 1) يەكەمبوونى ئەحمەدى خانىي لە هەست بە كوردبوون و مەغدوریهى كورد كردن.
- 2) تپهه لکشانی حاجی لە سادە فکەرى كوردایه تی بەرهو تیفکرین لە چۆنیه تی وهدهستهینانی مافه کانی نهتهوايه تی و پلان دانان بو ئەو وهدهستهینانه. هەر لەم خالەى دوهمیشهوه حاجى قادر، راستهوخو، ههلهسته بى ویتەكەى بەرانبەر براگهوره کانی كورد رادهوستی.

حاجى كه رووى بانگهوازی خوێ لە ميلله تی كورد بکات بو خهبات کردن لە پیناو بنیات نانی دهوله تیکى كوردی، چى بى ده کرا پتر له وهى كوردی؟ چۆنى بى ده کرا به شیوه تیکى تر؟

بانگهپشتنى بو تیکرای ميلله تی كورد دیارده تیکى بەرچاوه لە دیوانه كەیدا، به لام كه هاته سەر ناوهینانی تاکه کانی چى بکا غه یرى ئەوهى ناوى كه سانیک بپیت كه ناویکیان ههیه؟ به كى ده كرى و له كى داوا ده كرى بچیته دایه رهى نفوسى شاره کانی كورد وه یا هانا بباته بهر دایه رهى تهجنید و لیستهى ناوى هه موو پیاوانى كورد وهر گریت و به ههلبهست وه یا به نامەى تابه تی داواى خهباتى كوردایه تیبیان لى بکات؟ سه یر له وه دایه، ئەم پلانه خه یالییه به خه یالییش پیره و بى ناکرى چونكه له صدی نه وه دونوی ئەو خه لقه نه خوینده وار بوون و نه یان ده توانی نامه بخویننه وه... برۆا ده كه م ههلبهسته کانی حاجیشیان به ئاسانى پینه ده گه یشت هەرچەند پینشان گه یشتبايه لى حالى بوونیان به نيسبهت ئەوانه وه ئاسان نه بوو...

کهواته ناوهینانی ناودارانى كورد، سه ره راي نيازى شانازى کردن و خو هه لدانه وه له و ناوهینانه دا، نياز تیکى يه کجار گرنگتر و کاریگه رتر به حاجى قادری کردوه ته ویش بانگهپشتنى براگه و ره و سه ره و كه کانی كورده بو خهباتى قه و مایه تی و پیکهینانی کیان تیکى كوردی. لپره دا رپی ره خنه گر نیه پیم بلئ سه ره و كه کانیش وه ک زوربه ی ميلله ت له وانه بوون قسه کانیان پى نه گات وه یا تی نه گن، چونكه ئەم ره خنه یه له سى لاوه به ره په چ ده دریته وه:

- 1) حاجى بانگهپشتنى تیکرای كوردی کردوه بو خهبات، تيبیگن و تيبه گن، پيبیگن و پيبه گن، به ناو بن و بى ناو بن. له بهر ئەمه ناوهینانه كه زه حمه تیکى تازه ناخاته بهر

- ئەو بانگەپشتنەو تەو بۆلگەن بۆلگەن، لە ھالیکدا دەزانین تێگەپشتن و پێگەپشتنە کە ی زوربە ی میللەت کارپکی زەحمەتتیش بوە.
- (2) حاجی بە دوا ی بانگەپشتنە کە دا دەبوو ئەو ناوانە بکاتە ھیزپیدەریکی خەباتە کە ی خۆ ی لەو ڕووە کە ئەگەر بانگەوازە کانی بەرەو کەسانی بی ناو و نیشان و شۆرەت و دەسەلات بوونایە دەبوونە ھاواری دەشت و بیابان کە ھاوار کەرە کە بەر لە خەلقی تر دەزانی دەنگ نادانەو، ھەرۆک ئەگەر حاجی بپرای بپرای رووی وتووێژی لە میللەت نە کردبایە دەبوە پیاویکی خەیاڵبازی بی مایە چونکە لەو سەردەمە دا کە حاجی دەنگ و صدای ئەو رووی دووبارە دە کردەو رووی ھەموو بانگەوازیکی لە میللەت بوە بە تاییەتی کە بۆ ئامانجیک بیت بە کی لەسەر تیکرایی میللەت کە وتبیت.
- (3) لە لایەن تێگەپشتنی قسە کانی حاجیشەو، بە ھەمە حال، بەرە ی سەرۆک و براگەرە و مەلا و ئەدیب و تاکە بەرچاوە کان پتر لە زوربە ی میللەت چاوەروانی تێگەپشتنی قسانیان لی دە کریت، ھەرۆھا ھەلبەست و نووسراو و چاپکراویش ئاسانتر بەوان دە گات.

ئەم دەمەتە قەییە لی ئەردا لە گەل ڕەخنەییکی خەیاڵکردی خۆمی دە کەم ئەو نەندە سوودە ی تیدا ھەییە کە ناو بردنی ناوی گەرە پیاو و ناو دارانی کورد لە لایەن حاجیەو بکاتە دیاردەییکی عادیەتی بی ئەو ھیچ گلەیی بچیتەو سەر لەو دا کە ھەر ناوی ناو دارانی ھیناوە. وە ک لیڕەش بە دواو، لە کۆتایی ھەموو لیکدانەو کانماندا دەردە کەو، ئەم تەر زە سیپەرە ی ئیعتیرازان و ڕەخنان ھەر بە جاری دە چیتەو و تارماییشی لە میسکاندا نامینیت مەگەر بە ئانقەست یە کینک خۆ ی بۆ گلەیی و گازاندە ی ناخەزانە و دو شمانە لە حاجی قادر دانووسینیت و زیدە لە عالەم یە خە ی ئەو بگریت.

مەبەستی ھاندانی کوردان بۆ وە دەستھینانی مافی نەتەوا یەتی پالی بە حاجی قادرەو ناو کە لە نێوان ناو دارانی کوردیشدا بە تاییەتی لە گوئی دەسە لاتداران بچریینیت و غیرە تیان بیزۆیۆت بۆ دارنینی بەرگی پڕ عەیب و عاری خزمەتی بیگانە کردن، ھەمان مەبەستی بە خەبەر ھینانی ھەستی غیرەتکەشی براگەرە کان لە باس کردنی حاکم و میرە کانی کوردی لە حاجی بە پیشەو ھش شتیکی روون و ئاشکرایە، ھەر نەختیکیش سرنج راگرتن ئەم راستییەت بۆ ئیسپات دە گە یە نیت.

حاجی قادر لە چەندین جیگە دا سەر کەوتنی خەباتی کوردایەتی بۆ وە دەستھینانی مافە زلە کە ی خۆ ی، کە پیکھینانی دەو لەتە، دەبەستیتەو بە چەند ھۆییکی بنجیەو کە یە کینک

لهوان ھیزی چە کردارە. ئەم بەیتانەى خوارەوہ نمونەى پیندا ھەلگوتنى چە کہ¹³⁹ لە لایەن حاجییەوہ:

¹³⁹ لە ھەندى نوسخەى چاپکراوى «دیوانى حاجى». کہ یەکیکیان دیوانە چاپکراوہ کەى سالى 1953 یە لە چاپخانەى کوردستان، بەیتیک لە کۆتایى قەصیدەى «لە رۆما کەوتە بەرچاوم...» دا بەم شیوہیەى خوارەوہ نووسراوہ:

ھەرچى جىگای ئومیدمانە و ئەوہى دلّ خوش دەکا ئەمڕۆ
چە کہ چۆن لەو بەدەر نابیتە غەم خۆرى گەلى کوردان

کە بگەرئیتەوہ بۆ دەقى قەصیدە کە دەبینى حاجى ئومیدی کوردان دەداتەوہ بە ئەمیریک پاش ئەوہى کابرای «ھایم و ھیران» ی ناو قەصیدە کە لە شیوہ و زارى و بى ئومیدی و کەسەر ھەلرشتن دەبیتەوہ. ئەمەش ئەو چەند بەیتەى کۆتایى قەصیدە کە یە کہ لێرەدا ئیشمان بینەتى:

لە پاشى ئەم ھەمو گریان و زارى و نالە یە پیم گوت
برادەر غەم مەخۆ ھیندە لە سایەى رەحمەتى رەحمان

ئەمیریک ماوہ پاشایە گوتى کیتە گوتم شێرە
گوتى لێرە؟ گوتم لێرە ھەتا تاران و ھیندوستان

بە خۆى شێرە وە کو ناوى لە شەردا دوژمن ئەندازە
تەمایان ھەر بە ئەو ماوہ تەواوى خاکی کوردستان

دەمینیتەوہ بەیتە کەى کۆتایى قەصیدە کە، ئەوہ بوو لە پینشەوہ نووسیم بەو شیوہیەى لە دیوانە کەى چاپى ھەولێردا چاپ کراوہ. زۆر ئاشکرا یە پتوہندی ئەم سى بەیتانە بە تەواوی پچراوہ لە بەیتە کەى کۆتایى چونکە ئەوان باسى ئەمیریک دەکەن ئەم بەیتەش باسى چەک دەکات. راستى بەیتە کە لە نوسخە دەسختەى تردا ھە یە کہ ھیچ گرفتار ناھیلێ، وا لێرەدا دەبخەمە بەرچاوان:

ھەرچى جىگای ئومیدمانە و ئەوہى دلّ خوش دەکا ئەمڕۆ
کەسى دى لەو بەدەر نابیتە غەم خۆرى گەلى کوردان

بەمەدا واتای بەیتە کە زۆر روون و مەفھومە. لە لاپەرە 315 ی بەرگی یە کەمى ئەم نووسینەدا من دەلالەتى ئەو شیعرا ئەم بۆ «یەزدان شێر» بردۆتەوہ چونکە ھەر ئەو لەو دەمەدا ناوى «شێر» ی ھەبووہ و ئەمیریش بوو، بەلام ساغ کردنەوہى پرسیارە کە بەمەندە قسە یە تەواو نابى چونکە سەروکاری «یەزدان شێر» روون کردنەوہى دەوێت. بە ئومیدم ئەم لیکۆلینەوہ یە لە بەرگیکی داھاتودا بکریت کە ئەو سەردەمە دەگەریتەوہ حاجى لای بەدرخانەکان، لە ئەستەمبۆل، بەسەرى بردوہ، ھەر ئەو کاتەش مناسی باس و خواسى یەزدان شێرە.

به شیر و خامه ده‌ولت پایه‌داره
ئه‌من خامه‌م هه‌یه شیر نادیاره

سه‌لاحی ئیوه ئیستیکه سیلاحه
ته‌ماعی گه‌وره‌یی بیچه‌ک نه‌که‌ن نه‌ک

قه‌صری دین بنج و بناغی مه‌حکه‌می
شیر و تیره دیره‌گ و تاق و خه‌می

گولسه‌نی پر میوه‌یی باغی مه‌عاد
وا له ژیری سایه‌یی تیغی جیهاد¹⁴⁰

کئ گوتی میسواکه تیرم یا عه‌صا
نیزمه گورزی گرانم مه‌نته‌شا

یا که‌مه‌ندم روشته‌یه تیغم ته‌به‌ر
پوست و که‌شکۆل و ده‌فهم تاج و که‌مه‌ر

گه‌لێک نموونه‌ی تری وه‌ک ئه‌م به‌یتانه له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجیدا به‌سترانه‌وه‌ی خه‌بات به
چه‌که‌وه ده‌لێنه‌وه که له‌مه‌وه به چاکی ئیمانی حاجی به ده‌وری هیز و کاریگه‌ربوونی ئه‌و
ده‌وره ده‌رده‌که‌وێت. که حال ئه‌مه بیته کام به‌ره و تاقم له نیوان میله‌تی کورددا خاوه‌ن
چه‌که بیجگه له براگه‌وره‌کان و سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کان؟ واته له ده‌سته‌ی ده‌ره‌به‌گ به‌ولاره
کیه له کوردان چه‌کی هه‌بیته؟ به‌لی ده‌توانین ده‌سته‌ی پاره‌دارانیش له ریزی ده‌ره‌به‌گان
دانیین له رووی ده‌سه‌لاتی چه‌ک په‌یدا کردنه‌وه به‌و نامه‌یه‌ی که ده‌وله‌مه‌ند ئه‌گه‌ر چه‌کی
حازر به‌ده‌ستیشی نه‌بی ده‌توانی به پاره په‌یدای کات، به‌لام حیسابی هه‌لوه‌ستی حاجی له
ده‌ره‌به‌گ و ناودارانی کورد هه‌لناوه‌شینیتته‌وه، به بیچه‌وانه، چه‌سپاوتری ده‌کات چونکه ئه‌گه‌ر
به‌ر له‌م حیسابه هه‌ر ده‌ره‌به‌گ و سه‌رۆک عه‌شیره‌ت به‌هاتبانه‌ی ناو جغزی مه‌فهومی
براگه‌وره‌یه‌تی، ئیستا پاره‌دار، بۆرجوازش، ده‌چیتته ناو جغزه‌که‌وه.

¹⁴⁰ ئیشاره‌یه بۆ هه‌دیسی «الجنة تحت ظلال السیوف».

خوینەر دەبینی ئەم ھەلۆهستەى حاجى لە ئاست دەرەبەگ و براگەورانى كورد بە ھەموو لىكدانەوھىيەك و لەبەر تىشكى ھەموو راستىيەكى كە زەرفى ماددى و ميژوويى سەردەمى حاجى قادرىان پىنكەيناوھ لە نوقتەى نەزەرى خەباتى قەومايەتییەوھ. جار لە جارى لەبەرچاوى حەقىقەتبىندا پتر دەبیتە ھەلۆهستى دۆستانەى حەتمى و ناچارىيە كە تاكە رىنگايىك بىت لەبەر ھەنگاوى حاجى قادردا. ئەو لىكدانەوھىيەى منىش لىرەد دەيكەم تەنھا بۆ دۆزىنەوھى سەرچاوھ ماددى و فەكرى و ميژوويىھەكانى حەتمىوونى ئەو ھەلۆهستەىھە نەك دۆزىنەوھى ھەلۆهستەكە خۆى، چونكە شىعەرەكانى حاجى لەم رۆھوھ پىويست بە لىكدانەوھ ناهيلن، تەنانەت ھەموو دادوېرۆى حاجىش بۆ يەكبوونى كورد و بەلاوھ نانى نىفاق، بەر لە ھەموو مەردم، رۆو لەو براگەورانە دەكات كە بە چەك و پارە دەتوانن خەباتى چەكدار بكەن ئەمەش ئاكامىكى راستەوخۆ و يەكسەرەى بەستراوھى خەباتەكەىھ بە ھىزەوھ.

جگە لەمە لە واقىعیشدا ئەو كوردانەى كە دەشى بەر مەفھومى نفاق بكەون ھەر ئەوان كەسانەن كە لە رىي دەسەلاتەوھ بە بەريانەوھ ھەيە لە شوپىنى خۆيانەوھ دوشمنايەتیی دەسەلاتدارى شوپىنىكى تر بكەن وەيا لەگەل دراوسىيى نزيكى خۆياندا بۆ تەماعى بەرتەسكى ناوچەيى ناكوۆكى بنىنەوھ، ئەگەرنا فەلاحيكى بىچارەى دەشت و بەقالىكى ھەناسە ساردى شار كەى توانىوھتى رىبازى نفاق بگريتە بەر. ھەموو نىفاق و ناكوۆكى بەقالىك لەگەل يەككى تردا ئەوھىە نرخی كيلوى تەرۆزى يەك دوو فەلس گرانتر ياخود ھەرزانتر بكات. خوینەرەيك بەتەما بى رەخنە لەم قسەيەم بگريت با ئەوھ بە بىرى خۆى بەھىننەتەوھ كە وا نەك لە سەردەمى حاجى قادر، بگرە لەم سالەى 1972 شدا¹⁴¹ بەقال و فەلاحي كورد ھەر ئەوھندە دەسەلاتەى چاكە و خراپەى ھەيە، مەگەر لەسەر كاغەز بۆى ساز دەين. دەمەوئ لىرەدا راستىيەكى گرنگ بەھىنمە بەر چاو و مېشك و ويژدانى خوینەرى كوردى سەردەمى ئىستاكە بۆ ئەوھى لە بریارەكانى بەرانبەر حاجى قادر دەستوورى ئىنساف نەبەزىنيت.

حاجى قادر بەر لە صەد سال كە دىت و رۆوى وتوويز و ئامۆژگارى كوردايەتى لە ھەموو كورد، بە تىكرابى، و لە دەسەلاتدارانى كورد، بە تايبەتى، دەكات رىبازىكى گرتوتە بەر كە تاكە رىباز بوھ و ھىچى ترى لە پىشدا نەبوھ و بەپى برىارى ميژوو و كوۆمەلايەتى و بەرژوھەندى كورد و ويژدانى خویشى تىبرا رۆيشتووھ كە ئەگەر لىي لادابايە ئەو حاجى قادرە نەدەبوو پىي بلين ھەلگرى مەشخەلى كوردايەتى، بانگەوازەكانىشى چ رۆوى لە ھەموو مىللەت كوردبىت و چ لە بەرەى دەسەلاتداران، لە چارچىوھى وەدەست ھىنانى مافە رەواكانى گەلى كورد دەرئەچوھ بەرەو دەستدرىژىي كوردن لە گەللىكى تر.

¹⁴¹ ھەموو جارێك كە بلیم ئەم سالە مەبەست سالی دەست پیکردنی ئەم نووسینە یە كە 1972

جا ئەگەر رۆشنپیریکی ئەم سەردەمە هات و لە حاجی بە عەیب گرت کە رووی قسە و ئاواتی خەباتی لە براگەورە و دەسەلاتدار و دەرەبەگی کورد کردووە با ئەم راستییە بە چاوی خۆیوە بگریت کە وا کام حکومەتی شۆرشگێری مروۆفدۆستی هەزارپەرستی ئەم رۆژگاری رۆشنپیرە کە بە نمونەیی جەوانمەردی و پیشروویی و پاکی و چاکیی دادەنیت، بۆ بەرژەوێندی خۆی، هەتا سەرەک دەولەتی چەنگ بەکەوی قسە لە گەل سەرەک وەزیران ناکات، هەتا وەزیر راوەستایی مەرحەبا لە مودیر عام ناکات، هەتا سەرۆک نەقەبە هەبێ خۆ لە سکریتیرە کە ناگەبەنێ... هەرگیزیش سەری قسە کردن و مەرحەبای ناگاتە کرێکار و فەلاح.

بێگومان رۆشنپیرە کە بە دلیدا نایەت کرداری وەها لە دەولەتە باوەر پیکراوە کە خۆی بە عەیب بگریت لە حالیکدا دەولەتە کە وەک حاجی قادر ناچاری ئەو کردارە نیە چونکە دەتوانی نەختیک لە تەماعی کەم کاتەو و مەرحەباکانی بە هەموو پیاوی چاک و خراپ نەفرۆشیت... وەک حاجی قادریش لە باوەری دەروونییەو ئەو رەفتارە ناکات چونکە دەولەتە کە بە قسە و پرۆپاگانە شتیک دەلی چ برادەراییەتی لە گەل رەفتارە کە نیە... مەبەستە کەشی وەک مەبەستی حاجی قادر پیروۆز و رەوا نیە چونکە حاجی دەستەودامانی براگەورە کورد دەبیت بۆ رزگار کردنی کورد لە عەبدایەتی کەچی دەولەتە کە لەوانە نیە سیاسەتە کە ی بۆ بەرژەوێندیکی نارەوا وەیا کە مەبایەخ بە کار بەیتیت، وا دەبێ میلیلتیکی تریش لەو ماملەتانەدا زەرەرمەند دەبیت.

دەزانم رۆشنپیری لایەنگیر ئامادەییە هەموو کرداریکی نارەوا لایەنە خۆشەوێستە کە خۆی تەبیر بەکات، ئیتەر کە ئەو لایەنە لە گەل دەولەتی «رەجعی» دا دۆستایەتی گرت دەلی بۆ بەرژەوێندی هەموو مروۆفایەتی وای کردووە. خۆ ئەگەر لایەنە کە خۆی کەر کرد لە ئاھ و نزای میلیلتی غەدر لیکراو ئەوسا دەگوترێ پاراستنی ئاشتیی گشتی و سەلامەتی پەرە سپیەکانی کۆترەکان وەها داخواری دەکات...

من ئەو کەسە خەیاڵییە نیم لەو تەرزە رۆشنپیرە داوا بەکەم شیواز و ریبازی بێر کردنەو و قەناعەتەکانی بگۆریت، هیندەش ناواقیعی نیم گلەیی لە دەولەتە مروۆفدۆستەکان بەکەم لە گرتنەبەری ئەو سیاسەتە کە بەلای خۆیانەو چاکەیی خۆیانێ تێدایە هەرچەند خراپەیی خەلقى تریشی تێدا بیت، چونکە ئەم تەرزە داوا کردنە لە رۆشنپیری لایەنگیر وەک داوا کردنی گەرمییە لە بەفر، هەرەوھا گلەیی کردنە کەش خۆ تەفرەدانە بە ئیمکان بوونی لەیەک چوونی قسەیی ناو کتیبان و کردەوێ راستەقینە... بەلی من لەم گوشە یە کجار بە تەوازوعەیی بێر کردنەوێ خۆمەو هەرگیز بە بالی خەیاڵ و بەرەو ئاسۆی وەها بەرزی

«توقع» هوه نافرِم. تهنها «توقع» و تڪاى يه كچار ته وازوعكارانهم لهو رُوشنبيره كورده
تهوهيه، كه ٽهو هينده خوش ته ٽويل بى بُو دهوله تي بيگانهى پر چهك و دهسه لات و
ته كنيكى ٽهم سهردهمه، ده بى ده ييك و سه ديينكى ٽهو چاويوشيه له هاوزمانه هاو نيشتمانه
هاونزاده هاودرده يه كچار دلُسوزه كهى خوى، حاجى قادر، بكات له كردهوه ييك كه ٽه گهر
نه يكر دبايه ده بوه ناحهزى ميلله ته كهى وه ياخود ده بوه يه كيك لهو مليونانهى بيريان بُو
كوردايه تي نه چوه...

به پيى بيروباوه ر و بُوچوونى من، له بهر تيشكى ٽهو ليكدانه وانه و تيبينيانه و راستيه
ميژووياننه و بارى كومه لايه تي و سه رله بهرى وه زعى ميلله تي كورد له سهردهمى حاجى
قادرده هه لوهسته زور ديار و ٽاشكرا كهى حاجى له ٽاست براگهوران و ٽه وانهى ٽيستا ناوى
دهر به گيان لى ده نين ده بى سه يري بكر يت و كيشانه و پيوانهى له گه لدا بكر يت وه ك كه
لهم رووپه رانهى دوايى ٽهم نووسينه دا بايى پيويست له گه لدا كرا.

چهند فه رمانىكى گرنگ و بنجى و بنه مايى، له ليكوئينه وه دا سه ير كردنى عاطفى و سه راو و
كه فه لولوكاويى وه ك ميكرو بى نه خوشيى له له شى ساغ دوور بخريته وه، بريارى پيشه كى
به لاهه بندريت، مه يلى شه خسى و لايه نكيريى تاوانبار بكر يت. ٽهم جيها نه و رووداوه كان و
تاكه كان و كومه له كانى به خو يان و هه موو ٽهو خسه لئانه و تايه تيانه و هي زي به ره و
پيشه ر و دواخه ر و ژيئنه ر و مرينه ر يانه وه كه له ديارده بى ٽه ژماره كانياندا ده رده كه ون به
فه رمانى نه زه ريه حازر به ده سه ته كانى من و تو په يدا نه بوون، به پيى برياره كانى ٽهو
نه زه ريانه ش بزوتن و وه ستان و ته فاعول ناكهن، هيچ زانست و خيال و نه زه ريه
ٽاماده كراو يش نيه بتوانى له پيشه وه قه پيلكى فكري ساز بدات و بُو ته عليلى ٽهو شتانهى
لهم جيها نه دا روو ده دن به تايه تي له جيها ني زيندواندا كه مرؤف پوي ٽهو جيها نه يه و
به تهنه له تيكر اى زيندو و مردووى ده ره وهى خوى گريئاويتر و تيگ هه لكيشراوتر و زور
مه جهولتر و قوولتر و پانتر و ته ليسماويتره... هه ر له بيرمه، زاناييكي ته بيهى له بابته
رواله تي زور سه رسورپتي ٽيرادهى گيانله به رانه وه ده ينووسى: زاناييكي فه له ك ده توانن له
ٽيستاوه تا مليون سالى تر به راست و دروستى پيشيني بكن له وه هنده جاره ي روژ و
مانگ ده گيرين، زانايى كيمياش ده زانن به راست و دروستى له تيكل بوونى دوو ماده چ
ته فاعوليك ده بى، به لام هه رچى زانايى جيها نه هيه ناتوانن به راستى پيشيني بكن له وه دا
كه ٽه گهر ميشي ك له ژوور يكداه به ره للا كرا چى ده كا و بُو كوئى ده فرى و له كوئى
ده نيشيته وه چونكه له ميشى زيندوودا «ٽيراده - خواز» هه يه بهر هيچ يه كيك لهو
ده ستووره حازر به ده ستانه ناكه وى كه هه ر زانايه له مه يدانى خويدا دوزيوپه ته وه.

که ئەمە حالی مېش بى ئاخۆ دەبى ئادەمیزاد چۆن بى؟ بەلى، من نالیم مرؤف مەخلوقیكى ئەوەندە ریزپەر «شاذ»ە هی لی تیگەییشتن نیە، بەلام که ئەمە نالیم لەوەندەش دلنیام که مرؤف ئەو مەخلوقە رام و کەوی و خۆشجەلو و سادە و سافیلکەیهش نیە زانا و فەیلەسوفان، بە تاییەتی زانا و فەیلەسوفی نەزەری، لە پشت میزی لەسەر نووسینەووە خەیلالاتی خویانی لی بکەن بە لغاو و بەپیی بریاری خەیلالەکیان بیره و بەویدا بیهن و بە دریزایی زەمانە چاکە و خراپەیی پی بکەن. مرؤف ئەگەر نەخریتە بەندیخانەووە، بەپیی تیراخورینەکانی وەرزشی فەلسەفی «راحت کە... وریا بە... بۆ چەپ وەرگەری... بۆ پیشەووە برۆ...» بزوتنەووە ناکات. که خراپە بەندیخانەشەووە بی لە کارهینانی فەلسەفەیی ئەم و ئەو، زیندانەوانیک دەتوانی بە برسی کردن و قەمچی لەسەر هەلسوراندن بیکاتە تەریهلی مەیموون، ئەوساش چ ری نامینیتەووە بۆ شانازیی کردن بە راست بوونی نەزەریەکان.

لیکۆلینەووە لە بارەیی یەکیکی وەک حاجی قادرەووە بەووە نایی لە پیشەووە بریاری نەزەریان بەسەر خوی و کردەووە و گوته و رۆژگارە کەیدا بەپیندریت و بە دوا ئەووەدا تۆزینەووە لە راست بوونی ئەو بریارە و ئەو نەزەریهه بکریت لە ری تەئویلی بەسەرھاتەکانی حاجی و بژاردە کردنی ئەو گوته و رووداوانەیی دەست دەدەن بۆ بەراست گیرانی نەزەریه و بریارەکانی. بە نموونەیی روون کردنەووە دەلیم خواپەرستەکان ئەم شیوازەیی بە ئیسپات گەیانندی هەموو پیشینیهکانی غەیب دەگرنە بەر چونکە لە زیمنی برۆا کردن بە غەیب برۆا کردن بە هەموو شتیکی غەیب بەشیکە لەو برۆایه. بەهەلە چوونی غەیب «نقیض»ی ئەو برۆایهه که غەیب دەپەرستی. بەلام نەزەریهکانی جیهانیی چ ماددی بی چ ناماددی Idealism, Rationalism ... هتاد خویان بە بەچکەیی ئاسمان دانەناووە تاکوو ئەگەر لە شتیکی وەیا لە زۆر شتان سەھویان کردبی ئیفلاس بکەن. خۆ ئەگەر بیت و پەرەویکەرانی ئەو نەزەریانە راستبوونی نەزەریهکان بە راستبوونی هەموو بریارەکانیانەووە ببەستنەووە هەر لە پیشەووە ئیعلانی ئیفلاسیان دەکەن چونکە یا دەبی سروشت درۆزن بی لەووەدا که بی سەرۆبن و سنوور و پایان و خارج لە وزەیی تەقدیراتی لیکدانەووە و نەزەریهه تاکانە، یا دەبی نەزەریهکان هەلەیان تیدا بی... جا ئەگەر سروشت درۆزن بی نەزەریهه بۆچی راست بکا؟

لیکۆلینەووە دەبی چ تیبینی بریاری لە خوی بە پیشەووە تیدا نەکریت، وەک ئەووەی که یەکیک بریار بدات لە فلانە دۆلی شاخی هەورەمان گەنجینەیی حەزەرەتی سلیمان شاردراووەتەووە، ئیتر هەر خەریک بی لە بن هەر بەردە و دارە و لە ژیر هەر ئاوە و ئەشکەفتەیی ئەو دۆلەدا بەلگەیی راستبوونی بۆچوونەکەیی بدۆزیتەووە... باشتر ئەووەه چ بریاری پیشەکی بەسەر بوون و نەبوونی ئەو گەنجینەیهه نەدری و بە لیکۆلینەووە و لیدانەووە

و تۆزىنەۋە مەلۇوم بىكرى ئايە گەنجىنە ھەيە يان نىھ؟ لەم نووسىنەدا كە دېم دەلېم حاجى مروفىكى بەخۇ نازىۋى رېز لەخۇ گرتوو بوۋە، ۋەيا ترس و تەماعى نەبوۋە، لە خۇۋە بەپىي بىرىارى پىشەكىي حوكمى ۋەھا نادەم، بەلكوو لە رېي ھەلسەنگاندنى رەفتار و كىدارە كانى حاجىيەۋە دان بەۋ راستىيەدا دەھىنم ۋەياخود با بلىم لە تاكامى تۆزىنەۋە و لىكدانەۋە و لىكۆلېنەۋە لە بەسەرھاتى حاجى و دۆزىنەۋەى كارىگەرە زاتىە كان تىياندا رى بە خۇم دەدەم بىرىار لە پىرسىارە كە بدەم ھەر ۋەك لە سەردەمى خۇماندا كىردەۋە و تاكارى زىندەۋە كان دەبنە بىنگەى بىرىاردان بەسەر چاكە و خراپە و ئازابى و ترسنۇكى و راستىيى درۇبىيانەۋە. ۋەد جارار داۋاى شۆرشگىرى و مروفدۆستى و دىمۆكراسى و جانفىدايى لەم و لەۋەۋە خۇ لەبەر تاكە يەك بەلگەى ۋەك پارە كۆ كىردنەۋەى خاۋەن داۋايە كە ناگرى. حاجى قادىرىش كە دەيگوت:

ھەر منم ئىستە ۋارسى عىسا
بى ژن و مال و بى كور و مەئوا

ئەگەر پارەى لاي خەلق بە قازانچ گەرابايە داۋايە كەى دەپوۋچايەۋە ياخود ھەموو بانگەۋازە كانى كوردايەتە كەى دەبوۋ بە قەپوۋچكەى سەر ئاۋ ئەگەر كرابايە والى ئەدرەنە و خامۇش بوۋىايە.

خويتەر دەبىنى لە زور جىگەدا من كىردەۋەى خەلقى لىرە بە پىشەۋە بە ھى ئەم سەردەمە دەگرم، لەمەشدا تاكە مەبەستىم ئەۋەيە بىرىارە كانمان لە بىنگەى ۋاقىعەۋە ھەلسىتىنن چۈنكە كە ھاتىن و رەفتارى خۇمان لە بىر كىرد و رەفتارى خەلقى ۋەد سالى و دوۋۋەد سالى لەمەۋبەرمان بە رەفتارى فرشتە و پەرىيان گرت ۋەياخود لە حوكمە قورسە كانى ناۋ كىتبانەۋە مىقياسمان بۇ كىشانە و پىۋانەى رابردوو خواستەۋە لەۋە دەردەچىن بىنە ھەكەم لە ھەلسەنگاندنى تاكار و رەفتارى غەبرى خۇمان، لەۋە ھەر گەرى كەلكى تۆزىنەۋە و لىكۆلېنەۋەى زانستكارانەمان پىۋە بىمىنىت لە ھەرچى باسىكى سەربە مروفەۋە ھەيە چۈنكە زوربەى ئەۋ باسانە لەۋانەن خۇشويستىن و رىق لىبوۋنەۋە ھەلبىگرن و بەۋ پىيە مىقياسى زاتى ئارەزوۋى ناۋ دلى خۇمانىيانى بەسەردا بەپىنن...

لىرەدا نمونەيىكى راستبوۋنى قسە كانى خۇم لە شىعرى حاجى دەھىنمەۋە. حاجى لە نىۋان بەيە كانى قەصيدەى «خاكى جزير و بۆتان» ئەمەى گوتە: «ئەگەر ھىچ نەبى بە ئۆيىن تابىع بە دەۋلەتى بن». لەۋانەيە ھەندى رۆشنىبرى ھەسايەۋەى ئەم رۆژگارە بلىن حاجى قادر چۈن رەۋاى دىتەۋە داۋا لە مىللەتە كەى بكات «تابىع بە دەۋلەتى بن»، گۇيا لەمەدا دەستبەسەرى بۇ كورد پەيدا دەپىت.

بەر لهوهی وهرامی بنجیی ئه و رهخنهیه بدهمهوه دهیی بلیم حاجی لهوهدا گلهیی لی ناکری که داوا له کورد دهکات تابع به غهیری خویان بن چونکه کورد له کاتی دانانی ئه و ههلبهستهدا تابع به زیاتر له دهولهتیک بوون، دهشاهت له جهرگی ولاتهکهیاندایا خهتهریکی تازهی گهوره پهیدا بیت، کهواته تابعبوون به دهولهتیک بو بهرتهرهف کردنی خهتهری کوشنده هیچی له کیس کورد نهدهدا.

به لای منهوه ئهوهی دهبیته جیگهیی پرسیار له ئاست ئاموژگارییه کی حاجییدا ئهوهیه ئایا هیچ دهولهت ههبوو له و سهردهمهدا کوردان به تابعی خوی قبول بکات بو پاراستیان له و خهتهری دووچارریان بوو بوو؟ به نیسهت کوردهوه، ئایا، خۆدانه پال دهولهتیکیی وه ک رووسیا وهیا ئینگلیز وهیا ئەلمان وهیا فرهنسا کاریکی ئاسان بوو؟ با نه لیم ئاسان، مومکین بوو؟ خویتهر دهبینی وهزعی کورد ئهوساش له بارینکدا بوه ئاغاگۆری به ئاسانی پی نه کراوه...

به هه مه حال ئه مه مه بهستی بنجیی نیه له هینانهوهی نیوه بهیته که و وهرام دانهوهی رهخنهییکی لی بگیریته. من دهمهوی به و رهخنه گره بلیم حاجی قادریکی لهوپهیری ناچاری و بیدهسهلاتی و لیکهوماوییهوه که دهبینی خهتهریکی نوی هه ره شه له میلله ته کهی دهکات، وه ک یه کیکی غهرقی ده ریا بووی و په له کوهی زیان بکات، به دلیدا دیت خۆدانه پال دهولهتیکیی به هیز ده فعی ئه و خهتهره دهکات ههروه ک زانیویهتی و دیتویهتی میلله تی تر هه بوون له لایهن دهولهتیکه وه پاریز گارییان لی کراوه، ئیتر به و په ریی دلسۆزییه وه ئاموژگارییه که به میلله ته کهی راده گه یه نیت و به دوا چه ندين نه صیحه تی تر دا بییان ده لیت:

حاجی که سیکه بیکهس بو ئیوه قور ده بینوی
گوئی لی ده کهن زهریغه نایکهن به لا له خۆتان

قسه له وه ندهش راناوهستی، ده بی ئه و رۆشنبیره به بیر خوی بهینیته وه له نیوان میلله تی له کورد به هیز تریشدا نیشتمان په روه و خه باتگیری ئه و تو هه بوه ویستوه تی خۆ بداته پال دهولهتیک بو ده فعی خهتهری دهولهتیکیی تر له سه ر ولاته کهی، وه ک که «ئه حمده عورابی» له میصر ده یویست ده فعی خهتهری ئینگلیز به خۆدانه پال عوسمانلی بکات. دیسانه وه قسه له وه ندهش راناوهستی، ئه و رۆشنبیره با بیر له وه بکاته وه دهوله ته کانی رۆژگاری به رچاوی خوشی هه ر جاره روو له لایه ک ده کهن بو خۆپاراستن وهیا ده فعی زهره ر وهیا جه لبی قازانج. گه و ره ترین نموونه ی ئه م سهرده مه ریک که و تنه که ی یه کیه تی سؤفیت بوو له گه ل گه و ره ترین دوشمنی خوی له سه ره تای پایزی 1939 که ده کا ئەلمانایا هیتلهری، به هه موی دوو سالیشی پی نه چوو ناچار بوو له گه ل دوشمنه کانی ئەلمانیا ریککه و ت.

من لیره‌دا نامه‌وی ره‌خنه له یه‌کیه‌تی سوڤییت بگرم، تهنه‌ما مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه زه‌ینی خویته‌ری کورد رابکیشم بو سهر خوار کردنه‌وه و سه‌ره‌تاتکه کردن به هه‌موو لایه‌کدا به‌ر له‌وه‌ی به‌پیی مه‌یلی خوی وه‌یا له ریی باوه‌ری سه‌رپییه‌وه بریاری یه‌کجاره‌کی بدات له‌و پرسیارانه‌دا که هه‌له کردن تیاندنا سهر ده‌کیشیته‌وه بو هه‌لوه‌ستی هه‌له وه‌یا ستم کردن له بیتاوان، به تایبه‌تی که هات و پرسیاره‌که پیوه‌ندی به میلیله‌تی خویه‌وه هه‌بوو.

هه‌رچه‌ند ئه‌م ده‌مه‌ته‌قه خه‌یالییه‌ی دوایی، راسته‌وخۆ له‌گه‌ل باسی «هه‌لوه‌ستی حاجی قادر و ده‌ره‌به‌گایه‌تی» خزمایه‌تیشی نه‌بوو، به‌لام هه‌روه‌ک ئاو له کانی هه‌لده‌قولی ئه‌ویش له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی هه‌لوه‌سته‌که‌ی حاجییه‌وه زنه‌ی کرد، چاریشم ناچاره‌ ده‌بی هه‌ر جاره داوا له خویته‌ری کورد بکه‌م که دیت و ئه‌م نووسینه، وه‌یا هی تریش، ده‌خوینیه‌وه خوی له بریاری پیسه‌کی و مه‌یلی لایه‌نگیری و دوشمنایه‌تی بدزیته‌وه ده‌نا هه‌ر سوودیکی له خویته‌وه‌ی گوشه‌نیگای جوړجوړدا هه‌یه له کیسی ده‌چیت و ده‌مینیه‌وه ئه‌و تهنه‌ سووده‌ی که بریتیه له دووباره و سیاره و سه‌دباره ... خویته‌وه‌ی ئه‌و گوشه‌نیگایه‌ی پیستر باوه‌ری پی هیناوه که ده‌کاته هیچ، چونکه له حاله‌تی وه‌هادا سووده‌که ده‌بیته «تحصیل حاصل».

به‌راستی که‌م وا هه‌یه خویته‌رانی هیچ میلیله‌تیک به‌قه‌ده‌ر خویته‌رانی میلیله‌تی کورد دووچاری ئه‌م ده‌رده‌ی خۆدانه‌پال یه‌ک گوشه‌نیگای قه‌رارداده بوویت. شتیکی یه‌کجار به‌رچاوه له رۆشنیری کوردیدا، ئه‌م دیمه‌نه‌ی یه‌ک شیوه‌ی بیر کردنه‌وه و بروا به‌یه‌ک فه‌لسه‌فه‌هینان تا راده‌ی تاوانبار کردنی هه‌موو جوړه‌ی بیر کردنه‌وه‌یینیکی تر و فه‌لسه‌فه‌یینیکی تر. من لیره به پیسه‌وه دیارده‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی غه‌یر له فکر و بیروباوه‌ری کورددا، هاته‌ناو نووسینه‌وه و داشم نا به شتیکی حه‌تمی. جا که ئه‌مه‌ وایی و من بپم هه‌لوه‌ستی حاجی له نیوه به‌یتی «گه‌ر هیچ نه‌بی به ئوین تابع به ده‌وله‌تی بن» به هه‌لوه‌ستی یه‌کیه‌تی سوڤییت بگرم ده‌بی بو پاکانه‌ی حاجی و ئه‌م نووسینه‌ش ده‌ جارن له خویته‌ری کورد بیارپمه‌وه و بلیم براله له پشت چاویلکه‌ی نه‌زه‌ریانه‌وه سه‌یری ئه‌م باسه‌ی حاجی قادر مه‌که...

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزاینن ئه‌گه‌ر من هاتبام هه‌لوه‌سته‌که‌ی حاجی قادرم به هه‌لوه‌ستی غه‌یری یه‌کیه‌تی سوڤییت گرتبایه، له‌وانه بوو زه‌ره‌رم له حاجی دابایه چونکه ئه‌وسا ده‌گوترا چۆن ره‌وایه هه‌لوه‌ستی ده‌وله‌تیکی گومان لیکراو بیته‌پاکانه بو حاجی قادر، له حالیکدا ئه‌گه‌ر ده‌ردی لایه‌نگیری فکری و فه‌لسه‌فی له به‌یندا نه‌بووبایه پیویست نه‌ده‌بوو به‌وه‌ی من یا یه‌کیکی تر قسه‌یینیکی زۆر دلسۆزانه‌ی حاجی قادر له ره‌خنان ده‌رباز بکه‌ین. عومر باقی بی

له به شی چواره می ئەم نووسینه دا دەزاندری سەرله بهری قهصیده که ی «خاکی جزیر و بۆتان» چ پێویستیه کی گه وهی هه یه به له سەر کردنه وه و گومان لی ته کاندنه وه له بهر تاکه هۆی شکانه وهی بیروبا وهی رۆشنییرانی کورد به لای یه ک گۆشه نیگا و یه ک فلهسه فه دا. هه ر چۆنیک بی، ئەم نووسینه جاری هه وراز و نشیویکی زۆری له پێشدا یه و له گه لیک حالوباردا ناچار ده بی داوای مه و زوعیه ت له خویته ری کورد بکات.

لیره دا به رگی سییه م به پایان ده گات هه رچه ند به شیکی ئەو مسوه دانه ی له سالی 1972 ه وه ئاماده کرابوون، هه روه ها چه ند به لینیکی نویی ناو ئەم به شه ی سییه میش بوون به مالی به شی چواره م. له به لینه نوییه کان، دووی به رچاویان ئەمانه ن:

یه کیکیان روون کردنه وهی ده وری نا کۆکیه که ی نیوان حاجی قادر و شیخ نه بیی ماویلی له بیک هاتنی فلهسه فه ییکی سه رانسه ر و بنجیی لای حاجی دژی شیخایه تی درۆزن.

دوه میان هۆی دیاردانی دزایه تی ته له که بازی و شه عبه ده له شیعی حاجی و هه ندیک له شاعیرانی دوای حاجی و دیار نه دانی دزایه تی براگه واران و ده ره به گ له شیعی هیچ یه کیک له شاعیرانی کورد تا سالانی 1940. به راستی ریم هه بوو هه لیان بگرم بو به شیکی تر وه ک که کردم. هۆی ئەم بریاره هه ندیکی ده گه رپته وه بو ریکه وت هه ندیکیشی بو ره چاو کردنی به رژه وه ندی نووسینه که و خویته رانی.

له کۆتایی ئەم به شه دا حاجی قادر گه ییشت به و هه نگامه ی که مالتاواپی یه کجاری له کۆیه و له هه موو کوردستان کرد، منیش وه ک ئەو مالتاواپی له خویته رانی کورد ده که م به لام به ئومیدی سه ردانه وه بان له به شه کانی داها تودا، خوا یار و عومر وه فا کار بی.

عوزر خوازیی

ئەم بەشەى سېئەمى حاجى قادر يەك ساللە كاتى خوۆى دواكەوت، چونكە دەبوو لە سالى 1975دا بە چاپ بگات. بەلام لەبەر هەندى حالوبارى تايهتەى و زىدە پر ئىشى خوۆم و لەو سالەدا، بە هيچ كلوجىك رىنگەم نەبوو خەرىكى چاپ كردنى ئەم بەشەيان بىم.

لەگەل ئەمەشدا كە دېم و ورد دەبمەو لە زىدە زەحمەتەى توژىنەوەى ئەو سالانەى ژيانى حاجى كە لە ئەستەمبۆلى بەسەر برد، وەخرانى يەك سالەى ئەم بەشەيان لەبىر دەكەم ترسىكى تازەشم رى دەنىشيت لە بەيەكتر گرتنى فەرمانى سەخت و دەسەلاتى كەم.

هەرچونىك بىت، درىغى لە ئىستا بە پىشەو و بىدەسەلاتى لىرە بە دواوەش هەر دەخرىنەو بەر نىگای بەخشندەى خووتەرى كوردەو.

مەسعوود محەمەد

«...»